

MNyelv. O.

56.2.

MAGYAR ÉS NÉMET
Z S E B S Z Ó T Á R.

KÖZRE BOCSÁTÁ
A' MAGYAR TUDÓS TÁRSASÁG.

MÁSODIK, VAGY NÉMET-MAGYAR RÉSZ.

BUDÁN,
A' MAGYAR KIR. EGYETEM' BETŰIVEL.

1835.

ANTAL MIHÁLY

MAGYARAKADEMIA
KÖNYVTÁRA

ANTAL MIHÁLY ÜGYELÉSE ALATT.

E L Ő S Z Ó.

A' magyar tudós társaságnak 1832. januarius' 30-kán tartott ülésében külön utasítás mellett egy magyar és német zseb-szótár' előállításával levén alúirtak megbízva: legelső gondjok vala olly társakkal szövetkezni, kiknek ismereteik, nyelvbeli jártasságok 's állandó szorgalmok tette egyedül lehetővé a' nehéz feladásnak illy kevés év alatt végrehajtását. Megjelenvén immár annak egyik része — és pedig előbb a' német-magyar, az egész munka' dolgoztatásának czélszerűbb elrendelése' tekintetéből — kötelességünk azon elvekről és módról, mellyek szerint az készült, itt röviden emlékezni.

Hogy valamelly szótár literaturánk' jelen állapotja mellett az olvasók' mindennapi szükségéinek megfelelhessen, annak magában kell foglalnia a' társas élet' külön helyzeteiben előforduló minden szavakat; az ebbe bevágó külön mesterségek-, művészetek - és tudományokban közönségesb alkalmazatú kifejezéseket; valamint egyéb az írói nyelvben használatni szokottakat, 's így az elavult 's újra felélesztett, vagy a' szükség' kivántából, vagy jóhang 's szorosabb határozottság végett divatba indult vagy erre érdemes tájszavakat, mint szinte a' nyelv' philosophiája szerint ujonnan származtatott, összetett, vagy talán merészen alkotott szavakat is — midőn azokat rendkívüli szükség, jobb írók' tekintete, 's a' szokás ajánlják; végre, a nagyobb divatu vagy még most szükségből el nem hagyható, idegen nyelvből kölcsönzött kitételeket is.

Ezen arányos teljesség mellett egy nagy tekintetű törvény van még a' szótárírónak kiszabva, melly, akárminemű használatra legyen a' könyv szánva, egyiránt szent és elmellőzhetetlen: értjük az egyes szavak' egy vagy külön értelmeinek pontos és híven különböztető meghatározását; mi, a' mennyiben egy illetén kézi használatra rendelt szókönyv' határai engedik, gyakran felhozandó példákkal is, eszközlendő.

E' két fő kívánatnak — a' *teljesség* -, és *helyes magyarázatának* — a' mennyiben t. i. nyelvünk' állása, a' kútforrások' és segédeszközök' száma 's mineműsége lehetővé tették, megfelelni, e' zsebszótár' írói szünet nélkül törekedtek. Ugyan is egy felől kitelhető szorgalommal igyekeztünk lehetőleg legtöbb szavakat e' szótárba felvenni, szem előtt tartván a' német kézi szókönyvek' legbővebbjeit; sőt ha néhol egy vagy más czikkely — kevesbbé szükséges volta 's egyszersmind megfelelő magyar kifejezés' teljes híja miatt — elmellőztetett is: más felől ismét, azokban nem találtató, de divatozó szavakat, a' német nyelv' classicus nagy szótáraiból vettünk által. Illy bőség mellett természetesen az egész magyar nyelvkinchez kelle folyamodnunk, 's gyakran, elavult, vagy csak egyes vidékeken divatozó, vagy végre még eddig ritkábban használt, de a' külön tudomány-ágakat művelő íróknál előforduló, új származtató vagy összetételű szavakat, kelle felraknunk: a' mellyek ezek közül még kevesbbé ismeretesek, *dólt* betűkkel nyomtatván.

Az *értelme' visszaadásában* olly lelkiösmeretes gonddal jártak el e' munka' szerzői, hogy a' legmindennapiabb szó is, csak értelmének minden oldalról megfontolása után magyaráztatnék, sokszor megegyezvén eddigi magyar szótárainkkal, sokszor eltérvén azoktól. Ugyan így iparkodtunk lehető legtöbb saját, vagy általvitt jelentéseit minden szónak visszaadni, többnyire

azon renddel, hogy a' legszokottabb állna elsőbb helyen, mindnyájan pedig pontvonallal (;) választatnának el egymástól. Hol, végre, valamely szónak jelentése egy vagy más német mondatban módosulásokat szenvedne: ezeket is magyarázó vagy hasonló erejű magyar mondatokkal iparkodtunk visszaadni.

A' mi még a' *grammaticai magyarázatot* illeti: ezen német-magyar szakaszra megjegyzendő, hogy a' beszéd' részei' megjelölésében a' következő rövidítésekkel éltünk:

mn. = melléknév, *adiectivum*.

nm. = névmás, *pronomen*.

cs. = cselekvő ige, *verbum activum*.

k. = közép ige, *verbum neutrum*.

vh. = visszaható ige, *verbum reflexum*.

sz-n. = személytelen ige, *verbum impersonale*.

rh. = rendhagyó ige, *verbum irregulare*.

r. = részesülő, *participium*.

ih. = igehatározó, *adverbium*.

ej. = előljáró, *praepositio*.

isz. = indulatszó, *interiectio*.

ksz. = kötszó, *coniunctio*.

A' főneveknél (*nomen substantivum*) azért nem fordul elő jel, minthogy a' melléjük tett nemszók (*der, die, das*) nem csak a' német, hanem grammaticai minemőségöket is kifejezik.

Az igék magyarban azért adattak vissza a' mutató mód' jelen idejének egyes harmadik személyében, minthogy ez rend szerint igéink' gyökérformája, mellyen a' hajlítás alapszik.

Némelly más rövidítések:

t. = többes szám.

l. = lásd.

v. = vagy.

zc. = 's többi.

— a' kérdéses szó ismétlése helyett —

összetételekbeni gyakor ismétlés' elkerülésére használtatott.

Hátra van megnevezni azon társainkat, kiknek dolgozataikból e' munka összeállott. Legtöbbbet fáradtanak irásában *Antal Mihály* után *Tasner Antal*, *Bugát Yál*, *Bajza*, *Fábián Gábor* és *Waltherr László*, mindnyájan a' m. tudós társaságnak tagjai; az academia' kebelén kívül pedig *Cserneczky József*, *Fogarasy János* és *Kacs Kovics Lajos* tanult és munkás hazánkiai nyujtottak némi részben segéd kezeket. Mit ezek, hasonló elvek szerint, 's hasonló eszközök' használása mellett dolgoztanak, az előleges gondos átolvasás 's a' kútforrásokkal tett ellenőrködő összehasonlítás után, a' m. tudós társaság' rendelkezéséhez képest öt tagból álló szerkeztetőség' (ANTAL, BAJZA, BUGÁT, SCHEDEL, VÖRÖSMARTY) vég vizsgálatán ment még által, mielőtt sajtó alá bocsátatnék.

Ohajtjuk, hogy e' dolgozat is könnyítse szép nyelvünk' tanulását, előmozdítsa annak művelődését.

Pesten, februarius' 28. 1835.

VÖRÖSMARTY és SCHEDEL,

m. t. társ. megbizott rendes tagok a' nyelv-
tudomány' osztályában.

NEMET MAGYAR

Z S E B S Z Ó T Á R.

A, *das*; **A**, első betű; wer **A** sagt, muß auch **B** sagen, a' ki mit elkezdett, végezze is.

Achen, *das*; Achen, (város).

Aal, *der*; angolna.

Aalbeere, *die*; fokete ribiszke. l. Aalantbeere.

Aalbeerstrauch, *der*; fokete ribiszkecsereje.

Aale, l. Ahle.

Aaleibehse, *die*; angolnagyk.

Aalen, *cs.* angoluát fog, *angolnász.*

Aalfang, *der*; angolnafogás.

Aalfänger, *der*; *angolnász.*

Aalgabe, **Aalpride**, *die*; **Aalstecher**, *der*; angolnaszigony.

Aalhälter, **Aalkasten**, *der*; angolnatartó, angolnabárka.

Aalhaut, *die*; angolnabőr.

Aalstirfche, l. Vogelstirfche.

Aalstege, *die*, l. Aalwehr.

Aalanappe, **Aalraupe**, *die*; monyhal gadócz.

Aalstein, *der*; angolnakő.

Aalstreif, **Aalstrich**, *der*; fokete csik az angolna' hátán, 'a lovak' gerinczein.

Aalstuppe, *die*; angolnalovcsa.

Aalstuch, *der*; angolnató.

Aalwehr, *das*; angolnarekesz.

Aar, *der*; kesolyű; *saar*, *tural.*

Aaron, l. Aron.

Aad, *das*; dog.

Aafen, *cs.* horgász (hússal). —, k. legel.

Aafliege, *die*; döglegy.

Aafrühlig, **Aafrattend**, *mn.* dögevő, dögfaló.

Aaßgeßauf, *der*; dögszag, dögbüz.

Aaßger, *der*; dögekánya, dögevő kánya.

Aaßgrube, **Aaßhule**, l. Schindgrube.

Aaßhaft, **Aaßg**, *mn.* dögös, dögletes.

Aaßhäfer, *der*; temetőbogar.

Aaßkopf, *der*; dögfej.

Aaßseite, *die*; hör' belseje, hörnek húsos oldala.

Aaß, *das*; csalótek (p. o. halaknak a' horgon).

Aafen, **Aehen**, *cs.* étokkal csalogat. —, k. legel.

Aaßung, **Aaßung**, *die*; étokkal csalogatás; legelés.

Aa, *le*; *el*; einen Thaler auf oder ab, egy tallérral több vagy kevesebb; ab und zugehen, jönni menni.

Abaafen, *cs.* bőr' belső oldalát levakarja.

Aabähjen, *vh.* sopánkodással magit elemesztli v. elepesztli.

Aabafern, *cs.* elszánt.

Aabänderlich, *mn.* változtatható; változóköny.

Aabändern, *cs.* változtat, meg-, el-, átalváltat.

Aabänderung, *die*; változtatás, meg-, el-, átalváltatás.

Aabähngen, **abähngigen**, *cs.* aggaszt, gyötör, ijesztget; ijesztgetve kicsikar, kifacsar, (vallowást ic.). — *vh.* aggódik, gyötördik, elaggja v. elgyöttri magát.

Abähngigung, *die*; gyötetés, ijesztgetés; aggódás.

Abarbeiten, *cs.* ledolgozik, munkával leszolgál; mun-

kában, dolgohan elhasznál valamit; előre felvett bérért dolgozik; *das*

größte —, kinagyolni, nagyobból kidolgozni; ein

Schiff vom Strande —, hajót a' partról eltolni; sich —, elerőtleníteni, le-

járni, rongálni magát sok munkával; eine Schuld

—, adósságot ledolgozni.

Abarbeiten, *das*; **Abarbeit-**

tung, *die*; ledolgozás.

Abähgern, *vh.* elemesztli magát (hosszankodással).

Abähnten, l. abenthen.

Abart, *die*; korca, elfajzat, korcasaj.

Abarten, *k.* elfajzik.

Abarten, *das*; **Abartung**, *die*; elfajzás, korcsosodás.

Abähfern, *cs.* hamuval tisztít valamit; einen Fisch

—, halat meleg hamuval dörzsölve megtisztítani;

Ab —, l. abeshern.

Abähfen, *cs.* lecszik; lelegel.

Abähfen, *cs.* lenyeg; megnyes; legallynz; lebotoz.

Abhären, da8; Abhängung, die; nyelés; gallyazás; botolás.
 Abhängen, es. megtüzesít, tűznél megveresít.
 Abhängung, die; megtüzesítés.
 Abhängen, es. leéet választó vizzel v. más maró nedvvel; ellegeltet.
 Abhängen, es. birtokból kivét (örökös jobbágyot).
 Abhängung, die; birtokból kivetés.
 Abhängen, es. sütést végez, kisüt. Abhängenes Brod, elváltéhoju kenyér.
 Abhängen, es. megfűrészt; lemos.
 Abhängen, es. megnyúz, hórét lehúzza; fű —, birkozni, küzdeni, kihirkozni magát.
 Abhängen, es. kiporoz (hórt, vagy szőrös ruhát).
 Abhängen, es. kicsikar, kizsarol.
 Abhängen, es. lebercvtál, leboroltál.
 Abhängen, es. lehont, lefont, elhord (épületet); le-, alá épít; építést végez; hányajövedelemből kifizet; die Besche —, a' hányát kiadni, v. kivágni.
 Abhängen, k. a' fáról leröpül, leszáll.
 Abhängen, es. levesz, letekerget (zugolyfáról).
 Abhängen, es. lebogyóz, bogyóit leszedi.
 Abhängen, es. rh. elharap; leharap.
 Abhängen, es. ledtet, lemarat, (választó vizzel, v. más maró nedvvel).
 Abhängen, k. rh. lepatog, lepatlogzik, lepedek, (maz, festék st.).

Abhängen, es. rh. visszahí, elhi.
 Abhängen, die; visszahívás. Abhängenschrift, da8; visszahívó levél, irás.
 Abhängen, es. rendelést megmásol, lemond a' megrendelésről.
 Abhängen, die; rendelésmásolás.
 Abhängen, es. el-, leimádkozik; imádsággal eltávoztat; seine Sünden —, bűneit leimádkozni, bűneiért imádsággal elget tenni.
 Abhängen, es. elkoldul; ein nem etväs —, valakitől valamit elkoldulni.
 Abhängen, vh. el-, félre fekszik.
 Abhängen, l. Feiden.
 Abhängen, es. Abbiegen, es. rh. elhajt, félre hajt el-, meggürbit.
 Abhängen, l. Heberbieten.
 Abhängen, da8; képmás, képmásolat, lemásolt kép. l. Scheibbild.
 Abhängen, es. képmásol, leábrázol, lerajzol. Abhängen, die; képmásolás, ábrázolás.
 Abhängen, es. rh. elold, megold; eine Warge —, szömölcsöt elkötüni; ein Kalb abhängen, borjút a' esecstől elválasztani, anyjától elkötüni; ein Kalb —, hordót megabroncsolni; ein Bimmerwerk —, ács munkát összeállítani.
 Abhängen, der; elharapás; leharapás.
 Abhängen, die; megkövetés, engesztelés, bocsánatkérés; öffentliche Abbitte, nyilvános megkövetés.

Abhängen, es. rh. megkövet, engesztel, engedelm, v. bocsánatot kér; öffentlich —, nyilván megkövetni, bocsánatot kérni.
 Abhängen, es. rh. elfű; lefű.
 Abhängen, es. lelevelez, leveleit lefosztja; fű —, leveleit lehullatni.
 Abhängen, die; lelevelezés, levélfoasztás; levélhullatás.
 Abhängen, es. megkékít; jól elver.
 Abhängen, k. elvirágozik, virágát elhullatja.
 Abhängen, es. virágát leszedi, lefosztja, virágától megfosztja (a' növényt).
 Abhängen, es. fűr, megfűr.
 Abhängen, es. kölcsönöz, kölcsön ad; kölcsön kér.
 Abhängen, der; leégés.
 Abhängen, es. vitorlát összehúz, behúz, bevon.
 Abhängen, es. serfőzést bevégez.
 Abhängen, es. elbarnít, elpirit.
 Abhängen, k. kiforr, forrással felhagy.
 Abhängen, es. rh. letör, eine Brüste —, hidat bontani, felszedni; eine Blume, Obst —, virágot, v. gyümölcsöt leszakítani; einen Zahn —, fogat kieserhítani; die Spitze von einem Messer —, kés' hegyét eltörüni; den Hals, die Schnauze von einer Flasche —, palack' nyakát eltörüni, elpiritüni; die Hufeisen —, patkókat leszedni a' ló' lábáról; das Lager —, táborni bontani, elhagy-

ni; ein Rest —, sótort
főszedni; ein Schloß —,
lakatot leütni, leverni;
einem etwas von Sohne
—, valaki' bóréből elhúzni,
levonni; etwas vom
Preise —, lealkudni va-
lami; eine Arbeit —,
munkát félbe szakasztani,
abban hagyni, fél-
ben hagyni; die Unter-
redung, das Gespräch,
die Unterhandlungen —,
beszélgetést, beszédet,
alkudozást félbe szakasz-
tani; es an seinem Munde
de —, szájától megvonni;
sich eine Stunde an v.
vom Schlaf —, egy órá-
val kevesebbet aludni;
abgebrochene Seufzer, el-
fojtott, töredezett sobaj-
tások; fur; abbrechen, hir-
telen félbe szakasztani;
wir wollen davon —,
hagyjuk el, abban, fél-
ben, v. hagyjunk fel ve-
le. Abbrechen, das; Ab-
brechung, die; leszakasz-
tás, letörés.

Abbreiten, cs. kiszélesít, ki-
lapít, kiegyengít; egye-
nosre, vékonyra ver.

Abbrennen, cs. és k. meg-
éget, előget, főléget, (vá-
rost ic.); elég, megég;
leég, összeég; eine Sta-
none —, ágyút elsütni;
ein Feuerwerk —, tűz-
mívot, tűzi játékot meg-
gyújtani.

Abbrennen, das; Abbrennung,
die; meg-, el-, főlégetés;
el-, meg-, le-, összeégés.

Abbreiater, die; kurtitász.

Abbreivern, cs. rövidít;
kurtít.

Abbitagen, cs. rh. elront
eltöröl, p. o. törvényt;

elhagy, p. o. szolást.
einem von etwas —, va-
lakit valamiről lebeszél-
ni, leszólni, leverni,
leszoktatni; einen vom
rechten Wege —, valakit
elesébitani, félre viinni,
az igaz útról eltéríteni;
einen von einer irtigen
Meinung —, valakit bal-
vélekedésből kivenni.

Abbringen, das; Abbrin-
gung, die; elrontás, el-
törés; lebeszélés, leve-
rés, leszoktatás.

Abbrücken, cs. lemorzsol;
sich —, elmorzsolódni,
letördelőzni.

Abbruch, der; töredék; esou-
kulás, rövidség, kár; —
an seinem Stande, seiner
Würde, megkisebbsülés,
rágalmaztatás; einem, oder
einer Sache — thun, va-
lakinek rövidséget, kárt
okozni, valamit megcsor-
bitani; einem an seinen
Privilegien, seinen Rechten
— thun, valaki' sza-
badságait, igazait sérté-
ni, csontkítani; sich —
thun, magától valamit el-
vonni, elhúzni, megta-
gadni. Abbrüchig, mn. le-
törhető.

Abbrühen, cs. leforráz, for-
ró vízzel leönt.

Abbrunnen, k. üzekedést,
folytatást végez.

Abbrufen, cs. elszerezmes-
kedik, szerelmeskedés
által megnyer (valakitől
valamit); sich —, szerel-
meskedés által elorólt-
nedni.

Abbrühen, cs. torhet letesz,
lerak.

Abbrühen, cs. meg-, le-,
kikefél.

Abbrühen, cs. meglakol,
megszöved. (valamiről!).
Abbrühen, die; meglako-
lás, megszövedés.

Abc, das; ábécze, (a'
nyelvben előforduló be-
tűk' összessége). — buch,
das; — tafel, die; ábó-
czés könyv, tábla.

Abconterfeyen, cs. másol
arcot, képet, képirást
lemásol, l. Abmalen.

Abcopiren, cs. lemásol,
máskól leír; lerajzol, le-
fest. l. Abschreiben, Ab-
schreiben.

Abcschüler, Abcschüler, der;
ábéczetanuló, ábéczés
gyermek.

Abdach, das; eresz, eresz-
födél, csepegő. l. Trauf-
dach.

Abdachen, cs. lefödtelez, le-
veti, elhordja valamely
épület' födelét. — v. l. lu-
pül, lejtősaódik.

Abdachtung, die; lejtősség.
— der Brustwehre, bástya'
lejtőssége.

Abdämmen, cs. elgátol, el-
rekeszt; vizet gáttal más
felé vezet.

Abdampfen, k. elgőzöl, el-
elgőzölög; — lassen, el-
gőzölögtetni. Abdampfung,
die; elgőzölögés, elpárolgás.

Abdanken, cs. elereszt, el-
hoesát, elküld, (tiszté-
ből), szolgálatjából vala-
kit; ein Schiff (Alter's
halber) —, avult hajót
elhagyni, szétzedni, szét-
bontani; sein Amt —,
hivataláról lemondani,
tisztét letenni; bei einer
Leibe —, bucsúztatni,
rövid halotti beszédet tar-
tani; der Nachwächter
bauff ab, a' virasztó

- az éjjeli ör végsőt kiált, végsőt énekel; der Schauspieler damit ab, a' színjátszó bucsút mond.
- Abdankung, die; leköszönés, lemondás, (hivatalról, szolgálatról); eleresztés, elbocsátás, elküldés, (szolgálatból).
- Abdankungsrede, die; lemondó, leköszönő beszéd; wüwid halotti beszéd. Abdankungsfchein, der; elbocsátó levél, *bocsátvány*.
- Abdarben, es. fű, oder feinem Munde etwas —, magától, szájától megvonni, megsugorgatni.
- Abdecken, es. leszedi, lerontja a' házfüldet; elszedi az asztalt; állat' bőrt lehúzza, lenyúzza, megnyúzza az állatot.
- Abdecker, der; nyúzó. Abdecker, die; nyúzóhely. Abdeckleder, das; lenyúzott bőr.
- Abdeifen, es. elzár, eltölt, töltéssel korlátol, körülvesz, a' vizet elfogja.
- Abdeifen, es. eldeszkáz, elpallóz, kipallóz, deszkával elrokeszt.
- Abdienen, es. leiszolgál, ledolgozik.
- Abdingen, es. lealkuszik, lealkudik.
- Abdisputiren, l. Abstreiten.
- Abdoppeln, es. kétrőtű czérvával varr p. o. eszmát.
- Abdören, k. elszik; elfonnyad, elszárad. Abdörnung, die; elszáradás; elfonnyadás, elszáradás.
- Abdürren, es. aszal, megsaszal; megfonnyaszt.
- Abdürnung, die; aszalás, megsaszalás; megfonnyasztás.
- Abdraht, der; reszeltpor, hulladék.
- Abdreheln, es. esztergáz, esztergároz, le-, kiesztergároz.
- Abdrehen, es. lecsavar, leteker; elcsavar, elteker; elfordít, félre fordít. l. Abbrecheln.
- Abdreheln, es. elcsépel, kicsépel; sine Schuld —, csépeléssel adósságot leiszolgálni; einen —, megcsépelni, valakit jól elverni; (heimlich verabreden) titkon összeszólalkozni, összeszövetkezni, együtt kohoálni valamit.
- Abdringen, es. rh. kicsikar, kizsarol, (valamit valakitől); kényszerít, (valamire valakit).
- Abdringung, die; kicsikarás, kizsarolás.
- Abdröhen, es. fonyogtözésel kicsikar.
- Abdruck, der; lenyomat, nyomtatvány; képmás; elszütés, elcsattantása a' löfegyvernek; puska' rava-sza.
- Abdrucken, es. elszüt, elcsattant (fegyvert); lenyomat (dalt :c). auf frischem Kaffe —, mézbe, fejező mázba kinyomni. Abdrucken, das; kinyomás.
- Abdrücken, es. elnyom, eltol, elváltat nyomás által; elszüt; elcsal, elszarol; ein Gewehr —, fegyvert elszűteni, elcsattantani; einen Pfeil —, nyilat állítani; ein Schloß —, zárat rácsattantani; einem etwas —, kicsikarni, kicsalni valakitől valamit; am Pohe etwas —, borból elvonni,
- elhúzni; das drückt mir das Herz ab, igen nyomja, terheli szívemet; von Lande —, szárazról vízre bocsátani, parttól elcsabadítani a' hajót.
- Abdrücken, es. sötétebbre v. homályosab szíre fest, (bagaziat, vásznat it).
- Abdrücken, k. elgőzölög, elpárolog.
- Abdrücken, es. elgőzöltet, elgőzöltet, elpárologat; megpárol.
- Abdrücken, die; elgőzöltetés, elpárolgatás; elgőzölögés, elpárolgás.
- Abdrücken, es. elegyencsít, egyenget, megegyenget, egyenessé tesz. l. Abdrücken.
- Abdrücken, die; elegyentetés, egyengetés.
- Abdrücken, vh. buzgólkodik, egész ügyekezettel rajta van.
- Abdrücken, der; l. Wisantführer.
- Abend, der; est, estvo, nyugat; es toid Abend, esteledik, alkonyodik, a' nap lenyugszik, lemegy; gegen —, este felé, alkonyodás előtt; es ist noch nicht aller Tag —, holnap is nap lesz, nem ment le utózára a' nap, nem vég nap még es.
- Abendbad, die; esti ajtatosság, elmélkedés, inádság.
- Abendarbeit, die; esti munka, foglalatosság.
- Abendstod, das, szonna.
- Abenddämmerung, die; alkonyodás, estvői szürkület, esthajnal.
- Abendessen, das; vacsora; die Zeit nach dem —, vacsora utáni idő.

Abendfaller, Abendvogel, der; esti lepke.	Abendpunkt, der; <i>estpont</i> , (mellyen a' nap lenyugodni látszik).	ia; oder aber, vagy pedig; es ist ein — abban, do ia van hozzá, mellette; er hat immer ein Weir und Uher, a' ha és do mindig készen van nála.
Abendgebet, das; Abendfegen, der; esti könyörgés, imádság, fohászzkodás; estveli áldás.	Abendregen, der; estveli eső.	Überacht, die; országos száműzés, számkivetés. l. Reichsacht.
Abendgehend, die; nyugati, napnyugati táj.	Abendrot, das; Abendröthe, die; esthajnal, <i>estpir</i> .	Übergaube, der; babona, babonás hit.
Abendgesellschaft die; esti társaság.	Abendstunde, ih. estve.	Übergaubig, Übergaubisch, mn. babonás, babonásbitü. —, ih. babonásan.
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendstunde, der; estfény, estvilág.	Überfennen, cs. rh. elitel, itélet által megtagad, (valakitől valamit).
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendtheater, die; esti mulka, (bányászoknál).	Übermal, ih. újolag, ismét.
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendtheater, der; esti lakoma, tor, vendégség; pompás vacsora.	Übermalig, mn. ismétli, újolagi.
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendtheater, die; nyugati oldal.	Übernehmen, cs. és k. learat, aratást levégez.
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendtheater, die; nyugat nap, napalkony.	Überreute, l. Staubeurg.
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendtheater, der; esthajnali-csillag.	Überwitz, der; eszteleniség, eszelőség, dőreség, eszeveszettség; l. Wahwitz.
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendtheater, der; estharmat, estveli harmat.	Überwitzig, mn. esztelen, eszeveszett. —, ih. esztelenül.
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendtheater, der; vacsora.	Überwachen, cs. fűraszt, lankaszt.
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendtheater, die; nyugati napóra.	Überwachen, cs. rh. leeszik, lerág; einen Menschen —, húst a' eszentről leemni. —, k. ebédet, vacsorát végez, evést végez.
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendtheater, t. nyugati népok.	Überwachen, cs. és k. rh. elindul, kocsin v. hajón elmegy; elköcsiz, elhajóz; suvarozással, szekeréssel elront p. o. útát; eine Gasse —, házszegletet kocsival elhordatni; die Schienen von den Rädern —, kerék' sinjét, kerék' talpvasát elkopatni; ein Pferd —, lovat lejárni, agyon hajtani; vom Pferde (Ufer) abfahren,
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendtheater, ih. nyugatra, napnyugatra, nyugat felé, napnyugat felé.	
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendwind, der; esti szél; nyugati szél.	
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abendzeit, die; alkonyat, estidő.	
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abentheur, das; <i>kaland</i> , különös-csodás vizontagság; auf — ausgehen, <i>kalandorkodni</i> , kalandra menni, szerencsélkedni.	
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abentheurlich, mn. <i>kalandos</i> , <i>kalandori</i> . — sejt, die; <i>kalandosság</i> .	
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Abentheur, der; <i>kalandor</i> szerencsevadász, szerencsevitéz, levente.	
Abendglocke, die; esti harang; esti harangzó.	Aber, ksz. de; nun aber, hát, pedig, úgy de; nun doch —, dehisz —, még	

- vízre boesátkozni, esőnakkal, hajóval a' parttól víznak ereszkedni, parttól távozni; abfahren, (sterben) meghalni.
- Abfahrt, die; indulás, elmenés kocsin v. hajón; elevezés; elköltözés az élethől, meghalás.
- Abfahrtsflügge, die; indulási zászló, (hajón).
- Abfahrtsflügel, der; bucsújövés, hajó-induláskori jövés.
- Abfall, der; lecsés, eset; lejtőesség; (Abgang) hulladék; (Schutt) omladék; (Epreu) polyva; (Abfall von geistlichen Thieren) aprólék; elpártolás, elszakadás; — von der Religion, hithagyás, hit-től szakadás; — einer Farbe, színbagyas, színváltoztatás; — des Weines, bor' megtörődése; in — kommen, boesét, tekintetét vesztetni; daß ich ein großer Abfall, nagy a' különbség.
- Abfallen, k. rh. leesik, lehall; elpártol, elszakad; megsoványodik; von einem —, valakitől elpártolni, elszakadni, valakit elhagyni; von der Religion —, vallást változtatni, az anyaszentegyháztól elszakadni; — der Beeren vom Weinstock, szőlőszem' hullása.
- Abfallig, mu. leeső, lehalló; elpártoló, elszakadó.
- Abfallröhre, die; hártócső, (vizépitőshen).
- Abfallig, ca. összeereszt, egymásba ereszt, (asztalozok' munkája).
- Abfangen, os. rh. elfog, elkap; vizet elfog, elrokszt.
- Abfärben, os. megfest (szövetet ec.). —, k. színt ereszt, feg (a' színe).
- Abfaßen, os. írásba foglal, föltesz, kidolgoz, szerkeszt, szerkesztet.
- Abfassung, die; írásbafoglalás.
- Abfaßen, os. lebotól, böjtölés által bűnhődik; sich abfaßen, elérkezni magát, böjtölés által elordultenteni magát, egőzségöt elrontani.
- Abfanten, k. elrothad, le-rothad.
- Abfäumen, l. Abföhmen.
- Abfechten, os. rh. kivl. viaskodással megnyer; sich —, viaskodással kifárasztani magát.
- Abfeuern, os. megfoszt, megmellest, megkopaszt. —, vh. vedlik, tollait hullatja, küklik.
- Abfeuern, os. le-, meg-, kispér.
- Abfeilen, os. lereszol.
- Abfeiligt, l. Feiligt.
- Abfertigen, os. eligazit, elboesát, elereszt, elküld; einen —, valakit elküldeni, eligazítani; man hat ihn mit einer Graß Schläge abfertigt, elverték őt, veréssel igazították, ütötk el.
- Abfertigung, die; elboesátás, elküldés, elutasítás, eligazítás, kiadás (valakín).
- Abfeuern, l. Entfeuern.
- Abfeuern, k. nedvet ereszt.
- Abfeuern, ca. elsüt, álló (ágyút, ec.); tüzelést végez.
- Abfeuerung, die; elstítése, ellövése a' fegyvernek.
- Abfeuern, ca. előrsülve elkoptat; l. Abreiben.
- Abfeuern, ca. el-, lecsincoz (valamit a' hegedőn), rozszól hegedül.
- Abfeuern, os. körülnyos, esorbít; korlátol; tollat hullat.
- Abfeuern, l. Ausfeuern.
- Abfinden, os. rh. kielégít, kifizet; megalkuszik, meg egyez; sich mit einem —, egységre lépni valakivel; bey einer Abfindung —, örökrézt kiadni; ich werde mich demgegen bey Ihnen —, megfogom hálálni, p. o. ajándékkal.
- Abfindung, die; elégtétel, kifizetés; egységre lépés, megalkuvás; kioldgítás, részkiadás.
- Abfinden, os. elhalász; daß beste —, javát elszedni, elvenni.
- Abfindeln, os. dörzsöléssel elkoptat.
- Abfinden, os. simít (falat).
- Abfinden, l. Abbrehen.
- Abfindern, os. elröpös, elröpös, (mint a' lepkek); ellobog, (mint a' tűz, a' zászlók).
- Abfinden, os. kimos (összetört érczel).
- Abfindern, der; érczmosó deszkázat, érczmosó válu.
- Abfindern, os. lespér; leporoz; l. Abreiben.
- Abfinden, os. húst leszed.
- Abfinden, l. Avakar (hőrről, szalonáról ec.).
- Abfindmesser, das; konyhakés, húsavakarókés.
- Abfinden, k. rh. elröpül, elszáll; elgőzölög, elparolog.

Abfischen, k. rh. elfoly, lesoly.
 Abfischen, cs. bolház, kibolház; l. Fischen.
 Abfischen, l. Fischen.
 Abfüßeln, cs. megszárnnyal.
 Abfuß, der; lesolyás, leselő folyás; Ab- und Fußfuß des Wassers, ár és apály, tengernek apadása és dagadása.
 Abfolgen lassen, k. rh. kezébe szolgáltat, elvitelre átad, megengedi elvinni.
 Abfolgung, die; átaladás, kézbeszolgáltatás, kiszolgáltatás.
 Abfordern, cs. einem etwas —, megkíván, követel, (valakitől valamit); einen —, elhíni, elszólitani, visszahíni valakit. l. Abberufen, zurückberufen; Gott hat ihn von der Welt (ans diesem Leben) abgefördert, kiszólitotta isten e' világból.
 Abforderung, die; elhívás, elszólitás; elkérés, visszakívánása az adomány-nak, követelés.
 Abformen, cs. leképez, alakját veszi, lenyom, (viaszba, gipszba st.).
 Abformen, das, Abformung, die; képanyomat; formanyomat; leképezés.
 Abfragen, cs. kikérdez, kitudakoz, kitanul, el-kérd. (valakitől valamit).
 Abfressen, cs. rh. lecszik; lerág; leharapdál; lekegl.
 Abfrieren, k. rh. elfagy, hidegvetten lehull.
 Abfröhen, cs. lerohotol, ir' dolgát leszolgálja; rohottal, v. szakmánynyal leüzet.

Abführen, die; elvitel, elhordás.
 Abführerbeit, die; kibárdolás, kinagyolás, nagyból kidolgozás.
 Abführer, das; drótnyujtó, sodrányujtó.
 Abführen, cs. elvisz, elhord; tisztít, őrít (testet), meghajt (valakit); einen vom rechten Wege —, valakit elcsábítani, jó útról eltéríteni, elvonni; eine Schuld —, adósságot lesfizetni; (abnugen) elhasználni, elköptatni; einen —, valakit lehordani; sich abführen, magát elhordani, elch állani, ellődülni, el-takarodni.
 Abführen, mn. hashajtó; ein abführendes Mittel, hashajtószer; l. Abführungsmittel.
 Abführer, der; kinagyoló, nagyból kidolgozó; elvivő.
 Abführung, die; elvitel, elhordás; kinagyolás; hashajtás.
Abführungsmittel, das; hashajtó.
 Abführungswege, t. őrítő utak, (a' testben).
 Abfüllen, cs. letöltőget, kitöltőget, leház (hort hordóhól palaczkokba).
 Abfüllung, die; kitöltőgetés, leházás.
 Abfüllern, cs. megétet, jól tart (lovat, harmot st.).
 Abgabe, die; átaladás, odaadás; adó, adóbeli tartozás.
 Abgeben, k. rh. kiforr, forrani megszűnik, (a' bor, sor st.).
 Abgang, der; elmenetel, elindulás; kolendőség, kelet; fogyatkozás; hiány,

szükség valamiben (l. Abgang); vesztelés; fogyaték, (vom Gewichte); (an flüssigen Sachen) apadék; cseppegő, csurgó; — der Leibeskracht, időtlen szülés, (bey Thieren) elvetelés; — ans diesem Leben, ez élethől kiköltözés, meghalás; nach Abgang der männlichen Leuit, a' férfi ág' magvaszakadtával, magvaszakadtá után; in Abgang kommen, elaljasodni, tekin-tetét v. becsét veszteni, semmivé lenni, hanyatlani.
 Abgängig, mn. hibázó, nem lévő.
 Abgänglich, ih. hiányosan, fogyatékosan.
 Abgärben, cs. l. Gärben; jól alapból, jól elver, meg-lasnakol.
 Abgeben, cs. rh. átad, kézhez szolgáltat; részt ad, részt megad; einen Boten —, követnek lenni, követési tisztet viselni; sich mit etwas —, hánni, foglalatkosodni valamivel; sich mit einem —, társalkodni, egyet érteni, vele tartani, szoros egyetértésben lenni valakivel; gondoskodni valakiről; bajlódni valakivel; einen Bescheß auf einen —, váltólevelet megadni; einem etwas —, valakinek valamit átadni; mag' jogából elengedni.
 Abgeben, das; átaladás, kézhezadás, kézhez szolgáltatás.
 Abgebraunt, mn. leégett; elégett.
 Abgedroschen, mn. elcsépcelt; kopott, ütött-kopott.

zshváári ; jól elvert, megvert.

Uggefäumt, mn. letajtékolt, tajtékjától v. habjától megtisztult ; ravasz, álnok.

Uggefunden, mn. kielégített; uggefundene Kinder, megosztozott, v. osztoztatott, osztály által kielégített gyermekek,

Uggehen, k. rh. elmegy, elindul, eltávozik, elutaz (valamely helyről); hibázik, hibával van; végződik, kimenetele van, kiút; kel, kelete van. mit Ende —, meghalni; von einem Ende —, hivatalról lemondani; von seiner Forderung —, követelésétől elállani, keresetéről lemondani; von seiner Meinung —, vélekedésétől elállani, vélekedésével felhagyni, vélekedését megváltoztatni; hier geht die Straße ab, und führt ic. itt eltér az út, és vezet ic. die Farbe geht ab, színe változik, elváltozik, a szín meghagyja magát; abgehen lassen, elküldeni (levelet ic.); elhagyni (valamely szokást); etwas vom Preise —, árából valamit engedni; es geht ihm nichts ab, semmi baja, semmije sem hibázik, fogyatkozást nem szenved; es geht ihm dadurch nichts ab, azzal semmit nem veszít, nem szenved csonkulást; es wird ohne Streit nicht —, zivakodás, versengés nélkül el nem mulik; —, cs. rh. elkopat, el-

nyű sok járással; lépéssel megméri, meglépi az utat; die Ugsche, Sohlen —, lábbeli' sarkát, talpát elnyűvi, elkoptatja; einen Plan —, valamely helyet, tért meglép, lépéssel megmér.

Uggehend, mn. elmenő; fogyatkozó, hibázó; gut, schlecht abgehende Waaren, jól, rosszul kelő árú, portékák.

Uggehen, cs. feinem Munde etwas —, ön szájától sajnál, megvon, elhúz fősvénységől valamit. —, vh. fősvénység miatt vesz v. öli magát.

Uggefragte, da; lovakart.

Uggelebt, mn. agg, aggott, éltes, elvénült, előregedett, koros, öreg, vén.

Uggelebtheit, die; aggottság, élteség, elvénültség, korosság.

Uggeleg, mn. távol lévő, messzelévő; ó, avult, régi, állott; abgelegener Wein, ó bor, magát megelte bor; abgelegener Ort, félre lévő hely, zugoly.

Uggelegtheit, die; távoltság, messzeség.

Ugeneigt, mn. idegenkedő, idegen (tőle v. hozzá), idegenséggel, ellenséges indulattal viseltető (valaki iránt). Ugeneigteit, die; idegenség, idegenkedés.

Ugeordnete, der; követ, küldött. Ugeordneten, t. követek, küldöttek; követség, küldöttség, választmány.

Ugerbet, mn. összehesztelt, szóbeli értekezés után megállapított, kicsinált;

abgeredeter Maafsen, egyezés szerint, kicsinált, egyezéssel megállapított módon.

Ugerichtet, mn. kitanított, megtanított, jól utasított, idonított.

Ugefagt, mn. ein abgefagter Feind, halálos ellenség.

Ugefandte, der; követ, küldött (az uralkodástól) l. Gefandte.

Ugefchieden, mn. elvált, különvált; abgefchiedene Stelen, a' megholtak' lelkei; die Ugefchiedenen, az elhunytak.

Ugefchiedenheit, die; magány, magányosság, magányos élet.

Ugefchliffen, mn. ki-, megköszörült; pallrozott, csinosult.

Ugefchmadt, mn. izetlen; illetlen, disztelen; képtelen; abgefchmadte Reden, Pfeifen, illetlen, ostoba, képtelen, hebehurgya beszédek; disztelen tréfák.

Ugefchmadtheit, die; izetlenség; disztelenség, illetlenség; képtelenség; ostobaság.

Ugemühen, mn. eltért, eltávozott (az útról ic.) l. Bergangen.

Ugeminnen, cs. rh. elnyer; einem etwas, valakitől valamit; einem sein Geld —, valaki' pénzét elnyerni.

Ugemöhen, cs. einem etwas —, elszoktat, (től, től), loszoktat (ról, ről). —, vh. elszokik, (től, től), leszokik (ról, ről). el-, loszoktatja magát.

- Abgemöhnung**, die; elszokás, leszokás; elszoktatás, leszoktatás.
- Abgeehrt**, mn. kiaszott, megaványodott, testében megfogyott.
- Abgelegenheit**, l. **Abgeschiedenheit**.
- Abgießen**, cs. rh. letölt; önt; in eine Form —, mintába önteni; in Erz —, érezből, rőzből önteni (kőpet ic.). **Abgießung**, die; letöltés, öntés.
- Abglanz**, der; vizsfény, visszaugárzat, visszaverődött fény; példány.
- Abglätten**, cs. kisimít; kicsiszol, kisikárol; kicsinonít, palléroz.
- Abgleichen**, cs. egyenlít; egyenlővé tesz, elegyenesít, egyenit.
- Abgleichsönge**, die; egyenlítő (órásoknál).
- Abgleichung**, die; l. **Gleichmachung**.
- Abgreifen**, k. rh. lecsúszik; elcsúszik; megcsusszan, megcsuszamlk, elsiklik, megaklik, megsikamlk; vom rechten Wege —, a' jó útról eltévelyedni; ol-
térni. **Abgreifen**, das; megcsuszamlás, megsiklás, megsikamlás.
- Abgründen**, k. rh. ellobban, kialuszik a' paráznából, lassanként megszűnik égni.
- Abgrüßchen**, k. l. **Abgrüßten**.
- Abgrüßen**, cs. megtüzesít; forral (valamit); meglüt, megszűnik tüzes lenni.
- Abgrüßung**, die; megtüzesítés.
- Abgrüt**, der; hálvány. hálványisten, állisten.
- Abgrütter**, der; hálványimádó, hálványozó; l. **Grüben**.
- Abgrüterey**, die; hálványimádás, hálványozás.
- Abgrütisch**, mn. hálványos, hálványozó; einen abgrütisch verchren, valakit hálványként, hálványúl imádni, tisztelni.
- Abgraben**, cs. rh. leás; leásással elegyenget; felás és elhord; elárkol; das Wasser abgraben, a' vizet leárkolni, lecsapolni, másfelé venni; einen Teich —, tót, v. tavat kiszáritani, lecsapolni.
- Abgrämmen**, vh. eleped, elepszti magát hüval.
- Abgrafen**, cs. el-, föl-, lelegel (mezőt ic.); föl-, lecszik (füvet); lekaszál, lecsarlóz (rétet ic.).
- Abgreifen**, cs. rh. fogdosva elkoptat, (kalapot, könyvlevelet ic.). —, vh. elkopik, elvásik (fogdosás által).
- Abgreifen**, das; elkoptatás (fogdosás által).
- Abgrund**, der; mélység, örvény.
- Abgruß**, die, rosszakarát, irigység.
- Abgrußig**, mn. rosszakaró.
- Abgrützen**, cs. leövez, leold, (kardot ic.).
- Abgrün**, der; letöltés, más edénybe töltés; öntvény; einen — machen, mintába önteni.
- Abgräten**, cs. szőrét kitépi, leazedi, megkopaszt. —, k. megkopaszodik; vedlik; szőrét elhullatja.
- Abgräven**, cs. lovág, elvág (fejzáróval, háltával, ic.); elmotasz (valamit).
- Abhaben**, cs. etnem etvász, elpöröl, veszekedéssel valakitől valamit megnyer, kicsikar, kifacsar.
- Abhaffen**, cs. ki-, lekapcsol.
- Abhagen**, cs. eltölt, tilalmaz (erdőt, rétet ic.); sövénnyel elkerít.
- Abhäfteln**, cs. lekapcsol, kikapcsol. **Abhäfteln**, das; lekapcsolat, kikapcsolat.
- Abhafeln**, cs. l. az előbbit.
- Abhafstern**, cs. lefékez, kötéscéket levesz (a' lóról).
- Abhalten**, cs. rh. eltartóztat, visszatartóztat, távol tart (magától); einen von etwas —, visszatartóztatni, elvonni valamitől.
- Abhaltung**, die; feltartóztatás, visszatartóztatás; elvonás; elhárítása valamely rossznak valakitől.
- Abhandeln**, cs. megalkuszik; megvesz; a' dolgot megrostálja, munkába veszi; etvász (vom Preise) —, árából valamit lealkudni; etvász —, valamit írásban előadni, valamiről írásban értekezni; szó vagy írásbeli előadással valamely dolgot kimeríteni.
- Abhandeln**, mn. — fejni, elhányódva lenni, közölnem lenni; — kommen, elveszni, elhányódni, eltévelyedni.
- Abhandlung**, die; értekezés, kidolgozott elmélkedés, szó v. írásbeli előadása valaminek.
- Abhang**, der; függelék; lejtőség, hajlóság, hanyatlás; lejtő, ereszkedő.
- Abhängen**, k. rh. függ; lejt, ereszkedik; von einem

oder etwas —, valakitől v. valamitől függeni.

Abhängen, cs. lekaszt, levesz (valamit, a' mi felvau akasztva, függesztve).

Abhängig, mn. függő; lejtős, monetes; — machen, magához kapcsolni, hatalma alá keríteni, magától függővé tenni. **Abhängigkeit**, die; függős; lejtősség.

Abhären, l. **Abhängen**.

Abhürmen, vh. elepeszti magát; búval, gondaléposzti magát, epekedik.

Abhürten, cs. megkeményít, keménynyé tesz; megedz; die **Soldaten** —, a' katonákat elkeményíteni, minden sanyarúság, vizontagság' elviselésére, eltűrésre szoktatni; sich —, mindenhez hozzá törődni, magát, testét mindenhez szoktatni, megkeményíteni.

Abhüpfeln, cs. lemotólul; legombolyít (özérnát st.).

Abhauben, cs. valaki' fejkötőjét v. kalapját, sapkáját leveszi, leüti.

Abhauen, cs. rh. elmetz, elvág; levág; lekaszál. **Abhauen**, das; **Abhaunng**, die; levágás; lekaszás.

Abhäuten, cs. lenyüz, megnyüz, bőrtől lehúzza.

Abheben, cs. rh. levesz, leemel; megemel; félre tesz; die **Karten** —, kártyát emelni, megemelni; eine **Kaution** von der **Partette** —, ágyút a' talpáról leemelni. **Abheben**, das; leemelés, levevés.

Abheften, l. **Abheften**.

Abheften, cs. szétfejt, szétférczol, elfejt (összotűzöttet, v. férozeltet).

Abheften, cs. rh. meggyógyít, megorvosol. —, k. meggyógyul, egészségöt visszanyeri.

Abhelfen, cs. rh. lesegít; (l. herabhelfen); segít valakin v. valamin; einer **Sache** —, valami dolgon segíteni; der **Schwierigkeit** abhelfen, bajt, nehézséget elhárítani.

Abheftlich, mn. helyrehozható, megfordítható, megváltoztatható; einer **Sache** abheftliche **Masse** geben, valami dolognak jó kiemelését eszközölni.

Abheften, l. **Abhängen**.

Abheften, l. **Abhängen**.

Abheften, cs. összecsokolgat, ölelget; nyájszkodik, cnyelög (valakivel).

Abheften, cs. üzéssel farraszt; fáradásig üz; üzés által valamit elkap; valamit megforgat.

Abheften, cs. elcsal, elcsapodárkodik (valamit), képmutatással, színescodéssal, tottetéssel kialsal, megnyer.

Abheften, l. **Abnutzen**.

Abheften, cs. ordítással, ordító sivás-rivással előad valamit, magát előfarrasztja, ellankasztja ordítással.

Abheften, cs. le-, ki-, meggyalul; kimivel, kimpallóoz, csinost (embort), erkülesüt st).

Abheften, l. **Abgeneigt**.

Abheften, cs. elhoz; elvezet; — lassen, elhozatni; elhivatni, elvitatni; elvezettetni.

Abheften, das; szétlörte sa, gally.

Abheften, cs. den **Wald**, kivágja, levágja az erdőt; das **Busch** und **Schlagholz** —, bokrot v. harasztot, és megjelelt erdőt kivágdal, levág.

Abheftung, die; kivágása, levágása az erdőnek.

Abheften, cs. hallgatózik, halgatás által tanulki valamit.

Abheften, cs. kihallgat; kikerdez (tanút st.); etanól hallásból; eine **Rechnung** —, számadást meghallgatni, megvizsgálni.

Abheftung, die; kihallgatás.

Abheften, der; emelt, **emlevény**.

Abheften, die; segítség, segedelem, segély, orvoslat.

Abheften, cs. kihüvelyez, hüvelyéből kifoszt, fejt (babot, borsót st.).

Abheften, cs. előhizat, megkoplaltat. —, vh. agyon chozteti, éhéggel öli meg magát.

Abheften, vh. elkurválkodja magát, bujaság, feslettség által egészségöt veszti.

Abheften, cs. ellogelteti, meglogelteti p. o. a' barmot.

Abheften, k. oltéved, eltévelyedik.

Abheften, die, eltévelyedés.

Abheften, cs. hajtás, kergetés által kifarraszt; elkerget; még vet a' hajtásnak vadászatnak; etanem etwas —, úgyve nyerni, addig üzni, kergetni valakit, még a' kívántat íőle elnyeri; sich —, magát olesigázni, magát

- vadászat v. futás által kifárasztani; einem einen Schrecken —, l. Einlagen; Abjagen, k. végez vadászatot, hajtást.
- Abjammern, vh. eleped, tartós siránkozás által magát elemésztí, elorvasztja. —, cs. siránkozással kinyer.
- Abjöhlen, cs. kijármol, járomból kifog (ökröt st.).
- Abjohlen, k. meghorjazik.
- Abjücken, cs. megfésül (haját st.).
- Abjücken, cs. kivi, viaskodva nyer-meg valamit.
- Abjücken, cs. szögle tétől, hegyeitől valamit megfoszt.
- Abjücken, cs. szónokszékből hirdet; józan észre hoz, pirongat valakit.
- Abjücken, cs. kalapját, sapkáját valakinek fejéről leveszi, leüti; elvágja (a' hajónak, borgonynak kötelét); lecsokkazza, lebotolja (a' fát); einen —, valakinek oda felelni, oda vágni.
- Abjücken, cs. elfukarkodik; fősvényül magától megvon valamit.
- Abjücken, cs. kohol, alattomban kicsinál valamit; titkos egyesül v. meggyez. Abjücken, die; alattomos koholás, titkos egyeség, titkos végsz.
- Abjücken, cs. lorág, lorágcső.
- Abjücken, der; Abjücken, die; megvásárlás, megvétel.
- Abjücken, cs. einem etvást, valakitől valamit megvásárol, megvesz; einen ~~Stück~~ —, a' bért meg-
- vásárolni; eine Strafe —, büntetést pénzzel megváltani.
- Abjücken, der; vevő, megvevő, vásároló. l. Käufer.
- Abjücken, mn. megvásárolható, megvehető, eladó; megveszthehető.
- Abjücken, cs. fojtogat; tor-kát megmetszi.
- Abjücken, cs. ki-, le-megköl; elseper; elteaz, elfordít; elhárit, eltávoztat, elfordít. —, vh. elfordul.
- Abjücken, Abjücken, die; elfordulás, (— von der Seite) megtérés, (bűnnek elhagyása).
- Abjücken, cs. kisajtol, kisotul, kiprésel; elsajtol el-sotul, elpréssel.
- Abjücken, cs. ein ~~Stück~~, a' donga' rovátkait levágja.
- Abjücken, cs. lehegyez, hegyét levágja; tompít. —, k. megcsuszamodva el-esik, elbillen.
- Abjücken, k. eláll, (az ajtó st.); eláll, nem fekszik meg (a' ruha); kovog (a' dió st.).
- Abjücken, cs. elszörgöt, elszörgöt; leereszt, lebillent.
- Abjücken, cs. megszúr, megtisztál; leülepit. ~~Abjücken~~, die; meghiggasztás; megszúrás; megtisztítás.
- Abjücken, cs. eltaposl.
- Abjücken, cs. lezsed, lezsedegét; einen ~~Stoßen~~ —, esontot lerágcsőlni.
- Abjücken, das; lezsedegetés, lezsedelgetés.
- Abjücken, os. levoltkoztat. Abjücken, die; levoltkoztatás.
- Abjücken, cs. ellapít, lapossá ver, zúz.
- Abjücken, cs. lemész, kézzel fogózkodva lebocsát-kozik.
- Abjücken, cs. megver; kiporoz, kiver (port a' ruhából); einen derb —, valakit jól elverni, meg-rakni.
- Abjücken, k. elcsattan, eldurran, elpattan; elpukkan. Abjücken, das; elcsattanás, eldurranás, elpattanás; elpukkanás.
- Abjücken, cs. l. Abjücken. —, l. Abjücken.
- Abjücken, Abjücken, cs. lecsip, lecsipked; leszakít. l. Abjücken.
- Abjücken, cs. leerecsent, pattantva letör; einen ~~Stoßen~~ —, nyulat tarkón törni.
- Abjücken, cs. kisustorog, kibugyborékol.
- Abjücken, cs. kigombol, legombol.
- Abjücken, cs. megold, felold (esomót, göböt st.).
- Abjücken, cs. megfőz; fel-sorral; főzést végez.
- Abjücken, k. rh. eltávozik, eltér (utjából, szándékától); szokásból kimegy; abjücken ~~Stimmen~~, eljöhethi akadály, feltartóztatás nélkül jöhethi v. mehetni; nicht — ~~Stimmen~~, el nem jöhethi v. mehetni.
- Abjücken, das; eltávozás; eltérés; szokásból kimenetel; ein ~~Stück~~ —, haráságos alkuegyesség; meggyezés; ein — mit einem treffen, egyességig lépni, meggyezni valakivel.

- Abkntung, ber, magzat, maradék, ivadék, sarjadék, származék.
 Abknpfen, cs. lefejez; lebugáz; lecsenkáz; letetöz; fejét v. kalaszát leveri.
 Abknpfung, die; lefejezés; lebugázás; lecsenkázás.
 Abknpfesu, cs. lecsatol, vadász ebeket egymástól elold; vadászaton az ebeket elbocsátja.
 Abknpfen, l. Abknpfen.
 Abknpfen, cs. levakar.
 Abknpfen, cs. lelevelez (leveleket leszedi, letördeli); gyomlál.
 Abknpfen, l. Abknpfen.
 Abknpfen, cs. harcozzal nyer (valamit); lekap, levesz (fogásról st.).
 Abknpfen, cs. elmorzszál, lemorzszál. —, k. és v. elmorzszálódik, lemorzszálódik.
 Abknpfen, cs. báé Brod, meghámozza, meghéjazza a' kenyeret.
 Abknpfen, cs. meghűt, meghivesít; hű —, hűtözn. —, k. meghűl. Abknpfen, mn. hűtő, hűsítő, hivesítő. Abknpfen, die; meghűlés; meghivesítés, meghűtés.
 Abknpfen, das; hűtőedény, dezza.
 Abknpfen, v. elaggódik, magát gonddal emészt, elped.
 Abknpfen, cs. kihirdet, közhírré tesz.
 Abknpfen, die; kihirdetés.
 Abknpfen, die; eredet, szár-
- mazás; egyezés; Abknpfen treffen, megegyezni.
 Abknpfen, cs. lehegyez, hegyét levágja, letöri valaminek.
 Abknpfen, cs. megkurtit, megrövidít, rövidebbít; einem etwas am Lohne, oder einem den Lohn —, héréből elhúzni, elvonni, bérét megkissebbíteni.
 Abknpfung, die; megkurtitás, megrövidítés, rövidebbítés; elhúzás, elvonás.
 Abknpfen, v. kineveti magát; halálra neveti magát.
 Abknpfen, cs. rh. lerakja a' terhet, lerakodik. Abknpfung, die; lerakás, lerakodás.
 Abknpfen, die; rakhely.
 Abknpfen, ber; hálózatlás, éjjeli nyughely.
 Abknpfen, k. parttól szabadkozik, távozik, bontakozik.
 Abknpfen, l. Abknpfen.
 Abknpfen, cs. elér (kezővel); utólr (valakit).
 Abknpfen, cs. elnyújt; kinyújt, megnyújt, meghosszabbít.
 Abknpfen, ber; kierosztóse, leeresztóse, lecsapolása a' tőnek, viznek; csatorna, kifolyásnak útja, árka; lehúzása a' hornak; bucsú, bünbocsánat; szünet; — befommen, bucsút nyerni, ohne —, szünet nélkül.
 Abknpfenbrief, ber; bucsúhirdetvény, bünbocsánatot hirdető levél, bünbocsánat-hirdetvény.
- Abknpfen, cs. rh. elenged; elereszt; leereszt, lebocsát; lecsapol; útnak ereszt, elküld (levelet st.); etwas vom Preise —, árából valamit elengedni. — einen Reich ganz —, a' tőt kiszárítani; den Wein —, a' bort lehúzni. —, k. megszűnik; eláll tőle, felhagy; von einer Sache —, valamivel felhagyni.
 Abknpfen, das; bucsúvadás.
 Abknpfen, ber; bucsúvadás, bünbocsánati kereskedés.
 Abknpfen, ber; bucsúváros, bünbocsánatot áruoló, bünbocsánattal kereskedő.
 Abknpfen, die; leeresztés, lecsapolás (a' tónál); lehúzás (a' bornál); elküldés (a' levélnél); szűnés, elhagyás, felhagyás valamivel.
 Abknpfen, die; bucsúhét.
 Abknpfen, ber; hatodik ejtés, v. eset a' szójegetésben.
 Abknpfen, cs. belőceze, lécezekkel boyer; a' léceket leveri.
 Abknpfen, cs. legallyaz, leágaz, lelevelez (fát, szőlőtölkét), lefosztja a' leveleket; lekaesoz (dohányt).
 Abknpfen, die; levélfosztás; kacsozás; legallyazás, leágazás.
 Abknpfen, cs. kikémlel, kiles.
 Abknpfen, ber; lefolyás; eltelés; nach — des Termins, des Termins, a' hónak, a' határidőnek elmúlna, eltölte, elenyészte, lefolyta után; — des

- Meeres, visszafolyása a tengernek, tengorapály.
- Ablaufen, k, rh. elfoly, lefoly; eltelik, elmúl; lefut, leszalad; das Licht lauft ab, a' gyertya foly; die Spulen sind abgelaufen, a' cséves orsók csövek, takácscsövek lejártak, lefutottak, lefogytak; die Uhr ist abgelaufen, az óra lejárt, az óra állott; gut —, jól végződni, jól végbe menni; einen Brief — lassen, a' levelet elküldeni, útnak eresztetni; ein Schiff — lassen, új hajót vízre tengerre eresztetni; seinen Gegner — lassen, ellenőt megfutamtatni; bajtárs' kardját fölré csapni; einen — lassen, valakit elszöktetni, megszöktetni, —, cs. rh. elköptat, elszagat, elnyű (csizmatalpat), das Erz —, az ásványt, érczet megolvasztani, loolvasztani; einen den Preis —, futásdíjt elnyerni; einem den Rang —, valakit tisztóságban, hivatalban megelőzni; sich ablaufen, kiszaladgálni magát, kifutni magát; járással, futással, szaladgálással magát kifűrasztani; sich die Hühner —, fejtét salba ütteni, önviselőtével megjárni.
- Ablaufinne, die, folyás-csatorna.
- Ablaufschleuse, die; zilip.
- Ablaufen, cs. lugo, kiszaladni (sonalat ic.). Ablaugen, das; lugás, szapulás.
- Abhängen, cs. eltagad; tagad.
- Abhängnung, die; eltagadás; tagadás.
- Abhängen, cs. elles, leskelődve v. rejtőzve kihallgat, megtud valamit.
- Abhauen, cs. kikelvez; eisen etwas —, kicsalni, ravaszággal megnyerni valakitől valamit.
- Abhüttern, cs. megszűr, megtisztít salakjától. l. Abhüttern v. Ähüttern.
- Abhütterung, die; meghigasztás; megszűrés; megtisztítás.
- Ableben, das; meghalás.
- Ablesen, cs. lenyal, megnyal.
- Ablesen, cs. leírni; den Tisch —, az asztalt leszedni, fölszedni.
- Ablegen, cs. letesz; homlit, bujt; seine Kleider, seinen Degen, die Trauer —, letvetkezni, ruháit letvetni; kardját leoldani; a' gyászt letenni; ein Kleid —, valamely köntöst elvetni, többé nem viselni; der Bediente beskommt gemeinlich die abgelegenen Kleider seines Herrn, az úras kapja közőnségesen urának viseltet, megunt ruháit, köntöseit; eine Form —, nyomó betűket széthányani (a' könyvnyomatásnál); Resten —, szegfűket homlítani, bujtani; einen Besuch —, látogatást tenni; Rücksicht —, számolni, számot adni; ein Zeugnis —, bizonytságot, tanútságot tenni; einen Eid —, megeskünni, hitet tenni; ein Gelübde —, fogadalmat tenni; ein
- Glaubensbekenntnis —, hitvallást tenni; die Schuldigung —, meghódolni, hódolást tenni; eine Schuld —, adósságot letfizetni; die Kinderstube —, kikelni a' gyermekorból; etwas mit einem —, értekezni valakivel, valakivel valamit megvitatni. —, k. alattomban szűl, fattyag volt; megborjazzik; das Gedächtnis, die Kräfte setzen ihm ab, látása, emlékezete, ereje tompul, v. látása tompul, szemé gyöngül, emlékezete, ereje fogy; sie hat sich abgeleget, igen megsoványult; mit dem Schiffe —, a' hajót parttól eloldani, hajóval parttól távozni.
- Ablegen, der; porhajas, sarjúag, homlitható vessző, bujtóag.
- Ablegung, die; letetés; letetés; elvégzés; számadás; hitletétel; homlítás, bujtás, döntés; — einer Schuld, lelkizelése az adósságnak; — einer Form, szóthányatása a' betűeknek; — seines Glaubensbekenntnisses, nyilvános hitvallás; — der Gelübde, fogadástétel, (a' szerzetesknél becsüvés).
- Ablesen, cs. v. Ablesen, cs. rh. kölcsönöz, kikölcsönöz, kölcsön vesz.
- Ablesen, cs. eltámaszt; elhárít; el nem fogad; Einwürfe —, ellavatóseket megczáfolni; etwas von sich —, valamit magától elhárítani; eine Gerichtsbarkeit von sich —, valamely törvényhatóság-

got magától távoztatni, elmellőzni, elhárítani.

Ublehnung, die; kölesünözés; elhárítás, elmellőzés; megczáfolás; el nem fogadás.

Ubleiten, cs. elfordít, eltérít; elárkol, másfelé vesz, (vizet); származtat (szót); egyes Ublunft von ... —, valakit leszármatatni, valaki' származását kimutatni, előadni.

Ubleitend, mu. elfolyató; elhárító; eltérítő.

Ubleiter, l. Ublgubsteiter.

Ubleitung, die; eltérítés; elhárítás; elárkolás, lecsapolás; csatorna; azószármaztatás; azármaztatás; (das abgeleitete Wort), származékszó, származtatott szó.

Ubleitungsgaben, der; víz-árok; törítő csatorna, meder.

Ubleitungsrinne, die; törítő válú, csatorna; ereszesatorna.

Ublenken, cs. eltérít, kitérít; elhárít; einen von etwas —, valakit valamiről leverni, lebeszélni, valaki' szándékát, gondolatját elfordítani, mára venni; einen Verdacht von sich —, gyanúhól magát kitisztítani, gyanút magától elhárítani.

Ublendung, die; eltérítés; elfordítás; elhárítás; eltérés; eltávozás.

Ublernen, cs. einen etwas —, eltanul, (valamit valakitől).

Ubllesen, cs. elolvas; felolvas; die Kapten von den Büchern —, fokról a'

hernyókat leszedni; die Weintrauben —, szőlőt szedni; einen Leser —, szántóföldet megtisztítani a' kövektől.

Ublfassung, die; felolvasás; leszedés.

Ublfeiern, cs. átalad; jövedelmeket head; közhez szolgáltatt.

Ublieferer, der; átaladó; jövedelemheadó; közhez szolgáltató.

Ublieferung, die; átaladás; jövedelem-headás; közhezszolgáltatás.

Ubliegen, k. rh. megérik állásban, megivik; megavasodik; távol esik (valakitől v. valahonnan); elfekszik, (valahonnan); sich —, elavulni, állásban, v. nem használat által megromlani.

Ublisten, cs. elesal, kiesal; elravaszodik, ravaszággal megnyer (valamit).

Ublöden, cs. elesal, elesalogat; elédesget; elhizelkedik, hizelkedés által nyer meg valamit; einem die Tauben —, valaki' galambjait elesalogatni, magához szoktatni; einem sein Geheimniß —, valaki' titkát kilesalni, kivenni; einem Thronen —, valakiből könnyeket esalni ki, valakit könnyekre fakasztani, valakivel könnyeket hullatni.

Ublöthen, cs. einen, valakit hérfizetve, jutalmazva eloreszt. Ublöthung, die; hérkifizetés; szolgáltatóból eloresztés.

Ublöthsen, cs. megölt (tüzevasat); elölt (tüzet, szoum-jat ic.); letöröl (írást).

Ublösung, die; megoldás; eloltás; letörlés.

Ublösen, cs. elold, leoldoz; felszabadít; elválaszt; pénzen megvált; felvált; ein Pfand, ein Urtheil —, zálogot kiváltani, ítéletet megváltani; einen Zins —, valamely hért, haszonhért megváltani, v. megvenni; einen —, valakit felváltani, valaki' helyét elfoglalni; eine Schildwache, einen Soldaten von der Wache —, őrt váltani, őrálló katonát helyéből felváltani; sich —, magát felszabadítani, megszabadítani (p. o. bilincsektől); sich einander —, egymást felváltani (p. o. a' munkában); den Schirm von der Brust —, nyakkát a' mellről feloldozni, elosztatni; die Kanonen —, az ágyúkat elütni.

Ublösend, mu. feloldozó, felváltó, leasztató.

Ublöslich, mu. feloldozható, felváltható, megváltható; elválasztható.

Ublösung, die; megoldás, leoldozás; elvágás, elfürészelés, elmetzés (a' tagoknál); felváltás (az örkénel), örváltás; elválasztás; megváltás; eloldás.

Ublöthen, cs. kifejt, v. kiolvaszt forrasztá-t.

Ublügen, cs. rh. elhazudik; hazugsággal elesal, megnyer valamit; elesal-falkodik.

Ublügen, cs. elesal, elravaszodik, ravaszággal elnyer.

Abmehren el-, leold, leveaz (szalagot ic.); elvégez, elintéz, elcsinál; el-, megkészít (egy vég vász-
nat, etelt ic.).
Abmehren, es. learat; le-
kaszál.
Abmehren, es. megöröl,
leöröl, örlést végez.
Abmahnen, es. elint, el-
készt; lever valakit va-
lami cselekvéséről, óv.
Abmahnung, die; intés,
óvás.
Abmahnung, die; learatás;
lekaszálás.
Abmalen, es. lefest, leraj-
zol; leir (valakit).
Abmangeln, es. elcsigáz;
nagyon megsanyargat; ein
Pferd —, lovat elcsi-
gázni, kicsigázni, le-
járni. —, k. kiaszik,
egészségében megfogyat-
kozik, felettébb elgyen-
gül.
Abmarsen, es. határt szab,
v. von, megállapít, ki-
jелеl.
Abmarsung, die; határozás;
határozászás, megállapítás,
kijelelés.
Abmarsch, der; elmenetel,
elutazás.
Abmarschieren, k. elmegy,
elutaz, elmarsol.
Abmartern, es. elgyötör,
elkinoz; sich —, vesződ-
ni, magát elgyötörni, el-
kínzani.
Abmatten, es. elhagyaszt;
elfáraszt; ellankaszt; el-
likkaszt.
Abmattung, die; elhagyá-
dás; elfáradás; ellanka-
dás; eltikkadás; elhá-
gyasztás; elfárasztás; el-
lankasztás; eltikkasztás.
Abmatten, es. birtokából,

vaajorjából kihajt, kitud,
kitilt (p. o. jobbágyot
az úr).
Abmeißeln, es. lemetsz; le-
vés; lefarag.
Abmessen, l. **Abmörgefn**.
Abmerfen, es. eltanul; eis-
nem etwas —, valamit
valakitől reá figyelmeze
eltanulni; einem etwas
aus den Augen —, vala-
ki' szeméből kiolvasni
valamit.
Abmessen, es. rh. föhnér,
megmér; hozzátv; etw
was nach etwas —, egy-
hasonlítás után elitél-
ni, elhatározni; sie föh-
nen leicht abmessen, kön-
nyen elitélheti, állát-
hatja kegyed.
Abmessung, die; fölmérés,
megmérés.
Abmessen, es. vámot vesz,
(molnároknál mondatik).
Abmießen, es. kibérel,
kifogad, hárbo vesz
(szállást ic.).
Abmießer, der; **Abmießer**
rinn, die; kibérlő, hárbe-
vő.
Abmießung, die; kibór-
lés.
Abmiffen, es. szemetet, v.
trágyát, v. ganajt elhord,
eltisztít; megtrágyáz, meg-
ganajoz.
Abmolden, es. lepéldáz,
leformáz, formát vesz
valamiről, lemintáz.
Abmoosen, es. lemohoz,
mohot leszed.
Abmüden, l. **Er müden**.
Abmüßigen, vh. halogat, ma-
gának időt enged; fol-
hagy valamivel; **Abmüßi-
gung**, die; halogatás, el-
halasztás; időzés.
Abmagen, es. lerág, elrág,

leharapdál; mar, mar-
czongol.
Abnähren, es. levarr; var-
rással leszolgál, lefűzet;
himez, himet varr.
Abnahme, die; fogyás, fo-
gyatkozás; gyengülés; ke-
let (a' portékánál); in
— gerathen (kommen), ha-
nyatlani, alább szállni,
elaljasodni, semmivé len-
ni, értéket, v. tekintetet
vesztetni; **Abnahme** einer
Abnehmung, számloltatás,
számvétel.
Abnarben, es. szőrtől lesze-
di a' hörnck p. o. tímár.
Abnarbung, die; szőrtől
megtisztítás.
Abnarren, es. elbohóskodik,
bohóskodással, tréfás mu-
latással nyer valamit.
Abnathen, es. nyalakodik,
nyalánkoskodik.
Abnehmen, es. rh. leveaz;
leszakaszt; elvág, elfü-
részel; megvesz; elvosz
oróval; fogyaszt; meg-
hallgat; den Hut vor les-
manden —, kalapját va-
laki előtt levenni, va-
laki előtt kalapot emel-
ni; Früchte —, gyümöl-
csöt leszakasztani, le-
szedni; eine Tapete ab-
nehmen, szőnyeget le-
venni v. lehontani; eis-
nem die Larve —, va-
laki' álarczát levonni;
den Rahm von der Milch
—, tejet lefölözni, tejnok
fölét leszedni; das Fett
von der Brüh —, zsírt
a' lévről leszedni; etwas
von einer Mauer —, a'
falból valamit lehontani;
den Berg ab —, a' kö-
lőst leoldani; das Siegel
—, pecsétet feltörni

- leszakasztani; das Tisch-
tuch —, ahrszt levenni;
ein Schloß —, zárt, lak-
katot levetni; den Tisch,
die Speiseu —, az aszt-
alt leszedni, az ótkeket
elhordani; den Bart —,
a' szakált leberetválni;
ein Raib —, borjút el-
választani (a' cseestől);
eine Rechnung —, szá-
ruot venni, számadást
kivánni; den Eid —,
esküvést, hitletötelt el-
fogadni, megesketni, meg-
hiteltetni; einem etwas
—, valakitől valamit el-
venni; megvenni, meg-
vásárolni; (muthmaßen,
försießen) gyanítani, kö-
vetkeztetni. —, k. fogy;
elfogy; soványodik; ke-
vesebbedik; kisebbedik;
die Tage nehmen ab, a'
napok kisebbednek, rö-
vidülnek; der Mond
nimmt ab, a' hold fogy,
fogytán van.
- Abnehmen, das; Abneh-
mung, die; levétel; fo-
gyaték; kisebbedés, ke-
vesebbedés; fogyás; el-
vágás, elfürészelés (va-
lamelly tagnál); das Fieber
ist im —, a' hideglelés
alább hagy, elmaradó,
elmúló félben van; ihre
Schwäche ist im — (nimmt
ab), szépsége enyészik,
fogy, múlik.
- Abnehmer, der; Abnehmer-
rinn, die; vevő, vásárló.
- Abneigen, vh. elhajol; el-
idegenedik.
- Abneigung, die; elhajlás;
elidegenedés; idegenesség,
irtózás.
- Abnieten, es. felszögöttöt
levesz, fel-, leszakaszt.
- Abnütigen, es. kicsikar,
kizsarol.
- Abnütigung, die; kicsika-
rás, kizsarolás.
- Abnutzen, Abnügen, es. el-
koptat, elnyű, elhaszná-
nál; sich —, elkopni.
- Abnutzung, die; elhaszná-
lás, elkoptatás, elnyü-
vés.
- Abputzen, es. el-, kipusztít,
pusztává tesz; einen Wald
—, erdőt elpusztítani. Ab-
bung, die; pusztává tét-
tel; erdő' elpusztítása.
- Abrennen, der; részvevő,
előfizető. Abrennen, vh.
előfizet, részvétele ma-
gát kötelezi.
- Abordnen, es. követségbe
küld, követül rendel;
rendelést másol. Abords-
nung, die; követségbe
küldés, követ-rendelés.
- Abortiren, es. időtlent szül,
elvetél.
- Abpaßten, es. haszoubérbe
vesz.
- Abpaßter, l. Paßter.
- Abpaßtung, die; haszon-
bórlás, haszoubérbe vétel.
- Abpaßen, es. lerak, lera-
kodik. Abpaßer, der; le-
rakó. Abpaßung, die; le-
rakás, lerakodás.
- Abpaßen, es. kimér, ki-
mőregot; die Zeit, die Ges-
legenheit —, az időt,
az alkalmat elvárni, ki-
lesni, kiválasztani.
- Abpaßsien, es. megkorhá-
csol, megostoroz, meg-
kancsuksáz.
- Abpaßsien, es. elezővekel;
elkaróz; elpalákol. Ab-
paßsling, die; elezőve-
kélés; elkarózás; elker-
telés; elpalákolás.
- Abpaßsien, es. megzálogol.
- Abpaßnung, die; megzáló-
golás.
- Abpaßen, l. Abpaßen.
- Abpaßfen, es. kizövekel.
l. Abpaßen.
- Abpaßfen, es. leszakaszt,
leszed (virágot, gyümül-
esőt).
- Abpaßgen, l. Abpaßen.
- Abpaßgen, es. lecsipked, le-
vagdal (madarak szok-
ták).
- Abpaßgen, es. elkinoz, el-
nyomorgat, elsanyargat.
- Abpaßten, l. Paßten.
- Abpaßgen, es. erdei fát ki-
jelel.
- Abpaßung, die; erdei fák'
kijelölése, fajjelzés; fa-
vásárlás.
- Abpaßeren, es. einem et-
was, eleveveg (valakitől
valamit), csevegéssel meg-
nyer.
- Abpaßen, es. lekopácsol;
összetör, összezúz; zú-
zás által elválaszt (ércze-
ket); einem etwas —,
l. Abtrogen.
- Abpaßen, es. ki-, lonyom
(képet st); pónznak ki-
ver.
- Abpaßen, k. ki-, lepattan,
visszapattan.
- Abpaßen, das; lepattanás,
visszapattanás.
- Abpaßen, es. visszarúg,
visszapattant.
- Abpaßen, es. kisajtol, ki-
sottul; kicsikar.
- Abpaßung, die; kisajto-
lás; kicsikarás; l. Er-
paßung.
- Abpaßen, es. tartargonczáz,
ügyut leemel (targon-
czázról).
- Abpaßfen, es. jól elver,
megver, meghoz; meg-
hasznokol, megütkekel.

Abpuffen, cs. el-, megöklöz, el-, megdögönyöz, el-, megpufol.

Abputzen, cs. le-, megtisztít; das Licht —, a gyertyát megkoppantani, gyertyának hamvát venni; eine Mauer, ein Haus —, falat megvakolni, házat kivakolni; die Schuhe —, a' cipőt, sarut letisztítani; die Bäume —, a' fákat megtisztogatni, megnyesegetni; einen —, valakit megpirongatni, megszídni, lehordani.

Abquerfen, cs. felhabar, felsodor; eine Brüche mit Ethern —, tojjással habarni a' levést.

Abquetschen, cs. el-, lezúz.

Abquiden, l. Berquiden.

Abreiben, cs. legombolyít, letekerget; elmetél, elvág. (tésztát ozifravassal).

Abraffen, cs. lekap, levesz.

Abrahambaum, l. Reufhsbaum.

Abrahamen, cs. fölöz, lőfö-löz, tejet szed.

Abraumen, l. Abwarken.

Abrauden, cs. kikarimáz.

Abraupeln, cs. lereszol.

Abrauchen, cs. ellenez, nem javal, nem tanácsol.

Abrauhung, die; ellenezés, nem javalás.

Abrauchen, k. elfüstölög, elgőzölög, elpárolog, elszáll; — lassen, elfüstölögtetni, elgőzölögtetni.

Abrauhung, die; elfüstölögés, elgőzölögés, elpárolgás, elfüstölögtetés, elgőzölögtetés, elpárologtatás.

Abraufen, cs. kitöp; sly —, voszkodni.

Zwehsötür, II.

Abraum, der; ágbog; for-gács; hulladék.

Abraummen, cs. eltisztogat; elszed; elhord láb alól; der Tisch —, az asztalt leszedni.

Abraumung, die; eltisztoga-tás; elszedés; elhordás.

Abraupen, cs. hernyász, le-, meghornyász, lehornyóz (fát).

Abrechen, cs. elgerehlyéz; meggerehlyéz.

Abrechnen, cs. leszámol; leház, levon (számból v. sommából); mit einem —, számot vetni valakivel.

Abrechnung, die; leszámo-lás; leházás, levonás a' számból; számvetés.

Abrechner, der; számvető; számoló; leszámoló.

Abrechten, cs. elpercel, el-törvénykezik.

Abrede, die; egyezés, vég-zés; tagadás; — mit ei-nem nehmen, értekezni, beszéd után megegyezni valakivel; der gemeinere-nen Abrede gemäÙ, érte-kezés, szóbeli megegye-zés szerint; nicht zu — sein, nem tagadni.

Abreden, cs. etwas mit ei-nem, értekezik (valaki-val valamiről); megegyez, végéz; lebeszél, levor (valamiről valakit).

Abreuen, sz-u. eláll, el-múlik (az asó). —, cs. lemos, levor az asó (vi-rágot, himport ic).

Abreiben, cs. ledörgöl, le-dörzsöl; megdörgöl, meg-dörzsöl; dörzsölve meg-tisztogat; eldörgöl, el-dörzsöl; mit Binsten —, tajtékkövel megdörzsölni,

csiszolni. —, vh. eldörgö-lődik, eldörzsölődik.

Abreibung, die; el-, le-, megdörgölés; el-, le-, meg-dörzsölés; dörzsölődés, dörzsölődés.

Abreiben, cs. elér (kézzel); lead, lenyujt.

Abreifen, cs. karimát v. szélt levesz, leszakit (valami-ről). —, k. megérik.

Abreihen, cs. lefűz, leszed, (gyöngyöt ic).

Abreife, die; elutazás, el-menetel.

Abreifen, k. elutaz, útra megy.

Abreifen, cs. rh. leszakaszt, leszakit; letép; elnyű, elazagat; eltöp; leraj-zol; ein SchloÙ —, zárt, lakatot levernü; einem Pferde die Eisen —, lóról a' patkókat leszedni, levenni; ein Gebäu-de —, épületet elbontani, szóthányini; ein abgeriffener Mensch, rong-gyos ember. —, k. rh. elszakad, leszakad.

Abreißung, die; leszakasz-tás, leszakítás; eltépés; lerajzolás; elszakadás.

Abreiten, k. rh. ellovagol, levon elmegy; das Pferd —, meglavagolni, rajta ülve tanítani a' lovat. —, cs. rh. lovat kifűrszt, (lo-va-glással).

Abreunen, cs. r. és rh. fut-va nyer; einem den Weg —, útjában megelözni valakit; útját elvágni va-lakinek. —, k. rh. elfut, elszalad.

Abreiben, cs. kitanít, ki-idomít, megszolidít; meg-tanít; einem zu etwas —, valakit valamire megta-

nitai; einen zum Kriege
 —, harcoláshoz elké-
 szíteni, szoktatni valakit.
 Abrihtenmer, der; rudaló
 kalapács v. pöröly.
 Abrihtstab, Abrihtstoch der;
 ülvővas, (vasrudalásnál).
 Abrihtung, die; kitanítás,
 megtanítás; tanítás; sze-
 lidítés.
 Abriegeln, cs. bereteszel,
 bezárol.
 Abrieffeln, l. Riffeln.
 Abrieffen, die; tengeri ba-
 razzk.
 Abrieffenbaum, der; tengeri
 barazzka.
 Abrieffenster, der; tengeri
 barazzkug.
 Abriinden, cs. le-, meghint;
 le-, meghéjaz; le-, meghá-
 moz.
 Abriinden, das; le-, meghin-
 tás; le-, meghéjazás; le-,
 meghámozás.
 Abriindig, mn. le-, meg-
 hántható; le-, meg-
 héjazható; le-, meghá-
 mozható.
 Abriinnen, k. rh. elfoly, le-
 foly.
 Abriß, der; rajz, rajzolat;
 lerajzolás; ein furjet —,
 rövid előadás, előterjesz-
 tés; rövid rajza vala-
 mely dolognak, esetenk
 történetnek.
 Abritt, der; ellovaglás.
 Abroffen, cs. letekerít, le-
 tekerget; legurit, legör-
 gés, legörget, lehengerít;
 el-, megmangoll. —, k.
 legurül, legördül, legör-
 gő, lehengeredik.
 Abroffen, das; letekerítés,
 letekergetés; legurítás,
 legördítés, legörgetés,
 lehengerítés; legördülés,
 legörgetés, lehengeredés;
 — des Schnees, hóörgés.

Abroffen, k. rozsa által
 elválik.
 Abroffen, cs. elmozdít; el-
 taszít.
 Abruben, cs. clevez.
 Abruf, der; kihirdetés; visz-
 szahívás.
 Abrufen, cs. elhív; visz-
 szahív; kihirdet, kikiált;
 die Stunden —, az órá-
 kat kikiáltani.
 Abrufung, die; elhívás; visz-
 szahívás; kihirdetés.
 Abrufungsschreiben, das;
 visszahívó levél v. parau-
 solat v. rendelés.
 Abriihren, cs. megkever;
 keverés által elválaszt.
 Abriunden, Abriunden, cs.
 ki-, megkerékít, kereké-
 tesz.
 Abriindung, die; kerekítés,
 ki-, megkerékítés.
 Abriuppen, cs. kitép; meg-
 tép; kiszaggat; mogko-
 paszt.
 Abriihren, cs. elszedi az ál-
 lást (épület körül).
 Abriitteln, cs. leráz, le-
 rázogat.
 Abriuttschen, k. lecsúszik; el-
 vakarodik, eltakarodik;
 elpatkol, meghal.
 Abriibeln, cs. levág kard-
 dal; lekaszabol.
 Abriaffen, cs. lezsákol, zsá-
 kokat leszed; einen Esel
 —, szamarat leterhelni.
 Abriage, Abriagung, die; le-
 mondás; visszahívása a'
 kiadott rendelkezésnek.
 Abriagen, cs. lemond, (vala-
 miről), visszavesz, vissza-
 húz; einen Besuch jeman-
 den —, valakinek ígért lát-
 ogatást visszavenni; ei-
 nem das Leben —, valaki'
 életéről lemondani; abge-
 sagter Feind, halálós ellen-

ség. — k. elbogy (valamit),
 felhagy (valamivel), le-
 mond, letesz, (valamiről).
 Abriagen, cs. elfürész; le-
 fürész.
 Abriaffeln, cs. lenyergel.
 Abriab, der; szünet, meg-
 szünet; kezdete a' sor-
 nak, irásnak; czikkelye
 a' fejezetnek; verso a'
 dalnak, éneknek; sarka
 a' eszmiának; kelete az
 árúnak, portékának; for-
 dulása a' lépcsőknek;
 hajlása a' hegynek; boty-
 ke, íze a' nádnak; Ab-
 riageweise, szünetenként,
 közszünet, szünet nélkül;
 egy lélekzettel.
 Abriageweise, die; sarkszeg,
 (vargiknál).
 Abriabern, l. Abriaben,
 Abriaben, cs. leszik; eine
 Stube —, adósságot le-
 inni; sich —, magát lein-
 ni; itallal megölni, agyon
 inni magát.
 Abriabegen, cs. megszo-
 ptatgat.
 Abriabegen, cs. kiszop, el-
 szop.
 Abriabegen, cs. megszo-
 ptat.
 Abriababen, cs. levakar; sich
 —, elkopni; ein abge-
 riabtes Aseid, kopott,
 elnyűtt köntös.
 Abriababfel, das; vakarék.
 Abriababern, cs. elnem etetés,
 megejt, megvesz, meg-
 vásárol (valamit valaki-
 től), elcaerherél.
 Abriababsteln, cs. sikáról, le-,
 megsikáról.
 Abriabaffen, cs. eltöröl, fel-
 hont, megörötlent (l.
 Aufhaben); elült; kiad
 rajta, szolgálatból elorozt.

Abſchaffung, die; eltörlés; felbontás; elküldés, eleresztés szolgálatból.

Abſchäfen, cs. meghánt; meghámoz; megléjaz, Abſchäfung, die; hámozás; hántás.

Abſchärfen, cs. élesít; megélesít, ki-, megfen.

Abſchatten, cs. levakar.

Abſchatten, cs. leárnysz, árnyék után levesz v. lezajzol.

Abſchänfen, cs. ellapátol, lapáttal elhány v. eltisztít.

Abſcham, der; leszdedett hab v. tajték; sepreje valaminek.

Abſchäumen, cs. lehaboz, letajtékoz, habját v. tajtékat leszedi.

Abſchäumung, die; lehabozás, letajtékozás, habnak v. tajtéknak leszedése.

Abſcheiden, cs. rh. elkülönöz, elválaszt. — k. rh. meghal; megvál.

Abſcheiden, daſ; meghalás, életből kiköltözés.

Abſcheidung, die; elválasztás; megválás.

Abſcheren, cs. elnyír; lenyír; megnyír; elvág (haját); megberotvál (szakált).

Abſcherung, die; lenyírás; leherotválás.

Abſcheu, der; irtózás, iszonyodás; irtózat, iszonyat, utálat; einen — haben von etwás, irtózni, iszonyodni valamitől; vor einem — haben, irtózni, iszonyodni valakitől; er ſil aßen — Wenſchen ein —, minden ember' utálatá.

Abſcheuern, cs. tisztára kidörgöl (vas v. rézedényt).

Abſcheulich, mu. fertelmes; jut; irtóztató, iszonyú;

undok, utálatos. —, ih. fertelmesül; undokül; iszonyuan.

Abſcheulichkeit, die; fertelmesség; undokság, utálatosság.

Abſchichten, l. Abſchleifen.

Abſchicken, cs. elküld.

Abſchiffung, die; elküldés.

Abſchieben, cs. rh. eltaszit; eltol; odább taszit, tol; eine Schuid von ſich —, valaminek okát magiról elháritni. —, k. elhányja v. elhullatja tejfogait.

Abſchieben, der; bucsúvétel, elbucszás, végbucsz; elmenetel; elválás, megválás; bucsúlevél (a' katonáknál); elküldés, elbocsátás (szolgálatból); tanács végzemény; et nem deit — geben, valakit útnak eresztetni, eltávozní hagyni; — von einem nehmen, valakitől elbucszúzni.

Abſchiedsaudienz, die; bucsúzó udvarlás.

Abſchiedsbrief, der; bucsúlevél, bucsúzó levél.

Abſchiedſchmaus, der; bucsúlakoma, bucsútor.

Abſchiedstrunk, der; bucsú pohár.

Abſchiefern, cs. és vh. le-, szétfoszlat; el-, le-, szétfoszlik.

Abſchieferung, die; elfoszlás.

Abſchieuen, cs. megvasal (kereket); megoldja (az ellört tagnak kötelekét); ellört tagot csontküllő v. deszka közé szorit.

Abſchieuen, cs. rh. el-, kilöz; lelöz; den Vogel (von der Stange) —, madarat a' karól lelözni; einen —, czölt jobban találni, job-

ban lelözni másnál. —, k. elfoly, lefoly, sebesen lefoly; szinöl hagyja, meghagyja magát; eine abgeſchiffene Farbe, hagyott szín.

Abſchieſung, die; ellovés, kilövés; szinhagyás.

Abſchieſen, k. elevez, elhajókáz; elvitorláz. —, cs. hajón elküld.

Abſchildern, cs. lefest, leír, előad.

Abſchilderung, die; előadás, lefestés, leírás.

Abſchinden, cs. lenyúz, hőrért lehúzza v. levonja; lehorzsol; elcsigáz (valakit).

Abſchirren, cs. leszerszámoz.

Abſchirrung, die; leszerszámozás.

Abſchneiden, cs. vág, levág, öl, leöl (marhát).

Abſchlag, der; lehozás, levonás; leszállítás (l. Abſtauf); auf Abſchlag, előpénzül, fölpénzül, foglalóul; das ſil ein großer —, nagy a' különbség.

Abſchlageiſen, daſ; vart vas.

Abſchlagen, cs. leüt; lever; elüt; elvág; elver, visszerver, (ellent ic); fölver (tésztát); kiver, verve kialakít; Stoß —, ütést, döfést feltartóztatni, visszazuítani; ein Beſt —, sátort elszedni; ein Stoß —, lakatot leverni; eine Brücke —, hidat fölszedni, elrontani; einen —, valakit megverni; ſein Waſſer —, vizelleni, pösölni; einem etwás —, megtagadni valakitől valamit; das Brod —, a' kenyeret leszállítani. —, k. olozód-

dik, leszáll (a' portéka' ára); *zürlik*, apad (a' tehén t); enged, lágyul (a' hideg).

Abfchlagen, das; olesódás, lecséső v. csökkenése a' portéka' árának.

Abfchlügig, mn. abfchlügige Antwort, megtagadó válasz, eligazító felelet.

Abfchlütis, mn. kifogni való, kifogható. —, ih. ára' fejében, előfizetve.

Abfchlagtis, l. Klapptis.

Abfchlagung, die; megtagadás; levágás.

Abfchlammu, cs. iszaptól megtisztít v. kitisztít.

Abfchlammung, die; iszap-
tól kitisztítás.

Abfchleifen, cs. elszánkáz; szánon elhord, elvisz; elirongál, elcsuszkál, (cipőtalpat t): causztat v. huzerolva elkop-
tat. (palástot t).

Abfchleifen, cs. rh. elköszörül; leköszörül; ki —, megköszörül; kipalléroz, kicsiszol; csinosit, palleroz; ein Spiegelglas, ein Stück Marmor —, tükör üveget, darab márványt kipallérozni; einen jungen Menschen —, fiatal embert módosítani, erkölcsösché-
bé, esinosabb magaviszo-
letívő tenni

Abfchleiffel, das; *fenpor*.

Abfchleimen, cs. nyáktól megtisztít; *Fisf* —, hal-
lakat levakargatni; den Suder —, a' nádmézet le-
habozni, habjától meg-
tisztítani.

Abfchleufen, cs. elhány,
elhagyigál.

Abfchleppen, cs. elhurcol.

Abfchleudern, cs. elparittyáz,
parittyából elhagyit.

Abfchlichten, cs. l. flichten.

Abfchließen, cs. rh. bezár,
becsuk; ein Schloß —,
zárt leereszteni; die Thür
—, az ajtót becsukni, be-
zárni; eine Rechnung —,
számadást befejezni, be-
végezni, bezárni; die
Handlungsbücher —, ko-
reskedőkönyveket rend-
be szedni; eine Sache,
einen Handel —, vala-
mely dolgot, alkut be-
végezni, befejezni.

Abfchlürten, cs. lehörpöl;
leszörpöl, leszürösöl.

Abfchluf, der; befejezés,
elvégezés.

Abfchmaufen, cs. kiöl (va-
lakit). —, k. lakomát
végöz.

Abfchmaßen, cs. összeeső-
kolgat.

Abfchmeißeln, cs. elcanpo-
dárkodik, *elhiszelg*, elhi-
zelkedik, hizolkodással ki-
csal.

Abfchmeißeln, cs. rh. l. Ab-
werfen.

Abfchmeßeln, cs. el-, ki-,
leolvasat. —, k. el-, ki-,
leolvad.

Abfchmiereln, cs. megken;
leírkál, lemázol; einen
—, valakit megverni,
megkenni. —, k. besen,
mooskol, fog (szindóval).

Abfchmugen, k. elmocskol,
elpiszkol.

Abfchnaffen, cs. lecsatol.

Abfchnappen, cs. lecsattant-
ja (a' zár' rugóját). —, k.
visszapattan, visszacsuk-
lik, visszacsukkan, (a' la-
kat).

Abfchnügen, cs. gyertya'
hamvát veszi, megkop-

panlja a' gyertyát. l. Ab-
nügen.

Abfchneiden, cs. rh. elmetz,
elvág; die Kehle, den
Hals —, torkát, nyakát
metzeni; einem Hunde
die Ohren —, kutya' füleit
elvagdalni; ein Muster —,
példázatot, mustrát ki-
metzeni; einem etwas —,
valakinek valamely tag-
ját elvenni v. elvágni; tis
nem die Ehre —, valakit
rágalmazni, becstelente-
ni; einem alle Hoffnung
—, minden reménységet
elvenni, reménységétől
megfosztani; einer Arme
die Infuhr der Lebensmittel
—, valamely sereg-
től, tábortól az élelem-
szállítást elvágni, elzár-
ni, v. valamely sereget,
tábort az élelemszállítás-
tól elzárni; den Feind —,
az ellenséget megszakas-
tani, egymástól elválasz-
tani.

Abfchneiden, das; Abfchnei-
dung, die; elmetzés, el-
vágás; lemetzés, levágás.

Abfchneßen, cs. elpattan
(nyilat); eldob, elhagyit
(erővel). —, k. lepattan.

Abfchnitt, der; szelet; el-
metezett v. elvágott v. le-
vágott rész; caikkely,
szakasz (könyvben, irás-
ban).

Abfchnipfel, das; esőlek, hul-
ladék; nyiredék; lemet-
szett darabocská.

Abfchnipfen, cs. elnyes; kö-
rülnyír; körülvág.

Abfchnüren, cs. lefűz; meg-
old, megoldoz; asineg-
gel elválaszt, elköti (szo-
mólesöt); einen Pfad —,
valamely helyet szinót

- után eligazítani; das Him-
merholz —, épületfát zsi-
nórra venni.
- Abshüiten, das; lefűzés,
megoldozás.
- Abshypfen, cs. lemer, le-
merít; leszed (habot,
zsirt, tejfelt st.).
- Abshloß, der; l. Abschluß
geß, és Abschlußer.
- Abshrauben, cs. lesrófol,
lecsavarol.
- Abshreden, cs. eljleszt, el-
rémit; ijesztve kicsikar,
v, kiszarol; einen Fisch —,
halat ecsetbe mártani,
v. eczettel leönteni,
hogy megfővén, kékazi-
nű legyen. —, das; meg-
félemlés, megrémülés, el-
rettenés.
- Abshredung, die; eljlesztés,
megijesztés, elrettenés.
- Abshreiben, cs. rh. leír; le-
másol; einen Pfennig in
seinem Buche abshreiben,
egy tételt számadóköny-
vébe beírni; sich fast die
Finger —, irásban ujjait
csaknem elkoptatni.
- Abshreiber, der; leíró; le-
másoló.
- Abshreibung, die; leírás;
lemásolás.
- Abshreiten, cs. rh. meg-
lép, lépéssel kimér. —,
k. rh. eltávolít, el-
tér.
- Abshreihen, vh. rh. torok
szakadva elrokedésig ki-
abál.
- Abshriff, die; más, másol-
tat, pár; — einer Ur-
kunde, oklevél mása.
- Abshristlich, mn. leírt,
másolat. —, ih. leír-
va, lemásolva.
- Abshrubfen, cs. l. Absch-
rubfen.
- Abshrote, die; l. Schrot-
meißel.
- Abshrotten, cs. leereszt (pin-
cezébe hordót, korcsa-
lyán); felaprít, feldara-
ból, darabokra vagdal;
megdarál.
- Abshuppen, cs. le-, meg-
vakar, (halat). —, vh.
hámlik, (a' bőr st.).
- Abshürfen, cs. lekarmol;
levakar; levaraz.
- Abshürzen, cs. leövedz.
- Abshuß, der; des vízroha-
nás; lejtőség; meredek-
ség.
- Abshüßig, mn. lejtős; me-
redék. —, ih. lejtősen;
meredeken.
- Abshütten, cs. leráz; erő-
sen megráz,
- Abshütten, cs. elönt, ki-
önt; leönt, letölt.
- Abshülen, cs. das Wasser,
elzsilipel, feltartja (a'
vizet elébe tett deszká-
val, tiltóval).
- Abshürten, k. rh. leve-
sedik, elevesedik, lege-
nyed; evülve megerik.
- Abshürmen, k. rajozva
elzsil; elrajzik; sich —,
eldombórozni, eldözsölni
magát.
- Abshwarten, cs. lemetz,
levág (szalonnabőrt).
- Abshwärzen, cs. elfeketít;
elzennyez; meg'eketít;
elárol (valakit). —, k.
szinét, feketéjét hagyja
v. ereszti.
- Abshwasen, cs. elcsacsog;
elcsal (valamit valaki-
től).
- Abshwaseln, cs. megkénkö-
vez, megkénéz.
- Abshweisen, cs. öblít, öb-
lögöt, (fonalat st.); kika-
nyarít (székábrát st.). —,
k. csapong, eltér (fel-
tett czéjlettől, a' fölvert
tárgytól). Abshweisung,
die; eltérés; kiöblítés.
- Abshwemmen, cs. lemos;
megmos; kimos; Holz —,
fát leúztatni. Abshwem-
mung, die; megmosás;
lemosás; kimosás.
- Abshwenden, cs. hamvaszt,
perzselt (tarlót, rétet st.);
főléget, felgyújtva elpusz-
tít (erdőt st.).
- Abshwimmen, k. rh. el-
úszik; sich —, magát ú-
szással kifárasztani.
- Abshwingen, l. Schwingen.
- Abshwigen, cs. lepállít, le-
pállaszt (szőrt); megiz-
zad (valamiért). —, vh.
elizzadja magát, tikkadá-
sáig izzad.
- Abshwürten, cs. rh. eles-
küdik, esküvéssel erősítve
megtagad; eine Schuld —,
tartozást elesküdni; einen
Diebstahl —, tolvajság-
tól hittel menekedni, tol-
vajság' gyanujától eskü-
véssel magát menteni.
- Abshwürzung, die; eleskü-
vés, esküvéses megta-
gadás.
- Abshweln, k. elevez, el-
vitorláz.
- Abshwellung, die; elevezés;
elvitorlázás, tengeri ha-
jón elutazás.
- Abshöhen, cs. rh. lenéz;
elnéz; ellát; állalt, meg-
ért (valamit); eine Idee,
deter Länge nicht abshö-
hen ist, beláthatatlan vé-
gű faor; sich die Gese-
genheit —, a' jó alkal-
mat, alkalmas időpontot
bevárni, kilesni; von st.

nem etväs —, valakitől valamit látással eltauulni; einem etväs aus den Augen —, valaki' szeméből kilátni, kiolvasni valamit; abgesehen davon, nem tekintvén azt; es ist auf dich abgesehen, rád van a' czél, v. czélzás. —, das; föltétel; szándék; czél.

Abseide l. Floretseide.

Abseifen, es. megzappanoz; leszappanoz.

Abseigern, es. függőlyesen mér (hányaszoknál); elvögez (olvasztást, érczválasztást).

Abseihen, es. megszűr; leszűr.

Abseite, die; épület' szárnya; háttlap (a' pénzűd); hátoldal, hátszárny (az épületeknél).

Abseitig, ih. oldalt; félre; másfelé lefelé.

Absejnen, es. rh. küld, elküld; követségbe küld.

Absejnung, die; küldés, elküldés; követség.

Absejnen, es. leporzsel, elporzsel.

Absejnen, es. bujt, homlít; lesüllyeszt.

Absejnen, der; bujtó ág, homlítani való ág; ültetni való esemete.

Absejnen, mn. letétehető; elmozditható.

Absejen, es. letesz; lerak; ein Gewehr —, fegyvert letenni, magát megadni; das Pferd hat seinen Reiter abgeseht, a' ló leveztette lovagját; einen Reiter bei einem —, hárós ládat, v. más valamit valakinél letenni, valaki' gondviselőse alá adni; im Schreiberen —, új sort, ezikkelyt kezdeni;

(im Reden o. Sagen) —, beszédben, v. énekben megállapodni; eine Seite zu —, egy lapot te kiszédni; ein Stück von einer Stufe —, valamely érczrőghől egy darabkát letörni; der Gang seht ab, az ércz' menetele (ere) elhajlik; másfelé fordul; ein Glied —, tagot elmeszeni, elvágni; die Farben —, színeket váltani, váltogatni, világosról sötétre, v. sötétről világosra váltani; die Farben seht ab, a' színek változnak. sötétről világosra, v. világosról sötétre változnak; Kälber, Lämmere. —, borjúkat, háranyokat elválasztani (seccától); vom Lande —, a' parttól eltávolozni; einen —, valakit szolgálatjához kitenni, letenni, elmozdítani; einen Abnig —, királyt letenni, méltóságától megfosztani; Waszen —, árut, portékát eladni; eine Münze —, leszállítani a' pénz' értékét, hecsét; ein Schiff —, hajót vízre bocsátani; Afeider —, köntöst elvetni, viselt ruhákat föltre vetni, letenni; es wird Schläge —, verést kapsz, verés lesz a' vöge; ohne abgesehen, folyvást. folytában, szünet nélkül.

Absejnung, die; letetés, lerakás; letétel; (hivatalból) kitétel, elmozdítás; (tagnak) elvágása; (betűeknek) kiszéde; (pé'z' hecsének) leszállítása; megállapodás; szünet.

Abseht, k. rh. távól elválasztva külön van.

Abseht, die; tekintet; szándék; föltétel; végezel; Absehten haben auf etväs, oder auf einen, szándékozni valamire, ezélba venni valakit; mit einem, valaki iránt; etväs zur — haben, szándékozni valamit tenni, föltett ezéljának lenni valamiben; in Abseht, e' végböl, e' ezélból; in Abseht meiner, érettem, miattam, reám nézve v. tekintve, kedvemért.

Absehtig, mn. ezélzatos, készakaratos, szántsándékos, önkénytes. —, ih. készakarva, szántsándékkal, önkényt.

Abseiben, es. megszáll.

Abseiden, es. rh. elfőz; lesző; megszőz; megforral, felforral.

Absejnen, es. rh. elencekel.

Absejen, rh. v. leül; leszáll (a' lóról); távól ül. —, es. rh. sok ülésel elkoport, elyűz; eine Schuld, Strafe —, fogsággal tenni loget az adosságért, lakolni. tömlőszűt ülri tetteért. —, rh. ülésben el —, megforrad.

Absejviren, es. feloldoz, felszahadit, fölment, l. Lösprehen, es Erdigen.

Absejndlich, ih. külön, különösen. l. Besondere.

Absejndern, es. elkülönöz; elválaszt, külön választ; sich von andern —, elválni, külön válni másoktól.

Absejnderung, die; elkülö-

- nővés; elválasztás. **Abson-**
derungsgelasse, t. elválasz-
tó edények.
- Abspannen**, cs. elhasít; lo-
hasít.
- Abspannen**, cs. kifog (lo-
vakat); megereszt (húrt,
kötelet ic.); araszszal elér.
- Abspannung**, die; kifogás;
megeresztés.
- Abspänstig**, mn. idogen.
elidegenedett; abspänstig
machen, elidegeníteni; ein-
nem — werden, elidege-
nedni valakitől, elhagyni
valakit.
- Absparen**, cs. megfog v.
megvon v. megzavargat
(ingától, szájától).
- Abspeisen**, cs. étet, jól
tart, étellel megelégit,
táplál (valakit), enni ad;
einen Kranken —, beteg-
get áldoztatni; einem mit
feinen Worten —, eiflen
hoffnungen —, üres szavak-
kal, hiteltelőséggel tartani,
pusztasággal kielégíteni
valakit. —, k. evést,
ehédet v. vacsorát el-
végez.
- Abspielen**, cs. lejátszik,
(adósságot ic.); lejátszik,
lejátszik (hangművet ic.);
játékot végez; einen Ball
von der Bande —, lab-
dát a' rakásból eljátssza-
ni, elütni.
- Abspinnen**, cs. rh. lesón;
eine Schuld —, lesónni
az adósságot; fönnással le-
fizetni a' tartozást.
- Abspitzen**, cs. kihagyaz, meg-
hegyez.
- Abspüßten**, cs. elszájkásít;
elforgácsol. —, k. el-
szájkásodik; elforgácsol-
ódik.
- Abstraße**, die; l. **Ab-**
rede.
- Abstreifen**, cs. rh. elítél
(ítele), törvényes ítélettel
megtagad; einem das Le-
ben —, halálra kárhoz-
tatni — itélni valakit;
valaki' életéről lemondani;
einem alle Hoffnun-
gen —, valakinek minden
reménységét elvenni,
valakit reménységétől is
megfosztani; einem sein Glück —,
valaki' szerencsésjét elrontani;
über etwas —, valakivel tanácskozni
v. értekezni valami iránt.
- Abstreifen**, cs. kifeszít, ki-
pezekel.
- Abstrengen**, cs. elrepszit;
leszakaszt; lepattant (pus-
kaporral); löffelt (ékkel).
- Abstreiben**; l. **Entstreiben**,
és **Abstammen**.
- Abstrengen**, rh. k. elug-
rik; leugrik; el-, lepattan.
(húr ic.); lepattog,
lepattogzik, el-, levál,
(máz, festék ic.); eláll,
elszakad, elpártol (től,
től), felhagy (val, vel).
—, vh. ugrálásban elsi-
rad, szökellve, kiféraszt-
ja magát.
- Abstreifen**, l. **Abstammen**.
- Abstreifen**, der; faj; ivadé-
k; sarjadék; származék,
származat.
- Abstreifen**, der; állás, el-
távolozás; elugrás; leugrás;
lepattogzás; das ist ein
großer —, ez nagy kü-
lönbség; nagy ugrás; igen
különböző dolog.
- Abstreifen**, cs. legombolyít.
Abstreifen, cs. megöblít; ki-
öblít; megmos; elmos (a'
viz partot).
- Abstreifen**, der; **Abstreifen**,
die; legombolyító.
- Abstammen**, k. származ;
leszármaz; ered.
- Abstammen**, cs. levés; eis-
nen Baum —, fát tör-
zsekben levágni.
- Abstammung**, die; fajzás,
származás, leszármazás,
születés; eredet, fajzat.
- Abstampfen**, cs. megbélye-
gez.
- Abstampfen**, cs. összetör,
összezúz; szétzúz.
- Abstand**, der; távolság;
messzeség; köz; elállás
valamitől; lemondás va-
lamiról; különbség.
- Abständig**, mn. különbö-
ző.
- Abstatten**, cs. teljesít; meg-
tesz; véghez visz, végre
hajt; Dauf —, közö-
netet mondani, megkö-
szönni; einen Besuch —,
meglátogatni, látogatásá-
ra lenni v. menni vala-
kinck; einem seinen Glück
wünsch —, valaki' szeren-
ceséjén örvendeni, örö-
mét kijelenteni, szeren-
csét kívánni.
- Abstäuben**, cs. leporoz; ki-
poroz. **Abstäuben**, das;
Abstäubung, die; leporoz-
zás; kiporozás.
- Abstäuben**, l. **Stäuben**.
- Abstechen**, das; jeleltő
vas.
- Abstechen**, cs. rh. leaszúr,
ledől, lehök; leöl, megöl
(marchát ic.); kizsel, kivág,
kimetaz (hantot); ein Mus-
ter —, himnusztrát v. him-
nusztrát kibökdözni v.
kiszurdalni; ein Lager
—, táborhelyet meg-
határozni, kijelölni; das
Wasser —, a' vizet

másfelé venni v. árkolni; einen Tisch —, tá-
niat lecsapolni, kiszárasztani; einen Canal —, csatornát átállítani, meg-
állítani; den Wein —, a'
borat lehúzni; einen —, el-
lútni, v. megütöni valaki'
kártyáját; den Wind —, a'
széllet elfogni, elnyerni
(hajókázásban). —, k. rh.
különbözik, clüt; die tolle und
weisse Farbe sehen sehr ab,
a' veres. 's feje szin igen el-
tűnnek egymástól.

Abstreifen, da; jelölő vas.

Abstreifen, es. kitűz; kijelöl;
einen Platz —, kijelölni
valami helyet; ein Lager —,
táborhelyet kimérni, kijelölni.

Abstreife, Abstreifen, die;
jelölő zsinog.

Abstreifen, der; jelölő czövek,
karó.

Abstreifen, k. rh. távol áll,
áll tőle; távol esik; távol van;
abba hagy; felhagy vele;
kiszárad, elszárad (a' fa);
megdöglik, elni megszűnik (a'
három); megromlik, felfordul,
megtörődik a' bor; von einem
Vorhaben —, szándékról letenni.
—, es. rh. áthocsát, átenged,
áteresz (valakinek valamit).

Abstreifen, es. ellop, eloroz.

Abstreifen, rh. k. lehág, lejő,
lelép, leszáll; beszáll, megszáll.

Abstreifen, mn. lehágó, lelépő,
leszálló, lejövő; beszálló,
megszálló.

Abstreifenquartier, da; szállás,
megszállás helye.

Absteigung, die; lehágás, lejövés,
leszállás.

Absteigen, es. eltesz, távol tesz;
eltöröl.

Absteigung, die; megszüntetés,
eltörés.

Absteppen, es. letűz, megtűz.

Absterben, k. rh. kihál; meghal;
elhal; megfásul, elszibbad,
érzékenység veszt; der Welt,
den Sünden —, meghalni a'
világra, bűnökre nézve lemondani
a' világról, bűnökről. Absterben,
da; meghalás, elhalás; halál.

Abstemern, l. Abtanden.

Abstich, der; különbözés,
különbség.

Abstimmen, es. összehangoztat,
fel-, megszaval, felhúz (hegedűt,
zongorát st.); hangját alább veszi;
húrjait leereszti (a' hegedűnek
st.); ki —, leszavaz (valakit).
—, k. szavaz; különbözik,
nem egyez (hangokban).

Abstimmgig, mn. visszahang,
nem egyező hang.

Abstopfen, es. letarol, tarolt
szed; böngész (diót, szőlőt st.).

Abstreifen, es. rh. ellök, eltaszít;
lelök, letaszít; leüt, lever;
die Hürner, Steine, Eden —, a'
szarvait, a' köveket, a' szegleteket
ledörzsölni, leszűrölni; die
schwarzen Rauten einer Stufe —,
a' lépcső' éles párkányait
megtörölni; etwas Kauchel —,
valami darabost, durvát
megsimítani; Holz —, a'
fát ki-

nagyolni; ein Bret —, deszkát
meggyalulni; sich —, elkopni;
einen Baum —, fát kivágni,
levágni; Rölber, Lämmer —, l'
Abstreifen; die Wischhühne —,
tejszögait elvotni, elhullatni,
elvesztetni; einen Riffelhüter
das Genick —, gonosztevőt
nyakon törni, kivégezni;
die Kunst wollte ihm das
Herz —, a' félelem, szorongás
majd összezúzta szívét;
majd meghalt félelmében;
einen Ball von der Wunde —,
egy labdát a' rakásból el-
lútni; eine Schuld —, lefizetni
az adósságot; eine Note kurz —,
valamely jegyzéket rövideden
elintézni; vom Laube —,
elevezni a' parttól.

Abstosung, die; levagdálás,
lebotolás, lecsontkázás (a'
fánál); lerová, leszetés (az
adósságnál); letaszítás;
eltaszítás.

Abstract, mn. elvont, elkülönözött.
—, ih. elvonva, elkülönözve.
Abfraction, die; elvonás,
elkülönözés.

Abstrafen, es. megbüntet, megfenyít.

Abstrafung, die; megbüntetés,
megfenyítés.

Abstrahiren, es. elvonva gondol,
mágában vesz v. gondol (rényt,
gömbölyűséget st.); elhagy,
el-mellőz (valamit), hallgat
(valamiről).

Abstreichen, es. rh. letöröl; le-,
megcsap (vökát st.); megvesszőz.
—, rh. k. elvakarodik; ivik, (a' hal).

Abstreifen, es. lefoszt; lehúz;
lehorzsol, leszűröl;

die Blätter—leveleket lefosztani; die Handshuhe, Strümpfe —, kesztyűt, harisnyát lehúzni; eine Feder —, tollat lefosztani.
 Abstreifung, die; lefosztás; lesúrolás, lehorzsolás.
 Abstreifen, cs. rh. elperel; einem etwas, valakitől valamit elperelni.
 Abstrichen, cs. leköt (a' töről); eine Schuld —, adósságot kötéssel lefizetni.
 Abstriegeln, l. Striegeln.
 Abströmen, cs. lefolyat. —, k. lefoly, elfoly.
 Abstrufen, cs. darabonként letördel (érczet); lépcsőnként, fokonként nevel v. kisebbit.
 Abstrufung, die; lépcsőzet, fokozat.
 Abstrühen, cs. leereszt (felkötött kalapot).
 Abstrumpfen, cs. megcsontkít; el-, megtompít.
 Abstrut, der; meredekség; omlás.
 Abstrühen, cs. lehubtat; letaszít; sich den Hals —, esésben nyakát törni.
 Abstrühen, cs. kurtít, rövidre vág; először megnyírja (a' posztót); csontkít; elnyes.
 Abstrühen, cs. kikeres, kikeresgél; kikutat.
 Abstrü, der; fötlle, főzet.
 Abstrühen, cs. édesít, megédesít.
 Abstrüfung, die; édesítés, megédesítés.
 Abstrü, der; apát, apátur.
 Abstrühen, k. l. Abstreifen.
 Abstrühen, l. Trühen.
 Abstrühen, cs. lezserázmoz (hajót), hajó' köteleit lezserdi, hajót köteleitől,

's egyéb szereitől megfoszt.
 Abtanzeln, cs. eltánczol; tánczolásban elnyes, elzagtat; sich —, fáradságig tánczolni.
 Abtauschen, l. Tauschen.
 Abtaufen, cs. mélyre kiás.
 Abtey, die; apátság, apáturság.
 Abteylisch, mn. apátsági, apáturi.
 Abtheilen, cs. oszt; el-, feloszt; in Classen —, osztályozni, el-, felosztályozni; ein Zimmer durch einen Versuch —, szobát eldeszkázni, deszkázattal elválasztani, elrekeszteni; regelmäßig in Felder, Beete —, rendszeres szakaszokra, ágyakra valamelly földet, kertet felosztani; seine Kinder —, gyermekeit megosztatni; einen Prinzen —, valamely hercegnek évpenzét v. évi tartását kiszabni; mit einander —, egymással megosztzkodni.
 Abtheilung, die; osztás, elosztás, felosztás; osztályozás, elkülönözés; rész, szakasz, osztály.
 Abtheilungsgeweihe, das; osztójel.
 Abthun, cs. rh. leölt, letesz, levét (kahátot st.); letesz, (hazugságról st.); eltöröl, megszüntet; véghez, elvéghez; öl, kivégez; ein Huhn —, einen Missethäter —, tyúkot ölni; gonaosztóvót kivégezni.
 Abtiffen, die; apátasszony, fejedelemszony.
 Abtiffen, l. Tiffen.
 Abtöden, cs. l. Kaffen.
 Abtrag, der; elégtétel; le-

fizetés, lerová; einem — thun, valaki' kárát megtéríteni, megpótlani, valakit kármentessé tenni.

Abtragen, cs. rh. leront, elhord (falat, épületet); elazed (hidat); leazed (asztalt); lefizet, megfizet (tartozást); elnyü, elviesel, elkoptat (köntösöt); sich —, természetben magát megerősíteni.

Abtragung, die; elrontás; elvieselés; lefizetés.

Abtrauern, k. gyász, gyászruhát letesz, leölt v. levét.

Abtrüfen, l. Abstrühen, Abtrüpfeln.

Abtreibemittel, das; magzathajtó, mébhajtó.

Abtreiben, cs. rh. elhajt; elkerget, elűz; meghajt, (ökröt st.); ki-, meghajt, (erdőt); ein Hind —, méh' gyümölcsét elűzni, időtlen születést szerezni; die Würmer —, gilisztaikat, bélférgeket kihajtani; das Bugvieh —, vonó marhát elcsigázni, kifúrasztani, meghajtani; das Gestein —, elvált sziklát, követ leereszteni (a' bányában); ein Gefäß —, erdőt kivágni, levágni; das Gold, Silber —, aranyat, ezüstöt megtisztítani; das Flegma —, nyálkát, turhát elozlatni; das Papier —, papirost körül nyírni, körül vágni (malomban); einen —, küzni, kivetni valakit (birtokból).

Abtreibend, mn. el-, kihajtó, el-, küzö, (szer st.).

Abtreibung, die; elhajtás; meghajtás; elkergetés, el-

- üzés; megtisztítás, (aranyal, ezüstnél); kivágás, (erdőnél).
- Abtrennen, es. elfejt, lefejt; elválaszt.
- Abtrennung, die; elfejtés, lefejtés; elválasztás.
- Abtreten, es. eltapod, letapod; eljár, elkoptat (sok járással); utat, ösvényt csinál (lábnymokkal); den Thron —, az agyagot meggyúrni, megtaposni; die Hüfte —, a' hőröket megványolni; einem etwas —, valakinek valamit oda v. átalengedni.—, rh. k. elmegy, eltávozik; bei einem —, beszállani valakibe, megszállani valakinél; von etwas —, elállani valamitől, lemondani valamiről; von einem —, elállni, elpártolni valakitől; elhagyni valakit.
- Abtretung, die; átalengedés; elállás; elhagyás; eltávozás. l. Abtritt.
- Abtrieb, der; ki-, levágás, (erdőnél).
- Abtrieben, k. leesepeg; es wird etwas für ihn dabey —, neki is csoppan, v. jut majd belőle.
- Abtritt, der; kilépés, kimenés, eltávozás; átalengedemény, elállás; elhagyás, belépés (a' játék-színről); árnycszék; sein — nehmen, eltávozni, magát visszahúzni.
- Abtrudeln, es. megszárazt; megtöröl. — k. megszárad.
- Abtrumen, es. eldobol; dobolást elvégez; einem Bienehaas —, a' méhekot kiűzni kasokon du-
- bolván, egyik kasból másikká átalhajítani.
- Abtropfen, Abtröpfeln, k. leesepeg, leesepereg; — lassen, leesepergetni.
- Abtrophen, es. eldaczol, ma-kaeskodással kicsikar valamit valakitől.
- Abtrumpfen, es. tromffel elüt; einen —, megtromfolni, letorkolni, elcsúmitni valakit.
- Abtrünnig, mn. elpártolt, elszakadt; — werden, elszakadni, elpártolni valakitől; von der Religion — werden, hitét elhagyni, hittől elszakadni; — machen elpártolásra készletni, pártossá tenni; elcsúbitni.
- Abtrünnige, der; elpártolt, elszakadt.
- Abtrünnigkeit, die; elpártolás, elszakadás.
- Ab und zu gehen, l. Ab.
- Aburtheilen, es. és k. elítél (valamit valakitől); végítéletet hoz.
- Abverdienen, es. keres, szerrez, szolgálattal nyer; megszolgál; ledolgoz, le-szolgúl (tartozást).
- Abvieren, es. négysegít, négysegítővé vág v. csinál.
- Abvierung, die; négysegítés, négysegítővé vágás, v. csinálás.
- Abwägen, es. rh. megmér, megmászál.
- Abwägung, die; megmérés, megfontolás.
- Abwägungstunft, die; megmérés' tudománya, mestersége.
- Abwägen, es. legürdít, le-hengerít. lehangert; etwas von sich —, magától valamit elhárítani.
- Abwandern, mn. hajlogatható (ige).
- Abwandeln, es. hajlogat (igét).
- Abwanderung, die; igelhajlogatás.
- Abwandern, k. és vh. elvándorol; vándorláshoz el-fárni.
- Abwärmen, es. megmelegít.
- Abwarten, es; intve visszartartoztat (valamitől).
- Abwarten, es. havár, elvár, megvár (valakit v. valamit); eine Sache —, utána látni valamely dolognak, eljáráni valamiben, gondoskodni valamiről.
- Abwartung, die; ápolgatás, gondviselés; várakozás.
- Abwärts, ih. lefelé.
- Abwaschen, es. rh. le-, megmos. mosogat.
- Abwaschfaß, Abwaschwasser, l. Waschbecken, Waschwasser.
- Abwaschung, die; le-, megmosogatás.
- Abwässern, l. Wässern.
- Abwehen, es. le-, megszó.
- Abwechseln, es. és k. el-, felvált, fölcserél; változtat; változik; im Dienste mit einander —, szolgálathoz egymást felváltani.
- Abwechselnd, mn. fölcserélő; változó; fölbehagyó. —, ih. váltogatva, egymást felváltva.
- Abwechselung, die; fölcserélés; felváltás; változat; változandóság; változatlanság.
- Abwegen, der; fölreüt, esal-út, esalósvény; auf Abwege gerathen, eltérni az igaz útról, eltévedni, tévelyegni.
- Abwiegeln, mn. úttól messze fekvő.

Abwehen, es. el-, lefű.
 Abwehren, es. elfordít, el-
 hárít; elhajt, elűz, (mar-
 hát ic. vetésről ic.); fel-
 tartóztat, megakadályoz.
 Abweihen, es. leolvaszt, le-
 áztat; megáztat. —, k. rh.
 leázik, leolvad; leválik.
 Abweihen, k. rh. eláll, el-
 hajlik, eltávozik, eltér,
 (tól, től); különbözik, el-
 távozik, eltér.
 Abweichung, die; elhajlás;
 elállás; eltávozás, elté-
 rés, különbözés; leázás;
 leáztatás.
 Abweichungsinstrument, das;
 eltérési eszköz.
 Abweichungsirtel, der; el-
 térési czirkalom.
 Abweiden, es. leeszik, le-
 legel.
 Abweisen, es. felmotólál;
 legombolyít.
 Abweisen, es. lesír (hűnt
 p. o.); elsír; síh —, mag-
 gát sírással fogyasztani.
 Abweisen, es. rh. eligazít,
 elutasít; kiad rajta; vissz-
 száúz, visszaver (ellen-
 séget); einen mit seiner
 Sprache —, a' panaszost
 elutasítját, meg nem hall-
 gatni.
 Abweisung, die; elutasítás,
 eligazítás; visszafűzés, vissz-
 szaverés; kudarc.
 Abweisen, k. elhagyja fejr
 azinét. —, es. fejerít.
 Abweisen, k. el-, lehervad,
 el-, lekókkad.
 Abwenden, es. elfordít, el-
 hárít; eltávoztat; meg-
 akadályoz; einen Stoß —,
 ütést félre v. elcsapni.
 Abwendig, mn. idegen; el-
 pártolt; — machen, el-
 idegeníteni.
 Abwendung, die; elfordí-

tás; elhárítás; el- v. félre-
 csapás.
 Abwerfen, es. rh. elhagyít,
 levet; le-, elront, el-
 hont (hidat); ledönt, le-
 terít (fűt); jűvedelmez;
 einen —, (játék közben)
 ütéssel legyűzni; (teké-
 zésnél) többet leűtni más-
 nál: ~~mit~~ ~~366~~ —, lerázni
 az igát, a' jármot; die
 Staffer —, kötőféket le-
 vetni.
 Abwesende, mn. távollévő,
 jelen nem lévő.
 Abwesenheit, die; távollét,
 távollétel.
 Abwesen, es. el-, lekűszű-
 rűl; elkoptat. l. Weßen.
 Abwischen, es. legombolyít;
 leteker.
 Abwiegen, es. rh. l. Abwägen.
 Abwischen, es. rh. legombol-
 yít; csigával leteker.
 Abwirken, es. leszű; jűl
 megdagaszt.
 Abwischen, es. le-, megtöröl;
 le-, megtörölget; meg-
 tisztít.
 Abwittern, sz-n. mennydör-
 géssel elműlik.
 Abwischen, es. elzszoráz,
 zszoráskodással magává
 tesz.
 Abwürbigen, es. leszállít
 (pénzcértókat); lealacsonyít.
 Abwürbigen, die; leszállít-
 ás; lealacsonyítás.
 Abwürfen, es. einen, koczká-
 kban megver valakit,
 koczkával több szemet vet
 másnál.
 Abwürgen, es. megfojt; foj-
 logat.
 Abwürzen, es. megfűszerez.
 Abwischen, das; Abiszzi-
 nia, (tartomány).
 Abwischen, der; abiszzi-

niai. Abwischen, mn. abisz-
 zinia.
 Abziehen, es. ki-, le-, meg-
 fizet; eleget tesz; kielégít;
 einen —, valakit jól ki-
 fizetni, megfeddeni, meg-
 szidni, valaki' fejét jól
 megmosni.
 Abziehung, die; ki-, lefi-
 zetés; kielégítés.
 Abzählen, es. megszámlál,
 Abzählen, die; megszámlá-
 lálás.
 Abziehen, es. elfogzik, utasó
 foga nő; noch nicht abge-
 zogen haben, még el nem
 fogzottnak lenni, minden
 fogainak még meg nem
 lenni. l. Zahnen.
 Abziehen, es. elperel, ve-
 szekedéssel, czivakodás-
 sal elnyer.
 Abziehen, es. le-, meg-, ki-
 csapol; einem das Wasser
 —, vízkórost megcsapolni.
 Abziehung, die; le-, meg-
 csapolás.
 Abziehen, es. elhűvöl, el-
 varázsol.
 Abzinsen, es. kizaboláz
 (lovat).
 Abzinsen, die; kizabo-
 lázás.
 Abzinsen, es. elkerlet, he-
 kerít, sűvényvel elkerít.
 Abziehen, es. meglép.
 Abziehen, es. elsoványít;
 fogyaszt; fonyaszt. —,
 k. és vh. fogy; elfogy;
 elszárad; elaszik; magát
 emésztí.
 Abziehen, die; elsoványo-
 dás; sorvadás; hervado-
 zás; ~~szárad~~.
 Abziehen, es. kijelel; le-
 ábrázol; lerajzol.
 Abzeichnen, die; kijelelés;
 lerajzolás; ábrázolat; raj-
 zolat.

Abjehblafe, die; lombik.
Abjehheifen, das; gercben; ecsele, hēhel.

Abjehheu, ca. rh. lehúz, levon (bört, ruhát); le-nyúz; lecesegetet, leszí-
várogat, lecsapol; elfog, elhúz (a' pénzből); kivon, kivesz (egy számot a' másikkól); leszámál, le-
von; deu Hut —, kalap-
pot levenni; die Saiten
von einem Instrumente —,
lehúrozni valamely hang-
szert, a' húrokat róla le-
szedni; ein Messer, Scheer-
messer —, kőat, borotvát
megfenni; einen die Lar-
ve —, lehúzni valaki'
álarczát, fölfedezni szin-
lett gondolkozását, indu-
latját; die Hand von eis-
nem —, kezét, sege-
delmét megvonni valaki-
től; sich von der Welt —,
elvonulni a' világtól, ke-
rfülni az emberi társasá-
got. —, k. elköltözik; el-
megy; eltakarodik; aus
dem Dienste —, von einem
—, szolgálatból elmenni;
elhagyni v. letenni valaki'
szolgálatját; seer —, üre-
sen, haszon nélkül megtér-
ni; der Feind ab, elta-
karodott az ellenség; mit
einer langen Nase —, ku-
darezt vallani.

Abjehmüffel, der; távozta-
tó izom.

Abjehung, die; lehúzás, le-
vonás; nyúzás; leceseget-
tetés.

Abjehen, k. czélez, irányoz
valamire; das zieht auf
nichts Gutes ab, ez sem-
mi jón sem czélez.

Abjehend, mn. czélező, irány-
zó; szándékozó.

Abjirkeln, ca. kiczirkalmaz.

Abjirkelung, die; kiczir-
kalmazás.

Abjug, der; lehúzás, levo-
nás; leszámálás; eltávo-
zás, elköltözés; vizárok,
csatorna; (l. Abjucht).

Abjugsfugge, die; indulási
zászló.

Abjugsfuß, das; költözés-
pénz.

Abjugspreibig, die; bucsúzó
egyházi beszéd.

Abjugrecht, das; költözés-
jog.

Abjugschwand, der; bucsú-
tor, bucsúlakoma.

Abjupfen, ca. ki-, el-, le-
tép.

Abjucken, es. lecsíp; ki-
csikar; einem etwas —,
elcsipni, erővel elvenni
valakitől valamit.

Abjucken, k. czélez, irá-
nyoz (valamire).

Abjucken, ca. el-, lecsíp.

Abjucken, ca. rh. kicsikar,
kizsarol.

Abjucken, ca. letekerget
(fonalat).

Acacie, l. Schotendorn.

Academie, l. Akademie.

Accent, der; ék, hangjel;
hangejtés. l. Ton, Ton-
zeichen.

Accenturen, es. ókez, hang-
jeleket felrak.

Acces, der; hozzá járulha-
tás; hozzájárulás, hozzá
menetel.

Accessit, der; járnok, tiszt-
he-járó.

Accidensien, t. mellékjövödel.

Accidbar, mn. eleségvámos,
eleségvám-alatti.

Accidbiente, der; eleségvá-
mi szolgál.

Accise, die; eleségvám.

Accideinnahme, die; eleség-
vámjövödel.

Accideinneher, der; ele-
ségvámos.

Accidexpedition, die; ele-
ségvám-tisztaság.

Accidiren, mn. eleségvám-
mentes.

Accidirenheit, die; eleség-
vámmentesség.

Accidirenreiber, der; eleség-
vám-írnok.

Accidiretten, der; eleségvám-
levél.

Accommodiren, es. alkalmaz;
egyengelt. l. Surecht ma-
chen.

Accord, der; összhangzat;
alku, egyezés. l. Entfang;
Vertrag.

Accordiren, es. k. összhang-
zik; megegyez, megol-
kuzdik; l. Uebereinstim-
men; Bewilligen.

Accurat, mn. szorgalmas;
pontos. —, ih. szorgal-
masan; pontosan, épen.
l. Genau.

Accurateste, die; pontoság;
szorgalmasság. l. Genau-
igkeit.

Ach! óh! ah! óh! óh! ejnye!
ach ja! óh igen! ach das!
.. oh! bárcsak... óh!
hogy... Ach Weh schreien,
jajgatni, óbégatni.

Achat, Achatsen, der;
agát, agátkő.

Achill, der; Akhilles.

Achilleswunde, die; Akhil-
les' ina.

Achromatisch, l. Farbenlos.

Achse, die; tengely.

Achsel, die; hónal v. hó-
nalj; lón; váll; etwas auf
die leichte Achsel nehmen,
könnyen venni fel vala-
mely dolgot; einen über

die Áhtel ansehen, kevésbe v. sul sem venni, megvetni valakit; auf beiden Áhteln tragen, két felő szitni, két felő sántikálni; die Áhtel jüden, vállat vonítani.

Áhtelader, die; hónalór, v. hónalvdrör.

Áhtelband, das; vállbojt.

Áhtelbein, das; vállpercze, vállkulcs.

Áhtelbrüße, die; hónalmirigy.

Áhtelbrüste, die; hónalin.

Áhtelbüchse, die; hónalüreg.

Áhtelfleib, das; vállruha, (papoknál).

Áhtelnaht, die; vállvarrás, (a' ruhán).

Áhtelnerve, der; hónalideg.

Áhtelnylsaber, die; hónalüdr.

Áhtelstüb, das; vállrés, válldarab, (ruhánál).

Áhtelträger, der; ravasz, csapodár.

Áhteljüden, das; vállvonítás.

Áhtenblech, das; Áhtenschiene, die; tengelyvas.

Áhtennagel, der; tengelyszeg, tengelyvószeg.

Áhtenringel, der; tengelyzávár. (ágyúkon).

Áhtenring, der; tengelykarika, pengőkarika.

Áhtenreiß, der; tengelyvonal.

Áht, mn. nyolcz; — Tage, nyolcz napi idő, egy hét; es schloßgt áht, nyolczat üt (az óra).

Áht, die; nyolcz szám.

Áht (Áhtserklärung) die; számkivétel, számüzés; in die — erklären, számkivétui, számüzni.

Áht, Áhtung, die; figyo-

lem, figyelmesség; gondoskodás, gondviselés; vigyázás; — geben, figyelmezeni, vigyázni; auf einen —, valakire felvigyázni, gondot viselni; auf der Áht lassen, nem vigyázni reá, nem gondolni vele; etwas in Áht nehmen, gondoskodás, gondviselés alá venni valamit; ügynöi, figyelmezeni valamire; valamit szomügyre venni; sich in Áht nehmen, magára vigyázni, őrsikodni (valakitől v. valamitől).

Áht, mn. igazi, valódi, jóféle.

Áhtbar, mn. becsületes, tisztos, tisztelotes; figyelemre méltó.

Áhtbarlichkeith, die; tekintet, tisztelot.

Áhtbeinig, Áhtfüßig, mn. nyolczlábu.

Áhte (der, die, das); mn. nyolczadik.

Áhted, das; nyolczszeg, nyolczszeglet.

Áhtedig, mn. nyolczszegü, nyolczszegletü.

Áhtel, das; nyolczadrósz, nyolczad.

Áhten, es. becsül, nagyra becsül, tisztel; vél, gondol; gerüge —, kevésre becsülni; für gut —, jónak találni, itélui; auf etwas —, figyelmesni, ügynöi, vigyázni valamire; sich nach etwas —, valamihez alkalmazni, szabni, tartani magát; worden ihr eud ju —, a' mihez magatokat tartanotok kell.

Áhten, es. számüz, számkivet, levclosit.

Áhtens, ih. nyolczadszor.

Áhter, der; nyolczas.

Áhterfen, mn. és ih. nyolczféle; nyolczféleképen.

Áhtfach, Áhtfüßig, mn. nyolczszoros. —, ih. nyolczszorosan.

Áhtgroßsteinbüß, das; nyolczgarasos.

Áhthalb, mn. nyolczadfél.

Áhtheit, die; igazság, valódiság, jófélecsög.

Áhthörig, mn. nyolczéves v. esztendő; nyolczévi v. esztendei.

Áhtlos, mn. gondatlan, vigyázatlan; tisztelotlen. —, ih. gondatlanul, vigyázatlanul; tisztelotlenül.

Áhtlosigkeit, die; gondatlanság, vigyázatlanság, figyelmotlenség.

Áhtmal, ih. nyolczszor.

Áhtmonatlich, mn. nyolczhónapos; nyolczhónapi.

Áhtsant, mn. figyelmes, gondos, szemes, vigyázó. —, ih. figyelmesen, gondosan, szemesen.

Áhtsanft, die; figyelem, gondosság, szemeség.

Áhtsüßig, mn. nyolczszolopu.

Áhtseith, mn. nyolczszoldalu.

Áhtserklärung, die; számüzés, számkivétel; számüző irat. l. Áht.

Áhtspännig, mn. nyolczfogatu; nyolczigás; nyolczlovas.

Áhtstündig, mn. nyolczórái, nyolczórányi, nyolczóráig tartó.

Áhtttägig, mn. nyolcznapi, egyhóti; nyolcznapos, egyhotes.

Áhtung die; becsülot; fü-

gyelem; tisztelt; vigyázat. l. Ucht.
 Achtungsmangel, der; tiszteltlenség, nem tisztelés.
 Achtungswig, mn. nyolczszegletű, nyolczszegű.
 Achtscheit, mn. tizennyolcz.
 Achtschute, (der, die, das); tizennyolczadik.
 Achtsig, mn. nyolczvan.
 Achziger, der; nyolczvanas, nyolczvanaszten-dős v. éves.
 Achtzigährig, mn. nyolczvanaszten-dős, v. éves.
 Achtzigste, (der die das); nyolczvanadik.
 Achzen, k. nyög; zokog.
 Achzen das; nyögés; zokogás.
 Acher, der; föld; szántóföld.
 Acherarbeit, die; mezei munka, szántásvetés.
 Acherbau, der; földmivelés; szántásvetés.
 Acherbibel, die; szottas szoltina, zabtövis; fodortövis.
 Achersfeld, das; szántóföld.
 Achersfurt, die; barázda; l. Furche.
 Achersgerath, das; szántásvetéshez való eszköz v. szerszám.
 Achersgesetz, das; földmivelési törvény.
 Achershauechel, die; tövises iglicze, ökörgűz.
 Achersholzer, Achershofunder, der; gyalog v. földi bodza.
 Achersholj, das; bokor, cserje.
 Achersklette, die; borzón.
 Achersnecht, der; parasztszolga, béres.
 Achersohl, der; czórnaágu válupikk; vetési repesz.
 Achersraut, das; derécz.
 Achersrand, das; szántható-föld.

Acherrente, t. földmivelők, parasztlak.
 Achersobu, der; szántásbőr.
 Achsermann, der; földmivelő, szántóvölő.
 Achsermannchen, das; szöske billegőny, (barázdabillegető).
 Achersmaß, das; mezőmértek; mérő láncc.
 Achsermünze, die; tarló menta; hegyi méhfű.
 Achseru, cs. szánt.
 Achseru, das; szántás.
 Achserpferd, das; szántó ló.
 Achserrente, die; füstike.
 Achserrecht, das; földmivéleti jog.
 Achserrettig, der; mezei retek.
 Achserringelschne, die; mezei peremér.
 Acherschofle, l. Erdschofle.
 Acherschwartzfümmel, der; mezei kőmágy.
 Achsersteinfaamen, der; mezei kőmag, (növény).
 Achsertreffe, die; mezei rozsnok.
 Achserwaldmeißler, der; ugariműgő.
 Acherswalze, l. Walze.
 Achersweg, der; dűllőút, szántóföldi út.
 Achersweisen, l. Kuhweisen.
 Acherswerk, das; földmivelés.
 Acherswesen, das; l. Achserbau.
 Acherswinde, die; kis szulák, iszapfü.
 Acherswiesel, der; sárma, madártej.
 Achet, der; eszelekedet, tett, tét.
 Achten, Achtenstücke, t. oklevelek, ügyirások.
 Achtenstreiber, der; oklevélíró, lemásoló.
 Achte, die; részos sors, részvány.

Actienhändler, Actionair, der; részvényáros; részvényes.
 Actyfschuld, die; hitelezmény, kiun lévő adósság.
 Actuarat, der; írótszít, jegyző.
 Adamsapfel, der; Ádám' almája v. csutkája; (czi-tromfaj).
 Adamsaefige, die; Adamsaefigenbaum, der; egyiptomi füge; egyiptomi fügefű.
 Adbiren, cs. összead, összeszámol.
 Adbirtou, die; összeadás.
 Adbresse, die; fölrás, (ünne-pélyes, országos); ajánló levél; czím; utasító ozim; ügyesség.
 Adbreshaus, das; utasító hivatal; zálogház.
 Adel, der; nemesség, a' nemes emberek; nemesség, nemesi rang.
 Adelsheid, die; Etelka, (nő-név).
 Adelherrschafft, die; főren-di uralkodás, nemesi kormány.
 Adelshof, l. Edelhof.
 Adelig, mn. nemes, nemes születésű v. rangú; nemesi. —, ih. nemesileg, nemesi módon.
 Adelige, der; nemes, nemes ember.
 Adeln, cs. nemesít; megnemesít, nemesség tesz.
 Adeln, das; megnemesítés, nemesség tétel.
 Adelsbrief, der; nemeslevél, czimores levél.
 Adelsbuch, das; nemesi lajstrom.
 Adelsland, der; Adelschafft, die; nemesség; nemesi rang.
 Uder, die; ér, vöredány;

úr, (fában, köben. viz-
nél); vér, ér, (külöi te);
die goldene —, aranyór;
— lassen v. schlagen, eret
válni; süh zur — lassen,
v. süh die — schlagen las-
sen, eret vágatni; er hat
keine — dazu, nem arra
való, nincs vére hozzá;
es ist keine gute — an
ihm, egy csap jó vér,
v. egy jó porczomyi júság.
v. egy jó porczika sincs
beune.

Überbruch, der; érszakadás,
érsérv.

Überchen, das; erecske.

Übergeacht, das; érfonat.

Übergeschwulst, die; érdag.

Überhäuten, das; érhártya;
eres hártya.

Überig, Überig, mn. eres.

Überkopf, der; vérérdag,
érdúz.

Überlast, der; érvágás, ér-
metszés.

Überlastbefeuen, das; verma-
dancze.

Überlastbinde, die; érpólya,
érkötő.

Überlastreisen, das; érvágó.

Überlastzug, das; érvágó-
szerok.

Übermannig, l. Obermannig.

Übern, es. eres, (fát te).

Überpresse, die; érnymas, érszorító.

Überschlag, der; érvetés.

Überwasser, l. Blutwasser.

Überwelt, der; segéd; tiszt-
segéd.

Überwiegert, es. l. Berdberu,
Suordneu.

Adjutant, der; segédlíz, ad-
jutans.

Uder, der; sas.

Uderhof, das; saskó.

Uderkane, die; sasköröm.

Uderkraut, das; piprágy

Udernaase, die; sasorr.
Uderstein, der; saskó.
Udministrator, l. Berweser.
Udmiral, der; admirál.
Udmiralität, Udmiralschaft,
die; admirálság.
Udmiralitätsflagge, die; ad-
mirállobogó.
Udmiralsgaleere, die; ad-
mirálgálya.
Udmiralschiff, das; admi-
rálhajó.
Udonisblume, die; — rös-
chen, das; hérics.
Udrian, der; Adorján, Adri-
án, Odor, (hónv).
Udriane, die; Adriána,
(nőnév).
Udriatische Meer, das; adri-
ai tenger.
Udvent, der; advent. — sz.
prediger, der; adventi
predikátor. — zeit, die;
advent.
Udvisbrief, l. Uvisbrief.
Udvoeat, der; ügyész, ügy-
véd.
Udvoeatengebühr, die; ü-
gyészdíj, ügyvéddíj.
Udvoeatur, die; ügyészség,
ügyvédség.
Udvoeatoren, k. ügyészokdik,
ügyvédkedik.
Ueffchen, das; majmcska.
Ueff, der; majom.
Ueffect, der, l. Leidenschaft.
Ueffectoren, k. színel, tettet,
(valamit); követ, (erő-
tetve); kényeszkodik.
Ueffectirt, mn. orótott, mes-
terkelt, színlett, tottolt.
Ueffen, es. csúfot v. tréfát
üz. (valakiből); megcsal,
rászed; majmol, majmoz.
Ueffengeficht, das; majom-
kóp; majomkópü, (om-
her).
Ueffenönig, der; királyma-
jom.

Ueffenmaße, die; majomorr
stosorra, majomorra,
(ember).
Ueffenliebe, die; majomsz e-
retet.
Ueffenpoffen, t. majmosko-
dás, majomtréfák.
Ueffenstein, der; majomkő.
Ueffenspiel, das; majmosko-
dás, majomi játék.
Ueffenweibchen, das; nőma-
jom, nőstény majom.
Uefferen, Ueffung, die; maj-
molás, majmozás; utá-
nozás; csúfolás.
Uefficiren, es. l. Rühren.
Ueffodille, l. Rühodille.
Ueffrika, das; Afrika.
Ueffrikaner, der; afrikai.
Ueffrikanisch, mn. afrikai.
Ueffter, der; segg, alfel, far,
Ueffter, das; érczaalak; zsi-
ger, marhabelek; alj, (ga-
honie), ocú; maradék-
gabna, (a' molnirókúl).
Ueffter, (egykoron igohatáro-
zó, ma már csak össe-
tétélekre használtatik); ál,
fél, fattyu; a; másod;
utó, vég te.
Ueffteralabaster, der; félala-
bastroam.
Ueffteranvalt, der; helyet-
tes ügyvéd.
Ueffterbefehter, der; alhü-
bóres.
Ueffterbefehtung, die; alhü-
bórlés, alhühérbe-adás.
Ueffterbefehtsamkeit, die; al-
szónokság.
Ueffterblatt, das; fattyulo-
vól, állevól.
Ueffterbürbe, Uefftergeburt, die;
szülep.
Ueffterbürge, der; alkezes,
altúz.
Ueffterbürgschaft, die; alko-
zesség, altúzság.
Ueffterdarm, der; vögblól.

Aftereinfabung, die; alörökítő.	Aegäifche Meer, das; aegaeumi tenger.	Ahuentafel, die; nemzet-ségtábla.
Aftererbe, der; alörökös.	Agat, l. Ahat.	Ahufrau, die; özanya; nagyanya.
Aftererz, das; salakércz.	Agadid, der; Egyed, (név).	Ahnherr, der; ő; nagy- atya.
Afterfügel, der; álszárny.	Agypten, das; Egyiptom.	Ahnlich, mn. hasonló. — feit, die; hasonlat, ha- sonlatoosság.
Aftergefäße, das; salakszu- szók v. szekrány.	Agypter, der; egyiptomi.	Ahuung, die; sejtés, sejt- dítés; előérzet, <i>sejdelem</i> .
Aftergraben, der; salak- árok, salakcsatorna.	Agyptisch, mn. egyiptomi.	Ahorn, der; ihar, jávor, juhar.
Afterhen, l. Grammet.	Agut, l. Ahesf.	Ahornen, mn, ihar, jávor, juhar.
Afterholz, das; hulladékfa.	Agende, die; szertartókönyv, agenda.	Achre, die; kalász; in Ach- ren schießen, kalászszod- ni, sejtét hányni v. vetni; Achren lesen, kalászt böngészni, v. szedegetni.
Afterhorn, das; áltovc.	Agent, der; ügyvivő, ügy- biztos.	Achrenlese, die; Achrenle- sen, das; kalászszedés; <i>kalászat</i> , böngö.
Afterkameel, der; áltovc.	Agentchaft, die; ügyvivő- ség, ügybiztosság.	Achrenlefer, der; kalász- szedő, böngész.
Afterkegel, der; álkúp.	Agemat, das; halmozat, egy- behalmozása valaminek.	Achrenspitze, die; kalász- hegy.
Afterkind, das; utógyer- mek, gyászgyermek; zab- gyermek.	Agio, das, l. Aufgeld.	Achen, l. Eichen.
Afterkne, die; fattyuköröm.	Agien, l. Afehen.	Academie, die; akadémia.
Afterkönig, der; álkirály.	Agien, l. Handel; és Spielen.	Academiker, der; akadomi- kus.
Afterkorn, das; gabonaalj.	Agnes, Agnesa, die; Ág- nes, (uőnőv).	Academisch, mn. akademiái.
Afterkugel, die; álgolyó, álgömb, álteke.	Agreden, l. Aufnehmen.	Academist, der; akadémista.
Afterleder, das; hulladékbőr.	Agrest, der; egreselő.	Achen, die; körömméreg; ezámoly, (növény). — der; sejtő koszeg.
Afterleben, das; alhübé, utóhübé.	Agrimonie, l. Adermentig.	Alabafter, der; alabastrom.
Afterlebensmann, der; al- hübéres.	Agiten, l. Bernstein.	—bruch, der; alabastrom- sejtés. — u, mn. alabast- rom. —er, der; alabast- romász, alabastromszob- rász.
Aftermehl, das; végliszt, utóliszt.	Ah! isz. ah! ó!	Alant, der; örvény sor- tecsők, (növény); lezecz ponty.
Aftermensch, der; álember.	Achern, mn. bronz, réz, részből való.	Alantbeer, die; l. Albeer.
Aftermoos, das; álmoh, fat- tyumoh.	Ahle, die; árr.	Alant, der; tiusó. —artig, mn. tiusónemű. —her, werk, das; tiusóbánya.
Afternieberfchlag, der; ál- üledék.	Ahlfenschmide Ahlfenmacher, der; árrműves.	
Afterpapst, der; álpápa.	Ahn, Ahnen, l. Ohn.	
Afterrede, die; rágalom, megszólás. — u, k. rágal- mász, megszól.	Ahnden, es. meghosszúl, megtöröl; sejt, sejdit.	
Afterredner, der; álszónok.	Ahndung, die; meghosszuz- lás, megtörlés; sejtés, sejdlítés; <i>sejdelem</i> .	
Afterreißer, das; koverdk- eszt, tisztátlan ezüst (a kohokban).	Ahneseu, k. hasonló, (hoz, hez).	
Afterspinne, die; kaszás pók.	Ahnen, k. sejt, sejdit, elő- érez. —, sz-n. rómlík, (e- lőtte v. neckie).	
Afterstüß, das; nyeregfar.	Ahnen, l. elődök, ősök.	
Aftertopf, der; áltópáz, csch topáz.	Ahnenprobe, die; őspróba, összámpróba.	
Afterthürne, die; álheru.	Ahnenrecht, das; ősjog.	
Afterwelt, l. Nachwelt.		
Afterwitz, der; álomosság.		

— bruch, der; — grube, die; timsófejtés. — en, es. timsóz, timsóval gyárt. — erde, die; timsófold, *timsóld.* — erz, das; timsóérez, *timérez.* — gar, mn. *tingyártott,* timsógyártott. — hütte, die; — werk, das; timsóhuta, — ig, mn. timsós. — quele se β die; timsókút, timsóforrás. — schiefer, der; timsópala, *timpala.* — stein, das; timsóköv. — felder, der; timsósző. — flein, der; *timbó,* timsókő. — wasser, das; timsóvíz. — juder, der; timsószukor.

Albanien, das; Albánia.

Albanier, der; albániai.

Albanisch, mn. albániai.

Alber, die; Alberbaum, der; nyárfa.

Alberich, der; Alberik, (főnév).

Albern, mn. halga, hotor, dőre, ostoha. — ih. halgán, hotorul, dőren.

Albern, k. halgákodik, botorodik, dőrékedik.

Albertheit, die; halgaság, hatorság, dőreség.

Albertiner, Albertsthaler, der; (hollandi pénz).

Albin, der; Albin, (főnév).

Albrecht, der; Albert, Béla, (főnév).

Alchemie, die; bokál, (művészet).

Alchimie, die; alchymia, aranycsinálás.

Alchimist, der; alchymista, aranycsináló.

Alchimistisch, mn. alchymiai.

Alfangeren, die; halgaság, dőreség.

Alf, der, l. Alfant.

Zarbszótár. II.

Alexander, der; Sándor, (főnév).

Alexandrien, das; Alexandria, (város).

Alexandrinisch, mn. alexandrin, (versnem).

Algarbien, das; Algarbia, (tartomány).

Algebra, die; algebra, betűvetés. Algebraisch, mn. algebrai, betűvetési.

Algebrist, der; algebraista, betűvető.

Algier, das; Algir, (tartomány).

Algierer, der; algiri.

Alimentation, die, l. Ernähung, Unterhalt.

Alimente, s. l. Unterhalt.

Alfalf, das; égvény, lúgsó.

Alfalfisch, mn. égvényes, lúgsó.

Alfalfstreu, es. égvényit.

Alfalfstreuung, die; égvényítés.

Alkohol, der; alkohol.

Alkoven, der; *vakszoba,* ágy-szoba.

Al, das; minden, mindenség.

Al, alle, ih. vége; egőszön, épen, már; mindenütt; das Holz ist schon —, vége már a' fának, v. elfogyott már a' fa; als te machen, elkölteni, elfogyasztani (valamit), kifogyani. (valamiből); alle sein, elfogyani; bei alle dem, mind e' mellett is; die Speisen sind noch nicht alle, még nincs vége az ételnek.

Alberst, l. Bereit, Schön.

Alta, l. da.

Alte, l. Weif.

Alte, die; faszor, *sótasor.*

Allegorie, die; allegoria.

Allegorisch, mn. allegorai.

Allegre, das; s. ih. allegro.

Allein, ih. és kaz. egyedül,

csak, csupán; de, nemcsak.

Alteingesang, der; Altespiel, das; solo, (a' hangszóknál).

Alteinhandel, Alteinverkauf, der; *egyedűrlás,* monopolium.

Alteinhändler, Alteinkäufer, der; *egyedáros,* monopolista.

Alteinherr, Alteinherrscher, der; *egyedűrlalkodó,* önuralkodó, monarcha.

Alteinherrschaft, die; önuralkodás, egyedűrlalkodás, monarchia.

Alleinig, mn. *egyed,* egyedűli, egyedűles.

Allemal, ih. mindig, mindenha, mindenkor.

Allemales, ih. minden esetre; talán.

Allethaken, ih. mindenütt, mindenfelé, mindenfelől.

Alle, alle, alles, mn. mind, minden; alle, t. minden, mindenek, mindnyájan; alle drei Tage, minden harmad nap.

Alle, (összetételekben); leg, leges-leg; der allerbeste, legjobb leges-legjobb; der allersüßlichste, leges-legszerencésb.

Allethweilich, mn. legkeresztényebb.

Allethwas, ih. vagyigen, igenis, úgyvan.

Allethwischlauchtisch, mn. fölséges, (ezim).

Alletherst, ih. immost, csakmost, legmost.

Allethgetreue, mn. leghűségeseb.

Allethgüßlich, mn. legkegyelmeseb.

Allethhand, mn. mindenféle.

Allethhülse, das Holz —

Miendenzentek' ünnepe v. napja.
 Mherheiligst, mn. szentséges; das Mherheiligste; szentség.
 Mherhöchst, mn. felsőleges.
 Mherley, l. Mherhand.
 Mherlegewür, das; kardamóm.
 Mherliebft, mn. logkedvesb, szerelmes; gyönyörű, igen szép; igen jó. —, ih. gyönyörűen, igen szépen; igen jól; legszívesebben.
 Mhermannsharnisch, der; ziliz.
 Mhermafen, ih. és ksz. egészen, mindenkép, teljesen; mivel, minthogy.
 Mhermeister, ih. főkép, kiváltkép, leginkább; —en, mn. t. legtöbben.
 Mherndst, mn. és ih. legközelebbi; legközelebb.
 Mherreit, ih. mindenfelől; mindnyájan.
 Mherwärt, Mherwegen, l. Mherthalben.
 Mhes, das; minden; mindenki, az egész világ; — in Mhen fern, mindenben minden lenni; in Mhem, mindegyütt, összevéve.
 Mhesamt, ih. mindnyájan.
 Mheswege, ih. mindenütt, mindenhol.
 Mhesweise, ih. immost, legmost, épenmost.
 Mheszeit, ih. mindig, mindenha, mindenkor.
 Mhesgegenwart, die; mindennüttlé.
 Mhesgegenwärtig, mn. mindennüttlevő.
 Mhesmach, ih. halkan, halkal, lassen lassen.
 Mhesgemein, mn. köz, közönséges, egyetemi. —, ih.

közönségesen, általában; egyetemlog.
 Mhesgemeinheit, l. Gemeindegut.
 Mhesgemeinmachung, die; egyetemítés, közönségesítés.
 Mhesgewalt, die; mindenhatóság.
 Mhesgewaltig, mn. mindenható.
 Mhesgut, das; parój libatopp. (növény).
 Mhesier, l. Hier.
 Mhesian, die; l. Bündnis.
 Mhesieren, l. Verbünden.
 Mhesierte, der; l. Bündgenos.
 Mhesmacht, die; mindenhatóság.
 Mhesmächtig, mn. mindenható.
 Mhesmäßig, mn. halk, lassen. —, ih. halkan, lassen lassen.
 Mhesmünde, Mhesmünde, l. Gemeindegut.
 Mhessehente, mn. mindenlátó.
 Mhesstägig, mn. mindennapi, mindennapos; das alltägige Fieber, mindennapi láz v. hideglelés.
 Mhesstetig, mn. mindennapi, közönséges.
 Mhesstagesicht, das; közönséges v. mindennapi arc.
 Mhesstagesleid, das; — roß, der; hétköznapi ruha. — hut, der; hétköznapi kalap.
 Mhesstagespeß, der; mindennapi költő.
 Mhesstageswit, der; mindennapi olmoság.
 Mhesstaltend, mn. mindenkormányzó, mindennitűző.
 Mhesweise, mn. főbölcs, mindentudó.
 Mheswissend, mn. mindentudó.
 Mheswissenheit, die; mindentudás; mindentudóság.
 Mheswo, l. Wo.

Mhesu, Mhesuviel, Mhesusehr, ih. fölötté igen, igen nagyon.
 Mhesungleich, Mhesumal, ih. mindnyájan, összesen.
 Mhesmanach, der; almanach; kalendáriom.
 Mhesmandin, der; almandin. (rubinsaj).
 Mhesosen, das; alamizsua. —ant, das, —stige, die; alamizsanatisztaság. —brod, das; alamizsanakenyér. —büchse, die; alamizsanamillyo. —faßten, —stod, der; alamizsanaszekrény; alamizsanatöke. —geld, das; alamizsanapénz.
 Mhesosenfammer, der; alamizsanaszodó.
 Mhesosenfammung, die; alamizsanaszodés.
 Mhes, die; álo. —hof, das; álofa. —lattberge, die; áloonyelel, —mittel, das; áloeszer.
 Mhes, die; garda, (hal).
 Mhesstind, der; Alajos, Alajos, (finóv).
 Mhes, der; boszorkány, lidérc.
 Mhes, l. Mhesen.
 Mhesen, t. Mhesengebirg, das; havasok.
 Mhesenbesuß, der; havasi öröm.
 Mhesenbewohner, Mheser, der; havasi lakos.
 Mhesenbirke, die; törpe nyírfafa, gyalognyír.
 Mhesenliefer, die; henycsényő.
 Mhesenflie, der; hórezi löher.
 Mhesenmoß, der; havasi mők.
 Mhesenraut, das; havasi sá; pakóca.
 Mhesenrauch, l. Erbrauch.
 Mhesenstet, das; ábécze; betűrend.

Alphabetisch, mn. betűrendes. — ih. betűrendben.	ter; veterán; templom- -nya.	Altweibisch, mn. vénasszonyos; elpnhult.
Alprache, die, l. Murmes- -thier.	Altermutter, die; ősaanya.	Am, (an dem) ej. -n, -on, -en, -ön; -ban; -ben; -nál, -nél. mellett; (a' 3-ik fok előtt ih.); — be- -ßen, legjobban; — schön- -ßen, legszebben.
Alpyopf, l. Weichselopf.	Altern, t. szülék.	Amadüs, der; Amadé, (fi- -név).
Alraun, die; altató nadra- -gulya.	Altern, älteln, k. öregszik, -vönül.	Amalgamiren, l. Berquiden.
Als, ksz. midőn, mikor; -mind, ... nál, ...nél; -minsem, hogysen; úgy- -mint.	Alterthum, das; óság, ró- -giság.	Amalia, die; Amália, (nő- -név).
Alsobald, ih. egyszeriben, -mindjárt, tüstént.	Alterthumsfunde, die; ró- -giségtudomány.	Amarant, der; Amarantblu- -me, die; amarant, hirs- -ling, hirsnyvirág. — -farbe, die; amarantszín. —farbig, mn. amarant- -színű.
Alsobau, ih. azután.	Alterthumsfundiue, — fers- -scher, der; régiségűvár.	Amarant, der; amarant, hirs- -ling, hirsnyvirág. — -farbe, die; amarantszín. —farbig, mn. amarant- -színű.
Also, ih. és ksz. így, úgy; -szórt, tehát.	Altervater, der; ősatya.	Amarelle, Ammer, die; kaj- -szi haraczk; horizü cse- -resznye.
Alster, l. Elster.	Altstädter, Altstädter, der; -foltozó varga.	Amarellenbaum, der; kajszi -haraczkfa; horizü cse- -resznye.
Alt, mn. ó, régi; időse, -koros, öreg, vén.	Altstädte, die; <i>felfunola</i> .	Amazone, die; amazon.
Alt, der; felhang.	Altfränkisch, mn. ősránk; -ódivatos, régszabású; el- -kopott, elnyült, (szo- -kás ic).	Amazonenkleid, das; ama- -zonkötös.
Altan, der; erköly.	Altfränkisch, mn. régi fej- -delmi-nomzetsági.	Amber, der; ambra. —baum, -der; ambrafa. —fraut, -das; életillat tarorja, en- -gomszavoglj. —falt, das; -ambraos. —fraud, der; -ambraesorje.
Altar, der; oltár.	Altgeige, l. Bratsche.	Amboß, der; üllő, üllővas.
Altarblatt, das; oltárkép.	Altgeißel, der; öreglegény.	Amboßschmid, der; kovács
Altarbede, die; oltárterítő.	Altgläubig, mn. óhitű.	Amboßstei, der; üllőöke.
Altargemälde, Altarbild, -das; oltárkép.	Altgras, die; ziliz.	Ambr, l. Amber.
Altarhimmel, der; oltár- -mennyezet.	Altgras, die; ziliz.	Ambrakugel, die; ambr- -golyó, pázsimateko.
Altarleuchter, der; oltár- -gyertyatartó.	Altgras, die; ziliz.	Ambrosia, die; Ambrosia- -fraut, das; ambrosia; -mirha libatopp; mezel -fróm.
Altarmann, Altarist, der; -oltársi, oltárnob.	Altgras, die; ziliz.	Ambrosisch, mn. ambrosiás. -illatos.
Altarplatte, die; Altarstein, -der; oltárkő.	Altgras, die; ziliz.	Ambrosius, der; Ambrosius, - (finév).
Altartisch, das; oltártartó.	Altgras, die; ziliz.	Amweise, die; hangy!
Altbaufen, régiségű, ré- -gensült.	Altgras, die; ziliz.	
Altbart, der; vénszakállas.	Altgras, die; ziliz.	
Altdeutsch, mn. ősnómet.	Altgras, die; ziliz.	
Alte, der, és die; öreg, vén.	Altgras, die; ziliz.	
Alten, k. l. Kestern.	Altgras, die; ziliz.	
Alter, das; kor; életidő, -idő; das höbe —, vén- -ség, öregkor; vor Al- -ter, hajdan, régente.	Altgras, die; ziliz.	
Alter, mn. idős, koros, -öreges, vénes.	Altgras, die; ziliz.	
Alterlich, mn. ősi.	Altgras, die; ziliz.	
Altermann, mn. öregmes-	Altgras, die; ziliz.	

Amisenbär, der; hangyász medve.	Amten, das; hivatalka, tiszttecske.	Amtspflege, die; hivatal gyakorlás, eljárás a' hivatalban.
Amisen-eu, das; hangyatozás.	Amfrau, die; l. Amtmännin.	Amtspflicht, die; hivatalos v. tiszti kötelesség.
Amisenfresser, der; hangyász.	Amthaus, das; Amtey, die; hivatalház, tisztség' háza.	Amtspflichtig, mn. hivatali, hivatalos, tiszti.
Amisenhaufen, der; hangyaboly, hangyafészek.	Amtslos, mn. és ih. hivatalatlan v. hivatalatlan, tisztellen, privat, szabad; hivatal v. tiszt nélkül.	Amtsfache, die; hivatalos dolog.
Amisenkiste, der; hangyászbogár.	Amtmann, der; tiszttartó; tisztviselő.	Amtsfach, Amtschriftfach, der; hivatal' törvényszéke alá tartozó.
Amisenstein, der; hangyakő.	Amtmännin, Amtmannsfron, die; tisztartóné; tisztviselőné.	Amtsfachler, der; hivatal' sáfára, gondviselője.
Amme! amen.	Amtmeister l. Obermeister.	Amtschiffchen, das; hivatali ezimer.
Amerika, das; Amerika.	Amtarbeit, die; Amtesgeschäfte, t. hivatalos v. tiszti dolog, munka, ügy.	Amtschreiber, der; hivatali írók.
Amerikaner, der; amerikai.	Amtsaufsicht, der; tiszti ügyelő.	Amtsiegel, das; tiszti pecsét.
Amerikanisch, mn. amerikai.	Amtbruder, Amtgenos, der; tiszttárs.	Amtsjube, die; hivatalszoba, tisztszoba.
Amethyst, der; ametiszt, violakő. —fluß, der; ametisztfolyság.	Amtdiener, der; hivatal' szolgálója.	Amttag, der; hivatalnap, tisztnap.
Amiant, der, l. Bergkristall, Steinfloss.	Amtseid, der; tiszti eskü, tiszteskü.	Amtsverrichtung, die; tiszti foglalatosság.
Amman, der, l. Amtmann.	Amtseifer, der; hivatalbeli buzgalom, hűv, szorgalom.	Amtsverwalter, der; helyettes.
Amme, die; dajka.	Amtsfrohne, Amtsfrohre, die; hivatalnak járó szakmány.	Amtsverweser, der; hivatalhelytartó, képviselő a' hivatalban.
Ammenmärchen, das; aggrége, dajkarége.	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	Amulet, das; mentőszere.
Ammevermietheerin, die; dajkaszerző.	Amtseifeuhr, die; hivatali járadék, v. illetmény, sportula; tiszti kötelesség.	An, ej, -n, -on, -en, -ön; -ban, -ben; -hoz, -hez, -hoz; mellé; mellett; körül; - ra, - re; - ról, -ről; -től fogva, -től fogva, óta; — das Feuer fengen, tűzhöz, v. tűz mellé tenni; és ist jemand — der Thür, valaki van az ajtón; — meinem Hause, a' házam mellett; és wa ren — zwei tausend Mann, két ezer ember körül voltak; die Tugend — sich, az erény magában; er kommt — Bettelstab, koldusbotra jut; és ist — mir, rajtam a' sor, so
Ammer, die; sármány; borizü cseresznya.	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	
Ammen, der; ammi, (nővény).	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	
Ammoniak, l. Salmiak.	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	
Ammonit, der; ammonita.	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	
Amone, die; Amönslein, das; zizou, (nővény).	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	
Amor, l. Liebesgott.	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	
Amoriter, der; amorita.	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	
Amper, die, l. Lampe.	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	
Amper, der, l. Souverainpfer.	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	
Amfel, die; rigó.	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	
Amsfig, l. Emfig.	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	
Amt, das; hivatal, tiszti, tisztség; isteni szolgálat, miso; ezék; (törvény-szolgáltató 's fejedelmi jövedelmekre ügyelő helybeli, vagy vidéki hivatal).	Amtseife, t. hivatali jövedelmek.	

- bial — mir ist, a' mennyi rajtam áll v. töleim függ; von meiner Kindheit—, gyermekkorom óta v. gyermekkoromtól fogva.
- Anagramm**, *das*; *anagramma*.
- Anagrammenmacher**, *der*; *anagrammista*, *anagrammakészítő*.
- Analogie**, *die*; *hasonlat*, *hasonlatosság*, *hasonszabály*, *analógia*.
- Analogisch**, *mn.* *hason*, *hasonló*, *analóg*.
- Analysé**, *l.* *Szerkiebberung*.
- Analysiren**, *l.* *Auflösen*, *Szerkiebberu*.
- Anastasis**, *mn.* *sejtő*, *sejtető*, *részelő*, *tagelő*.
- Ananás**, *die*; *ananász*.
- Ananfern**, *cs. l.* *Anfern*.
- Anarchie**, *die*, *l.* *Gefeslofigkeit*.
- Anatomie**, *l.* *Szerkiebberung*.
- Anatomiker**, *der*; *honzoló*, *honztudós*.
- Anatomiren**, *cs. l.* *Szerkiebberu*.
- Anatomisch**, *mn.* *honztudományos*. —, *ih.* *honztudományosan*.
- Anbaden**, *k.* *sül*, *szárad*, (*hoz*, *hez*; *ra*, *re*). —, *cs.* *ragaszt*, (*ra*, *re*).
- Anbauen**, *cs.* *mghüvel*, *megigéz*, *megvarázsol*.
- Anbau**, *der*; *müvelés*, (*földé*); *vetés* (*búzáé*); *pallérozás*, *müvelés* (*nyelvé*); *hozzáépítés*.
- Anbauen**, *cs.* *müvel*, (*földet*); *vet*, (*búzáat* *st*); *müvel*, *csinosít*, *palléroz* (*nyelvet*); *épít* (*hozzá*). —, *vh.* *megtelepül*, *megszáll*.
- anbauer**, *der*; *gyarantós*.
- Anbefehlen**, *cs. rh.* *megbágy*, *megparancsol*; *ajánl*.
- Anbefehlung**, *die*; *parancs*; *ajánlat*.
- Anbeginn**, *der*; *kezdet*.
- Anbehalten**, *cs. rh.* *magán tart*, (*mellényt* *st*).
- Anbeissen**, *cs. rh.* *harap*, *eszik*, *megkezd*. —, *k.* *kap*, *harap* (*hozzá*, *belé*).
- Anbelangen**, *l.* *Anfangen*, *Betreffen*.
- Anbellen**, *cs.* *ugat* (*ra*, *re*); *mogugat*.
- Anberamen**, **Anberaumen**, *cs.* *határoz v. szabnapot*.
- Anberaumung**, *die*; *határozás*, *rendelés*, (*napó*).
- Anbeten**, *cs.* *imád*.
- Anbeten**, *der*; *imádó*.
- Anbetreffen**, *l.* *Betreffen*.
- Anbettern**, *cs.* *koldulva jő v. megy*, (*hoz*, *hez*). —, *vh.* *koldulva folyamodik*, (*hoz*, *hez*).
- Anbetung**, *die*; *imádás*.
- Anbetungswürdig**, *mn.* *imálandó*.
- Anben**, *ih.* *egyszersmind*, *e'* *mellett*.
- Anbiegen**, *cs. rh.* *hajt*, *görbít*, (*hoz*, *hez*); *mellőkel*, *kapesol* (*oklevelet* *st*).
- Anbieten**, *cs. rh.* *kinál*, *megkinál*, (*val*, *vel*), *ajánl*. —, *vh.* *ajánlkozik*, *kiálkozik*. —, *k.* *igér*, (*árverésen*).
- Anbietung**, *l.* *Anerbietung*.
- Anbinden**, *cs. rh.* *köt*, *megköt*, (*hoz*, *hez*); *megajándékoz*, (*névsappon*); *le foglal*, (*előpénzzel*); *összekap*, (*valakivel*); *furtan gebunden sein*, *könnyen föliandulni*.
- Anbitt**, *der*; *harapás*; *reggeli falatok*; *csalótek*.
- Anblasen**, *cs. rh.* *fú* (*ra*, *re*); *szél*, *szél*, (*tü-*
- zet*); *szél* (*hólyagot*); *szél* *jelenl*, (*vadászatot* *st*).
- Anblatt**, *das*; *konyva vicser*, (*növény*).
- Anblasen**, *cs.* *vicserog*; *fogat vicserit*, (*ra*, *re*).
- Anbleiben**, *cs. rh.* *hümarad*, *mellel* *marad*.
- Anbliss**, *der*; *rátékiatés*; *tekintet*.
- Anblissen**, *cs.* *néz*, *pillant*, *tekint*, (*ra*, *re*).
- Anblasen**, **Anblasen**, *cs.* *hunyorit*, *hunyorog*, *pillog*, (*ra*, *re*). —, *k.* *fénylik*, *süt* (*ra*, *re*).
- Anblasen**, *cs.* *hög*, (*ra*, *re*).
- Anbohren**, *cs.* *megfúr*.
- Anbohren**, *cs.* *fölvesz*, *kölcsön vesz*.
- Anbrassen**, *cs.* *kötél* *felhúz* *vitórlát*.
- Anbrechen**, *cs. rh.* *megtör*, *megkezd* (*hordó sert*). —, *k.* *szürkül*, *virad*; *alkonyodik*, *esteledik*, *törődik* (*a' gyümölcs*), *poshad* (*a' bor*); *mit anbrechen* *dem Tage*, *viradtkor*; *mit anbrechender Nacht*, *alkonyatkor*.
- Anbrennen**, *cs. rh.* *gyújt*, *meggyújt*, (*taplót* *st*); *rásüt*, (*bélyeget*); *megéget*, *megkozmásít*. —, *k.* *gyúlad*, *meggyúl*; *megkozmásul*; *megperzselődik*.
- Anbringen**, *cs. rh.* *elhoz*; *felhúz*, (*keztyüt*); *csinál*, *épit*, *rek*; *beszerez*, (*valakit*); *éjt*, *okoz*, (*sebet*); *kiad*, *költ*, (*pénzt*); *elad*, (*árut*); *elad*, *széjhez ad*; *elmond*, *alkalmaz*, (*kérelmet*, *tréfát*); *felad*, *bejelent* (*panasz*).
- Anbringen**, *der*; *beszerező*; *feladó*, *bejelentő*.

- Anbringung, die; el-, be-
 szerzés; kiházasítás; fel-
 adás; bejelentés.
 Anbruch, der; kezdet; rot-
 hadás. törődés; bei —
 des Tages; pitymallatkor,
 nap' viradtakor.
 Anbrüchig, mn. törődött;
 poshadt.
 Anbrühen, cs. forráz, meg-
 forráz.
 Anbrühen, cs. bődül, or-
 dít (ra, re).
 Anbrummen, cs. megmorog,
 megmormol.
 Anbrüten, cs. költeni kezd;
 koflik (tojást); ein an-
 gebrütetes Ei, koltott pe-
 te v. tojás.
 Andacht, die; áhítatosság,
 ajtatoság; imádság; fi-
 gyelem.
 Andachtig, die; álbuzgal-
 lom, álbuzgóság, kegyes-
 kedés.
 Andächtlich, k. buzgóodik,
 kegyeskedik.
 Andächtlich, mn. áhítatos, aj-
 tatos; figyelmes. — ih.
 áhítatosan, ajtatosan; fi-
 gyelemesen.
 Andachtige, der, és die; áhi-
 tatos, ajtatos.
 Andächtler, der; buzgókodó.
 Andalusien, das; Andalúzia.
 Andalusier, der; andalúziai.
 Andante, das; és ih. halk,
 halkán, (a' hangászok-
 nál).
 Anden, v. Cordilleras, t. An-
 desek, Cordillerák, (he-
 gyek).
 Andenken, k. emlékezik (ra,
 re).
 Andenken, das; emlékezet;
 emlék; mein Mann seli-
 gen Andenkens, holdogult
 v. holdog emlékeztető fér-
 jem.
 Ander, mn. más, egyéb; má-
 sik.
 Andern, cs. változtat, meg-
 változtat; megjobbit. —
 k. és vh. változik; meg-
 jobbul.
 Andernjaß, l. Sonst, Wo
 nicht.
 Anderntheils, ih. más rész-
 ről.
 Andero, ih. egyébkép. más-
 kép, különben; wenn —
 wo —, ha egyébiránt.
 Andererseits, ih. másfelől, más
 oldalról v. részről.
 Andernwo, Andernwärts, ih.
 egyébütt, másfelé, más-
 hol, másutt.
 Andernwoher, ih. egyéb-
 ként, másképen.
 Andernwoher, ih. egyébün-
 nen, máshonnan.
 Andernwohin, ih. egyébüve,
 máshova.
 Anderthalb, mn. másfél.
 Anderthalbig, mn. másfeles.
 Aenderung, die; változás;
 változtatás.
 Andernweitig, Andernweitig,
 mn. más, egyéb.
 Andernwärts, l. Andernwo.
 Andenten, cs. jelent, meg-
 jelent, tudtára v. érté-
 sére ad.
 Andeutend, mn. jelentő,
 jelentés.
 Andeutung, die; megjelen-
 tés, tudtára-adás; pa-
 rancs.
 Andichten, cs. fog, költ, ko-
 hol (valamit valakire).
 Andichtung, die; ráfogás, rá-
 költés; koholmány, köl-
 tőt hír; vád.
 Andornern, k. dörög, dör-
 get, zörög, zörget (az
 ajtón). — cs. dörög, zör-
 rög, (ra, re), ledörög, (va-
 lakit).
 Andern, der; pemet, (nö-
 vény).
 Andernägen, cs. szorít, tol,
 (hoz, hez; nak, nek). —
 vh. tolakodik, (hoz, hez);
 tolja magát (valakire).
 Andreas, der; Andor, And-
 rás, Endre. — freuz, das;
 andorkereszt, (a' czi-
 mertudományban).
 Andrehen, cs. csavar, teker,
 (ra, re); einen eine Nase
 —, valakit rászedni.
 Andringen, k. hat, nyomul,
 tódul, tör (az ellen); to-
 lakozik, tolul (a' vér).
 Andringlich, mn. tolakodó.
 Androhen, cs. fenyeget, ijeszt,
 (val, vel).
 Andringen, cs. nyomtat, (ra,
 re), rá nyom.
 Andrücken, cs. nyom, szorít
 (hoz, hez). — k. szorul,
 (hoz, hez).
 Andurch, l. Durch.
 Aneignen, l. Sueignen, és
 Berechnen.
 Aneinander, ih. egymáshoz,
 egymásmellé.
 Aneinanderfügung, die; ösz-
 szefoglalás, összeragasz-
 tás.
 Aneinanderhängend, mn. ösz-
 szefoglalt, összeragasztott.
 Anekdoten, die; anekdota.
 Anefn, k. érnelyeg, undor-
 rodik (től, től), undorít
 (valakit valamit).
 Anemone, die; kököresim.
 Anempfehlen, l. Empfehlen.
 Anerben, k. örököl, örököl
 nyer v. kap (pénzt); ve-
 le születik, elragad (rá),
 elkap. (nyavalyát); ange-
 erbte Güter, öröklött, v.
 örökölt nyert jószágok,
 angererbte Borurtheile, ve-
 le született eldítéletek.
 Anerbieten, l. Anbieten.

- Auerfennen, es. előmer, meg-
 ösmer,
 Auerfennniß, die; megös-
 merés.
 Auerfennung, die; előm-
 rés, megösmerés.
 Auerfchaffen, es. rh. vele te-
 reml. —, mn. vele szüle-
 tett, benntermett.
 Auerwegen, ksz. mintlogy,
 tekintvén, azon tekintet-
 ből.
 Aufachen, es. felsú, fátat (tü-
 zet); éleszt, gerjeszt (ta-
 ragot).
 Aufachen, es. felsú, föléleszt
 (tüzet), fölgerjeszt.
 Aufäden, l. Einfäden, és
 Kreihen.
 Aufahren, es. rh. elhoz. (ko-
 csin); megtámad, neki esik.
 (szóval). —, k. neki megy,
 (kocsin); érkezik, jó, (ko-
 csin); munkára megy, (a'
 hányász); pörül jár, meg-
 járja.
 Aufahrt, die; megérkezés,
 (kocsin); kivezés; mun-
 kakezdet, (a' hányászok-
 nál).
 Aufall, der; rácsés; rászál-
 lás; örökség. *szállomány*;
 megrohanás; megtámadás,
 (ellenő); megazókés, *ro-
 ham*, (nyavalyás).
 Aufallen, k. rh. rácsik, (a'
 sa); rászáll, (pénz). —,
 es. megrohan, megazók,
 megtámad, neki esik.
 Aufallgeß, das; *szálló-
 mánypénz*.
 Aufallrecht, das; *szálló-
 mányjog*.
 Aufang, der; kezdet; ere-
 det; elő, (erdőé it).
 Aufang, es. rh. kezd, el-
 kezd (valamit), fog (hoz,
 hoz). —, k. és vh. kezdő-
 dik, elkezdődik.
 Aufänger, der; kezdő; ta-
 nuló.
 Aufänglich, mn. és ih. kez-
 deti; eleinte, kezdetben.
 Aufangß, ih. eleinte, elő-
 szór.
 Aufangßbuchßab, der; kezdő-
 betű.
 Aufangßgrund, der; Aufangß-
 gründe, t. alapsat, ele-
 mek, (művészeté it), a-
 lapelvek.
 Aufangßschule, die; kezdő-
 iskola.
 Aufangßzeit, die; kezdősor.
 Aufärben, es. befest, meg-
 fest.
 Aufassen, es. meglóg. —, k.
 fogódzik, kapaszkodik, (ba,
 he).
 Aufaufen, k. rothad, törődik.
 Aufächten, es. rh. megtámad;
 kísért; aggodik; ich lasse
 mich das nicht —, azon nem
 aggodom, azzal nem tör-
 ődöm; was ficht ihn den
 an? mi lelte őt?
 Aufachtung, die; megtáma-
 dás; vita; kísértet.
 Aufaffen, es. reszel, megre-
 szel.
 Aufeinden, es. ellenkedik,
 (val, vel), fenekedik (ra,
 re); fölingerel, felbujt
 (valakit valakire).
 Aufeindung, die; ellenke-
 dés; felbujtás.
 Aufertigen, l. Zufertigen.
 Aufeffeln, es. megbilincsel,
 bilincse tesz, vasra ver.
 Aufefften, es. megnevít,
 megnevésít, vízzel meg-
 hint.
 Aufefftgrube, die; rongy-
 teknő. *locsteknő*, (a' pa-
 pirosmalmokban).
 Aufefftung, die; megnev-
 vezés, megnevésítés.
 Aufeffern, es. ha-, meglüt,
 (kohot); feltüzel, neki
 tüzel (valakit). —, k. tü-
 zet gyújt, kigyújt.
 Aufenerung, die; feltüzeles.
 Aufammen, es. meglángol,
 megpirít; fellángol, fel-
 gyújt (valakit). —, vh.
 fellángol, felgyúl, föl-
 gerjed, felpattan (valaki).
 Aufesthen, es. rh. son, (hoz,
 hoz).
 Aufesthen, es. escedezik, kö-
 nyörög, rimánykodik (nak,
 nek), kér.
 Aufesthen, das; Aufesthung,
 die; escedezés, kérelem,
 könyörgés.
 Aufesthen, l. Aufesthen.
 Aufessen, es. told, varr (ra,
 re); megfoltoz.
 Aufestgen, k. rh. előrepül, elő-
 száll; röpül, száll (nak, nek).
 Aufestgen, k. rh. foly (nak,
 nek, mellette); tele foly.
 Aufestgen, es. tutajoz, tu-
 tajon szállit; hoz, víz
 (a' víz); das angeßßte
 Etüd laud, vízhozta da-
 rab föld, *úszadékföld*.
 Aufesthung, die; tutajozás;
úszadvány, úszadék.
 Aufesthungrecht, das; *úszo-
 ványjog, úszadékjog*.
 Aufestgen, es. megátkoz (va-
 lakit valamivel).
 Aufestgen, der; röpülés, szállás.
 Aufestgen, der; folyás; *úszo-
 vány, úszadék, úszadé-
 föld*.
 Aufordern, l. Fordern.
 Auforderung, die; követel-
 les; kereset (valakin), *kü-
 vetelmény*.
 Auffrage, die; kérdés, tu-
 dakozás.
 Aufragen, k. kérdez, tu-
 dakoz, (valakit valami se-
 lől v. iránt).
 Aufressen, es. rh. megha-

rapdál, megkezd, megrág; eleszik, elvág, (a' rozsdá). —, vl. tele v. torkig eszi magát; meghízik.

Anfressend, mn. otető, maró, rágó, (kő, szer).

Anfressung, die; el-, kivés, el-, kirágás.

Anfrieren, k. fagy, (hoz, hez).

Anfrischen, cs. felújít, fölfrissít; megfrissít, megenyhít, fölvidít.

Anfrischung, die; felújítás, fölfrissítés; megenyhítés, fölvidítés; neki buzdítás.

Anfuge, die; melléklet, ragaszték.

Anfügen, cs. csatol, mellékel, ragaszt, (oklevelet); összefogaszt, összefoglal.

Anfügung, die; mellékelés; összefoglalás.

Anfühnen, cs. tapint, megtapint, (szelymet ic); tapintva megérez.

Anführen, cs. vezet, (hoz, hez); vezérel, vezet (sorogot); vezet, vezérel (ra, re); felhoz, idéz, említ, (konyvhól); hoz, (kocsin ic); megcsal, rászed.

Anführen, der; vezér; vezető.

Anführung, die; vezetés; vezérlés.

Anführungseisen, das; felhozójel.

Anfüllen, cs. megtölt.

Anfüllung, die; megtöltés.

Angabe, die; feladás, ráadás; előpénz, folpénz; be-, feladás, bevádolás; előrajz, terv; hovallás (vagyand); közlemény, előadás, tudosítás, adat.

Angaffen, cs. amúl, bímul, (ra, re).

Angaffer, der; bábósz.

Angähnen, cs. ásít (ra, re); tárog, tárog, (ra, re).

Angeben, cs. rh. előre ad; felad, ráad; bead, beárul, bevádol; ajánl, javal, (tervet ic.); bejelent, bevall, (vagyont). —, k. kiad, kijátszik (kártyánál).

Angeber, der; ajánló, kezdő, javaló, (tervet ic.); be-, feladó, bevádoló.

Angebude, das; ajánlók, (név- v. születésnap).

Angeblich, mn. úgy-mondott, valakinek kiadott.

Angeboren, mn. öröklött, vele született, természeti.

Angebot, das; ajánlás, kínálás; ajánlat, kínálat; igérés, (első, árverésen).

Angebung, die; fel-, ráadás; be-, feladás, bevádolás; javalás, kezdés, (tervet ic).

Angeboten (taffen) k. részcsit, részletet, (ban, ben).

Angedenken, l. Andenken.

Angehängt, mn. függelék, mellék, toldalék, (íromány ic).

Angehänge, das; akaszték, függeszték; amulót, nyakszer.

Angehen, cs. rh. megy, (hoz, hez); illet, (valakit), tartozik, (ra, re); ér, (a' szól). —, k. kezdődik, elkezdődik; díszlik, fogamzik; romlik, rothad; meglehető, türbetős.

Angehend, mn. kezdő, ifjú, új. —, ksz. tekintvön, növe.

Angehören, k. tartozik, (hoz, hez).

Angehörig, mn. tartozó, (hoz, hez); meinz Angehörigen,

önnönim, rokontaim, x-tyámsai.

Angel, l. Begeiffen.

Angel, die; horog; szigony; sark, (ajtóé ic); nyak, (késő, kapló ic); fulánk; die Angeln der Welt, a' világ' sarkai.

Angeld, das; folpénz, előpénz, foglaló.

Angelen, mn. sít etvást — senn lájten, valamire gondjának lenni, valamin rajta lenni.

Angelenheit, die; dolog, ügy.

Angelenheit, mn. szorgos, sürgetős. —, ih.gondosan, szorgosan.

Angelt, mn. l. Anlegen.

Angeler, der; horgász.

Angelsack, der; sarkvas; horgászakáll.

Angelisa, die; Angelika, (nőnév); angyelika, (nővény).

Angeln, cs. horgász; szigonyász, szigonyyal halász.

Angeltuthe, die; horgász-veszsző.

Angelschnur, die, horogin, horgászszineg.

Angelnern, der; gönczöl' szakere.

Angeltweit, ih. tárva-nyitva; die Thür steht — offen, tárva-nyitva áll az ajtó.

Angeloben, cs. ígér, megígér; megfogad, folfogad (valamit).

Angemeßen, mn. hozzáillő, alkalmas, megegyező.

Angemeßenheit, die; hozzáillőség, megegyezés.

Angenehm, mn. kedves, kellemes; kies. —, ih. kedvesen, kollomson; kiesön.

- Nnger, der; gyep, pázsit; mesgye.
 Nngerblume, die; rükeresz.
 Nngerfrau, das; útifü.
 Nngermaunland, l. Nngermaunland.
 Nngesehen, mn. tisztelt, nagytekintetű. —, ksz. azonban, mivel.
 Nngesehen, mn. lakos, megszállott, települt.
 Nngeseht, das; ábrázat, kép; in —, előtt, láttára.
 Nngeseht, ih. előtte, "lát-tára (nak, nek).
 Nngeseht, mn. megrontott, megfertezett, ragályban nyavalygó.
 Nngesehnen, es. megszoktat, (valamit), szoktat, (ra, re) —, vh. szokik, (ra, re).
 Nngesehnheit, die; szokás.
 Nngesehnt, mn. megszokott.
 Nngesehen, es. rh. önt, tölt (ra, re: hoz, hez); önt, (ezint ic. hoz, hez); meg-önt; meglocsol; diefes steid sibt wie nngesehen, úgy áll ez a' ruha, mint-ha öntve volna.
 Nngesimmen, k. meggyül.
 Nngespen, es. szemet mereszt, mereget. (ra, re).
 Nngesibar, mn. megtámadható.
 Nngesifen, es. rh. megfog, megmarkol; megragad; megtámad; fog, nyúl, (hoz, hez), elkezd; elbágyaszt, elgyöngít, —, vh. magát megörötteti.
 Nngesifen, mn. megtámadó, megrohantó; gyengítő.
 Nngesifer, der; megtámadó.
 Nngesifsch, mn. családka, ki-nálkozó, (áru ic); enyvesközű.
 Nngesifsch, mn. megtámadható; közel fogható.
 Nngrenzen, k. határos, szomszédos (val, vel).
 Nngrenzend, mn. határos, szomszédos.
 Nngrenjung, die; határos-ság, szomszédosság.
 Nngriß, der; megtámadás; markolat.
 Nngriß, die; aggodalom, félelem, remegés, szepegés; bégörös: — mahten, ijeszteti, rettenteni. —, ih. ed ist, v. wird mir —, félek, tartok tőle, aggódok.
 Nngrißerei, das; jajgatás, jajsongás, jajszó, siránkozás.
 Nngriß, Nngrißigen, es. aggaszt, gyötör, ijeszt, nyugtalanít, szorongat. —, vh. agg, aggódik, gyötrődik, remeg, szepeg.
 Nngrißung, die; gyötrés; gyötrelm.
 Nngrißig, mn. aggodalmas, nyugtalan, szorongó; gondos, szorgos. —, ih. nyugtalanul, szorongva; gondosan, szorgosan.
 Nngrißigkeit, die; aggodás, nyugtalanság, nyugtalan-kodás, szorongás; gondosság, szorgosság.
 Nngrißmann, l. Nngrißer.
 Nngrißweiß, der; hideg veríték.
 Nngrißwort, mn. sélelmes, gyötrelmes, aggságos, aggodalmas.
 Nngriß, es. megüez.
 Nngrißten, es. övez, felövez, felköt.
 Nngriß, der; ráöntés, hozzáöntés.
 Nngriß, es. rh. feun van (a' mellény ic.); árt, kárt tesz, (nak, nek), nyer, (valakin).
 Nngriß, es. bevág, meg-

vág, (fát); felvág, felkapál. —, k. ragad, (ra, re).

Nngrißten, k. ragad, tapad (ra, re).

Nngrißeln, es. meg-, felakaszt (horgoskával), felhorgol; beakaszt (sarkvasba). —, vh. be-, megakad.

Nngrißen, es. meg-, felakaszt, (horoggal). —, vh. be-, megakad, (horogba).

Nngrißung, Nngrißelung, die; fel-, megakasztás, (horoggal).

Nngriß, der; megállás; feltartóztatás; maradás; támaszték.

Nngrißten, es. rh. tart, (hoz hez); feltartóztat, (szöke, vényl); megtart, (lovat); nogat, serkentget ic. —, k. megáll, (menet közt); kór, (hivatalt); kéret, (leányt); tart, (az eső ic). —, vh. fogódik, (ba, be).

Nngrißten, das; Nngrißten, die; megállapodás; feltartóztatás; uogalás, serkentetés; megállás; kérelem, könyörgés.

Nngrißten, mn. tartós, huzamos; szoritó, (szor).

Nngrißter, der; (több tartó eszköz, holmi); fogódzék, (nyoszolya felett).

Nngrißsam, mn. tartós; állandó, fáradhatlan, türelmes.

Nngrißsamkeit, die; tartosság; állandóság, fáradhatlanság, türelm.

Nngrißseil, das; tatarkötél, tartalóköttől, (hajóépítés-nél).

Nngrißspunt, der; támaszpont.

Nngriß, der; függelék, ragasztók, toldalék; párt, felekezett.

- Anhängen, k. rh. ragad, tapad, (hoz, hez; ra, re); tart, (val, vel); sinem ober einer Sache —, valakivel v. valamivel tartani; einer Partei —, egyik párttal tartani. —, da; hozzá ragadás; vele tartás.
- Anhängen, es. akaszt, függeszt, (ra, re); hozzá ad, v. ragaszt, megtold, (történetet st.); ejt, tesz, (szógyent, valaki); einem alle —, neki adni, v. ráaggatni mindenét; der Rahe die Schelle —, megfogni az egeret. —, v. ragad, (hoz, hez; ra, re).
- Anhängend, mn. hozzáragadt, hozzátapadt; hozzátartozó, velejáró.
- Anhängler, der; pártlív, pártos, sorsos, követő.
- Anhänglich, mn. ragadóköny, tapadóköny; hozzátartozó, velejáró; vor Gericht —, törvény előtt folyó.
- Anhänglich, mn. ragaszkodó.
- Anhänglichkeit, die; ragaszkodás.
- Anhängsel, l. Angehänge.
- Anhängen, es. be-, megalszt, (horoggal, gamóval).
- Anhängen, es. rálehel, ráfuvál; megihl, megihlel.
- Anhanen, es. csap, üt, vág (ra, re); megcsap, megvág (lovat st.); bevág, megvág, (fát); vágni kezd, (erdőt).
- Anhängen, es. felhány, felölt, (földet fák st. körül); halmoz, rakásra gyűjt, (pénzt st.). —, v. gyűl, meggyűl, csoportosul, szaporodik.
- Anhäufung, die; halmozás, rakásra-gyűjtés; szaporodás.
- Anheben, es. rh. emel, (hoz, hez); elkezd. —, k. kezdődik.
- Anheften, es. akaszt, fessít, függeszt, fűz, köt, ragaszt, (ra, re).
- Anheften, k. összegyógyul, összeheged, összeforr.
- Anheim, ih. baza; — faden, rámaradni, rászállani (örökül, valakire); — geben, rábizni, ráhagyni (meggondolás végett); — stellen, szabadon hagyni, (a' választást).
- Anheißig, ih. fűz zu etwad — machen, igérni, kötelezni magát valamire.
- Anheissen, es. rh. segít, segél, (valakit valamire).
- Anhenten, l. Anhängen.
- Anher, Anhero, ih. ide.
- Anherkunft, l. Ankunft.
- Anheuen, es. úzni, kergetni kezd; ráuszít; bujt, bizgat.
- Anheuer, der; bujtó, bujtogató, bizgató.
- Anheuerung, die; felbujtás, bujtogató, bizgató.
- Anheren, l. Anzubern.
- Anhieb, der; rácsapás, rávágás; vágás, (erdőben).
- Anhöhe, die; domb, halom, hát, tető.
- Anholen, es. elhoz, magához húz; megfeszít, meghúz, (kötelet, a' hajót).
- Anhören, es. ki-, meghallgat, (beszédet, tervet st.); meghall, (felelmet, haragot st. beszédet).
- Anhusten, es. rúköhög; köhög, (valakire).
- Anil, der, l. Indigo.
- Anis, der; ánizs.
- Anisbrantwein, der; ánizspálinka.
- Anisbrød, da; ánizskenyér.
- Anisrüder, der; ánizszukor.
- Anjagen, es. vadászni kezd; kerget, vadász, uszt, (úz, (neki)).
- Anjekt, l. Jept.
- Anjochen, es. járomba fog, igaz, feligáz.
- Ankauf, der; vétel, vevés, vásárlás.
- Ankaufen, es. megvesz, megvásárol, megszerz; sich wo —, valahol megtelepedni, (birtokot véve).
- Ankäufer, der; vevő, vásárló, szerző.
- Ankaufung, die; megvétel, megvásárlás.
- Anke, v. Enke, der; kisbéres, bojtár.
- Anke, die; írósvaj; tarkó; (gombdomborító eszköz).
- Ankehen, es. sepor, (hoz, hez; ra, re).
- Anker, der; horgony, vasmacska; felakó; kapocsrúd, (falakban); den — werfen, horgonyt vetni, v. eresztetni; sich vor — legen, vor — legen, horgonyra szállani, horgonyra ereszkedni; horgonyou állani.
- Ankerarm, der; horgonyág.
- Ankerange, da; horgonyszem, horgonylyuk.
- Ankerben, es. meghorvátol, megrovátkol; ró, (ra, re).
- Ankerboje, die; horgonyjegy.
- Ankerfest, mn. horgonybíró, horgonyható (föld); horgonybotos, horgonytartott, (hajó).
- Ankerstiege, Ankerschapel, die; horgonyfog, horgonyszárny.
- Ankerströmig, mn. horgnyad, horgonyalaku.

Uterfütterung, die; *horgonyyszín.*
 Utergeld, das; Uterjoll, der; *horgonypénz, horgonyvám.*
 Utergrund, Uterkloß, der; *horgonyfenék, horgonyhely.*
 Uterhaken, der; *horgonygamó.*
 Uterhalt, der; *horgonynyak.*
 Uterhaspel, der; *horgonycsiga.*
 Uterhol, das; Uterfloß, der; *horgonydúc.*
 Uterknecht, der; *horgonyász, horgonyszolga.*
 Uterkreuz, das; *horgonyváll; horgonykereszt* (a' ezimertudományban).
 Uterkuget, die; *kajomgolyó, kajomteke* (a' pattantyúsoknál).
 Uterled, mn. *horgonytalan, horgonyvesztett.*
 Uterk, k. *horgonyt ereszt, v. vet, horgonyoz; ahit, sovárg* (valamit), *leledzik* (ulána). —, cs. *kapocsrudat ereszt* (falba). —, das; *horgonyvetés.*
 Uterrecht, das; *horgonyjog; horgonypénz.*
 Uterring, der; *horgonygyűrű.*
 Uterruthe, die; *horgonyszár.*
 Utersehmüd, der; *horgony-Eovás.*
 Utersehmiede, die; *horgonyvinnye, horgonyműhely.*
 Uterseid, Utertan, das; *horgonykötél.*
 Uterseide, die; *horgonyhegy.*
 Uterseilange, die; *horgonyszár.*

Uterseid, der; *horgonyhurok.*
 Uterseifen, das; *horgonyjegy.*
 Uterstein, cs. köt. *lánczol*, (bokaczfírá a' *harisnyához*).
 Utertten, cs. *láncra vet; köt, lánczol*, (hoz, hez).
 Uterfren, l. *Uterfrenen, Uterfrenen.*
 Uterfren, cs. *forraszt*, (hoz, hez; ra, re).
 Uterfrenbar, mn. *kereshető, vádolható.*
 Uterfrenge, die; *panasz, vád; vádlevél.*
 Uterfrenge, cs. *panaszol, bepanaszol, vádol, bevádol.*
 Uterfrenge, der; *fölperes; panaszos, vádolófél.*
 Uterfrenge, cs. *szorít, kapcsol*, (hoz, hez; ra, re), *kapocsvassal v. kapocsfüval*.
 Uterfrenge, l. *Uterfrenge.*
 Uterfrenge, k. *ragad*, (hoz, hez; ra, re). — *ragaszt*, (hoz, hez; ra, re).
 Uterfrenge, mn. *hozzátartozó, velejáró.*
 Uterfrenge, l. *Uterfrenge.*
 Uterfrenge, cs. és vh. *öltöztet, felöltöztet; öltözik, felöltözik.*
 Uterfrenge, das; *öltözöszoba; szekrestye.*
 Uterfrenge, cs. *cairizel, pépez, ragaszt* (hoz, hez; ra, re).
 Uterfrenge, cs. *nyom, szorít*, (falhoz ic.).
 Uterfrenge, k. *csenget; puhatalódik*, *tudakozódik.* —, cs. *csenget.*
 Uterfrenge, k. *kocogtat, kopogtat*, (ajtán), *koccsant, koppant*. (ujjra). —, cs.

düngöl, tapos, ver, (földet ic. ra, re).
 Uterfrenge, cs. *gombol*, (hoz, hez; ra, re).
 Uterfrenge, cs. *köt, hurkol* (hoz, hez); *felköt, esatol*.
 Uterfrenge, cs. *csal, csalogat, édesget*, (csalétekkal).
 Uterfrenge, k. rh. *jö, közelít; érkezik, el-, megérkezik; bei mir kommt er nicht an, velem nem tebet semmit, v. velem nem holdogul; er ist unrecht angekommen, megjárta; gut —, jól járni; es kommt mir schwer an, nehezemre esik; es kommt darauf an, attól függ; es kommt nur auf Sie an, csupán kegyeden áll, v. kegyedtől függ; es kommt auf Leib und Leben, auf Ihr Glück an, élet's halál, a' kegyed' szerencséje forog fejj; es kommt mir nicht darauf an, nem azt tekintem; darauf kommt es eben an, épen attól függ, épen az a' dolog' bökkenője. —, sz-u. *alsog, lel, meglep, megszáll, ráér; es kommt mich eine Furcht an, félelem fog el; es kam mich der Schlaf an, rám ért az álm; was kommt euch an? mi lelt? mi ért rád?*
 Uterfrenge, der; *jövény.*
 Uterfrenge, cs. *meggömböz* (ült). *gömböt szorít*, (tűre).
 Uterfrenge, cs. *fűz, köt* (hoz, hez).
 Uterfrenge, cs. *csalogat, édesget.*
 Uterfrenge, k. *mász, csúsz*, (hoz, hez).
 Uterfrenge, cs. *hírdet, ki-**

- hírdet; eitem den Krieg —, valakinek hídat üzenni.
- Anfündigend, mn. hirdető.
- Anfündigung, die; hirdetés, híradás, hirdetőmény.
- Ankunft, die; el-, megérkezés. eljövét.
- Anfuppreßu, cs. összeköt, összekapcsol; összekerít.
- Anfuchen, cs. ránevet.
- Anfrage, die; elintézés, előrajz; ültetvény, kertalakat; melléklet, ragaszték; idom, *hajlani*, hajlomás, tehetség; adó; tőpénz; puskaagy.
- Anfaude, die; kiszálló, révhely, kikötőhely, révpart.
- Anfanden, k. kiköt, partraszáll.
- Anfandung, die; kikötés, partraszállás.
- Anfangen, k. megérkezik, megjö, illet; was mich anfangt, a' mi engem illet.
- Anfangend, ih. illetőleg, növe (ra, re).
- Anfassen, l. Anfassen.
- Anfaß, der; rábocsátás, ráeresztés; alkalom, ok, szín, ürügy; zu etwas — geben, valamire okot adni; zu etwas — nehmen, alkalmat venni valamire.
- Anfassen, cs. rh. hagy (rajta öltényt ic.); rábocsát, ráereszt (vizet, ebet ic.); be-, megfuttat, (szélt ic.); einen hart —, neki ripakodni, valakit megpirongatni. —, vh. hajlik, mutat, (ra, re), suly, ígér ic. es läßt sich zum Kriege an, háborúra hajlik, v. mutat az idő; die ~~Zeit~~ läßt sich gut an, jól suly, v. megy a' dolog; wie läßt sich der Knabe an? mit ígér a' gyermek maga felől?
- Anlauf, der; csődülés, se-reglés, tódulás; rohanat, rárohantás; er hat einen großen —, szintő tódulnak hozzá.
- Anlaufen, k. rh. megfut, megszalad, szaladni kezd; fut, szalad, megy, (neki); árad, megárad; fel-, megdagad, folkel; nő, növekedik, szaporodik, (az adossáig); izzad, (az ablak ic.); etwas blau — lassen, valamit kékre futtatni.
- Anlegen, cs. tesz (hoz, hez; ra, re); ölt, felbúz, fölvesz, (mellényt, gyászt ic.); fog, nyúl (hoz, hez); csinál, kezd, telepít; Was —, tüzet rakni; Feuer —, tüzet vetni, (a' háznak ic.); den Degen —, kardot kötni; einen Hund —, kutyát lánczra kötni; ein Faß —, hordót abroncsolni; es war darauf angelegt, oda ezéloztak, azt akarták. —, vh. öltözik, felöltözik; ragad (hoz, hez); adja magát (valakihez).
- Anlegeshof, l. Vorlegeshof.
- Anlegung, die; hozzátevés, rátevés; felállítás (gyáró ic.); telepítés; ültetés, (szőlő ic.).
- Anlehen, das; Anleihen, die; kölcsön, kölcsönvétel.
- Anlehnen, cs. kölcsön vesz; támaszt, (hoz, hez). —, vh. dől, támaszkodik, (hoz, hez).
- Anlehnepunkt, der; támaszpont.
- Annehmung, die; támaszkodás.
- Annehmen, cs. euyvez, (hoz, hez; ra, re).
- Anstellen, cs. oktat, tanít, vezet, utasít.
- Anleitung, die; oktatás, tanítás; bevezetés.
- Anliegen, k. rh. fekszik, van, (mellelte, rajta); dieje Sache liegt mir sehr an, ez a' dolog igen a' szívemen fekszik; eitem —, valakinek rímánykodni, reménykedni.
- Anliegen, das; kérélem, *riminy*; baj, gond.
- Anloben, l. Anpreisen, Angetoben.
- Anlosen, cs. csal, csalogat, édesget.
- Anlodung, die; csalogatás, édesgetés.
- Anlöthen, cs. forraszt, (hoz, hez; ra, re).
- Anlöthung, die; forrasztás.
- Anmachen, cs. csinál, köt, tesz ic. (ra, re); elegyt, kever; hamisít (hort ic.); Feuer —, tüzet rakni. —, das; elegytés, keverés; hamisítás, (horé ic.).
- Anmahnen, l. Ermahnen.
- Anmachen, cs. befest, ráfest.
- Anmarsch, der; közelgetés, jövetel, hadindulás.
- Anmarschiren, k. marsol, közelít, *közeleg* a' had.
- Anmachen, vh. mer, merészel, tulajdonít (magának helytelenül); sich zu viel —, sokra velemédni.
- Anmachend, Anmachlich, mn. merészletes, semmőházó. — ih. erőszakosan, törvénytelenül.
- Anmachung, die; merészel, merészség, vágyás (ra, re).
- Anmauern, cs. hozzá épít.
- Anmelden, cs. be-, megjelen.
- Anmeldung, die; bejelentés.

Annengen, cs. elegyít, ke-
ver, (hoz, hez).
Anmerkfen, cs. följegyez;
megjegyez; észre vesz,
megösmér.
Anmerker, ber; följegyző,
jelelő.
Anmerkung, die; följegyzés,
megjegyzés; észrevétel,
jegyzék, jegyzet.
Anmerkungsmerth, mn. jegy-
zésre méltó.
Annehmen, cs. mér (cazmát
ic.); alkalmaz, illeszt,
intéz, mér, (hoz, hez).
Annifchen, cs. l. Annengen.
Annunren, cs. megmörög.
Annuth, die; kellem, gyö-
nyör; kieség.
Annuthen, l. Zumuthen.
Annuthig, mn. gyönyörű,
kellemes; kies. — ih. gyö-
nyörűen, kellemesen; ki-
esen.
Annuthung, l. Zumuthung.
Anne, die; Annen, das;
Anna, Anikó, Nina,
Annageln, cs. fölszögez, szo-
gez (hoz, hez; ra, re).
Annagen, cs. rágdal, rág-
csál, megrág.
Annahen, Annähern, k. kö-
zelg, közelget, közelít.
Annähen, cs. felvarr, rávarr.
Annähernd, mn. közelgő, kö-
zelgő, közelítő. — ih.
közelítőleg.
Annäherung, die; közelgés,
közelgetés, közelítés.
Annahme, die; elfogadás,
(pénzre ic.); megfogadás,
(szolgának ic.).
Annalen, l. Jahrbücher.
Annaten, t. annáték.
Anneß, l. Reß.
Annehmen, cs. rh. elfogad,
elvesz, (pénzt ic.); el-
felvállal, (port, munkát
ic.); bevesz, befogad, (a-

gyesülethe); elfogad, (gyer-
mekének); fölvesz, színel,
(komolyságot ic.). —, vh.
ügyét, pártját fogja, (va-
lakinek v. valaminek); ért,
vesz (valamit magára).
Annehmlich, mu. elfogadha-
tó, elvállalható; kedves,
kellemes. —feit, die; el-
fogadhatóság; kedvesség,
kellemesség.
Annehmen, die; elfogadás;
felvállalás; felfogadás,
(gyermeknek).
Anneßten, cs. tűz (hoz, hoz;
ra, re.)
Anneken, l. Beneken, Reßen.
Annieten, cs. szögez, (hoz,
hez; ra, re).
Annoß, l. Noß.
Anomalie, die; rendhagyás,
szabálykerülés, anomalia.
Anomalisch, mu. rendhagyó,
szabálykerülő.
Anordnen, cs. rendel, el-
rendel, elintéz.
Anordner, ber; elrendelő-
szerkező, szerkeztető.
Anordnung, die; rendelés,
parancsolat, meghagyás;
végzés.
Anpassen, cs. megfog, meg-
ragad; rak, pakol, (ra,
re); megtámad, (szóval).
Appappen, cs. csirizel, pé-
pez, (hoz, hez; ra, re).
Appassen, k. illik, (hoz, hez;
ra, re). — cs. illet, illeget,
illeszt, (hoz, hez).
Appastich, mn. hozzá illő,
illetes.
Appassung, die; hozzáállítás,
ráilles; illesztés; ille-
tesség.
Appstäten, cs. megkaróz,
karóhoz köt.
Appsteyfen, cs. rh. füttyont
(nak, nek; ra, re).
Appsteynen, cs. ültet, (fát,

erdőt); telepít, megszá-
lit. —, vh. megtelepül
megszáll, telepedik.
Appsteyner, ber; ültető; tele-
lepítő.
Appsteynung, die; ültetés;
telepítés; gyarmat, telep.
Appsteynen; cs. megcözövel.
Appsteynen, cs. szántani kezd,
megszánt; szánt, (hoz,
hez).
Appsteynen, cs. megszurkol,
(hajót); szurkol, (hoz,
hez; ra, re).
Appsteynen, cs. meghugyoz,
megpesel.
Appsteynen, cs. rá kurjant,
rá rivalkodik, rival.
Appsteynen, l. Appsteynen.
Appsteynen, cs. kopog. dörög,
dörömböl, zörömböl (az
ajtón).
Appsteynen, k. pattan, (ra,
re), ütkezik, (ha, he).
Appsteynen, cs. földicsér;
felmagasztal.
Appsteynen, die; földicsé-
rés, felmagasztalás.
Appsteynen, cs. pattant, ru-
gaszt, ugraszt, hagyít,
(nak, nek; ra, re.)
Appsteynen, l. Appsteynen.
Appsteynen, cs. és vh. fölesli-
nosít; fölesinöz, fölezif-
ráz, fölezicizomáz, föleko-
sit, fölepiperéz.
Appsteynen, cs. amalgamáz,
higanyoz; higanynyal ér-
czet vegyít.
Appsteynen, die; amalgamá-
zás, higanyozás.
Appsteynen, vh. föltekereg,
föltekerül, föltekergőzik,
felsut, (borsó ic. vala-
mire). —, cs. köt, (szó-
lót ic. valamihhez kacscsal
v. sündörgővel).
Appsteynen, cs. javasol, ta-
nácsol. —, das; Appsteynung,

- die; javaslás, tanácslás, tanácsadás.
- Aurauhen**, k. befüstölődik, (a' szoba); ol-, megfüstölődik (az étel). —, cs. dohányozni, v. pipázni, kezd; megfüstöl (valakit), füstöt orestt (valakire).
- Aurduchern**, cs. megfüstöl.
- Aurducherung**, die; megfüstölés.
- Aurechnen**, cs. beszámít, beszámítlál, betud; tulajdonít, vesz, (hibául ic.); ettwaé hód —, valamit nagyra becsülni, v. sokba vonni.
- Aurechnung**, die; beszámítás, beszámítlálás, betudás.
- Aurede**, die; megszólítás; beszéd.
- Aureden**, cs. megszólít; szól, (hoz, hez).
- Auregen**, cs. bátorít, biztat, ösztönöz,ogat; megemlít, érint.
- Auregung**, die; bátorítás, biztatás, ösztönzés,ogatás; megemlítés, megérintés.
- Aureiben**, cs. dörgöl, dörzöl, (hoz, hez; ra, re).
- Aureichern**, cs. dúsbabbit, mogdúsbabbit, (osokélytartalmu órczet gazdagartalmúval kevor).
- Aureicherung**, die; dúsbabbitás.
- Aureihen**, cs. felfűz, (gyöngyöt ic). —, vh. csatlakozik.
- Aureihen**, cs. megszakaszt, megszakít, megrepszat; megkezd (ölfát); lerajzol.
- Aureihen**, k. közelít, (lovon); neki lovagol, (fának ic.).
- Aureihen**, m. ingerel, izgat, bátorít, ösztönöz, (ra, re).
- Aureibend**, l. Reibend.
- Aureibung**, die; ösztönzés, ingerlés.
- Aurennen**, k. rh. fut, szalad, (nak, nek); megjárja, pórul jár. —, cs. megrohan, mogtámad; lök, taszit, (hoz, hez.).
- Aureisten**, cs. elkészít, (dtket); tálal; okoz, tesz, (kárt).
- Aureistbüffel**, der; tálalókanál.
- Aureistbüsch**, der; tálalóasztal.
- Aureistung**, die; tálalás.
- Aureichen**, cs. megszagol, (virágot ic.); megérez, (valamit a' szagán). —, k. szaglik, szagot éreszt, (a' virág ic.).
- Auritt**, der; közelgés (lovon).
- Auriben**, cs. megrepszat; megkarozol; rákarozol.
- Auroffen**, k. gördül, görgurül, (hoz, hez; nak, nek) —, cs. gördít, görgot, gurít, (ra, re; nak, nek).
- Auroffen**, k. rozsdállik, rozsdásodik, (hoz, hez).
- Aurüchtig**, l. Berüchtig.
- Aurüffen**, k. közolg. közelget, közelít. —, cs. tesz, tol, (közölb hoz, hoz).
- Aurückung**, die; közolgés, közlodós, közolítás; közolb tevés, tolás.
- Aurudehen**, cs. evez, (hoz, hez; nak, nek).
- Aurufen**, cs. rh. rákiált; könyörög, osedozik; hi (ül, ül); Gott nun seinen Beistand —, Istent segítségül hini; einen zum Reugen —, valakit bizonyosságul hini.
- Aurühmen**, cs. földicsér, felhírcát.
- Aurühnung**, die; földicsérés.
- Aurühren**, cs. megérint, mogillet, meglapint; ér, nyúl, (hoz, hez); említ, érint; kavár; bánt, illet (nevet ic.).
- Aurührung**, die; érintés, illetés, tapintás.
- Aur**, l. Au.
- Aurden**, cs. bevct (maggal).
- Aurage**, die; bejelentés, bemondás; híradás, hirdetmény.
- Auragen**, cs. bejelent, bemond; hirdet, hírcül ad.
- Auragen**, cs. megfürészel.
- Auragezettel**, der; hirdetvény.
- Auragung**, die; bejelentés, bemondás; hirdetés; híradás.
- Auräßig**, mu. birtokos; lakos.
- Auräßigfest**, die; birtokosság; lakosság.
- Auraf**, der; növekedés, szaporodás; hajlan, hajlandóság; ágyuggy.
- Auräumung**, die; vetés, magvetés.
- Aurangen**, cs. rh. szí. —, vh. tele szija magát, tele szivódik.
- Aurabach**, das; Ansbach, (város, ós tartomány)
- Aurachaffen**, cs. szeroz, vesz, (ruhát); parancsol, rendel (kocsit, ételt ic.).
- Aurachaffen**, cs. rh. l. Aureschaffen.
- Aurachaffung**, die; szerzés, vétel; megparancsolás, megrendelés.
- Aurachäfen**, cs. megnyeloz (valamit); megapjaz. (puskát); szírat csinál, (csigának ic.).

Aufschälen, cs. meghámoz, meghéjaz.

Aufschämen, cs. meghánt, hántva megjelol, meghán-
ezel.

Aufschämma, die; meghá-
tás, meghántolás.

Aufscharen, cs. kapar (hoz,
hez).

Aufschau, cs. nóz, szem-
lél, megnóz, megtekint,
ránéz, rátekin.

Aufschau, das; Aufschau-
ung, die; nézés, megné-
zés; szemlélet.

Aufschauend, Aufschauend, mn.
néző, szemlélő; nézhető,
szemlélhető; die aufschau-
ende Offenheit, szemlé-
let.

Aufschauen, der; látszat, szin,
tekintet.

Aufschauen, k. ráfónylik,
rásüt; látszik, to'szik.

Aufschauen, mn. látszatot.

Aufschauen, cs. csöndít, csön-
gt.

Aufschere, die; molla'kfonal.

Aufscheren, k. rh. nyirkál.
—, cs. rh. megnyir. —,
cs. felhúz fonalat, (a'
takács).

Aufschicken, vh. közül (ra,
ro); sich zur Reise —, út-
ra készülni.

Aufschicken, die; közülot.

Aufschicken, cs. rh. tol, (hoz,
hez). —, k. hagyít, vet,
(első a' köpjátókuál); ha-
gyít, vet. (nak, nek).

Aufschicken, cs. bandsalít,
bandsalog, kanosálít, sun-
dit, (ra, ro).

Aufschicken, cs. rh. megld,
mogór, ldvo megszohit;
becsret, (ujjat a' derék-
ba); behány, bevet, (ke-
nyeret); ldve megpróbál;
er ist aufschicken, pikós;

pajzán; szorolmos. —, k.
ldni kezd; ld (nak, nek;
ra, ro); fut, szalad, (nak,
nok); ütödik (ba, bc);
fut, szalad; sebesen jd;
kristályodik.

Aufschicken, cs. és k. hoz (ha-
jón, árut sc.); neki ha-
józ.

Aufschimmern, cs. ráragyog,
rátündököl.

Aufschirren, cs. föleréz, fel-
hámoz, fölszerszámoz.

Aufschirren, die; fölerésés,
felliázás, fölszerszámó-
zás.

Aufschlag, der; fölfüggesz-
tés, felragasztás; mog-
kondulás; hirdetővny;
fölvetés, számbavétel;
költésigterv; tanácskozás,
végzés; csol, törekedés;
fórez; in — bringen, ta-
nácskozásba venni; számba
tudni; das kommt nicht
mit in —, az nem jd számba,
az nem vétetik számba.

Aufschlag, cs. rh. vor, út;
fölszoge, felragaszt; meg-
hánt, hántva megjelol,
(fát); megbecsül, fölvot,
árt azab; förczel; Feuer
—, kiütni, tüzet ütni;
die Schote —, fölre ver-
ni a' harangot. —, k.
ütni kezd, (labdásdinál);
ütödik, (ba, be; hoz hez);
örödik, (a' gyümölcs);
esik, használ, (étok,
gyógyszer sc).

Aufschlagfaden, der; fóroz.

Aufschlagig, mn. csompa,
furlang, agyafürt.

Aufschlagjettel, das; hirdot-
vny.

Aufschmecken, cs. beiszapol,
iszappal belölt. —, vh.
iszapozodik.

Aufschmecken, k. rh. előhú.

előszisz. —, vh. hozná
lopózik.

Aufschmecken, cs. rh. közö-
rülni kezd; megfen;
megközörülni, (üvegot sc);
közörülni, (hegyet). —,
cs. hoz (szánon); ráhur-
kol

Aufschmecken, Aufschmecken,
cs. kanyarít, parittyáz,
(hoz, hoz). —, k. ka-
nyarul, kanyarodik, (hoz
hoz; nak, nek).

Aufschmecken, cs. rh. laka-
tol, zár, (hoz, hoz);
csatol, ragaszt, zár, (mel-
lő), mellékel. —, vh.
csatolja, kapcsolja ma-
gát, (hoz, hoz). —, k.
megfekszik, tapad, rá-
illik, (a' ruha).

Aufschmecken, cs. rh. ráhur-
kol. —, vh. csatolja,
kapcsolja, (magát hoz, hoz).

Aufschmecken, cs. folhasít,
meghasít.

Aufschluß, der; mellő zárás;
tapadás, megfektés, (ru-
háé); mellékel, ragasztók.

Aufschmecken, l. Aufschmecken.

Aufschmecken, vh. behizol-
gi, behizelkedi magát,
(nál, nál); ráhizelgi, rá-
hizelkedi magát, (ra, ro).

Aufschmecken, cs. rh. dob,
hagyít, vot, (hoz hez);
becsnyít, berutít, csu-
nyít, rutít, (ra, ro).
—, k. dob, hagyít, vot,
(ra, ro); dobni, hagyít-
ni, votni kezd.

Aufschmecken, cs. rh. olvasz-
tani kezd; összeolvaszt,
olvaszt, (hoz, hez; ra
ro). —, k. olvadni kezd;
ráolvad.

Aufschmecken, k. dörömböl,
rörömböl, (az ajtón); rá-
zuhán.

Aufschmieben, cs. összeko-
vácsol, összeforraszt, ös-
szekalapál; jánczol (hoz,
hez).

Aufschmiegen, cs. szorít,
(hoz, hez; ra, re). —
vh. kapcsolja magát, si-
mul, szorul, (hoz, hez).

Aufschmierem, cs. beken; be-
mázol; rászed; rábeszél
(árut); hamisít, (bort);
firkál, mázol, (ra, re).

Aufschmiegen, l. Schmie-
gen.

Aufschmüßen, l. Schmüßen,
és Anrufen.

Aufschneffen, cs. felesatol,
felköt; megszerez, ma-
gáévá tesz.

Aufschneuzen, Aufschneuzen,
Aufschneuzen, cs. ráival,
rárivalkodik, ráripako-
dik; neki esik, (szóval),
neki ripakodik.

Aufschneiden, cs. rh. meg-
szeg, megkezd; szeg,
szel, (hoz, hez; ra, re);
felró.

Aufschneulen, cs. pattant,
ugraszt, rugaszt, (hoz,
hez; nak, nek; ra, re).
—, k. pattan, csapódik,
rugódik, (hoz, hez re).

Aufschneitt, der; megszegés;
felrovás.

Aufschneuten, ca. felköt, (zsi-
nórral), felfüz.

Aufschneuzen, l. Aufschneuzen
és Anbettefen.

Aufschrauben, es. be-, fel-,
rácavarol, be-, fel-,
rásrófol.

Aufschreiben, cs. megjjeszt,
rájjeszt.

Aufschreiben, cs. rh. fölír,
ráír, hozzáír; följegyez;
wie bin ich bey ihm an-
geschrieben? mit tart se-
jlelem? schreibe es mir an,

nekem írd, v. az én ne-
vezure írd.

Aufschreiben, cs. rákiált (va-
lakire), íri (valakire).

Aufschrote, die; posztószél.

Aufschroten, cs. darál; hem-
perget, (hordó sert re);
told, ragaszt; szélez,
(posztót).

Aufschub, der; kivetés, (a'
kúpjátéknál); tolás, ta-
szítás; fiók.

Aufschuben, cs. fejel, meg-
fejel, (csizmát, szekernyt
re); einen —, valakire
csizmát, czipőt re adni.
—, vh. csizmát, czipőt
re ölt v. húz.

Aufschubigen, l. Beschubdi-
gen.

Aufschüren, cs. gerjeszt, szit,
(tüzet); földlnt.

Aufschürer, der; szító.

Aufschuß, der; kivetés, (a'
kúposásnál); kristályodás;
csúz.

Aufschütt, der; úszadék
úszadékföld; úszadékjog.

Aufschütten, cs. önt, tölt,
(hoz, hez ra, re); meg-
tölt; Erde an eine Mauer
—, falat földdel meghor-
dani.

Aufschütten, l. Schütten.

Aufschwängern, cs. megterhít,
megterhesít; megtermé-
kenyít.

Aufschwängern, die; meg-
terhítés, megterhesítés,
megtermékenyítés.

Aufschwärzen, cs. be-megfo-
kelti, feketére mázol;
elárul, lefest, bevág.

Aufschwärzung, die; elárul-
lás, lefestés; rágalom.

Aufschwaben, cs. einem et-
was, rábeszél, (valamit
valakire.).

Aufschwefeln, l. Schwefeln.

Aufschweif, der; mellékfo-
nal, (a' paszományszü-
vőknel).

Aufschweifen, ca. felhúz fo-
nalat, (a' paszománys).

Aufschweifen, cs. összefor-
raszt, forraszt, (hoz,
hez; ra, re); megör,
megér.

Aufschwellen, k. rh. megduz-
zad; megdagad; árad,
megárad. — cs. megduz-
zaszt; megáraszt.

Aufschwellung, die; duzza-
dás; dagadás; áradás.

Aufschwemmen, cs. úsztat
leúsztat, (fűt); hord,
hoz a' víz; ein ange-
schwemmtes Stüd Land,
vizhozta föld, úszadék-
föld.

Aufschwemmung, die; úsz-
tatás, (fűt); úszadék,
úszadékföld.

Aufschwimmen, k. rh. úz,
(hoz, hez).

Aufschwüben, cs. hőrt meszez.

Aufseeln, k. vitorláz, vi-
torlázva jő; neki vitor-
láz.

Aufsehen, cs. rh. megnéz,
meqlát; néz, figyelmez,
(ra, re), tekint, (vala-
mit); néz, gondol, tart,
(nak, nek); kinéz, kilát,
(belőle); es ill daraf an-
gesehenen, arra czéloz, v.
oda irányoz ez.

Aufsehen, daß; megnözés,
ránözés; tekintet; ter-
met; ohne — der Person,
személy válogatás nélkül,
v. személyes tekintet nél-
kül; dem — nach, rá ta-
kintve; einem dem — nach,
vagy von — fennen, vala-
kit látásból ösmerni.

Aufsehen, mn. derék, je-
les, természet; nagytekin-

tetű, (főrsíú st.); jeles, derék, népsza, nagy, (város st.); derek, sok, terjedt. (hirtok st.).

Ansehnlíchtelt, die; derék-ség, jelesség.

Ansehng, die; tekintet; in —, tekintvén, -ra, -ro névzo, a' mi illet, illeti; in — meinaz, reám névzo, v. mi ougem illet.

Ansehng, cs. ós k. meghugyoz, megpesel; ráhugyoz, rápesel.

Ansehng, cs. megpereszol. —, k. megpereszolódik.

Ansehng, cs. hozzá tesz; rá-rak, (pióczát st.); bo-varr, hozzá varr, (ujjat a' derékhoz); határoz, szab, (napot); csinál, (eczetot st.); Feder —, tollat fogni; Waueru —, jobbágyokat telepíteni. —, k. esik, fog, megy st. (neki); himbózik, rúgysz; díszlik; megvem-hél, megterhél, meg-hasasodik; tart az órcz, (bányászszólás). —, vh. megtelepül; ráragad.

Ansehng, die; megnézés, megtekintés; tekiutot, vélo-mény, nézet.

Ansehng, ih. — werden, meglátni, megpillantni.

Ansehng, vh. megtelep-dik, megtelepül, megszál-lít. —, cs. telepít, szállít.

Ansehng, der; gyarmatos.

Ansehng, die; telepedés, település, megszál-lás; tele-pítés, megszál-lítás; gyarmat, telep.

Ansehng, cs. rh. I. Sumus then.

Ansehng, k. rácspege, rá-perog.

Ansehng, k. ül, (mellotte, Zsebszótar. II.

nál, nél); ráragad, ráta-pad. —, cs. fölzed, kap, (ülvo, náthát st.).

Ansehng, k. meghasad, megreped. —, cs. megha-sít, mogrepszol.

Ansehng, der; iga; igaro-hot, igazsakmány.

Ansehng, cs. ki-, meg-feszít, meghúz (kötelet st.); megfeszít, (ósz); fog, befog (lovat st.); fog (munkára, írásra st.).

Ansehng, der; igaz v. telkes paraszt.

Ansehng, der; igazsá-gság.

Ansehng, die; ki-, meg-feszítés; befogás; munká-ra-fogás.

Ansehng, cs. meköp, meg-pök, ráköp, rápök.

Ansehng, k. kijátszik; czó-loz, (ra) ro, szóval). —, cs. kiad (színt, kúr-tyát). Ansehng, die; czélezés, szúrás, (szóval).

Ansehng, cs. felnyársal; nyársra húz; felszúr, (húst st.).

Ansehng, cs. rh. sonni kezd; son, (hoz, bez); főz, forral, kezd (rosz-szat).

Ansehng, cs. meghegyesít.

Ansehng, cs. sarkantyúz; ósztönöz, sarkal, ser-kent. Ansehng, die; ósztönzés, sarkalás, ser-kentés.

Ansehng, die; megszólí-tás; szó, hang; kéré-lem; kereset.

Ansehng, cs. rh. megszólít; kér; kíván; telszik (a' terv st.). —, k. hangot ad, szól, (a' su-rola st.); beszól, (va-lakindl).

Ansehng, os. kiterpeszt, kiterjeszt. —, vh. ter-peszkedik.

Ansehng, cs. vettet; rá-vettet; meghint, (viz-zel), meglocsol h neki szalaszt, ugraszt, (lovat); nyargal, ugrat, (valaki-nek). —, k. nyargal, vágat.

Ansehng, die; meghin-tés, meghintezés, meg-locsolás.

Ansehng, k. rh. ugrani kezd; ugrál; ugrik, (uak, nek); megreped.

Ansehng, cs. megföccsent, megönt; megfoeskendez, meglocsol. —, k. ráfoes-csen.

Ansehng, der; igény; kö-vetelés, jogtartás; — darauf haben, v. maehng, jogot tartani hozzá, szá-mot tartani rá.

Ansehng, mn. igényes; követelt.

Ansehng, mn. igényte-len.

Ansehng, der; neki ugrás; megszökés, roham. (nya-valyád); ótvaz, tarjag.

Ansehng, I. Ansehng.

Ansehng, k. ór, mos, (a' folyam). —, cs. hord, hoz, lerak, (a' folyam földet).

Ansehng, die; elintezés, el-rendelés; készülés; in-tózat; készület; — zu etz was maehng, elintézni va-lamit, rendelést tenni valamihöz, v. valamiro készülni.

Ansehng, k. rémarad, rászál, (öröktől).

Ansehng, os. támaszt, (loz, hez). —, vh. tá-

maszkodik, neki feszül, lábait megveti.

Austampfen, cs. döngöl, tapos, ver, (ra, re, földet ic.); gombót ver, (tárc).

Austand, der; los; haladók, késedelom; akadály, kétség; magatartás, *illedelen*; ohne —, minden halogatis nélkül.

Auständig, mn. *illedelmes*, tisztossges; kollő, tetsző. —, ih. *illedelmesen*, tisztossgesen.

Auständigfeit, die; *illedelen*, tisztossg.

Austandsbrief, der; haladéklevel, haladékpárauc.

Austarren, cs. szemet moraszt (ra, re); rábimúl.

Austatt, ej. helyett, *enyett*; gyanút.

Austatten, cs. rábimúl.

Austehen, cs. megszúr, szurdal, (ökröt ic.); felszúr, rászúr; megkezd (hodón sajtot, hordó sert ic.); er ist angetothen, pikós, pitihsngos.

Austehohrer, der; csapítóró.

Austehen, cs. felhúz, rihúz (gyűrűt ic.); felszúr, rászúr, (tűvel, hokrot ic.); megcsapol, csapra vesz; elragaszt, (himlőt ic.); elront, (valakit); meggyujt.

Austehend, mn. *ragályos*, ragadó.

Austehung, die; *ragály*; el-, ráragadás; meggyujtás.

Austehen, k. rh. áll, (mellel); áll, illik; tetszik; halaszt, késlet, (valamit); késik, vár, (val, vel); összeáll, lép, (társaságba), wessen Ste mit

—? akar-e ön társ lenni? nem tart velünk?

das steht Ihnen wohl an, ez jól áll önnek.

Austeffen, l. Austammen.

Austeffen, k. emelkedik; lépdel.

Austellen, cs. állít, tesz, (hoz, hez, mellé); tesz, (tisztnek ic.); csinál, készít, (tintát ic.); intéz, elrendel; ad, intéz, (tort, vigalmat); csíat tesz. —, vh. viseli magát, (ügyesen, ügyetlenül ic.); totteti magát, (nyájasnak ic.); állást fog, lesre áll (a' vadász).

Austellung, die; melléállítás; intézet, elrendelés; hivatalba-tétel; hivatal.

Austemmen, l. Austammen.

Austern, k. rámarad, rászáll (örökül), ráörökődik, örökül.

Austernen, cs. és k. kormányoz (hajót a' parthoz). kievez.

Austern, der; megcsipés, megszúrás.

Austhefen, cs. csipdel, szurdal (szóval); czóloz, (valakire szóval).

Austhefen, cs. hímex, (hoz, hez).

Austiffen, cs. indít, okoz, (bajt, rosszat); bujt, bujtat, késztet.

Austifter, der; indító, kezdető, bujtogató.

Austiftung, die; bujtás, késztetés.

Austimmen, cs. énekel, dall; énekelni, dallani kezd.

Austimmung, die; énekelés, dallás, hangadás.

Austreten, k. búzlik, búat erezt.

Auststern, k. megbotlik, botorkál.

Austupfen, cs. megtöm; töm, (hoz, hez). —, vh. megtömi, tele tömi (magát).

Austtören, l. Austeffen, Austiffen.

Austtöb, der; ütkezés, hozzáütődés; akadozás, hebeges; roham, (nyavalyád); akadály, akadék, nehézség; illetlenség, botránkozat.

Austtöhen, cs. rh. megtaszt, meglök; összeüt, (poharat); döngöl, ver (földet valamire); fű, kürtől, (vadászatra). —, k. bele ütözik, hozzá ütődik; botlik, megbotlik; akadoz, hebeg; hibáz, vét; határos, szomszéd, mellette van v. fekszik.

Austtönd, mn. hozzáérő, mellettelevő, szomszéd.

Austtösig, mn. botlós, botlókon; illetlen, botránkozatos, botránkozató; izetlen, gyanus, költéltelmű, (szó, beszéd ic.).

Austtösigkeit, die; illetlenség, botránkozatosság.

Austtragfen, cs. megsugárol, rásugárol.

Austtängen, cs. istrángot v. kötelet fölvet.

Austtreifen, l. Austrengén.

Austtreifen, cs. rh. beken; befest, bomázol; meggyeget, el-, aláhúz, (helyet, sort). —, k. hozzá ér.

Austtreifer, der; szobafestő.

Austtreifenstet, der; eset.

Austtreifen, k. ér. korholódik, horzsolódik, (hoz, hez).

Austtrogen, cs. ki-, meg-

- feszít, meghúz; megerő-
tet. —, vh. erőködik,
megerőtetni magát.
- Ausfrennung**, die; orökö-
dés, megerőtetés.
- Austrich**, der; bekonés; fes-
tés, mázolás; festék;
máz; szín, (tettoké); jel,
nyom, (szonvedelmé st.).
- Austricken**, os. hozzá köt,
kötve megold, (baris-
nyát st.).
- Auströmen**, k. foly, ömlik,
(nak, nek, mellett); tó-
dul, (hoz, hoz). —, cs.
hord, lerak, (a' folyam).
- Austufen**, es. told, mag-
told, hozzátold.
- Austüfung**, die; toldás.
- Austümen**, es. l. Stärmen.
- Austügen**, l. Stüben.
- Austuben**, es. eszedezik, fo-
lyamodik, könyörgő.
- Austuber**, der; eszedező, fo-
lyamodik, könyörgő.
- Austub**, der; kiforrálás,
(gyapjúó, festésre).
- Austummen**, vh. gyűl, mag-
gyűl, sommásodik. —,
k. előhong, elődong; na-
ki dong.
- Antagonist**, der; antagonsis-
ta, ellentörő.
- Antafeln**, es. félkőszít.
falszerel (hajót.). **Anta-
felung**, die; félkőszítés,
falszerelés.
- Antaifen**, os. megtapint;
megfog, megragad; hint,
sört, (hírt, nevet st.).
- Antaifung**, die; megtapintás;
megragadás.
- Antihal**, das; átalag.
- Antheil**, der; rész; — an
etwas nehmen, részt ven-
ni, v. részesnek lenni
valamiban.
- Antbum**, es. rh. ölt, fel-
ölt. fölvsz; tosz. el-
- követ; Gewalt —, erő-
szakot tenni; sich den Tod
—, magát megölni; einem
etwas —, valakivel esint
tenni, valakin valamit
elkövetni. —, k. kiköt,
megáll, (a' hajó vizért
st.).
- Antikrist**, der; Antikrisz-
tus.
- Antik**, mn. ó, régi, régies,
antik. —, die: óság, ré-
giség, régi remekmű.
- Antillen**, Antilische Inseln,
t. Antillák, antillai szis-
getek.
- Antilore**, die; zerge.
- Antimonium**, das, l. Spieß-
glanz.
- Antiochien**, das; Antio-
chia, (város).
- Antivathie**, die, l. Abwei-
gung, Wiederwille.
- Antiquariat**, der; antiqua-
rius, ótros, régiségíros.
- Antiquarschrift**, die; (római
betűk).
- Antiquität**, die, l. Alters-
thum.
- Antis**, das; ábrázat, arcz,
arczulat.
- Anton**, der; Antal, (finóv).
- Antonie**, Antouette, die;
Antonia, (nőnőv).
- Antoniusfeuer**, das, l. Rother
lauf.
- Antoniuskreuz**, das; *antal-
kereszt, tékereszt*, (a'
ezimertudományban.).
- Antrag**, der; ajánlás, ki-
állítás; ajánlat, kíválat;
indítvány, kíválat.
- Antragen**, es. rh. ajánl,
(valakinek valamit), ki-
náll, (valakit valamivel).
—, k. kér, kíván; auf
etwas —, kérni, kívá-
ni valamit, indítványt
tenni valami iránt.
- Antrauen**, es. esket, meg-
esket, összed, (nőszö-
ket). **Antrauenng**, die; es-
ketés.
- Antreffen**, es. rh. akad (ra,
re), lel, talál; illo, rá-
törtök. —, k. talál-
kozik.
- Antreffung**, die; találkozás.
- Antreiben**, es. rh. hajt, (lo-
vat st.); ráhajt, (mun-
kára st.); hajt, rávisz,
öszönöz, (hírvágy st. ra,
re); rászorit, rávor,
(abroncsot st.). —, k.
foly, told, zajlik (a'
jög).
- Antreibend**, mn. szorgoló,
sürgető.
- Antreiber**, der; előmozdító,
sürgető, szorgoló.
- Antreibung**, die; előmoz-
dítás, sürgetés, szorgolás.
- Antreten**, es. es k. tapos,
rátapos; lép, (hozzá,
mellé); boill, helép, (hi-
vatalba st.); ered, in-
dul, (útnak); kezd, (évet,
hivatal st.); beszól, (hoz-
zá, nála); kiáll, (vivára);
leszáll (öszörűre).
- Antretung**, die; hozzálépés,
mellélépés; indulás, ho-
állítás, kezdet.
- Antrieb**, der; ösztönzés,
unszolás, sugalás; ösztön:
auf eigenem Antriebe, ma-
gamtól, magam szántából.
- Antritt**, der; taposás; ki-
állítás, (vivalta); beállítás,
belépés, (hivatalba st.);
kezdés, (új év st.); elő-
szó; ösztörű.
- Antrittsprecht**, **Antrittspre-
che**, die; beköszöntő ho-
szó.
- Antrosfen**, k. szírad, szik-
kad; rászírad.

Antwortern, daş; Antwerp, (város).	Antweiser, ber; utasító.	hajít, vet (első, a' koczka-'s kúpjátéknál).
Antwort, die; felelet, válasz; Rede und — geben, számon adni valámit, valaminek okát adni.	Antweisung, die; utasítás; kimutatás, előbeszabás; oktatás, tanítás.	Antweib, mn. jelenlövő, jelenvaló; die Antweibener, a' jelenlövők.
Antwortschreiben, daş; válasz, válaszírás.	Antwendbar, mn. alkalmazható, használható, hasznavehető.	Antwesenheit, die; Antwesen, daş; jelenlét.
Antverschen, cs. felpróbál.	Antwendbarkeit, die; alkalmazhatóság, használhatóság, hasznavehetőség.	Antwehen, cs. fen (hoz hoz); köszörölni kezd; köszörül, (hegyet ic.). —, k. dörgölődik, dörszölődik, ér, (hoz, hez).
Antvertrauen, cs. rábiz.	Antwenden, cs. r. és rh. alkalmaz, használ; fordít (valamire), hasznát veszi, (valamiuc); zu etwas —, valaminek használni; auf etwas —, valamire használni; sein Antsehen —, magát közbevetni; Unkosten —, költsékezni, költséget fordítani rá; alle seine Kräfte —, minden erejét ráfordítani, rátenni.	Antwiehern, cs. rányerít; rávigyorg.
Antverwandt, l. Verwandt.	Antwendung, die; alkalmazás, használás.	Antwirken, cs. hozzá szó, rászó.
Antwachs, ber; gyarapodás, növekedés, szaporodás; <i>gyarap, növedék.</i>	Antwert, cs. fogad, (katonát, sereget); felszólít, keres, (társnak útra, játékra ic.). —, k. megkér, megkórét, (valakit nőuc); er hat um sie angeworben, megkórta v. megkórétte őt.	Antwischen, cs. beken, bemázol, (korommal ic.); rászab, rákanyarít.
Antwachsen, k. rh. hozzá nő, összenő; felűő, meguő; árad, nő; inő, szaporodik.	Antwerber, l. Fremderber.	Antwohnen, k. mellette lakik.
Antwacht, ber; ügyész, ügyvéd.	Antwerbung, die; fogadás, hadfogadás; megkérés, megkérítés, (nőnek).	Antwohner, ber; melléki, mellette lakó; die Antwohner bei Rhein, a' rajna-mellékiek.
Antwahlzeit, die; ügyészség, ügyvédség.	Antwerden, k. rh. elad (minden árut), megszabadul, (árnyjától).	Antwuchs, ber; aöves; növedék.
Antwählen, cs. hengercet, (hoz. hez). —, k. hengercdik, (hoz, hez).	Antwerfen, cs. rh. hajít, vet, (valamit hoz, hez, ra, re); vakol; tapasz; felkap, fölvet, (öltény ic.). —, k. rh. hajít, vet; (hoz, hez; nak, uck),	Antwuchser, ber; kíván; fel-fogad, örökre fogad.
Antwand, die; határ, meszgye; dülő; ekforduló.		Antwuchsfung, die; kívánat.
Antwandel, k. ballag; kedve jő v. kerekedik (ra, re), kerülget (ájulás ic.); es wandelte mich eine Lust an, kedvem jött, kedvem kerekedett.		Antwurf, ber; hajítás, vetés; vakolás, tapasztás; vakolat, tapasz; toldás, (szabóknál ic.); elővetés, (kártya-, koczka-, 's kúpjátéknál).
Antwandlung, die; roham, (nyavalyád).		Antwurfes, k. meggyökerezik.
Antwärtshaft, die; váromdny.		Antzahl, die; sokaság, szám.
Antwerben, cs. hozzá szó.		Antzahlen, cs. fizet, megfizet.
Antwehen, cs. lú, (hoz, hez); megfú, ér, (a' szél); elfog, megszáll, (irtózat, borzalom ic.).		Antzupfen, cs. megcsapol, csapra vesz; einen —, valakit elővenni, (szóval).
Antweisen, cs. rh. utasít, (valakihez); kimutat, kiszab, adat, (valakinek); oktat, tanít.		Antzubern, cs. rábüvöl.
		Antzichen, daş; jól, jelenség.

Unzeichnen, es. megjegyez; megjelel; fölír, felró.

Unzeigen, die; be-, megjelenés. feladás; jelentés, hirdetmény; jel; jelenség.

Unzeigen, es. be-, megjelenés, felad. —, k. mutat, (arra, oda).

Unzeigend, mn. jelentő.

Unzeiger, der; bejelentő, feladó; hirdető, tudósító.

Unzetteln, es. fonalat felhú; bebordáz, benyújtó (a' takács); indít, támaszt, (lázadást, zendülést ic.).

Unzettelnng, die; fonalhúzás; indítás. támasztás, (lázadás ic.).

Unzettler; der; fonalhúzó; indító, támasztó.

Unziehen, es. rh. húz, von; meghú, megvon, (harangot ic.); ki-, megcseszít, ki-, meghú, ki-, megvon, (kötelet ic.); felhú, fölvesz (eszimát, üngöt ic.); öllöztet; érdekel, vonz; nevel, tart, tonyózt, (haromsít, fát ic.); őrt, vesz, (magára). —, k. húz, húzni kezd, (az ostáblán); közelget, közelít; előhoz, omlít; beáll, (szolgálatba); halép, (hivatalba);

crosszedik (a' só); ragad, tapad, (a' sár, tapasz); fog, (a' szeg); die Schiffsziehen an, fáj a' veres.

Unziehend, mn. érdekes; kollektos, vonzalmas; összehúzó, összehozó.

Unzieher, der; eszimalhúzó; czipőhúzó.

Unziehungstraft, die; vonzó, vonzó erő.

Unzisch, es. kisziszog, megsziszog.

Unzucht, l. Ubsucht.

Unzug, der; közelgetés, közöltés, (ellené ic.); beállítás, (szolgálatba); öllötzet; húzó; szegecs.

Unzünftig, mn. sórtó, érdeső.

Unzugspredigt, l. Antrittspredigt.

Unzünden, es. foglyujt, meggyujt; felbosszont, felharagít.

Unzündig, der; gyujtó.

Unzündung, die; foglyujtás, meggyujtás.

Unzwecken, es. megcsipked, (szóval).

Unzwecken, es. özövel, szegecsel, (hoz, hoz; ra. re).

Unzwängen, l. Aufzwängen.

Unzwirnen, es. összesodor, (elszakadt fonalat ic.); iudít, okoz (bajt, vitézt ic.).

Apfel, der; alma; der — fällt nicht weit vom Stamme, nem messze esik az alma a' fájától; in einem fauern — heissen, kollektelen dologba fogni.

Apfelbaum, der; almafa.

Apfelbein, l. Wasenbein.

Apfelbrecher, l. Obstbrecher.

Apfelbrey, der; almapép.

Apfelschen, das; almácska.

Apfelgran, mn. almászürke, almásdörös. (lá).

Apfelgrün, mn. almazöld.

Apfelsirn, der; almamag.

Apfelsirng, das; gömbkoreszt, (a' czimertudományban).

Apfelsüden, der; almáslepény.

Apfelsüßschchen, das; almáslepényke.

Apfelwein, der; almamnat.

Apfelsü, vh. aluállik. (a' lá).

Apfelstanne, die; almascenyő.

Apfelstund, mn. almakerék.

Apfelstoft, der; almanedv, almalcé.

Apfelschale, die; almabéj.

Apfelschimmel, der; almászürke,

Apfelschnitte, die; Apfelschneis, der; almascélet, almagerozd.

Apfelschnittchen, Apfelscheibchen, das; almascéletke, almahasábka.

Apfelspiel, der; almászár.

Apfeltorte, die; almatorta.

Apfelwein, der; almabor.

Apostel, der; apostol. — ant, das; apostolság. — geschichte, die; apostolok' cselekedetei.

Apostelbüchlein, das; ponygolya pitypang.

Aposteltag, der; apostol' napja.

Apostolisch, mn. apostoli. —, ih. apostolilag, apostolkodva.

Apothek, die; gyógytár, gyógyszertár, patika.

Apotheker, der; gyógysszeres, gyógyszertáros, gyógytáros, patikás.

Apothekerbuch, das; gyógysszerkönyv.

Apothekerbüchle, die; könyv, gyógysszermillye.

Apothekergarten, der; süvözkert.

Apothekergesell, der; gyógysszeres, v. patikás legény.

Apothekergewicht, das; patikamérték.

Apothekersüß, die; gyógysszerészeti.

Apothekerlehrling, der; gyógysszeresinas.

Apothekerordnung, die, l. Apothekerbuch.

Arbeitsrechnung, die; pa- likai számolás.	Aquitania, das; Aquitania (tartomány).	Arb, das; leveltár.
Arbeitsfertare, die; gyógy- szerárkönyv.	Araber, der; arab.	Arbivar, der; leveltárnok.
Arbeitsfertriffenschaft, die; gyógyasztudomány.	Arabien, das; Arábia.	Arbennen, t. Ardennenwald; der; Ardennák, arden- nai erdő.
Arpel, der; (gyülekező, a' katonáknál).	Arabisch, mn. arab; ará- biai.	Arbstaum, der; Arbust, die; aréka; arékdíó.
Arpellant, der; főlebbvivő, főlebbhivatkozó.	Aras, der; arak, ezukorpá- linka, rispálinka.	Arb, mn. rossz gonosz; kemény, vad. —, ih. rosszul; gonoszul; ke- ményen, vadul; igen, fölötto; er macht es zu —, igen is vadul cselekszik ő, már ez igen is sok.
Arpellat, der; főlebbvitt fél.	Arbeit, die; dolog, mun- ka; mü; baj, foglalatos- ság; forrás; der Wein ist in der —, forr a' bor.	Arbeitsfend, mn. gyanús, gyanulászó.
Arpellation, die; főlebbvitt főlebbhivatkozás.	Arbeiter, der; dolgos, mun- kás.	Aräc, das; rossz, gonosz; Aräc bey v. den etvárs denken, rosszat gondolni valamiről.
Arpellationsgericht, das; fel- törvényszék.	Arbeitsam, mn. dolgos, munkás.	Arger, mn. rosszabb, go- noszabb; keményebb, vadabb. —, ih. rosszab- búl, gonoszabbúl; ke- ményebben, vadabbúl.
Arpellationes-Path, der; fel- törvényszéki tanácsnok.	Arbeitsamkeit, die; dolgo- ság, munkásság.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Arpelliten, cs. főlebbvivő; főlebbhoz, főlebbhivat- lozik.	Arbeitsamt, der; műer- szény	Argerlich, cs. hosszant; bot- ránkoztat. —, vh. bossz- szankodik.
Appetit, der; étvágy, éh, szájíz; kedv (valamibez).	Arbeitsamt, der; munka- kedv, munkahév, huz- góság.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Appetitlos, mn. kinalkozó, jőzü. —, ih. jőzüen.	Arbeitsamt, mn. hajos, nyo- morú; dolgos, munkás.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Appanieren, l. Ebenen.	Arbeitsamt, der; munka- kedv, munkahév, huz- góság.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Appandieren, l. Bespal ge'en.	Arbeitsamt, mn. hajos, nyo- morú; dolgos, munkás.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Applicatur, der; fogás, (a' hangszoknál).	Arbeitsamt, der; munka- kedv, munkahév, huz- góság.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Appretieren, l. Zurichten.	Arbeitsamt, mn. hajos, nyo- morú; dolgos, munkás.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Apristofe, l. Aristofe.	Arbeitsamt, der; munka- kedv, munkahév, huz- góság.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
April, der; aprilis. april, Szent-György-havi; einen in den — schicken, va- lakit aprilisba küldeni, valakivel aprilist jártni.	Arbeitsamt, mn. hajos, nyo- morú; dolgos, munkás.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Aprilsnar, der; aprilisi bo- lond.	Arbeitsamt, der; munka- kedv, munkahév, huz- góság.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Aprillfein, der; aprilisi fény.	Arbeitsamt, der; munka- kedv, munkahév, huz- góság.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Aprillwetter, das; aprili- si idő.	Arbeitsamt, der; munka- kedv, munkahév, huz- góság.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Aprisien, das; Apulia, (tartomány).	Arbeitsamt, der; munka- kedv, munkahév, huz- góság.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Aquamarin, der; berill, (drágakő).	Arbeitsamt, der; munka- kedv, munkahév, huz- góság.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Aequat, der; egyenlítő.	Arbeitsamt, der; munka- kedv, munkahév, huz- góság.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).
Aequator, der; égettör, (csőb, izletesk).	Arbeitsamt, der; munka- kedv, munkahév, huz- góság.	Argerlich, mn. hosszús, hi- ragos, (ember); hosszú- ságos, hosszantó, (dolog).

- Uergste, mn. (arg-nak 3-dik fok) ; leggonoszabb, legrosszabb ic. ; Wein es auf — aufdine, ha legrosszabbra fordulna üggyünk v. dolgunk.
- Urgment, das, l. Weisheit, Weisheitsgrund.
- Urgwürg, mn gonosz, rossz, gonoszindulatú, rosszakaratu. — fejt, die ; gonoszság, rosszosság.
- Urgwohn, der ; gyanú, gyanúság ; gyanakodás.
- Urgwöhnen, es. gyanit, gyanakszik.
- Urgwöhnig, Urgwöhnisch, mn. gyanús, gyanakodó.
- Uric, die ; dal, ének, ária.
- Uristofrat, der ; főrend, aristocrata.
- Uristofratie, die ; aristocratie, főrendországias.
- Uristofratisch, mn. aristocraticus.
- Uritmetik, l. Rechenkunst.
- Uritmetiker, der ; számvető.
- Uritmetisch, mn. számvetői. szám tudományi.
- Urtkebere, die ; berkenye.
- Urtkeberbaum, der ; berkenyefa.
- Urn, mn. szegény ; nyomorú.
- Urn, der ; kar ; erdő, hatalom ; ág, kar (folyamó, tenger) ; einen mit offenen Armen empfangen ; kitért karokkal fogadni ; einem unter die Arme greifen, valakin segíteni.
- Urnband, das ; Urnring, der ; karkötő, karperecz.
- Urnbein, das ; Urnbreite, die ; karcsont.
- Urnbeuge, die ; karhajlás.
- Urnblinde, die ; karpólya, karpórlító. (érvágásra).
- Urnbruch, der ; karkötés.
- Urnbrust, die ; kéziz. — madár, der ; jgyártó. — schüs, der ; íjász. — spanner, der ; ljnok.
- Urne, der ; szegény.
- Urne, die ; had, hadsereg, tábor.
- Urmel, der ; ujj, (ruháó). — auffschlag, der ; hajtóka. — holz, das ; újszám. — schnitt, der ; újszabás. — schürze, die ; vállkötény.
- Urmenslast, die ; irgalmitézet, szegények' intézete.
- Urmensleben, das ; irgalommedence.
- Urmensbüsse, die ; irgalommilye, irgalomszelence.
- Urmenscoste, die ; szegények' pénztára.
- Urmensdecke, die ; kéregeltett pénz (szegények' számára).
- Urmensleid, der ; szegényeskü.
- Urmensgeld, das ; irgalompénz, szegénypénz.
- Urmenshaus, das ; irgalomház, szegényház.
- Urmensien, das ; Örményország. Armenier, Armenianer, der ; örmény.
- Urmensisch, mn. örmény.
- Urmenslasten, Armenleid, der ; irgalomszekély.
- Urmensordnung, die ; szegényrend, szegénytörvény.
- Urmenspflege, die ; irgalmitézet, szegények' intézete ; szegényápolás. — r, der ; szegények' atyja.
- Urmensrecht, das ; szegényjog.
- Urmenschule, die ; szegényoskola, irgalomoskola.
- Urmenssteuer, die ; irgalomadó, szegényadó.
- Urmesste, die ; vasráspoly, öregráspoly.
- Urmesste, die, l. Bratfische.
- Urmessteinde, das ; karkeszeág, karköncz.
- Urmessteinhöh, der, l. Urmsäule.
- Urmesstele, die ; hönalj.
- Urmesste, der ; hönkalap.
- Urmesste, der ; karkosár, füles kosár.
- Urmesste, Urmschiff, das ; karpárna, karpánkos.
- Urmesste, die ; székkar, kartám.
- Urmesste, der ; kaisosgyertyatartó.
- Urmesste, mn. inaséges, nyomorúságos.
- Urmesste, der ; karizom.
- Urmesste, der ; karideg.
- Urmesste, der ; karpöfeteg.
- Urmesste, der ; karüter.
- Urmesste, die ; útkar, útmutató.
- Urmesste, die ; kar-vas ; könyökugár.
- Urmesste, die ; karesat.
- Urmesste, mn. karnyi-vastagság.
- Urmesste, mn. szegény ; nyomorult ; inaséges, nyomorúságos. — ih. szegényül ; nyomorultan, inaségesen. — fejt, die ; szegénység ; nyomorúság, inasé.
- Urmesste, Urmschl, der ; karszék.
- Urmesste, die ; karesat.
- Urmesste, die ; könyökorsó.
- Urmesste, das ; karmantyú.
- Urmesste, die ; szegénység.
- Urmesste, der ; Arnold, (hünev).
- Urmesste, Arnoff, Arnuff, der ; Arnoff, (hünev).
- Urmesste, mn. fűszerez.

Arcon, ber; kontyvirág.
 Arragonen, das; Arragonia, (tartomány).
 Arragonen, ber; arragon.
 Arragonisch, mn. arragon; arragoniai.
 Arraß, ber; fogház: letartóztatás; — halten, fogházban lenni; mit — belegen..., v. — legen auf..., valamit letartóztatni.
 Arraßant, ber; fogoly, rab.
 Arraßiren, cs. megfog, fogházba visz.
 Arsch, ber; sogg, assel, far.
 Arschbaste, die; seggpofa.
 Arschferde, die; vágány, seggvágány.
 Arschleder, das; farbör, (a' hányászkönnél).
 Arschloch, das; segglyuk. — pauffer, ber; seggpuholó. (gúnyneve az iskolamesternek). — preßer, ber; verés, (alfele). — wisch, ber; seggtürlő.
 Arsenik, ber; egérkő, férjany. Arsenikalisch, mn. egérkő. Arsenikbist, das; egérkőolaj, férjanyolaj.
 Art, die; faj, fajta; nem; tulajdonság, természet; szokás, erkölcs; mód; auß der — schlagen, elfajzani, elköreselni; — lößt nicht von —, vér vézé nem válik; ein Pferd von guter —, jófajtájú ló, das hat keine —, ez nem illik; ein Kind von guter —, jótermészetű gyermek; auf welsche —? mi módon?
 Art, die; szántás; szántó föld.
 Artacker, ber; Artland, das; szántóföld.
 Artbar, l. Urbar.

Arten, k. üt, (valakire), hasonlít (valakihez), indul (valaki után); dízlik, sükerül; er artet nach seinem Eltern, szüli után indul; Weizen will in einem sandigen Boden nicht —, a' buza nem igen dízlik, v. terem homokos földben. —, cs. képez, művel, formál.
 Artig, mn. esinos, jeles, módos, takaros; tisztollettudó, jóviselű; furesa, különös; —, nemü, (fanemü, könmü st.); das ist doch gan; —, ez csak ugyan igen furesa; ein artiger Brief, esinos levél; ein artiges Haus, takaros ház. —, ih. esinosan, jelesen, módosan, takarosan, szépen; furesan, különösen.
 Artigkeit, die; esinoság, módosság, kellemesség, szépség.
 Artifel, ber; czikk, czikkely, rész; íz; nemszó, (a' nyelvtudományban); áru, portéka, árucikk.
 Artillerie, die; pattantyúság. Artillerist, ber; pattantyús.
 Artischede, die; articsóka, olaszlapu.
 Arznei, die; orvosság, szer; — einnehmen, bevenni, orvosságot venni, orvossággal élni; — geben, orvosságot adni.
 Arzneibuch, das; gyógyszerkönyv.
 Arzneibüchse, die; gyógyszeremilye, koroglya.
 Arzneien, k. orvosságot vesz, orvossággal él.
 Arzneigelehrsamkeit, die; orvostudomány.

Arzneigeruch, ber; orvosság-szag.
 Arzneiglas, das; gyógyszerüveg.
 Arzneigott, ber; Eskuláp.
 Arzneigöttin, die; Hygea.
 Arzneikästchen, das; gyógyszereszekrényke, gyógyszerládika.
 Arzneikraut, das; szerű, gyógyfü, orvosfü.
 Arzneikunde, die; orvostudomány.
 Arzneimittel, das; orvos-szer.
 Arzneipflanz, das; orvospor.
 Arzneipflanz, ber; orvosital.
 Arzneiverkündig, mn. gyógyszerértő, gyógyszerismerő.
 Arzneiwissenschaft, die; orvostudomány.
 Arzneiwissenschaftlich, mn. orvostudományi; orvostudományos.
 Arzneiwein, ber; orvosbor.
 Arzt, ber, orvos.
 Aßel, ber; kőlen, foszló, sonalkő, azbeszt.
 Aß, ber; (cserépedényfaj).
 Aße, die; hamu; hamvai (az elhunytaknak); zu — brennen, hamuvá égetni; eine Stadt in die — legen, valamely várost hamuba dönteni.
 Aßche, die, l. Aße.
 Aßchenbad, das; hamufürdő.
 Aßchenbrenner, ber; hamugető, (üveg- 's olvasztó hütőkben).
 Aßchenbrod, l. Aßchenfuchen.
 Aßchenbrödel, ber; hamupöke.
 Aßchenfaß, Aßchenherd, ber; Aßchenloch, das; hamulyuk, hamukatlan.

Aschenfarbe, Aschfarbe, die; hamuszín.
 Aschenfarbig, Aschfarbig, mn. hamvas, hamuszíni.
 Aschengefäß, das; Aschenfassen, der; hamuhordó; hamuszuszék.
 Aschengrube, die; hamugödör.
 Aschenkrant, das; Aschenpfanne, die; dugasor.
 Aschenkrug, Aschentopf, der; hamveder.
 Aschenfuchsen, der; hamupogácsa, hamukenyér.
 Aschensalz, das; lúgsó, hamusó.
 Aschentuch, das; lúgszűrő.
 Ascher, der; csáva; párlóg.
 Ascherfahs, das; Aschergrube, die; csávakád; csávagödör.
 Aschericht, Ascherig, mn. hamvas.
 Aschermittwoche, die; hamvazószerda.
 Ascheru, es. csával, (bört); szapul, párlugoz (sonalat); hamuvá eget.
 Ascherstange, die; csávazurhold.
 Ascherung, die; csáválás; párlugozás, szapulás; hamvazás.
 Aschrau, mn. hamuszürke, hamvaaszürke.
 Aschschu, das; hamvas fű, сárcыя.
 Aschicht, Aschia, mn. hamus.
 Aschfuchsen, der; bukta.
 Aschlauch, der; metóld hagyma.
 Aschmeise, die; hamvas ciznoge.
 Aschinn, l. Aschinnth.
 Asnat, der; ázsiai.
 Asiatisch, mn. ázsiai, ázsiaiabeli.
 Asien, das; Ázsia.

Aspe, l. Espe.
 Aspecten, t. jelek, jelenségek, (időre nézve).
 Asper, der; asper, (török pénz).
 Asphalt, der, l. Bergpech, Judenpech.
 Asphodile, Asphodillwurzel, die; magzating. (növény).
 Asphodillilie, die; turbánliliom.
 Assecurant, der, l. Versicherten.
 Assecuranz, die, l. Versicherung.
 Assecuriren, es. l. Versichern.
 Assel, die; Asselwurzel, der; rinya.
 Assignat, das; assignata.
 Assorien, das; Assiria.
 Assurer, der; asszir.
 Assirisch, mn. asszir; assziriái, assziriabeli.
 Ass, das; egszem, (kártyán, kockán); palikaifont; (64-de egy aranynak).
 Assen, l. Assen.
 Ass, der; ág; göres, (a' fahban); púp.
 Asser, l. Sternklume.
 Assetik, die; aesthetica.
 Asshetisch, mn. aesthetica. —, ih. díszesen.
 Assholz, das; gallysa.
 Assig, Assig; mn. ágas, ágas-bogas; göresös.
 Assireuz, das; ágkereszt, (cizimortudományban).
 Asslinda, der; fiók madár; fiók ölyv.
 Assloch, das; göresalyuk.
 Assrich, l. Ostrich.
 Assrolabium, das; csillagmérő, astrolabium; szegletmérő.
 Assroneie, die, l. Sternfunde.

Astronomisch, mn. csillagászat, astronomiai.
 Asturien, das; Aszturia, (tartomány).
 Atüverf, das; ágak, gallyak.
 Attheist, der; istentagadó.
 Attheisterei, die; istentagadás.
 Attheu, der; lehellet, lélekzet; lehés, lehelés, lélekzés; —hofen, lehelni, lélekzetet venni; erholt faum —, alig lélekzik; and dem — kommen, elfuladni; in einem — lausen, egész erejéből futni.
 Attheuholen, das; lehés, lehelés, lélekzés; pihegés.
 Attheuless, mn. lehtelen, lélekzete fogyott.
 Attheuung, der; lélekvetel, lélekzetvetel.
 Atthen, das; Athene, (város).
 Attheuener, der; athenei, athenobeli.
 Attheuensch, mn. athenei, athenobeli.
 Atther, der; égény; aether. —isch, mn. aetheri.
 Attheopien, das; Szerecsenország.
 Attheopier, der; szerecsen.
 Attheu, k. leh, lehel, lélekzik. —, es. lehel.
 Attheuisch, mn. atlanti; das atlantische Meer, az atlanti tenger.
 Atlas, der; Atlasz, (hegy); atlasz, földköpgyűjtomány; fejtámasz.
 Atlas, der; atlasz.
 Atlasartig, Atlasien, mn. atlasz, atlasznemű.
 Atlasband, das; atlaszszalag, atlaszpántlika.
 Atlasberg, das; atlaszóra, atlaszóra.

Auflmacher, — weber, der; atlatcszövő.

Auflzug, der; atlatcszövet.

Auflvitriol, der; atlatcszögálicz.

Atmosphäre, l. Dunfkreis.

Atom, der, l. Sonnenflüschén.

Attestat, das, l. Zeugnis.

Attestiren, cs. l. Bescheinigen, Beszeugen.

Attich, der; földi bodza.

Attisch, mn. attikai; attisch és Salt, suom elmésség.

Äpfel, l. Äpfel, és Perle.

Augen, cs. föletet, felmarat, föléget, beszivat, (maró nedvvel). —, das; föletetés.

Äugend, mn. etető, maró, égető.

Ägypten, die; égető v. maró erő.

Ägyptische, die; maró lüg.

Ägyptische, das; maró v. föletető szer.

Äpfel, der; pokelkő.

Äpfelwasser, das; etető víz, beszivató víz.

Au! isz. ó!

Auch, ksz. is; iver és — sen, akárki legyen is; was ich — thue, akármit tegyek is; er ist reichig, — gesündigt, ő szorgalmas, 's ügyes is; wenn —, ha — is, ámbár — is.

Auction, die; árverés, kótyavetye.

Audienz, die; audientia, meghallgatás.

Audienzsaal, der; audientiatorem, kihallgatóterem.

Auditeur, der; auditor, hadügyvéd.

Aue, die; folyam; liget; gyep, pázsit.

Auerhahn, der; fald, faldtyúk.

Auerhahn, die; faldjérece.

Auerod, der; bölény.

Auf, ej. -n, on, -en, -ön; -han, -ben; -ra, -re; das

Buch liegt — dem Tische, a' könyv az asztalon fekszik; legt es — den Tisch, tedd az asztalra; es geht — drei Uhr, háromra jár az óra; — der Reife sein, úton lenni. —, ih. -tól fogva, -től fogva, óta; von Jugend —, ifjúságtól fogva; auf und ab gehen, fel 's alá járni; aufhören, logfölebb; — daß, hogy. Az igék előtt: fel, föl, fenn, fönn, rá.

Aufarbeiten, cs. felszánt; újra szánt; meghorzsol, megördesít. (lapot a' részmetező).

Aufarbeiten, cs. feldolgoz; fölnyit, kinyit, (hajjal, erőködve); dolgozva feltör (kezet ic.).

Aufsetzen, cs. föletet, (sebet); ráletet, (pohárra virágot), beszivat.

Aufbaden, cs. rh. felsüt; rásüt; újra süt. —, k. rásül.

Aufbahnen, cs. gyászpadra tesz.

Aufbanssen, cs. felhalmoz, rakásra gyűjt; összerak (gabonát a' pajtaszerken).

Aufbauen, cs. fölépít; épít.

Aufbäumen, vh. felágaskodik (a' nyúl).

Aufbäumen, k. fára ül (a' vad).

Aufbäumen, cs. föltekerges, (sonalat zugolyára, ruhát mangollófára). —, vh. felágaskodik.

Aufbeben, k. ingva v. reng-

ve emelkedik.

Aufbeenden, vh. fennvan, ágyon kívül cs. rh.

Aufbehalten, cs. rh. eltesz, megtart; den Gut —, fenntartani a' kalapot.

Aufbehaltung, die; eltétel.

Aufbeissen, cs. rh. felharap; megtör, (diét, foggal); föleszik, fölesip (valamit az erő szor).

Aufbeissen, cs. felpáczol.

Aufbeissen, k. rh. felhasad, fölreped; felpukkad. —, cs. fölrepeszt; felpukaszt.

Aufbewahren, cs. eltesz, megtart, (pityókát ic.).

Aufbewahrung, die; eltétel, megtartás.

Aufbiden, l. Aufpfehen.

Aufbiegen, cs. rh. felhajt, elgörbit; ráhajt, rágörbit.

Aufbieten, cs. rh. felszólít, összegyűjt, összehív, összszeparancsol; kihirdet, (jegyeseket); lehord, megpipongat, megzsid, árul, áruba-bocsát, felmond (hírókóp); alle seine Kräfte —, minden erejét rátenni v. ráfordítani.

Aufbietung, die; felszólítás, összegyűjtés, összehívás; hirdetés, (egyházi).

Aufbinden, cs. rh. felköt; ráköt; megold; einem etwas —, v. auf den Armes binden, valakit rászodni.

Aufblähen, cs. felfú, felpuffaszt. —, vh. felfúvódik, felpuffad.

Aufblasen, cs. rh. felfú, (hólyagot, tüzet); fúva kinyit, felfú (ajtót); elfú (fuvó hangszeren valamely darabot); fúva fel-

- költ. —, k. fű, (csatára, tánczra). —, vh. felsuvódik, felsűja magát; fuvalkodik.
- Aufblättern, cs. kikeres, fölkeres, kifogat, (valamit könyvben). —, vh. kinyílik, kifeszlik, (a' virág).
- Aufbleiben, k. rh. feunmarad; nyitva marad.
- Aufblühen, k. fölpillant, föltekint.
- Aufblitzen, k. fölvilámlik, fölwillan.
- Aufblühen, k. fölvirágzik, kifeszlik.
- Aufbohren, cs. felsűr; újra sűr.
- Aufbohren, cs. kölesönözve összeszed v. összegyűjt, összekölesönöz.
- Aufbraten, cs. felsűt; újra sűt.
- Aufbrausen, l. Verbrausen.
- Aufbrauen, cs. felsőz, mind megfőzi, (sernek).
- Aufbrausen, k. pezsg, pezsg, forr, (a' bor, ser); heveskedik, tüzeskedik, indulatoskodik. —, bűz; pezsgés, forrás; heveskedés, tüzeskedés. Aufbrausen, mn. heveskedő, tüzeskedő, indulatoskodó.
- Aufbrechen, cs. rh. feltör, fölnyit (levelet); betör (ajtót); felkavar, (hűlő sort). —, k. kifakad, kinyílik (a' rózsza); felzakad, megfakad (a' kelés); feltörök, fölreped, (a' kéz), indul, elindul; fölkel, (asztaltól).
- Aufbreiten, cs. kiterít.
- Aufbrennen, cs. földget, felűzkel; eléget, összeéget; éget, fodorít, (hajt); rácsűt, (hőlyeget, jogyot);
- megfőrráz. —, k. fellobbban, fellángol; ellobban, ellángol (a' puska). —, vh. felporzszog, fölpergöl, pergelődve megdagad, (mint a' kávé).
- Aufbringen, cs. rh. föltesz (kalapot), felhűz (kezyűt); fölnevel; felhoz, előhoz. említ; felhajhász, kerít, szerez; elfog, (hajót); felkap, szokásba vesz; einen —, felbosszantani, megharagítani.
- Aufbringen, die; fölnevelés; felhozás, előhozás; hajhászás, kerítés; elfogás; felkapás; megharagítás.
- Aufbruch, der; feltörés, fölnyitás; elindulás; felzakadás.
- Aufbrühen, cs. felhontja a' szegyet, v. szűgyet. —, vh. gögösküdik.
- Aufbuden, cs. bódét állít; kirak, (sokadalomra).
- Aufbügein, cs. újra vasal, tégláz; felvasal, föl tégláz.
- Aufbürden, cs. rárak; rábíz, (valamit valakire); ráfog, (vétket).
- Aufbürdung, die; rárakás; ráhízás; ráfogás.
- Aufbüsten, cs. fölkefél; újra kefél.
- Aufdamen, cs. feldámáz, (az ostáblán).
- Aufdämmen, cs. elgátol, eltölt, (folyamot).
- Aufdämmern, k. szürkül, pitymallik, hasad, (a' nap); dereng, derül.
- Aufdampfen, k. felgőzöl, felpárállik, felpárolg. —, cs. feldohányoz, fölpipáz, fölűz (dohányt).
- Aufdauern, k. felvan, felmarad.
- Aufdecken, cs. fölterít, ráterít; feltakar; fölűdöz; den Tisch —, asztalt teríteni; sich —, kitakarózzani.
- Aufdeckung, die; feltakarás, kitakarás.
- Aufdecken, cs. gátot v. töltest magasbit.
- Aufdebrief, der; fogadulny.
- Aufdeuten, cs. rh. felsogad, beszegődtet, (inast).
- Aufdeutung, die; felsogadása, beszegődtetés.
- Aufdeutungsbuch, der; inductor.
- Aufdecken, cs. föltekerges, (mangollófára).
- Aufdeppeln, cs. varr, (talpat a' fejbőrhöz).
- Aufdrängen, cs. rászorít; szorítva kinyit, betol, (ajtót). —, vh. tolong, tolakodik, rátolja magát, (valakire).
- Aufdrehen, cs. rácsavar; felcsavar.
- Aufdrehen, cs. rh. felcsépel. —, k. elcsépel.
- Aufdringen, cs. rh. rátukmál, rátol. —, vh. magát rátolja (valakire).
- Aufdringung, die; rátukmálás, rátolás.
- Aufdrücken, cs. rányomtat; felnyomtat (festéket a' könyvnyomó).
- Aufdrücken, cs. rányom; felnyom (kelést).
- Aufdrücken, die; rányomás.
- Aufdrücken, k. felduzzad, felduzzad, felpuffad, felpuffad. —, cs. felduzzaszt, felpuffaszt.
- Aufdrücken, k. felpárállik, felpárolg, felgőzöl. —, die; felpárolgás, felgőzölés.

Aufgeben, es. felboronál.
 Aufeinander, ih. egymáson; egymásra.
 Aufeinmal, ih. egyszerre.
 Aufeisen, es. feltöret, (folyamot, tavat), jeget összetör (a' folyamon ic.), —, k. fölenged.
 Aufenblatt, das; nyolves péra, hájfű.
 Aufenthalt, der; mulatás, tartózkodás; lak, lakás, lakhely; haladék, késedelem.
 Auferbauen, l. Aufbauen, Erbauen.
 Aufertegeu, es. rak, ró, vet (adót ra, re), parancsol (hallgatást ic.).
 Auferteugung, die; parancs, rendelés, meghagyás, rárakás, rútételel.
 Auferteuchen, Auferteuchen, k. feltámad, (halottaiból).
 Auferteuchung, die; feltámadás.
 Auferteuchen, es. feltámaszt, (halottaiból).
 Auferteuchung, die; feltámasztás.
 Auferteuchen, es. rh. fölnövel.
 Auferteuchung, die; fölnövelés.
 Auferteufen, es. rh. föleszik.
 Auferteufen, Auferteufen, es. felsűz, (gyöngyöt); felsőszlat, kifoszlat; összóferezol.
 Auferteufen, k. rh. fölmegey (kocsin, szekeren valahová); felszűll, fölmegey (aknából); fölretten, fölrezzon (álomból), felszókell, felugrik (hal a' vizből); felpattan, fellobban, (haragból); fölynylik (hirtelen, egyszer-

re); felakad, megfeneklik, (zátonyon). —, es. kijár, (utat); megtölt, meghord (házhelyet).
 Auferteufen, Auferteufen, mn. haragos, heves, indulatos, tüzes.
 Auferteufen, die; fölmenés (valahová kocsin ic.); föl-emelkedés; menybe-menet.
 Auferteufen, k. rácsik, rárogy, rázuhan; esvo fölynylik, (burnótmillye ic.); szemet szűr, szembe tünik, megütözik (valamiben). —, vh. esvo megsebesít.
 Auferteufen, mn. szembetűnő, szombeszökő; szem-szűrő, különös; das witz-de — feyn, az szemet szűrna.
 Auferteufen, es. kirónczol, ránczaiból kibajt v. kibont (valamit).
 Auferteufen, es. rh. elfog (levelet, tolvajt); felsog, edénybe fog, (vért); megkap, (lebdát); megért, megfog, felsog.
 Auferteufen, die; elfogás; megkapás.
 Auferteufen, es. újra fest.
 Auferteufen, Auferteufen, es. felsoszlat, kifoszlat.
 Auferteufen, es. megfog, megkap, felkap, fölvesz; felsűz; felsog, (valamit edénybe); megért, megfog, felsog.
 Auferteufen, es. megreszel, megráspolyoz.
 Auferteufen, es. újra megáztat, megnedvit.
 Auferteufen, es. rh. meglel, föllet, megtalál, feltalál.
 Auferteufen, es. kifog, kiha-

lász, (kincset, holtat); elfog, elcsip.
 Auferteufen, es. fellángít, fölhevít, fölgerjeszt, felgyujt. —, k. fellángol, fellobog.
 Auferteufen, k. l. Auferteufen.
 Auferteufen, es. rh. felsog, (hajlat); kifog, (üstököt ic.).
 Auferteufen, k. rh. felröpül, felszűll; fölynylik, (hirtelen); fölvetődik (lögbo a' mina, löportorony).
 Auferteufen, es. fölkér, fölkíván, (vért); meglí, megkór, (tánczra); felszólt.
 Auferteufen, die; fölkérés, fölkívánás; felszólitás.
 Auferteufen, es. fölmintáz, kimintáz, felsámol, kisémol; felkarimáz, fölszóloz, (kalapot).
 Auferteufen, es. rh. föleszik, mind megeszi, (a' barom); felsal, felsabál, felsabzsol; föleszik, kieszik (valakit mindenből); föleszik, felsrág, felsmar, (a' csipő szer).
 Auferteufen, k. rh. ráfagy; fölenged.
 Auferteufen, es. fölfriszt, felújít, (képet); megújít (omléket); biztat, bátorít, negat.
 Auferteufen, die; fölfrisztés, felújítás; megújítás; biztatás, bátorítás, negatás.
 Auferteufen, es. fölépít, (házat), felsrak (falat), meghord (utat); felhoz, emlí, novezt; bemutat, hevezet, fölléptet, megosmertet; játszik, mutat,

- ad, (játékszínen). —, vh. viseli magát.
- Aufführung**, die; fölépítés; felhozás, említés; játszás, előadás; önviselet.
- Auffüllen**, es. megtölt; telo tölt; üvegre szed, (bort, sort).
- Auffüllung**, die; megtöltés.
- Auffülltern**, es. föletet, felabrakol.
- Aufgabe**, die; feladás, feladat.
- Aufgeben**, es. villára vesz v. szed, főlilláz.
- Aufgang**, der; fölmenés, fölmenet; fogyaszték, költség; napfeljövet, napkelet; vom — bis zum Niedergang, napkelettől napnyugtig.
- Aufgatten**, es, felkutat, felkurkász.
- Aufgeben**, es. rh. letesz, lemond (valamiről), felhagy, (valamivel); felad, (várat); föltesz, felad, (talányt); meghagy, parancsol; den Geist —, kiadni a' lelkét, meghalni.
- Aufgeben**, mn. dagályos, duzmadt, felsuvalkodott.
- Aufgebenheit**, die; dagályosság, duzmadtság, felsuvalkodottság.
- Aufgebot**, das; parancs, (fölkelésre); fölkeltség, fölkeltek; kihirdetés (a' jegyseknek).
- Aufgebung**, die; feladás; lemondás, letétel, (valamiről).
- Aufgebot**, das; felfogadás, beszegődtetés; inasbér.
- Aufgeben**, mn. solduzadt, felpölcst, felpufadt; dagályos, duzmadt, felsuvalkodott.
- Aufgehen**, k. rh. fölmegy, felszáll, (a' füst); kikel, kicairázik; fölkel, feljö, (a' hold); megkel, (a' tészta); fölnyilik, kinyilik, (a' virág); megfakad, (a' kelés); felolvad, fölenged, (a' jég, fagy); föloldódzik; elfogy, fölmegy; es geht mir ein Licht in dieser Sache auf, most értem, most látom át ezt a' dolgot; vier von vier geht auf, négyet a' négyből kivéve marad semmi.
- Aufgeklärt**, mn. derült, felvilágosult, felvilágosodott, (elme, fogalom, kor).
- Aufgeklärtheit**, die; felvilágosultság, felvilágosodottság.
- Aufgeld**, das; fölpenz, fogaló.
- Aufgelegt**, mn. értelmes, járatos, ügyes, (valamiben); kedve van, (valamire).
- Aufgeräumt**, mn. feltakarított, kitakarított; sürge, eleven, vidor, virgoncz.
- Aufgeräumtheit**, die; sürgeség, elevenség, vidorság, virgonczság.
- Aufgeschaut**; iss. fölre! vigyázz!
- Aufgeschunden**, mn. fölrepedezett, felhasználzott, csarapas, kieseropezott.
- Aufgewältigen**, es. újra kinyit, v. munkába vesz (boddit aknát).
- Aufgewärmt**, mn. fölmelögtett.
- Aufgewedt**, mn. sürgo, sürgenx, eleven, vidor, virgoncz.
- Aufgewedtheit**, die; sürgeség, sürgenxesség, elevenség, vidorság, virgonczság.
- Aufgeworfen**, mn. fites; pittyedt, gambás; eine aufgeworfene Nase, fites orr; aufgeworfene Lippen, pittyedt v. gambás ajkak.
- Aufgehen**, es. rh. ráönt, rátölt.
- Aufgültten**, es. újra tégláz, vasal.
- Aufgraben**, es. rh. felás; kivós; rávós, rámetesz; die Erde um die Wäune —, felásni a' fák' tövét. —, das, Aufgrabung, die; felásás, kiásás.
- Aufgrafen**, es. felfüvel, föllegal, fölészik, (minden füvet).
- Aufgreifen**, es. rh. fölvesz (valamit a' földről); elfog, megkap, megcsip.
- Aufgrünen**, k. kiszöldül, kiszöldül.
- Aufgürten**, es. fölövez; felköt (hevederrel); loövez, övöt leold.
- Aufgür**, der; ráöntés, rátöltés; öntet.
- Aufhaben**, k. rh. fennvan, rajta van, (kalap a' fején, a' ruha); kinyit, kitát; er hat den Mund auf, kitátotta a' száját.
- Aufhaben**, es. fölág, (fát, jeget); fölcsipked, (magot, busát); felkapál; fölvig (minden fát, ic.); die Erde um einen Baum —, felkapálni a' fátövét.
- Aufhauen**, es. kiakaszt (horoghól v. kampóból), kihorgol.
- Aufhauen**, es. kiakaszt (horoghól), kihorgol; ki-

- emel, (sarkból); felakaszt (horoggal); felhúz (puskát).
- Aufhalt, der; késedelem, hátramaradás.
- Aufhalten, cs. rh. feltartóztat, megállít, (szűkevényt); hűz, halogat; feltart, nyitva tart, (kezet, kalapot ic. valami alá). —, vh. mulat, tartózkodik; mulat, időt tölt (valamivel); megütöközik, (valamiben); er hat sich lange in Pest aufgehatten, sokáig mulatott Pesten; sich über etwas —, valamiben megütöközni, valami felakadni.
- Aufhalter, der; sarkhána, farszj.
- Aufhaltung, die; feltartóztatás, tartóztatás, késéltetés.
- Aufhängen, cs. rh. felakaszt, (ombort, rubát); ráköt, (rossz árut valakire); elámit, rázed; közől, (betegséget).
- Aufhängen, cs. elkap, megkap, elcsíp, megcsíp, (szűkevényt); felkap, (szót).
- Aufhängeln, cs. gombolyítóra tesz; felgombolyít, (ezérnál); felgombolyít, (minden fonalat); hű —, felvánszorgani, (betegségből, földről).
- Aufhängen, cs. rh. felvág, (jogot); feltagol, (ükröt); vág, vágva felkelt; újra felkivágul (reszelőt, ráspolyt). —, k. rávág; elcsüt, (kanóttal).
- Aufhängeln, cs. felrakásol; felhúny, feltölt.
- Aufhängen, cs. felhalmoz, rakásra gyűjt. —, vh. meggyűl. összegyűl, megszaporodik.
- Aufhäufung, die; felhalmozás, rakásra-gyűjtés; meggyűlés, megszaporodás.
- Aufheben, cs. rh. fölemel, (kezet); fölvesz, (labdát a' földről); eltesz, félretesz, megtart, (éltelt, gyümölcsöt ic.); elfog, (szűkevényt); eltöröl, felbe szakaszt, megszünteti; die Tafel —, fölkelni az asztaltól; einen Bruch —, törtszámot kisebbiteni; diese Frucht lassen sich gut —, ezen gyümölcsöket könnyen el lehet tartani; das Gefäß —, eltörölni a' törvényt; die Sitzung —, az ülést felho szakasztani, v. eloszlatni; sich —, fölkelni, felállni.
- Aufheben, das; Aufhebung, die; fölmozolás, fölvetél; eltörölés, eloszlatás, megszüntetés; eltétel, megtartás; dicséret, magasztalás.
- Aufhebungswort, der; emel-izom.
- Aufheben, der; fölemelő, fölvevő.
- Aufheften, cs. kikapcsol.
- Aufheften, cs. felkapcsol; ráfórezol, rátűz, rávarg; kikapcsol; elimit, rászod.
- Aufheftern, cs. földerít, kiderít, kitisztít; fölvidít, megvidámit. —, rh. földerül, kiderül, kitisztul; fölvidül, megvidámitul.
- Aufheiterung, die; földerülés, kitisztulás.
- Aufheffen, k. rh. felsógit, felsógól, (valakit); einem eine Tafel —, valakinek felsógiteni, feladni a' terhet; einem Gefässen —, felsógiteni, v. fölemelni cseszt embert.
- Aufheffen, cs. ki-, földerít, kitisztít; fölvilágosít, megvilágosít. —, vb. földerül, föltszítul; fölvilágosodik.
- Aufheffen, cs. felakaszt.
- Aufheffen, cs. felszít, uszítva felhajt, v. felugraszt; fölingerel, fölbigzat, felbujt.
- Aufheber, der; felbujtó, fölingerlő.
- Aufhebung, die; fölingerlés, fölbigzálás, felbujtás.
- Aufhellen, cs. felhúz, (vitortlát, portékát).
- Aufhocken, cs. leguggolva hátára vész. —, k. hátára ül.
- Aufhocken, cs. felhúz, fölmozol.
- Aufhorchen, k. figyelmez, fölél, hallgat.
- Aufhören, k. megszűnik, vége van; figyelmoz.
- Aufhörung, die; megszűnés; ohne —, szünet nélkül, folyvást.
- Aufhüllen, cs. feltakar, kitalakar.
- Aufhüllen, k. felszőkik, felzókell.
- Aufhängen, cs. fölkerget, felhajt, megtalál, rákad, (ügyyel bajjal).
- Aufhängen, cs. fölcsől.
- Aufkauf, der; Aufkaufung, die; felvásárolás, összevásárolás, bevásárlás.
- Aufkaufen, cs. felvásárol, összavásárol.
- Aufkaufen, der; felvásárló, összavásárló.
- Aufkaufen, cs. felsópar.

Auffehrcht, l. Rehrcht.
 Auffegeſu, es. felkúpól, kúpba v. kupaczbá rak, (nádat, tőzöket ic.).
 Auffeimen, k. kicsirázik, kikel.
 Auffegeru, es. kirepezst, szétrepezst, (ékkal, a' bányákban).
 Auffippen, k. fölbillen. föl-emelődik, (a' mérleg-szárny). —, es. fölemelint, fölhillent, (kap-tárt).
 Auffitten, es. ráragaszól, ráragaszt.
 Aufftaffen, l. Aſtaffen.
 Aufftaſtern, es. öibe rak, ölez.
 Aufftappen, es. felhajt, (kalapszél).
 Aufftären, es. fölvilágosít, megvilágosít. —, vh. földerül, kitisztúl; föl-vidúl, kiderül; fölvilá-gosodik, megvilágosodik.
 Aufftärer, der; fölvilágo-sító, megvilágosító.
 Aufftärung, die, fölvilágo-sítás; fölvilágosodás.
 Aufftauben, es. fűszedegot; felold, kiold, (hurkot).
 Auffteben, Auffteiben, es. felragaszt, ráragaszt.
 Auffteireru, es. fölcsirizel, rácsirizel.
 Aufftetteru, Aufftimmen, l. Aſtetteru, Aſtimmen.
 Auffteten, es. fölkilincsel.
 Aufftöffen, es. felkocz, feltör (diót ic.); felkopog-gat, fölver, (álomból). —, k. rácozint; dobog.
 Aufftaden, es. felroppant, fogaival feltör (diót ic.).
 Aufftöpfen, es. kigombol.
 Aufftöpfen, es. felköt, fel-akaszt; megoldoz; elimit, rászod.

Aufftöpfung, die; felkötés, felakasztás; megoldozás.
 Aufftöſen, k. felsorr. —, es. felsorral.
 Auffommen, k. rh. lábra áll, feláll; felnö; szokás-ha jő, szokássá válik; felgyógyúl, fellábad, lá-badoz, kiépül; boldogúl, jó lábra áll; man kann vor ihm nicht —, nem le-het nála boldogulni, (va-lamivel).
 Auffommen, daß; boldogu-lás, előmenet, sükerülés; fellábadás, felgyógyulás, kiépülés, er ist sehr krank, man zweifelt an seinem —, igen beteg. kétes, felgoc gyógyulni.
 Auffönnen, k. rh. fölkelhet, felállhat.
 Aufföpfen, es. meggömböz, megsejez, (tőt).
 Aufftömpen, es. felkarimáz, fűszélez, (kalapot), fel-hajt (szélt, karimát).
 Aufftraſen, es. felvakar, kiyakar, (sebet, bőrt); felkopor, felhorzsol, (la-pot megaranyozásra); fel-bodroz (haját); czinczog-tat, (hegedüt), czinczog, (hegedün).
 Auffträufeln, es. felbodroz, bodroz, bodorít, felbodo-rít, felgöndörít. —, vh. felbodorodik, felgöndö-rödik.
 Aufftriegen, es. felkap, (lecz-kül ic.); föltehet (kala-pot ic.); fölnyit (ajtót ic.); fölemel, fölvesz (a' föld-ről).
 Aufftündigen, es. lemond (valamiről), felhagy (va-lamivel), lemond; etnem ein Capital —, valaki-nek a' tőkepönt felmon-

dani; ich habe ihm auf-geſündigt, felmondottam neki.
 Aufftündigung, die; felmon-dás, lemondás.
 Auffunft, die; felgyógyulás, fellábadás, kiépülés.
 Auffuchen, k. felkaczag, el-neveti v. elkaczagja magát, kaczajt üt. —, es. neve-téssel v. kaczajjal fölkel, fölnevet, felkaczag.
 Auffuchen, es. meghasít, megrepezst, (fát mezge v. viries végett).
 Auffuden, es. rh. rakodik, rárak.
 Auffuder, der; terhrakó.
 Aufführung, die; rárakás, rakodás.
 Auffüge, die; kiadás, nyom-tatás; adó; parancs, (bi-rói); czéhgyűlés; tanyá, gyűlhely, (döztársake).
 Auffügen, es. felnyújt, feladogat (fát, tőglát ic.).
 Auffügen, der; feladogató.
 Auffußen, es. rh. felboesát, fölereszt; nyitva hagy; elhagy, tovább nem mun-kál, (a' bányaszoknál); átenged.
 Auffüßig, mu. elhagyott, (akna, bánya).
 Auffüßung, die; átengedés, engedmény.
 Auffüßer, es. k. les, lesel-kedik.
 Auffüßerer, der; leselkedő.
 Auffüßerung, die; lesés, les-elkedés.
 Auffuß, der; csődülés, to-longás, tódulás; láz, ze-nebona.
 Auffußen, k. rh. felfut, fel-szalad; feldagod, (a' láb); fölkel (a' tőszta); meg-árad, (a' folyam); föl-megy, felzárul, emelke-

- dik, szaporodik, (a' kammat); felakad, megfeneklik, (a' hajó zátonyon, v. sziklán). —, cs. járva, futva kicsebot, feltör, (lábat); felhord, feltölt, (a' kohba).
- Auffläufer, dst; felhordó, feltöltő, (a' bányákban); újonezhajós.
- Auffleben, k. föléled, fölelevenül, felelevenedik. —, cs. felujít, fölfrisít (szint a' festő).
- Aufflesen, cs. felnyal; elnyal.
- Aufflegen, cs. föltesz, rátesz; kied, kinyomtat; vet, ró, (adót ra, re); szab, parancsol, meghagy, (büntetést, hallgatást st.); in etwas aufgelegt sein, valamire kedvének lenni; sich —, ellene szegülni, ellene szegezni magát.
- Aufflegung, die; föltétel, rátétel; rávetés, rárovás; hírság.
- Auffheben, vh. rátámaszkodik, elleno szegül, elleno szegezi magát, (valaminek, v. valakinek); mit dem Aufbogen —, rákönyökölni.
- Auffhebung, die; támaszkodás; ellenszegülés.
- Auffheben, cs. fölonyvez, ráonyvez.
- Aufflesen, cs. rh. fölszed; felcsíp, felkap.
- Auffliegen, k. rh. rajta fekszik; uratlankodik, szolgálat nélkül van. —, vh. kicsebot, felújít, (hosszadalmas fekvésben).
- Auffschern, cs. felporbanyóz, (földet); felráz, (dunát st.).
- Auffschern, k. fellobog, fellobban; fölhevül, fellobban.
- Auffschubar, mn. megfejthető; feloldható, felolvasztható. Auffschubarkeit, die; felolvaszthatóság.
- Auffschreiben, cs. felold, megold, megoldoz; (csomót, bilincset); felolvaszt, elolvaszt, (sót); elozlat (sereget); felbont, elválaszt, (házasságot); megfejti, (talányt); aufgeschriben werden, meghalni. —, vh. feloldódzik, megoldódik; felolvad, elolvad; feloszlik, eloszlik; *folelemzik*, felbomlik; fölfejlík.
- Auffschreibend, mn. felolvasztó, felozlató, ozlató.
- Auffschung, die; feloldás, megoldás, megoldozás; felolvasztás; elozlatás; elválasztás; megfejtés; felolvadás; elbomlás, elozlás; halál, *folelemzés*.
- Auffschütten, cs. felforraszt, ráforraszt; fel-, kiolvaszt, (forraszt).
- Auffschütten, cs. kinyit, megnyit, kiold, megold; feltör (diót); rácsinál, rátesz. —, vh. fölkel; fölköszül; útnak indul; wir werden uns freih —, korán akarunk indulni, v. korán induljunk.
- Auffschütten, cs. rh. felöröl, megöröl (minden gabonát).
- Auffstellen, cs. fölfest, elfest (minden festéket); újra fest, felújít, (valamelly kőpet).
- Auffmarsch, der; táborjárás, hadmenetel, marsolás. —, k. marsol, indul a' had.
- Auffmaß, das; mérték' föle.
- Aufmauern, cs. fölépít, felrak, (falat); fölépít, elfogyaszt (követ, meszet st.).
- Aufmerksam, k. figyelmez, figyel, (ra, ra); folyogysz, fölír.
- Aufmerksam, der; folyogyszó, rovó.
- Aufmerksam, mn. figyelmes. —, ih. figyelmesen. — teit, die; figyelmesség; figyelem.
- Aufmessen, cs. rh. fölmér, (gabonát).
- Aufmischen, cs. fölkever; hozzá keverve megtölt, (hordót).
- Aufmuntern, cs. fölkel, fölébreszt, fölserkent; fölvidít, földeit, (elmét); bátorít, biztat, serkent.
- Aufmuntern, mn. bátorító, ébresztő, serkentő.
- Aufmunterung, die; bátorítás, biztatás, serkentés.
- Aufmischen, cs. hibául v. vötkül vesz; megró, (valakit valamiért).
- Aufnageln, cs. fölszögez, rászögez.
- Aufnagen, cs. felrág, kírág.
- Aufnähren, cs. felvarr; rávarr.
- Aufnahme, die; fölvetél, (társaságba); fölfogadás, (gyermeknek); fogadás, elfogadás; gute —, jó szívvel látás; in — fomen, gyarapulni, növekedni; in — sein, diszleni, virágzani; in — bringen, diszlotni, gyarapítani, terjeszteni.
- Aufnahmeh, cs. felnyalokodik, (mindont), uyalakodva elfogyaszt; elnyalokodik, (minden pőnst).

Aufnehmen, cs. rh. fölemel, fölvesz; lerajzol, fölvesz, fölmér, (tájat, erdőt); kölcsönkér; befogad, fölvesz, (társaságha); fogad, lát, (vendéget); etwas gut —, valamit jó neven venni; et nahm's über auf, rossz neven vette; es mit einem —, valakinek kiállni, megmérkezni, kiállni vele; etwas für Eifer; —, tréfának venni. —, das, Aufnehmung, die; fölvétél; föl-emelés; befogadás; elfogadás.

Aufnehmen, l. Aufnehmen.

Aufnehmen, cs. fölzegezésel, rászegésel, föl-, rászegés (apró szegekkel).

Aufnehmen, cs. rátol, rátkmál (valamit valakire); rábeszél, rávész (valakit valamire).

Aufnehmen, cs. feláldoz; sich —, magát feláldozni.

Aufnehmung, die; feláldozás; áldozat.

Aufnehmen, cs. felrak, felpakol, rárak, rápakol; fölvesz (kocsira útközben); kibont, kipakol, kirak.

Aufnehmen, cs. rácsirizel.

Aufnehmen, cs. fölilleszt, ráilleszt. —, k. vár, várakozik (ra, re); ráles, rávigyáz.

Aufnehmen, der; lesekledő; kem; kapuór; sorompór.

Aufnehmen, die; fölillesztés, ráillesztés; várakozás; lesekedés.

Aufnehmen, k. dörömböl, zörömböl. —, cs. eldömböl, elver, (marsot); feldörömböl, felzörömböl.

Aufnehmen, k. rh. sípol. —, Zschödtár. II.

cs. elsípol, (dalt); föl-sípol. (álomból).

Aufnehmen, cs. kiszegés, kidug, föltesz st; die Maunen —, kiszegezni az ágyukat; mit aufgenommen Baionett, föl-szegzett bajonéttal, v. puskagyilokkal.

Aufnehmen, l. Aufnehmen.

Aufnehmen, cs. rászurkoz, szurokkal ráragaszt.

Aufnehmen, cs. fölcsipked, fölcséd, (orral, a' mandár); kivagdál, (orral).

Aufnehmen, l. Aufnehmen.

Aufnehmen, k. fölreped, megreped, felpukkan, megpukkan.

Aufnehmen, l. Aufnehmen.

Aufnehmen, k. rápattan, felpattan, kipattan.

Aufnehmen, cs. rászorit; újra sajtol, v. présel; rányomtat; szótsajtol, kisorsajtol; felsajtol, felnyomtat.

Aufnehmen, cs. felpróbál, megpróbál.

Aufnehmen, cs. feltargoncsáz, (ágyut).

Aufnehmen, cs. fölzivartyúz.

Aufnehmen, der; tisztítás, tisztogatás; cziczomázás, piperezés; cziczoma.

Aufnehmen, cs. kitisztít, föl-tisztogat (szobát); fölcziczomogat, fölcziczomáz, fölczifráz, fölpiperez.

Aufnehmen, cs. fölkeleszt, felpukkszt (borsót st.).

Aufnehmen, k. felhuzog, kihuzog, felsorr, kiforr; fölkel, megdagad (horró st.).

Aufnehmen, cs. felkapkod.

—, vh. fölkel (hirtelen,

csésből); lábbadoz, összezedi magát.

Aufnehmen, cs. feldobányoz. —, k. felstóg.

Aufnehmen, cs. felbolyhoz, felhojtoz, felborzoz.

Aufnehmen, cs. föl-tisztogat, rendbe szed; derit, fölvilágosít, (elmét); rabol; felkonczol, leöl; kihány, kibord, (árkot, gödröt); nagyobbít, (lyukat).

Aufnehmen, der; lyuktagító.

Aufnehmen, die; föl-tisztogatás, rendbe-szedés.

Aufnehmen, cs. felszámlál, felszámol.

Aufnehmen, mn. egyenes, föl-egyenesezett, egyenesálló. —, ih. egyenesen, föllegyenesedve. —, cs. fenntart, épségben megtartl. —haltung, die; fenn-tartás, épségfenn-tartás.

Aufnehmen, cs. felnyujt (kezet, ujjat); feltát, kitát.

Aufnehmen, cs. felkavar; fölindít; felzudít; fölbizgat.

Aufnehmen, cs. rh. feldörgöl, feldörzsöl, felhorzsol, (hört); fölresszel, (torrát); hedörgöl, (írt); elpusztít.

Aufnehmen, die; feldörgölés; fölresszelés; elpusztítás.

Aufnehmen, cs. fel-fűz (gyöngyöt).

Aufnehmen, cs. rh. felhasít, fölrepszit; felszakít, felszakaszt; felnyit, kinyit, (hirtelen, nagy erővel); lerajzol; das Maul —, die Augen —, eltánni a' száját, elmereszteni a' szemét. —, k. felhasad, fölreped; felszakad; kinyílik (hirtelen, nagy

erővel). —, vh. felhasad, sz; felpattan, fölkel, (hirtelen a' helyéből).

Aufreißung, die; felhasítás, fölrepszés, felszakítás; lerajzolás; felhasadás.

Aufreiten, cs. rh. lovagolva kisebesít, feltör. —, k. fellovagol, (a' hogyc); ellovagol, fellovagol, (sorban).

Aufreiben, cs. fölíngerelel.

Aufreiben, cs. rh. futtában kinyit (ajtót ic.); futtában betör (homlokot ic.). —, k. rh. felsut, felszalad; ráfut, ríszalad, futtában feunakad (zátnyon).

Aufrechten, cs. állít, emel (szobrot, emléket); állít, felállít, (soregot); bátorít, vigasztal. —, vh. feláll, fölkel, fölegyeuesedik.

Aufrehtig, mn. őszinte, nyiltszívű; valódi, igazsi, tiszta, keveretlen; ein aufrehtiger Wein, keveretlen bor. —, ih. őszintőu, igazán, nyiltszívűen. —felt, die; őszinteség, nyiltszívűség.

Aufrehtung, die; felállítás; fölomelés; bátorítás, vigasztalás.

Aufriegeln, cs. felzárol, reteszt v. tolozárt hátrahúz.

Aufreiß, der; lerajzolás; rajz.

Aufreiben, cs. felkarcol, felkarcol.

Aufrollen, os. föltokele, tekerget, felgöngyölt, felhúz, (kárpitot, sergét); rágöngyölt; kigöngyölt; kimaugol. —, k. felgöngyölt; kigöngyölt.

Aufrücken, cs. felmarsol; szemére hány v. vet.

Aufruf, der; felszólítás, meghívás; serkentés.

Aufrufen, cs. rh. serkent, fölkel; felszólít. —, k. fölkiált.

Aufrutung, die; serkentés, felszólítás.

Aufreue, die; láz, zendülés, zenebona.

Aufreuehen, cs. felkavar; fölzárit, fellázaszt, fölbizgat; megajít, ismétel.

Aufreueher, der; lázító, lázasztó, zendítő; lázadó, zendülő, támadó.

Aufreuehrist, mn. lázas, nyugtalan, zenebonás; lázadózó.

Aufreuehung, die, lázítás, lázasztás, zendítés; lázadás, zendülés, támadás.

Aufreuehen, cs. fölkeszít, felbátoroz; állást rak v. csinál, (a' kömives, ács ic.).

Aufreuehen, cs. felráz. (szalmát, v. valakit álomból).

Auffaßen, cs. hátára vesz, (teli zsákot, v. egyéb terhet); hátára tesz, (teli zsákot, v. egyéb terhet).

Auffage, l. Aufständigung.

Auffaßen, cs. felmond, (leczkét, szállást).

Auffagen, cs. fel-, kifürészol; fölürészol, (minden fát).

Auffagung, die; felmondás.

Auffaßmeßn, cs. fölsted, felgyűjt.

Auffäßig, l. Auffähig.

Auffaßmeßn, cs. föluyergel.

Auffaß, der; fej-ék, (uem-bereknd); asztal-ék; értekezés, ironiauy; (ékül v. toldalékul adott része több tárgyaknak).

Auffähig, mn. makacs, feles, nyakas; ellones, fenekedő, gyüloiseges. —, ih. makacsul; fenekedve; einem — seyn, valakire fenekedni.

Auffähigkeit, die; makacsság, fejesség, nyakasság; elloneség, fenekedés.

Auffaßen, cs. rh. felzop; szopva megereszt, (dugult emiót); fölzi, boiaszik.

Auffaßen, cs. felzoptat.

Auffaßen, cs. rádörzsöl, ráreszel, (czukrot); fölreszel; felvakar, kivakar.

Auffaßen, cs. felsánczol, fölgarádol, felgátol.

Auffaßen, cs. felhasít, fölmetsz, felvág, (bört); újra megélesít, meghogyez, (fűrész).

Auffaßen, cs. felkavar, kivakar, kiváj; összegyűjt, (pénzt).

Auffaßen, k. fölmez. föltekint; vigyáz, figyelmez.

Auffaßen, k. habzik, tajtézik.

Auffaßen, cs. felbordáz.

Auffaßen, os. fölfejleszt, fölreszent.

Auffaßen, cs. felmosogat; mosogatva kisebesít, feldörzsöl; újra mos, súrol.

Auffaßen, cs. fölretegöz, rétegenként felhalmoz.

Auffaßen, cs. rh. feltaszít, feltol; rátaszt, rátol; balaszt; fel-, kihajigál, hajigálva feltöröl, (kúphelyet); Aufgehoben ist nicht aufgehoben; a' mi halad el nem marad.

Auffaßenfenster, das, l. Scheiterfenster.

- Auffchiebung**, i. **Auffschöpfung**; és **Auffhebung**.
- Auffschicken**, os. rh. felő; löve kinyit; felődöz, elődöz (minden löport). —, k. rh. felmagrik, felő, (hirtelen); ráukhan; felővel, felszőkel, (hol a' vízből).
- Auffschlagen**, k. elszakul.
- Auffschlag**, der; kéz-, v. lábemelés, (taktadással); hajtoka; (adó' vám' harmonizerad' fölemelőau).
- Auffschlagen**, os. rh. felüt, (labdát); fölvet, felüt, (szemet); fölver, felüt, föl-szegez, (patkót); tör, megtör, (diót); ütve fölnyit, (hordót); ve ve felhajt, fölkel; felállít, összerak, (nyoszolyát, hordót); üt, ver, (sántort); fölkeres, felüt, (a' könyvben); kiráz, (kiterítendő fejr ruhát); vet, (kártyát); felhajt, (ruhaszél); ein **Gefäß** über —, kucszajt ütni. —, k. ráüt, rácsap; felütődik, fölbillen; fölmegey, (az ár).
- Auffschlageshaus**, die; só-csapó, csapólapát, (a' anknakban); hajtólapát.
- Auffschlagewasser**, das; csapóvíz, hajtóvíz.
- Auffschleifen**, os. felszánox, szánon fölvisz v. felhord.
- Auffschlichten**, i. **Auffschichten**.
- Auffschicken**, os. rh. fölnyit, kinyit, (kulcsal); fölnyit, kinyit, feltár, kiterít; megsejt. —, vh. fölnyilik, kinyillik. kivesel, (a' virág); fölnyilik, feltárul (a' szív).
- Auffschichten**, der; fölnyitő, kinyitő.
- Auffschlebung**, die, i. **Aufschlebung**.
- Auffschlingen**, os. rh. felhurkol; felold, kibont, (hurkot). —, vh. felfut, fel foly, föltekegőzik, (borsó, repkény, ...).
- Auffschließen**, os. felhasít, (torkot).
- Auffschligung**, die; felhasítás.
- Auffschluß**, der; fölnyitás, kinyitás; megsejtés; fölnyitás.
- Auffschmecken**, i. **Aufwerfen**, és **Auffschlagen**.
- Auffschmecken**, k. rh. feloldvad. —, os. feloldvaszt; ráoldvaszt.
- Auffschmecken**, os. rákovicsol.
- Auffschmecken**, os. fölken; ráken; fölörköl, rőörköl.
- Auffschneiden**, os. fölécit, fölécésit, fölcsinosít.
- Auffschneiden**, os. felcsatol, rácsatol; lecsatol, kicsatol.
- Auffschneiden**, os. bekap. megkap, (habzsolva kutyaként). —, k. fölbillen.
- Auffschneiden**, os. rh. fölmetesz, felvág, kimetesz, kivág, (málhát, könyvet ...); rámetesz, rávág, (rovásra); megazel, megaszeg, (kenyeret). —, k. nagyít, (valamit), tiltont.
- Auffschneider**, der; hocsmeester, (hányászoknál). —, der; nagyító; tiltentő. —ifjú, mn. nagyított.
- Auffschneideren**, die; nagyítás; tiltentés.
- Auffschneiderung**, die; fölmetezés, felvágás; kimetezés, kivágás.
- Auffschneiden**, os. felpattant, felrugtat. —, k. felpattant, felrugallik.
- Auffschnitt**, der; fölmetezés, felvágás; vágat, metset.
- Auffshuren**, os. felköt, ráfűz, ráköt, (zainórral, zainóggel); felold, kiold, kifűz, leold. —, vh. magát kifűzi.
- Auffschubern**, os. felbuglyáz, buglyába rak.
- Auffschöpfung**, der, i. **Traufschöpfung**.
- Auffschöpfen**, os. fölmer, kimer, fölmerit, kimerit.
- Auffschöpfen**, k. felő, felhajt, (hirtelen, a' novény); fölcs: dül.
- Auffschüttung**, der; fattyúág, hajtás, sarj; sühoder, sühoner; szerencsefi.
- Auffschrauben**, os. **felschrauben**, felsarófol; **räuschrauben**, rászarófol; **kieschrauben**, kieszarófol.
- Auffschreiben**, os. följeszt, fölrettent, fölrezzent. —, k. fölilyed, fölvetten, fölrezen.
- Auffschreiben**, os. rh. fölír.
- Auffschreiber**, der; fölíró.
- Auffschreibung**, die; fölírás.
- Auffschreiben**, os. fölkiált.
- Auffschreiben**, die; fölirat.
- Auffschreiben**, os. feldarál, megdarál; felkoresolyáz; fellál, fölcszik, (a' barom).
- Auffschreiben**, der; halasztás, halogatás.
- Auffschreiben**, os. fölészit, (tűzet); fölészit, felgyúr, feltúr.
- Auffschreiben**, os. fölészit, felgyúr, feltúr. —, vh. felkötözködik, felgyürkőzik, feltűződik.
- Auffschreiben**, die; felgyúrás, feltűrés.

- Aufschauen**, cs. feltálat; megvendögel.
- Aufschütteln**, cs. felráz, (dunnát; álomból); kiráz (csepüt); ráváz.
- Aufschütten**, cs. feltölt, (ház-helyet, fát); feltölt, felönt (garatra, padlásra).
- Aufschüttung**, die; feltöltés; felöntés.
- Aufschwämmen**, cs. felduzzaszt; felpuffaszt, felfú.
- Aufschwämmung**, die; felduzzasztás; felpuffasztás.
- Aufschwänzen**, **Aufschwänzen**, cs. farkát felkötö (a' lónak st.); farkkal összecsaavar (halat a' szakács).
- Aufschwärzen**, cs. újra feketít, felfeketit.
- Aufschwaben**, cs. rábeszél; felesacsog (álomból).
- Aufschwätzen**, cs. ráforraszt.
- Aufschwällen**, cs. rh. felduzzaszt; felpukkaszt; felpuffaszt. —, k. rh. feldugad, fölkel; megszaporodik; megárad.
- Aufschwemme**, die; lárév, teltajrév, kiúztató.
- Aufschwemmen**, cs. kiszod (úztatott fát); úztat, úztatva hord.
- Aufschwemmer**, der; saúztató.
- Aufschwimmen**, vh. fölemelkedik.
- Aufschwüfung**, die, **Aufschwüfung**, der; emelkedés, fölemelkedés.
- Aufsehen**, k. rh. fölnez; ügyel, vigyáz (ra re). —, das; figyelmeles; rávigyázás, figyelem; **Aufsehen machen**, nagyon szembe tenni, szemet szörnöni, figyelmet, v. szornet vonni magára.
- Aufseher**, der; fölügyázó, fölügyelő.
- Aufsetzen**, cs. föltesz. (kalapot); felállít, felállongat, felrak, (kúpokat, árut); pederít, (hajaszt); rátesz (foltot, tákot); **fogalmuz**, föltesz, írásba foglal; **felad**, föltesz, (ételt); **feinen Kopf** —, magát megkötni v. megkonoklani; **einem Hörner** —, nejét elcsábitani. —, k. delez, (a' bányász); szarvat ereszt, v. hajt, (a' szarvas); rág (jászolt, a' ló). —, vh. felül.
- Aufseher**, der; felállító, felrakó, állogató.
- Aufseher**, l. **Aufseher**.
- Aufsetzung**, die; felállítás, felrakás.
- Aufsetzen**, k. rh. felvan, fennvan; birja magát, érzi magát; nyitva van; vége van, elfogyott; **mein Theil ist auf**, az én részem elfogyott, v. az én részemnek vége.
- Aufsieht**, die; fölügyázat, gondviseles; es steht unter seiner —, ő reá van hívva.
- Aufsiehen**, cs. rh. felsorral; megföz, felsöz (kitisztítás végett). —, k. felsorral, fő. —, das; felsorralás, fövés.
- Aufsiehung**, die; felsorralás.
- Aufsiegen**, cs. rápecsétel; feltör, felszakít, (levelet).
- Aufsieh**, der; fölkelés, felülés, (hon' védelmére).
- Aufsiegen**, k. rh. felül, (az ágyban); fennül, (a' lóvon); fennvan; fölkel, felül (hon' védelmére).
- Aufsiegen**, das; felülés, ló-
- ra-ülés; **zum** — **blasen**, felülöt fújni.
- Aufspannen**, l. **Spannen** és **Aufspannen**.
- Aufspalten**, cs. felhasít. —, k. meghasad, elhasad.
- Aufspannen**, cs. kifeszít, kiereszt, (vitorlát); felhúz, (húrt).
- Aufsparen**, cs. megtart, eltesz, megtakarít, (pénzt); hagy, elmaraszt, halaszt, (választ).
- Aufspeichern**, cs. csürbe hord, v. rak, v. toll, betakarít.
- Aufspeisen**, cs. kifeszít, kipecczel, (vesszőkre).
- Aufspeisen**, cs. megesz, elkölt (minden étket).
- Aufsperrern**, cs. folyait, kinyit; föl-, kimereszt (szemet); föl-, kitát (szájt).
- Aufsperrung**, die; folyítás, kinyitás.
- Aufspiehlen**, cs. játszik (hangszeren valamely darabot); fölkel, (hangszeren játszva). —, k. játszik (hangszeren).
- Aufspieken**, cs. felnyársol; felszúr.
- Aufspinnen**, cs. rh. felsor; kifon, fonva feltör v. kicsohesít.
- Aufspreizen**, cs. kipecczel; kifeszít, kiterposzt; kitár.
- Aufsprengen**, cs. hetör, feltör, (ajtót); fölver, felugrat, (szarvas); fölvetet, (hajót); elhí, elomol (vándorlásra); meghint vízzel. —, vh. felesattan, felpattan, megnyílik.
- Aufspringen**, k. rh. l. **Aufspringen**, k. rh. l. **Aufspringen**, k. rh. felugrik; felpattan, kinyílik, (hirtelen); fölcse-

- repezik, fölrepedez, ki-repedez, felpattogzik.
- Auffproffen, k. föl-, kicsi-ráz, felsarjad, föl-, kibimbózik, kihajt; serdül, növekedik
- Auffspringling, l. Sprößling, és Auskößling.
- Auffspringen, k. felbuzog; fölhevül, fölindul, fel-forr, (mórgéban).
- Auffspringen, cs. felgombolyít; fölcsévész.
- Auffspringen, cs. kiöblít, ki-mos, (edényt).
- Auffspringen, cs. felszádol, kiszádol.
- Auffspringen, cs. fellürkész, fölkeres, felkutató.
- Auffspringung, die; felsürkő-zés, fölkeresés, felkur-kászás, felkutatás.
- Auffspringen, l. Staßiren.
- Auffspringen, cs. és vh. fel-támaszkodik, rátámaszko-dik.
- Auffspringen, k. dobog, fel-dobog.
- Auffspringen, cs. rátapos; ráver, rákalapál, (göm-büt a' türe); megtör, megzúz (minden érezt).
- Auffspringen, der; lúz, támadás, zendülés, zenebona, fölkelés.
- Auffspringen, cs. felrakásol, (fát, árut).
- Auffspringung, die; felraká-solás.
- Auffspringen, l. Aufspringen.
- Auffspringen, cs. kiterít, (kondert); feltorlaszt, meg-torlaszt, (vizet).
- Auffspringen, cs. rh. felszúr, (villára); kiszúr, felszúr, (hólyagot; daganatot); újra vér, (a' rézmetsző); kiszurdal, (mosott esip-két); fellapátol, (a' bá-nyákban).
- Auffspringen, cs. feltüz, fel-szúr, (tüvel valahová); rátüz; feldug, felszúr, föltesz (lobogót az ár-boczra ic.).
- Auffspringen, k. rh. feláll; fölkel, (égyből, asztaltól, betegségből); nyitva áll; feltámad, (egy látnok); feltámad, (halottajból); fölkel, feltámad (valaki ellen); elvásik, (a' fog); akad, (valamibe); fel-válk (a' gyapju).
- Auffspringen, cs. felhajt, (ka-lapszót); újra keményít.
- Auffspringen, k. rh. felül, fel-hág. (lóra); felhág, felszál, (koesiba); föl-megy, felszál (a' füst ic.); felbőssen, felbőfög; ke-letkezik, fölkel, feltá-mad, felötlik, (gondolat).
- Auffspringen, mu. fölmenő, (vérág).
- Auffspringen, cs. felállít, fel-állogat; rátesz; elrak, rendbeszed, (kőnyveket); kirak, (árut); vet, kitesz, (kelepszót, hálót, ka-litkát); ad, mond, mu-tat (példát, tanút).
- Auffspringen, die; felállítás, kirakás.
- Auffspringen, k. rh. felporlik; fölropül, felszál, (apró madár).
- Auffspringen, l. Aufspringen.
- Auffspringen, cs. felhajt, föl-vert (vadat); felhajhász, fölkeres (valakit); kiku-tat, kikurkász (valamit).
- Auffspringen, cs. feldugaszol, kidugaszol.
- Auffspringen, cs. felkavar, fel-zavar; fölpiszkál, (tü-zet, hangyabolyt); felza-var, (álomból).
- Auffspringen, der; eset, törté-net; találkozás; beteg-ség; ütközés.
- Auffspringen, cs. rh. betaszít, taszítva kinyit; feltaszít, felrug; rátaszít. —, k. rh. akad, bukkan, (va-lakire), találkozik (valaki-vel); felbőfög; felakad (zátanyon a' bajó); pos-hadt, savanyodik; rémlik; betegszik, (a' gyermek, és házi barom). —, de; betaszítás; feltaszítás, fel-rugás; bős, bőfögés.
- Auffspringen, mn. poshadt, sa-vanyú, romlott; bete-ges; konok, makacs, fe-jea.
- Auffspringen, k. feltörekszik, felügyeszkik.
- Auffspringen, cs. rh. fölken, ráken; fölcsimít, (haját); hegedül, (valakinek). —, k. csaszkal. (padlaton).
- Auffspringen, cs. felhúz, fel-gyűr, feltűr (inget); fel-horzosol, felkorhol, fel-súrol, (hőrt, kart). —, k. horzsol, korhol, sú-rol (földet a' golyó), hor-zsolódik, korholódik, súr-lódik, (a' golyó). —, vh. felhuzakodik, felgyüro-kezik, feltürekezik.
- Auffspringen, cs. ráhint, rá-szór.
- Auffspringen, cs. feltűr, fel-köt, (kalapot); ráborít, (födüt a' fazékra).
- Auffspringen, cs. felzudít; felszakít, neki rohanva kinyit (ablakot); ostro-molva kinyit, (kaput). —, k. felrohann; felhá-horog.
- Auffspringen, cs. ráborít (fö-

- delet, kosarat); felesap, (parókat). —, k. rázuhan, rárogy.
- Aufstügen, es. felköt, (rövidebb kalapszél); fölcsinosít, földkesít.
- Aufstügen, es. feltámaszt; rátámaszt. —, vh. rátámaszkodik.
- Aufsuchen, es. fölkeres.
- Aufsummen, k. feldong, felhông, feldông, felhông. —, es. felhông, feldông, (valakit álomból). —, vh. megszaporodik (a' pénz).
- Auftatzen, es. feltálal, felad, v. föltesz (ételt).
- Auftafeln, es. *folszerel*, földszít (hajót); fölpipez, fölpipez, fölziezomáz.
- Auftammeln, k. feltámolyog.
- Aufstauen, es. fölengesz. —, k. fölelend.
- Aufstun, es. rh. rátesz, rárak, fölnyit, kinyit. —, vh. fölnyilik, kinyilik; kifakad, kifesel. (a' rózsa); *der Himmel thut sich auf*, derül az ég.
- Aufstürmen, es. feltornyoz. —, vh. feltornyúl, feltornyozik.
- Auftiefen, es. homorit, felkihomorit, (érezet, rezel).
- Auftischen, es. feltálal, felad v. föltesz (ételt).
- Aufstreg, der; feladás, felhordás; rákenés, rámozolás; bizomány, meghagyás.
- Aufstragen, es. rh. felad, felhord, (ételt); ráken, rámozol; rábiz, felad, előhozak; elhord, elvisel (ruhát). —, k. tesz, (sokat, keveset), a' külömbőség, v. külömbözés (sok, v. keves).
- Aufstreifen, es. rh. fölver,
- felhajt (vadat); felhajhász, felkutat (pénzt); föl-, elver, fel-, elhajt, (szék-ről); forgat (szántóföldet); felpuflaszt; ráver, (karikát). —, k. vetődik, verődik, jut (valamire p. o. homoktorlatra).
- Aufstrennen, es. föl-, el-, kifej. —, vh. föl-, el-, kifeszlik.
- Auftreten, es. rh. lép, hág, tapod, tipor, (a' földro); rálép, ráhág, rátapod (a' lábra); föllep, följeleu, (a' játékszínen). —, es. rátapodva v. ráhágva fölnyit (ajtot); feltör, (diót); rátapos, (földet).
- Auftrinten, es. rh. fölszik, (minden bort); fölszik, fölszik (tintát a' papíros).
- Auftritt, der; rálépés, ráhágás, rátapodás; föllepés, följeleu; jelenés, (színdarabban); haj, történet; küszöb.
- Auftröden, es. felszarít, felszáraszt, fölszikaszt, (könyvet); szarit, száraszt, (halat, gyümölcsöt). —, k. rászárak; elapad, (a' tehén), *elzürlik*, (a' tej).
- Aufwachen, k. föléhred, fölserken, felocsódik.
- Aufwachsen, k. rh. felnő; mit einander —, együtt nőni v. növekedni föl. —, daé; föl-növés, föl-növekedés.
- Aufwägen, l. Aufwiegen.
- Aufwählen, es. felesap, felüt, (kártyát).
- Aufwählen, k. felsorr; fölhevül, felhuzog.
- Aufwählen, es. felsorral, megforral.
- Aufwählung, die; felsorrás, fölhevülés.
- Aufwand, der; költség.
- Aufwärmen, es. meg-, fölmeleít; megújít, ismétel.
- Aufwarten, k. vár, váraozik, (valamire); szolgál, udvarol, (asztalnál); kedveskedik, szolgál, udvarol, (valamivel); szolgál, (a' tanított ob).
- Aufwärter, der; inas, (udvarló).
- Aufwärterin, die; szolgáló.
- Aufwärts, ih. fölfelő; ellenébe; *den Fluss —*, folyam' ellonéhe.
- Aufwartung, die; szolgálát; kedveskedés, sziveskedés; tisztelet, udvarlás; *einem seine — machen*, tiszteletre v. udvarlására lenni.
- Aufwaschen, es. rh. felmos, megmos, mosogat.
- Aufwascherin, die; mosogatózó.
- Aufwaschert, der; *moshely*, mosogatóhely.
- Aufwaschwasser, das; mosogatóvíz.
- Aufweben, es. felsző, (minden sonalat); kisző, vízszaszó.
- Aufweheln, der; *rápénz*, (agio).
- Aufweheln, es. hevált; felvált.
- Aufwechslung, die; heváltás; felváltás.
- Aufwechsell, der; heváltó; felváltó.
- Aufweiden, es. fölkel, föléhreszt; fölvidít, föl-levenit.
- Aufweiden, der; fölkelő; serkenő, (órában).

- Aufweckung**, die; fölkeltés; fölvidítés.
- Aufwehen**, cs. felsű, felaszállít; kifű, (homok v. hó alól); fűva kinyit. —, k. felzall.
- Aufweihen**, cs. felzatat. —, k. felzák; fölenged, kieged.
- Aufweihung**, die; felzatatás.
- Aufweisen**, cs. felmotóllál.
- Aufweisen**, cs. rh. előmutat.
- Aufweisung**, die; előmutatás.
- Aufwenden**, cs. ráfordít, (időt); rákölt, (pénzt).
- Aufwerfen**, cs. rh. feldob, felhajít, fölvet, (labdát); felhány, (árkot); rádob, ráhajít, ráhány, rávet; föltesz, (kérdést); föl-pittyeszt, (szájt); föl-szorít (orrot). —, v. vh. teszi magát, (erőszakosan vedrnek, bírónak st.); kikö- (valaki ellen), ellen-szegül, ellenáll, (valaki- nek); megvetemedik, meggörböl (a' deszka).
- Aufwischen**, cs. föl-, kipe- der, föl-, kipekerít (ba- juszt); föl-piperéz, föl- czifráz; fű —, magát valamivel fitogatni; bő- ven vendégelni.
- Aufwischen**, cs. föltekerget, felgembolyít, (fonalat); föltekerget, felgondörít, (haját); kitekerget, ki- bont, kigöngyölget.
- Aufwischen**, cs. fellázaszt, fölzendít; fölindít, föl- bizgat, felbujtat, kontat, kontogat.
- Aufwieselung**, die; fellá- zasztás, fölzendítés; fel- bujtás, kontatás, konto- gálás.
- Aufwiegen**, k. fölör (vala- mivel); felülmúl, többet ér.
- Aufwieger**, der; lázasztó, lázító, zendítő. — fűh, mn. lázas, zenebonás, zajos, pártos. —, ih. lázasan, zenebonásan.
- Aufwindeln**, cs. kipólyáz, felpólyáz, pólyából ki- takar.
- Aufwinden**, cs. rh. fölte- kerget, felgembolyít; föl- csigáz, föltekér (csigán). —, v. h. föltekerg; föl- vergődik (hivatalokra).
- Aufwindung**, die; felgom- bolyítás; fölcsigázás.
- Aufwirpen**, l. Wippen.
- Aufwirbeln**, cs. felsodor, felforgat, felörvényez, (port a' szél); fölkel, fölver (doholással); föl- nyit, (ablakot st. forgatyt csavarva).
- Aufwirken**, cs. felszö; szét —, viaszszö, kibont, (szövöttet); kenyeret sza- kít; felbonczel (a' va- dúsz).
- Aufwischen**, cs. feltöröl.
- Aufwischer**, **Aufwischhaber**, der; töröl, törölgető (ru- ha, rongy st.).
- Aufwüchlen**, cs. feltúr, fel- váj.
- Aufwurf**, der; hányadék- föld, hánytöld, túrás.
- Aufzählen**, cs. felszámlál; einem zwanzig Prügel —, valakire huszat csapat- ni; er bekam fünfzig auf den Rücken aufgezählt, ötvenet kapott a' hátára.
- Aufzählung**, die; felszám- lálás.
- Aufzäumen**, cs. felkantároz, felszabláz, *föleréz*.
- Aufzehen**, cs. meg-, el- fölemészt, elfogyaszt, elköli.
- Aufzehrung**, die; el-, föl-, megemésztés, elfogyasztás.
- Aufziehen**, cs. följegyez, fölír; fölró. — ung, die; följegyzés, fölírás.
- Aufziehen**, l. Aufweisen.
- Aufziehbürde**, l. Bugbürde.
- Aufziehen**, cs. rh. felhúz, felvon; felragaszt, (raj- zot; földképet); felránt, húzva v. rántva meg- old, (bokrot, szalagot); kibű, (kendőt, gyöke- ret); megfakaszt, (fe- kelyt a' tapasz); fölne- vel, feltart; fölker, el- visz, (tánczra); megtré- fál, tréfát űz (valaki- ből); megmér, (próba- mérlegen); halaszt, ha- logat, tartóztat. —, k. keletkezik, emelkedik, tá- mad (zivatar, förgeteg); jö, megy; auf die Waage —, öre menni; mit et- was aufgezogen kommen, valamivel előállni, (men- tokezésül).
- Aufzug**, der; felhuzás, fel- vonás; öltözöt; örreme- nés; mellékfonal; előfo- nat, (válszökeken); fel- vonás, (színhátékban); ha- lasztás, halogatás.
- Aufzucht**, mn. tartóztató.
- Aufzügen**, cs. kifeszít, (ajtót); ráfeszít, (kala- pot a' mintára).
- Aufzügen**, cs. fölzegecsel.
- Aufzügen**, cs. rh. ráköt, rától, rátukmál, (aján- dékot); ráfeszít.
- Aufzupfel**, der; szemgolyó, szemteke; szemfény.
- Aufzupfelhütchen**, das; szem- hártya.

Augé, das; szem; hibó, rügy, szem; pont, szem, (koczkán, kártyán); fül (a' tün); lyuk, (a' sajtón re.); <i>aus</i> mit aus den Augen, takarodjál a' szemem elől; das steigt vor Augen, ez világos; ein — auf etwas haben, szemmel tartani valamit; große Augen machen, elámulni, elbámulni, szemet mereszeni; die Augen niedersehen, lecsütni a' szemét; aus den Augen, aus dem Sinn, a' távolt könnyen feledjük; das sieht ihm in die Augen, szeretne szert tenni rá, lelkendez utána.	tatyi, szempillantásnyi, —, ih. tüslent, ebben a' szempillantásban.	Augenlust, die, l. Augenweide.
Augen, cs. szemcz. szemre olt; pillogtat; kacsongat; nézgel, (a' vadászob).	Augenblüthe, die; lükszem, (növény).	Augenmaß, das; szemmérték.
Augenacht, der; szemgát, szemkő.	Augenbogen, der; szivárványhártya, ívhártya.	Augenmerk, das; jel; czél, szándék; das ist mein —, ez czéлом, e' szándékom; erre nézek, ezt szándéklom.
Augenader, die; szemér.	Augenbraune, die; szemöldök, szemív.	Augenmittel, das; szemszer, szengyőgszer.
Augenarzt, der; szemorvos.	Augenbutter, die; csipa, szemvaj.	Augenmuskel, der; szemizom.
Augenbader, der; szemfürösztő, szemszilke.	Augencur, die; szemorvoslás.	Augennerv, l. Sehnerv.
Augenbalsam, der; szemhalzám.	Augendeckel, der; pillá, szem-pilla, szemhéj.	Augennicht, das; szemkorom.
Augenbeschreibung, die; szemírás, szemleírás.	Augendienst, der; szemlesé.	Augenpappel, die; csillag-szőrés mályva.
Augenblende, l. Augenleder.	Augendienst, der; szemlesés.	Augenpulver, das; szempors; apró írás, szemvész.
Augenblick, der; pillantás, szempillantás; pillantat, szempillantat; in einem —, egy pillanta-ban; jeden —, alle Augenblicke, minden pillantatban; im — da, egy szempillantásban; auf einen —, egy szempillantásra.	Augenfindung, die; szemlölő, szemgyaladás.	Augenpunkt, l. Gesichtspunkt.
Augenblicklich, mn. pillan-	Augenfl. u. das; hályog.	Augenrinne, das; szemfolyás.
	Augenflügel, l. Thronenflügel.	Augenröhre, die; szempír, száraz szemfájás.
	Augenflecken, der; Augennaal, das; szemfolt, szemvirág.	Augensaube, die; szemír, szemkenőcs.
	Augenfluss, der; szemfolyás.	Augenschale, die, Augenschälchen, das, l. Augenbader.
	Augengechwür, das; szemfekély.	Augenstein, der; megnözés, meglekintés; etwas in — nehmen, valamit megvizsgálni, megnözögetni, szemügyre venni.
	Augenglas, das; szemüveg.	Augensteinlich, mn. világos, szemmellátható, kéttelen. —, ih. szemlátomást; világosan.
	Augenhautchen, das; szemhártya,	Augensteinlichter, die; szemmelláthatóság, világosság, szembeszökés.
	Augenhöhle, die; szemüreg, szengödör.	Augenschiefer, der; szemök ncsa. (hogár).
	Augenhammer, die; szemcsarnok.	Augenshirn, der; szemernyő.
	Augenklappe, die, l. Schenkeleber.	Augenspiegel, der; pillafesztő.
	Augenknochen, l. Nasenbein.	Augenstraße, die; szembe-szed.
	Augenkreuz, der; pilláporcz, szempörce.	
	Augenkuoten, der; szemlőcz.	
	Augenkrankheit, die; szemhaj, zembotegség, szemnyavalya.	
	Augenkraut, das; gödircz.	
	Augenleder, das; szemlennző, (lőszerszámon).	
	Augenlied, das; pillá, szem-pilla, szemhéj.	
	Augenliederbrand, der; pilláüszök, zembójuzők.	

Augenprosse, die; szembog, (szarvasszarvon).	der; sz. Ágoston' szerzetesse.	megnyúz. —, k. a' munkától megszün; kiforr, (a' bor).
Augenstaar, l. Staar.	Augustinerin, Augustiner- nonne, die; sz. Ágoston' apácája.	Ausarbeitung, die; kidolgozás; kimunkálás; munka, értekezés.
Augenstein, der; szemkő.	Augustbrannen, die; boldogasszony szilva.	Ausarten, k. elfajul, elfajzik, elkorcsul.
Augenstern, der; szemfény; ívhártya.	Auhirsch, der; ligeti v. parlagi szarvas.	Ausartung, die; elfajulás, elfajzás, elkorcsulás.
Augentriefen, das; szemfolyás, csipásság.	Aurecht, l. Treiftgerechtigfeit.	Ausatmen, cs. kilehel.
Augentriefig, l. Trefdüdig.	Aurelia, die; Aurélie, Réli, (nőnév).	Ausathmung, die; kilehelés.
Augentrost, der; szemvidító szálkacsék; nefeletsz mizsót.	Aurelius, der; Aurél, (főnév).	Ausbaden, cs. rh. kisül; kiránt. —, k. kisül; sütni v. rúntani megszün.
Augentrostgras, das; csilagvár.	Aurtefel, die; cifra kalkulál.	Ausbaden, k. megfürdik. —, cs. megfürdeszt; meglakol, megszennved; etwas — müssen, valamiért meglakolni.
Augenvorfall, der; szemizsám, szemüledés.	Aurin, der; tarnics, (nőnév).	Ausbähen, cs. l. Bähén; ein Schiff —, hajót kiszáritani.
Augenwasser, das; szemviz.	Auripigment, der; aranyglét, operment.	Ausbähen, cs. kigöngyölt, fel-, széngöngyölt.
Augenwasserflucht, die; szemvízkór.	Auroferne, die; hajnalszín.	Ausbähen, cs. kigöngyölt, fel-, széngöngyölt.
Augenweh, das; szemfájás, szembaj.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	Ausbauen, cs. ki-, föl-, megépít.
Augenweide, die; szemgyönyör, szemlegeltetés.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	Ausbedingen, cs. rh. kiköt, kialkuszik, fenntart; sich etwas —, magának valamit kikötni, fenntartani.
Augenwelle, Augenwunde, die; szemtengely.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	Ausbedingung, die; kikötés, fenntartás.
Augenwinnet, Augenwin- per, die; szemszőr.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	Ausbedungen, mn. kikötöte, kialkudott, fenntartott.
Augenwink, der; szemintés.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	Ausbedichten, cs. kigyón, meggyón. —, k. meggyón.
Augenwinkel, der; szem- szöglet.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	Ausbeinen, cs. esontokból kifoszt, esontjait kihányja v. kiszedi.
Augenwurzel, die; pityanggyökér; gyökönkegyökér.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	Ausbeissen, cs. rh. kiharap, (fogal); elmar, kimar; kitúr; einen —, valakit
Augenzahn, der; szemfog.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	
Augenzeuge, der; szemtanú.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	
Augenzier, die; atracél; kigyószisz.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	
Augstein, das; szemcska.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	
Augsbürg, das; Ágosta.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	
Augsburg, (város).	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	
Augst, der; Augaszt, (főnév).	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	
Augst, der; kisasszonyhava, augasztus.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	
Augst, die; Augaszt, (nőnév).	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	
Augstern, die; nagy-asszony körte.	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	
Augstern, Augustinerbrüder,	Aus, ej. böl, böl; röl, röl; von — aus, böl, böl, -ig, -tól fogva, -tól fogva; — dem Dorfe kommen, a' faluból jönni; er kommt — Pesh, Kaschau, Pestről, Kassáról jö; er hat es — guter Absicht gethan, jó célból v. szándékból tette; einer — einer Mitte, egy közlötok; er schrie mir — leipzig; Lipcséből írt nekem. —, ih. vége van, oda van; der Wein ist —, vége a' bornak; es ist — mit mir; oda vagyok, v. végem van; az igék előtt: ki, el, föl, meg.	

kitérni, eltérni. — , k. zsemelni v. veszekedni megszűn; kiáll, kinyúl, (az érez).

Ausbeihen, cs. kietet, (vad-húst); kiáztat, kipáczol, (foltot).

Ausbeihern, cs. kijobbít, megjobbit, megigazit; meg-, feltataroz.

Ausbeihersohn, die *tatarbér, tataralj*.

Ausbeiherng, die; kijobbítás, tatarozás, megigazítás.

Ausbeten, k. és cs. kiimádkozik.

Ausbeute, die; nyereség.

Ausbeuteln, cs. kitölt, kiráz, kiúrt (zsákot); kiad, költ (bőven); szór, (pénzt); ich bin ganz ausgebeutelt, üres a' zsebem.

Ausbiegen, cs. rh. kihajt, kigörbit. — , k. kitér; elmellőz; der einm — , valakinek kitérni; einer Ende — , valamit emelőlőzni.

Ausbieten, cs. rh. árul, ajánl; sich — , ajánlkozni; einen — , valakit kihíni, (párviadalra); valakinek felmondani, (szárlást, haszonbért); valakinek többet ígérni, (árverésen).

Ausbietung, die; árulás.

Ausbilden, cs. kiművel, kipalléroz.

Ausbildung, die; kiművelés, pallérozás.

Ausbinden, cs. rh. kioldoz; das Vieh — , kiereszteni a' marhát.

Ausbitten, cs. rh. kikér; das bitte ich mir aus, ezt kikérem magamnak; ich bitte es mir zu Gnaden

aus, kegyelmül kérem ezt, v. kérem e' kegyelmezt.

Ausblasen, cs. rh. kifú; elfú, elolt, (gyertyát); kihirdet, kitrombitál; die Seele — , lelkét kifúni v. kiadni; einem das Lebenslicht — , valaki' gyertyavilágát elfúni. — , k. fúni megszűn.

Ausbleiben, k. rh. kimarad, elmarad; sein Sieber ist ausgeblieben, elhagyta a' hideg, v. nem lelte ki a' hideg; der Athem ist ihm ausgeblieben, egészen elfuladt; die Strafe wird nicht — , nem marad el a' büntetés.

Ausbleiben, cs. megfejérit. — , k. megfejérrül, meghalványul, megsáppad.

Ausblühen, k. elvirágzik.

Ausbluten, k. vérzeni megszűn; minden vére ki, elfoly. — , cs. elvérez, kiönt, (életet).

Ausbohen, cs. kipallóz, megpallóz, kidezskáz.

Ausbohren, cs. kifúr. — , k. fúrni megszűn.

Ausborgen, l. Bérborgen.

Ausbraden, l. Ausmerzen, Ausfondern.

Ausbraten, cs. kisüt, megsüt, (jól). — , k. kisül, megsül, (jól).

Ausbrauchen, l. Verbrauchen.

Ausbrauen, cs. kilőz, megfőz, (sarnok). — , k. a' serszőcsőtől megszűn.

Ausbrausen, cs. kiforrasztja v. kipezsi magát, (a' bor st.); lecsillapul, lecsillapodik, (a' szél); lecsendül, (a' szenvedelm); kitombolja magát, lecsendül, (az ifjú).

Ausbreiten, cs. rh. kitör, (fát, fogat, st.); hány, okádik, (epét); die Bienen — , méhet szedni, méhet ölni. — , k. rh. kitör, (pályáról a' ló); kitörök, (a' fog); támad, kiüt; szakad, (panaszra st.); der Krieg, brach wieder aus; ismét kiüte a' háboru; in ein lautes Geschrei — , in Schmachtworte — , hahotára v. kacagnyra szakadni, szitokra szakadni.

Ausbreiten, cs. kiterjeszt, (kart st.); kiterít, (hálót st.); elhírel, elterjeszt. — , vh. ki-, elterjed, ki-, elterül; terjedez, (beszédben, irásbau). Ausbreitung, die; kiterjesztés, kiterítés; elhíresztelés, elhírelés.

Ausbrechen, cs. rh. kiégett; (fogat, csipkét, szekat st.). — , k. kiégt, leégt. beégt; kiszárad, kiégt, (a' föld) elhamvad, kiégt, (a' szív; érzelem); das Schloß brachte rein aus, a' kastély egészen beégett.

Ausbringen, cs. rh. kihoz, (csónakot); kivész, (mocskot); ki-, lehúz, (keztűt); kikölt; kihord, kivisz (titkot, hirt); eine Gefundtheit — , elköszönti a' poharat, v. poharat hajtani v. üríteni valaki' egészségére.

Ausbruhn, der; kiütés, támadás, gerjedés, kezdet; aszúbor; gum — fommen, kifakadni, kitörni.

Ausbrühen, cs. kiforraszt.

Ausbrühen, cs. kiszed, kivész, (barommellet).

- Ausbrüten, cs. kikölt, kikö-
kötöl; kohol. —, k. köl-
teni megszün.
- Ausbrühtung, die; kiköltés,
kiköltés.
- Ausbrühen, cs. kipántoz,
kibélel, (kerékagyat).
- Ausbrühen, cs. kitegláz, ki-
vasal; megtégláz, megva-
sal. —, k. a' téglázás-
tól, vasalástól megszün.
- Ausbund, ter; remek, dísz,
szin; ein — von Tugend,
remeke az erénynek; ein
— der Redner, díszó a'
szónokoknak; ein — als
ler Schelme, gazemberek'
gzemhere.
- Ausbündig, mn. remek, ki-
vált, különös, példátlan.
- Ausbürger, ter; külpolgár.
- Ausbrühen, cs. kikéfél,
megkésél.
- Ausbüßen, cs. bűnhődik,
szóved, lakol, (valami-
ért); tataroz, igazít, job-
bit, (hálót). —, k. meg-
bűnhődik, meglakol.
- Auscuriren, cs. kigyógyít.
- Ausdampfen, k. kigőzöl,
kipárállik, kipárol.
- Ausdampfen, cs. kigőzöl-
tet; elott, (szót, üszköt);
kifüstöl, kigőzöl, (rökát,
horzot st.).
- Ausdampfung, die; kigő-
zölés, kiparállás.
- Ausdrücken, cs. kiszed, ki-
vesz, (beleket).
- Ausdaueru, cs. eltart, ki-
tart, elbir, eltür, (hi-
deget, meleget). —, k.
eltart, megtart, (végig);
állhatatos, (velamiben).
- Ausdaueru, das; eltartás,
elbirás, eltürés; állha-
tatoság, türelem.
- Ausdauernd, mn. állhatatos;
- ausdauernde Pflanzen, te-
lelő növények.
- Ausdehnen, mn. nyujtá-
kony; kinyujtható; terje-
dékeny; kiterjedhető. —
feit, die; nyujtákon-
yság; terjedékenység.
- Ausdehnen, cs. kinyujt,
(érezet); kiterjeszt, (ha-
talmat, értelmét); el-
kinyujt (heszédet). —,
vh. kinyúl, kiterjed.
- Ausdehnung, die; kinyujtás,
kiterjesztés; kinyulás, ki-
terjedés; terjedék, ter-
jedelem.
- Ausdeihen, cs. eltölt, el-
gátol, töltéssel v. gáttal
elrekeszt v. elválaszt.
- Ausdenkenbar, mn. kigondol-
ható.
- Ausdenken, cs. rh. kigon-
dol.
- Ausdenken, cs. megfejt, ki-
magyaráz.
- Ausdeutung, die; megfejtés,
kimagyarázás.
- Ausdichten, cs. költ, kohol,
kigondol; *vizhatlanit*,
vizjératlanit, (hajót).
- Ausdienen, cs. kideszkáz,
kipadól, (szobát).
- Ausdienen, cs. kiszolgál,
dieses Kleid hat ausgedient,
ez a' ruha kiszolgált v.
megszolgált magáért.
- Ausdingen, cs. rh. kiköt,
fenntart, (alkuban); hér-
be kiad, elbórel, kibé-
rel.
- Ausdonnern, sz-n. a' dörgés
megszün. —, k. dörgeni
megszün, (szóval). —,
cs. kidörög, (szól).
- Ausdröhen, k. ki-, elszárad.
- Ausdröhen, cs. kiszárad, ki-
szárit, kiszáraszt.
- Ausdröhung, Ausdröhrung,
- die; kiszárad, kiszáradás,
kiszáradás, kiszáritás.
- Ausdröhen, cs. kieszter-
gál, kiesztergáz.
- Ausdröhen, cs. kieszter,
kifacsar, kiteker; kiesz-
tergál.
- Ausdröhen, cs. rh. kiesz-
pél. —, k. elcsépel, csé-
pelni megszün.
- Ausdröhen, ter; szó, kifeje-
zés, kitétel, szólás; erő,
eleveenség, élet, jelen-
tés st.
- Ausdrücken, cs. nyomtat,
kinyomtat, lenyomtat,
(szót, sort); kinyom (pe-
csétat); kifejez, kitesz.
—, vh. kifejezi magát.
- Ausdrücken, cs. kinyom,
(szivacsot, czitromot);
nyomva elott.
- Ausdrücklich, mn. világos,
bizonyos, határozott, (szó,
paranos). —, ih. vilá-
gosan, határozottan.
- Ausdrücklich, mn. jelentés,
jelentő, nyomas.
- Ausdrückung, mn. kinyomás,
kifejezés.
- Ausdrück, ter; eséplés;
cséplés.
- Ausdrücken, k. illatozik.
- Ausdrücken, cs. illatoz; illat-
tat, hetölt, (szohát).
- Ausdrückung, Ausdrückung,
die; illatozás.
- Ausdrücken, cs. eltür, el-
szivel.
- Ausdrücken, mn. kigőzöl-
hető, kiparállható.
- Ausdrückbarkeit, die; kigő-
zölhetőség, kiparállhatóság.
- Ausdrücken, k. kigőzöl, ki-
párállik.
- Ausdrücken, cs. kigőzöl, (so-
kat, keveset); kigőzöltet.
- Ausdrücken, die; kigőzöl-
gés, kiparállás; gőz, pára.

Ausbeugen l. Obenen.

Ausbeugen, cs. szegletre vág, v. metsz, megszegledez, kiszeglelet.

Ausbeugen, cs. kiboronál, felboronál, (gyökeret). —, k. elboronál.

Ausbeinander, ih. szét; — bringen, — thun, szét-azed; — sitzen, szétröpül, szétszáll; — gehen, szétmegy. — setzen, cs. szótállít, szétrak; megfejt, megfejteget. —, vh. szétül; értekezik, egyezkedik; — sperren, szétcsuk, szétrekesz; elterpeszt, szétterpeszt; — jithen, széthúz.

Ausbeinandersehung, die; fejtegetés, megfejtegetés, megmagyarázás.

Ausbeisen, cs. kiengeszt, folengeszt, (jégbe-fagyottal).

Ausbeuern, k. folyik, ömlik, (ev, gony); meggyül, meggyenyed.

Ausberiesen, Ausberien, l. Auslesen, Erwerben.

Ausberufen, mn. kiválasztott.

Ausberufen, l. Auslesen, Ausführen.

Ausberufen, mn. válogatott, kikeresett, szemenczedett; jeles, díszos.

Ausberufen, cs. rh. kiszemel, kiválaszt.

Ausberufen, cs. kiválaszt.

Ausberufen, der; választott.

Ausberufung, die; kiválasztás.

Ausbeuten, cs. rh. kieszik, kiürít (tálat).

Ausbeuten, cs. ki-, fölhiókol, ki-, fölhiókos.

Ausbeuten, cs. kifosztat, kitép, (darab selymot,

gyolcsot). —, vh. kifosztlik.

Ausfahren, cs. rh. kijár, elvág, folvág, (utat, sok járással); kihord, kivisz, (életet, kocsin ic.); kihord, (árkot, gödröt); megelőz, meggyőz, elébe vág, (kocsizásban). —, k. rh. kikocsiz, kiszekeréz, kimegy, (kocsin v. szekereu); felszáll, fölmege, (bányából); kimegy, (belőle hirtelen); kicsúszik, elesúszik; kihólyagzik, kipattogzik, kipörsed, kipörsen, ic. (a' bőr); et ist im gauzen Gesehte ausfahren, az egész arca kipörsedt, kipattogzott.

Ausfahrt, die; kikocsizás, elmenet, (szekereu ic.); felszállás, feljövet, (bányából); kijárás.

Ausfall, der; kiesés, kihullás, elhullás; előresés; izsam, döledés, (méhé); kirontás, kiütés, (várból); lökés, dőlés, rohanás (vivótársra); dízlet, termés; hij, hijány; következmény.

Ausfallen, cs. rh. kifeszamít; kiüt, (elesve, fogat). —, k. rh. kiesés, kihull, (a' mag, fog); elhull, (a' ha); elfajlik, elváltozik, (a' szegfü ic.); kicsap, kiront, kiüt, (várból); lük, dől, (vivótársra); dízlik, terem; elmarad, kimarad. (a' lecke). —, das; kiesés, kihullás; kifeszamodás.

Ausfallen, cs. kiránczol, kiredől, kiredőz.

Ausfangen, cs. rh. kifog, (tavat ic.).

Ausfarben, cs. kifest, kiszinez.

Ausfassen, Ausfassen, Ausfassen, cs. kifosztat, kitép v. kibúz, (szalonkét). —, k. foszlik, kifoszlik; kirotstollik.

Ausfaufen, k. kirotstollik.

Ausfechten, cs. rh. el-, kiperel, el-, kiszámbel, ki-, vi, megvi, (szóval). —, k. rh. vini megszün.

Ausfeigen, cs. kiséper.

Ausfeigen, der; seprő, sepregető.

Ausfeigung, die; kiséprés.

Ausfeihen, cs. makkról, v. hizlalásról elhajt.

Ausfeilen, cs. kireszel, megreszel.

Ausfeuern, l. Ausfehen.

Ausfertigen, cs. elkészít, kiad, megír, (parancsot, útlevelet ic.).

Ausfeuern, cs. kifüt, (szobát); kilángol (hordót). —, k. tüzelni megszün, (fegyverből); rüg, (a' lá).

Ausfeulen, cs. kinemez, megnezemel; kitöm, (lőszóval); megpirongat, lehord.

Ausfinden, cs. rh. kitalál; eltalál.

Ausfindig, ih. — machen, ki-, feltalál.

Ausfinden, cs. kihalász; kipuhatol, kitanul, kitud. —, k. halászni megszün.

Ausfinden, cs. kilángol, lánggal kitisztít, v. ki-azárit, (ügyút, pattantyút).

Ausfinden, l. Ausfinden.

Ausfinden, cs. rh. kifon, kibont; megfon.

Ausfinden, cs. hurnyáz, lehúsol, (bört).

Ausfleischweiser, das; vargákés.	megezik; kiesz, kiemészt; kirág. (kegyeret az egér).	vitel; vég, kimenetel; végzet, (a' szóban); kijárás, kimenetel.
Ausfleischung, die; hurnyázás, lehúsolás.	—, vh. fölhizik, neckihizik.	Ausgangseittel, der; kivitellevél.
Ausfließen, cs. megfoltoz; tatároz. Ausflüßer, l. Flüsßer.	Ausfließen, l. Durchfließen.	Ausgangsejßel, der; kivám, kivitelvám.
Ausflüßung, die; megfoltozás.	Ausflüßeln, cs. megkardlapoz.	Ausgärben, cs. kieserez; megrak, megpáhol, kieserez.
Ausfliegen, cs. rh. kiröpül, kiszáll; kimegy.	Ausfliegenbar, mn. kivihető, véghezvihető.	Ausgäten, cs. kigyomlál.
Ausfließen, k. rh. kifoly.	Ausflüßer, die; kivitel, kihordás.	Ausgätheisen, das; gyomvas.
Ausflößen, cs. kibolhász, (inget); kizsebel, megszed. (valakit).	Ausflügen, cs. kivisz, kihord, (árut); bevégez, elvégez, véghez visz, végre hajt, intéz ic.	Ausgatteren, cs. kifürkész, kikürkász, kikutat.
Ausflucht, die; kiröpülés, kiszállás; kiszökés; menekvés, mentesség, szabadkozás; das sind fahle Ausflüchte, kopasz menteségek.	Ausflüßlich, mn. bő, körülményes, részletes. —, ih. bőven, körülményesen, részletesen. — feit, die; részletesség.	Ausgearbeitet, mn. kidolgozott, kimunkált, bevégzelt, elvégzelt.
Ausflug, der; kiröpülés, kiszállás; első út, (hazulról, a' világra); rándulás, ránduló.	Ausflührung, die; kivitel, kihordás; véghezvitel. — edülsen, t. kiürítő mirigyek. — sgefäße, t. kiürítő edények. — stwege, t. kiürítő utak.	Ausgehefts, das; költőpénz.
Ausfluß, der; kifolyás; torokat; folyadék.	Ausflüßung, die; kivitel, kihordás; véghezvitel. — edülsen, t. kiürítő mirigyek. — sgefäße, t. kiürítő edények. — stwege, t. kiürítő utak.	Ausgeben, cs. rh. kiad, (levelet); költ, kiad, (pénzt); nyomtattat, kiad (könyvet); oszt, (kártyát); kijátsszik, kiad, (kártyát); kiad, elad, (leányt); kiad, (az élelkamrából); kiad, (gazdagnak, megholtak ic.). —, k. fizet, ad, (a' gabona); haugzik, (vadászoknál). —, vh. kiköltskeznek, költségből kifogy.
Ausforderen, cs. kihí, (párviadalra); kikér, kihí, (kártyajátéknál).	Ausflüßen, cs. betölt, behány, (árkot, gödröt); kitölt, kiürít. (edényt ic.).	Ausgeber, der; kulcsár, sáfár, kiadó gazda.
Ausforderen, cs. kihord, kitakarít, kivisz ic.	Ausflüßung, die; betöltés, behányás; kitöltés; töltelék.	Ausgeberinn, die; Kulcsárnő, sáfárnő, kiadó gazdaszony.
Ausforderer, der; kihívó.	Ausflüßungswort, das; pótlószó.	Ausgebet, das; árulás, áruha bocsátás; ígéret, (első, árverésnél).
Ausforderung, die; kihívás.	Ausflüßung, die; betöltés, behányás; kitöltés; töltelék.	Ausgebreitet, l. Ausbreiten.
Ausforderung, die; kihívás.	Ausflüßungswort, das; pótlószó.	Ausgebung, die; kiadás, költés.
Ausforderungsbrief, der; kihívólevél.	Ausflüßig, l. Ausflüßig.	Ausgeburt, die; szülemény, szülött.
Ausforderen, cs. kitanul, kitudakoz, kipuhatól; je-manden —, valakit kitudni, kipuhatólni.	Ausflüttern, cs. kibéll, kibéll, megbéll, megbéll.	Ausgebente, der; kiszolgált.
Ausforderer, der; kitudakozó.	Ausflüttern, cs. kitart, (ab-rakkal, szónával).	Ausgehen, k. rh. kimegy,
Ausforderung, die; kitudakozás.	Ausgabe, die; kiadás; nyomtatás, kiadás, kiadás; költségek, költés.	
Ausfragen, cs. kikérd, kikérdez.	Ausgehen, k. rh. kipezszog, kipezszog, forrva kifut; kiforr, (a' ser, bor).	
Ausfragen, cs. rh. feljel,	Ausgang, der; menés, kimenetel, (városból ic.); ki-	

elmegy, kísétél; el-, ki-
megey, elhull, (a' haj);
el-, kifogy, (pézt, áru);
kimegy, (a' föt); színet
elhagyja, kimegy, magát
meghagyja: lomegy, (a'
saru); elalszik, (a' mécs);
végsődik, (a' szó); ho-
tel, beteljesedik; törek-
szik, (valamin, vala-
miben), töri a' fejt,
(valamin); kiadat, kö-
zönségessé tetet; kiáll,
(a' szeglet). —, cs. rh.
kijár, (csizmát, cipőt);
lépésekkel megmér, (ker-
tet); járva - kolva talál,
(vadat).

Küßgeißel, cs. kilevelez,
gyérit, *vigályit*, (szőlőt,
dohányt).

Küßgeferbt, mn. hornyos,
rovátkos, kihornyolt,
kírovátkolt.

Küßgeflaffen, mn. csintalan,
dévaj, pajkos, pajzán,
szilaj.

Küßgeflaffenheit, die; csin-
talanság, dévajság, paj-
kosság, pajzanság, szil-
ajság.

Küßgelegte Arbeit, die; ki-
rakott mű.

Küßgefernt, mn. kitanult.

Küßgemacht, mn. kicsinált,
csintézett; bizonyos.

Küßgenommen, ih. kivővén.

Küßgepeitscht, mn. elkopott,
elavult, ösmeretos, (hír ic.).

Küßgepflegen, mn. bibir-
caos, sakaddkos, kipat-
togzott.

Küßgewaschen, mn. púpos,
kiöött.

Küßgewanderte, der, és die;
kiköltözött, kivándorlott.

Küßgejaßt, mn. csipkés,
kicsipkézett.

Küßgejeißnet, mn. joles.

Küßgießig, l. Ergießig.

Küßgießen, cs. rh. kiönt,
kitölt, (vizet ic.); elönt,
elolt, (tüzet); kitölt (ba-
ragot, mérget valakin);
tele önt (ónnal ic.). —, vh.
ömladoz, elömlik.

Küßglätten, cs. kisímt; ki-
síkáról, kipalléroz.

Küßgleichen, cs. rh. elegyen-
get, eligazít, (számadási);
kipótól; megtérít. —, vh.
megegyez.

Küßgleiten, k. rh. elcsú-
szik.

Küßglühen, cs. megtüzesít,
(vasat, drótot).

Küßglühung, die; megtüze-
sítés.

Küßgraben, cs. rh. kiás;
kiváj, kivés,

Küßgraben, cs. szálkát ki-
szedi, (a' haluak).

Küßgräbern, cs. l. Küßgrä-
nen.

Küßgrüßeln, cs. kiemél, ki-
fürkés, kikurkász, ki-
kitanul.

Küßgrüßelung, die; kiem-
elés, kifürkésés.

Küßgründen, l. Ergründen.

Küßgut, der; kiöntés, ki-
töltés; kiöntő, (hely).

Küßgyyßen, cs. kigipszel,
gipszszel kibéll, (pipát).

Küßharen, k. szörét erosztí,
(a' hunda).

Küßhaken, cs. kikapál; ki-
ás, kiváj, kivág, (sze-
met); kimér, kivág, (húst);
kicsipkóz, (szírmot, ta-
fetát ic.); megfárag, (nagy-
jából, dongákat).

Küßhaken, Küßhaken, cs.
sarkból kiemel, (ajtót ic.).

Küßhalftern, cs. kikanároz.

Küßhalten, cs. rh. kiáll, ki-
tart, elszenved, eltűr;
die Press —, kiállás a'

próbát; Schlinge —, ütő-
seket kitartani. —, k. rh.
kitart, hús (végig, éne-
ket); kitart, kiáll, ma-
rad ic.; hier faun ich nicht
fange —, itt nem állha-
tom, v. nem tarthatom
ki sokáig.

Küßhämern, cs. kikalapál.

Küßhäubigen, cs. kiad, ki-
hoesít, kieszeszt (vala-
mit a' kezéből, mástól sa-
játjoggal bírandót).

Küßhängebogen, der; mu-
tatványiv.

Küßhängen, k. rh. kifüg-
g. kinncsügg.

Küßhängen, cs. kifüggeszt,
kiakaszt.

Küßhängung, die; kifüggesz-
tés, kiakasztás.

Küßharren, k. kiáll, kitart,
(végig).

Küßharren, mn. állhatatos.

Küßharung, die; kiállítás,
kitartás.

Küßhärten, l. Abhärten.

Küßhauch, der; kilelés, ki-
lehelés; lehelet.

Küßhauchen, cs. és k. kileh,
kilehel.

Küßhaugen, cs. rh. kivág, (fát);
kifarag, kimetsz, (szoh-
rot); kiváj, (tekőneck,
vályunak); rigyáz, (fát,
ordót); kivág, (húst);
megsuprál, megveszőz.

Küßhaunng, die; kivágás;
kifaragás; rigyázás.

Küßheben, cs. rh. kivesz,
kiszed, kiás, (fát); ki-
emel sarkból, (ajtót ic.);
szed, fog, (katonát); szí,
vesz, (bort, szívókan,
lopón); kilehamít, (eme-
lésben); kiszemel, kiszed,
kiszemel ic.

Küßheher, der; tolkerét,
(órában).

<p> Äuſchbung, die; kizsedés, kivétel; kiemelés; kifüczamitás; borzavás; katonaszcedés, fogdosás. Äuſcheſten, cs. megerebel, meghóhelyez; <i>megszószül</i>, megkurhol. Äuſcheſten, cs. kikölt; felalál, kikohol. Äuſcheſten, cs. és k. kigyógyít; meggyógyul. Äuſcheifung, die; kigyógyítás; meggyógyulás. Äuſcheitern, cs. kiderít. —, vh. kiderül, kitisztul; fölvidül, megvidül. Äuſcheiben, cs. kifüt. Äuſcheifen, k. rh. segít, kiagít. Äuſcheifung, die; segedelem, segítség. Äuſcheuen, cs. kiderít. —, vh. kiderül, kitisztul. Äuſchenmen, cs. megold, (kereket), alabot lekaszt. Äuſchenfen, Äuſcheuten, l. Äuſchügen, Bermetheuen. Äuſchſehen, cs. kiváj, kivölgyel, kiüblöz, homorít. Äuſchſchlung, die; kivájás, kivölgyelés, homorítás. Äuſchſchuen, cs. kigúnyol, kicsúfol. Äuſchſchnung, die; kigúnyolás, kicsúfolás. Äuſchſten, Äuſchſtern, cs. árul, (kufárként). Äuſsholen, cs. kitanul, ki-puhatol, kivizalat, (valakit). —, k. neki buzalkodik, (hajításnak, ütésnek); neki szalad (az ugrásnak), neki szögül, neki vonul, (a' szaladásnak); neki készül, feneket keül (a' beszédnek). Äuſsholen, cs. kifarag, megfarag sarkát, v. sarkaljat. </p>	<p> Äuſshorchen, cs. hallgatózva kitud, (titkot st.). Äuſshören, cs. kihallgat. Äuſshub, der; állítás, szedés, (újonezők). Äuſshülſen, cs. kifejt, ki-hánt. Äuſshungeten, cs. előheztet, kiéheztet. Äuſshungerer, der; előheztető, kiéheztető. Äuſshunzen, cs. kiszid, megszid. Äuſshüten, cs. köhög (vért). —, k. köhögni megszün. Äuſsjagen, cs. kihajt, kikerget, kiüz; eimen eimen Äuſſchwaſen —, valakit veritékig zaklatni v. izasztani. —, k. kihajt, (löhäton). Äuſſäten, l. Äuſgäten. Äuſſeſen, cs. kifog, (járomból). Äuſſeſten, k. megbornyaz; felbornyaz, föllelik, (a' csorda). Äuſſenmetamm, der; bon-tófész. Äuſſenmen, cs. kifésül, megfészül. Äuſſen, cs. kirág, kirágcsül. Äuſſaufen, cs. megvesz, megvásárol (mindon árut valakitől); eimen —, valakinek mindenét megveuni. Äuſſeſten, cs. kibornyol, kirovátkol. Äuſſeſchlung, die; kihornyolás, kirovátkolás. Äuſſehren, cs. kjaeper; kicetől, megkefél, kitisztít. Äuſſeſtrer, der; seprő, sepregető. Äuſſeſricht, der; szemot. Äuſſeifen, cs. megekez, megekel. Äuſſeimen, k. kicsirázik. </p>	<p> Äuſſeſtern, cs. kisajtol, kirovátol, kirovátol. Äuſſennen, cs. kiüsmér, megösmér valakit. Äuſſerben, cs. kibornyol, kirovátkol. Äuſſernen, cs. kivesz (magot); kizsemel, kiválaszt. Äuſſeſſen, cs. üstre alakít, kiüstöz. Äuſſeſtern, cs. hasadékot, v. repedéket ver, meghaszdekoz. (ſalat a' bányákban). Äuſſeſſten, cs. kiragaszol, ragaszszal kitöm. Äuſſeſtaſten, cs. felölez; megelez. Äuſſeſtaſten, cs. kiperel, megporel; jemanen —, valakivel porleni; stwas —, valamit megperloni. —, k. elpanaszol, kipanaszol. Äuſſeſtaſung, die; kereset. Äuſſelären, cs. kitisztít, megtisztít. —, k. föl-, kitisztul, föl-, kiderül. Äuſſelärnung, die; kitisztítás; kitisztulás, kiderülés. Äuſſeſteſchen, cs. kipaskol, megpaskol; kicsatlant, kipattant, (szemet); kicsacsog, kifecseg, kilocsog; kitapsol. Äuſſeſtauben, cs. kiszed, kivesz (dióbél); kiszed, kiválogat. Äuſſeſtaubung, die; kiszedés, kiválogatás. Äuſſeſtauber, der; kiszedő, kiválogató. Äuſſeſtauen, Äuſſeſtauben, cs. kitapsaszt. Äuſſeſtauen, cs. levetkozat. —, vh. levetkezik. Äuſſeſtaubung, die; levetkezés. Äuſſeſteſtern, cs. kicsirázol. </p>
--	--	---

Ausflopfen, es. kiporoz, (ruhát); kiver, (pipát); einnen —, valakit megrakni, kiporozni.

Ausflügeln, es. kielmél, kibölcöl, kibölcseledik, kiokoskodik.

Ausflügelung, die; kielmélés, kibölcselés, kibölcseledés, kiokoskodás.

Ausfneten, es. kidagaszt, megdagaszt.

Ausföhen, es. kifőz; kiforáz, kifőz. —, k. kifől; elfől, fölve elszáll.

Ausföhung, die; kifőzés; elfőlés, kifőlés.

Ausfommen, k. rh. kijő, kimegy; beéri, megéri, (szabó a' posztóval, inas n' bérével); kitudódik; támad, kiüt, (a' tűz); egyez, megegyez, megfér, kijő; kibú (csirke a' tojásból); boldogul (valamivel valakinél); elegendő (valami valakinek); das Feuer ist in diesem Hause ausgefommen, a' tűz ebben a' házban ütött ki; mit diesem Gelde werde ich nicht —, ezzel a' pénzzel nem fogom megérni; mit dieser Entschuldigung werden Sie nicht —, ezzel a' mentességgel nem fog kegyed boldogulni, ez a' mentesség nem lesz kegyednek elegendő; ich fann mit ihm nicht —, nem egyezhetek, v. férhetek meg vele.

Ausfommen, das; élelem, élelmi költség; egyezés, társalkodás; mód, út, (valamire); fein — haben, élelmének, szükségének meglenni; mit ihm ist

fein —, nincs mód vele megegyezni, megférni.

Ausfornen, es. kiszed, kivosz (magot, szemet valamiből); kiszemel, kiválogat.

Ausfosten, es. megkóstol, megízél; felkóstolgat, fölízeltet, (mézet ic.).

Ausföthen, vh. csülköt kifeszamít.

Ausföthung, die; csülökfizamodás.

Ausfragen, es. felgalléroz, figalléroz; kipárkányoz.

Ausfragen, es. kikárog.

Ausfragen, es. kirak (árut); fitogat, mutogat, kitálat.

Ausframung, die; kirakás, kirakodás.

Ausfragen, es. kivakar; kiás, kiváj.

Ausfrefen, es. kirakász; kifürkész, kikutat.

Ausfriesen, k. rh. kibú; kicsúsz, kimász.

Ausfuudschaffen, es. kikémel; kitanul, kitud.

Ausfuudschaffter, der; kém, kikémelő.

Ausfuudschaffung, die; kikémelés, kitudás.

Ausfuuft, die; eszköz, mód, út, (valamire); értesítés, tudósítás, utasítás; végo, kimenete, (valaminek); etnem — über etwas geben, valakinek utasítást adni valami felől.

Ausfuusteln, es. kimesterkél, kigondol, ki-, fel-, talál.

Ausfuchen, es. kinevet, megnevet; kikaczag; kiröhög.

Ausfuchenswerth, mn. nevetéses, nevetésre méltó.

Ausfuchung, die; kinevetés,

kikaczagás, kiröhögés; kaczag, röhej.

Ausfaden, es. rh. kirak, lerak (terhel); kiürít, kiüresít, kivessz (töltést).

Ausfader, der; kirakó, lerakó.

Ausfaden, das; körömvass.

Ausfadung, die; kirakás, lerakás, kiürítés.

Ausfage, die; költés, költőség.

Ausfand, das; külföld.

Ausfänder, der; külföldi.

Ausfändisch, mn. külföldi.

Ausfangen, k. beér (valamivel).

Ausfäppern, es. felszűrösöl, felszörpöl, felkortog, (hort ic.).

Ausfassen, es. rh. kibocsát, kiereszt; kiolvaszt, (hátjat); meghővít, kiereszt, (ruhát); kihagy, elhagy, (sort, betőt); sich gegen einen —; seine Gedanken über etwas —, valaki ellen kikelni, zúgni; valamiről gondolatait kimondani, közleni; seinen Born —, kiadni, kiönteni a' haragját; einen Befehl —, parancsot hirdetni v. adni ki.

Ausfassung, die; kibocsátás, kieresztés; kiolvasztás; meghővítés; kihagyás, elhagyás. — etwas, das; kihagyójel, hiányjel.

Ausfauf, der; kifutás. kiszaladás; kiovezés, kiindulás; *nyulvány*, kiálló rész (valamelly egészen).

Ausfaufen, k. rh. kifut, kiszalad; kiindul, kiovez; kifut (viz az edényből); elfut, elterjed (a' fa gyökeréről); losfut,

lefoly (a' porondóra, az év). —, vh. kifutja, kiszaladja magát; elforogja, eljárja magát, elkopik (forgásban st.). —, doé; kifutás, kiszaladás; kievezés.

Ausläufer, ber; futnok (escléd); tősarjadék, tőhajlás.

Auslaufen, cs. kilúgoz.

Auslaufen, l. Ausfen.

Ausläuten, cs. kiharangoz; kicsenget.

Ausleben, k. elél, kiél, leél, (éveket st.); meghal, elpihen, elhúny.

Auslesen, cs. kinyal. —, k. kicsepeg.

Ausleben, cs. kibörül; megrak, megbőröl, megver.

Ausleeren, cs. kiürít, kiürösít.

Auslegen, cs. kirak, kitesz (portékát); kiterít (vásznat); fizet, költ (másért); kiad, kölcsön ad; kirak, (asztalt p. o. csonttal); magyaráz, fejt, vesz (valaminek); er legt doé übel aus, ő ext rosszul, v. balul magyaráz; stwas als doé smuth —, valamit dolyfnek venni.

Auslegen, ber; magyarázó, fejtegető; jeder ist der beste — seiner Worte, mindenki legjobban érti ön szavait, v. öm magát.

Auslegung, de; magyarázás, magyarázat, fejtegetés; kirakás, kitévés; kiterítés.

Ausleihen, cs. rh. kölcsönöz, kölcsön ad, hitelez.

Ausleihen, ber; kölcsönöz, kölcsön-adó, hitelező.

Zsebszótár. II.

Ausleihung, de; kölcsönözés, kölcsönadás, hitelezés.

Ausleihen, cs. kiterít.

Ausleihen, k. kitalál, kiüsmér.

Ausleihen, cs. ós k. kiválaszt; kiszed, kiválogat; elolvas, átolvas.

Ausleihen, ber; választó; szedő, válogató.

Ausleistung, de; választás; kiszedés, kiválogatás; elolvasás, átolvasás.

Ausleihen, cs. megritkít, megirt (erdőt).

Ausleihen, de; megritkítés, megirtás.

Auslieferung, ber; kiadó, átadó.

Auslieferung, cs. kiadó, átadó, visszaküld (elleneségi szökevénynt).

Auslieferung, de; kiadás, átadás. — évertrag, ber; szökevényállítás, szökevényállítási szerződés, szökevényntukma.

Ausliegen, k. rh. javul fektében, (a' bor st.); veszt fektében, (a' liszt st.).

Ausliegen, ber; őrhajó.

Ausleihen, cs. kihúz kivész, (valamit lyukból); csaplyukat für.

Ausleihen, cs. meglyukat.

Ausleihen, cs. kicsal, elcsal, kivész, (valamit valakiből).

Ausleihen, cs. kiéget, kiloboz, kilángol.

Ausleihen, cs. kifűzet, (hért).

Ausleihen, cs. kocskát v. sorsot vet, (valamire); kijátszik (sorsal valamit).

Ausleihen, de; sorsvetés, sorsozás; sorsjáték.

Ausleihen, mn. kiváltható.

Ausleihen, cs. elolt (tűzet); kitöröl, eltöröl (írást). —, k. rh. elalazik, (a' tűz); eltöröl, elkopik, (az írás); elhúny, meglal.

Ausleihen, mn. eltörölhető.

Ausleistung, de; eloltás, eltörölés; eltörölődés.

Ausleihen, cs. kivált, kiszabadít; kiszed, kivész.

Ausleistung, de; kiváltás, kiszabadítás; váltságbér, váltságdíj. — évertrag, ber; szerződés, foglyszereződés; kiváltó egyezés.

Ausleihen, cs. kiszellőz, kiszellőztet.

Ausmachen, cs. kifejt, kiszed, kivész. (dühölt, rákot st.); kipergel (horstót st.); elintéz, elvégz; felhajt, fölkoroz, (pöntz); meppirogat, megdorgál; tesz, megy, (mindössze); einen Flecken —, foltot, vagy mocskot kivenni; Rüsse —, diót tűzni; sie müssen es mit einander —, végezzenek magok közt; ein andernachter Rarr, valóságos bolond; einen —, valakit meppirogatni, lehordani; es macht nicht viel aus, nem sokat tesz, v. nem sokra megy mindössze.

Ausmachen, cs. leőröl, megőröl, előröl.

Ausmachen, cs. kifest, kiszinez, megfest.

Ausmachen, ber; szinező, kifestő.

Ausmachen, de; kifestés, kiszinezés.

Ausmachen, cs. kibancsokol, ki-, cikkomol.

Ausmarktung, die; kihancsi- kolás, kikompolás.	Ausmarktung, die; kivót, ki- vétel, kifogás.	Auspfügen, cs. kimerít, ki- húz.
Ausmarsch, der; kimarsolás, kimenés, kiutazás.	Ausmarschen, cs. kinyelako- dik. (valamit).	Ausputzen, cs. kiszurkol.
Ausmarschieren, k. kimarsol, kimegy, kiutaz.	Ausnehmen, cs. kivesz; ki- szed, kivesz; vesz, vá- sárol; eine Gans —, lud' bélét kivenni; auf Cre- dit — hitelre venni. —, vb. kitetszik, kitűnik, (több közül), megkülöm- bölteti magát.	Ausputzern, l. Auspfändern.
Ausmäßen, cs. meghizlal.	Ausnehmen, mu. kitetsző, kitűnő, jeles, különös. —, ih. különösen, ki- váltképen, kitetszőleg, kitűnőleg.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausmatraßen, cs. szőrrel kitöm, (uyerget).	Ausnippen, cs. kiszipogat, kiszüresöl.	Ausputzen, cs. l. Auspfändern.
Ausmauern, cs. kifalaz, (pin- czét, árkot), kövel kirak.	Ausnutzen, cs) l. Abnutzen.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausmauerung, die; kifalazás.	Ausnutzen, cs. kirak, ki- szed, kipakol.	Ausputzen, cs. l. Auspfändern.
Ausmerken, cs. kivés.	Ausnutzen, der; kirakó, ki- szedő, kipakoló.	Ausputzen, cs. kicsacsog, kifecseg, kilocsog, kipa- pol, kipetyeg.
Ausmerken, cs. rh. kifej.	Ausnutzen, die; kirakás, kiszedés, kipakolás.	Ausputzer, der; kicsa- csogó, kifecsegő.
Ausmergen, cs. elcsigáz, kicsigáz.	Ausnutzen, cs. ellárit, el- térít, elcsap, (ütöst, szu- rást st.).	Ausputzung, die; kicsa- csogás, kifecsegés, kilo- csogás, kipetyegés.
Ausmergelung, die; elcsi- gázás, kicsigázás.	Ausnutzen, cs. kidobol; einen —, valakit meg- verni, megdobolni, meg- rakni.	Ausputzen, cs. kidúl, ki- fozt, kirabol, kipredál.
Ausmerzen, cs. rosszát ki- hányja; eine Stelle in ei- ner Schrift —, valamely írásnak valamely helyét kitörteni. Ausmerzung, die; kihányás, kiválogatás.	Ausnutzen, cs. kikorbá- csol, kikacsukáz; kor- bácsal kiüt, (szemet).	Ausputzen, cs. kidúl, ki- fozt, kirabol, kipredál.
Ausmerzen, cs. rh. kimér, fölmér, megmér.	Ausnutzen, die; kikor- bácsolás.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausmesser, der; kimérő, fölmérő, megmérő.	Ausnutzen, cs. kikaróz.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausmessung, die; kimérés, fölmérés, megmérés.	Ausnutzen, die; kikor- bácsolás.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausmisten, cs. ganajt ki- hord; kihányja (a' rosszát, alját), <i>kiuljaz</i> .	Ausnutzen, cs. kikaróz.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausmitteln, cs. kieszközöl, elintéz, kicsinál.	Ausnutzen, die; kikor- bácsolás.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausmontieren, cs. fölkészít, kikészít, <i>fölszerel</i> .	Ausnutzen, cs. kikaróz.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausmühen, cs. pénzét ver. (valamiből), hányol, pénz- ző ver. (valamit).	Ausnutzen, die; kikor- bácsolás.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausmünzung, die; pénzze- verés.	Ausnutzen, cs. kikaróz.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausmusteru, cs. rosszát ki- hányja, <i>kiszelejtez</i> , kimust- rál.	Ausnutzen, die; kikor- bácsolás.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausmusterung, die; kihá- nyás, kimustrálás.	Ausnutzen, cs. kikaróz.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausnagen, cs. kirág.	Ausnutzen, die; kikor- bácsolás.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.
Ausnähren, cs. kiyarr.	Ausnutzen, cs. kikaróz.	Ausputzen, cs. kilapít, ki- ogyenlít, kisimít.

tisztít; kipirongat, megdorgál; kiejt; fölkejt; kiejkesít, fölkejesít; baßlicht rein —, gyertyát hamvavéve eloltani, v. gyertyát elvenni. —, daß; kitisztítás; kiejtés.
Auspußer, der; tisztító, tisztogató; pirongatás, dorgálás.
Ausquetschen, cs. kinyom.
Austraden, l. **Austrotten**, **Ausstoßen**.
Austräumen, cs. kivakar, (irást, betűt).
Austrafen, k. dühödni, v. ádázni megszűn; kidühül, dühhel kitör; der Wind hat außgetrafet, a' szél megcsillapult; er muß erst —, hadd dühödjön ki, zuga ki magát.
Austrafen, l. **Austrufen**.
Austrauschen, cs. kifüstöl, füsttel kibajt; kidohányoz, kiszí (pipát).
Austräuschen, cs. kifüstöl, (szobát); megfüstöl, (húst).
Austräucherung, die; kifüstölés.
Austraufen, cs. kitép, kiszaggat.
Austraufung, die; kitépés, kiszaggatás.
Austräumen, cs. kiürösít, kibord, kitakarít; kitisztít.
Austräumer, der; árok-, kút-, tisztító.
Austräumung, die; kiürösítés, kitakarítás; kitisztítás.
Austräumen, cs. kihernyász, lehernyász, (fát).
Austräusern, cs. kihágoz, —, vb. kihágozja magát.
Austräuen, cs. kiszámol, fölvet, (számml).

Austräuer, der; kiszámoló, fölvető.
Austräumung, die; kiszámolás, fölvetés.
Austräuen, cs. kinyújt.
Austräte, die; kiejtés, kimondás; mentés, szin, szabadkozás, pusztaszó.
Austräben, cs. és k. elhítoz (valakivel valamit); lebészél (valakit valamiről), kiver (a' fejéből valamit valakinek); kiejt, kimond; elmond, kibeszél; mentekszik, szabadkozik, menti magát.
Austräuen, k. megáll az eső, kicsi magát. —, cs. esve kimos.
Austrähen, l. **Austräeden**.
Austräuben, cs. kidörgöl, kidörzsöl; kizúrol.
Austräuben, k. beér, (valamivel); elegendő.
Austräumen, l. **Austräumen**.
Austräufe, die; kiutazás, elutazás.
Austräufen, k. kiutazik, elutazik; kiutazza magát.
Austräusen, cs. rh. kizakaszt, kizakít, kizaggat; át-zakaszt, kizakaszt, áttör, kiront (gátot). —, k. elszakad, kizakad; elfut, elszalad, elzökik; die Gewand reißt aus, elfogy a' türelem. —, daß; futás; zökés.
Austräuser, der; zökékvény.
Austräumung, die, kizakasztás, kizaggatás.
Austräufen, k. rh. kilovagol, —, cs. kijártat, (lovat).
Austräuter, der; lovagkerülő.
Austräuten, cs. kifeszmit, —, vb. kifeszmitik, kifeszmodik, kimenül.
Austräumung, die; kifesz-

mitás; kifeszamlás, kimenülés.
Austräuten, cs. kigyomlá, kitep.
Austrähen, cs. fölkejesít, fölzerel, (hajót). **Austrähen**, die; fölzerelés, (hajós).
Austrähen, cs. kiegyenesít; kifelé igazít; ad, intőz (tort, lakomát); betölt, beteljesít, véghezvisz, (parancsot); megmond, (üzenetet); megszól, kicsúfol; ich danke Ihnen, ich merke es —, köszönöm kegyednek, megfogom mondani; mit Gutes ist nicht man mehr aus, até mit Gewalt, jóval többre megy az ember, mint erőszakkal; einen Schwanz —, tort adni.
Austräher, der; elin éző, véghezvivő, végrehajtó.
Austrächtung, die; beteljesítés, olintérés, véghezvitel.
Austrängen, cs. rh. kifeszmit; kiküzd, kivi; kiszavart, (ruhát).
Austrinnen, k. rh. kifoly, kiesurog.
Austrippen, cs. megindáz, leindáz, (dohányt).
Austritt, der; kilovaglás.
Auströßen, cs. elnyújt, kinyújt (léstűt); kirostál; kigöngyöl, kigöngyölget.
Auströthen, cs. kiirt.
Auströtter, der; i tő.
Austrüden, **Austrüden**, k. kizáll, kimegy (a' latona).
Austrufen, der; kikiáltás; fölkiáltás; árverés.
Austrufen, cs. rh. kikiált; fölkiált, felszól; einen zum Äuig —, valakit királynak kiáltani.
 6

Ausrufer, der; kikiáltó, kihirdető.
 Ausrufung, die; kikiáltás; folkiáltás.
 Ausrufungswort, das; indulatszó, folkiáltószó.
 Ausrufungszeichen, das; folkiáltójel.
 Ausruhen, k. megnyugszik, megpihen, kipihen. —, vh. kinyugodja v. kipihen magát.
 Ausrunder, cs. kikerekít.
 Ausrunderung, die; kikerekítés.
 Ausruyfen, cs. kitép.
 Ausruyfen, cs. folkészit, *fölszerrel*, fölszerevez ic.
 Ausruyfung, die; folkészítés, *fölszerelés*, fölszereverzés ic.
 Ausruyten, cs. kiráz; meg-ráz.
 Ausruyten, die; vetés, vetőmag.
 Ausruyten, cs. kizsebel.
 Ausruyten, cs. vet, elvet, (magot).
 Ausruyten, die; állítás, vallástét, vallástétel, vallomás.
 Ausruyten, cs. mond, kimond; állít, vall; die Zungen haben wider ihn andeufagt, a' tanúk ő ellené vallottak.
 Ausruyten, cs. kifürészel.
 Ausruyten, der; bélpoklosság; bélpokol.
 Ausruyten, mn. bélpoklos.
 Ausruyten, cs. kitisztogat.
 Ausruyten, k. savanyúságot vesz. —, cs. savanytalanít.
 Ausruyten, cs. rh. kiiszik.
 Ausruyten, cs. rh. kiszop; kiszí.
 Ausruyten, cs. megszoptat.
 Ausruyten, der; kiszopó; kiszívó, csizáró, zsaroló.

Ausruyten, die; kiszopás; kiszívás.
 Ausruyten, die; elvetés.
 Ausruyten, cs. kivakar.
 Ausruyten, cs. kideszkiz, kibéll, (gyalulatlan deszkával).
 Ausruyten, cs. kivesz (héjából); kifoszt, kivetkeztet.
 Ausruyten, vh. kiszégyenli magát, szégyenből kivotkezik, szégyenről letesz.
 Ausruyten, cs. megszid, megpirongat, lehord.
 Ausruyten, cs. kikapar, kiváj; einen —, valakit kicsoszogni, (láboszoszógással elmenetelre kényseríteni).
 Ausruyten, die; kikaparás, kivajás.
 Ausruyten, cs. kicsipkéz, megcsipkéz, (szírmot, sallangot ic.).
 Ausruyten, cs. kiárnyal.
 Ausruyten, cs. kilapátol.
 Ausruyten, cs. tajtékot tőr, v. hány. —, k. tajtékaui megszün.
 Ausruyten, cs. elválaszt. —, k. elvál, (társaságtól).
 Ausruyten, die; elválás; elválasztás.
 Ausruyten, cs. rh. kiszar, kifos.
 Ausruyten, cs. meghámoz.
 Ausruyten, cs. kicsongot; kicsörgöt.
 Ausruyten, cs. rh. megszid. —, k. szidni megszün, szidást végez.
 Ausruyten, cs. kitölt; kimér (hort).
 Ausruyten, cs. rh. kinyír.
 Ausruyten, k. kitrófalja magát, trófalui megszün, trófát végez.

Ausruyten, cs. kimos, (edényt belőről); einen —, valakit megmosni, megpirongatni.
 Ausruyten, cs. kiküld.
 Ausruyten, cs. rh. kilök, kitaszit, kitol; kivesz (kenyeret); kihúz, (asztalt). —, k. lökni, v. taszítani, v. tolni megszün.
 Ausruyten, cs. rh. kilök, (szemet, erdőt, fegyvert jól hordladr); lödözve elkaptat, kilök (gyujtólyukat); kihányja (a' rozszát). —, k. löni megszün; kicsirázik.
 Ausruyten, k. kihajókázik, kivez. —, cs. kirak, kiszállit (hajón).
 Ausruyten, die; kihajókázás, kivezés; kirakás, kiszállitás (hajóról).
 Ausruyten, cs. megszid, meggyaláz, megkisebbit. —, k. szidni megszün.
 Ausruyten, cs. leszerszámoz, kifog.
 Ausruyten, cs. kivág, (marchét).
 Ausruyten, die; kivágás (a' marhána).
 Ausruyten, cs. kisalakol, kiszedi alakjait valaminek.
 Ausruyten, k. rh. kialszik. —, cs. kialszszu (a' mámort).
 Ausruyten, der; kiütés; kihajtás, (földből, gyököröl); következmény; elbillenése, leuonulása (a' mérlegnek, hércznek); pörbenés, pattogzás (a' bőrön); gallér, hajtóka, (a' hekeson); das gibt der Sache den —, ez dönti, v. határozza el a' dolgot.
 Ausruyten, cs. rh. kiüt.

- kicsap, (szemet); kicsé-
pel, kiver, (kévét); meg-
prémez, kihajt, (gallért,
hajtokát); elüt, elcsap (szú-
rást, vágást viváskor); he-
húz, bevon (salat vászon-
nal st.); kizúz, kitör, (ér-
czet); leüt, lecsap (szar-
vat); el nem fogad, föl
nem vállal, megvet (aján-
lást, hivatalt). — , k. ü-
tést, csapást kezd; rüg,
rugdos; elhíllan, lenyo-
mul (a' mérleg); bimbó-
zik, kibimbózik, kihajt,
kirügözik; kiizsad, ki-
ver, (a' fal); kiüt, kijö
(pörsenés st. a' testen,
bőrön); történi, ki-
üt; er ist auf dem Kopfe
ausgeflogen, ótvaras, v.
koszos a' feje.
- Küsflagnug, die; el nem
fogadás, megvetés; ki-
tés; behuzás, bevonás,
kiverés; rugás st.
- Küsflammen, cs. kiizsapol,
kitisztít, (az iszaptól).
- Küsflaifen, cs. rh. kikö-
szörül; kifén. — , k. kö-
szörülni megszün. — , vb.
kidörzölg, kihorzoslg.
- Küsfließen, cs. rh. kicsuk,
kirekeszt, kizár; kibi-
lincsel, vasst levesz (a'
rahról); sort pótol (a'
nyomatáshoz); ein aus-
schießendes Recht, kiro-
kasztojog.
- Küsfließlich, mn. kirekesz-
tő, kizáró. — , ih. kire-
kesztőleg, kizárólag, egye-
dül, csupán csak.
- Küsfliegung, die; kicsu-
kás, kirekesztés, kizárás;
kivétel, kivétel; mit — , ...
kivéve.
- Küsflüpfen, k. kicsúsz, ki-
száll; kihú.
- Küsflürfen, cs. kihörpöl,
kiszörpöl.
- Küsfluß, der, l. Kusflie-
sung.
- Küsfluchen, Kusfluchen,
cs, megszid.
- Küsfluchen, l. Kusrauchen.
- Küsfluchen, cs. rh. l. Kus-
schlagen, Kuswerfen.
- Küsfluchen, cs. kiolvaszt.
— , k. kiolvad; olvasztani
megszün.
- Küsfluchen, cs. kikovácsol,
kikalapál.
- Küsfluchen, cs. kiken, ki-
tapaszt; kifürkál.
- Küsfluchen, der; kifürkáló.
- Küsfluchen, cs. kicsinosít,
kiekít, kiekeszt; szépít,
(tetőt, hibát).
- Küsfluchen, die; kicsi-
nosítás, kiekités, kie-
kesztés, kipiperezés.
- Küsfluchen, cs. kicsatol.
- Küsfluchen, k. kortyog-
ni megszün.
- Küsfluchen, k. kicsuklik,
(a' kés).
- Küsfluchen, cs. kifú (or-
rot); kifú (orron vért).
— , k. kifú, kipihen;
die Pferde — lassen, ki-
fuvatni a' lovakat.
- Küsfluchen, f. Kusfluchen-
ben, k.
- Küsfluchen, cs. l. Kus-
fluchen; das Licht — ,
a' gyertyát elvenni.
- Küsfluchen, cs. rh. kivág,
kimetsz; kiherél; kivag-
dul (köpet); kifarag;
megnyes (lát); röh v.
sing száma árul.
- Küsfluchen, die; kivá-
gás, kimetszés; kihe-
rélés.
- Küsfluchen, cs. kivagdal,
kimetél; kifaragcsál;
megnyesdal.
- Küsfluchen, die; kivágás,
kimetelés; röhökereke-
dés, singskereskedés.
- Küsfluchen, Kusfluchen-
ter, der; röhökalmár,
röhökerekeskedő, sings-
kalmár.
- Küsfluchen, die; röh-
ökerekeskedés, singske-
reskedés.
- Küsfluchen, die; röh-
ökösár, singsár.
- Küsfluchen, Kusfluchen,
cs. kifarag. — , das;
Küsfluchen, die; ki-
faragás.
- Küsfluchen, cs. kifúz.
- Küsfluchen, cs. kimer,
kimerít.
- Küsfluchen, Kusfluchen-
fel, l. Kusfluchen-
löffel.
- Küsfluchen, k. kisarjadzik,
kicsirázik.
- Küsfluchen, der; sarjadék,
Küsfluchen, cs. kisröföl,
kicsarurof.
- Küsfluchen, cs. rh. kiir.
(a' könyvből); leir, kiir.
(egészen, szót, sort);
hirdet, rendel; einen
Reichstag — , országgyü-
lést hirdetni. — , k. ir-
ni megszün. — , das;
kiírás; leírás; kirlevel,
hirdetmény.
- Küsfluchen, der; kiiró,
leiró, orviró.
- Küsfluchen, die; kiírás,
másolás; összehívás, hir-
detés.
- Küsfluchen, cs. rh. lépő-
sakkal kimér. — , k. kilép.
- Küsfluchen, cs. rh. kikiált;
kihirdet. — , k. folkialt;
kiabálástól megszün; föh
— , magát kikiabálni.
- Küsfluchen, l. Kusfluchen.
- Küsfluchen, cs. kirág; ki-

hengerít, kihengerget; hordó számra árul, (sert).
 Auschuppen, es. kilök, kitaszít; kipikkolysz.
 Auschur, der; kiválogatás; alja, v. rosszra valaminek; választottak, választottság, biztosság.
 Auschüteln, es. kiráz.
 Auschüttelung, die; kirázás.
 Auschütten, es. kiönt, kitölt; kölykezik. hazik; sein Her; —, szívét kitárni; seinen Bern über einen —, valakin a' haragját kitölteni; fñ vor laßen —, nevéteben megfekadni.
 Auschüttung, die; kiöntés, kitöltés; ömledés.
 Auschwänken (Auschwenken), es. kiöblít, kiöblint.
 Auschwären, k. rh. kigyúl, kievül; kievesedik; meggyül, a' gyűléstől megszűn.
 Auschwärenen, k. rh. kirajzik, elrajzik, rajzova elszáll; megrajzik, solrajzik.
 Auschwaben, l. Ausplandern.
 Auschweif, der, l. Auschweifung.
 Auschweifen, es. kiöblít, (poarat, ruhát); kikapar, kivel, (székkart). —, k. kereng, csapong, (boszédben); kicsapong, mértéktelenkedik.
 Auschweifend, mn. kicsapongó, kikapó, feslett, mértéktelen, túlságos; csapongó, kerengő, tétozavó, (beszéd). —, ih. csapongva, korongva; mértéktelenül, fesletten.
 Auschweifung, die; kiöblítés; kikanyarítás, kiivelés; kerengés, csapongás, (beszédben); mértékte-

lenkedés, kicsapongás; túlság, feslettség.
 Auschweifen, es. kitiszít, (vasat, tüzesítve).
 Auschweimen, es. kimos, elmos, (utat a' víz); ki-megmos, (gyapjút a' moscsoktól); elvisz, elhord, (valamit a' víz).
 Auschwingen, es. rh. megszőr, (buzát); kiráz, (kendert a' csepütől).
 Auschwigen, es. kiizzad; elfeled. —, k. izzad; izzadni megszűn. —, das; kiizzadás.
 Aussegen, k. kivitorláz, elvitorláz.
 Aussehen, es. rh. végig lát (valamit, v. valamin); végig néz, v. megvár, (valamit); kinéz, kiválaszt; eine Aße, die man nicht — kann, faszor, melytot végig látni nem lehet; das Schauspiel vñ lig —, a' szinjátekot végig megvárni; einem etwas —, valakinek valamit kinézni, kiválasztani. —, k. kinéz, kilát, (ablakon); színen van, színe van; látszik, totszik; es sieht aus, als wölte regen, úgy látszik, mintha esni akarna; es sieht übel mit ihm aus, rosszul van a' dolga; wie sieht er aus? minő színben van?
 Aussehen, das; kinézés, kiválasztás; kilátás, kinézés; tekintet, külseje (valaminek).
 Aussehen, es. kihugyoz, kipesel, kipisál.
 Ausseigen, es. kiolvaszt, olvaszva kicspegtet, (érzet).

Aussehen, es. kiszűr, megsűr.
 Ausseimen, es. kicsurgatja a' sejtet.
 Aussetzen, es. rh. kiküld, elküld.
 Aussetzung, die; kiküldés, elküldés.
 Aussetzen, es. kitez, (gyermeket); kiszállít, kitez; kirak, (kutat követ); föltesz, kitez (jutalmat); húzni kezd, (sakkban); félbe szakaszt, elhalaszt, megszüntet; hibát talál, rosszall; kiszod, kirak, (ivet a' betűszedő); ültet, (virágot); rendel, halároz, (valamit a' szegényeknek).
 Aussetzung, die; kitétel; elhalasztás, elmulasztás; becsmelés, ócsárlás, gitymálás.
 Aussehen, k. rh. kivan (a' gyűlés); kinn, v. távol van; kiürül; elfogy, v. ge van.
 Aussehen, die; kilátás, kinézés; tekintet; remény; er hat die beste —, legszelhib reménye van; schlichte Aussehen haben, semmit sem bizni.
 Aussehen, es. kiostáf; kiszítál.
 Aussetzen, es. rh. kifőz, kiforráz. —, k. kifort.
 Aussetzen, k. kicspege.
 Aussehen, es. rh. el-, ki-, neckel. —, k. énekelni megszűn.
 Aussehen, es. rh. kigondol, kielmél, kikohol.
 Aussehen, es. rh. kiül; seine Beit —, kiülni az idejét, (hörtömben). —, k. kiülni.
 Aussehen, es. megengoz-

tel. —, v. megengesztalódik.

Ausöhnung, die; megengesztelés.

Ausöhner, der, l. Ver-söhner ic.

Ausondern, cs. elkülönít, elválaszt.

Ausonderung, die; elkülönítés, elválasztás.

Ausorgen, k. aggni, v. búsulni, v. gondoskodni megszün; er hat nun aus-geforgt, vége már minden bújának, v. kibúsulta magát.

Auspöhen, cs. kikémel.

Auspöhung, die; kikémlés.

Auspöhend, mn. kémlő.

Auspöher, der; kém.

Auspönn, der; vendégfogadó.

Auspönnen, cs. kifeszít, kiház, (kötelet, vitorlát); kifog, (hámból); kivessz. levez, (rámából, rámáról). Auspönnung, die; kifeszítés, kifogás.

Auspören, cs. gazdálkodik a' helylyel, (festőknél mondatik).

Auspörieren, k. kísétél.

Auspöriren, l. Auspören.

Auspönden, cs. kioszt. kiosztogat, (ingyen, hőkészéghől). Auspönder, der; osztogató.

Auspöndung, die; osztogatás.

Auspörenen, cs. kicsuk, kirekeszt, kizár; ki-, el-, szétterpeszt.

Auspörrung, die; kicsukás, kirekesztés, kizárás; ki-, el-, szétterpesztés.

Auspören, cs. rh. kiköp, (vért); kihány, kiokád.

Auspörfen, cs. kijátszik, (lovat, órást); kihí, meg-

hi, kijátszik, (tromfot); kibegedül, kifé, kijátszik (hangszert); kijátszik, eljátszik, elvégez, (hangművet, szerepet); kijátszik, (labdát). —, k. a' játékokat kezdi, kijátszik; a' játékot végzi.

Auspönnen, cs. kifon; kigondol, kiemél. —, k. founi megszün.

Auspönnieren, cs. kikémel.

Auspöppoten, cs. kicsúfol, kigúnyol.

Auspöppung, die; kicsúfolás, kigúnyolás.

Auspöpreche, die; kimondás, kiejtés; hang, szó.

Auspöprechen, cs. rh. kimond, kiejt (szót).

Auspöprechtich, mn. kimondható.

Auspöprechung, die; kimondás, kiejtés.

Auspöpreiten, Auspöpreizen, cs. kiterjezi.

Auspöprengen, cs. kiugrat, kiugraszt, kipattant; kiföcskend; hírel, híresztel.

Auspöprengung, die; kiugratás, kiugrasztás; hírelés, híresztelés; hír, hírszó.

Auspöprecken, l. Auspöpreffen.

Auspöpringen, k. rh. kiugrik; elugrik, elszökik; kipattan, kiugrik. —, cs. kiugrik, ugorva kifeszamit.

Auspöprehen, cs. kiföcskend, kiföcskendez; elföcskendez, fúcskendezve előtt, (tüzet); megföcskendez. —, k. kiföcskendik.

Auspöprebung, die; kiföcskendezés; kiföcskendés.

Auspöpreffen, k. kizarjadzik, kihajt.

Auspöprechtling, der; hajtás, strj, sarjadék.

Auspöpreub, der; mondás, szó-

zat; felelet; határozat, ítélet.

Auspöpreufen, cs. kibuggyant. —, k. kibuzog, kibuggog, felbuzog.

Auspöprehen, cs. hány, szikráz, okád, szór. —, k. szikrázik (tüz a' azemből).

Auspöpreuden, cs. kiköp. —, k. a' köpéstől megszün.

Auspöpreuten, cs. kiöblít, (poharat); kimos (partot); sich den Mund —, kiöblíteni a' száját.

Auspöpreucht, der, l. Spüfucht, Spülwasser.

Auspöpreucht, der; öblítőteknő, (kallómalomhan).

Auspöpreutung, die; kiöblítés, kimosás.

Auspöpreunden, cs. kiro, (kutat), kideszkáz, kikáváz, kidongáz (egyásba eresztett deszkákkal).

Auspöpreündung, die; kirozás, kideszkázás.

Auspöpreuren, cs. kinyomoz, kifürkész, kizimatol.

Auspöpreurer, l. Auspöpreyer, és Spürhund.

Auspöpreieren, cs. fölkészít, ellát; kiésköt, fölékit; fölszerel, felbutoroz.

Auspöpreirung, die; fölkészítés, fölszerelés; kiéskötés, fölékités.

Auspöpremmen, cs. kivés.

Auspöprempfen, cs. kitör, kizúz, kiüt.

Auspöprend, der; kölcsönre adott v. hitolezett pénz.

Auspöprentzen, cs. elhüszöl, telet, elhüsdösít, (szobát); kizagglál, felszagglál, (vadat).

Auspöprentzen, cs. kiad, (gonoszotvó); kiházasít; felruház, fölékit, (a' ter-

mészet szépséggel, kecskel is).
 Ausatung, die; kiházasítás.
 Ausäuben, es. kiporoz.
 Ausäubern, es. kikurkász, kikutat, felkutat.
 Ausäupen, es. kisuprál, kivesszőz.
 Ausäupung, die; kisuprálás, kivesszőzés; megvesszőzés, megsuprálás.
 Ausäuchen, es. rh. kiszúr, (szemet); kiszél, fölszel, (hontot); kívág, kimetsz, kiszél, (múlt); kiás, kiárkol; kimetsz, kivés, (képet); kiszurda. (himet, csipkét); eine Fafche Wein —, sol.-kibajtani egy üveg bort; einen bei jemand —, valakit kitúrni.
 Ausäufen, es. kidug, kifüggeszt, kitesz, (zászlót); kijelöl, kikaróz, elkaróz st.
 Ausäufen, k. rh. kinn áll, (valaki portékával); kinn van, hitelen van, (pénz) —, es. kiáll, kitölt, (inai éveket); kiáll, elbir, kitart, (golyót a' vért); elszenved, eltűr, kiáll, (bajt, büntetést).
 Ausäugend, mn. kinnlövő; eine Ausäehende Schuss, kinnlövő adósság.
 Ausäufen, es. kilop, kioroz; kiír.
 Ausäuflich, mn. tűrhető, szenvedhető.
 Ausäufen, es. kifoszesít, foszesít tesz v. csinál, (ruhát).
 Ausäufen, k. rh. kiszáll, kilép (kocsiból, hajóból).
 Ausäufgen, das, Ausäufgenug, die; kiszállás.
 Ausäufen, es. kiállít, kirak, kitesz, (árut, mű-

darabokat); kiállít, (örököt); kitesz (szégyennek, veszélynek); ad (váltólevelet, kötelezvényt magáról); elhalaszt; felhagy, (szándékkal); rosszal, hibául vesz, gáncsol.
 Ausäufen, der; váltóadó; kötelezvényadó.
 Ausäufung, die; kiállítás, kirakás; adás, váltóadás; halasztás; felhagyás; gáncs, gáncsolás.
 Ausäufungstag, der; kelet napja (a' váltólevélnek).
 Ausäufen, k. rh. kihal, ki-múl.
 Ausäufen, die; menyasszonyi ajándék, nászköltés; hozomány; ajándéka (a' természetnek).
 Ausäufen, es. kiházasít; kiökít, fölékít, felruház, (a' természet kecskekkel st.); kivez.
 Ausäufen, l. Ausäubern.
 Ausäufen, es. kiváj, kispizkál.
 Ausäufen, kiirt, (erdőt).
 Ausäufen, es. kitöm.
 Ausäufen, die; kitömés.
 Ausäufen, es. kikurkász, felkutat, felhajhász.
 Ausäufen, der; dősős, lökős, (vívásban).
 Ausäufen, es. rh. kitaszít, kilök; Butter —, köpülni; elment ein Aug —, valakinek a' szemét kiütni; einen —, valakit kicsapni, (társaságból); dem Gafse den Boden —, a' hordó' fenekét beütni; valamit dugába dönteni; die Gänge im Garten —, az utakat a' kertben kinyesni, kitisztogatni.

Ausäufen, die; kitaszítás, kilökés; kicsapás.
 Ausäufen, k. sugárik, sugárik.
 Ausäufen, es. kinyujt, kiterjeszt; kiölt, (nyelvet); elnyujt (vasat). —, vh. kinyúl, kiterjed; kinyujtók.
 Ausäufen, der; feszítőzom.
 Ausäufen, die; kinyujtás, kiterjesztés, kinyujtózás.
 Ausäufen, es. rh. kisuprál, kivesszőz, kiver, (tovaj a' városból); kismít, kiegyengét; kitöröl, (írást); kifest, (szobát); kitapaszt, (repedéket); magasztal. —, k. futkároz, kovályog.
 Ausäufen, die; kitörlés; futkározás, koválygás; magasztalás, földicsodrés.
 Ausäufen, es. fejt, hüvelyez, (babot). —, k. száguldoz, portáz.
 Ausäufen, es. elperel, kiperel; elfelesel, kifelesel. —, k. czivódni, feleselni megszün.
 Ausäufen, es. kiszór, elszór; elhint, elterjeszt.
 Ausäufen, die; kiszórás; elhintés, elterjesztés.
 Ausäufen, k. kifoly, kiömlik, kiözönlik, folyini megszün. —, es. kiáraszt, kifolyat, kiömleszt. —, das; kifolyás, kiömlés.
 Ausäufen, es. kidarabol, (évezet pénzverésre).
 Ausäufen, die; kidarabolás.
 Ausäufen, es. kitanul, kiömer. —, k. tanulást végez.
 Ausäufen, k. elviharzik, elzúg, lecsillapul, (a'

szél); kirohan; viái, ostromolni megssün.
 Ausdragen, cs. feldönt, kidönt; leesve kibszamit; ein Glas —, poharat fohajtani. —, k. kirohan.
 Ausdragen, cs. kidúcsol, (kutat).
 Ausdragen, cs. kikeres; összekeres.
 Ausdragen, die; kikeresés; összekeresés.
 Ausdragen, cs. kiédes, (a' chemiában).
 Ausdragen, die; kiédesítés.
 Außen, ih. kívül; —her, von —, kívülről.
 Außengraben, ber; külárok.
 Außenlinie, die; külvonal, elővonal.
 Außenseite, die; küloldal, külrész.
 Außenwall, ber; külsáncz.
 Außenwand, die; külsfal.
 Außenwerk, das; külbánya.
 Außen, ej. -n, -on, -en, -ön kívül; nélkül, kívül; — der Stadt wohnen, a' városon kívül lakni; — sich setzen, magán kívül lenni; — Sorgen haben, gond nélkül élni; außer dem, azonkívül. —, kas. csak, kivévón, hanemha.
 Außere, mn. külső.
 Außergewöhnlich, mn. törvényesékvül. —, ih. törvényeséken kívül.
 Außenhalb, ej. -n, -on, -en, -ön kívül; — des Hofes, az udvaron kívül.
 Außertlich, mn. külső; dem Außertlichen Ansehen nach, külső tekintetre, szinre. —, ih. kívülről, külsőképen.
 Außertlich, das; külső; külárin.
 Außerkern, cs. mutat, kinyi-

latkoztat, kijelent. —, vb. mutatkozik, nyilatkozik, kimutatja, v. kiadja magát.
 Außerdentlich, mn. rendkívüli. —, ih. rendkívül, fölötte.
 Außerste, ih. fölötte, nagyon.
 Außerste, mn. végső, utolsó, legnagyobb; der Außerste Preis, utolsó ár; die — Armuth, legnagyobb szegénység; die — Roth, végső szükség. —, das; végső, utolsó.
 Außserung, die; mutató, kinyilatkoztatás; nyilatkozás.
 Außstafeln, cs. kitábláz, (szóház, termel).
 Außstafelung, die; kitáblázás; táblázat.
 Außstanz, cs. kitánczol, (magyart, lengyelt). —, k. tánczot végez.
 Außstapieren, cs. kiszőnyeg, kikárpitoz.
 Außstapierung, die; kiszőnyegezés, kikárpitozás.
 Außtausch, cs. kicserél; elcserél.
 Außtauschung, die; kicserélés; elcserélés.
 Auster, die; osztriga.
 Austerbank, die; osztrigapont.
 Austerlach, ber; osztrigai vadék.
 Austermann, ber; osztrigász.
 Austerbehälter, Austerpark, ber; osztrigahárka.
 Austerneß, das; osztrigaháló.
 Austerfang, ber, Austerfischer, die; osztrigászat.
 Austerfänger, Austerfischer, ber; osztrigász.
 Austerhändler, Austerhändler, ber; osztrigaáros.

Austerflieber, ber; osztrigaáros.
 Austerforb, ber; osztrigakosár.
 Austerhase, die; osztrigahéj, osztrigateknő.
 Austerstein, ber; osztrigakő, kövült osztrigahéj.
 Austerstein, cs. bedegtel, bedohotol, bekátrányol, bekalamászol, kidegetel st.
 Austerstein, cs. kioszt, eloszt.
 Austerstein, ber; kiosztó, osztó.
 Austerstein, die; kiosztás, elosztás.
 Austerstein, cs. levél, (ruhát); elölt, (gyertyát, tüzet); leró, (adósságot); sich —, levetkezni; Geld auf Austerstein —, pénzt kamatra adni.
 Austerstein, cs. kiszáryaz, (szélmalmot).
 Austerstein, cs. kiás, kimélyít, kiváj, kivölgyel st.
 Austerstein, die; kimélyítés, kivájás, kivölgyelés.
 Austerstein, cs. kiirt, kiveszt.
 Austerstein, die; kiirtás, kivesztés.
 Austerstein, k. dühödni megssün, lecsillapul; sich —, magát kidühödni.
 Austerstein, cs. kideszkáz, (aknát).
 Austerstein, die; kideszkázása az aknának.
 Austerstein, cs. kikocogtat. —, k. kikocog, kiiget.
 Austerstein, ber; elintőzés, elhatározás, elvégzés.
 Austerstein, cs. rh. kiviáz, kihord; kihírel; elintőz, elvégzőz, (törvényesen). —, k. megy, tesz (mindössze); wie viel trägt es auf? meunyre

- megy, v. mennyit tesz mindössze?
- Huströglisch**, l. **Eintrüglisch**.
- Huströngung**, die; kihordás, kivétel; szóhordás, kihírelés.
- Hustrauern**, k. gilyászol, gyászolni megszün.
- Hustreiben**, es. kihajt, kikerget, kiüz. —, k. hajtani, üzüi megszün.
- Huströbung**, die; kihajtás, kikergetés, kiüzés.
- Hustrennen**, es. kifajt, fölfejt.
- Hustreten**, es. kitapos, kitapod, (szőlöt); kinyomtat, (buzát); kijár, (csizmát); félre nyom, v. tör (czipőszarkot); eltapod, (szikrát); kitapos, kikoptat, (lépcsőt). —, k. kilép (papsághól); elhagy (katonaságot); kiönt, kiárad; megfutamlík.
- Hustretung**, die; kilépés; megfutamlás; kiöntés, kiáradás; előcsés; kitapozás; kinyomtatás.
- Hustrengen**, l. **Hustrodren**.
- Hustrieß**, der; bimbó, rügy, hajtás.
- Hustriefen**, l. **Huströpfeln**.
- Hustrinfen**, es. rh. kiiszik.
- Hustriff**, der; kilépés; megfutamlás, elllítás; küszöblopócsó; erkély.
- Hustrodren**, es. kiszáraszt, kiszárit, kiszikkaszt; ein Glas —, poharat kitörteni. —, k. kiszárad, kiszikkad.
- Hustroßnung**, die; kiszárasztás, kiszáritás, kiszikkasztás; kiszáradás, kiszikkadás.
- Hustrommeln**, es. kidobol. —, k. a' dobolástól megszün.
- Husttrompeten**, es. kitrombitál.
- Huströpfeln**, k. kiesepeg. —, es. kiesepegetet.
- Husttünchen**, es. l. **Hustweiffen**.
- Hustunfen**, es. kimárt.
- Hustusfen**, es. kitussol, tussal kifest.
- Hustüben**, es. gyakorol, üz; **Rache an einem** —, valakin hosszuját töltöni.
- Hustübend**, mn. gyakorló, eslekvő.
- Hustübung**, die; gyakorlás.
- Hustwachsen**, k. rh. kinő, megnő; kinő, kicsirázik, kizseng; nőni megszün; kinő, (alakjából). püposodik. —, das, **Hustwachsen**, die; kinövés, kicsirázás, kizsengés.
- Hustwägen**, es. kimér.
- Hustwägung**, die; kimérés.
- Hustwahl**, die; kiválasztás, választás; szinc, jelese (valaminek).
- Hustwählen**, es. kiválaszt, kiválogat, választ.
- Hustwählung**, die; kiválasztás, kiválogatás, választás.
- Hustwaffen**, es. kikall, megkall, kikallöz, megkallöz, ki-, megványol.
- Hustwalzen**, es. **kihengere**l, (gahonát); kiforog, kikereng, (tánczot).
- Hustwandern**, k. kibujdosik, kiköltözik, kivándorol.
- Hustwanderer**, der; bujdosó.
- Hustwanderung**, die; kibujdosás, kiköltözés, kivándorlás.
- Hustwärmen**, es. megmelegít, átmelegít. —, v. h. megmelegül, átmelegül.
- Hustwarten**, es. kivár, (gyülelést, beszédet).
- Hustwärtig**, mn. idegen, külföldi, külhoni. —, ih.
- kin, kün, külföldön, küllországon.
- Hustwären**, ih. kifelé; külföldön, küllországon; die Füße — feden, lábait kivelve járni, lábaival kasszálni.
- Hustwäschen**, es. rh. kimos, (ruhát, edényt, partot); kicsacsog, kifecseg. —, k. kimos, mosni megszün.
- Hustwaschung**, die; kimosás.
- Hustwässern**, es. kiáztat, (heringet).
- Hustwässern**, es. kivált, (foglyot); felvált, elvált, (pénzt).
- Hustwählung**, die; kiváltás; felváltás, elváltás.
- Hustwählungsvertrag**, der; fogolycsere.
- Hustweg**, der; kimenetel, nyílás; mentesség, rés.
- Hustwehen**, es. kifő, fűva kihord (rétet, erdőt); elfű, kifű, elolt (gyertyát). —, k. fűni megszün.
- Hustweiffen**, es. kiáztat, kipuhit, megpuhítva kivessz. —, k. kiázik, kipuhul.
- Hustweiden**, k. rh. kitér, (valakinek); elmellöz, (kérdést); elhajlik, elkappa magát. (szúrás, vágás előtt); der Fuß weicht mir aus, elcsúszott a' lábam.
- Hustweichung**, die; kitérés, eltérés.
- Hustweiden**, es. kilogeltot (mezőt); **kiszigerel**, beleket kivessz, v. kivett.
- Hustweinen**, es. kisír (bút; szemet). —, v. h. kisírja magát. —, k. sírni megszün.
- Hustweiffen**, es. rh. kiigazít, eligazít, (saluhól, társasághól); kimutat, megmutat; megtanít, megbizonyít; die Zeit wird es

—, majd megmutatja az idő. —, vh. kitetszik: das wird sich bald —, hamar ki fog tetzeni.

Andweifung, die; kimutató, megbizonyítás; bizonyosság, bizonyítvány.

Andweifen, cs. kifejérik, kimeszel.

Andweihung, die; kifejéretés, kimeszelés.

Andweiten, cs. kibővít, kitágít (keztyűt, kalapot).

Andwendig mn. külső. —, ih. kívül, kívülről; könny nélkül, fejből; — fernem, könny nélkül tanulni; — wissen, herfagen, fejből tudni, elmondani.

Andwerfen, cs. rh. kihajít (szemet, fogat); kivet (garázdát, hálót); kiszór, kihány (pénzt); köp (vért, turhát); hány, okád (tüzet, követ); oressz, hány, (horgonyt); kihány, (árkot); kimustrál; kiszab, meghatároz, (évpénzt); kiberél. —, k. rh. kezd (tekészt, koczkát); hányja, v. felszodi (első lábait a' ló); billeg, jár (a' függély).

Andwezen, cs. kiköszörül, kifene (élt, csorbát, követ).

Andweifen, cs. kifejt, kibont, kitérget, kigöngyölgöt.

Andwiegen, cs. rh. l. Andwägen.

Andwinden, cs. rh. kicsavar, kifacsar, (ruhát, botot).

Andwintern, cs. kiteleltet. —, k. kifagy; alle tiefsten Reide sind aufgewintert, valamennyi lapos andulóföld kifagyott; ed

hat aufgewintert, vége a' télnek.

Andwipfeln, cs. lecsúpoz, lebuglyáz, megcsúpoz, megbuglyáz, (fát); kicsúváz, (eladott fát).

Andwippen, cs. kimerlegel.

Andwirfen, cs. kiesztözöl, kidolgoz, kimunkál, kinyor, (valamit valakinek); megdagaszt, kidagaszt; megbánt (lökörmöt); feltagol, (szarvas). —, k. halni, v. munkálni megszűn; diese Arznei hat aufgewirft, ez a' gyógyszer megszűnt hatni v. munkálni, v. ez a' gyógyszer már nem munkál.

Andwirren, cs. kibont.

Andwischen, cs. kitéröl. —, k. elillan, eloson.

Andwittern, cs. elmállaszt, elporhaszt, (érczet a' lóg); kiszaglál, felszaglál, kiszimatol, (fürjet a' vizslá); kitalál, feltalál. —, k. elmállik, elporhul, (érez a' légen); menydörögni, v. porhulni megszűn.

Andwitterung, die; elmállasztás, elporhasztás; elmállás, elporhulás; gőz, pára, (elmálló ásványokból).

Andwölben, cs. kiholtos, **kiboltives**.

Andwölbung, die; kiholtos, **kiboltivesés**.

Andwölken, cs. befelleg, hcselhez; der aufgewölfte Abend, felleges v. felhős est. —, vh. kiderül.

Andwuchs, der; kicsirázás; kinövés, púp, hoporj, gümő; fattyuág.

Andwühlen, cs. kitér, feltúr, kiváj, felváj.

Andwurf, der; kivetés, ki-

hányás, kiköppés; elővetés (kúpjátékon); köp, nyál, turha; hányadék, okádék, (hegyből, tengerből); mustra, kimustrált, (juh st.); pókedék, okádék-ember.

Andwürfelte, cs. kikoczkáz, koczkán kijátszik, (szándzsát, st.)

Andwürfen, der; mustra, selejt, kimustrált v. kihányt (valami).

Andwürgen, cs. kiökrendez, ökredezve, v. erőködve kivet, v. kiad. —, k. fojtogatni megszűn.

Andwurfeln, cs. kiszaggat, kitép, (gyökereztül).

Andwurfelung, die; kiszaggatás, kitépés.

Andwühlen, k. dühödni megszűn; síh —, magát dühödni.

Andwaden, cs. kifogaz, fogakra kimetél, kicsipköl.

Andwähren, cs. kifzet.

Andwähren, cs. kiszámlál.

Andwähler, der; kifzető.

Andwählung, die; kifzetés.

Andwähnen, cs. kicsipköl, (szirmot st.).

Andwähnen, k. fogzani megszűn, megfogzik.

Andwanken, cs. megszid, leford. —, k. kicsivakodja v. kiveszokszi magát.

Andwappen, cs. kicsapol; mór, árul (csapról).

Andwännen, l. Abwännen.

Andwännen, cs. besövényez, begyepűz; elsővényel, elgyepűz.

Andwännung, die; besövényezés, begyepűzés.

Andwähnen, cs. megtizedel, tizedel, megdézsmál, dézsmál.

Andwähnen, cs. kifogynaxt.

elfogyaszt, kiemészt, el- emészt; elerőtlenít, ki- aszit, kiszáraszt, (a' kór). —, k. és vh. kiaszik, el- aszik, elfogy, kiszárad; elsorvad st.	egy ingre vetkezni. —, k. rh. elköltözik; ünne- pélyesen v. pompával ki- megy; elfut, elszalad. —, daß; kiköltözés, el- hordozkodás.	Außzupfen, cs. kitép, ki- szaggat.
Außziehung, die; fogyasz- tás, emésztés; asztór, kiszáradás.	Außziehung, die; kihuzás, kivonás; levetkezés; vet- keztetés; kiköltözés.	Authentisch, mn. hiteles, i- gaz, valóságos. —, ih. hi- telesen, igazán.
Außzeichnung, cs. kijegyez, kijelel (úrut, fát); kiír, kijegyez (könyvből); ki- rajzol, kidolgoz (rajzot, tervet egészen); megkül- ömböztet. —, vb. megkül- ömbözteti v. kimutatja magát.	Außzieren, cs. fölékít, föl- ékesít, fölczifráz, föl- piperéz.	Automat, der; automat, önmozgony.
Außzeichnung, die; kijegy- zés; megkülömböztetés.	Außsierung, die; fölékítés, fölczifrázás, fölpi- perézés.	Autor, der; — könyvszer- ző, könyvíró, szerző, író.
Außz eigen, l. Außweisen.	Außsimmern, cs. kiácsol, ki- bárdol, kifarag, megfarag.	Autorität, die; könyv- szerzőség, könyvíróság, szerzőség.
Außzeren, cs. kiránczigál.	Außsimmerung, die; kiácsol- ás, kibárdolás, kifaragás.	Auweh! isz. jaj.
Außziehen, cs. rh. kihúz, ki- von; levet, (csizmát st.); kinyújt, (vasat); kivon, kitép, (növényt); kivöl- gyel; einen —, valakit levetkeztetni; sich —, le- vetkezni; die Sandstuhle —, a' keztüköt lehúzni; sich bis auf Hemd —,	Außsirkeln, cs. kiczirkalmaz.	Wacht, l. Wachth, Wachtst.
	Außsirkelung, die; kiczir- kalmazás.	Wachhajt, die; postahajó, hírbajó.
	Außsicheln, cs. kipisszeget; kisszog. —, k. kipisszogi, kisszogja magát.	Wre, l. Wchse.
	Außsug, der; kiköltözés, el- költözés; elmenés, kita- karodás; kivonat, (könyv- ből, növényből); fiók.	Wrt, die; fejszo; bárd, ácsbárd. —blatt, daß; fej- szelap. —stein, der; fej- szedok. —stiel, der; fej- szenyel.
	Außzugstweife, ih. sommán- ként; kivonatonként.	Wertzeln, daß; fejszécake; bárdocake.
		Wet, die, l. Wffel.
		Wur, der, l. Wur. — blau, daß; azurkék; azur. — nen, mn. azur, azurból való.

B.

B, daß; B, (második be- tűje a' német abc-nek).	Babylonisch, mn. babiloni.	Bacchant, der; Bacchus' pajpa.
Baate, l. Bafe.	Baccalaureus, der; baccalaureus.	Bachbunge, die; deréce.
Baal, der; Báál, (álásten). —spaffe, der; Baal' pajpa.	Baccalaureat, daß; baccalaureusság.	Bache, die; vademe, vad- emsc.
Baal, l. Bar.	Bach, der; csermely, pa- tak.	Bacher, der; vadkan.
Babbeln, k. dadog, gagyog, petyeg.	Bacchanales, t. Bacchus' ünnepe; dőzsnapok, ti- bornya.	Bachfahrt, die; horhos.
Babel, Babylon, daß; Bá- bel; Babilon, (város).	Bachausfel, l. Bachstetze.	Bachfisch, der; pataki hal.
Babylonier, der; babiloni.		Bachholunder, der; kánya bangita, kányafa.

Bachhündchen, das; vidvásztaesko.

Bachkrebs, der; pataki rák.

Bachkresse, die; görgicsó, göhhal; zsáza zombor.

Bachmünze, die; vizi menta.

Bachschmerle, die; pataki márna.

Bachschmetter, der; árnyékszék-tisztító.

Bachstelze, die; *billegény*, (billegtető).

Bacchus, der; Bacchus, horisten. — fest, das; Bacchus' ünnepe. — flab, der; — septer, das; Bacchus' botja.

Bachvogel, der; *billegény*.

Bachwasser, das; patakviz.

Bachweide, die; ickettyofüz.

Bachäpfel, der; rántott alma.

Bachbier, die; rántott körte.

Bachbord, das; *taibal*, (tétről vett balrész a' hajónak).

Bachbrot, das; sütődesszka.

Bache, die, Bader, der; arcz, pos, pofa.

Baden, es. rh. süt. (kenyeret); ránt, (csirkét, halat); aszal, (gyümölcsöt); éget, (téglát); edz, (vasat); Haare baden, hajjat göndöríteni (tésztaharakottan, a' kemenczöben); Seideneherden —, selyembogarat fusasztani. —, k. süll; es hat diese Nacht gebaden, az ójszaka pillőzett.

Badenbart, der; barkó.

Badenbein, das; járomcsont.

Badendrüse, die; arczmirigy.

Badengrübchen, das; arczgödör.

Badenmaßen, der; járomcsont.

Badenmuffel, der; túrogatóizom.

Badenpulver, die; arczütör.

Badenreiß, der; posoncscapás.

Badenstich, der; zápfog, *rágfog*.

Bader, der; pék, sütő. — brod, das; pékkenyér. — bursch, — knecht, der; péklegény. — eh, die; pékmesterség; sütő, (hely, ház). — handwert, das; pékmesterség. — schneider, der; péklegény. — kunst, die; pékczéh.

Badstich, der; rántott hal.

Badstast, der; sütővendég.

Badgeld, das; sütőpénz.

Badhaus, das; sütőház.

Badhefen, t. ölesztő, czők, pár.

Badmuffel, die; sütőmelen-
cze.

Badobst, das; aszalt gyümölcs; rántott gyümölcs.

Badofen, der; sütőkemen-
cze.

Badofenloch, das; kemen-
czeszáj.

Badofenstus, der; sütőpénz; kemen-
czepénz.

Badordnung, die; sütősor.

Badpfanne, die; lábas, serpenyü.

Badsthaufel, die; Badstie-
ber, der; sütőlapát.

Badstüffel, die; szakajtó,
szompor.

Badstein, der; téglá.

Badstube, die; sütőszoba;
sütőház.

Badstrog, der; sütőteknő.

Badstuch, das; sütőruha,
szakajtoruha.

Badwert, das; sütőmény.

Bad, das; fürdő; hévíz;

das Bad anstragen müß-
sen, másokért lakolni.

Badeur, die; fürdővel-élés;
eine — brauchen, fürdő-
vel élni, fürdőt hasz-
nálni.

Badstrau, Bademagd, die;
fürdőszőnyeg, *fürdőszura*.

Badegast, der; fürdővendég.

Badegeld, das; fürdőpénz.

Badehaus, das; fürdőház.

Badehemd, das, Bademan-
tel, der; fürdőing, für-
dőköpönyөг.

Bademacht, l. Badergesell.

Badepopf, l. Schryblyopf.

Bademeister, der; fürdőmes-
ter.

Bademutter, l. Wehmutter,
Hebamme.

Baden, es fürösz, megfür-
rösz. —, k. és vh. für-
dik; sich in Wässern —,
gyönyöröden úszni; die Wie-
nen —, mehekert, v. kap-
tárt lemártani; das Bad
badet, úszik a' kerék.

Baden, das; fürdés; fürösztés.

Badenplatz, der; fürdőhely.

Bader, der; fürdős.

Baderey, die; fürdős' háza;
fürdőház.

Badergesell, der; fürdőslé-
gény.

Badestube, die; fürdőszoba.

Badewanne, die; Badepuber,
der; fürdőkáld.

Bademarm, mu. fürdőmelen-
gü, langyos, honyog.

Badewasser, das; fürdőviz.

Badzeit, die; fürdésidő.

Badezug, das; fürdőszer,
fürdőbutor.

Badezimmer, der; fürdőszobá.

Baden, k. hüfög, ugal,
cschol.

Badage, die; butor, mátha,
molyó, poggyász; uöpp'-
alja. — farren, der; poggy-

gyászargonca. — pferd, **das**; máhásló. — wagen, **der**; poggyászkocsi, poggyászszeke.

Baggern, cs. kiiszapol, medret tisztít.

Baggert, **der**; iszapmerő.

Bähen, cs. melenget; pirit, (kenyeret); borogat, borogat, (daganatot).

Bähesdchen, **das**, l. **Ärnterdschen**.

Bahn, **die**; ösvény, út; pálya; sík, tér; hát, lap st. (kalapács, sejszécé st.); — **brechen**, útát törni.

Bahnen, cs. útát nyit v. tör; sík einen Weg —, magának utat nyitni; ein gebahnter Weg, járt v. tört út.

Bahre, **die**; szent Mihály' lova, gyászpad.

Bahrenträger, **der**; testhordó.

Bahrtuch, **das**, l. **Leinwand**.

Bähung, **die**; melengetés; piritás; borogatás.

Bajenett, **das**; puskagyilk, *szurony*.

Baibe, l. **Beibe**.

Balbord, l. **Bachbord**.

Balk, **der**; bot.

Balanciränge, **die**; súlyegyenlítő.

Balan, **die**, l. **Gleichgewicht**.

Balack, **Balackrubin**, **der**; balaszgyémánt.

Balbier, l. **Barbier**.

Bald, **ih.** majd; nem sokára, mindjárt; hamar, sebesen; korán, jókor; könnyen; hamar; csaknem, szinte; majd; csak hamar; eine Stunde vergeht —, hamar elmegy egy

óra; etwas — begreifen, valamit könnyen, v. hamar megfogni; ich wäre — gefallen, majd elestem; ich hätte es — geglaubt, majd, v. csaknem elhittem; — darauf, csak hamar azután; so — als, mihelyt; — so, — anders, majd így, majd úgy, v. most így, majd úgy; — hier, — da, majd itt, majd ott, v. most itt, majd ott.

Baldschin, **der**; mennyezet.

Balderich, **der**; Baldor, (húsvét).

Baldig, **mn.** hamar, kora.

Baldrian, **der**; gyökönke.

Baldwin, **Baldus**, **der**; Bald, (húsvét).

Balearische Inseln, t. baleári szigetek.

Balg, **der**; bőr, hám, héj, tok, léha, ondó; bőr, (egészen lenyúzva); fuvó; kölyök, poronty, taesko.

Balge, **die**; dózsa, kád, csöbör.

Balgen, **vh.** birkozik, küzködik, küzd.

Balgensopf, **der**; fuvó' nyaka.

Balgentreter, **der**; orgonanyomó.

Balger, **der**; birkozó, küzködő. — **en**, **die**; birkozás, küzködés.

Balggerist, **das**; fuvótalp.

Balggeschwulst, **die**; *tömlődag*.

Balgrohr, **das**; fuvócső.

Balgstümpel, **der**; fuvókar, fuvónyél.

Balken, **der**; gerenda; szelencs; gerendely; hamhárpadlás; borozdaköz; keresztiga. (mörlegen).

Balkenband, **das**; lautnyereg, lantsám.

Balkensopf, **der**; gerendafo, gerendavég.

Balkenreht, **das**; gerendajog.

Balkentisch, **der**; gerendázat' rnzja.

Balkenkaffter, **die**; *gerendol*.

Balkenschiffse, **die**; gerendzsillp.

Balkenschüssel, **der**, l. **Balkenband**.

Balkenschuh, **der**; *gerendaláb*.

Balkenstein, **der**; gerendakő.

Balkensülze, **die**; *Balkenträger*, **der**; mestergerenda.

Balkenwage, **die**; gerendmérleg.

Balkenjosf, **der**; *gerendujj*.

Ball, **der**; labda; golyó, tekó; gomoly; hál, tánczvigalom; ugatás; — **spielen**, labdézni; einen — **machen**, tekét csinálni, (billiardon).

Ballade, **die**; balláda, *regedál*.

Ballaß, l. **Balack**.

Ballaß, **der**; súlyteher, alteher (kavicsból st. tengeri hajókou); mustra, alja v. rozsa (valaminck); — **einnehmen**, súlyterhet rakni; — **ausladen**, súlyterhet üríteni.

Bällchen, **das**; labdácska; golyócska, tekécsko; félvég; ein — **Leinwand**, félvég gyöles, v. vászon.

Ballen, **der**; labda; göngyöleg; hál, (papiros, 10 rizma v. 200 konoz); vég (vászon, 12—32 rőf); festéklabda (a' könyvnyomónál); hüvelykhú.

Balgen, ca. göngyölít, göngyölget. —, vb. göngyölődik, gomolyodik; der Schnee balet sich, a' hó gomolyodik; mit gebalter Hand, öklös, v. ökölbe-szorított kézzel.

Balgenbinder, der; málhákötő.

Balgenbege, der; vivószál, gombos tör.

Balgenflechte, t. labdafa (a' könyvnyomónál).

Balgenfreuz, l. Augenfrenz.

Balgenherz, das; labdabőr.

Balgenhof, der, l. Paßhof.

Balgenjenn, das; göngyölcsin.

Balget, das; színtáncz, nézőtáncz, balét.

Balgen, die; megye, kerület.

Balghaus, das; labdaház.

Balghaub, das; báruha, bálküntös.

Balghmeister, der; labdamestertor.

Balghsch, das; labdavorórecze.

Balghon, der; szállabda.

Balghrose, die; labdarózsa, (virág).

Balghschlögel, der; labdaütő, labdaverő.

Balghspiel, das; labdajáték.

Balghsam, der; balzam. —baum, der; balzamsfa. —blume, die; balzamsvirág. —büsche, die; balzammillyo, balzamszelence. —duft, der; balzamillett. —geruch, der; balzamszag. —holz, das; balzamsfa.

Balghsamme, die; kerti fávirág.

Balghsamiren, ca. balzamos, meghalzamos, bebalzamos.

Balghsamirung, die; balzamoszás.

Balghsamisch, mn. balzamos.

Balghsamkräuter, der; balzamosár.

Balghsamkraut, das; balzamsfa.

Balghsamölhl, das; balzamosolaj.

Balghsamappel, die; balzamostermő nyárfa.

Balghsamplanze, die; balzamosnövény.

Balghsamstrauch, der; balzamoscserje.

Balghsamtaube, die; balzamosfenyő.

Balghscharf, der; Boldizsár (finév).

Balghsch, die; tojózása, párzása (a' nagyobb madaraknak, különösen a' fajoknak).

Balghsch, k. párzik, tojójik.

Balghsch, der; Bambusrohr, das; bambusz, bambusz nád.

Balghsch, l. Butterbomme.

Balghscheln, l. Baumeln.

Balghscheln, es. vor, kopogtat, pufogat, (bőrt, a' tohak).

Balghschbaum, l. Paradiesfeigenbaum.

Balghsch, l. Banf.

Balghsch, das; (Wänder, t.); szalag. pántlika; galand; szatyng; kötő, kötélek, kötelék; pünt, foglaló; vasabroncs. —, das; (Bande, t); bilincs, rab-sziz; kötelék.

Balghsch, der; kötés, (könyvro nézve); kötet, darab, rész, (könyvro nézve).

Balghsch, der; in.

Balghschbeinfügung, die; szalagos ízülés.

Balghsch, das; szalagoscska; pántlika; galandocska, kötetocska.

Balghsch, die; szél, oldal, banda.

Balghschisen, das; abroncsvas, pántvas.

Balghschier, der; vállsallaug; vállheveder.

Balghschischpis, der; csikos jaszpisz.

Balghschiren, ca. szalagos, fel-szalagos, pántlikáz, fel-pántlikáz.

Balghschfabrik, die; szalaggyár, szalagműház.

Balghschsch, der; csikos gal-dóc.

Balghschfran, die; szalagárosnő, galandárosnő.

Balghschhafen, der; ajtószark; kapcsolvas.

Balghschhandel, der; szalagkereskedés; galandkereskedés.

Balghschholz, das; abroncsfa.

Balghschindig, mn. megszelídített.

Balghschindigt, es. megszelídít, megszaboláz, fekez.

Balghschindigung, die; megszelídítés, megszabolázás.

Balghschindit, der; orgyilkos; zsi-vány.

Balghschmacher, der, Balghschwecker, Balghschwirker, der; galandműves, szalagszövő.

Balghschhandwerk, das; —weber, —wirker, die; szalagosság; szalagszövő.

Balghschmaische, die; szalagbókor; kokárda.

Balghschschneifer, der; bodnárkés.

Balghschschapel, der; faszeg.

Balghschschmuck, t. széles csik, v. metélt.

Balghschschweif, das; gúzsabroncs.

Balghschschroffe, die; szalagrosza.

Balghschschleife, die; szalagbókor.

Balghschschlein, der; csikó, szalagbó.

Bandkitt, daş; abroncsfa.	alá dugai, valakit le-	kezethöl); kitékos, ki-
Bandstuhl, der, Bandmilch,	tenni.	rekozt (egyházból), átok
le, die; szalagszöszék,	Banfactie, die; bankrész-	alá vel.
mónaszék, szalagmóna.	vény,	Banner, l. Zensfelsbanner.
Bandtreffe, die; szalagpa-	Banfarbeit, die; szék munka.	Bannerherr, der; zászlós
szomány.	Banfarbeiter, der; szék-	úr; zászlótartó.
Bandwaare, die; szalagáru.	müves.	Bannfluch, der; egyházi átok.
Bandwinde, die; csigolya	Banfbein, daş; lóczaláb,	Bannforst, der; tilos erdő.
fűz; köd fűz.	padláb.	Bannfester, die; <i>tilsajtó</i> ,
Bandwurm, der; galandfé-	Banfart, Banfert, der;	<i>tilprés</i> , tilos sajtó.
reg.	fattyú.	Bannfente, t. alattvalói (va-
Bandzieher, der, l. Baud-	Bannbohrer, der; lóczaláb-	lamelly kerületnek, v.
hafen.	furó, széklábfuró.	hatóságunk).
Bange, mn. aggodalmas, fé-	Bännschen, daş; lóczácska,	Bannmeile, die; <i>tilmérfüld</i> ,
lelmes, nyugtalan; einem	padocska, padka.	<i>tilhatár</i> .
— machen, valakit ag-	Bannteisen, daş; padkapocs.	Bannmühle, Bannofen, l.
gasztani; es wird mir —,	Bännsfänger, der; útséli,	Zwangmühle, Zwangofen.
felek, v. rettegék; ich	v. piszei énekes; rossz,	Bannrichter, der; büntör-
stehe hier in banger Er-	v. rikiesoló költő.	vényszéki bíró.
wartung, aggodalmas vá-	Banferott, der; tenk, bu-	Bannstraß, der; egyházi
rakozásban állok itt; es	kás; kipusztulás. — iter,	átok.
ist steht —, rekkenő hőség	k. megbukik, tenkre jut.	Bannvogt, l. Flurschüb.
van, v. rekedt a' lég.	— iter, der; megbukott,	Bannwasser, daş; tilos víz.
Bängel, l. Beugel.	kipusztult, tenkrejutott.	Bannwein, l. Weinbann.
Bängigkeit, die; aggodalom,	Banfett, daş; tor, ünneptor.	Bannzaun, der; határkeri-
félclem, rettegés.	Banfhorn, daş; kis üllő.	tés, határsövény.
Bänglich, mn. nyugtalan,	Banflehne, die; lóczakar,	Baue, die; pajta fia, paj-
szepegő.	padhát.	taszer; kas, kosár.
Bänglichkeit, die; nyugta-	Bannmeißel, der; <i>vágvéső</i> .	Bausen, der; poh, polroh.
lanság, szepelgés.	Bannmesser, daş; eztkő.	Bausen, es. pajtaszerbe rak.
Bank, die; lóca, pad;	Bannnote, die; banklevél,	Baytina, der; Iván, (hónév).
bank, (pénzváltó, v. kül-	bankjegy, bankuóta.	Bar, mn. és ib. meztelen,
csönző intézet); ponk,	Bannrichter, der; bankbíró.	meztelen; tiszta, ment;
zátony, (oszigraponk,	Bannschlichten, daş; székre-	tiszta, koveretlen; kösz,
sziklazátony); réteg, (kő-	vágás, húskivágás.	meglevő; barfus, meztel-
szón —, palaréteg); asz-	Bannschlichter, der; szék-	lib; bare Nisch, tiszta
tal, szék, (dolgozó, kéz-	vágó, székre-vágó, szék-	toj; bare Wild, kész
müveseké); reud, osz-	húsáros.	póuz; aller Schuld und
tály; die weltliche —,	Bannstückig, mn. kimérhe-	Natel —, minden vét-
geistliche —, világi, papi	tő, kivágható, (hús).	ség - 's szennyől ment.
reud; burch die —, álta-	Bannstück, der; székbor.	Bär, der, (t. Bären); med-
lán fogva; etwas auf die	Bann, der; kirekozt'és, ki-	vo; kandiszó; gönczöl'
lange — schießen, valamit	tillás (gyülekezetből); ki-	szekereq einen Bären an-
elhagolni; einen zur —	átkozás (egyházból); átok,	binden, abbinden, adó-
halten, valakit le- v. meg-	(egyházi); einen in —	ságot tonni, factui. —
szólni; mit einer Person	thun; valakit átok alá	der, (t. Bäre); kótisko-
von der — fallen, vala-	vetni.	loncz; rakás v. halom
kivel megcsni; einen un-	Bannen, es. kiüz. kitilt,	dara.
ter die —reden, valakit pad	eltilt, kirakeszt (gyüle-	Barsch, die; deszkasátor.

- Baranfe, die; bányabőr, (szürkés, göndör); muszkabányabőr.
- Barbar, der; barbár; durva, vad, kegyetlen (emher); barbárai ló.
- Barbara, Bärbel, die; Borbála, Boris, Bora. (uőnév).
- Barbaren, die; Barbária, (tartomány); pusztaság, sivatag tartomány; durvaság, vadság; kegyetlenség.
- Barbarfaff, der, renkesz v. bonta sólyom.
- Barbarinn, die; barbárnő; durva, vad asszony.
- Barbarisch, mn. idegen, külföldi; durva, vad, zordon; embertelen, kegyetlen.
- Barbe, die; márna; rózaahal.
- Bärbeifig, mn. haragos, rigolyás, veszekedő.
- Barber, der; barbáriai ló.
- Barbier, der; borbély. — befen, das; borbély medeneze, beretválkozó tál. — bestek, l. Barbierzeug.
- Barbieren, cs. beretvál; cincu —, valakit megberetválni, cserében, v. játékban megcsipni.
- Barbierzeug, der; borbély-egény.
- Barbermesser, das; beretva, borotva.
- Barbiermesser, der; beretvaszár, fenszárj.
- Barbierstube, die; borbélymühely.
- Barbierzeug, der; borbély-egény.
- Barbier, der; parket. — en, mn. parket, parketből való.
- Barbentmacher, der; parketsző, parkettakész.
- Barde, der; bárd. (költő Zsebszödr. II.
- és dalmok a' régiéknél); költő, dalmok, (jelcsb).
- Bärenbäcker, der; medveszelindek.
- Bärenbäcker, die; medvetakaró; medvecsótár.
- Bärenbrot, l. Lafrischaff.
- Bärenfang, der; medvefogás; medvevadás, medvefogó.
- Bärenfett, das; medveszír.
- Bärenführer, der; medvemutató, medvevezető.
- Bärenhaut, Bärenhäute, die; medvezaklatás, medveharoz.
- Bärenhaut, die; medvebőr; anf der — liegen, heynyelni.
- Bärenhäuter, der; heuye; semmirekellő.
- Bärenhäuterei, die; semmirekellőség, gazság.
- Bärenhäuterisch, mn. és ih. semmirekellő; gazul.
- Bärenhüter, der; medvesz, (csillagzat).
- Bärenjagd, die; medvészet, medvevadászat.
- Bärenkranz, die; barcs akánt.
- Bärenkett, der; medveganéj; ezüsttajt, ezüst-hab.
- Bärenkette, der; hummer-rák.
- Bärenkettein, das; ezüstkankalin, fülvirág.
- Bärenschmalz, der; medveszír.
- Bärenstape, die; medvetalp.
- Bärentraube, die; lenyal kukojeza, medveszibő.
- Barett, das; uőgyszögű papi süveg.
- Barett, der; mezifagy, hóelötti fagy.
- Barfuß, mn. meziláb.
- Barfüßer, Barfüßermensch, der; sarutlan barát v. monak.
- Barfüßig, mn. mezilábú.
- Barhäutig, Bartkyfig, mn. hajadon fővel.
- Bärinn, die; nőstény medve.
- Barke, die; bárkahajó, (3 árbocos, 200 tonnás); bárka.
- Bärkapp, der; korpaff.
- Bärme, die; sepiő, alj; hab, tajték (seren, töltéskor).
- Barmherzig, mn. könyörületos, irgalmas; nyomorult, szegény. —, ih. könyörületesen, irgalmasan; nyomorultan, szegényül; Barmherzige Brüder, Schwwestern, irgalmas barátok, apácák.
- Barmherzigkeit, die; könyörülelenség, irgalmas-ság.
- Bärnuff, der; medvekarmanlyu.
- Bärnutter, die; anyaméh, méh, nádra.
- Barometer, das; légmérő.
- Baron, der; báró.
- Baronesse, die; báróné; báró kisasszony.
- Baronie, Baroneu, die; báróság.
- Bärpfeife, die; bordásip, (orgonáhu).
- Barre, die; Barren, der; korlát, retesz, sorompó; kormánykar, (hajó); rúd (nemes ércz); t. n. Barre Getb, egy rúd arany.
- Barz, Barzsch, Barzsch, der; szög, sügér.
- Barzsch, mn. lanyar, nyers, (iz); zordon, nyers, kemény, (hang); durva, darabos, zordon, komor, mogorva, (természet, szokás).
- Barzschaff, die; készpénz.

- Bart, der; szakáll; kalászszáka; hajusz. (a' halaknál); sorte, (a' növényeken); altaréj (kakasó); kulcsatoll; vaddisznóorr; einem etwas in den — sagen, v. werfen, valakinek valamit a' szemébe mondani; über des Kaisers — streiten, baggyapjan, v. császár' szakállán perloni.
- Bartden, ~~das~~; szakállacaka.
- Bartdecken, ~~das~~; szakállmedence.
- Bartbürste, die; hajuszkéfe.
- Barte, die; hárđ; halesont, (szilagtalan).
- Bartäden, t. hajuszszáka.
- Bartbisch, der; márná; tasza, (hal).
- Bartgras, ~~das~~; fonyer.
- Barthaar, ~~das~~; szakállszőr.
- Barthaber, der; hola zab.
- Barthe, die; híd.
- Bartholomäus, Barthel, der; Bertalan, (finév); er weiß, wo Barthel Noß holt, tudja Pál, mit kassál.
- Bartig, mn. szakállas.
- Bartled, mn. szakállatlan.
- Bartnagel, der; sasszeg.
- Bartnelke, die; csillag szegfa.
- Bartnuss, die; török v. vorreszmogyoró.
- Bartshere, die; hajusznyiró, szakállnyiró.
- Bartshierer, l. Barbier.
- Bartstefe, die; szakállszappan, berotválkozó szappan.
- Barttuch, ~~das~~; szakállkendő, berotválkozó kendő.
- Bartzangelösen, ~~das~~; hajuszodoritó, hajuszpederítő.
- Bartzische, die; fölfődeles hintó, *feljüclü*.
- Bälbinkel, der; metéug.
- Bärwurz, die; medvetalpfü.
- Basalt, der; bazalt.
- Basle, die; nőtestvére valakí' szülőinek.
- Basel, ~~das~~; Bázél, (tartomány, és város).
- Basler, der; bázeli.
- Basilien, Basilienkraut, ~~das~~; bazsalikom.
- Basiliöf, der; bazsilszk.
- Basilius, der; Bazul, (finév).
- Basst, der; mélyhangúnekas.
- Basson, der, l. Fagott.
- Bass, ih. igen; inkább.
- Bass, der; mélyhang; den — sügen, mélyhangot énekelni; den — spülen, mélyhangot játszani.
- Bassige, die; hógöhedü, gordon. — usaitte, die; hógöhdúr, gordonhúr. — r, der; hógös, gordonos.
- Bassstefe, die; bordósip, (orgonában).
- Bast, der; sikhéj, (a' fákou); külhártya, külbör, hám. (a' növényeken); külbör.
- Bastard, der; kores. — v. — hier, ~~das~~; koresál-
lat. — pfanze, die; kores-
növény.
- Bastel, mn. sikhéj, sikhéjhol való.
- Bastel, die; hástya, várfal, védfal, *várszeg*.
- Bastien, der; Sebestyén, (finév).
- Bastling, der; magvas kender.
- Bataille, die, l. Schlacht, Treffen.
- Bataillon, ~~das~~; zászlónl.
- Batav, Bataver, der; batáviai.
- Batavien, ~~das~~; Batávia, (tartomány).
- Batild, Batildis, die; Batild, (nőnév).
- Bathengel, der; gamandor tarorja.
- Batiz, der; batiz, batizgyoies. — en, mn. batiz, batizból való. — weber, der; batizszövő, batiztakács.
- Batsche, l. Patzche.
- Batterie, die; ágyutölp.
- Baten, der; négykrajczáros; er hat —, pénzes ember, v. van pénze.
- Batig, l. Patzig.
- Bau, der; építés; művelés, tenyésztés; épület; alkotmány, szerkezet; gödör, lyuk, verem; vármunka, nyilvános munka, (büntetésül); auf den — kommen, virnunkára küldetni, v. illetetni.
- Bauamt, ~~das~~; építő hivatal, v. tisztség.
- Bauaufschlag, der; költség-
szám, (építésre).
- Bauart, die; építésmód; alkotmány, szerkezet.
- Baunoffener, der; építési ügyelő.
- Bauch, der; has; potroh, poh; teknő, (hajóó); has (korsóó it.); die Baune ist auf dem Bauche, hasal, v. földön fekszik az ágyu; die Hügen sind bei ihm größer als der —, nagyobb a' szemé, mint a' hasa. — bruch, der; has-
sérv, hasserülés. — diener, der; hasizláló, eszomiszom ember.
- Bauchre, l. Bende re.
- Bauchfell, ~~das~~; hasizlalya, haskéreg, bündő.

Bauchfinne, die; hasszárny (a' halaknál).	utal); rak (főszket); művel, dolgozik, műveltet, dolgoztat (szőlőt, bányát); termeszti, vet, (huzát); auf jemand, vagy etwas —, valakiben, v. valamiben hiszni, v. valaki' szavának, vagy valaminek hitelt adni. —, k. kiáll, kinyúl; felnyul, ... magassága, v. ... magasságyi; összeillik; der Baum bauef 50 Fuß, ez a' fa 50 láb magassága.	Baueriade, die; ujjas mel-lény.
Bauchflut, der; hasmenés, hasfolyás, hassikulás.	Bauer, der, és das; kalitka, kalit.	Bauerfeld, der; sühedor, sühancz; pimasz, paraszt-tuskó.
Bauchgrinnen, das; has-csikarás.	Bauer, der; paraszt, pör; földművelő; jobbgy. pa-raszt; pimasz, durva —arbeit, die; mezői mun-ka; nehéz dolog; durva mü. —bengel, der; pa-rasztlegény; parasztpi-masz, parasztluskó. —futsche, der; paraszt le-gény.	Bauerfittel, der; pörgú-nya.
Bauchgurt, der; hasövező, hasheveder.	Bauererz, das; termékörez, (könnyen megismerhető).	Bauerfleiß, der; paraszt-béres, parasztszolg.
Bauchhöhle, die; hasüreg.	Bauerfrau, die; Bauerweib, das; parasztnaszony, pór-naszony, parasz v. pór nő.	Bauerleben, das; der Baum bauef 50 Fuß, ez a' fa 50 láb magassága.
Bauchig, Bäuchig, mn. ha-sas, hasok, pohos, pot-rohos.	Bauerdirne, l. Bauerin-dien.	Bauerleten, das; pörbübér.
Bauchkniefen, das, l. Bauch-grinnen.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauerlich, mn. paraszti.
Bauchlinie, die; hasvonal, fejtérvonal.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauerlieb, das; parasz-tének, pördal, dana.
Bauchmüffel, der; has-izom.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauerlöhne, der; parasztluskó.
Bauchnacht, die; hasvarrás, hasfőrezelés.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauermeister, der; parasztléány.
Bauchöffnung, die; Bauch-schnitt, der; hasmetszés, hasnyitás.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauermeister, der; parasztléány, pörkura.
Bauchputzader, die; has-ütér.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauernaufstand, der; pa-rasztzendülés, pörlázadás.
Bauchredner, der; hasbe-szélő.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauernfiedler, der; ezinczo-gó, pörhagedüs.
Bauchriemen, der; heveder, hevederazif; hasszorító.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauernfrohe, die; robot, szakmány.
Bauchring, der; hasgyűrű.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauernfrost, die; parasztkenyér; paraszt élelem, pörtáp.
Bauchrinde, die; dombor, (az építésben).	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauernkrieg, der; parasztláboru, pörhad.
Bauchsorge, die; hasgond.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauernregel, die; parasztre-gula, pörzabály.
Bauchstich, der; haszurás.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauernschuler, Bauerpfaf-ter, der; parasztsikaró, jobbgyenyomorgató.
Bauchstück, das; hasremek, (hús); teküdrész (a' haj-jón).	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauernseuf, der; vetési tar-sóka.
Bauchung, die; domborítás, (az építésben).	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauernstand, der; parasztléány, pörrend; parasztléány, pörállapot.
Bauchwasserfucht, die; has-vizkór.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauerweib, der; parasztléány, pörkura.
Bauchwech, das; hashaj, has-fűzés, hasfájdalom.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauerweib, der; parasztléány, pörkura.
Bauchwurm, der, bélgiliszt-a.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauerweib, der; parasztléány, pörkura.
Baudirector, der; építési igazgató.	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauerweib, der; parasztléány, pörkura.
Bauen, cs. épít, (házat); csinál, készít, (hajót,	Baueigentum, das; tulaj-donság.	Bauerweib, der; parasztléány, pörkura.

Bauerpfand, das; parasztló.	Baufloßen, t. építési költség.	Baumflechte, die; tündő zuzmó.
Bauerschaft, die; parasztság; pórság.	Baufunft, die; építőmesterség, építő művészet.	Baumfrucht, die; fagyümlős.
Bauerschichte, die; csapadék; csárda.	Baufünftler, l. Baumeister.	Baumgang, der; faszor, faszikátor.
Baueremann, der, parasztember.	Baufeute, t. építők.	Baumgang, die; örvölőd, (vadlúd' szája).
Bauerfrucht, die; parasztnyelv, pórnyelv.	Baufuß, mn. lakható.	Baumgarten, der; bigecs, gyümölcskert, lanka.
Bauerheil, der; pórdegály, pórölyf. —, mn. pórkevény.	Baufußig, mn. építeni-szerető.	Baumgärtner, der; gyümölcskertész.
Bauertanz, der; paraszttáncz.	Baum, der; fa; zúgolyfa; sajtófa; sorompófa, (révpartok v. folyamok előtt); pózna, rúd; aus dem — legen, révből horgonyra szállani, (hogy a' hajó elindulásra elkészítéséck).	Baumgärtneren, die; gyümölcskertészség.
Bauertracht, die; parasztviselet, pórviselet.	Baumachut, der; lombagát.	Baumharz, das; faszérg.
Bauertöpel, der; pórpimasz.	Baumaterialien, t. épület-szer.	Baumheide, die; faszóvány.
Bauervolk, das; parasztnép, pórnép.	Baumast, der; hárshéj, sikhéj; héjszövet.	Baumhelder, l. Hohlender.
Bauerweisen, das; parasztagazdaság; parasztság, pórság.	Baumbüthe, die; favirág; favirágzás.	Baumholz, das; nőtfa, nőterdő.
Baufähig, mn. roskadt, rozszant, dülőfelbeli, dülőkeny.	Bäumen, das; fácska.	Baumhüter, der; szőcske.
Baufähigkeit, die; roskadtság, dülőkenység.	Baumeiher, der; építőmester.	Baumkäufer, der; fabogár.
Baufeld, das; szántóföld.	Baumeisen, der; építőmester.	Baumkletter, die; reudőszajtó, reudőprés.
Baufest, mn. erős, tartós.	Baumeisner, k. sityeg, sityong; csügg, sügg, (törvényfű). —, das; sityegés, sityongás.	Baumklotz, der; közönséges fakész.
Baufuß, die; száltalp, száltutaj.	Baumen, Bäumen, es. faltetkerget, (sonalat zúgolyfára, ruhát mangollófára); megtámaszt, lenyomat (fával szénát). —, k. szökell, (fűről fűre mint az evet). —, vh. ágaskodik.	Baumknecht, die; fahimbó, farügy, faszcin.
Baufrohne, die; robot v. szakmány, (melyet kiurának építéskor tenni köteles).	Baument, die; esergő kacsca, kerezo récze.	Baumkruß, die; fatudalom.
Baufuß, der; építőmérték.	Baument, die; fűles banyula.	Baumkruß, die; fatetű, lovelész, korpafőreg.
Baufestenger, der; várarab.	Baument, die; esergő kacsca, kerezo récze.	Baumleiter, die; szedőlétra.
Baufest, der; építővágy.	Baument, die; fűles banyula.	Baumleiter, die; erdei pa-csirta.
Baufest, das; építőállás.	Baument, die; fűles banyula.	Baummalve, die; cserjémálva.
Baufest, mn. munkábau-lévő, munkálatos, (akna, bánya); kellő állapotban v. karban lévő.	Baument, die; fűles banyula.	Baummarter, der; nyuszt menyét.
Baufest, mn. munkábau-lévő, munkálatos, (akna, bánya); kellő állapotban v. karban lévő.	Baument, die; fűles banyula.	Baummaß, die; makkolás.
Baufest, mn. munkábau-lévő, munkálatos, (akna, bánya); kellő állapotban v. karban lévő.	Baument, die; fűles banyula.	Baummeißel, der; kortársz-vész.
Baufest, mn. munkábau-lévő, munkálatos, (akna, bánya); kellő állapotban v. karban lévő.	Baument, die; fűles banyula.	Baummesser, l. Gartenmesser.
Baufest, mn. munkábau-lévő, munkálatos, (akna, bánya); kellő állapotban v. karban lévő.	Baument, die; fűles banyula.	Baummoos, das; famoh.
Baufest, mn. munkábau-lévő, munkálatos, (akna, bánya); kellő állapotban v. karban lévő.	Baument, die; fűles banyula.	Baunachtigall, die; kendericzo, kenderike.
Baufest, mn. munkábau-lévő, munkálatos, (akna, bánya); kellő állapotban v. karban lévő.	Baument, die; fűles banyula.	Baunbuche, die; faszűz-fanemlő, nympfa.
Baufest, mn. munkábau-lévő, munkálatos, (akna, bánya); kellő állapotban v. karban lévő.	Baument, die; fűles banyula.	Baunbüchel, das; fűolaj.

Baumzappel, die; rózsazili.
 Baumzaphl, der; fagyám, fakaró.
 Baumzaphler; Baumzaphler, l. Baumwachó; Baumzaphler.
 Baumzäube, die; fakosz.
 Baumzrinde, die; fakóreg.
 Baumzsaft, der; fagyóv.
 Baumzfüge, die; áglürész.
 Baumzshere, die; faolló, fabotoló, fanyiró.
 Baumzshiff, das; lélekvesztő.
 Baumzshlag, der; lombzás, (festőknél, és rézmetzknél).
 Baumzshliester, der; sorompós, (révpartokon).
 Baumzshnitt, der; fabotolás, fanyirás.
 Baumzshreiter, der; szarvasfogár.
 Baumzshufe, die; faskola.
 Baumzshwamm, der; fagomba; tapló.
 Baumzseide, die; bombász, *fafelyem*, (szövet).
 Baumzsyecht, l. Baumzshletter.
 Baumzstark, mn. izmos, köpözös, renkesz, zömök.
 Baumzstein, der; lombkő.
 Baumzstück, das; fásboly.
 Baumzstübe, die, l. Baumzshfabl.
 Baumzwachó, das; faviasz, fatapasz.
 Baumzwagen, der; kicsi, targonca, (kicsi, emberhúzó).
 Baumzweiter, der; erdőcsőz, erdőkerülő.
 Baumzweurmuth, der; eszjós üröm.
 Baumzwinde, l. Cyhen.
 Baumzwohle, die; gyapot, pamut, pamuk.
 Baumzwohlen, mn. gyapot,

gyapotból való, pamut, pamutból való. — garn, das; gyapotfonal, pamutfonal. — *strauch*, der; — *staud*, die; gyapotta, pamutfa. — *zeug*, der; gyapotszövet, pamutszövet.
 Baumzucht, die; fatenyésztés.
 Baumzordnung, die; épi és rend.
 Baumzplatz, der, l. Baumzshof.
 Baumzraif, der; épületrajz.
 Baumzschad, der; posók.
 Baumzschädig, mn. posítos, posók.
 Baumzsch, der; dombor; összehajtogatott ruha, pamut, (sebre); vánkoska; in — und Wogen, általában, összesen, egészen; in — und Wogen verkaufen, általában, v. összesen adni, árulni.
 Baumzschchen, das; összehajtogatott ruha, (sebre).
 Baumzschen, Baumzshen, k. feldomborodik, feldudorodik.
 Baumzshig, mn. domboros, domború, *düszos*.
 Baumzshkauf, der; *egészvét*, *egészvétel*, általában vétel.
 Baumzshreiber, der; építő-tisztviselői írnok.
 Baumzshutt, der; rom, dülledék, omladék.
 Baumzshütte, Baumzshütte, die; épülethely.
 Baumzshwaller, der; építés-intőző.
 Baumzshwesen, das; építő's ügye, v. dolga.
 Baumzshwerrath, der; épület-dísz.
 Baumzshwan, der; paván.
 Baumzshwan, vh. öklözködik. —

das; öklözködés, öklöviadal.
 Bajer, die, l. Bucht.
 Bajer, der; bajor.
 Bajerisch, mn. bajor; bajorországi.
 Bajerin, das; Bajorország.
 Bajeruth, das; Bajeruth, (tartomány, és város).
 Bajerzuchtigen, es. ezézőz, néz, (haszonra st.).
 Bajerzucht, der; tisztviselő, hivatalbeli.
 Bajerzuchtigen, es. aggaszt, aggít, szorongat.
 Bajerzuchtigung, die; aggasztás, szorongatás; aggodalom, szorongás.
 Bajerzuchtigen, es. felel, megfelel, (reá).
 Bajerzuchtigung, die; megfelelés.
 Bajerzuchtigungsschreiben, das; válaszírás.
 Bajerzuchtigen, es. kidolgoz, (értékezőst); megmunkál, (kertet); megter, megdolgoz, (valakit).
 Bajerzuchtigung, die; kidolgozás, munka.
 Bajerzucht, die; Beatrix, *Holda*, (nőnév).
 Bajerzucht, es. megpillogat.
 Bajerzucht, mn. megbízott.
 Bajerzuchtigen, es. megismer, megvizsgál.
 Bajerzuchtigung, die; megismerés, megvizsgálás.
 Bajerzucht, es. felszalagol, felpántlikáz.
 Bajerzucht, mn. felszalagolt, felpántlikázott, szalagos, pántlikáz.
 Bajerzucht, es. megépít; megmunkál, mivel.
 Bajerzucht, die; megépítés; megmunkálás.

Beden, k. ing, reng; reszket; remeg.
 Bedern, k. inog.
 Bedinden, cs. rh. kötöz (virágot, szalagot ic. valamire); felkötöz, bekötöz (valamit valamivel).
 Bedechnen, cs. megbádogoz.
 Bedelmen, cs. fülvirágoz.
 Bedeluten, cs. bevérez, elvérez, (rubát).
 Bedenken, l. Bedenken.
 Bedenken, cs. meghidal, meghidlat.
 Bedenken, cs. megkotlik, (tojást), ülve megelevenít, költ.
 Bedung, ~~de~~; ingás, rengés; reszketés, remegés.
 Beden, der; billikom, serleg. — aglás, das; ivópoth. — fraut, das; köcsöny. — schwamm, der; szitalap. — flüster, der; serlegüröngető.
 Bedern, cs. serlegez, poharaz.
 Beden, l. Bäden.
 Beden, das; medence, melence; réztányér, (török muzsikánál); medence, (a' honoztudományhan). — schlüger, der; medencész; tányörverő.
 Bedenken, cs. beföd.
 Bedachung, die; befödés; fűdél.
 Bedacht, der; figyelem, meg gondolás; mit gutem —, meg gondolván; ohne —, meg gondolás nélkül.
 Bedacht, mn. figyelmes, meg gondolt; auf etwas — sein, gondoskodni valami felől.
 Bedächtigt, Bedächtigt, Bedächtigt, mn. figyelmes, gondos. meg gondolt. —,

ih. meg gondolván, figyelemmel.
 Bedächtigkeit, Bedächtigkeit, die; figyelmeség, meg gondoltság.
 Bedanken, vh. köszön, megköszön; bey einem für etwas sich —, valakinek valamit megköszönni.
 Bedarf, l. Bedürfnis.
 Bedauern, cs. sajnál, szán; bán, sajnál; ich bedaure dich, sajnállok, szánlak; ich bedaure, das ic. bánom, sajnálom, hogy te. —, das; sajnálás, szánás; sajnálat; bánat.
 Bedauernswürdig, mn. sajnálatos, szánatos, szánandó, szánakozásra méltó. —, ih. szánakozásra méltólag, szánandólag.
 Bedecken, cs. főd, beföd; betakar, eltakar; ótalmas, őriz, fűdöz, (várost); hág, fűdöz, (a' csődör), folytat (a' szarvas); sich —, föltönni kálapját.
 Bedeckt, mn. fűdött, fűdözött, betakart, eltakart.
 Bedeckung, die; befödés; boríték; őrizet. Őrkisérret; hágtatás, ugratás.
 Bedeckungsfähig, das; védhajú.
 Bedenken, cs. rh. meg gondol, gondolóra vesz. —, vh. gondolkodik felőle, meg v. rá gondolja magát; sich anders —, szándékát megváltoztatni, magát másképen meg gondolni.
 Bedenken, das; meg gondolás; vélemény; kötkedés, habozás; tu — jehen, gondolóra venni; ein — einholen, véleményt kérni;

sein — über etwas gehen, véleményét adni valami felől; — tragen zu, ic. kötkedni, habozni, félteni meg tenni valamit, tartani valamitől; sich über etwas — machen, senyvakadni valamin.

Bedenklich, mn. kötkedő; kétes; gyanús; aggodalmas, bajos, veszedelmes. —, ih. kötkedőleg; kétesen; gyanúsán.

Bedenklichkeit, die; kötkedés, habozás; kétség, nehézség; akadály.

Bedenkzeit, die; meg gondolás-idő.

Bedeuten, cs. jelent; megtanít; értesít, tudtára, v. értésére ad; sich — lassen, oknak engedni; es hat nicht zu —, semmit sem tesz; es hat viel zu —, ez fontos dolog.

Bedeutend, Bedeutend, mn. telemes, fontos; jeles, előkelő.

Bedeutung, die; jelentés, értelem; értesítés; jel, jelelenség, jöslás; von —, telemes, nyomos, nevezetes.

Bedienen, cs. be-, kideszkáz, kipallóz, kipadol.

Bedienen, cs. szolgál (nak, nek); folytat, visel (hivatal); sich einer Sache —, élni valamivel, használni valamit.

Bedienstet, l. Dienstfertig.

Bediente, der; tiszt; inas, szolga.

Bediente, die; szolgáló.

Bedienung, die; szolgálát; hivatal.

Beding, der; Bedingung, die; föltétel, kikötés.

Bedingen, es. rh. kiköt, kialakuszik.
 Bedinglich, Bedingt, mn. föltételes. —, ih. föltételes.
 Bedingungswerte, ih. föltételes, föltétel alatt.
 Bedrängen, es. gyötör, szorongat; sürget; er til in bedrängten Umständen, szorult, nyomorú állapothan van, szorong.
 Bedrängniß, Bedrängung, die; szorultság, aggodalom, szorongás; szorongatás.
 Bedrohen, es. fenyeget.
 Bedrohlich, mn. fenyegetőző.
 Bedrohung, die; fenyegetés, fenyegetőzés.
 Bedrücken, es. benyomtat.
 Bedrücken, es. nyom, elnyom, nyomorgat.
 Bedrückung, die; nyomás, elnyomás, nyomorgatás.
 Bedürfen, sz-n. l. Dürfen.
 Bedürfen, das; vélekedés.
 Bedürfen, es. rh. eines od. einer Sache, szükségködik valamiben; szükség van, rászorúl, (valamire).
 Bedürfniß, das; szükség; fogyatkozás, hiány.
 Bedürftig, mn. szükségkődő, szorult, szegény; einer Sache — sein, szükségének lenni valamire.
 Bedürftigkeit, die; szükségkődés, szükség, rászorulás.
 Behren, es. megtisztel.
 Behrenng, die; tisztelot, megtisztelés.
 Beiden, Beidigen, es. megcsakat, meghiteltet; rácsakuszik.
 Beiden, mn. csaküt, csakett, hites.
 Beidigung, die; csakolás; csakü; rácsakúvés.

Beiferu, vh. huzog, ügyekszik, iparkodik, szerénykedik.
 Beiferung, die; huzogalom, ügyekzet, iparkodás, szerénykedés.
 Beinträchtigen, es. károsít.
 Beinträchtigung, die; károsítás, rövidség.
 Beiset, mn. bejegezett, jéggel harított.
 Beindigen, es. végez, elvegez, végre hajt, befejez.
 Beindigung, die; vég, elvégzés, befejezés.
 Beingen, es. megszorít, összeszorít.
 Beingung, die; megszorítás, összeszorítás.
 Beerben, es. örököl, örökségül nyer, (valamit); öröködik (valamiben); er ist noch nicht beerbt, még nincsen örököse.
 Beerblau, mn. szederjes.
 Beerblau, das; szederkék.
 Beerbigen, es. temet, eltakarít.
 Beerigung, die; temetés, eltakarítás.
 Beere, die; bogyó, mogy; szem (szőlő- ic.).
 Beeren, l. Kbeeren.
 Beergrün, mn. bogyózöld, zsegezöld.
 Beergrün, das; bogyózöld, (fosték).
 Beerhade, die; szőlő harmadlása, (a' szőlőnek harmadszori v. utolsó kapálása).
 Beerhüter, der; szőlőpásztor, szőlőesőz.
 Beermeide, die; mángolt.
 Beermost, der; szinmust.
 Beerwein, der; szinbor.
 Beet, das; ágy; virággy, votoményagy; meder.

Beete, die; ezékla.
 Beeten, es. ágyakra oszt, (kerlet ic.).
 Beethoven, ih. ágyonként.
 Befahren, es. rh. hajóz; jár, bejár, megjár (kocsival); fél, tart, valamitől); einen Schacht —, hányába leereszkedni.
 Befahrung, die; hajózás.
 Befahren, es. rh. elhorit, ellep (földet ic. a' hó); ór, elér (álm, zivatar ic.); von einer Krankheit — werden, nyavalyába esni, —, k. és sz-n. ih. elfog, magzall (horzalom, félelem ic.).
 Befangen, es. rh. bonyolít, kever, (valamibe). —, k. rh. beuno van v. foglaltatik; megzall, elér (álm ic.); bonyolódik, elegyedik, keveredik (pörbe, hünhe ic.).
 Befangen, mn. elfogult, elfogódott; valamibe keveredett; megvesztegetett (bíró); zavarult.
 Befassen, es. megfog; magában foglal. —, vh. foglalatoskodik (valamivel), adja magát (valamire); elegyedik (valamibe).
 Beifügen, es. haddal megtámad; hadat izen valakinek; hadat indít valaki ellen; párviadalra hí; harcrol.
 Befehdung, die; hadizenet, hadindítás; kihívás.
 Befehdungsbrief, der; hadlevel.
 Befehl, der; parancs, parancsolat; rendelot; was ist zu ihrem —, mivel szolgálhatok, mit parancsol.

Befehlen, es. rh. parancsol; rendel; ajánl.	Befehlung, die; bemecskölés.	Befragen, es. [megkérdez, megkérdez, tudakol, tudakoz; einen um etwas —, valakitől valamit kérzeni; sich —, tudakozni; sich bei einem —, tanácsot kérni valakitől].
Befehlshaber, der; hadvezér; kormányzó, igazgató.	Befehlshaber, rh. Befehligen, vh. ügyekszik, iparkodik, rajta van; sich einer Sache —, valamire adni magát.	Befragen, das; Befragung, die; kérdés, megkérdes, megkérdezős, tudakolás, tudakozás.
Befehlswaise, ih. parancsképe.	Befehlsigung, die; ügykezet, iparkodás, szorgalom.	Befremden, k. és vh. meglep, különösnek v. váratlannak látszik; lassen Sie sich das nicht —, ebben meg ne ütköztek.
Befehlsimpel, der; vezérzászló, (hajókon).	Befehliger, mn. tanuló; ügykező, serény; — sein, tanulni; ügykezni, iparkodni.	Befremden, mn. csodálatos, különös, szokatlan.
Befehlsetztel, der; rendelőirat, parancsolóval.	Befehliger, der; tanuló; iparkodó.	Befremdung, die; csodálkozás, megütés.
Befehlen, es. megcsesz, kirszel.	Befehltheit, die; tanulás; iparkodás, ügykezet, szorgalom.	Befremden, es. rh. megrág, eszik.
Befehligen, es. erősít, meg erősít; tartósít, állandósít.	Befehltheit, ih. szorgosan, serényen, ügykezőleg.	Befreunden, vh. összebarátkozik; összebarátkodik.
Befestigung, die; megerősítés; erősség.	Befehlweis, es. felszárnyas; siettel.	Befreundet, mn. barátságban, v. rokonságban, v. atyafiságban levő.
Befestigungskunst, die; hadi erősítés.	Beflügel, mn. szárnyas; gyors, sebes.	Befreundet, der, és die; rokon, atyafi.
Befestigen, es. nedvesít, megnedvesít.	Befolgen, es. követ; cselekszik (szerint); tartja magát (hoz,hez); teljesít.	Befreundung, die; összebarátkozás; összebarátkolás, rökönulás; rokonság.
Befestigung, die; nedvesítés, megnedvesítés.	Befolgen, es. követés, teljesítés.	Befreunen, es. szabadít, megkiszabadít, fölment, felszabadít, megvált; sich —, magát kiszabadítani.
Befeuern, es. feltüzel, felgyúlaszt, fölhevít.	Beförderung, die; követés, teljesítés.	Befreyer, der; mentő, aza- hadító.
Befedern, es. feltollaz, tolasít.	Beförderer, der; előmozdító; pártfogó; elküldő, szállító.	Befreyet, mn. megszabadított, megszabadult; ment, fölmentett.
Befinden, es. talál, lel (másképp ic.); itél, lát, tart, vél (jónak ic.). —, vh. rh. találkozik, van, tartózkodik; érzé magát; áll (jól ic. a' dolog).	Beförderlich, mn. hasznos, használatos; kedvező.	Befrennung, die; kiszabadítás, megmenekedés.
Befinden, das; állapot; egészség, mintlet.	Befördern, es. előmozdít, elősegít; elküld, szállít; einen —, hivatatra emelni, előléptetni valakit.	Befriedigen, es. kielégít, eleget tesz (nak, nek); megnyugt.
Befindlich, mn. található, találató, levő.	Beförderung, die; elküldés, szállítás; siettetés; előmozdítás; elősegelés; előléptetés.	
Befammen, es. felgyújt, lángba hoz v. borít.	Beförderungsmittel, das; előmozdító eszköz.	
Befesteln, es. bemecsköl, bepizskol, beszennyez, megfertez, fertőztet.	Befrachten, es. megterhel, megrak.	
Befesteln, mn. bemecskolt, pizskolt, fertezett.	Befrachtung, die; megterhelés, megrakás.	

Befriedigung, die; kielégítés, elégtétel; megnyugtatás; kielézés.

Befrohnen, es. robotot vet v. ró (ra, re); robotot kíván (től, től).

Befruchten, es. termékenyít; tenyészőve tesz.

Befruchtet, mn. termékenyített, termékenyült.

Befruchtung, die; termékenyítés.

Befugen, es. meg-, felhatalmaz.

Befugnis, die, és das; felhatalmazottság; — eines Richters, bír' illetősége.

Befugt, mn. felhatalmazott; illető.

Beführen, es. tapint, tapogat, megtapogat.

Beführung, die; tapogatózás, megtapintás.

Befürchten, es. fél, retteg, tart (tőle).

Befürchtung, die; féltés, rettegés.

Begaben, es. megajándékoz, felruház, fölékesít.

Begabt, mn. megajándékozott, felruházott, fölékesített.

Begabung, die; megajándékozás, felruházás.

Begaffen, es. meg-, reá hámul, szájtálya nőz, redőtja száját.

Begängnis, l. Leichteubegängnis.

Begatten, vh. párizk, párosul, nőszik.

Begattung, die; párizás, párosulás, nőzés.

Begattungstrieb, der; nőszinger, nőszvágy.

Begattungzeit, die; nőszidő, párizás' ideje.

Begeben, vh. rh. esik, meg-esik, történik; sich we-

—, menni, indulni valahová; sich auf das Meer —, tengerre szállani; sich in Gefahr —, magát veszedelmnek tenni ki; sich auf die Fucht —, futásnak eredni; in den Ehestand —, megházasodni; sich einer Sache —, valamiről lemondani; sich zur Ruhe —, nyugalomra lépni (hivatalból); sich zur Ruhe, v. zu Bette —, lenyugodni, lefekünni.

Begebenheit, die; történet, eset.

Begabung, die; menetel; lemondás.

Begegen, k. cinem, találkozik (val, vel); előtalál (valakit v. valamit); bántik (val, vel); esik, történik; einander —, összetalálkoznak; es Begegnete ihn dasllugend 10. az a' szerenesétlenség esett rajta, az a' haj érte, az történet vele; cinem übel —, valakivel rosszul hánni.

Begegnis, die; történet, eset.

Begegnung, die; találkozás; velehánás, hánás mód; történet.

Begeben, es. rh. be-, meg-, össze-, körüljár; ül, megül (ünnepet); elkövet, tesz (bünt, csinyt).

Begehr, Begehren, das; kívánat; vágy; kedv; megkívánás.

Begehren, es. kíván, megkíván; vágy, vágyódik, (ra, re); ein Mädchen zur Ehe —. leányt megkönni, feleségül könni.

Begehrlich, mn. kívánható, kívánatos; kívánó, kunyoráló.

Begehrlichkeit, die; kíváncsiság; vágyódás.

Begehrungsberühgen, das; vágytelenség.

Begehrungstrieb, der; vágyosság.

Begehrung, die; elkövetés, tétel; ülése, tartása (ünnepnek).

Begehrungsstunde, die; tétlenség.

Begreifen, es. elnyálaz; meg-szól, rágalmaz.

Begreifen, es. ihl, ihlet, meg-ihlet; feltűzel, felbuzdít.

Begreifung, die; ihlés, ihletés; lelkesítés, felbuzdítás; ihlet, lelkesülés; felbuzdulás.

Begreifen, l. Ergeifen.

Begierde, Begier, die; vágy, kíváncsiság, vágyódás.

Begierig, mn. kívánó, kíváncsi; vágyó v. vágyódó (ra, re); l. Gierig; ich bin sehr — zu 10. igen kívánom 10. —, ih. vágyva, vágyódva, kívánva, kívánással.

Begierigkeit, l. Begierde, Gierigkeit.

Begierben, es. rh. megönt, öntöz, meglocsol.

Begierung, die; megöntés, öntözés.

Beginn, der; kezdet.

Beginnen, es. és k.rh. kezd; fog, (hoz, hoz); er beginnt selber sehr alteru, igen hóbóul viseli magát.

Beginnen, das; kezdés, kezdet; eselokedet.

Begittern, es. herácsol, herostólyoz.

Beglaubin, Beglaubigen, es. hitelesít, megbizonyít, megerősít.

Beglaubigt, Beglaubt, mn. hiteles, bizonyos; hitelt

- érdemlő; meghitelesített; ein beglaubigter Gesandter, hitelesített követ.
- Beglaubigung, die; bizonyítás, megerősítés, hitelesítés.
- Beglaubigungszeit, der; hitelesítő eskü.
- Beglaubigungsschein, der; bizonyítóírás v. levél, bizonyítvány.
- Beglaubigungsschreiben, das; meghitelező levél, meghatalmazó levél.
- Begleiter, es. kísér, elkísér; követ.
- Begleiter, der; kísérő, elkísérő.
- Begleitung, die; kísérés; kíséret; őrizet.
- Begliederu, es. tagosít.
- Begliederung, die; tagosítás.
- Beglücken, es. szerencsésít, szerencséső tesz; boldogít, megáld.
- Beglückt, mn. szerencsés, holdog; — sein mit, ic. szerencsésnek, megáldva lenni valamivel.
- Beglückung, die; boldogítás, megáldás.
- Begnadigen, es. kegyelmez, megkegyelmez, (nak, nek); begnadigt werden, kegyelmet nyerni.
- Begnadigung, die; megkegyelmezés.
- Begnadigungsbrief, der; kegyelemlevél, megkegyelmező levél.
- Begnügen, vh. megelégszik, elégedve van. —, sz-n; es. begnügt mir, l. Genügen.
- Begnügig, es. Begnügig, l. Genügsam.
- Begraben, es. rh. eltemet, eltakarít.
- Begräbnis, das; temetés; eltakarítás; temetési v. halotti pompa; sir.
- Begräbnisgruft, die; sírbolt.
- Begräbniskosten, l. temetési költség.
- Begräbnislied, das; halotti ének.
- Begrabung, die; eltemetés, eltakarítás.
- Begraben, es. befűvesít. —, vh. befűvesedik, begyepesedik, bepázsitosodik; selfüvel magát, meghízik, felfveszi magát, (füvön).
- Begräut, mn. öszült, megöszült.
- Begraben, es. rh. megfog, megmarkol; befoglal, magában foglal; megért, átlát, megfog, fölér (észszel); darunter begraben, oda értvo.
- Begräuflich, mn. megfogható, megérthető. —, ih. megfoghatóság, érthetőség.
- Begräuflich, die; megfogás, kézzel-fogás.
- Begräuflichkraft, die; megértő tehetség.
- Begrenzen, es. határt hány v. rak, körülkerít, körülvesz; megszorít, határok közé szorít, (valamit).
- Begrenzung, die; határszabás, határtétel; határ, határszél.
- Begriff, der; észfogás, fogalom, fogat; értelem, megértés; ereje, jelentése (szónak), értelmény; tartalom, foglalat; im Begriffe sein v. stehen, készülni, készülöben, v. készülö felhenni; ich bin im Begriffe abzureisen, indulóban v. induló felhenni vagyok.
- Begründen, es. alapít, meg-alapít, felállít; okokkal támogat, bizonyít.
- Begrüßt, mn. beözült, virányos.
- Begrüßen, es. köszönt, üdvözöl; einen um etwas —, valakit valamiért megkeresni; ohne mich datum zu —, a nélkül hogy megkeresett volna az iránt, tudtom nélkül.
- Begrüßung, die; köszöntés, üdvözlés.
- Begrüßen, es. megkacsint, megkandikul, megnézgi.
- Begrüßung, die; apácza; (sojkötő, neme).
- Begrüßigen, es. pártol, kegyel, kedvez (nak, nek); előmozdít, segít.
- Begrüßiger, der; kedvező, pártfogó, pártoló, kegyelő.
- Begrüßigung, die; kedvezés, pártfogás, segítés, előmordítás.
- Begrüßen, ca. övez, felövez, körülövez.
- Begüteru, es. jószággal megajándékoz, meggazdagít.
- Begüterter, mn. jószágos, birtokos, vagyonos, jószággal bíró.
- Begüterigen, es. l. Befähigtigen.
- Begypfen, es. gipszez, begipszez.
- Beghaaren, es. felszőröz, szőrrel fűd. —, vh. szőrösödik; hajjasodik.
- Beghaart, mn. szőrös; hajjas.
- Beghaben, es. nyes, megnyes. (füt ic.); kapál, megkapál, (komlát, burgonyát ic.)
- Beghadung, die; nyesés; kapálás.
- Beghaben, es. porral patvarral megtámad; patvarkodik, vitálkodik.
- Beghaftet, mn. mit etwas —, lepelt (től, től); terhelt

- (val, vel), alája vetott (szak, nek), keveredett, (ba, be).
- Behagen, sz-n. jól esik, tesz, kedvére v. kőjőro van, kedve szerint van.
- Behagen, das; kellemérszet, kedvtelés.
- Behaglich, mu. kellemes, köjelmcs.
- Behaglichheit, die; kelem, köjelem; kellemesség, köjelmesség.
- Behalten, es. rh. megtart, magánál tart; einen bei sich gann (benne) —, valakit vacsorára megmarasztani; etwas bei sich —, magában tartani, ki nem mondani valamit; im Gedächtnisse —, elméjében v. emlékezetében megtartani; Recht —, igazának lenni; megnyerni pörct; das Leben —, életben maradni; die Oberhand —, győzni, győztesnek lenni; das Feld —, urának maradni a' csatamezőnek.
- Behälter, der; tartó, tartó hely.
- Behälter, das; tartó, tok; láda, fiók; szekrény.
- Behaltfam, ma. hűségcs, tartékony, (emlékezet).
- Behaltfamkeit, die; tartékonyosság.
- Behauptern, es. kalapál, kalapácsol, pörtyööz.
- Behandeln, es. megalkuszik, alkura lép (íránt); bántik (val, vel), foglalatcszkodik, (körül); sich — lassen, hagyani bántani magával; orvosoltatni magát.
- Behandlung, die; alkuvás; velobánds; bántásmod; orvoslás.
- Behändigen, l. Einhängen.
- Behängen, es. heterit, beteretget; beaggat, aggat rcá, beföd; sich mit etwas —, valamibe elegyedni v. avatkozni, magára vállalni valamit.
- Behängsel, das; teritmény, aggamány.
- Beharren, l. Bepfehen.
- Beharrischen, es. felpánczolóz, fölvéricsz.
- Beharren, k. állhatatosan megmarad, állhatatos; makacsul ragaszkodik (hoz, hoz); auf seiner Meinung —, véleményéhez ragaszkodik.
- Beharrlich, ma. állhatatos; állandó, tartós. —, ih. állhatatosan; állandóan, tartósan.
- Beharrlichkeit, Beharrung, die; állhatatosság, megmaradás.
- Beharshen, k. beheged, bevaradzik; bekérgesedik.
- Beharzen, es. hegyantáz, beszurkoz.
- Behauchen, es. lehol (ra, re).
- Behauen, es. rh. farag, megszarag, meghárdol; nyas, megnyes, fa' ágait levagdálja.
- Behauptbar, ma. állitható, vitatható; megtartható, óalmasható.
- Behaupten, es. állit, vitat; megtart, óalmaz, megó, megóalmaz; feuntart; seine Würde —, méltóságát feuntartani; den Platz —, helyét megállni.
- Behauptung, die; állitmány; feuntartás; megtartás.
- Behausen, es. befogad szállásra, szállást ad, (nak, nek); sich —, megtelepedni.
- Behausen, es. tukba foglal.
- Behausung, die; házba fo-
- gadás; ház, lak, lakás, hajlék.
- Behäuten, es. heboröz, bőrrrel bevon.
- Behaunng, die; megfaragás; megnyesés.
- Behelf, der; segély, mentés, szin, ürügy.
- Behelfen, vh. segít magán.
- Behelflich, mu. l. Behülflich.
- Behelligen, es. terhel; nyugtalanit, háborgat, alkalmatlanokodik.
- Behelligenng, die; terhelés; háborgatás, alkalmatlanokodás; alkalmatlanug.
- Behen, das; kukuba.
- Behende, ma. sebes, gyors, sürge. —, ih. gyorsan, sebesen, szaporán.
- Behendigheit, mu. gyorsaság, sebesség, sürgeség.
- Beherbergen, es. szállást ad (nak, nek), szállásra befogad.
- Beherbergung, die; szállásadás, befogadás.
- Beherrschen, es. uralkodik (országban v. országon, népcen), országol; kormányoz, igazgat; megholáz.
- Beherrscher, der; uralkodó, országoló.
- Beherrscherinn, die; uralkodónő.
- Beherrschung, die; uralkodás, országolás; megholázás.
- Behertigen, es. szívére vesz, meggondol, gondolóra vesz; figyelmét fordítja (ra re).
- Behertigung, die; szívére vevés, meggondolás, megvizsgálás.
- Behert, ma. hátor, bátor; szívű, merész, emberke-

- dő. —, ih. bátran, bátor szívűleg.
- Beherttheit, die; bátorság, bátorszívűség, merészég.
- Beheszen, cs. uszít, (ra, re).
- Beheren, cs. megigéz, megbuval, megront.
- Beherung, die; megigőzés, megbuvalás.
- Behindern, l. Hindern, Behindern.
- Behner, der; kosár, garaboly.
- Behobeln, cs. meggyalul.
- Beholzen, cs. fával ellát, megpallóz. —, k. fával benő.
- Behorchen, cs. hallgatózik, (valaki után).
- Behörde, die; illendőség, illőség; illető híró, előjáróság; törvényhatóság; einen Brief an die — abgeben, levelet kézhez szolgáltatni.
- Behörig, l. Gehörig.
- Beheset, mn. nadrágos.
- Behuf, der; használat, java valaminek; zu diesem Behuf, c' végre.
- Behuft, un. kőrmős, patás.
- Behülfsich, mn. segélő, segedelmes; einem beh etwas — sein, segítségére v. segédül lenni valakinek; einem zu etwas — sein, valakit valamihez juttatni.
- Behülfsichkeit, die; segedelmesség.
- Behüten, cs. őriz, ótalmaz, véd, megó; behülte Gott! isten mentse! isten őrizze! de hogy! koránt sem! behüt' dich Gott! megáldj' isten! isten hozzád!
- Behutsam, mn. vigyázó, szemes, óvakodó, meg gondolt. —, ih. vigyázva, szemesen, meg gondolva, óvakodva.
- Behutsamkeit, die; vigyázás, szemesség, óvakodás.
- Behütung, die; megőrzés, védes, megóvás.
- Bei, ej. -nál, -nél, mellett; -ra, -re; -val -vel; -kor; -n; -ben-ban; alatt; közben, felett; er wohnt bei mir, nálam v. velem lakik; er sitzt — dem Feuer, tűznél v. tűz mellett ül; — der Kirche, templom mellett; — meiner Treue, — meiner Seele, hitemre, lelkemre; — Tage, — Nacht, nappal, éjjel; — dem (beim) Herausgehen, kimonetelekor; er war nicht — ihm, nem volt eszén; — guter Gesundheit, jó egészségben; — Essen, ebéd alatt v. felett v. közben; — Strafe, büntetés alatt; nicht — Gelde sein, pénz nélkül lenni; — Meisten sein, jó erőben lenni; — dem Allen, mind a' mellett is; — weitem besser, sokkal jobb; — weitem nicht, korántsem, — Leibe nicht, teljességgel nem.
- Beichte, die; gyónás; megvallás, vallástétel; zur — gehen, gyónni menni; — hören, sütni, gyóntatni.
- Beichten, cs. gyón; megvall, vallást tesz (ról, ról). —, k. gyónik.
- Beichtgeld, das, Beichtpfennig, der; gyónpénz, gyóndíj.
- Beichtiger, l. Beichtkind; és Beichtvater.
- Beichtkind, das; gyónó hűnvalló.
- Beichtstuhl, der; gyónszék.
- Beichtvater, der; gyóntató atya, gyóntató.
- Beichtzettel, der; gyóntató czédula, gyónlevél.
- Beide, l. Beide.
- Beiß, das; szokereze; bárd.
- Beißhen, das; szokorczecke, bárdocska.
- Beißtraut, das; vadóc, vadlenese.
- Bein, das; csont; lábszár; láb; in — arbeiten, csontból dolgozni; die Kälte dringt durch Mark und —, egészen átjár a' hideg; gut auf den Beinen sein, jó birni gyalogolni, jól birni gyalogolni; auf die Beine bringen, fölnevelni (gyermeket); läbra állitani (seregét); einem auf die Beine helfen, valakit fölsegíteni; wieder auf die Beine kommen, fellabadni; sülvonni magát, helyre állani; sich auf die Beine machen, útnak indulni, útnak eredni, elindulni.
- Beinarbeiter, der; csontműves.
- Beinartig, l. Beinicht.
- Beinasthe, die; csonthamu.
- Beinbeule, die; csontdagaszt.
- Beinbohrer, der; csontfúró.
- Beinbrecher, der; csonttörő sas.
- Beinbruch, der; csonttörés; lábszártörés.
- Beinbrüchig, mn. törtesontu v. lábú.
- Beinchen, das; csontocskák; lábszárocskák.

Weindrechsler, der; csont-
esztérgáros.

Weinern, mn. csont, csont-
ból való.

Weinfüße, die; Weintraub,
der; csontszű.

Weinfisch, der; esonthal.

Weinfügel, l. Fersenfügel.

Weinfügung, l. Knochenfü-
gung.

Weingerippe, Weingerüst, l.
Gerippe.

Weingeschwulst, die; csont-
daganat; csontdűz.

Weingewächs, das; csont-
toboly.

Weingras, das; csontlányi-
tűsű, csonttűző hűlyo.

Weinharnisch, der; iábpan-
czél.

Weinhart, mn. csontkemény,
csontkeménységű.

Weinhaus, das; csontház,
tetembáz.

Weinhäuten, das; csont-
hártya.

Weinheber, der; csonteme-
lő, (szobészekűlő).

Weinbühle, die; csontűreg.

Weinicht, mn. csontnemű,
kemény.

Weinig, mn. csontos.

Weinkleider, l. nadrág.

Weinknopf, der; csontgomb.

Weinnoten, der; bűtyök.

Weinrebs, der; csonttrák.

Weinlade, die; csontrekesz,
csontkűllő.

Weinles, mn. csontatlan;
lábatlan.

Weinmarkt, das; csontvelő.

Weinshellen, l. hűkő.

Weinshiene, die; lűbszár;
csont-, v. lűbkűllő.

Weinshraube, die; csont-
csikaró.

Weinshwarz, das; csontfe-
kete.

Weinweh, das; csontfűrés.

Weissen, cs. és k. rh. harap,
megharap, mar; mardos,
csipked; marakodik, ve-
szekedik; auf einen Kno-
chen —, csontba harap-
ni; sich in die Zunge
—, nyelvét megha-
rapni; in einen Apfel —,
almába harapni; nach et-
was —, hozzá v. neki
harapni; die Zähne zus-
ammen —, fogait esi-
korgatni; es beißt mich
auf der Zunge, in die
Augen, esipi v. eszi a'
nyelvemet; eszi a' szemem-
met; es beißt mich auf der
Haut, hűrűm viszket; das
beißt mich, eget, fij.

Weissen, das; harapás; esi-
pés, egető fájdalom; visz-
ketűs.

Weissend, mn. harapós; esi-
pűs.

Weissig, mn. harapós; ma-
rakodó, veszekedő; esi-
pűs.

Weissigkeit, die; harapűs-
ság.

Weissler, der; csik, hal-
csik.

Weissloch, der; mángolt.

Weissforb, l. Mausforb.

Weissrube, l. rotke Rube.

Weissjahn, der; metszűfog,
vűgfog.

Weissjunge, die; harapűfo-
gű.

Weissbrűhe, die; páozlű,
csűva.

Weise, die; csűva; űztatű,
etetű; pűcz; sűlyomva-
dűszat, sűlyműszat; sű-
lyommal v. műs ragadozű
madűrral vadűszűsű.

Weiser, cs. űztat, pűczol;
solmarat, sűletet; csűvűz;
madűrral (p. o. sűlyom-
mal) vadűsz.

Weissend, mn. űztatű; marű,
etetű.

Weisskufe, die; csűvakadű.

Weissvogel, der; vadűszma-
dűr.

Weissen, cs. űszzevadűsz,
(ordűtűc.).

Weissen, cs. ignoncl, ignoncl
mond.

Weissen, mn. ignonclű, űl-
litű. —, ft. ignonclűg,
űllitűlag.

Weissen, die; ignonclűs, űl-
litűs.

Weissen, ih. ignonclű-
kűp, űllitűlag.

Weissen, mn. idűs, koros,
űtes; űreg.

Weissen, cs. megűsirat,
űsirat.

Weissen, mn. sűralmas,
kűserűlűtos. —,
ih. sűralmaas.

Weissen, die;
sűralmassűg, sűralmas űl-
lapot.

Weissen, cs. űjjongat
(nak, nek), űrűmkiűltűsűk-
kal fogad.

Weissen, cs. be-, lecsű-
nyűt, bekakűl, berűtűt.

Weissen, cs. vakol.

Weissen, cs. vű,
műg-, kűzd, harcűz (val,
vel).

Weissen, die; vűvűs,
kűzdűs, harcűzűs.

Weissen, mn. ismerűtes, is-
mert; nyűlvűnyűs, kűz,
tudűvalűvű; hűres, nevezű-
tes, jelez; — műshűn,
megismertűtűni, kűzleni.

Weissen, tudűtűra ad-
ni; sich — műshűn, ma-
gűt megismertűtűni, magű-
nak hűrt szerezűni, magűt
hűressű tenni; sich mit
einem — műshűn, meg-
ismertűkűdni valakűvel, sich

- mit einer Sprache ic. —
 machen, valamolly nyelv-
 vel ic. megismerkedni;
 — werden, ismeretessé
 lenni.
- Bekante, der, és die; is-
 merős.
- Bekanntheit, die; ismeret-
 tesség.
- Bekanntlich, mn. ismeretes.
 tudvalevő. —, ih. a' mint
 tudva van.
- Bekanntmachung, die; je-
 lentés, hirdetés, híradás;
 hírdetmény.
- Bekanntschaft, die; ismer-
 etség.
- Bekappen, l. Kappen.
- Bekehren, cs. megtérít, jobb
 útra térít. —, vh. meg-
 tér, jobb útra tér, meg-
 jobbúl.
- Bekehren, der; térítő, meg-
 térítő, megjobbitó; té-
 ritgető.
- Bekehrte, der, és die; meg-
 tért, áttért.
- Bekehrung, die; térés, meg-
 térés; térítés, megtéri-
 tés.
- Bekehrungseifer, der; Bekeh-
 rungseifer, die; térítói
 buzgalom, v. vágy.
- Bekennen, cs. rh. vall, meg-
 vall; ismer, megismer;
 sich zu einer Religion —,
 valamolly vallást követni;
 auf einen —, valakire
 vallani.
- Bekennen, der; vallástevő;
 követője v. sorsosa vala-
 molly vallásnak.
- Bekennnis, das; Beken-
 nung, die; vallás; meg-
 vallás.
- Bekieken, cs. feltollaz.
- Bekiehung, die; feltollazás.
- Beklagen, cs. sajnál, saj-
 nálkozik (valakin v. va-
- lamin); sirat, fájlal; süb
 bei einem über etwas —,
 panaszkodni, panaszkodni,
 panaszt tenni.
- Beklagenswürdig, mn. saj-
 nálatos, szánakozásra méltó,
 fajlaltható.
- Beklagte, der, és die; he-
 vádolt; alperes; védő.
- Beklammet, cs. pántol,
 összefoglal (kapocsvassal),
 eszkábál.
- Beklatschen, cs. megtapsol,
 (valakit v. valamit), tap-
 sol (nak, nek; ra, re);
 megszól.
- Beklauben, cs. megszed; rág-
 csúl (csontot).
- Bekleben, cs. ragaszt (ra,
 ro); heragaszt; hevoni; he-
 mázol. —, k. oda fer-
 rad v. heged v. nő.
- Bekleben, cs. feltöt v. moca-
 kot v. peccsöt ejt, (va-
 lamin). bemocskol, be-
 peccsétel.
- Bekleiben, cs. heragaszt.
 —, k. díszlik, sike-
 rül.
- Bekleiden, cs. ruház, fel-
 ruház, öltöztet; hevoni.
 behüz; ein Amt —, hí-
 vatalt viselni; einen mit
 einem Amte —, hivatal-
 ra emelni, hivatalba ten-
 ni valakit.
- Bekleidung, die; felruház-
 zás, öltöztetés; ruházat,
 öltözet, köntös; vakolat,
 mész; máz (a' falon).
- Bekleistern, cs. becsirizol,
 megragaszt; palástol, el-
 simít.
- Beklemmen, cs. szorít, ösz-
 szorít; szorongat.
- Beklemmung, die; szoron-
 gás, szorongódás, szív-
 szorulás; elfogódás, mell-
 szorongás.
- Beklopfen, cs. megkopogat,
 kopogat, vereget.
- Beklopfen, cs. itélget, bi-
 rálgat.
- Bekommen, cs. rh. kap, nyer,
 megnyer, vesz; er hat
 einen Schuß bekommen,
 meglőtték; Ansehen, Blüt-
 ter —, hibózni, leve-
 ledzeni; Wurzel —, meg-
 gyökerezni, gyökeret ver-
 ni; Nisse —, megrepe-
 deni; eine Krankheit —,
 betegségho esni; er hat Lust
 —, kedve jött, kedve
 duzzant; Böhne —, fo-
 gadzani; ein Kind —,
 meggyerekezni, megha-
 bázni; Junge —, meg-
 hadzani, megkölykezni;
 faun man es zu sehen ic.
 —? láthatni-e az?; es
 ist zu —, kapható. —,
 sz-n. rh. javára v. kárá-
 ra esik, válik, van; daß
 bekammt mir (wohl), jól
 esik nekem; wohl bekom-
 mt es sich! egészségtekre
 váljék!
- Beküpfen, cs. ételt ad, asz-
 talánál tart valakit, táp-
 lál.
- Beküpfung, die; tartás,
 étellel tartás; táplálás.
- Beküpfen, cs. megvált; meg-
 bizonyít.
- Beküpfend, mn. megerő-
 sítő, megbizonyító.
- Beküpfung, die; megerő-
 sítés, hitelesítés.
- Bekürzen, cs. fel-, meg-
 koszorúz.
- Bekürzung, die; megko-
 szorúzás.
- Bekürzen, cs. megvakar.
- Bekürzen, cs. kört ír; meg-
 körül.
- Bekürzen, cs. rh. megvása,
 megmászkal.

Befriegen, es. haddal meg-
 támad, hadat indít (el-
 len).
 Befriegung, die; hadindít-
 ás, haddal megtámadás.
 Befrippen, es. sövényez.
 Befritteln, es. bírálgat,
 rostálgat; hecsmérel.
 Befröhen, es. megkoronáz.
 Befrußen, es. bekérgesz.
 —, k. kérgesül, kőrgese-
 dik.
 Befümmern, es. busít, szo-
 morit, gondot v. hűt
 szerez (nak, nek); lefog-
 lal, törvényzár alá tesz.
 —, vh. húsul, hűsöng,
 buslakodik, aggódik (va-
 lakin v. valamin); gon-
 dol (val, vel), gondja
 van (ra, re); was befüm-
 mert es mió? mi gon-
 dom rád, mit bánom én.
 Befümmerniß, die; hűsön-
 gás; aggság, szorgolódás;
 gond, bú.
 Befüssen, es. megcsókol.
 Befähigen, es. megmoso-
 lyog.
 Befähigen, das; megmosoly-
 gás.
 Befähigen, es. megnevet.
 Befähigung, die; megneve-
 tés.
 Befahren, es. rh. terhel, meg-
 terhel, megrak; megter-
 hel (p. o. munkával).
 Befahrung, die; megterhe-
 lés; teher.
 Beflaggen, der; megszálló,
 vívó, ostromló.
 Beflaggen, es. megszáll, vi,
 ostromol, körülvesz.
 Beflagerte, der; körülvelt,
 megszállott, ostromolt.
 Beflaggerung, die; körülve-
 vés, megszállás; ostrom,
 vívás.
 Beflaggerungsarmee, die; vár-

vívó sereg.—geföhüt, das;
 várvívó ügy. —werke, t.
 várvívó készülétek.
 Befang, der; tekintet; te-
 tetmenség, fontosság.
 Befangen, es. elér; illet;
 törvénybe idéz, bevádol,
 was mió befangt, a'
 mi engem illet.
 Befangung, die; törvénybe
 idézés, bevádolás.
 Befassen, es. megrak; meg-
 terhel.
 Befähigen, es. terhel, ter-
 hère van, zaklat.
 Befähigung, die; teher,
 terhelés, zaklatás.
 Befassen, es. meglécczez.
 Befassung, die; megléccze-
 zés; lécczet.
 Befeben, es. belevelez,
 belomboz. —, vh. bele-
 veledzik, belombosul.
 Befeben, mn. leveles, lom-
 bos.
 Befebung, die; beleveled-
 zes, lombosulás; lomb.
 Befahren, es. megles, ki-
 kémlel; rajta kap.
 Befahrung, die; meglesés;
 rajtakapás.
 Befauf, der; szám, össze-
 ség.
 Befahren, es. rh. befut,
 beuzalad, futva el-, meg-,
 összejár, megkerül; fut
 (után). —, vh. hakszik,
 koslat; tesz mindössze,
 megy (ra, re); es beaufit
 sich auf 1000 Gulden,
 1000 forintra megy.
 Befahrung, die; befutás,
 összejárás; hakszás, kos-
 latás.
 Befahren, es. les, megles;
 hallgatózik (ra, re).
 Befahrung, die; meglesés,
 hallgatózás.
 Befeben, es. elevenít, föl-

elevenít, éleszt, fölleszt;
 vidít, fölvidít.
 Befeben, mn. elevenítõ,
 élesztõ; vidító, vidámitó.
 Befeben, mn. eleven, vig,
 vidám.
 Befebheit, die; eleveniség,
 vidámság.
 Befebung, die; élesztés,
 elevenítés; vidítás.
 Befeben, es. nyal, meg-
 nyal; megizel.
 Befeben, es. beböröz, bõr-
 rel bevon.
 Befeg, der; bizonyosság, ta-
 nu bizonyosság; tanulevél,
 tanulmány.
 Befegen, es. heterít, he-
 von, beföd; kirak (val,
 vel); meghág (mèn kan-
 czát); mit Diefen, Bret-
 tern —, hedszkázní, ki-
 pallózní; mit Fischen —,
 kikövezni, négyzöggövel
 kirakni; mit Rasen —,
 kipáztózní; mit Abga-
 ben —, adót vetni (ra,
 re); mit Truppen —, ha-
 disereget, õrizetet helyez-
 ni (várba ic.); einen mit
 Strafe —, meghüntetni,
 hüntetés alá vetni vala-
 kit; mit einem Namen —,
 elnevezni; eine Rechnung
 —, számadást bizonyít-
 ványokkal kimutatni; mit
 Beweischriften —, meg-
 mutatni, hebizonyítai ok-
 levelekkel.
 Befegen, die; heterítés,
 hevadás, befödés; kira-
 lás; meghágás.
 Befeben, es. hűbrül ad
 jószágot (nak, nek).
 Befehren, der; hűbrádó.
 Befehute, der; hűbrés.
 Befehung, die; hűbradás.
 Befehren, es. megtanít, ok-
 tat, utasítást ad (nak, nek);

fiſch — laſſen, ſolvenni a' tanítást, oktatást; einen einen Beſſern —, eligazítani, útbá igazítani valakit.

Beſehrend, mn. tanulſágos, oktató.

Beſehrung, die; tanítás; tanácsadás, útbá igazítás, intéſ.

Beſiebt, mn. testes, vaskos.

Beſeidigen, cs. sórt, megsórt, megbánt.

Beſeidigend, mn. sórtó, megbántó.

Beſeidigen, der; sórtó, bántó. megbántó.

Beſeidigte, der; sórtott, megbántott.

Beſeidigung, die; sértés, megsértés, megbántás; sérelem; gyalázat.

Beſenmit, l. Luſtſtein.

Beſehen, cs. rh. megszed.

Beſehen, mn. olvasott, sokolvasásu.

Beſehenheit, die; olvasottság.

Beſeichnen, cs. világít, megvilágosít; fölvilágosít.

Beſenchtung, die; megvilágítás. világítás; fölvilágosítás.

Beſtern, k. csahol, csahol, ugat; zſémbeledik. —, daſ; csaholás; zſémbeledés.

Beſtegen, daſ; Belgium, oroszág.

Beſtegen, daſ; Belgrad, Nándor-Fejérvár. (város).

Beſieben, k. és sz-n. tetszik; akar, parancsol; was beſiebt Ihnen? mi tetszik? ſich etwas — laſſen, eltűnni, elszunyvedni; tetszésére lenni.

Beſteben, daſ; tetszés, kedv, akarat, kény; nach Beſehen —, tetszésé szerint,

a' mint tetszik; — an etwas finden, gyönyörűséget, v. kedvet találni valamiben; es ſieht in ihm —, tetszésétől függ; ich ſiehe daſ in ihr —, tetszésére hagyom, bízom.

Beſiebtig, mn. tetsző; tetszés szerinti.

Beſiebt, mn. tetsző, tetszetos; kedves, kedvelt; ſich — machen, megkedveltetni magát.

Beſieſen, l. Heberſieſen.

Beſtadonna, l. Waldnachtſchatten.

Beſten, k. ugat, csahol, csahol.

Beſetriſt, der; széptudományokat művelő, széptudományokkal foglalkozkodó, szépműörtő.

Beſetriſteren, die; szépműködés, művészetértés.

Beſthammel, l. Leithammel.

Beſoben, cs. megdicsőr.

Beſobt, mn. megdicsőrt; idézett.

Beſobung, die; megdicsőrés.

Beſobungsdecret, daſ; megdicsőró levél v. irat.

Beſochen, cs. megfür.

Beſohnen, cs. megjutalmaz; meghüntet, érdemlett jutalmát (t. i. büntetést) megadja; es beſohnt die Mühe nicht, nem érdemes.

Beſohnen, der; megjutalmazó, jutalmazó.

Beſohnung, die; megjutalmazás; jutalom.

Beſt, der; keletitenger, halttenger.

Beſtügen, cs. rh. hazugsággal megesal.

Beſuſſen, cs. megesal, kijátsz. reá szed.

Beſuſſen, cs. mulat. gyö-

nyörködtet, vicémit; ſich —, mulatni, mulattatni magát.

Beſuſſig, mn. mulattató, mulatságos, vidámitó. —, ih. mulatva, mulatságosan.

Beſuſſigung, die; mulatság, mulattatás, gyönyörködés, gyönyörködtetés, gyönyör.

Beſzen, l. Feſzen.

Beſtächtigen, vh. hatalmába ejt, magdévá tesz, elfoglal; elfog.

Beſtächtigung, die; elfoglalás, megvétel (fegyverrel).

Beſtäht, mn. sörényes.

Beſtaſeln, l. Beſteden, Beſubeln.

Beſtaalen, cs. megjegyel, jegyez.

Beſtafen, cs. befest; be-mázol.

Beſtaunen, cs. katonákkal megrak (hajót), felhadaz.

Beſtaunung, die; hajóhadnép.

Beſtäuten, cs. palástol, eltítkol, elfödöz.

Beſtäuteſung, die; palástolás, eltítkolás.

Beſtauen, cs. felárboozoz (hajót).

Beſtaufung, die; felárboozozás; árboozozat.

Beſtauern, cs. körülfalaz, köſtállal bekerít.

Beſtauern, cs. megesen.

Beſtaurern, cs. meggyöz. megszaboláz, megfékkel; ſich einer Sache —, elfoglalni, magdévá tenni valamit.

Beſtelbet, mn. omlított, mouldott.

Beſtengen, vh. mit etwas, olegyedik, avatkozik (ba, be)

Beſterbbar, mn. észrevehető, érezhető, látható. —, ih. észrevehetőleg.

Benerten, es. észre vesz, megjegyez.
 Benertung, die; észrevétel, megjegyzés.
 Benertungswürdig, mn. megjegyzésre méltó, nevezetes.
 Benertenden, es. sajnál, szán, sajnálkozik v. szánkozik (valakin v. valamiin).
 Benittelt, mn. tehető, vagyos, jóságos, hirtokos.
 Benest, mn. mohos, hemoholt, mohlepte.
 Benüben, es. fászod. —, vh. fászodik (valamiben). ügyeszk, iparkodik, foreszk, (valamin); sich um ein Amt —, hivatal után járni.
 Benühung, die; fászodás; ügyeszet, iparkodás, törekedés.
 Benühigen, es. kényszerít, kénytelenít, reá szorít.
 Benüßbart, mn. szomszédos, határos.
 Benüßrichtigen, es. tudósít, hírad (valakinek valamit).
 Benüßrichtigung, die; tudósítás, híradás; — sförtelen, daß; dósító levél.
 Benüßtheiligen, es. károsít, kárt v. rövidséget okoz (nak, nek).
 Benüßtheiligung, die; károsítás; megeseálás; kár, rövidség.
 Benüßeln, es. megszegez; beazegéz.
 Benügen, es. megrág.
 Benühen, es. megvarr, körülvarr.
 Benümen, (Benümsen), es. nevez; elnevez, nevet ad.
 Benüß, mn. achhelyes.
 Benüßig, es. megnevesít.
 Benüßeln, es. köddel behorít, bevon; meghidnályosít, megzavar (p. o. elmet re.); sich —, megittasodni.
 Zschwölär. II.

Benébél, ih. egyszersmind, azon kívül. —, ej. -val, vol. I. Nétf.
 Benedeigen, es. öld, diesöit.
 Benedict, m. Benedek, Benecze, (finév).
 Benedictentrant, daß; eziklász, erdei szegfű.
 Benedictiner, der; — inn, die; Sz. Benedek' szerzetese; Sz. Benedek' szerzetesheli apácza.
 Benehmen, es. rh. elvesz (valakitől valamit), megfoszt valamitől, elüz, eloszlat; einem den Schlaf —, valaki' álmát elvenni, v. elüzni; den Athem —, lélekzetéből kivenni valakit; einem die Sorgen —, eloszlatni v. elüzni gondjait, megszabadítani gondjaitól valakit; einem den Tyrthum —, valakit tévedéséből kivenni; daß benimmt der Sache nicht, az nem árt a' dolognak semmit; sich —, magát viselni (jól v. rosszul).
 Benehmen, daß; magaviselet; bánásmód.
 Benennung, die; elvétel, megfosztás.
 Benenden, es. irigyel (valakinek, v. -tól valamit).
 Benedenwerth, mn. irigyelhető, irigylésre méltó.
 Benendigung, die; irigylés.
 Benennen, es. rh. megnevez; elnevez, nevet ad; kinevez; einem Seit und Ort —, valakinek időt és helyet határozni.
 Benennung, die; megnevezés; kinevezés; név, nevezet; meghatározás.
 Benetzen, es. megnevesít; megpocsol, megöntöz, lo-

csol, öntöz, megvizez; áztat.
 Benetzung, die; megnevesítés; locsolás, öntözés; áztatás.
 Bengeß, der; dorong, siláp; kamasz.
 Bengeßhaft, mn. goromba, otromba; kamasz.
 Bengeßu, es. lever (djót).
 Beniden, es. fejével igenel, fejével int, hogy úgy van.
 Benimen, es. meghatároz, kijegyez (név szerint).
 Benissen, es. tüszzenéssel igazol v. erősít.
 Benippen, es. szürceöl (valamiből).
 Benne, die; font kosár; kaska.
 Benntigen, es. kényszerít, kénytelenít.
 Benntight, mn. einer Sache — sein, valamire szükségének lenni v. szorulni; daß Benntighte, a' mire szükség van.
 Benntzen, es. használ, hasznóra fordít, hasznát veszi valaminek; ál valamivel.
 Benntzung, die; használás.
 Benntzeben, der; benzoefa. — harj, daß; benzoegyanta. — fájre, die; benzoessv. — tiuftur, die; benzoefestvény.
 Benntachten, es. szemmel tart (valamit), vigyáz, figyelmez (valamire); észrevesz, tapasztal; seine Schultbigkeit —, kötelességét teljesíteni, kötelességének eleget tenni; Etillschweigen —, hallgatni.
 Benntacht, der; szemmel tartó, figyelő, figyelmező; észrevedő.
 Benntachtung, die; szemmel

tartás; észrevétel, ta-
 pasztalat.
 Beobachtungseiff, der; ész-
 revedő szellem.
 Beobachtungsheer, das; figye-
 lő sereg.
 Beordern, cs. rendel, pa-
 rancsol; einen wohnen —,
 valakit valahová küldeni,
 rendelni; ich bin beor-
 dert, rendelést v. paran-
 csot vettem, hogy ic.
 Beorderung, die; kirendelés,
 rendelet.
 Beordtet, vh. gondolatlan
 v. szerencsétlen bérbe-
 vétel által magát megrontja.
 Beordten, cs. megrak, meg-
 terhel.
 Beordnen, cs. felpánczélok,
 fölvertez.
 Beordten, cs. felgyöngyöz,
 gyönggyel fölékesít v.
 megrak.
 Beordnen, cs. megkaróz,
 megtámaszt (karóval).
 Beordnung, die; megkaró-
 zás, karózás; karózat.
 Beordnen, cs. einen Uder,
 juhtauya v. juhkosár ál-
 tal megtrágyáz. —, das;
 juhtanyával trágyázás.
 Beordnen, cs. beültet;
 megrak, tele rak, (p. o.
 asztalt borral).
 Beordnung, die; beültetés.
 Beordnen, cs. tapaszt (fesz-
 romot) tesz rá, betapa-
 szol; kikövez, kövel kir-
 ak (utat).
 Beordnen, cs. fel-, meg-
 szánt.
 Beordnen, cs. megcsipked.
 Beordnen, cs. meg-, lehu-
 gyoz, meg-, leposol.
 Beordnen, cs. körülpaláncol.
 Beordnen, cs. beváncsol,
 bepárnáz.
 Beordnen, cs. megpontos;

bepunctete Notiz, meg-
 pontosított v. pontos nóták.
 Beordern, cs. beporoz, (ha-
 jat).
 Beordern, cs. fölbihoroz,
 bihorba öltöztet; bihor-
 ra fest.
 Bequem, mn. alkalmas, ké-
 jelmes; könnyű; kön-
 nyűségi szerető, rest. —,
 ih. alkalmasan, kéjel-
 mesen; wenn es Ihnen
 bequem ist, ha kedvére
 v. tetszésére van.
 Bequemem, vlt; (ju o. nach
 etwas), magát alkalmaz-
 ta, (valamihez), magát rá-
 adja (valamire), enged (va-
 laminek).
 Bequemlich, mn. és ih. ké-
 jelmes, könnyebbséget
 szerető; kéjelmesen.
 — sein, die; kéjelmes-
 ség, könnyebbség; arnyék-
 szék; nach Ihrer —, ké-
 jőre, kéje szerint.
 Bequemen, cs. liganyyal
 v. kónesővel behúz, (üve-
 get).
 Bequemen, cs. körültrámáz,
 feltrámáz, körülfiglál, be-
 foglal (rámába).
 Bequemen, cs. megyéz, ha-
 tárt v. határbarázdát húz.
 Bequemen, Bequemen, l. Un-
 bequemen.
 Bequemen, cs. kiszélez, pár-
 kányoz.
 Bequemen, cs. befon, befoly
 (repkény kacscsal, p. o. ab-
 lakol).
 Bequemen, cs. vakol, be-
 vakol.
 Bequemen, cs. gyeppel v.
 gyephanttal kirak, be-
 gyepezés.
 Bequemen, cs. megráspol,
 megráspolyoz.
 Bequemen, cs. rh. szükség

szerekkel ellát; tanácsol,
 tanácsot ad; gondoako-
 dik (felől). —, vh. tanács-
 kozik.
 Bequemen, der; tanácsló, ta-
 nácsadó; segítő.
 Bequemenlagen, k. és vh.
 tanácskozik, tanácsot tart,
 (valakivel valamiről).
 Bequemenlagung, die; tanács-
 kozás, tanácstartás.
 Bequemen, die; tanácsadás.
 Bequemen, cs. megfoszt, kira-
 bol, meglöp; fölver (házat
 ic.); einen einer Sache —,
 valakit valamitől megfoszt-
 tani, valamit valakivel
 erőszakkal elvenni; der
 Mannheit —, sértésigától
 megfosztani, kiherélni;
 der Jungfernschaft —, meg-
 szeplősíteni; sich einer Sa-
 che —, magát megfosztani
 valamitől, magát megta-
 gadni valamit; seine
 Bequemen beraubt, esze-
 veszett, megőrült.
 Bequemen, die; megfoszt-
 tás, kirablás; meglöpés,
 erőszakos elvétel.
 Bequemen, cs. meg-, befű-
 stöl, tömjénnel fűstöl.
 Bequemen, die; fűstölés,
 megfűstölés; tömjénezés.
 Bequemen, mn. fűstös.
 Bequemen, cs. meghatároz
 (időt, p. o. egyezésre).
 Bequemen, cs. hernyótól
 tisztít (fát).
 Bequemen, cs. és vh. ré-
 szegít; megrészeget; me-
 részegül, megittasodik.
 Bequemen, mn. részegítő.
 Bequemen, mn. és ih. ré-
 szeg, boros, ittas; ré-
 szegen, ittasan.
 Bequemen, die; megrésze-
 getés; megrészegetés, me-
 ittasodás.

- Berberisbeere, Berberis, dic; borbolyabogyó.
- Berberisfranz, Berberisbaum, ber; borholya, sóska, leányosm.
- Berberisfiru, ber; borbolyaszórp.
- Berechen, cs. meggereblyél.
- Berechnen, cs. fölvet, felszámol; össze-, felszámol; gondolóra vesz, meggondol; sif mit einem —, számot vetni valakivel.
- Berechnung, dic; fölvetés, fel-, összeszámolás.
- Berechnigen, cs. hatalmat v. jogot ad (valakinek valamire); felhatalmaz.
- Berechnigt, mn. okkal bíró; joggal felruházott.
- Berechnigung, dic; jog- v. hatalomadás.
- Berechen, cs. elhíttel, (valakivel valamit); rávesz, rábeszél (valakit valamire); sif mit einem —, beszélgetni, értekezni valakivel; etwas —, beszélni valamiről; einen —, megasztolni, gyalázní.
- Berechnsam, Berecht, mn. beszédes, bőbeszédű; ékes-szóló. —, ih. beszédesen; ékesenszólva. — feit, dic; ékes-szólás.
- Berechnung, dic; elhíttetés; rábeszélés; értekezés (szóbeli).
- Berechnen, cs. szabályok szorint megítél, szabályokra von.
- Berechnen, cs. megver, megáztat (az eső).
- Berechnen, cs. rh. megdúr-szól; nádúr-szól, dúr-szól-vo meghint (nádúr-szól).
- Berechnen, cs. és vh. meg-gazdagít; meggazdagul, meggazdagaszik.
- Bereicherung, dic; meg-gazdagítás; meggazdagodás, gazdagulás. — tart, dic; gazdagulás módja. — a Quelle, dic; gazdagulás forrása.
- Bereisen, cs. megabroncsoz; bedorez, dérrrel helep.
- Bereist, mn. deres; ein bereistetes Haupt, aggastyánfő, ősz fej.
- Bereiten, cs. rimes verset ír (valamiről); einen —, valakit megénekelni (rimekben).
- Bereiten, cs. bentaz, bejár.
- Bereit, mn. kész, készen levő; elhatározott (valamire); hajlandó; sif machen, elkészülni; sif halten, magát készen tartani. — eisen, das; simitóvas, (szobrászoknál).
- Bereiten, cs. készít; den Tisch —, asztalt teríteni; das Bett —, ágyat vetni; sif —, készülni v. hozzá készülni valamihez.
- Bereiten, cs. rh. belovagol; lóhátan ba-, összejár; nyereg alá tanít, idomit, szoktat (lovat).
- Bereiter, ber; lovász; ügyelő, (ki erdőt, utakat st. megjár lóhátan rondtartás végett).
- Bereit, ih. már.
- Bereitig, dic; készenlétel; in — sein, készen lenni v. állni valamire, készülni; in — haben, készen tartani.
- Bereitigung, dic; készítés; elkészítés. — ungsart, dic; készítés mód.
- Bereitwillig, mn. kész, hajlandó, szolgálatra kész. —, ih. készséggel, kész szívvvel, örömmel.
- Bereitwilligkeit, dic; készség.
- Bereiten, cs. neki fut; eine Stadt —, körülvonni és megtámadni valamely várost.
- Bereiten, dic; megtámadás, (városé, váré).
- Bereiten, cs. jövedelemmel felruház.
- Bereiten, cs. megbán, bán.
- Bereitenwerth, — würdig, mn. megbánásra méltó.
- Bereiten, dic; megbánás.
- Berg, ber; hegy; über — und Thal, hegynék völgynek, hegynék völgyen át v. túl; er ist über alle Berge, messze elhaladott; wir sind noch nicht über den —, még nem vagyunk túl minden nehézségen v. akadályon; die Haare stehen ihm zu Berge, a' haja' szála felborzadt, felállott; hinter dem Berge halten, titokban tartani, elrejteni szándékát; da stehen die Dörfer am Berge, itt a' bökkenő.
- Bergab, Bergunter, ih. völgynek, lefelé; es geht mit ihm bergunter, hanyatlának daljai; hanyatlak élete, kora.
- Bergab, dic; ér, (bányákban).
- Bergakademie, ber; simkő.
- Bergakademie, dic; bányász-akademia.
- Bergälteste, ber; bányászok' öregbika.
- Bergamotte, dic; bergamott, (körte' feja).
- Bergampter, ber; hegyi sóka.
- Bergampter, dic; hegyi rigó.
- Bergamt, das; bányász-téség, bányahivatal.
- Bergan, Bergauf, ih. hegynek, fölfelé.

Berganborn, der; fejtér huny-nyász, (növény).
 Bergarbeit, die; bányamunka.
 Bergarbeiter, der; bányász.
 Bergabadian, der; római gyökönke.
 Bergaliam, der; perzsa közhalmam.
 Bergbarthe, die; bányászszekerese.
 Bergbau, der; bányászat, bányászás, bányamivés.
 Bergbauer, l. Bergbewohner.
 Bergbaufunde, die; bányásztudomány.
 Bergbauwerk, der; bányatiszt.
 Bergbewohner, der; hegylakos.
 Bergblau, das; rézkék.
 Bergbock, der; hegyi kecske.
 Bergbohrer, der; bányászfúró; földfúró.
 Bergbote, der; bányász hírmondó.
 Bergbrunn, das; umbriai agyag, barnaföld.
 Bergbuch, das; bányász jegyzőkönyv; bányászkönyv.
 Bergbuche, die; gyertyánfa.
 Bergbohle, die; hegyi csóka.
 Bergbrockel, die; hegyi hurok.
 Bergbrunn, der; sárgafejtő tental, (madár).
 Bergbrunn, das; bányavész.
 Bergbrunn, die; árgóhics.
 Bergen, es. rh. rejt, *onyes*; megmont; háterségbe helyez. megszabadít; er íst geborgen, megmenekedett, háterségben van; szerencsés. van mihől élnie.
 Bergente, die; grönlandi róze.
 Bergewich, der; ezitrom derezle.
 Bergewich, der; bergeni tőkehal, (Norvégiából).
 Bergerte, die; bérezi galagonya.

Bergeremitt, l. Bergemittler.
 Bergerrhan, der; bergeni halzsir, (Norvégiából).
 Berger, das; termékörcz.
 Bergerte, die; nagyfüles bagoly.
 Bergerte, der; egyiptomi v. halmvas keselyű.
 Bergerte, der; hegyomlás; bányomlás.
 Bergerte, l. Kuerhahn.
 Bergerte, l. Medizin.
 Bergerte, mn. bányai sorvadásban fekvő.
 Bergerte, das; bányászünnep.
 Bergerte, die; sziklavár; bányatámasz, *bányagyám*.
 Bergerte, die; hegyvár.
 Bergerte, das; hegyi gyanta.
 Bergerte, der; selyőpinty.
 Bergerte, der; földlen; bögrétök, (növény).
 Bergerte, der; hegyen fekvő helység.
 Bergerte, der; fejtér kovacs; áldrágató; minden szines hegyi kristál.
 Bergerte, die; havasi szomling.
 Bergerte, die; bányász szabadság; bányavárosi szabadság.
 Bergerte, der; havasi róka.
 Bergerte, der, l. Bergader.
 Bergerte, das; bányászimádság.
 Bergerte, der; bányászszokás.
 Bergerte, die; hegyes tújék v. vidék.
 Bergerte, der; bányász ellenőr.
 Bergerte, der; *bányarém*, bányakirály.
 Bergerte, das; sárga földvas, okraföld.—, mn. okraföldasínk.
 Bergerte, der; bányatára.

Bergerte, das; bányabírószek.
 Bergerte, der; bányaesküdt.
 Bergerte, das; bányatörvény.
 Bergerte, das; hegyi nővőny; ásvány.
 Bergerte, die; bányászszek.
 Bergerte, das; bányászszerszám.
 Bergerte, das; egérkő, *férjany*.
 Bergerte, der; hegytő, hegyorom, hegycsúcs.
 Bergerte, der; hegyisten.
 Bergerte, das; hegyizöld, aranyonny.
 Bergerte, der; bányász üdvözlet.
 Bergerte, l. Bergerte.
 Bergerte, das; gyantár, lágyszurok.
 Bergerte, der; fejtér nyúl.
 Bergerte, der; *bányanagy*.
 Bergerte, die; bányász hivatal és méltóság.
 Bergerte, Bergerte, mn. hegyes.
 Bergerte, der; bányászujonc, bányászinas.
 Bergerte, die; bányászsipka.
 Bergerte, der; hegyipincse.
 Bergerte, die; hegyorom, hegylány.
 Bergerte, der; szirti kova, *szarukő*.
 Bergerte, der; bérezi löher.
 Bergerte, die; mélység; hegyüreg.
 Bergerte, der; bányászlegény, bányász.
 Bergerte, die; bányászlegényiség.

Bergföfle, die; barna kőszén.
 Bergföfien, t. bányaköltéség.
 Bergfrühe, die; hegyi holló.
 Bergkraut, das; (hegyi növény).
 Bergkreuze, die; foszlár, (növény).
 Bergkristall, das; hegykristály, hegyi jég.
 Bergkuck, die; hegyen legelő tehén; bérczi tehén, (amerikai kötlaku).
 Bergkühnig, l. Bergmannsch.
 Bergleder, das; sárbőr; kőlen.
 Berglehne, die; hegyoldal.
 Berglitten, der; bányai agyag.
 Bergluft, die; hegyi lég. v. levegő.
 Bergmann, der; (Bergleute, t.); hegylakó; hegylakos; bányász; bányamíves.
 Bergmannshen, das; bányamánó, bányakisértet.
 Bergmannsch, mn. bányászati. —, ih. bányászmodra.
 Bergmaus, die; lemming v. lapp egér.
 Bergmehl, das; bányaliszt.
 Bergmeise, die; hosszufarku czinego.
 Bergmeister, der; bányász-mester.
 Bergmilch, die; ércztej.
 Bergmisch, der; hegyi kisértet.
 Bergnachfahrer, der; bányalátogató, bányaugyelő.
 Bergnympfe, die; hegyi nympfa.
 Bergöhl, das; földolaj.
 Bergordnung, die; bányarand, bányászrendszer.
 Bergsch, das; földszurok.

Bergscherde, die; hegyi tufa.
 Bergschesser, der; farkas boroszlán.
 Bergschlager, der; bányászimartó.
 Bergplatte, die; hegylát.
 Bergprediger, der; bányász predikáor.
 Bergpredigt, die; szentbeszéd a' bányászok' számára; Krisztus' szentbeszéde a' hegyen.
 Bergschanze, die; hegyi növény.
 Bergpumpe, die; bányászivattyú.
 Bergquelle, die; hegyi forrás.
 Bergschath, der; bányalánácok.
 Bergtraue, die; havasi marmota.
 Bergtraute, die; kereklevellü v. spanyol ruta.
 Bergrecht, das; bányajog; bányászörvény.
 Bergreibe, die; hegyisor.
 Bergrichter, der; bányabíró.
 Bergrose, die; azál; ragyabura.
 Bergrothe, das; kénes higanymész; veres szírkő.
 Bergrothe, l. Bergzinnober.
 Bergrothel, l. Róthel.
 Bergrothen, der; hegyorom, hegygerincz.
 Bergschtraut, das; parlagi gyopár.
 Bergrothe, l. Rünschelruthe.
 Bergsache, die; bányai ügy; bányai híroszók előbe tartozó ügy.
 Bergsafft, der; gyulam, (ásványtudományban).
 Bergsamtel, der; tavaszi kankalin, kegyüvirág; cizfra kankalin, sülvivirág; csikorka.

Bergsaff, l. Steinsaff.
 Bergsicht, die; aszínidei munka (bányászoknál).
 Bergschlag, der; hegyi szántófeld.
 Bergschlitten, der; hegyi szánka.
 Bergschloß, das; hegyen levő v. épült várak, szirtvár.
 Bergschlucht, die; hegytorokolat.
 Bergschmidt, der; bányászikovács.
 Bergschotte, der; hegyi skót.
 Bergschreiber, der; bányász-írnok.
 Bergschüßig, mn. bergschüßigen Erz, siket földes ércz.
 Bergschüssel, die; bányásziskola.
 Bergschwaden, der; mérgea levegő, (bányákban).
 Bergschwalbe, die; hegyi fecske.
 Bergschwefel, der; (szinkén' neve).
 Bergsegen, der; bányajövedelem, gazdag bányajövedelem.
 Bergspekling, der; fejércsíkös veréb.
 Bergspiel, die, l. Bergbaldrian.
 Bergspitze, die, hegytető, hegycsúcs.
 Bergstadt, die; hegyen v. hegyek közt fekvő város; bányaváros.
 Bergsteiger, der, l. Steiger.
 Bergstorch, der, l. Bergfalke.
 Bergstrake, die; hegyi út, hegyek közti út; Darmstadttól Heidelberghe vivő út (Németországban).
 Bergstrom, der; hegyi folyam.
 Bergsturz, der; l. Bergsaff.
 Bergsucht, die; bányakór.

Berglaug, ber; bányászir' neme.
 Bergtaff, l. Taff.
 Bergthal, das; Berghäfer, i. hegyek közti völgy.
 Bergther, ber; kátrán.
 Bergtheil, ber; bányarész.
 Bergtorf, ber; hegyi turfa.
 Bergtrespe, die; földlrozs-nok.
 Bergtrog, ber; bányai tek-
 uőko.
 Bergwäblich, l. Bergmännisch.
 Bergwäth, ber, l. Bergwäst.
 Bergwäz, die; hegyi szil.
 Bergwäzgebung, die; hegyes
 környék.
 Bergwäz, die; elrejtés, meg-
 mentés; menedék.
 Bergwäzter, l. Bergwäz.
 Bergwäztheil, das; bányá-
 széki itélet.
 Bergwäzter, ber; bányamester,
 bányahíró.
 Bergwäzter, das; hegyi nép.
 Bergwäzter, das; rászakó,
 azurkos kőszén.
 Bergwäzter, die; sziklafal;
 sikekő - tömeg (bányák-
 ban).
 Bergwäzter, das; hegyi viz.
 Bergwäzter, ber; hegyi kap-
 pandó.
 Bergwäzter, die; babir v.
 voros fűz.
 Bergwäzter, ber; hegyi bor.
 Bergwäzter, das; bánya.
 Bergwäzterbergründige, ber;
 bányász, bányászathoz
 értő.
 Bergwäzterbergründige, die;
 bányásztudomány.
 Bergwäzter, das; bányászérg.
 Bergwäzter, das; mérgező gő-
 zökkel eltölt levegő (bá-
 nyákban).
 Bergwäzter, ber; bányai
 lizedelő.

Bergwäzter, die; szélesle-
 velű kikerics.
 Bergwäzter, die; havasi v.
 vad kocska.
 Bergwäztermann, ber; bá-
 nyász.
 Bergwäzter, das; tiszta ón
 v. ezín.
 Bergwäzter, ber; ezínóber
 v. higanykővet.
 Bergricht, ber; előadás; je-
 lentés, tudósítás.
 Bergrichter, cs. beszél, előad,
 ír, tanít, megtanít, ok-
 tat, eligazít; jelent, tu-
 dósít, hírül ad, tudtára
 ad, megír; wie man fragt,
 so wird man bergrichtet, mil-
 lenen a' kérdés, olyan
 a' felelet.
 Bergrichterfasser, ber; előadó,
 jelentő.
 Bergrichterfaltung, die; je-
 lentés.
 Bergrichtigen, cs. megigazít,
 megjobbit; eligazít; el-
 végez; véghez visz, vég-
 re hajt; rendbe hoz (szám-
 adást); lefizet, kifizet
 (adósságot).
 Bergrichtung, die; megiga-
 zítás, elintézés; lefizetés.
 Bergrichtung, die; jelentés,
 előadás, hírüladás.
 Bergrichten, cs. rh. megszapol,
 szorgolgt.
 Bergrichten, cs. zárral ellát.
 Bergrichten, cs. és vh. bekér-
 gesít; bekérgešül, behé-
 jasul, kérgesedik, héja-
 sodik.
 Bergrichten, cs. felgyűrtz.
 Bergritten, mn. lovas; —
 machen, lovat edni (valaki
 alá), lóval ellátni (valakit).
 Bergritt, ber; tovaször sa-
 vet, perkál, felpatyolat.
 —weber, ber; perkálkötő.
 Bergritt, das; Berlin; (város).

Bergritt, die; utazó kocsí.
 Bergrittler, das; és mn.
 Berlinikék.
 Bern, das; Bern (város és
 tartomány).
 Bernhart, ber; Bernát, (fi-
 név).
 Bernhartiner, ber; Sz. Ber-
 nát' szerzetese.
 Bernstein, ber; borostyánkő.
 Bernsteinarbeiter, — drechs-
 ler, ber; borostyánkő-
 mőves.
 Bernsteinern, mn. boros-
 tyánkő-, borostyánkőből
 való.
 Bernsteinfang, ber; boros-
 tyánkő gyűjtés.
 Bernsteinöhl, das; boros-
 tyánkőolaj.
 Bernsteinöhl, die; boros-
 tyánkősav.
 Bernstein, cs. benádál, ná-
 dal befed.
 Berosten, k. megrozsdásul,
 megrozsdásodik.
 Berstohf, ber; csipkés kú-
 poszta, olasz káposzta.
 Berstung, ber; sigér, sügér.
 Bersten, k. rh. megreped,
 meghasad; elreped, szét-
 reped; elpattan, elpuk-
 kan; vor Bergerniß, vor
 Schaden ic. —, majd meg-
 pukkan, megszakad mér-
 gőben, novettében ic.
 Bertha, die; Berta (nőnév).
 Bertram, ber; jmelny mon-
 tika, imelyű; kenyér-
 ből cziczkró.
 Bertram, ber; Bertram,
 (finév).
 Bertrichtung, cs. elhíresít,
 rossz hírbe kever.
 Bertrichtung, mn. híres, el-
 híresült, rossz híré.
 Bertrichten, cs. megfog; meg-
 lep; megcsal, rászed.

Verführung, die; meglepés; megalás,
 Veruf, der; hivatás, hajlandóság, természeti elrendeltetés, vágyódás, hivatal, köteleesség; er hat seinen — zu ..., nem termett ... ra v. ... nek; ich finde seinen — zu ..., nem érzek hajlandóságot magamban ... ra.
 Verufen, cs. rh. meghi; összehi, egyhegyűjt; megigéz, meghüvel; einen zu etwas —, hi, meghi (valakit valamire); sich auf etwas —, valamire hivatkozni v. utalni, valamit felhozni; sich auf einen höhern Richter —, porót fölebb vinni.
 Verufen, mn. I. Verüchtigt.
 Verufsgeschäfte, die; t. hivatalos foglalatosságok, hivatalos dolgok.
 Verufen, k. megmarad, megnyugszik (valami mellett); alapúl, épül, (valamin); függ (valamitől); elhalasztani, máskorra hagyni; auf seinem Leben beruhet das Wohl des ganzen Landes, az egész ország' boldogsága az ő életétől függ.
 Verufen, cs. megnyugtat, lecsendesít, lecsillapít, szüntet. —, vh. lecsendesül, lecsendesedik, megvigasztalódik.
 Verufen, die; megnyugtató, lecsendesítő, nyugasztalás; megnyugvás, vigasztalódás; vigasztalás, nyugalom.
 Verufen, vh. (einer Sache); kérkedik; dicsekszik (valamivel).
 Verufen, mn. híres, nevezetes, nagyhírű; sich —

machen, hirt, nevet szerzeni magának.
 Verufenheit, die; híreslét, híresség, hírnév.
 Verufen, cs. hozzáér, hozzányúl, megillet; illet emlit; sich —, egymás érni.
 Verufen, die; hozzáérés; érintés, illetés.
 Verufenstlinie, die; érintkezési vonal. — punkt, — winkel, der; érintkezéspont, érintkezéssög.
 Verufen, I. Rufen.
 Verufen, cs. bekormoz.
 Verufen, der; berill.
 Verufen, cs. zsákkal megak; megterhel; zsebeit megtölti, (valakinek); sich —, megakodni (valamivel); magát megszerzeni v. megszédni.
 Verufen, cs. hevet, elvet (maggal); behint. —, das; elvetés, behintés,
 Verufen, ib. (desen) szerint, következtetésben, fogva, fogvást.
 Verufen, cs. emlit, jelent; bizonyít.
 Verufen, mn. említett, mondott, jelentett; besagter Raken, mint mondatott.
 Verufen, cs. felhúroz.
 Verufen, cs. ken, kend, megken; bemocskol.
 Verufen, cs. hevet (maggal). —, vh. terjed v. tonyész (magvai által).
 Verufen, cs. megengesztel; lecsendesít, megkörlel, engesztelődik, megkörlelődik.
 Verufen, der; tat-árhoz.
 Verufen, das; talvitorla.
 Verufen, der; szegőly, szegélyzet.
 Verufen, die; elfoglalás,

megakása (valamely elfoglalt helynek katonákkal); őrizet, őrsereg.
 Verufen, cs. bemocskol, beszennyez.
 Verufen, cs. és vh. rh. megrészeget; megrészegetül, megrészegezik, megissza magát.
 Verufen, cs. vakar.
 Verufen, cs. kárt v. sérelmet okoz (valakinek), kárt tesz, (valamiben); megsért; megrongál.
 Verufen, die; megsértés, megrongálás; sérelem; megsebesítés.
 Verufen, mn. és ib. levő, állapothan levő; so —, olyan, ilyen; so — sein, így v. úgy lenni, ebben v. abban lenni a' dolognak.
 Verufenheit, die; állapot; mivolt, minémiség; tulajdon, tulajdonság, természeti tulajdon; — der Luft, lég' mértéklete; — des Leibes, testalkotás, test' alkotása; was hat es mit dieser Sache für eine —? miben van ez a' dolog? was — der Umständen; körülállásokhoz képest; es hat mit dieser Sache eben dieselbe — als mit ..., c' dolog éppen úgy áll mint ...
 Verufen, cs. foglalatosságot ad (valakinek); sich —, foglalatoskodik (valamiben); foglalatoskodik, foglalkozik (valamivel).
 Verufen, mn. foglalat, elfoglalt; er ist sehr —, sok a' dolga v. foglalatossága.
 Verufen, die; foglalatosság; dolog.

Befehl, cs. nyelet csinál, (késnek, késbe).
 Befehlén, cs. hánt, meghánt; hág, meghág (kauczát).
 Befehlér, der; csülör, hágó mén.
 Befehlung, die; hántás, meghántás; meghágás; hántás.
 Befehlten, cs. megszégyenít; megpirít; szégyont tesz (valakin).
 Befehlend, cs. szégyenítő.
 Befehlnt, mn. megszégyenített. —, ih. megszégyenült.
 Befehlung, die; megszégyenítés; szégyen, pirontság.
 Befehlten, cs. beárnyékoz, árnyékot vet rá, beárnyaz, árnyékkal bohorít, befűd.
 Befehlung, die; beárnyékozás; árnyék, árny.
 Befehlen, cs. adó alá vet; sarczol, harácsol.
 Befehlen, cs. megnéz, nézogat, meglekint; szemlélget, vizsgál; megvizsgál.
 Befehlter, der; megnéző, meglekintő; megvizsgáló.
 Befehllich, mn. megnézhető, megvizsgálható.
 Befehllichkeiten, die; megnézhetőség, megvizsgálhatóság.
 Befehlmen, cs. behaboz.
 Befehlung, die; megnözés, megnözgetés; meglekintés; megvizsgálás.
 Befehd, der; ídelet, válassz; végzés, ítélettel; utasítás; tanítás, oktatás; — wissen um etwas, tudni valamit, jártnak lenni valamiben, tudományának lenni valamiről; feinen — wissen, felakadni valamin, nem tudni magin

oegíteni; nun habe ich mehr —, most tudom már mitevő legyek.

Befehden, cs. rh. szab, kiszab, kirendel (valakinek valamit); rendel, határoz; int, tanít, megtanít; einen wohin —, valakit valahová rendelni, időt v. helyet rendelni v. határozni valakinek; einen eines Bessern —, valakit jobb útra vezérelni; sich — lassen, hallgatni az intésre, a' jó tanácsnak engedni. —, vlt. megenged, helybenhagy; ich befeide mich dessen, megengedem, helybenhagyom.
 Befehden, mn. szerény; mérsékes, (kívánságaiban). —, ih. szerényen.
 Befehdenheit, die; szerénység.
 Befehlen, cs. rh. megvilágít, megvilágosít, ráűd.
 Befehlen, v. Befehligen, cs. bizonyít (írásban), bizonyítványt ad (valamiről).
 Befehligen, cs. palástol, enyez.
 Befehligung, die; írással bizonyítás; nyugtatvány; palástolás.
 Befehlen, cs. rh. leszar; mecsal, rászéd.
 Befehliger, der; csaló.
 Befehlweren, die; csalás; ravaszság, csalfság.
 Befehlten, cs. megajándékoz; ich bin befehlt worden, ajándékot kaptam.
 Befehlung, die; megajándékozás; ajándék.
 Befehlen, cs. rh. nyír, ol-, mognyír.
 Befehren, cs. ajándékoz.

a l. megajándékoz, (valakit valamivel); was Gott befährt, befährt unversehrt, ha az Isten adja, mis el nem ragadja; elhatároz, szán v. elszán valakinek valamit; das war mir nicht befährt gewesen, ez nem nekem volt szánva.

Befehrung, die; ajándékozás; ajándék, adomány; elhatározás, nekiszánás.

Befehlén, cs. küld, készít, elkészít; elrendel; ein Kind —, gyermeket ápolni; sein Haus —, házit v. dolgait rendben tartani; das Vieh —, a' marhának gondját viselni.

Befehlung, die, küldés; rendben tartás.

Befehlungsregel, die; elgyptítési szabály.

Befehlén, cs. vasal, megvasál (koreket st.); einvasal tesz (teagelyre st.).

Befehlén, die; megvasálás.

Befehlén, cs. rh. ví, lö v. lödöz, ügyüz (várost st.); ein Gewehr, einen Harnisch —, fegyvert, pánccelt próbálni lovás által.

Befehlén, die; lödözés, vivás, ügyüzés.

Befehlén, mn. hajózható, hajóthírő.

Befehlén, cs. hajón megjár, behajókáz, (folyót, tengert).

Befehlén, die; behajózás, (tenger st.).

Befehlén, mn. kákás, sásos. Befehlén, k. megpendőszedik, megpendőszül, megpendőszedik.

Befehlén, mn. pendőszes. Befehlén, cs. leszól, háta megott moreskol, kivéhbtt; gyaláz. szid, kü-

- ramo l; fűh —, magát meggyalázni, megbecsteleníteni.
- Befchimpfung, die; leszólás, mooskolás, kischbités; szitok, gyalázat.
- Befchinden, cs. megszündelyez.
- Befchinden, cs. rh. megnyúz.
- Befchiemen, cs. ótalmoz, megó, foizoz; pártfogol.
- Befchirmer, der; ótalmozó; pártfogó.
- Befchirmung, die; ótalmozás, foizozás; utalom, me-nedék.
- Befchlabbern, cs. he-, összszepiszkol, hemocskol, he-, összelucskol; sokat kotyog, v. fecseg (valami fölél).
- Befchlabberung, die; he-, összszepiszkolás, he-, összszelucskolás.
- Befchlafen, cs. rh. el-, meghál, (nőszemélyt) hál, (nőszemélylyel); eine Sa-che —, valamire aludni, valamit őrett megfontol-hatás végott más napra ha-lasztani.
- Befchlag, der; lakatos, v. rézműves munka, (ajtóra ic.); megvasalás; vaszal; patkolás; letartóztatás, lefoglalás; poncsz; — auf etwas legen, etwas in — nehmen, letartóztatni, lefoglalni valamit.
- Befchlag, das; lakatos v. kovács v. rézműves mun-ka, (ajtóra ic.); könyv-kapecs; lópatkó.
- Befchlagen, cs. rh. váver, folszegen (sarkat az ajtó-ra ic.); ein Rad —, ke-eket megvasalni; ein Pferd —, lovat megpat-kolni; mit Arrest —, le-foglalni, letartóztatni. —, k. rh. megpenészül, megpenészedik; izzad (tü-kör, sal ic.).
- Befchlagen, mn. megvasalt, megszegezott, (vassal v. rézművel) megerősítte-tett; hevont, behorított (p. o. vaspléhvél, posz-tóval); poncszes; in einer Sa-che gut od. schlecht — sein, valamiben jártasnak, tapasztaltanak; v. járat-lannak, tapasztalatlan-nak lenni.
- Befchlagleine, die; vitor-lakötél.
- Befchlagnehmung, die; le-foglalás.
- Befchlagtafel, die; pat-koló tarisznya.
- Befchleichen, cs. rh. meglep.
- Befchlehung, die; megle-pés (oroza).
- Befchleunigung, die; siettelés.
- Befchleichen, cs. rh. hexár, magában foglal, befog-lal; végez, elvégéz, befejez, herekeszt; föl-tesz v. elvégéz v. eltű-kél magában, meghatá-roz; gerichtslich —, vő-gezni, rendelni.
- Befchleichen, der; kulesár.
- Befchlehung, die; végzés; határozás.
- Befchluß, der; hozzás, be-rekesztés, befojzozás, vég-zés; végzet, vég; ha-tározás; föltétel, föltott szándék; rendelés, vég-zés; den — machen, vő-gezni; zum —, vőgez-tül, vőgre.
- Befchluß, cs. befűstöl.
- Befchluß, cs. (einem); onni jar valakihez, elős-küldik (valakinél).
- Befchluß, cs. rh. meg-
- hajigál, ráhajigál; be-mocskol (mint a' légy v. dongó).
- Befchmieren, cs. boken, be-mázol (olajjal ic.); ol-, hemocskol; mit Fett —, hexszirozni; mit Butter —, írósvajat kenni valamire; Papier —, bemázolni, belirkálni papiroast.
- Befchmierung, die; hekenés ic.; mázolás.
- Befchmiegen, cs. elmocskol, elszennyez; megpiarkol, lefest (fekete színnel).
- Befchmigung, die; elmocskolás; rágalom.
- Befchmugen, cs. elmocskol, elcsuuyit, hepizkol, he-szennyez.
- Befchmugung, die; elmocskolás.
- Befchmauben, Befchmaufen, cs. nagy szuszszal v. hort-yogva szagol, megszagol.
- Befchmeideln, das; met-sződeszka, (könyvkötők-nél).
- Befchmeidehofel, der; met-sző vas, (könyvkötők-nél).
- Befchmeidemesser, das; met-szőkés.
- Befchmeiden, cs. rh. elvág; körülvág (könyvel); meg-nyes (fűt); megmoz (sző-lőt); körülmetsz v. kö-rülmetöl (gyermeket, mint a' zsidók, törökök); einem etwas —, elvenni valakitől valamit; etwas —, megkezdeni valamit, elválni boldó, die Wie-neu —, meghorolni a' kast.
- Befchmeidepreffe, die; met-szőasztó, (könyvkötők-nél).
- Befchmeider, der; körülme-telő; körülvágó.
- Befchmeidfel, l. Uq. hufel,

Befchneibung, die; elvágás, elmetzés; megmetszés, megnyesés; körülvágás; körülmetszés v. metelés.
 Befchneitten, cs. l. Schneiden.
 Befchneuten, cs. meglep, rajtakap.
 Befchneuen, cs. hóval belep.
 Befchnippen, Befchnippen, cs. megmetél, körülmétél (valamit).
 Befchnitten, der; körülmételt.
 Befchnuppen, Befchnuppen, Befchnüffeln, cs. megszaglál, rászuszol; er beschnüffelt, beschnuppert a léte, megszaglál, megszuszol mindent.
 Befchnütren, cs. megszinóroz, zsinórral kicsifrás v. kihány.
 Befchoeden, cs. adót vet rá, adó alá vet (földet), megadóztat.
 Befchöngen, cs. szépít, simít.
 Befchöpfung, die; szépítés, simítás; szín, máz.
 Befchränken, cs. elkorlátoz; határok közé szorít, határt szab (valaminek), megszorít, körbe vesz — szorít (valamit); sích — auf etwas, valami mellett maradni, valamire szorítani magát, ki nem ereszkedik tovább v. többre.
 Befchränkt, mn. korlátolt, határok közé szorított, körülszabott, körbevett; rövid; szűkkörü (elme).
 Befchränktheit, die; szűkkörűség; szűkléte (a' lakásnak); csekélyléte (a' teltségnek, vagyonnak).

Befchränkung, die; elkorlátozás, határbeosztás, megszorítás.
 Befchreiben, cs. rh. ír; leír, lefest; előad; rajzol; ich kann es nicht —, tovább ic. le nem írhatom v. ki nem mondhatom, milly ic.
 Befchreiblich, mn. kimondható, leírható.
 Befchreibung, die; leírás; előadás; lefestés szóval;
 Befchreibung, die; leírás; előadás; lefestés szóval; lerajzolás.
 Befchreiten, cs. rh. felhág, fölmege, föllép, rámege, elkezd menni (az úton).
 Befchreyen, cs. rh. elhírelni, rossz híret v. nevet költi; megsírat; megigéz, megbabonáz, megbűvöl.
 Befchrotten, cs. megnyírbal; megrág.
 Befchufen, cs. felsarúz, felülhéliz, lühhelil von rá; einen Pfahl —, kató' hegyes végét megvasalni.
 Befchuldigen, cs. (eines Dinges); vádol, (valamivel); okoz, (valamiért); bevádol.
 Befchuldigung, die; vádolás, vád.
 Befchummeln, cs. megcsal mesterségesen.
 Befchuppen, cs. bepikkelyez; megcsal.
 Befchütten, cs. megönt, meglocsol; feltölt.
 Befchützen, cs. ótalmaz, véd, védelmez; pártol; pártfogol.
 Befchützer, der; ótalmazó, védő, védelmező; pártfogó.
 Befchützung, die; ótalmazás,

védős; védelmezés pártfogás.
 Befchwängern, vh. megsógorosul, megsógorosodk.
 Befchwängern, l. Schwängern.
 Befchwagen, cs. rábeszél; sích — lassen, rábeszéletni magát.
 Befchwerde, die; teher; nehézség, sérelem, panasz.
 Befchweren, cs. és k. terhel, megterhel; terhére van; sích bei einem über etwas —, panaszt tenni, panaszolni valakinek valamiről.
 Befchwerlich, mn. terhes, súlyos, nehéz, bajos, alkalmatlan; einem — sein, — fallen, valakinek terhére lenni. — ih. nehezen, bajosan, ügyyelbajjal. — sein, die; teher, nehézség; nyomor.
 Befchwerlich, die; baj.
 Befchwerung, die; megterhelés; teher, baj; panasz, panasztétel.
 Befchwigen, cs. összeizzad, izzadsággal megáztat.
 Befchwören, cs. rh. rácsküsszik, megesküszik rá, esküvéssel állit v. erővit; kérve kényszerít (mint p. o. a' babonázók bűvések az ürdögöt); einen —, igen kérni, mindenre kérni, égre földre kérni, kényszeríteni valakit, esdekelni, caedezni, esdeni, könyörögni valakinek.
 Befchwören, der; ráolvasás, igézés; ürdögüz.
 Befchwörung, die; rácsküssvés, esküvéssel v. hittel állítás; ráolvasás, ürdögüzés; kérve kényszerítés.

Befchwerungsbuch, das; ör-
dögidező könyv.

Befeelen, cs. lelkesít, meg-
fölelevenít, lelket ad be-
lé; buzdít.

Befeefung, die; lelkesítés;
megelevenítés; felbuzdi-
tás.

Befeefen, cs. főlvitorláz;
hajóz, hajókéz (solyón st.).

Befeefen, cs. rh. megnéz,
megnézeget, megvizsgál.

Befeefenwerth, mn. megné-
zésre méltó, látni méltó.

Befeefung, die; l. Befchti-
gung.

Befeefen, l. Befeffen.

Befeifen, cs. kötelekkel
ellát.

Befeifung, die; kötelekkel
ellátás.

Befeiftigen, cs. félre tesz,
elhárit; eligazít.

Befeifigen, cs. boldogít,
üdvezít, boldoggá tesz.

Befen, der; seprő. — bin-
der, der; seprőkötő, sep-
rőcsináló.

Befeffen, mn. bírt, birto-
kában levő; vom Teufel
—, ördögös; vom Geis st.
fősvénység st. lepte.

Befeffene, der, és die; ör-
dögös.

Befeffenheit, die; ördön-
gőség.

Befeffband, das; szegély-
szalag, szegélypántlika.

Befeefen, cs. megrak; el-
foglal; beborít; mit Treffe
fe —, felpaszományozni;
mit Epiben —, főlöspí-
kézni, csipkét varni rá;
mit Wännen —, beültet-
ni fákkal; mit Soldaten
—, megrakni katonák-
kal; eine Stadt —, vá-
rosba őrizatot helyezni,
einen Tag —, helyet el-

foglalni; eine Stelle, ein
Amt —, hivatalt betöl-
teni, hivatalra kinevezni;
die Stelle ist nicht besetzt,
a' hivatal még üres; ein
Land mit Leuten —, tar-
tományt meguépesíteni,
lakosokat telepíteni va-
lahová; die Musik mit
Stimmen —, a' muzsika
mellé éneklőket rendelni,
a' muzsikát énekesekkel
szaporítani; eine gut be-
setzte Musik, jó és számos
jatszókából álló muzsika-
társaság.

Befegung, die; megrakás;
elfoglalás; beborítás; be-
paszományozás; beültet-
tés; telepítés; hivatal'
betöltése, kinevezés a'
hivatalra.

Befeufzen, cs. sohajtozik
(valamin), fohászodik
(valamiért).

Befüchtigen, cs. megnéz,
megnézeget, megszemlél.

Befüchtiger, der; megnéze-
gető, megszemléelő.

Befüchtigung, die; megné-
zegetés, megszemlélés,
megvizsgálás.

Befiegefn, cs. megpecsétel.

Befiegefung, die; megpe-
csétlés.

Befiegen, cs. le-, meggyőz,
győzelmeskedik (az ellen-
ségén); megzabolás.

Befieger, der; győző, győ-
zelmes.

Befiegung, die; meggyőzés,
győzés; győzelem, győze-
delem.

Befingen, cs. megénekel,
előnekel (holtat).

Befinnen, vh. rh. emléke-
zik (rá v. róla), észbe
jut; magához jő v. tér,
főleszmél; gondolkodik,

(hogy észbe jusson va-
lami); meggondol, (vala-
mit), gondolkodik (felőle);
sich anders —, megvál-
toztatni szándékát; eines
Bessern —, jobb útra
térni, észre jőni, magá-
ba térni. —, das; emlé-
kezés, gondolkodás st.

Befinnung, die; emléke-
zés, rá-, megemlékezés,
meggondolás; eszmélés,
eszenlélet. — strafft, die;
emlékezet; eszmelet. —
flößt, mn. magán kívül
lévő, eszmeletlen. —, ih.
magán kívül, eszmelet-
lenül.

Befippt, l. Befreundet, Vere-
wandt.

Befiß, der; birtok, bírás;
in — nehmen, valamit
birtokába venni, át-, elfog-
lalni; — nehmen, birtokba
lépni; in — setzen, bir-
tokba helyezni.

Befißen, cs. rh. üli (a' to-
jást), ül (a' tojáson); bir
(valamit v. valamivel),
van neki; tud, ért (p. o.
nyelvet).

Befißer, der; birtokos, bírő.

Befißfähig, mn, birtoktoros;
birni képes.

Befißnahme, Befißnehmung,
Besißergreifung, die; bir-
tokhavétel, átvétel.

Befißnehmer, Befißergreifer,
der; birtokhavevő, bir-
tokba lépő.

Befißrecht, das; birtokjog.
Besißung, die; bírás.

Befoffen, cs. felharianyáz.

Befoffen, mn. részeg, ittas.

Befoffenheit, l. Trunkenheit.

Befohlen, cs. megtalpal.

Befolden, cs. fizet, fizetést
ad valakinak.

- Beföldet, mn. fizetett, zsoldos.
- Beföldete, der; zsoldos.
- Beföldung, die; fizetés, zsold.
- Beförder, mn. külön, különös, különválasztott, különvált; kivált, kiváltképváltozó, jeles; ritka.
- Beförder, ih. külön, különösen; kivált, kiváltkép.
- Beförnen, mn. okos, meggondoló, előrelátó. körülnéz. —, ih. okosan, meggondolva, körülnézve.
- Beförnehmtheit, die; eszmélet; meggondolás, előrelátás.
- Beförger, cs. gondoskodik, (felől), gondját viseli, (nak, nek), gondot visel (ra, re), fél, tart valamitől.
- Beförgerlich, mn. félhető, veszedelmes; féltelmes, félénk, töprenkedő; gondos, gondoskodó.
- Beförgerlichkeit, die; félelem, tartás (valamitől); félőnkesség, töprenkedés.
- Beförgerlich, die; gond, gondoskodás (valami felől); félelem, aggodás, aggodalom.
- Beförgerlich, mn. — sein für etwas, gondoskodni valamiről v. felől, gondját viselni valaminek; wegen eines, um v. für einen — sein, féltetni valakit, aggodni v. nyugtalanodni valaki miatt.
- Beförgerung, die; gond, gondoskodás; félelem, tartás (valamitől).
- Beförspannen, cs. befog, (keszibe); felhúroz, (hangszort).
- Beförspen, cs. rh. leküp, köp valamire; lehány, hány valamire.
- Beförspenung, die; lehányás.
- Beförspiden, cs. megszalonnáz, megspékel; sich —, megszedni magát, meggrzda-gólni.
- Beförspigen, vh. tükréz, tükröben nézgi magát.
- Beförspinnen, cs. rh. befon, besző.
- Beförsprechen, cs. rh. előre megalkuszik, megrendel; sich mit einem über etwas —, beszélni v. értekezni valakivel valami iránt v. felől.
- Beförprechung, die; előre megalkudás; együttbeszélgetés, értekezés, szóalkodás.
- Beförrengen, cs. befősken-dez, be-, meglocsol; meghint.
- Beförrengung, die; befősken-dezés, meglocsolás; meghintés.
- Beförspringen, cs. rh. szökik v. ugrik (valamiro); meghág.
- Beförspringen, cs. befősken-dez, befősken-dez, sich mit Aoth —, felhányni magára a' sárt, felhánytatni a' sártól; mit Aoth —, hevőrezni.
- Beförprüfung, die; befősken-dés.
- Beförprüfen, cs. leküp.
- Beförprüfen, cs. mos, áblit.
- Beförre, mn. jobb; — machen, megjobbitani; job-bá tenni; — werden, megjobbitni, megjavulni. —, ih. jobban; etwas —, jobbakán; mir geht es etwas —, jobban vagyok, jobban érzem magamat; — sein, messzebb távo-labb; — hinauf, fölebb re.
- Beförren, cs. jobbit, kijob-bit; megjobbit, jobbit tesz, helyre hoz, megigazít; er ist nicht zu —, ő megjobbitatlan. —, vh. jobbul, megjobbul, elő-megy, jobba fordul, magát megjobbitja.
- Beförrennen, die; jobbitás, megjobbitás; jobbulás, javulás; üdülés, (beteg-ség után); jobb útra teres, maga' megjobbitása.
- Beförrechten, l. Verfürchten.
- Beförstellen, cs. hivatalra ne-vez, hivatalba iktat.
- Beförstellung, die; hivatalra nevezés, hivataladás; szol-gálat. — kurzbrief, der; kinovezőlevél.
- Beförstand, der; állandóság, tartósság; állhatatosság; megmaradás; maradvány; maradék, érték; hérlés, hérvétel, hér; — haben, tartósnak, allandónak len-ni; ein Gut in — neh-men, jószágot hérleni, hérho venni; in — ge-ben, hérhoadni, kihérleni; in — haben, hérho tartani.
- Beförständer, Beförständer, Beförstandmann, der; hérlő.
- Beförstange, das; hérlé-pénz.
- Beförstangen, das; hórjószág.
- Beförständer, der; hérhoadó.
- Beförständig, mn. állandó, maradó, tartós; örökös; szünetlen. —, ih. állan-dóul, maradólag; szün-telen, mindenkor, örökké; állhatatosan.
- Beförständigheit, die; állandó-ság, tartósság; állhata-tosság.

Bestandig, die: hervasztat.

Bestandtheil, der; létrész, alkotó v. állatorész.

Bestandweisen, das; állomány, létalap, lényeg.

Bestandzeit, die; bérídő, bérlés' ideje.

Bestärken, cs. megerősít, erősít; megkeményít.

Bestärkung, die; megerősítés.

Bestätigen, cs. megállít, megerősít, jóváhagy; állít, erősít, bizonyít. —, vlt. behizonyít, meghizonyosodik, beteljesedik.

Bestätigung, die; megerősítés, erősítés, behizonyítás, behizonyosodás.

Bestätigungsurtheil, das; jóváhagyó ítélet.

Bestatten, cs. (jur Erde); eltemet, eltakarít.

Bestattung, die; eltemetés, eltakarítás; temetés.

Bestauben, k. beporosul, beporosodik.

Bestäuben, cs. beporoz.

Bestäubt, mn. poros.

Bestanden, vlt. szárha indúl, szárasodik; csemétesül (a' fa).

Beste, mn. legjobb; besser Freund, kedves barátom! die beste Mannschaft, népnek v. katonaságnak java, színe; in seinen besten Jahren sein, legjobb v. legszebb korában lenni; sein der ersten besten Gelegenheiten, legelső adandó alkalommal; am besten, a'nfé beste, sum besten, ih. legjobbban.

Beste, das; legjobb. valaminek legjava; java. v. haszna valakinek; sum Besten gereichen, javára,

hasznára lenni v. szolgálni; sein Bestes thun, mindent elkövetni, mennyire lehet ügykezni; das — bey etwas thun, legübbet tenni valamihhez; das — davon tragen, nyertesnek lenni, elnyerni a' díjat; das — vor einem reden, valaki felől jót beszélni, valakit dicsérni; das gegen meine —, közjó; nicht viel zum Besten haben, szegény állapotban lenni, nem sokkal v. kevésvel bírnai; einen zum Besten haben, boldognak tartani v. elboldonítani valakit, trófiát v. csúfot úzni valakiből.

Bestehbar, Bestehlich, mn. megvesztegethető, megvehető. (bíró ic.).

Bestehbarheit, Bestehlichkeit, die; megvesztegethetőség, megvehetőség.

Bestehen, cs, rh. megtüzöget; megvérságot; megveszteget; er löst sich nicht —, meg nem vesztegettetetik.

Bestehen, der; megvesztegető.

Bestehung, die; megtüzögetés; megvesztegetés.

Besteck, das; tok, tartó; eszköz (p. o. evőeszköz), szor.

Bestecken, cs. megtüzdel, rátűz; boló dugdos, hegdugdos, heüllet; Erbsen —, megkarózni a' horszót; das Haar mit Blummen —, hajóba virágokat tűdelni, haját virágokkal fölékesíteni.

Bestehen, k. rh. áll. megáll (a' viz), megalszik (a' tej ic.); áll, (ban, ban;

ból, ből); megáll (előte); fennáll, megmarad; auf etwas —, valami mellett állhatatosan megmaradni, valamihöz ragaszkodni; auf seinem Kopfe —, makaeszközi, fejeközi; gegen einen nicht — stehen, valakinek ellent nem állhatni; gut v. schlecht, wohl v. übel —, jól v. rosszul forgatni magát (p. o. tudományos vizsgálatban); mit etwas —, becsületet vallni; megfőzni valamivel; heerni valamivel; mit Schimpf und Schande —, szőgyent vallani; in seiner Rede —, elakadni a' beszédben. —, cs. rh. kiáll, le-, meggyöz; bérrel kibórel; alle Schwierigkeiten —, minden nehézséget meggyözni, kiállni; eintnen —, valakit megtámadni; ein Abenteuer —, kalandon menni keresztül.

Bestehend, mu. álló (ben, ből); megálló, fennálló, megmaradó.

Bestehbar, mn. meglopható.

Bestehen, cs. rh. meglop.

Bestehung, die; bérlés, árrend.

Besteifen, cs. megkeményít.

l. Bestärken.

Besteigen, cs. rh. fölügy, felhág. föllép (valamire); ein Pferd —, lóra ülni; ein Schiff —, hajóra ülni, hajóba bele menni, einen Berg —, fölmenni a' hegyre, megmászni a' hegyet; die Bühne —, föllépni a' színpad; den Thron —, fejedelmi szék-

be ülni, az uralkodást átvenni.
Bestellung, die; fölmenés; föllépés; felülés.
Bestellen, ca. helyez; betölt; rendel; megrendel; einen wohin —, valakit valahová rendelni; einen zu etwas —, valakit valamivé, valaminek (p. o. gyámatyának) tenni, kinevezni; einen über etwas —, valakire valamit bízni; etwas bei einem —, megrendelni valakinél valamit; bestellte Arbeit, mondva készült munka; eine Sache —, elintézni valamit; eljárni valaminek; einen Brief ic. —, levelet kézhez adni v. átadni; einen Afer —, szántóföldet megszántani, megmunkálni; sein Haus —, házat rendbe hozni, elintézni dolgait.
Bestellung, die; helyzés; megrendelés, odarendelés; kinevezés; rábízás; elrendelés, elintézés.
Bestellungsbuch, das; rendeltetkönyv (kalmároknál).
Besteuer, die; földmunkálás' ideje.
Bestens, ih. legjobban, legjobb módon, igen jól, nagyon.
Besteuern, ca. adót vet, (ra, re).
Bestialisch, mn. baromi. —, ih. háromilag, barom módra.
Bestie, die; barom, vadállat.
Bestimmen, ez. meghatároz, kiszab, kijegyez; in etwas —, valamire szálni, elrendelni, elhatározni,

sich in etwas —, valamire határozni magát.
Bestimmend, mn. meghatározó.
Bestimmen, mn. meghatározott; kiszabott, kijegyzett, bizonyos; szánt, elrendelt. — sein, die; meghatározottság.
Bestimmung, die; meghatározás, kiszabás; elhatároztatás, rendeltetés.
Bestmöglichst, ih. lehetőlegjobban, kitelhetőkép.
Bestoßen, k. és vh. szárra indul, szárasodik, bokrosodik, bokrosodik.
Bestopfen, ca. beöltöget, bevarr (lyukat).
Bestoßen, ca. rh. nagy'ogu reszelővel nagyából megszel; nagyából megsyalul.
Bestoßhobel, der; nagygyalú.
Bestrafen, ca. büntet, megbüntet; megfenyít; mit Worten —, megpirongatni, megfoddeni.
Bestraffer, der; büntető, megbüntető.
Bestrafung, die; büntetés, megbüntetés; fenytés.
Bestrafen, ca. besugároz, sugárral megvilágít.
Bestrahlung, die; besugározás.
Bestreben, vh. ügyekszik; törekedik (valamire); — nach etwas, valamire vágyódni.
Bestrebung, die, Bestreben, das; ügyekzet, törekedés.
Bestreiten, ca. rh. megken, beken; bedörgöl; mit Butter —, iróvajjal kenni rá; mit dem Magnet

—, mágnessel megdörögölni, megvonni, megmágnesezni.
Bestreitbar, l. Streitig.
Bestreiten, ca. rh. megtámad; kikel ellene; elgyöz, meggyöz; ich will es nicht —, nem akarom tagadni v. vitatni, nem akarok ellene mondani; eine Arbeit —, elgyözni, elvégezhetni, véghez vihetni a' munkát; die Bestreitn, — megbírni v. gyözni a' költséget.
Bestreitung, die; megtámadás, kikelés; elgyözése, meghirása (a' költségeknek ic.); zur — der Unkosten, a' költségek' födözésére.
Bestreuen, ca. meghint, behint; mit Sand —, beporozni (irást); mit Salz —, besózni; mit Mehl, mit Pfeffer, ic. belisztezni, megborsozni ic. mit Blumen —, behinteni virágokkal.
Bestreuung, die; meghintés, behintés.
Bestriden, ca. körülköt, körülrecéz; hálóba v. törbe kerít, körülhálóz; hebonyolt.
Bestridung, die; körülkötés; hálóba kerítés, törbekerítés.
Bestriemen, ca. mos, ráfoly, mellette elfoly.
Bestriden, ca. [elágyúz] (hajtót).
Bestromen, ca. vi, ostromol; eine Stadt —, várost víni v. ostromolni; es neu mit Bitten —, valakit kérésével torholni, ostromolni.

Befürmung, die; vivás, megtámadás, megrohanás; ostrom.

Befürzen, cs. behorít, befűd; megrettent, megremít, megzavar, elbódít, zavarba hoz.

Befürzt, mn. megrémült, rémült; megzavarodott.

Befürzung, die; rémülés, megrémülés, megrettenés, megzavarodás, összezavarodás; in — gerathen, meg- v. összezavarodni.

Befuhr, der; látogatás; járás, eljárás (vásárokrá); látogatók, vendégek; ein- neu — abflatten, valakit meglátogatni, látogatására menni.

Befuchen, cs. látogat, meglátogat, megkeres; jár, eljár (valamely helyre).

Befuchung, die; meglátogatás; eljárás.

Befucheln, cs. elmocskol, bemocskol; megfertőztet.

Befuchelung, die; elmocskolás, bemocskolás; megfertőztetés.

Befüßeln, l. Löffeln.

Befugen, cs. határnapot rendel; idéz.

Befugt, mn. koros, élemez, éltes, öreg, vén.

Befugeln, cs. vitorlával 's kötelekkel fölkeészt (tengeri hajót).

Befugen, cs. megtapint, megtapogat; körültapogat.

Befuglung, die; megtapintás, megtapogatás.

Befügen, cs. megsikotít; elbódít, meghódít, megkábít, megszádit.

Befühlt, mn. bódult, kábult; elhalt, szibhadt, (p. o. ideg).

Befühnung, die; megsiko-

títás, fülbedugulás; elbódulás, elkábulás.

Befüruber, der; szenteskedő.

Betbuch, l. Gebetbuch.

Bete, die; ezéka.

Beten, cs. imádkozik, könyörög; in Gott —, istent kérni, istenhez fohászzkodni; ein Gebet —, imádságot mondani v. elmondani.

Beter, der; imádkozó, könyörgő.

Betfahrt, l. Wallfahrt.

Betglöde, die; könyörgésre csendítő-kis harang, imaharang.

Bethätigen, cs. munkára gerjoeszt; teljesíti (igéretét).

Bethauen, cs. beharmatoz.

Bethaut, mn. harmatos.

Bethaus, das; egyház, szentegyház, isten' háza.

Bethellen, cs. részót kiadja, v. kiosztja.

Betheifigen, cs. részesít.

Betheifigte, der; részes, résztárs, részesült.

Betheifigung, die; részesítés.

Betheuern, cs. erős hittel állít v. bizonyít.

Betheuerung, die; erős állítás, bizonyítás, erősítés.

Bethören, cs. elbolondít, elámit, megvakít, rászéd.

Bethrend, mn. ámitó, csaló.

Bethröng, die; vakítás, ámitás, elámitás.

Bethrönen, l. Beweisen.

Bethun, vh. rh. hír v. tud magán segíteni; magát lecaunytja.

Betiteln, cs. czímez, szólít; wie soll ich ihn —? hogy' szólítsam? hogy' tiszteljem?

Betitlung, die; czímzés,

czímzés, elnevezés; szólítás, czímadás.

Betimmer, die; Betzimmer, das; imádkozó szoba, imaterem.

Betonen, cs. hangjelez, szótagot élesen v. megvonva mond ki; eine scharf betonte Sylbe, éles hangjelű szótag.

Betonung, die; hangjelezés; szótagvonás, szótag' megvonása.

Betonie, die; sebfü, orvosi betonika.

Betracht, der; tekintet, l.

Betrachtung; in —, valamire nézve, valaminek tekintetéből.

Betrachten, cs. nézeget, vizsgál, vizsgálgat; vizsgálódik, elmélkedik (valamiről); úgy néz, tekint valamit mint ic.

Betrachtend, mn. és ih. vizsgálódó, szemlélő; vizsgálva, szemlélve.

Betrachter, der; vizsgáló, vizsgálódó.

Betrachtlich, mn. szembetűnő, nevezetes, tetemes.

—, ih. szembetűnőleg, nevezetesen, tetemesen.

— feit, die; nevezetesség.

Betrachtung, die; nézegetés, szemlélgetés, vizsgálás; vizsgálódás, elmélkedés;

tekinet; in — stehen, tekinteni, tekintetbe venni, nézni.

Betrag, der; összeadg, somma, érték.

Betragen, cs. rh. tesz, összesen tesz, megy (valamennyire); es wird sehr Guden —, tiszorint fog tenni, v. tiszorint-ra fog menni. —, vh. rh. visoli magát.

- Betragen, daé; magaviselet.
- Betragen, es. gyászol; kesereg, szomorkodik, bánkódik (valamin).
- Betragenwürdig, mn. siratható, siralmas, sajnálatos.
- Betragenung, die; gyászolás, szomorkodás, keseregés, keserűség.
- Betrübseln, Betrübten, es. hecsepeget, megcsepegetet.
- Betrübt, mn. és ih. biztos, meghitt; meghitten.
- Betrübt, der; meghitt. meghitt embere (valakinek).
- Betrübt, der; in Betrübten, -ra nézve, -re nézve, a' mi illeti.
- Betrüben, es. és k. rh. rajtaér, rajtakap; történik rajta; illet, néz, rártartozik; fenn forog; ez v. amaz van kérdésben; über etwas betroffen werden, sich — lassen, rajta éretni, rajtakapni; daé Unglück hat mich betroffen, olly szerencsétlenség történt rajtam; es betrieht Ehrs und Leben, hecsület és élet forog kérdésben.
- Betrüben, daé; rajta érés.
- Betrüben, mn. és ih. illető; -ra, -re nézve.
- Betrüben, es. rh. legeltet, legelőre hajt (marchát); sürgöt (valamit), rajta van, nagy ügykezettel dolgozik (valamin), után lát (valaminek); üz, folytat.
- Betriebung, die; legelőre-hajtás; utánlátás, sürgötés; üzős. folytatás.
- Betreten, es. rh. rálep, tapod; föllép; rámegy; bemegy; jár; bejő, belép; megnyom, megtöjőz; einen Weg —, valamelly úton elindulni; jemandes Geschäft —, valaki' nyomdokait követni; einen über etwas —, rajtakapni, rajtaérni; meglepni.
- Betreten, mn. járt, tört (út); meglepelett, megrezont, meghökkent, megrettent, megzavartodott.
- Betretenheit, die; meglepítés, megzavarultság, zavarodás.
- Betretung, die; rámenetel, bemenetel, belépés, föllépés; meglepés, rajtaérés v. kapás; im Betretungsfall, ha rajtaérnek v. kapják, rajtáretés' esetére.
- Betrieb, der; utánlátás, folytatás a' munkának; készítés; ösztönzés, sürgötés.
- Betriebsam, mn. munkás, serény, szorgalmas, iparkodó.
- Betriebsamkeit, die; munkáság, serénység, szorgalom. ipar.
- Betriegeu, es. rh. csal, megcsal, rüszed; elámit. — vh. rh. csalódik, csalatkozik, téved, megcsalja magát.
- Betriebler, der; csaló, csalárd; ámitó.
- Betriebleren, die; csalárdság, csalás.
- Betriebslich, l. Betrübslich.
- Betringen, es. és vh. rh. megrészegít, lerészegít; megrészegül, megrészegedik.
- Betroffen, mn. megütöközt, megilöbent, megzavartodott, meghökkent, megrettent. —, ih. megütöközve; meghökkenve.
- Betroffenheit, die; megütöközés, zavarodás, megdöbbenés.
- Betrübseln, Betroffen, l. Betrübten.
- Betrüben, es. és vh. felzavar (vizet); szomorít, megszorít, búsit; bússól, búsong, búslakodik, szomorkodik (valamin).
- Betrüblich, die; szomor, szomorkodás, búsongás; bú, keserv, szomorúság.
- Betrübt, mn. búss, szomorú; bússító, szomorító.
- Betrug, der; csalás, csalárdság, ravaszság; csalódás, csalatkozás.
- Betrüglisch, mn. álnok, ravasz, csalós; csalóka. — ih. álnokul, ravaszul; csalólag. — feit, die; csalás; álnokság.
- Betrunken, mn. részeg, boros.
- Betrüblicher, die; szentlekedő, kegyeskedő (t. i. asszony).
- Betrübt, Betrübten, der; imádkozó zsámoly.
- Betrübte, die; imádkozás' órája; könyörgés (a' templomban).
- Bett, daé; ág; nyoszolya; sek, fekhely, fekvés (nyúl); vaczok, alom. üreg, lyuk, barlang (egyéb emlős vadé); meder, árok; horsajni' senke; daé — machen, ágyat vetni; zu Bette bringen, lefektetni, ágyba fektetni; sich zu Bette setzen, zu Bette gehen, lefekünni.

- Bettag, ber; könyörgés' / v. imádság' napja.
- Bettbank, die; pad-ágy.
- Bettbarquent, ber; ágyparket.
- Bettbecken, das; Bettstülpsfel, die; ágymedence.
- Bettbehang, ber; ágykirpit.
- Bettboden, ber; ágyfendők.
- Bettbretter, t. ágydeszkák.
- Bettchen, das; ágycsaka.
- Bettdecke, die; ágytoritő; paplan.
- Bettel, ber; csekélység, hiában-valóság; alávalóság; koldulás; das ist der ganze —, ez minden.
- Bettelarm, mn. koldus, koldusszegőny, mazur, talpig szegény, földhöz ragadt szegény.
- Bettelbrief, ber; koldulást engedő levél; kolduló levél.
- Bettelbrot, das; kolduskonyór, koldult kenyér; irgalomkenyér, alamizna.
- Bettelbube, ber; kolduló gyermek; nyomorult.
- Bettelch, die; koldusság, nyomorúság, koldulás; rimánykodás, reménykedés.
- Bettelfrau, die; koldusasszony.
- Bettelgeld, das; koldult pénz.
- Bettelgesindel, das; koldusnóp.
- Bettelhaft, mn. nyomorú, szegény. — ih. nyomorúlag, koldus módra.
- Bettelherberge, Bettelherberge, die; koldustanya.
- Bettelhülte, die; kolduskunyhó; rossz kunyhó.
- Betteljagd, die; koldusvadászat.
- Betteljunge, Bettelknabe, ber; koldusfiú.
- Zsebszótár. II.
- Bettelkind, das; koldusgyermek, kolduló gyermek.
- Bettelrente, t. koldusok.
- Bettelumpen, t. rongy, ringyrongy.
- Bettelmädchen, das; koldusleány, kolduló leány.
- Bettelmann, ber; koldus, koldusember.
- Bettelmannsch, das; koldusasszony.
- Bettelmönch, ber; kolduló barát.
- Bettelmünze, die; kolduspénz.
- Betteln, es. és k. koldul; esdeklík, reménykedik, rimánykodik; — gehen, kéregetni.
- Bettelorden, ber; kolduló szerzet.
- Bettelsohn, ber; koldustáskák, koldústarisznák.
- Bettelspiel, das; zsongori játék, csekélyhen-játszás.
- Bettelstaut, ber; nyomorú készület, szegény pompa.
- Bettelstab, ber; koldusbot; an den — gerathen, fomenen, koldusbotra jutni.
- Bettelstand, ber; koldusság; koldúsok' közönsége.
- Bettelstol, ber; kolduskevelység. —, mn. kolduskevény.
- Bettelweib, l. Bettelfrau.
- Betten, es. ágyat vet. ágyaz; sich von einander —, külön fekvünni, hálni; sich zusammen —, együtt fekvünni v. hálni; sich wohl v. abel —, magát jó v. rossz állapotba helyezni; wie man sich bettet, so schläft man, a' mint vetesz, úgy aratsz; ki hogy úgykaszik, úgy veszi hasznát;
- ki miut veti ágyát, úgy alszik.
- Bettflasche, die; ágymelegítő.
- Bettfrau, die; ágyvető asszony.
- Bettgräthe, l. Bettjeng.
- Bettgestell, Bettgenos, ber; háló társ; ágytárs.
- Bettgestell, das; Bettlade, die; nyoszolya, ágy.
- Bettgurt, ber; ágyheveder.
- Bettzimmer, ber; ágymenyhely.
- Bettkammer, die; hálószoba, fektezem; ágytárszóba.
- Bettkoffer, ber; ágygomb.
- Bettkorb, ber; ágykosár.
- Bettkranz, ber; ágykoszorúzat, ágypárkányzat.
- Bettlaken, das; vánkosszal.
- Bettlager, mn. fekvő hely.
- Bettlaken, l. Bettuch.
- Bettler, ber; koldus.
- Bettlerinn, die; koldusasszony.
- Bettmeister, ber; ágymester, (udvaroknál).
- Bettstanne, die; ágymelegítő.
- Bettstühl, ber; vánkosszal, fejl.
- Bettstosse, die; ágyláb.
- Bettsohn, ber; párnaszák; szalmaszák.
- Bettstühle, die; ágyszop.
- Bettsticker, ber; ágyhacsanyító.
- Bettsticker, ber; ágyhacsanyító.
- Bettstange, die; kárpit-rúd (ágyaknál).
- Bettstätt, die; nyoszolya, ágy.
- Bettstelle, die; nyoszolya.
- Bettstodeu, ber; ágyláb.
- Bettstrob, das; ágyszalma.

Bettfisch, der; asztalágy.
 Bettfluh, das; lepedő.
 Bettvorhang, der; vánkoshéj, párnahéj.
 Bettumhang, der; ágylepel.
 Bettung, die; ágazás.
 Bettvorhang, der; ágylőző; ágykárpit.
 Bettwanze, die; poloska.
 Bettwärter, der; ágymelegítő.
 Bettzeug, das; ágybeli.
 Bettziegel, die; párnahéj, vánkoshéj, duunahéj v. tok.
 Betülchen, cs. sejeřit, meszel, hesejeřit, hemeszel.
 Bettwehe, die; könyörgőshét.
 Bege, die; nőstényh, szuka; kurva, rima, lotyó, ringyó.
 Begehütte, die, Begehfaß, das; szapuló, szapuzsajtár.
 Beuge, die; szapulás, lúgozás; lúg.
 Beuchen, es. szapal, lúgoz.
 Beuge, die; görbület, hajlás.
 Beugen, cs. görbit, meggörbit, hajlít, hajt; die Knie —, tórdelet hajtani. —, vh. hajol, hajlik, hajlong; meghajlja v. megalazza magát.
 Beugsam, l. Biegsam.
 Beugung, die; görbités.
 Beuchen, das; gümöcske.
 Beufe, die; gümö, esomó; kelevény.
 Beufug, mn. gümös.
 Beurthigen, cs. és vh. nyugtalanít, háborgat; nyugtalanodik, aggódik.
 Beurthigung, die; nyugtalanítás, háborgatás; nyugtalanítás, aggódás, aggodalom.
 Beurtheilen, cs. mivel földet.

Beurkunden, cs. hobizonyít (írományokkal), megmutat, megerősít.
 Beurkaufen, cs. elbocsát, haza bocsát, szabadsággal elereszt (katonát bizonyos időre). —, vh. elhucszúzik, bucsút vesz.
 Beurkaufung, die; eleresztés, elbocsátás, szabadságra eresztés; elhucszúzás.
 Beurtheilen, cs. ítél, megítél, ítéletet tesz v. hoz valamiről; bírál, bírálgat.
 Beurtheiler, der; ítélő, megítélő; bíráló, megbíró.
 Beurtheilung, die; ítélés, megítélés; bírálás, megbírózás; ítélettel.
 Beurtheilungskraft, die; ítélőerő, ítélőtehetség, ítéllet.
 Beute, die; zsákmány, martalók, ragadomány, di; autóteknő; mőhköpő, kapitár, kelencze; den Feinden zur — werden, az ellenség' martalókjává lenni.
 Beutel, der; erszény, zacskó; zsohi; tüsző, gyűsző; malomszita, rezgőszita (a' garat' alján); kófia, sulyok; den — ziehen, erszényt megnyitni; den — spiden, erszényt megtönni; sich nach seinem — richten, jövedelméhez szabni magát; die Schwindsucht im — haben, lapos v. üros az erszénye; aus einem — ziehen, közös erszényből költeni; es geht über meinen — her, az én rovásomra, én erszényemből megy.
 Beutefeld, das; erszényke, erszényecske; kis zacskó.

Beutefeld, das; erszényhordó (puskapornak).
 Beutefeldrig, mn. erszényv. zacskóalakú.
 Beutefeld, das; szitapénz.
 Beutefeldwurf, die; tömlődaganat.
 Beutefeld, l. Säckmeister.
 Beutefeldig, mn. zacskós.
 Beutefeldammer, die; lisztes kamara, lisztes ház.
 Beutefeldkasten, der; garat.
 Beutefeldkrabe, die, Beutefeldfresser, der; tolvaj rák.
 Beutefeldmehl, die; függőmadár, (ezinege' faja).
 Beutefeld, cs. szital; megszitál (lisztet); sulykol (szekert); ráz, megráz. —, vh. rázkodik.
 Beutefeldperrückel, die; táskás v. zacskós vendéghaj.
 Beutefeldtrape, die, Beutefeldtrape, das; csesziszakos siahordó.
 Beutefeldstück, das; erszényzár.
 Beutefeldscheider, der; zsebelő zsvány, tanult v. ravasz tolvaj.
 Beutefeldscheideren, die; zsványosság, tanulttolvajság.
 Beutefeldstiefel, das; szita, sűrű szita.
 Beutefeldstück, das; szitaszövet.
 Beutenheide, die; méhes liget.
 Beutenhouig, der; odúmez, vadmez.
 Beutenjagd, der; mézhér, vadmézhér, (melyet az erdei v. vad méhektől szetnek).
 Beutenner, der; vadméh-örzö, erdei méhéaz.
 Beutenner, cs. népeait, megápeait. —, vh. népeait, népesedik.
 Beutenstätt, mn. népcs.

Verkskerung, die; népessé-
 lés; népessédés; népesség.
 Verksmächtigen, ca. megha-
 talmaz, felhatalmaz, tel-
 jes hatalmat ad, (vala-
 kinek).
 Verksmächtigt, mn. teljes-
 hatalmu.
 Verksmächtige, der; meg-
 bízott, meghatalmazott;
 teljes hatalmu követ v.
 személyviselő.
 Verksmächtigung, die; meg-
 hatalmazás, teljeshata-
 lomadás.
 Verw, kas. mielőtt, minck-
 előtte, azelőtt hogy.
 Verwanden, es. gyáma-
 tyát v. gondviselőt ad
 (valakinek).
 Verwahren, es. kiváltságol,
 kiváltságot ad (valakinek).
 Verwahren, k. rh. küzeleg,
 közelit, vár reá; es steht ihm
 ein grekes Glück bevor,
 nagy szerencse vár reá.
 Verwahren, mn. közelgő,
 közelítő, jövő.
 Verwahren, es. megosal,
 megszed, rászéd, várt
 hasznában megkárosít; só-
 relmet okoz.
 Verwahrung, die; megosa-
 lás, rászédés; megkáro-
 sítás.
 Verwachen, es. őriz, őriz;
 megőriz; őrt áll.
 Verwachen, k. rh. henő;
 mit Grad —, hegyepe-
 sedni, hegyepesülni;
 mit Haar —, beszédcsü-
 ni; hajjal henőni.
 Verwahrung, die; őrzés,
 megőrzés.
 Verwahren, es. fölfegyve-
 rez, fölfegyverkeztet; sich
 —, fölfegyverkezni; mit
 verwaffneter Hand, fegy-
 vares kézzel.

Verwahrung, die; fölfegy-
 verzés; fölfegyverkezés.
 Verwahren, es. tart, meg-
 tart, tartogat; őriz, meg-
 őriz, megó, ótalmaz;
 Gott bewahre! isten ne
 adja! isten mentson!
 Gott bewahre mich davor!
 isten őrizzen!
 Verwahren, es. he-, meg-
 bizonyít, megmutat; jó-
 nak v. igaznak talál (szert,
 eszkört ic.).
 Verwahrt, mn. próbált, bi-
 zonyos, hasznos, jónak-
 tapasztalt, (szert ic.).
 Verwahrung, die; tartogatás;
 eltevés, megtartás; meg-
 őrzés, megóvás.
 Verwahrung, die; hebizony-
 nyítás; megbizonyodás;
 helybenhagyás.
 Verwahren, es. feltölt (kom-
 lót ic.).
 Verwahrt, mn. erdős.
 Verwahren, es. hejár, be-
 harangol, bevándorol.
 Verwahren, mn. jártas;
 tapasztalt, sokat látott
 hallott; ügyes; nicht —,
 járatlan, tudatlan.
 Verwahrt, mn. hen so bes-
 wandten Umständen, így
 lévén a' dolog; diese Sa-
 che ist so verwahrt; a' do-
 log ebben van. — nik,
 die; körülállás, állapot,
 helyzet, tulajdonság,
 mivolt, milót.
 Verwahren, es. hevizez; meg-
 öntöz, előnt, megáztat.
 Verwahrung, die; megön-
 tözés.
 Verwahren, mn. mozogható.
 Verwahren, es. mozdít, moz-
 gat, kimozdít, megmoz-
 dít, ingat; megillet,
 megindít, (valakit); es
 neu zum Tachen, Verweu

—, valakit nevetésre,
 sirásra indítani v. sa-
 kasztani. —, vh. moz-
 dul, mozog; forog, ke-
 reng; ing; lóg; járkál,
 tesztéck mozgást szerez;
 sich zum Mißleid — lassen,
 megkönyörölni (valakin),
 megsajnálni (valakit). —,
 es. rh. bir, vesz (vala-
 kit valamire).
 Verwahren, mn. mozdító,
 mozgató.
 Verwahren, Verwahrung-
 grund, der; indítók.
 Verwahren, mn. mozgó, moz-
 gatható, mozgékony; for-
 gatható, forogható; ér-
 zékeny, gerjesztő, hat-
 hatós; bewegliche Güter,
 ingó jószágok; bewegliche
 Feste, változó ünnepna-
 pok.
 Verwahren, die; mozgathatós-
 hatóság, mozoghatóság, moz-
 gékonyosság; behatóság,
 szivrelhatóság.
 Verwahren, der; moztideg.
 Verwahren, mn. megindult,
 meghatott, elorzékenyült.
 —, ih. megindulva, el-
 érzékenyülvo.
 Verwahren, die; mozgás,
 mozdulás; mozdítás, moz-
 gatás; megindulás, föl-
 gerjedés; zendülés, láz-
 adás, fölzendülés; meg-
 rázódás, hánykódás; in —
 setzen, meg- v. elindítani;
 sich — machen, testének
 mozgást szerezni; zu viel
 Verwahren mit den Hän-
 den machen, sokat hada-
 rászni.
 Verwahrungsfähigkeit, die;
 mozoghatóság.
 Verwahrungskraft, die; moz-
 gathatóság; mozgatóerő.
 Verwahrungstunß, — Lehre,
 g^o

— wiſſenſchaft, die; erö-
mítudomány.
Bewegungsjirtel, der; pá-
lyakor, (égi testeké).
Bewehren, cs. föllegyverez,
fegyverkezlet.
Bewehrung, die; föllegy-
verzés.
Bewerben, cs. megházasít,
megnősít.
Bewerden, cs. rajta legel,
meglegel.
Beweinem, cs. sirat, meg-
sirat.
Beweinenswürdig, mn. si-
ralomra méltó, siratandó,
siralmas, sirodalmas. —,
ih. siralomra méltólag,
siralmasan.
Beweis, der; megmutatás,
bizony; megbizonyítás;
bebizonyítás; bizonyosság,
jel, bizonyítójel, bizo-
nyítóok, okoskodás; —
führen, megmutatni, be-
bizonyítani.
Beweisen, cs. rh. mutat,
bizonyít, megmutat, meg-
bizonyít; bizonyosságul van
v. szolgál; ſich freunds-
chaftlich —, barátságosan
viseltetni valakibez v.
valaki iránt.
Beweisführer, der; bebi-
zonyító.
Beweisgrund, der; bizonyí-
tóok, bizonyosság.
Beweislich, mn. megmutat-
ható, be-, megbizonyít-
ható.
Beweisrede, die; okoskodás.
Beweisſchrift, die; bizonyí-
tórít v. iromány, bi-
zonyítvány.
Beweißen, cs. be-, meg-
fejérit, hemeszel.
Bewenden, k. rh. és dafien
— laſſen, abban hagy, meg-
nyugszik rajta, meg-

elégzik valamivel. —,
das; hierbey hat es ſein
—, elég az, a' mellett
marad, úgy marad a' do-
log, mint van.
Bewerb, der; keresés, ke-
reset; foglalatosság, mun-
ka, hivatal; was hast du
hier ſirt ein —? mit ke-
ressz itt?
Bewerben, vh. rh. un etz
was, keres, utána jár
valaminek, valamit meg-
v. elnyorni ügyekszik;
kér, megkér (feleséggül).
Bewerbung, die; keresés,
utánajárás, vágyódás;
megkérés, megkérítés;
(hivatal) kérés.
Bewerfen, cs. rh. be-, rá-
hány; hajigál; eine Hand
mit ſalt; —, ſalat be-
vakolni; mit ſehm —, ta-
pasztani.
Bewerfung, die; behányás,
bevakolás.
Bewerffelligen, cs. végre-
hajt, véghezviox, meg-
tesz; valóait, létesít.
Bewerffelligen, die; vég-
rehajtás, véghezvitel; va-
lósítás, létesítés.
Bewiſſen, cs. betekergot,
rátetekergot, behonyolít.
Bewiſſigen, cs. megenged,
megad; enged, ad; hely-
benhagy, rááll valamiro.
Bewiſſigung, die; megen-
gedés; engedelem; hely-
benhagyás.
Bewiſſommen, cs. közönt,
üdvözöl, köszöntve fo-
gad, jó szívvel lát v.
fogad, szívesen lát.
Bewiſſommung, die; kö-
szöntés, üdvözlet, szí-
ves fogadás.
Bewimmern, cs. megsirat;
lonyez, jajgat.

Bewinden, cs. rh. beteker,
körülteker.
Bewirthaber, der; keres-
kedői társaság' igazgatója
(Hollandban).
Bewirthel, das; kötél, kü-
telek.
Bewirthen, cs. véghezviox,
véghezviox, végrehajt, ki-
csinál, kieszközöl.
Bewirthen, cs. megvendé-
gel, jó szívvel lát 's
megvendégel.
Bewirthſchaften, cs. gazdál-
kodik, gazdaságot folytat.
Bewirthung, die; megven-
déglés.
Bewirthumen, cs. özvegyi
jószágot ad, özvegyi tar-
tást rendel valakinek.
Bewitzeln, cs. elmésen gú-
nyol, elmekeedik (vala-
mi, v. valaki felett).
Bewogen, mn. megindított,
valamire rávett, kész.
Bewohnbar, mn. lakható.
Bewohnen, cs. lakik (ház-
ban), lakja (a' házat).
Bewohner, der; — inn, die;
lakos, lakó; lakos asz-
szony, lakónó.
Bewohnung, die; lakás; lak.
Bewußten, cs. befellegez,
felleggel bevon, heborít.
Bewußt, mn. felleges, ho-
rongós, borús.
Bewunderer, der; csodáló;
imádó.
Bewundern, cs. csodál,
csodálkozik (valamin).
Bewunderwürdig, mn. csodá-
laltos, csodálkozásra
méltó, csodálatra méltó.
—, ih. csodálatosan,
csodálatra méltólag.
Bewunderung, die; csodá-
lás, csodálkozás.
Bewußt, der; vakolat.
Bewußteln, cs. meggyökös.

Bewußt, mn. (einem); ismeretes, tudvalevő; es ist jedermann —, minden tudja, minden ember előtt tudva van; sich einer Sache — seyn, valamire emlékezni, eszmélni; sich nichts Wißes, feines Verbrechen — seyn, nincs mivel vádolnia magát, semmi rosszattal nincs torholva lelkiismerete; sich seiner nicht mehr — seyn, magán kívül lenni, elveszteni eszméletét. —, der; ohne meinem —, tudtom nélkül; mit meinem —, tudtommal.

Bewußtlos, mn. eszméletlen, öntudatlan, magán kívül lévő. —, ih. eszméletlenül, magán kívül, öntudatlanul.

Bewußtseyn, das; eszmélet; öntudat, lelkiismeret.

Bei, l. Bei.

Bei, ih. mellette.

Bearbeiten, l. Mitarbeiten.

Behalten, cs. rh. megtart.

Behaltung, die; megtartás.

Begeben, cs. rh. mellékel, (valamit hoz, hoz), ragaszt, rekeszt, (mellé, hozzá).

Begeben, cs. rh. köt, (mellé, hozzá).

Behüte, der; segéd - hírvivő, segéd - hírvivő v. követ.

Behängen, cs. rh. hoz; bead (gyógyszert); rátesz (tápat v. flastromot); *it (sebet valakin); okos, belé önt, belé ver (főlelmet); jelent, kijelent, tudtára ad; felhoz (okokat, bizonysgot); állít,

előállít, hoz (tanúkat); einem etwas —, tanítani, megtanítani, oktatni valakit valamire; einem eine Meinung —, valakit valamelly véleményre hozni v. venni, valakivel valamelly véleményt elfogadtatni.

Bebringung, die; hozás; beadás, jelentős; tanúállítás; tanítás.

Beide, mn. t. mindkettő, mind a' kettő, mindkét, mindketten; kettő; einer von beiden, egyik a' kettő közül; keiner von beiden, egyik sem.

Beiderseyn, mn. mindkétfele, mindket, mindkettő; beiderseyn Geschehens, mindkét nemű.

Beiderseitig, mn. mindkét részről, mindkét részről való; kölcsönös, viszonyos.

Beiderseitig, ih. mindkét részről; kölcsönösen, viszonyosan, viszont.

Beidseitig, mn. kétlaku, uszomászó (állat).

Beidseyn, cs. hozzá nyomat.

Beidrücken, cs. hozzá szorít; rányom (pecsétel).

Beinander, ih. együtt; egymás mellett.

Beissen, **Beisessen**, das; köztétel; mellékel.

Beifall, der; tetszés, helybenhagyás, jóváhagyás, javulás; — geben, helyben hagyni.

Beifallen, k. rh. eszébe jut v. ötlík; helybenhagy, jóváhagy (valamit); áll (valakihez).

Beifällig, mn. javuló, ajánló; véletlen, történetes.

—, ih. javalással; történetből.

Beifügen, cs. rh. hozzá v. mellé fon, belé fon.

Beifügen, k. együtt megy, mellé zárva van; beifügen der Brief, az idezárt levél.

Beifügen, die; segédasszony.

Beifügen, l. Befügen.

Beifügen, cs. hozzá v. mellé tesz, kapcsol, ragaszt; hozzá ad; mellékel.

Beifügen, die; hozzáadás, hozzákapcsolás, hozzá-tétel.

Beifügen, der; öröm, fekete öröm.

Beifügen, cs. rh. hozzá ad, hozzá tesz.

Beifügen, k. rh. odazáratik, mellétéve v. mellékelve van; eszébe jut v. ötlík; sich — lassen, valamelly gondolatra vetemedni, merészleni (valamit).

Beifügen, mn. ih. idezárt, idemellékel, ider-keztett; idezárván, idemellékelve.

Beifügen, das; oldalszoba, mellékszoba, helyilő.

Beifügen, der; mellérendelt.

Beifügen, der; mellékszag, idegenszag.

Beifügen, der; melléki.

Beifügen, der; segéd-társ, társ, pajtás, ezimbora.

Beifügen, cs. és vl. társul ad (valakinak v. valaki mellé); áll, csatlakozik, adja magát (valakihez).

Beifügen, die; hozzá állás, egyesülés.

Beifügen, l. Nebenher.

Beifügen, cs. előhoz.

- Benhülffe, die; segéd; segítség, segély, segéd-
 lem; segédeszköz.
 Benhülffich, mn. segítő, kész
 a' segítségre.
 Beniagen, das; rendkívüli
 vadászat.
 Bentammer, l. Nebenammer.
 Benfirche, die; főkegyház;
 kápolna.
 Benfucht, der; segédszolga,
 segédlegény.
 Benfuch, der; segédszakács.
 Benkommen, k. rh. közelit,
 hozzámegy, hozzáfér va-
 lakihez; fölér vele, ha-
 sonlít, közelit valakihez;
 er kommt seinem Vater
 nicht bey, nem ér fel
 atyjával; dieses kommt je-
 nem nicht bey, ez alább-
 való amannál; seinem
 Schaden, seinem Verluste
 (wieder) —, kárát, vesz-
 teségét kípótolni, hely-
 rehozni.
 Benkommen, mn. ih. idezárt,
 idemellékel; idezárva,
 idemellékelve.
 Benkreiß, der; mellékkör.
 Bensade, die; mellékkök.
 Bensage, die; hozzátétel,
 hozzáadás, toldalék; mel-
 léklet, mellékirat.
 Bensager, das; menyekző;
 összekelés, lakodalom,
 nász.
 Bensast, die; szabadnyaláb,
 zajda (nyaláb portéka,
 melyet a' hajólegény el-
 adás végott szabadon vi-
 het magával).
 Bensäufer, der; futószolga.
 Bensäußig, mn. melleleg,
 mellelesleg, közbenvaló.
 —, ih. melleleg, köz-
 ben, beszédközben; kö-
 rülbelől, mintegy.
 Benslegen, cs. hozzáad, hoz-
 zátesz; mellétesz, mellé-
 ragaszt; fölre tesz, el-
 tesz; ad, tulajdonit; el-
 igazit, elintéz, elvégez.
 Benslegung, die; hozzáadás,
 mellététel; tulajdonítás;
 elvégzés.
 Benslehen, l. Nebenlehen.
 Bensleid, das; szánakozás,
 sajnálat, szűnet.
 Bensleidesbezeugung, die; saj-
 nálatjelentés.
 Bensleideschreiben, das; szá-
 nákozó - levél, sajnálat-
 irás.
 Bensliegen, k. rh. mellette
 fekszik v. van.
 Benslegend, mn. idezárt,
 idemellékel.
 Bensnengen, l. Bensnichten.
 Bensnessen, cs. rh. tulajdo-
 nit, okoz; Glauben —,
 hitelt adni.
 Bensmessung, die; tulajdo-
 nitás.
 Bensnichten, cs. hozzá v.
 közé kever, elegyit.
 Bensnichtung, die; hozzá-
 elegyítés.
 Bensnabe, ih. csaknem, majd-
 nem, szinte, közel.
 Bensname, der; melléknév;
 csüfnév.
 Bensnamen, cs. elnevez, mel-
 lékuevet ad (valakinek).
 Bensneben, Bensnebst, Bes-
 nebenst, ih. mellette.
 Bensordnen, cs. mellérendel.
 Bensordnung, die; mel-
 lérendelés.
 Bensorden, cs. hozzá v. mel-
 lé rakogat.
 Bensperd, das; lógás; vo-
 zetéklő.
 Bensrichten, k. (einem);
 megegyez, egyetért (va-
 lakival), helyben hagyja
 (valaki' mondását).
 Bensrichtung, die; helyben-
 hagyás, megegyezés, o-
 gycéltetés.
 Bensrichten, l. Bensnessen,
 Bensnennen.
 Bensammen, ih. együtt.
 Bensan, der; lakos, zsellér.
 Bensatz, der; hozzáadás,
 hozzátétel, melléadás,
 mellététel, melléklet; told-
 dalék.
 Benschaffen, l. Anschaffen.
 Benschieden, l. Bensenden.
 Benschießen, cs. rh. hozzá-
 ad; hozzájárul.
 Benschlaf, der; elhálás.
 Benschlafen, k. rh. valaki-
 vel hál, valakit elhál.
 Benschläfer, der; hálótárs.
 Benschläferinn, die; ágyas.
 Bensschlag, der; hamis pénz;
 korcs; melléklet.
 Bensschlagen, cs. rh. mellé-
 kel. —, k. rh. (einem);
 hozzá áll, valaki' részé-
 van.
 Bensschließen, cs. rh. mel-
 lé rekeszt, mellé zár, mel-
 lé tesz v. foglal.
 Benschluss, der; mellététel;
 melléklet.
 Benschlussel, der; tolvaj-
 kulcs.
 Benschnaß, l. Benschnaß.
 Benschriften, cs. rh. mel-
 lő ír, hozzá ír; könyv' v.
 irás' szélire jegyez. —,
 das; mellékelte irat.
 Benschrift, die; mellékjegy-
 zés.
 Benschnitt, der; hozzáadózás.
 Benssege, das; mellékvi-
 torla.
 Bensseit, Bensseite, ih. fél-
 re, melleleg, külön, ol-
 dalaslag; bensseite neben,
 félre menni; Schem; bens-
 seite, tréfa udkül, tréfás,
 kívül.

- Benfender, cs. rh. együtt küld, vele küld.
- Benfegen, cs. mellé v. hozzá tesz; eine Feste —, holt testet eltakarítani, eltemetni, sirba v. sírholtba tenni; die Segel —, szélnek ereszteni a vitorlát; alle Segel —, minden vitorlát megereszteni.
- Benfegung, die; hozzá v. mellététel; eltemetés, eltakarítás.
- Benfegwort, das; mellékszó.
- Benfenu, das; jelenlét.
- Benfichtig, l. Kurzichtig.
- Benfih, der; mellette ülés, ott ülés.
- Benfihen, k. rh. mellette ül; mint bírótárs jelen van, ott ül.
- Benfihler, der; mellette ülő, ott (p. o. asztal mellett) ülő; bírótárs, segédbíró, táblabíró.
- Benforgen, die; aggodalom, félelem; aus —, felve nehogy ic.
- Benfpannen, cs. mellé v. hozzá fog (lovat).
- Benfpief, das; példa; ein — an einem nehmen, példát venni valakitől; zum —, például, példának okáért.
- Benfpieflos, mn. hallatlan, példátlan, példa nélküli. —, ih. hallatlanul; példátlanul.
- Benfpriegen, k. rh. (einem); segít, segél (valakit v. valakin), fölségít, segítségére niet v. megy.
- Benfstand, der; segítség; segéd; — feiffen, segíteni valakinek v. valamin, segédül v. segítséggel lenni.
- Benftraudgeldler, t. segéd-pénz.
- Benftrafen, cs. mellé dug; Geld —, pénzt venni magához; eiren —, valakit börtönbe vetni.
- Benftrahen, k. rh. mellette áll, segít (valakín), segél (valakit), segédül van; So wahr mir Gott helfe! isten eugem úgy segíjjen! einem vor Gericht —, valakinek ügyét a törvényszék előtt felsogni v. védni; alle Segel — lassen, minden vitorlát megereszteni.
- Benfsteuer, die; összetétel, pénz-összeadás (valaki' fölségítésére), pénzbeli segítség, adakozat.
- Benfsteueru, cs. adózik adakozik (valamire); pénzzel segít.
- Benfthumen, k. megegyez, egy értelemben van valakivel; eines Meinung —, valaki' véleményét elfogadni; valakivel tartani.
- Benfthimmung, die; megegyezés, helyben hagyás.
- Benftrieb, der; vonás, mellékvonás.
- Benftrum, der; folyóság, folyamág.
- Benfthud, das; mellékdarab; rándás (mészárosknál).
- Benfthuf, der; mellékasztal.
- Benftrag, der; adózási rész, részadás, adakozás, adomány; ajánlat; gyűjtött segítség; hozzáadás, hozzáátétel, szaporítás, pótlás, toldalék; zu etwas — thun, valamire adakozni, valamire járulni; Benftrüge zur Gefchichte liefern, a' történettudományt ahhoz tartozó darabokkal szaporítani.
- Benftragen, cs. rh. visz, hord (valamihez), segít, előmozdit (valamit), járul valamire (munkával, pénzzel).
- Benftriebun, cs. rh. hajt, előhajt (vadat); eine Schuld —, adósságot behajtani, beszodni.
- Benftriebung, die; előhajtás; behajtás, beszodás.
- Benfthren, k. rh. (einem); valaki mellé v. részére áll, valaki' részén van, hozzá áll; einer Sache —, megegyezni benne, ráállani, elfogadni valamit.
- Benftritt, der; hozzá v. rá állás; megegyezés.
- Benfthrift, das; köznevezetelt v. közbe szóló ítélet, mellékitétel.
- Benfwahe, die; rendkívüli éjör, táborőr.
- Benfwagen, der; külföldi, külföldiek.
- Benfweg, der; ösvény, gyalogút, mellékút.
- Benfweiß, l. Nebenweiß.
- Benfwerten, cs. rh. hozzá vet, hozzá ad.
- Benfwert, l. Nebenwert.
- Benfwideln, cs. mellé tekerget.
- Benfwohnen, k. einer Sache, jelen van, megjelenik; einem Weibe —, aszony-nyal lakni v. élni; ehelich —, elhálni.
- Benfwohnung, die; jelenlét, megjelenés; együttlakás; elhálás.
- Benfwort, das; melléknév.
- Benfwörtlich, ih. melléknévülög.
- Benfwahren, cs. pénzt ad (valamire), fizet (valamire)

- Bezahlten**, cs. hozzá szám-
lál, közé számlál.
- Bezeichnen**, daş; mellékjegy;
ellenjel.
- Bezeichnen**, cs. mellő je-
gyez, följegyez.
- Bezeiten**, ih. jókor, ide-
jön; korán
- Bezimmer**, l. Nebenzimmer.
- Beizoll**, der; különvám,
rendkívüli vám.
- Beizahlen**, cs. fizet, meg-
fizet, lefizet, kifizet; meg-
lakol (valamiért); einem
mit gleicher Münze —
valakinek visszaadni a'
kölesőnt.
- Beizahler**, der; fizető.
- Beizahlung**, die; fizetés, meg-
fizetés.
- Beizahmbar**, mn. megszelí-
dithető.
- Beizahmen**, cs. megszelídti;
seine Leidenschaften —
szenvedelmeit féken tar-
tani v. megzabolázni;
seinen Born —, haragját
mérsékleni, elnyomni.
- Beizähmung**, die; megszelí-
dítés; megzabolázás.
- Beizahnen**, cs. megigőz,
megbahonáz; hájól, meg-
bájjol, megvarázsol; meg-
bájjól.
- Beizahnernd**, mn. hájló, igé-
ző, varázsló.
- Beizahner**, mn. megbájjolt,
varázslott.
- Beizahnerung**, die; megigé-
zés; hájolás, megbájjolás.
- Beizahmen**, l. Bäumen; Be-
zähmen.
- Beizahmen**, l. Umzähmen.
- Beizehen**, cs. megrószogit.
- Beizehen**, cs. megjelen-
megjegyez; laß, elöad;
berajzol.
- Beizehung**, die; megjegy-
zés; megjelenés; jel, jegy.
- Bezeigen**, cs. és vh. mutat,
bizonyít; viseli magát,
viseltetik; sich gegen ei-
nen mitleidig —, könyö-
rülettel viseltetni vala-
ki iránt. —, daş; visce-
let, magaviselés.
- Bezeugung**, die; mutató;
bizonyítás; viseltetés.
- Bezeugen**, cs. bizonyít, be-
bizonyít, mint tanú ál-
lít v. bizonytságot tesz.
- Bezeugung**, die; bizonyítás,
bizonytságtétel, állítás.
- Beizehtigen**, cs. vádol.
- Beziehen**, cs. rh. húz, fel-
húz (valamit valamire),
behorit, hevou (valamit
valamivel); kap, vesz,
húz, szed, (arút, jö-
vedelmet st.); eine Gei-
ge mit Saiten —, he-
gedüt felhúrozni; ein
Haus —, hizba költözni
v. lakni menni; die Wes-
sen —, sokadalmakra jár-
ni; mit Krieg —, haddal
elborítani v. megtámadni.
—, vh. rh. *viszonylik*,
vitetik (valamire az v. a-
maz tárgy); utal, hivat-
kozik (valamire valaki).
- Beziehen**, der, (eines Wes-
sens); *intéző*.
- Beziehung**, die; viszony,
rávitel, tekintet; in —
auf; valamire nézve.
- Beziehungswort**, daş; visza-
számutató névmás.
- Beziehen**, cs. ezélez, irá-
nyoz (valamire).
- Bezeichnen**, cs. megszájjelez,
számokkal megjelen.
- Beizinnen**, l. Beizinnen.
- Beizirk**, der; környék, ke-
rület; járás.
- Beizirk**, l. Begrenzen.
- Beizirk**, — stejn, der; be-
zoár, bezoárkő.
- Beizirkigen**, l. Beizirkigen.
- Beizirkern**, cs. megezukroz.
- Beizug**, der; hevonat; vi-
szony, rávitel, tekintet;
ein — Saiten, egy hú-
rozat.
- Beizupfen**, cs. tépdél, meg-
töpeget.
- Beizupfen**, cs. csipdel, meg-
csipeget, elcsipeget,
- Beizupfen**, cs. megszegez,
apró szegeket ver belé,
szogeoskékkel bever; czé-
lez, tárgyz, irányoz.
- Beizweifeln**, cs. kétel, két-
ségbe hoz (valamit); két-
telkedik (valami felől).
- Beizweiflung**, die; kételés,
kételkedés, kételkedés.
- Beizwingen**, cs. rh. meg-
győz, megzaboláz, el-
nyom, felülmúl, kény-
szerit, meghódít, erőt
vesz (rajta).
- Beizwinger**, der; meggyőző,
megzabolázó.
- Beizwinglich**, mn. meggyőz-
hető, megalázható, felül-
múlható.
- Beizwingung**, die; meghódi-
tás, elnyomás, megalázás.
- Beizwisten**, cs. vitat, kikel
valami ellen.
- Bibel**, die; biblia, szent-
írás.
- Bibelfest**, mn. bibliában
járta.
- Bibelfest**, der; biblia' v.
szentírás' olvasója.
- Bibelmäßig**, mn. és ih. szent-
írás — szerinti; szentírás
szoriat.
- Biber**, der; hód.
- Biberbau**, der; hódlak, hód-
úteg.
- Biberfeld**, daş, Biberfeld,
der; hódhöz.
- Biberfeld**, daş; hódháj.
hódzsir.

Vibergeßel, das; hódony.
 Viberhaar, das; hódáször.
 Viberhaaren, mn. hódáször,
 hódászörhöl való.
 Viberhüblein, das; saláta
 szíronták.
 Viberhund, der; hódászöb.
 Viberhut, der; hódkalap.
 Viberklee, der; vidra ekecz-
 ke, vidrafű.
 Viberkraut, das; földpe;
 nádrasfű; csukóka.
 Viberneß, das; pimpinella.
 Viberneß, das; hódháló.
 Viberrege, die; pénzmahód.
 Viberreuz, die; mooskos
 kontyvirág; sárga tarnics.
 Bibliothek, die; könyvtár.
 Bibliothekar, der; könyv-
 tárnok, könyvtáros.
 Biblisch, mn. bibliai, szent-
 irási.
 Biß, die, Bißel, der; ka-
 pa, csákánykapa.
 Bißelhaube, die; sisak.
 Bißer, es. vág, csipked,
 kopicsol; kapál, felvág
 kapával.
 Bieder, mn. igazlelkű, hű 's
 nemos szívű, becsületes,
 egyenes, jámbor. —, ih.
 igazlelkűleg, becsületesen,
 jámborul, egyenesen.
 Biederkeit, die; igazlelkű-
 ség, egyenesség, jámbor-
 ság.
 Biedermann, der; becsüle-
 tes derék ember.
 Bieder Sinn, der; egyenesség,
 egyenesszív, jámborság.
 Biederweib, das; becsüle-
 tes jó asszony.
 Wiege, die; hajlás; görbület.
 Wiegeisen, das; görbítő v.
 hajtó vas.
 Wiegen, es. rh. meghajt,
 görbít, moggörbít; lenyom,
 megaláz, megtör; megindít.
 —, vl. rh. hajol, meg-

hajol, görbül, moggör-
 bül; hajlong; tétet fe-
 jet hajl, megalázza magát.
 Wiegsam, mn. hajlós, haj-
 lékony, hajtható; enge-
 delmes, engedő.
 Wiegsamkeit, die; hajlé-
 konyság, hajthatóság.
 Wiegun, die; hajtás, meg-
 hajtás; hajlás, meg- v.
 elhajlás; görbület, ko-
 nyulat.
 Wiegsunge, die; görbítőfogó.
 Wiene, die; méh.
 Wienebau, der, Wieneu-
 guth, die; méhtartás,
 méhtenyésztés.
 Wienebaum, der; fodor já-
 vor v. juharsfa.
 Wienebrod, das; méhke-
 nyér.
 Wienebrut, die; méhivadék.
 Wienez, das; likacsos,
 v. sojtes ércz.
 Wienefalter, der; szipoly,
 mézmoly; viaszszipoly.
 Wienefänger, — feind, —
 freier, — wolf, der;
 gyurgyalag; piripio.
 Wienehart, der; lépragasz,
 sonkolyragasz.
 Wienehaube, Wienefappe,
 die; méhószsipka.
 Wienehaus, das; méhes,
 méhház, méhhajlók.
 Wieneküßer, der; méhész
 atteláb.
 Wieneküßginn, Wieneküß-
 ter, l. Wieneküßer.
 Wienekorb, der; kaptár,
 kelencze, méhkas, méh-
 köpű.
 Wienekraut, das; méhfű,
 melissza.
 Wienekunst, die; méhész-
 tudomány.
 Wieneknecht, l. Wieneküßer.
 Wieneküßer, der; kaptár,
 kenőcs, köpűkenőcs.

Wieneküßer, die; mézmoly;
 viaszszipoly.
 Wieneküßwärmer, der; méh-
 raj; egy kas méh.
 Wieneküßer, der; piripio.
 Wieneküßer, der; sulánk.
 Wieneküßer, der; méhes,
 méhház.
 Wieneküßer, der; méhesipés,
 méhszurás.
 Wieneküßer, der; kaptár,
 kelencze, köpű, méhkas.
 Wieneküßer, die; lép.
 Wieneküßer, Wieneküßer,
 der; méhész.
 Wieneküßer, der; anyaméh,
 királyné.
 Wieneküßer, die; sejt, lép-
 sejt, lépnyak.
 Wieneküßer, l. Wienebau.
 Wier, das; ser, sör; —
 brauen, sert főzni; — schen-
 ken; sert mérni; ju Wiere
 gehen, serházba menni.
 Wierbau, die; serház.
 Wierbau, l. Wierwang.
 Wierböttig, der, Wierfüß,
 die; serkid, seres kád.
 Wierbrauer, der; serfőző.
 Wierbraueren, die; serfőzés;
 serfőzőház.
 Wiereffig, der; sörczetel.
 Wierfaß, das; sereshordó.
 Wierfedler, der; serházhe-
 gedős, rossz hegedős.
 Wierflasche, die; serespalack.
 Wiergast, der; serivó vendég.
 Wiergeld, l. Trunkgeld;
 Wiersteuer.
 Wierglas, das; seres pohár.
 Wierhahn, der; seres csap.
 Wierhaus, das; serház; ser-
 főzőház.
 Wierhefen, t. serseprő.
 Wierkalteschale, Wiermähte,
 die; sereszibere.
 Wierkanne, die; sereskupa-
 sorokanna.

Bierfarren, Bierwagen, der; sörösszekér.
 Bierfegel, Bierfranz, l. Bierzeichen.
 Bierfeller, der; sörpince
 Bierfrüde, l. Walzfrüde.
 Bierfrug, der; sörkorsó, sörkancsó.
 Bierprobe, l. Bierwage.
 Bierrausch, der; sormámor, sörrezség, sörösség.
 Bierstank, der; sörmérés.
 Bierstent, Bierwirth, der; sörmérő, sörkorsómáros, söráros.
 Bierstent, die, l. Bierhaus.
 Bierstild, das; sörözégér.
 Bierstisch, der; sörtámló.
 Bierstübet, der; sörkosolvas.
 Bierstener, die; söradó.
 Bierstuppe, die; sörleves.
 Bierwage, die; sörmérték.
 Bierwürze, die; sormust, árpale.
 Bierzaffer, der; söráros.
 Bierzeichen, das, Bierwisch, der; sörözégér.
 Bierzwang, der; kizáró sörárulási jog bizonyos környekben.
 Bieftmisch, die; főcstej, pecztej, előtej.
 Bieten, es. rh. ajánl, nyujt, ad, kínál (vols); was — sie mir dafür? mit ad érte? wie — sie das? hogy tartja ezt? mi az ára? mehr, besser — als ein anderer, többet ígérni érte mint más, fölvenni az árát; eine Waare zu hoch —, igen drágán tartani a' portékát; zu wenig —, igen keveset ígérni érte; einem die Hand —, valakinek kezét nyujtani; einem einen guten Morgen —, jó reg-

gelt kívánni; einem die Spitze —, szembe szállni valakivel, ellene szegülni valakinek; einem Trost —, daczolni, makacsul ellentállni valakinek.
 Bieten, der; ígérő.
 Bie, der; esecs, esecs-himbó.
 Bigamie, die; kéthitvesőség, ketűjűség.
 Bigamist, der; kéthitvesű, kétűjű.
 Bigott, m. vakbuzgó, szenteskedő.
 Bigotterie, die; szenteskedés.
 Bijouteriewaaren, l. ékárúk, drágaköárúk.
 Bilanz, die; végszámolat.
 Bildhaus, l. Biesekhaus.
 Bild, das; kép; alak; festett v. faragott v. öntött kép; arckép; képzet; hasonlat; ábrázolat, leírás.
 Bilden, das; képcske.
 Bilden, es. alakít, képez, formál, kiformal; ábrázol, képzél, lát (valami-ben valamit); esinosít, művel, pallóroz, tökéletesít (elmót st.). —, v. alakul, képződik; esinosul, művelődik, pallórozódik, tökéletesül.
 Bildend, m. képző, alakító, (erő st.).
 Bilderaubeter, Bilderdienet, der; képmádó.
 Bilderschreibung, die; képleírás, képek' leírása.
 Bilderbibel, die; képesbiblia.
 Bilderbende, die; fülke.
 Bilderbuch, das; képeskönyv.
 Bildercabinet, das; képesszoba.
 Bilderdentung, die; képsze-
 tetetés.

Bilderdienst, der; képmádás.
 Bildersfuß, der; képláb, képal.
 Bildergallerie, die; képtár, képgyűjtemény.
 Bildergesetz, das; képláb.
 Bildershandel, der; képarosság.
 Bildershäufel, der; képaros.
 Bildersraum, Bildersladen, der; képesbolt.
 Bildersrahmen, der; képszatós.
 Bildersreie, die; képtan.
 Bildern, es. képeket forgat v. nézeget, (könyvben).
 Bildernaht, die; képvarrás.
 Bilderrahmen, der; képráma.
 Bildersreich, m. képes, képpel teljes.
 Bildersaal, der; képterem, képesarnok.
 Bilderschrift, die; képirás.
 Bildersprache, die; képhe-
 széd, ábrázolatos beszéd.
 Bildersstuh, der; képállás, képláhzat.
 Bildersstümet, der; képromboló, képdülő.
 Bildersstümeten, die; képrombolás, képdülés.
 Bilderswerk, l. Bildwerk.
 Bildgießer, der; képdöntő.
 Bildgraber, der; képmetsző, rézmetsző.
 Bildgraberkunst, die; rézmetszés.
 Bildhauer, der; szobrász.
 Bildhauerarbeit, Bildhauerey, die; szobrászat.
 Bildlich, m. és ih. ábrázolt; ábrázolva.
 Bildmacher, der; képesináló.
 Bildner, der; képművész, szobrász.
 Bildnerkunst, Bildneren, die; képművészet, szobrászat.

Bildnis, das; kép, ábrázolat; arckép.

Bildsäule, die; szobor, képszobor.

Bildschneiter, der; képfaragó.

Bildschneiterei, die; képfaragás.

Bildschön, mn. gyönyörű, igen szép, olyan szép mint a' festett kop.

Bildstein, der; képzelt kő.

Bildung, die; képzés, kiképzés, formálás; nevelés, művelés, kiművelés, tökéletesítés; tanítás, oktatás, művelés; műveltség; képződés, művelődés: Ausere —, alak, alkat, forma; — des Herbers, termet; des Gesichts, ábrázat, kép; — eines Staates, ország' szerkezete.

Bildungsraft, die; alkotóerő.

Bildweber, l. Damastweber.

Bildwerk, das; képmű.

Bill, die; bill, törvényjavaslat, indítvány.

Billard, Billiard, das; biliárd; — spielen, biliárdozni.

Billardball, der, Billardkugel, die; biliárdteke, biliárdlabda.

Billardbrett, k. biliárdoz.

Billardspiel, das; biliárdjáték; biliárdozás.

Billardspieler, der; biliárdozó.

Billardstoch, der; biliárdbot, lököbot, tekőbot.

Bille, die; molnárszokereze, (malomkövet csesztni); biliárdteke.

Billen, cs. malomkövet éleszt, vagdal.

Billet, das; levelke, bilét.

Billig, mn. méltányos.

mélta; méltó, igazságos, egyenes, helyes; illő, illendő, jutalmas, jutányi. —, ih. méltányosan, méltán, igazságosan, illőkép, jutalasan, jutányilag; billiger Wafen, méltán, helyesen, illőleg.

Billigen, cs. méltányol, javval, jóváhagy.

Billigkeit, die; méltány.

Billigung, die; jóválas.

Billien, die; billió, ezer millió.

Bissenfraut, das; beléndek, bolondító csalmatok.

Biss, der; gomba.

Bismeln, Bimpeln, k. cseppet; cseng.

Bismen, cs. sikárol, sárol tajtkövel.

Bismstein, der; tajtkő.

Bindähle, die; szitakötőár.

Bindart, die; szekereze, bárd.

Bindbalken, der; fögerenda.

Binden, das; kötöcske; szalagocska.

Binddraht, der, kötődrót.

Binde, die; kötő, kötelék; szalag, pántlika; heveder; nyakravaló, nyakkötő; ürv; kötözék; öv (katonatisztó); pólya.

Bindeseisen, das; vascső, (üvegutákban az olvadttüveg' lefolyására).

Bindemesser, l. Bandmesser.

Binden, cs. rh. köt; megköt; rá- v. hozzáköt; összeköt; kötöz, megkötöz; ein Buch —, könyvet kötni, bekötni; ein Fass —, hordót összekötni, megabronesolni; er ist an die Gesehe gebunden, törvényeknek alája van votva; er ist an die Stun-

de gebunden, bizonyos órához van kötve; einen durch etwas —, valakit valamivel megkötni; ich nem die Hände —, valakinek kezeit megkötni; einem etwas auf seine Seele, auf sein Gewissen —, lelkére, szívére kötni valakinek valamit; einem auf die Nase —, orrára biggyeszteni, kötni; der Veim ic. bindet, az enyv ic. összefog, foglal, ragaszt. —, vh. rh. ragaszkodik (hoz, hez); szorosan köti v. tartja magát, (hoz, hez); összeáll, (a' homok ic.).

Binden, das; kötés, le-, meg-, hozzákötés, bekötés; összeállítás.

Binder, der; kötő, kötöző; kádár, hodnár, pintér.

Binderlohn, der; kötésdíj.

Bindeschlüssel, der; sz. Péter' kulcsa, bünboesátást megtagadó hatalom.

Bindeseisen, der; foglalókő.

Bindestreich, der; kötővonal.

Bindewerk, das; kötsző.

Bindesetzen, das; kötfel.

Bindeszeug, das; kötőlék, (sebszökeknél).

Bindfaden, der; zsinog, kötő.

Bindfadentrolle, die; zsinoghenger.

Bindgerete, die, l. Bindeweide.

Bindriemen, der; kötőszij.

Bindscheide, die; hodnárkéstok.

Bindseck, der; angoltompak.

Bindseiden, der; csapófa.

Bindung, die; kötés, összefoglalás.

Bindweide, die; csigolya fű; kötő fű.
 Bindwerk, das; sa rácszat.
 Bingenfrau, das; szőlő, disznóparéj.
 Birkeln, l. Barmen.
 Binnen, ej. alatt, málva; — Jahr und Tag, egy év alatt; — 4 Jahren, négy esztendő múlva; — heut und morgen, holnapig.
 Binnend. s, der; beleszterű, helyöltés, belgát.
 Binnengewässer, das; belvizek, szárazföldi vizek.
 Binneland, das; *benntartomány*, (idegen országban fekvő tartomány).
 Binneländer, der; kis hollandi hajó.
 Binnenwerk, Binnengewäss, das; (czi-frául közbeszött csipke).
 Binte, die; szittyó, káka.
 Binsenblume, die; ornyós eleez, sülmilcső, virágos káka.
 Binsenbese, die; gyékény.
 Binsengras, das; bolykós szittyó, árvakáka.
 Binsenkorb, der; gyékénykosas, gyékénykosár.
 Binsenlauch, der; kákahagyma.
 Binsenmatte, die; gyékény.
 Binsig, mn. kákás, szittyós.
 Birke, die; nyír, nyírfa.
 Birken, mn. nyír, nyírfa, nyírfaiból való.
 Birkenbese, der; nyírseprő.
 Birkenholz, das; nyírfa.
 Birkenmeter, der; nyír-kupa.
 Birkenrinde, die; nyírfahej.
 Birkenwasser, der, Birkenwasser, das; nyírlé, nyír-saviz; nyírvíz.

Birkenschwamm, Birkling, der; nyírgalócza; tapló tinóru; hegyeshasu tinóru.
 Birkenwald, der; nyíres, nyírerdő.
 Birkenwurz, l. Rothfisch.
 Birkenzahn, der; himnyírlajd.
 Birkenzahn, l. Blaufarbe.
 Birkenzahn, die; jáczenyírlajd.
 Birkenzahn, das; nyírlajd.
 Birn, die; körte.
 Birnbaum, der; körtefa.
 Birnbäumen, mn. körtefa, körtefából való.
 Birnenbäum, mn. körtealaku.
 Birnenblüte, die; körte-nyelet.
 Birnenblüte, Birnenwein, der; körtemust, körtebor.
 Birnenkorn, das; körtepép.
 Birnenkorn, die; hirskörte.
 Birnenstamm, der; hirskörtefa.
 Birnenstamm, der; körtefő.
 Birnenstamm, die; körtehej.
 Birnenstein, der; körteszelet.
 Birnenstein, der; körtekoscsán.
 Birnenstein, der; körteszörp.
 Bis, ih. -ig; — hither, eddig; — dahin, addig; von Ostern — Pfingsten, húsvétól pünkösdig; drei — vier, három vagy négy; es waren unser — zweihundert, körülbelül v. mintegy kétszázan voltak; — an, auf, zu 'stb., kivéve, kívül; alle — auf ihn, őt kivéve mind, kivüle mindnyájan. —, sz. míg nem; so lange —, míg; thun Sie es nicht, bis ich es Ihnen sage, no tegey míg nem mondom.

Bisam, der; pézma.
 Bisamasse, der; pézsmamajom.
 Bisamapfel, der; muskotályalma.
 Bisambirn, die; muskotálykörte.
 Bisambäume, die; pézsmacsükküllő.
 Bisambod, der; tatár pézma; pézsmaszagu czinczinbogár.
 Bisambüchse, die; pézmaszelenecze.
 Bisamente, die; pézsmaréce.
 Bisamfarben, mn. pézmaszínű.
 Bisamkäfer, der; pézmaszagu czinczinbogár.
 Bisamkorn, die; pézsmamaoska.
 Bisamkornblau, der; pézma hagyma.
 Bisamkorn, der, l. Bisambäume.
 Bisamkorn, der, Bisambäume, die, Bisambäume, das; pézmateke.
 Bisamkorn, das; pézmaszem, pézsmamag, (a' pézma hibik' magva).
 Bisamkraut, das; pézma koczkagyöngy, pézma-hoglár; pézma hibik.
 Bisamkorn, die; pézma hibik.
 Bisamkorn, die; pézma-nárcisz.
 Bisamkraut, die; pézma-hód v. vidra.
 Bisamrose, die; pézmarózsa.
 Bisamthier, das; tatár pézma.
 Bischof, der; püspök; nancsvíz, (ital).
 Bischof, mn. püspöki.

Bischofsamt, das; püspökség, püspöki hivatal.

Bischofsstut, der, Bischofsmühle, die; püspöksüveg.

Bischofskreuz, das; püspöki kereszt.

Bischofsmentel, der; püspöki palást.

Bischofsstab, der; püspök-pálcza.

Bischofswürde, die; püspöki méltóság, püspökség.

Bischofsthum, l. Bisthum.

Bisther, ih. eddig, eddigig.

Bistherig, mn. eddigi.

Bismuth, der, l. Wisnuth.

Bison, Bisonschaf, l. Wudelschaf.

Bissen, der; falat; ein — Brod, egy falat v. harapás kenyér; es giebt hier schmale —, széken bűnnek itt a' dologgal; ein fetter —, jó v. zsíros koney.

Bissweise, ih. falatonként.

Bissig, mn. harapós.

Biß, der; harapás, harapáshely.

Bischofen, das; falat, falatka, falatocska; egy kis, egy kevés; egy szikra, egy csep. —, ih. wartet ein —, várj egy kevéső v. keveset.

Bissen, k. (einem), püsszegot piüsszegotva hí (valakit).

Bisthum, das; püspökség.

Bistweiser, ih. néha.

Bittbrief, der, l. Bittschreiben.

Bitte, die; kérés, kérelem.

Bitten, es. rh. kér; einen um etwas —, kérni valamit valakitől, v. valakit valamire megkérni;

um Berzeihung —, engedelmet, bocsánatot kérni; einen zu etwas —, híni, meghíni.

Bitter, mn. keserű; csipős, acrtó, mardosó; sajnós, fájdalmas, keserves. —, ih. keserűn, csipősen; fájdalmasan, sajnósan.

Bitterbisse, mn. igen gonosz, gonosz, álnok, hamis-lolkü; nagyon hosszús v. haragos.

Bitterbissel, die; tarka bogács.

Bittere, das; keserűség, keser.

Bittererbe, die; keserag.

Bitterholz, das; keserfa.

Bitterholzbäum, der; keserfa.

Bitterheit, die; keser, keserűség, keserv, sajnoság.

Bitterholz, der; vidra c-leczke.

Bitterkraut, das; magvörött; földpe.

Bitterkresse, die; keserű fozslár.

Bitterlich, mn. kesernyős, keserű; keserves. —, ih. kesernyösen, keserűsen; keservesen.

Bittersalz, das; kesersó.

Bitterstich, mn. keserédes.

Bitterstich, das; keserédes csucor.

Bitterwasser, das; keserviz.

Bitterwurzel, die; sárga tartos, keserűgyökér.

Bitte, mn. kérő, esdeklő; einen — um etwas anzu-gehen, valamit valakitől kérni. —, ih. kéréleg, kérve, kérelemkőp.

Bittschrift, die; kőírás; kőrelem v. kőnyőgőírás.

Bibeln, k. auf der Zunge, csipi a' nyelvet.

Blache, die; ponyva.

Blachfeld, das; térség, sík, síkság, tőrföld, róna.

Blachfrost, der; meztőfagy, hóelőtti fagy.

Blachschiff, der; tintafőreg; fejtő szemling; fejtő keszeg.

Blaffen, l. Bellen.

Blähen, es. fellú, felpuffaszt; szelket okoz. —, vh. felsuvódik, felpuffad, dagadoz; felsuvalkodik. dőlyfiskodik, puffesz-kedik.

Blähend, mn. szelkőző, puffasztó.

Blähung, die; felsuvás; felsuvódás, felpuffadás; szelzorulás.

Blähungstreibeude, mn. szel-hajtó, (szor).

Blähen, k. hóg, béget.

Blaser, der, l. Wandleuchter.

Blasf, mn. sejtő, szőke; tiszta; fényes, fénylő, ragyogó; meztlen, meztelen.

Bläner, der; lödöző.

Blänerer, k. gondolomra lödöz.

Blasfett, das; sejtőlevél, teljeshatalom-level.

Blasfmacher, der; tisztító, fényesítő.

Blärrer, l. Pflärrer.

Bläschen, das; hólyagocskák; buborék; pőrsenés.

Blase, die; hólyag; buborék; pőrsenés; hólyag-lyag; lombik.

Blasfabrik, der; fuvó.

Blasfabrikant, das; pufók.

Blasfabrikant, die; fuvócso.

Blasfabrikant, der; fűcs-kendőhál.

Blasfabrikant, das; küti.

Blaſe = Instrument, daſ; ſu-
vóhangszer.
Blaſen, k. és es. rh. fű; der Wind blaſet, fű a' szél; auf der Blöte —, ſu-
volázni, ſu-
volát fűni; Trompete —, trombitálni, trombitát fűni; zum An-
griffe, zum Abzuge —, tamadót, hátrálót fűni, megtámadásra, hátrálásra jelt adni; Gläſer —, ü-
veget fűni; daſ laßt ſich nicht —, nem lehet fel-
fűni; einem etwas in die Ohren —, valamit vala-
kinek fülsébe sügni.
Blaſenband, daſ; húgy-
duzma.
Blaſenbaum, der; dudafűrt, hólyagos borsófa, varjú-
köröm.
Blaſenbruch, der; hólyagérv.
Blaſenerbſe, die; hólyag-
borsó.
Blaſenerbrauch, der; hólya-
gos füstike.
Blaſenfeber, daſ; hólyagláz.
Blaſenfüßlinge, die; hó-
lyaglábu.
Blaſengalle, die; hólyagepe.
Blaſengang, l. Harnengang.
Blaſengried, der; hólyagfö-
vény.
Blaſengrün, daſ; heugezöld.
Blaſenhut, der; lombik-
füdél.
Blaſenläſer, der; hólyag-
huzó köriſhogár.
Blaſenlohl, der; hólyagos
káposzta.
Blaſenkrampf, der; hólyag-
göres.
Blaſenraut, daſ; renczo.
Blaſenpflaſter, daſ; hólyag-
tapasz.
Blaſenſchnitt, der; hólyag-
metszés.

Blaſenſchuur, die; húgy-
duzma.
Blaſenſtein, der; hólyagkő.
Blaſenſteinschneider, der;
hólyagkőmetsző.
Blaſenſtich, der; hólyag-
metszés.
Blaſenſtrauch, l. Blaſenbaum.
Blaſenvorfaß, der; hólyag-
iszam.
Blaſenziehend, mn. hólyag-
huzó.
Blaſenziñs, der; engedelem-
díj, (égetthor - lövésért).
Blaſerohr, daſ; ſuvócső.
Blaſewerf, daſ; ſuvómív.
Blaſſiñt, mn. hólyagalaku.
Blañg, mn. hólyagos; bu-
borékos.
Blaſoniren, es. nemzetségi
cízmeret fest; cízmereket
magyaráz.
Blañſſe, die; halványság,
halványszín; csillag, hők-
ka, hold, (lovakon); ein
Pferd mit einer —, csil-
lagos ló.
Blañ, mn. halvány, halo-
vány, sápadt; blañſſe Tinte,
fejér tinta.
Blañßblau, mn. halványkék.
Blañßgelb, mn. halványsárga.
Blañßroth, mn. halványpiros.
Blañſente, die, Blañßling,
der, Blañßhuhn, daſ; sáresa.
Blatt, daſ; levél; köntös'
szárnya; fűrés' vasa v.
lapja; asztaltábla; váll-
lapoczká; borda; die öf-
ſentlichen Blätter, hírla-
pok, újságlevelék; Blat-
ter treiben, leveledzeni,
leveleket hajtani; vom
Blatte ſingen, ſpielen,
egyszerre v. első látásra
önökölni v. játszani kő-
tábol; ſich kein — vor
den Mund nehmen, szá-
hadon, minden tartóko-

daſ nélkül beszélni, nem
fogni be a' száját; daſ
— hat ſich gewendet, meg-
fordúlt a' koczká, meg-
változott a' dolog.
Blättchen, daſ; levelke, le-
velecske.
Blättchengold, daſ; levél-
arany.
Blatten, es. leveleik lesze-
di, letépi.
Blatter, die; pattanás, ſa-
kadék (a' testen); himlő,
natürliche Blattern, ter-
mészeleti himlő; eingimpfte
Blattern, beoltott himlő;
Blattern haben, himlős-
nek lenni; Blattern be-
kommen, himlőzni.
Blättererde, die; ezetsavas
hamag.
Blättererz, daſ; lemez
földércz.
Blätterſchötte, die; kormos
zuzmó.
Blättergold, l. Blattgold.
Blätterig, mn. levelos; ré-
teges.
Blätterfohl, l. Blattfohl.
Blätterloſ, mn. leveletlen.
Blättermagen, der; kőrő-
gyomor.
Blattern, t. himlő, esős;
die — einimpfen, himlőt
oltani, beoltani.
Blättern, k. ſorget a' könyv-
hen. —, es. leleveloz,
leveleit leszedi. —, vh.
leveleit hullatja; ſozlik.
Blatternarbe, Blatternarbe,
die; himlőhely, ragya,
ripacs.
Blatternarbeig, mn. himlő-
helyes, ragyás, ripacsos.
Blatternimpfung, die; him-
lőoltás.
Blatternhaus, daſ; himlő-
sok' kőrháza.

- Blatterrose, die; hólyagos orbáncz.
- Blätterschwamm, der; galócza.
- Blätterstaph, der; réteges kovacs.
- Blätterstein, l. Pödenstein.
- Blättertabak, der; leveles dohány.
- Blättertorf, der; réteges turfa.
- Blätterweid, mn. lombos, leveldős.
- Blätterweise, ill. levelenként.
- Blätterwerk, das; lombzat, (építésben).
- Blätterzahn, der; fozló fog, (lovaknál).
- Blattgold, das; leveláranym.
- Blatthalter, der; irattartó, (könyvnyomó intézetben).
- Blatthüter, der; őrszó, (lap' vágó, könyvnyomtatónál).
- Blattläufer, der; levelbhogár.
- Blattlohl, der; leveles káposzta.
- Blattlaub, die; levelész, korpafőreg.
- Blattlose, die; fűlő.
- Blattraupe, die; hernyó, levelhernyó.
- Blattsauger, der; kermes, (hogár).
- Blattschne, mn. levelőtől is rettegő, igen főlőnk.
- Blattseite, die; levellap, leveloldal.
- Blattstiel, das; leveles ezüst.
- Blattweidling, die; aranyos leveláranymyal.
- Blattwender, der; levelfordító.
- Blattwidler, der; ilonca, nodró hogár.
- Blattzweigen, das; leveljegy, könyvjegy.
- Blattzinn, das; levelézin, ezütlemez, ónlemez.
- Blau, mn. kék; égszínű, világos kék; kékült, megkékült, szederjes, (ültetgetől); — machen, — autaufen lassen, kékre futtatni; halondá tenni, elhalondítani; ein blaues Auge davon tragen, verést kapni; mit einem blauen Auge davon kommen, kevés bajjal meg szabadulni; sein blaues Bunter sehen, esodálatos dolgot látni; einem einen blauen Dunst vormachen, elámítani valakit.
- Blau, Blaut, das; kék, kékség; kék szín; kék festék.
- Blauauge, das, l. Blaunte.
- Blauäberig, mn. kékeres.
- Blauäugig, mn. kékszemű.
- Bläue, die; kék, kékség, kékszín.
- Bläuel, der; kótis, sulyok.
- Blauen, k. kékül.
- Bläuen, cs. és vh. kékít, megkékít; megver, meglaualkol, megpáhol; kékül, tisztul, derül (az ég).
- Bläunte, die; vadréce.
- Blaufarbe, die; kék, kék szín; kékítő.
- Blaufarber, der; kékfestő.
- Blaufarbentand, der; kékfestőfővény.
- Blaufarbentert, das; kékfestőgyár.
- Blauledig, mn. kékfoltos.
- Blaufuß, der; ráró, halászó sályam.
- Blauglas, das, l. Schmalze.
- Blauholz, das; kék berzsaen.
- Blaukieschen, das; füstfarku billegény.
- Blaukohl, der; kékáposzta.
- Blaukopf, der; kék róme (Amerikában); kékszikos sügér.
- Blaukrähe, die; kariesa szalakóta.
- Blauküpe, die; üst (kékfestőknél).
- Bläulich, mn. kékes, kéklő.
- Bläuling, der; gyöngyhal.
- Blauweise, die; kék cziuké.
- Blauweide, die; kéktarka ló.
- Blauwimmel, der; kék-zürke ló.
- Blauwiesel, der; kékorrú veréb, (Kinában).
- Blauweicht, der; kurtakalapács savágó, (madár).
- Blauwein, der; kékő.
- Blauwurm, der; kóm, árulkodó.
- Blautaupe, die; kék vadgalamb.
- Blauwasser, das; szemvíz^o neme.
- Blauziemer, der; kékfejű huros.
- Blöz, das; húdog, pléh.
- Blözen, cs. fizet; lakol.
- Blözeru, mn. húdog, húdogból való, pléh, pléhből való.
- Blözfabrik, die; húdoggyár, pléhgyár.
- Blözfeuer, das; vaspléhtűz; vaspléhhámor.
- Blözhammer, der; vaspléhhámor; pléholó pörölly.
- Blözhandschuh, der; pánczélekertyű, húdogkertyű.
- Blözhütte, die, l. Blözhammer.
- Blözmaß, das; eszköz az arany v. ezüstmerek' mérésére; rőmpléh, különféle nagyságu lyukakkal, a' dróthúzólyuk' moghatórossággal.

Blechnestler, der; pléh-mester.

Blechnüsse, die; vékony nemű péaz.

Blechnagel, der; szűcsfejű szeg.

Blechnere, die; bádognetzszöllő.

Blechnäger, Blechnied, der; kolompár, bádogos.

Blechnaare, die; bádogáru.

Blechninn, l. Blattninn.

Blecken, es. fitit; die ~~34~~ ne —, fogát viczorítani.

Bleiben, k. rh. marad, megmarad; fennmarad;

tart; elmarad, kimarad; késik; elesik, meghal, elvesz; liegen —, fekve

maradni; stehen —, veszteg ülni; stehen —, ál-

va maradni, megállni; hängen —, belé akadni;

stehen —, megakadni; (beszédben); hier sind wir (stehen) geblieben, itt maradtunk, itt hagytuk el; bey etwas —,

valamiben, valaminél maradni; bey seiner Weisung —, megmaradni

véleménye mellett, ragaszkodni véleményéhez; bey Ehren —, becsületét

fenntartani; er bleibt immer bey der alten Lener, mindig egy hárt pengeti;

es wird nicht dabei —, nem marad úgy; es bleibt dabei! jó! úgy legyen!

es bleibt dabei, daß ic., bizonyos hogy ic.; übrig —, hátra maradni; bey

Bersprechen —, szavát v. ígéretét megtartani; bey jemanden —, valakit kerülni; bleibt mir vom

Leibe! távozzál tőlem! daß mag —! ez elma-

radhat! — lassen, ábba hagyni, elhagyni valamit, felhagyni valamivel;

daß lasse ich wohl —, ezt ugyan nem fogom

cselekedni; er bleibt lange, soká késik, sokáig

nem jó; auf dem Plage, in einem Gesichte —,

elesni, elveszni az útközethen, harczmezőn v. csatapiacron maradni.

bleiben, daß; maradás, megmaradás; hier ist meines Bleibens nicht, itt nincs maradásom.

bleibend, mu. maradó, állandó, tartós; er hat keine bleibende Stätte, nincs állandó helye, nem

maradhat egy helyen.

bleich, mu. halovány, halvány, sápadt; bleicher Wein; világosszínű bor.

bleichblau, mu. halványkék.

bleiche, die; haloványság, sápadság; fejejtés, fejejtőhely.

bleichen, es. és k. fejejt, megfejejt; megfejejtül; haloványul.

bleicher, der; fejejtő.

bleicher, der; fakó bor.

bleicherlohn, der; fejejtésbér.

bleichstaf, der; fejejtőhely.

bleichstuch, die; fejejtőkór, sápadság.

bleichwand, die; tapasztott fal.

bleiche, die; durda, (hal).

blende, die; ellenző; olaszfal; vakablak; vakajtó;

blenden (várópités és -vívásban); sülle; csalnyom, (szarvasoké, vadászoknál).

blenden, es. vakít, meg-

vakít, szeme' világát elveszi; kápráztat; ámit.

blenden, mn. vakító; káprázttató; ámitó, csalékony.

blendenstern, daß; vakablak.

blendensterne, die; tolvajlámpa.

blendenleder, daß, világellenző, ellenzöbőr.

blendenste, die, l. blendensterne.

blendenstern, der; korcs, korcsfaj.

blendenstern, l. blendenstern.

blendung, die; vakítás, megvakítás; személynyesztés; káprázás; sugárszorító (látcsöben).

blendenwerk, daß; vakítás, személynyesztés; kápráztat, csalásin.

bley, daß; ólom, feketeólm.

bleyabgang, der; Bleystaden, t. ólomank, ólomalak.

bleyader, die, Bleygang, der; ólomór.

bleyarbeit, die; ólommű.

bleyarbeiter, der; ólomműves.

bleyarsenik, der; ólomércjauy.

bleyartig, bleyhast, bleyhast, mn. ólomléle, ólomnemű; ómos.

bleyargenen, die; ólomgyógyszer.

bleyaste, die; ólomtajt, ólommész.

bleyblinden, t. ólomvirág.

bleybutter, die; ólomvaj.

bleybeder, der; ólomműves.

bleyerde, die; ólomföld, ólomálladók.

bleyern, mn. ólom, ólomból való.

bleyert, daß; ólommész.

Blenessig, der; ólomcset.
 Blensfarbe, die; ólomszín.
 Blensfarbig, mn. ólomszínű.
 Blensfeder, die, l. Blensstift.
 Blensfeile, die; ólomráspoly.
 Blensform, die; ólommintá.
 Blensgewicht, das; ólom súly.
 Blensgleiter, der; ólomöntő.
 Blensgießeren, die; ólomöntés; ólomöntőműhely.
 Blensglanz, der; ólomfény, ólomfényfény.
 Blensglätte, die; ólomajt, ólomgelét.
 Blensgraupe, die; ólomtartalmu kövecsa.
 Blensgrube, die; ólomhányva.
 Blenshaden, der; ólomgáza.
 Blenshaftig, Blensig, mn. ólmos, ólommal elegyes.
 Blenshammer, der; ólompöröly.
 Blenshütte, die; ólomműhely.
 Blenslast, der; ólmag, ólomlény.
 Blensleichen, das; füstfarku billegőny.
 Blensloft, die; ólomkör, festők' köldesömőro.
 Blensloftig, der; szinólom.
 Blensloft, das; ólomlény.
 Blensloftsteinen, t. ólomjég.
 Blensloft, die; ólomgomb, ólomgömb, ólomteke.
 Blensloft, das; piom, mélymőrő.
 Blensloftung, die; ólomforrasztás.
 Blensloft, die; ólomtej.
 Blensloftschlag, der; ólomválnádok.
 Blensloft, der; ólomokra.
 Blensloft, das; ólomolaj.
 Blensloft, das; ólomlény.
 Blensloft, die; ólomlény, ólomlap.
 Blensprobe, die; ólompróba.

Zsebszótár. II.

Blenspulver, das; ólompor.
 Blensrad, das; ablakólm-huzó.
 Blensrauch, der; ólomfüst.
 Blensrecht, mn. függőleges, függirányos. —, ih. függőlegeson, függirányoson.
 Blensrolle, die; ólomtekercsa.
 Blensrolle, die; ólomcső.
 Blensroth, das; ólompir.
 Blenssaft, der; ólomlény.
 Blenssafran, der, l. Blensroth.
 Blenssaft, das; ólomlény.
 Blenssand, der; ólomfövény.
 Blensschaum, l. Blensschne.
 Blensschiefer, der; ólompalán.
 Blensschuur, die; piom; mélymőrő.
 Blensschweif, der, l. Blensschne.
 Blensstein, der; ólomkő.
 Blensstift, der; ezeruza.
 Blensstiftrohr, das; ezeruza-cső.
 Blensstift, die; ólomlény.
 Blensstift, der; édesavas ólmag.
 Blensstift, die; ólomlény.
 Blensstift, der; fejtőrólom.
 Blenswurf, der, l. Blensloft.
 Blenszange, die; ablakólm-csípő.
 Blenszeichen, das; ólomjegy.
 Blenszuder, der; ólomlény.
 Blenszug, der; ablakólm; ablakólmhuzó.
 Blens, der; tekintet, rátekinetés; pillantás, pillantat; intés (szemmel); villanás, villanás; einen — auf etwas werfen, tekintetet valamiire, rápillantani; ein burschbringen der —, ólom belítés.
 Blens, k. tekint. néz, pillant; villan; látszik,

mutatja magát, " kiindól belőle; kitészik; látni — lassen, mutatni magát, megjelenni.
 Blensfeuer, das; áltüz, jeltüz.
 Blensgold, = silber, das; tisztá arany, ezüst.
 Blind, mn. vak; homályos; hamis, vak, szinlett; — aufkommen, megjárni, pórnál v. rosszul járni, megcsalódni, megcsalatkozni; — sein, vakoskodni; blinder Lärm, vak lárma; blinder Angriff, szinlett megtámadás; ein blindes Fenster, ál v. vakablak; eine blinde Thüre, ál v. vakajtó; blinde Klippen, rejtett sziklák; — laden, vakon v. fojtásra tölteni; ein blinder Soldat, Puffsogier, hecsusszant katoná, útas; ein blinder Kuh, blinde Maus, Blinszelmans, szembekötődő (játék). —, ih. vakon.
 Blindborn, l. Brunnenstube.
 Blinddarm, der; vakbél. — ader, die; vakbélér.
 Blinde, der, és die; vak.
 Blindgeboren, mn. vakouszűtetett.
 Blindheit, die; vakság; vakoskodás; sötéttség, tompaság, tudatlanság, vakság.
 Blindling, Blind zu, ih. szembehányva, behányt szemmel; vaktában, vakonta.
 Blindrauchen, der; alrámá, vakrámá.
 Blindschleife, die; vakigyo, törődőny pikkelyeskigyó; almuszi.
 Blindstich, der; vaklövés; fojtáslövés.

- Blinzen, k. villog, csillog, csillámlik, villámlik; mit den Augen —, pillantani; sineum —, inteni szemével.
- Blinzen, Blinzen, k. hunyorít, kacsiint, int v. vág szemével; pislogat.
- Blinzen, das; hunyorítás; pislogás, hunyorgatás.
- Blinzenmaus, die; szembecsközdő, (játék).
- Blis, der; villámlás; villám; mennykő, istennyila; er ist vom Blis gestoßen werden, megütötte a' mennykő! wie der —, villámként, mint a' villám.
- Blisen, k. villámlik; villog, ragyog, fénylik.
- Blisen, das; villomás, villámlás.
- Blisstraß, der; villám.
- Bloß, der; tuskó, tusak, torzok; darab, kötszók, kögerenda; deres, kaloda; einen in den — legen, valakit kalodába zárni.
- Bloßde, die; megszállás, körülfogás, (váró).
- Bloßbaum, der; tőkefa.
- Bloßbley, das; olvasztott ólom.
- Bloßen, k. fára ül (a' súlyom).
- Bloßen und Estöden, es. farkasgúzaba tesz.
- Bloßhaus, das; tuskókból épült ház; gerendavár; ágyúház; fogház.
- Bloßheil, das; fatőke.
- Bloßhuten, es. megszáll, körülfog, körülvesz, bekerít (katonákkal várost).
- Bloßirung, Bloßade, die; körülvétel, körülfogás, megszállás (katonáknál).
- Bloßmetszer, der; tuskómozsar.
- Bloßreif, die; egy daraból készült sáposó.
- Bloßroße, die; csigahenger, (teher-felhúzásra).
- Bloßberg, der; az. Gelér? hegye.
- Bloßschiff, das, l. Bloß.
- Bloßstück, das; darab, tusak.
- Bloßtaube, l. Holztaube.
- Bloßwagen, der; nagyszeker.
- Bloßwin, das; darabon.
- Bloßwe, mn. gyöngeszemű; félénk, bátortalan; bárgyu, tompa; buta.
- Bloßigkeit, die; félénkség, bátortalanság; bárgyaság, tompaság.
- Bloßlichtig, mn. tompalátás, gyöngeszemű.
- Bloßlichtige, der, és die; gyöngeszemű.
- Bloßlichtigkeit, die; tompalátás, gyöngeszeműség, szemtompaság.
- Bloßhinn, der; Bloßhinnigkeit, die; bárgyaság, hulusság, tompa elme, tompaelműség.
- Bloßhinnig, mn. bárgyu, buta, tompaelmű.
- Bloßen, k. bög (ökör, tehén); bég, bóget (juh). —, das; hógés; bégetés.
- Bloß, mn. szőke.
- Bloße, der; szőke fejérszemély.
- Bloß, mn. mezitelen, meztelen; csupa, merő; pusztá, földözton; szegény, gyámoltalan; mit bloßen Kopfe gehen, hajadon fővel járni; mit bloßen Füßen, mezitláb; im bloßen Dem-
- de, pörön, egy iagben; es ist bloßer Reib, csupa v. merő irigység; er ist undt'und —, csupa meztelen, anyaszült meztelen; nagy szegénységben van; ein bloßer Degen, meztelen kard; immer dem bloßen Himmel, szabad ég alatt; einen bloßen schlagen, füstba menni, el nem sülni, (szándékuan); sich der Gefahr bloß stellen, veszélynek kitenni magát; mit bloßen Händen, üres kézzel, pénz nélkül; bloße Worte, üres szavak. —, th. meztelenül, meztelen; csupán, egyedül.
- Bloße, die; mezitlenség, meztelenség; földetlen rész, (virásban); kopárság, (kopárhely (erdőben); gyöngeség, hiba.
- Bloßen, es. meztelenül, földöz.
- Bloßling, der; fosztor, csupasz.
- Bloßen, k. virágszik, virító; diszlik. divatol, divatjában van.
- Bloßen, das; virágzás; virágszat.
- Bloßend, mn. virágzó, virító; diszlik, virító, viruló; das bloßende Alter, virágzó kor.
- Bloßheit, die; virágzás'idoje.
- Bloßhüt, das; virágoska; nyulfark.
- Bloße, die; virág; java, lelke, szine, virága (valaminck), csillag, hóka (lovakon); bőségek, havi tisztulás.
- Blumenbau, der; virágnyozás, virágnevelés.

- Blumenbecher, l. Blumen-
 kelch.
 Blumenbett, das; virággy.
 Blumenbinse, l. Binse-
 blume.
 Blumenblatt, das; szírom,
 viráglevél.
 Blumenbremse, die; ezin-
 czur, dongócska.
 Blumenbüschel, der; virág-
 csomó, hokréta; horo-
 tyánbogyó.
 Blumenbusche, l. Blumen-
 kelch.
 Blumenerde, die; virág-
 föld.
 Blumenfleur, der; virágzás,
 virulmány.
 Blumenflur, die; virány.
 Blumengarten, der; virág-
 kert, virágos kert.
 Blumengärtner, der; virág-
 kertész.
 Blumengehänge, das; vi-
 rágszűzér.
 Blumengestirn, die; vi-
 rágiatennő.
 Blumengras, das; olocsán
 csillaghúr.
 Blumengriffel, der; anya-
 szál, (virágokban).
 Blumenhaar, das, l. Fedés-
 feide.
 Blumenhäubler, der; virág-
 áros.
 Blumenhonig, der; virágméz.
 Blumenkäfer, der; maroka.
 Blumenkelch, der; csésze,
 kehely, (virágoknál).
 Blumenkauer, der; virág-
 ismerő.
 Blumenkneipe, die; virág-
 himbó, virágrügy.
 Blumenkohl, der; virágos
 káposzta, kartífo.
 Blumenkosch, der; virágos
 kosár; virágkosár.
 Blumenkranz, der; virág-
 koszorú, virágszűzér.
- Blumenkrone, die; hokréta,
 (virágoknál).
 Blumenkranz, der; virágos
 korszó.
 Blumenlese, die; virágze-
 dés; válogatott mondá-
 sok' gyűjteménye.
 Blumenliebhaber, der; vi-
 rágkedvelő.
 Blumenliebhaberei, die; vi-
 rágkedvelés.
 Blumenmaler, der; virág-
 festő.
 Blumenmensch, der; virág-
 bónus, május.
 Blumenreiß, mn. virágos,
 virágdús. —, das; vi-
 rágország.
 Blumenrohr, das; indiai nád.
 Blumenschäube, die; burok,
 virághüvely.
 Blumenscherbe, die; Blu-
 menscherbel, der; virágos
 cserép, virágcserep, vi-
 rágedény.
 Blumenstirn, der; ernyő,
 (virágoknál).
 Blumensteine, die; színol-
 dal, (kikészített börcél).
 Blumenstängel, -stiel, der;
 virágzár; kocsán.
 Blumenstaub, himpor, —
 faden, der; himszál, azá-
 lingó.
 Blumenständer, der; virág-
 himző.
 Blumenständeren, die; vi-
 rághimzés.
 Blumenstrauch, der; hokréta.
 Blumenstück, das, l. Blu-
 menbett.
 Blumenthee, der; virágha.
 Blumentopf, der; virág-
 cserep, virágedény.
 Blumenwerk, das, Blu-
 menzierath, der; virág-
 ékítvény, virágok.
 Blumenzeit, die; virágidő,
 virágok' ideje.
- Blumenzeit, die; virág-
 tenyésztés.
 Blumenzeitel, die; vi-
 rághagyma.
 Blumenzeit, mn. virágos, vi-
 rágalaku.
 Blumig, mn. virágos.
 Blumist, der; virágkedve-
 lő, virágművelő.
 Blut, das; vér; vérség,
 rokonság, nemzetség;
 élet; — lassen, eret
 vágni, vért bocsátni v.
 eresztetni; eret vágatni.
 — sparen, vért köpni;
 mit — vermischen, véres.
 vérral elegy; mit — be-
 stechen, vérral fertőzni;
 mit kaltem Blute, hideg
 vérral, hidegvérűleg; bis
 auf —, végig, rend-
 kívül; einen bis auf —
 austragen, valakit min-
 denentől kifosztani, va-
 lakinek minden vérit és
 zsírját kizárni; einen bis
 auf — peinigen, valakit
 végig kínozni; Gut und
 —, vagyon és élet;
 Heißes und —, testiség,
 testi kívánságok, v.
 gyönyörök; ein lunges —,
 fiatal személy.
- Blutader, der; vérmező.
 Blutader, die; vérér, vassz-
 ér.
 Blutaufer, der; véres
 lörom.
 Blutapfel, der; véralma.
 Blutarm, mn. igen sze-
 gény, földhez ragadt
 szegény.
 Blutanswurf, der; vérpök;
 vérköpés.
 Blutbad, das; vérontás.
 vérfürdő.
 Blutbahn, der; vérhatóság
 (középlekban).
 Blutbrechen, das; vérhányás

Blutbruch, der; vérsérv.
 Blutbüchse, die, Blutgerüst,
 das; vesztőállás, vesztőpad.
 Blutdurst, der; vérszomj.
 Blutdürstig, mn. vérszomju,
 vérszomjas.
 Blutegel, der; nádly, ivóka, piúcza.
 Bluteiter, der; vérgeny.
 Bluten, k. vérzik, erőszakos halállal hal meg, megölelik; lakol, meglakol valamiért; er bluten aus der Nase, orra' vére foly, eleredt az orra' vére; sich zu Tode —, halálra vérzeni, elvérzeni; ein Stich, der nicht blutet, esipősa tréfa, szúrás. —, das; vérsz. vérfolyás.
 Blutend, mu. vérző.
 Bluter, das; rőtóroz.
 Bluterzeugung, die; vértermődés.
 Blutfluthe, die; vérrászoló.
 Blutfarbe, die; vérszín.
 Blutfarbig, mu. vérszínű.
 Blutflut, der; pirók, süvöltő.
 Blutflutige, die; vérlobogó, harclobogó, (hajókon).
 Blutfluss, der; vörfolyás; folyó aranyér.
 Blutflussig, mn. vörfolyásos; aranyeres.
 Blutgefäß, das; véredény.
 Blutgeld, das; vérdíj; vérpénz, gyilkolás által szerzett pénz.
 Blutgericht, das; vörhátság, főbenjáró ítélőszék.
 Blutgerüst, l. Blutbüchse.
 Blutgeschwür, das; kelés.
 Blutgier, die; vörvág, kegyetlenség.
 Blutgietzig, mn. vörvágju.

Blutgrad, das, Bluthirse, die; pirók mohar; szürke fenyer.
 Bluthäufing, der; kenderike.
 Blutharnen, das; vérvizelés, vörhugyás.
 Blüthe, die; virág, virágzás, virágzat, virány; disse, divaltja, virágja (valamiack); in der — feines Alter, élte' virágjában, virágzó v. legszobb korában; in der — feines Glüdes, szerencsoje' telőpontján.
 Blüthezeit, l. Blüthezeit.
 Bluthochzeit, die; párizsi vérményekző.
 Bluthund, der; vérszopó, véreb.
 Bluthusten, der, Blutspeyen, en, das; vérköpés.
 Blutig, mu. véres, vérző.
 Blutigel, l. Bluteigel.
 Blutispiß, der; vérjaaspiáz.
 Blutjung, mn. igen fiatal, ifju, gyöngö ifjú.
 Blutkohl, der, l. Rothkraut.
 Blutkraut, das; róti füzény; tekert cikkszár; vérféjű csáhair; rózsás gerely, vérállatófü.
 Blutkügelchen, Bluthelichen, l. vérrőszecskők, vértökecskek.
 Blutlaßen, das; érvégis.
 Blutlauf, der; vérforgás; vérhas.
 Blutlange, die; vérlág.
 Blutliste, die; vérliliom.
 Blutlos, mn. vértelen, vérovesztott.
 Blutmaße, die; vértömeg.
 Blutmenschen, der; ádáz v. véroegző ember.
 Blutmilchen, das; vérteljes.

Blutnabelbruch, der; vérköldőksérv.
 Blutnappföhen, das, l. Adersackbeifen.
 Blutnaß, l. Lampertnaß.
 Blutnarische, die; vörbélű őszibarack.
 Blutraße, die; vérhoaszú.
 Bluträuber, der; vérhoaszuló.
 Blutregierung, die; vérkormány.
 Blutreich, mn. bővérű, véres.
 Blutreinigung, mn. vértisztító.
 Blutreinigung, die; vértisztítás; vértisztulás.
 Blutrichter, der; életalálbíró, vérbíró.
 Blutroth, mn. vérszínű, vérpiros; er wurde —, nagyon elpirult.
 Blutrußig, mu. vérző, véros.
 Blutruher, mn. nagyon savanyú; keserves, igen terhes v. kínos.
 Blutruher, der; lidérez v. tölcésörorrú denovér; nádly.
 Blutshande, die; vérfertőzet.
 Blutshänder, der; vérfertőző. — isz, mn. vérfertőzősi. —, ih. vérfertőzve, vérfertőzőleg.
 Blutshen, mu. vériszonyos.
 Blutshlecht, mn. fölöttérossz.
 Blutshuld, die; gyilkosság; nagy gonoszság.
 Blutshwären, der; kelés.
 Blutshweiß, der; vörizzadság; variték.
 Blutshfreund, Blutshverwandte, der; vérrokon.
 Blutshfreundshafft, die; vér-

ség, rokonság, vérro-
konság.
Blutreichel, der; vérpök.
Blutsehen, das; vérköpés;
vérhányás.
Blutstarr, der; vérbályog.
Blutstrahlen, das; vérhu-
gyozás.
Blutstätte, die; vesztőhely.
Blutstein, der; vérkő.
Blutstillen, das; vérállítás.
Blutstillend, mn. vérállító.
Blutströmung, die; vérdu-
gulás.
Blutströme, die; vércsik,
(ütéstől); vércsikos sügér.
Blutstropfen, der; vércsep:
es ist kein guter — an ihm,
egy csep jó vér sincs
henne.
Blutsturz, der; vérhányás;
nédrávráfolyás, veromlás.
Bluttaufe, die; vérkereszt-
ség.
Bluttreibend, mn. vérhajtó.
Bluttriefend, mn. vörző,
vérszivárgó.
Blutturnlauf, der; vérforgás.
Bluturtheil, das; halálos
ítélet.
Blutvergießen, das; véron-
tás, öldöklés.
Blutverlust, der; vérvesz-
tés, vérelfolyás.
Blutwange, die; vörmerleg.
Blutwasser, das; vérsavó.
Blutwenig, mn. igen kevés.
Blutwurst, die; véreshur-
ka, gömböcs.
Blutwurz, die; timpó; ró-
zsás gurely, csokáláh,
varjuláh.
Blutzehnt, der; marhate-
zed, marhadózsma.
Blutzeuge, der; vörtanu
(mártir).
Blutzwang, der; erőltető
vérhas.
Bod, der; bak, kecskehak;

kos; bak, állashak; ko-
csihak, kocsisülés, bak;
hiba; der vofnische —,
duda; einen — schießen,
bakot ütni v. löni, hi-
bát ejteni; ein alter, geis-
ter —, buja, fajtalan
ember; einen in den —
spannen, farkasgúzsha-
tenni; den — zum Bärtnet-
setzen, kecskőre bízni a'
kertet, farkasra bízni a'
nyáját, ebre bízni a'
hajat.
Böckchen, das; bakocská,
gödölye.
Böden, k. üzekedik (a' kecs-
ke); bűzhödik, bakbüzü;
döf, döföf (mint a' bak
szarvával); leszegott nyak-
kal kirüg (a' ló).
Böden, cs. tör. tilöl (ken-
dert, lent).
Böfeln, das; bakbőr.
Böfelnste, die; furulya.
Böfelnig, Böfelnig, mn.
kecskelábu.
Böfelnst, der; bakbüz.
Böfelnst, das; kocsitámsz.
Böfing, mn. üzekedő, üzö-
dő (kecske); bakbüzü.
Böfischer, der; czinczin-
bogár.
Böfmann, das; koshárány.
Böfleder, das; bakbőr,
bakirha.
Böfledern, mn. bakbőr,
bakbőröl való.
Böfmilche, die; szélmalom.
Böfpeife, die; duda.
Böfpeifer, der; dudás.
Böfpimpinelle, die; tömjé-
nes pimpinella.
Böfsange, das; bakszem;
félzsanda; csészecsiga.
Böfsart, der; bakaszakáll;
kecskedisz; artífis és sal-
langos poudor.

Böfseele, die; málna; ve-
res sfonya.
Böfsbeutel, der; régi szo-
kás, régi elöitélet.
Böfsbohne, die; vidra e-
lezke.
Böfsborn, die, Böfsborn,
der, l. Tragant, és Böfs-
kart.
Böfshorn, das; bakszarv;
bakszarvu lepkeszeg, gö-
rögszóna; einen ins —
jagen, rájeszteni vala-
kire; ins — stafen, hiába
lármat ütni.
Böfshwurz, das; szent
János' kenyere.
Böfstraut, das; bűdös linka;
bűdös libatopp.
Böfsprung, der; bakszökés,
bakugrás; viczkandás.
Böfstrüß, das; bakágyu.
Böfstrüße, die; haktámsz.
Böfstellung, die; állás.
Boden, der; föld; talaj;
telek; fenék, al; padlás,
hi, hűzhéj; padolat; ga-
bonatár, magház, megjár;
vivőhely, — eines Beu-
ges, szövet' alapzine,
sala; ein Stimmer auf ebe-
nem —, földazinti azoba;
zu — werfen, földhöz vág-
ni. földre teríteni; zu —
drücken, földig verni, le-
verni, megslázni; Grund
und —, telek, fekvő-
birtok; einen — in ein
Fas setzen, hordót meg-
fenekelni; einen gefas-
genen — legen, kipallöz-
ni, deszkával kirakni az
alját valaminek; zu —
sinken, senekőre szállani,
leülni; seldre roggni;
sich zu — setzen, leülep-
ni; dem Fasse vedend
den — austossen, egészen
dugába dönteni a' dolgot.

- Bodenrost, das; fonékdoszka.
 Bodeneisen, das; fonékvvas.
 Bodensfeld, das; ágyuagy; hordófonék-sa.
 Bodenfenster, das; padlás-ablak, házhiablak.
 Bodenfries, das; fonék-ezifra, (ágyukon).
 Bodengericht, das; török, (madarakat fogni).
 Bodengeföb, das; földszin.
 Bodenhammer, der; szlyok.
 Bodenschraube, die; (reczés fejkötő a' sváb asszonyoknál).
 Bodenschloß, das; fonékfa.
 Bodenhammer, die; padlásszoba.
 Bodensofa, mn. fonéketlen.
 Bodenmatte, die; talajgyékény, padolmánygyékény.
 Bodenrad, das; *alterék*, (örökhan).
 Bodensäge, die; fonékfűrész, (hodnáraknál).
 Bodensack, der; szálladék, üledék, sank, sopró.
 Bodenschicht, die; alapréteg.
 Bodenschliffel, der; padlaskulcs; magházkulcs.
 Bodenschraube, die, l. Bodenschraube.
 Bodensee, der; bodlámi tó.
 Bodenstein, der; fonékkő, alapkö, talpkő.
 Bodensitz, das; fonékdarab, fonékdoszka; ágyuagy; hajógerincz.
 Bodentafel, der; üledék-inggyű.
 Bodenthür, die; padlászajtó.
 Bodentreppe, die; padlálásgeső.
 Bodentischer, der; lókhuzó, (sebőszeknél).
 Bodenzug, der; padlászár; helypénz.
 Bofn, der; poszgomba, méhszűlítő pöföteg.
- Bogen, der; iv; boltozat; görbület, hajlat, karaj; hegedűvonal, nyirettyű; der Fluß macht einen —, kanyarúl, tekeredik a' viz; etwas in Bausch und — laufen, átalában venni.
 Bogenbohrer, l. Drillbohrer.
 Bogendecke, die; boltozat; bolthajtás.
 Bogener, Bogenmacher, der; ijcsináló, ijgyártó.
 Bogenfeile, die; hátsó reszelő.
 Bogenfenster, das; boltozatos ablak.
 Bogenförmig, mn. ívalaku, karajos, bolthajtásos —, ih. ívmódra, karajosan, bolthajtásosan.
 Bogenfang, der; ívtornász; lugas.
 Bogengerüst, das; ívállás, (kőműveseknél).
 Bogengebölbe, das; ivboltozat.
 Bogengröße, die; ívnagyság, kottadéc.
 Bogenlauf, mn. ívnyí.
 Bogenlaube, die; lugas.
 Bogenlinie, die; ívonal, karajvonal.
 Bogenpfeiler, der; ívoszlop.
 Bogenröste, die; ívtekerős.
 Bogenrund, mn. ívgömbölyű, karajos.
 Bogenrundung, die; ívgömbölyűség, karajosság.
 Bogenföge, die; karajfűrész.
 Bogenstlagen, das; boltozás, (kőműveseknél).
 Bogenstuhl, der; zarkő, ívzár.
 Bogenstuhl, der; nyílövés, íjlövés; einen — weis, nyílövetnyiro.
 Bogenstüb, der; nyilas, íjász.
 Bogensturz, die; ívideg.
- Bogenstellung, die; boltozat, bolthajtás, ívezet.
 Bogentrieb, der; vonás, (hegedűk ec.), nyirettyűvonás.
 Bogenthür, die; ívajtó.
 Bogenweise, ih. karajosan, bolthajtásosan; ívenként.
 Bogenwinde, die; ívlesztő, (műszer).
 Bogenzeichen, das; ívjegy.
 Bogenwinkel, der; íves czirkalom v. körhuzó.
 Bogia, mn. karajos, íves, hajlásos, boltozatos; kanyarú, tekerületes, girbegurba. —, ih. karajosan, ívesen, boltozatosan; kanyarúlag, tekerületesen; — außschneiden, kikeríteni, karajra metzeni.
 Bogspriet, das; előírbocz.
 Bogsprietsiegel, das; elővitorla.
 Bogsprietslenge, die; előírbocz-tetőfa.
 Bohle, die; padló, padlásdeszka, gerendadeszka, padlógerenda.
 Bohlen, ca. padlóz, kipallóz.
 Bohlenquell, das; helypénz.
 Bohlenföge, die; padlófűrész.
 Böhm, der; csehgaras.
 Bohne, der; esch.
 Böhmern, das; Csehország.
 Böhmisch, mn. cseh; das sind ihm böhmische Dörfer, ismeretlen dolgok ezek előtte. —, ih. esehül.
 Böhmchen, das; babka, baboca.
 Bohne, die; bab.
 Bohnen, ca. kisikárol, kisimit, megfőnyesít.
 Bohnen, das; simítás, főnyesítés.
 Bohnenacker, der, esfeld, das; bahföld.

- Bohnenbaum, der; fái zanáó; lepénfa; dögfa.
 Bohnenbren, der; babkása.
 Bohnenbüttel, die; babvirág.
 Bohnenfeim, der; babcsira; fekete folt, (lófogakon).
 Bohnenföug, der; babkirály.
 Bohnenkraut, das; szitorja.
 Bohnenmehl, das; habliszt.
 Bohnenstehle, a hülsé, die; hahhüvely, becző.
 Bohnenstengel, der; behazár.
 Bohnenstange, die; babkaró.
 Bohnenstroh, das; babzalma, er ist grob wie —, goromba mint a* pokrócz.
 Bohner, der; sikárló, simltó.
 Bohnhase, der; kontár.
 Bohnlappen, der; sikárruha, simlóröngy.
 Bohrbank, l. Bohrlade.
 Bohrsen, das; furóvas.
 Bohren, es. fúr; ein Schiff in den Grund —, hajót (senekét megfúrva) el-sülyeszteni.
 Bohrer, der; furó (a* ki fúr); furó, (eszköz).
 Bohrsäfer, der; furdancs.
 Bohrsäker, der; furóvakaró.
 Bohrlade, Bohrmaschine, die; furóműszer.
 Bohrtob, das; fúrtlyuk.
 Bohrmehl, das; furópor.
 Bohrmühle, die; furómalom.
 Bohrmühle, die; furókagyló.
 Bohrsäure, der; furótörök, furóárr.
 Bohrschmid, der; furókovács.
 Bohrsäure, l. furókulladék.
 Bohrsäure, die; furóhegy.
 Bohrsäure, die; furónyel v. rúd.
 Bohrsäure, das; furóeszköz, furószek.
 Boje, die; horgonyjegy, uszány.
 Bojer, der; uszányhajó; egyárboczos terebhajó.
 Bojsal, das; tengerso.
 Bojsine, die; uszánykötél.
 Boje, die; hagyma.
 Bollengewächs, das; hagymás növény.
 Bollert, der, l. Pöller.
 Bollig, Bollicht, mn. hagymagyökös.
 Bollwerk, das; védőrösség, hástnygát, védfal; védgát.
 Bolzen, der; nyíl, nyílvesző; téglázó v. vasaló nyelve; végszeg, zároszeg; der eine dreht die —, der andere muß sie verfrachten, a' mit az egyik kohol, a' másiknak végrehajtani kell.
 Bolzenstoch, das; hengerkakát.
 Bolzenzange, die; végszegfogó.
 Bombarde, die; bombamozsár.
 Bombardier, der; bombalövész, bombavető.
 Bombardiren, es. bombáz.
 Bombardirgastette, die; bombaniszád.
 Bombardirung, die; bombázás, bombázat, bombáztatás.
 Bombasin, ter; Bombaszin (gyúzsöve).
 Bombast, der; szódagály, hezódagály.
 Bombe, die; bomba; Bombenwerfen, bombát hányni.
 Bombenfrey, mn. bombát kiálló.
 Boot, das; hajó; sajka, ladik, csónak.
 Boothafen, der; csáklva.
 Bootsmacht, der; hajólo-góty; sajkák.
 Bootslente, l. hajsólegé-nyek; sajkások.
 Bootswann, der; sajkamester, kormányos, (ten-geri hajókou).
 Borar, der; poris.
 Bord, der; szél, karima, párkány, oldal; an — ge-ßen, hajóba menni. ha-jóra szállni; an — bring-en, hajóra rakni v. szállítani; an — neh-men, hajóba v. hajóra venni; an — haben, a' hajón lenni, v. vinni; über — springen, a' hajóból kiugrani; über — werfen, a' hajóból kivetni, a' tengerbe vet-ni, a' hajóból kihányai.
 Borde, die; szél; paszomá-ny, szegély; part; hajó' széle.
 Bortel, das; bordély.
 Bordenmacher, Bordenwir-ker, der; paszomány-csináló.
 Borden, es. borit, meg-horit, szeg (ruhaszél) szalaggal, paszomány-nyal x.).
 Bora, der; kölcsönzés, hitelezés, hitelre v. hi-telbeadás; kölcsönvadás, hitelre v. hitelbe vétel; auf —, hitelbe.
 Borgen, es. kölcsönöz, kölcsönvesz, kölcsönkér, hitelbe v. hitelre vess; hitelez, hitelbe v. hi-telre ad; lange, geforgt ist nicht gefescht, a' mi halad el nem marad.
 Borger, der; kölcsönvevő, kölcsönöző, hitelhevedő; kölcsönadó, kölcsönöző, hitelező.
 Borte, die; léteg; val-

Borfenküfer, der; fenyőszű; furdancs.
 Borfenwurm, der; kéregpöndró; szuval.
 Boru, der; víz; forrás; kút.
 Bornet, mn. korlátozott, szűk (elme st.).
 Borrageu, Borettsch, der; borágó, (növény).
 Borse, die; orszény; kereskedőház, alkutáz.
 Bors, der; repedős, repedség, hasadás.
 Borsbisen, der; serteseprű.
 Borse, die; serte.
 Borsien, vh. borzad, borzadoz, felborzad, berzeng, berzeszi szőrét.
 Borsienförmig, mn. serteankn.
 Borsengras, das; magár, (növény).
 Borsig, mn. sertés; borzas, borzadt.
 Borspinfel, der; serteseosot.
 Borswisch, der; serteseprű, szörseprű, porseprű.
 Borswisch, der; póznaseprű.
 Bórtartig, mn. rosszlaju (nyavalya); gonosz, rossz, rosszakaratú, rossztermészetű.
 Bórtartigkeit, die; rosszfasjuság; gonoszság, rosszasság, rossztermészet.
 Bórschen, es. lejtősit, bakra csinál.
 Bórschung, die; lejt, hajlás.
 Bóse, die, l. Federfisch.
 Bóse, mn. rossz; gonosz; romlott; sáros; mostoha; haragos, mérges; harapós; zsembes; vezett, utálatos; — r Begg, rossz út; — s Betscher, rossz idő; — Kuzgen, sáros szemek; —

Betten, mostoha idő; — Nachricht, rossz v. kedvetlen hír; ein — s Weib, gonosz v. zsembes asszony; ein — r Hund, harapós kutya; — r Name; veszett nő, rossz hirtőv; der — Feind, ördög, sátán; — sein, haragunni; — werden, megharagunni; ein — machen, megharagítani; sich — stellen, haragosnak szintet v. tettetni magát; es nicht — meinen, nem akarni árítani; — s Geliebten, rossz lelki ismeret. — , ih. rosszul, gonoszul.

Böse, das; rossz; gonoszság, gonosztett; Bösethün, gonoszságot elkövetni.

Böse, der; gonosz, sátán. Bösewicht, der; gonosztető, elfajult gonosz, istentelen gonosz.

Böshaft, mn. gonosz, rossz; rosszakaratú, rosszindulatú, rosszlelkű; haragos, mérges, dühös. — , ih. gonoszul; rosszindulatúlag, rossz indúlattal, rosszlelkűleg; haragosan, mérgesen.

Böseheit, die; gonoszság; rosszasság, rosszindulat; mérgeosság, mérge; istentelenség.

Böseheitsfunde, die; szántszándékos bűn.

Böseft, das; liget.

Böseth, ih. gonoszul, rosszlelkűleg.

Böffiren, es. kőpet kinyom, kigyúr (p. o. viaszból); emelt képművet készit.

Böffirer, der; képművész, viaszképművész.

Böffirerliche, Böffirbein, das; viaszképművész köz (sa v. csont).

Böffirunft, die; viaszképművészet.

Böfeln, l. Kegn.

Böfwißig, mn. rosszakaratú.

Böfwißigkeit, die; rosszakarát.

Botanik, die; fűvészet.

Botaniker, der; fűvész.

Botanisch, mn. fűvészi; ein — er Garten, fűvészkert.

Botanikern, k. fűvészkedik.

Bot, der; követ, hírvívő, izenelvívő, küldött; ein reitender — , lovas követ, lovas hírvívő; ein eigener — , különküldött, különkövet v. hírvívő.

Botenamt, Botenwesen, das; követség, küldöttség, követhivatal.

Botenfrau, die; küldött asszony, hírvívő asszony.
 Botenküfer, der; gyalog hírvívő, gyalog küldött.

Botenlohn, der; hírvívőbér, kövöldj.

Botenmeister, der; hírvívők' tisztje, (postahivataloknál).

Botenmeisterei, die; hírvívői tisztség, hivatal.

Botenschiff, l. Paßboot.

Botenschiff, das; hírvívői ezimer.

Botmäßigkeit, die; hatalom, hirtok; unter seine — bringen, hirtoka alávetni; unter eines — stehen, hatalma alatt lenni; unter eines — gerathen, hatalma alá esni.

Botmäßig, die; követség;

- küldöttség; hír, izenet, tudósítás.
- Bottschafter, der; nagykövet.
- Böttcher, der; kádár, bodnár, pintér.
- Böttcheren, die; kádárság.
- Böttcherhandwerk, das; kádárság.
- Bottich, der; kádacska.
- Bouteille, l. Flasche.
- Boxer, der; öklöző.
- Boxmull, die; öklözet, öklövívás.
- Box, der; bojposztó.
- Boyer, l. Boier.
- Brach, ih. ugarban, ugaron; — liegen, ugarban heverni; — liegen lassen, ugarban bevertetni.
- Brachader, der, sfeld, das; ugar, ugarföld.
- Brache, die; ugar, ugarban-hevertetés; ugarlás, ugar alá szántás; ugarlódó.
- Brachen, es. ugarol, feltüri v. felszántja az ugart, ugar alá szánt. —, das; ugarlás.
- Brachfern, das; ugarabona.
- Brachlercht, die; mezői pacsirta.
- Brachmonat, der; ugarhónap, junius.
- Brachschein, der; juniusi újhold.
- Brachvogel, der; póling; tantalmadár.
- Brachsitz, die; ugarlódó, ugarlás' ideje, ugaraszántás, ugartörés.
- Brach, Brache, der; vizsla.
- Brach, der; selet, seletese, kivételje, alja, sepreje, szemetje (valaminok); (Brachgut), seletportéka, portéka' seleteseo.
- Brachen, es. kiszemel, kiválogatja a' javát, kihányja a' rosszát, selettel, kislejtet.
- Brachendistel, die; iringó.
- Bracher, der; eskütt seletelő, portékaválogató.
- Brachyerle, die; seletgyöngy.
- Brachvieh, das; seletmarha, kivert marha.
- Brachwasser, das; rosszitalu édes víz.
- Brähnen, Brähnen, k. búg, rühet, görög (vaddisznó).
- Bram, der; seprő jeneszter; szegély, prém, szél.
- Bramarbas, der; nyegle, kérkedő, vasgyuro, dicsekedő.
- Bramarbastreu, k. nyegleltekedik, kórkedik.
- Brame, Bräme, die; erdő- v. mezőszél.
- Bräme, Brämse, Brämfen, l. Bräuse, Bräusen.
- Braminen, t. indus barátok, hindupapok.
- Bramling, der; barnahátú sármány.
- Brand, der; tűz, égés; el-, megégés; tüzes üszök; égetés, kemence, (p. o. egy égetés v. kemencezéstégl); esőva; kanóc; bolyeg; feno; üszög; ragya, (fákon ic.); heves indulat, heves szerelem; in — stehen, seletgyújtani; in — geraten, meggyűlni; vom — verschert werden, el-, megégni; einen — löschen, tüzet oltani; das Feuer in — erhalten, a' tüzet fenntartani, rakni a' tűzre, hogy el ne aludgyék; auf den — betreten, égés-mitatt koldulni.
- Brandader, die; csombér.
- Brandbettler, der; tűzrontotta v. tűzkárosította koldus.
- Brandbeule, die; pokolvar.
- Brandblase, sbfalter, die; égéshólyag, égéspattanás.
- Brandboß, l. Feuerboß.
- Brandbrief, der; elégségi bizonyítékkal: gyűjtéssel fenyegető levél.
- Brandcasse, die; égési pénztár; tűzkármentő intézet.
- Branden, k. torlódik v. verődik v. csapódik (a' tengerhullám sziklákhöz).
- Brandenburg, das; Brandenburg, (tartomány).
- Brand-Eute, die; pirok rézeo.
- Brandr, der, Brandschiff, das; gyújtóhajó.
- Brandstaken, der; gyújtóhajóesáklya.
- Brandfak, das; gyújtóhordó.
- Brandsteden, der; égésjel, égésfolt; kiégett kopárholy a' vetés között.
- Brandstedig, mn. égésfoltos; üszögös.
- Brandstuch, der; tüzes v. pirok róka; pirossárga.(ló).
- Brandgasse, die; tűzköz.
- Brandgeruch, der; pörsszag.
- Brandgeschmack, der; pörssíz.
- Brandglocke, die; tűzharang.
- Brandhafen, der; üszögös zab.
- Brandhaken, der; tűzesáklya.
- Brandhit, mn. kozmás; pörsszag.
- Brandig, mn. üszögös.
- Brandkern, das; üszögös gubona.
- Brandkugel, die; gyújtóteko, gyújtógalaca.
- Brandkattich, l. Sufkattich.
- Brandmaul, das; égésjel, égésfolt; égetésjel, bolyeg, (gonosztévón).

Brandmaalen, Brandmarken, cs. sütoget, megbélyegez, megsütoget, (gonosztévő); meggyaláz, gyalázattal megbélyegez.	lás, hullámverődés; hullámzat.	Bratenmeister, der; sültkre ügyölő szakács.
Brandmarken, das; sütogetés, megbélyegzés; gyalázat, gyalázatejtés, meggyalázás.	Brandmunde, die; égésseb.	Bratenpfänder, der; apékélő.
Brandmauer, die; tűzfal.	Brandzeug, das; égőeszer.	Bratender, der; pecsenyeforgató.
Brandmeiße, l. Kochmeiße.	Brandzettel, der; sekete csüllő v. sirály.	Bräteren, die; pecsenyébolt.
Brandopfer, das; égőáldozat.	Brandwache, die; tűzőr; táborvégőr; fogolyőr; őrhajó.	Bratfisch, l. Backfisch.
Brandopfer, der; égetőkaró, (mellynél gonosztévőt égettek).	Brandwein, der; pálinka, égettbor.	Brathäring, der; sütnivaló hering, sült hering.
Brandopfer, die; gyujtórakéta.	Brandweinkase, die; pálinkafőző üst v. lombik.	Bratloch, der; pecsenyésütő.
Brandopfer, der; üszögös roza.	Brandweimbrenner, der; pálinkafőző v. égető.	Bratling, der; sütnivaló gomba.
Brandopfer, die; gyujtóeső.	Brandweimbrenner, die; pálinkafőzés v. égetés.	Bratmaschine, die; pecsenyeforgató erőmű v. gépely.
Brandopfer, die; fonás orbáncz, sz. Antal' tüze.	Brandweinküfer, der; pálinkaívó.	Bratofen, der; pecsenyésütő kemence.
Brandopfer, die; faszv.	Brandweinschenke, die; pálinkabáz.	Bratpfanne, die; pecsenyésütő serpenyő, nyársalávaló, vastepsi.
Brandopfer, der; tűzkár; égésseb.	Brante, (Brante) die; medveláb, medvetalp v. köröm; farkas körmei (vadászoknál).	Bratrehre, die; pecsenyésütő kemence.
Brandopfer, cs. szezol, megszezol, adóz:at.	Braslien, das; Brasilia.	Bratroff, der; sütőrész, rostély.
Brandopfer, die; szez, hadiadó.	Braslienhölz, das; berzsen, b. zsenfa.	Bratshaufel, die; sütőlapozka.
Brandopfer, der; égőpala.	Brasse, die; vitorlakötő.	Bratsche, die; brácsa, öreghegedő.
Brandopfer, l. Brander.	Brassen, der; spár; durda. (halak).	Bratschist, der; brácsahegedős.
Brandopfer, die; füstös kigyó.	Brass, der; selejt.	Bratschirm, der; tűzfődelék.
Brandopfer, der; (beszenyült puskának kilövése).	Bratpfel, l. Backpfel.	Bratspieß, der; nyárs.
Brandopfer, das; Lidgetett esüst.	Bratrod, der; vasmacska (tűzhelyen).	Bratwurf, die; kolbász.
Brandopfer, die; köztalp.	Braten, cs. és k. süt; sült, megsült.	Bräuberchtigt, mn, serfőzési joggal bíró.
Brandopfer, l. Feuerpfriec.	Braten, der; sült, pecsenye; den — riedien, valamit messziről érezni v. megszagolni.	Bräukottisch, der; serfőző kád.
Brandopfer, die; égőshely, elégett ház' helye.	Bratenbrüh, die; sültmártalék, pecsenyelő.	Bräuch, l. Gebrauch.
Brandopfer, der; tégl.	Bratenfett, das; sültzsír, pecsenyözsír.	Bräuchbar, mn. hasznavehető, használható, hasznos.
Brandopfer, die; égés után szedett pénz, égettek' segélypénze.		Bräuchbarkeit, die; használhatóság, használhatóság.
Brandopfer, l. Nordbrenner.		Bräuchen, cs. használ, hasznát veszi, él vele; szükség van valamire, kell
Brandopfer, die; vasajtó.		
Brandung, die; hullámto-		

neki valami; Arznei — ,
gyógyszerrrel élni; eine Pflanz — ,
családsággal, for-
tállyal élni; Ernst — ,
komolyan bánni valaki-
vel; was brauchst du? mi
kell? miro van szükség-
ged? es brauche, kell,
szükség; was braucht es
der Worte? mi szükség
több szóra v. többet be-
szélni? es braucht viele
Mühe, sok fáradságba
került.
Bräuhlich, I. Gebräuhlich.
Brauen, cs. sort főz; csi-
nál, készit (puncsot, ecze-
tel st.).
Brauen, das, serfőzés.
Brauer, der; serfőző.
Braueren, die; serfőzés;
serfőzőház.
Brauergerichte, —innung, Brau-
erschaft, die; serfőzőszék,
serfőzők' községe. — lehn,
der; serfőzőhöz.
Brauerstätte, das; serfőzői
készületszerek v. eszközök.
Brauerrechtigkeit, die; ser-
főzősi jog.
Brauhause, das, Brauhof,
der; serfőzőház; serfőzősi
joggal bíró ház.
Brauherren, der; serfőző gaz-
da, serfőzés' tulajdonosa.
Brauffest, der, Braupfau-
ne, die; serfőzőüst, ser-
főző katlan.
Braufrecht, der; serfőzőle-
gény.
Braufrechte, die; serkurug-
lya; család- v. maláta-
vondó, (serházakhan).
Braumeister, der; serfőző-
mester.
Brau, mn. barna, szög,
szögszínű; ein — es Pferd,
poj ló — brauen, meg-

pirítani; — und blau schla-
gen, összeverni.
Brau, das; barnaszín,
szögszín.
Braunbier, das; fekete ser.
Braune, der, és die; bar-
na, (ember).
Braune, der; poj, (ló).
Bräune, die; barnaság, bar-
naszín, szögszín; torok-
gyík.
Brauneflehen, das; csalogány.
Bräunen, cs. barnit; per-
gel, pergeléssel pirit. — ,
k. barnul, megharnul;
megpirul, pergelődik.
Braunfisch, der; barna delén.
Braunfisch, mn. sötétsárga,
harnasárga, szögsárga.
Braunhühner das; ges-
tenyezésű porondlakó.
Braunfuhl, der; csipkés
káposzta.
Braunkopf, der; pirókfejű
csüllő v. sirály.
Bräunlich, mn. barnás. —
ih. harnásan.
Braunroth, mn. barnavörös,
téglszínű.
Braunschede, die; tarkapej,
(ló).
Braunschweig, das; Braun-
schweig, (tartomány).
Braunwurz, die; fakó gó-
diroz; villahim; takajak.
Braunordnung, die; serfőzősi
rendszer.
Braurecht, I. Brauerrechtig-
keit.
Braun, der; im Saufe und
Brauße leben, zajos mu-
latságokban élni, toh-
zódni.
Brause, die; üléshely.
Brause, die; pezsgés, for-
rás; üntözökanna' rőzsái;
der Wein ist in der — ,
a' hor pezseg v. forr.

Brausebeutel, Brausekopf,
der; szeles, szeleburdi,
heveskedő.
Brauseblyßig, mn. tüzeskedő.
Brausen, k. zúg, zajog,
búg, dühösködik (a' ten-
ger); üvölt, zúg, dü-
hösködik (a' szél); hor-
tyog, fú (a' ló); pezseg
forr (a' bor, ser, st.);
tohzódik, kicszpong; das
Meer schäumt und brauset,
a' tenger hullámzik és
zúg; der Sturm brauset
entsetzlich, a' vihar ret-
tentőleg üvölt; die Dhren
brausen mir, zúg v. cseng
a' fülém.
Brausen, das; zúgás, dü-
höngés, zajongás; löf-
jás; süvöltés; pezgés;
fúlzúgás, fúlcsongás; toh-
zódás, kicszpongás.
Brausend, mn. zúgó, zaj-
ló, háborgó; süvöltő,
vad, dühösködő; pezsgő;
cszpongó.
Braushahn, der; bajnok v.
harcos libucz.
Brausicht, mn. heves, he-
veskedő, herzengő; vá-
sott, csintalan.
Braut, die; menyasszony;
mátka, jegyes; wer das
Glück hat, führt die Braut
heim, kinek a' szeren-
cse kedvez, az nyertes.
Brautbett, das; menyek-
zői ágy.
Brautdiener, der; menyek-
zői szolga.
Brautführer, der; vőfől,
vőfény.
Brautführerin, die; nászo-
lősszasszony v. leány. nyo-
szolyósszasszony v. leány;
silelőv.

Brautgerichte, das; jegyzőszög.
 Brautgeschenk, l. Hochzeitgeschenk.
 Brauthaube, die; menyasszonyi fejkötő.
 Brauthaus, das; menyasszonyos ház.
 Brautheub, das; jegyings, menyekzőing.
 Brautigam, der; vőlegény; jegyes.
 Brautjungfer, die; nászoldóleány.
 Brautkammer, die; menyekzőszoba, menyasszonyi hálószoba.
 Brautkleid, das; nászruha, menyekzőruha.
 Brautkranz, der; menyasszonyi koszorú.
 Brautkutsch, die, Brautwagen, der; nászkocsi, menyekzőkocsi.
 Brautleute, t. jegyesek, házasulandók, vőlegény és menyasszony.
 Brautlich, mn. menyasszonyi; menyasszonyos. —, ih. menyasszonykút, menyasszony módra.
 Brautlied, das; menyekződal, nászadal.
 Brautmesse, die; nászmise; nászpompá.
 Brautnacht, die; menyekzőéj.
 Brautring, der; jeggyűrű.
 Brautschuß, der; hozomány; jegyzőség, jegyajándék, kecsyge; menyekzőpénz.
 Brautschwanz, der; menyasszonyi v. menyekzői ékességek.
 Brautschuh, der; jegyzcipő, menyekzői v. menyasszonyi cipő.
 Brautsurte, die; menyekzői étkek, (mellyek a'

menyekzőnap után a' vendégeknek szétküldetnek).
 Brauttaq, der; kézfogó; menyekzőnap.
 Brautwerber, l. Freuwerber.
 Brauwesen, das; serfőzés.
 Brav, mn. derék, jeles, jó, helyes; becsületes; vitéz; ich habe im Spiegle brav verfahren, sokat vesztettem a' játékban. —, ih. derekasan, jelesen, jól, helyesen; becsületesen; vitézzül, emberül.
 Bravheit, die; derékség, jelesség.
 Brauchtag, l. Brauchmittel.
 Brauchbar, mn. törekeny, töredékény.
 Brauchbarkeit, die; törekenység.
 Brauch, die; tiló, kender, l. lentörő.
 Brauchfäden, das; emelő v. feszítő rúd.
 Brechen, cs. rh. tör, eltör; kitör, szeg, megtör; keltő tör; sojt (követ a' kőbányában); összehajt (levelet, papírost); hány, okádik (vört ic.); Blumen, Obst —, virágot, gyümölcsöt letörni; leszakasztani; einem den Hals —, nyakát törni, szegni, (valakinek); die Lichtstrahlen —, megtörni a' sugarakat; die Bahn —, utat törni, utat nyitni, megtörni az utat; das Geseh —, áthigni, megszegni a' törvönyt; die Kreue, das Stillhweigen ic. —, hitét szegni, megszegni a' hallgatást; den Frieden —, a' békét felbontani, megszegni, megrontani; die

Re —, házasságtörést követni el; die Freundschaft —, v. mit einem —, félbeszakasztani valakivel a' barátságot, felhagyni valaki' barátságával; etwas über das Anie —, valamivel hirtelenkedni. —, k. rh. török; törődik; hasad; durch etwas —, valamin keresztül törni, rontani, hatolni; aus dem Gefängnisse —, kitörni, ki-rontani a' fogházból; in ein Haus —, betörni a' házba, fölverni a' házat; die Nacht bricht herein, közelodik az éj, éjjeledik; das Herz bricht mir, megbőte mir —, meghasad a' szívem; die Augen — ihm, elhomályosulnak szemei; hier — reiche Erde, itt gazdag hányerek vannak. —, vb. rh. török, törődik; hány, okádik; die Brautheit bricht sich, a' betegség megfordul, alább száll; die Wollen — sich, oszlanak v. szelődnek a' fellegok; das Wetter bricht sich, megváltozik az időjárás v. idő; die Räfte hat sich gebrochen, megállt az idő; der Wein, der klein bricht sich, a' bor, vizelet megtörődik, színe megváltozik; die Sonnenstrahlen — sich im Wasser —, a' napsugarak a' vízben megtörnek.
 Brechen, das; törés, eltörés; hányás, okádás; törődés.
 Brecherlich, ih. es wird mir —, a' hányás erőtlet, gyomrom émelyeg.

Brechsaße, die; lappancs, csapda, kelepcezo.

Brechfieber, das; hányóliáz.

Brechhammer, der; nagy pöröly, (kőműveseknél, falat betörni).

Brechmeißel, der; törő vésső, (ajtót 's egyebet betörni lakatosoknál 's másoknál).

Brechmittel, Brechpulver, das; hánytató, hánytatószer; hánytatópor.

Brechmus, die; ebvész.

Brechpunkt, der; törpont.

Brechstange, die, l. Brecheisen.

Brechung, die; törés, eltörés.

Brechvitrin, das; hánytató gálisz.

Brechwein, der; hánytatóbor.

Brechweinflein, der; hánytatóborkő.

Brechwürj, die; hánytatógyökér.

Brechzeug, das; betörő szerek, (lakatosoknál ajtókat, zárokat feltörni).

Breitag, das; Breisgau, (tartomány),

Breit, mn. széles; tág, tágas; lapos; hosszas; zwei Ellen — két röl szélességű, két röl a' széle; — schlagen, szélesre verni, kilapítani; — drüden, lapítani; lappancs nyomni; seine Hand — nincs egy tenyérni; nicht eines Fingers —, egy ujjnyira sem; es fehlt nicht ein Haar —, egy hajszálnyi sem hibázik; einen — schlagen, valakit valamire rávenni, rábocsolni, elámitani; sb — machen,

kevélykedni, döltyösködni, magát hánytatni; sich mit etwas — machen, valamivel dicsekedni, kérkedni; ein Langes und Breites von etwas sagen, valamiről hosszasan beszélni, hosszas beszédet tartani; das ist weit und — bekannt, mindenféle ismeretes, mindenütt tudják. —, ih. széles.

Breitbart, die; Breitbeil, das; szekerce, topor, hárda.

Breitblättrig, mn. széleslevelű.

Breitbrüßig, mn. szélesmellű; szélesszűgű (ló).

Breite, die; szél, szélesség.

Breiten, cs. szélesít, kiszélesít; kiterjeszt, terít (abroszt asztalra); lapit, kilapit. —, vh. el-. kiszélesedik; el-, kiterjed, el-, kiterül.

Breitfuß, mn. széleslábu.

Breithammer, l. Stredhammer.

Breitling, der; küsz, (hal).

Breitnase, mn. laposorrú.

Breitnügig, l. Dicknügig.

Breitschnabel, l. Bspesenle.

Breitschnäbler, der; szélesorrú madár.

Breitschulterig, mn. szélesvállu.

Breitschwanz, der; szélesfarokú kigyó, (Surinamban).

Breitwegertisch, l. Wegbreit.

Bremen, das; Bréma, (város).

Bremse, die; hógöly; orrcsipető, (melyet a' patkoláskor szilajkódó ló' orrára tesznek).

Bremfen, cs. orrcsipetőt tesz a' ló' orrára.

Brennarbeit, die; tűzmunka, tüzzel munkálás; ezüstégetés, ezüstlisztítés.

Brennbar, mn. égékeny, éghető; gyulékony, gyúlós, gyúlható.

Brennbarfeit, die; égékenység, éghetőség; gyúlóság.

Brenneisen, das; hajfodorító vas; helyegzővas.

Brennen, cs. rh. éget; fodorit (haját); éget, süt (a' nap); caip (a' csalán); pirit v. perkel (kávót, lisztet); éget (szenet, meszet); főz (pálinkát); megsütöget, megbélyegez (tűzes vassal); ein Schiff —, a' hajó'

külrészt égetni, égetéssel tisztítani; der Pfeffer brennt, a' bors eszi a' nyelvet; die Augen, die Füße — mich, szemem, lábam tüzes, szememben,

lábomban égetést érzek; sich —, magát megégetni; er hat sich an den Resseln gebrannt,

megcsipte a' csalán; sich weiß —, magát menteteni v. kimenteni. —, k. rh. ég, lángol, gyúl, meggyúl; vor Liebe ic. —, égni szerelemtől ic.;

ich breune vor Verlangen ihu zu sehen, égek látni őt; er läuft, als ob ihu der Kopf brennte, szalad mintha tűz volna hátán; ein gebranntes Kind fürchtet das Feuer, lefórrázott eh kerül a' konyhát.

Brennen, das; égés; égetés, megégetés; hévség; süttögetés; csipős, marás; égetés; elégetés; sajtás.

Brennend, mn. égő, lángoló, forró; tüzes; sütő; maró; elu brennender Schmerz, égő fájdalom; brennende Augen, tüzes v. szikrázó szemek; eine brennende Farbe, eleven szín; eine brennende Hitze, égető meleg v. hőviség, forróság; ein brennender Durst, tikkasztó szomj.

Brenner, der; égető; gyújtó, gyújtogató; üszög; ragya.

Brennarbe, die; tőzgeföld, éghető föld.

Brennigel, das; helyegzésbér; kiegetésbér.

Brennkohle, das; gyújtóüveg.

Brennhaut, das; égetőház; pálinkafőzőház.

Brennheiß, Brennendheiß, mn. forró.

Brennholz, das; tűzifa.

Brennkecht, der; égetőszolga, pálinkafőző szolga.

Brennkofen, der; lombik.

Brennkraut, das; torzika; lótorma hóröse.

Brennluft, die; *gyullég*, gyulóköny levegő.

Brennmeister, der; olvasztó mester.

Brennmittel, das; égető szer (orvosoknál).

Brennöl, die; csalan.

Brennofen, der; kemence, égető kemence.

Brennölhl, das; lámpaolaj, világító olaj.

Brennort, der; égetőhely; műszégetőhely.

Brennpflanze, die; olvasztóedény.

Brennpunkt, der; *góca*, gyúpon.

Brennspiegel, der; gyújtóüveg, gyújtóükr.

Brennstoff, der; gyuló szer, *gyúszér*.

Brennwaage, die; lángos szironták, semerű; farkas boroszlan, farkashárs.

Brennzeu, k. kozmás, perkeltzagu.

Brennzeug, das; gyújtó műszer; lepárló v. égető műszer.

Brennölhl, l. Brandölhl.

Brennwanne, l. Baumwanne.

Brennbatterie, die; réstörő ágyusor.

Bresche, die; rés.

Breßhaft, Breßhaft, mn. nyomorék, nyavodt.

Bret, das; deszka; tábla; ostábla; könyvtartó; mit Brettern besetzen, kideszkálni; auf einem Brette behalten, egyszerre kifizetni; hoch am Brette sein, magasban állni, főpolczon ülni; hoch ans — kommen, fő polczra jutni v. lépni; vor das heisse — kommen, törvényezék elibe kerülni.

Bretbaum, der; deszkafa.

Bretstamm, der; deszkatorzsók, deszkanak való törzsök.

Bretstein, das; deszkácska.

Breterdecke, die; deszkapadrázat.

Brettern, mn. deszka, deszkából való.

Brettern, es. kideszkáz.

Bretterverschlag, der; deszkarekesz; deszkaláda.

Bretterwand, die; deszkafal.

Bretterwerk, das; deszkázat.

Bretzteige, die; zseblhegődű, karvas.

Brettmühle, l. Schneidemühle.

Brettnagel, Bretzleker, der; deszkaszeg, foglalószeg.

Bretzfüge, die; deszkafücz.

Bretzschneider, der; deszkafüreszlő; deszkametsző.

Bretzspiel, das; koczkajáték; ostáblajáték.

Bretzspieler, der; koczkajátékos; ostáblajátékos.

Bretzspielmacher, der; esztorgályos.

Bretzstein, der; ostáblakarika, játékarika.

Breve, das; pép; kisa; die Fejedelmekhez).

Brevier, das; papi imádásos könyv, breviarium.

Brief, der; pép; kisa; die Feile köche versetzen den —, sok szakács elszözza az ót —, sok bába közt a' gyermek is elvesz.

Briefartig, mn. pépnewű.

Briefschreiber, l. Briefschreiber.

Briefstaube, l. Briefstaube.

Brief, mn. pépos, pépforma. —, ih. pépesen, pépmódra.

Briefstempel, der; pépkanal.

Briefstaube, das; pépos.

Briefstaube, der, —schüssel, die; pépostál.

Briefstaube, die; péplábas.

Briefstempel, der; *pépegyveleg*.

Brief, der; perecz.

Briefstempel, der; pereczsütő.

Brief, die; folyóvízi orsóhal.

Brief, der; levél; irat, iromány; ein — Kasten, egy levél tü; ein — Tasche, egy csomó dohány; — und Siegel über etwas haben, hiteles bizonyítványokkal birni valamiről, — und Siegel geben, teljes bizonyossággal erősíteni.

Briefbehälter, dás; levél-tartó.	Briantiren, k. ragyog, tündöklék.
Briefbote, der; levélvivő, levélhordó.	Brielle, die; szemüveg, pápszem; családtság, vakítás, ámitás; einem ein ne — aufsetzen, elámitni, rászedni valakit; — des heimlichen Gemachs, üldőhely az árnyékszökben.
Briefbuch, dás; levélkönyv; levélmáslókönyv.	Brielleinfassung, die; szemüveg-foglalat.
Briefchen, dás; levélke.	Briellenfutter, -futteral, dás; szemüvegtok.
Briefcald, Briefporto, dás; levélbér, postabér.	Briellensack, dás; pápszemüveg.
Briefgant, dás; levélben följegyzett áruk.	Briellenmacher, -schöndler, der; szemüvegműves; szemüvegáros.
Briefjahr, mn. levélszerinti, írott. —, ih. levélkép, levélszerint, levélben, írásban.	Briellennast, die; szemüveg-orr.
Briefpapier, dás; levélpa-piros.	Briellenschnalle, die; szemüveges kigyó.
Briefpost, die; levélposta.	Briente, die; veresorru vadrcéze.
Briefpresse, die; levélnyomó.	Briehosen, der; kétszajú kemező.
Briefschasten, t. írományok; levelek.	Bringen, ea. rh. hoz; visz; ad; tesz; okoz; szerez; einem eine Nachricht —, valakinek hírt hozni; was bringt Sie hierher, mi hozza ide? miért jő? was — Sie? mit hoz ön? mi tetszik?
Briefschrank, der; íróasztal.	einen ins Gefängnis —, valakit fogházba tenni v. vetni; seinen Sohn auf die Schule —, hát iskolába adni; ein Kind zur Welt —, gyermeket szülni v. világra hozni; ein Kind zur Taufe —, gyermeket keresztvízre vinni; Früchte —, gyümölcsöt hozni v. teremni; gyümölcsözni; ein Etändchen —, esti muzsikát csinálni; es einem — (zu trinken), ráköszönteni,
Briefstempel, der; levélbélyeg, postabélyeg.	
Briefstempel, der; levélzáró, (eszköz irnoki hivataloknál).	
Briefsteller, der; levélíró; levelező könyv.	
Briefstil, der; levélírásmód.	
Briefstafel, der; csomódohány.	
Briefstafel, die; tárcza; levéltáska.	
Briefstaube, die; levélhordó galamb, postagalamb.	
Briefträger, der; levélhordó.	
Briefumschlag, der; levélhorlók.	
Briefwechsel, der; levelezés, levélváltás.	
Brigade, die; brigád.	
Brigadier, der; brigádos.	
Brigantine, die; hadi náaszád, sebes kis hajó.	
Briquant, der; gyémánt.	
Briquant, mn. ragyogó, fényes, fénylő.	

rácsmelni, (poharat); ich bringe es Ihnen auf die Gesundheit des ic. kegyedre. önté köszöntöm v. emelem ezen poharat ... egészségéért; Glück, Unglück —, szerencsét, balszerencsét hozni; Ehre —, becsületet szerezni, becsületére válni; Ehre —, gyalázatot szerzeni, gyaláztatásra válni (valaminek); es weit —, hoh —, sokra v. meszező szelni. előmenni (művészetben ic.); er hat sein Alter nicht hoh gebracht, nem nagy kort v. időt ért; es so weit —, dajin —, daju —, dák ic. annyira vinni, hogy ic.; ich will es daju —, véghez viszem, végőre járok, kieszközölöm; ich kann es nicht daju —, ezt nem érhetem el, nem eszközölhetem; davon —, elvinni, elnyerni; etwas an sich —, valamit magáévá tenni, megszerezni; elnyerni; etwas an den Tag (ans Licht) —, valamit világosságra hozni; selfödni, kinyilvánítani; er hat es an mich gebracht, ő vett rá, ömaga az oka; seine Tochter an den Mann —, leányát férjhez adni; seine Waare an den Mann —, portékáját eladni; einen auf etwas —, valamit valamire venni; valamit valamiről megemlékeztetni, valakiúek valamit eszébe juttatni; einen auf die Gedanken —, valakiben gondolatokat gerjesztetni; auf an

dere Gedanken —, más gondolatra bírni; einen auf seine Seite —, valakit részére húzni, megnyerni; etwas auf die Seite —, valamit félretenni, elikkasztani; ein Heer auf die Beine —, sereget állítani, hadat gyűjteni; einen Kranken auf die Beine —, betegot felgyógyítani; einen aufs äußerste —, valakit iszonyúlag felháborítani; etwas auf einen —, valakit valamivel vádolni; einen aus einem Orte —, valakit helyéből kimozdítani, elhajtani; etwas aus einem —, valakiből kivenni (titkot); man kann nichts, nicht ein Wort aus ihm —, egy szót sem vehetni ki belőle; die Fleden aus einem Kleide —, ruhából kivenni a' moesket, in Rechnung —, számadáshoz tenni v. vonni; in Gang —, megindítani; in den Kopf —, fejébe verni; man kann nichts in ihn —, semmit nem verhetni belé; in Ordnung —, rendbe szedni v. hozni; in Ordnung —, rendeltenséghez hozni; einen ins Unglück —, valakit szerencsétlenné tenni; einen in Verdacht —, valakit gyanúsá tenni, gyanúba ejteni; sich ins Verderben —, magát megfontani; sein Amt, die Sache bringt es so mit sich, hivatala, a' dolog úgy hozza magával, úgy kívánja; es über das Herd —, elszívelhetni; ravcheltui magát valami-

ro; einen um etwas —, megfosztani valakit valamitől, elveszítetni valakivel valamit, elcsalni szóp szín alatt valakitől valamit; sich um etwas —, magát megolai; unter seine Gewalt —, hatalma alá hajtani; unter die Leute —, elhírelteni; etwas von der Stelle —, valamit helyéből kimozdítani, kivinni; etwas vor sich —, valamit munkával szerezni, nyerni; einen zu etwas —, valakit valamire rávevni; zu Papiere —, papírosra tenni, leírni; zum Gehorsam —, valakit engedégre kényszeríteni, megfokítani; einen zum Bern —, valakit megharagítani, meghosszantani; eine zu Falle —, valakit megöjteni; zu Staude —, véghezvinni; zu Ende —, végrehajtani, elvégezni.
Britannien, l. Großbritannien.
Britte, der; britt.
Brittisch, mn. britt, brittanniai. —, ih. brittül; britt módra.
Brüffel, cs. és vh. morzsol, elmorzsol, apróra tördel; morzsolódik, elmorzsolódik.
Brot, der; morzsa, darabka; falat, darabocská.
Brodén, cs. aprít, apróra tördel.
Brotensperle, die; darabos gyöngy, (melly nem igen gömbölyűt).
Brotensperle, ih. darabkánként, morzsánként.
Brodig, mn. porzsás, morzsalékony, tördclékony.

Brod, das; kenyér; élelem, táplálék, kenyér; — badeu, kenyeret sütni; gesauert —, kovászos kenyér; frisch, nengebadeu —, puha kenyér; altgebadeu —, kemény, száraz kenyér; sein —, verdienen, kenyeret v. élelmet keresni.
Brodhader, der; kenyérsütő.
Brodhauf, die, Brodharen, der; kenyérsütőbolt, kenyérbolt.
Brodbaum, der; kenyérfa.
Brodbröden, das; kenyértörés.
Brodbröden, der; kenyérpép.
Brodbröden, das; kenyérke, kenyereske.
Brodbröden, der; kenyértolvaj; kontár.
Brodem, Broden, der; pára, gőz; párolgás, gőzölés.
Brodern, Brodverdienst, der; kenyérkereset.
Brodfrucht, die; kenyérgyümölcs.
Brodfrucht, die; kenyérrács, kenyértartó.
Brodfrucht, die; kenyérkamara.
Brodfrucht, der; kenyeres székér.
Brodfrucht, der; kenyérszekrény v. láda.
Brodfrucht, der; kenyérkosár, kenyeres kosár; etnemden — többet hängen, valakit szűkebb korlátok közé szorítani.
Brodfrucht, die; kenyérbél.
Brodfrucht, l. Brodrinde.
Brodfrucht, der; bodak.
Brodfrucht, mn. kenyértelen, kereset nélküli, hivatalalan; sövány, kováshasznú.

Brodmangel, der; kenyér-
szükség, kenyérlány.
Brodmarft, der; kenyér-
vásár.
Brodmesser, das; kenyér-
vágó kés.
Brodteib, der; élelem- v.
keresetirigylés.
Brodrant, der; kenyér-
púp, gyürke, duca, do-
mó.
Brodrinde, die; kenyérhéj.
Brodtsad, der; kenyértar-
tásny.
Brodtschaufel, die; kenyér-
lányó lapát, bevető lapát.
Brodtschneide, die; kenyérbél.
Brodtschmitte, die; kenyér-
szelet.
Brodtschrauf, der; kenyér-
tartó szekrény.
Brodtsende, die; kenyér-
osztás.
Brodtsuppe, die; kenyérleves.
Brodttare, die; kenyér-ár-
szabás.
Bredteig, der; kenyérlészt.
Bredtorte, die; kenyértorta.
Bredverkaufser, der; kenyér-
árus.
Bredverwalter, der; kenyér-
mester, (klastromokban).
Bredwandlung, die; kenyér-
átváltás.
Bredwasser, das; kenyeres
víz.
Bredwahn, der; (fejér sör'
nemo).
Bredweere, die; hamvas
szedő.
Bredweerskrauf, der; sze-
deracsérje.
Bredwumer, der; csorda' bi-
kája.
Bronze, die; bronz.
Brosame, die; kenyérbél;
darabka kenyér, kenyér-
morzsa, kenyérsurma.

Bröschchen, das; borju-mell-
mirigy.
Bruch, der; törés, eltörés;
kitörés, keltétörés; ráncz;
sér, sörv, szakadás, sé-
rülség; törtszám; meg-
rontás, megszegés; fel-
bomlás, szakadás; in die
Brüche fallen, kárba men-
ni, elvesztetgetődni.
Bruch (hosszu u-val), der
és das; lép, mocsár,
posvány, ingóvány, söp-
pedék, marczal.
Brucharzt, Bruchschneider,
der; sérvos, sérszobász.
Bruchkrank, das; sérszorító,
sérkötő.
Bruchgold, das; termésa-
rany.
Bruchhaber, der; vadzah.
Bruchhalter, der; sértartó.
Bruchig, mn. tört, törődött;
repedezett; ránczos; tö-
rékeny, törős.
Bruchkraut, das; fograsztó-
fű, sérkű; tetemoldó
szuhar, tetemoldósfű; gé-
gevirág.
Bruchpflaster, das; sértapasz.
Bruchsaß, der; sértömlő.
Bruchsteine, die; zaindel,
(csonttörésekre).
Bruchstück, das; hulladék-
ezüst.
Bruchschnitt, der; sértet-
zés v. vágás.
Bruchstein, der; terméskő,
hányakő.
Bruchstück, das; töredék.
Bruchstein, das; hidszeka.
Brüche, die; hid; állás;
eine fliegende —, röplő-
hid; eine — bauen, felta-
gan, hida' csinálni, ál-
lítani; eine — abbrechen,
abwerfen, hidat elszakadni,
elrontani.

Brüdenbalken, Brüdenbaum,
der; hidgerenda.
Brüdenbau, der; hidépítés,
hidkészítés.
Brüdenbogen, der; hidív.
Brüdenbohle, die, Brüden-
holz, das; palló.
Brüdenjosch, das; hidláb.
Brüdenknecht, er; hidszolga.
Brüdenkopf, der, Brüden-
schanze, die; hidsfej, hid-
sáncz.
Brüdenlehne, die; hidkarfa,
hidkorlát.
Brüdenmeister, der; hid-
mester.
Brüdenpfeiler, der; kőhid-
láb, kőhidoszlop.
Brüdenstift, das; hidhajtó.
Brüdenstoll, der, Brüden-
geld, das; hidvám, hid-
pénz.
Brüdenzweinehmer, der;
hidvámos.
Brückung, die; hidlás.
Brude, der; gőz, pára;
huhorok; forrás.
Brudein, k. bugyog, bugy-
borékol, forr.
Bruder, der; sórtestvér;
rokon; pajtás; mein äl-
terer —, testvér hátyám;
mein jüngerer —, test-
vér öcsém; wie Brüder
miteinander leben, test-
vérileg élni együtt.
Brüderchen, das; kis öcsőcse
(valakinek); pajtás.
Brüderkind, das; sórtest-
vér' gyermeke; Brüders-
kinder, t. unoka testvérek.
Brüderlieb, der; atyafisók.
Brüderlich, mn. testvéri;
atyafiságos. —, ib. test-
vérileg, atyafiságosan.
Brüderliebe, die; testvér-
szeretet; atyafisági szeretet.
Brüdermord, der; testvér-
gyilkolás.

Brudermörder, der; testvér-gyilkos.

Brüderschaft, die; atyafiság; szoros v. atyafias barátság; pajtosság; társrokonság.

Brüdersohn, der; testvéstestvérének fia.

Brüderstochter, die; testvéstestvérének leánya.

Brüderweib, das; ángy.

Brudertreue, die; testvéri hűség; atyafiai hűség.

Brühahn, l. Broihahn.

Brühle, die; lé; lév; mirtalék; eins lange — über etwas machen, nagy feneket keríteni valaminok; in der — stecken lassen, csorbou hagyni valakit.

Brühlen, es. leforráz.

Brühahn, das; Brühstrog, der; forrázóteknő.

Brühfutter, das; híg táplálék, ital.

Brühheiß, Brühwarm, Brühstedenheiß, mn. forrómeleg.

Brühel, der; hezót.

Brühkupfen, das; mirtalék - osésze v. szilka.

Brühen, k. ordit, hóg, hömböl; harsog; zúg, dörög.

Brühloch, der; bika.

Brümmbar, Brümmbart, Brümmfater, der; zsömhes, komor, dörmögő, (ember.)

Brümmbaß, der; gordonsíp, (orgonában).

Brümmeisen, das; doromb; zsembök, zsembes v. dörmögő személy.

Brümmeln, k. mormol, mormog.

Brummen, k. bög, bömböl; zúg; búg; dong; virrog,

virrong; mormol, mormog; dohog, dörmög.

Brummen, das; morgás, mormolás, dörmögés, búgás, dongás.

Brummer, der; bika; öreg húr, (bögő); orgona; gordonsípja.

Brümmstege, die; dongólégy.

Brümmig, mn. dörmögő, morgó.

Brümmkreisel, der; búgósza, zúgalyú.

Brümmochs, der; bika, csorda bikája; ostoba, pimasz, dőre.

Brümmvogel, der; kolibri, (madár).

Brümmel, die; löszomszilva.

Brümmelfraut, das; villahim, (növény).

Brümmel, mn. barna, barnás.

Brümmette, die; barna leány v. asszony.

Brümmel, die; üzödés, üzökedés, folytatás, bakzás, (ösről és szarvasról); rühetés, búgás, görgés (tisztoról).

Brümmeln, k. üzödik, üzökedik; rühet, búg, görgő.

Brümmelort, der; folytatóhely.

Brümmzeit, die; üzökedés ideje; rühetés ideje.

Brümmreisen, das, Brümmreisen, der; fényesítés, (ötviói szor).

Brümmeln, es. fényesít, fényesre kidörgöl.

Brümmeln, das; fényesítés, kidörgölés.

Brümmeln, der; kút; vízforrás, forrás; forrásvíz; den — trinken, ásványos vizet inni, gyógyvízzel élni; Wasser in den — tragen, a' Dunába vizet hordani.

Brümmelnader, die; vízér, forrásér.

Brümmelnader, das; vizartató, kútmedencze.

Brümmelnbohrer, der; kút-furó.

Brümmelnkur, die; gyógyviz-orvoslás.

Brümmelnkegel, der; kútfodól.

Brümmelnkeimer, der; kútveder, merőveder.

Brümmelnkeiser, = räumler, der; kúttisztogató.

Brümmelnkast, der; fürdővendég.

Brümmelnkänder, das; kútkáva, kútgargya.

Brümmelnkraber, der; kútszó.

Brümmelnhahn, = zapfen, der; kútsap.

Brümmelnkoffel, der; viztartó.

Brümmelnkresse, die; szássa zsombor, vízi torna.

Brümmelnkranz, der; kútkáva.

Brümmelnloch, das; kútgödör.

Brümmelnmesser, der; kútmestor, kútsas.

Brümmelnrad, das; kútkerek.

Brümmelnröhre, die; kútszó.

Brümmelnrass, das; kútszó.

Brümmelnrass, der; kútszó.

Brümmelnschwengel, der; káncalék, kútgöm.

Brümmelnseil, das; kútkötél.

Brümmelnstube, = kammer, die; kúthajlék.

Brümmelnstange, die; kúttostor.

Brümmelnwasser, das; kútvíz; forrásvíz.

Brümmelnwelle, die; forrás, kútszó.

Brümmel, die; hűség, hűvőség, forróság; égés; buja hűvőség, forró szorolem; bakzás.

Brünnlig, mn. hő, heves, forró; égő; buzgó; koslató, koslatag; üzekedő; — seyn, dühödni; bügni, görögni, rühetni. — ih. hevesen, forrón; buzgón.
 Brünnligkeit, die; hőség, hevesség; buzgóság.
 Brunnen, k. hugyozik, vizel.
 Brust, die; mell; kebel; csoca, emlő; tölgy; szűgy; szív, indulat; einem kinde die — geben, escaet adni a' gyermeknek, gyermeket szoptatni; es liegt ihm auf der —, mellére szállt.
 Brustarznei, die; mellgyógy-szer.
 Brustbalsam, der; mellbal-zam.
 Brustband, das, Brustbinde, die; mellkötő, mellszalag.
 Brustbaum, der; zugoly, zugolyfa.
 Brustbein, das; mellesont.
 Brustbestemmung, die; fa-ladozás, nehöz lélekzés.
 Brustbeschwerde, die; mellbaj.
 Brustbild, das; mellkép.
 Brustblatt, das; szűgyelő, szűgyhám.
 Brustbohrer, der, Brustbohrer, die; mellfuró, (puskamü-veseknél st.).
 Brustbret, das; mellestzka, (mellfuróval dolgozásra).
 Brustchen, das; mellecske; csocacska, emlőcske; mellőnyke.
 Brustdrüse, die; mellmirigy.
 Brustent, vb. püstedez, duz-madoz; kovélykedik, gö-gősködik, dolyfisködik; — mit etwas, valamivel kér-ködni.
 Brustentzündung, die; mell-gyulladás.

Brustfell, das; rekeszizom.
 Brustfeber, das; mell-láz.
 Brustfed, der; mellrevaló, mellyü. —, Brustleder, das; mellvédő.
 Brustfleisch, das; mellhús.
 Brustflosse, Brustflanne, die; mellszárny, (halaknál).
 Brustgang, der; mellveze-ték, tápcső.
 Brustgeschwür, das; mellse-kély.
 Brustharntisch, der; mellvas, mellvört.
 Brusthöhle, die; mellüreg.
 Brustholz, das, l. Brustbret.
 Brustkern, der; szegy, szegyej.
 Brustkette, die; szűgylánc.
 Brustkleid, das; mellény, mellrevaló.
 Brustkrankheit, die; mell-nyavalya, mellhetőség.
 Brustkreuz, das; mellkereszt.
 Brustkübelchen, das; mell-lepényke.
 Brustlab, der; mellény, mellrevaló.
 Brustlattiß, der; gálna, tüdőfű.
 Brustlehne, Brustmauer, die; karsfal, könyöklő.
 Brustmilch, die; mellej.
 Brustmittel, das; mell-gyógyyszer.
 Brustmuskel, der; mellizom.
 Brustpflaster, das; mell-tapasz.
 Brustpumpe, die; csocszí-vatyú.
 Brustreinigung, mn. mell-tisztító.
 Brustriemen, der; szűgyaló.
 Brustsaft, der; mellszörp.
 Brustschiß, das; mellpaiza.
 Brustschleife, die; mellbokor.
 Brustschleier, der; mell-v. nyaklepel.

Brustschuppen, der; mell-harut.
 Brustschneifen, der, l. Brustschneifen.
 Bruststich, das; szegy, szegy-sej; mellestz (bogarak-nál); mellsődény; mellkép.
 Brustthee, der; melltea.
 Brusttrank, der; mellital.
 Brusttuch, l. Brustsaß.
 Brustung, die; mellvédfal; könyöklő.
 Brustwarze, die; csocsbim-bó, emlőbimbó.
 Brustwasser, das; mellüregviz.
 Brustwassersucht, die; mell-vizkóróság.
 Brustweh, das; mellsfájás.
 Brustwehr, die; mellvédfal.
 Brustwert, das; orgona' ele-je; mell, kebel.
 Brustwurzeln, die; angyalfű, angyelika; szurós péra, egértörvis.
 Brustzucker, der; mellead-méz, sárga cukor.
 Brut, die; kotlás, költés; madárflak; halporondok; kigyókolykek; ivadék; kölyök, porond, gaz gyermek; die Hühner sind in der —, kotlanak a' tyúkok.
 Brutal, mn. baromi, ok-talan; vad, durva, ke-gyetlen, goromba. —, ih. baromilag; vadul.
 Brutbiene, l. Drohne.
 Brüten, cs. és k. ül v. kotlik a' tojáson, költi a' tojást; kel (a' tojás); lappangva v. rejtekebe-tonyész; kohol.
 Brüten, das; kotlás, költés.
 Brüttaus, die; kotlás lud.
 Brüttheune, die; kotlőtyúk.
 Brützig, mn. eine brütige Henne, kotlos tyúk; eu

brütiged En, kollott v. kelő tojás.
 Brütig, der; költöketrecc.
 Brütöfen, der; költöke-
 mouczo.
 Brutto, portóka málbástól;
 összes jövedelem.
 Brützeit, die; költés' ide-
 je, fészkelés' ideje.
 Bübchen, das; fiúcska.
 Bube, der; gyermek, fiú;
 gazlegény, semmirekellő,
 rossz v. gonosz ember;
 alsó, (kártyában).
 Buben, k. huren und —,
 korhelkedni, kicsapongni.
 Bubenstreich, der; csin.
 Bubenstück, das; gazság,
 gonoszság, istentelenség,
 gonoszutt.
 Büberey, die; gazság, go-
 noszság.
 Bübisch, mn. gonosz, álnok,
 istentelen, lator. —, ih.
 gazul, gonoszul, álnok-
 kúl, latorúl.
 Buch, das; könyv; etwas
 zu Buche tragen, könyv-
 ba beírni, bejegyezni; —
 halten, jegyzőkönyvet
 tartani; wie ein — re-
 den, mintha könyvből
 beszélne; ein — Papier,
 egy kőncz papiros.
 Buchadel, der; loveles no-
 messég.
 Buchampfer, der; sódi,
 madársóka.
 Buchbinder, der; könyv-
 kötő.
 Buchbindergefell, der; könyv-
 kötőlegény.
 Buchbinderfleißer, der; könyv-
 kötő - csiriz.
 Buchbinderlohn, der; könyv-
 kötésbér.
 Buchdrucker, der; könyv-
 nyomtató.

Buchdruckergefell, der; könyv-
 nyomtató - legény.
 Buchdruckerhellen u. l. Dru-
 ckerhellen, u.
 Buchdrucker, die; könyv-
 nyomtatás.
 Buchdruckerkunst, das; ív-
 gató.
 Buchdruckerkunst, die; könyv-
 nyomtató - mesterség.
 Buchdruckerpresse, die; könyv-
 sajtó.
 Buche, Büsche, die, Buch-
 baum, der; bikk, bikkfa.
 Bucheibel, Buchefer, die;
 bikkmack.
 Buchelchen, das; könyvecske.
 Büchen, mn. bikkfa, bikk-
 fából való.
 Buchenwald, der; bikkés,
 bikkerdő.
 Bucheraufseher, der; könyv-
 tárnok.
 Bücherbret, das; könyvtar-
 tó - deszka.
 Bücherdieb, der; gondolat-
 or; könyvkiíró.
 Bücherfreund, der; könyv-
 kedvelő.
 Büchergesell, das; könyv-
 tartó.
 Bücherkenner, der; könyv-
 ismerő.
 Bücherkenntniß, die; könyv-
 ismeret.
 Büchermachen, s. schreiben,
 das; könyvszerzés, könyv-
 írás.
 Büchernarr, der; könyvböho.
 Bücherstaat, der; könyv-
 terom.
 Büchersammlung, die; könyv-
 gyűjtemény.
 Bücherschloß, Buchschloß, das;
 könyvzár, könyvböglár.
 Bücherschrank, der; könyv-
 szekrény.
 Bücherschreiber, der; könyv-

író, (gúnyneve az írók-
 nak).
 Büchersprache, die; könyv-
 nyelv.
 Büchersucht, die; könyv-
 kórság.
 Büchertischler, der; könyv-
 zsiháros.
 Bücherverleiher, der; könyv-
 kölcsönző.
 Büchertreifeuiss, das; könyv-
 jegyzék, könyvrajstrom.
 Bücherturm, der; kártó-
 könyv furdancs; könyv-
 huvár.
 Buchsche, die; vadkőrös.
 Buchstuck, der; piuty; árva
 piuty.
 Buchführer, l. Buchhalter.
 Buchgeld, das; levélarany,
 Buchhalten, das, Buchhal-
 tung, die; számvitel.
 Buchhalter, der; számvívő.
 Buchhalterey, die; szám-
 vívőség, számvívői szoba.
 Buchhandel, der; könyv-
 kereskedés, könyvárulás.
 Buchhändler, der; könyv-
 áros.
 Buchhandlung, die; könyv-
 kereskedés, könyvárulás.
 Buchstee, l. Buchampfer.
 Buchtaben, der; könyvbolt.
 Buchtaffel, die; bikkmack,
 bikk makkhizalás.
 Buchs, — baum, der; pus-
 páng.
 Buchsbömmen, mn. puszapáng,
 puszapángból való.
 Buchschuld, die; könyvvó-
 teli adósság, könyvadósság.
 Buchse, die; szelencso,
 hörbönczo, pönzporsely;
 puka, vontasjü puka.
 Büchsen, ca. puskáz, lö.
 Büchsenbohrer, der; puska-
 furó, csőfuró.
 Büchsenfutter, das; pus-
 katok.

Vüchsenflugel, die; puska-golyó, *galacs*.

Vüchsenlauf, der; puskaeső.

Vüchsenmaacher, der; puska-műves.

Vüchsenmaacherkunst, die; puskaművesség.

Vüchsenmeister, der; (el-avult neve a' pattan-tyúsnak).

Vüchsenpulver, der; puska-por.

Vüchsenpflicht, der; puska-kaegy.

Vüchsenpflüchter, der; puska-gyüműves.

Vüchsenpfeifen, das; puska-kézis.

Vüchsenpfeife, das; puska-szerszám.

Vüchsenpfeife, der; puska-lövés; einen — weit, puskaelövésnyire, egy lö-veti — messzeségre.

Vüchsenpfeife, der; puska-s.

Vüchsenspanner, der; pua-kaelölő - vadász; sárkány-selhuzó, (eszköz).

Vuchstab, der; betű; nach dem Vuchstaben, betű sza-riut.

Vuchstabeln, cs. betűz; he-tűszerinti értelmét ku-tatja (valaminek).

Vuchstabenrechnung, die; he-tűvetés, algebra.

Vuchstabenwechsel, das, Vuchstabenwechsel, der; betű-játék, betűváltoztatás.

Vuchstabenverzeichnis, die; betűkötetel.

Vuchstaben, cs. szótagol.

Vuchstaben, das; szóta-golás.

Vuchstaben, mn. betűsze-rinti. — ih. betű szerint.

Vucht, die; tengeröböl

Vuchweizen, der; tatárka, ha-riccska, pohánka ezikszár.

Vuchwinde, die; szulák czik-szár, sulyófü.

Vuchsel, der; púp, hátpúp; háthopcorja v. hopcoris; hát.

Vuchsig, Vuchsig, mn. pú-pos, hopcoros. —, ih. púposan, hopcorosan.

Vuchsfäher, der; magfuro, (bogár).

Vuchsföh, der; púposükr, vad bival.

Vüchen, vh. meghajlik, le-hajlik, megörbed; meg-hajlja magát, bókol; le-hukik.

Vüden, das, Vüding, der; bók, bókolat, magameg-hajtás; viele Vüdinge vor einem machen, valaki előtt bókolgatni.

Vüding, der; füstölt he-riug.

Vude, die; kis bolt; fa-sátor.

Vudenmann, der; sátoros, (ki a' vásár sátorokat felállítja és szélszedi).

Vudenjins, der; sátorpénz, helypénz.

Budget, das; költségvetés.

Vüffel, — chs, der; bi-val, bivalökr; nagy kamasz.

Vüffelhaft, mn.stromba, kamaszos.

Vüffelhafter, der; bival cao-rehüly.

Vüffeln, cs. és k. barmol; vesződik.

Vug, der; görbület, haj-lás; hajó' eleje.

Vuganker, der; vészhor-gony, üreghorgony.

Vüffel, der; kengyel; ernyő-sbrones, ernyősa; gúza; lanyarvas, kanyarás, (puskán, kardon); ko-sárcul.

Vügfelsen, das; vasalj, téglázóvas.

Vügelgaru, das; madarász-háló.

Vügellos, mn. kengyeltelen, kengyel nélküli. —, ih. kengyel nélkül.

Vügelu, cs. kivasal, tégláz, kitégláz.

Vügelriemen, der; kengyel-szij, kengyelazár.

Vügelringe, t. kengyelka-rikák.

Vügelstahl, der; vasaló-nyelv.

Vügelstafel, die; zárszerszény, zártüsző.

Vuglahu, mn. rokkant.

Vugranfer, der; vontató horgony.

Vugfren, cs. húz, vontat, (hajót).

Vugfren, das; hajóvon-tatás.

Vughild, das; lapoczska, (juhnl it.).

Vuhle, der; szerető; kurafi.

Vuhle, die; szerető; rima.

Vuhlen, k. um ein Fraun-stimmer, szerelme után jár, szerelmét vadászsa; rimál; mit etner —, szerelmeskedni, csapo-dárkodni, bujjalkodni; um etwas —, csengení, utána járni valaminek.

Vuhler, der; buja szerel-mes, kurafi.

Vuhfren, Vuhfhaft, die; bujjalkodás, rimálkodás.

Vuhfren, die; kaczer.

Vuhfchwester, Vuhfdirne, die; ágyas, rima, buja személy.

Vuhfisch, mn. buja, bujjal-kodó, kaczer. —, ih. sze-relmeskedve; kaczerkoda.

Vühne, die; játékszín.

színpad; szószék; padozat, állás; padlás, házhi. Bühnen, cs. padol, pallóz, deszkáz.

Buße, die; hagymagyök.

Bulle, die; függőpecsét; függőpecsétes levél; páparendelet; die goldene —, aranyos pecsétű levél.

Bulle, Bullenh, der; bika, csordabika.

Bußenbeißer, der; szelindek.

Bullenfals, das; bikaborju, ökörborju.

Bund, der; csomó, füzet, nyaláb, kötet; kéve; kötő, kötés; frigy, szövetség, társaság; der türrische —, turhán; turhánlilom.

Bundbruch, der; frigyszakadás, szövetségtörés, frigybonlás.

Bundbrüchig, mn. szövetségségrontó, frigyrontó, frigyhontó.

Bündel, Bündeln, das; kis csomó, kötés, kötet, nyaláb; butor, poggyász, batu, málha; fein — schütren, elhordani magát, eltakarodni, elkotródni.

Bündelfeld, das; frigymező, (hol a' frigy kötött).

Bündelgenoss, der; szövetséges, frigytlára, frigyos.

Bündelrade, die; frigysekerey, frigyláda.

Bündeltag, der; szövetséggyűlés' napja.

Bündelverein, der; szövetséges egyesület, szövetségés.

Bündelverwand, mn. szövetséges.

Bündelverwandter, der; szövetséges társ.

Bündelverwandtschaft, die; szövetséges társaság; szövetségesek.

Bündig, mn. kötelező, fogantatos, sikeres; hathatós, meggyőző; rövid, velős (beszéd). —, ih. kötelezőleg, hitelesen; hathatósan; röviden, velősen.

Bündigkeit, die; hathatóság; velősség, tömöttség.

Bündniß, das; szövetség, kötés, szerződés; ein — mit einander machen, szövetséget kötni egymással.

Bündnis, der; helyszél, (könyvnyomtatóknál).

Bunt, mn. tarka; színes, (azaz nem fekete és fehér); kevert, vegyes; eine bunte Reihe, vegyes sor, (azaz olly személysor, melyben két férfi közt mindenütt egy nőszemély van); zavart, megzavart; es zu — machen, túl menni a' rendén; da geht es — zu, minden zavarban v. rendtelenségben van.

Buntfarbig, mn. tarka.

Buntfedig, mn. tarkafoltos.

Buntfüßel, der; veresorru vöcsök.

Buntkreißig, mn. iromba, tarkacsikos.

Buntschedig, mn. tarkabarka.

Buntrecht, der; höcsik, tarka harkály.

Bunzen, der; domhorító, (plóhmíveseknél).

Burat, der; burat, (szövet).

Bürde, die; teroh, poggyász, butor, batu, lom, málha, zajda; baj, teroh.

Burg, die; vár, várlak; kastély, palota; fejedelmi lakhely.

Burgann, der; várkörnyék.

Bürge, der; kezes, jótulóló, tasz; — für einen sein v. werden, kezeséget vállalni v. kezekedni valakiért v. valaki helyett.

Bürgen, k. kezeskedik, jót áll, felel, (-ért).

Bürgermeister, l. Bürgermeister.

Bürger, der; polgár, honfi; városi lakos, várostag; városi polgár.

Bürgeraußenhof, der; polgári küldöttség.

Bürgerleid, der; polgáreskü; honfieskü.

Bürgerfest, das; honfiünnep, polgári ünnep.

Bürgerfreund, der; polgárbarát, honfiszertő.

Bürgergehorsam, der; fogház, (tisztességesebb, polgárok' számára).

Bürgergeld, das; polgárdíj, várostagi díj, (polgári jog' megnyeréséért fizetett díj).

Bürgergerichtsame, t. polgárjúsok, várostagi júsok.

Bürgerhauptmann, der; polgárkapitány.

Bürgerhaus, das; polgárház.

Bürgerkrieg, der; belháború, polgári háború.

Bürgerkrone, die; polgárkorona, polgári koszorú (rómaiaknál).

Bürgerleben, das; polgári hűbér.

Bürgerlich, mn. honfiás, honosi, polgári; városi, nemtelen. —, ih. polgármódra, polgárilag.

Bürgerliche, der, és die; polgári.

Bürgerliche, die, Bürger-

finn, der; honfűség, honfűszeretet, népkedvelés.
 Bürgermädchen, das; polgárlány.
 Bürgermeister, der; fő vár-
 tiszti; polgármester.
 Bürgermeisterei, das; polgármesteri hivatal.
 Bürgerpflicht, die; polgári-
 kötelesség; honfi-kötelesség.
 Bürgerrecht, das; polgár-
 jog; honfűjog, honosulás.
 Bürgerrolle, die, Bürger-
 buch, das; polgárlépcső.
 Bürgererschaft, die; polgári-
 ság; polgárság, a' polgá-
 rók.
 Bürgerfrau, die; polgár-
 nő; polgáraszony.
 Bürgermann, der; polgár-
 ember, polgár.
 Bürgerstand, der; polgár-
 rend; a' polgárok.
 Bürgerstunde, die; polgár-
 gárerény.
 Bürgervolk, das; polgárnép.
 Bürgerwehr, die; polgár-
 őrizet.
 Bürgerweib, das; polgár-
 asszony.
 Bürgerfriede, der; gáterő-
 ség, szabad várvidék;
 mentevár; közbiztonság.
 Bürgerrecht, das; várnagy-
 hivatal; vár-törvény-
 szék.
 Bürgergraf, der; főtisztartó,
 várgőf, (ki a' várra fel-
 ügyel).
 Bürgerknecht, mn. várgőf.
 Bürgerknecht, die; vár-
 grófság.
 Bürgerhauptmann, der; vár-
 kapitány.
 Bürgerknecht, der; várpincze.
 Bürgerknecht, das; várhűbör.
 Bürgermann, Bürger, der;
 várhűbéres.

Bürgermeister, der; várhírdő.
 Bürgerpflicht, die; kezesség;
 szavatosság; — leisten,
 kezekedni.
 Bürgerrecht, der; várlak.
 Bürgerrolle, der; várnagy.
 Bürgerstunde, die; várnagyság.
 Bürgerwehr, die; várőrtor-
 ny.
 Bürgerweib, der; legény, le-
 gényke, sühéd; gyer-
 kőcze, fiú, székő; inas;
 tanuló, (német egye-
 temekben); ein hüfiger
 —, 'surcsa legény v.
 ember.
 Bürgerknecht, die, Bürger-
 rohr, das; vontesőjű pus-
 ka, vadászpuska.
 Bürgerknecht, das; legényke,
 gyermekc; ifjancz, su-
 hancz.
 Bürgerknecht, die; vontesőjű
 puskával vadászás; vadá-
 szó szabadság; szabad va-
 dászati.
 Bürgerknecht, cs. hosszú v.
 vontesőjű puskával va-
 dász; lö.
 Bürgerknecht, der; vadászku-
 rtya, vizala.
 Bürgerknecht, der; vad-
 ápoló.
 Bürgerknecht, das; finom
 puskapor.
 Bürgerknecht, das; kefécske.
 Bürger, die; kefe.
 Bürger, cs. kefél.
 Bürgerknecht, der; kefe-
 kötő.
 Bürgerknecht, das, Bür-
 gerknecht, die; szeklicze.
 Bürgerknecht, l. Gebücht.
 Bürgerknecht, der; kurtasark (p.
 o. szarvas); farcsik.
 Bürgerknecht, der; bukfoncz,
 hengerbőcs; eimen — ma-
 chen, bukfonczot vetni.
 Bürgerknecht, der; aulyom.

Bürgerknecht, das; porcsin,
 porcsin.
 Bürgerknecht, k. bukik, buk-
 foncz.
 Bürgerknecht, der; bige, cserje,
 haraszt; bokor; kopács.
 csalit; fűrt; bokréta;
 hűb, hűbíta, konty, (ma-
 dár' fején); auf den
 — schlagen, kikémlélni.
 Bürgerknecht, der; orangutáng.
 Bürgerknecht, der; bokorfa.
 Bürgerknecht, die; törpebab,
 guggon-űző bab.
 Bürgerknecht, das; bokroska st.
 Bürgerknecht, der; nyáláb, tincs;
 csomó, marok.
 Bürgerknecht, mn. nyáláb-
 képű, tincses. —, ih.
 nyálábképűleg, nyáláb-
 osan, tincsen.
 Bürgerknecht, t. tincsojtok.
 Bürgerknecht, ih. nyáláb-
 ként, tincsenként.
 Bürgerknecht, ih. bokrosul, bok-
 rosodik.
 Bürgerknecht, das; bokorfa;
 gyalogfa.
 Bürgerknecht, mn. bok-
 ros, harasztos, lombos,
 cserjős; büschelte Haart,
 tömött, bozontos v. bug-
 lyos haj.
 Bürgerknecht, die; erdei
 őlla.
 Bürgerknecht, der; haraszi
 zsvány, bokrok közt
 lappangó haramia.
 Bürgerknecht, das; haraszt,
 bokros (hely).
 Bürgerknecht, l. Hartungbüschel.
 Bürgerknecht, der; hűb; kabel;
 moll, emlő, csocs; sziv;
 in feinen — greifen, ma-
 gáha szállni, őn kebelőhe
 nyúlni.
 Bürgerknecht, der; lelkibarát.
 Bürgerknecht, der; mellbodor.

Buſaar, der; ölyü, egerésző kánya.
 Buſbüch, daſ; töredelm-könyv.
 Buſche, die; töredelm, bün-hánat; elégtétel; bündíj; lakolás; — ſtan, vezekelní, töredelmeskedai.
 Buſſen, cs. kárt pítol, meg-térít; eleget tesz; kiigazít; vezekel (bündért, hibájáért); ſeine Luſt —, kényét tölteni; kívánságunk engedni v. eleget tenni. —, k. lakol, megadózik.
 Buſſer, der; töredelmes, töredelmeskedő; vezeklő, bünhódó.
 Buſſfertig, mn. töredelmes, bünhánó.
 Buſſfertigkeit, die; töredelmesség, bünbánás.
 Buſſigeb, daſ; töredelmes v. bünbánatos könyörgés.
 Buſſhard, l. Buſaar.
 Buſſlieb, daſ; töredelmes ének.
 Buſſtag, der; bánatnap.
 Buſſtheden, t. bánatköny.
 Buſſung, die; vezeklés; lakolás.
 Buſſe, die; mellszobor.
 Butte (Bülte) die; putton; teknő; c. ſbár, kádaszka.
 Butte (Bülte) die; löszoguszó, (hal).

Büttel, der; csatlós, poroszló, rabörzö; hóhér.
 Büttelen, die; börtön, lóm-lóc.
 Büttelforb, der; hátkosár.
 Büttenträger, der; puttonos, puttonhordó.
 Büttler, die; vaj; frifſche —, irósvaj; auſgelaſſene —, vaj, olvasztott vaj; — maſſen, vaját köpülni.
 Büttlerartig, mn. vajucmü.
 Büttlerbümme, die; vajas kenyér.
 Büttlerbun, die; vajkörte.
 Büttlerbümme, die; pongyola pitypang; mocsári gölyahír.
 Büttlerbohrer, der; vajfuro.
 Büttlerbrezel, die; vajaspecrez.
 Büttlerbrot, daſ; vajakenyér.
 Büttlerbrüh, die; vajasló v. mártalék.
 Büttlerbüſſe, die; vajtartó, vajasdedény.
 Büttlerfaß, daſ; vajhordó.
 Büttlerſaden, der; vajaslepény.
 Büttlerſiege, die; pille; sárga pille.
 Büttlergebäckene, daſ; irósvajas sütemény, irósvajas tészta.
 Büttlerhändler, — krámer,

— mattu, der; irósvaj-árgo.
 Büttlerbüſſe, der; irósvajkullár.
 Büttlerhoſe, die; irósvajas csübör, vajhódöny.
 Büttlericht, l. Büttlerartig.
 Büttlerfraut, daſ; mocsári hizóka.
 Büttlerfüßelſchen, daſ; irósvajas lepényke.
 Büttlerfüßen, der; irósvajas sütemény.
 Büttlermarkt, der; irósvajvásár.
 Büttlermilch, die; iró.
 Büttleru, cs. köpül. —, k. kel, megkel, (köpüben a' tej).
 Büttlerſchnitte, die; vajas kenyérszelet.
 Büttlerſcher, der; vajszedő.
 Büttlerbüſſel, = Rämpel, der; köpülő.
 Büttlerteig, der; irósvajas tészta.
 Büttlertopf, der; irósvajas fazék.
 Büttlerwogel, der, l. Büttlerſiege.
 Büttner, l. Büttcher.
 Bub, Buben, der; csúcs, csög; köldök, (fagyúmalcsön, hol a' virág volt); hamv; pip.
 Bubaum, l. Buſſbaum.
 Burof, Purof, der; sárgalingó, sárgarigó.

C.

C, daſ; C, (harmadik betű a' német abc-ben).
 Cabale, die; eselszövény, fondorság; Cabalen maſſen, fondorkodni.

Cabalenaſcher, der; eselszövő, fondorkodó.
 Cabala :c. l. Kabbala :c.
 Cabinet, daſ; mellékszoba, benyiló; kabinat, titokszo-

ba, (kormányoknál); dolgozó-szoba, (tudósoknál).
 Cabinetſebefehl, der, Cabinetſordre, die; ſojedelmi parancs, udvari rendelő.

Cabinetminister, der; udvari, titkos v. kabinetminister, udvari főtanácsnok.	Calvinismus, der; kálvinizmus.	Canarienzuder, der; kanári nálméz.
Cabinetministerium, das; udvari főtanács.	Calvinist, der; kálvinista.	Canarische Inseln, t. kanári szigetek.
Cabinetsprediger, der; udvari prédikátor.	Camera, der; pajtás, társ, ezimbora.	Canaster, Canastertabak, der; kanaszter dohány.
Cabinetsrath, der; udvari belső tanácsos.	Cameraadschaft, die; pajtás-ság, társaság.	Canaille, die; rács, korlát, sorompó, rekesz.
Cabinetsekretär, der; udvari belső titoknok.	Cameraalift, der; kamaratiszt.	Candelyuder, Candişuder, der; sárgacukor.
Cabinetshiegel, das; udvari pecsét.	Cameraalstabe, die; pénzügyet illető, kamarát v. fejedelmi jövedelmet illető dolog.	Candidat, der; méltatott, kijelölt.
Cabistraut, l. Kopffehl.	Cameraalwesen, das; pénzügyek, kamarai dolgok.	Candiren, ca. beczukroz, benádméz.
Cacao, der, Cacaobohne, die; cacao, cacaohab.	Cameraalwissenschaft, die; pénzügy-tudomány, közjövödelem' tudománya.	Caneel, der, l. Rimmet.
Cacaobaum, der; cacaofa.	Campagne, die, l. Feldzug.	Caneevas, der; kanavász.
Cacherie, die; senyv.	Campechesholz, das; kékfa, herzen.	Cannevasweber, der; kanavásztakács.
Kadett, der; kadét.	Campher, der; kámfor; mit — annaghen, megkámforozni.	Canon, der; szabás, rendszabás; egyházi rendelet.
Kadettencorps, das; kadéttest.	Campherbaum, der; kámforfa.	Canon, l. Kanone.
Kadettenhaus, das; kadétház.	Campherfrau, das; kámforfé.	Canoniat, das, Canonie, die; kanonok.
Kadi, der; török bíró.	Camphergeist, kámfor-szesz, kámforlé.	Canonisch, mn. egyházi; canonisch, das canonische Recht, egyházi törvény. —, ih. canonok v. egyházi rendszabások szerint.
Kadul, l. Hinfällg, ós Heimfällg.	Campiten, k. táboroz.	Canonisiren, l. Heiligsprechen.
Kaffee ic. l. Kaffee ic.	Canal, der; csatorna; Árok; tengorszorulat; út, mód.	Canonisirung, l. Heiligprechung.
Kaftan, der; kaktán, (török köntös).	Canapee, das; ágyszék, párnaszék; pamlag, korevot.	Canonissinn, die; kanonokné.
Kajüte, l. Kajüte.	Canarienzauder, der; korec kanári madár.	Canonist, der; canonista.
Kalman, l. Kalmanf.	Canarienfutter, das, — famen, der; kanári köles.	Cantate, die; karének.
Kalman, l. Bllgentreter.	Canariengras, das; kanári polyvacauk v. köles.	Cantille, die; esipke; mit — audjeren, föl- v. kiesipkézni.
Kalkuliren, l. Verfallen.	Canarienhede, die; kanári madár' fészkelősholyo, kanári fészkelot.	Canten, der; katonaszállás.
Kalkuliren, l. Rechnen, Berechnen.	Canariensect, der; kanári bor.	Cantoniren, k. szállással, helységben elosztva fekszik (a' katonaság).
Kalcuter, Calcutfche Hahn, der; kakas v. kan póka.	Canariensegel, der; kanári pinta, kanári madár.	Cantonirung, die; katonák' fekvése v. tartózkodása.
Calcutfche Henne, die; póka, nőstény póka.		Cantor, der; ónkész, kántor.
Calcfactor, l. Einheits, Stibensieder.		
Calender, Calcfche, Cassa-tern, l. R. . .		
Calibat, das; üllenség.		
Caliber, der; esőregkör, esőből, (ágyúban ós pus- kában); golyó nagysága: von gleichem —, egyenlő mértékű v. üllé.		

Cantat, das; éneklőség; éneklőház.
 Canten, die; éneklőház; éneklő gyermekek.
 Cap, das; fok, hegyfok.
 Capellan, der; káplán, udvari pap v. káplán.
 Capellaneu, die; káplánság; káplánlak.
 Capellen, das; káplánéska.
 Capelle, die; kápolna; udvari kar v. muzika-társaság; olvasztó tégely, próbatégely.
 Capellenen, l. Uetreiben.
 Capellmeister, der; muzikaigazgató.
 Capen, die, l. Apen.
 Capen, der; kalózevezér, kalózhajó, rablőhajó.
 Caperen, die; kalózlás; rablás; auf — aúsfúten, rablásra evezni; — treiben, kalózkodni, tengeri rablást űzni.
 Capeten, cs. hajót alrabol v. elfog.
 Capersdiffe, das; kalózhajó.
 Capital, mn. fő, darék.
 Capital, das; tőpénz, tőkepénz.
 Capital, das; oszlopfej.
 Capitallinie, die; fővonal.
 Capitalist, der; tőpénzes, tőkepénzes.
 Capitán, der; kapitány.
 Capitel, das; káptalan; sejezet; pironászó, dorgálás; einam das — isfen, valakit megpirongatni, valakinek leczkét tartani.
 Capitelschluß, der; káptalanvégzés.
 Capitelsherr, Capitular, Capitularherr, der; káptalanbeli, kanonok.
 Capitelsstube, die; káptalan-szoba.

Capitulationen, die; alku, szerződés; katonaszegődés.
 Capituliren, k. alkudozik, föltótelek alatt adja meg magát, (várat ic.); szegődik, bizonyos időre áll be (a' katoná).
 Caprice, die; makrancz, szeszély, konoklat.
 Capriole, die; ngrándozás, szökdecés, hakszökés; Capriolen machen, sönneiden, ugrándozni, szökdelni.
 Capriolenmacher, der; ugrándozó, szökdecselő.
 Capfel, l. Kapsel.
 Captur, Capturbefehl, l. Verhaft, Verhaftbefehl.
 Capuziner, der; kapuczinus.
 Capuzinerfloster, das; kapuczinusklastrom.
 Caput, der; vesztos; elveszett; er ist —, oda van ő, elveszett, megholt.
 Caput, Caputroß, der; ütőnyeg, kabát. kaput.
 Capuze, die; csuklya, kámza.
 Carabiner, der; karabély, rövid puska, (lovasság-nál).
 Carabinier, der; karabélyos, könnyű lovas.
 Caraffine, die; karaffina, palaczk.
 Carat, Caravane, l. Karat, Karavane.
 Carboneade, l. Kessbraten.
 Carbusfel, (Carbusfel), der; karbuskulus; pokolivar.
 Carcer, das; deáktömlősz.
 Cardamom, die; paradicsmag.
 Cardinal . . . , (összetett szókbau) fő, sark.
 Cardinal, der; kardinál.
 Cardinalbischof, der; kardinál-püspök.

Cardinalblume, die; skarlát porhourojt; skarlát perkáta.
 Cardinalfinf, der; búhos pirók.
 Cardinalshut, der; kardinálka ap.
 Cardinalstürde, die; kardinálság.
 Cardinalconcilium, das; kardinál-gyülekezet.
 Cardobenedicten, der; áldott esüküllő, pápasű, áldottfü.
 Carhol, l. Blumentofel.
 Carmeliter, der; karmelita, (szerzetes).
 Carmesin, —rotz, mn. karmazsin, karmazsinszinű.
 Carmesinfarbe, die; karmazsinszin.
 Carmin, der; karmín, (festék).
 Carmosiren, cs. nagyobb drága követ aprókkal körüll foglal.
 Carnaval, das; farsang.
 Carneol, der; karniol, karniolkő.
 Carotte, die; sárgarópa, murek.
 Carpie, l. Charpfe.
 Carreau, das; tők. (kártyában).
 Carrete, die; szekérke; rossz szekér.
 Carricatur, die; torzkép, futorkép.
 Carriole, die, Cariol, das; kétkerekű kocsi.
 Carrossel, das; caroussel, lovagjáték.
 Carrosse, die; kocsi.
 Cartel, das; vivásra kihívó levél; szorosdés. (foglyok' és átszököttök' kiváltása iránt).
 Carthanne, l. Karthanne.
 Carthause, die, Carthäuser-

ffosfet, dag; sz. Bruno' szerzetesei' klastroma.	Castell, das; kastély, úrlak.	hivatal; egyházi büntetés.
Carthäuser, der; sz. Bruno' szerzetess.	Castellan, der; kastélynagy; várnagy; szobamoszter.	Cent, l. Sent.
Carthäuserneffe, die; barát szegű.	Castellaney, die; várnagyság.	Centaur, der; centaurus.
Carthäuserpulver, das; barmápor.	Castor, l. Biber.	Centifolie, die; százlevelű, (rózsa).
Carton, der; tartó eszköz vastag papiroshól, papirostok.	Castrol, der; herélt, szegott.	Centner, der; mázsa.
Cartusche, die; töltéstok, töltéstartó.	Castroen, l. Verschneiden, Entmannen.	Centnerschwer, mn. mázsányi; seletle nehéz.
Cascade, l. Wasserfall.	Castrol, das, l. Cafferoffe.	Central, mn. (összetett szóban) közép.
Cascarille, die; kaskaril, (sa és kórog).	Casuar, der; kaszár, (madár).	Centrum, das, l. Mittelpunkt.
Caschafot, Caschafott, l. Pottfisch.	Catalogus, l. Katalog.	Centurie, die; század.
Casel, die; kaszula; (miseruha).	Cataster, der, l. Steuerbuch.	Ceremonialgesetz, das; szertartási törvény.
Casematte, die; bástyabolt, bástyaboltzat.	Catechet, Catech, Cafes, der, Cattun sc. l. Kateshet sc.	Ceremonie, die; szertartás; ünnepoly.
Caserne, die; kaszárnya, katonalakház, katonasópület.	Cautel, die; óvat.	Ceremonien, das; szertartás.
Casino, das; casino, (őzszegyalóhely neomesb társalkodás és mulatság végett).	Caution, l. Bürgschaft.	Ceremonienbuch, das; szertartó-könyv.
Casse, die; pénztár; tárpénz.	Cavalier, der; főnemes; gavalőr, lovag.	Ceremonienmeister, der; szertartómester, szermester.
Cassenbestand, der; pénztár-állapot.	Cavaliermäßig, mn. és ih. gavaléros; gavalérosan.	Ceres, die; Ceres, (istennő).
Cassenbuch, das; pénztár-könyv.	Cavallerie, Cavallerist, l. Reiteren, Reiter.	Certificat, das; bizonyítvány.
Cassendiebstahl, der; pénztárlopás.	Caviar, der; halikra.	Cervelatwurst, l. Hirnwurst.
Cassenschein, der; pénztárlevelke.	Ceder, die, Cederbaum, der; özédrus, özédrusfa.	Chagrin, der; rípos bőr, (kivált tengeri kutyáké); halbőr; bú.
Casseroffe, die; rézserpenyű.	Cederholz, das; özédrusgyanta.	Chaise, die; eszéa.
Cassia, die, Cassienbaum, der; kassza, kasszia.	Cederholz, das; özédrusfa.	Chamäleon, das; kaméleon.
Cassiren, es. eltöröl; kitesz, (szolgálatból).	Celle, l. Belle.	Champagner, — wein, der; champagnei bor, pezsgő.
Cassirer, der; pénztárnok.	Cement, Cementkitt, der; ozoment, kőragasz, varkolat.	Champignon, der; veres galócza, csiperke.
Cassirung, die; eltörölés; szolgálatból kitétel.	Cementpulver, das; ércztisztító por.	Chaos, das; zűr, chaos.
	Cementbühse, die, — tiegetl, der; ozomentegoly.	Charade, die; rejtelmszó, rejtvény.
	Cementwasser, das; gálicxivix.	Charakter, der; bélyeg, czimer, jegy; betű, írásbott; karakter; erkölcs, magavisélet; czim, hivatal, peltőség.
	Censuren, es. megvizsgál; bírálgat.	Charakterisiren, es. karakterizál, lefest, bélyegez.
	Censor, der; vizsgáló; bírál-gató; könyvvizsgáló.	Charakteristit, die; különítő jegy v. bélyeg.
	Censur, die; bírálás; könyvvizsgáló;	

Charakteristisch, mn. bélyegző, megkülönböző.	Chorhemb, das; oltári felruha, miscüing.	Chriftflotte, die; karácsoni kalács.
Charfreitag, der; nagypéntek.	Chorherr, der; kanokok, káptalanbeli.	Chrifttag, der; karácsonnap.
Charlatan, l. Marktſchreier.	Chorjungfer, die; karszüz.	Chriftwoche, die; karácsonuhét.
Charnier, l. Scharnier.	Chorroß, der; papköntös.	Chriftwur, die; téli hunyor.
Charpie, die; tópet.	Chorſänger, Chorift, der; karéneklő, karénekes.	Chrouif, die; évkönyv.
Charwoche, die; nagybót.	Chorſtuhl, der; kanonokszék.	Chronifenſchreiber, der; évkönyvíró.
Chanſee, die, l. Dammweg.	Chorſtunden, t. karórák.	Chronoſog, der; idővető, kortudós.
Chemie, l. Chymie.	Chorweiſe, ih. karban, kar szerint.	Chronoſogie, die; idővetés, kortudomány.
Cherub, der; kerub, kerubim.	Chriftam, das; szentolaj.	Chronoſogiſch, mn. korszerinti. —, ih. kor szerint.
Chicane, l. Rechtsverdrehung, Tzifelen.	Chrift, Chriftus, der; Krisztus.	Chroniſch, mn. idült, rögzött.
Chimäre, die, l. Strugespiunſt.	Chrift, der; keresztény.	Chryſobergſt, der; aranyberill.
China, das; Kína.	Chriftabend, der; karácsoneste.	Chryſolith, der; aranykő.
Chinawurzel, die; kínagyökér.	Chriftauge, das; selymes szitvecsék.	Chur, die; választás; választóság.
Chineſiſch, mn. kínai.	Chriftbeere, l. Stachelbeere.	Churfürſt, der; választófejedelem.
Chiragra, das; kézköszvény.	Chriftborn, der; szárnyas benge; téli magyal.	Churfürſtenthum, das; választófejedelemiség.
Chiromant, der; kézjós.	Chriftengemeine, die; keresztény község, kereszténység.	Churfürſtlich, mn. választófejdelmi.
Chiromantie, die; kézjóslat.	Chriftenheit, die; kereszténység.	Churhaus, das; választóláz.
Chirurg ic. l. Wundarzt ic.	Chriftenthum, das; kereszténység, keresztény vallás.	Churhut, der; választókalap.
Chirurgiſch, mn. sebész.	Chriftgeſchent, das; karácsoni ajándék.	Churkreis, der; választói Szászország.
Chocolate, die; csokoládé.	Chriftfest, das; karácson.	Churmandel, der; választópalást.
Chocolatenkanne, die; csokoládós csésze.	Chriftfeste, das; karácson.	Churprinz, der; választóherceg.
Chocolatentafel, die; csokoládós csésze.	Chrifthimmelfahrtſfest, das; áldozócsoförtök.	Churfürſt, das; választói kard.
Choleriſch, Coleriſch, mn. epés, hirtelen haragú.	Chriftindien, das; Jézuska.	Churwürde, die; választói méltóság, választóság.
Chor, der és das; kar; templomkar.	Chriftlich, mn. keresztényi. —, ih. keresztény módon.	Chymie, die; vegytudomány, chemia.
Choral, der, — muſik, die; karének.	Chriftmuſette, Chriftmütte, die; éjféli misc.	Chymifch, mn. vegytudományi, chemiai; vegytudományos.
Choralbuch, das; karénekes könyv.	Chriftmonat, der; december, karácson' hava.	Chymift, Chymiker, der; vegytudós, chemicus.
Choralift, der; karénekes.	Chriftnacht, die; karácsonéj.	Cibebe, l. Cubebe.
Choralſtar, der; főoltár.	Chriftorden, der; krisztus-reud, (Portugaliában).	Cicero, der; Cicero.
Chorbuch, das; énekeskönyv; kar-jövedelemkönyv.	Chriftſchein, der; karácsonhavi holdujulás.	Ciceroſchrift die; cicerobelűk.
Chorbilche, die; kaggersely.		
Cherfran, die; kar-ápácza.		
Chergeld, das; karpénz; halotti misopénz.		
Chorgeicht, das; szentszék.		
Chorgefang, der; karének.		

Ciceronisch, mn. cicerói.	Citronenpresse, die; citromsajtó.	Classifier, dr.; remekíró, classicus.
Cichorie, die; katáng.	Citronenquendel, der; olasz kakukfű.	Classisch, mn. remek; legjobb, legjelosb. —, ib. remekül, jelesen.
Cicisbeo, der; cicisbeo, mel-lékfőérj, balsőérj.	Citronensaft, der; citromlé.	Clausel, die; záradék.
Cider, der; gyümölcsbor.	Citronensalz, das; citromsó.	Clausur, die; zárlat, korlát; könyvkapocs.
Cidreßsa, der; gyümölcs-csokolé.	Citronensäure, die; citromsavany.	Clavier, das; klavír.
Cinnamit, der; fahéj.	Citronenschale, die; citromhéj.	Claviermeister, der; klavir-tanító.
Cinnober, l. Zinober.	Citronenschneibe, die; citromszelot.	Clavierspieler, der; klavír-játszó.
Circularschreiben, das; körlevél.	Citronensyrup, der; citromszörp.	Clavis, der; nyomantya.
Circuliren, k. kerong, forog, forgásban van.	Citronentrunk, der; citromital.	Clericus, der; nevendék-pap; pap.
Cirkel, l. Birkel.	Citronenwein, der; citrombor.	Cleriken, die; egyházi v. papi rend.
Cis, das; cis; ciszében).	Citronenwasser, das; citromosviz.	Clerus, der; papság.
Ciseneßchen, das; szuhaar.	Civil, mn. polgári; nyájas; jutalmas, illendő.	Client, der; védencz.
Cisierne, die; viztartó, vizfogó.	Civilbeamte, Civilbediente, der; polgári tiszt.	Clientschaft, die; védenczság.
Cisterzienser, der; cistercita.	Civilbedienung, die; polgári hivatal.	Clima, l. Klima.
Cisterziensfordeln, der; cistercita-szerzet.	Civilproceß, der; polgári per.	Cloak, die és der; sár- v. pőzecsatorna.
Citadelle, die; fellegvár.	Civilsiren, ca. csinosit, müvel.	Club, der; club, társaság, szövetkezet.
Citronat, der; ezukros citromhéj.	Civilisation, die; csinoshulás, művelődés; műveltség.	Closter, l. Kloster.
Citronen, die; citrom.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cocardde, die; kokárda.
Citronenbaum, der; citromfa.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cochinille, die; szinbogár, bihorbogár.
Citronenbrautwein, der; citrompálinka.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cocoon, der; gubó.
Citronenbrühe, die; citromos mártalék.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cocusebaum, der; kókuszfa.
Citroneneßenz, die; citromlé.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cocusekorn, die; kókuszdió.
Citronenfarbig, Citronengelb, mn. citromszinü, citromsárga.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cocusehl, das; kókuszolaj.
Citronenflüß, der; olasz pinyó.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Codicill, das; toldalék - végrendelet.
Citronengeßner, mn. citromsavanyos.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cofent, l. Kofent.
Citronenholz, das; citromfa.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cofesiner, Cofesinerművészt, der; Cofesin' szerzetese.
Citronenkraut, das; kanári posóka; méhfű.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cofibri, der; kolibri, mézmadár.
Citronenmelisse, die; citromszaga méhfű, mézelko, citromfű.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cofit, l. Kofit.
Citronenmüß, das; citrompóp.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cofation, die; összehasonlítás, összehasonlítás; összehasonlítás; összehasonlítás.
Citronenölj, das; citromolaj.	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cofationiren, ca. ostéit ezik; összehasonlítás, összehasonlítás.
	Civilisirten, ca. csinosit, müvel.	Cofator, der; adományozó.

Collecte, die; pénzszedés, (segedelemre); szedett pénz; miso alatti imádság.	Commerzienrath, der; kal-mártanácsnok.	együvő hord, (könyvekből).
College, der; tisztára.	Commissär, der; biztos.	Complet, egész, teljes.
Collegialkirche, die; káptalani templom.	Commissariat, das; biztosí hivatalszoba.	Completiren, l. Vollständig, Vollständig machen.
Collegium, das; collegium, anyaiskola; Collegia sejen, köz tanítást tartani.	Commissbäuer, der; katonakönyörösítő.	Complerion, die; testalkotás.
Collet, das; hajtóka, gal-lér; lovagkintős, dolmány.	Commissbrod, das; katonakönyör.	Complicirt, mn. szívévőnyes, honyolódott.
Collon, die; összeütközés; in — gerathen, összeütközni.	Commissfahrer, der; kalíz, kalózhajó, tengeri rabló.	Compliment, das; bók, bókolt, söhajtás; köszön-tés; tisztelet, udvarlás; örvendés, örmjelentés; nyájaskodás; hizelkedés.
Colln, das; Köln, (város).	Commissiou, die; bizomány.	Complimentenmacher, der; bókoltató.
Colou, l. Kofou.	Commissiouär, der; bizo-mányos, megbizott.	Complot, das; czimhoraság, összeesküvés; összeesküdték.
Colonne, die; gyarmat, szállítvány.	Committiren, es. rábiz, meghagy, reudel.	Componiren, szerez, készít.
Colonnit, der; gyarmatos, újlakos.	Commode, die; kiluzó, szek-rény, sejtés.	Componist, der; hangszerző.
Colonne, die; csapat, hadláb.	Commode, mn. léje'mes.	Compreire, die, l. Vausfuchen.
Colonnenweise, ih. csapatonként, hadlábkonként.	Commodität, die; kéjelem.	Compreix, l. Gedrängt.
Colophonium, das; gyanta.	Communicant, der; áldozó.	Compromittiren, es. belé-kever valakit, elárul mint részvevőt: sth —, becsületét kockáztatni.
Coloquinte, die; keserugorka.	Communication, die; köz-lés; közösülés, közlekedés.	Comptoir, das; írószoba, íróholt. (kereskedőknél); kereskedőház.
Colok, l. Kofok.	Communicationslinie, die; közösületi vonal.	Comteste, die; grófkécsaszony.
Colonne, die; oszlop; lap.	Communicien, es. és k. áldoztat; áldozik.	Comu, mn. homorú.
Comet, Comish, Comma, l. Komet ic.	Communien, es. közöl.	Concentriren, es. és vh. közepit, központosít, egy pont körül egyesít, összszavesz, összehúz v. szorít; középlib.
Commandant, Commandant, der; fővezér.	Communicien, es. és k. áldoztat; áldozik.	Concentrisch, mn. középitő; középlő. —, ih. középitőleg; középlőleg.
Commanditen, es. vezérel.	Communien, es. és k. áldoztat; áldozik.	Concept, das; fogalom; fogalmazat; elnem das — verirden, valakit ügye-kezelésben v. tiltatolásban megavarni; aus dem Con-certe kommen, elveszteni a' beszéd' fonalát.
Commando, das; vezérlés, vezérség; seregosztály.	Communien, es. és k. áldoztat; áldozik.	Conceptpapier, das; közün-séges papiros.
Commandostab, der; vezérbot.	Communien, es. és k. áldoztat; áldozik.	
Commende, die; egyházi adomány.	Communien, es. és k. áldoztat; áldozik.	
Commentar, der; fejtegető-írás.	Communien, es. és k. áldoztat; áldozik.	
Commentiren, es. fejteget, világosít.	Communien, es. és k. áldoztat; áldozik.	
Commerz, das; kereskedés.	Communien, es. és k. áldoztat; áldozik.	
Commerziencollegium, das; kereskedőtanács, kalmár-tanács.	Communien, es. és k. áldoztat; áldozik.	

- Concert, *das*; concert, hangverseny; ein — geben, machen, concertet adni v. tartani.
- Concertmeister, *der*; concertigazgató.
- Concertsaal, *der*; concertterem.
- Concertsänger, — spieler, *der*; concerténekes, concertlár.
- Conchilieu, *t.* kagylók.
- Concilium, *das*; zsinat, papi főzsínat.
- Concipiren, *cs.* fogalmaz, föltesz, foglal, (írásba).
- Concipist, *der*; fogalmazó.
- Conclave, *das*; pápaválasztó palota.
- Concordanz, *die*; meg egyezés; szentirási helyek' szókönyve.
- Concordat, *das*; szerződés, egyezés. (pápa és világi fejedelmek közt).
- Concubinát, *das*; ágyastartás.
- Concubine, *die*; ágyas, safarina.
- Condition, *die*; feltétel; állapot; szolgálat, hely.
- Conditor, *l.* Zuderbácker.
- Condolenz, *die*; fájlalás.
- Condoliren, *k.* fájlal, fájdalmat v. szánakozást jelent, (mis' szomorú csele tén).
- Condor, *l.* Greif.
- Conduct, *der*; kíséret; halotti pompa.
- Condukte, *die*; magaviselet.
- Conduktliste, *die*; magaviseleti jegyzék.
- Confect, *das*; csomego; csukrossütemény.
- Confectbüchse, Confectschale, *die*; csomegotartó.
- Confederation, *l.* Bündnis.
- Conferenz, *die*; értekezés, tanácskozás.
- Conferenzminister, *der*; tanácskozási miniszter.
- Confession, *die*; megvallás, vallástétel; bünyónás; valláságazat.
- Confessionarius, *der*; gyónatópap.
- Confirmation, *die*; megbizonyítás, megerősítés; bér mállás.
- Confirmanden, *cs.* megbizonyít v. megerősít; bér máll, megbér máll.
- Confiscation, *die*; elkobzás, elfoglalás.
- Confisciren, *cs.* elkoboz, elfoglal.
- Confitüren, *t.* nádméz-csemegek.
- Confiturier, *der*; cukrász, cukormives.
- Confitent, *der*; bűnvalló.
- Confederation, *l.* Confederation.
- Conferm, *mu.* megegyező, szerintes.
- Confermiren, *cs.* szerintez, szab.
- Confrontation, *die*; összehasonlítás, összevetés; szembeállítás.
- Confrontiren, *cs.* összehasonlít; szembeállít.
- Confus, *mu.* összezavart; zavart, megzavart, meg rémült, tébolyodott. —, *ih.* összezavarva, hányva velve; megzavartan; ich bin verfligt —, *ezem* sincs helyen.
- Confusion, *die*; zűrzavar, zavarodás.
- Congregation, *die*; gyűlés.
- Congress, *der*; összejűlés, gyűlökezet.
- Conigsh, *l.* Kegelförmig.
- Coningation, Coningiren, *l.* Abwanderung, Abwandeln.
- Conjunction, *l.* Bündelwort.
- Conjunctant, *das*; hoggyós linke, kevélyfü, vérontófü.
- Conscribirte, *der*; összeírott.
- Conscription, *die*; összeírás.
- Conseciren, *cs.* fölszentel.
- Consens, *der*; megegyezés.
- Consequent, *mu.* következetes.
- Consequenz, *die*; következés; következetesség.
- Conservation, *die*; megtartás, tartogatás.
- Conservationsbrille, *die*; szemüveg.
- Conserviren, *cs.* megtart, tartogat, eltart, oltesz.
- Conserve, *die*; befőt v. el telt gyűmölcs.
- Consistent, *mu.* sürű, tömött, összeálló.
- Consistenz, *die*; összeállás; összeállóság, állandóság, erősség, tömölttség.
- Consistorialrath, *der*; szentszoki tanácsos.
- Consistorium, *das*; egyházi tanács, szentszök.
- Consolation, *die*; vigasztalás.
- Consoant, *l.* Mitlauter.
- Consort, *l.* Wittgenos.
- Constabellkammer, *die*; paltantylússzoba, (hajókon).
- Constabler, *der*; paltantylús.
- Constantinopel, *das*; Konstantinápoly.
- Constantinopelitaner, *der*; konstantinápolyi.
- Constitution, *l.* Verfassung.
- Construction, *die*; összeállítás v. rakás; szöclron doló, szórakás, szószeker kezlet.
- Construiren, *cs.* összeállít, összerak; mondást szer kezlet a' szökből.
- Consul, *der*; consul, pol-

- gármester; (kereskedésre ügyelő követje egy nemzetnek a' másikkal).
- Consulent, der; ügyvöd.
- Consumtion, die; fogyasztás.
- Consumtionssteuer, die; fogyasztási adó.
- Contagios, mn. ragályos; eine contagiose Krankheit, ragály, ragályos nyavalya.
- Contemplativ, mn. szemlélődő.
- Conterfeh, das; arckép, festemény, hasonmás.
- Conterfehen, es. lefest, másol.
- Contessiren, es. bizonyít, állít, erősít.
- Contert, der; beszédlartalom, szöveg.
- Contignation, die; emelet.
- Continent, das; szárazföld.
- Contingent, das; jutalék.
- Conto, der; hitel, rovás; árjegyzék; auf — geben, hitelbe v. rovásra adni.
- Contobuch, das; hiteljegyzékönyv, árjegyzékönyv.
- Contor, das; írószoba.
- Contraband, mn. tiltott, tiltottvitelű.
- Contrabande, die; tilalmas v. tiltott portéka.
- Contrabandirer, l. Schleichhändler.
- Contract, mn. béna, nyomorék.
- Contract, der; kötés, szerződés; kötelezőírás, alküvel.
- Contractmäßig, mn. és ih. szerződés szerinti; szerződés szerint.
- Contractent, der; szerződőssel; die Contractenten, szerződőselek.
- Contractiren, es. szerződik, kötcare lép, köt.
- Contradiction, die; ellentmondás.
- Contrapunft, der; ellenpont.
- Conträr, mn. ellenkező.
- Contrast, der; ellentzet.
- Contrastiren, k. ellenkezik.
- Contribuent, der; adózó, adószedő.
- Contribuiren, l. Beytragen, Steuern.
- Contribution, die; adó.
- Controlle, die; ellenőrség.
- Controllen, der; ellenőr.
- Controlliren, es. ellenőriz.
- Controvers, die; vallásvita.
- Contumaciren, es. vesztegeltet.
- Contumaz, die; vesztegzár; veszteglés.
- Contusche, die; asszonykötös.
- Contusion, die; vakasb, vakutés.
- Convenience, die; illőség, illemdőiség.
- Convent, der; gyűlés, összejövetel, gyülekezet.
- Convention, l. Uebereinkunft, Vertrag.
- Conventionéges, das; egyezés szerinti pénz, pengő pénz.
- Conventual, der; szerzetes
- Conversation, die; társalkodás; beszélgetés, mulatás.
- Conversiren, k. társalkodik; beszélget, mulat.
- Convulsion, die; vonaglás, rángódás.
- Convulsivisch, mn. vonagló, rángódó, tagszaggató.
- Copahnbalsam, der; copahnbalsam.
- Copal, l. Kopal.
- Copie, die; más, másolat.
- Copirbuch, das; másolókönyv.
- Copiren, es. lemásol, másol, loír, átír.
- Copist, der; leíró, másoló.
- Copenhagen, das; Koppenhága, (város).
- Copulation, die; egyesítés, összekötés; esketés, összeszesketés, összendés.
- Copuliren, es. egyesít; összeszesket, összend.
- Coralle, l. Koralle.
- Cordat, mn. l. Herzlich, Vertraut.
- Cordon, der; örvonal.
- Corduan, das; kordovány.
- Coriander, Corinthe, Cornelbaum, l. Koriander u.
- Cornett, der; lovas zászlótartó.
- Cornette, die; lovas zászló.
- Corollarium, das; selyadék.
- Corporal, der; káplár.
- Corporalschaft, die; káplárság.
- Corps, das; sereg, seregosztály, csapat.
- Corpulent, mn. testes.
- Correct, mn. tiszta, hibátlan. —, ih. hibátlanul.
- Corrector, der; jobbitó, hibanyomozó.
- Correctur, die; javítás, hiba igazítás, (könyvnyomtatásban).
- Correcturbogen, der; javítékiv.
- Correspondent, der; levelező.
- Correspondenz, l. Briefwechsel.
- Correspondiren, k. levelez, levelezésben áll.
- Corrigiren, l. Berbeßern, Berichtigten.
- Corrar, der; tengeri rabló, kalóz.
- Corse, der; korz, korzikai.
- Corsett, das; felöltő, de-rékra való, (asszonyi köntös).
- Corsica, das; Korzika, (sziget).

Corfisch, mn. és ih. korz, korzikai; korzül.	Cremor-Tartari, der; horkó, <i>borbósavas hamag.</i>	Curaş, l. Kuraş.
Corvette, die; nászad, gyorshajó.	Creole, der; kreol, (európai szüléktől Amerikában született).	Curatel, die; gondviselés.
Cosnib, daş; Konstauoz, (város).	Crepon, l. Krepp.	Curator, der; gondviselő.
Cosium, daş; visolet, öltözet; szokás.	Criminal, mn. (összetételben) büntető, fenytő.	Curbette, die; ivszökés.
Coteletto, t. sült oldalszeletok.	Criminal-Coder, der; fenytő, v. büntörvénykönyv.	Curcuma, Curcumen, die, l. Gelbkurj.
Couleur, die; szín, festék.	Criminal-Gericht, daş; büntörvénytörvény.	Curialsthl, der; tiszti írásmód.
Coupon, der; kamatlelvél.	Criminal-Prozess, der; büntörvény.	Curie, die; nemesudvar, nemestelok.
Courage, die; bátorság, merészség.	Criminal-Rath, der; büntörvénytörvénytanácsnok.	Curiren, l. Seifen.
Courier, der; kurir, hirtvivő.	Criminal-Recht, daş; büntörvény.	Curland, daş; Kurland.
Courierstiefeln, t. nagysaruk, kurirsaruk.	Criminal-Richter, der; büntörvénytörvénybíró.	Curländer, der; kurlandi.
Cours, der; pénzfolyam, pénzbecs; forgás, kereség; daş Gold hat etuen hohen —, nagy ára van az aranyuak.	Criminal-Sache, die; hüntügy, főbenjáró dolog.	Curländisch, mn. kurlandi.
Couvert, daş; levélborítók; teríték, (asztali készület egy személyre).	Crispin, der; Krispin, (únév).	Current, mn. folyó.
Cracou, daş; Krakó, (város).	Critic ic. l. Kritik ic.	Currentschrift, die; folyóírás.
Crain, Krajin, daş; Karniolia, (tartomány).	Croate, der; horvát.	Curstmid, l. Föhnenstmid,
Crater, der; tűzhányóhegy' torka v. nyílása v. tölesére.	Creatien, daş; Horvátország.	Cursten, k. forgásban van, kereng.
Creatur, die; teremtmény.	Crocobid, l. Krocobid.	Curstiv, mn. futó.
Credenzen, ca. megizel, izelget; poharat töltöget.	Crucifix, daş; feszület.	Curstschrist, die; futóbetűk; futóírás, dültírás.
Credenzet, der; előrejelgető; pohárnok, pohártöltő.	Crystall, l. Kristall.	Custos, der; őr; lapar, őrszó, (lap' végén).
Credenztafel, der; szolgálótál, táca.	Cubebe, die; kubéba.	Cylinder, der; hengor.
Credentisch, der; pohárszék; csomegetár.	Cubif, Cubisch, l. Kubif, Kubisch.	Cylindrisch, mn. és ih. hengerded, hengeres; hengerdeden, hengeresen.
Credit, der; hitel.	Cucumer, l. Gurte.	Cymbel, die; ezimhalom.
Creditbrief, der; hitellelvél.	Cukille, die; szinfa.	Cymbelstume, die; vízi hidör.
Creditiren, es. hitelez; hitelbe vesz.	Cultur, die; tenyésztés, termesztés; művelés, művelődés, csinosodás; műveltség.	Cymbelschläger, der; ezimhalmos.
Creditiv, Credenzschreiben, daş; bizomány-lelvél.	Cumanien, daş; Kunság.	Cynisch, mn. cynicus.
Creditor, der; hitelező.	Cumanier, der; kun.	Cyper, der, — fage, die; cziprusi macska.
	Cur, die; gyógyítás, gyógy; gyógyszerrel élés; eine — gebrauchen, anfangen, gyógyszerrel élni, gyógyítás alatt lanni.	Cypergras, daş; mondola palka.
		Cyprer, daş; Cziprus, (sziget).
		Cypresse, die, Cypressenbaum, der; cziprus, cziprusfa.
		Cypressenholz, daş; cziprusfa.
		Cypressentraut, daş; cziprus néxsit, kerti cziprus.
		Cyprier, der; cziprusi.
		Czar, der; czár.
		Czarinn, die; czárné.

D.

D, das; D, (negyedik betű a' német abc-ben).

Da, ih. itt, ott, amott; hol, a' hol; midőn, a' midőn; da sein, itt v. ott lenni; jelen lenni; létezni; nicht da sein, jelen nem lenni; dieser Mann da, ezen ember, ez az ember; in einem Orte, da ic. oly helyen, hol ic. in dem Augenblicke, da ic. azon pillanatban, midőn ic. von da, onnan; da und dort, hier und da, itt-ott, imitt-asmott.

Da, kaz. midőn, -ván-vén; minthogy, mivel, miután; da er sich verheiratete, midőn megházassodék, megházassodván; da doch, holott, pedig, ámbár.

Da! iss. imo; ládd, lám; da sagte ich es nicht! lám megmondtam.

Dabei, ih. a' mellett, o' mellett, mellette, felőle; ott; — bleiben, mellette v. annál maradni; — denken, alatta érteni; ich möchte dich gerne — haben, szeretném, ha te is ott lennél velom; — sein, jelen v. ott lenni; mellette lenni; was denkst du — ? mit goudolst felőle?

Dach, das; fődél, házfődél, házatető; hajlék; ein — dach, házat fődni; einem — und Dach geben, valakit jó állapotba helyezni; einem auf dem Dache

sein, valakit szorosán vigyázni.

Dachbalken, der, Dachschwelle, die; ollótalp.

Dachdecke, der; házfödő, zsindelőző, cserepező.

Dachelchen, das; fődölke.

Dach-Ente, die; sű, hoda.

Dachfahne, l. Wetterfahne.

Dachfenster, das, Dachluke, die; fődölablak, padlásablak, tetőlyuk.

Dachforst, der, Dachfirse, die; fődélórom, tetőgerincz.

Dachgesperre, das; fődölfa.

Dachhaken, der; fődélgamó.

Dachkammer, Dachkubel, die; padlásszoba.

Dachknopf, der; szarufagomb.

Dachlatte, die; fődéllécz.

Dachloch, das; fődéllyuk.

Dachmoos, das; fődélmoh.

Dachstuhl, die; fődélmalom.

Dachmuschel, l. Steinfuschel.

Dachtraufe, die; kiálló padlásablak.

Dachyfaune, die; hajtott v. öblös fődélcserép.

Dachrecht, l. Traurecht.

Dachrinne, die; csapogó, ereszal, eresszatorna.

Dachröhre, die; fődölécz, ereszcső.

Dachs, der; borz.

Dachstein, der, Dachstock, das; horzlak, horzlyuk.

Dachstuhl, das; kádárbárd.

Dachstieher, der; fődölpala.

Dachstindel, die; zsindel.

Dachstuhl, das, — schwarz, die; borzbor.

Dachstuhl, das; borzháj.

Dachstuhl, mn. borzderes.

Dachstuhl, die; borzháló.

Dachstuhl, — fuder, — fischer, — schliefen, der; taszkó, borzeb.

Dachstuhl, Dachstuhl, die; nőtény borz.

Dachstuhl, die; fődélcsucs, fődélgerincz, házorom.

Dachstuhl, der; szarufaállítás.

Dachstuhl, die; fődélcsúszek.

Dacht, l. Docht.

Dachtel, l. Obsteigt.

Dachtraufe, die; csapogó, eresz; eresz csatorna; ereszviz.

Dachtraufentegel, t. csapogó-cserepzsindel.

Dachung, die; házfödés; házfödél.

Dachziegel, der; cserepzsindel, fődélcserép.

Dactylisch, mn. dactylus.

Dactylus, der; dactylus.

Dadurh, ih. arra, azonáltal; száltal, avval, evvel.

Dafern, kaz. ha, a' mennyiben.

Dafür, ih. azért, ezért; sz ellon, ellene; a' helyett, helyette; annak; fődőle; róla; érte; mellette; — halten, annak tartani, úgy gondolni v. vélni v. tartani; — sorgen, gondoskodni róla; — stehen, jót állni érte;

- idő kann nióhté —, nem hibám, nem tehetek róla.
- Dagegen**, ih. és kaz. az ellen, ez ellen, ellene; hozzá, hozzá képest, hozzá hasonlóva; ellenben; idő habe nióhté —, nem bánom, semmi szólóm nincs ellene; — halten, összevetni, összehasonlítani; — handeln, ellene dolgozni, törni.
- Dahem**, ih. otthon, itt-honn, odabaza.
- Daher**, ih. és kaz. onnan, azon helyről v. helyből; ide; abból, attól, azért; a' bonnan, mire nézve, azért tehát; bis —, addig, eddig; — gehen, közelíteni, jönni.
- Dahier**, l. hier.
- Dahin**, ih. oda, amoda, azon helyre; azon; arra, úgy; annyira; a' felől; bis —, odáig; eben —, ugyanoda; — gehen, múltni, elmúlni, elfolyani; — sein, oda lenni; — sein, oda hagyni, elhagyni; — rasen, reissen, elragadni; es steht —, ob ic. kérdés valljon ic. idő lasse diesed — gestellt sein, én ezt abba hagyom, nem akarom feszegetni.
- Dahinon**, ih. erre, erre felé, erre ki.
- Dahinein**, ih. arra be, erre be.
- Dahingegen**, kaz. ellenben.
- Dahinten**, ih. hátul; hátra.
- Dahinter**, ih. hátul, mögött; mögé; alatta; — kommen, kitanúlni, kitudni, végére járni a' dolognak; es steht etwas —, valami fekszik alatta, esaládság van a' dolognak; — sein, ulána lenni, rajta lenni.
- Dahinwärts**, ih. arra felé.
- Dahlbord**, das; hajópárkány.
- Dahlen**, k. enyeleg, dévajkodik, pajzánkodik.
- Damals**, mn. akkori.
- Damals**, ih. akkor, az időben.
- Damascener**, mn. dömöczki.
- Damascenerarbeit**, die; dömöczkmunka, dömöczkmű.
- Damascenersfinge**, die; dömöczki kard.
- Damascenersaßl**, der; dömöczki aczél, habos aczél.
- Damasciren**, ca. dömöczköz, habosra edz.
- Damascirer**, der; dömöczközö.
- Damasceus**, das; Dömöczk (váras).
- Damasz**, der; damasz, habosvirágu, v. habos, v. sávolvos szövet.
- Damaszarbeit**, die; damasz munka, damaszmű.
- Damaszen**, mn. damasz; damaszolt, habosvirágu.
- Damaszleinwand**, die; damasz v. habos vászon.
- Damaszweber**, der; damaszszövő, damasztakács, sávolvos takács.
- Damboß**, der; bak dämvad, dämhak.
- Dambret**, das; ostábla.
- Dame**, die; főasszony, dáma; — v. in der — sein, ostáblázni, ostáblát játsszani.
- Damenpiel**, das; ostáblajáték.
- Damenstein**, der; ostáblakövek.
- Damhirs**, l. Damboß.
- Damhirsfluh**, die, Dam-
- thier, das; nőstény däm-
vad, dämvad.
- Damianus**, der; Dömöny, (sünev).
- Dämisch**, mn. kába, kábult; buta, botor.
- Damit**, ih. avval, vele; a' mivel, mellyel; es ist aus —, vége van annak. —, kaz. hogy; — nióht, uehogy.
- Damm**, der; töltés, gát, geréb.
- Dammbruch**, der; gátszakadás.
- Dämmen**, ca. gátol, elgátol, gátol vet valaminek.
- Dammerde**, die; töltésföld; hantföld; szünföld.
- Dämmertig**, mn. sötétlő, szürkülő, alkonyuló, homályos.
- Dämmern**, k. és sz-n. szürkülni; homályosul, alkonyodik; virrad, hajnallik.
- Dämmerung**, die; szürkület; Morgen —, reggeli szürkület, virradás; Abend —, esti szürkület, alkony, alkonyodás.
- Dammgrube**, die; mintagödör, (harangöntőknél).
- Dammweg**, der, Dammstraße, die; töltés, töltésút.
- Dämon**, der; daemon.
- Dampf**, der; gőz, pára; füst; gőzölgés, füstölgés, párolgás; nehéz lélekzet, suladozás; keh.
- Dampfbad**, das; gőzfürdő.
- Dampfen**, k. és ca. gőzölög, füstölög; párolog; füstöl, füstöt csinál, füstöt ereget (a' dohányzó).
- Dämpfen**, ca. mörsekel, tompít (hangot); homályosít (színt); enyhít; szüntet, elnyom; elfojt,

elolt (tüzet); elayom, lecsillapít (pártütést).
 Dämpfend, mn. fojtó, elnyomó; eloltó; lecsillapító.
 Dämpf r, ber; eloltó; hangtompító.
 Dämpfig, mn. suladó, suladozó, kehes.
 Dämpfigkeit, die; suladozás; keheség.
 Dämpflicht, die; gőzszón.
 Dämpfugel, die; gözgolyó, vakító gömb.
 Dämpfloch, das; gözlyuk.
 Dämpfmaschine, die; gőzerőmű.
 Dämpfeisener, ber; gőzmérő.
 Dämpfhaif, das; gőzhajó.
 Dämpfhaufe, ber, Dämpfhaufje, die; fojtó.
 Dämpfung, die; hangmérés; elnyomás, szüntetés; lecsillapítás.
 Damwildpret, das; dämvd.
 Däne, ber; dán.
 Daneben, ih. e' mellett, a' mellett, mellette; mellé; azon felül, azon túl.
 Danebrogorden, ber; Danebrog' rende, (Dániában).
 Danieden, ih. ott v. oda szant, oda lonn.
 Danieder, ih. le, földig, földre.
 Dänisch, mn. és ih. dán; dánul.
 Dank, ber; köszönet. hála; einem — sagen, megköszönni valakinek valamit; einem etwas — bieten —, szívesen — wissen, valakitől valamit köszönettel, nagy, kevés köszönettel venni, valaki iránt valamiért köszönettel, nagy, kevés

köszönettel lenni; Gott sey —: hála iston! — sey ed Ihrer Güte! hála jószágának! man kann ihm nichts zu Danke machen, semmit nem tehetni kedvére; etwas wieder eines — thun, valamit valakinek kedve ellen tenni; es ist ihm zu — bezaßft worden, köszönettel v. elöggö megfizették.
 Dankaltar, ber; hálaoltár.
 Dankbar, mn. hálás, háladó, hálados. —, ih. hálával, háladolag, háladosan.
 Dankbarkeit, die; háladat, háladosság; zur —, háladalul, hálalul.
 Dankbarlich; ih. hálával, háladosan.
 Dankbarstehen, mn. meghálálni ügyekező.
 Dankbarkeit, die; hálaügyekezés.
 Dankbegrüße, die; hála-vég, hálalni-kívánás.
 Dankbegrüßung, mn. meghálalni-vég.
 Danken, cs. és k. köszöni megköszön (valamit), hálát ad (valamiért); meghálál, (valamit); visszaköszön, viszont köszön; einem etwas zu — haben, valakinek valamiért köszönettel tartozni.
 Dankenswerth, mn. köszönetre méltó, köszönetet érdemlő, köszönetadó.
 Dankfest, das; hálaünnep.
 Dankgebet, das; hálaimádás.
 Dankgefühl, das; hálászat.
 Danklied, das; háladnek, háladal.
 Dankopfer, das; hálaldozat, hálaldomás.

Dankpredigt, die; hálaszentbeszéd.
 Dankrede, die; köszönő beszéd, hálalbeszéd.
 Dankfagung, die; köszönés, magköszönés, köszönet.
 Dankfagungsschreiben, das; köszönő irat v. levél.
 Dankvergeßen, mn. hálaleledő, háladalatlan.
 Dankvergeßenheit, die; hálaleledés, háladalanság.
 Dann, ih. akkor, úgy, aztán; — erst, csak akkor; selbst —, még akkor v. úgy is; — und wann, néha néha, hébekorban, hébékóba.
 Dannemark, das; Dánia.
 Danner, ih. onnan, onnan el, innen, ezen v. azon helyről; — gehen, elmenni.
 Dannerhero, l. Dager.
 Dancig, das; Danczka, Danczig, (város).
 Danciger, ber; danczkai.
 Daran, ih. azon, rajta, abban, benne; arra, rá; belőle, abból; arról, róla, felőle; hozzá, mellé; mellette; vele; közö; belő; a' min; miről ic.; — arbeiten, dolgozni rajta; — denken ic. gondolkozni felőle v. róla ic.; man erfährt —, arról ismerni meg; — haben ich genug, beörem vele; es fehlt viel —, sok hiya van; es ist nichts —, semmit sem ér; nom igaz; ich weiß nicht, wie ich — bin, nem tudom, hányadán, v. mint vagyok vele; Sie sind unrecht —, csalatkozik.
 Darauf, ih. azon, rajta, azokon, rajtok; arra,

reá, szakra, reájok; fö-
 lihe, hegyibe; azt, ah-
 ban, ahhoz, chhoz, eb-
 ben, benne; akkor, az-
 tán, arra, erre, ezután;
 verlassen Sie sich —,
 nyugodjék-meg v. hiz-
 zék benne; er ist stöß;
 —, büszkélkedik benne;
 — gab er mir zur Auf-
 wort, erre v. arra azt
 felelé; drei Tage —,
 három nappal aztán;
 den Tag —, más nap;
 — geben, foglalót v. elő-
 pénzt adni

Darans, ih. abból, ebből,
 belőle, onnan, innen;
 miből, a' honnan; —
 felet, abból v. onnan kö-
 vetkezik; man sieht —,
 abból látni; was wollen
 Sie — schließen? mit akar
 abból következtetni? es
 wird nichts —, abból
 semmi sem lesz; ich kann
 nicht — kommen, kug
 tverden, nem igazodhat-
 tom el rajta.

Darben, k. szükségkodik,
 szükséggel küad, nyomor-
 og, ináeget szenved,
 chen nyomorog.

Darbiehen, es. és vh. rh.
 ajánl, ad, nyujt, meg-
 kínál vele valakit; ajánl-
 kozik, kínálkozik, adó-
 dik, találkozik.

Darbietung, die; ajánlás;
 ajánlközés, kínálkozás.

Darbringen, es. rh. oda
 visz, ajándékol, visz v.
 hoz; ajánl, bonyujt,
 oda ad.

Darbringung, die; oda vi-
 zés; ajánlás, oda adás.

Darlein, ih. benne, abban;
 belé, abba, azokba; ich
 willige —, megegyezem

henne; — reden, spros-
 chen, bele beszélni, bele
 szólni; — schlugen, kö-
 ző, v. közökbe ütni;
 sich — mengen, mischen,
 bele avatkozni; er kann
 sich nicht — finden v. schie-
 den, nem tud bele ta-
 nálni, nem tud elmeeni
 rajta; — (oben drein)
 geben, ráadásul adni.

Dargeben, es. rh. ad, oda
 ad, nyujt; felajánl; sich
 —, magát felszánni v.
 kilenni.

Darhalten, es. rh. oda tart.

Darim, ih. benn, abban,
 benne, azokban; a' mi-
 ben; er ist —, henn van.

Darlage, die; letétel, si-
 zelés.

Darlegen, es. oda tesz; elé-
 he ad, előad, szemé elé-
 he tesz v. rak; megvilá-
 gosít, megmutat, behi-
 zonyít.

Darlegen, die; oda tevés;
 előadás; megvilágosítás;
 megmutatás, behizonyítás.

Darlehnen, das, Darlehs-
 nung, Darlehnung, die;
 kölcsön, kölcsönzés, köl-
 csönzet, kölcsönadás.

Darlehnen, Darlehen, es.
 rh. kölcsönöz, kölcsön ad.

Darleiher, der; kölcsönző,
 kölcsönadó.

Darleihen, es. ad, oda ad,
 átad.

Darm, der; bél.

Darmbein, das; bélcsont.

Darmbeinmüffel, der; bél-
 csontizom.

Darmbruch, der; bélcsöv,
 bélzakadás.

Darmbrühe, die; bélmirigy.

Darmfell, das; bélhártya.

Darmgang, der, Darmbrü-
 re, die; bélcső.

Darmlücht, die; bélköz-
 vény.

Darmlümmen, das, Darms-
 frass, der; hascsikarás,
 hasrágás.

Darmlücht, die; bélvarrat.

Darmlücht, die; vérhas.

Darmlücht, die; bélhúr.

Darmlüchtenmacher, der; bél-
 húrészlő.

Darmlüchlein, der; bélta-
 kony.

Darmlüchtniß, der; bélvágás.

Darmlüchtniß, der; giliszta-
 nyujtvány, gilisztatol-
 dalék.

Darmlüchtniß, die, Darms-
 weh, das; bélfájás.

Darmlüchtniß, l. Stuhlüchtniß.

Darmlüchtniß, ih. aztán, arra,
 azon, a' felől, arról, a'
 szerint; ahhoz; einige
 Tage —, néhány nappal
 aztán; richten Sie sich
 —, ahhoz tartsa magát;
 er fragt —, kérdezős-
 kodik felőle; — es fällt,
 kommt, a' mint jó; das
 ist auch —, ez is olyan,
 ez sem ér sokat.

Darmlüchtniß, l. 1.
 Daneben, Danieder.

Darmlüchtniß, l. Darmlüchtniß.

Darmlüchtniß, der; assalórúd,
 szárazasztó gereada.

Darmlüchtniß, das; assalórúd,
 vaslevél, (kályha előtt).

Darmlüchtniß, das; szárazasztó
 doszka.

Darmlüchtniß, die; assalás;
 szá-
 rasztó v. assaló kemen-
 cze; assalórúd, sorvadás,
 assalás.

Darmlüchtniß, es. átad; tart.

Darmlüchtniß, die; oda adás,
 oda nyújtás.

Darmlüchtniß, es. szárazast, assaló
 Kupfer —, rozset olvasz-
 tani.

Darreibet, daſ; *aszlás*,
Darreid, daſ; szaladpénz,
szaladadó.

Darrehoué, daſ; szárasztó v.
aszaló-ház.

Darrehordé, die; szaladese-
rény, szaladrács.

Darreling, der; salakréz.

Darrentaf, daſ; szárasztott
szalad.

Dar-rofen, der; szárasztó
v. aszaló-kemencze; ol-
vasztó-kemencze.

Darrrucht, l. Darre.

Darriwand, die, l. Darre-
blech.

Darſchiefen, l. Vorſchiefen.

Darſtehen, cs. előad, elő-
mutat, előállít, elibe áll-
lít, elibe terjeszt vala-
kinek; lefest, leír, le-
írja. —, vh. mutat-
kozik, előáll; előadodik,
előfordul, megjelen.

Darſtellung, die; előadás,
előterjesztés; előmutatás;
előállítás.

Darſtehen, cs. oda nyújt,
oda ad; kölcsönöz, köl-
csön ad.

Darſtun, cs. rh. megmutat,
behizonyít.

Darſtunung, die; megmutatás,
behizonyítás.

Darüber, ih. azon, rajta,
azokon, rajtok; arra,
reá, reájok, azokra; azon-
ban, az alatt; fölül,
több, többet, többnek,
azon túl; — legen, bírte-
ten, reá tenni, v. teri-
teni; — nachdenken,
felőle gondolkodni v. el-
mélkedni; von 20 Jah-
ren und —, húsz és nő-
hány esztendő; nichtſ —
oder darunter, sem
több, sem kevesebb; ich
bin —, rajta vagyok,

v. hozzá látok; ich will
nich — machen, hozzá
fogok; er iſt — geſtorben,
helo halt (valamely mun-
kába); er beſchwert ſich
—, panaszkodik iránta;
— vergeht die Zeit, azon-
ban múlik az idő; ich
bin — weg, — hinaus,
én azon túl vagyok; es
geht nichtſ —, ezt sem-
mi föl nem múlja; es
geht alleſ darunter und
—, minden össze vissza
v. zavarban van.

Darum, ih. és ksz. körül,
körűl, körülötte, kö-
rötte; felőle, azért, érte,
annyiért; azon okból; a'
miatt, a' végett; es iſt
mir nicht —, nem azért
cselekszem; man muß —
reden, szólni kell iránta;
— bringen, elveszítetni
velo; — fommen, el-
vesztetni, elveszítetni.

Darunter, ih. lenn, lent,
alant, oda lenn, oda al-
lant.

Darunter, ih. az alatt,
ez alatt, alatta; az alá,
ez alá, alá, alája; kö-
zött, közte, köztök; kö-
ző, közjök, közülök;
es liegt —, alatta van v.
fokszik; etwaſ — legen,
valamit alája tenni, alá-
tenni; 10 Jahre und dar-
unter, tíz esztendő v.
-oig. és azon alúl; ſich —
mengen, közö keveredni;
mit — begriffen, hozzá
értve, oda v. közö szám-
lálva; es ſind einige —,
vannak néhányan köztök.

Darwägen, cs. r. és rh.
oda mór, előhe kimér.

Darweifen, l. Aufweifen,
Vorweifen.

Darwähren, cs. oda szám-
lál valakinek.

Darzu, Darzuweiſen, l. Da-
zu, Daweiſen.

Daſ, (közép nemszó); az, a'.
Daſ, nm. ez, ezen; az,
azon; melly, a' melly;
— hier, ez, emez; —
da, az, amaz.

Daſelbſt, ih. ott, ottan,
azon a' helyen, ugyanott.

Daſeyn, l. Da.

Daſeyn, daſ; lét, létel,
létezés; jelenlét, ottlét.

Daſjenige, nm. az, az a',
az az, azon.

Daſig, mu. otti, ottani,
odaváló, ottlevő.

Daſmal, ih. most, most
egyszer.

Daſſelbe, Daſſelbige, nm.
azon, ugyanaz.

Daſ, ksz. hogy; alſ —,
hogysem, mintsem, mint-
sem hogy, mint hogy;
bár, bárcsak, vajha! —
nicht, hogy ne, nehogy.

Data, t. adatok.

Datiren, cs. a' nap-és év-
számot fölteszi.

Dattel, die; pálmagyümölcs.

Dattelbaum, der, — palma,
die; pálmafa, palma.

Dattelbohne, die; pálmahab.

Dattelpflanze, die; török
szilva.

Datum, daſ; költo (vala-
melly iratnak).

Daube, die; donga.

Daubenholz, daſ; dongafa.

Däuhn, sz-n. tetszik,
látszik; es däuhet nich
(mir), nich däuhet, nekem
úgy tetszik v. látszik.

Dauern, cs. emózt.

Dauer, die; tartósság, tar-
tás, eltartás, maradás;
állandóság; auf die —
machen, tartósan, erő-

sen csinálni; von furzer — sen, nem soká tartani; — eines Proceßes, persolyamat; inmerwöhrende — örök idő, örök-ké-tartás.

Dauerhaft, mn. tartós; állandó, maradó. —, ih. tartósan, állandóul, maradólag.

Dauerhaftigkeit, die; tartóosság.

Dauern, k. tart, eltart, megmarad; fenmarad; tőr, eltőr, kiáll; szán, fájlal; sajnál; bán, meghán (valamit); bänkodik valamin; es ist so warm hier, daß man es nicht — kann, olly meleg van itt, hogy ki nem állhatni; er dauert nich, szánom v. sajnálom őt; dieses Geld dauert nich, sajnálom a' pénzt; sich das Geld, die Kosten nicht — lassen, pénzt, költséget nem sajnálni v. kimélni; sich keine Mühe — lassen, semmi fáradságot nem sajnálni v. kimélni.

Damm, Daumen, der; hüvelyk; elnem den — halten, pártolni valakit; einem den — aufs Auge setzen, féken tartani, erősen fogni valakit.

Daumenbreit, mn. hüvelyknyi szélességű.

Daumenbiss, mn. hüvelyknyi vastagságú.

Daumfeifen, das; hüvelykvas, (drótművesoknál).

Daumflapper, die; eszorgetyű.

Daumleder, das, Daumring, der; hüvelykgyűrű, (vargánál).

Daumling, der; hüvelyktyű.

Daumschraube, die; hüvelyksavar, (kinzásra).

Dau, daß; egyszem, (kockán és franczia kártyán), kétszem, disznó, (magyar kártyán).

Daunung, die; emésztős.

David, der; Dávid.

Davidsharfe, die; dávidhárfa, nagyhárfa.

Davon, ih. attól, tőle, tőlök; abból, belőle, belőlök; közül; arról, róla, rólok; a' felől, felőle, felőlök; a' miatt, miatta, miástok; abban, benne, benne; miről, mellyről, mellyekről, mellytől ic. nehmén Sie —, vegyen belőle; — gehen, elmenni; — laufen, elfutni, elszaladni; — sitzen, elröpkölni; — kommen, eljöni, megszábadni; kimenedni valamiből; — tragen, elvinni, elnyerni.

Davor, ih. az előtt, elötte, elöttek, elibe, elibe, eleikbe; attól, azoktól, tőle, tőlök; a' miatt, miatta; róla; — legen, felelni, elibe tenni, állítani; legen Sie einSchloß —, tegyen lakatot rá; — behüte uns Gott, attól isten őrizzen; — sey Gott! isten mentse el is kann nicht —, nem tehető róla.

Dawider, ih. az ellen, azok ellen, ellens, ellenök; — sein, ellens lenni; sich — setzen, ellens szegődni, ellens állni.

Daju, ih. ahhoz, ehhez, azokhoz, ezekhez, hoz-

zá, oda; arra; mellette, mellé; azon felül, azon kívül, azon túl; annyira; 1000 Thaler Beforderung und frene Wohnung —, ezer tallér fizetés, és azon kívül szabad szállás; er ist arm und noch — frant, ő szegény, és e' mellett beteg is; es gehört Zeit —, idő kell ahhoz; — legen, felelni, hozzá tenni; man muß — thun, daß ic. azon kell lenni v. ügyekezni, hogy ic. — geben, hozzá adni; — gefaugen, hozzá jutni; was sagen Sie — ? mit mond erre? is rathe Ihnen nicht —, nem javaslom; — kommen, — schlagen, oda jöni, megjelenni; — kommt noch, daß ic. ahhoz járul még, hogy ic.

Dajukunft, die; hozzá jövővel, oda jövővel.

Dajumal, ih. akkor.

Dajwischen, ih. a' között, azok között, közte, köztök; közé, a' közé, azok közé, közéjek, közhöz; — kommen, közbejöni; die Sache geht gut, wenn nicht — kommt, a' dolog jól foly, ha semmi közbe nem jő.

Dajwischenkunft, die; közbejövétel, közbejövétel.

Debatte, die; szóvita, vitatás.

Decanat, das; dékánuság.

Decem, ber, l. Schent.

December, der; december, karácson' hava.

Dechanen, die; dékánus.

Dechant, Decan, ber; dékán.

Decimal, ... (összetételben) lized.

Debbst, das; dunna.	Defect, mn. l. Mangelhaft, Unvollständig.	Dehnbarkeit, die; 'nyulékonyság; terjedékenység.
Dede, die; terítő. takaró; paplan; lepel; szőnyeg; gyékény; pokrócz; padlás, padczat; boltozat; (hajó) födelék; mit ies manden unter einer — steden, egy gyékényen árulni, egy követ fúni. ezimborálni valakivel; süh nach der — steden, addig nyujtózni meddig a' takaró ér.	Defect, Mangel, der; hiány, fogyatkozás; hiba; Defecte in einer Rechnung ziehen, számadást szorosán vizsgálni és annak hibáit kijelelni.	Dehnung, die; kinyulás; nyujtás; kiterjedés; terjesztés.
Dedel, der; fődő, fődél, föl, tető.	Defensivlinie, l. Streichlinie.	Deich, der; töltés, gát; gáttöltés; einen — auführen, töltést csinálni, gátot hányni.
Dedelbecher, der, — glas, das; födeles serleg, födeles pohár.	Degen, der; kard, egyenes kard; zum — greifen, kardhoz kapni; den — ziehen, kardot rántani; süh auf den — schlagen, karddal vinni.	Deichdamm, der; eszterű, gátsarkantyú.
Dedelstieb, das; kétfenekű szita v. rosta.	Degenband, das; kardkötő.	Deichen, es. gátot hány, töltést csinál, tölt.
Deden, es. főd, fődöz; terít; őtalmaz, őriz; den Tisch —, asztalt teríteni; süh —, biztosságot szerezni magának kiadott pénzére nézve.	Degenbüchse, die; kardlap.	Deichfey, mn. ment a' gátsinálástól.
Dedenhändler, der; paplanáros; gyékényáros.	Degenförmig, mn. kard alakú.	Deichgräbe, der; kerületi gátfelügyelő.
Dedenmacher, der; paplanos; gyékényfonó.	Degenförmig, mn. kard alakú.	Deichgrafschast, die; gátfelügyelői hivatal v. kerület.
Dedenstüd, das; padlás.	Degenförmig, mn. kard alakú.	Deichherr, der; gátúr, gát tulajdonos.
Deder, der; házfődő, fődő.	Degengehül, — foppel, das; kardsaj; kardfüggöny.	Deichhüftig, mn. gátfentartással tartozó, ki a' gátot fentartani tartozik.
Dedmantel, der; palást, szin, ürügy, örv.	Degengriff, der; — heft, das; kardfogó, kardmarkolat.	Deichrath, der; gáttanácsnok.
Dednes, das; fődháló.	Degenklinge, die; kardvas.	Deichrichter, der; gátbíró.
Dedplatte, die; fődő.	Degennoß, der; kardgomb, markolatgöb, markolatgomb.	Deichsel, die; rúd, szekérrúd, kocsirúd; bárd, ácsbárd.
Dedrasen, der; pázsit.	Degenraute, das; buzogánybuka.	Deichselfette, die; tartóláncz, nyaklóláncz.
Dedreißig, das; miletakaró.	Degenquaste, die; kardhoji, kardczatrang.	Deichselzperd, das; rudasló, rudas.
Dedwert, das, l. Blendwert.	Degenreife, die; kardhüvely.	Deichselzring, der; rúdkarika.
Declination, die; ejtegetés, (nyelvtudományban); eltérés, elfordulás.	Degenröhre, die; kardcső.	Deichufer, das; gátpart, töltéses part.
Decliniren, es. és k. ejteget, (szöveget st.); eltér, elfordul (a' mágnostól).	Degenstange, die; kardszalag.	Deichvogt, der; gátügyi altszert.
Decret, l. Absud.	Degenstich, die; kardhegy.	Deichweg, der; gátút, töltésút.
Decret, das; rendelet, végzés.	Degenstich, der; kardszúrás.	Dein, deine, dein, mn. a' te.. ad.. od.. ed.. öd.. d; tiéd; deine, t.. öd.. öd .. öd .. öd; tucid; das ist dein,
	Dehbar, mn. nyulékony, nyujtható; terjedékeny, terjeszthető.	

ez a' tied; das ist dein Hut, ez a' te kalapod; dein Vater, atyád; deine Bücher, könyveid; die Bücher sind dein, a' könyvek a' tied.	Demokratie, die; népural-kodás.	Denker, der; gondolkodó.
Deinethalten, Deinethwegen, um Deinethwillen, ih. te éretted, miattad, kedvedért.	Demokratisch, mn. és ih. népuralkodási; népural-kodásilag.	Denksireiheit, die; gondol-kodási szabadság.
Deinlich, Deine (der, die, das), nm. tied, a' tied; die deinigen, tied, a' tied; es geht um das Mein und Dein, az enyóm és tied körül forog a' kérdés.	Demonstration, die; mutató, hebizonyítás; rámutatás; ál hadmozdulat.	Denkkraft, die; gondolkodó teheiség.
Deißel, die; bárd, ácsbárd, szinlőbárd.	Demnth, die; alázat, aláza-tosság.	Denklehre, die; gondolko-dástudomány.
Deiß, der; deista, isten-hívő, (isteni jelentések' s szontháromság'hivése nél-kül).	Demüthig, mn. és ih. aláza-tos, magameglázó. —, ih. alázatosan.	Denkmal, das; emlék, emlékjel.
Deißerich, die; istenhívőség.	Demüthigen, ca. és vh. aláz, megaláz; magát megalázza.	Denkmünze, die; emlékpénz.
Deißlich, mn. és ih. isten-hívő; istenhívőleg.	Demüthigung, die; megalá-zás, megalázódás.	Denksünste, die; emlékoszlop.
Delicat, mn. finom; gyön-géd, kényes; érzékeny; kellemes íz. —, ih. finom-lú; gyöngéden, kénye-sen; édesdeden.	Demütigen, cs. és vh. aláz, megaláz; magát megalázza.	Denkschrift, die; emlékirat, följírás.
Delicatsse, die; finomság; gyöngédség; kényesség; édesedség; kellemes íz.	Demütigung, l. Baumstein.	Denkspruch, der; emlékmön-dás; jelmondat.
Destinant, der; gonaszt-vő; vőtkes.	Denksun, cs. kalapál, kive-roget p. o. (kaszaélt).	Denkstein, der; emlékkő.
Delfin, der; delfin.	Denkart, l. Denkart.	Denkungsart, die; gondol-kodásmód.
Demagog, der; népharát, domagóg.	Denkbar, mn. gondolható.	Denkwürdig, mn. emléke-zetes, emlékesetre méltó. —, ih. emlékezetesen, emlékesetre méltólag.
Demant, l. Diamant.	Denkbild, das; jelkép.	Denkwürdigsteit, die; emlé-kezetesség, nevezetesség. — feiten, t. emlékezetes dolgok, nevezetességek.
Demnach, ksz. hát, tehát, és így, azért, annako-kórt, o' szerint; mintán, minekutána; minthogy.	Denken, cs. és k. rh. gondol; gondolkodik; gondolkozik; elgondol, gondolóra vezet; hisz, itél; megemlékezik, megemle-get; szándékozik; au v. auf etwas —, valami fe-lől v. valamiről gondol-kozni; auf etwas Bese—, rosszat forgatni azérben; was — Sie davon? mit itél felőle? ich denke mor-gen nachzureisen, holnap elutazni szándékozem; sich etwas —, képzelni, gondolni valamit magá-ban; der Mensch denkt, Gott lenkt, szegény em-ber' szándékát boldog isten bírja.	Denkzeit, die; emlékkor, emlékezetes idősak.
Demnachst, ih. minél előbb; azután.	Denken, cs. és k. rh. gondol; gondolkodik; megemlékezik, megemle-get; szándékozik; au v. auf etwas —, valami fe-lől v. valamiről gondol-kozni; auf etwas Bese—, rosszat forgatni azérben; was — Sie davon? mit itél felőle? ich denke mor-gen nachzureisen, holnap elutazni szándékozem; sich etwas —, képzelni, gondolni valamit magá-ban; der Mensch denkt, Gott lenkt, szegény em-ber' szándékát boldog isten bírja.	Denkzeitel, der; emléklevél, emlékirat.
Demokrat, der; nápkor-mány' barátja.	Denken, das; gondolás, gondolkodás; emlékezés; vélekedés.	Denkzeitung, der; emlékkor, emlékezetes idősak.

Demuntation, die; beadás, bevádolás.
 Denunciren, es. bead, bevádol.
 Departement, das; hivatalosztály; kerület.
 Dependenz, die; függés.
 Dependiren, vb. függ (valakitől).
 Desesche, die; hivatalos levél, parancs; hivatalos tudósítás.
 Deponiren, es. letesz, átad, hagy, (folyvígázat végett).
 Depositengeld, das; letett pénz.
 Depositum, das; letét, letett jöszög.
 Deputat, das; járandóság; mellékfizetés (p. o. eleseghől. fából st.).
 Deputation, die; küldöttség, követség.
 Deputiren, es. kiküld, követséghe küld.
 Deputierte, der; küldött, követ.
 Der, (hím nemszó); az, a'.
 Der, nm. ez, ezen; az, azon; ki, a' ki; melly, a' melly.
 Derb, mn. szilárd, sűrű, tömött; kemény; durva, zord, zordon, erős, vastag, nyers. —, ih. szilárdul, sűrűen, tömötten; keményen; zordonul, nyersen.
 Derbheit, die; szilárdság, sűrűség, tömöttőség; keménység; zordonság.
 Dereinst, ih. valaha, jövőleg, jövendőben.
 Derenthalben, Derentwegen, Derentwilen, ih. azért, örte, azokért, a' mellyért, a' kiért, a' mellyekért.
 Dergestalt, ih. és ksz. il-

lyen, olyan, illyenek, olyanok; olly, annyira, elannyira; úgy.
 Dergeleichen, mn. illy, olly, illyen, olyan, afféle, efféle; a' millyen, a' millyenek.
 Derjenige, nm. az, az a', az az, azon.
 Dermaleinst, l. Dereinst, Ähnftig.
 Dermaßen, ih. most, mostan, mostanában, jelenleg.
 Dermalig, mn. mostani, jelen, mai.
 Dermaßen, ih. annyira, olly igen, olly mértékben.
 Dero, nm. (kegyed' a-e-ja-je).
 Derohalben, Derowegen, l. Deshalb, Deswegen.
 Derfelbe, Derfelbige, nm. ugyanaz, azon, épen az; az.
 Derweise, l. Unterdesfen.
 Derwissh, der; dervis, török harát v. pap.
 Deserteur, der; szökövény, szökött katona; átszökött.
 Desertion, die; átszökés, átszökés.
 Desertiren, k. elszökik, átszökik.
 Desfallt, ih. azon esetre, azon esetben.
 Desgleichen, mn. illyen, az illyen, efféle; a' millyen. —, ih. úgy, szüntügy, hasonlólág. —, ksz. valamint, nem különben, imót.
 Deshalb, Deshalbent, ih. azért, azon okból, mire nözve. —, ksz. a' honnan, tehát.
 Despot, der; despota, kényúr.
 Despotisch, mn. és ih. despotai, kényúri; despota-ként, kényúrilag.

Despotismus, der; despotismus, kényuraság.
 Desenthalben, — wegen, um — willen, l. Deswegen.
 Destilliren, es. lepárol.
 Destilliren, das; lepárolás.
 Destillirer, der; lepároló.
 Destillirkolben, der; lombik.
 Destillirhammer, die; lepároló mőhely.
 Destillirkunst, die; lepároló mesterség.
 Destillirofen, der; lepároló kemence.
 Desjo, ih. mennél, minél, annál; desto eher, desto besser, minél előbb, annál jobb; (um) — besser, schimuer, mehr, we-niger, weil st. annál jobb, rosszabb, inkább, kevésbé, hogy v. mivel st.
 Deswegen, Deswilen, ih. és ksz. azért, annak-okaért, azon okból; eben —, ugyan azért; — weil, azért, mert.
 Desfachement, das; seregosztály, kiküldött csapat.
 Desfachiren; es. seregoztályt küld.
 Detail, das; részlet.
 Detailiren, es. részletesen előad.
 Detto, mn. ugyanaz.
 Deube, l. Diebstahl, Diebstehen, l. Däuchten.
 Deut, der; (hollandj pénz).
 Deute, l. Düte.
 Deutsen, die; nevetségés és hamis fejtegetés, bal magyaráztatás.
 Deuteler, der; bal magyarázató.
 Deuteln, es. balul magyarázgat.
 Deuten, es. fejteget, magyaráz. —, k. inutat (-ra

- re); megjelel, kijelel; auf etwas —, czélzani valamire.
- Deuter, der; fejtő, magyarázó.
- Deutlich, mn. világos, tiszta, nyilvános; érthető. —, ih. világosan, tisztán, nyilván; érthetőleg.
- Deutlichkeit, die; világosság, nyilvánosság, érthetőség.
- Deutsch, mn. német; egyenes, egyenesszívű, őszinte. —, ih. németül, németként, német módra; egyenes szívvel, őszintén, egyenesen.
- Deutsch, das; német nyelv.
- Deutsche, der; német.
- Deutschland, das; Németország.
- Deutschnesser, der; németrendű nagymestere.
- Deutung, die; kifejtés, fejtetetés, magyarázás.
- Devise, die; jelmondat; emlékmondat.
- Diabem, das; fejdísz.
- Dialect, l. Mundart. Dialectif, l. Vernunftlehre.
- Dialog, der; beszélgetés.
- Diamant, der; gyémánt.
- Diamanten, mn. gyémánt, gyémántbólvaló.
- Diamantgetischt, das; gyémántmérték.
- Diamantgrube, die; gyémántbánya.
- Diamanthändler, Diamantfchneider, der; gyémántáros; gyémántmetsző.
- Diamantflugel, die; gyémántgomb.
- Diamantmuster, die; gyémántház.
- Diamantnadel, die; gyémánttű.
- Diamantstaub, der; gyémántpor.
- Diameter, l. Durchmesser.
- Dicht, die; életrend, közélet.
- Dichtef, die; életrendű tudománya.
- Dichtefisch, mn. életrendi, közéleti.
- Dicht, mn. sűrű, tömött. —, ih. sűrűen, tömötten.
- Dichte, die; sűrűség; tömörség.
- Dichten, es. sűrít.
- Dichten, es. és k. (auf etwas) eszmél, gondolkodik, tőri a' fejét valami; költ; kohol.
- Dichten, das; eszmélés, gondolkodás; versköltés; koholás.
- Dichter, der; költő, költész, versszerző.
- Dichterdor, die; költőér.
- Dichterdauer, das, — gluth, die; költőtűz, költésző.
- Dichtergeist, der; költőszellem.
- Dichtersich, mn. és ih. költői; költőileg.
- Dichtering, der; költőncz, versfaragó, versgyártó.
- Dichtersperd, das; költőmón, pegszus.
- Dichtersperd, der; költőforrás.
- Dichtigkeit, die; sűrűség, tömörség.
- Dichtigkeitmesser, der; tömörségmérő.
- Dichtkraft, die; költőtehetség.
- Dichtkunst, die; költés, költészség.
- Dichtung, die; költés, költemény.
- Dichtwerk, das; kötelezőpü, (szóltéppelt kötelekből hajó' réseinek ic. kötömésére).
- Dick, mn. vastag; sűrű; testes; pohos, potrohos; kövér, hizodalmas; felsuvadott, puffadt, puffedt; ein dickes Bret, vastag deszka; eine dicke Luft, sűrű lég; ein dicke Mann, testes ember.
- Dickarmig, mn. vastagkaru.
- Dickarsichtig, mn. faros, nagyülepű.
- Dickbändig, mn. pófok, potfos.
- Dickbauch, der; pohos, potrohos, hasók.
- Dickbändig, mn. pohos, potrohos.
- Dickein, das; czomb.
- Dickeinig, mn. czomhos.
- Dickflatt, das; pozsga, (növény).
- Dickflüg, mn. mellek.
- Dickdarm, der; vastagbél.
- Dicke, die; vastagság; sűrűség; testesség, pohosság.
- Dickfisch, der; jászkeszeg.
- Dickfleischig, mn. húsos, izmos.
- Dickhaarig, mn. sűrűhaju; vastagszórú.
- Dickhäutig, mn. vastagbőrű; vastaghéju.
- Dickhäufig, mn. vastagnyaku.
- Dickhüllig, mn. vastaghéju; vastaghüvelyű.
- Dicksicht, das; sűrű, sűrűség.
- Dickkopf, der; nagyfejű (ember); buczkó, buki (gyermek); butafejű.
- Dickröhig, mn. fejtök, nagyfejű; feles, nyakas.
- Dicklaubig, Dicklaubst, mn. sűrűlevelű, lombos.
- Dickleibig, mn. testes, pohos, potrohos.
- Dickleibigkeit, die; testesség, pohosság.

Diétió, mn. vaskos; vas-
 tagocska.
 Diénafig, mn. vastagorrú.
 Diérrübe, die; fejer répa.
 Diérrüdig, mn. vállas.
 Diéshafig, Diéshállig, mn.
 vastagbőrü v. hóju.
 Diéshabef, Diéshabflet,
 der; vasorrú magnytó,
 (madár).
 Diéshain, der; vastag gyé-
 mánt, (mellynek csak
 föle van megmetszve).
 Diéshafet, der; fletptallér,
 (spanyol pénz).
 Diéshafst, der; pohos, pot-
 rohos, hasók, pohók.
 Diéshafst, der; vastagsági
 körmérő.
 Diéshafet, der; dictator,
 fenn-v. teljeshatalmu pa-
 rancsoló.
 Diéshafet, die; fennhatalmu
 kormány.
 Diéshafet, cs. mondogat,
 előmondogat; mond, hoz
 (büntetést).
 Die, (növeomet jelentő szóc-
 ka); az, a'.
 Dieb, der; tolvaj, or, orv,
 lopó, zsivány.
 Diebeteu, die; tolvajság,
 tolvajkodás.
 Diebifó, mn. lopó, tolvaj-
 kodó. —, ik. tolvaj mód-
 ra, lopva, tolvajkodva.
 Diebshafte, die; tolvajtár-
 aság, orczimboraság.
 Diebshafst, der; tolvajtárs,
 orczimbora.
 Diebshafst, die; tolvajta-
 nya.
 Diebshafst, die; tolvaj v.
 zsiványbarlang.
 Diebshafst, der; kártékony
 surdancs.
 Diebshafst, die; tolvaj-
 lámpa.

Diebshafst, Diebshafst, das;
 tolvaj-, v. zsiványfészek.
 Diebshafst, der; tolvaj-
 kules.
 Diebshafst, l. Epifshafst-
 sprache.
 Diebshafst, der; tolvajság,
 lopás.
 Diebshafst, nm. az.
 Diebshafst, die; deszka, palló;
 padlat; pitvar.
 Diebshafst, cs. kideszkáz, ki-
 pallós.
 Diebshafst, das; deszkázat.
 Diebshafst, k. szolgál; szolgál-
 latot tesz; használ, vá-
 lik, lesz, van; eíneum —,
 valakinek szolgálni; bei
 eíneum —, valakinél szol-
 gálni v. szolgálatban lenni;
 dem Bateksafte, dem
 Staate —, a' hazát, az
 országot szolgálni; wie
 hoch dient er? mennyi a'
 fizetése? er hat mir als
 Advocat ic. gedient; ügy-
 védem ic. volt; zu v.
 statt etwas —, valami
 gyanánt szolgálni; es dient
 zum Beweife, bizonyosá-
 gúl szolgál v. van; eíneum
 mit etwas —, valakinek
 valamivel szolgálni; da-
 mit ist mir nicht gedient,
 ez nekem nem használ,
 az rajtam nem segít;
 Ihnen zu —, szolgálatjára.
 Diener, der; azolga; inas,
 legény, holtos legény;
 sergéd; Ihr —! szolgálja!
 eíneum eíneum — machen,
 valakinek meghajtani magát.
 Dienerinn, die; szolgáló
 leány; ich bin Ihre —,
 szolgálója.
 Dienershafst, die; csolódek,
 inasok, szolgák.
 Diebshafst, mn. hasznos, jó,
 szolgálatos.

Dienst, der; szolgálat; hí-
 vatal; szíveség; eíneum
 gute Dienste leisten, va-
 lakinek jó szolgálatokat
 tenni; was steht zu Ihren
 Diensten? mivel szolgál-
 hatok? mit tetszik pa-
 rancsolni? bei eíneum in
 Diensten stehen, valaki-
 nél szolgálatban lenni;
 er ist außer Diensten,
 szolgálaton kívül van, nem
 szolgál; aus dem Dienste
 gehen, szolgálatját, híva-
 talát elhagyni; Dienste
 nehmen, katonává lenni,
 katonák közé állani.
 Dienstshafst, das; hivatal-
 ka, szolgálatka.
 Diensttag, Diensttag, der;
 kedd.
 Dienstshafst, die; szol-
 gálatjárnálás.
 Dienstbar, mn. szolgálni kö-
 telos; robotos, robot
 alá vetetett.
 Dienstbarheit, die; szolgál-
 latra köteleztetés; szol-
 gaság, szolga állapot.
 Dienstshafst, mn. szolgál-
 ni-kiváúó, szolgálatra ter-
 mett.
 Dienstshafstheit, die; szol-
 gálni-kiváúás, szolgálat-
 ra természeg.
 Dienstshafst, der; csolód.
 Dienstshafst, der; szolgálati
 v. hivatali buzgóság, buz-
 galom.
 Dienstshafst, mn. buzgó,
 szorgalmas szolgálatjá-
 ban, szolgálni kész.
 Dienstshafst, die; el-
 hocatás (szolgálatból).
 Dienstshafst, mn. buzgó
 szolga, szolgálatra ter-
 mett.
 Dienstshafst, mn. szolgálat-

- ra-kész, szolgálni-kész v. kívánó. —, ih szolgálni-készséggel.
- Dienstfertigkeit, die; szolgálói-készség.
- Dienstfrei, mn. készszolgálatu.
- Dienstfrei, mn. szolgálattól ment v. szabad.
- Dienstgefälligkeit; die; szolgálói-készség, szívesség.
- Dienstgeld, das; robotpénz, szakmánpénz.
- Dienstgenos, der; tisztárs.
- Dienstgesuch, das; szolgálókeresés, hivatalkérés.
- Diensthaft, mn. robotos v. szakmányos, (jobbágy).
- Diensthufe, die; robotos v. szakmányos telek.
- Dienstjahr, das; szolgálóév.
- Dienstleute, der; béres szolga.
- Dienstleistung, die; szolgálat, szolgálattétel.
- Dienstleute, t. családok.
- Dienstlohn, der; bér, szolgálattér.
- Dienstlos, mn. hivataltalan; szolgálattalan.
- Dienstmad, die; szolgáló leány.
- Dienstverf, das; katonaló; robotos v. szakmányos ló.
- Dienstpflicht, die; szolgálói v. hivatalos kötelesség; robotolási kötelesség; jobbhágyi kötelesség.
- Dienstpflichtig, mn. szolgálói v. katonáskodni köteles; robotos.
- Dienstvoll, das; családcsig. családok.
- Dienstwillig, mn. szolgálótra kész, készszolgálatu.
- Dienstwilligkeit, die; szolgálótra-készség.
- Dienst, der; som, somfa.
- Dieselde, (növény) nm. az ugyanaz.
- Dieser, diese, dieses, nm. ez, ó, ez a', ez az, ezen.
- Dieserwegen, l. Deswegen.
- Diesfalls, ih. ezen esetben; erre nézve.
- Diesjährig, mn. idei.
- Diesmal, diesmal, ih. most, mostan, most egyszer, ekkor. —ig, mn. mostani.
- Diesseitig, mn. innenső, innen.
- Diesseits, ih. innen. —, ej. -n innen; — des Flusses, a' folyón innen.
- Dies, nm. ez.
- Dietrich, der; Nitrik, (föld); tolvajkula.
- Dietweil, l. Weil, Differenz, die, l. Unterschied.
- Difficultät, die; nehézség, bökkenő.
- Digeriren, es. emészt, megemészt.
- Digestion, die; emésztés.
- Digestiv, mn. emésztő.
- Dill, der, Dille, die; kapor.
- Dille, die; bölcső, (lámpán st.).
- Dilettant, der; művészetkedvelő.
- Ding, das; dolog, izé, was ist das für ein —? mi ez az? vor allen Dingen, mindennek felett; guter Dinge sein, jó kedvvel lenni; das geht nicht von rechten Dingen zu, ez nem foly v. meggy. mint kellene; das dumme —! a' balga: die artigen Dinge, módos, furcsa leánykák, gyermekek; gut — will Weise haben, minden jóhoz idő kell: aller guten Dinge müssen drei sein, három a' jó, három a' teljes szám.
- Dinghen, Dingelchen, das; dolgoeska, izécske.
- Dingen, es. rh. bérel, fogad, kifogad, megfogad. —, rh. alkuszik.
- Dingevenig, der; előpénz.
- Dinggericht, das; salusi törvényszék.
- Dinglich, mn. dologhoz tartozó.
- Dintel, der, tönköly. — gerste, die; német árpa.
- Dinte st. l. Tinte.
- Dübel, die; egyházmegye.
- Dionyschen, das; Dénike.
- Dionysia, die; Dionysia.
- Dionysus, der; Dénes, Dienes.
- Diphthong, l. Doppellaut, Doppellauter.
- Dipsem, das; oklevél.
- Diplomatil, die; oklevéltudomány, követségstudomány.
- Diplomatiker, der; oklevélész; követségstudományértő, diplomatikus.
- Diplomatisch, mn. oklevéli; követségi, követséghez tartozó. —, ih. oklevélkel; diplomatico.
- Diptam, der; ezerjő.
- Direction, die; irány, irányítás, kormányzás.
- Director, der; igazgató.
- Directorium, das; igazgatótanács; órakormány.
- Dirigiren, es. kormányoz. igazgat; intéz.
- Dirne, die; leány, leányzó, hajadon, kurva; szol-

- gáló, szolgálóleány; gyanús erkölcsű leány.
- Discont**, der; felhang.
- Discontist**, der; felhang-dncklő.
- Discontsteige**, — állte, die; felhangu hegedű, fuvola.
- Disciplin**, die; fenyték, rendtartás, tudomány.
- Discontiren**, cs. leház, leszámol, (váltoknál).
- Discours**, der, l. Gespräch.
- Disgustiren**, cs. elkedvetlenít, elkésérít, kedvét szegi valakinek.
- Dispensation**, die; felszabadítás, feloldozás, fölmentés.
- Dispensatorium**, das; gyógyszerkönyv.
- Dispensiren**, cs. felszabadít, feloldoz, fölment.
- Disponiren**, cs. elintéz, elrendel, helyzetet; gut oder schlecht disponirt sein, jó v. rossz kedvében lenni.
- Disposition**, die; elintézés, elrendelés; hajlandóság, tulajdonság; idom.
- Disproportion**, die; aránytalanság.
- Disproportionirt**, mn. aránytalan.
- Disputation**, die; szóvita, szóvetekedés, vetekedő értekezés.
- Disputiren**, k. vitáz, szóval vetekedk.
- Disputirer**, der; szóvítás; értekező.
- Disputirlich**, l. Streitig, Streitstückig.
- Dissertation**, die; tudós értekezés.
- Dissertiren**, k. értekezik.
- Dissident**, der; nem catholicus, (a' lengyeleknél).
- Dissonanz**, die, l. Misklang.
- Distanz**, die; távol, távol-ság.
- Distel**, die; bogács.
- Distelfint**, der; tengelicz.
- Distelfürmig**, mn. bogács-alaku.
- Distelhaude**, Distelsichel, die; bogács-sarló.
- Distelig**, mn. bogácsos.
- Distelkopf**, der; bogácsfej.
- Distellaut**, die; bogácsotű.
- Distelforden**, der; bogácsrend, (Scotiában).
- Distelritter**, der; bogácsrend' vitéze.
- Distichon**, das; distichon.
- Distilliren**, l. Destilliren.
- Distinction**, die; megkülönböztetés, különseg.
- Distinguiren**, cs. megkülönböztet.
- Distict**, l. Bezirk.
- Divan**, der; díván, török istanács; pamlag.
- Diverfion**, die; (a' hadtudományban) mellékes és váratlan meglepetés.
- Divertiren**, vh. mulatkozik.
- Divid**, der; elválasztó jel.
- Division**, die; osztás; seregosztály.
- Doniper**, der; Borisxtencs, Dniiper, (folyó).
- Donier**, der; Uniszter, (folyó).
- Döbel**, der; dobancs, (hal); czövek, csap.
- Döbeln**, cs. csapra ereszt, csappal összefoglal, (deszkákat st.).
- Doberzig**, l. Schwül.
- Dob**, kez. és ih. mégis, mindasámtal, csakugyan; de, azonban; ugyan; bár; — nicht, még sem; nicht —, nem úgy, még sem úgy; kommen Sie —, u-
- gyan jöjjen, kérem; lass mich — in Ruhe, hagyj békét már; so antworte —, felelj hát; das — mein Vater káme, oh, bár atyám jöne.
- Docht**, der; bel, gyertyabel; mécsbél.
- Dochtmeffer**, das; gyertyabel-metazó.
- Dofe**, Dogge, die; szelindek, angol kutya.
- Dofe**, die; báb, játszó baba; zömök oszlop; hajóhely, hajóállás, hajókészítő-hely.
- Dofen**, cs. hajót előállít, készít. —, k. bábozik, bábbal játszik.
- Dofengeländer**, das; zömökoszlopu korlátozat.
- Doctor**, der; doctor; orvos, gyógyszer.
- Doctorat**, das; doctorság.
- Doctormäßig**, mn. doctori, doctoros.
- Doctorn**, Doctern, k. gyógyszerekkel él; orvosolgal, gyógyszerkodik.
- Doctorpromotion**, die; doctorságra iktatás.
- Doctorwürde**, die; doctori rang, doctorság.
- Document**, das, l. Urkunde, Beleg.
- Dogge**, die; szelindek.
- Dogmatif**, die; hittudomány.
- Dogmatifch**, mn. hittudományi.
- Dohle**, die; csóka.
- Dohne**, die; hurok, tör, török, csekle.
- Dohlenfang**, der; törrel-madarászás, cseklőzet.
- Dohlenreich**, Dohlenreich, der; vetett török.
- Dofch**, der; tör, gyilok, handzsár; mit einem Dof-

- de erstein, törrel agyon
szúrni, meggyilkolni.
- Dolce, die; csúcs, tető;
ernyő, (fűvésztudomány-
ban).
- Doldenbrüg, mn. ernyős.
- Doldengewächse, t. ernyős
növények.
- Dolman, der; dolmány.
- Dolmetschen, cs. tolmácsol,
megfejt.
- Dolmetscher, der; tolmács,
megfejtő, magyarázó.
- Dolmetschung, die; tolmá-
csolás.
- Dom, der; kúp, kúpfelel,
küptető; székesegyház.
- Domäne, die, Domänengut,
das; országos jószág.
- Domänenkammer, die; or-
szágos-jószágai kamara.
- Domänenrath, der; orszá-
gos-jószágai tanácsnok.
- Domkapitel, der; főkáptalan.
- Domdechant, der; káptalan'
dékánja.
- Domherr, der; kanonok.
- Domherrlich, mn. kanonoki.
- Domherrnstelle, die; kano-
nokság.
- Domiceilar, der; ifju ka-
nonok.
- Dominicaner, der; domi-
nicanus, (szerzetes).
- Dominicus, der; Domokos,
Donk, Dösa, (szűz).
- Domino, der; domino, (ál-
orezási köpönyeg).
- Dominospiel, das; domino-
játék.
- Domiróde, die; székesegyház.
- Domkühler, der; székeseg-
yházi.
- Dompfaff, der; pirók, sü-
völtő, (madár).
- Domprediger, der; székes-
egyházi predikátor.
- Dompromst, der; nagypré-
post, (káptalanban).
- Dompromst, die; nagypré-
postság.
- Domschnepfe, die; laposorra
snef.
- Domstift, das; káptalan.
- Donat, der; Donát, (szűz).
- Donau, die; Duna.
- Donner, der; mennydörgés,
égzengés; villám, menny-
kő; dörgés, ropogás, dur-
rogás; er ist vom — er
schlagen worden, agyon
ütötte a' mennykő v. vil-
lám.
- Donnerbart, der; fülfő.
- Donnerbüsche, die; ágyu.
- Donnerer, der; dörgő,
mennydörgő.
- Donnergott, der; dörgő isten.
- Donnerkeil, der; mennykő,
istonnnyila, villám.
- Donnerknall, der; égzörre-
net, égesattanás.
- Donnerkrant, das; borsos
szaka, bürányecsesfü.
- Donnern, k. és sz-n. menny-
dörög, dörög, zeng, (az
ég); durrog; zörög, zö-
römböl, dörög; die kano-
nen —, durrognak az
ágyuk. —, cs. feldörög,
dörögve felkölt.
- Donnerschen, mn. mennydör-
géstől iszonyodó.
- Donnerschen, die; menny-
dörgésszony.
- Donnerschlag, der; menny-
kőcsapás v. ütés; das
war ein — für ihn, mint-
ha mennykő ütötte volna
meg.
- Donnerslag, der; csőtörtők.
- Donnerstein, der; villámkő.
- Donnerstimme, die; dörgő
v. mennydörgő szó.
- Donnerstrahl, der; villám,
villámsugár.
- Donnerwetter, das; égihá-
ború, vihar, égzengés,
mennydörgés.
- Donnerwolke, l. Gewitter-
wolke.
- Donnerwort, das; menny-
dörgő szó.
- Doppeltadler, der; kétfejű sas.
- Doppeltand, das; saja-
szalag.
- Doppeltbühent, der; saja-
parket.
- Doppeltbecher, der; koczka-
serleg; kettős serleg.
- Doppeltbier, das; erős v.
kétyszerített sör.
- Doppeltbisch, das; vastag
bádog.
- Doppeltbume, die; berling.
- Doppeldas, das; kettős földöl.
- Doppeltentig, mn. kétértel-
mű, kétes. —, ih. két-
értelműleg, kétessen.
- Doppeldraht, der; kettős
fonal, (vargáknál).
- Doppeltfogott, der; högőfa-
gott.
- Doppeltfinte, die; kétesövű
puska.
- Doppeltfior, der; sajalátyol.
- Doppeltfügel, die; kapu' v.
ajtó' két szárnya.
- Doppeltgliederig, mn. két-
tőtagu.
- Doppeltgold, das; vastag le-
vélárany.
- Doppeltgarbe, die; kétszaru
rézhúros hárfa.
- Doppeltgerig, mn. kétszinű,
álnok.
- Doppeltant, Doppeltanter, der;
kettőshangzó.
- Doppelfu, cs. kettős, kettő-
sít; koczkáz.
- Doppelpunkt, der; kettőspont.
- Doppelfammel, der; kéthany-
nyas hárszony.
- Doppeltfahrig, mn. kétét-
nyu.

- Doppelschild, der; pajzspár, (növény).
- Doppelschlag, der; kettőztetés, kettősülés.
- Doppelscheiter, der, 1 Ringelschlange.
- Doppelschlus, der; kettőstétel, dilemma.
- Doppelsinn, der; kétsértelom, kértelenség.
- Doppelsinnig, 1. Doppeldeutig.
- Doppelt, mn. kettős, kettőztet, páros. —, ih. kettősen, kettőzve, kétszeresen.
- Doppelte, das; kétszer vett, még nanyi.
- Doppeltastet, der; szajatalota.
- Doppelthaler, der; kettőstallér.
- Doppeltrepp, die; kettős lépcső.
- Doppeltung, die; kettőzés, kettőztetés, kettősítés.
- Doppeltzungig, mn. kétnyelvű, kétszinű.
- Doppelwitz, der; andriai észrna.
- Dorant, der; pinyó; kenyerhél ezieskőro, (növények).
- Dorf, das; falu, helység.
- Dorfart, die; falusi szokás.
- Dorfbäcker, der; falusi sütő.
- Dorfbengel, — Lümmel, der; falusi kamasz, betyár.
- Dorfbewohner, der; falusi, falusi lakos, falunlakó.
- Dorfbier, das; falusi ser.
- Dorfbrau, das; falucska.
- Dorffluur, die; falu' mezeje.
- Dorfhochzeit, die; falusi menyeköz, falusi lakodalom.
- Dorffjugend, die; falusi ifjúság v. ifjak.
- Dorffjunfer, der; falusi nemes, falusi úr.
- Dorffkirchmesse, Dorffirme, die; bucsú, falusi bucsú.
- Dorfleben, das; falusi élet.
- Dorfleute, t. falusiak.
- Dorfmadchen, das; falusi leány.
- Dorfmanier, die; falusi mód.
- Dorfmark, die; falu' határa.
- Dorfmässig, mn. falusi, parlagi. —, ih. falusilag, falusi módra, parlagilag.
- Dorfmusikant, der; falusi muzikus.
- Dorffparre, die; falusi plebánia.
- Dorffparre, der; falusi plebános.
- Dorffrichter, — schlichte, der; falusi bíró, falu' bírója.
- Dorfschaft, die; falu; falusi község, falusi nép, az egész falu.
- Dorfschenke, die; falusi kocsmá; falu' kocsmája v. csapszéke.
- Dorfschule, die; falusi iskola.
- Dorfschulmeister, der; falusi tanító, falusi iskolamester.
- Dorfsprache, die; falusi nyelv v. beszédmód.
- Dorisch, mn. doriai.
- Dorn, der; tövis, tüske; — in der Schénade, csat' peozke; — eines Pferdes, lo' vassorája, lödör; er ist mit ein — im Auge, ő ellenemre van, ő szállka szememben.
- Dornapfel, der; maszlagos redőszírom, belőndek, csudafa.
- Dornbusch, der; tövisbokor, tüske v. csipkebokor.
- Dornen, mn. tövis, tövises, tövisbőlvaló.
- Dornentrone, die; töviskorona.
- Dornhan, der; tüskés czápa.
- Dornhecke, die; tüskeövény, tövisövény, töviskerítős.
- Dornist, mn. tövises.
- Dornig, mn. tövises, tüskés.
- Dörnling, Dornschwamm, der; tövisgomba.
- Dornlos, mn. tövistelen.
- Dornmuschel, die; tüskés háromzegücsiga.
- Dornraupe, die; tüskés hernyó.
- Dornstrauch, der; tövisbokor.
- Dorothea, die; Doroltya, Dora, Dorka, (nőnév).
- Dörre, 1. Diltre és Darre.
- Dörren, k. szárad, aszik, aszalódik, megszalódik.
- Dörren, es. szárazt, aszal, megszal.
- Dörren, das; szárazítás, aszalás.
- Dörrofen, der; aszaló.
- Dörroscht, 1. Darre, Darre such.
- Dörroatzt, die; aszúsza-mölcs.
- Dorsch, der; dors' gadócz.
- Dort, ih. ott, amott; — her, onnan, amonnan; — hin, oda, amoda; — hinan, arra, amarra; — hinüber, arrafelé.
- Dortig, mn. onnani, odaváló, onnanvaló.
- Dose, die; börhöncze, hurnót - szelencze.
- Doseuthat, das; börhöncze - kép, füsteműy börhöncze - földelen.
- Dosis, Dose, die; adag.
- Dost, Dosten, der; majorán.
- Dostenkraut, das; kender pakócza.
- Dotter, der, és das; peto' v. tojás' széke, peto' v. tojás' sárgája.
- Dotterblume, die; mocsári golyahír, mocsárvirág; pongyola pitypang.
- Dottergelb, mn. peteszkészinű.

- Dottermelde, die; sárfűz.
 Drače, der; sárkány, gá-
 csér; ótágu horgony.
 Drahtbaum, der; barkó-
 cza; zelnice.
 Drahtlut, das; bodros
 uszány, (növény); vé-
 res löröm' nedve.
 Drahtschiff, der; sárkány
 ripacsihal, sárkányhal.
 Drahtstuhl, das, Draht-
 stuhl, der; sárkányfej,
 (építésben, oszlopokon);
 polka, (növény).
 Drahtschlange, die; látal-
 lan sárkány, (czimertu-
 dományban).
 Drahtstein, der; sárkánykő.
 Drahtseil, die; nehezék, drak-
 ma, (gyógyszerészségben).
 Dragant, l. Dragant.
 Dragoner, der; dragonos,
 könnyűlovas.
 Dragon, das; tákony; ke-
 nyérből cziczikó, ke-
 nyérlélvirág.
 Draht, der; sodrony, drót.
 Drahtarbeit, die; sodrony-
 mű, filigrámmű.
 Drahtarbeiter, der; sodrony-
 műves.
 Drahtband, die; sodrony-
 huzó - pad.
 Drahtbauer, der; sodrony-
 kalitka.
 Drahtbohrer, der; sodrony-
 furó.
 Drahtern, mu. sodrony,
 sodronyhál való, drót,
 drótbil való.
 Drahtgitter, das; sodrony-
 rostóly, sodronyács.
 Drahtgefäß, die; sodrony-
 teke.
 Drahtgeschloß, der; sodrony-
 gyortyartató.
 Drahtmühle, die; sodrony-
 malom.
 Drahtplatten, das; sodrony-
 lemezlés.
 Drahtplattler, der; sodrony-
 lemezlő.
 Drahtpuppe, die; sodronyháb.
 Drahtrichter, der; sodrony-
 egyenlítő.
 Drahtrolle, die; sodrony-
 henger.
 Drahtsaite, die; sodronyhúr.
 Drahtseere, die; sodrony-
 olló.
 Drahtschneider, der; so-
 dronynyiró v. metsző.
 Drahtsieb, das; sodrony-
 rosta.
 Drahtsilber, das; sodrony-
 ezüst.
 Drahtzange, die; sodrony-
 csipő.
 Drahtzieher, der; sodrony-
 huzó, drótluzó.
 Drahtzieherin, die; sodrony-
 huzás, sodronykészítés.
 Drahtzug, der, l. Draht-
 mühle, és Drahtzieherin.
 Drall, l. Drab, Dicht.
 Drama, das; színjáték,
 dráma.
 Dramatisch, mu. drámai,
 színjátéki.
 Dramaturgie, die; dramatur-
 gia, színjátéktudomány.
 Drang, der; nyomás, nyom-
 mulás, nyomódás; to-
 longás, tolakodás; erős
 vágyódás; terhel, súly;
 erőtelős.
 Drängen, cs. nyom. szo-
 rit; azorongat. —, vh.
 nyomul, nyomakodik, to-
 long, tolakodik; sich zu
 eiltwas —, illetve ügye-
 kezni tenni valamit v.
 valamihöz.
 Drängen, das; nyomás;
 nyomulás, tolongás ic.
 Drängsal, das; nyomor.

nyomorúság, iuség; nyo-
 morgattatás.

Drahten, cs. függönyökkel
 solékesít (p. o. szobát);
 bifüggönyöz, redőz, (fes-
 tésben, szobrászathán).

Draht, der; ügy-baj, fá-
 radság, vesződség.

Drahtschiff, mu. asikaró has-
 hajtó.

Draht, l. Draht.

Drahtschiff, sz-n. szakad,
 zuhog (az eső); locsog.

Drahten, ih kinn, odakinn.

Drahtschiff, die; esztergály.

Drahtschiff, cs. esztergály,
 esztergályoz.

Drahtschiff, der; esztergás,
 esztergályos.

Drahtschiffarbeit, die; eszter-
 gályos munka.

Drahtschiffhandwerk, das; esz-
 tergályosság.

Draht, der; mocskos; ganaj,
 szar, hélsár; sár; se-
 lejt; hiábavalóság.

Drahtschiff, der; ganaj-
 halom.

Draht, mu. mocskos, pisz-
 kos; ganajos, szaros; síros.

Drahtschiff, der; galacsin-
 hajtó eserebűly.

Drahtschiff, der; ganajszeker
 Drahtschiffmann, — fűr-
 ner, der; ganajszekeres,
 ganajhordó.

Drahtschiff, — filkes, der;
 ganajkosár, ganajláda.

Drahtschiff, das; ganaj v.
 személgödör.

Drahtschiff, der; piszok, disznó.

Drahtschiff, der; ganajaut,
 személtaut.

Drahtschiff, l. Esztergály.

Drahtschiff, l. Drahtschiff.

Drahtschiff, mu. fordítható,
 forgatható.

Drahtschiff, die; forgóhid

Dreheisen, das; esztergúzovás v. véő; laukulos.
 Drehen, es. fordít, forgat, hajtogat; csavar, teker; perget (p. o. orsót); sodor; esztergáz, das Rad —, kerekét hajtani, forgatni; einem den Degen aus der Hand —, kitekerni valaki' kezéből a' kardot; Seife —, kötelel gyártani. —, k. és vh. fordül, csavarodik, csavarúl, előr; sorog; megfordül; drehend werden, elszédülni; der Wind drehet sich, megfordül a' szél; einem eine Nase —, valakit elimitui, elhítoeti.
 Drehen, das; forgatás; hajtás; forgás ic.
 Dreher, der; forgató, hajtó; sorompó.
 Drehhals, l. Wendehals.
 Drehtäfel, der; vizsodró, (hogár).
 Drehtrankheit, die; kergeség, kergatog.
 Drehtraul, das; magtaraj.
 Drehtäfel, der; eszterga.
 Drehling, der; forgató miv; kerge juh.
 Drehnadel, die; forgótű.
 Drehergel, die; sípláda.
 Drehrad, das; hajtókerék.
 Drehscheibe, die; korong; orsó; eszterga.
 Drehschliff, der; esztergázó - acél v. véő.
 Drehschliff, der; forgószék; kis eszterga.
 Drehtisch, der; forgóasztal.
 Drehung, die; forgatás; forgás.
 Drehwürfel, der; forgókocka.
 Dreiß, un. merész. háter; mesészkedő; vakmerő. —,

ih. merészen, merész - kedve; vakmerőn.
 Dreißigkeit, die; merészsg; vakmerőség.
 Dreiß, l. Munter, Lebhaft, és Drillich.
 Dreßben, es. rh. csépel; megcsépel, megpáhol, meglanakol, megver.
 Dreßben, das; cséplés.
 Dreßber, der; cséplő.
 Dreßberlohn, der; cséplőbör.
 Dreßstegel, der; cséplő, cséplősa.
 Dreßmaschinen, die; cséplőmű.
 Dreßtenne, die; cséplőszéru.
 Dreßzeit, die; cséplés' ideje.
 Dreßden, das; Drezda, (város).
 Dreßfren, es. idomít, tanogat.
 Dren, un. három. —, ih. hárman; es sind unser —, hárman vagyunk.
 Drenbeinig, Drenfüßig, un. háromlábú.
 Drenblatt, das; komotý, löher; pótalj; háromlevelű hangó.
 Drenblattertig, un. háromlevelű.
 Drenbender, der; háromfüdelű v. omeletű hadihajó.
 Drenbraut, der; háromnyüstös szövet.
 Drenbräutig, un. háromsodrású, háromszálú, háromnyüstös.
 Drened, das; háromszög.
 Drenedig, un. háromszögű.
 Drenedstehre, die; háromszög - tudomány.
 Dreneinig, un. egyhárom, egyháromságú.
 Dreineinigkeit, die; egyháromság.
 Dreer, der; három. hármas; hárompázas.

Dreherfen, un. háromfőle.
 Drenfach, Drenfaltig, Drenfaltig, un. hármas, háromszoros, háromrétű.
 —, ih. hármasan, háromszorosan, háromrétű; das Drenfache, háromszor annyi.
 Drenfaltigkeit, die; háromság.
 Drenfachsbilume, die; árva v. háromszínű viola.
 Drenfährig, un. háromszínű.
 Drenfüß, der; vsaláb.
 Drenfliedrig, un. háromtagú, háromizű.
 Drenhaugig, Drenschülrig, un. háromkaszálalu.
 Drenhährig, un. hároméves, három esztendő; három esztendei.
 Drenklang, der; hármashang.
 Drenkniggefest, das; vizkezeszt.
 Drenkörfig, un. háromfejű; der drenkörfige Muskel, háromfejű izom.
 Drenlaut, Drenlauter, der; hármas hangzó, háromhangú betű.
 Drenlina, der; harmadrész; hármas, (pénz); hármas (gyermek).
 Drenlührig, un. háromlato.
 Drenmal, ih. háromszor; — so viel, három annyi.
 Drenmalig, un. háromszori.
 Drenmenetlich, un. háromhónapi. —, ih. háromhónaponként.
 Drenpfündig, un. háromfontos.
 Drenruderig, un. három evezetű (hajó).
 Drenfaltig, un. háromhúros.
 Drenschneidig, un. háromoldalú, hárommelű.
 Drenseitig, un. háromoldalu.
 Drenstüg, un. háromülösű.

Drehschiff, mn. három-
hasúbu v. metszcsü; há-
romszor hasítható.

Drehschnig, mn. három-
igás.

Drehschiff, mn. háromhe-
gyü, háromágu.

Drehsig, mn. harmincz.

Drehsiger, der; harmincz-
dos; harminczéves.

Drehsigbüch, mn. harmincz-
éves. harmincz-cztendő.

Drehsigle, mn. harmin-
czadik.

Drehsimmig, mn. három-
szavu.

Drehsünb, mn. háromórai.

Drehsylb, mn. háromszó-
tagu.

Drehtägig, mn. harmadnap;
harmadnapos; das drehtägige Fieber, harmad-
napos váltóláz, v. hideg-
lölés.

Drehtheilig, mn. háromrészü.

Drehtertel, das; három-
negyed.

Drehtsz, der; szigony; hut-
sza, (növény); szigony-
farku sügér.

Drehtszig, Drehtszing, mn.
háromágu.

Drehtszeh, mn. tizenhárom.

Drehtszute, mn. tizenhar-
madik.

Drehtszöhret, der; pergősuró.

Drehtsz, cs. forgat, porgat;
sür; kunyoril.

Drehtszschön, das; pergő-
kalt, szégyenház.

Drehtszsch, der; háromnyütös
vászón.

Drehtsz, der, Drehtszschind,
das; hármas gyermek,
hármancz.

Drehtsz, cs. és k. rh. nyom-
mul, bonyomul, tödül;
áthat (valamin). átszivé-
rog (mint a' víz), behat;

mit Gewalt durch einen
Paß —, erővel keresztül
törni a' szorúlaton; in
einen —, erőtetni, szó-
val kényszeríteni valakit,
valamire bírni ügyekezi-
ni; in ein Geheimniß
—, a' titokba behatni;
auf etwas —, nagyon sür-
getni valamit, erővel rajta
lenni valamin; einen zu
etwas —, valakit vala-
mire kényszeríteni, erő-
tetni; sich zu etwas —,
valahová tolakodni, be-
férkezni.

Dringend, mn. süge ő,
szorgos, nagy. fontos;
hatható. —, ih. hatha-
tósan.

Dritte, mn. harmadik, har-
mad.

Drittel, Drittheil, das;
harmadrész, harmad

Drittens, zum Dritten, ih.
harmadszor.

Dritthalb, mn. harmadfél.

Droben, ih. oda v. ott fenn.

Droget, der; drogelt,
(szövet).

Drohen, k. fenyeget, fen-
yegetőzik; das Haus droht
einzufallen, a' ház bedő-
léssel fenyeget.

Drohend, mn. fenyegető,
fenyegetőző. —, ih. fen-
yegetve, fenyegetőzve.

Drohne, die; here.

Drohung, die; fenyegetés,
fenyegetőzés.

Drohwort, das; fenyege-
tőszó.

Drohzig, mn. suresa, ho-
hókás. —, ih. suresán,
hohókásan.

Dromedar, der; kőönséges
tevo.

Drogen, k. rong, reszket,
rozog.

Dronze, die; lepcsés dudá.
Drossel, die; rigó, huro-
madár; göge; Adam's al-
mája, torokhúb; kule-
csont.

Drosselader, die; torkolatér.
Drosselgrau, mn. huro-
szürke.

Drüsen, ih. túl, túlfelől,
túnnan.

Drücker, l. Darfber.

Druß, der; nyomás, össze-
nyomás, szorítás; nyom-
tatás; elnyomás, nyomor-
gatás; einem den Leuten
— geben, val. kit kész
veszedelembe taszítani.
valakin végső esapást
ejteni.

Druß, cs. nyomtat, (köny-
vot, gylesot ic.).

Drüsen, cs. nyom, szorít,
meg-, kinyom; rányom,
ráüt (pecsétet); nyomor-
gat, saanygat, szoron-
gat; einem die Hand —,
valakinek kezét megszo-
rítani; die Schuße — mich,
a' csizma (lábbeli) szorit-
ja lábomat; zu Boden —,
földig sujtani v. nyom-
ni; er weiß nicht wo mich
der Schuh drückt, nem
tudja mi az én hajom.
hol az én hibém. —, vh.
összenyomódik, megtörő-
dik; ellopódzik, elvaka-
rodik.

Drüßend, mn. nyomasztó,
szorongató, súlyos, ter-
hes; rekkenő.

Drüßer, der; kilincsfej,
kilincsnyomó; nyomatý,
(a' puskán).

Drüßer, der; nyomtató.

Drüßeren, der; nyomtatás,
nyomtató-íntozot.

Drüßerfarbe, — schwärze,
die; nyomtató-festék.

- Druckerlohn, der; nyomtatásbér.
- Druckerpresse, die; sajtó, könyvsajtó.
- Druckfehler, der; nyomtatáshiba.
- Druckgewicht; das; nyomó-súly.
- Druckkosten, t. nyomtatási költség.
- Druckkraft, die; nyomóerő, súlyerő.
- Druckmaschine, die; nyomóerőmű.
- Druckort, der; nyomtatás helye.
- Druckpapier, das; nyomtató-papíros.
- Druckergament, das; velin.
- Druckprobe, die; próbanyomat.
- Druckschrift, die; nyomtatóbetű; nyomtatott munka.
- Druckstein, k. tétővász, késéng.
- Druckwerk, das; nyomómű.
- Drud, der; ijesztő, manó, lidércz. #
- Drude, die; boszorkány.
- Drudenfuß, der; kapcsos korpafű, kapcsos moh.
- Druide, der; druid, (czelta isten); varázsló.
- Drum, Drumter, l. Darum, Darunter.
- Drunten, ih. ott alant, oda alá, lent, oda lent.
- Drübsching, der; veres galócza.
- Druse, die; sejtés ércz; lónátha.
- Drüse, die; mirigy.
- Drüsen, t. seprű; torköly.
- Drüsenbaum, der; Drüsenblume, die; *porhonikra*.
- Drüsenbeschreibung, die; mirigy-leírás, mirigyrajz.
- Drüsenbeule, die; mirigykelevény, mirigy-tályog.
- Drüsengehwulst, die; mirigydagulat.
- Drüsenlehre, die; mirigy-tanulmány.
- Drüsenverstopfung, die; mirigydagulás.
- Drüsicht, Drüsige, mn. *esoportjegedésü*.
- Drüsige, mn. taknyos, (ló).
- Drüsige, mn. mirigyos.
- Du, nm. te.
- Duhslette, die; kétszer lévő, (p. o. könyv).
- Duhsiren, cs. l. Verdoppeln.
- Ducat, der; arany, (péNZ).
- Ducatengold, das; pénz-arany.
- Duden, vh. kushad, le-kushad, le-, megbukik, le-meglapul; megalázódik.
- Dudmäuser, der; képmutató; alattomos.
- Dudmäuserer, die; képmutatás; alattomosság.
- Dudmäuserer, k. alattomoskodik.
- Dudstein, der; darázsok; (sejér ser' nome Braunschweigban).
- Dudeln, cs. és k. dudál; dúdol.
- Dudelsack, der; duda.
- Dudelsackpfeffer, der; dudás.
- Duell, das; párviadal, kettősviadal.
- Duellant, der; párvívó; párviadalo.
- Duelliren, rh. párviadalt ví, párt ví.
- Duell, das; kettős hangjáték, pá hangos ének, duet.
- Duft, der; illat; gőz, pára; zuzmara.
- Duftbrud, der; sagyrepedők, (fákon).
- Duften, k. illatozik; párolog.
- Düsten, cs. illatoz; párelgőzöl.
- Duftig, mn. illatos; gőzös, páras; zuzmarás.
- Duften, cs. tűr, eltűr, elszenved, elvisel.
- Dufter, der; tűrő, szenvedő.
- Duldsam, mn. tűrő, szenvedő, héketűrő; türelmes.
- Duldsamfeit, die; héketűrőség, türodelmesség; türodelem, türelem.
- Duldung, die; tűrés, szenvedés; türelem, türodelem.
- Dumm, mn. buta, ostoba, balga, balgatag, hotor, kába; esztelen, bolond; dummes Zeug, balgaságok; der Kopf ist mir ganz —, egészen elkáhult a fejem. —, ih. ostobául, hotorul; esztelelenül, bolondul.
- Dummdreist, mn. botormerő, ostoba-vakmerő. —, ih. botormerőleg, ostoba-vakmerőleg.
- Dummdreistigkeit, die; botormerőség, ostoba vakmerőség.
- Dumtheit, die; butaság, ostobaság, oktalanság, esztelenség, balgatagság.
- Dummkopf, Dummerian, Dummerian, der; oktondi, bonfordi, ostoba, buta.
- Dummkühn, mn. ostobául merész v. vakmerő, vakmerő.
- Dummkühnheit, die; ostoba merészesség.
- Dummpf, mn. sikot, siketes, roketes, tompa, (hang).
- Dümpfel, der; mocsár, posvány; örvény.
- Dumstig, mn. dohos; nyirkos, gőösszagú; siketes

- (hang). —, ih. dohosan; nyirkosan.
 Dumpyfüget, die; dohoság; nyirkosság.
 Dumpyföcher, die; négy réses mérték.
 Düne, l. Flaumfeder.
 Düne, die; fővonyhalom, sekély; die Dünen, fővonypartok.
 Düng, l. Dünger, Mist.
 Düngen, es. ganozoz, megganajoz, trágyáz, megtrágyáz.
 Dünger, der; trágya, ganaj.
 Düngererde, die; trágyaföld, ganajföld.
 Düngung, die; trágyázás, megganajozás.
 Dunkel, mn. homályos, sötétes, borongós, fellegea (idő); sötét (szín); homályos, (szabály st.). —, ih. homályosan.
 Dunkel, das; homály, sötét, sötétség.
 Dunkel, der; képzemény, vélemény, ábránd; balvélemény; ülahittség, magaelbizás, hiúság.
 Dunkelblau, mn. sötétkék, szederkék.
 Dunkelbraun, mn. sötétbarna.
 Dunkelgelb, mn. sötétsárga.
 Dunkelgrau, mn. sötétszürke.
 Dunkelgrün, mn. sötétzöld.
 Dunkelheit, die; homály, homályoság, sötét, sötétség.
 Dunkelheit, k. homályosul, homályosodik; es fängt an zu —, alkonyodik.
 Dunkelrot, mn. sötétpiros, sötétvörös.
 Dunkel, k. látszik, tetszik; es dünnst nicht (mit), nekem úgy látszik, úgy tetszik; sich flug —, magát okosnak vélni; sich etwas Großes —, sokat tartani maga felől.
 Dünn, mn. vékony; karcsu; ritka, gyér; big; ernyedt, nyűtt, kopott.
 Dünnbeinig, mn. vékonylábú.
 Dünnheit, die; vékonyosság; ritkaság; hígság.
 Dünnheit, die; vékony.
 Dünnheit, das; vasbádóg, vaspléh.
 Dünnheitig, = hűtig, = hűfig, mn. ritka v. gyérhaju; gyérszörű; vékonybőrű, vékonyhőju, vékonyhüvelyű.
 Dünnheitig, mn. karcsu, vékonytestű.
 Dünnheit, das; hígság.
 Dünnheitig, mn. vékonyhőju.
 Dünnheitig, mn. vékonyozomhu.
 Dünnheit, der; gőz, gőzölgs; füst; kásagöbees, apróserét; einem einen blauen — vormachen, valakit elámitni.
 Dünnheitig, l. gőzbuborékok.
 Dünnheit, k. gőzöl, gőzölög, párolog, párállik.
 Dünnheit, es. l. Dämpfen.
 Dünnheit, Dünnheitig, mn. gőzös.
 Dünnheit, der; gőzör; légkör.
 Dünnheitig, l. Dampfgef.
 Dünnheit, ih. és das, v. — band, der; tizenkettő rétből, tizenkettő réttől.
 Dünnheit, l. Zupfen.
 Dünnheit, das; páros v. kettős példány.
 Dünnheit, ej. átal. át. ke-
- resztül valamin, végig; -ban -ben; -vel -vel; -al -el); — das Fenster sehen, az ablakon átal látni; — Geld hilft man sich liberall fort, pénzzel mindenütt könnyű boldogulni; — das ganze Jahr v. das ganze Jahr — (hindurch), egész esztendőát átal; die ganze Nacht —, egész éjjel. — nud —, ih. egészen, végig meg végig, át meg át.
 Durchfahren, es. egészen felszánt, mélyre szánt; jobbit, törülget.
 Durchfahren, es. nagyon megijeszt.
 Durchfahren, es. át-, keresztületet, (p. o. választóvízzel).
 Durchfahren, es. jól kidolgoz; átdolgoz; megpáhol, meglasnakol, elver; den Teig —, a' tészát jól meggyúrni, megdagasztani; sich die Hände —, kezeit a' dolgozásban kiboaítoti, fel-dörgölüti. —, vh. utat nyit magának, keresztül dolgozza magát, átvergődik; sich durch alle Hindernisse —, minden akadályon keresztül törni.
 Durchfahren, ih. egyáltalában; egészen, teljességgel; — nicht, éppen nem, teljességgel nem, semmiképen nem.
 Durchfahren, l. Ausfahren.
 Durchfahren, es. egészen megráz, megrázkodtat, megrázkodtat, megjár. keresztül hat.
 Durchfahren, es. rh. átharap, keresztül harap.

ketté harap; kibarap; fűb —, harapdálva kisabadiáni v. kirágni magát (mint az egér a fogból).

Durcheiben, cs. és k. keresztüleszik (p. o. a' v. lasztóvíz); keresztületet, keresztülmarat, átmarat.

Durcheiten, cs. végig imádkozik (könyvet).

Durcheiteln, cs. és vh. összejár koldulva, végig koldul; koldulva eltengeedik, koldulással elartogattja magát.

Durcheiteln, cs. átszítal.

Durchfassen, cs. rh. keresztülfű, átfű.

Durchblättern, cs. végig forgatja (könyvet); végig fut rajta, sebesen végig forgat.

Durchblättern, dat; végig forgatás, átforgatás.

Durchbläuen, cs. meglasnakol, jól elver, megpáhol.

Durchbläuen, cs. és k. átnez, élnözeget, áttökint, végig néz, végig tekint; átlátszik, áttetazik.

Durchbohren, cs. keresztül fűr, átfűr, keresztül hat; sájdalommal keresztül jár, keresztül hat; keresztül lyukaszt, kilyukaszt; mit dem Degen —, keresztül ütni v. szűrni v. verni.

Durchbohrung, die; át-, keresztülfűrés; keresztülhatis; keresztülaszurás.

Durchbraten, cs. és k. kisűt, jól megsűt; kisűl, jól megsűl, átsűl.

Durchbraufen, cs. zajogva v. robajjal átjár (valamit).

Durchbrechen, cs. és k. át-, keresztültör (valamit v. valamin), kettőtör va-

lamit; kiüt (a' himlő); kifakad, (a' bimbó). —, vh. kitör, kirout, (a' hörtönből).

Durchbrechen, cs. és k. rh. átéget, kiéget; keresztülég, átég.

Durchbringen, cs. rh. keresztül-, átvisz; áthűz, belő hűz (ezőrnát a' tühe); eltart, jó állapotban tart; kiteleltet, téli hideg ellen megóttalmaz v. megőriz (p. o. növcnyt); elpazórol, eltékozol, elveszteget. —, vh. eldl, elartogattja magát; teug, tengődik, ügygyel hajjal élőkődik.

Durchbringen, dat; pazórlás, tékozlás, vesztegetés.

Durchbrochen, mn. áttört, keresztültört; durchbrochene Arbeit, átluggatott munka.

Durchbruch, der; áttörés, keresztültörés, átrontás, átrontás helye.

Durchbrüllen, cs. át-, keresztülfordít, végig ordít.

Durchbuchstabieren, cs. átszótagol, végig szótagol.

Durchdampfen, cs. át-, öszszegőzöl; átfűstöl.

Durchdenken, cs. rh. átgondol, jól meggondol, gondolóra vesz.

Durchdrängen, cs. át-, keresztülnyom. —, vh. áttör, át-, keresztülnyomul, át-, keresztültolakodik.

Durchdringen, cs. és k. rh. keresztülhat, ront v. tör, áthat v. nyomul, átjár; mit seiner Meinung —, véleményét keresztülvinni, azzal győzni; mit

seinem Plane ic. —, törvét keresztülvinni v. kivinni; durch einen Ort —, keresztülmeni valamely helyen.

Durchdringung, die; áthatás, átrontás, áttörés.

Durchdringend, mn. átható, hathatós, hatható; ein — er Verstand, sebes ész, éles elme; ein — er Schall, éles fűlhasító hang.

Durchdringlich, mn. átjárható, áthatható.

Durchdringlichkeit, die; átjárhatóság, áthathatóság.

Durchdringen, cs. át-, keresztülnyom; át-, keresztültör; feltör, megsebesít. —, vh. átnyomul.

Durchdringen, k. átpárolg, átgőzölög.

Durchdringen, k. végig fűl, keresztül fűt (valamin). —, cs. keresztül v. végig fut (valamit).

Durcheinander, ih. összevisza, keresztülkasul.

Durchdringen, cs. összologyez; átszellöz.

Durchfahren, k. és cs. rh. keresztülvisz; keresztül megy kocsin; einen Weg —, eljárni, elvágni az útát sok járással.

Durchfahren, die; átmenet, átjárás (kocsival); keresztülmenetel, végigmenés; átjárás, átjárohely.

Durchfallen, der; elosás, elmaradás (valamitől); hasmenés, hasfolyás, haszikulás.

Durchfallen, k, rh. keresztülesik, (valamin); el-esik (valamitől), kimarad, elmellőztetik (hivatal-osztáskor); nom uyer (szerenosejátékban).

Durdfalten, cs. mindenütt ráneezha v. redőbe szed.

Durdfärben, l. Ansfärben.

Durdfäule, die, l. Feiffelgefchwär.

Durdfaufen, k. egészen át-, keresztülrothad.

Durdfechten, cs. rh. kivi, szovítával v. okokkal megnyer. —, vh. rh. segyveres kézzel keresztültör v. utat nyit magának, keresztülvija magát; kivédi v. kivija magát (tollal v. szóval).

Durdfeißen, cs. át-, keresztülreszel, elreszel.

Durdfeuhten, cs. át-, megáztat, át-, megnedvesít.

Durdfeuern, cs. át-, keresztüllő; átfüt, kifüt.

Durdfkammen, l. Entkammen.

Durdföttern, k. és cs. át-röpös, át-röpköd, keresztülröpköd.

Durdfichten, cs. rh. össze-son, összefűz; bold fon.

Durdfißen, cs. össze-, megfoltozgat, meglataroz.

Durdfiigen, k. és cs. rh. át-, keresztülröpül, át-, keresztülszáll; végig röpül, v. száll.

Durdfiichen, k. és cs. rh. hexzaladgál, besutos, keresztülút v. futos.

Durdfiicken, k. és cs. rh. át-, ke esztüfoly; végig foly, kifoly.

Durdfiiben, cs. keresztüllehget, át-, keresztülúsatat.

Durdfiük, der; keresztülfolyás.

Durdforschen, cs. megvizsgál, jól megvizsgál, kifürkész, kikutat, kipuhatól.

Durdforschung, die; szoros megvizsgálás, kikutatás, kifürkészés, kipuhatólás.

Durdfreßen, cs. rh. és vh. átrág, kirág, keresztülrág v. lyuggat; kiesz, föleszik, felmar, keresztüleszik; magát valahonnan kirágja (mint az egér); fű —, más orszényre éldögélni.

Durdfrieten, k. rh. át-, keresztülfagy; átfázik, összefázik.

Durdfuhre, die; átfjárás.

Durdführen, cs. át-, keresztülvisz, (szekerem); végez, elvégez, véghezvisz, végrehajt.

Durdfülttern, cs. mind megéti (lovakat st.); kiteleltet; egészen megbélel.

Durfgähnen, cs. átúsitgat, ásitozva tölt (időt).

Durfgällen, cs. megépéz, összepépéz; el-, megkerít.

Durfgang, der; átfjárás, keresztüljárás; átmenet.

Durfgängig, mn. átfjáratos, (ház); közönséges, általános, egyetemi. —, ih. közönségesen, általánosan, egyetemileg; mindenütt.

Durfgären, cs. kicsával, kicserez (bőrt); megver, megken, meglassokol, végig ken, megpáhol, megdögönyöz.

Durfgehen, k. rh. át-, keresztülmegy; át-, keresztülhat, elszökik, elillan; eloson, elszalad; keresztülmegy, helybenhagyatik, elfogadtatik; stin Pferd ging mit ihm durch, lova elragadta. —, cs. rh.

keresztülmegy v. jár valamin, keresztüljár v. eljár valamit; kikoptat (sok járásban), kisebesít (menésben); végig olvas (könyvet); megvizsgál (számadást).

Durfgehen, daß; átmenet; átfjárás; elszökés st.

Durfgehend, ih. általában, általában fogva.

Durfgieken, cs. rh. átönt, áttolt.

Durfglühen, cs. átűzesít, egészen megtűzesít; fel-tűzel, áthevít.

Durfg graben, cs. rh. át-, keresztülás.

Durfgreifen, cs. rh. át-, v. keresztül nyúl; hathatósan hozzá fog.

Durfgreifend, ma. hathatós.

Durfgriibeln, cs. átvizsgál, egészen megvizsgál, végig nézeget v. vizsgálgat.

Durfgründen, l. Ergründen.

Durfgucken, k. átkandikál, átkukucsal, keresztülkaesint.

Durfguß, der; áttöltés.

Durghaden, cs. l. Durghauen.

Durghämmern, cs. keresztülkalapil, áttlyuggat kalapálva; jól megkalapál.

Durghauen, cs. rh. át-, keresztülvág, kettévág; fű —, keresztül v. áttalválni magát az ellenségem.

Durghaus, daß; átalház.

Durghelfen, cs. meggerbenel; bírál, megros-tál; lerak, lepirongat.

Durghelfen, cs. jól befűl, átfűt, kifűt.

Durghelfen, cs. és vh. rh. etnem —, valakinek az át-

- menetelben segít; kisé-
git valakit valamiből; síő
—, magán segíteni, ki-
húzni magát valamiből.
- Durcheilen**, cs. átvilágít.
- Durchheulen**, cs. beordít,
keresztülordít, átbőg.
- Durchhöhnen**, cs. át-, ke-
resztüljyukaszt v. lyug-
gat, átüregel.
- Durchhöhnen**, l. Verhöhnen.
- Durchhofen**, cs. kigúnyol,
megver.
- Durchhören**, cs. bebaran-
gol, bekovályog, átbol-
lyong.
- Durchjagen**, cs. keresztülhajt
v. siet rajta; végig v.
bevadász (erdőt); das Sris
niße durc die Rehte —,
mindenét torkára veszt-
tegetni.
- Durchkäften**, cs. áthűt, át-
hidegit.
- Durchkämmen**, cs. megfésül.
- Durchkänen**, **Durchkänen**,
cs. megrág, összorág.
- Durchklopfen**, cs. átver, át-
veregelt; jól megver,
megpufol, megpáhol, meg-
lasnakol.
- Durchknetten**, cs. megda-
gsaszt, átdagsaszt.
- Durchknüpfen**, cs. átköt,
megköt.
- Durchkochen**, cs. megfőz,
átfőz.
- Durchkommen**, k. rh. át-,
keresztüljő, át-, kereszt-
ülmegy; kijő, kivergő-
dik, kiszabadul; damit
werden Sie nicht —, av-
val nem fog boldogulni.
- Durchkriechen**, k. rh. át-,
keresztüljőhet, át-, ke-
resztülmehet.
- Durchkriechen**, cs. végig zel-
get v. kostolgat; mind
megízeli v. kostolgatja.
- Durchkreuzen**, cs. át-, ke-
resztülvakar, átkarcol.
- Durchkreuzen**, cs. bebaran-
gol, keresztüljár; ke-
resztülvág, kasol, ke-
resztülmegy.
- Durchkreichen**, k. rh. át-,
keresztülbú, át-, kereszt-
tűlmisz. —, cs. kikur-
kász, kikutat, kifürkész.
- Durchkriegen**, l. Durchrei-
chen.
- Durchkriegen**, cs. hosszába
kivés.
- Durchkriegen**, der; átjárás, át-
menet, átbocsátás.
- Durchkriegen**, cs. rh. át-,
keresztülereszt, áthocát;
átszivároglat, átszűr.
- Durchkriegen**, die; fősőség,
magasság.
- Durchkriegen**, **Durchkriegen**
tíft, ma. fősőséges, kegyel-
mes.
- Durchkriegen**, der; átfutás, ke-
resztülzaladás; hasmenés.
- Durchkriegen**, k. rh. át-,
keresztülfut v. azalad;
végig fut; hirtelen ke-
resztülhat valamin. —,
cs. rh. végig megy; sok já-
rásban, futásban elszag-
gat; Ehrenstellen —, hi-
vatalokat végig szolgálni,
v. sorban viselni.
- Durchkriegen**, cs. megtisz-
tít.
- Durchkriegen**, cs. élél, átél,
végig él, eltölt.
- Durchkriegen**, cs. rh. átolvás,
keresztülolvas, elolvas.
- Durchkriegen**, die; át-, ke-
resztülolvás; elolvasás.
- Durchkriegen**, k. átviláglik,
kiviláglik, keresztülvi-
láglik; kilátzik, kitot-
szik, meglátzik. —, cs.
átvilágít, megvilágít, egé-
szben kivilágít.
- Durchkriegen**, cs. rh. el-
koplat, keresztül lyuggat
fekvésben. —, vh. rh.
feltöri bőret (hosszas fek-
vésben).
- Durchkriegen**, **Durchkriegen**,
cs. átlukaszt, átluggat,
kilyuggat; átlékel; ki-
fúr, keresztülfúr.
- Durchkriegen**, cs. átszellőztet,
kiszellőz.
- Durchkriegen**, vh. rh. kise-
gíti magát hazugsággal.
- Durchkriegen**, cs. kereszt-
tűlvisz, áttol; kilyukaszt;
átmegy; elvégez ic.
- Durchkriegen**, der; átmenet,
átköltözet, átszállás, (ha-
dó).
- Durchkriegen**, k. át-,
keresztülmegy, átszál (a'
had).
- Durchkriegen**, cs. átvés,
keresztülvés.
- Durchkriegen**, **Durchkriegen**,
cs. elkever, összekever,
jól összevegyít, összeve-
gyít.
- Durchkriegen**, cs. rh. átmér;
végig mér.
- Durchkriegen**, der; átmérő.
- Durchkriegen**, k. rh. átkény-
tetik (menni, lovagolni
ic.), át kell monni neki,
kénytelen átmenni ic.
- Durchkriegen**, cs. vizsgál,
rendre vizsgál (katoná-
kat); bírálgat.
- Durchkriegen**, cs. át-, kereszt-
tűlrag, összerág; der
Graum durchragt mein Herz,
a' hű epeszi, mardossa
szívemet.
- Durchkriegen**, cs. át-, ke-
resztülvarr.
- Durchkriegen**, **Durchkriegen**,
cs. átnevessít, átízlat.
- Durchkriegen**, l. Durchrei-
chen, **Durchkriegen**.

- Durhpauschen, l. Durpöschben.
- Durhpeitschen, cs. megkorbácsol, elver; könnyen báuk veló, hamar elvégez.
- Durhpfäden, cs. jól megszánt.
- Durhpreffen, cs. át- v. keresztülnyom, keresztülsajtól, átsajtól, átsotól.
- Durhprüeffen, cs. jól megver, meglasanakol.
- Durhrafen, cs. dühöngve beint v. bejár; die Raat—, dühöngve tölteni az egész éjszakát.
- Durhraufen, k. át-, keresztülfüstöl.
- Durhränderen, cs. keresztüljára' a' füsttel; kifüstöl; jól megfüstöl, selfüstöl.
- Durhrauschen, cs. keresztül-, átszög-, suhog.
- Durhrehnen, cs. összevet, felvet.
- Durhregnen, sz-n. keresztül-, átosik az eső, be-esik az eső.
- Durhreiben, cs. rh. át-, keresztüldörgöl; kidörgöl, feldörgöl.
- Durhreiben, cs. át-, keresztülnyújt. —, k. végig v. keresztülr, nyúlik, (valamin).
- Durhreise, die; át-, keresztültutazás.
- Durhreisen, k. át-, keresztültutaz. —, cs. bejár, összejár, beútax.
- Durhreisende, der; áttutazó.
- Durhreisen, cs. rh. kettőszakaszt, végig v. keresztülszakaszt, végighajtat. —, k. rh. olszakad, végig- v. kettő szakad, szétbasad.
- Durhreiten, cs. ér l. rh. át-, keresztül lovagol, (valahol), lovon bejár, belovagol, (valamely helyet).
- Durhreiten, cs. és k. rh. befutoz, bezaladgál, összeszaladgál; eimen mit dem Degen —, valakit hirtelen keresztülrütni v. döfni v. szúrni karddal.
- Durhriecken, cs. rh. keresztülréz v. szagol.
- Durhriecken, k. keresztül-, átszörgedez, átfolydogál.
- Durhrinten, k. rh. átfoly, keresztülsorog.
- Durhriß, der; hasadék, rés.
- Durhritt, der; át-, keresztüllovaglás.
- Durhritzen, cs. átkarézol.
- Durhrißchen, cs. vízcsatornákat vezet sziklán keresztül.
- Durhroffen, k. egészen megrozsdásul, összorozsdásodik.
- Durhrudern, k. és cs. át-, keresztülrévez, evezve bejár.
- Durhrülhen, cs. jól elkar, összekever, megkever.
- Durhritteln, cs. jól megfelráz.
- Durhrißen, cs. egészen bevet.
- Durhrißen, cs. kettőfűrész, átfűrészol.
- Durhrißen, cs. jól megszós, besós.
- Durhrißen, cs. jól megsavanyít. —, k. jól megsavanyúl, megsavanyodik.
- Durhrißen, cs. keresztülvakar v. karmol.
- Durhrißen, cs. át-, keresztülváz v. szállít.
- Durhrißen, k. és cs. át-, keresztülhangzik; hangoztat.
- Durhrißen, k. át-, keresztülréz. —, cs. egyenként megnézeget, megvizsgál; át-, keresztülréz (valamin), belát (valamibe).
- Durhrißern, cs. megborzaszt.
- Durhrißen, k. rh. átviláglik, átlátszik. —, cs. egészen megvilágít.
- Durhrißen, mn. átviláglik.
- Durhrißen, cs. eltréflágit, tréflával eltölt.
- Durhrißen, cs. át-, keresztülsurul.
- Durhrißen, cs. rh. áttaszít, keresztülról.
- Durhrißen, cs. rh. át-, keresztülról; ein Buch —, levelenként fejt v. tiszta papirost kötni a' könyv' lapjai közé; die Seiten, die Buchstaben —, sorokat, betűket gyériteni (nyomatásban).
- Durhrißen, k. és cs. át-, keresztülhajókáz; hajóval bejár, behajókáz (p. o. tavat).
- Durhrißen, k. és cs. átszillog.
- Durhrißen, cs. rh. átaluszik; alva tölt-el (időt).
- Durhrißen, der; átvörés, áttörés; áttörés; átvör v. törő műszer.
- Durhrißen, cs. rh. átver. átdöf; át-, keresztülréz. áttör, átlukaszt; keresztülr, (szegel); áttör (p. o. borsót a' lyukacsos edényen); átszúr. —, vb. rh. keresztülréz v. utat nyit magának fegyverés kézzel; kivergődik

valamely zavarúgyból. — k. rh. át-, keresztülhat; átszivárog, keresztülmegy; der' Regen sáhlgt durch, az eső áthat, keresztülesik, becsik; das Papier sáhlgt durch, a' papíros iszik; die Krone hat durchgeschlagen, a' győgyászor munkálódott.

Durchschlafend, das; átszűrő-ruha.

Durchschlingeln, cs. átteker, atkigyószik, osavargva keresztülfoly.

Durchschlingen, k. cs. és v. rh. keresztül suhan v. oson, keresztül-folydogál; keresztülsompolyg, ellansompolyg; elszokik, elillan.

Durchschleifen, cs. rh. keresztülköszörül, átköszörül.

Durchschleifen, cs. keresztülvontat szánkán, keresztüleszúztat.

Durchschlingen, cs. rh. át-, össze-, körülűz; áthurkol.

Durchschleßen, cs. át-, keresztülhasít, szétrepeszt.

Durchschlüpfen, k. és cs. át-, keresztülbúvik, ki-, bebúvik (p. o. az ablakon); closouit, elillan, elszökik; einen — lassen, valakit elszöktetni; elnézni v. elhallgatni valakinek valamit.

Durchschmelzen, cs. összeolvaszt, megolvaszt.

Durchschmettern, cs. átűz.

Durchschneiden, cs. rh. át-, keresztülvág, át-, keresztülmetsz; kettő vág, elvág; végig hasít; át-, keresztülhat.

Durchschneiden, sz-n. át-, keresztülhavazik, átesik a' hó.

Durchschneitt, der; átvágás, kettő v. elvágás, elmetezés. átvágat, keresztülvágat; im Durchschneitte, egyremásra.

Durchschnittelinie, die; átmérői vonal.

Durchschreyen, k. rh. átkiáltoz, átkiabál.

Durchschütteln, cs. összeráz, jól megráz, felráz.

Durchschütten, cs. át-, keresztülfönt.

Durchschwürmen, cs. hebarangol; átdöszöl, áttivornyáz.

Durchschweifen, cs. áthódorog, átköborol, átkalézol.

Durchschweigen, cs. dobzódással v. dombérozással tölt.

Durchschwimmen, cs. és k. rh. át-, keresztülszik.

Durchschwippen, cs. facsaróra izzadja p. o. az inget.

Durchseheln, k. és cs. átvitorláz, áthajókáz, átvez.

Durchsehen, k. rh. át-, keresztülnéz, keresztüllát. —, cs. rh. meglit; jól megnézeget, megvizsgál; állat; ein Buch —, könyvet megolvasni, végig nézni.

Durchsehen, cs. megszűr, át-, keresztülszűr.

Durchsehung, die; megszűrés, átszűrés.

Durchsehen, cs. át-, keresztülmegy (p. o. vízen); eine Stadt —, kivinni v. kieszközölni v. véghez vinni valamit.

Durchsehn, k. rh. átment, elvőgezte, keresztülesett; lyukas, átlukadt.

Durchsicht, die; keresztülnézés v. látás, átlátás; megnézegetés.

Durchsichtig, mn. átlátszó, világos.

Durchsichtigfeit, die; átlátszóság.

Durchsieben, cs. megrostál, megszitál, szítán átterszt.

Durchsiftern, Durchsiftern, k. átszivárog.

Durchsingen, cs. rh. végigénekel, áténekel, énekelve tölt.

Durchsinnen, k. rh. át-, keresztülsilyed.

Durchsitzen, cs. rh. sok ülésben, v. ülással kilyukaszt; sich —, sok ülésben kisebesülni. ganz Nacht beim Spiele —, egész éjszakát játék mellett tölteni.

Durchspähen, cs. kikémlel; gondosan v. figyelemmel megvizsgál.

Durchspalten, cs. rh. szét v. kettéhasít.

Durchsehen, k. rh. át- v. keresztülköp v. hány.

Durchspülen, cs. megszalonnáz, szalonnával megtűzdel.

Durchspielen, cs. végig játszik, átjátszik, játszva tölt.

Durchspießen, cs. keresztülnyársal, felnyársal; dszidával keresztülszűr v. ver.

Durchspringen, k. és cs. át-, keresztülvágtat; egészen megöntözget.

Durchspringen, k. rh. át-, keresztülgrik; átszökik; keresztülmegy ugrálva.

- Durcspüren, cs. kikémlél, kifürkész, kikutat.
- Durcstäntern, cs. behüzöl, behüdösít; össze-visszahányva kikutat.
- Durcstänben, k. rh. keresztülporzik.
- Durcstänben, cs. lessénporoz (rajzot ic.).
- Durcstehen, cs. és k. rh. keresztülszúr, átűf, kilyukaszt; den Damm —, keresztülvágni a' töltést; das Getreide —, megforgatni a' gabonát; mit ets nem —, valakivel tanakodik, egybeszúri a' levét.
- Durcstehen, die; eselszövény, esellogás, eselenkedés.
- Durcstehen, cs. keresztülhúz, áttüz.
- Durcstehen, vh. rh. eloson, elosont, elsőzik, ellillan, ellillant, keresztüllopódzik.
- Durcstegen, cs. rh. át-, keresztülhág, átlép, kimegy.
- Durcsteypen, l. Steppen.
- Durcstich, der; keresztülszúrás, átűfés; nyílás; gabonaforgatás.
- Durcstinten, k. rh. át-, keresztülbüzlök.
- Durcstücken, Durcstücken, cs. kikoresgöl, kiszimatol, felkutat.
- Durcstücken, cs. rh. keresztültszít; át-, keresztülűf v. szúr v. üt, (karddal); kilyukaszt, átlyukaszt, kiszakaszt.
- Durcstücken, k. és cs. át-, keresztülsugárzik.
- Durcstücken, cs. és k. rh. keresztülvon v. húz, ki-
- töröl (írast tollal); keresztüljár, megjár; összejár, bejár, bebolyong (valamely helyet).
- Durcstreifen, cs. bejár, bebarangol, bekovályog, beköborol.
- Durcstrenen, cs. át-, keresztülszór; megszór, meghint.
- Durcstreich, der; keresztülhuzás, madúrjárás.
- Durcstriefeln, cs. keményen megbírálgat.
- Durcströmen, k. és cs. át-, özőnlök, átfoly; áthat.
- Durcstreiben, cs. áttanul, végig tanul; tanúlva tölt.
- Durcstürmen, k. és cs. át-, keresztülrohan; megtámad, megrohan.
- Durcstürzen, k. és cs. keresztülhukik v. rohan; keresztülbuktat v. taszít.
- Durcstuchen, cs. kikeresgöl, kikutat, összekeres.
- Durcstuchung, die; kikeresgetés, kikutatás, összekeresés.
- Durcstücken, cs. jól megédosít.
- Durcstücken, cs. át-, keresztültánczol, tánczolásban kilyukaszt; végig tánczol; tánczolásal tölt.
- Durcstücken, k. és cs. keresztültántorog v. tébolrog.
- Durcstücken, sz-n. egészen fölenged v. fölolvad.
- Durcstücken, cs. végig v. keresztülhangzik (valamely helyen).
- Durcstücken, cs. rh. át-, keresztülviz, át-, keresztülhord.
- Durcstücken, cs. átálmadox.
- Durcstücken, cs. rh. át-, keresztülhajt; áttör; végbevisz, végrehajt.
- Durcstücken, cs. rh. keresztüljár, sok járással áttör, keresztüllyukaszt; betapos, keresztültapos; die Trauben —, jól megtaposni a' szőlőt.
- Durcstreiben, der; marhaátjárás, szabad marhajárás.
- Durcstreiben, mn. ravasz, hamis, csalfa, álnok. —, ih. ravaszul.
- Durcstreibenheit, die; ravaszság.
- Durcstreffen, Durcstropfen, Durcstropfen, k. át-, keresztülsepeg.
- Durcswachen, cs. átviraszt, virasztva tölt.
- Durcswache, der; buvák szingallér; jerikói loncz; (növények).
- Durcswachen, cs. át-, keresztülnő (valamin), henő.
- Durcswagen, vh. keresztülmerészel (wenni valamin).
- Durcswaffen, cs. jól megkallóz, megványol; megver, megpáhol, megagyabugyl.
- Durcswaffen, cs. át-, keresztüljár; keresztülbuzog.
- Durcswandern, cs. és k. bejár, összejár, heütaz.
- Durcswärmen, cs. átmelegít; jól befüt.
- Durcswasser, cs. megöntöz, megáztat.
- Durcswaten, k. és cs. át-, keresztüllábol, ágazol.
- Durcswaten, cs. beszó, belld szó.
- Durcswaten, k. át-, keresztülfü; der Wind hat mich recht durcsweht, átjárt a' szél.

- Durchwischen, cs. át-, keresztülzatat, meglágyít. —, k. át-, keresztülzázik, meglágyúl.
- Durcheinen, cs. sírva v. sírással tölt.
- Durchwerfen, cs. rh. át-, keresztülhajít, átdob, átvét, átbány; Korn —, gabonát rostálni.
- Durchwegen, cs. átköszörül, átfen; átdörgöl v. dörzsöl.
- Durchwinden, cs. rh. keresztültekergeti magát; beszö, befön; fisch —, kivergödni, nagy bajjal kimenekedni valamiből.
- Durchwintern, cs. kiteleltet; ki-, megtartogat, (télén által).
- Durchwirbeln, cs. keresztülforgat, átkever; Weben — die Luft, hangok zenéig keresztül a' leget.
- Durchwischen, cs. meggyúr, megdagaszt, megsző, belészö.
- Durchwischen, k. kiillan, kiillant, kiszökik, kisorra; er ist noch glücklicher durchgewischt, még szerencsésebb keresztülment.
- Durchwollen, k. rh. keresztül akar v. kívánkozik (menni st.).
- Durchwühlen, cs. összetúr, feltúr, összeturkál; feikutat, összcshányvet, felforgat.
- Durchwühlung, die; feltúrás; felkutató, felhánnyás-vetés.
- Durchwurf, der; át-, keresztüldobás v. vetés; fővenytisztító cserény v. récs.
- Durchwürzen, cs. jól megfűszerez; megadja savát.
- Durchzählen, cs. elszámál, felszámál.
- Durchziehen, cs. és k. rh. át-, keresztülhúz, belé- hüz; ein Land —, valamely országban keresztülmenni v. keresztültul- tanni; mit Band —, szalagot fűzni belé; ein- nen —, kigúnyolni vala- kit.
- Durchzischen, cs. át-, keresztülziszog (valamin); sziszogva tölt (bizonyos időt).
- Durchzöhen, der; vám, átjárásdíj.
- Durchzöhen, l. Züchern.
- Durchzög, der; áthúzás; át- húzódás; átmenet, átme- netel, átköltözés, keresztültulazás; átalgerenda.
- Durchzwingen, cs. Durc- zwingen, cs. rh. át-, keresztülkényszerít, átmen- ni kényszerít, átnyom, keresztülnyom; fisch —, át- v. keresztültolakodni v. nyomulni.
- Dürfen, k. rh. mer, há- torkodik; hatalma van (valamire), hatalmában áll (valami), tehot, sza- bad tenni; kell, szükség tenni; ich darf es nicht sagen, nem szabad mondanom, nem szabad mondanom; Sie — es nur sagen, csak mondani tessék 's megle- szen; das dürfte wohl ge- schehen, ez könnyen meg- történhetik; es dürfte vielleicht jemand sagen, de talán azt mondhatná valaki; bald dürfte ich glauben, majdnem azt kell hinnem; darüber darf man sich nicht wun- dern, azon nem kell cso- dálkozni.
- Dürftig, mn. szűkölködő, ügyefogyott, szegény, nyomorú. —, ih. szűken, ügyefogyottan, szegényül.
- Dürftigkeit, die; szűkölkö- dés, ügyefogyottság, sze- génység, nyomorúság. nyomor.
- Dürre, mn. aszú, aszalt, száraz; kiszáradt, ela- szott; sovány, azikár.
- Dürre, die; szárazság, szik- kadság, szikárság; aszály, száraz idő.
- Dürren, l. Dörren.
- Dürrekrant, das; berzedt kóniza.
- Dürremaden, t. bőrnü.
- Dürresucht, die; aszúkóráság, aszúbór.
- Dürrewurj, die; l. Dürrekrant.
- Dürst, der; szomj, szomju- ság; feinen — stillen, (b- fshen, szomját csilapítani, oltani.
- Dürsten, Dürsten, k. szom- jazik; szomjúaik, szom- júhozik; hevesen kíván. szomjaz; mich dürstet, es dürstet mich, szomjúzom, ihatnám, szomjas vagyok.
- Dürstig, mn. szomjú, szom- jas; ich bin —, szomj- zom, szomjas vagyok, ihatnám.
- Dusel, die; nőmadárka, jérece (kis madaraknál).
- Dusel, der; bódultság, kábultság, bódultság, kábultság.
- Duselig, mn. kábult.
- Düster, mu. nagyon ho- mályos, homályzavaros. sítet, sötétes; szomorú, komor, mord.
- Düsterheit, die; homályos- ság, sötétség, komorság.

Dilte, die; papirostölesér; csúcs, köldök (p. o. a' barackkon).
 Dilten, Duten, k. kürtöl, (kanász v. csordásként).
 Dutenfönest, Dute, die; kúpesiga.
 Dugbruder, der; tetárs, tés társ, pajtás (kit tégetünk);

ich bin — mit ihm, te vagyok vele, mi tézzük v. tégetjük egymást.
 Dugschwester, die; tetársné.
 Dugen, cs. tész, téget, tevel szólit.
 Dugend, das; tuzat, tizenket, tizenkettő.

Dugendweise, ih. tuzatonként, tizenkettenként.
 Duwall, der, l. Zheerpinsel.
 Dynast, der; dynasta, uralkodó.
 Dynastie, die; dynastia, uralkodás; uralkodóház.

E.

E, das; E, (ötödik betűje a' német abc-nek).
 Ebbe, die; apály; — und Fluth, tengerapály és ár.
 Ebbenanfer, der; apályhorgony.

Ebben, k. visszafoly, apád (a' tenger); ingadoz, ide's tova hanyalík.

Ecke, mn. lapos, tőr, róna, egyenes, sík, síma. —, ih. épen; — der, derfelbe, diefelbe, das, daifelbe, épen az, ugyanaz; — da, dafelbst, épen ott, ugyanott; — daher, épen onnan, ugyanonnan; — damals, épen akkor, ugyanakkor; — so, épen úgy, szintúgy; — so groß ic., épen akkora, ugyanakkora; — so viel, épen annyi, ugyanannyi; — so wenig, épen olly kevés, v. kevéssé; — wie, épen úgy, szintúgy mint; — das wollte ich, épen azt akartam; Sie kommen — recht, épen jókor jő; das will ich — nicht sagen, azt épen nem akaron mon-

dani; — wollte ich sagen, épen most akarám mondani; — da ich schreibe, épen midőn írok.

Ebenbaum, der; ébensfa.
 Ebenbild, das; képmás, hasonmás.

Ebenbürtig, mn. hasonneredetű, egyenlő-születésű.

Ebenbürtig, mn. egyenlőszálú, simasodronyn.

Ebene, die; sík, síkság, térség, rónaság.

Ebenen, cs. egyenl, egyongot.

Ebenfaß, ih. hasonlókép, hasonlólág, szintúgy.

Ebengeticht, l. Ofteigeticht.

Ebenholz, das; ébensfa.

Ebenist, Ebentischler, der; ébensfamüves, ébensfa-nasztalos.

Ebenmaß, das; arány; mérgeyon.

Ebenmäßig, mn. hason, hasonló, egyenlő. —, ih. hasonlókép.

Ebenung, die; kiegyenítés, kiegyongetés.

Eber, der; kandisznó, kandesztós; vadkan.

Eberesche, die; vad-berkenyofa.

Ebersbeere, Ebschbeere, die; berkenye.

Eberhard, Eberd, der; Eberhard, (lincv).

Eberwald, der; Ardenauk, (erdő).

Eberwurf, die; körsény.

Ebroer, l. Hebräer.

Echinit, der; kökagyló.

Echo, das; visszhang.

Echt, l. Recht.

Eckbalfen, Eckpfosten, der; sarokgerenda, szögletgerenda.

Eckband, das; szögvasazat.

Eckbogen, der; szögív, (hidbau).

Eckbret, das; szögdeszka; szögek.

Eckfen, das; szögecske, szögleteske; kis távolság.

Ecke, die; szög, szögelet; sarok, szög, szögoly; an allen Ecken, mindenütt; von allen Ecken und Enden, mindenünnon, mindenfelől, mindeneszről; er ist in keiner — zu finden, seholsom találhatni őt.

Eder, l. Eibel.
 Edfenster, daş; szögablak.
 Edghaus, daş; szögletház, sarokház.
 Edig, mn. és ih. szögletes; szögletesen.
 Edloş, daş; szuglik.
 Edyfeiler, der; szögletdúc, sarokdúc.
 Edfüße, die; sarokszlop.
 Edşhrank, der, Edşhränfen, daş; sarokszekrény.
 Edştrümpel, der; szögletvas, (könyvkötőknél).
 Edstein, der; sarokkő, szögletkő.
 Edşhne, t. szemfogak, (lovaknál).
 Edşterath, der; sarok czifrázat.
 Edel, mn. nemes; előkelő, jeles, jófajú; die Edlen deş Volkes, n' nép' előkelői; ein edler Wein, jeles v. jófajú bor; ein edles Hof, jeles lő, mén; ein edler Gang ic. gazdag hányaór. —, ih. nemesen; jelesen.
 Edelname, Edelfrau, die; nemesasszony.
 Edlerz, daş; gazdag ásvány.
 Edlenfeud, mn. nemes gondolkozásu.
 Edelgeboren, mn. nemes, nemzetes (czim).
 Edelgeburtt, mn. nemeslelkű.
 Edelhof, der; nemesi udvar; nemes lak.
 Edelknabe, der; apród, nemesúrfi.
 Edelmann, der; nemes, nemesember; Edelente, t, nemesek, nemesemberek, a' nemesőség.
 Edelmannstich, mn. és ih. nemes, nemesi; nemesileg.
 Edelmutz, der; nemeslelek, nemeslelkűség.

Edelmützig, mn. és ih. nemes, nemeslelkű. —, ih. nemesen, nemeslelkűleg.
 Edelfinn, der; nemesörzelem
 Edelstein, der; drágakő.
 Edelsteinhändler, der; drágakőárus.
 Edelsteinschneider, der; drágakőmetsző, drágakőművész.
 Edict, daş; rendelet, parancsolat, rendelmény, (országos, fejedelmi).
 Edictalcitation, die; nyilvános idézés.
 Edle, der; nemes, előkelő.
 Edmund, der; Edmund.
 Ednard, der; Eduárd.
 Effect, der; siker, fogauat, következés.
 Effecten, t. házibátorok; vagyon, jószág.
 Effloş, daş; el-rés, (hegedűn ic.).
 Ege, Egge, die; borona.
 Egejufen, der; boronafog.
 Egel, l. Bluteget.
 Egen, Egenen, cs. boronál.
 Egen, daş; boronálás.
 Eger, der; boronáló.
 Egeschlitten, der; boronaszán.
 Egoismus, der; önség.
 Egoist, der; önző.
 Ehe (Ch), eher, aufş eheste, am eheßen, ih. mielőtt, minekelőtte, míg; előbb; azelőtt, ezelőtt; inkább; leg hamarabb; ich bin eher gekommen als du, én előbb jöttem mint te; ehe ein Monat vergeht, mielőtt egy hónap eltelik; eher wil ich dabey verlieren als ic. inkább veszteni akarok mellette, mintsem ic. ie eher ie lieber, minél előbb, an-

nál jobb; mit ehester Gelegenheit, első alkalommal.
 Ehe, die; házasság; Kinder erster, zweiter —, első, második házasságbeli gyermekek.
 Eheband, daş; házassági kötelék.
 Eheverbindung, die; házassági egyezkedés.
 Ehebett, daş; házások' nyoszolyája, nőszágy.
 Ehebrecher, k. házasságtörést követ-el.
 Ehebrecher, der; házasságtörő.
 Ehebrecherisch, Ehebrüchig, mn. házasságtörő.
 Ehebruch, der; házasságtörés, 'nősparáznaság.
 Ehebund, der, Ehebindung, daş; házasságkötés, házasságrakelés.
 Ehebürde, die; házassági teher; házasság' gyümölese.
 Ehecontract, der; házassági szerződés.
 Ehedem, Eheessen, ih. ez-elött, hajdan.
 Ehefeind, Ehefehne, der; házasságggyűlölő.
 Ehefrau, die; feleség, nő.
 Ehefriede, der; házassági béke.
 Ehegatte, Ehegemahl, Ehegenos, Eheherr, der; férj, házastárs, hitvostárs.
 Ehegattin, Ehegemahlinn, Ehegenossin, die; feleség, nő, házas v. hitvos társ.
 Ehegüth, l. Ehepflicht.
 Ehegelübde, daş; házassági fogadalom.
 Ehegericht, daş; házassági törvényszék.
 Ehegesetz, daş; házassági törvény.
 Ehegestern, ih. tegnapelőtt.
 Ehehälfte, die; feleség.

Ehehalt, der; eselőd.
 Ehefrau, das; házassági kezeszt v. baj.
 Ehefrümpel, der; ein alter —, vőn nősa-nyomorék.
 Eheheibtsch, mn. törvény-szeres.
 Eheleute, t. házassók.
 Ehlich, mn. házassági, törvény-szeres. —, ih. házasságban; — geboren, házasságban v. törvény-szeres ágyban született.
 Ehlichen, cs. elvesz (feleségül), házassodik.
 Ehelebste, der és die, l. Ehemann, Ehefrau.
 Ehehof, mn. nőtelen (férú); hajadon (leány).
 Ehehöflichkeit, die, Ehehose Stand, der; nőtlenség; férjtelenség.
 Ehehüßig, mn. házassodni-kívándó.
 Ehemalig, mn. régi, hajdani.
 Ehemals, ih. hajdan, régente, ezelőtt.
 Ehemann, der; férj, házassáember.
 Ehemännlich, mn. férji, házassáemberi. —, ih. férjként.
 Eheordnung, die; házassági rendelmény.
 Ehepaar, das; házaspár, házassók, házastársok.
 Ehepacten, t. házassági egyezés.
 Ehepänder, t. házastársi szerelém' szlogai, gyermekek.
 Ehepflicht, die; házassági tartozás. v. kötelesség.
 Ehe, l. Ehe.
 Eherecht, das; házassági jog v. törvény.
 Eheru, mn. érez. ércsből-való.

Eheische, die; házassági ügy.
 Eheheibung, die; elválás, v. válakozás (házasságban).
 Ehehegen, der; házassági áldás; gyermekek.
 Ehehand, der; házasság, házssélet.
 Eheheute, auf; Ehehe, ih. minelőbb, első alkalommal.
 Eheheuer, die; kelengye, jegyűszág, jegyadomány.
 Ehehüßer, der; házasság-szerző.
 Eheheftung, die; házasság-szerzés.
 Eheheuerag, der; házassági szerződés.
 Eheheufel, der; házasságza-varó.
 Ehehebindung, die; házasság, házasságra-kelés.
 Ehehevermächtniß, das; házassági hagyomány.
 Eheheversprechen, das; házasságígérés.
 Eheheweiß, das, l. Ehefrau.
 Eheher, mn. tiszt'eletes, tisztességes, tiszteletrö-méltó, becsületes, emberséges, tisztas. —, ih. tisztességesen, tisztesen, becsületesen.
 Eheherkeit, die; tisztesség, becsületeség, emberség, illendőség.
 Ehehegerde, die; becsület-vágy.
 Ehehegerig, mn. becsület-rovágyó.
 Eheher, die; tisztelet, becsület, tisztelötadás; hírnév; dísz; dicsőség, is-mandes — verlegen, valakinek jó hírnévét v. becsületét megsérteni; Eheher einlegen, valamivel becsületet vallani; er steht

in großen Ehren, nagy tekintetben áll; dieser Mann ist die — seines Vaterlandes, ezen férú díszje hazájának; mit — davon kommen, becsülettel válni v. szabadulni meg; ein Mann von —, becsületes v. becsület-szerető ember; Ihnen zu Ehren, önnek kedvőért; Ehren halber, becsületből; bey meiner —, becsületemre; das ist aller Ehren werth, ez elfogadható v. nem-megvelendő; — sey Gott! dicsőség istennek! einem — erweisen, valakit megtisztelni; valakinek tisztelkedni; einem die sekte — erweisen, valakinek az utolsó tiszteletet megadni; in Ehren halten, tisztelthen tartani, megbecsülni; einem, einer Sache — machen, valakinek, valaminek becsületet szerezni; mit — zu werden, becsülettel legyen mondva; ich mache mir eine — daraus, szerecsémnek tartom; ich habe die — ihn zu seinen, szoronesón van őt ismernem; ich habe die — mich zu empfehlen, szerecsém van magamat ajánlani; Ehre dem die Ehre gebühret, tisztelet becsület annak, a' kit illet.
 Ehreifer, der; becsületbuzgalom, becsületvágy.
 Ehren, cs. tisztel, becsül, tisztelthen tart.
 Ehrenamt, das; tisztaság, méltóság, méltóságos hivatal.

Ehrenbahn, ore; becsület-
út, dicsősvény, diszö-
vény.
Ehrenbesuch, der; megtisz-
telő látogatás, diszläto-
gatás.
Ehrenbett, das; diszágy.
Ehrenbezeugung, die; meg-
tisztelés, tisztelettel, be-
csületadás, tisztesség-
mutatás.
Ehrenbogen, l. Ehrenpforte.
Ehrenbürger, der; tiszte-
letbeli polgár.
Ehrendame, die; fő udvari
dáma.
Ehrendenkmal, das; disz-
emlék, emlék.
Ehrendieb, Ehrendieb, l.
Ehrenschänder.
Ehrendienst, der; udvari-
ság, becsület; tisztelet-
beli szolgálat.
Ehrenerkörung, die; be-
csületmentség, becsület'
visszaállítás.
Ehrenfest, das; tisztelet-
ünnep, diszünnap.
Ehrengebühr, die; tiszte-
letdíj; Ehrengelühren, t.
tiszteleti jogok.
Ehrengedächtnis, l. Ehren-
denkmal.
Ehrengelang, das; disztor,
diszlakoma.
Ehrengelänge, das; tisz-
teletpompá.
Ehrengericht, das; neme-
sek' törvényszéke, neme-
si törvényszék.
Ehrengesandte, der; a' hel-
vetiai cantonok' követje.
Ehrenhof, Ehrenwagen,
l. Ehre.
Ehrenkette, die; diszláncz.
Ehrenkleid, das; diszkön-
tös, pomparuha.
Ehrenkranz, der; diszko-
szorú; nászkoszorú.

Ehrenkrone, die; diszkorona,
Ehrenkruz, der; tisztelet-
csok.
Ehrenlohn, Ehrenlohn, der;
tiszteletdíj.
Ehrenmitzge, die; tisztos la-
zugság.
Ehrenmal, das; tisztelet-
jel, emlékjel.
Ehrenmann, der; embersé-
ges ember.
Ehrenmitzglied, das; tiszte-
letbeli tag.
Ehrenmünze, die; tisztelet-
péncz, emlékpéncz.
Ehrenname, der; tisztelet-
név, tiszteletbeli ne-
vezet.
Ehrenpforte, die; diadalka-
pu, diszkapu.
Ehrenposten, der; díszes
hivatal, méltóság.
Ehrenpreis, der; szigoráll.
Ehrenpunkt, der; becsület-
beli v. becsületben járó
dolog; becsületérzés.
Ehrenrath, der; tisztelet-
beli tanácsos.
Ehrenrecht, das; becsület-
beli jog v. törvény.
Ehrenreich, mn. nagytisztele-
tü, nagybecsületü, (czím).
Ehrenretter, der, becsület-
mentő, becsületvédő.
Ehrenrettung, die; becsü-
letmentés, becsület' men-
tegetőse.
Ehrenrührig, mn. és ih.
becsületsértő; becsület-
sértőlog.
Ehrensache, die; becsület-
ügy, becsületbeli dolog.
Ehrensamle, die; tisztelet-
oszlop.
Ehrenschänder, der; rágal-
mazó, becsületrontó, becs-
telenítő; szűszaplósító.
Ehrenschänderisch, mn. rá-
galmas, rágalmazó, be-

csületrontó, becsületlenítő.
— ih. becsületrontólag.
Ehrenschändung, die; rága-
lom, rágalmazás, becsü-
letrontás, meggyalázás,
becstelenítés.
Ehrenschild, der; tisztelet-
paizs.
Ehrenschmuck, der; tiszteleti
ékségek.
Ehrenschuß, der; tisztelet-
lövés.
Ehrensele, die; méltóság,
méltóságos hivatal, tisz-
ség.
Ehrenstreit, der; becsület-
per, becsületben járó per.
Ehrenstufe, Ehrenstufel, die;
becsületpolecz, tiszteletfok.
Ehrentag, der; tisztelet-
nap; menyekzőnap.
Ehrentanz, der; tisztelet-
táncz; menyasszonyi táncz.
Ehrentempel, der; dícsstem-
plom.
Ehrentitel, der; tisztelet-
czím.
Ehrenvest, mn. nagytisztele-
letü, tekintetes, (czím).
Ehrenwort, mn. becsületes,
becsületteli, tisztességes.
— ih. becsületesen, be-
csülettel, illendően.
Ehrenwache, die; tisztelet-
őr, diszörőség.
Ehrenwerth, mn. becsüle-
tes, tiszteletreméltó.
Ehrenwert, das; tisztelet-
szó; becsületszó, szóadás;
sein — geben, szavát ad-
ni, becsületére fogadni.
Ehrenzeichen, das; diszjel.
Ehrensiegel, mn. tisztelet'
adó, tisztelettel visel-
tő, — ih. tiszteletadólag.
Ehrensiegelteit, die, Ehre-
kietung, die; tisztelet,
tisztelétadás, tisztel-
tetmutatás.

Ehrfurcht, die; mély tisztelet, hódolat.

Ehrfurchtlos, mn. tisztelttel teljes. —, ih. mély tisztelettel.

Ehrgefühl, das; becsület-érzés; ein Mann von —, becsületérző ember.

Ehrgeiz, der; nagyravágás, becsületrevágás, becsületvágy.

Ehrgeizig, mn. nagyravágó, becsületrevágó. —, ih. nagyravágólag.

Ehrgier, die; tisztségok utáni sóvárgás.

Ehrgierig, mn. nagyravágó, tisztségre sóvárgó.

Ehrlich, mn. becsületes; der ehrliche Name, jó hír's név, becsületes név; — machen, becsületét helyre állítani; ein Kind — machen, gyermeket törvényszeresíteni; einen Soldaten — machen, katonát zászló alá állítani; ein Ehrliches fassen, jó sok-ha kerülni. —, ih. becsületesen, hivlelküleg.

Ehrlichkeiten, die; becsületesség, jámborság, jószág.

Ehrliche, die; becsületszeretés.

Ehrliebend, mn. becsület-szerető.

Ehrlos, mn. és ih. becsu-
len; becsületlenül.

Ehrlosigkeit, die; becsu-
lenség.

Ehram, mn. becsületes,
tisztes.

Ehramfest, die; becsü-
lenség, tisztesség.

Ehrtüchtig, die; dicshágy,
nagyravágás, becsület-
vadászás.

Ehrtüchtig, mn. és ih. nagy-
ravágó, becsületvadász;
nagyravágólag.

Ehrtüchtig, mn. becsü-
letfeledő, becsületével
nem gondoló, elveto-
múlt. —, ih. becsületfele-
dőleg.

Ehrtüchtigkeit, die; be-
csületfeledés.

Ehrtüchtig, t. tiszteletes
úr; (ezim).

Ehrtüchtig, mn. tiszteletes.
tiszteletreméltó; nagy tisz-
teletű (ezim). —, ih.
tiszteletreméltólag.

Ehrtüchtigheit, die; tisz-
teletesség.

Eibe, die, Eibenbaum, der;
ternyő, tiszafa.

Eibisch, der, Eibischwurzel,
die; ziliz; zilizgyökér.

Eibischsalbe, die; zilizir.

Eihauptel, der; gubacs,
gubó.

Eihe, die, Eihbaum, der;
tölgyfa, tölgy, cserfa.

Eide, die; akólósa v. vas.

Eidel, die; makk.

Eidelerndte, die; makkter-
més; makkzedés.

Eidelfrüchtig, mn. makk-
alaku.

Eidelfgarten, Eidelfaun,
der; makkos, makkoskert,

Eidelle, die; mintaról.

Eidelfaun, die; makkou-
hizlalás, makkolás, mak-
koltatás.

Eidelfaunel, die; káma.

Eidelfaunel, das, Eide-
fale, die, makkoséze.

Eiden, mn. tölgy, tölgyfából-
való.

Eiden, os. akól, megakól,
megakóz (hordól); *szac-
rintez* (mértéket, mér-
legot).

Eiden, das; akólás; méi-
tekszerintezés; mérték-
igazítás.

Eidenblatt, s. laub, das;
tölgylevél, tölgy lomb.

Eidenholz, das; tölgyfa,
cserfa.

Eidenmilch, die; tölgyfa-
gyöngy.

Eidenmoos, das; tölgyfalomh.

Eidenrinde, die; cserhéj.

Eidenrose, die; tölgykín.

Eidenreißer, der; tölgy-
pille.

Eider, Eidherr, Eiden-
flor, Eidner, der; ako-
ló; *szerintező*.

Eidgebühr, die; akólásbér,
mértékigazítási bér.

Eidhorn, Eidhörnchen, das;
mókus, cvet, cziczabó.

Eidhornaffe, der; szigár-
ka majom.

Eidmaß, das; *anyamérce*.

Eidpfund, das, = *schneel*,
der; mintafont, miuta-
köből.

Eidpflanz, Eidsif, der;
csertapló, cserfatapló.

Eidstab, der; akólópálcza.

Eidwald, Eidenwald, der;
tölgyes, tölgyerdő, tölgy-
faterdő.

Eid, der; eskü, eskü, es-
küvés, hittétel; einen
— schwören, ablegem,
megesküdni, hitet le-
tenni.

Eidam, der; vő.

Eidbrüch, der; hitszegés,
esküszegés.

Eidbrüchig, mn. hitszegő,
esküszegő.

Eidbrüche, der; hitelt kezes.

Eidbrüchigkeit, die; hitelt
kezeség.

Eidbrüchig, die; gyik.

Eidbrüchig, t. dunnalud
polyho, dáupehely.

Eidergans, die, Eidervogel, der; dunnalúd.
 Eideformel, die; esküforma, esküvés' formája.
 Eideleistung, die; esküvés, hitelötlet.
 Eidegenoß, der; frigyca, szövetséges.
 Eidegenoffenschaft, die; szövetség.
 Eidlich, mn. esküi. esküvési, hites. —, ih. esküvel, hittel.
 Eidschwur, der; eskü, esküvés, hitelötlet.
 Eifer, der; buzgalom, buzgóság, hev, felbuzdulás; harag, hevesség,folgerjedés, folindulás; in — gerathen,folgerjedni, fölhevülni.
 Eiferer, der; buzgólkodó, buzgó pártfogója v. ö-talmazója, heves védője valaminek.
 Eiferig, mn. buzgó, buzgólkodó, heves, tüzes; haragos, indulatos. —, ih. buzgón, buzogva, buzgalommal, hevesen, tüzeesen;folgerjedve, bosszankodva.
 Eiferst, k. buzgó, buzgólkodik; féltékenyekedik; haragszik, haragjában gerjedez, bosszankodik; féltet etwas —, hevesen kikelni, buzogni valami mellett; gegen etwas —, hevesen kikelni valami ellen.
 Eiferstucht, die; féltékenység.
 Eiferstüchtig, mn. és ih. féltékeny; féltékenyül; auf einen oder über etwas — sein, valakit v. valamit fölteni valakitől.
 Eigen, mn. tulajdon, saját; különös, csodálatos,

furcsa; pontos; mein, dem, sein eigener re. a' magam, magad, maga v. enmagam, lemagad, önmaga' -a v. -e; ich habe es mit meiner eigenen Hand geschrieben, tulajdon v. saját kezemmel írtam; sich etwas — machen, magáé v. tulajdonává tenni, igen rászoktatni magát valamire; das Eigene einer Sache, a' dolog' milöte v. milyvolta; es ist ein eigener Mensch, különös ember; er hat etwas Eigenes im Sprechen, valami külön sajátúság van beszédében; das ist ihm —, ez neki külön sajátúsága; er ist in seinen Sachen sehr —, dolgaiban igen pontos.

Eigenartig, mn. sajátomü.
 Eigenartigfeit, die; saját-neműség.

Eigenbündel, der; önhittség.
 Eigener, Eigener, l. Eigensthümer.

Eigenhändig, mn. és ih. saját kezével írott.

Eigenheit, die; sajátúság; különösség.

Eigenleibig, mn. sajátzenvé.
 Eigenliebe, die; önszeretet.

Eigenlob, das; öndicsőret — rinkt, nem illik önmagát dicsőetni.

Eigenmächtig, mn. önhatalmu, önkényű, hatalmaskodó; ein eigenmächtiger Herrscher, hitor, hitorló; ein eigenmächtiges Vorgehen, hatalmaskodás. —, ih. önhatalmualag, hatalmaskodva.

Eigennutz, der; önhaszon; haszonles.

Eigennützig, mn. és ih. haszonleső; haszonlesőleg.

Eigennützigfeit, die; haszonlesés.

Eigenruhm, l. Selbstruhm.
 Eigen, ih. különösen, sajátlag.

Eigenschaft, die; tulajdon; minőség, természet.

Eigenschaftswort, das; melléknév.

Eigensinn, der; önelműség; makacság, fejcség, akaratosság.

Eigensinnig, mn. önelmü; makacs, feles, akaratos. —, ih. önelműleg; makacsul, akaratosan.

Eigentum, das; saját; birtok, jószág; ererítés —, örökség.

Eigentümer, der; tulajdonos, birtokos.

Eigentümlich, mn. tulajdon, tulajdoni, saját, sajátos, saját; különös. —, ih. sajátilag, tulajdonként; különösen.
 Eigentümlichkeit, die; sajátúság, tulajdonság.

Eigentumsstücker, der; tulajdonos ür.

Eigentumsrecht, das; saját jog, tulajdoni v. birtokosi jus.

Eigentümlich, mn. sajátlagos; valóságos, igaz. —, ih. sajátlag, tulajdonkép.

Eigenwille, der; önakarat, akaratosság.

Eigenwillig, mn. önakarató, akaratos, nyakas.

Eigen (Eigenen), cs. tulajdoni. —, k. illet (valakihoz); illik (ra, re).

Eisand, das, l. Eisel.

Eisbete, der; gyorshirvivő.
 Eise, die; szidés, szidőség;

in der —, sietségben, sietve, hamarjában; in habe —, sietnem kell; es hat seine —, nem sietős v. sürgetős.

Ein, k. siet: zu Hülfe —, segítségére sietni; seinem Verderben entgegen —, önméltán sietelni.

Einend, Einend, ih. sietvo, hirtelen.

Ein, mn. tizenegy.

Einse, die; tizenegyes.

Einsehen, mn. tizenegyhéle.

Einsehen, mn. tizenegyszörű, tizenegyréü.

Einmal, ih. tizenegyszer.

Einmal, das; tizenegyszög.

Einfertig, mn. sietős, sietleges; sietős, sürgetős. —, ih. sietvo, sietöleg, sietösen.

Einfertig, der; sietető, sürgető. hirtelenkedő.

Einfertigkeit, l. Einse.

Einfihrig, mn. tizenegyvü. tizenegyszöndős.

Einfihrig, mn. tizenegyszörlagu.

Einfihte, mn. tizenegyedik.

Einfihtel, das; tizenegyedrés.

Einfihten, ih. tizenegyed-szer.

Einfihtel, mn. tizenegyedfél.

Einfiht, mn. sietős; sietős; hamar, sehes. —, ih. sietvo, sietöleg; hamar, sehesen.

Einfiht, ih. igen v. nagy sietvo, sehbel-lehhal.

Einfiht, der; sehes mars.

Einfiht, der; vödör, csühor; akó.

Einfiht, mn. akós.

Ein, einer, eine, eines, (számnev. mn. nemszó. és nm.); egy, egyetlen egy; szonagy. ugyanazon, egy;

egyik; valaki, valamely, valami, egy; az ember, valaki; (összetételekben névszókkal, egy); es ist ein Uhr, egy óra; aus Zwenen Eins machen, kétből egyet csinálni; der eine... der andere... az egyik... a' másik...; der eine und der andere, egyik 's másik is; sie sind eines Meeres, egykorak; wenn sich eine Gelegenheit dazu findet, ha alkalom adódik; wenn einer zu mir sagte, ha valaki nekem mondaná; es könnte einer glauben, azt hisztendő valaki; sie haben eine Krankheit, egy v. ugyanazon betegségben vannak; das kommt einem fremd vor, ez különösnek látszik; er hat einen Bart, szakála van; er ist ein Deutscher, ő német; was einer nicht kann, darf auch nicht von ihm verlangt werden, mit az ember nem tud, azt ne is kívánják tőle; ein Stück, egyszemű; ein fihrig, egyszörlagu.

Ein, ih. Fahr aus Fahr ein, évről évre; ich weiß weder aus noch ein, nem tudom hová legyek, nem tudok mit tenni; (összetételekben igékkel, ho).

Einader, es. beszánt.

Einander, nm. egymást; egymásnak; sie haßen sich —, gyűlölik egymást; sie schienen — Geschenk, aján-dékokat küldözgetnek egymásnak; — Pfaffen, csókolkozni, csókolózni, sie schlugen —, varakodnak; fide —, egymásért; uns

ter —, egymás közt; über —, egymáson, egymásra; von —, egymásról, egymástól ec.

Einantworten, l. Einhandigen, Heberlieferen.

Einarmig, mn. csónka, egykaru.

Einartig, mn. egynemű, egyfajú.

Einäschern, es. hamuvá éget v. tesz, főléget, porrá éget; behamvaz.

Einäschern, die; hamuvátétel v. égetés; hamvazás, behamvazás.

Einathmen, es. beszé, he-lehel.

Einathmung, die; behelzés, beszívás.

Einathmen, es. beéttet, beszívat, bemarkat.

Einzig, mn. egyszemű, felszemű.

Einhalten, Einhalten, es. osomóba v. málhába köti.

Einhaltung, Einhaltung, die; bemálházás, bezaj-dzás.

Einhaltung, es. behal-zamoz.

Einhaltung, die; behal-zamozás.

Einband, der; bekötés.

Einbanden, es. betakarít, behord (gabonát a' esürbe).

Einbedingen, l. Einbinden.

Einbeere, die; ezillár, farkasszőlő.

Einbeziehen, mn. és ih. mit —, oda v. ide értve.

Einbehalten, es. rh. mog-tart, visszatartóztat.

Einbeissen, es. rh. holó harap.

Einbeissen, es. bepácokol, beszó.

Einbekommen, l. Bekommen.

Einberichten, es. tudósít, l. Berichten.

- Einbetteln, cs. és vh. összekoldul; magát becsenkedti, esenkedve befúrja (valahová).
- Einbetten, cs. és vh. behelyez hálásra; hál, meghál.
- Einbrechen, cs. megpárol, megszapul, lúgha tesz.
- Einbreugen, cs. Einbiegen, cs. rh. behajt.
- Einbilden, vh. képzel gondol, vél. hisz valamit; képzelődik; sich etwas —, elhitetni magával valamit; sokat hinni v. tartani maga fölöl.
- Einbildisch, l. Eingebildet.
- Einbildung, die; képzelés, képzelet; képzelődés; nagyralátás, dőlyf; er hat eine große — von sich selbst, sokat tart maga fölöl.
- Einbildungskraft, die; képzelőerő, képzelődés.
- Einbinden, cs. rh. beköt, bekötöz. körülköt; ein Buch —, könyvet bekötni; seinen Pathen etwas —, keresztjának ajándékozni valamit; die Begeel —, vitólkákat hevonni; ein neu etwas —, meghagyni valakinek valamit.
- Einblasen, cs. rh. befú. belő fú; esú; einem etwas —, beszúgni valakinek valamit.
- Einbläser, der; sűgő, sugdozó.
- Einblasung, die; sűgás, sugdozás.
- Einblat, das; gyönyörű hoglárpót, májfü; kigyónyelvű.
- Einblätterig, mn. egylevelű.
- Einblauen, cs. lókit.
- Einbohren, cs. be- v. belő fúr.
- Einbrechen, cs. rh. leront, ledönt; betör, beront. —, k. rh. ledől, leszakad; betörök, beszakad; das Eis bricht ein, a' jég beszakad v. letörök; in ein Haus —, betörni v. berontani a' házba; in einen Laden ic. —, baltot ic. fölverni; in die Feinde —, berontani az ellenség köze; ins Lager —, a' táborba ütni; in ein Land —, berohanai valamely tartományba; die Nacht bricht ein, közeleg az éj; mit einbrechender Nacht, éjszakadán.
- Einbreunen, cs. és k. rh. rásüt (p. o. hólyegot), megsütöget (p. o. hólyegzővel); ein Fass —, hordót megköneezni; Nehl —, berántani, rántással föleszteni.
- Einbrennsuppe, die; rántott leves.
- Einbringen, cs. rh. behoz, bevisz, behord; betakarít (gabonát, szénát); behoz, behajt; befog, mint foglyot behoz; kipótol helyrehoz, utána pótol; megtölti.
- Einbringung, die; behozás, bevitel, behordás; helyrehozás ic.
- Einbroden, cs. aprít, belő tördel; hibát éjt; er hat einbroden, van mit ennio.
- Einbruch, der; betörés, berontás; berohanás; mit — der Nacht, ój' közeledtével, alkonyattal.
- Einbrühen, cs. megforráz.
- Einbürgeru, cs. honosít.
- Einbürgerung, die; honosítás; honosodás.
- Einbüße, die; vesztőség, kár.
- Einbüßen, cs. elveszt, veszt, kárt vall valamiben; die Augen —, megvakulni, szemó' világot vesztöni.
- Eincaffiren, cs. behajt, beszed pénzt.
- Einclammen, cs. gálba v. töltésbe rak ic. (lát ic.).
- Einclammen, Einclaffen, cs. körülgátol.
- Einclendig, mn. egyértelmű.
- Einclingen, cs. rh. megalkuszik, belő foglal az alkuba.
- Einclingung, die; alku, kikötés.
- Einclören, k. meg-, összaszik v. aszalódik, összaszárad.
- Einclängen, vh. benyomul, betolul v. tolakodik v. tolong.
- Einclören, cs. befordít, becsavar.
- Einclören, k. rh. behat, beront; beszivárog; benyomul, betolakodik; er hat sich in dießes Amt eingebunden, betolakodott, betolta magát o' hivatalba; tief in etwas —, mélyen belátni valamely dolgba; auf jemanden —, megfúmadni valakit (p. o. szóval).
- Einclörend, Einclönglich, mn. hathatós, ható, szívreható (beszed); belátó, éles (elme). —, ih. hathatósan, behatólag.
- Einclöngung, die; betörés, berontás, behatás; beszivárgás.
- Einclöng, der; benyomás;

belényomás; benyomat, behatás.
 Eindringen, cs. benyom; belényom, rányom.
 Eindringen, cs. benyom, betör, bezúz; benyom; dein Bild hat sich tief in mein Herz eingedrückt, képed mélyen benyomult szívembe.
 Eindringung, die; benyomás, behúzás.
 Eine, (ber, die, das) nm. egyik.
 Eineben, cs. beegyenget.
 Einegen, cs. be-, elboronál.
 Einer, ber; egy.
 Einesen, mn. és ih. egyféle; ugyanaz, azonos; es ist —, mind egy; das ewige —, a' szüntelen egység.
 Einernten, cs. le-, bearat, betakarít; nyer, kap.
 Einerntung, die; bearatás, betakarítás.
 Eines, l. Ein.
 Einfach, mn. egyes; egyszerű; egyrétű (rózsa); egyszerű, ágatlan (fű); die einfache Zahl, egyes szám. —, ih. egyszerűen; egyrétűen.
 Einfachheit, die; egyszerűség; egyrétűség.
 Einfäden, cs. belő hűz (zérnát a' tübe); finomul v. mesterségesen elintéz.
 Einfahren, cs. rh. bevisz, behord; betör, betaszít (valamit kocsin mentőben); Pferde —, lovakat tanítani kocsiba. —, k. rh. bemegy kocsin, beáll hajón, bevoz; lemegy, leereszkedik bányába.
 Einfahrt, die; bemenés, bejárás, beállítás; lemen-

tel, leereszkedés (bányába); bemenet, bejárás, bejáráshely.
 Einfallen, ber; bedőlés, beesés, beszakadás, berogyás, leomlás, lerokadás; herohanás, beütés; berugás, befolyás, beszakadás; ötlet, gondolat; ein wibiger —, elmés ötlet; ich geriet auf den — zu ic. azon gondolatra jöttem, eszembe jutott ic. er hat Einfälle, wie ein altes Haus, kiesapongó ötletei vannak.
 Einfallen, k. rh. becsik; bedől, beszakad, be-, összerogy, leomlik, lerokad; herohan, beüt, ráüt; behat, bemegy; beáll, bekövetkezik; megcsappan, becsik (arcsa, szeme); dieses Gebäude ist —, ezen épület dőlőfélben van; es fiel Regenwetter ein, esős idő következett. —, sz - n. eszébe jő, v. ötlük; eszébe jut; es fällt mir ein, das ic. eszembe ötlük hogy ic.; so was ist mir nie eingefallen, soha eszemben sem volt; es fällt mir wieder ein, eszembe jut; sich — lassen, valamely gondolatra veleműlni; was fällt Ihnen ein? ugyan mit gondolt mi jut eszébe?
 Einfach, die; egyszerűség; együgyűség, bárgyúság.
 Einfaltig, l. Einfach.
 Einfaltig, mn. egyszerű; együgyű, bárgyú. —, ih. egyszerűleg, gyermektelen; együgyűleg, bárgyuan, ostobánul.

Einfaltspinsel, ber; pimasz, tajbász.
 Einfangen, cs. rh. be-, megfog és bezár; bekerít, bekertel.
 Einfarfbig, mn. egyszínű.
 Einfassband, das; szegélyszalag.
 Einfassen, cs. betölt, helytöltőget (hort hordóba, gubonát zsákba ic.); etwas mit etwas —, valamit valamivel körülfogolni; bekeríteni, körülkeríteni, mit einem Rahmen —, rámába foglalni; einen Edelstein in Gold einfassen, drágakövet aranyba foglalni; Wien —, méhrajt köpibe verni; Pfeifen —, gyöngyöt fűzni.
 Einfassen, cs. makkra hajt, v. orszit.
 Einfassen, cs. beereszel.
 Einfichten, cs. nedvesít, megnedvesít.
 Einfuern, cs. betüzel.
 Einfunden, vb. rh. megjelölni, eljő.
 Einfügen, cs. fűz, reszel (fület a' tübe).
 Einfichten, cs. rh. beson, belő son, összefon; sich in eine Sache —, magát valamely ügybe v. dologba avatni v. ártani.
 Einfichtung, die; besonás, összefonás.
 Einfischen, cs. betold, helytold v. feltol; hely szűr (szót valamibe); sich überlassen —, magát mindenre befűzni, bezinni.
 Einstiegen, k. rh. herőpül, beszáll.
 Einstieken, k. rh. befoly, belő foly; behat, ráhat; — lassen, megemlíteni v.

megeríteni v. előhozni (írásban, beszédben); beszöni (írásba, beszédbe).
 Einfließen, es. befolyat, befolyaszt; belé szivárogtat, belé csepegtet; gerjeszt, öbreszt.
 Einfließen, die; belé szivárogtatás, belé csepegtetés.
 Einflug, der; beröpülés; beszállás.
 Einfluß, der; befolyás; behatás, behatás; — haben auf . . .; — bei . . .; befolyásának lenni, valakinél; durch — auf etwas wirken, befolyás által hatni.
 Einfordern, es. bekíván, bekor, beszéd.
 Einforderung, die; bekívánás, bekorás, beszédés.
 Einförmig, mn. egyféle; egyszerű; egyalaku, egyforma. — ih. egyformán, egyfélékép; egyszerűen.
 Einförmigkeit, die; egyformaság, egyfélétség; egyszerűség.
 Einfressen, es. rh. elharap, elnyel, megeszik (beszszút, haragot ic.). — , k. rh. beeszi v. bemarkja v. berágja magát, (a' váltásztóvíz ic.). — , vh. rh. berágja v. rágya befúrja magát, (a' nyű ic.).
 Einfragen, vh. beházasodik; sich in eine Zeitung —, valamely czéhbe beházasodni.
 Einfrieden, Einfriedigen, es. bekerít, bekor, bekorlátoz, begarádó, besűvényez.
 Einfriedigung, Einfriedung, die; bekerítés, bekor-

lás, bekorlátozás, begarádózás, besűvényezés.
 Einfragen, k. rh. begy.
 Einfügen, Einfügen, es. beereszt, (deszkákat ic. egymásba), összefoglal, belé v. hozzá csinál.
 Einfügung, Einfügung, die; beeresztés, összefoglalás, belé v. hozzá csinálás.
 Einfuhre, die; bevitel, behordás.
 Einführen, es. behord, beviz; behoz; bevezet, beiktat; bemutat; kezd, szokásba vesz, behoz; einen Dieb —, tolvajt besogni; einen Reden —, valakit beszéltetni; verbottene Waaren —, vak árulat, tiltott portékát hozni be.
 Einfuhrung, die; behordás, bevitel, behozás; bevezetés, beiktatás; belepelés, bemutatás; befogás; szokásba-vevés.
 Einführer, der; beiktató; bevezető, bemutató, belepető.
 Einfüllen, es. betölt, boldtölt; megtölt.
 Einfüllung, die; betöltés, boldtöltés; megtöltés.
 Einfußig, mn. egylábú.
 Einfütteru, es. tokba tesz; in Stroh —, szalmába takarni, c'rakni.
 Eingang, der; bemenés, bemenet, bemenetel; bejárás, bejáróhely; kezd, cloje v. kezdő része (valaminek); bevitel; bevám, bevitelvám; er fand mit seinen Witten wenig —, keveset ügyeltek kérésére v. alig vették föl esedezőseit; nach — der ausstehenden Gelder,

ha künnicvő adóságaimat v. pénzeimet bevehetem.
 Eingangs, ih. kezdeten, kezdetben; die — st. wöhnten Umstände, a' kezdeten mondott v. érintett körülmények.
 Eingangsgeld, der; bevitelvám, bevám.
 Eingeben, es. rh. head; bonyujt; javasol, sugal, tanácsol; ihl, ihlet, ihlet; einem Arznei —, valakinek headni, orvoságot adni; eine Wittschrift —, kévelemlévelet nyujtani be; einem etwas —, valakinek valamire gondolatot v. tanácsot adni.
 Eingebildet, mn. képzelt, gondolt, úlmódott; elhiit, önhitt, magahitt.
 Eingebunde, das; keresztelési ajándék.
 Eingebogen, mn. hajlott, görbe, meghajlott, behajlott; eine eingebogene Nase, saorr, hajlott orr.
 Eingeboren, mn. egyszerű; honnászult, bennszült.
 Eingebraute, das; hozomány.
 Eingebung, die; headás; bonyujtás; javasolás, sugalás; ihlés, ihletés, ihletés.
 Eingebämmt, mn. begátolt, betöltött; olgátolt, el-töltött.
 Eingedenk, mn. emed Dinges — sein, valamiről megemlékezni.
 Eingefallen, mn. beesett, besüppöd; sovány, elfogyott; eingefallene Waaren, beesett arczok; eine

- gefallene Augen, bennülö, beesett szemek.
- Eingefeist, mn. testesült, megtestesült; ein eingefeisteter Teufel, megtestesült ördög.
- Eingehen, k. rh. bemegy; megegyez, belé egyez; érkezik, jő; összemegy; hegyül, bejő; összerokkad, elromlik, alúszáll, csökken, dugába dől; behat, áthat, átállát; megfog; die Gelder gehen frastem ein, a' pénzek apródoként, lassanként gyűlnek be; die Renten gehen richtig ein, az adókat pontosan fizetik; es sind Briefe, Nachrichten eingegangen, levelek, hírek érkeztek, jöttek; ich gehe alles ein, mindenre rád állok, mindenbe megegyezek; einen Vergleich eingehen, alkut kötni, egyezést tenni, egyezkedni; eine Wette eingehen, fogadni; eine Verbindungs —, magát lekötöni, lekötölezni; dieses Tuch wird im Wasser —, ez a' posztó a' vízben összemegy; das Tuch — lassen; heavatni a' posztót; eine Verwahrung — lassen, valamitől elszokni, valamelly szokással felhagyni.
- Eingeflegt, mn. kirakott, rakatos; eingeflegte Arbeit, kirakott munka, takatos mű.
- Eingemacht, mn. becsinált.
- Eingemacht, das; becsinált.
- Eingenommen, mn. bevett, beszedett; elfogult.
- Eingenommenheit, die; elfogultság.
- Eingerfaust, mn. természet, természetadta, benn-termelt.
- Eingerichte, das; űrlemes, (zárban).
- Eingerhaktet, mn. közbevetett, beiktatott.
- Eingerhuttene, das; beszelt, szeldelt.
- Eingerhuttent, mn. szűk, szorult, szoros, megszorított, korlátolt; szűkméjű, szűkeszű; rövidelműjű.
- Eingerhuten, mn. lakó, lakos.
- Eingerländnis, das; valomás.
- Eingerthen, cs. rh. megvall; megenged, megismer, elismer.
- Eingeweide, das; belrés, sziger.
- Eingewohnen, k. megszokik (helyet).
- Eingewurzelt, mn. megrögzött, meggyökerezett.
- Eingezogen, mn. csöndes; elvonult, felre vonult, magányos; takarékos.
- Eingezogenheit, die; esőndesség, magányosság, elvonultság; takarékoság.
- Eingieken, cs. rh. belé tölt; belé önt; belé csepegtet, belé szivárogtat; összeraszt, összeönt.
- Eingiehung, die; belé töltés, belé öntés; összerasztás, összeöntés.
- Eingitteru, l. Vergitteru.
- Eingraben, cs. rh. be-; el-; be-; elszáncol; be-; elárkol; bevés, bemetsz; rá vés v. metaz.
- Eingraben, das; be-; el-; elszáncolás; be-; elárkolás; árkolat; bevésés, bemetszés; rávósás v. metszés.
- Eingreifen, k. rh. belé nyúl; belé akad, belé megy, megfog; belé avatkozik. belé vág; der Unter greift ein, a' horgony jól fog; a' horgony fog, akad; in jemandes Rechte —, valaki' jogaiba vágni.
- Eingriff, der; benyulás, belényulás; heavatkozás, hevágás; einen — in jemandes Rechte, Unt thun, valaki' jogaiba vágni, hivatalába avatkozni.
- Einguß, der; betöltés, beöntés; töltelék, öntel, öntelek.
- Einhafen, cs. bevág; hozzá vagdal.
- Einhägen, cs. beszővényel, bekertel, bekerít.
- Einhägung, die; beszővényelés, bekertelés; szövénny, kertelés.
- Einhäufeln, cs. behorgol, beakaszt; belé horgol v. akaszt.
- Einhafen, cs. bekapcsol, beakaszt, belé akaszt.
- Einhellig, mn. azoehangu, azoegyhangu, egyenlőhangu; egyező, egyelő. (akarati, gondolat).
- Einhelligkeit, die; megegyezés, egyenlőség.
- Einhalt, der; akadályozás, feltartóztatás; einer Sache — thun, valamit akadályozni, késeleltetni, tartóztatni.
- Einhaltten, cs. rh. feltartóztat, visszatartóztat. — k. rh. megszűn, megállapodik; mit der Arbeit —, megszűnni a' munkával, a' munkától; mit der Achtung —, a' figetéseket megszűntetni, a' figetésekkal megszűnni.

Einhandeln, es megvesz, megvásárol: bealkuszik, hozzá alkuszik; elkereskedik, (valamit) elveszt kereskedésben.

Einhändig, mn. egykezű, félkezű.

Einhängen, es. kézbe v. kézhez ad, kézbe v. kézhez szolgál, szolgáltat.

Einhängung, die; kézbeadás, kézhezadás, kézbeszolgálat, kézhezszolgálat.

Einhängen, es. beakaszt, betesz.

Einhängig, mn. egylapos, egylejtű, egylejtős; einhängiges Dach, egylejtős födél.

Einhaufen, es. behelhel, beszű; belé lehel, belé sugal, ihl.

Einhaufung, die; behelelés, beszívás; belé lehelés, belé sugallás, ihlés, ihlet.

Einhaufen, es. rh. bevág, belé vág; solvág; Fleisch —, húst vágni be, húst szelni be. —, k. rh. auf den Feind —, az ellenség közé venni; einem bey jemanden —, valakinek bevágni az útját valakié, beárulni.

Einhanig, l. Einmündig.

Einheben, es. rh. beemel; belé emel, (ajtót a' sarkba).

Einheften, es. befűz, belé tűz, belé varr.

Einheifen, es. és k. bele gyögyit v. forraszt v. hegeszt; belé gyögyül v. forrad, (v. heged).

Einheimisch, mn. honi, hazai, helyi, honföldi; ein einheimischer Krieg, belháború; einheimische

Waffe, honföldi, hazai halak.

Einheirathen, vh. in eine Familie, valamely családba v. nemzetségbe házassodik.

Einheit, die; egység.

Einheiten, es. befűt.

Einheizen, das, Einheizung, die; fűtés.

Einheizen, der; fűtő.

Einheifen, es. rh. süg, (szinésznek st.).

Einheifer, der; sügő, (a' szinpadon).

Einheitig, l. Einmündig.

Einheimen, es. megköt, (kocsikereket).

Einheufen, l. Einhängen.

Einher, ih. be; elő, elé; — gehen, treten, reiten, fliegen st. bejöni, belépni, belevagolni, beszállni, beöröpleni st.

Einhegen, es. tanít, idomít, kitanít, kiidomít.

Einholen, es. el-, beár, utólr; beviz, bevezet (ünnepélyesen valahová); die Segel —, a' vitorlákat leeresztetni; Stimme —, szavazatot beszélni; das Versäumte —, elmulasztottat kipótolni; einen —, valakit tanulásban el- v. utólrni; einen Wald —, erdőt ki-mérni; Nachricht —, tudósítást szerzeni valami felől.

Einholung, die; bevezetés; be-, el-, utólrás.

Einhorn, das; egyszarvu; narvál, (hal); hercules cserebűly; narválfog.

Einhornfisch, der; kétfog.

Einhornstier, der; hercules cserebűly; egyszarvu bögör.

Einhörig, mn. egyszarvu.

Einhörig, mn. egyptájsz, egészskörmű.

Einhöfen, es. betakar, beleplesz, behurkol; belé göngyöl v. takar.

Einhöhung, die; betakarás, begöngyölés, belepleszés.

Einig, mn. és ih. egyed, egyetlen egy, egyes, egyező, barátságos; egyedül; mit sich selbst nicht einig sein, önmagával nem egyezni, habozni, kételkedni; — werden, meg-egyezni; über etwas — werden, valamire megalkudni, valamiben meg-egyezni.

Einiger, einige, einiges, nm. néhány, némely, néki, némi; einiger Mensch, némileg, némikép, valamennyire.

Einigkeit, die; egység, egyedség; egyesség, egyezés.

Einimpfen, es. bealt, belé olt.

Einlagen, es. és k. beűz, bekergeszt; benyargal; behajt, (kocsin); — die Hunde, kutyákat vadászni tanítani; einem eine Furcht —, valakit elijeszteni; einem einen Schrecken —, valakit elremiteni.

Einjährig, mn. esztendőse.

Einfallen, es. bemozdul; bevakol, összevakol.

Einfallen, das; meszelés; vakolás.

Einfallen, es. meg ág, szájába rág.

Einfauf, der; beszerzés, bevásárlás; vétel.

Einfaufen, es. beszeres, bevásárol; megvesz, meg-

vásárol; sít —, magának jogot venni.
 Einfuhr, der; bevásárló, beszerző, sáfár.
 Einfuhr, die; földélszög, tető-szög.
 Einfuhr, die; vendégfogadó; beszállás, (vendégfogadóba); magába - szállás.
 Einfuhr, k. beszáll; befordul; beszól; bei einem in Vorhangehen —, valakihez befordulni, beszólni.
 Einfuhr, cs. beékez, beékel.
 Einfuhr, cs. pinczébe rak v. tesz v. tölt.
 Einfuhr, cs. meghornyol; bevág; felró.
 Einfuhr, das; hornyolás; bevagdálás; felrovás.
 Einfuhr, cs. befog, bezár, hörtönbe v. tömlőbe tesz.
 Einfuhr, die; befogás, beszáras, hörtönbe-tétel, hörtönözés.
 Einfuhr, cs. beragaszt; belé ragaszt.
 Einfuhr, cs. bapanaszol, bevádol.
 Einfuhr, cs. kapocsvas közé szorit; ein Wort —, valamely szót zárjel közé, zárjelbe tonni.
 Einfuhr, der; összahang.
 Einfuhr, Einfuhr, cs. becsirizel, heragaszt, belé csirizel v. ragaszt.
 Einfuhr, cs. felöltözlet (papnak, szerzetesnek); sít — lassen, papnak v. szerzetesnek öltözni, öltözködni; eingefleibet werden, papnak v. szerzetesnek öltöztetni; eine

Case —, valamit jól el-
 lődni.
 Einfuhr, die; felöltöz-
 tetés.
 Einfuhr, cs. becsirizel;
 belé csirizel.
 Einfuhr, cs. beszorit,
 becsiptet, oda szorit,
 oda csiptet.
 Einfuhr, cs. és k. be-
 kilincsel.
 Einfuhr, cs. bekopog-
 tat, bever; betör, be-
 zúz.
 Einfuhr, cs. elkereszt-
 fáz.
 Einfuhr, cs. bedagaszt,
 belődagaszt.
 Einfuhr, cs. behajt, be-
 tör; herepeszt.
 Einfuhr, cs. beköt; rá
 parancsol, (valamit va-
 lakire).
 Einfuhr, k. és. cs. első,
 közé, közé; első, közé;
 közé; bis zur Hälfte —,
 félig előzni, közézni.
 Einfuhr, k. rh. be-
 nyujt, bead (kérelemle-
 velet); észbe jő; szül,
 lobogszik; bejő; (pénz);
 sít —, kérelemle-
 velet nyujtani v. adni
 ho; wieder einen —, va-
 laki ellen panaszlani, pa-
 naszt tenni; dawider —,
 valakinek elmondani.
 Einfuhr, das; jövedelem.
 Einfuhr, cs. bekerít,
 bekertel.
 Einfuhr, cs. kosárba tesz
 v. szed v. rak.
 Einfuhr, das; alakor.
 Einfuhr, cs. berak. be-
 rakodik; elalmárokodja v.
 elkereskedni (magát, min-
 donét).
 Einfuhr, cs. körbe fog,

v. kerít; beköröz, elkö-
 röz.
 Einfuhr, k. rh. becsász,
 bemász, bebuvik; összc-
 megy, összcseugorodik.
 Einfuhr, cs. bevesz, be-
 kap; utólér, beér.
 Einfuhr, t. jövedelem.
 Einfuhr, cs. rh. rá rak,
 belé rak; hi, meghí; ki-
 nálközik, int; zu einem
 feste —, torba, vendég-
 ségbe, ünnepre híni;
 der eingefundene Gast, Ein-
 gefundene, hivatalos.
 Einfuhr, mn. kínálkozó,
 ajánlkozó.
 Einfuhr, die; berakás,
 hívás, meghívás.
 Einfuhr, das; meghívó levél;
 meghívó írás.
 Einfuhr, die; pro-
 gramma.
 Einfuhr, die; belevés; be-
 tét, betétel.
 Einfuhr, das; szállás, ta-
 nya, kvártély; szálláso-
 lás, tanyázás, kvártélyo-
 zás.
 Einfuhr, l. Zunft-
 dorf.
 Einfuhr, l. Einfuhr,
 Eingeben, és Anfangen.
 Einfuhr, der; beeresztés,
 beboesztás; kapu, ajtó.
 Einfuhr, cs. rh. beereszt,
 beboeszt, befolytat, be-
 folyaszt; belé ereszkedik,
 belé boesztózik; sít
 in etwas —, valamihe
 ereszkedni; sít mit einem
 in Gefahr —, valaki-
 vel beszédni, vagy be-
 szédni erödni; sít in eine
 Gefahr —, házasságba ele-
 gyedni, v. ereszkedni;
 sít auf eine Frage, oder

griechlich mit einem —, törvénybe ereszkedni, valaki' vádjaira felelni; ich kann mich darauf nicht —, annyira nem ereszkedhetem, annyira nem hocsátkozhatom.

Einführung, die; beeresztés, behocsátás.

Einlauf, der; megérkezés; bevezetés.

Einlaufen, k. rh. befut, beszalad; megérkezik, megjő; bevezet; összemegy, összezugszorodik.

Einlaufen, das; megérkezés, jövetel, bevezetés; beavatás.

Einlaugen, cs. belügoz.

Einlauteu, cs. beharangoz; hecsenget.

Einlegemeister, das, Einleger, der; bicsak, bicska.

Einlegen, cs. betesz, berak, belé tesz v. rak; eltesz, becsinál; Befahrung —, katonaságot, őrizetet adni valamely helynek; einen Soldaten — bey ... valahová katonát adni; das Messer —, a' kést betenni; einen Pfeil —, felnyilantani az íjat; Waaren —, a' holtot hozárni; eltakarodni, elvakarodni; Glaisch —, húst beszózni; Einsetzen —, ugorkát eltenni; becsinálni; Reben —, szőlőt ültetni; Reffen —, szegfűt rakni, ültetni; Wein, Bier, ic. —, bort, sert eltenni; mit Platten von Marmor —, márványtáblákkal, márványlapokkal kirakni; Eisen und Stahlarbeiten mit Gold oder Silber —, vas és aczélművet arannyal v. ezüzzel kirakni; Ehre, Schande mit etwas —, valamivel szőgyent, kudarcot vállalni; ein gutes Wort für einen —, valaki mellett szólani; eine Appellation —, fölelhitelt kérni, ügyét fölelhitel vinni.

Einlegen, das; betetés, berakás, eltevés, elrakás; súlyilazás; ültetés.

Einleger, der; ültető; bicsak, bicska.

Einleimen, cs. beenyvez; belé enyvez.

Einleiten, cs. bevezet, bekísér; intéz, kormányoz. elintéz.

Einleitung, die; bevezetés; intézés.

Einlegen, cs. és k. visszataróit; helyre tesz; visszatér, ismét belé tér.

Einlesen, cs. rh. szed, szűretel.

Einleuchten, k. hevilligol, hevilligít.

Einleuchtend, mn. világos, érthető.

Einlieferu, cs. beszállít, beküld, bead, beszolgál, beszolgált.

Einlieferung, die; beszállítás, beküldés, beadás, beszolgálás.

Einliegen, k. rh. lakik, fekszik; bei einem —, valakinél lakni, szállás lenni.

Einliegend, mn. bounlévd.

Einlochen, cs. belyukaszt, meglyukaszt, lyukat csinál v. fúr, (valamibe).

Einlogieren, cs. és k. beszállít, szállásra ad; beszáll, megszáll.

Einlösen, cs. kivált, visszavált.

Einlösung, die; kiváltás, visszaváltás.

Einlöthen, cs. beforsaszt, belé forraszt.

Einlöthung, die; forrasztás.

Einmachen, cs. becsinál, belé csinál, belé takar v. takargat; befőz, beszőz, becsinál; mit Zucker —, in Essig —, ezüzkorba befőzni, eczetbe becsinálni; den Teig —, kovászt tenni; Salz —, meszet csinálni.

Einmáhdig, mn. egyfűvű, egykaszálatu.

Einmahnen, cs. megintet, (fizetésért, adóssáért).

Einmalighen, l. Einmalighen.

Einmal, v. Ein Mal, ih. egyszer; egy ízben; nur —, csak egyszer; — für allemal, egyszer 's nem többször; egy szó annyi mint száz; most egyszer 's utóljára; auf —, egyszerre; — über das andere —, egyszer is másszor is, több ízben.

Einmal, ih. egykor, egy időben, egyszer; csak; majd; wenn er — Enst dann bekommt; ha kedve jó majd v. ha egyszer kedvet kap; da sind Sie endlich —, egyszer csak ugyan megjöttök v. itt vannak valahára; nicht —, nem is.

Einmalein, das; egyszeregy.

Einmalig, mn. egyszeri.

Einmalighen, mn. egyszeres, egycemeres, (nyoszolya ic.).

Einmaligh, der; homenet, homettel, homarolás.

Einmarschiren, k. bemegy, be-marsol.

Einmaß, das; apadék, mér-fogyatéka.

Einmaßig, mn. egyárboezu.

Einmaueru, cs. falba tesz v. rak, befalaz.

Einmeißeln, cs. szaladot forráz, megforráz.

Einmeißeln, cs. bevés; át-vés, keresztülvés.

Einmengen, Einmischen, cs. közé v. belé elegyít v. kever, beelegyít; sif mit —, belé elegyedni, belé avatkozni.

Einmischung, Einmischung, die; belé elegyítés, kö-zékeverés; belé avatkozás.

Einmessen, cs. és vh. rh. bemér; apad, fogy, be-, elmérül, (ismételt mérésenkül a' b'za ic.).

Einmitten, cs. kibérel, kihaszonhétel, kiárendál.

Einmüthung, die, kibér-lés, kihaszonbételés, ki-árendálás.

Einmümmen, cs. beburkol.

Einmünnen, cs. bányol, pénzre ver valamit; pénzre újra ver.

Einmuth, der, l. Einmü-thigkeit.

Einmuthen, cs. fölvetelt, bővített könyörög (egy-sületbe, ezéhbe).

Einmüthig, mn. egyértel-mü, egyelmü.

Einmüthigkeit, die; egy-értelmüség; egyelmüség.

Einmügelu, cs. belé szogoz, beszogoz.

Einmühen, cs. belé varr; kivarr, (virágokat); ösz-szovarr, hevarr, (szék-káhhre).

Einmühe, die; bevét, be-vétel.

Einmühen, cs. rh. bevesz; beszed; befogad; meg-vesz; elfoglal; befog. el-fog, elszédít, elkábít, megkábít; elfoglal; das Negel —, a' vitorlát összehúzni; viel Raum —, nagy helyet fogni; eine Stadt —, valamoly várost elfoglalni; mit Sturm —, megrohanás-sal elfoglalni, ostrommal megvenni; eine Stelle —, valaki' helyét, hi-vatalát elfoglalni; Bes-würfte —, szemrehányá-sokat elűrni; dieser Wein nimmt den Kopf ein, ez a' bor a' főt elnehozti, elkábítja; einen wieder einen —, valakit vala-kinek lesólni; einen für einen oder etwas —, va-lakit valaki vagy valami felől megszedétni; sich — laßen, magát megszedi-tetni.

Einmümmen, mn. kellemes, kedveltető, megnyerő.

Einmümmen, der; adószedő; vámszedő; beszedő.

Einmümmung, die; bevét, bevétel; megvót, meg-vétel, elfoglalás; elká-bítás.

Einmümmen, l. Mümmen.

Einmümmen, cs. becsövekel.

Einmümmen, Einmümmen, vh. befőszkel, befőszkolódik, befőszkeli magát.

Einmümmigen, cs. kényze-rit v. könytet, (vala-kit valamire).

Einmüde, die; vadon, siva-tak, magány.

Einmühen, cs. beolajoz, olajjal beken.

Einmübrig, mn. egyfülü.

Einmüpfen, cs. borak, elra-kodik, bepakol, elpa-kol; eltakarodik, elva-karodik, elkücszorong.

Einmüpfung, die; herakás, elrakodás, bepakolás, el-pakolás.

Einmüpfen, cs. bepépel; belé pépel.

Einmüpfen, cs. és k. heil-leszt, heillet; belé il-leszt, belé illet; heillik, belé illik.

Einmüpfen, l. hinein ge-hen, kommen.

Einmüpfung, die; heillesz-tés, belé illesztés, heil-letés, belé illetés; be-illés, belé illés.

Einmüpfen, cs. bekaróz, bekarózás.

Einmüpfen, cs. fárába ke-belez.

Einmüpfen, cs. besüvit, be-süvit, besüvölt, besipol.

Einmüpfen, cs. ketreczhe v. akolba zár; bezár, összezár.

Einmüpfen, cs. ültet, plántál, beültet, heplántál; belé olt, belé önt; meg-rögzít.

Einmüpfung, die; ültetés, beültetés, plántálás, he-plántálás; belé oltás, be-lé öntés.

Einmüpfen, cs. betapaszol, befastromoz.

Einmüpfen, cs. becsövekel.

Einmüpfen, cs. beszánt; felszánt, feltört; belé szánt.

Einmüpfen, cs. heolt, be-olt.

Einmüpfung, die; heoltás, belé oltás.

Einpfündig, mn. egyfontos.
 Einpfünder, der; fontos
 ágyu, egyfontos ágyu.
 Einrichten, cs. beszurkol;
 belé szurkol.
 Einpfändern, cs. elcsucsul-
 tat, elaltat beszéddel (va-
 lakit); tele beszél (va-
 lakit - val, vel); rá be-
 szél v. vesz (valakit
 - ra, re).
 Einprüfen, cs. beszó, be-
 sóslevev.
 Einprüfen, cs. benyom,
 bever, rányom, ráver;
 belé nyom; belé ver
 v. olt.
 Einprüfen, cs. bepapol,
 belé papol; belé olt v.
 önt.
 Einprüfen, cs. szorít; be-
 lé szorít; sajtóba tesz.
 Einprüfen, cs. bever; he-
 lé ver.
 Einprüfen, cs. behajporoz;
 felhajporoz.
 Einprüfen, cs. besziva-
 tyúz, belé szivatyúz.
 Einprüfen, cs. beszá-
 lásol, beküldélyoz.
 Einprüfen, die; beszá-
 lásol, beküldélyozás.
 Einprüfen, cs. fülkecszt,
 megkeleszt, felpuflaszt,
 (borsót st.).
 Einprüfen, cs. behabar;
 belé habar.
 Einprüfen, cs. belé szed,
 v. kapkod, (forgácsot a'
 kőténybe); összeránt,
 összegöngyöl (vitorlát).
 Einprüfen, cs. berámáz,
 befoglal.
 Einprüfen, Einprüfen,
 cs. besulykol, bekötésol;
 összehever, összehembe-
 reg (ágyat).
 Einprüfen, l. Urprüfen.

Einprüfen, cs. megfüstöl;
 felfüstöl.
 Einprüfen, Einprüfen, cs.
 helyére rak v. tesz;
 helyet enged; megenged,
 helybeu hagy, igazol;
 megenged, szabadságot
 hagy.
 Einprüfen, die; helyre-
 rakás, helyengedés; hely-
 behagyás; szabadságen-
 gedés.
 Einprüfen, cs. besúg.
 Einprüfen, cs. beszám-
 lál, betud; belé számlál v.
 tud, közé számlál.
 Einprüfen, die; belészólás,
 ellenmondás, szóváltás;
 mentseg, kifogás.
 Einprüfen, cs. rá vesz, rá
 beszél; einem Muth, Herr;
 —, valakit felbátorítani,
 neki buzdítani. —, k.
 belé szól, szavába vág,
 közbe szól; elleno szól,
 elleno mond.
 Einprüfen, die; belé szó-
 lás, közbe szólás.
 Einprüfen, cs. vitorlát rö-
 vidít v. szorít.
 Einprüfen, cs. belajst-
 romoz.
 Einprüfen, cs. rh. bedör-
 göl, bedörzsöl; belé dör-
 zsöl; bemozsol, belé
 morzsol.
 Einprüfen, die; bedör-
 zsölés.
 Einprüfen, cs. beayujt,
 bead.
 Einprüfen, cs. sorha szed;
 ránczba v. redőbe szed;
 bordába szed.
 Einprüfen, cs. behasít, be-
 repeszt, beszakaszt; be-
 rajzol; belé rajzol; le-
 szakaszt, lehúz, betör,
 összetör, leront. —, k.
 behasad, bereped, be-

szakad; elhatalmazik, erőt
 vesz, harapozik.
 Einprüfen, die; hasadék,
 szakadék; összetörés, le-
 rontás, leszakasztás.
 Einprüfen, k. és cs. rh.
 belovagol; lovagolva be-
 tör v. bezúz.
 Einprüfen, cs. helyre tesz,
 visszatesz, (szizomodott
 tagot).
 Einprüfen, die; helyretét,
 helyretétel, visszatét,
 visszatétel.
 Einprüfen, k. és cs. rh.
 befut; neki fut; futva
 betör, betol.
 Einprüfen, cs. helyére tesz,
 v. igazít; belé tesz v.
 igazít; elrendel. elintéz,
 rendbe szed; felbutoroz,
 fölkészít, elkészít; etwas
 nach etwas —, valamit
 valami után v. szerint in-
 tézni, rendelni; sich —,
 elrendezkedni (házával).
 Einprüfen, die; helyretét,
 helyretétel, helyreigazít-
 ás; elintézés, intézke-
 dés; bútor.
 Einprüfen, cs. hexávról,
 bereteszel, retesszel be-
 zár.
 Einprüfen, der; belovaglás.
 Einprüfen, cs. bekarczol;
 megkarczol.
 Einprüfen, cs. hegyőr, be-
 göngyöl; összegyűr, ösz-
 szegöngyöl.
 Einprüfen, k. berozdásodik,
 berozdásúl; belé roza-
 dásodik v. rozdásúl.
 Einprüfen, cs. beiktat, be-
 tesz; beléiktat v. tesz.
 —, k. bemegy, beköltö-
 zik, beszáll; következik,
 helyébe lép.
 Einprüfen, die; iktatvány;
 beiktatás; beköltözés, be-

- menet, beszállás, bemarkolás.
- Einrühren, es. belő kever, belő habar; összekever, összehabar.
- Einš, die; egy; egyszerem (kocskán, kártyán).
- Einš, mn. és ih. egy; egyszer, egyszerre; — von beuden, egyik, kettő közül egyik; in — fort, folyvást; in — Weg, egy úttal; in das andere, egyet másért; es ist —, egyóra; es ist halb —, félóra; es ist vier —, négy óra; es ist ein —, még egyet, még egy szóra, még egyet mondok; wir wollen einš trinken, igyunk egyet.
- Einšaft, l. Aufsäat.
- Einšaden, es. zsákba v. zsákra szed, zsákba tesz, felszákol; elszobol; behurkol.
- Einšden, es. bevet.
- Einšagen l. Einšelfen, Vorsagen.
- Einšagen, es. befűrészel.
- Einšaitige Instrument, das; egyhúros hangszer, *egy-húru*.
- Einšalten, es. beken; fölken; meghórmál.
- Einšaltung, der; bekenés; fölkenés.
- Einšalten, es. besóz, föl-sóz; megszóz, besóz.
- Einšalter, der; szózó.
- Einšaltung, die; besózás, felsósás.
- Einšam, mn. és ih. *egyed*, magányos; egyedül, magányosan.
- Einšamkeit, die; magány, magányosság, egyedül:sg.
- Einšammeln, es. gyűjt, szed,

- be-, összegyűjt, be-, összszeszed; kéreget; koledál.
- Einšammeln, der; gyűjtő, szedő, begyűjtő, beszedő; kéregető; koledáló.
- Einšammung, die; gyűjtés, szedés; kéregetés; koledálás; koleda; aratás, szüret.
- Einšat, der; betét. betétel; betevés, hely tevés; iktatvány; zálog.
- Einšatgewiß, das; *szakmérték*.
- Einšauen, es. bedisznóz, homocskol, bepiszkol.
- Einšauern, es. kesüvanyít.
- Einšaufen, es. beiszik.
- Einšaugen, es. beszop; beszi, felszi.
- Einšaugung, die; beszívás, felszívás.
- Einšäumen, es. beszog.
- Einšaug, die; vetés.
- Einšaltig, mn. egyhóju.
- Einšalten, es. beiktat; közébe vet.
- Einšaltung, die; beiktatás; közbevetés.
- Einšährfen, es. sejöbe ver, eszóra ad, rá parancsol.
- Einšahren, es. bekapar; belő kapar.
- Einšahrenung, die; bekapará. elisás.
- Einšattige Völfer, t. egy-áruyak, (földirásban).
- Einšaufen, es. tölt, betölt; reinen Wein —, megmondani az igazát.
- Einšäuen, es. bekiöld, elküld.
- Einšäuen, es. betol; becausztat, befür, (hivataltalra, szolgálatba); beiktat, közö iktat, közö tosz; das Brod —, a kenyéret bevetni.
- Einšchiebericht l. *Einšchiebericht*.
- Einšchießel, das; záradék.

- Einšchiebung, die; hetolás. betaszítás; beiktatás, közö iktatás.
- Einšchießen, es. rh. belő. lelő, (p. o. házat egyval); lövést próbál; lövésben gyakorol; ein Gemehr —, fegyvert megpróbálni; sich —, fegyvert gyakorolni; löni tanulni, magát lövésben gyakorolni; das Brod —, bevetni a kenyéret.
- csúsztatni.
- Einšchießen, es. és k. hajóra rak; bevez; sich —, hajóra szállani, ülni.
- Einšchießung, die; hajóra rakodás; hajóra szállás v. ülés; bevezés.
- Einšchieren, l. Aufschieeren.
- Einšchneiden, es. öl, vág, leöl, levág.
- Einšchleifen, k. rh. elalszik; elpihen, elhúny, meghal; elernyed, megernyed. elszibbad; esökken, hül; der Fuß ist mir eingeschlafen, elszibbadt a lábom.
- Einšchleifen, es. altat, elaltat.
- Einšchleiferung, die; altatás. elaltatás.
- Einšchlag, der; csapás, fölcsapás; behajtás, szegély; hálónál; kónlap, (bargazdánál).
- Einšchlagen, es. rh. bever, beüt; belő ver v. üt; betör, bezúz; betesz, belakargat, belő hajtogat; behajt, (varrás közben) útát vessz, útát választ; kénez. —, k. rh. felcsap, kezét ad, fölüt; heüt. leüt, (a' menykő); bevozzsi, beszija magát; visszavoródik; oda tartozik, kőz tartozik, el-

- sül, díszlik, jól üt ki. —, daß; menykötés, l. **Einshlagung**.
- Einshlagung**, die; beverés, beütés; betörés, bezuzás; betakargatás, behajtogatás; behajtás.
- Einshleichen**, k. és vh. rh. becsúsz, bemász, bebú, belopózik; magát beszíli.
- Einshleifen**, cs. rh. beköszörül.
- Einshleuern**, cs. befátyoloz, felfátyoloz; író —, fátolt ölteui.
- Einshließen**, ih. bezárólag.
- Einshließen**, die; bezárás, becsukás; elzárás, elcsukás; berakasztás, bekerítés; melléklés.
- Einshließungszeichen**, daß; zárjel, rekeszjel.
- Einshlöpfen**, cs. rh. bonyol; törbe ejt; hurkot vet v. köt, (-ra, re).
- Einshlöfen**, cs. beuyol, elnyel.
- Einshlummern**, k. elszenderedik; elszondorül, elszunnyad.
- Einshlupfen**, k. besurran, beuhan, becsúsz.
- Einshlürfen**, cs. beszörpöl, behörpöl.
- Einshluß**, der; bezárás; mellérekasztás, záradék, toldalék, melléklet.
- Einshmalzen**, cs. be-, megken, (zsírral, vajjal); beitat, beszivat, (gyapjút laolajjal).
- Einshmalzen**, daß; beszívás, beitatás. (olajjal).
- Einshmalztrog**, der; szivató teknő.
- Einshmeißeln**, vh. beszíli v. behizelgi magát.
- Einshmeißeln**, mn. hizelgő, hizelkedő, édes, színes.
- Einshmeißelung**, die; behizelés.
- Einshmeißen**, l. Einwerfen.
- Einshmelen**, cs. el-, meg-, összeolvaszt. —, k. rh. el-, meg-, összeolvad.
- Einshmelzung**, die; olvasztás.
- Einshmießen**, cs. meghilincsel, megbékoz, vasra ver.
- Einshmießen**, cs. beken, raegken; homázol, befriskál; szájába v. oda rág.
- Einshmucken**, cs. bemocskol, bepiszkol, beszenyez.
- Einshnacken**, cs. becsatol; belé csatol.
- Einshnauen**, cs. beszí, behelhel.
- Einshneiden**, cs. rh. hametsz, bevág; belé metsz v. vág; belé szel; bearat; Brod zur Suppe —, kenyert szelni a' levesho; die Leinwand schneidet sich ein, foggy, rövidül a' vászon, a' gyors eladással. —, k. rh. megmetsz, megvág.
- Einshneidig**, mn. egydéli.
- Einshnit**, der; bevágás, bemetszés; rovák, horny; vágány.
- Einshnügen**, cs. bemetsz, bevág; fölmetz, felvág.
- Einshnypfen**, cs. szipákol, fölzi (burnótot).
- Einshnügen**, cs. befűz, felszűz; összeköt, beköt (zsinórral).
- Einshöpfen**, cs. belé merít.
- Einshrängen**, cs. megszorít,
- határba szorít, határ köré szorít; zaboláz, mérsköl; fűz —, megszorítani magát, költséget kímélni.
- Einshräufend**, mn. megszorító, határtszabó.
- Einshräufung**, die; megszorítás, határhaszorítás, mérskölés, zabolázás.
- Einshrauben**, cs. bearáfol, becsavarol.
- Einshreiben**, cs. rh. beír, bejegyez; belé ír v. jegyez; fűz —, v. — laszen, beírni, beírtni magát; katonának írtni magát.
- Einshreibung**, die; beírás, bejegyzés.
- Einshrotten**, cs. beereszt, (koresolyán).
- Einshrumpfen**, k. összehsugorodik; összemegy.
- Einshrub**, der; betolás, be-taszítás.
- Einshrückig**, mn. egynyiretű.
- Einshuß**, der; bálsonal.
- Einshußern**, k. belé veszt; beszíli magát.
- Einshütten**, cs. betölt, belé tölt; behajt (marhát a' tiloshól).
- Einshwärzen**, cs. befekelt; beszenyez; belop, dugároz, (töltött árut).
- Einshwefeln**, cs. bekenéz, be-, megfüstöl (kőnnel).
- Einshwennen**, cs. behisztat.
- Einshwegen**, cs. megáld; beavat; bérmál; fölzentel, megszentel.
- Einshwegung**, die; megáldás; beavatás; bérmálás; fölzentelés, megszentelés.
- Einshen**, cs. benéz, belát; átlát, megórt; meg-néz, elolvas, megolvas.
- Einshen**, daß; ein — ha

- ben, tudományának lenni, köllőleg értesítve lenni valamiről, l. *Einſicht*.
- Einſeiſen*, es. bezappanoz. *Einſeiſung*, die; bezappanozás.
- Einſettig*, mn. egyoldalú. —, ih. egyoldalulag.
- Einſettigheit*, die; egyoldalúság.
- Einſenden*, es. beküld.
- Einſender*, der; beküldő.
- Einſendung*, die; beküldés.
- Einſenken*, es. leereszt; belő ereszt; ültet, (rászít), dönt, bujtat, homlít, (szőlőt).
- Einſenkung*, die; leeresztés, belő eresztés; ültetés.
- Einſer*, der; egyes.
- Einſehen*, es. hetesz; belő tesz; beiktat; bealázogol; rendel, behoz; tesz, rendel, (-vá, vé); beültet; Brod —, kenyeret beháynyi; ſich —, beülni, (valahová); einen zu ſeinem Erbenn —, valakit örökösövé tenni.
- Einſetzung*, die; betevés, belő tevés; beiktatás; beültetés; herakás; rendelés.
- Einſicht*, die; benézés, belátás; megnézés; megtekintés, megolvasás; fanyitás; értelem, belátás.
- Einſichtsvoll*, mn. és ih. igen értelmes; igen értelmesen.
- Einſiedeln*, die; rometeségi; rometelak; rometeház; magány.
- Einſiedler*, der; rometa.
- Einſiedlerſch*, mn. és ih. rometa, magányos; rometeként, magányosan.
- Einſieden*, l. *Einſochen*.
- Einſieſeln*, es. bepecsétel; belő pecsétel.
- Einſingen*, es. rh. énekelve elaltat; énekkel keres, érdevel. —, vh. éneklést gyakorol, énekelni tanul.
- Einſinken*, k. rh. süllyed, süpped, besüllyed, bosüpped; alsüllyed.
- Einſitzen*, k. rh. benn ül; belő ül, felül (vn- re).
- Einſitzig*, mn. együlésű.
- Einſmal*, ih. egyszer, egyszer.
- Einſtellig*, mu. egytalpu, egyestalpu.
- Einſpannen*, es. belő feszít, (rámába); befog, (lovat, ökröt).
- Einſpänner*, der; egyfogatu, féligás.
- Einſpannung*, mn. egyfogatu, féligás (kocsi, szekér).
- Einſparnung*, die; belő feszítés; befogás.
- Einſperren*, es. hecsuk, bezár, berekeszt; bekerít, megszáll.
- Einſpernung*, die; hecsukás, bezárás, berekesztés.
- Einſpinnen*, es. rh. belő fon, befon; ſich —, magát bekötni, (mint a' selyembogár).
- Einſprechen*, es. rh. rá beszélni, neki hitörít, buzdít, elleanmond. — k. rh. beszél, befordul, (valakihez útközben).
- Einſprengen*, es. behint, meghint; befőcskendez, megfőcskendez; betör, beüz, (ajtót).
- Einſprengung*, die; behintés, meghintás, megfőcskendezés.
- Einſpringen*, es. befőcskendez, megfőcskendez.
- Einſprung*, die; befőcskendezés, megfőcskendezés.
- Einſpruch*, der; ellenmondás; — thun, valaminek ellenmondani.
- Einſt*, ih. egykor, valaha; egyszer.
- Einſtaſſen*, es. istállóba v. állba visz, v. állít.
- Einſtammig*, mn. egytörzsű, egytörzskü, egydereku.
- Einſtampfen*, es. besulykol, belő sulykol, bever, betöm.
- Einſtaud*, der; beállítás, belépés (hivatalba, szolgálaliba).
- Einſtauderrecht*, das; előjog, (védelm).
- Einſtaufen*, es. behűzöl, behűzhit, behűdösít.
- Einſtechen*, der; *unzerriß*, (könnyvnyomatoknál).
- Einſtehen*, es. rk. beszúr; belő szúr; összevarr; üt, (a' kártyában).
- Einſteden*, es. bedug; betesz, (tolvajt a' hirtőnbe, valamit a' zsebbe); elhallgat, elviseel, eltár, (szógyent, ütletet).
- Einſtehen*, k. rh. beáll, (bőresnack ic.); jót áll. kexes, tús; (-ör); áll (kereskedésbe); belőp. elfoglal.
- Einſtehen*, vh. rh. helopózik.
- Einſteigen*, k. rh. befelhág, be-, felül (kocsiba); beüz (mint a' tolvaj).

Einfließen, cs. beállt; be-rekeszt; letesz, hagy (uál, nél); félbe szakaszt, megszüntet, felhagy (val, vel); rendel (vá, vé); megjelenik.

Einfließen, die; beállítás; lerakás; félbeszakasztás, felfüggesztés; megjelenés.

Einfließen, cs. belé himez v. tűz v. varr.

Einfließen, k. összehangzik; megegyez, (másokkal valamiben).

Einfließen, mn. és ib. összhangos; összhangu, egyhangu; megegyező; megegyezőleg, megegyezőve.

Einflussigkeiten, die, közakarát, egyakarát.

Einflussung, die; összhang, összehangzás.

Einflussung, cs. belé töm; bedug; eine Pfeife — pipát megöltteni.

Einflussung, die; hedugás.

Einflussen, cs. belék, betaszít; beszúr, bedug; beüt, bedőf.

Einflussung, die; belökés, betaszítás, beütés.

Einflussen, cs. rh. belé ken v. tapaszt; belé veszel v. ráspolyoz.

Einflussen, cs. behint; belé hint; belé kever, közé szór; süg, sugal; den Pferden —, almazni, almot vetni lovak alá.

Einflussen, der; hokenés, betapasztás, bemázolás; tapaszt, máz.

Einflussen, cs. belé köt (virágot erzsénybe r.); he-kötöz; belé kötöz; megkötöz.

Einflussen, cs. belé cseszt,

belé varr; feldarabol, darabokra oszt v. vág.

Einflussen, cs. tanul, be-tanul, (szerepet).

Einflussen, cs. és k. el-ront, elhord; berohan.

Einfluss, der; beszakadás, összerogyás, lerokodás.

Einfluss, k. és cs. be-leszakad, be-, le-, összerogy, be-, le-, összerokad, be-, összedől; le-, összeront, ledönt.

Einfluss, ih. addig, kevés időre; ideiglen.

Einfluss, cs. bemocskol, bepizkol.

Einfluss, mn. egyszótagu.

Einfluss, mn. egynapos, egy napi.

Einfluss, die; kórész.

Einfluss, cs. bemárt; belé márt.

Einfluss, die; bemártás.

Einfluss, der; mártolás, (papirosgyárban).

Einfluss, cs. becserél, elcserél.

Einfluss, cs. tésztaív gyúr; megkovászol, kovászt tesz; süg —, valamibe mályon v. nagyon beereszkedni; bepizkolni, bemocskolni magát.

Einfluss, cs. feloszt, el- oszt, részekre oszt; in Klassen —, osztályozni; seine Zeit wohl —, idejét kellőleg felosztani.

Einfluss, die; elosztás, felosztás; — in Klassen, osztályozás.

Einfluss, cs. rh. belé tesz; eltesz, (valamit használtra); betesz, becsuk, (hörtönbe).

Einfluss, mn. egyhangu.

Einflussigkeiten, die; egyhan-

guság; die; egység; egyetértés.

Einfluss, mu. és ih. egyetértő, megegyező; egyetértőleg.

Einfluss, der; kár, rövidség, fogyatkozás, béifonál; einer Sache — thun, valaminek ártani, kárt okozni; einem in feinen Ehrennamen — thun, valakit jogaiban megrövidíteni.

Einfluss, cs. rh. behord, bevisz; boir, följegyz; belé azó, (bélfonalat); behajt, behoz, (hasznat, jövedelmet).

Einfluss, der, Einflussung, die; boirás följegyzés; behajstromozás.

Einfluss, mn. jövedelmes, hasznos, hasznahajtó.

Einfluss, cs. beáztat; meghézt; megbosszul.

Einfluss, l. Einfluss.

Einfluss, k. rh. megjö, el-, megérkezik; betelik, beteljesedik; megegyez, összeüt; es hat einige treffen, betelt a' jövedölés.

Einfluss, cs. rh. behajt, (marhát); bever, belé ver (karót, szegot); beszod, behajt, (pónt, adó).

Einfluss, die; behajtás, beszodás; havocás.

Einfluss, k. rh. belép, bemegy; beáll, elfoglal, (hivatal); beáll, megjelenik; es trat eine heftige Kälte ein, erős hideg állott be. —, cs. rh. betapod, betapos. (káposztát); leír, lére tár.

- (caizmásarkat); belapod, tapodva betör.
- Eintrichteru, cs. tölöseren tölt.
- Eintritt, der; belépés, hemenés; beállítás.
- Eintröfen, k. el-, kizáró; összszórad (a' hór).
- Eintröpfeln, Eintröpfen, cs. belé v. becspegettet, becspepent.
- Eintröpfung, die; belé v. becspegetetés.
- Eintrinken, cs. be- v. belé márt.
- Einverleiben, cs. egyesít (vele), kapcsol hozzá, bekebelez; beavat, bevesz, felvesz, (társaságba).
- Einverleibung, die; egyesítés, bekebelezés; beavatás.
- Einverleibung, cs. egyetértés.
- Einverleiben, vh. rk. egyetért (valakivel).
- Einviereu, cs. négysesít, nőgyez; nőgyezegit.
- Einwachsen, k. rh. belé v. benő.
- Einwägen, cs. és vh. r. és rh. hemér, bomázál; be-, elmérül.
- Einwallen, es. és vh. be-, be-, bekallós; be-, összekallódik; den Thran in das Leder — hór halzairba avatni, v. halzairt a' hórbe kallani.
- Einwand, l. Einwendung.
- Einwandern, k. beköltözik, bevándorol.
- Einwärts, ih. befelé.
- Einwärts, cs. beállítás.
- Einwärts, die; beállítás.
- Einweben, cs. beszó, beleszó.
- Einwechselfen, cs. bevált, felvált; elcserél.
- Einwechselfung, die; beváltás, elcserélés.
- Einweihen, cs. beállítás.
- Einweihung, die; áztatás.
- Einweihen, cs. felszentel, (egyházat, papot); beavat (valakit valamibe); felavat, beavat, (valamit először használni).
- Einweihung, die; felszentelés; beavatás.
- Einweisen, cs. rh. beiktat, bevezet, (helybe, jószágba).
- Einweisung, die; beiktatás, bevezetés.
- Einwenden, cs. kifogást tesz, ellenmond; eine Appellation — főlebbvitelt sürgetni v. kérni, ügyöt főlebb vinni.
- Einwendung, die; kifogás, ellenvetés, ellenmondás; — einer Appellation, főlebbvitel' sürgetés.
- Einwerfen, cs. rh. behajít, hevet; befőrezel; kifogást tesz; ellenmond, kétséget támaszt.
- Einwieseln, cs. hegöngyölget, betakargat; belé tokorget v. hajtogat.
- Einwieseln, die; hegöngyölgetés, betakargatás.
- Einwiegen, cs. elringat; megnyugtat, leosillapít.
- Einwiegen, cs. rh. l. Einwägen.
- Einwilligen, k. megegyez (benne).
- Einwilligung, die; megegyezés.
- Einwindeln, cs. bepólyáz.
- Einwinden, cs. rh. l. Einwickeln.
- Einwintern, cs. k. vh. és sz-n. idlig eltart, (juhot); a' telet megszokja; télre fordul az idő, beáll a' tél.
- Einwirken, cs. belé v. besző (virágot a' szövetbe). —, k. rá hat.
- Einwirkung, die; beszőrés; be-, ráhatás, befolyás.
- Einwohner, der; lakos.
- Einwüßig, mn. egyszárú; egyszárú.
- Einwüßigen, cs. be- v. beléváj, tőr, ás.
- Einwurf, der; kifogás, ellenvetés.
- Einwurfsen, k. meggyökerezik, gyökeret ver, (a' fa); megrögzik, (a' bűn, szenvedelem, szokás).
- Einwühlen, cs. beolvas, (juhót nyájba, potét kupo-lyába); hozzá v. beszímit. letud; fejébe ver, (valamit valakinek).
- Einwühlen, cs. fogai közé szorít.
- Einwühlfen, cs. csipő- v. harapóvassal megfog.
- Einzapfen, cs. csapon ereszt v. vezet, (bort ic. valami edénybe); megcsapoz, (valamit), csapot farag (valamin, v. valamiből); csapra ereszt v. tesz, (oszlopot ic.), csappal összeszefoglal.
- Einzapfung, die; csaponeresztés v. vétel; megcsapozás; csapraeresztés v. vétel.
- Einzählen, cs. beszőnyel, bekertel, bekerít.
- Einzählung, die; kertelés, kerítés, sövényelés.
- Einzeichnen, cs. belé rajzol; be-, följegyez, beír.
- Einzeichnung, die; be-, följegyzés, beírás.
- Einzeu, mn. egy, egyed;

- magányos, egyes; fél, páratlan; ein einzelner Handschuh, fé' keztyű; ein einzelner Band, egyes kötet; einjeln Geld, apró pénz; die einzeln Zahl, egyes szám. — ih. magányosan, magában; egyenként.
- Einzichen**, cs. rh. behűz, hevón, (valamit valahová); bevesz, beszed, (pénzt adósságot); befog, fogságba tesz, v. visz; lefoglal, letartóztat, elfoglal (törvényesen); összehűz, (p. o. vitorlát); be-szi, beiszik. (tintát a' papiros, vizet a' szivacs). — k. rh. heköltözik, heköltözködik, (szállásra, házba); bemegy, (ünnepelesen valahová); beszívárog, behat. (víz a' földbe). — vh. összemegy, összehűződik, (az avatatlan posztó); meghűzza, összehűzza magát; magányban ól.
- Einziehung**, die; behuzás, hevónás, belé huzás; befogás; lefoglalás, letartóztatás; beszívás, beivás.
- Einzig**, mn. egy, *egyed*, csak egy, egyetlen, egyetlenegy. — ih. egyedül; — und allein, egyedül csak.
- Einzischen**, l. Einraunen.
- Einzug**, der; bemenet, bemenetel; heköltözés, heköltözködés; seinen — halten, bemenetelt tartani.
- Einzwingen**, cs. becsipít; összeszorít, összecsapít; be-, megszorít.
- Einzwingen**, cs. rh. kénytet, kényyszerít, (dtelre, itatra).
- Eis**, das; jég; es friert —, fagy; der Fluss geht mit —, zajlik a' folyam; zu — werden, *jegedni*; das — brechen, jeget törni, utat nyitni.
- Eisackel**, der; jégagát.
- Eisalabaßer**, der; jégalabstrom.
- Eisbahn**, die; ironga, csuszka.
- Eisbank**, die; jégzútony, jégtorlat.
- Eisbecher**, der; jégpolár.
- Eisberg**, der; jéghegy.
- Eisbirn**, die; jégkörte.
- Eisbof**, **Eisbrecher**, der; jégtörő.
- Eisbruch**, der; jégszakadás.
- Eisdach**, das; fődélnád.
- Eisen**, cs. és k. jeget vág; fagyaszt, fagylal; merevit; *jeged*.
- Eisen**, das; vas; lópatkó; bilincs; mit Eisen beschlagen, megvasalni, megvasazni, (valamit); das — schmieden, *veif és waru ist*, addig kell ütni a' vasat, míg tázas.
- Eisenader**, die; vasér.
- Eisenarbeit**, die; vasmű, vasmunka.
- Eisenartig**, mn. vasnemű.
- Eisenartzen**, die; vasgyögszer.
- Eisenbaum**, der; vasfa, (természettudományban).
- Eisenbeerbaum**, der; vasszós fagyal.
- Eisenbergwerk**, das, — bruch, der, — grube, die; vashánya, vashéjés, vashakna.
- Eisenbeschlag**, der; vasalás, vasalat; *vasrüg*.
- Eisenblech**, das; vaslevel, vashidog, vaspléh.
- Eisenblüthe**, die, — Blumen, t. *vasrüg*.
- Eisenbohrer**, der; vasfűrő.
- Eisendraht**, der; vasfonal, *vassodrony*, vasdrót.
- Eisenerde**, die; vasföld.
- Eisenerz**, das; vasérc, vaskő.
- Eisenerztraut**, der; vasvonat.
- Eisenfarbe**, die; vasszín.
- Eisenfeilicht**, das; vassreszelék, vaspor.
- Eisenfest**, mn. vaskemény, vasserösségű.
- Eisenfließ**, der; vasfolt, vaspecset.
- Eisenfreiser**, der; vasgyűrő.
- Eisenfunte**, die; vasszikra.
- Eisengang**, der, l. Eisenader.
- Eisengehalt**, der; vastartalom.
- Eisengewölbe**, das, — laden, — markt, der; vassárosbolt.
- Eisenglimmer**, **Eisenglanz**, der; *vasscsillám*.
- Eisenglas**, das; *vasüveg*.
- Eisengraber**, der; vasmetsző, vassvő.
- Eisengrau**, mn. vasszürke, kékszürke, seregolyszürke.
- Eisenhaltig**, mn. vasas, vastartalmu.
- Eisenhammer**, der; vashámor; vaskalapács.
- Eisenhandel**, der; vaskereskedés, *vassárosság*.
- Eisenhäutler**, der; vassáros.
- Eisenhart**, mn. vaskemény, vaskeményességű.
- Eisenhart**, das, l. Eisenkraut.
- Eisenholz**, das; vasfa.
- Eisenhut**, der; vaskalap.
- Eisenhütchen**, das; vaskalapocská; sisakvirág.
- Eisenhütte**, die; vaskoh; vashámor.

Eisenschiff, der; <i>vasag, vas-rozda.</i>	Eisern, mn. vas, vashál- való; erős, kemény, tartós, vaskos.	nyeret, lútt magányo- san, tisztán enni.
Eisenfitt, der; <i>vasragasz.</i>	Eisfischer, die; lékhalászat.	Eitelfeit, die; hiúság, zsi- nárság; haszontalanság, hiábanvalóság, mulandó- ság.
Eisenschiff, der; üllőhát, (rézhámorban).	Eisgang, l. Eisbröh. Eis- gebirge, l. Eisthür.	Eiter, der; ev, geny, gonyedség.
Eisenfram, der; vassza- lócosság.	Eisgrau, mn. igen ősz.	Eiterauge, das; genyszem.
Eisenschmelz, der; vasszalóc.	Eisgrube, die, Eisteller, der; jégverem, jégpincze.	Eiterbeule, die; tályog, ke- levény.
Eisenfrant, das; galambocz.	Eisig, mn. jeges, fagyos.	Eiterblatter, die; genvedék.
Eisenfest, mn. vastalan, vasatlan.	Eisfalt, mn. jéghideg, jég- hidegségű; jégzivű.	Eiterbricht, mn. genyemű, eves.
Eisenmittel, das; vasszer.	Eisfessel, der; hűtő, jég- tartó.	Eitertig, mn. genyes, ge- nyedékes, éves.
Eisenofen, der; vaskoh; vaskomencze.	Eiskluft, die; fagyrepe- dék, (lákön).	Eitern, k. genyed, évesedik.
Eisenplatte, die; vaslap, vaslemez, vaspléh.	Eiskluftig, mn. fagyrepe- dékes.	Eiternd, mn. genyedő, evesedő.
Eisenprobe, die; vaspróba.	Eiskrant, das; jégvirág, jeges bojtvirág.	Eiternest, die; apró csalán.
Eisenschiff, das; vasó, vas- gálicz, vasgáliczkő.	Eismeer, das; jeges tenger.	Eiterrost, der; genyébél.
Eisensand, der; vasfövény vashomok.	Eisnebel, das; lékháló.	Eiterung, die; genyedés, evesedés.
Eisensäure, die; <i>vasag.</i>	Eispfahl, der; jégkaró.	Eiterweichend, mn. genyesz- tő, évesítő.
Eisenschimmel, der; vasde- res, (ló).	Eispflanz, der; jégeke.	Eitel, der; <i>undor, undor- rodás; érmelygés; eső- mör; einen — macten</i> erregen, felémelyíteni, felundorítani, (valakit, gyomor); einen — vor etwas haben, befommen, valamitől érmelygenni, un- dorodni; valamitől meg- undorodni, megcsömör- leni.
Eisenstraße, die; vassalak.	Eisplage, die; jégfürész.	Eitel, mn. <i>hiú, zsinár;</i> üres, (gyomor); haszont- alan, hiú, hiában-való. (remény, gondolat, fé- radásig ic.); eitles Brod, száraz v. csupa kenyér. —, ih. hiún; hiába; csak magában, szárazon, tisztán; die Butter, das Brod, das Kleisb — es- ten, az írósvajat, ke-
Eisenschmied, der; kovács.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenschmiede, die; vinyoc, kovácsműhely.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenschrot, der; vasgöbecs, vasszemer.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenschub, l. Eisklittschub.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenschub, l. Eisklittschub.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenstein, l. Eisenglim- mer; Eisenschüßig, l. Ei- senhaltig.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenstab, der; vassvessző, vaspálcza.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenstein, der, Eisenstufe, die, l. Eisenerz.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenvitriol, der; vasgá- llezkő.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenwaage, die; vasáru, vasportéka.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenwasser, das; vassas víz; edző víz.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenweinstein, der; hor- kóvas, hörkósvavas vas.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenwerk, das; vasmű; vasműintézet.	Eisplage, die; jégfürész.	
Eisenthier, die; sikkantyús csuküllő.	Eisplage, die; jégfürész.	

Efklitik, die; napút.	morult, inséges; igen rossz, igen gonosz. —, ih. nyomorún, nyomorultan, inségesen; rosszszúl, gonoszúl.	Elle, die, Ellenmaß, das; röl, röl.
Efklitisch, mn. napúti, ekliptikai.	Elend, Elendtheer, das; jávor ezarvas.	Ellenbreit, — hoch, — lang ic. mn. röszelenségű, -magasságu, -hosszaságu; röszelenségnyi, -magnaságnyi, -hosszaságnyi.
Efloge, die, pásztori dal, ekloga.	Elende, der, és die; nyomorult.	Eller, die, l. Erle.
Efasticitát, die; rugalom; rugalmasság.	Eleonore, die; Eleonora, (nőnév).	Elipse, die; körkör.
Efasticó, mn. rugalmas.	Elephant, der; elefánt; torony, v. futó. (a' sakkon); aus der Mäule eiuen — machen, szálkát gerendának nézni.	Eliptisch, mn. és ih. körkörös; körkörösen.
Efbe, die; Elbe, (folyam).	Elephantenausesaß, der; elefántkór.	Elribe, die; ogii ponty, karcuu ponty.
Efbogen, der; könyök; sich auf den — lehnen, sich mit dem — ansetzen, könyökre támaszkodni; felkönyökölni.	Elephantenführer, der; elefántmutató.	Else, die; garda, (hal).
Efbogenbücker, der; könyökbütyök.	Elephantengeschreh, das; barczagás, elefántordítás.	Elseberbaum, der; barkóczafa, barkócza galagonya.
Efbogenmüßel, der; könyöközom.	Elephantenlauf, die; elefántfutás.	Elsebeere, die; barkócza.
Efbogennerve, der; könyökideg.	Elephantenorden, der; elefántrend.	Elster, die; szarka.
Efbogenpolster, das; könyökpárna.	Elephantenpapier, das; elefántpapíros.	Elstern, l. Kelttern.
Efbogenröhre, die; könyökcsonc.	Elephantenrißfel, der; elefántorrmány.	Elstisch, mn. elysiumi.
Efegie, die, l. Kfagegedicht.	Elephantenzahn, das; elefántagyar, elefántfog.	Elstium, das; elysium.
Efelectricitát, die; elektricitás, villany; villanyosság.	Elf, l. Eiff.	Email, das; zománcz.
Electricitátmesser, = zeiger, der; villanymérő.	Elfenbein, das; elefántcsont, elefánttetem.	Emailiren, cs. zománczol, zománczoz.
Electricitátsröger, der; villanyos, villanytartó.	Elfenbeinern, mn. elefántcsont, elefánttetem, elefántcsontból való.	Embryo, der; méhmagzat.
Eflectriß, mn. elektrumos, villanyos.	Elfenbeinarbeiter, der; elefántcsontműves, elefántcsontműáros.	Emigrant, l. Auswanderer, Ausgewanderte.
Eflectrißien, es. elektrizál, villanyoz.	Elfenbeinröhler, der; elefántcsontműves, elefántcsontműáros.	Emil, der; Emil, (nőnév).
Eflectrißien, das; elektrizálás, villanyozás.	Elfenbeinschwarz, das; elefántcsontpor, totemkorom.	Eminenz, die; emiuentia, (ezim).
Eflectrißmaßsine, die; villanyerőmű.	Eliaß, der; Illés, (főnév).	Emmerling, der; sármány.
Element, das; elem; kezdet.	Elisabeth, die; Erzsébet, (nőnév).	Empfahen, l. Empfangen.
Elementarfener, das; elemtűz.	Elirir, das; festvőny.	Empfang, der; elfogadás; vétel, átvétel; in — nehmen, átvonni.
Elementarisch, mn. elemi, kezdő.		Empfangen, es. rh. vosz, át-, fölvesz, kap, (pénzt, leveleket ic.); fogad elfogad, (vendéget); méhébe fogad, terhbe esik; hasznodik.
Elementstein, der; elemkő.		Empfänger, der; átvevő; elfogadó.
Elend, das; insóg, nyomor, nyomorúság; számkivetés.		Empfanglich, mn. és ih. fogókony; fogékonyul.
Elend, mn. nyomorú, nyo-		Empfanglichteit, die; fogókonyág.
		Empfänger, die; méhbe-fogadás, fogantás, terh-

sodás, fogadás, fogantatás, fogamzás.
 Empfangsbein, der; vételvével.
 Empfangung, die, l. Empfang.
 Empfang, der, l. Empfehlung.
 Empfehlen, cs. rh. ajánl; ajánlkozik, kínálkozik; ich empfehle mich Ihnen, ajánlom magam'; er hat sich empfohlen, ajánlotta magát 's elment.
 Empfehlung, die; ajánlás, ajánlat; üdvözet, tisztelet; machen Sie ihm meine —, tessék neki tiszteletemet mondani.
 Empfehlungsschreiben, das; ajánlólevél.
 Empfehlungswürdig, mn. és ih. ajánlatos, ajánlásra méltó; ajánlatosan, ajánlásra méltólag.
 Empfindbar, mn. érzhető; érző.
 Empfindbarkeit, die; érzé-
 hetőség; érző, érző-
 kenység.
 Empfinden, die; érzolgés,
 érzékenykedés, érzélesség.
 Empfinden, k. érzolg, ér-
 zékenykedik, érzélskodik.
 Empfinden, cs. rh. érez; er soll es schon noch —, majd megéri ő még; etwas übel —, valamit rossz neven venni.
 Empfindlich, mn. érzékeny; erős, nagy, (hideg st.); hosszú, haragos. —, ih. érzékenyül; érzőn, nagy-
 gyon.
 Empfindlichkeit, die; érzé-
 kenység.
 Empfindsam, mn. érzelmes,
 érzelés.

Ein Findamkeit, die; érzol-
 messég.
 Empfindung, die; érzés.
 Empfindungsstraf, die, —
 svermögen, das; érző, érző-
 cshetség.
 Empfindungslos, ma. és ih. érzé-
 kellen; érzéketlenül.
 Empfindungslosigkeit, die;
 érzéketlenség.
 Empfindungsvoll, l. Gefühl-
 voll.
 Empiriker, der; tapasztalá-
 sítató; tapasztalásra építő v. ügyelő.
 Empirisch, mn. tapasztalási,
 tapasztalati.
 Empor, ih. fel, föl, föl-
 felé, fenn, fönn, (csak szarmazókokban 's összetételekben használtatik).
 Emperarbeiten, cs. fölemel,
 fölvisz, (hivatalra st.), fölemelkedik, fölvergődik.
 Emporbäumen, cs. feltor-
 laszt (hullámokat a' vihar st.).
 Emporbeben, k. feldobog.
 Emporbleiben, k. rh. fenn-
 marad.
 Emporblitzen, cs. fölpillant,
 föltekint.
 Emporblühen, k. fölvirágozik.
 Emporbringen, cs. rh. virágozóvá v. diszolvó szesz, virágzásba hoz, előmozdít.
 Empordringen, k. rh. föl-
 felé törekszik.
 Empore, die, l. Emporkirche.
 Emporen, cs. fellázaszt, fel-
 lázít, fölzendít; felzudít; fölgerjeszt, felháborít, felbosszant, fölindít. —, v. fellázad, fölzendül, feltámad, pártot üt; felzudul; felháborodik, fölgerjed, fölindul.
 Emporend, mn. lázasztó,

lázító, zandító; iszonyu, képtelen.
 Emporer, der; lázasztó, lázító, zendítő, lázadó, zendülő, támadó.
 Emporetisch, mn. l. Aufrührerisch.
 Emporfahren, k. rh. fel-
 pattan, felugrik.
 Emporkommen, k. fellángol.
 Emporstehen, k. felkényű-
 rög, fölesdeklík.
 Emporgehen, k. rh. föle-
 melkedik.
 Emporhalten, cs. rh. feltart,
 föl felé tart.
 Emporheben, cs. és v. rh. föle-
 mel; feltámad, föle-
 melkedik, fölújul.
 Emporhelfen, cs. rh. föl-
 segít.
 Emporkommen, k. fölesírászik,
 felhajt.
 Emporkirche, die; kar, temp-
 lomkar.
 Emporkommen, k. rh. feljő,
 föl emelkedik, (mólység-
 ből); fölveszi magát, e-
 melkedik.
 Emporkünning, der; sze-
 rencsés.
 Emporkunfte, die; erkély.
 Emporkunden, k. fellobog.
 Emporragen, k. kiáll, ki-
 nyúlt, kitészik (többi
 közül).
 Emporkraufen, k. föltekereg,
 fölunkorodik, föltek-
 ergőzik.
 Emporkrechen, cs. felad,
 felnyújt.
 Emporkrechen, cs. rh. fel-
 ránt, felhúz, föl felé húz
 v. von.
 Emporkrechten, cs. fölegyene-
 st, föl igazít.
 Emporkrechen, k. föl felé,
 föl felé úz.

Emporsteine, die; hambárpaddás, csúrpaddás.
 Emporstiegen, cs. és k. rh. felút, fölpor; igen dohog v. ver.
 Emporstender, cs. fel-, föl'elő kanyarít.
 Emporstehen, k. rh. föl'néz, föl'selő néz.
 Emporstehen, k. rh. fölvan, fennvan.
 Emporstehen, k. hámulva föl'néz.
 Emporstehen, k. rh. feláll, fennáll, felborzad, feláll, (haj, szőr).
 Emporstiegen, k. rh. felhág: támad, ébred (gondolat ic.); növekszik, emelkedik.
 Emporstehen, k. föl'selő ügyekszik.
 Empörung, die; támadás, fellázadás, fölzendülés.
 Emporsteinen, k. föl'sir, sírva fakad.
 Enfe, l. Kucife.
 Enge, mu. és ih. sorény, szorgalmas, sajin, barbat; sorényen, szorgalmasan, sajinúl.
 Engigkeit, die; sorényság, szorgalmasság, sajinás.
 Endabsicht, die, l. Endzweck.
 Ende, das; vég; kimondot, vög; hely; végezel; ein — machen, véget venni; zu — bringen, vögro hajtani, olvégezni; an allen Enden, mindenütt; von allen Enden, mindenünnen; er wohnt am — der Welt, a' világ' szélén v. vögön lakik; es nimmt sein —, vöge hossza nincs; — gut, affé gut, jó vögó a' korszorú; napot mulva diczárj.

Enden, Endigen, cs. és l. vögez, el-, hevögez; vögződik, olvéződik; sich an etwas —, n vögződni, (p. o. magánhangzón).
 Endigung, l. Endung.
 Endivie, die; endivia kaktáng; cikória.
 Endlos, mu. vögez; vög-ső, utólsó. —, ih. végre, végtére, utóljára.
 Endlosheit, die; végesség.
 Endlos, mu. végtelen.
 Endreim, der; végrim.
 Endschaff, die; vég; steine — erreichen, vögét érni.
 Endschaft, der; végvetés.
 Endsylbe, die; végzótag.
 Endung, die; vögzés, olvévzés; eset, (ejtgetésben).
 Endursache, die; vögok.
 Endurtheil, das; végítélet.
 Endverfügung, die, vög-rövidítés, végagyás.
 Endweck, der; végzől.
 Engteinig, mu. kacsiha, löcsalán.
 Engbrüdig, mu. szük mellű; suladozó, ziháló, nehzen lehelő; kisleklü, szükkehlü.
 Engbrüdigkeit, die; szük mellűség, suladozás, zihálás.
 Enge, mu. szük, szoros; dieses Kleid ist zu —, ex a' ruha igen szük; es ist mir zu —, szorosan v. feszesea áll rajtam, szorit engemet; ein enger Raum, sűrű fösü; ein enger Paß, szoros; enger machen, kivonni (ruhából), szükebbre csinálni. —, ih. szükön, szorosan, feszesen; — ohne kommen siben, rehen, —

ic. szorosan ülai, állani (egymás mellett); — schreiben, összeírni.
 Enge, die; szoros, szorosság; zavar, hüledezés.
 Engel, der; angyal.
 Engelbett, das; födeles v. menyeczes ág v. nyoszolya.
 Engelblume, die; angyolika; kettlaki gyopár; páfrán; torolya.
 Engelbrot, das; angyali kenyér, manna.
 Engelfisch, der; szárnyas czápa.
 Engeltrein, mu. angyaltisztaságu.
 Engelsburg, die; Angyalvár, (Rómában).
 Engelschar, die; menyeci seceg.
 Engelsfisch, das; édesgyökérü páfrán, kóméz, páprág.
 Engelturm, die; angyelika.
 Engerring, der; lötötü; marha bögöly.
 England, das; Anglia, Angolyország.
 Engländer, der; angoly.
 Englisches, mu. és ih. angoly; angolyúl.
 Englisches, mu. és ih. angyali; angyalilag.
 Enke, der; kishóros, kishozolga, bojtár.
 Entel, der; onoka, unoka.
 Entafeln, cs. nemességől megfoszt; magnomelenit, meggyaláz.
 Entätern, cs. eroitól v. inaitól megfoszt, eroit v. inait kivagdolja.
 Entarten, k. ol'sajul, ol'sajzik, elkorcsul.
 Entäußern, cs. megszabadit, ol'lvosztat (valakit, valamitől, valamit vala-

kitől). —, vh. elidege-
nit, elad, elbocsát (va-
lamit magától), elhuzza,
elvonja, (magát vala-
mitől).
Entäußerung, die; elidege-
nités, eladás, elhuzás,
elvonás.
Entbehren, cs. elvan, szu-
kölködik (valami nélkül),
nélkülez (valamit).
Entbehrlieh, mn. nélkülüz-
hető, fölösleges, szük-
ségtelen.
Entbehrliehkeit, die; nél-
külüzhetőség.
Entbehrung, die; nélkü-
lezés, szükség, fogyat-
kozás.
Entbieten, cs. rh. paran-
csot ad v. küld; hivatal
(magához); jelent, üzen,
mondát; ajánlja magát
valamire; einem feinen
Gruß —, valakinek tisz-
telét, üdvözlét ü-
zenni v. jelenteni.
Entbinden, cs. rh. megold,
felold; felszabadít, fol-
ment, megkönnyebbit;
szül; szülészkedik, szü-
lés mellett van, meg-
szület; einen von seinem
Eide, v. feines Eide —,
valakit esküjétől felol-
dani, fölmenteni; sie ist
von einem Sohn entbun-
den worden; sü gyerme-
ket szült; glücklich ent-
bunden werden, azaren-
esősen szülni.
Entbindung, die; szülés;
feloldás, felszabadítás,
fölmentés.
Entblättern, cs. leleveloz,
levelektől megfoszt.
Entblößen, vh. moészol,
hátorkodik; szégyenel,
pirul.

Entblößen, cs. megmeztel-
lenít, leleplez; kifoszt,
kivetkeztet, kifogyszol,
(pénzből, jószágból);
levelezzik; kilogy, (pén-
zéből); das Schwert —,
kardot rántani v. húzni,
pallost rántani.
Entblößen, mn. meztelen,
mezítelen; . . . hól-
ból kifogyott, kipusz-
tult, kivetkezett, kifosz-
tott.
Entblößen, die; megmeztel-
lenítés, leleplezés; meg-
fosztás.
Entbrehen, vh. letesz, le-
mond (erőszakkal vala-
miről); tartóztatja v.
megfogja magát (vala-
mitől).
Entbrennbaren, Entbrenn-
stoffen, cs. gyúltalanít,
(a' ehemáhan).
Entbrennen, k. rh. fölho-
vul, neki hevül v. gya-
lad. —, cs. fölhevít, fel-
gyulaszt.
Entbürden, l. Entladen.
Entdecken, cs. felföd, fel-
takar; felfödöz, feltalál;
kinyilatkoztat, felfödöz;
észre vesz; leföd, lefö-
delez; megnyúz; süd ei-
nem —, magát valakinek
kinyilatkoztatni; valaki-
nek kinyilatkozni.
Entdecken, der; felfödöz,
feltaláló.
Entdeckung, die; felfödözés,
feltalálás; kinyilatkozta-
tás; észre-vevés.
Ente, die; kacsá, gócsa,
récsa.
Entehren, cs. megbecste-
lenít, becsülettől megfoszt;
megszégyenít; megsap-
lósít.

Entehren, mn. megbecste-
lenít, megszágyenít.
Entehren, mn. megbecste-
lenítet; megszágyenített.
Entehrung, die; megbecsa-
telenítés, megszágyeni-
tés; megszágyenítés.
Entenbrühe, die; réczeva-
dászlat, (ölyvekkel).
Enten, Ent, das; kacsa-
pate, réczetojás.
Entenstift, das, Entenstich,
der, Entengröße, die;
apró lepese, békalenesc.
Entenstanz, das, Entenstü-
ck, die; kacsapl, réczéol.
Entenfang, der; kacsafog-
gás, réczefogás.
Entensup, der; kacsasip,
réczesip.
Entenschnabel, der; kacsá-
orr, réczecorr.
Entenschnetz, der; kacsasé-
rét, réczegömb.
Enterben, cs. örökhöl kita-
gad v. kitud v. kire-
keszt, kiörökít.
Enterbung, die; örökhöl v.
örökséghöl kitagadás v.
kitudás v. kirekesztés;
kiörökítés.
Enterbener, der; kapó esákllya.
Enterer, cs. hajól esákllyáz.
Enterlich, l. Enterlich.
Entfahren, k. rh. kiszalad,
kinyrik, (hirtelen, vé-
letlenül p. hang, szó).
Entfallen, k. rh. kiesik;
elejt; kiszalad (szó a'
szájból); elfeled, ki-
megy, kiesik (az észből).
Entfallen, cs. és. vh. ki-
rúnezol, kiredős; ki-
folyt, ki-, -feltár; ki-
feszol, kinyil, (a' rózsá),
kifejlik, (az elme).
Entfärben, vh. színben
elváltozik, elhalványul.

Entfernen, es. es vh. eltávoztat, elhárít, elküld; eltávozik, elmegy.
 Entfernt, mn. távol, távollevő, távolvaló.
 Entfernung, die; eltávoztatás; elhárítás; eltávozás, elmenés; távolság, messzeség, köz, lézag.
 Entfernungskraft, die; közepes erő.
 Entfesseln, es. kiháncsol, kihéköz; fölment, felszabadít.
 Entfesseln, es. tollait kitépi v. kiszedi, megkopaszt.
 Entfesseln, es. és k. fölgerjeszt, felgyulaszt, fölhevít, fellángít; fölgerjed, felgyulad, fölhevül, fellángol, fellobban.
 Entfesseln, es. húsát lefosztja.
 Entfesseln, k. rü. elröpül, elszáll.
 Entfesseln, k. rh. elfut, elszalad; elkerül, kikerül; elszökik.
 Entfesseln, k. rh. elfoly, lefoly, eljár.
 Entfesseln, l. Entwenden.
 Entführen, es. elragad, ellop, eloroz, (nőszemélyt).
 Entführen, der; nőrabló, nőorzi, hálymartalócz.
 Entführung, die; nőrablás, nőorzás.
 Entgegen, ej. és ih. ellen; ellenében, előibe; dem Grunde, dem Streite —, szél ellenébe, víx ellenébe; szél ellen, víz ellen; — fahren, előibe menni, (kocsin, hajón, szánon) — gehen, fömmenni, előibe menni,

jőni; megelőzni, előbe kerülni
 Entgegen, es. felel, válaszol, viszonz.
 Entgegen, k. rh. elenyész, elfogy; olillik, elillan; elmúl; elkerül, kitér, elmegy (előle); megmenekszik; die Kräfte entgegen ihm, elhagyja az erő, fogy az ereje.
 Entgelt, das; ehne —, ingyen.
 Entgelten, k. rh. meglakol, megfizet, megszenved (valamiért); — lassen, meglakoltatni, megszenvedtetni.
 Entgelten, k. rh. kisiklik, kiosusz; ellebeg.
 Entgegen, k. rh. fölled, fölgerjed, felgyúl (úszként a' bátorság r.).
 Entgegen, es. leövez, leold, (kardot r.).
 Entgegen, es. kitépi v. kiszedi v. leforrázza (haját, szőrét).
 Enthalten, es. és vh. rh. foglal v. tart (magában), van (henne); magát megtartóztatja (valamitől), magától elfog (valamit); ich konnte mich des Lachens nicht —, nem állhattam meg a' nevetést; sie konnte sich der Thränen nicht —, nem állhatta meg a' sírást, nem tarthatta v. nem foghatta meg könnyeit; ich enthalte mich darüber zu urtheilen, nem ítélek a' felől, a' felől felfüggesztem ítéletemet.
 Enthalten, mn. önmegtartóztató.
 Enthaltenheit, die; önmegtartóztatás.
 Enthaltung, die; önmeg-

tartóztatóság, önmegtartóztatás.
 Enthalten, es. lefoz, lenyakaz, sejtét veszi (valakinek).
 Enthaltung, die; fővétel.
 Enthalten, l. Liberhalten.
 Enthalten, es. megszenteltelenít.
 Enthalten, die; megszenteltelenítés.
 Enthalten, es. méztől megtisztít.
 Enthalten, es. feltödz, leleplez (mellet. titkot).
 Enthalten, die; feltödzés, leleplezés.
 Enthalten, es. patáját v. körmét leveszi (a' lónak).
 Enthalten, der; buzgalom, buzgás, buzgókodás.
 Enthalten, der; buzgó, buzgókodó.
 Enthalten, mn. buzgalmas.
 Enthalten, es. járomból v. járom alól kiszabadít.
 Enthalten, es. szűzesség-től megfoszt, szűzességét elveszi.
 Enthalten, die; szűzszelőkítés, szűzfertezés.
 Enthalten, es. ki-, levetkeztet (valakit); levetkezik.
 Enthalten, die; ki-, levetkeztetés; levetkezés.
 Enthalten, k. rh. elszalad, elszökik; eloson, elillan; kiszabadul, ki-menekszik; elvez.
 Enthalten, mn. testből-vált, testellenült.
 Enthalten, es. elerőtlenít, elgyöngít, erejét elveszi (valakinek).
 Enthalten, die; elerőtlen-

- nítés; gyöngeség, elerőtlenedés.
- Entkrönen, cs. koronától megfoszt.
- Entkrüffen, cs. föl-, lecsokol, (könyvet az arezról st.).
- Entkraben, cs. rh. leszedi v. lerakja a' terhet (valamiről); kiürit (valamit); megszabadít (valamitől).
- Entladung, die; lerakodás; kirakodás, kiürítés.
- Entlähmen, cs. szőlőhűségől kigyógyít.
- Entlarven, cs. felsődi v. leveszi az álrozát, leálrozézáz.
- Entlassen, cs. rh. elbocsát, elereszt; einen feiner Dina —, valakit hivatalából, szolgálatából elbocsátani; einen feiner Eide —, valakit esküjétől fölmenteni.
- Entlassung, die; elbocsátás, eleresztés.
- Entlassen, Entläßigen, cs. kiürit, (valamit); lerakodik, kirakodik, megszabadít (tehortól).
- Entlassen, cs. lelevelez, lelomboz.
- Entlaufen, k. rh. elfut, elszalad; elszökik; ellillan, eloson; megmenekszik, (tól, től).
- Entlaufene, der, és die; szökevény.
- Entlaufung, die; elszökés, ellillanás.
- Entledigen, cs. megment, megszabadít (hajtól, terhől); sich einer Sache —, valamitől megszabadulni, megmenekedni; sich seiner Schuldigkeit —, kötelességet; elvégezni; sich —, hasát kiüríteni.
- Entledigung, die; megmentés; megszabadítás.
- Entlegen, mn. távol, távollévő; távollévő —, ih. távol, messze.
- Entlegenheit, die; messzeség, távolság.
- Entleihen, cs. kölcsönöz, kölcsön kór v. vesz.
- Entleihen, der; kölcsönkérő, kölcsönvevő.
- Entlehnung, die; kölcsönkérés, kölcsönvétel.
- Entleihen, cs. megül.
- Entleibung, die; megülés; öngyilkosság.
- Entlofen, cs. elcsal, kivésal, kivész (valakiből valamit).
- Entmannen, cs. kiberől.
- Entmannung, die; kisherőlés.
- Entmasten, cs. árbozaitól megfoszt, árbozatalanit, leárbozoz.
- Entnageln, cs. kinyit, fölnyit (szegot v. szegeket kihúzáva).
- Entnebeln, cs. földérit, fölvilágosit, szétoszlatja v. elszórja a' ködöt.
- Entnehmen, cs. rh. elvesz (helyéről); elvesz, megfoszt (tőle); kölcsönöz, kölcsön vesz; ört, megért; ki-, megszabadít.
- Entnerven, cs. elgyöngít, elorótlentít.
- Entnerbung, die; elgyöngítés, elorótlentítés; elgyöngülés, elorótlenedés.
- Entnethen, cs. rh. (eine v. einen Sache), elvan v. szükködik (valami nélkül), nélkülöz (valamit).
- Entnetheln, cs. megfajt; megvilágosit, megmagyaráz.
- Entnetheln, die; megfajítás.
- Entnetheln, cs. és k. rh. elvesz, feikap (oróvel); megment, kiragad (veszedelemből); elszökik.
- Entnetheln, die; elvétel, elkapás (oróvel).
- Entnetheln, der; kácsér.
- Entnetheln, cs. megad, megfizet (adósságot, adót).
- Entnetheln, die; megadás, megfizetés.
- Entnetheln, cs. kireteszel, fölretesz.
- Entnetheln, k. rh. elfoly, lefoly (idő); elfut, elszalad; elszökik megszabadul.
- Entnetheln, mn. elfutott, elszaladt, elszökött.
- Entnetheln, k. és cs. elgörög, elgurul, elgurog; elgörget, elgurít, elgurgat; ki-, elgürget, kihajt, (tekercset).
- Entnetheln, cs. elvisz, elkap (sohosen); ellop; der Tod entnethelte ihn, elvitte, elhordta a' halál.
- Entnetheln, cs. kiredőz, kiránczol.
- Entnetheln, cs. és vh. felharagit, felbosszant, fölindít, fölmérgesít; felharagszik, felbosszankodik, fölindul.
- Entnetheln, mn. felharagitott, felbosszantott, fölindult.
- Entnetheln, die; felharagítás, felbosszantás; harag, bosszankodás.
- Entnetheln, cs. és k. eltagad; megfajt; felhagy (valamiről), lemond, letesz (valamiről).
- Entnetheln, die; lemondás, felhagyás.

- Entia, der; felszabadítás (ostrom alól); szabadító sereg.
- Entschädigen, cs. káratlanít, megtérít v. kípótól (kárt), kielégít (kárért).
- Entschädigung, die; káratlanítás, kártérítés, kárpótlás.
- Entschelden, cs. és vh. rh. eligazít, elhatároz; megítél, elítél; elválaszt, eldönt; magát elhatározza; elválik, megválik, elhatározódik.
- Entscheidend, mn. elhatározó, elválasztó, eldöntő; die entscheidende Stimme, elválasztó v. eldöntő szó; ein Entscheidender Rechtsgrund, eldöntő v. elhatározó ok. —, jh. elhatározólag, eldöntőleg.
- Entscheidung, die; elhatározás, eldöntés; elválás; die Sache ist nahe ihrer —, közel van a' dolog az elváláshoz, eldöntéshez; elválik már a' dolog.
- Entscheidungsgeld, der; ügydöntő v. elhatározó eskü.
- Entscheidungspunkt, der; válpont.
- Entschlafen, k. rh. elalszik; elpihoga, elnyugszik, meghal, átszenderül.
- Entschlagen, cs. rh. el-, kiüt, kiver; kiszabadít; sich einer Person —, valakit korúlni; einen der Haft —, valakit fogságból kiszabadítani; sich aller Sorgen —, gondjain túl adni.
- Entschleiden, k. rh. elillan, elszökik, ellopózik.
- Entschleieren, cs. leszátyoloz; felszűr, feltár (igazat).
- Entschließen, cs. rh. fölnyit, felzár. —, vh. rh. kifakad, kinyílik (a' virág); elszánja v. elhatározza v. eltekéli magát (valamire), megállapodik (valamiben).
- Entschließung, die; önmeghatározás, eltekélés, elszánás, megállapodás (valamiben).
- Entschlossen, mn. eltekélt, elszánt, elhatározott. —, ih. eltekélten, elszántan.
- Entschlossenheit, die; eltekéltség, elszántság.
- Entschimmern, k. elszenderedik, elszenderül, elszunnyad.
- Entschlipfen, k. kicsúsz, kicsusszan; kiszalad; kiszökik.
- Entschluß, der; föltett szándék, eltekélés, önelhatározás; seinen — fassen, föltenni magának, eltekélni magát.
- Entschuldig, cs. ment, kiment, mentget (valakit), mentkezik, mentgetőzik.
- Entschuldigung, die; mentés, mentgetés, mentkeztetés; mentség.
- Entschütten, cs. el-, kiönt.
- Entschwimmen, k. rh. elúszik.
- Entschwinden, l. Verschwinden.
- Entschwingen, cs. és vh. rh. ellobbent; szárnyatlanít; ellobog; elröpül, elszáll, elszárnyal.
- Entseft, mn. lelketlen, mogholt.
- Entseften, cs. elvitorláz.
- Entsehen, vh. rh. áttal, nom mer, szögvenel.
- Entsehen, cs. és vh. rh. ki-, letesz, (hivatalból); felszabadít, fölment (ostrom alól); elszörnyed, elszörnyűködik, elborzad, elszonyodik, elrémül, elretten.
- Entsehen, dat; elszörnyedés, elszörnyűködés, elborzadás, elszonyodás, elrémülés, elrettenés.
- Entsehlö, mn. és ih. szörnyű, szörnyedelmes, iszonyatos, rettenetes; szörnyű, rettenetesen, föltette, nagyon.
- Entsehlöft, die; szörnyűség, iszonyatosság, rettenetesség.
- Entsehung, die; ki-, letétel (hivatalból), felszabadítás (ostrom alól).
- Entsehen, k. rh. kiforr, kifut.
- Entsegen, cs. felbont, felszakaszt, feltör, fölnyit (levelet), leszakaszt v. levelez v. feltör (pécsetet); felolvaszt.
- Entsegen, die; felbontás, felszakasztás, fölnyitás, feltörés (levelet), leszakasztás, levétel (pecsetét).
- Entsegen, k. rh. el-, kicai; elenyészik, elmegy, elmúlik.
- Entsenen, vb. rh. emlékezik (ra, re).
- Entsehen, cs. ki-, megengesztel.
- Entsenen, cs. le-, megereszt (húrt, ívet); levelez (lámáról).
- Entsenen, cs. és vh. rh. kezd, támaszt (háborút); támasz, ered, keletkezik, kifejlik.
- Entsephen, k. rh. megfelel

(várakozásnak). —, cs. rh. tagad, eltagad.
 Entsprießen, k. rh. kihajt, kisarjazik; ered, származik, támad.
 Entspringen, k. rh. elszökik; elszalad, előbb v. odább áll; ered, származik, támad.
 Entsprießen, k. és cs. el-, kifőccsen, el-, kifőccskendik; elfőcckent, elfőccskendez.
 Entsprossen, l. Entsprießen.
 Entsprühen, cs. előblöget, öblögetve elhord (a' folyam).
 Entstalten, cs. elesűfit, elrútít.
 Entstammen, k. származik, ered.
 Entsteden, cs. eldug; meggyújt.
 Entstehen, k. rh. ered, származik, támad; was wird daraus —? mi lesz abból?
 Entstehen, cs. rh. ellop, elaroz.
 Entstehung, die; eredet, kezdet, származás, támadás.
 Entsteigen, k. rh. kihág, kiláp.
 Entstellen, cs. elesűfit, elrútít, alakjából v. formájából kivesz.
 Entstellt, mn. és ih. elesűfitott, elrútított; elesűfitva, elrútítva.
 Entstellung, die; elesűfités, elrútítás.
 Entsterben, k. rh. ki-, meghal (a' bűnnek st.).
 Entstübchen, k. és cs. olporzik, elszáll; kiporoz.
 Entsummen, k. elhoag, eldöng.
 Entsunbliden, cs. büntől fel-

old; jóvá tesz, megengesztel (bünt, mult rossz-szat).
 Enttauchen, k. fel-, kibukik, fel-, kibukkan, (a' vízből).
 Entthronen, cs. tróntól megfoszt, trónból kitesz v. letesz.
 Entthronung, die; trónból letétel.
 Enttönen, k. lehangzik.
 Enttragen, cs. elhord, elvisz.
 Enttränfen, k. el-, kiesorog.
 Enttuppeln, k. eltipeg, eltopog.
 Enttrüben, cs. felszárász, felszárít, fűszikkaszt, (könyveket).
 Enttrüpfeln, k. és cs. el-, kiesopeg; el-, kiesopeget.
 Entüberlegen, cs. megtart, megtakargat; Sie konnten dieser Mühe entüberlegen, ment maradhatott ön ezen fáradságtól; megkímélhette ön magát ezen bajtól.
 Entwürfern, cs. népet pusztít v. fogyaszt, el-, megnéptelenít.
 Entwürferung, die; nép-pusztítás, népfogyasztás; el-, megnéptelenítés; elnéptelenedés.
 Entwachen, k. rh. kinő (ból, böl), felnő (alól).
 Entwaffnen, cs. ki-, lefegyverez, ki-, lefegyverkeztet.
 Entwaffnung, die; ki-, lefegyverezés, ki-, lefegyverkeztetés.
 Entwässern, cs. kiszárít, kiszáraszt, vizet leereszt v. lecsapol.

Entweder, sz. . . . oder, vagy —, vagy.
 Entwehren, l. Erwehren.
 Entwöhnen, k. rh. kitér; eltávozik, elmegy; elszökik, elillan; megmenekszik.
 Entwöhnung, die; eltávozás; elszökés.
 Entwöhnen, cs. szentséget levesz, (papról), leszontel, (papot); megszentelcül, megszenteltelenít, megförtöztet (egyházat st.).
 Entwöhnung, die; leszontelés, széntség - levétel; megszenteltelenítés, megszenteltelenítés.
 Entwenden, cs. rh. elidegezt; ellop, elcsen.
 Entwendung, die; elidegenítés; ellopás, elcsenés.
 Entwurfen, cs. rh. tervez, tervet v. előrajzot készít; satva v. könnyeden fest v. rajzol v. ír.
 Entwurfeln, cs. kibont, kifejti, kiféslet; kifejtöztet. —, vh. kifejlik, kiféslik; kifejtözik.
 Entwurfelung, die; kifejtés, kifejtöztetés; kifejtés, kifejtözés.
 Entwirren, cs. kibont, rendbe szed v. hoz (összszavezartat); megsejt, kifejti.
 Entwischen, cs. és k. el-, letöröl; el-, kiszökik, el-, kiszalad.
 Entwöhnen, k. el-, leszokik.
 Entwöhnt, mn. el-, leszokott.
 Entwöhnen, cs. el-, leszoktat.
 Entwöhnung, die; el-, leszoktatás.
 Entwässern, cs. és vh. ki-

derit; fölvilágosít; föl-, kiderül.
 Entwürft, mn. derült, föl-, kiderült, világos, tiszta.
 Entwurf, der; terv, előrajz.
 Entwurfsen, cs. nyű, gyökereztől kitép, gyökérből kiforgat.
 Entwurzelung, die; nyűvés, kitépés (gyökereztől).
 Entwurseru, cs. bővöléstől v. igézéstől v. rontástól megszabadít.
 Entwurserung, die; bővöléstől v. igézéstől megszabadítás; rontástól megszabadítás.
 Entziehen, cs. rh. megvon, megtagad; elhúz, elvon (től, től). —, vh. rh. el-, föltre vonul (től, től), latessz, lemond, (ról, ről), kerül valamit.
 Entziehung, die; elhúzás, elvonás; megtagadás, megfosztás.
 Entziffern, cs. ki-, megfejt, magmagyaráz.
 Entzifferung, die; kifejtés, megfejtés, magmagyarázás.
 Entzünden, cs. elhúz, elvon v. elbájol, elragad (örömrre ic.).
 Entzünden, das; elbájolás, elragadtatás, (örömrre ic.); zum — fűten, bájolólag szóp.
 Entzündend, mn. bájoló, elragadó.
 Entzündt, mn. elbájolt, elragadt (örömtől).
 Entzündung, die; gyönyörkő, elragadtatás.
 Entzündbar, Entzündlich, mn. gyulókony, gyuladókony.
 Entzündbarkeit, die; gyulókonyaság; gyuladókonyaság.
 Entzünden, cs. és vh. meg-

gyújt; fölindít, fölhevít; meggyulaszt; meggyül, kigyül; meggyulad, meggyüszedlik.
 Entzündungsfieber, das; lód-láz, gyulasztó láz.
 Entzwey, ib. kettő, kótfelé; — brechen, reißen, schlagen, ic. kettő törni, szakasztani, ütni ic.
 Entzweyen, cs. és vh. öszszeveszt v. öszszehéhvít, elidegenít (egymástól); öszszevesz, öszszeháhorodik, elidegenedik (tőle).
 Entzweyung, die; öszszevesztés v. háborítás, elidegenítés; öszszevesztés v. háborodás, elidegenedés.
 ENZIAN, der; taruics.
 Epheu, der; repkőny borostyán.
 Epidemie, die; járvány.
 Epidemisch, mn. járványos.
 Epigramm, das; epigramma, folirat.
 Epigrammatisch, mn. epigrammai.
 Epileptie, die; nehézkőr, nehéznnyavalya, kórság, nyavalyatörés.
 Epileptisch, mn. nehézkőrös, nehéznnyavalyás, nyavalyatörős.
 Epirus, das; Epirus, (réggi tartomány).
 Episch, mn. hősi, vitézi, hőskölteményi.
 Episode, l. Nebenhandlung.
 Epistel, die; levél; lecske, (apostolok' leveleinek szakasza); einem die — lesen, valakinek lecskót adni, valakit megöszszölni.
 Epoche, die, l. Zeitpunkt.
 Eppich, der; zeller.
 Er, nu. ő.

Erachten, cs. gondol, itél, tart, vél; megért.
 Erachten, das; gondolat, vélemény; meines Erachtens, gondolatom v. véleményem szerint v. azt tartom, hogy...
 Eradern, cs. szántással szerez v. gyűjt v. keres.
 Erangeln, cs. horoggal fog. meghorgász; megkap, előr, elnyer (olvégre valamit).
 Erarbeiten, cs. munkával szerez v. gyűjt v. keres.
 Erbadet, der; örökföld, öröktelek.
 Erbadel, der; örökös nemesség.
 Erbadt, das; örökös hivatal.
 Erbantheil, der; örökresz.
 Erbarmen, vh. (eines, ober über einen), könyörül (valakin); megszán (valakit); es erbarmet mich, szánom; ach! das sich Gott erbarmet, isten' szerelméért!
 Erbarmen, das, Erbarmung, die; könyörülés, könyörület, szánakozás; das ist juno —, meg kell esni az embernek rajta.
 Erbarmet, der; könyörülő. könyörületos.
 Erbarmlich, mn. szánakozásra méltó, nyomorult, éhhetetlen.
 Erbarmungsloß, mn. könyörülő, könyörületos.
 Erbarmungswürdig, mn. könyörülésre-méltó.
 Erbauen, cs. épít, föl-, megépít; hasznára van. épületes; örvendit, tetsszik, kedvére van; termeszéssel, v. építéssel szerez v. keres.

Erbauer, der; építő; építető.
Erbaulich, mn. épületes, hasznos.

Erbauung, die; építés, megépítés; épületesség, haszn.

Erbbeamt, der; örökös tiszt.

Erbbegehüßniß, daß; őssirbolt.

Erbe, der; örökös.

Erbe, daß; örök, örökség, örökjóság.

Erbeben, k. reng, megrázkodik, inog.

Erbeigen, mn. öröksaját.

Erbeistung, die; örökös-tétel, örökösvallás.

Erbeisen, es. agyon harap; elharap (kenyeret); folroppant, feltör, (fogával diót st.).

Erben, es. és k. örököl, örökül kap v. nyer; öröködik (valamiben), örökségül szálk (valami valakire).

Erbeten, es. könyörgéssel nyer meg.

Erbetteln, es. ki-, megkoldul, köldnlással nyer meg, ki-, megkunyorál.

Erbenten, es. zsákmányol; martalékul nyer v. kap.

Erbfähig, mn. örökhető, örökölhető.

Erbfall, der; öröklés.

Erbfähig, mn. örökségi; öröklés alá vetett.

Erbfehler, der; öröklött v. nemzeti hiba.

Erbfeind, der; halálos ellenesség.

Erbfolge, die; öröködési rend, öröködési rend.

Erbfürß, der; örökös horcang.

Erbgeld, daß; örökpózn. örökségpénz.

Erbgenos; der; örökös-társ, közörökös.

Erbgericht, daß; — ébarseit, die; örökös törvényhatóság v. törvénytör.

Erbgraf, der; örökös gróf.

Erbgrund, der; kosz.

Erbgrund, der; öröktelek, örökös telek.

Erbgut, daß; örökjóság, örökbirok, örökös jószág v. birtok.

Erbherr, der; örökös.

Erbhuldigung, die; jobbágyi hódulat v. hódulás.

Erbieten, vh. rh. ajánlkozik, kínálkozik, ajánlja (magát).

Erbieten, daß, Erbsetzung, die; ajánkozás, kínálkozás.

Erbtätig, l. Erbthig.

Erbitten, es. rh. ki-, megkér; megkérlel, engesztel; kéréssel megnyer; süss — lassen, hajolni a' kérésre.

Erbittern, es. és vh. keserít, el-, megkeserít; el-, megkeseredik.

Erbitterung, die; megkeserítés, elkeserítés; el-, megkeseredés; harag.

Erbittlich, mn. engesztelhető, megkérlelhető, kikérhető, megnyerhető.

Erbkammerer, der; örökös kamarás.

Erbkauf, der; örökvétel.

Erbkündig, der; örökös király.

Erbkönigreich, daß; örökös királyság.

Erbkraufheit, die; öröklött v. nemzeti hiba.

Erbland, daß; örökös tartomány.

Erblosen, k. elhalványodik, elsápad; meghal.

Erblosen, der; örökugró.

Erblosung, die; elhalványodás, elsápadás.

Erblosen, daß; örökhűbér.

Erblosen, k. rh. elhalványul, elsápad; meghal.

Erblosig, mn. örök, örökös; ősi; öröklött v. nemzeti ségi, (hiba st.).

Erblosigkeit, die; örököség.

Erblosen, es. megpillant. meglát, észre vesz; daß Licht der Welt —, világra jöni, világot látni.

Erblosung, die; megpillantás, meglátás.

Erblosen, es. és k. el-, megvakít, el-, megvakul.

Erblosen, l. Erblosen.

Erblos, mn. gyermektelen, magtalan; örökösstelen, (jószág). —, ih. gyermektelenül, magtalanul; örökösstelenül, örökös nélkül.

Erbmaun, der; telkes, telekűbér.

Erbmüher, der; örökös; seine Erben, und —, gyermekei, 's maradékai.

Erborgen, es. kölcsönöz, kölcsön fulvesz.

Erbosen, es. k. és vh. fel-, megharagít, fel-, megharagszik, fel-, megbosszankodik.

Erbthig, mn. kéaz, (valamire), ajánlkozó, kínálkozó.

Erbpacht, der; örökös haszonbér; örökös haszonbérlet.

Erbpachter, der; örökös haszonbérlet.

Erbpachtig, mn. örökös-haszonbéri.

Erbpostmeister, der; örökös postamester.

Erbprin, der; örökös herczog.
 Erbprinzeßin, die; örökös herczegné.
 Erbreeß, der, l. Erbvergleich.
 Erbrechen, es. felszakaszt, feltör (lovelet); betör, fölverés, (ajtót).—, vh. hány. okádik.
 Erbrechen, das; hányás, okádás.
 Erbrecht, das; örökös jog; örökjog; örökörész.
 Erbrechung, die; betörés, fölverés, (ajtót, ház); feltörés, felszakasztás.
 Erbreich, das; örökös birtalom v. ország.
 Erbreiter, der; örökös bíró; örökítő bíró.
 Erbschaden, der; öröklött, v. nemzetségi liha v. baj.
 Erbschaft, die; örök, örökség; eint — thun, örökséget nyerni v. kapni.
 Erbschaft, — schichtung, — theilung, die; osztály, örökösztály, örökség' elosztása.
 Erbschaftsrecht, der; örökségleső.
 Erbschaft, der; telekadó.
 Erbschuld, die; ősi adósság.
 Erbsie, die; borsó; durchgeschlagene — törve-borsó.
 Erbsenbaum, der; bakrosakász.
 Erbsenstroh, das; borsószalma.
 Erbsensuppe, die; borsóleves.
 Erbsensüßler, der; konyeles.
 Erbsünde, das; örök, örökség.
 Erbsünde, die; credendőbűn.
 Erbsünde, der; örökörész, örökös rész.
 Erbsünde, es. kirimál, sze-

relemmel v. kaczerkoddással keres (p. o. kegyet)
 Erbverbrüderung, die; örökörökség.
 Erbvereinigung, l. Erbeinigung.
 Erbvergleich, Erbvertrag, der; örökségi egyesség v. szerződés.
 Erbvermächtniß, l. Vermächtniß.
 Erdare, die; földtengely.
 Erdader, die; földér.
 Erdapfel, der; burgonya, kolompír, pityóka, csucsorka; csicsoka; nadragulya; tök.
 Erdart, die; földnem, földfaj.
 Erdbahn, die; földút, földpálya.
 Erdball, der; földteke, földgömb.
 Erdbeben, das; földrengés, földindulás, földingás.
 Erdbebenmesser, der; földingásmérő.
 Erdbeerbaum, der; ősztavasz kukoréja.
 Erdbeere, die; szamóca, földi eper.
 Erdbeerpflanze, die; szamóczarásza.
 Erdbeschreiber, Erdkundige, der; földíró, földleírő.
 Erdbeschreibung, Erdkunde, die; földírás, földleírás, földtudomány.
 Erdbiene, die; pozsméh, földi méh.
 Erdbeer, die; csicsoka; pityóka, burgonya, csucsorka.
 Erdblume, die; földike; tujék kocson.
 Erdboden, der; föld' szine; föld' kerekaság, földteke; föld, talaj.
 Erdbohrer, der; földfúró.

Erdbrand, der; földharap. földégés.
 Erdbruch, l. Erdbau.
 Erdbühne, t. földpára, földgöz.
 Erde, die; föld; földszin, föld' területe; földteke, földgömb; auf der Erde liegen, száraz földön fekünni; einen auf die — werfen, valakit földhöz vágni, csapni, valakit leteríteni; einen unter die — bringen, valakit eltemetni, föld alá tenni.
 Erdeichel, Erdmantel, die; mogyorós hükkön; földi mogyoró, csúnya.
 Erden, l. Zeren.
 Erdenge, der; földszorulat.
 Erdengüter, t. földi javak.
 Erdenfen, es. rh. kigondol.
 Erdensich, mn. kigondolható.
 Erdschütterung, die, l. Erdbeben.
 Erdvehen, der; kétiksz repkény, földi borostyán.
 Erdwohl, mn. lakó, sárgás.
 Erdwall, der; földáuljedék, földüppedet.
 Erdfarbe, die; földszin.
 Erdfarben, mn. földszinű.
 Erdfaß, das; tűzhordó.
 Erdferne, die; földtávol.
 Erdflaß, der; amiánt, aszbeszt, földlen.
 Erdflöh, der; földi bolha.
 Erdgasse, die, l. Erdrauch.
 Erdgestängel, das; földi madarak.
 Erdgeiß, der; földmanó.
 Erdgest, das; földszin, okra.
 Erdgest, mn. földszinű, okraszinű.
 Erdgestock, das; alsor, földszinor.
 Erdgüte, die; létetű.

Erdgrün, *das*; halványzöld, vigályzöld.

Erdgürtel, *l. Erdreich.*

Erdhaltig, *mn.* földes, föld-elegyes, földvegyes.

Erdharz, *das*; földgyanta.

Erdhaufen, *der*; földrakás, halom.

Erdhopfen, *der*; linka.

Erdicht, *mn.* földnemű.

Erdichten, *cs.* költ, koholt; költeményt szerez, költéssel szerez; *sb.* Ruhm und Erb érdichten, magának hírt és értéket szerezni költéssel.

Erdichtet, *mn.* költött, koholt, kigondolt.

Erdichtung, *die*; költés, koholás; költemény, koholmány.

Erdig, *mn.* földes, föld-elegyes.

Erdkäfer, *der*; futrinka.

Erdkaute, *die, l. Erdnuß.*

Erdkefer, *die*; gamador, (növény).

Erdklob, *der*; göröngy, rög.

Erdluft, *die*; földnyílás, földnyiladék; földbarlang.

Erdohle, *die*; földszón.

Erdkörper, *der*; földteko; földi test.

Erdkreis, *der*, Erdkugel, *die*; földteke, földgömb.

Erdlage, *die*; földréteg.

Erdmanß, *die*; gözü.

Erdmessen, *das*, Erdmessen, *die*; földmérés; földmérőszot.

Erdmesser, *der*; földmérő.

Erdmilch, *die*; földpondró.

Erdmoos, *das*; földmoh, korpafi.

Erdmerkel, *l. Erffel.*

Erdmürfel, *der*; földmo-zár.

Erdnähe, *die*; földközeli.

Erdnuß, *die*; földi magyoro; halmány; sárma.

Erdnuß, *das*; kátrán, kalamáz, dohot, deget.

Erdrauch, *der*; füstike.

Erdraumer, *der*; földvonó, (aknászoknál).

Erdreich, *das*; föld; földszine v. kereksege; föld, termőföld.

Erdreich, *vb.* merőszel, merőszkedik, bátorkodik.

Erdreißung, *die*; merőszel, merőszség.

Erdrohr, *das*; földtávoleső.

Erdrosseln, *cs.* megszínegél, zsineggel megfojt, torkon fojt.

Erdrosseln, *die*; megszínegelés, torkonfojtás.

Erdrüben, *cs.* lenyom; agyon nyom.

Erdrüben, *die*; agyonnyomás.

Erdruß, *der*; földzsák, (katonáknál).

Erdshaber, *der*; földvakaró, doroszló.

Erdshanz, *die*; földsáncz.

Erdshilfrötte, *die*; földi teknőshéka.

Erdshuede, *die*; földi csiga.

Erdshulle, *die*; göröngy, rög.

Erdschwamm, *der*; földi gomba.

Erdshwarz, *das*; földkorom.

Erdshwein, *das*; hangyász.

Erdspinne, *die*; földi pók.

Erdspinnenkraut, *das*; höllyo.

Erdspitze, *die*; fok, föld-fok, földcsúcs.

Erdstich, *der*; földöv.

Erdstier, *das*; földi állat.

Erdulden, *cs.* tűr, szenved, eltűr, elszenvad, elvisel.

Erdulbung, *die*; eltű és, elszenvedés.

Erdwall, *der*, Erdwerf, *das*; földvéd.

Erdwasser, *das*; földvíz.

Erdweichrauch, *der*; gamador.

Erdwinde, *die*; cseplesz pinyő.

Erdwurm, *der*; gilizta.

Erdzirfel, *der*; földkor.

Erdzunge, *die*; földnyelv.

Ereiferen, *vb.* fölgerjed, fölindul, megharagszik (valamin).

Ereiferung, *die*; fölgerjedés, fölindulás.

Ereignen, *vb.* esik, történik.

Ereignung, *die*, Ereigniß, *das*; eset, történet.

Ereisen, *cs.* utána sietve he-, el-, utólr.

Eremit, *l. Einsiedler.*

Eerben, *cs.* örököl (valamin); örököl nyer v. kap v. vesz.

Erfahren, *cs.* rh. eljár, agyon jár (valakit); fuvarral, szekerezéssel keres v. szerez; tapasztal, próbál, megtud, kitud, megért, hall, észre vesz.

Erfahren, *mn.* tapasztalt, nagytapasztalásu, próbált.

Erfahrung, Erfahrungheit, *die*; tapasztalás; tapasztaltság; in — bringen, megtudni v. kitudni valamit; végőro járnivalaminek.

Erfassen, *cs.* megfog, megragad; elfog, megért.

Erfasten, *cs.* rh. kivi; kiostromol; kikoldul.

Erfunden, *cs.* rh. föllet, feltalál.

Erfünder, ber; fellelő, leltaláló.

Erfünderich, Erfünderich, mn. leleményes, találmányos.

Erfünderkeit, die; leleményesség, találmányosság.

Erfindung, die; fellelés, feltalálás; lelemény, találmány.

Erfindungskraft, die; leleményesség, *keletérő*.

Erfundungsreich, mn. leleményes, találmányos.

Erforschen, cs. kifog, kihalás; el-, megcsip, elnyer.

Erfrehen, cs. kicsdekel, kirimánykodik.

Erfreuen, cs. rh. elér, utolér (szállva).

Erfolg, ber; következés; foganat, következet, siker; kimenetel.

Erfolgen, k. következik (utána, belőle); es ist nichts darauf erfolgt, semmi foganatja sem lett.

Erforderlich, mn. megkívántató, szükséges.

Erfordern, cs. kíván, megkíván; dieses erfordert Zeit, ez időt kíván, v. ehhez idő kell; wenn es die Noth erfordert, ha a' szükség kívánja v. úgy hozza magával.

Erforderlich, das; szükség, megkívántató v. szükséges dolog.

Erforderung, die; kívánás, kívánóság.

Erforschen, cs. kifürkész, kikürkász, kikutat, kipuhatól, kitudakoz, végére jár.

Erforschung, die; kifürkészés, kikürkászás, kipuhatólítás, kikutatás.

Erforschbar, ber; kifürkésző, kikürkászó.

Erforschlich, mn. kifürkészhető, kikürkászható, kipuhatólható.

Erfragen, cs. ki-, megtudakoz, megkér, megkérdez, kérdező ki-, megtud; wo kann ich ihn —? hol lehet őt megtudnom v. megkérdenem?

Erfrehen, vh. merészel, vakmerőködik, szemtelenkedik, orezállankodik.

Erfreuen, cs. és vh. örvendít, örvendeztet, megörvendít, megörvendeztet; földvidít, megvidámít; örvond, örvendez, örül; ich bin darüber sehr erfreuet, igen örvendek neki v. rajta.

Erfreulich, mn. örvendetes, örömos.

Erfreuen, die; megörvendeztetés.

Erfreuen, l. Erheirathen.

Erfrieten, k. rh. megfagy; el'agy, el-, megvesz a' hideg (valamit); die Bäume sind erfroren, elvette a' hideg a' fákat, v. elfagytak a' fák; ich bin ganz erfroren, egészen átfáztam, v. átjárt a' hideg; er hat sich die Nase erfroren, elvette a' hideg az orrát.

Erfrißen, cs. meghüvesít, megfrisít, feléleszt, meg-elevenít, megújít. —, vh. meghüvesül, megfrisül, megújul, megvidül.

Erfrißend, mn. hüvesítő, hűsítő, hűvítő.

Erfrißung, die; hüvesítés, hűsítés, hűvítés; megfrisítés, megújítás, meg-

elevenítés, megvidámítás; hűvesítő, (étel v. ital).

Erfroren, mn. és ih. elfagyott, hidegvet; fázékony; elfagyottan, hidegvetten.

Erfüllen, cs. meg-, tele tölt, (hordót st.); elbetölt, (valakit örömmel st.); teljesít, betölt. (igéretet); erfüllt werden, in Erfüllung gehen, betelni, beteljesedni. —, vh. megtelik.

Erfüllung, die; meg-, tele töltés; betöltés, beteljesítés; betelés, beteljesedés.

Erfurt, das; Erfurt, (város).

Ergänzen, cs. kiegészít; kipótól; ki-, megtataroz, kijavít; die Truppen —, a' sereget kipótolni.

Ergänzung, mn. kiegészítő, pótló.

Ergänzung, die; kiegészítés, kipótolás, kipótolás.

Ergänzungstrück, das; pótlék, pótlólok, pót.

Ergänzungstruppen, t. pótlócsereg.

Ergattern, cs. el-, megcsip, el-, megkap.

Ergeben, cs. és vh. rh. hódul, meghódul; magát megadja; megnyugszik, (-ban, ben); adja v. ozenteli magát (-nak, nek; -ra, re); mutat, bizonyít, tanít; történik, esik; foly, következik, kitészik, (belőle); den Wissenschaften sich —, tudományokra adni magát; dem Spiele sich —, játéknak adni magát; das ergibt die Erfahrung, ezt a' tapasztalás bizonyítja; hier aus

- ergibt sich, ehhöl suly v. következik.
- Ergeben, mn. engedelmesség, köteles; Ihr ergebener, ergebenster Diener, köteles szolgálja önnek; ich bitte ergeben, kérem alázatosan v. tisztelettel.
- Ergenheit, die; engedel-messég, készség.
- Ergenung, die; hódulás, meghódulás, maga-megadás; magatadás, magaszontelés (valamire); engedel-messég, készség.
- Ergen, v. rh. járással keres, az. szerez. —, k. hirdettetik, adatik, eresztetik, (parancs, rendelés st.); er, (baj st. valakit); történik, következik; etwas über sich ergehen lassen, valamit elűrni, elszenvetni; es ist über ihn viel Unglück ergangen, sok szerencsétlenség érte őt. —, vh. kijárja v. kijárkálja magát. —, sz-u. jár, suly, megy (dolga valakinek); es ist mir wohl, jól ergangen, jól, rosszul folyt dolgom.
- Ergreifen, es. összekapart. összekapart, fukarkodással v. fűvönnykoddással szerez.
- Ergreifen, mn. sikeres, jószertő, hőlormó, hőszertő; tetemes; das Korn ist sehr —, jól fizet a' gabona.
- Ergreifigkeit, die; sikereség.
- Ergreifen, es. rh. kiönt. —, vh. kiöntik, kiöntődik, kitöltődik; ömledés; dieser Fluss ergiebt sich in das Meer, ez a' folyam a' tengerbe ömlik.
- Zeichenschrift. II.*
- Ergiehung, die; kiöntés; kiöntés; ömledezés.
- Ergießen, es. és vh. gyönyörködtet, gyönyörít; gyönyörködik; sich an etwas, mit etwas —, über etwas —, valamin, v. valamiben gyönyörködni.
- Ergießen, Ergießung, mp. gyönyörítő, gyönyörködtető.
- Ergießungen, Ergießung, die; gyönyörítés, gyönyörködtetés; gyönyörködés; gyönyör, gyönyörűség.
- Ergreifen, es. rh. kap, fog; megkap, megfog; nyúl (-hoz, hez), elővesz (valamit); használ veszi (valaminek); die Waffe —, segyvert fogni; ein Dittel —, valami eszközhöz nyúlni; das Feuer ergreift die Scheuer, a' tűz a' pajtába kapott; die Frucht —, szaladásnak eredni; Gelegenheit —, kapni az alkalmon.
- Ergreifung, die; megfogás, megkapás.
- Ergreifen, es. és k. feldühít, megdüheszt; megdühül, feldühödik.
- Ergreifen, es. kikerkász, kitanul, kifürkész.
- Ergreifen, es. sanekét kikeresi v. megtalálja v. éri; kitanul, kitalál, megért.
- Ergreifung, die; kitanulás, kitalálás, világos megértés.
- Erbaben, mn. domboru, magas, emelkedett; sondeges, nemes, magas; erhaben Arbeit, dombormű, emeltmű; ganz er-
- haben, egész domboru; halb erhaben, féldomboru.
- Erbalten, es. rh. megtart, tartóztat; megtart (valamit hirtokában); tart (étellel, itallal); kap, nyer, vesz (valamit munkával). —, vh. rh. megtartja magát (a' fán); tartja magát (étellel, itallal); tartós (a' gyümölcs).
- Erbaltung, die; megtartás; tartás, táplálás; kapás, vevés, vétel.
- Erbalter, der; megtartó, tápláló; megmenő, megszabadító.
- Erbanteln, es. vesz, aikuszik, megalkuszik; nyer (rajta); kezeskedéssel szerez.
- Erbängen, es. felakaszt.
- Erbarten, k. megkeményül, megkeményedik.
- Erbärten, es. megkeményít; behizonyít, megmutat, megerősít.
- Erbartung, die; megkeményülés, megkeményedés.
- Erbärtung, die; megkeményítés; behizonyítás, megmutatás.
- Erbasien, es. megcsip, megfog, megkap.
- Erbasung, die; megcsipés, megkapás, megfogás.
- Erbeben, es. rh. fölemel; felszállít (port a' szél); fölvesz (pénzt); beszed. (adót); magasztat, dicser; emel, (hivatalra); sein Herz zu Gott erheben, szívét istenhöz emelni; seine Stimme —, felszólalni; einen Berg an den Himmel —, valakit egekig magasztatni; ein

Erbsöhne —, zajt útni, v. csapni; einen Streit —, pert kezdeni. —, vh. emelkedik, fölkel; kikel, feltámad, (valaki ellen); meg; kel, keletkezik, támad; der Wind erhebt sich, szél támad; es erhob sich ein Sturm, forogteg v. zivatar támadt; der König hat sich in die Kirche erhoben, a király templomba ment; sich wieder einen —, valaki ellen feltámadni, fölkelni; sich einer Sache —, valamivel körkedni, dicsekedni.

Erbsüch, mn. nyomos, fontos, nagy.

Erbsüchtheit, die; nyomosság, fontosság.

Erhebung, die; fölemelés; fölvetel, (pénte r.); magasztalás; fölemelkedés.

Erheirathen, es. házassággal kap v. nyer.

Erheischen, l. Erfordern.

Erheitern, es. és vh. megvidít, megvidámít; földerít; megvidül, megvidámul; földerül, föl-, kilisztul (az ég); sein Gesicht erheitert sich, derül az arca.

Erheiken, es. átfut, átmelegít.

Erheilen, es. és k. megvilágít, megvilágosít; föl-, megvilágosodik; kívüláglik, kiteszik; daraus erhellen, kívüláglik v. kiteszik abból.

Erhellung, die; megvilágosítás.

Erheiten, es. felakaszt.

Erheithen, es. kívülág.

Erheiben, es. meglüzösít, (vasat r.); át-, megmo-

legít; fölhevít, feltüzel, feltüzeszt. —, vh. meglüzösedik; át-, meglüzöszik; fölhevül, neki tüzesedik.

Erhöht, mn. fölhevült, heves; átmelegedett; auf etwas — sein, valami után esenkedni v. leledzeni.

Erhöhung, die; fölhevítés; fölhevülés, fölmelegedés.

Erhöhen, es. fölállít; magasztal, magasbra csinál, épít, rak; magasztal, felmagasztal; fölemel, felszállít (árt r.); megszaporít, nevel, (fizetést r.); dicsőr, magasztal; eine Farbe —, valamely színt földeríteni, fényesbbé tenni.

Erhöhung, die; magasztalás; felmagasztalás; fölebbemelés, nevelés; dicsőrés, magasztalás.

Erhöhen, es. heér, elér, utolér; megemlít. —, vh. kipiheeni v. kinyugodja magát; megújul, új erőt vesz, sich an einer Sache, ober Person —, valakin v. valamin maga kárát kipótolni; bei einem Rathes —, tanácsot kérni valakitől.

Erhöhung, die; ki-, megpihenés, megnyugvás, megújulás.

Erhöhungsruhe, die; nyugóra, szünóra.

Erhören, es. meghallgat; meghall; das ist nicht erhört, ez hallatlan dolog.

Erhörung, die; meghallgatás.

Erhörlich, mn. és ih. meghallgatható, meghallásra-

mélto; buzgón, forrón. — bieten, buzgón, áhitatosan imádkozni.

Erhungern, l. Verhungern.

Erinnerer, der; emlékeztető, intő.

Erinnerlich, mu. emlékeztetőben-lévő; mir ist noch alles wohl —, még mind jól jut eszembe, még mindeure jól emlékezem.

Erinnern, es. és. vb. emlékeztet, észbe juttat; megemlít; int (adóst); emlékezik; eine Schuld —, valamely adósságot visszakiívanni; etwas —, valamit megemliteni; sich an etwas —, valamire emlékezni.

Erinnerung, die; emlékeztetés, észbe-juttatás; intés; emlékezet, megemlékezés.

Erinnerungskraft, die, — s. vermögen, das; emlékező erő, emlékező tehetség.

Erinnerungsscheiben, das; intőlevél.

Eringen, es. vadász, vadászva nyer; elér, utolér (üzve, kergetve); elér, elnyer (török-dőssel).

Erhalten, k. meghidogszik, meghül; megcsökken, meglauyul; meghal.

Erhalten, es. és. vh. meghidogzik, meghül; meghüti magát.

Erhaltung, die; megfázás, meghülés.

Erkämpfen, es. kivi, megvi, kitúsás, vívással v. tusával nyer.

Erkannt, mn. ismert, megismert, elismert.

Erkaren, es. megzaugorgat.

Erkaufen, cs. megvesz, megvásárol; megvált, megszabadít; megveszteget (pénzzel).

Erkennt, mn. megismerhető.

Erkennen, cs. rh. megismer, ismer; etwas zu — geben, valamit valakinek értésére adni; sich zu — geben, magát fel-füldözni v. megismertetni; in einer Sache —, valamely ügyben bíróság itélni; eine Frau heirathen —, valamely asszonyt nyil szerelmet v. testet váltani.

Erkenntlich, mn. hálás, háladatos.

Erkenntlichkeit, die; hálátság, háladatosság, megemlékezés.

Erkenntnis, die; megismerés; ismeret; ismét, hírói végzet; megismerés, megbánás (a' bünnel); magába-térés.

Erkenntnisgrund, der; ismeretelv.

Erkenntnisvermögen, das; ismeretelenség, értelem.

Erkennung, die; megismerés.

Erker, der; orok, erkély.

Erkiesen, cs. kiválaszt, (valamit valaminek).

Erkiesung, die; kiválasztás.

Erklären, cs. megfejt, megmagyaráz, megvilágosít; novoz, tesz (valaminek); kijelent, kinyilatkoztat; sitzen in die Aht —, valakit száműzni, számkivetésbe küldeni; den Krieg —, hadat üzenni; er hat heute seine liebe erklärt, ma vallotta meg neki szerelmét.

Erklärend, mn. megfejtő, megmagyarázó; kijelentő, kinyilatkoztató.

Erklärte, mn. megfejtett, megmagyarázott; kijelentett, kinyilatkoztatott.

Erklärungs, die; megfejtés, magyarázás, megmagyarázás; magyarázat; nyilatkozat, kihirdetés; választétel.

Erklärungschrift, die; magyarázat, fejtegetés; magyarázó irat.

Erklärten, k. elegendő.

Erklärlich, mn. és ih. elegendő; szembetűnő; aok: elegendőleg; szembetűnőleg.

Einfließen, Einfließen, cs. magmász (valamit), felmász (valamire).

Einfließen, k. rh. cseng, kong; megcsendül, megkondul.

Erforien, cs. felkopogtat (ilomból); megtör (d'öt kopogtatva).

Erforsten, cs. kiokoskodik, kibölcselkedik (valamit).

Erforen, mn. választott, kiválasztott, kiválogatott, kikereselt.

Erkranken, k. megbetegül, megbetegszik.

Erkrichen, cs. rh. megmász, (valamit), felmász (valamire); csuszással v. mászással nyer.

Erkrigen, cs. megfog, megkap; haddal v. hadakozás által nyer.

Erkrimmen, k. és cs. meggörbül; meggörbít.

Erkrühen, vh. mer, merészel, bátorkodik.

Erkrühen, das; merészet.

Erkundigen, cs. megvizsgál.

—, vh. tudakozódik, kér-

deszködik (valamiről, v. valami felől), megtudakoz (valamit).

Erkundigung, die; tudakozás, kérdezősködés, tudakozódás, megtudakozás.

Erkünsteln, cs. kimesterkél.

Erkünstelt, mn. mesterkélt.

Erlahmen, k. megszólhúdik, meghónul.

Erlauben, mn. elérhető, elnyerhető, megnyerhető.

Erlangen, cs. elér (közzel); elér, utolér; elnyer, megnyer, jut (valamihhez).

Erlangung, die; elnyerés, megnyerés.

Erlas, der; engedés, elengedés; hocsánat; parancs.

Erlassen, cs. rh. kiad; kibocsát (rendelést); elenged, meghocsát; feleld, felszabadít; ich habe ihn die Schuld —, elengedtem neki az adósságot; einen feinen Eides —, valakit esküjéül feloldani; deine Sünden sind dir —, meg vannak hocsátva a' te bűneid.

Erlasjahr, das; örömév, (régii szajdónál).

Erlässig, Erlässig, mn. hocsánandó, engedendő.

Erlässung, die; engedés, elengedés; hocsánat.

Erlauben, cs. enged, megenged.

Erlaubnis, die; engedelem.

Erlaubnisse, der; engedély.

Erlaubt, mn. szabad, tiltatlan. —, ih. szabadon, tiltatlanul.

Erlaucht, mn. fényes, híres; méltóságos.
 Erlauern, cs. el-, ki-, megles, rá les.
 Erlaufen, cs. rh. előr, utólór, (futva); kijár, járással megnyer, (hivattalt).
 Erläutern, cs. világosít, megvilágosít, megfejt, magmagyaráz.
 Erläuterung, die; világosítás, megvilágosítás, magyarázat.
 Erläuterungsschrift, die; megvilágosító levél.
 Erle, die, Erlaubung, der; egerfa, eger.
 Erleben, cs. rh. ér, megél, el-, megér; wenn ich die Zeit erlebe, ha megélem azon időt; ich hoffe es nicht zu —, nem reményelem, hogy megéleim v. megérem; Freude an seinen Kindern —, örömet érn gyermekeiből.
 Erliegen, cs. felold, oltzabadít, megment, (valamitől, valami alól); kiszabadít, (rabot börtönből); megürít, megüresít.
 Erliegen, die; feloldás, felszabadítás, megmentés; megürülés.
 Erliegen, mn. megürült.
 Erliegen, cs. megöl, elejt, leejt (lábáról), agyon üt, v. lö, lelő; le-, megfizet, letesz, (pénzt).
 Erliegen, die; megölés, elejtés, leejtés; le-, megfizetés.
 Erliefern, cs. könnyebbit, megkönnyebbit, enyhít; üresít, könnyebbit (hajót teréttől); kiüríti magát.

Erlieferung, die; könnyebbités, enyhítés; könnyebbülés, könnyebbéadás, enyhülés; könnyebbség.
 Erliefern, cs. rh. elszonved, eltűr.
 Erlieftlich, l. Leiblich.
 Erliebung, die; elszonvedés, eltűrös.
 Erliebn, mn. egerfa, egerfából való.
 Erliehn, der; egerfa.
 Erliehn, der; egererdő, egeres.
 Erlernen, cs. megtanul.
 Erlernung, die; megtanulás.
 Erlernen, cs. rh. kiválaszt, kiválogat, kikeres; leckeadásal v. tanítással szerez.
 Erlernen, mn. válogatott, válogatott, kikeresett.
 Erlernung, die; kiválasztás, kiválogatás, kikeresés.
 Erlieuten, cs. megvilágosít (mint a' nap); kivilágosít (várost); földezt, megvilágosít (értelmet).
 Erlieutend, mn. megvilágosító, fölvilágosító.
 Erlieutung, die; megvilágosítás, kivilágosítás.
 Erliegen, k. rh. fokozik; lerogy, leroskad. (tereh alatt); elalól, elesügged (hánat, síjdalom miatt).
 Erlieften, cs. ravaszsggal kap v. nyer meg (valamit).
 Erliegen, mn. hamis, hazug; das ist —, ez nem igaz, ez hazugság.
 Erliegen, k. rh. elalszik (a' tész); eltűrődik, elkopik (az irás); kihal, elhamvad. (a' szerelem ic);

elenyőszik az élot ic. —, cs. elolt.
 Erliegen, mn. elaladt; eltűrődött, olkopott, elhamvad; eine Erliegen Schrift, kopott irás.
 Erliegen, die; elalvás; eltűrődés, elkopás; kihulás; enyészet.
 Erliegen, cs. megvált, kivált, megszabadít, megment.
 Erliegen, der; megváltó, szabadító, megmentő.
 Erliegen, die; megváltás; szabadítás, megmentés.
 Erliegen, l. Besliegen, Erglieben.
 Erliegen, cs. meghatalmaz, felhatalmaz; sich einen Sache —, valamit bitorolni, erővel elfoglalni, hatalmába keríteni.
 Erliegen, die; bitorlás, bitangolás.
 Erliegen, cs. int (valamire), noget; megint (adósággért); emlékeztet.
 Erliegen, der; intő, nogetó; megintő.
 Erliegen, die; intés, nogetás; megintés.
 Erliegen, k. hijával van, nincesen; elmulaszt; es erlangest mit am Gelde, pénz hijával vagyok; ich erlangeste nicht mich einzufinden, nem akartam elmaradni; an meinem Feste ge will ich es nicht — lassen, rajtam no muljók.
 Erliegen, die; fogyatkozás, hiya (valaminok).
 Erliegen, cs. neki bátorít, buzdít, biztat. —, k. ós vh. emborkedik; neki bátorít, bátorodik. összehazedi magát.

Ernkfigen, os mérésél; vél, tart (tanácsosnak, illendőnek st.).

Ernatten, es. elbágyaszt, ellankaszt, eltikkaszt. —, k. elbágyad, elankad, eltikkad; meghalványodik, (a' szín).

Ernattung, die; elbágyadás, ellankadás, eltikkadás; bágyadság, lankadás, tikkadság; elbágyasztás, ellankasztás, eltikkasztás.

Ernel, l. Kernel.

Ernessen, es. megmér, kimér; becsül, megítél, elgondol, vél, ért, megfog; hozzá vet, kitalál.

Ernessen, das; ítélet, vélemény, vélclem.

Ernesslich, mn. mérhető.

Ernesslichkeiten, die; megmérhetőség.

Ernenben, es. megül, meggyilkol.

Ernordung, die; megölés, meggyilkolás.

Ernuden, es. el-, ki-, megfáraszt, el-, ki-, megfárit. —, k. el-, ki-, megfárad, el-, ki-, megfáradul.

Ernuden, mn. fárasztó, fáradító.

Ernuden, mn. fáradt, elfáradt, elfáradul.

Ernubung, die; elfárasztás, elfáradítás; elfáradás, elfáradulás, fáradtság.

Ernunter, es. fölbreszt, felkölt, fölserkent, (álomból); serkent, serkentget, nogat, noxol, hiszt, (tunyát munkára st.); földorit, fölvidít, megvidámit, (elmét st.).

Ernunterung, die; fölbresztés, fölserkentés (álomból); serkentés, éb-

resztés, nogatás (munkára st.); földorités, fölvidámitás.

Ernähren, es. táplál, el-
táplál, tart, eltart; síó —, élelmet keresni, magát eltartani v. táplálni; sí: ernährt síó mit Eplinnen, fonáslól él; damit ernährt er síó, avval keresi élelmet.

Ernährer, der; tápláló.

Ernährung, die; táplálás, tartás, eltáplálás, eltartás.

Ernenen, es. rh. novez, kinevez (valaminek), tesz (valamivé); einen zu seinem Erben —, valakit örökösévé tenni; einen zum Lehrer —, valakit tanítóknak kinevezni.

Ernenen, der; kinevező.

Ernenung, die; kinevezés.

Ernestine, die; Ernestina, Nesztí, (nőnév).

Ernenen, Erneuern, es. megújít, megjobbit; újra el-
kezd, megújít; ismételt, újít, megváltoztat. —, vh. megújul, újra elkezdődik.

Erneuerung, die; megújítás, újítás, újra kezdés; megújulás.

Ernenrigen, es. megalacsonit (hegyet, halmot); le-
alacsonit, megfoszt (te-
kintettől, méltóságtól); síó —, magát megalazni; magát lealacsonitni; el-
velemedni.

Ernenrigung, die; ley, megalacsonítás, megalazás.

Ernst, der; Ernst, (név).

Ernst, der; komolyság; es ist im —, nem tréllök; wenn es dir damit ern — ist, ha komolyan föl-
tetted magadban.

Ernst, Ernsthaft, mn. es ih. komoly; komolysa.

Ernsthaftigkeit, die; ko-
molyság.

Ernstlich, mn. komoly; ke-
mény, szoros. —, ih. ko-
molysan; keményen, szo-
rosan, igazán.

Ernte, die; aratás; szedés,
törés, szüret; haszon,
jóvedelem, nyereség.

Erntedienst, der; aratószak-
mány.

Ernteferien, t. aratási szü-
net. szünidő, szünnapok.

Erntefranz, der; kulászko-
szorú.

Erntemonat, der; augusztus,
kissasszony' hava.

Ernten, es. arat; szüret-
tel; szed (hórsót st.);
tör (kukoriczát).

Erntewagen, der; szekér.

Ernteseit, die; aratás' ideje.

Erroberer, der; hódító, hó-
doltató.

Errobern, es. meghódít, meg-
hódoltat, elfoglal, el-,
megvesz; megkimél, meg-
takargat; nyer.

Erroberung, die; meghódítás,
meghódoltatás, megvétel,
elfoglalás.

Erroberungsstucht, die; hódí-
tóvágy.

Eröffnen, es. fölnyit, meg-
nyit (ajtót, zárt); fel-
bont, felszakaszt (leve-
let); meg-, felszabadít
(mezőt, erdőt); el-
kezd (ülést); felfőz, kinyi-
latkoztat. —, vh. fölnyil-
lik, megnyílik.

Eröffnen, mn. megnyitó,
beközöntő, (bezárd).

Eröffnung, die; megnyitás,
fölnyitás; felszakasztás;
felszabadítás; kezdés; fel-
főzés, kinyilatkoztatás.

Erretern, es. nyomoz, vizs-

- gál; magyaráz, világosít; eligazít, elvégez, megítél.
- Erbterung**, die; nyomozat, vizsgálat; meginagyarázás; eligazítás, elvégzés, megítélés.
- Erotisch**, mn. szerelmi, szerelmes.
- Ersicht**, mn. kíváncsi, leledző, sóvár.
- Ersuchen**, cs. összehúz, összetör; felzörömböl, feldörömböl; kizörömböl.
- Ersuchen**, cs. kiszajtol, kiprésel; csikar, kicsikar, zsarol, kizsarol.
- Ersucher**, der; kiszajtoló, kipréselő; kicsikaró, kizsaroló.
- Ersuchung**, die; kiszajtolás, kipréselés; kicsikarás, kizsarolás.
- Ersuchen**, cs. megpróbál, megkísért.
- Ersucht**, mn. próbált, megpróbált.
- Ersuchen**, cs. öleszt, elevonít, megvidít, megvidámit, megújít, felüdít.
- Ersuchen**, mn. ölesztő, elevonító, megvidító, üdítő.
- Ersuchen**, die; ölesztés, elevonítás, megvidítés, megvidámitás, megújítás.
- Ersuchen**, cs. rh. kitalál.
- Ersuchen**, cs. indít, támaszt; izgat.
- Ersuchen**, die; indítás, támasztás.
- Ersuchen**, mn. elérhető.
- Ersuchen**, cs. ér, előr, (valamit); ér, előr, eljut, (valamihoz); megfog, megért, előr összekap; sein Ziel erreichen, célját elérni; ein hebes Alter —, öregkort érni.
- Ersuchen**, die; előrés.
- Ersuchen**, cs. rh. előr (lovagolva); lovaglással szerez v. keres; agyon lovagol; elüttet (lovagolva).
- Ersuchen**, cs. előr (futva); futással szerez v. kap; elüttet (futásban).
- Ersuchen**, cs. megment, megszabadít, kiragad (veszedelemből).
- Ersuchen**, der; megmentő, megszabadító.
- Ersuchen**, die; megmentés, megszabadítás, kiragadás.
- Ersuchen**, cs. állít, omol, felállít; szerez, alapít, állít; Freundschaft mit einem —, barátságot kötni valakivel.
- Ersuchen**, die; állítás, felállítás.
- Ersuchen**, cs. rh. kivi, küzd (valamit), tusával v. hajjal v. fáradással jut (valamihoz).
- Ersuchen**, k. és cs. elpirul, elveresedik; m spirít, megszégyenít.
- Ersuchen**, das; elpirulás.
- Ersuchen**, cs. elér, (evcave).
- Ersuchen**, cs. előr (szavával, híva); ich kann ihn nicht —, nem hallhatja hívásomat, v. non érhet hozzá a' szavam.
- Ersuchen**, das; keresmény, szerzmény.
- Ersuchen**, die; keresmény, szerzmény.
- Ersuchen**, cs. jól tart, jól laktat; betölt (kívánságot st.); jól lakik, eltelik (valamivel).
- Ersuchen**, die; jóllaktás, jóllaktatás; betöltés, jóllakás, eltelés.
- Ersuchen**, mn. kitölthető, ki-, megelölhető.
- Ersuchen**, der; kárpótlás, megtérítés; kárpótlék.
- Ersuchen**, k. rh. vízbe fül, fúl; in Wollullen ersuchen sein, gyönyörökbe részegedni, merülni.
- Ersuchen**, cs. vízbe fojt v. futaszt v. veszt; sich —, vízbe ölni magát.
- Ersuchen**, die; vízbefojtás; vízbeleszálás.
- Ersuchen**, cs. megreszol, megvakar, megdörzsöl; összekapar (holmit).
- Ersuchen**, cs. csere-heről, csere-herével szerez v. keres v. kap.
- Ersuchen**, cs. rh. toremt, alkat.
- Ersuchen**, die; teremtés, alkatás.
- Ersuchen**, k. r. és rh. hangzik, zeng, harsog.
- Ersuchen**, cs. összekapar, (póntz).
- Ersuchen**, k. rh. megjelenik, föltetszik, feltűnik; megjelenik (valaki előtt); ki-, megtetszik, kiviláglik; dieses Werk ist dirige Wesse erschienen, ez a' munka a' mult sokadalomkor jött ki v. jelent meg; es erschien ihm ein Gespenst, rémet látott, v. rá jelent meg neki.
- Ersuchen**, k. rh. megjelenés; tünemény, jelenség.
- Ersuchen**, cs. rh. meglo- agyon ló.
- Ersuchen**, das; meglövés, agyonlövés.
- Ersuchen**, cs. fukarsággal v. uszorával keres.
- Ersuchen**, k. meg-, el-, nyed, elgyíngül.
- Ersuchen**, die; el-, meg-, arnyodás, elgyíngülés.
- Ersuchen**, cs. rh. agyon

üt, agyon ver; megöl; beüt, betör; der Blüth hat ihn erfhlagen, a' menykö megültölte.

Erfhlagen, der; agyonü-tött, agyonvert.

Erfshleichen, es. rh. megfog, megkap, megnyom, (les-ve), megles; kicsal (va-lamit).

Erfshlehung, die; megfo-gás, megnyomás, megka-pás, megkesés; kicsalás.

Erfshluchen, mn. kicsalt, kiszínlett.

Erfshmechtu, es. kihizolg, kihizelkedik (valamit), hizelkedéssel kap.

Erfshnyppen, es. el-, meg-, bekap (estében, mint ku-tya a' húat).

Erfshufen, es. kimer, ki-merit, kiürít, kiüresít (kútát); kimerít, elfo-gyaszt (öröt, valamely dolgot); einés Geduld —, valaki' heketürösöt v. tü-relmét elvesztetni, ki-meríteni.

Erfshwftich, mn. kimeríthető, elfogyasztható.

Erfshöpfung, die; kimerés; kimerítés, elfogyasztás.

Erfshreuen, es. megijeszt, megrettent. — k. rh. meg-ijed, megretten.

Erfshreuen, da?; megijesz-tés, megrettentés; meg-ijedés, megrettenés.

Erfshreulich, mn. rettenetes, iszonyú, rettentő, irtóza-tó. — ih. rettenetesen, iszonyúan, rettenetöleg, irtóztatólag.

Erfshreiben, es. írással szor-oz v. keres v. kap.

Erfshreiben, es. rh. elor (lepve valamit, v. vala-

meddig); elér, megnyer, megkap.

Erfshreuen, es. l. Erufen.

Erfshroden, mn. megijedt, megrettent.

Erfshrofenheit, die; ijedség, rettenés.

Erfshütteru, es. megráz, megrázkódtat, megrenget, megrendít; meghat, meg-iudit. —, k. megrázkódik, reng, megrendül.

Erfshütterung, die; megrá-zás, megrendítés; reu-gós, megrendülés.

Erfshweten, es. nehezít, me-gnehezít, súlyosít (munkát).

Erfshwetzung, die; nehezítés, megnehezítés, súlyosítás.

Erfshwingen, es. rh. elér (emelkedve); fölemelkő-dik (valamely helyig); bír, győz (költséget).

Erfshwuglich, mn. elérhető.

Erfshen, es. rh. lát, meg-lát; megört, állát, észre vessz; elvár, megvár (időt); vilaszt, kikeres; so viel ich darau — fann, a' meennyit abból itélhetek; seine Zeit —, elvárni az idejét; etwas an einem —, meglátni valikin valamit.

Erfshen, es. helyét betölti; helyőho másat tesz; kipótol, megtérít, hely-re hoz; den Schaden —, die Kräfte —, a' kárt megtéríteni, erőjét vissz-aszszorozni.

Erfshung, die; helyhető-ség; kipótolás, megtérít-sés, helyrehozás.

Erfshlich, mn. kipótolha-tó, megtéríthető.

Erfshufen, k. selfohászko-dik, felsohajt. —, es. elő-, visszasohajt; sohászokkal

v. sohájokkal nyer meg (valamit).

Erfshftich, mn. és ih. lá-tható, világos; látható-lag, világosan, szemlá-tomást.

Erfshngen, es. rh. ének-léssel keres v. kap.

Erfshngen, es. rh. ér (vi-zet, érczet a' mélyben). —, k. el-, lesüljed; megdől, lerogy (munka alatt); eleak (a' kar).

Erfshnnen, es. rh. ligondol, kitalál.

Erfshnlich, mn. kigondol-ható.

Erfshgen, es. és k. rh. el-birtokol, elidősít, idő-mulással kap v. nyer, v. szerez; üléssel kap (aranyeret it.). leled-zik, esonkedik (valami után), bősözl, bődül, (valamibe); elakad, sek-ve marad (munka, áru).

Erfshnung, die; elbirtoko-lás, elidősítés.

Erfshphen, l. Außshphen.

Erfshparen, es. kimél, (költ-séget it.); megkimél (va-lakit valamitől); megn-kargat, megkimél, meg-ment, megszugorgat; es an seinem Munde —, ön szájától megvonni.

Erfshparnisch, die; megkimé-lés, megnkargatás, meg-mentés; megnkarított va-gyon.

Erfshpielen, es. játékkal sze-rez v. kap v. nyer.

Erfshpiennen, es. rh. fonással keres v. szerez.

Erfshpriefen, k. rh. használ, foganatos.

Erfshprieflich, mn. hasznos, foganatos, sikeres.

Erfreulichkeit, die; hasznosság, fogantosság, látatja v. sikere (valaminek).

Erfüringen, es. rh. elér, utólr (ugrásnál); elugor, (ugorva eljut).

Erf, ih. először; eleinte; előbb; csak most, még csak; erft heute; csak ma; es ist — drei Uhr, még csak három óra; ich habe — erfahren, csak most hallottam; erft war es nicht meine Absicht, eleinte nem volt szándékomban.

Erfahren, k. és es. megmered, megmerekül, megmerekedik; meggémberedik, meggiberedik; megmerezsz, megmerezít, megmerekent; meggémberít, meggiberít.

Erfahren, mn. merevítő, merevenítő; gémberítő, giberítő.

Erfahrt, mn. megmerekült, megmerekedett; gémberedett, giberedett, giberes, giberedett.

Erfahrung, die; megmerekülés, megmerekedés; meggémberedés, meggiberedés.

Erfahren, es. megterít, kipótol, helyrehoz; Be rricht —, tudósítást küldeni v. hírt adni (valami felől).

Erfahrung, die; megterítés, kipótolás, helyrehozás; megjelentés.

Erfahren, k. álmélkodik, bémél (valamin).

Erfahren, das; álmélkodás, bémélés; ih — setzen, elhímitani, bémélésbe v. álmélkodásba ejteni.

Erfahren, mn. bémél, bémélő, mn. bémélő. —, ih. bémélőleg; igen, nagyon, azóryea.

Erfahren, mn. bémélés v. bémélés.

Erf, ma. első; fűrész erft, am erften, zum ersten, ih. először, legelőször, mi az elsőt illeti.

Erfahren, es. felszár (hólyagot); agyon szúr.

Erfahren, k. feláll, felkel; feltámad (halálból); támad. —, es. megáll, megtart (árt az árverésen), megvesz; kiáll, kitart, kitölt (inas éveket).

Erfahrung, die; feltámadás; vétel, (árverésen).

Erfahren, k. és es. fölmege, felmász (valamire), megmász (falat, héczet).

Erfahren, k. rh. meg-, el-, kihál; elszárad (a' kar ec.); kivesz, el-, kiszárad (a' fa ec.); elalszik, elhamvad, elyűszik; das sort er starb ihm auf der Bunge, elakadt a' sző a' nyelvén; ich sterbe ihr unterthänigkeit ic., maradok kezved' legalázatosb ic.

Erfahren, mn. előszülött.

Erfahren, die; előszülött; előszülöttség.

Erfahren, mn. most-jeleantott, legmost - nevozott.

Erfahren, k. és es. megfúl, megfulad; megfojt, megfulaszt; elnyom, elfojt. (füvet a' burján).

Erfahren, mn. fojtó, fufasztó.

Erfahrung, die; megfojtás,

megfulasztás; elfojtás, elnyomás; megfulás, megfuladás.

Erfahren, ih. először.

Erfahren, der; zeanga.

Erfahren, mn. el-, meghalt; elaludt, elhamvad.

Erfahren, es. előr, elnyer, szerez v. keres (erőködve, küzdve).

Erfahren, es. és k. kinyúl, kiterjeszt; nyúl, kinyúl, kiterjed.

Erfahren, es. rh. kiküzd, kivi, szerez v. keres v. előr (küzdve, bajjal).

Erfahren, l. Verflammen.

Erfahren, mn. das ist —, und erfagen, az törtélmés v. szemteleu hazugság.

Erfahren, es. kiostromol, megostromol, megvesz (ostrommal, vívással).

Erfahren, es. kikeres; meglátogat, megkeres; kör, megkör.

Erfahren, das; körés, kérelem.

Erfahren, es. szerez v. keres (táncszal).

Erfahren, es. rajta ér v. kap, (lopáson, hazugságon).

Erfahren, die; rajta órás v. kapás.

Erfahren, es. kicsorél, megcsorél.

Erfahren, es. ad, (parancsot, ezímet, oktatást ic.).

Erfahren, die; adis, részeltetés.

Erfahren, k. hangzik, harsog, megzendül, megkondul. —, es. zeng, harsog, (éneket); megkondit, (hangot).

Erfahren, die; harszás, zengés, harsogás, kon-

- gás, zúgás, megkondulás, mozgandóság.
- Ertrag, ter; termés; le-
reszt; jövedelem.
- Ertragen, cs. rh. bír, el-
bír; elszenved, eltűr,
elvisel.
- Erträglich, mn. szenved-
hető, tűrhető; meglehe-
tő, közpszerű. —, jh.
szenvedhető, tűrhető-
leg; meglehetősen.
- Erträglichkeit, die; szenved-
hetőség, tűrbe őség.
- Erträgen, mn. jövedelmes.
- Ertränken, cs. vízbe fojt
v. fulaszt v. öl v. veszt.
- Ertränkung, die; vízbe-
fojtás v. ölés v. fulasztás
v. vesztés.
- Erträumen, cs. álmodik (va-
lami magának), képzeli.
- Ertrinken, k. rh. vízbe
fúl v. fulad v. hal v. vesz.
- Ertröpen, cs. el-, kidacsol.
- Ertrögen, cs. megtakar-
gat, megtakarít, meg-
szugorgat, (pénzt st.);
megkímél, megnyer (i-
dőt st.).
- Ertrögen, das; maradék.
- Ertrögen, die; megta-
kargatás, megtakarítás,
megszugorgatás; megki-
mélés.
- Ertrögen, die; gombiba; ledac.
- Ertrögen, k. földbred, föl-
sorken (álomból); föld-
bred, földelvonedik, föl-
kel; feltámad (halálból).
- Ertrögen, das; földbredés,
fölsorkenés.
- Ertrögen, k. rh. nő, te-
rem; felnő, megnő, föl-
nevelkedik; lesz, ered
támad; ein erwachsen
Mensch, meglelt v. em-
bernyi ember; ein er-
- wachsenes Mädchen, meg-
lett leány.
- Erwägen, cs. r. és rh.
megfontol, meggondol,
gondolóra v. fontolóra
vesz.
- Erwägung, die; meggondo-
lás, megfontolás.
- Erwählen, cs. választ, ki-
választ.
- Erwählung, die; választás.
- Erwähnen, cs. említ, meg-
említ.
- Erwähnt, mn. említett,
megemlített.
- Erwähnung, die; említés,
megemlítés.
- Erwärmen, k. és cs. föl-,
megmelegül, föl-, meg-
melegszik, föl-, megme-
legedik, föl-, megmelegít.
- Erwärmung, die; föl-, meg-
melegülés, föl-, megme-
legedés; föl-, megmele-
gítés.
- Erwarten, cs. vár, ki-, meg-
elvár, (valamit); vára-
kozik, vár, (valamire);
megkíván, megvár, re-
ményl.
- Erwartung, die; várás,
várakozás (valakire);
reménység; in Erwar-
tung stehen, illy remény-
ségben v. reménységgel
lévón.
- Erweisen, cs. fölbreszt,
fölkelt, (álomból); föl-
kelt, feltámaszt (halál-
ból); fölbreszt, fölsor-
kent, gerjeszt, indít,
okoz, támaszt; megvidá-
mit, fölvidít.
- Erweistlich, mn. óbroszthe-
tő, serkenthető; óbrosz-
tós, serkentő.
- Erweisen, die; fölbresz-
tás, fölkeltés; feltámasz-
tás, fölserkentés, meg-
vidamítás.
- Erweisen, cs. és vh. meg-
tölt; védelmezi v. tartja
magát (valamittel); sich
der Fliegen, des Schmutzes
nicht erweisen können, nem
maradhatni a' legyektől,
az álmotól.
- Erweisen, cs. meglágyít,
megpuhít; megcámsztat,
megindít, meglágyít. —,
k. meglágyul, megpuhul.
- Erweisen, mn. lágyító,
puhító.
- Erweisen, die; lágyítás,
puhítás; lágyulás, pu-
hulás.
- Erweisen, cs. szerez, ke-
res (sirrassal).
- Erweisen, der, l. Beweisen.
- Erweisen, cs. rh. mutat
(iránta barátságot); vi-
seltetik (hozzá szivessé-
ggel); bizonyít, meg-
mutat. —, vh. bizonyít-
ja v. mutatja magát (-nak,
nek).
- Erweistlich, mn. bizonyít-
ható, megmutatható.
- Erweitern, cs. kitágít, ki-
szélesít; kiterjeszt, bő-
vít, novel, öregbit. —, k.
és vh. kitágul, megbő-
vül; kiterjed.
- Erweitern, mn. kiterjesztő.
- Erweiterung, die; kiter-
jesztés, kitágítás, kiszé-
lesítés, nevelés, öreg-
bités.
- Erwerben, der; kereset, szer-
zés; keresmény, szerze-
mény.
- Erwerben, cs. rh. keres, sze-
rez, nyer (munkával).
- Erwerber, der; kereső,
szerző.
- Erwerbssam, mn. iparos,
munkás.

Erwerbſamfeit, die; ipar-
iparkodás.
Erwerbung, die; keresés,
szerzés.
Erwiedern, cs. ismétél; vi-
szonoz, vissza ad v. fi-
zel. —, k. viszonzoz, felol-
szólal.
Erwiederung, die; viszono-
zás; felelet.
Erwiſchen, cs. megosip, meg-
fog, megkap, megkapaitt;
rajta kap.
Erwiſſen, k. l. Erſiſſen.
Erwiſſen, cs. keres, v.
nyer (uzsorával).
Erwiſſenheit, mn. kívánt, ki-
vántos.
Erwiſſenheit, cs. megfojt;
megszínegel, megöl. —, k.
megfúl, megfulad.
Erwiſſung, die; megfojtás;
megolós.
Erz, daſ; érez.
Erz, . . . (az összetételek-
ben legjeleshet jelent,
kedvező, de nem- ked-
vező értelemben is. A-
mahán „fő“ felol meg-
neki; emobben nagy- gyal
szoktuk értetni. Például;
Erzherzog, Erzkanzler, fő-
herczeg, főkancczellár;
Erznarr, Erzſchelm, nagy
holond, nagy kópó).
Erzader, die; érczér.
Erzählen, cs. beszél; elbe-
szél, előbeszél.
Erzählen, der; elbeszélő.
Erzählung, die; beszély,
beszélet, elbeszélés.
Erzählungsweiſe, ih. elbe-
szélőleg.
Erzamt, daſ; főhivatal.
Erzart, die; ércznem, ércz-
faj.
Erzartig, mn. ércznemű,
érczfélé.
Erzartige, die; áinkvirág.

Erzauge, Erzäuglein, daſ;
érczszem.
Erzhannerherr, der; fő-
zászlós.
Erzbetrieger, der; nagy v. or-
szágos csaló.
Erzbischof, der; ércek.
Erzbischoflich, mn. érceki.
Erzbisthum, daſ; ércekség,
érceki megye.
Erzblume, die; érczvirág.
Erzboſte, mn. fő gonosz,
nagyon gonosz.
Erzboſtvicht, der; nagy go-
nosz.
Erzbruch, der, l. Erzgrube.
Erzdechant, der; főesperes.
Erzdiaconen, die; főspe-
resség.
Erzdieb, der; ércztolvaj,
érczlopó; nagy tolvaj.
Erzthum, mn. nagy buta,
v. ostoba.
Erzeigen, cs. mutat, (tiszt-
telettel ic.); van v. vi-
seltetik (tisztelettel ic.
hozza v. iránta), tess
(jót ic. valkiivel); mu-
tatja magát (hüladatos-
nak ic.).
Erzeignug, die; mutató,
(tiszteleté ic.).
Erzen, mn. ércz, érczből
való.
Erzen, cs. érczoz, pánczó-
loz; keudez.
Erzengel, der; arkangyal.
Erzengbar, mn. természet-
tő; készithető.
Erzeigen, cs. nemz; ter-
meszt; készít; okoz, szül.
Erzeuger, der; nemző, szü-
lő; természet; készítő.
Erzeugnik, daſ; természet-
mény; készítmény; szü-
lemény.
Erzeugung, die; nemzés;
termesztés; természetmény;
készítmény; szülemény.

Erzfarbe, die; érczszín,
érczszín, bronzszín.
Erzfaul, mn. nagy honyo-
snyu, lusta.
Erzgang, der; érczér.
Erzgaubieb, Erzgauner, der;
nagy kópó, nagy gazember.
Erzgebirge, daſ; érczhegy.
Erzgeithald, der; szugori
fukar.
Erzgräber, der; érczsisó.
Erzgrube, die; érczhánya,
érczakna.
Erzhaftig, mn. érczes.
Erzherzog, der; főherczeg.
Erzherzoglich, mn. főher-
czegi.
Erzherzogthum, daſ; főher-
czegség.
Erzhewer, der; nagy kóp-
mutató.
Erzhöhle, Erzruhe, die;
ércztaliga, ércztargonca.
Erzhute, die; nagy szájha,
nagy ringyó.
Erzhütte, die; érczhuta,
érczolvasztó.
Erziehen, cs. rh. nevel, fol-
nevel; húz, elhúz, (szek-
keret ic.).
Erzieher, der; nevelő.
Erzieherin, die; nevelőné.
Erziehung, die; nevelés,
főnevelés.
Erziehungsanſtalt, die; ne-
velő-intézet.
Erziehungsbuch, daſ, —
ſchrift, die; nevelési v.
nevelőtanító könyv v.
irat v. munka.
Erziehungsgewiſſt, daſ; ne-
velés.
Erziehungshaus, daſ; ne-
velőház.
Erziehungskunſt, die; neve-
lő-mestersége.
Erzielen, cs. nemz; ter-
meszt; rá erzől, rá irá-
nyoz; elő, elnyer.

Erzittern, k. reszket, remeg.
 Erzitterung, die; reszketés.
 Erzjäger, der; nagy vadász, hiras puskás.
 Erzhammer, der; sökmárás.
 Erzkanzler, der; főkanoncelár.
 Erzkaufen, der; érekszekerény.
 Erzkefer, der; nagy eretnek.
 Erzkauser, Erzkauser, der; zsobrák, zsugori, fukar.
 Erzkiibel, der; érexpulton.
 Erzlieferant, der; érekszálító.
 Erzklugner, der; nagy hazug.
 Erzmarktschall, der; főmarsal.
 Erzmutter, die; érezanya.
 Erznaer, der; nagy-holond.
 Erzprahler, der; kérédi, kérédekény.
 Erzprobe, die; érezipróha.
 Erzpriester, der; főpap.
 Erzpriesterlich, mn. főpapi.
 Erzpriesterthum, die; főpapság.
 Erzpriesterthum, das; főpapság.
 Erzprior, der; főperjel, főprior.
 Erzptoren, die; főperjelség, főprioritás.
 Erzreich, mn. éreziás.
 Erzrufer, der; nagy iható v. ivó.
 Erzschall, der; nagy ravasz v. csalahinta, nagy hamis.
 Erzschabmesser, der; főkinostárnok.
 Erzscham, der; érezhab, éreziasték.
 Erzschelden, das; éreziálás; éreziálásztás.
 Erzschelm, der; nagy kópó.
 Erzschlamm, der; főpohárnok.
 Erzschlicht, der; éreziara.
 Erzschwelger, der; dözsölő; tivornyázó.
 Erzschulftuch, der; tudálékos.

Erzspieler, der; nagy v. hires játékos.
 Erzspion, der; nagy kém, ólálkodó.
 Erzspißbube, der; nagy gazember.
 Erzstift, das; érsekség.
 Erzstube, die; Erzstelt, der; éreziög, érezió.
 Erzstefe, die; éreziemély.
 Erzstiller, der; éreziosztó.
 Erzstrog, der; éreziáló.
 Erzstropfen, der; éreziacsep.
 Erzstumpf, der; főasztalnok.
 Erzstutzen, es. megharagit, meghosszant. —, k. és vh. megharagszik, meghosszantodik.
 Erzstut, mn. haragos, hosszant megharagitott, meghosszantott.
 Erzvater, der; patriarcha, patriárka.
 Erzwaage, die; érezi mérleg.
 Erzwand, die; érezi fal.
 Erzweishe, die; érezi mosás.
 Erzwerk, das; érezi mű.
 Erzwiegen, es. rh. caikat, kiesikar.
 Erzwucherer, der; nagy uzsorás.
 Erzjauberer, der; nagy varázsa v. szemlényvesztő.
 Es, nm. ez; az.
 Esaias, der; Esaiás, (szóv).
 Esche, die; tomolykó, (hal).
 Esche, die, Eschenbaum, der; kőrös, kőrösa.
 Eschen, mn. kőrös, kőrösa, kőrösfühalvaló.
 Eschenholz, das; kőrösa.
 Eschern, l. Ubschern.
 Esel, der; számar; pinozhugár.
 Eselchen, Eselstullen, das; számarcsikó, számarvohom.
 Eselst, die; számaritás.

Eselgrau, mn. számarcsikó, számarstürke.
 Eselhaft, mn. és ih. számar, ostoha; számarúl, számar módra, v. módon.
 Eselinn, die; kancazaszamar.
 Eseln, k. számarcsikó. —, es. számaraz.
 Eselarbeit, die; számar-munka; nehéz munka v. dolog.
 Eselgeschrey, das; számarordítás, számarívás.
 Eselgasse, l. Springgasse.
 Eselhaupt, das; számarfő, számarfej.
 Eselhaut, die; számarbőr.
 Eselhof, der; számarpata, számarköröm; szaltyu, (növény).
 Eselhüter, der; számarász, számarpásztor.
 Eselstopp, der; számarfő, számarfej; buta, ostoha.
 Eselstulch, die; számarfej; kis-sár lútej.
 Eselstuhl, das; számarfü.
 Eselstall, der; számaról, számarakol, számaristálló.
 Eselstreiber, der; számarhajtó.
 Esparcette, die; takarmány haltacsim, számarhere, varjuborsó.
 Espe, die, Espenbaum, der; nyárfa.
 Espe, mn. nyárfa, nyársából való.
 Espenholz, das; nyárfa.
 Espenlaub, das, — blätter, t. nyárlomb, nyárlevelek.
 Espenwald, der; nyársfa.
 Esse, die; koh, vinnyó; kémény, kürtő; tűzfal.
 Eszen, es. rh. oszik; ebéd; vacsora.
 Eszen, das; evés; ét, étel; ebéd; vacsora; lakomák. — tar, vendégség; tem —

- aufstehen, fölkelni az asztaltól.
 Effenkehrer, der; kóményséprő.
 Effenzeit, Eßzeit, die; étidő, evés' ideje.
 Effenz, die; lél, szesz.
 Effer, der; evő.
 Efferlich, mn. éhos, étvágyas; ed ist mir nicht esserlich, nem ehetném, nem vagyok éhos.
 Eßig, der; eczet; mit — anmachen, megoczetozni, eczetbe csinálni.
 Eßiggartig, mu. eczetnemű.
 Eßigbraten, der; eczetes sült v. pecsenye.
 Eßigbrauer, — sieder, — händler, der; eczetzőző, eczetkészítő, eczetláros.
 Eßigbrauerei, — siedererei, die; eczetzőzés, eczetkészítés.
 Eßigbrühe, Eßigtunke, die; eczetes lé; eczetes mártás.
 Eßigkassche, die, Eßigkass, das, Eßigkrug, der ic.; eczetes palacska, üveg, korsó ic.
 Eßigkurke, die; eczetes ugorka.
 Eßigmehl, l. Sauehmehl.
 Eßigrose, die; dömőczki rózsza.
 Eßigsauer, mn. eczetes.
 Eßigschälchen, — schüsselchen, das; eczetszilke, eczetes csésze.
 Eßigsuppe, Eßigsüder, der; eczetsörp.
 Eßbar, mn. megehető.
 Eßkorb, der; ételkosár.
 Eßköfel, der; evőkanál, evőkalán.
 Eßlöff, die; étvagy.
 Eßmesser, l. Tischmesser.
 Eßstisch, der; étasztal.
- Eßsaal, Eßzimmer, l. Speisesaal, Speisestube.
 Eßwaare, die; cleség, élelem, eledel.
 Eßtrich, das; kövezet; téglázat.
 Eßliche, nm. néhány, egy-néhány, némellyek.
 Eßlichemal, ih. néhányszor, némellyszor.
 Eßlichermachen, ih. valamennyire, némileg.
 Eßsch, die; Ecs, (folyam Olaszországban).
 Eßwa, Eßwan, ih. mintegy, körül-belől; néha; talán.
 Eßwas, nm. valami; egykevős, valami kevéssé; egykevéssé, valamennyire.
 Euer, t. nm. tiétek, (te személyes névmásnak többes 2-dik ejtése).
 Euer, Eure, (hirtokos névmás); a' tiétek; a' tiétek, a' ti ('s ragok, v. csupa ragok jelentik).
 Eule, die; bagoly.
 Eulenpiegel, der; (14-dik századbéli híres kalandor); furesa, bolondos, tréfás (ember).
 Eulenpiegelstreich, der; furesaság, bolondság.
 Euphorbie, die; fűtej, ebtej.
 Euphrat, der; Euphrates, Eufrát, (folyam).
 Euretshafen, Euretswegen, nm. Euretshafen, ih. érteket, miattatok, végetteket; tiértetek, tiúiatatok, tivégeltetek.
 Eurige, nm. a' tiétek, a' tiétek.
 Europa, das; Europa.
 Europäer, der; europai.
 Europäisch, mn. és ih. europai; europailag.
- Euter, der; tölgy.
 Eurin, der; sekete tenger.
 Eva, die; Éva, (nőüv).
 Evangelisch, mn. evangéliomi; evangéliomilag.
 Evangelist, der; evangélista.
 Evangelium, Evangeliebuch, das; evangélium, evangéliomos könyv.
 Ever, Euer, der; dereglye.
 Ewig, mn. örök, örökös, örökkévaló, mindenkori. — ih. örökké, mindenkor, mindig; auf —, örökre.
 Ewigkeit, die; örökkévalóság, öröklét, örökélet; von — her, öröktől fogva; in alle —, von — an —, mind örökké, örökön — örökké; in — nicht, soha napján, soha sem.
 Examen, das; vizsgálat, próbatétel.
 Excellent, die; excellentia, kegyelmesség, (czím).
 Exempel, das; példa.
 Exemplar, das; példány, mutatvány.
 Exemplarisch, mu. és ih. példás; példásan.
 Exequien, t. gyászisztelet, gyászmisze.
 Exquiren, cs. és vh. vég-re hajt, elvesz, elszed (valamit valakitől).
 Exerciren, cs. és vh. gyakorol; gyakorolja magát.
 Exercitlust, die; hadigyakorlás' mestersege.
 Exercitplatz, der; hadgyakorlati tér.
 Exercitium, das; gyakorlás; gyakorlat.
 Expectiren, vb. utat nyit (szívőnek), kiömlöd, kifekad (szóval).

Expediten, cs. eligazít; elküld.
 Expedit, mn. ügyes, kősz.
 Expedition, die; kiadás, kiszolgáltatás; eligazítás; elküldés; hadszállítás, küldött had, táborozás.
 Experiment, das; próbat, próbavét, tapasztalat.
 Experimentalphysik, die; tapasztalati fizika.
 Exponent, der; aránymutató, gyökérmutató, (számvetésben).
 Ertemperer, ih. rögtön, hevenyöhen.
 Ertemporiren, cs. és k. rögtönöz.
 Ertra, külön, igen, különös.
 Extract, der; kivonat.
 Extraktsein, mn. igen finom.

Extrapost, die; külön posta, siető posta.
 Ey! oj! oh!
 Ey, das; tojás, pete, mony; Eyer legen, tojni; das — will flügel sein, als die Henne, okosabb akar lenni a' csirke az anyjánál, v. a' tojás a' tyúknál.
 Eydatter, Eyerdatter, der; tojás' széke v. sárgája.
 Eyerbrod, das, Eyersemmel, die; tojásos kenyér v. zsemlye.
 Eyerbrühe, die; tojásos leves.
 Eyerfladen, l. Eyerfuchen.
 Eyergerb, das; tojássárga, tojás' sárgája.
 Eyerhäudler, der; petefáros; tojásáruló.

Eyerklar, l. Ehwelf.
 Eyerkeß, der; nőrák.
 Eyerfuchen, der; tojáslepény.
 Eyerfuchenspfanne, die; tojáslepény-serpenyő.
 Eyerlegen, das; tojás.
 Eyerlinie, die; monorú v. tojásdad vonal.
 Eyeruäpfchen, das; tojás-tartó.
 Eyerpfanne, die; besztarczai szilva.
 Eyerstafe, die; tojáshéj.
 Eyerstos, der; petefészék.
 Eyeruppe, die; tojásleves.
 Eyerwieg, Eyrund, mn. és ih. monorú, tojásdad, petéded; monoruan, tojásdadon, petédeden.
 Ehwelf, das; tojásfejer, fejéjnye.

F.

F, das; F; (a' német abehen 6-dik hetk).
 Fabel, die; mese; költemény.
 Fabelbüchler, der; meseköltő.
 Fabeler, Fabelhaus, der; meséi.
 Fabelhaft, mn. mesés, költői.
 Fabellehre, die; mythologia.
 Fabeln, k. mesél, regél; félre beszél.
 Fabelwerk, das; költemény; mesék. mesés könyv. v. munka.

Fabian, der; Fábián, (6-név).
 Fabriciren, rs. gyárt, csinál, készít.
 Fabrik, die; gyár.
 Fabrikant, der; gyárnok.
 Fabrikat, das; gyármű.
 Fabrikation, Fabrikatur, die; gyártás.
 Fab, das; fók, rekesz; szak, osztály. (tudományokban, művészetek, és mesterségekben).
 Fabbanum, Fafbegetz, der; tilka (osapókuál. kalaposknál).

Fache, die; tilolás, szilálás; tilolt gyapju.
 Fächeln, cs. legyez.
 Fachen, cs. osztályoz, szakoz; fókhoz; tilol, szilál (gyapjút); fútat, fel-fútat, follegyez, (tüzel).
 Fächer, der; tiloló, sziláló.
 Fächer, der; legyező.
 Fächermacher, — händler, der; legyezőcsináló; legyezőáros.
 Fächerz, l. Fächer.
 Fächerstab, der; legyezőszár.
 Fächerte, die; sövényveszsző.
 Fächel; das; sövénykaró

Fachreise, die; varas.
 Fächler, der; hajtóóg, hajtvány.
 Fachweise, mn. és ih. főkök, rekeszes; főkökösön, rekeszesen.
 Fachwerk, das; főkömő, főkozat.
 Facit, das; összeség, summa.
 Fackel, die; fáklya, szövétnek.
 Fackelzug, die; fáklyás vadászat.
 Fackelträger, der; fáklyavivő.
 Fackeln, k. lobog; ámollyog, időz.
 Fackeln, der; fáklyaláh, fáklyakar.
 Fackeltanz, der; fáklyatáncz.
 Factor, der; sokszorozó, (számudományban); ügyviselő, számvivő.
 Faktoren, die; ügyviselőség.
 Factotum, das; factotum, mindenes.
 Factur, die; áruszámolás.
 Facturbuch, das; áruszámkönyv.
 Facturist, die; tehetség; tudománykar.
 Facturist, der; tudománykar' tagja.
 Fäden, das; fonalka, szálcseke.
 Faden, mn. fás, izetlen, csinatlan, üres, hárgyu.
 Faden, der; fonal, szál; rost; öl, (mérték); erhat nicht einen trodenen — am Leibe, csavaróviz, esúr-viz.
 Fadenförmig, mn. és ih. fonaldad, fonálalakú; fonáldalon, fonálalakulag.
 Fadenhalter, der; szálfogó, (selymgombolyítóknál).
 Fadenraut, das; filágó.
 Fadenrautend, mn. anya-

szüit - moztelen / fosztor, csupasz.
 Fadenmaße, t. vékony csik v. mélté.
 Fadenreiß, mn. és ih. szálirányos; szálirányosan, fonal' v. szál' mentében.
 Fadenreißer, das; ezüstfonal.
 Fadenweise, ih. szálonként, szál számra, fonalonként, fonal számra; ölcenként, öl számra.
 Fadenwurf, der; vízi agraflaró.
 Faderig, l. Faserig.
 Fagott, der; hűgősp, fagót.
 Fagen, l. Fangen.
 Fähig, mn. képes, -ható, -hető (ra - te); alkalmas, ügyes.
 Fähigkeit, die; tehetség. képesség; ügyesség.
 Fahl, mn. fakó.
 Fahlgrau, mn. fakószürke.
 Fahlheber, das; fakóhór.
 Fahlrothe Pferd, das; fakófej.
 Fahlstein, der; fakópala.
 Fahne, die; zászló, lobogó; zászlóal, (lovasságnál); vitorla, (épületeken); evelfark; pacsiartaháló.
 Fahnenfütter, das; zászlótok.
 Fahnenförmig, der; zászlómark.
 Fahnenförmigen, das; zászlólobogtatás.
 Fahnenfänge, die, Fahnenstod, der; zászlónyel.
 Fahnenträger, der; zászlóhordó v. vivő.
 Fahnenweise, ih. zászlóalonként, osztályonként.
 Fahnenwerk, der; zászlóartó, zászlóhordó v. vivő.

Fahrtisch, der; zászlóartó.
 Fahrtischid, der; zászlóal' v. osztály' kovacsosa.
 Fahrbar, mn. járható; ingó, (jószág).
 Fahrbus, das; aknakönyv.
 Fahrt, l. Furche, és Föhrt.
 Föhre, die; komp, hidas; rév.
 Fahren, cs. visz, hord, (hajón, szekeren. ic.); hajt, (kocsit, lovat).
 —, k. mozog. mozgóldik; megy, (kocsin, hajón, ic.) v. kocsizik, szekerez, hajókáz, szánozik, jár; dieser Kutscher fährt gut, ez a' kocsis jól hajt; einen über den Fluß —, valakit a' folyamon átvinni v. átszállítani; auf einen Ort zu —, valamely helynek hajtani; über einen Fluß —, valamely folyamon átkelni v. átszállani; hin auf —, fölmenni; hinab —, leszállani, lemenni; aus dem Bette —, fölkelni az ágyból; vor Ungeduld aus der Haut —, hőről kinyugrani; mit der Hand in die Tasche —, kezével a' zsebbe nyulni; einem in die Haare —, valakinek a' hajába kapni; einem durch den Sinn —, valaki' eszön keresztül jarni; einem über's Maul —, valakinek felolgetni; valakit lehorítani; wohl, oder übel beh, oder mit etwas —, valamivel jól v. rosszul járni, valaminek jól v. rosszul ütni ki; — lassen, elhagyni (valamit).
 selhagyni (valamivel); ki-

v. elejteni, ki-, v. elszalasztani, ki-, v. eleresztani (valamit); feinen Irrthum — lassen, észére jöni; ein Wort — lassen, egy szót szalasztani ki a' száján.

Fahren, das; menés (kocsin, szánou st.), kocsizás, szekerezés, szinózás, hajózás; er verbleibt das — gut, jól ért a' hajtáshoz v. kocsizáshoz v. kocsizáshoz; ich faun das — nicht vertragen, nem tarthatom ki a' kocsizást, szánózást st.

Fahrend, ma. kocsi v. járó (posta st.).

Fahrtgeld, ~~Fahrtlohn~~, das; hajóbér, révpénz; hidpénz, hidvám.

Fahrtgeleise, Fahrleise, l. Geleise.

Fahrlässig, ma. gondatlan, tunya.

Fahrlässigkeit, die; gondatlanság, tunyaság.

Fährlich, Fährlichkeit, l. Gefährlich, Gefahr.

Fährmann, der; révész.

Fahrtis, Fahrende Habe, die; ingó jószág, ingó javak; házbutor.

Fahrtisil, das; révkötél, kompkötél.

Fahrtisiel, der; járószék.

Fahrtisühl, der; járószék.

Fahrt, die; járás, menés, kerülés, út; út, övönny; lötra, lábtó (bányászoknál); üreg, lyuk, verem, gödör, (állatok); nyom; egy szekér, v. vitel, v. terel, (sa, szóna st.).

Fahrtis, die; nyom.

Fahrtisak, das; útmérő, járatmérő.

Fahrtisak, das; hajózható víz.

Fahrtisak, der; kocsiút, szekérút.

Fahrtisak, das; hajtó szél. Fahrtisak, das; vízi jármű; lakik. csónak, szaka.

Fahrtisak, ma. lakó.

Fahrtisak, der, és die; fakó, (lő); sejtér fűz.

Fahrtisak, die; szőlfodor.

Fahrtisak, ma. lakás.

Fahrtisak, der; selyem.

Fahrtisak, die; selymészak, selymvalászak.

Fahrtisak, die; selymornu hazoly.

Fahrtisak, Fahrtisak, die; selyomkupa

Fahrtisak, Fahrtisak, der; selymász.

Fahrtisak, der; selymászina.

Fahrtisak, der; selymmeister.

Fahrtisak, das; selymtojog.

Fahrtisak, der; selymcsiz.

Fahrtisak, der; selymcsark.

Fahrtisak, Fahrtisak, die; selymészak.

Fahrtisak, der; esés, leesés; apadás, eset, lezállás; meghakás; megassás, terhesség; kihálás; eset; történet; alkalom; vizszakadás, vizzuhanás; ein Mädchen in Fahrt bringen, valamely leányt megjelenteni; in Fahrt kommen, megessni; auf den —, azon esetre.

Fahrtisak, die; felvonóhid.

Fahrtisak, die, kalpezo, fogó, tőr, tőrök; eine — Fel-

ten, tőr v. kalpezo vetni; in die — gerathen, tőrbe v. kalpezoébe esni

Fahrtisak, k. rh. esik, leesik; hull, lehull; ol-, laesik, el-, lehukik; apad, esik, lezáll, (a' víz); szakad, foly, ömlik, (folyam a' tengerbe); csökken; lezáll, lemegy (ára v. hecse valaminek); elesik, elhull, meghal, (a' hanczon); elesik; megdöglik; vétkozik; megessik, terhbe esik; kiesik, (rangból), elveszt (rangot, tekintet); hecsap; heüt (valahová), megrohan (valamit); einem zu Fahren —, valaki' lábához borulni; in eine Krankheit, Sünde, in einen Fehler —, betegsége, bűnbe, hibába esni; in sein Schwert —, kardjába dőlni; in eine Hande v. einem in die Hande —, valaki' kezébe akadni v. kerülni; einem ins Wort, in die Rede —, valakit zavarni, beszédében megfogni v. valaki' szavába, beszédébe vágni; das Loos ist auf ihn gefallen, őt érte a' sors, v. ő reá hústik a' nyilat; ich fiel auf den Gedanken, az ötlött eszembe; einem beschwerlich —, zur Last —, valakinek terhére, nehezére lenni; es ist mir schwer zu ..., nehezen esik v. nehezemre esik, hogy ..; einem ins Amt —, valaki' hivatalába avatkozni; — fallen, elejteni, (valamit); kiesztetni v. szalasztani

lani (valamit a' száján, a' kezéből).	ítéletnek hozása v. letele.	Saltentfuid, dás; redős v. rincezos ruha.
Fallen, dás; esés, elcsúsz; apadó; csökkenés, leszállás.	Falligkeit, dás; dögvad, döglött vad.	Saltentmagen, l. Blättermagn.
Fallen, cs. ki-, levág, (fát; leereszt (fegyvert, horogoyt); válat, leüleszt, leülepít, leszállít.; leejt (lábáról), elejt, lelé; leront, ledönt, (falat); hullat, vált, (fogakat); örökül hagy; ítéletet hoz v. tesz, megítél).	Falla, mn. hamis; ál, nem valódi; színlett, csalárd, ál; hibás. (hang st.); haragos, hosszú; falsches Geld, hamis v. rossz pénz; falsche Zähne, csúcs, álfogak, állhaj. —, ih. hamisan, hibáan; tetetve.	Saltentrod, der; redős v. rincezos szoknya.
Fallend, mn. eső; apadó; die fallende Eucht, nehézsúlyavalya. nyavalyatörés.	Falla, dás; fogyatkozás, hiba; hamisság, családság.	Saltenschlag, der; redőzet; redővelés.
Fallgatter, dás; védércs.	Falla, der, és die; hamis, csalfa, csalárd. (ember).	Saltentreise, ih. redőként, rincezonként.
Fallholz, dás; hulladék.	Fallschön, l. Verfallschön.	Saltentwurf, der; redőzés.
Fallhut, der; védkalap, (gyermekeknek).	Fallschönig, l. Verfallschönig.	Faltig, mn. redős, rincezos; . . . szeres, . . . azoros, . . . szörös, (számmelvekkel).
Falla, mn. esedékes, koratelt.	Fallschreit, die; hamisság, hazugság, álnokság, családság.	Faltz, die; párnás, (nagyobb madaraké).
Falliment, dás; megbukás, tenk.	Fallschick, mn. és ih. hamis, hazug, csalárd; hamisan, hazugul, csalárdul.	Faltz, der; <i>hajték</i> ; aj, horony, ravát. (oszlopokon st.); könyvsark.
Falliren, k. megbukik, lenkre jut.	Faltz, dás, l. Fissef.	Faltzbein, dás; fűszelősant.
Faltstiefe, die, Fallriegel, der; esőzár.	Faltshen, dás; rincezoska, redőcske.	Faltzbret, dás; fűszelődészka.
Falttübe, die; vödörpka, (gyermekeknek).	Faltz, die, rincez, redő;	Faltzisen, — mester, dás; vargákés, vakarókés.
Faltz, ih. (im Falle) azon esetre, azon esethez, ha.	Faltz machen, werfen, rincezot vetni; in Faltz legen, rincezba szedni; die Faltz anmachen, kirincezolui.	Faltzen, cs. összehajtogat, fűszel, (ívpapírost); hornyol, ajaz, rovítkol, völgyel. —, k. párnik; (mondatik nagyobb madarakról).
Faltzfücht, der; tör, török; hurok.	Faltzeln, cs. rincezogat, rincezozgat, redőlget.	Faltzen, dás; összehajtogatás, fűszolás; hornyolás, rovítkolás, ajazás.
Faltzfücht, die; nehézsúlyavalya, nyavalyatörés, nehézkórság.	Faltz, cs. rincezol, rincezos, redől, redőz; die Faltz —, kezét összekulcsolni; die Stirn —, homlokát összehúzni.	Faltzer, der; fűszelő, hajtogató.
Faltzfüchtig, mn. nehézsúlyavalya, nyavalyatörős, nehézkórságos.	Faltzen, dás; redőzés, rincezolás, rincezozás.	Faltzhofer, der; ajgyalu, horonygyalu.
Faltzbübe, die, csapóajtó.		Faltzjäger, mn. barátságos, meghitt.
Faltzung, die; ki-, levágás, (fát); kivágás, levágás; elejtés, leejtés. (lábáról);		Faltzje, die; háznép, család; had. nemzetség.
		Faltzjüngel, dás; nemzetiségi jószág.
		Faltzjüngel, der; nemzetiségi hiba.
		Faltzjüngel, die; nemzetiségi nyavalya.
		Faltzjung, der; szolga, inas.

Fanatifer, der; ábrándos; hitábrándos, vakbuzgó.	Fantast, der; ábrándos; ábrándozó.	Farbenpulver, das; porfesték; szintűzpor.
Fantastisch, mn. ábrándos; vakbuzgó.	Fantasterei, die; ábrándosság, képzelgés.	Farbentreiber, der; festéktáró, festékdörgölő.
Fanatleim, der; ábránd; vakbuzgóság, hitdüh.	Fantastisch, mn. ábrándos, képzelgő; különcös. —, ih. ábrándosan.	Farbenpatel, der; festéklapocska.
Fang, der; fogás, (madár-, halfogás st.); fogó (hely, eszköz); fogás körmei (az orrlyuknak, és orradaraknak); szurás, (vadászokszöszkel); ebharapás.	Farbe, die; szín; festék; Farbe halten, állhatatosnak, hűségosnek lenni.	Farbenstein, der; festékkő.
Fangbaß, der; labda.	Farbe halten, állhatatosnak, hűségosnek lenni.	Farbeofen, der; festékkoh.
Fangeisen, das; fogóvas; holdvas, vastör; vadászdárda, vadászgerely; jeggyűrű.	Farbepret, das; festékkészke.	Färber, der; festő.
Fangen, es. rh. fog, megfog, megkap, (valamit); elfog, megfog, (tolvajt, gyilkost); fog (madárászva, vadászva); elfog, megfog (a' szaván); er fängt leicht Feuer, könnyen feltűzessedik; Feuer fangen, tüzet fogni, meggyűlni; der Wind, der der Rauch fängt sich, a' szél, a' füst megakad v. megreked; mit gefangen, mit gefangen, együtt kapott, együtt sügg.	Färbersteine, Färbersteine, die; komorsírka zuzmó.	Färberbaum, der; eczet szömörce, eczetfa.
Fangmesser, das; vadász-kés.	Färberstein, das; berzonsfa; szinfa, (pékeknél).	Färberbursch, der; festőlegény; festőinas.
Fangnetz, Fanggarn, das; vadászhaló.	Färbertrant, das, i. Färbertrühe.	Färberbüh, die; festőség, festőmesterség; festőműhely.
Fangschnee, t. kaptogak, ohfogak.	Färbertrant, die; festőmesterség.	Färbergenisse, die; nyúlrekettye.
Fant, der, Fäntchen, das; suhanos, legényke.	Färben, es. fest, befest, megfest; fog, megfog, (p. o. festék v. kréta valamit). —, vh. szint kap.	Färbergras, das; fogas rozsa, korbácsfü.
Fantastie, die; képzelet; képzelődés, képzelem; képzelőbelség; ábránd.	Färben, das; festős.	Färbertessel, der; festőüst.
Fantasterei, k. képzelgés; képzelődik, ábrándozik; eszón kívül van, félrebeszél; andalog, (haugszeren).	Farbenbrühung, die; festéktörés, festékkverés.	Färberrecht, der; festőlegény; festőinas.
	Farbenbrüt, das; festéklap.	Färberfrau, das; festő atraczél.
	Farbenerbe, die; festékhöl.	Färbermoos, i. Färbersteine.
	Farbengebung, die; színadás.	Färbertrühe, Färberwurzel, die; pirosító buzér.
	Farbenfassen, das; festéklédika, festéktartó.	Farbig, mn. szines; ... színű.
	Farbenfudige, der; színértő.	Farinjuder, der; daraczkor.
	Farbenlos, mn. színtelen, színtelen.	Farn, der, Farnkraut, das; haraszt, (fűvész tudományban).
	Farbenmesser, das; festékkés.	Farre, der; linc.
	Farbenmischung, die; színvegyülés; színvegyülék; festékkverés, festékkvegyítés.	Färse, die; üsző.
	Farbenmischel, die; festécsiga, festékkagyló.	Färsefalsch, das; üszőborjú.
	Farbenmischer, das; festéktoktészke.	Fars, i. Fursen.
	Farbenprobe, die; festékpórá.	Farsen, i. Fursen.
		Fasan, der; fácán.
		Fasandühe, die; fácánvadászat.
		Fasandüher, Fasandühnd, der; fácánb.
		Fasandüger, Fasandühwarter, der; fácánvadász, fácános.

Fasauerie, die; Fasangerhüge. das; fáczánkeit; fáczánnyúszás.

Fasanhahn, der; fáczánkakas.

Fasanhof, der; fáczános.

Fasanhut, das; fáczánjérece.

Fáschen, das; szálcaska, rostocska, kanafocska.

Fáschine, die; rőzsenyaláb, ágnyaláb, (hadtudományban).

Fásching, der; farsang.

Fásfe, die, l. Fasfen.

Fásfel, der és die; fajzat. ivadék, szaporodás; tenyésztés; faj, fajta; bika.

Fásfeler, Fásfelhans, der; hebehurgya, szeleburdi; eszelés.

Fásfelen, die; hebehurgyaság, szeleburdiság; hebehurgyalkodás, szelehardiskodás.

Fásfelhaft, Fásfelig, mn. hebehurgya, könnyelmű, gondatlan, vigyázatlan.

Fásfelhagst, der; meülő.

Fásfelu, k. fadzik; megmalacozzik; szaporodik, tenyészik; félre v. eszén kívül beszél; hebehurgyal kodik, haszontalan kodik.

Fásfelvich, das; magló három, tenyészmarha.

Fásfen, der; kausaf, rost, szál.

Fásfen, Fásfen, cs. foszt, kifoszt, kitép (szálunként), kirostol; keres. —, k. félre, v. eszén kívül beszél. —, vh. foszlik, kirostolódik.

Fásfennakend, mn. anyaszültmentelen, fosztui.

Fásfele, Fásfelc, die; paszuly.

Fásfer, die; kausaf, rost, szál.

Fásferchen, das; kanafocska, rostocska, szálcaska.

Fásferig, mn. kanafos, rostos, szálas.

Fásficht, Fásfericht, mn. kanafos, rostos, szálas.

Fásfig, mn. kanafos, rostos, szálas; ein fásfiger Baum, foszlánk szövet, (melly könnyen foszlik).

Fásfen, cs. megfog; tesz, túlt (valamit edénybe v. zsákba); befog (p. o. méhek kúba); befoglal. belé foglal; belé fer, belé lér; megért, megfog. —, vh. fogózik, kapaszkodik; összeszedi v. rendbe

szedi magát, magához ter; jemanden bei seinem Worte —, szaván fogni, marasztalni valakit; einen Entschluß —, elhatározni magát valamire; Ruth, der; —, neki bátorodni; in die Augen —, szemügyre venni; auf Korn —, czélba venni; sich fassen —, röviden írni, röviden előadni; sich auf etwas gefast machen, készen tartani magát valamire; Wutzel —, meggyökerezni.

Fásfüng, die; befoglalás; betöltés; — des Gemüths, elme állapot; aus seiner — kommen, csendét v. nyugalmit veszteni, felindulni, folgerjedni; einen aus seiner — bringen, valakit felindítai, folgerjeszteni; csendéből, nyugalmaiból kivenni.

Fásfüngskraft, die; megfogó tehetség, felfogó erő.

Fás, das; hordó; edény, hődön; der Wein schmeckt nach dem Fásse, ennek a' bornak hordószaga van; er hat noch etwas bey mir im Fásse, adása vagyok még neki.

Fáschen, das; hordócska.

Fásbinder, der; bodnar, pinter.

Fásboden, der; hordófenék.

Fásdaube, Fásgebinde, Fásfpuud, l. Daube, Weinbeude, Spund.

Fásdaubenholz, das; dongafa.

Fásfaul, mn. hordószagu.

Fásfahru, der; hordócsap.

Fásflich, mn. megöríthető, megfogható.

Fásflichteit, die; megérthetőség, megfoghatóság.

Fásfreif, der; hordósbrouca.

Fásfwaaren, t. hordósáru, hordósáru.

Fásweise, ih. hordóként, hordókban.

Fáswerk, das; hordómű.

Fás, ih. csaknem, közel, majd, szinte.

Fásfen, k. hajtól, húst nem eszik.

Fásfen, die; hajt.

Fásfenabend, der; húshagyo kedd.

Fásfenbrezel, die; böjti perocz.

Fásfengebet, das; böjti imádság.

Fásfenpredigt, die; böjti predikáció.

Fásfenprediger, der; böjti predikátor.

Fásfenstuppe, ih; böjti étel.

Fásfensuppe, die; böjti leves; sovány leves.

Fassenzelt, die; bűjt, bűjti napok.

Fassnacht, die; bűjtölő; húshagyó kedő; farsang.

Fassnachtsküßbarkeiten, t. farsangi v. bűjtölő mulatságok.

Fasstag, der; bűjtnap.

Fatal, mn. bajos, kedvetlen, mastoha, terhes, veszedelmes.

Faul, mn. rothadt, rothtag; poshadt; poshatag; pallott; reves, redves, puhás; záp, pallos; henyo, rost, tunya; hasztalan; szennyes; síb auf die faule Seite legen, henységre adni magát; nicht faul, lief er hin, hamar oda azaladt; faules Geschwür, hasztalan csavogás; faule Wäsche, szennyes ruha; faules Ob, záp v. pallos tojás.

Faulbaum, der; barkóca; galagonya; fagyal.

Faulbett, das; paulag.

Faulbütte, die; pállasztó pulton v. csöbör.

Faule, der, és die; henye, korhel.

Fäule, die, l. Fäulnis.

Faulen, k. rothad; poshad; pállik; redvesedik, puhásodik; zápul; tunyálkodik, henyel.

Faulenzen, k. rothadt-, poshadt-, pallos-, záp szagu v. izű.

Faulenzen, der; henye, henyölő, heverő.

Faulenzen, die; henység; henyölés, heverés.

Faulheber, das; rothasztólás, posolás.

Faulhedig, mn. rothtagos.

Faulheit, die; rothadtság;

henység, restág; tunyaság.

Faulmatte, die; lábgyökény.

Faulnis, die; rothadás, rothtag; poshatag; rev.

Faulthier, das; lúhár.

Faulung, die; rothadás; poshadás.

Faust, die; ököl, kulyak; mit Fausten schlagen, megöklözni, megkulyakolni; mit dem Degen in der —, kardos közzel.

Fäustchen, das; öklöcske, kulyakocsk; ins — tun, szakállába uevetni, alattomosan örülni, (valaminek, valamin).

Faustia, mn. ökölnyi vastag.

Faustel, Fausthammer, der; veskalapáca.

Faustgehru, das; kulyak-szarv.

Fausthandschuh, der; fojos keztű.

Faustkampf, der; ökölviadal.

Faustling, der; sutykös, dorong, húsáng, siláp; mordály, mordány.

Faustrecht, das; erőjog, öböljog.

Faustschlag, Faustreich, der; ökölcsapás.

Faren, t. boldonság, boldóság.

Februar, der; februarius, hójtelő' hava.

Fechtboden, der; vívhely, vívóskola; vívóska.

Fechtdegen, der; vívókard.

Fechten, cs. rh. vi, küzd, harcöl; koldul; mit Hahn den —, hadarászni, hadonászni.

Fechter, der; vívó; koldus.

Fechtergang, der; vívás.

Fechterkrung, der; vívószerke.

Fechterreich, der; vívóság; vívócsapás.

Fechthandschuh, der; vívkeztyű.

Fechtsinn, die; vívómosterség.

Fechtmeister, der; vívmeister, vívómaster.

Fechtsaal, der; vívhely, vívóhely.

Fechtschule, die; vívóskola, vívóiskola.

Fechtsunde, die; vívóra, vívóleczeke.

Feder, die; toll, tollu; forgó, bokréta; irótoll; rugó, rugótoll; nyul fark; aerte, lúske, (vad-és süldiszónán); er liegt noch in den Federn, még az ágyban van.

Federbaum, der; hajas.

Federball, der; toll-labda.

Federbett, der; tollas ágy.

Federbüchse, die; tolltartó.

Federbusch, der; böhita;

fojzo, tollbokréta.

Federer, das; polyhes pis-

kolca, dárdanyeszt.

Federstecher, der; tollhő.

Federgehäuse, Federhaus,

das; rugótok.

Federhasen, der; rugós csipő.

Federhäbler, der; tolláros,

tollkereskedő.

Federhalm, mn. rugalmas.

Federhut, der; tollas kalap;

roj os kalap.

Federlicht, mn. tollas.

Federig, mn. tollas.

Federländer, das; tollhők,

tollazeköny.

Federlist, der; tollazár.

Federkraft, die; rugalom,

rugató.

Federreig, der; tollharc,

tollvita.

Federfassen, das; tollas párna, v. vánkos, v. putak.

Federleicht, mn. tollkönnyű, pihékönnyű, tollkönnyűségű.

Federlos, mn. tollatlan.

Federmeißel, der; tópetőcset.

Federmeißer, das; tollkós, tollmetsző.

Federmeiß, der; tollkarmanlyu.

Feder, k. tollat ereszt (az ágy). —, vh. vedlik, küklük.

Federneße, die; tollas szegfű.

Federpus, der; tollpipere, tollékösség.

Federstleisen, das; tollfosztás.

Federstleiser, der; tollfosztó.

Federstmeister, der; tollpipező, toll-ékláros.

Federstmaße, die; rugócsavar.

Federspanner, der; to'lesavaró, (órásknál).

Federstiel, das; tollváz; sólymáztat; esaltoll, (sólymázzathau); tollasdi, (játék).

Federstipe, die; tollhogy.

Federstipe, die; tollszár.

Federstau, der; polyh, peholy, pih, pihe.

Federstüber, der; tollsopró; tolláros.

Federstift, der; tolltó, (órákban).

Federstich, der; tollrántás, tollvakarítás.

Federuhr, die; tollóra.

Federvieh, das; baromfi, apró marha.

Federwage, die; huzófont.

Federweiß, das; tisztasoldon.

Federwisch, Federwischpret, das; tollas vad.

Federzeichnung, die; tollrajz.

Federsing, der; tyúkbőr.

Federspiegel, der; tollas csirkalom.

Federsung, der; tollhuzás, tollvonás.

Fee, die; tündör, (nő).

Feehaft, mn. tündéres.

Feenkönig, der; tündörkirály.

Feenkönigin, die; tündörkirálynő.

Feenmärchen, das; tündérmese.

Feenpalast, der; tündörpalota.

Feenreich, das; tündörország.

Feenstoh, das; tündörkastély, tündörvár.

Feenwelt, die; tündörvilág.

Feezeit, die; tündörőség; tündörködés; tündörvilág.

Fege, die; tisztítás, seprés; szórórosta.

Fegen, cs. és k. tisztít, meg-, kitisztít, meg-, kitisztogat, seper, meg-, kisseper; tánozol; einem den Beutel —, valaki' erszónyét megszodni, kiüríteni; ich will ihn —, majd megkefelem, lefordom őt.

Feger, der; tisztító, sopró.

Fegens, die; megtisztítás, megseprés.

Fegfeuer, das; tisztítóház, purgatorium.

Fehde, die; had, háború; ellenségeskedés, gyűlölet; biztositás, bátorságosítás.

Fehdebrief, der; kihívó levél; hadüzenet.

Fehle, der és die; szürke

ovet v. mokus, mogyóró-nyost; szürkoprém. szürke ovet' és mogyóró-nyest' bőrcik, (szűcsőknél).

Fehl, ih. hibásan, rosszszül, hamisan; hasztalanul, hiában, sikertelenül; el-, félre.

Fehl, der, l. Fehler.

Fehlbar, mn. hibázható, gyarló.

Fehlbarkeit, die; hibázhatóság, gyarlóság.

Fehlbitte, die; hasztalan v. sikertelen kérés v. kérelem.

Fehlbitten, cs. hasztalan v. hiában kér v. könyörög v. esedezik.

Fehlbogen, der; hibázó v. hiányzó ív, (papiros).

Fehlbohren, cs. elfúr, rossz helyen fúr, farást olvót v. eltéveszt.

Fehldruck, der; elhibázott nyomtatás.

Fehlreden, cs. hibásan v. rosszúl nyomtat.

Fehlten, k. olvót, elhibáz, eltéveszt (kívét ic.), nem talál, nem ér (lövés ic. átal); hibát ejt v. tesz; hibázik, ninccsen, hiba van; haza van; és fehlst ihm an nichts, semmiben sem szükködkik; és fehlst viel daran, sok a' hiza; és fehlte nicht viel, so ic., kevésben mult v. kevés hiza volt, hogy ic. weit gefehlt, távolról sem, épen nem; és kann mir nicht —, bizonyos vagyok benne; an mir soll es nicht —, rajtam nem muljok; was fehlst Ihnen? mi baja önnek? an Was

- de sieht man wo es fehlt, végén basad a' posztó; végén csattan az ostar.
- Fehler, der; hiba; hiány, fogyatkozás.
- Fehlerfrey, mn. és ih. hibátlan; hibátlanul.
- Fehlerfroh, mn. hibaörvendő.
- Fehlerhaft, mn. és ih. hibás; hiányos; hibásan; hiányosan.
- Fehlerhaftigkeit, die; hibáság; hiányosság.
- Fehlerlos, mn. és ih. hibátlan; hibátlanul.
- Fehlervoll, mn. és ih. hibákkal teljes; tele hibákkal.
- Fehlerfahren, k. rh. útban eltéved, útat eltéveszt.
- Fehlgaug, der; hasztalan v. sikertelen járat; rossz v. hamis út.
- Fehlgebären, cs. gyermekét v. magzatát leteszi; elvotél.
- Fehlgeburt, die; magzatletétel; elvetéldés.
- Fehlgehen, k. rh. eltéved; el nem sül, nem sikerül.
- Fehlgewin, der; elmaradt v. el nem sült nyereség.
- Fehlgriffen, k. rh. hibásan nyúl v. fog (-hoz), hibásan v. rosszúl fog, (valamit); félre nyúl.
- Fehlgriff, der; hibás fogás; hiba.
- Fehlgrub, der; elhibázott vágas.
- Fehlgraben, k. hasztalan v. hibásan vándor.
- Fehlgrub, das; szék v. rossz év, asztendő.
- Fehlhaft, der; káros vétel.
- Fehllos, mn. és ih. hibátlan; csalhatlan, bizonyos; hibátlanul; csalhatlanul, bizonyosan.
- Fehlrippen, t. alsó oldalbordák.
- Fehltritt, der; eltévesztett v. sikertelen lovaglás.
- Fehltagen, cs. elfürészelt, fűrészelést elvét v. elhibáz.
- Fehltag, der; hibás szökés v. ugrás; hibás mondat v. vélemény.
- Fehlthaten, k. rh. lövést elhibáz; véleményében v. gyauitásban csalatozik.
- Fehlthat, der; elhibázott ütés v. csapás.
- Fehlthaten, k. rh. ütést v. csapást eltéveszt v. elhibáz; el nem sül, (valami). csalatozik (valaki valamiben).
- Fehlthaten, k. rh. hibásan következtet.
- Fehlthat, der; hibás következtetés; hibás következtény.
- Fehlthaten, k. rh. motzést v. vágást elhibáz, hibásan metsz v. vág.
- Fehlthat, der; elhibázott motzás v. vágás.
- Fehlthat, der; hibás lépés; hiba, tévedés.
- Fehlthat, der; elhibázott lövés.
- Fehlthat, der; elhibázott lökés v. taszítás.
- Fehlthat, die; hibázó v. hiányzó summa.
- Fehlthat, der; hibás lépés; hiba, tévedés.
- Fehlthat, der; elvételt ivás.
- Fehlthat, das; hibázó v. hiányzó szó; vétség.
- Fehlthat, der; jámor v. sikertelen kívánság.
- Fehlthat, der; elhibázott
- hajítás v. vetés; dugába dőlt merény.
- Fehlthaten, k. elrajzol, hibásan rajzol.
- Fehlthaten, k. rh. huzást v. vonást elhibáz, hibásan húz v. von.
- Fehlthaten, k. elvezélt, félre v. hibásan vezélt.
- Fehlthat, der; hibás húzás v. vonás; üres húzás, (lottóban).
- Fehlthat, die; makk; makkon - hizlalás; makkjog.
- Fehlthat, Fehmen, der; asztag; kazal; boglya.
- Fehlthat, das; makkbér. makkpénz.
- Fehlthat, das; makkbelyeg.
- Fehlthaten, der; tatár-ecetlát; mogyoró-nyesthat.
- Fehlthat, die; tatár-ecetmál; mogyoró-nyestmál.
- Fehler ac. l. Fehler ec.
- Fehlfel, die; nyálmirigy; nyálmirigygyeny; nyálmirigykór, (lovaknál).
- Fehlthat, die; sejór csillagfűrt, sügöhab.
- Fehlthat, mn. gyáva, félénk, bátortalan; málkocny, portló (bányászoknál).
- , ih. gyáván, félénkül, bátortalanul.
- Fehlthat, die; süge.
- Fehlthat, der; sügealma.
- Fehlthat, der; sügösa.
- Fehlthat, die; sügekörte.
- Fehlthat, das; sügefalevél.

Feigenbohrer, der; füge-
gubóhógar.
Feigendresse, Feigenbne-
pfe, die; fügamadár.
Feigenbrühe, mn. és ih.
fügédod; fügédóden.
Feigengarten, der; fügés,
fügekort.
Feigenkäse, der; fügesajt.
Feigenkorb, der; fügegara-
bó, fügekás, fügekosár.
Feigenstecher, der; füge gu-
bóhógar.
Feigenwald, der; fügés,
fügeerdő.
Feigheit, die; gyávaság,
félónkság.
Feigherzig, mn. gyávaszi-
vü, nyúl szívü.
Feigherzigkeit, die; gyáva-
szívűség, nyúl szívűség.
Feigling, der; gyáva, nyúl-
szívü.
Feigwurz, die; fügily.
Feigwarzenkraut, das; gö-
dircz; tákajk; kakasláb
mohar.
Feigwurz, die; timpó; hod-
za tákajk, torokgyökfű.
Feil, nu eladó; — btes-
ten, árulni, áruba e-
reszteti v. boesítani;
feile Seele, megvásárol-
ható ember.
Feilbietung, die; árulás,
áruba eresztés v. bo-
csítás.
Feilbogen, der; íves fűrész.
Feilbirne, die; piaci rin-
gyó v. szajha.
Feile, die; reszelő.
Feilen, cs. árul; alkuszik,
vásárol.
Feilen, cs. reszel; simit,
kipalléroz.
Feilen, das; reszelés; si-
mitás. kipallérozás.
Feilenhalter, der; reszelő-
kacs, reszelő-értő.

Feilenhalter, der; reszelő-
műves.
Feilicht, Feilfel, das, Feil-
späne, t. Feilstaub, der;
reszelék.
Feilloben, der; köröm-
csavar, körömróf, (érez-
műveseknél).
Feilshaft, die; áru, el-
adó jószág.
Feilshen, cs. árul, áruba
boesít; alkudik, alkus-
zik (-ra, re), igér.
Feilshen, der; alkudó, al-
kuvó, igérő.
Fein, mn. finom; vékony,
(gyölcs, toll st.); sü-
rű, (fésű); tiszta, fi-
nom, (arany st.); esi-
nos, díszes, szép, szép-
módu, módos-önviselatu;
sok, jó, (vagyon); el-
més, ravasz. — ih. fi-
nomul, csinosan, díszo-
san, szépen; vékonyan;
tisztán, elucsan, ra-
vaszul.
Fein, ih. cinem — sein,
valakinek rosszát akar-
ni, valaki' ellenségéne-
kenni; ihm ist jeder —
minderki gyűlöli őt,
mindonki ellensége neki.
Feind, der; ellen, ellenség.
Feindlich, mn. és ih. ello-
nos, ellenséges; elleno-
san, ellenségesen.
Feindschaft, die; ellensé-
ség, ellenségesség, gyű-
lölség.
Feindschaftlich, l. Feind-
lich, Feindselig.
Feindselig, mn. ellenséges,
ellenségeskedő; gyűlö-
letes, utálatos. — ih. el-
lenségesen.
Feindseligkeit, die; ellen-
ségesség, ellenségeskedés.
Feins, Feinheit, die; fi-

nomság; vékonyság; tisz-
taság st. l. Fein.
Feinbrunn, mn. aprószó-
mü.
Feinbupfer, das; színréz.
Feinbräuel, die; aranyrás-
poly.
Feinbuder, der; finomcuk-
kor, szincukkor, szin-
nádmező.
Feist, mn. kiver, hizott.
Feiste, die; kövértség, hi-
zottság.
Feisten, cs. hizlal.
Feistigkeit, die; kövértség,
hizottság.
Feistigen, das; hizodalom-
kori vadászat.
Feistigkeit, die; hizodalom'
ideje, (vadászoknál).
Fehel, der; felbárony,
felbel.
Feld, das; mező; szántó-
föld; tábor; csatater,
csatamező; ezimermező;
hányászott v. hányász-
ható hegyrész; sima 'a
kerített lapocska, (szék-
kon, ostáblán st.); küz,
(oszlopok, gerendák kö-
zött); das — ausmessen,
kimérni a' szántóföldet;
über das — gehen, fah-
ren, halra v. mozdí-
manni, rándulni; zu Fel-
de ziehen, ins — rücken,
táborba szállani; eine Ar-
mee ins — stellen, vala-
mely sereget táborba szál-
lítani; das — behalten,
a' csatamezőt megtarta-
ni; das steht noch im wei-
ten Felde, messze va-
gyunk még attól.
Feldstar, der; tábori ol-
tár.
Feldapothek, die; tábori
gyógyszertár v. patika.

Felbapotheker, der; tábori gyógyszeros.	Feldhüter, der; mezőőrsz.	Feldregiment, das; tábori ezred.
Feldarbeit, die; mezei munka; földművelés.	Feldhütte, die; ezéskunyhó, őrvityilló; deszkasátor, (táborhan).	Feldrose, die; mezei v. vad róza.
Feldarzt, der; tábori orvos.	Feldjäger, der; mezővadász.	Feldröschen, das; erdei kökércsin.
Feldbäder, das; tábori pök v. süő.	Feldkajensch, die; tábori irnokság.	Feldrübe, die; tövesrépa.
Feldbäderer, die; tábori-süés.	Feldkeller, der; mezei pincze; pinczetok.	Feldsalat, der; galambhegy.
Feldbau, der; földművelés.	Feldkirche, die; mezei egyház v. templom.	Feldschanze, die; mezei sáncz.
Feldbauer, der; földművelő; síkföldi paraszt.	Feldkuch, der; mezei káposzta.	Feldscheter, der; tábori sebzés; seborvos.
Feldbett, das; tábori ág v. nyoszolya.	Feldkutsch, der; mezei káposzta.	Feldschlange, die; földi kígyó.
Feldbiene, die; mezei v. erdei méh.	Feldkriegskasse, die; tábori pénztár.	Feldschmiede, die; tábori vinyva, tárvinyva.
Feldbinde, die; vildzöv.	Feldküche, die; markotányos-konyha.	Feldschön, mn. távolazép.
Feldblume, die; mezei virág.	Feldkümme, der; mezei v. réti kömény.	Feldschwamm, der; mezei gomba; veres galócza.
Feldbohne, die; mezei bab.	Feldlager, das; tábor, hadi tábor.	Feldschwad, der; tábori katoná.
Feldbregu, der; katonasárd.	Feldlaktisch, der; keszeg asztala.	Feldspinne, die; mezei pök.
Feldberste, die; mezei borás.	Feldlamm, der; mezei v. réti kőmény.	Feldstein, der; határkő.
Feldflasche, die; tábori csatorá v. kulacs.	Feldlagerth, das; tábori kórház.	Feldstück, das; tábori ágny; mezőkép.
Feldfrucht, t. mezei termés.	Feldlerche, die; szántóks pacsirta.	Feldtaube, die; mezei galamb.
Feldgäugel, das; mezei háromsi v. madarak.	Feldmark, die; határdomb; határ.	Feldtaufel, der; mezei manó.
Feldgehäuge, das; tanórok.	Feldmarschall, der; tábornagy.	Feldweg, der; mezőőrsz.
Feldgeräthe, das; tábori eszközök; mezei v. földművelési eszközök.	Feldmaus, die; mezei egér.	Feldwache, die; tábori őr; mezőőrsz.
Feldgerichte Jäger, der; mezővadász.	Feldmeister, der; gyöpmester, hohér.	Feldwachtmeister, der; tábori őrnagy.
Feldgeschrey, das; harcziadás; tábori jelszó.	Feldmeissen, das; földmérés.	Feldweibel, der; őrmester, strázsamester, (gyalog).
Feldgütter, die; mezőistonek.	Feldmesser, der; földmérő.	Feldwieg, der; gyejűl; ősvény.
Feldgraben, der; vizárok, (szántóföldeken).	Feldmeßkunst, die; földmérészet.	Feldwiese, das; (hosszmérték, 125 lépés).
Feldgrille, die; mezei tücsök.	Feldmohn, der; pipacs.	Feldwinde, die; kis szulák.
Feldhase, der; mezei nyúl.	Feldmusik, die; tábori muzika, táborzene.	Feldwirthschaft, die; mezei gazdaság.
Feldherr, der; hadvezér.	Feldpost, die; tábori posta.	Feldzeichen, das; tábori jegy.
Feldherrnwürde, die; hadvezérség.	Feldpostamt, das; tábori postahivatal.	Feldzeugmeister, der; táboriszernagy.
Feldhuhn, das; fogoly, herjő.	Feldpostmeister, der; tábori postamaster.	Feldzug, der; táborozás.
	Feldprediger, der; tábori pap.	Feldzwiebel, der, l. Kistzwiebel.

- Felge, die, forgatványföld; keréktalp.
- Felgen, cs. forgat, (földet); talpaz, (keréket).
- Felgenhauer, der; bognár, kerékgyártó.
- Fell, das; bőr, (takarék, lenyüzött, készített); bályog; einem das — über die Ohren ziehen, valaki' bőrét is lehúzni, valakit mindenéből kifosztani.
- Fellbereiter, der; hörgyártó.
- Felleisen, das; turba, bőrszak.
- Felleisenmacher, der; turbás, bőrszakészítő.
- Felleisenpferd, das; terohordó v. milhás ló.
- Fellhandel, der; szőrősbőrkereskedés.
- Fellhändler, der; szőrősbőrkereskedő.
- Fells, Felsen, der; szikla, kőszikla.
- Felsenader, die; sziklaér.
- Felsenalaun, der, l. Steinalaun.
- Felsenartig, mn. sziklás, sziklanomú.
- Felsenfisch, der; kőszirihal.
- Felsengrund, der; sziklás talaj; sziklavölgy.
- Felsenherz, das; kőszív.
- Felsenluft, die; sziklaéreg.
- Felsenkrabbe, die; sziklai tengerirák.
- Felsenlabkraut, das; hegyigulaj.
- Felsenreife, die; sziklai szuhar.
- Felsenrauch, der; mármorka.
- Felsenwand, die; sziklafal.
- Fellsicht, mn. sziklás, kősziklás.
- Fellslein, der; sziklakő.
- Fenb, der; mohar.
- Fenichel, der; ánizs v. olasz kapar, édes kömény.
- Fenichelbranntwein, der; köménypálinka.
- Fenichelholz, das; szaszafrazs.
- Fenichelöl, das; köményolaj.
- Fenichelswasser, das; köményvíz.
- Fenster, das; ablak; hózag, (írásban).
- Fensteraustritt, der; erkély.
- Fensterband, das; ablaksarok.
- Fensterbeschläge, das; ablakvasalat.
- Fensterblech, das; ablakólm.
- Fensterbogen, der; ablakív.
- Fensterbret, das; ablakdeszka.
- Fensterchen, das; ablakocska.
- Fensterelken, das; ablakvas.
- Fensterfügel, der; ablakszárny.
- Fensterfutter, das; ablakból.
- Fenstergeld, das; ablakadó, ablakpénz.
- Fenstergiebel, der; ablakorom.
- Fenstergitter, das; ablakrostély, ablakrács.
- Fensterglas, das; ablaküveg.
- Fensterhaspen, der; ablak-sarkvas.
- Fensterkorb, der; ablakkosár.
- Fensterkruz, das; ablakkereszt.
- Fensterlisen, — postler, das; ablakpárna, ablakvákos.
- Fensterladen, — der; ablaktábla.
- Fensterlehne, die; ab'aktalp.
- Fenster, cs. ablakoz; einen —, valakit jól lefordítani.
- Fensterreifer, der; ablakköfal.
- Fensterposten, Fensterpost, der; ablakfa.
- Fensterrahmen, der; ablakróna.
- Fensterreiber, der; ablaknauty.
- Fensterfüße, die; ablakozlop.
- Fensterstube, die; ablakbók.
- Fensterstirn, der; ablakernyő; zsalu.
- Fensterthur, der; ablakfej.
- Fensterwerk, das; ablakozat.
- Ferien, t. szünidő, szünnapok; törvénytisztelet.
- Ferfel, Ferfelchen, das; malacz; malaczka, malaczocska.
- Ferfeln, k. malaczozik, megmalaczozik; malaczkodik.
- Fern, mu. messze, távol, racszelévdő, távollévdő. —, ih. messze, távol; von —, messzéről, távolról; so —, in so —, a' meanyibon; das fen — von mir! isten menten! távol legyen tőlem.
- Fernambuch, der; herzen.
- Ferne, die; messzeség, távolság.
- Fernen, cs. távolít, távoztat. —, k. szépallik, (távolról). —, vh. távozik.
- Ferner, mn. és ih. tovább; tovább; továbbá, ezenkívül; ezután, ezután, jövendőben.
- Fernerhin, ih. ezentúl, ezután, többször, továbbá.
- Fernerweit, Fernerweitig, ma. l. Ferner.
- Fernwein, der; távoli bor.
- Feruglas, das; messzjelátó.
- Ferurohr, das; látcső.
- Fernsänftig, mn. gyérosszlopu.
- Ferse, die; sark; üsző; einem auf den Fersen sein, folgen, sarkában lenni valakinek, valakit nyomom követni.
- Fersenbein, das; sarkcsont.

Ferfengebd, das; — geben, bucsút venni a' kapufél-
főtől; eloldani a' keréket.
Fersenfingel, der; sark-
szárny.
Fersenfeder, das; sarkbőr.
Fersenfunkt, der; sarkpont.
Fertig, mn. kész; elkészült;
gyors, friss, kész. —, ih.
készni; gyorsan, foly-
vást; s'ih — machen, el-
készülni; er ist mit selt-
nem Vermögen —, vége
minden vagyonának: —
reden, folyvást beszélni.
Fertigen, cs. elkészít. —,
vb. elkészül.
Fertigkeit, die; készség,
gyorsaság, könnyűség,
ügyesség.
Festel, die; bilincs, vas;
rablincs, rahszij; nyög;
hékó; Festeln auflegen,
vasra tenni v. verni
(valakit).
Festelschwür, das; csü-
lökszekély.
Festeln, cs. megbilincsez,
megbilincsel, bilincse v.
vasra tesz, (rabot); bi-
lincset tesz, (rabra); meg-
békóz, megnyügöz, bé-
kóba tesz (lovak); köt,
kapcsol, szorít (hozzá).
Festemund, mn. hékótól v.
bilincstől sebes.
Fest, das; ünnep; ünne-
pnap; tor, vendégség.
Fest, mn. szilárd, erős,
szoros, tartós (barátság);
szilárd, mereven, kemény.
(test); állandó, bizonyos,
(teszt); állandó; állhatatos, erős,
hív, erős, korított, (hely);
szoros, összeszorított. —,
ih. szilárdul; erősen, szo-
rosan, keményen, híven,
állhatatosan; das feste Land,
a' szárazföld: fester Schatz,

mély álmom; einen — hat-
ten valakit erősen tar-
tani; elfogni; einen
Dieb — machen, — neh-
men, tolvajt tömlőcbe
tenni; etwas feist und
— behaupten, valamit erő-
sen v. keményen állítani;
— setzen, meghatározni;
— an Gott halten, erő-
sen v. híven bizni isten-
ben; s'ih an einem Orte
— setzen, valahol megte-
lepedni; s'ih — vornehmen,
erösen föltenni magában
v. magának.
Festabend, der; ünnepeste.
Feste, die, l. Festung.
Festefang, das; ünnepének.
Festigkeit, die; szilárdság,
erősség, szorosság, tar-
tósság, állhatatosság, ál-
landóság, keménység.
Festfeier, das; ünnepi ru-
ba v. köntös.
Festlich, mn. ünnepi; ün-
nepélyes; gyönyörű, szép.
—, ih. ünnepileg; ünne-
pélyesen.
Festlichkeiten, die; ünnepiség;
ünnep; ünnepélyesség.
Festlied, das; ünnepdal,
örömdal.
Festprediger, der; ünnepi
predikátor.
Festpredigt, die; ünnepi
predikáció.
Festrechnung, die; ünne-
pszámítás.
Festsetzung, die; meghatá-
rozás.
Festtag, der; ünnepnap.
Festtaglich, mn. ünnepnap-
i.
Festung, die; vár, erősség.
Festungsban, der, Festungs-
baufest, die; várépítés;
várépítés' tudalma.
Festungswerk, das; vármű,
erősség.

Fett, mn. kövér; zsíros;
vajas; gazdag, kövér,
zsíros, (hivatal st.); hízott,
hizlalt; vastag, széles,
(festöknöl); das wird das
Kraut nicht — machen, ez
még nem segít a' dolgon;
die fette Henne, hablc-
velü szaka, kövérfü.
Fett, das; kövérség, zsír.
Fettanmer, die; kerti sár-
mány.
Fettauge, das; zsírszemök;
zsírpile (p. o. levesen).
Fettbrud, der; hájsórv,
hújdaganat, (borekban).
Fettbarm, der; végbél.
Fette, die; kövérség; zsí-
rosság.
Fettfedern, t. farsiktollak.
Fettflecken, der; zsírfolt,
zsírpecsét.
Fettgans, die; magelláni
röptelen.
Fetthaut, die; hájbártya.
Fettig, mn. zsírnemű.
Fettig, mn. zsíros.
Fettigkeit, die; kövérség;
zsírosság.
Fettkram, der; zsiradéka-
rulás.
Fettkrämer, der; zsiradéka-
áros.
Fettkrant, das; hizóka.
Fettmagen, der; (a' kóród-
zó állatok' negyedik gyom-
ra).
Fettmark, der; zsiradéka-
vársár.
Fettsauer, mn. zsírsavas.
Fettsüer, die; zsírsav.
Fettthun, der; vajjagyg,
ruhatisztító agyag.
Fettwaare, die; zsiradék.
Fettweide, die; kövér v.
zsíros legelő; göbbölyji-
rás.
Fetz, das; Foz. (tartomány.
és város).

Feseti, der; rongy; darab, szilag, dirib-darab.	Fenerbeden, der; azeneaszerpenyő.	Fenergofde, die; tűzharang.
Fesen, es. diribel, diribre-darabra vagdal v. szaggat; aprál, paskol.	Fenerbeküdig, mn. tűzálló.	Fenerhaden, der; csáklya, tűzoltó horog.
Feseti, das; diribelés.	Fenerbfeß, das; tűzellenzék.	Fenerheid, das; tűzing.
Feser, der; diribelő; kard; supra; alfel, segg.	Fenerboß, der; vasmacska (tűzhelyeken, kályhákban).	Fenerheld, der; gócz, tűzhely.
Fescht, mn. és ih. nedves; nedvesen.	Fenerbohne, die; nagyvirágu paszuly.	Fenerhimnel, der; tűzmeny.
Feschtbret, das; nyomdászka, (kinyvnyomtatónál).	Fenerbrand, der; tűzes üszök; égés; gyuladás.	Fenerhose, die; kőtekehányó ágyu.
Feschte, die; nedv; nedveség.	Fenerbräu, der; tűzes üszök; égés; gyuladás.	Fenerhüte, die; tűzpáka. (tűzjétkban).
Feschten, es. áztat, nedvesít, megnedvesít; meglocsol. —, k. nedvesedik, nedvesül; nedvezik; hignyozik.	Fenerbräu, der; hég, buzgóság.	Fenerliste, die; tűzláda. tűzszekrény, (hadtudományban).
Feschten, das; áztatás; meglocsolás.	Fenerbräu, der; tűzesöbör v. veder.	Fenermaul, der; fénygomoly, (hadtudományban).
Feschtigfeit, die; nedv; nedvesség.	Fenerbräu, die; kürtő, kémény.	Fenernecht, der; tűzoltó legény.
Feschtigfeitmessen, der; légmedmérő.	Fenerbräu, der; tűzlegyező.	Fenerriete, die; vízi horju.
Feschtmaße, die, áztató melenze.	Fenerfangend, mn. gyulakony, gyuladékon.	Fenerriete, die; piszkavas.
Feser, das; tűz; égés, gyuladás; tűz, (horban); eloyenség, hevesség, virgonczság, tűzesség; tűzeles, tűz, (a' csatában); — machen, tüzet rakni; — geben; tüzelni. löni; das hellige —, orbáncz; ein gebranntes kind fürchtet das —, kinek a' kása megégette száját, máskor tarhójat is megfűja.	Fenerfarbe, die; tűzszín.	Fenersting, der; tűzfazék, tűzespor.
Fenerambeter, der; tűzimádó.	Fenerfarben, Feuerfarbig, mn. tűzszínű.	Fenerstugel, die; tűztoke, tűzgömb.
Feueranfall; die; tűzoltó intézet.	Fenerfak, das, — fufe, — tonne, die; vízhordó, vízkád.	Fenerstuck, die; tűztoke, tűzgömb.
Feuerarbeit, die; munka, dolog, (tűzzel, tüzeléssel).	Fenerfest, mn. tűzálló, tűzmentes.	Fenerstuck, die; tűzudalom.
Feuerartig, mn. tűznemű.	Fenerflamme, die; láng, tűzláng; hérics, (nővön).	Fenerstuck, das; Tűzföld. (Amerika' déli végén).
	Fenerflamme, die; tűzpalaczk, (hadtudományban).	Fenerstuck, der; tűzöldi.
	Fenerfunke, der; szikra, tűzszikra.	Fenerstuck, die; tűzgerely.
	Fenergabel, die; piszkavas, szitóvilla.	Fenerstuck, der; tűzzaj, tűzlárma; — schlagen, tüzet dobolni.
	Fenergarbe, die; tűzköve, (tűzjétkban).	Fenerstuck, die; tűzlétra.
	Fenergatter, Feuergitter, das; kályharácsa.	Fenerstuck, die; tűzlétra.
	Fenergeld, das; tűzheiyadó.	Fenerstuck, die; tűzlétra.
	Fenergerüth, das; tűzoltó szerszámok v. eszközök.	Fenerstuck, die; tűzlétra.
	Fenergeschrey, das; tűzkiáltás.	Fenerstuck, die; tűzlétra.
	Fenergewehr, das; tűzfegyver, löfegyver.	Fenerstuck, die; tűzlétra.

- Feuer, cs. tüzel, tüzet rak; tüzel (val- vol), éget (fát, nádat); bei Wein —, a' bornak ként v. kénkövés adni, a' bort megkóstolni. —, k. tüzel, tüzet ad, (puskából, ágyuhól); tüzel, tüzel ad (a' koha); ég, tüzelg, (szom, orcsa).
- Feuerofen, der; sütő kemence; pokol.
- Feuerordnung, die; tűzrendelet, tűzrend.
- Feuerofen, die; szénserpenyő.
- Feuerpeil, der; tűznyíl.
- Feuerplatte, die; tűzlemez.
- Feuerprobe, die; tűzpróba.
- Feuerpunkt, der; gócz, tűzhely, (bányászoknál).
- Feuerpyramide, die; tűzgúla.
- Feuerrad, das; puskakerék; tűzkerek.
- Feuerregen, der; tűzeső, tűzjápor.
- Feuerrohr, das; löcső.
- Feuerrose, die, Feuerblöthen, das; hérics.
- Feuerrost, der; tűzrács.
- Feuersee, mn. tűzpiros, tűzveres; — werden, egészen elpirulni v. olvadásni.
- Feuersäule, die; tűzoszlop.
- Feuerbrand, die; égés, gyulladás.
- Feuerschaden, der; tűzkár.
- Feuerschau, die; tűzszomló.
- Feuerschaukel, die; tűzlapát.
- Feuerschein, der; tűzfény.
- Feuerschein, mn. tűzfélő, tűzszonyos.
- Feuerschein, die; tűzfélő, tűzszony.
- Feuerschein, der; tűzszomsz.
- Feuerschiff, der; szarvasbogar.
- Feuerschwamm, der; tapló; tapló tinorú.
- Feuerschwert, das; tűzkard.
- Feuerstegfahre, die; tűzvész.
- Feuerstempel, mn. tűzokádó, tűzhányó, tűzvető.
- Feuerstunde, die; tűznap, (tűzjátékban).
- Feuerstube, die; tűzfőskendő, vizipuska.
- Feuerstuhl, der; aczél, (tűzütésre).
- Feuerstätte, die; égés helye; tűzhely; lakház.
- Feuerstein, der; koha, tűzkő.
- Feuerstoff, der; tűzkelme, tűzanyag.
- Feuerstrafe, die; megégetés, tűzhalál.
- Feuerstrahl, der; tűz sugar.
- Feuerstrom, der; tűzár, tűzfolyam; tűz, melegség, hev.
- Feuerstühle, die, l. Feuerstatter.
- Feuerstunde, die; tűzihlet.
- Feuertheilchen, das; tűzelem, tűzrész.
- Feuerung, die; tüzelés; tűz; tüzelék.
- Feuerversicherung, mn. tűzbiztosított, tűzmentes.
- Feuerversicherung, die; tűzkármentés.
- Feuerversicherungsaussicht, die; tűzkármentő intézet.
- Feuerwache, die; tűzörő, tűzvizet.
- Feuerwächter, der; tűzör.
- Feuerwerk, das; tűzmozgás; tűzjáték; tüzelék.
- Feuerwerker, der; tűzművész; pattantyús; tűzjátékos.
- Feuerwerkerkunst, die; tűzművészet, pattantyúdalom.
- Feuerzange, die; tűzfogó, csipővas.
- Feuerzeichen, das; bélyeg; tűzfolt, (bőrön).
- Feuerzahl, das; tűzszerszám.
- Feuerzig, mn. tűzes; égő; heves, eleven, tűzes, szikrázó, égő; szesz. erős, tűzes, (bor st.). —, ih. tűzesen, hevesen, tűzzel.
- Feiern, die; ünneplés; ünnep; szünet; szünidő.
- Feiernabend, der; estiszünet, munkaszünet; — machen, megszünni a' munkától estve; bei —, munkaszünetkor, szünidőkorban.
- Feiernstunde, die; szünidő, szünidő.
- Feiernjahr, das; nyugalom, (régí szidőkönél).
- Feiernkleid, Feiertagskleid, das; ünnepi ruha.
- Feiernlich, mn. ünnepi, ünnepélyes.
- Feiernlichkeit, die; ünnepély.
- Feiern, cs. ünnepel, ünnepet ül v. tart; dicősi, magasztal; felszentel. —, k. pihen, (munkától); munka nélkül van, hever; késedelmezik; hallgat (tíztelethől); feiertags Geld, heverő pénz; der Herr feiert, hever, pihen a' föld.
- Feiernstunde, die; szünidő.
- Feiertag, der; ünnepnap.
- Feiertagslich, mn. ünnepi, ünnepnapos.
- Feiernung, die; ünneplés, ünnepülés, ünneptartás; pihenés, nyugvás.
- Feil l. Pfui.
- Feind, der, l. Miethfutscher, Miethfutscher.
- Feibel, die, l. Feibel.

- Fiber, die; rost, kanaf.
 Fibrine, die; *rostonya*.
 Fichte, die, Fichtenbaum, der; fenyő, fenyőfa, fenyű.
 Fichten, mn. fenyő, fenyőfa, fenyőfából való.
 Fichtenapfel, der, = nuß, die, = jafen, der; fenyőtoboz.
 Fichtenharz, das; lenyőgyöngy, fenyőmézga.
 Fichtenwald, der; fenyves, fenyőerdő.
 Fide, die, l. Tafel.
 Fiedel, cs. dörgöl; megsuprál, megvesszőz; meg-nőszik.
 Fiedelstein, k. futkároz, szaldgál, lőt-fut; fondorkodik, cselt szó, csal.
 Fiedelstein, das; cselszövés, fondorlás, csalás; cselszövény, csemp.
 Fiedmühle, l. Zwismühle.
 Fidius, der; pipagyújtó, fidiusz.
 Fieber, das; *láz*, hidegglölés; Wechselfieber, das; hidegglölés, váltó v. félbehagyó *láz*; er hat das Fieber (Wechselfieber), hideg leli.
 Fieberhaft, Fieberisch, mn. hidegglölés; *lázos*.
 Fieberhitze, die; *lázhevő*; forróság.
 Fieberhitze, der; vidra c-leczke, vidrafű.
 Fieberlehre, die; láztanitémny.
 Fiebermaterie, die; *lázkelme*, *lázanyag*.
 Fiebermittel, das; *lázszer*, *lázellenes szer*.
 Fieberpatient, der; *lázbeteg*; hidegglölés.
 Fieberreide, die; *kinahéj*.
 Fieberstauer, der; *lázborzalom*, *horzadozás*.
- Fiebertag, der; *láznap*.
 Fiebertwurz, die; *kontyvirág*; *tarnics*.
 Fiedel, die; *karvas*, *csukahegedű*; (a' kinzás' el-ső soka).
 Fiedelbogen, der; *nyiretytű*, *hegedűvonó*.
 Fiedeln, k. czinczog (a' hegedűn).
 Fiedern, cs. tollaz, meg-, feltollaz; tollal megtölt.
 Fiedler, der, rossz hegedűs.
 Figur, die; *képleg*, *alak*, *forma*; *rajz*, *rajzolat*, *ábrázolat*, *figura*; *czifraság*.
 Figuriren, cs. alakít, képez, formál, *ábráz*, *ábrázol*; *játszik szerepet*.
 Figürlich, mn, és ih. *képleges*; *képlegesen*.
 Fiset, das; *hülcseka*; *recez*.
 Fissal, das, l. Tochterfische.
 Filtriren, cs. *megszűr*.
 Filtrirrad, der; *szűrőszák*.
 Filtrirtuch, das; *szűrőruha*.
 Filz, der; *nemez*; *megdorgálás*, *mogpirongatás*, *pironszó*; *czivódás*, *perlekedés*; *zugori*, *fukar*, *goromba*, (euber).
 Filzschuhen, das; *olajnemz*.
 Filzblech, Filzleisen, Filzbreit, das; *nemezhdög*, (kalaposoknál), *nemez-tábla*.
 Filzen, cs. *nemez*, *nomeszt kall*; *megdorgál*, *mogpirongat*. —, rh. *kóerosodik*, *kuszálódik*, *kuszmalódik*.
 Filzer, der; *nemzld*, *nomeszcalló*; *megdorgálás*, *mogpirongatás*.
 Filzstück, der; *nemezdarab*.
 Filzzeuge, die; *nemzfa*, (későkünl).
- Filzhut, der; *nemezkalap*, *szőrkalap*.
 Filzig, mn. *kóczos*; *zugori*, *fukar*, *galád*.
 Filzigkeit, die; *kóczosság*; *zugariság*, *fukarság*, *galádság*.
 Filzregel, Filzstern, der; *nemezhdél*.
 Filzstrau, das; *fűnyűg*.
 Filztafel, die; *lapos totű*.
 Filzmacher, der; *nemezgyártó*.
 Filzmantel, der; *nemez-köpponyeg*.
 Filzverüfte, die; *nemezparóka*.
 Filzschuhe, t. *nemezezipő*,
 Filzsohle, die; *nemeztaip*.
 Filzstiefeln, t. *nemezsarú*, *botos*, *süvegiszma*.
 Filzstos, der; *nemezrakús*.
 Filztafel, die; *nemeztafels*.
 Filzwerk, das; *nemezmu*.
 Finmel, der; *magvas kendér*; *ék*; *kalapács*.
 Finmeln, cs. *nyű* (magvas kondert).
 Finanzen, t. *közjövdelem*; *pénzügy*, *financzia*.
 Finanzkammer, die; *kincstári kamara*, *kamara* (Magyarországban).
 Finanzpachter, der; *közjövdelembérlő*.
 Finanzrat, der; *kincstári tanácsnok*, *kamarai tanácsnok*.
 Finanzwesen, das; *pénzügy*.
 Finanzwissenschaft, die; *közpénzügytudomány*.
 Findegetel, das; *talabér*.
 Findelhaus, das; *lelenczház*.
 Findelkind, das; *lelencz*, *találtgyermek*.
 Finden, cs. rh. *lal*, *talál*, (mozót v. mozdro); *lal*, *talál* (elvoztett dolgot v. (későkünl).

dologra); meglel, megalál, (elveszett, 'a keresett dologot), rá akad, (elveszett dologra); lel, talál, tart, tapasztal. —, vb. kikerül, előkerül, kiül, kitűnik; találkozik, összecakad, összejő; man findet Leute, találkoznak emberek; die Wahrheit wird sich —, majd kikorül az igazság; ich kann mich daran nicht —, nem bírom magam hozzá alkalmazni; geh nur, ich will dich schon —, csak menj. majd megtalálalak.

Finder, der; találó, lelő, megtaláló, meglelő.

Findling, l. Findelkind.

Finger, der; új, (az ember kezén); einem auf die — klopfen, valaki' körmére ütni; einem auf die — sehen, szammal tartani valakit; er macht gern frumme —, könnyen a' kezében selejt, (valamit); sich die — verbrennen, megógni a' száját; — Gottes, isten' keze.

Fingerfisch, der; újashal.

Fingerfrucht, mn. újalka, újdad.

Fingerhandschuh, der; újas keztyű.

Fingerhut, der; gyűszű.

Fingerhutblume, die; gyűszűvirág.

Fingerring, der; újantya.

Fingeru, cs. újal, újjal illet v. billegtet v. játszik.

Fingernagel, der; köröm, újköröm.

Fingerrechnkunst, die; újszámolás; újon-számolás.

Fingerring, der; karikagyűrű.

Fingersch, der, Fingerschung, die; újrakás.

Fingerspiel, das; újasdi; újjáték.

Fingerspiße, Fingerspöpe, die; újhegy.

Fingersprache, die; újnyelv, újbeszéd.

Fingerstoch, der; újajm, (kegyűsökuól).

Fingertourm, der; körömméreg.

Fingerring, das; újfhl-mutatás, figyelemztetés.

Finf, Finke, der; pinty, pinytőke.

Finfenfall, Finfenhabicht, der; karoly, karvaly.

Finfenneß, das; pinytáló.

Finfenweibchen, das; jürcepinty, nőpinty.

Finne, die; banyás; csúcs, csúp, hegy, orom, (valamely dologon); csúcsos, ormos dolog; kalapácsól; czövekuszog; pörönés, (az arczon); borsóka, (dizsnóúsbán); uszószárny, halzárny.

Finne, Finnländer, der; finn.

Finnschwefel, mn. finn, finnföldi.

Finnschwefel, der; halormos balóna.

Finnschammer, der; ékcalapács.

Finnig, mn. pörönés; borsókás.

Finnsand, das; Finnöld, Finnsorszag.

Finster, mn. sötét, homályos; komor, mogorva, haragos, szomorú, hús; im Finstern, sötétben.

Finsterlich, die; sötétség; fogyatkozás. (napha, holdban); bizonytalanság, homály.

Finte, die; fortély, csemp. ravaszság, tettetés.

Fintenmacher, der; tettető. ravasz, csempes.

Fipó, der, l. Nasenfüßer.

Firtelauf, der, Firtelauferey, die; hohóság, gyermekcsóg, játék, csekélység.

Firma, die; cím, frms.

Firmament, das; lég; égbolt.

Firmelcu, cs. bérnial.

Firnisch, der; főnyáz, firnász.

Firnissen, cs. bohnásszol.

Firte, die; orom, totó, gerincz, (házon).

Firtnagel, der; oromszeg, gerinczszeg.

Firtnigel, der; oromszerp, gerinczszerp.

Fiscal, der; ügyész.

Fisch, der; hal; er ist so gesund, wie ein —, egészséges, mint a' makk; das sind seine Fische, ez gyauús dolog v. beszéd v. tett; ez kopasz mentőség.

Fischaar, der; ráró, halászó sályou.

Fischadler, der; osontűrő sályou.

Fischangel, die; halászhorog.

Fischband, das; szakállas v. leveles sarkvas.

Fischbar, mn. halászható.

Fischbär, der; halászmolv.

Fischbehälter, l. Fischhäfter.

Fischbein, das; halhó, halcsont.

Fischbeinern, mn. halhó-, halhóból való, halcsont, halcsontból való.

Fischbeinrod, der; halhójas szoknya.

Fischbeschreibung, die; halloírás.

Fischblase, die; halhólyag.

Fischpuckantó, pnkkantyú.

Fischbret, das; haldozka.

- Fischbrühe, die; halászlé.
 Fischbrut, die; halivadék.
 Fischdieb, der; haltolvaj, halorv.
 Fischern, ca. halász, halat fog; csip, kap, nyer, halász.
 Fischereyen, Fischern, k. hal-szagu.
 Fischer, der; halász.
 Fischerey, die; halászás; halászat.
 Fischergarn, Fischernetz, das; halászháló.
 Fischergeräth, Fischerzeug, das; halászeszköz.
 Fischerhülte, die; halász-kunyhó, halászkaram.
 Fischerinn, die; halásznő.
 Fischerinnung, die; halász-cséh.
 Fischerfahn, Fischernaden, der; halászesónak, halászsajka.
 Fischerring, der; halászfűrű.
 Fischerstechen, das; halászviadal.
 Fischesser, der; halevő; hal-szerető.
 Fischfang, der; halfogás, halászás; halászat; halászhely.
 Fischfah, das; halhordó.
 Fischfeder, Fischkoffe, l. Fischfeder.
 Fischfährer, der; halzatócs.
 Fischgabel, die; azigony.
 Fischgasse, die; halepo.
 Fischgäerte, die; halko-csonya.
 Fischgeruch, der; hal-szag.
 Fischgeret, der, l. Fischhar.
 Fischgräte, l. Gräte.
 Fischhaden, der; halászmá-mó.
 Fischhäfter, der; halbárka, haltartó.
 Fischhaken, der; morettyü, meregető.
 Fischhandel, der; halárosság, halkereskedés, hal-szatócsnág.
 Fischhäндler, der; haláros, halzatócs.
 Fischhaus, das; halasház; halásztörvénytörvénysek.
 Fischhaut, die; halbőr.
 Fischicht, mn. halas, hal-séle.
 Fischkasten, der; halbárka, haltartó.
 Fischkelle, die, Fischkessel, l. der; halaszdő kanál.
 Fischkessel, der; halbogrács, halüst.
 Fischköber, der; halmaszlag.
 Fischkopf, der; halfej.
 Fischkorb, der; halkosár, hal-szatyor.
 Fischkreuz, l. halvács.
 Fischkunde, die; haltudomány.
 Fischlager, das; haltanya.
 Fischlaich, l. Laich, Fisch-leim, l. Hausenblase.
 Fischmarkt, der; halpiacz; halvásár.
 Fischmeister, der; halászmester.
 Fischmilch, die; haltej.
 Fischöl, das, l. Fischtran.
 Fischohren, t. kopolyú, hal-kopolyú, kopótó.
 Fischotter, die; vidra.
 Fischpastete, die; halpásté-tom.
 Fischpinsel, der; vidraecset.
 Fischrecht, das; haljog, hal-szatjog.
 Fischreich, mn. halas, hal-dús.
 Fischreier, der; gem.
 Fischreufe, die; varsa.
 Fischrogen, l. Rogen.
 Fischsalz, das, l. Fischbrut.
 Fischsaule, die; halászhátár.
 Fischschuppe, l. Schuppe.
 Fischschwanz, der; haltark.
 Fischseife, die; halelé.
 Fischstechen, das; hal-szigonyozás.
 Fischstein, der; halpala.
 Fischtag, der; halevő nap.
 Fischteich, Fischweiher, der; halastó.
 Fischtran, der; halzsír.
 Fischtopf, der; halfazék.
 Fischtrampe, die; zurboló.
 Fischtroog, der; haltekő.
 Fischwaare, die, l. Fischwert.
 Fischwaage, die; halmérleg.
 Fischwanne, die; halkád.
 Fischwasser, das; halászhá-tó víz.
 Fischwehr, das, Fischwan, der; halrekesz.
 Fischweib, der; halkusár.
 Fischweise, die; haltanya.
 Fischwerk, das; halak.
 Fischwirtschaft, die; hal-gazdaság; halgazdalkodás.
 Fischweib, der; halzied, haldozsma.
 Fischzeit, das; halászcak-közök.
 Fischzoll, der; halvám.
 Fischzug, der; halhuzás.
 Fischz, der; kozkina; koz-kiucstár.
 Fischzern, ca. susog, sutlog.
 Fisel, die; sipító hang; sipoly; durch die — sungen, sipítani, sipító hangon énekelni.
 Fiselartig, mn. sipító; sipolyos.
 Fiselkraut, das; ligeti kaj-macsor.
 Fiselmesser, das; sipoly-metsző.
 Fisseln, ca. dörgöl, dörgöl; dövdöl, (hegedőn)
 Fittich, das; szárny; kar; ótalon; indó, szegély, szárny. (ruhákön).

Fißt, die, Fißband, das, Fißfaden, der; ígő, (egy ígő sonal); redő, ráncz.

Fisén, cs. ígész (sonalat), ígőbe szed v. köt; redőz, ránczol (homlokot); kifosztat, húz (száloukón); dörgöl, dörzsöl, reszel.

Fisfeils, die; fülvősi, (tűmiveseknél).

Fisfange, die; tűfogó.

Fis, mn. gyors ashez, hamar; kész; fis: Idee, rögsött képzelet; —, und fertig, egészen kész.

Fisfenn, der; állócsillag.

Fisabte, die; gamba, pittyadt száj.

Fisach, mn. róna, sík; lapos; egyenes; széles (feszítőknél); síkér, lapos, (tál); csakély, nem mély (víz); felüleges, nem a-lapos, (ítélet), gyöngő (ész); die flache Hand, tenyér; der flache Degen, kardlap. —, ih. román; síkon, laposau; szélesen; felülegesen.

Fisachdraht, der; lapos sodrony, (aranyműveseknél).

Fisäche, die; lapály, rónaság, síkság, térség; laposság; felszín felüleg.

Fisachstein, das; lapú, (aranyműveseknél); lapvas.

Fisacheninhalt, der; törnagyság.

Fisachenmaß, das; térmérték.

Fisachenmaß, die; térmérés.

Fisachenmaß, die, egyenszám, (számvetésben).

Fisachfeld, das; rónaság, síkság; térség.

Fisachmeißel, der; lapos véső, (bádogásoknál és ezüvöntőknél).

Fisach, der; len.

Fisachsbard, der; piheszakáll; síheder.

Fisachsbaum, der; lenfa.

Fisachsbereiter, der; lenkésztő.

Fisachsbüthfarbe, l. Fisachsfarbe.

Fisachsbreche, die; lentörés; lentörő.

Fisachsbrecher, der; lentörő.

Fisachsbarre, die; lenzártító.

Fisachsbatter, der; gomborka, (növény).

Fisachseu, mn. len-, lenbőlváló.

Fisachsfarbe, die; lenszín, szőszsín.

Fisachsfäden, mn. lenszínü, szőszsínü.

Fisachsfeld, Fisachsfeld, das; lenföld, lentermő föld v. tartomány.

Fisachsfuß, der; csicsörke.

Fisachshaar, das; szősz v. lenhaj, szősz- v. szőke haj.

Fisachshändler, der; lenáros.

Fisachshebel; die; gereben.

Fisachshef, der; lenfő, lenfej; szőke, szőszke.

Fisachsfraut, das; fűnyűg; kősony.

Fisachsmühle, die; lenkőlyű.

Fisachspindel, l. Fislspindel.

Fisachstrauße, Flachsweib, die; lennyüvés; lenmagszedő.

Fisachstille, die; lenisztatás; lenisztató.

Fisachstamen, der; lenmag.

Fisachschwinde, die; lentiló, tilu.

Fisachseide, die; fűnyűg; kősony; pippan.

Fisachwert, das; felüleges

munka; lapos cseréppel fődés.

Fisachsteig, der; lapos földelőcserép.

Fisachen, k. lobog, (a' tűz, zászló st.). —, cs. felhasít, felszakaszt.

Fisachfeuer, das; lobogó tűz.

Fisachern, k. lobog, (tűz, zászló st.); röpked, röpdéz, röpes, szállong, (a' lepe).

Fisaden, der; lepény.

Fisagge, die; hajózászló, hajólobogó, (árbocon v. talon).

Fisaggenofficier, der; zászlós hajóisztizt.

Fisaggenstift, das; zászlós tisztizt hajó.

Fisaggenstange, die, Fisagerstöß, der; hajózászló' v. lobogó' rúdja.

Fisamant, Flaminger, der; lángmadár.

Fisämisch, mn. flandriai.

Fisämisch, mn. és ih. haragos, mogorva, kordon; mogorván, zordonúl.

Fisämischeu, das; lángocská, lobooska.

Fisamme, die; láng, lob.

Fisammen, k. lángol, lángozik, lánggal ég.

Fisammenblume, die; lángvirág.

Fisammenfarbe, die; lángszín.

Fisammenfarben, mn. lángszínü.

Fisammenfeuer, das; lángtűz.

Fisammenreiter, l. Flamant.

Fisammenstöß, der; Cupido.

Fisammenstraß, der; lángangár.

Fisammenstrom, der; lángár. lángözön.

- Flammenvogel, l. Flantant.
 Flammicht, mn. és ih. habos, lángos; habosan.
 Flammig, mn. lángos, lángoló.
 Flauderer, Flammkübler, der; flandriai.
 Flauderu, das; Flaudria, (tartomány).
 Flanel, der; flanel.
 Flanelleu, mn. flanel.
 Flanke, die; oldal, lágyók, vókok; dem Feinde in die — fallen, az ellent oldalt v. oldalról támadni meg.
 Flanken, der; nagy darab. (kenyér, hús ic.).
 Flankiren, k. kóborol, kószál, kalamol, kalózol.
 Flarden, der; nagy darab, (jóg, szalonna ic.).
 Flaschen, das; palackoska, üvegcska.
 Flasche, die; palack, üveg.
 Flaschenblüthe, die; szel-puska.
 Flaschenbüste, die; palackkefe, üvegkefe.
 Flaschenfutter, das; pinczetok.
 Flaschenfuss, der; palackkosár, üvegkosár.
 Flaschenfüßel, der; lopótök.
 Flaschenzug, der; omolócsiga.
 Flaschinett, das; kis suvola.
 Flaschner, der; bádogos.
 Flaser, die; ór, (lában, kövekben ic.).
 Flats, l. Flats.
 Flatsche, die; kalangya, potroucoza; daganat, csomó.
 Flatschen, l. Flatschen.
 Flatterespe, die; rongy nyárfa.
 Flattergeist, der; csélesap-ság, csapodárság, ledérség, lehkeség; csélesap, csapodár, ledér, lehke, (ember).
 Flatterhaft, mn. és ih. csélesap, csapodár, lehke; csapodárul, ledéren, lebkön.
 Flatterhaftigkeit, die; csélesapság, csapodárság, ledérség, lehkeség.
 Flatterig, l. Flatterhaft.
 Flatterfrant, das; laza, leveles káposzta.
 Flatterling, der; lepke, pillangó; lehke, csélesap, (ember).
 Flattern, k. röpkedik, röpdöz, röpös, szállong; lobog; mit den Flügeln —, szárnyával vergődni v. röpködni.
 Flatterstun, l. Flattergeist.
 Flau, mn. erőtlen, gyöngö; izetlen, (hor ic.): langyos, hamvadt, (szerelem ic.); die Waaren werden —, nem kapják v. keresik már az árukat.
 Flane, das; vigálykók távol. (festőknél).
 Flanen, es. öhlic, öhlöget, (ruhát); érczet mos.
 Flanigkeit, die; erőtlenség, gyöngeség.
 Flaum, der; pelyh, pih, piho.
 Flaumbart, der; pihes szakáll.
 Flaumbartig, mn. piheszakáll.
 Flaumfeder, die, l. Flaum.
 Flaumig, mn. és ih. pelyhes, pihos; [polyhosen, pihesen.
 Flaus, Flausch, der; fűt, (gyapjn ic.).
 Flause, die; szőhabető.
 Fläsi, der; kamasz, otromba.
 Fläsche, die; in, mócsing.
- Fleckenartig, mn. iunemi, mócsingos.
 Fleckenhaube, die; bőny-sisak, (boncztudományhan).
 Fleckenhaut, die; bőny.
 Flechtig, mn. inas, mócsingos.
 Flechte, die; fonadék, fonat; eserény; kas, kocsikas; sömör; hőrzonny; zuzmó, bõrmoh; filigrán esővesesiga.
 Flechten, es. és vh. rh. fon, (koszorút, kast ic.), beson, összefon, (haját ic.); tokereg, tokergőzik, kun-korodik — gehen, elillanni, elinalni; einen auf das Rad —, valakit keréken törni.
 Flechten, das; fonás.
 Flechtweibe, die; kötő nő, porond.
 Flechtwerk, das; fonadék, fontmü.
 Fleck, der; darab, dűld; egy darab, (rét ic.); hely, tór; folt; darab, (pászto ic. 'szipkának ic.); köcsöle, kötény; folt, mocsok; paczal; geht nicht vom Fleck, nem mozdul helyéből, nem akar menni; er hat den Kopf auf den rechten Fleck, helyén van az eszo.
 Fleckensmacher, der; folt-tisztító.
 Flecken, der; folt; mocsok, pecsét; mezdvárós; hiha, fogyatkozás.
 Flecken, es. és k. megfoltoz, foltot volt (ra, re); lapit; laposra vor (sodronyt); mooskol, pecsétet ujt; elmocsokolódik, elszennyazódik, foltot kap; halad, elmegy.

Fleddieber, das; patécsos
láz.
Fledig, mn. foltos; habos,
tarkás; moeskos, peesé-
tes.
Fledfugel, die; foltiszító
gömb.
Fledermaus, die; böregér,
denevér.
Fledermausblume, die; de-
nevér-golgota.
Flederrabe, die; pülc-de-
nevér.
Fledermisch, der; tollseprő.
Flegel, der; esóp; kamasz,
goromba, neveletlen, (em-
ber).
Flegeln, die; gorombaság,
neveltelenség.
Flegelhaft, mn. és ih. ka-
masz, goromba, neve-
letlen; kamaszul, go-
rombin, neveletlenül.
Flehen, k. és es. esedezik,
eseng, esenkedik, esde-
kel, könyörög, remény-
kedik, rimánykodik.
Flehen, das; esedezés, e-
senkedés, reménykedés,
rimánykodás.
Flehenlich, mn. esedező,
reménykedő. —, ih. ese-
dözleg, reménykedőleg.
Fleisch, das; hús; hél, hús-
os rósz, (dinnnyónál ha-
raezknél ic.); test, testi
hajlandóságok.
Fleischbauf, die; vigószék,
mészárszék; huján - tárt
omló.
Fleischbrud, der; hússórv.
Fleischbrühe, die; húslé.
Fleischbündel, das; húsnya-
láb.
Fleischbeisen, das; húsoló-
vas.
Fleischer, der; mészáros,
húsáros

Fleischergang, der; haszta-
lan járat v. fáradozás.
Fleischergewicht, das; hús-
mérleg.
Fleischerhandwerk, das; mé-
szárosság, húszároság.
Fleischerhund, der; szelin-
dek, mészáros kulya.
Fleischerknecht, der; mészá-
rosinas, húszárosinas.
Fleischerin, mn. testi, hús-
hól való.
Fleischestuck, die; testiság.
Fleischfarbe, die; testszín.
Fleischfarben, mn. testszínü.
Fleischfah, das, Fleischflü-
del, der; hússzó edény;
húsos hordó.
Fleischfressend, Fleischfressig,
mn. húsvő.
Fleischgabel, die; abárló-
villa, abárvilla; hús-, v.
hurkangató villa.
Fleischgewürsch, das; husany;
pöfeteg.
Fleischhaden, der; húsho-
rog.
Fleischhauer, l. Fleischer.
Fleischicht, mn. húsnemü.
Fleischig, mn. húsos.
Fleischkammer, die; húska-
mara.
Fleischkloß, der, Fleischkloß-
chen, das; húsgombóc,
húsgöldény.
Fleischkorb, der; húskosár,
húszatyor.
Fleischleim, der; porzsa
mexga.
Fleischlich, mn. és ih. tes-
ti; testikép, testilég.
Fleischlichkeit, die; testiság,
állatiság.
Fleischmachend, mn. húsnö-
vesztő, húsnovelő.
Fleischmade, die; nyú.
Fleischmarkt, der; húspi-
aca.

Fleischmaße, die; hústö-
meg.
Fleischmaul, das; húsked-
velő.
Fleischmesser, das; kony-
hakés.
Fleischpöfete, die; húso-
bólos.
Fleischscharren, der, l. Fleisch-
bauf.
Fleischschänder, der; húsbecsü-
lő, húszárszabó.
Fleischschuitt, der; húszze-
let.
Fleischseite, l. Aufseite.
Fleischstiefe, die; hússát,
húsétek.
Fleischsteuer, die; húsdó.
Fleischsuppe, die; húsvé-
Fleischtag, der; húsvő-
nap.
Fleischtare, die; húszársza-
hás.
Fleischtheile, t. húsrészek,
húso részek.
Fleischtopf, der; húsfazék,
húsofazék.
Fleischwaare, die; húsrü.
Fleischwaage, die; húsmér-
leg.
Fleischwarze, die; húshírh-
eső, húszömöles.
Fleischwurst, der; húso-
vés.
Fleischwunde, die; húsch.
Fleischwurß, die; kolbász.
Fleischweind, der; hústizod,
húsdézsma.
Fleischzeit, die; hústidő.
Fleiß, der; szorgalom, mun-
kásság, ipar, ügyekzet.
— anwenden, ügyekezni,
iparkodni, rajta lenni;
auf sein — anwenden,
minden erejéből rajta len-
ni; mit —, szántászü-
dőkkel, kőszakarrva; nagy
gouddal; munkával.

Fließig, mn. szorgalmas, iparkodó, munkás, ügyekező. —, ih. szorgalmasan, iparkodólag, ügyekezve.

Flennen, k. vigyorog; picesug.

Fliefchen, cs. lapít, olkilapít; agyarog, vicsog. vicsorog, (-ra, re). fogait vicsoritja v. vicsorogtatja, száját elhúzza (valakire).

Fliefchshüh, der; kiálló fog.

Fliesen, cs. foltoz, ki-, megfoltoz.

Fliesen, daš; foltozás, foltoztatás.

Fliesen, der; folt.

Fliesen, der; foltozó.

Fliesen, die, l. daš Fliesen.

Fliesenohu, der; foltozóhár, foltozódij.

Fliesen, die; füstölt föld.

Flieswerk, daš; foltozott munka, férczmű.

Flieser, der; gypű hodza; hodza; orgona-lila, orgonafa, szolenczo.

Fliesermaß, daš; hodzanod-sűrű.

Fliese, die; légy; czél, czélpont. (puskán); eine wüste —, korhol; die spanische —, kőrishogár.

Fliegen, k. rh. röpül, száll; lobog.

Fliegend, mn. röpülő, szálló; hullámzó, lobogó, úszó (haj, zászló st.); röpke, (hír, lap, gondolat st.).

Fliegenbaum, der; sima szilfa, alisfa.

Fliegenblume, die; költövelű koshor.

Fliegendreß, Fliegenföhmiß, der; légyzar, légymocskok.

Fliegenfinger, der; légykapó, (madár).

Fliegenfaße, die; légyosapta.

Fliegengarn, Fliegenweb; daš; szúnyogháló, (lovakra).

Fliegengift, Fliegenpulver, daš; légymaszlag, légyvesztő.

Fliegenflatsche, Fliegenflappe, die; légycsapó, légyütő.

Fliegenföhnpörr, l. Fliegenfinger.

Fliegenföhwanne, der; légyölő galocza.

Fliegenföhwarm, der; légyraj.

Fliegenwadel, der; légyűző, légyverő.

Fliegen, k. és cs. rh. fut, szalad, távozik (-tól, tól, elött), kerül röpül, hirtelen omlalik, (az idő); fut, szalad (hoz, hoz), moudókat keres, (-nál, -nál).

Fliegen, daš; futás, szaladás; távozás; kerülés.

Fliehkraft, die; közepfutó erő.

Fliese, die; nógyszögű kő v. téгла (padozatnak st.).

Fließ, daš; fűrt, (gyapju, haj st.); gyapjas bőr, gyapju.

Fließ, der; csormely, patak.

Fließblattern, t. öszefolyó oszcs v. himlő.

Fliese, die, l. Fließfeder.

Fliesen, k. rh. foly. (a' víz, vör st.); hullámzik, úszik (a' haj st.); meg-

olvad, folyóvá lesz (az óu st.); fut, (a' gyertya); foly, fut. (a' láb, seb); itat, szítat, (a' papiros); ered, jö, származik.

Fließend, mn. és ih. folyó; itató v. szítató.

Fließgolt, l. Fließgolt.

Fließpapier, daš; itató v. szítató papíron.

Fließritter, der; aranygyapjas vitőz.

Fließwaßer, daš; folyóvíz; nyirk.

Fliese, die; érvágó; szonyogcs-csóve.

Flimme, die, l. Fließfeder.

Flimmer, der; csillám.

Flimmern, Flimmen, k. csilllog, csillámlik, pillang, pillang.

Flinder, der; érczpillangó.

Flint, mn. és ih. sürgő, vidor, gyors, serény, ügyes; fűrgőn, vidorúl, gyorsan, serényen.

Flinten, Flintern, l. Flintmern, Flittern.

Flinterchen, l. Flitter.

Flinte, die; puska.

Flintenfolze, die; puska-ágy.

Flintenkrüßer, der; puska-tiaszlító.

Flintenlugel, die; puska-golyó, puskaalaca.

Flintenlauf, der; puska-csó.

Flintenbahn, der; puska-ágy.

Flintenschloß, daš; puska-szerszám v. lakat.

Flintenschloßblech, daš; puska-szerszám' lomeze.

Flintenschuß, der; puska-tok.

Flintenschuß, der; puska-lóvós.

Flintenbüchse, der; puska; gyalog katona.
 Flintenstein, der; puska-
 kő.
 Flintglas, das; csőüveg.
 Flisperm, Fliseru, es. susog, suttog.
 Flisperm, das; susogás, suttogás.
 Flitschrose, die; pipacs.
 Flitter, der, és die; pillangó, pillantyú; tokás lapics. (növény).
 Flitteramboß, der; pillangóülvő.
 Flitterglanz, der; csillám.
 Flittergold, das; pillangó-
 lemez.
 Flittergoldschläger, der; pillangólemezverő.
 Flitterhaube, die; pillangós fejkötő.
 Flittern, k. caillong, caillam, caillamlik, pillog, pillang.
 Flittersand, der; pillogó fövény v. homok.
 Flitterschein, Flitterschimmer, der; csillám.
 Flitterschläger, der; pillangóverő.
 Flitterschuh, ter; pillangós csipő.
 Flittersilber, das; pillangóezüst.
 Flitterviole, die; mézes hót.
 Flittid, der; szárny; kar.
 Flitbogen, der; kőív.
 Flitbogenpfeil, der; nyíl.
 Flitdchen, das; piheosko, pelyhecske.
 Flode, die, Floden, der; pih, pilyh.
 Floden, es. és k. pihez, pihés csapatt v. ver; pihezik, pihet ereszl.
 Flodenblatt, das; nyiredékes ág.

Flodenblume, die; csükul-
 lő; vasvirág.
 Flodenkraut, das; vasvirág.
 Flodentuch, das; daróc-
 posztó.
 Flodfener, das; szalmatűz.
 Flodicht, mn. pihealakú.
 Flodig, mn. és ih. pelyhes, pihes; pelyhesen, pihsen.
 Flodseide, die; fátolselyem.
 Flodwolle, die; nyiredékgyapju.
 Flod, der; bolha; einem einen — ins Ohr setzen, valakit nyugtalanaságha ejteni.
 Flodhaant, der; bolha-sor-
 tecsék, bolhafü.
 Flodbiß, der; bolhaecipés.
 Flodh, es. bolhaz, bolhazkedik.
 Flodfaße, die; bolhafogó.
 Flodfarbe, die; bolhaszín.
 Flodfarben, Flodfartig, mn. bolhaszínú.
 Flodig, mn. és ih. bolhás; bolhásan.
 Flodkraut, das; bolhafü; borzedt kőviz; csombor; hódos cikaszár, hunyorfü.
 Flodpfeffer, der; hórson cikaszár, obgyömbör, lőgyfü.
 Flodsame, der; bolha-
 üti, bolhafü; bolhamag.
 Flodsch, l. Flodbiß.
 Flor, der; fátol; virágzás; virágzás' ideje; divat, díszlet.
 Florband, das; fátolazalag, fátolpántlika.
 Florbinde, die; fátolvő.
 Florer, mn. fátol-, fátolból való.
 Florer, das; forint.

Florentiner, der; Florenzi.
 Florentinisch, mn. florenzi.
 Florenz, das; Florenz. (város).
 Floretband, das; fátolselyemszalag.
 Floretscheide, die; fátolselyem.
 Florett, das; vívósúly.
 Florflege, die; fátolka.
 Florgerwand, das; fátolruha.
 Florhaube, die; fátolfej-
 kötő.
 Florhut, der; fátolos kalap.
 Florieren, k. virágzik, díszlik.
 Florleib, das; fátolruha.
 Florstraß, der; safrány szelkence.
 Florstücher, die; fátol.
 Florstücher, die; fátol-
 tény, fátolközcsele.
 Florstuhl, der; fátolszo-
 váta.
 Florstuch, das; fátolkendő.
 Florweber, der; fátolsző-
 vő.
 Flor, das; tutaj, szál, talp, szállhajó, talphajó; folyóvíz.
 Florhaant, das; szállhivatal.
 Florhaach, der; szállpatak.
 Florband, das; tutajgúza.
 Florbauchel, das; usztatott épületfa.
 Florbaum, der; usztatottfa.
 Florbeamte, der; szálltiszti.
 Florbrüde, die; talphid, szállhid.
 Florbutter, die; olvasztott vaj.
 Florste, die; uszószárny; para.
 Florke, die; tutaj, szál, talp, szállhajó, talphajó; szálltatás.

F188en, cs. úsztat, vizen
ereszt v. leereszt, (fát,
ic.); feljart, ereszt, (te-
jet a' gyermek' szájába
ic.); fölöz (tejet); öblít,
kiöblít, (ruhát); megol-
vaszt. —, k. úszik.

F188en, das; faúsztatás.

F188er, der; tutajos.

F188feder, die; uszószárnny.

F188fuß, der; uszóláb.

F188füßig, mn. uszólábú.

F188geräthigkeit, die; szál-
jog.

F188graben, der; faúsztató
csatorna.

F188hafen, der; tutajho-
rog.

F188handel, der; szálkeres-
kedés, talpkereskedés.

F188holz, das; úsztatott fa.

F188mann, l. F188er.

F188meister, der; tulajmos-
ter.

F188ordnung, die; faúszta-
tási rend.

F188platz, der; észtatott
tíz' rakkhelyo.

F188recht, das; faúsztatási
jog.

F188reiter, der; faúsz-
tatási irnok.

F188tisch, der; száltó.

F188wehr, das; szálrekesz.

F188wiede, die; tutajgúsz.

F188zeit, die; faúsztatás'
ideje.

F188ze, die; fuvola, haránt-
sip; csöve.

F188ten, k. fuvolász.

F188tenbohrer, — macher,
der; fuvolakészítő.

F188tenfutter, das; fuvolatok.

F188tenvieler, der; fuvolász.

F188tenstück, das; fuvolista
készült hangmú; fuvol-
lárcsú.

F188tenten, der; fuvolahang.

F188tenuhr, die; fuvolászóra.

F19ott, mn. és ih. uszó,
vizen lebegő; — leben,
kedvére élni, hőven élni;
ein Schiff — machen,
megfeneklett hajót elin-
dítani.

F19ott, das; tejföl.

F19otte, die; hajóhad, ha-
jóaerog.

F19ottenfahrer, der; hajó-
hadvezér.

F19ottgrad, das; bütökös
eesetpázsít.

F19ottille, die; hajóhadcsapat.

F19ottmilch, die; tejföl.

F19ög, das; telep, (há-
nyákban).

F19ögherg, der; telephegy.

F19öge, die; nagy száj.

F19öberg, das; telepércz.

F19öggebirg, das; telep-
hegység.

F19ögweise, ih. telepenként,
telepkben.

F19üh, der; átok; szitok
káromkodás; átkozás,
megátkozás, átkozódás,
szitkozódás.

F19üheid, der; átokeskü.

F19ühen, k. és cs. átkoz,
megátkoz, átkozódik; szit-
kozik; káromkodik,
káromol, megkáromol.

F19ühenwürth, mn. átkos,
átkozatos; káromlatos.

F19üher, der; átkozódó;
szitkozódó; káromkodó.

F19üht, die; futás, szala-
dás; sietség; menedék;
sor; die — nehmen, er-
greifen, megfutamodni,
futásnak v. szaladásnak
vonní magát; den Feind in
die — schlagen, az ellonsó-
get megazasztani; sie-
ben Fenster in einer —,
hét ablak egy sorban.

F19ühten, k. és cs. el-
mozgás, el- megazalad

(menekvés' ügyéért) :
batorságon helyre herd
v. visz v. takarít.

F19ühten, das; futás, szala-
adás.

F19ühtig, mn. futó, szala-
dó, (had); szökevény ;

futós, szaladó, sehes,
gyors, (ló); mulékony,
röpke, (öröm ic.); szál-
lékony, (kéacs ic.);

hullámzó, lobogó, (ru-
ha); hamar, könnyed,
sehes, sietve készült
(munka). —, ih. siet-
vést, könnyeden.

F19ühtigkeit, die; muló-
konyság; szállékonyság;
hamarság, gyorsaság, se-
besség; sebtosság, siet-
ség.

F19ühtling, der; szökevény;
csélesap, vizeszü.

F19ühtreue, die; menedék-
gödör, (vadászoknál).

F19ühtwürdig, mn. és ih.
átkozatos; átkozatosan.

F19üß, l. F19änge.

F19uder, das, l. Gerinne.

F19ug, der; röpülés, szállási
aerog v. falca (röpülő vad-
réce ic.); kijáró v. röpü-
lő hely v. lyuk, (húgon,
kaplaron ic.); előröpu-
lés' ideje 's telepedés'
helyo (vadludaknak ic.);

szárnybokor, szárnyék-
pár, (csimertudomány-
ban); einen Vogel im
F19uge schießen, röplőbeu
löni madarat; einen Bals
ten im F19uge fangen,
szálltában megkapni a'
labdát.

F19ugbreite, die; gyűjtő v.
munkás mól.

F19ügel, der; szárny, szár-
nyék; szárnyékzongora;
szélvitorla, hadszárnny

- szárny, (épületé, ablakó st.); die — hängen lassen, szárnyait el- v. leeresztetni, búsnlmi, szomorkodni; sich die — verbrennen, ujját megégetni, pórul járni.
- Flügeladjutant, der; szárnyeksegéd.
- Flügelbauer, der; szárnyekzongora - készítő.
- Flügeldecke, die; szárnyfüvel, (bogaraknál).
- Flügeldeck, der; oldalgát.
- Flügelstern, der; repő, (üdvény).
- Flügelsternig, mn. és ih. szárnyalaku; szárnyalakulag.
- Flügelstange, die; szárnyas fejkötő.
- Flügelhorn, das; vadász-kürt.
- Flügelhut, der; szárnyas kalap.
- Flügelig, mn. és ih. szárnyas, szárnyekos; szárnyasan, szárnyekosan.
- Flügelruhe, das; szárnyas ruha.
- Flügelstücken, das; sík-szárny, (kótszárnyu bogaraknál).
- Flügelstahl, mn. szárnyas szegett.
- Flügelstiel, mn. és ih. szárnyatlan; szárnyatlanul.
- Flügelmacher, l. Flügelbauer.
- Flügelmann, der; szárnyintő.
- Flügelmantel, der; szárnyas köpönyeg.
- Flügelmuster, der; röpixom.
- Flügelmühle, die; szárnyas sika.
- Flügelst, es. szárnyas, felszárnyas; megszárnyal. megszárnyas.
- szárnyon v. szárnybaló, szárnyát ellövi.
- Flügelnerve, der; röpidég.
- Flügelstern, Flügelstern, das; szárnyas ló.
- Flügelstange, die; szárnyas oszlop v. sróf.
- Flügelstange, die; szárnyhegy.
- Flügelstern, das; szárnyas állat.
- Flügelstern, das; szárnyas kapu.
- Flügelstern, die; szárnyas ajtó.
- Flügelstern, das; malomvitorla.
- Flügelstern, das; hároms, apró marha, enni való madarak.
- Flügelstern, mn. szállós, röppelhető, anyányi, (sók madár).
- Flügelstern, das; méhész.
- Flügelstern, der; héra, vadzab.
- Flügelstern, das; kijáró lyuk; (kelenczén, húgon st.).
- Flügelstern, ih. tüstönt, azonnal.
- Flügelstern, der; futó homok.
- Flügelstern, das; röpten-lövés, röptében-lövés.
- Flügelstern, die; szállirat.
- Flügelstern, der; röpten-lövő, röptében-lövő.
- Flügelstern, die; kövi naspolya.
- Flügelstern, die; csizma kankalin, sülvirág.
- Flügelstern, k. csillag; hiltent.
- Flügelstern, die; mező, határ. (lakhelyhez tartozó); alkmező, rónasöld, mezőszög; virány; tornász; pítvar.
- Flügelstern, das; telekkönyv.
- Flügelstern, Flügelstern, k. és es.
- határoz, határt hány; határt jár.
- Flur, der; mezőcsész; gyöpmester.
- Flurgang, der; határjárás; mezőjárás.
- Flurgott, Flurengott, der; mezőisten.
- Flurgraben, der; határárok.
- Flurgrenz, die; mezőhatár.
- Flurrecht, das; határjog.
- Flurregister, l. Flurbuch.
- Flurschülze, der; mezőcsész.
- Flurstein, der; határkő.
- Flus, der; folyás; folyam, folyóvíz; olvadás, megolvadás; érezolu; vasolu; olla; szines és üvegnyemű kovacs; folyókovacs; einen — durchwaten, átgázolni v. meglábolni a' folyamot; Eisber in — bringen, az ezüstöt megolvasztani.
- Fluswohnung, der; vízmelléki.
- Flusartig, mn. eszűnyemű.
- Flusbad, das; folyamfürdő, Flusbad, l. Flusbad.
- Flusbarthaus, der; márná.
- Flusbad, das; folyam' medro v. árka, v. ágya.
- Flusblume, die; aranygyopár.
- Flusbad, der; folyami süger.
- Flusbräuen, der; darida, (hal).
- Flusbrücke, Flusbrücke, die; folyami orsóhal.
- Flusbüchse, die; oluportmillye.
- Flusbrücke, das; oluvas.
- Flusbrücke, die; oluföld.
- Flusfahrtzeug, das; folyami jármű.
- Flusfall, der; folyam' adás.
- Flusbrücke, das; eszűláz.
- Flusbrücke, der; folyami hal.

Flyßgold, *das*; mosott arany, aranypor.
 Flyßgott, *der*; folyamisten.
 Flyßia, *mn.* folyi; hig; olvadt.
 Flyßigkeit, *die*; folyóság, hígság; folyóság, folyadék.
 Flyßkammerfrant, *das*; parti surló; úszszakáll.
 Flyßkarpfen, *der*; folyami ponty.
 Flyßkiesel, *der*; folyami bókasi v. kovakő.
 Flyßkrebs, *der*; folyami rák.
 Flyßmesser, *das*; húsolókés.
 Flyßmilch, *die*; szilveszta.
 Flyßofen, *der*; vaskoh.
 Flyßpferd, *das*; viziló.
 Flyßpflaster, *das*; csúszelvényes tapasz.
 Flyßrecht, *das*; folyami jog.
 Flyßsand, *der*; folyami fövény v. homok.
 Flyßsäure, *die*; oldasav.
 Flyßschiff, *das*; folyami hajó.
 Flyßschiffahrt, *die*; folyami hajózás.
 Flyßschiffbrücke, *die*; folyami teknősbéka.
 Flyßschnecke, *die*; folyami csiga.
 Flyßschwamm, *der*; folyami szivacs.
 Flyßseite, *die*; folyamra fekvő v. néző oldal, rész, (háza st.).
 Flyßspath, *der*; folyókövacs.
 Flyßstein, *der*; folyami kő; oldakő; láva.
 Flyßstoff, *der*; csúszkelmo, csúszanyag.
 Flyßtafel, *der*; náthapor.
 Flyßwasser, *das*; folyamvíz.
 Flyß, *die*; áradás; vízár; vízalulás; árvíz; tengerár v. dagály; hullám. *hab*; *st.* özőn.

Flythanker, *der*; árhorgony.
 Flythbett, *das*; folyam' medre; malomválu.
 Flythdelch, *der*; árgát.
 Flythgen, *k.* és *sz-n.* áral, dagad; hullámszik, zajlik (a' szonvedelem st.); özőnlik. —, *cs.* elragad, elhord, elvisz (árként).
 Flythhafen, *der*; árrév.
 Flythwerk, *das*; érczrekesz, (folyamokban).
 Flythzeit, *die*; tengerár' ideje.
 Foete, *die*; alsó elővitorla; tarka gém.
 Foetmarz, *der*; előárbocz' kosara.
 Foetmat, *der*; előárbocz.
 Foetra, Foetraße, *die*; elővitorlarúd.
 Fofegel, *das*; alsó elővitorla.
 Fofstange, *die*; előárboczhegy.
 Fofwand, *die*; előárbocz' üreg köttele.
 Foderu, l. Forderu.
 Föderu, l. Föderu.
 Foflen, *das*, l. Foflen.
 Fofsen, l. Fofsen.
 Fofhu, *die*; alazól, déli szél.
 Fofre, *die*; pisztráng.
 Fofre, Fofre, *die*; ordei fenyő; fenyő, (köt v. több levelkével egy egy bokrocskában).
 Fofren, *mn.* fenyő-, fenyőfából való.
 Fofrenbad, *st.* l. Fofrenbad st.
 Fofne, *die*; következés, következmény; következtetés; engedelmesség; szófogadás; sor, rend; jövőndőidő; folytatás; — *tennen*, szót fogadni, engedelmeskedni; *in der*

—, *azután*; *ezután*; *in der* — *der Zeit*, idő' jár-tával v. multával; *in ein-ner* —, egy sorban v. rendben, egymás után; *zu* — *des*, *der* . . . , . . . *nak*, . . . *nek* következtetésben; . . . *szerint*; — *ziehen*, következtetni.
 Fofgeleistung, *die*; engedelmesség, szófogadás.
 Fofgen, *k.* (auf -al), következik (után), követ (hivatalban st.); (aus -sal), következik, foly, (ból, ből); (3-dik ejtéssel), követ, kísér, (halottat st.), utána megy; engedelmeskedik, szót fogad (tanácsnak st.), követ, (példát, szót st.).
 Fofgend, *mn.* következő, következő; *jövö*, *jövendő*; egymásután következő.
 Fofgends, *ih.* következőleg, következőkép.
 Fofgenlos, *mn.* következősek nélküli.
 Fofgenreich, *mn.* nagy és sok következősü, következtetésekben — *gezdag*.
 Fofgericht, Fofgerichtig, *mn.* és *ih.* következtetés; következtetésen.
 Fofgerichtigfeit, *die*; következtetésesség.
 Fofgern, *cs.* következtet.
 Fofgerung, *die*; következtetés; folyadék.
 Fofgeföhluß, *der*; következtetés.
 Fofgewest, *die*; *jövendő* *lor* v. *villág*.
 Fofgewidrig, *mn.* és *ih.* következtetlen; következtetlenül.
 Fofgewidrigfeit, *die*; következtetlenség.

Folgetelt, die; jóvendőség, jóvendő idő.

Folgtätig, ih. következőleg, következőskép, tehát.

Folgsam, mn. és ih. engedelmes, szófogadó; engedelmesen, szófogadólag.

Folgsamkeit, die; engedelmesség, szófogadás.

Foliant, der; ívnagyságu könyv.

Folsto, das; ívnagyság; ívnagyságu könyv; ein Blatt im —, sült bolond.

Folster, die; kínatkotmány; kivallatás, kínzás; kín, gyötrelom, mardozás.

Folsterbank, die; kintpad.

Folsterer, der; kivallató.

Folstererth, das; kinezsköz, kinaszer.

Folsterkammer, die; kivallató kamara.

Folsten, es. kivallat, kintpadra húz; kinez, gyötör, merdoz (szemrehányásokkal st.).

Folsterpein, Folsterqual, die; kivallás; gyötrelom, kín.

Folsterstube, die; kivallató szoba.

Folsterung, die; kivallatás; kínzás.

Folsterzeug, das; kinezsköz, kinaszer.

Fontaine, l. Springbrunnen.

Fontaneu, das; folyóseb, gonykutacs; fejlágy, fajtakacs; — setzen, gonykutacsot v. folyósebet nyitni.

Fontaneueffnung, die; gonykutacsnyitás.

Foppen, es. kötekedik, kötdök, ingerkedik, (-val, -vel).

Fopper, der; kötekedő, kötdök, ingerkedő.

Foppereh, die; kötekedés, kötdök, ingerkedés.

Förder, l. Ferner, Weiter.

Förderlich, mn. hasznos, használatos.

Fördern, es. kíván, megkíván; einen vor die Klinsge —, valakit párviadalra v. szálkardra hinni; einen vor Gericht —, valakit megidéztetni, törvény elébe idézni; einen zu sich, vor sich —, valakit magához parancsolni, maga elébe hivatni.

Förderer, es. tovább küld, szállít v. visz; siettet; előmozdít, elősegít; el-, kitakarít, el-, kihord, (bányászoknál); einen Geseßten —, mesterlegénynek munkát adni. —, vh. siet; Förderer dich, siess, lass hozzá. —, sz-n. meggy, sikerül, díszlk.

Förderlich, das; előmozdítás, elősegítés; el-, kitakarítás, (bányászoknál); segély, segítség.

Förderlich, mn. és ih. elősegítő, használatos; gyors, siető; gyorsan, sietve.

Forderung, die; kívánás, megkívánás; kívánság; követelés; idézés; kihívás.

Förderung, die; előmozdítás, elősegítés; kitakarítás, (bányászoknál); siettetés; elkészülésre mozgató munka, (kézműveseknél).

Förste, die; pisztráng.

Förstebach, der; pisztrángos patak.

Förstebaug, der; pisztrángfogás.

Förstentisch, der; pisztrángos tó.

Förstel, die; vasvilla; ganajhánnyóvilla.

Försteln, es. felvilláz, villára szúr v. vesz.

Först, die; alak, kép, forma; mód, szer; minta; nach getähnlicher —, szokott mód szerint; in — Rechtsens, törvény szerint, törvényszeresen.

Formalsten, t. Formalität, die; bevett szokás, szer-tartás.

Format, das; könyv' rétnagysága.

Formband, das; mintaszí-neg, (kalaposoknál).

Formband, die; mintapad, (ágyúöntőknel).

Formbar, mn. alakítható, formálható.

Formbreit, das; mintadesz-ka, (ágyúöntőknel).

Formel, die; mód, forma.

Formen, es. alakít, formál, képel.

Formenmachen, das; mintakészítés.

Formenmacher, der; mintakészítő.

Formenschneider, das; mintafaragás, mintavésés.

Formenschneider, der; mintafaragó, mintavéső.

Former, der; mintáz.

Formerde, die; mintaföld.

Formstache, die; mintapatacz, (éremműveseknél).

Formstut, das; mintatok, (aranyverőknel).

Formgriffel, der; mintakés.

Formholz, das; mintafa.

Formig, mn. és ih. (összetételben), -alaku, -képű, -szabásu, -formu,

- dad, ded; -alakulag, -képileg, -szabásulag, -formán, -dadon, -deden.
- Formitru, cs. és vh. alakít, képel, formál; alakúl, szorkeződik.
- Formtopf, der; mintafej, (hajfodorítóknál).
- Formtugel, die; mintagömb, (éremműveseknél).
- Formulabr, die; mintagyűrő, (éremműveseknél).
- Förnstich, mn. és ih. módszeres, helyes, illendő, formasszerű; módszerezsen, helyesen, illendően, forma szerint.
- Förnstichkeit, die; módszeresség, helyesség, illendőség.
- Formlos, mn. és ih. alakatlan, formátlan; alakatlanul, formátlanul.
- Formmeister, der; mintamester, (kohoknál).
- Formpresse, die; mintasajtó, (aranyverőknél).
- Formsaub, der; mintafővny, mintahomok, (éremműveseknél).
- Formstift, die; mintakorong, (görönecsőreknél).
- Formstath, der; mintakovacs, (éremműveseknél).
- Formspindel, der; mintatorzó, (ágyuatóknél).
- Formstempel, der; mintabélyeg, (könyvkötőknél).
- Formstein, der; mintafészek.
- Formstöß, der; kestyűsim.
- Formstück, das, l. Formstein.
- Formstück, der; mintaszal.
- Formzug, das; mintaszor.
- Förstbegier, Förstbegierde, die; vizsgaság.
- Förstbegierig, mn. és ih. vizsga; vizsgán.
- Förstheisen, das; kulasz.
- Försthen, k. és cs. kördezősködik, tudakozódik; vizsgálódik; nyomoz, vizsgál.
- Försthen, das, l. Förstnung.
- Försther, der; nyomozó, vizsgáló, vizsgálódó.
- Förstnung, die; kérdézősködés, tudakozódás; vizsgálódás; nyomozás, vizsgálás; nyomozat, vizsgálat.
- Först, der; erdő, erdőség, eszre, haraszt, pagony.
- Först, der; földolom, tetőgerincz.
- Förstamt, das; erdőhivatal, erdőtisztviség; erdőszék; ein — halten, erdőszéket tartani v. ülni.
- Förstauschlag, der; erdőbecsü.
- Förstaussther, der; erdőügyszó, erdőfelügyelő.
- Förstbaum, der; erdőfa; vadonfa.
- Förstbaumzucht, die; erdőtenyésztés.
- Förstbeamte, der; erdőtiszt.
- Förstbediente, der; erdőszolga.
- Förstbesizer, der; erdőbirtokos, erdőtulajdonos.
- Förstbejirt, der; pagony, erdőszak.
- Förstbrühe, die; erdőbirság.
- Förstbuch, das; erdőtervénykönyv; erdőszkönyv.
- Förstebistahl, der; erdőlopás, falópás.
- Förstdiener, der; erdőszolga.
- Förstdiener, der; erdőszolgálat.
- Förstler, der; erdősz, erdővadász, pagonyvadász.
- Förstleren, die; pagony; erdőszlak; erdőszgyűlés.
- Förstlich, Förstlich, mn. erdőszeti.
- Förstrevell, der; erdőrontás.
- Förstrevler, der; erdőrontó.
- Förstrohne, die; erdőszakmány, erdőrobot.
- Förstgarbe, die; irtoványkőve, irtoványtized.
- Förstgefälle, die; erdőjövvelon.
- Förstgericht, mn. erdőszetértő.
- Förstgerichtigelt, die; erdőtulajdonossága.
- Förstgericht, das; erdőszék.
- Förstgerese, das; erdőtervény.
- Förstgewächs, das; erdőnövény.
- Förstgrenze, die; erdőhatár.
- Försthans, das; erdőszház.
- Försther, der; erdőtulajdonos.
- Förstherrschafft, die; erdőuraság.
- Försthüter, Förstrecht, Förstläufer, der; erdőkerülő, erdőőrsz.
- Förstlehen, das; erdőhűbér.
- Förstlehrauslast, die; erdőtanintézet.
- Förstmann, der; erdősz.
- Förstmäßig, mn. erdőszeti.
- Förstmeister, der; erdőmester.
- Förstmiethe, die, l. Förstzins.
- Förstsrath, der; erdőtanács; erdőtanácsos, erdőtanácsnok.
- Förstszuung, die; erdőszámadás, erdőszámvétel.
- Förstrecht, das; erdőjog; erdőtervény.
- Förstrechtlich, mn. erdőszeti; erdőszjogos.
- Förstregel, die; erdőszszabály.
- Förstrevier, das; pagony.
- Förstrichter, der; erdőbíró.

Forstfäule, die; erdőhatár- aszlop.	mozgat; elmozdul; to- vább tovább mozog.	Forstheffen, k. rh. (einem), elősegít, előmozdít.
Forstschreiber, der; erdőírnok.	Fortbringen, cs. rh. elvisz, elhord; tovább v. előbb visz; sít —, elélni, ma- gát eltartani.	Forstheftung, die; elősegítés.
Forstfäule, die; erdőasz- kola.	Fortbringung, die; elvitel, elszállítás; tovább vitel v. szállítás.	Forsthin, l. Hinfort, künstig.
Forstsecretair, der; erdőta- nácsai titoknok.	Fortdauer, die; tartás, el- tartás, megmaradás.	Forsthinzen, k. elsántít, el- sántikál, elbizsog.
Forststein, der; erdőhatárkő.	Fortdauern, k. tart, eltart, fenn-, megmarad.	Fortjagen, cs. elüz, elhajt, elkerget. —, k. elhajtát, elnyargal; folyvást va- dász.
Forstlung, die; erdő.	Fortdürfen, k. rh. elmehet, szabad távozni.	Fortkommen, k. rh. el-, kiszabadul, elmegy; to- vább v. előbb megy, ha- lad; nő, növekszik, te- rem; él, holdogul.
Forstverwalter, der; erdő- igazgató.	Fortfehlen, k. elsiet.	Fortkommen, das; el-, ki-, szabadulás, elmenetel; holdogulás, előmenetel; növés, termés; élelem, előlé.
Forstverwalteren, die; er- dőigazgatóság.	Fortfahren, k. rh. elmegy, (kocsin st.); tovább megy, (hajón st.); folytat, (mun- kát, beszédet), tovább dolgozik, tovább szól v. beszél. —, cs. rh. elvisz, elhord, (szekerem st.).	Fortkochen, k. rh. elmehet, tovább mehet.
Forstwesen, das; erdőszet.	Fortfliegen, k. rh. elröpül, elszáll; folyvást röpül.	Fortkriechen, k. rh. elcsusz, elmász.
Forstwirtschaft, die; erdő- gazdaság, erdőtenyésztés.	Fortfließen, k. rh. elfoly, elfolyton foly.	Fortkriegen, k. tovább ha- dakozik, a' háborút v. hadat folytatja.
Forstwissenschaft, die; er- dőszet, erdősztudomány.	Fortführen, cs. elvisz, el- hord, elszállít (hajón, kocsin st.); elvezet.	Fortlassen, cs. rh. elhocsát, elereszt.
Forstwissenschaftlich, mn. er- dőszeti, erdősztudományi.	Fortführung, die; elvitel, elhordás, elszállítás; foly- tatás; folyamat.	Fortlaufen, k. rh. elfut, elszalad, elszökik; tart (az út, kert st.), foly- ton foly, (a' lapok' száma).
Forstzettel, l. Forstzettel.	Fortgang, der; elmenetel; tartósság, tartás, mon- tel, folyamat; haladás, sík- ker; előhaladás, előmenet.	Fortleben, k. él, nem szün meg élni.
Forstzins, der; erdőlőbér, erdőlőpénz.	Fortgeben, k. és cs. rh. ad- adton ad; túl ad, (va- lamin).	Fortlebenen, cs. folyvást ta- nul.
Fort, ih. előbb, előbb, tovább; előre; folyvást, folyton; el-, tova; und so —, 's így tovább; — und —, in einem —, egy folytában, szünet nél- kül; — von hier, el in- nét; — mit dir, távozz, menj el; er ist —, el- ment, eltávozott; so —, tüstönt, mingyárt.	Fortgehen, k. rh. elmegy; utját folytatja; halad, előre megy, (valamiben).	Fortlebenen, cs. elmehet, elmarad.
Fortan, ih. ezután; tovább, odább.	Fortgehen, mn. folyamás, tartós, huzamos.	Fortmühen, k. rh. kényte- len elmozni; wir mühen —, el kell mennünk.
Fortarbeiten, cs. folytatja a' munkát v. dolgozást.	Fortgehen, os. rh. elemel.	
Fortbauen, cs. folyvást épít; tovább és v. dolgozik; (hányákban).		
Fortbeszen, cs. rh. elmar.		
Fortbellen, cs. elngat.		
Fortbettesen, cs. és vh. foly- vást koldul; koldulással tengeti v. tartja magát.		
Fortbewegen, cs. és vh. el- mondít; tovább tovább		

- Fortpaßen**, vh. eltakarodik, elvakarodik.
Fortpflanzen, cs. és vh. átültet; szaporít, elszaporít, tenyészt, terjeszt; szaporodik, tenyészik, terjed.
Fortpflanzen, die; elszaporítás, tenyésztés, elterjesztés; elszaporodás, tenyészés, elterjedés; tenyészés.
Fortreisen, k. elutaz; folyvást utaz; tovább utaz.
Fortreisen, cs. rh. elszakaszt, elránt; elragad, elkap (a' szenvedelem ic.). —, k. rh. tovább szakad v. hasad.
Fortreiten, cs. rh. ellovagol; tovább lovagol.
Fortrollen, k. elgörül, elgördül, elgörög, elhengerereg; tovább gurul, görgög, hengereg. —, cs. elgurít, elgörget, elhengerget; tovább gurít, görget, hengerget.
Fortrollen, cs. elmozdít, eltesz; tovább tesz v. taszít. —, k. elmozdul, elmegy; halad, előmegy.
Fortrollen, k. clevez; tovább evez.
Fortrollen, die; folytatás; nyújtvány, (bonczudománybau).
Fortrollen, cs. elvisz, eltakarít; elküld, eligazít, elereszt (szolgálatból).
Fortrollen, cs. küld, elküld.
Fortrollen, die; küldés, elküldés.
Fortrollen, cs. és k. rh. eltaszít, eltol, elmozdít; tovább hajít v. vet (a' küphelyen); elvakarodik, eltakarodik.
Fortrollen, k. és cs. elhajkózik; hajón elvisz.
Fortrollen, cs. rh. elüt, elver; megfutamat, elver; folyvást üt, ver ten ver.
Fortrollen, k. és vh. rh. elillan, alattomban elmegy, elszökik.
Fortrollen, cs. és k. szánon elhord, eltakarít; folyvást szánozik.
Fortrollen, k. rh. folyvást köszörül.
Fortrollen, k. elballag; tovább ballag.
Fortrollen, cs. elhurezol.
Fortrollen, cs. rh. folytat ír, folyvást ír, folytatja az írást.
Fortrollen, k. rh. előbb megy, tovább megy v. lép; halad, előmegy, boldogul, előmenetelt tesz.
Fortrollen, die; előmenetel, haladás.
Fortrollen, der; előmenetel; Fortrollen machen in . . . valamiben előmenni, haladni.
Fortrollen, cs. elhord, elvisz, elragad (a' viz).
Fortrollen, cs. előzik.
Fortrollen, k. elvitorláz; tovább vitorláz.
Fortrollen; cs. rh. elküld.
Fortrollen, cs. folytat.
Fortrollen, der; folytató.
Fortrollen, die; folytatás.
Fortrollen, k. rh. tovább énekel, folyvást dall.
Fortrollen, k. és cs. tovább játszik; folytatja a' játékokat.
Fortrollen, k. rh. elugrik; megugrik; tovább ugrik.
Fortrollen, cs. elállít, tovább állít; folytat.
Fortrollen, cs. rh. ellök, eltaszít; előre lök v. taszít; tovább lök v. taszít.
Fortrollen, cs. rh. elvisz.
Fortrollen, k. folyvást hűsül; folyvást gyászol.
Fortrollen, cs. rh. elhajt, elkerget, elűz; tovább hajt; folyvást hajt; folytat.
Fortrollen, k. és vh. elkotródik, eltakarodik, ellődül.
Fortrollen, k. rh. nő, jól nő, egyre nő, folyvást nő.
Fortrollen, k. tart, folyvást tart.
Fortrollen, mu. folyvásti, folyvást tartó.
Fortrollen, cs. elhengerít; elhengerget, elhőmpolyget.
Fortrollen, k. tovább megy, tovább utaz, folytatja utját.
Fortrollen, k. megy, utaz, vándorol; elvándorol; tovább vándorol.
Fortrollen, cs. elő; tovább fű; folyton fű.
Fortrollen, cs. rh. elutasít, elküld, eligazít, elparancsol.
Fortrollen, k. elillan, elszökik.
Fortrollen, k. rh. el akar menni; ed wird mit ihm nicht —, nem megy előre, nem boldogul.
Fortrollen, k. elgyökerezik, meggyökerezik, gyökeret ver.
Fortrollen, cs. rh. elhúz, olvon. — k. rh. elköltözik; elmegy, elutaz; tovább költözik; folyvást megy v. költözik.
Fortrollen, der; elmenet, elköltözés, eltávozás, eltaszítás.

Koffin, das; ásvány.
 Koffinisch, mn. ásványos.
 Courage, die; takarmány, marhaesőség, lóesőség, abrak.
 Fracht, die; terah; portókatereh; vitelbér, szállítási bér.
 Frachtkreuz, Frachttettel, der; terehlevél, viteljegyzék.
 Frachten, ca. szállít, visz (árut).
 Frachtfuhrmann, der; fuvaros, fuvarozó, terehfuvaros.
 Frachtkutsché, die; terehkoesi, szállítószekér.
 Frachtschiff, das; terehhajó, szállító hajó.
 Frachtwagen, der; terehhordó szekér, terehzekér.
 Frad, der; frakk.
 Fraktur, Frakturchrift, die; törtírás.
 Frage, die; kérdés.
 Fragen, ca. kérd, kérdez; einen um etwas, einen etwas —, valakit valami iránt, valakitől valamit kérdezni; nach einem —, valakiről v. valaki felől kérdezősködni v. tudakozódni; ich frage nicht darnach, nem gondolok vele, föl sem veszem; einen um Rath —, valakitől tanácsot kérni; es fragt sich, ob ic. kérdés, vajjon ic.
 Fragepunkt, der; kérdés, kérdéspont.
 Fragen, der; kérdés, kérdező, kérdezősködő.
 Frageweise, ih. kérdőleg, kérdőszóleg; kérdésenként; kérdeve.
 Fragewort, das; kérdészó.
 Fragezeichen, das; kérdőjel.

Fraglich, mn. kérdéses, kérdés alatti; említett.
 Fraiß, die; nyavalyatörés, nehéznnyavalya.
 Fragment, das; töredék.
 Fragmentarisch, mn. töredékes.
 Francisca, die; Francisca, (nőnév).
 Franciscaner, der; Ferencz-szerzetes.
 Franciscanerinne, die; Ferencz-apáca.
 Franciscus, Franz, der; Ferencz, (űnév).
 Franco, ih. hármentesen, szabadon (a' postabértől).
 Frau, und Frei, mn. és ih. szabad; szabadon.
 Franke, der; frank; francz, francia; európai keresztény, (keleten); frank, (pénz).
 Franken, Frankenland, das; Frankónia, (tartomány).
 Frankenwein, der; frank v. frankóniai bor.
 Frankfurt, das; — am Main, Majna-Frankfurt; — an der Oder, Odera-Frankfurt.
 Frankeisen, ca. hármentesít, (levelet).
 Fränkisch, mn. frank, frankóniai.
 Frankfurt, das; Franciaország, Francia.
 Franke, die; rojt, czafrang.
 Frankemacher, der; rojtkötő.
 Frankecht, mn. rojtnemű, rojtalakú; rojtos.
 Franke, mn. és ih. rojtos, czafrangos; rojtosan, czafrangosan.
 Franz, der; Ferencz, (űnév).
 Franzband, der; francia-kötés.

Franzband, das; francia szalag.
 Franzbaum, der; törpe gyümölcsfa.
 Franzbraunwein, der; francia pálinka.
 Franzbrod, das; búzakenyér, czipó.
 Franzgeld, das; francia pénz.
 Franzgold, das; franczia arany.
 Franzgulden, der; franczia forint.
 Franzjose, der, (Franzmann, Franke); francia, francz.
 Franzosen, t. bujasenyv, bujadog.
 Franzosenbeise, die; dob, bujasenyves dob.
 Franzosenfreund, der; francziák' barátja.
 Franzosenholz, das; gajákfa.
 Französig, mn. bujasenyves.
 Französisch, mn. francz, francia, francziarozági. —, ih. franczúi, francziái.
 Franzperle, die; álgöngy, francia gyöngy.
 Franzthaler, der; francia tallér.
 Franzton, der; mélyhang, francia orgonában).
 Franzwein, der; francia bor.
 Fraß, der; faldozás; falánkosság, nagyehetőség; eladól. (állatoké).
 Fraßig, mn. és ih. falánk, nagyehető; falánkül.
 Fratt, mn. feltört, feldörögölt, kisebesült.
 Fratt, der; feltörés, kisebesülés.
 Fraß, der; fattyu, kölyök; dőre, hohó.
 Frage, die; hasztalanság,

hiábanvalóság, gyermek-ség; majomkodás.
 Frauenbild, das; *fintortkép, torzkép.*
 Fraueugelsicht, das; *fintorarcz.*
 Frauentopf, der; *torzfej, fintorarcz, (őpületen).*
 Frau, die; *asszony, német; nő, feleség; asszony-ság; cine — német, megházasodni, megfeleledgesedni; hat er cine —? házas? feleséges? fr ist cine —, ő férjndl van; eine junge —, ifju asszony, ifj' asszony; eine erst verheiratete —, menyecské; eine alte —, vén asszony, hanya, szipa; die fruge —, jó-asszony, jóslóasszony; unter ihre liebe —, boldogságos szüz, szüz Mária.
 Frauenader, die; *tünér.*
 Frauenbild, das; *szüz Mária képe.*
 Frauenbusse, die; *asszony-bírság.*
 Frauentitel, die; *tarka bogács, tarkatövös.*
 Frauenfeind, der; *asszonygyűlölő.*
 Frauentis, das; *kőüveg.*
 Frauentas, das; *csillámkő.*
 Frauenhaar, das; *Vénus-fodorka; kóruta hordalap, (növények).*
 Frauenhandschuh, der; *asszonykeztü; csucgotyúke, (növény).*
 Frauenkleid, das; *asszonyruha, nőruha.*
 Frauenkloster, das; *apácza-klastrom.*
 Frauenlist, die; *asszonyi ravaszság.*
 Frauenmantel, der; *asszony-**

köponyeg; karajos bokál, palástfű.
 Frauenmilch, die; *asszonytej.*
 Frauenmünze, die; *züld menta.*
 Frauenobel, der, *Rabels-fraut, das; konya kö-söny, köldökfű.*
 Frauenpud, der; *asszonyi pipere.*
 Frauenschmuck, der; *asszonyi ékességek v. drágaságok.*
 Frauenschneider, der; *asszony-szabó, asszonyok' szabója.*
 Frauenschuh, der; *asszony-czipő; rekettye; kerep.*
 Frauenschuster, der; *asszonyvarga.*
 Frauensteute, t. *asszonyok, sejjérszemélyek, sejjérncp.*
 Frauenstern, die; *asszony-személy, nőszemély, sejjérszemély.*
 Frauen Spiegel, der; *henye csengatyúke, (növény).*
 Frauenstand, der; *asszonyi állapot, asszonyi méltóság; asszonyok' álló v. ülő helye, (templomban).*
 Frauenstuhl, der; *asszony-szék, asszonyok' ülőhelye.*
 Frauentag, der; *boldogsasszony' napja.*
 Frauenvolk, das; *asszonyok, sejjérncp, nőnem.*
 Frauenzimmer, das; *asszony-szoba; asszony, sejjérszemély; asszonyok, sejjérszéléd.*
 Fräulein, das; *kisasszony.*
 Fröh, m. *szemtelen, vakmerő, arczállan. —, ih, szemtelenül, vakmerőu, arczállanul.*
 Fröhheit, die; *szemtelenség, vakmerőség, arczállanság.*

Fregatte, die; fregát.
 Fregattvogel, der; *kevely pelikán.*
 Fremd, mn. *idegen; vidéki; külföldi, külhoni, külország; ismeretlen, járatlan; különös, szokatlan; sich in fremde Angelegenheiten mischen, más' dolgába avatkozni; das kommt mir — vor, az nekem különösenek tetszik.*
 Fremdartig, van. *különfajju, különöemü.*
 Fremdartigkeit, die; *különfajúság, különöemiség.*
 Fremde, die; *külföld, idegen föld, külország, idegen ország; in die — gehen, külföldre menni v. utazni.*
 Fremde, der, és die; *idegen, külföldi.*
 Fremdling, der; *idegen, külföldi; jövevény; utazó; járatlan, tapasztalatlan.*
 Fremdlingrecht, das; *jövevényjog.*
 Fresco, das; *fresco.*
 Fresco-Maler, der; *fresco-festő.*
 Fresco-Malerer, die; *fresco-festés.*
 Fresse, die; *száj, torok.*
 Fressen, ca. rh. *eszik, meg-eszik, (az állat); fal, fellal, zabál; megemészti; seinen Verdruss in sich —, magában emésztdni; um sich —, haragozni.*
 Fressen, das; *evés; falás, zabálás; eledel. (állatok).*
 Fresser, der; *evő, faló, zabáló, torkos.*
 Fresserei, die; *nagyhétőség, torkosság; evés-ivás, vendégeskedés.*

- Freßbegierde, torokosság, nagyehetőség, falánkúság.
 Freßheber, das; toroksláz, éhláz.
 Freßgierig, mn. mohó, torokos, falánk.
 Freßnapfchen, das; etető edényke; madárvaló.
 Freßpfeife, die; salám, (bogarakanál).
 Freßsücht, die; éhkór.
 Freßtrog, der; etető teknő, meleneze; tál.
 Freßwaust, der; nagybólu, torke, eszem-iszom ember.
 Freßjunge, die; salám.
 Frett, Frettchen, Frettweise, das; petymog.
 Freen, es. eszik; etet; hizlal, töm (baromfit).
 Freude, die; öröm, örvendezés; gyönyör, gyönyörűség, gyönyörködés; ich mache mir eine — das raus, örülök neki, örömeimre szolgál; seine — an etwas haben, gyönyörködni valamiben; — an jemanden erleben, örömet élni valakiben; mit Freuden, örömmel, édes örömezt.
 Freudebezeugung, die; örvendezés, örömjelentés.
 Freudefest, das; örömnünap.
 Freudefeuer, das; örömtűz.
 Freudegenuss, der; örömlélemény, örömléledés.
 Freudegeschrey, das; örömkialtás, örömszaj.
 Freudeleben, das; örömlélet, kőjélet, vígjélet.
 Freudeker, Freudeles, mn. és ih. örömtelen; örömtelenül, öröm nélkül.
 Freudelieb, das; örömdal, örömcnek.
- Freudeküßchen, das; örömléány.
 Freudekuß, das; örömtor.
 Freudekußl, das; örömolaj, (bibliai szó).
 Freudeopfer, das; örömaldozat.
 Freudereich, mn. örömes, örvendetes, örömteli, örömteljes.
 Freudezaal, der; örömlak, menyország.
 Freudezauch, der; örömlövés.
 Freudezaug, der; örömugrás, örömszükdelés.
 Freudezauber, der; örömháborító.
 Freudezaug, der; örömnap.
 Freudezaug, der; örömtáncz.
 Freudezaure, die; örömköny.
 Freudezauch, — mein, der; örömpohár.
 Freudezauchen, mn. és ih. örömittas; örömittasan.
 Freudezauch, mn. örömteli.
 Freudezaichen, das; örömjel.
 Freudezaich, die; örömidő.
 Freudezig, mn. örvendetes, örvendező, vidám, —, ih. örömmel, örvendezve.
 Freudezaich, die; öröm, vidámság.
 Freuen, vh. örül, örvend; ich freue mich darüber (desseu), örülök rajta; sich auf etwas —, valaminek örülni.
 Freund, der; barát; rokon, atyafi; levelezőtárs (kereskedőknél); ein — einer v. von einer Sache sein, valaminek barátja lenni, valamit kedvelni v. szeretni.
 Freundschaft, die; barátság;
- Freundschaft, mn. barátságos, nyíjas, kedveltető, édes szives. —, ih. barátságosan, nyíjasan, kedveltetőleg, szivesen, édesen.
 Freundschaftlich, die; barátságos magavisetet, nyíjasság.
 Freundschaft, die; barátság; rokonság, vérség, atyafiság; szivesség.
 Freundschaftlich, mn. barátságos, nyíjas; baráti. —, ih. barátságosan; barátiilag.
 Freundschaftshand, das; barátságos öszekötötetés.
 Freundschaftsbeynennung, die; szivesség, barátság' v. szivesség' jele, barátságmutatás.
 Freundschaftsbund, der; baráti szövetség.
 Freundschaftsdienst, der; Freundschaftsdienst, das; baráti szolgálat; baráti szivesség, barátság.
 Frevel, der; véttség, vétetek, gonosztét, gatzét; pajkosság.
 Frevelhaft, Frevellich, mn. vétkes, gonosz, gaz; pajkos. —, ih. vétkesen, bünnösen, gonoszul, gazul; pajkosan.
 Freveln, es. vétkezik, gonoszagra vetemedik; vétésget követ el.
 Frevelthat, die; vétetek, gonosztét, gatzét.
 Freveler, der; vétkező, gonosz, gonosztövő.
 Frey, mn. szabad, ment; szabados; tágas, törnyilt; die Freyen Stünfte, a' szabad művészetek, die Freye Lust, szabad lög v. levegő; in Freyer Luft, a' szabad levegőn; ein

freier Platz, nyílt hely; von freien Stücken, önként. —, ih. szabadon, menten; függetlenül, tet-széese szerint; — heraus, kerekén, nyílt szívvel; von etwas — bleiben, valamitől menten maradni; — machen, (levelet) hármentesíteni; einen — machen, valakit fölmenteni, felszabadítani; — sprechen, feloldozni; et-nen ihmündigen — freis-chen, kiskorút felszabadítani; — stehen, elkülö-nözni, elszigetelni; et-nem etwas — stehen, va-lakinek valamit szabad-ságára hagyni; — stehen, külön v. elkülönözve v. szabadon állani; szabad-ságában v. rajta állani.
 Freude, der; szabados föld.
 Freude, das; szabad tiszt-hatóság.
 Freude, das; szabados rászólal.
 Freibauer, der; szabados paraszt.
 Freibeuter, der; tengeri rabló, kalóz; szabad ka-tona.
 Freibeutelei, die; tengeri rablás, kalózkodás.
 Freibillet, das; szabad be-jegy.
 Freibrief, der; szabadság-levél; kiváltságlevél; úti-levél.
 Freiburg, das; Freiburg, (város).
 Freibrüder, der; szabad polgár; nópbarát.
 Freicompagnie, die; sza-bad csapat.
 Freicorps, das; szabad sereg.

Freudenfest, der; szabad-gondolkodásu, szabadon-gondolkozó.
 Freudenfeier, die; szabad-gondolkozás.
 Freudenfestlich, mn. szabad-gondolkodási. —, ih. szabadgondolkozólag, sza-badgondolkozás szerint.
 Freie, das; szabad, sza-bad tér; szabadság; im Freien, szabad ég alatt.
 Freireichen, mn. majorsági.
 Freiren, cs. felszabadít, megszabadít; elvesz, fele-szégül vesz. —, k. (um eine Person), kér, kéret, megkér; házasodik.
 Freier, der; kérő, leány-kérő, házasulandó; auf Freier Füßen gehen, ha-zasodni akarni.
 Freieren, Freier, die; le-ánykérés, leányezés; auf die — gehen, leányt kérni, leányezésbe menni.
 Freiermann, der; kérő, leánykérő; leányező.
 Freierin, Freierin, die; hárónő.
 Freierknecht, das; háró-kisasszony.
 Freigen, cs. rh. felsza-badít, szabadosít, sza-badsággal megajándékoz.
 Freigenig, mn. adakozó, bőkezű. —, ih. adakozó-ság, bőkezűen.
 Freigenigkeit, die; adako-zás, bőkezűség.
 Freigenossen, mn. szabad születtől származott, sza-badon született.
 Freigenoss, der; szabadszellem, szabadszellemeű, sza-badon gondolkodó.
 Freigeisterei, die; szabad-szellemeű, szabadszellemeű-

ség, szabadon gondol-kodás.

Freigeisterei, mn. szabad-szellemeű. —, ih. szabad-szellemeűleg.

Freigeisterei, mn. felsza-badított, szabadon bo-csátott.

Freigeisterei, der és die; szabados, szabadonbo-csátott; szabadszolga.

Freigut, das; szabados jó-szág, váltásos jószág, majorság, nemesi jószág.

Freihafen, der; szabad ki-kötő, szabad röv.

Freihalten, cs. rh. kitart, valakiért fizol.

Freihalter, der; szabad birtokos.

Freihaltung, die; kitartás.

Freihaus, das; szabad to-tek, adótól ment ház.

Freiheit, die; szabadság; kiváltság; engedelem; sich die — nehmen, bá-torkodni, merészlani.

Freiheitsbaum, der; sza-badságfa.

Freiheitsbrief, der; sza-badságlevél.

Freiheitsbrüder, der; sza-badság' gyilkosa v. ta-podója.

Freiheitsfeier, der; sza-badságölő.

Freiherr, der; báró.

Freiherrlich, mn. és ih. báró, bárói; báróilag, báróikép.

Freiherrlichkeit, die; báróság.

Freihof, der; szabadtetek.

Freihufe, die; szabadföld.

Freijahr, das; szabad v. szabados év.

Freiwilligkeit, die; felszaha-dítás, felszabadulás, föl-nemelés, szabadon boosá-

ítás, szabadonbocsátás, elbocsátás.
 Freyhofen, das; szabad hűbér.
 Freyhof, ill. kötségekivül, igen, igen is, bizonyára, bizonyosan, valóban, igazán; ugyan.
 Freymachung, die; felszabadítás, fölmentés.
 Freymann, der; szabados; szabad tolekt' birtokosa; bakó, hóhér, győpmester.
 Freymarkt, der; szabad vásár.
 Freymaurer, der; szabadkőműves.
 Freymaurerey, die; szabadkőművesség.
 Freymeist, die; szabad sokadalom.
 Freymüthig, mn. és ih. szabad, szabadlelkű, őszinte; szabadon, szabadlelkűleg, őszintén.
 Freyparten, die; fölkelő sereg, önköntesek.
 Freypaß, das; menedéklevel.
 Freyreiter, der; szabad v. önköntes lovag; szabad martalócz.
 Freyfaß, der; szabad földbirtokos.
 Freyshieken, das; köz lödőzés (ezóiba v. madarakra), lövészet.
 Freyshüscher, Freyshneider sc., der; szabad mészáros, szabó sc.
 Freyshule, die; szabadiskola.
 Freyshuß, der; szabad lövés, biztos lövés.
 Freyshütze, der; szabadlövész.
 Freysinn, der; szabadelműség, szabad gondolkodás.
 Freysinnig, mn. szabadelmű.
 Freysprechung, die; felsz-

dozás, fölmentés, felszabadítás.
 Freystadt, der; köztársaság, közhatalom.
 Freystadt, die; szabad város.
 Freystätte, die; menedékhely.
 Freystunde, die; üres óra, szabad óra.
 Freytag, der; péntek; der stiffe —, nagypéntek.
 Freytag, der; szabad asztal, szabad tartás.
 Freytrappe, die; küllőposó.
 Freyung, die; megszabadítás; menedék, szabadhely.
 Freywaßer, das; köz víz, szabad víz.
 Freywerber, der; kérő.
 Freywillig, mn. önkénti, önkéntes, szabad akaratú. —, önként, kőszakárva, őszintéből.
 Freywilligkeit, die; önkéntiség, szabadakarat, önkakarat.
 Freywillig, der; szabadlevél, szabadlevélke.
 Freywill, das; Priol, (tartomány).
 Freywill, das; vetőcse.
 Friede, Frieden, der; béke, békeség, csod; laß mich in (mit) —, hagyj békét, ne hánts.
 Friedefidels, Friedensfürst, der; békefejedelem, (Krisztus).
 Friedensartifel, der, Friedensbedingung, die; békepont, békecsikkely, békeföltétel.
 Friedensbote, der; békekövét, békehírnökö.
 Friedensbrecher, der; béketörő, békerontó, békebonló.

Friedensbrud, der; béketörés, békebontás.
 Friedensbrüchig, mn. béketörő.
 Friedenscongreß, der; békegyűlés.
 Friedensfest, das; békeünnep.
 Friedensfeier, das; békeünnep, békeünnep.
 Friedensflamme, die; béke zászló.
 Friedensflamme, die; béke zászló.
 Friedensgedanken, t. béke gondolatok.
 Friedensgespräch, das; békekonzulát, béhemunkálódás.
 Friedensinstrument, das; békekelevél.
 Friedenslust, der; békecsók.
 Friedensmünze, die; békepénz, béke- emlékpénz.
 Friedensnachricht, Friedenspost, die; békehír, béketudósítás.
 Friedenspräliminarium, t. békeelőzmények.
 Friedensrichter, der; békebíró.
 Friedensschuß, der; békekülvés.
 Friedensstab, der; békevezessző, békepálcza.
 Friedensstifter, der; békeszörző, békeltető.
 Friedensstiftung, die; békeszerzés, békeltetés.
 Friedensstörer, der; békeháborító, háborgó.
 Friedenstractat, der; békealku.
 Friedensunterhändler, der; békekötő, békecsukáló.
 Friedensunterhandlung, die; békealkudozás, békealku.
 Friedensvermittler, der; békeközbenjáró, békeltető.
 Friedensvermittlung, die; békeltetés.

- Friedensvorschlage, t. bekajanlatok, bekajavaslatok.
 Friedenszeit, die; bekesog, bekeido.
 Friederich, Friedrich, Fri, der; Fridrik, (hnev).
 Friederike, die; Friderika, (nnv).
 Friedfertig, Friedlich, Friedliebend, Friedsam, mn, bekes, beks, bekesogos, bekeszereto, esendszereto, esendes. —, ih. bekon, esendesen, bekeszeretolog, esendszeretolog.
 Friedfertigkeit, die; bekeszeretet, esendesseg.
 Frieren, k. s sz-n. rh. fagy, megfagy; fzik; s friert, fagy; mi friert, fzom.
 Fries, der; bojhos daroc; prkny, oszloporom.
 Frieze, Frieslander, der; friz, friziai.
 Friesel, der s das; kleshimlo.
 Friesland, das; Frizland.
 Frisch, mn. fris; hs, hvs, hvos; eleven; vidam, lenk, gyors; uj; auf frischer That, hevenyen, veren. — ih. frisen; hsen, hvsen; elevenen, lenken, gyorsan; vom frischen, ujra, njolag; frisch! frisch auf! frisch darauf! nosza! rajta! nosza rajta!
 Frische, die; friseseg; hssog, hvssog, hvessog; eleveneg, lenksog, gyorssog; (vad allatok' ivhelye).
 Frischheit, das; frivann.
 Frischen, es. friszt, megfriszt, megjit, hst, hvst, elevent; frisel, uira olvaszt, (vaskohokban); die Fische —, kutyaknak tisztosert adni be. —, k. friskl, hvesedik; elevenedik, ujul; malaczozik.
 Frischer, der; friselo.
 Frischfeuer, das; fristuz.
 Frischerb, der, l. Frischhofen.
 Frischnecht, der; friselolegeny.
 Frischling, der; sildo.
 Frischofen, der; friskoh, friskemence.
 Frischschmelzen, das; frisolvasztas, frisels.
 Frischstuck, das; frisdarab, (rz v. lom).
 Frischzug, die; fristos; frisels, frisolvasztas.
 Friseur, der; hajfodrasz, hajfodorito.
 Friseurin, das; hajfodorito-vas, hajvas.
 Frisieren, es. hajat fodorit, hajat igazt, hajat fon.
 Friseurkamm, der; hajfonssu, hajfodorito fsu.
 Fris, die; hatrido, szabhott id; idkoz, idszakasz; haladek, idhlasztas.
 Frissen, es. idt hatroz; halaszt, elhalaszt, halogat, idt ad v. enged; lemaiden das Leben —, valakinek lett tartogatni.
 Frisheitsweise, ih. idnkont, hatridnkont.
 Fristung, die; idhatrozas, idszakas; halasztas, halogatas, elhalasztas; tartogatas.
 Friseur, die; hajkszulet, fodoritott haj, hajfodorozat, ruhafodor, fodronat.
 Frithbucker, der; kis suro.
 Fritte, die; veganyag, vegkeverek.
 Frittofen, der; vegolvasztokemence.
 Froh, mn. vg, vidam, jkedvu, vgkedvu; rvendetes, rvendezteto. —, ih. vgan, vidamon, romost, rvendve, jkedvvel, vgkedvuleg; eines Dinges — werden, valaminek rllni, valamiben gynyorkdni.
 Frhlich, mn. vg, vidam, jkedvu. —, ih. vgan, vidamon.
 Frhlichkeit, die; vgsag, vidamsag, jkedv.
 Frohlocken, k. vgad, vgadozik, rvend, rvendez; romben ujjongat.
 Frohlocken, das; vgadas, vgadozas, rvends; ujjongatas.
 Frohn, der, porozlo hajdu.
 Frohnacker, der, Frohnhuber, die; adzo fld.
 Frohnaltar, der; nagyoltai, soltar.
 Frohnarbeit, l. Frohnz.
 Frohnbar, Frohnpflichtig, mn. robotos, robotalvetett, robotalatti.
 Frohnbarkeit, Frohnpflichtigkeit, die; robotosag, robotalattissag.
 Frohnbauer, der; robotos paraszt, jobbagy.
 Frohne, die, Frohndienst, der; robot, r' dolga, robotolas; tohor, ktellesseg.
 Frohnen, k. robotol, r' dolgt tenzi; szolgl.
 Frohner, der; robotos, robotolo.
 Frohnfassen, das; kntorbajt.
 Frohnfelle, die; tmloz, foghz.

Fröhntreu, mn. robotmentes, robotlól ment.	Fröhntüd, der; potnya, (növény).	Fruchtauge, das, l. Frucht- ruospe.
Fröhntuhere, die; robotfuvar, szekeres robot.	Fröhntüsch, der; békahal.	Fruchtbalg, der; tiuszó.
Fröhntugend, das, Fröhntugend; robotpénz, robotbér.	Fröhntüsch, Fröhntüsch, die; békás tó.	Fruchtbar, mn. termékeny, jó termő; gyümölcsstermő; szapora, tenyésző (állat); bős, hujálkodó; hasznos. —, ill. termékenyen, ic.
Fröhntugende, der; szolgálhat.	Fröhntüsch, der; békaporond, békaiwadék, békakotás.	Fruchtbarkeit, die; termékenység, termőség, szaporaság.
Fröhntugent, das; robotos jószág.	Fröhntüschling; schwalst, die; békadaganat.	Fruchtbaum, der; gyümölcsfa.
Fröhntugent, der; földesúr.	Fröhntüschling, der; hidór, (növény).	Fruchtbehälter, das, l. Fruchtgehäuse.
Fröhntugent, das; robotért adott gabona.	Fröhntüschling, das; békaoalaj.	Fruchtbeden, der; magtár, gabonatár, életház; csutka, telep, vacok, (füvésztudományban).
Fröhntugentnam, der, Krisztus' teste, úr' teste.	Fröhntüschling, der; torzsaika, (növény).	Fruchtbrantwein, der; gabonapálinka.
Fröhntugentnamfest, das; úrnap, úr' napja.	Fröhntüschling, der; saratlan nyereg.	Fruchtbringend, mn. gyümölcsöző, gyümölcsöző, termő, termékeny.
Fröhntugentpferd, das; robotos ló.	Fröhntüschling, der; békaf.	Fruchtchen, das; gyümölcske.
Fröhntugentregister, das; robotkönyv, robotlajstrom.	Fröhntüschling, der; békakő.	Fruchtchen, k. gyümölcszik.
Fröhntugenttag, der; robotnap.	Fröhntüschling, der; békaf.	Fruchtchen, der; gyümölcs- eczet.
Fröhntugentweg, der; robotlajstrom.	Fröhntüschling, der; fagy; hideg, hidegség; fázás.	Fruchtchen, das; gabona- feld.
Fröhntugentwin, der; vidámság, vidám lélek, jó kedv.	Fröhntüschling, die; fagydaganat.	Fruchtchen, das, l. Fruchtchen.
Fröhntugentwin, mn. istenfélő, feddhetlen, jó, kegyes; jószág, kegyelmes; jámbor, szelíd. — ih. feddhetlenül, kegyesen; jámborúl, szelíden.	Fröhntüschling, sz-n. horzadóz, borzong, hidegtől rázkodik, fázni kezd, hideg borzogat, (valakit).	Fruchtchen, das; mag- rejtő, boríték, (füvésztudományban).
Fröhntugentwin, der és die; istenfélő, jámbor.	Fröhntüschling, sz-n. horzadóz, borzong, hidegtől rázkodik, fázni kezd, hideg borzogat, (valakit).	Fruchtchen, die; Ceres.
Fröhntugentwin, die; szenteskedés, képmutatás.	Fröhntüschling, sz-n. horzadóz, borzong, hidegtől rázkodik, fázni kezd, hideg borzogat, (valakit).	Fruchtchen, die, l. Fruchtchen.
Fröhntugentwin, k. szenteskedik, kegyeskedik.	Fröhntüschling, mn. fagyos, fázókony, hidegvette; hidegvörü, hideg. —, ih. fagyosan, hidegvörüleg, hidegen.	Fruchtchen, der; gyümölcs- zind.
Fröhntugentwin, k. használ, hasznót hajt.	Fröhntüschling, der; fagyos, (ember).	Fruchtchen, der; gabona- kereskedés.
Fröhntugentwin, das; haszon.	Fröhntüschling, der; lomkód.	Fruchtchen, der; gabona- kereskedés.
Fröhntugentwin, die; kegyesség, jámborság.	Fröhntüschling, das; zuzmarás v. fagyos idő, fagy.	Fruchtchen, die, l. Fruchtchen.
Fröhntugentwin, k. kegyeskedő, szenteskedő, képmutató.	Fröhntüschling, die; dörzsolókefe.	Fruchtchen, der; lep- pendók, (füvésztudományban).
Fröhntugentwin, die; homlokfal, homlok.	Fröhntüschling, cs. dörzsoló, dörgöl.	Fruchtchen, das; bősé- gszarva.
Fröhntugentwin, der; héka; héka, (lányavalya), nyelvsekély; nyúdagant, (marhánál).	Fruchtwin, die; gyümölcs, termés, vetés, élot; magzat, születmény; haszon; következés; — tragen, bringeni, gyümölcsözni, gyümölcsöt hozni.	Fruchtchen, die, l. Fruchtchen.
Fröhntugentwin, die; lékadór.	Fruchtwin, der; gyümölcsös.	

Fruchtstätte, die; ház, (füvésztudományban).
 Fruchtstöcke, die; gyümölcsbimbó.
 Fruchtstnoten, der; magzat, (füvésztudományban).
 Fruchtstreb, der; gyümölcskosár.
 Fruchttraug, der, l. Fruchtstaur.
 Fruchtlos, mn. gyümölcstelen, terméketlen; meddő; hasztalan. —, ih. terméketlenül; hasztalanul, hiában.
 Fruchtlosigkeit, die; gyümölcselenség, terméketlenség; meddség; hasztalanság, hiábanvalóság.
 Fruchtmangel, der; gabona' szűke.
 Fruchtweisung, die; használat, hasznovétel.
 Fruchtträhre, die; anya, nőstény, (füvésztudományban).
 Fruchtstamm, die; gyümölcsfűzér, gyümölcskoszorúzat (épületeken re.).
 Fruchtverre, die; gahonatalalom.
 Fruchtwein, der; gyümölcskő, kövült gyümölcs.
 Fruchtstück, das; gyümölcskép.
 Fruchtvolle, die; bőhita, koszorú, (füvésztudományban).
 Fruchtzeit, der; termékdő, természetes.
 Frü, mn. kora, koránérő, idejénérő, jókori; időelőtti; reggeli. —, ih. korán, jókor, idején; időelőtti; reggel; es ist noch sehr —, még igen korán v. jókor van; ges fern —, tegnap reggel; morgen —, holnap reg-

gel; — oder spät, előbb utóbb, korábban vagy későbbben; er steht nicht gerne — auf, nem szeret korán kelni; von früher Jugend an, első ifjúságától fogva; ein früher Tod, kora halál.
 Frühpffel, der; koránérő alma.
 Frühpflanze, die; koránérő tengeri barack.
 Früharbeit, die; reggeli munka.
 Frühhirn, die; koránérő kórta.
 Frühe, die; reggel; in aller —, korán reggel.
 Früherbe, die; koránérő borsó.
 Frühebet, das; reggeli imádság v. könyörgés.
 Früherste, die; koránérő árpa.
 Frühegeurt, die; koraszülés, időtlen szülés.
 Frühhier, das; tavasz, kikelet.
 Frühtiefe, die; koránérő esernyő.
 Frühting, der; tavasz, kikelet; kora állat; kora gyermek; im —, tavaszszal, kikeletkor.
 Frühmeße, die; reggeli mise.
 Frühmotte, die; hajnali miss.
 Frühmorgens, ih. korán v. jókor reggel.
 Frühhorn, das; koránérő gyümölcs.
 Frühprediger, der; reggeli predikátor.
 Frühpredigt, die; reggeli predikáció.
 Frühpreden, der; reggeli eső.
 Frühsaat, die; kora vetés.
 Frühsenne, die; reggeli nap v. napfény, kelő nap.

Frühstück, das; reggeli.
 Frühstücken, k. és cs. reggeliz.
 Frühstunde, die; reggeli óra.
 Frühtraube, die; koránérő szőlő.
 Frühezeit, mn. kora, koránérő, idejénérő; jókori, koránvaló, idejénvaló. —, ih. idején, korán, jókor.
 Frühezeitigkeit, die; koraság, koránvalóság, koránérő, koránérőség.
 Frühs, der; róka; rókabőr, rókaprém; sárga, (ló); sárga csikó, (aranypenz); vereshaju, (ember); ravasz, (ember); ein Noth nit — gefüttert, rókaprémest öltöny; alter —, agg v. vén ravasz.
 Frühsamer, der; fekete aubra.
 Frühartig, mn. rókás, rókafaju.
 Frühsatz, der, Frühsatz, das; rókabőr; den — streichen, hizelegni, farkát csóválui.
 Frühsbart, der; veres szakáll v. hajusz; tragánbóka, (növény).
 Frühsban, der; rókabarlang.
 Frühsbeere, die; hajúvas azeder.
 Frühschen, das; rókicska.
 Frühsstau, das; rókavas, vastör.
 Frühsstau, k. és cs. rókász, rókákra vadász; róka szaga van; kötődik valakivel.
 Frühsgrube, Frühsgrube, die; rókagödör, rókaverem.
 Frühsstüte, die; rókales, rókaleső kunybo.
 Frühsst, mn. rókaszínű, verescs.

Füßstein, der; nöstény róka.
Füßstiege, die; rókászati, rókavadászat.
Füßstiege, der; rókász, rókavadász.
Füßstich, das; rókalyuk.
Füßstumpf, der; rókagana.
Füßstumpf, der; rókapróm, rókabőr.
Füßstumpf, das; rókacsaplatás.
Füßstumpf, mn. rókaszínü, rókaveres.
Füßstumpf, die; sürgatarka, (ló).
Füßstumpf, das; rókagöbcs.
Füßstumpf, der; rókafark; hizelkedő; esetpászit; csókós amarant, bársonyka; réti lüzény; zöld mohar; den — streichen, farkát csóválni, hizelgei.
Füßstumpfen, k. farkát csóválja, hizelge.
Füßstumpfen, der; farkcsóváló, hizelgő.
Füßstumpfen, die; farkcsóválás, hizelgés.
Füßstumpfen, mn. farkcsóváló, hizelgő.
Füßtraube, die; simalevelű szőlő.
Füßtel, die; pallos, palloskard, szélesvasú kard; kardlapozás; die — sein, kardsaport v. ütlegét kapni.
Füßtel, k. és cs. vagdalózik, karddal hadarász; megkardapoz, kardlapot ad.
Füßtel, das; vitel, tarsh, szeker, (p. o. szóna); egy falat v. harapás (különféle mértékek' neve).
Füßtel, ih. szekorenként.
Füß, der; jog, hatalom,

azabadság; illőség, engedelem.
Füß, die; ereszték, válszték, összfoglalás.
Füß, das; dongavas.
Füß, es összfoglalás, összfoglal, egymásba ereszt (két deszkát rc.); ad, tesz, kapcsol, (hozzá); rendel, végez; die Füße an den Wagen —, a' lovakat kocsihoz fogai. —, vh. alkalmas, alkalmazható; megegyez, hozzá v. oda illik; enged; történik, esik; illik, nachdem es sich füßt, a' mint a' dollog hozza magával v. enged; süß in etwas —, magát valamihez alkalmazni v. szabni, magát valaminek alája vetni. —, k. enged, megegyez; használ; einem —, valakinek kedvezni.
Füßwert, das; köztudó.
Füß, mn. alkalmas, illő, illendő, helyes, méltó. —, ih. alkalmasan, illően, illendően, helyesen, méltán.
Füß, die; illőség, helyesség.
Füß, mn. törvénytelen, igazságtalan, helytelen. —, ih. törvénytelenül, igazságtalanul, helytelenül.
Füß, die; törvénytelenység, igazságtalanság.
Füß, die; összfoglalás, egymásbaeresztés, foglalás; határokozás, rendelés, végzés.
Füß, mn. érző, érzhető; érzékeny.
Füß, die; érzékenység, érzékenység.
Füß, es. és k. lapint, tapasztal; tapogat, ózód-

kel, illet; érez, (Hilfde, szeretmet rc.); einem den (an den) Fuß, den Boden —, valakit megkérteni, próbára tenni v. vonni. —, vb. érzi magát.
Füß, das; tapintás, tapogalás, érzéklés, illetés.
Füß, der; tapogató, (örgeknél).
Füß, das; csáp, (bogaruknál).
Füß, mn. és ih. érzéketlen; érzéketlenül.
Füß, die; érzéketlenség.
Füß, die, l. Füßfaden.
Füß, das; vezeték.
Füß, die; kocsi, szeker, alkalmazás; egy vitel egy szeker; fordulás, szállítás, fuvar; szelerczés, kocsi.
Füß, es, vezet; szállít; visz, hord, hordoz; visel; kormányoz; den Wagen —, kardsaportat; die Feder zu — lassen, tudni a' tollat forgatni, jól tudni írni v. gondolatát fölteni, írásba foglalni; eine Mauer —, falat rakni; einen Graben —, árkot húzni v. ásni; den Wagen, das Schiff —, szekeret, hajót kormányozni; das Regiment, die Regierung, das Regiment —, kormányozni, országot; die Armee —, hadat vezetni; der Weg führt..., az út..., visz; die Luft ist über etwas —, valamire felvigyanni, felügyelni; die Handhabung —, a' hűz gárdaságot vinni, gárdaságot; eine Handlung —, kereskedni, kereskedést üzni; eine

Füß —, port folytatni, perlekedni; einen Namen —, nevet viselni, neveztetni; eine Sprache, übermüthige Sprache —, kevélyen, fennhéjázva beszélni; Klage über etwas —, pauszzkodni. pauszat tenni; ein Leben —, életet élni.

Führer, der; vezető, vezér, kalauz; kormányos, kormányzó; nevelő, tanító.

Führer, der; szakos, kocsis legény.

Führer, der; szakor, vitelőr, fuvar.

Führer, der; szakos, kocsis, fuvaros.

Führung, die; vivés; vezetés, vezérlés; igazgatás, kormány, kormányzás; viselés; die göttliche —, isteni goodviselés.

Fuhrwagen, der; szállító szekér, terahordó szekér.

Fuhrweg, der; szakórút, kocsiút.

Fuhrwerk, das; szakór, kocsi; hajó; szakerezés, kocsizás.

Fuhrwesen, das; szakerezés, szakereztést illető dolgok.

Füllbeier, das; töltelkeser.

Fülle, die; telj, teljesség, ópás, bőség; töltelék.

Füllen, das; csikó, vehem.

Füllen, Föhlen, k. csikózik, vemhezik.

Füllen, cs. tölt, megtölt, betölt; Wein u. auf Flaschen —, bort u. palackokra hízni; eine Pfeife —, rátölteni, pipára tölteni.

Füllerde, die; tömni való föld; gátfold.

Füllhorn, das; tömésör, tömedékször.

Füllhorn, der; lóvó, lőjő, lóvó.

Füllhorn, das; bőség' szarva, teltzaru.

Füllkanne, die; töltőkanna, mericske.

Füllmund, der; épületalap; fal-alap.

Füllsel, das; töltelék, szárma.

Füllsteine, t. hégzagskövek, hégzagtöltő kövek.

Füllung, die; töltés, tömés; töltelék, tömedék.

Füllwein, der; töltelékbor.

Füllwerk, das; pótszó.

Fummelholz, das; talpai-mító, (vargákul).

Fund, der; lelés, találás; lelemény, találmány, lelt v. talált dolog; einer — thun, valamit lelai v. találni.

Fundament, das; alap, alapot.

Fundgrube, die; újbánya.

Fünf, mn. öt; — gerade sein lassen, nem gondolni valamivel, mindeurekönyen rállani.

Fünfe, die, Fünfer, der; ötös ösztám.

Fünfer, das; ötszeg.

Fünfer, mn. ötszegű, ötszegletes.

Fünfeimerig, mn. ötakós.

Fünfer, mn. és ih. öt-főle; ötfelőkép.

Fünffach, Fünffältig, mn. és ih. ötszörös; ötrétű; ötszörösen; ötrét.

Fünffingerhieb, der; ötujshal.

Fünffingerkraut, das; pimpó.

Fünffüßig, mn. ötlábú.

Fünffüßig, mn. ötesztendő, öléves, ötévű; ötesztendői, ötévi.

Fünffinger, das; Pécs.

Fünffing, ih. ötször, öt-izben.

Fünffing, mn. ötfőli.

Fünffing, mn. öthónap; öthónapi.

Fünffing, mn. ötfontos.

Fünffing, mn. ötevezős.

Fünffing, mn. öthúros.

Fünffing, mn. ötszopos, ötszopu.

Fünffing, mn. ötoldalú.

Fünffing, mn. öthangu, ötszavu.

Fünffing, mn. ötnap; ötnapi.

Fünffing, mn. ötödik.

Fünffing, mn. ötödfeles.

Fünffing, das; ötöd, ötödörös.

Fünffing, ih. ötösözör.

Fünffing, das; öttal-léros.

Fünffing, mn. tizenöt.

Fünffing, das; tizenöt-szeg.

Fünffing, mn. tizenöt-szegű, tizenöt-szegletes.

Fünffing, mn. és ih. tizenöt-főle; tizenöt-felőkép.

Fünffing, mn. tizenöt-dik.

Fünffing, das; tizenöt-töd, tizenöt-dörös.

Fünffing, mn. ötven.

Fünffing, mn. és ih. ötven-főle; ötven-felőkép.

Fünffing, der; ötvenes, ötvenesztendő, ötvenesztendő.

Fünffing, mn. ötven-dik.

Fünffing, das; ötvened, ötvened rész.

Fünffing, das; szikrácska, sziporka.

Fünffing, der; szikra; csillám.

Fünffing, k. szikráz; csillag.

Fünffing, das; szikrázás; csillagás, tündöklés.

- Furfelungeluen, mn. ujdón-
új, szegődi-esett.
- Furfen, k. szikrázik, szik-
rát hány.
- Fúr, aj. őrt, holyott; -n.
-on, -on -nak, -nek;
-ra, -re névze; — fűs
leben, magának élni; —
dießes Geld will ich lau-
fen. . . ezen a' pénzen. . .
akarok menni; die Sache
ist — fűs gut, a' dolog
magában jó; Maur —
Maur, sejenkőnt; Stüd
— **stüd**, darabról da-
vabra, darabonkőnt; Tag
— Tag, naponkőnt, min-
dennap; — das erste,
fűrs erste ec., először,
első helyen; — ist,
jelenleg, most; — und
—, mindenkor.
- Fúrbitte, die; közbenjárás,
szószólás; eine — einse-
gen, közbe vetni magát,
közben járni valakért.
- Fúrbitter, der; közbenjá-
ró, szószóló.
- Fúrche, die; barázda, ho-
rozda; ráncz, (arcon).
- Fúrchen, es. felborozál;
felszánt; er furcht sein die-
stetis Gesicht, komor ar-
czát ránczba szedi.
- Furcht, die; félelem, ret-
tegős; die — Gottes,
istenfélő; alles in — und
Schrecken setzen, mindent
elrémíteni.
- Furchtbar, mn. retentő,
retentetes, iszonyú. —,
ih. retentően, retentetesen,
iszonyuan.
- Furchtbarkeit, die; retent-
őség, iszonyúság, iszo-
nyatoság.
- Fürchten, es. fél, retteg.
- Fürchterlich, mn. retentő,
retentetes, szörnyű, iszo-
- nyú, rémitő. —, ih.
retentően, retentetesen,
szörnyen, iszonyuan,
rémitőleg.
- Furchtlos, mn. retenthet-
len, félni nem tudó. —,
ih. retenthetlenül, fé-
lelem nélkül, hátran.
- Furchtsam, mn. félénk,
nyúl szívű, bátortalan.
—, ih. félénken, nyúl-
szívűen.
- Furchtsamkeit, die; félénk-
ség, nyúl szívűség, bá-
tortalanság.
- Furie, die; fúria.
- Fürlich, ih. megelegűlten;
— nehmen, megelegedni
valamivel, jó szívvel ven-
ni valamit.
- Furnier, das; kemény sa-
boríték.
- Furniren, es. meghorit v.
kirak kemény fával (p. o.
fenyőasztalt).
- Furrag, die, l. Futter.
- Furragiren, k. lakarmá-
nyoz, szüleséget hord v.
hajt.
- Fürsprache, die, Fürspruch,
der; közbenjárás, szó-
szólás.
- Fürsprecher, der; közbon-
járó, szószóló.
- Fürst, der; fejdelem, her-
ceg.
- Fürsthen, das; fejedelmec-
ke, hercegecske.
- Fürstenthum, die; fejedelmi
v. hercegi szék.
- Fürstentum, der; hercegi
levél.
- Fürstenthum, das; hercegi
ház v. palota v. lak;
hercegi nemzetség.
- Fürstenthut, der; hercegi
kalap.
- Fürstentrone, die; hercegi
korona.
- Fürstenthen, das; herce-
gi háber.
- Fürstenthut, mn. és ih.
hercegi, fejedelmi; her-
cegileg, fejedelmileg.
- Fürstentum, das; hercegi
jog, fejedelmi jus.
- Fürstenschule, die; fejde-
lem - alkotta iskola, fej-
delmi iskola.
- Fürstenthut, der; hercegi
lakhely, fejedelmi lak.
- Fürstenthut, der; herceg-
ség, fejedelemség.
- Fürstenthut, der; hercegi
méltóság; fejedelmi ál-
lapot.
- Fürstentag, der; hercegi
gyülekezet, hercegi gyü-
lés.
- Fürstenthum, das; herceg-
ség, fejedelemség.
- Fürstenthut, der; herce-
gi egyesület v. szövetség.
- Fürstinn, die; hercegsz-
szony, hercegnő, fej-
delemasszony, fejedelmű.
- Fürstlich, mn. hercegi,
fejedelmi. —, ih. her-
cegiegen, hercegieleg, fej-
delmileg.
- Furt, die; gázló, sakély.
- Fürwaht, ih. valóban, bi-
zonynyal.
- Fürwort, das; névmás.
- Furz, der; fűg, posz.
- Furzen, k. fűgik, poszant.
- Fusel, der; kozmás égetthor.
- Fußstier, der; könnyű gy-
alog, (katona).
- Fuß, der; láb, lábász;
számoly, talp; zu Fuße,
gyalog; gut, nicht gut zu
Fuße sein, jó, nem jó
gyalogoló; einem zu Fu-
ßen stehen, valakinek lá-
baihoz horolni; einen —
im Grabe haben, egyik
lábbal a' koporsóban len-

ni; ich bin mit seinem
Fuze zu ihm gekommen,
 küszobét sem érintettem
 lábammal; ein höfjerner
 —, saláh; sítz auf die
 Füße machen, utvak in-
 dulai; etuen auf freyen
 — stellen, valakit meg-
 szahaditni, szabad lábra
 állítani; einem auf dem
 Füße nachfolgen, valaki-
 nek nyomában v. sarká-
 ban lenni; der — eines
 Glases, pohár' talpa; der
 — eines Berges, hegy'
 töve, hegy' alja.
Fuzhang, der; lábhele.
Fuzhad, das; lábviz, láb-
 fürdő.
Fuzhart, die, l. Fuzschmel.
Fuzhast, das; lábmedenceze.
Fuzhiesze, die; lábesukló.
Fuzhinde, die; lábpolva.
Fuzhlat, das; lábtalp.
Fuzboden, der; talaj, pad-
 zat, házföld, szobaföld,
 házpallo.
Fuzbote, der; gyalogposta,
 gyalogkúvet.
Fuzbrat, das; lábdeszka;
 lábtámasz, lábpolecz.
Fuzbchen, das; lábacska.
Fuzbese, die; lábtakaró.
Fuzfeisen, das; békó, bi-
 lines, vas.
Fuzfelu, k. lábál, lábball
 játszadeszik.
Fuzfen, k. lábál; rálop, rá-
 hóg, rááll, lábát megvolt;
 auf etwas —, valamire
 támaszkodni, valamiben
 bízni.
Fuzfall, der; térdre esés,
 térdelés, leborulás; es-
 nen — thun, térdre esni.
Fuzfals, mu. és ih. tér-
 denálló, térdelő; térd-
 állva, térdre esve.
Fuzfásche, l. Fuzwärmer.

Fuzfrohes, die, Fuzblansf,
 der; gyalogrobot, gya-
 logszolgálat.
Fuzgänger, der; gyalog,
 gyalogló; gyalog katoná.
Fuzgestuise, das; talappár-
 kány.
Fuzgessel, das; oszloptalp,
 talap.
Fuzgehäsel, das; rakott pa-
 dolat; padolattábla.
Fuzgibt, die; lábköszvény.
Fuzgissen, das; lábpárna.
Fuzknecht, der; gyalog ka-
 toná.
Fuzknöchel, der; boka,
 láboka.
Fuzkus, der; lábcsák.
Fuzking, der; harisnyafej.
Fuzknaß, das; lábmérték.
Fuzkürser, der; gyalogta-
 raczk.
Fuzlab, ter, gyalogút,
 ösvény.
Fuzpunkt, der; lábpont.
Fuzreise, die; gyalog utazás.
Fuzring, der; lábcsik.
Fuzscheit, das; milotalp.
Fuzschmel, der; zsámoly,
 lábzsámoly.
Fuzsoße, l. Soße.
Fuzsoße, die; talp. lábtalp.
Fuzsohlenmuffel, der; talp-
 izom.
Fuzspur, Fuzspurze, die;
 nyom, lábnyom; nyom-
 dok; in eines Fuzspuren
 treten, valakinek nyom-
 dokit követni v. nyom-
 dokin járni.
Fuzstiel, der; ösvény, gya-
 logút.
Fuzstiel, der; lábmérték,
 (ácsoknál).
Fuzstos, der; rugás.
Fuzstreich, der; lábtör, láb-
 török.
Fuztag, der; gyalog ro-
 botnap.

Fuzstappich, der; talajsző-
 nyeg.
Fuztritt, der; lépés; nyom,
 nyomdok.
Fuztuff, das; gyalogság,
 gyalog katonaság.
Fuzwanne, die; lábfüröztő.
Fuzwärmer, der; lábmele-
 gítő.
Fuzwasser, das; lábmosás.
Fuzwasser, das; lábviz.
Fuzwee, der; gyalogút.
Fuzwert, der; lábhele.
Fuzwurzel, die; lábtő, láb-
 gyökér.
Fuzzehe, die; lábuj.
Futter, das; tok; hüllés,
 hüllét; eleség, étés, ta-
 karmány, szüleség; abrak;
 sechs Weisen in einem —
 machen, egy életre hat
 mérőföldet haladni.
Futteral, das; tok, boríték.
Futteralmader, der; tok-
 csináló.
Futterbau, Futterbau,
 der; takarmányvetés.
Futterbanf, die; szecska-
 vágó.
Futterbarhent, der; hüllés-
 packet.
Futterboden, der; takar-
 mányesetr.
Futterbrat, das; hüllétdeszka.
Futterdiefen, l. hüllétdiefen.
Futterer, der; hüllő; éte-
 tő, abrakoló; takarmány-
 áros.
Futtergras, das; takar-
 mányfű.
Futterholz, das; hüllésfa.
Futterkassen, der; abrak-
 szuszék, takarmánytartó.
Futterklinge, die; szecs-
 kavágó vas.
Futterknecht, der; éteető v.
 abrakoló szolgál.
Futterkorn, der; abrakroza.

Fütterkraut, das; takarmányfű.
 Fütterleinwand, die; hőlésvászón.
 Füttermarschall, der; abrakmester, takarmánymester.
 Füttermauer, die; hőlfal.
 Füttermeße, die; abrakmérő, abrakmérő.

Fütterer, es. etet, enni ad; abrakol; hől, bélel.
 Füttererz, das; abrakhláló.
 Füttererz, die; szénarács.
 Füttererz, der; abrakos zsák.
 Füttererzweider, der; szecskametző, szalmavágó.
 Füttererzweinge, — wannz, die; abrakrosta.

Füttererz, das; takarmányszalma.
 Füttererz, der; hőléstafola.
 Füttererz, Füttererz, die; etetés; abrakolás; abrak, eleség.
 Füttererz, der; hőlés-szövet.

G.

G, das; G, (hetedik betűje a' német abc-nek).
 Gabe, die; adomány, ajándék; alamizna; adat; adag; adó; tehetség, elmetehetség.
 Gabel, die; villa.
 Gabelchen, das; villácska.
 Gabelblume, die; tálorján.
 Gabelkrug, Gabelst, mn. villás, villaképu, kétágu.
 Gabelst, das; villaszarv.
 Gabelst, der; villaszarv.
 Gabelst, das; bókony, (hajókou).
 Gabelst, das; villamog, farkasfog.
 Gabelst, der; villás árboz.
 Gabelst, es. villix, felvilisz, villira vezz v. szür; felöklöl.
 Gabelst, der; villasarku ajkkal.
 Gabelst, mn. villasarku.
 Gabelst, der; villaszurás, villahökés.
 Gabelst, der; villanyol.

Gabelst, das, l. Gabelst, hof.
 Gabelwagen, der; taliga-szekér, kordé.
 Gabel, der; villaszarvas; villasarku koltty, (hal).
 Gabel, k. gágog; kodácsol.
 Gabel, das; gágogás; kodácsolás.
 Gabel, der; holt; szoba; vityilló, kaliba; emelet; ein Haus von drey —, három emeletes ház.
 Gabel, k. hámul, hámész-kodik, szájat tátja.
 Gabel, der; hámész, szája-tátó.
 Gäh, ic. l. Gäh ic.
 Gäh, l. Maulst.
 Gäh, k. ásit.
 Gäh, der; ásitó.
 Gäh, die; ásitás.
 Gäh, die; pezsegés, forrás, huzgás; kelés; savanyító, elesztő, pár, kovász, czök.
 Gäh, k. rh. pezseg, forr, huzog; kel, megkel; süg, forr, háborog, (a' nép).

Gäh, die; pezsegés, forrás, huzgás; kelés; lázongás, zendülés, háborgás.
 Gäh, die; huzgó erő, pezsgő erő.
 Gäh, der; huzgásmérő, pezsgésmérő.
 Gäh, das; savanyító, kelesztő.
 Gäh, k. kodácsol; hebeg.
 Gäh, die, Gäh, das; gála, gálaruha, pomparuhá, díszruha.
 Gäh, der; tejkő.
 Gäh, mn. udvarias, módos, nyájas.
 Gäh, die; díszáru; udvariasság, módosság, nyájasság, csin.
 Gäh, der; díszáros.
 Gäh, die; bujákór, bujasenyv.
 Gäh, die; kazérlány.
 Gäh, die; díszáru.
 Gäh, die; díszáru.

Galatag, der; galanap, pompanap.
 Galban, daſ; galbán.
 Galeaſſe, Galeone, die; (egyárboozos kis hajó).
 Galeere, die; gálya.
 Galeerenanfer, der; gályahorgony.
 Galeerenbediente, der; gályaszolga.
 Galeerenhauptmann, der; gályakapitány.
 Galeerenſclave, der; gályarab.
 Galeerenſegel, daſ; gályavitorla.
 Galgant, der, Galgantwurzel, die; galanga-gyökér.
 Galgen, der; akasztófa, törvényfa.
 Galgendieb, — ſchelm, — ſchwengel, — vogel, der; akasztófa' virága v. czimere.
 Galgenholz, daſ; akasztófa.
 Galgenleiter, die; akasztólétra.
 Galgenmumbüſch, daſ; fe-szítözabla.
 Galgenſtrich, der; akasztó-fakötél; akasztófa' virága v. czimere.
 Galicien, daſ; Galicia, (spányol tartomány).
 Galilea, daſ; Galilea, (hajdani tartomány).
 Galiläer, der; galileai, galilonboli.
 Galimatias, daſ; zagyva-beszéd, szózavarék.
 Galizenſtein, der; horgany-gálicz.
 Gallapfel, der; gubacs, gubó, suska.
 Gallapfelſtiege, Gallwespe, die; gubóhogár.
 Galle, die; epo; harag, méreg, bosszuság; gubacs; pök, (lónyavalya);

die — löuft ihm über, felháborodik az epéje; seine — ausschüttu, mérgét kiadni.
 Gallen, cs. gubacslobé márt (selymet); epéjét kivetszi. —, k. hugyozik (a' vad).
 Gallen, cs. epéz, megépésit, megkeserít. —, k. cseng, csendül, megcsodul.
 Gallenader, die; epeér, epeedény.
 Gallenbitter; mn. epekese-rű, keserű mint az epe.
 Gallenblase, die; epehólyag.
 Gallenſieber, daſ; epéláz.
 Gallengaug, der; epemene-tel, epevezeték.
 Gallengefäß, daſ; epeedény.
 Gallenpulsader, die; epe-üter.
 Gallenstein, der; epekő.
 Gallenſucht, die; epekórság.
 Gallenſüchtig, Gallſüchtig, mn. epekórságos.
 Gallentrauf, der; epetal; einem einen — bereiten, valakit felhőszíteni, valakit felháborítani.
 Gallerie, die; galéria, kar-zat; kóptár.
 Gallertartig, mn. kocso-nyanemű, kocsonyafélé.
 Gallerte, die; kocsonya.
 Gallisch, mn. epés.
 Gallicien, daſ; Gallicia, Gácsország, Halicsország.
 Gallien, daſ; Gallia.
 Gallier, der; gall.
 Gallisch, mn. gall.
 Gallion, daſ; (nagy hajók' előrsze).
 Gallone, die; (nagy hadi hajó).
 Gallotte, die; (ogyrábo-zos gőmbülyded hajó).
 Gallvate, die; (harántár-

boozos tereh - v. hadi hajó).
 Galloſche, die; áurcepiző.
 Galone, die, l. Borde, Treffe.
 Galopp, der; vágatás; nyargalás; im ſurzen, ſtarfen — reiten, lassu, sebes vágatva nyargalni, lovagolni.
 Galoppieren, k. vágat, nyargal.
 Galoppieren, daſ; vágatás, nyargalás.
 Galvaniſch, mn. galvános.
 Galvaniſiren, cs. galvános.
 Galvaniſmus, der; galván-erő, galvánosság.
 Gamofche, die; lábtyu, gomboló harisnya.
 Ganerbe, der; közörökös; közbirtokos.
 Ganerbschaft, die; közörökösség; közörökös, közbirtok; közörökösök, közbirtokosak.
 Gang, der; menés, járás; menet, járat; forgás, járás, (malomé. c.); fo-lyamat, menetel; mód, út, (valamire); ösvény, út, (p. o. erdőben); egy fogás, (étel); ér, (hányákban); seimen — hurtig fortgehen, dolgá-ban gyorsan eljánni; in — bringen, megindítani; in — kommen, megin-dulni, solyamatba jönni, die Ende geht ihnen —, a' dolog solyamatban van; ich lenne ich am Gange, járásáról ismerem; eine Mühle mit drei Gängen, három kerékű malom.
 Gangbar, mn. járatos, járt; szokott, divatos, kelendő; — e Waaren,

kelendő áruk v. portékák: — er Weg, járt út.
 Gangbarkeit, die; járatoság; kelendőség.
 Gänge und Gebe, mu. megszokott, kelendő, járó, forgó.
 Gängelband, das; jártató, gyermekjártató.
 Gangein, cs. jártat, jártatani.
 Gängelwagen, der; járókocsi.
 Gangerz, das; érzec.
 Gangfisch, der; gyöngyhal.
 Gangelberge, die; értermő hegység.
 Gangweise, ih. erenként, (bányikban).
 Gans, die; lúd; egy marok, (buzaszár st.); luszak, darab, (ontott vas); eine dumme —, baugó.
 Gänsechen, das; liba, zsiha, ludacska.
 Gänsegar, Gänseadler, der; kánya.
 Gänseauge, das; lúdszem; idézőjel, (könyvnyomatatóknál).
 Gänseblume, die; szászor-zsép rükercz; ökörszem-aranyvirág.
 Gänsebraten, der; lúdsült, lúdpecsenyó.
 Gänsebrust, die; lúdmell.
 Gänsefleisch, die; csorbóka.
 Gänsefeder, die; lúdtoll.
 Gänsefett, das; lúdszár.
 Gänsefüßel, der; lúdszárnny.
 Gänsefuß, der; lúdláb; libatopp, (növény); idézőjel, (könyvnyomatatóknál).
 Gänsegarbe, die; liba-pimpó, pipelfű.
 Gänsegeißel, Gänselein, das; lúdaprólok.

Gänsehäubler, der; lúdáros.
 Gänsehaut, die; lúdbőr.
 Gänsehirt, der; lúdpásztor.
 Gänsekraut, das; ökörszem-aranyvirág; komorka, (növények).
 Gänseland, die; lúdtetű.
 Gänserich, Gänseert, der; gunár; liba-pimpó.
 Gänsefischmalz, das; lúdszár.
 Gänsefleisch, das; ludasdi.
 Gänsefußel, der; lúdláb.
 Gänsegeißel, das; gágogás.
 Gant, die; árverés, kótya, kótyavetyle.
 Ganten, der; kaloda.
 Ganz, mu. egész; derek, tökéletes; teli; — machen, kiegészíteni, kitölteni; er ist ein ganzer Mann, tökéletes v. derek egy ember. —, ih. egészen, tökéletesen, teli, teljesen; — wohl, igen jól; — wenig, igen keveset; — und gar nicht, épen semmit, teljességgel nem, épen nem.
 Ganze, das; az egész, az egész dolog, mind, miudon.
 Ganzlich, mu. egész, tökéletes, teljes. —, ih. egészen, tökéletesen, teljesen.
 Gar, mu. egészen kész; megölt; megsült; tiszta, kitisztált. —, ih. készen; folten; sülten; tisztán; egészen, teljesen; nagyon, igen, épen; — viel, igen sok; — wenig, igen kevés; — zu, selette; — nicht, épen nem, sem, nem is; — nicht, semmi sem, épen semmi; so —, a' mi több, még . . . is; auch so —,

még . . . is; vielleicht —, talán bizony, talán csak, talán még . . . is.
 Garafel, die; cziklász, (növény).
 Garauß, das; vég, elvégzés, véghezvitel; végrovadás, végveszély; das — machen, valaminek végét vetni, éntem das — machen, valakit egészen megtörtantni, megölni.
 Garbe, die; kéve; czicz-körd.
 Gärben, cs. kikészíti a' hört, kicserez; kicsávál; megken, megver.
 Garbenbinder, der; kévekötő, marokverő.
 Garbenheute, der; kévetized, kévedőzma.
 Gäber, der; cserzővarga, tobak.
 Gärberbaum, der; eczetszőmörce, eczetta; sárga szőmörce.
 Gärberer, die; bőrkészítés, bőrcsérés; timáraág; timárműhely.
 Gärbergrube, die; csáva, csávagödör.
 Gärberloche, die; cser, vargacsor, timárcsör; csáva.
 Gärbermühle, die; csermalom.
 Gärberstoff, der; gyűrőnye.
 Garbrühe, die; cser; csáva.
 Garde, die; testőrsereg.
 Gardian, Guardian, der; gyárdián.
 Gardine, Gardinenstange, l. Vorhang, Vorhangsstange.
 Gare, die; kikészítés, kész állapot; das Kupfer hat seine —, a' réz meg van tisztálva; das Erz hat seine —, az ércz meg van pörkölve.

Garetz, das; tisztált réz.
 Garfaß, das; esáyahordó.
 Garfeuer, das; lobogó tűz.
 Garloch, der; piaczi szakács, ételáros.
 Garlöche, die; ételáros konyha. laczi-konyha, kősz konyha.
 Garkupfer, das; tisztált réz.
 Garleder, das; kikészített bőr.
 Garnacher, der; rőzválasztó.
 Garn, das; fonal; háló; in das — gehen, hálóba kerülni.
 Garnbaum, der; zugolyfa.
 Garnese, Garneseufkreß, der; ollótlan rák.
 Garnfärber, der; fonalfestő.
 Garnfärberin, die; fonalfestés.
 Garngefäß, Garnfänge, die; hálóvilla, hálópózna.
 Garnhauef, der; motóla, gombolyító.
 Garnhauef, der; fonalgombolyag.
 Garnhauef, die; hálóhurok, hálóbokor.
 Garnreufe, die; fonalvarsa, teszi-veszi.
 Garnspule, die; fonalcséve.
 Garnstricker, der; hálókötő.
 Garnweber, der; takács.
 Garnwinde, die; gombolyító.
 Garnzug, der; hálóvetés.
 Garfalz, das; főt só.
 Garfig, mn., mooskos; rút, csúnya, ocsmány. — ih. mooskosan; rútúl, csúnyául, ocsmányúl.
 Garfigkeit, die; rútság, csúnyaság, ocsmányosság.
 Gartchen, das; kertecske.
 Garten, der; kert.
 Gartenarbeit, die; kerti munka.

Gartenbau, der; kertművelés.
 Gartenbauß, die; kertészeti, kertészesség.
 Gartenbeet, das; úgy, veteményes ágy.
 Gartenbiene, die; kerti méh.
 Gartenblume, die; kerti virág.
 Gartenbuch, das; kertész-könyv.
 Gartenerbe, die; kerti hórósó.
 Gartenerde, die; kerti föld.
 Gartenfeld, das; kerített mező.
 Gartenfreund, der; kertkedvelő.
 Gartenfrucht, die; kerti gyümölcs.
 Gartengebäude, das; kerti növény v. vetemény.
 Gartengeist, der; kertisten.
 Gartenstätten, die; Flora, Pomona, kertistennő.
 Gartenhauef, die; kerti kapu.
 Gartenhaus, das; kerti ház.
 Gartenhäuschen, das; kerti házecska.
 Gartenknecht, der; kerti szolga.
 Gartenkräuter, die; kerti zászsa, rőzsuka, salátatorna.
 Gartenlaube, die; kerti lovelosszin v. lugos.
 Gartenleiter, der; kerti létra v. lüsterja.
 Gartenluft, die; kertkőj.
 Gartenmauer, die; kertfal.
 Gartenmelde, die; kerti maglapél, nömet- v. laboda-paraj.
 Gartenmeister, das; kertész.
 Gartenmoos, der; kerti mők.
 Gartenmühle, die; kerti moka.

Gartenmelde, die; pompás szegfű.
 Gartenmaaf, der; kerti terem.
 Gartenstempel, die; kerti ázó.
 Gartenstere, die; kertész-olló.
 Gartenstuhl, die; kertajtó.
 Gartenwalze, die; kerti henger, görfa, görkő.
 Gartenwerk, das; kertmű.
 Gärtner, der; kertész.
 Gärtnerin, die; kertésznő.
 Gärtnerin, die; kertészesség.
 Gas, das; légszusz, gőzszusz.
 Gäßchen, k. tajtékzik, habzik.
 Gäßel, der; tajték, hab.
 Gäßhaltig, mn légszusz, gőzszusz.
 Gasse, die; összomrok.
 Gasse, die; utca; — laufen, vesszőt futni.
 Gassenbetteln, das; utcái koldulás.
 Gassenbettler, der; utca-koldus.
 Gassenbube, Gassenjunge, der; kőszgyermek.
 Gassenhure, die, Gassenmensh, das; utcakurva, kőszaszajha.
 Gassenkehrer, der; utca-seprő.
 Gassenkoth, der; utcái sár.
 Gassenlaufen, das; vesszőzés, vesszőztetés, vesszőzfutás.
 Gassenlied, das; utcaadal.
 Gassenreiter, l. Pfaffenreiter.
 Gäßchen, das; utcácska; köz, közla, sikátor.
 Gast, der; vendég; jövevény, idegen; ein ungastlicher —, hivatlan vendég; Sie sind mir ein

Wisskommener —, kegyed kedves vendégem, hozta szerencse aut; du bist mir ein schlauer —, ra- vsaz ember vagy te ha- rátom.	Gastwirth, der; fogadós, vendégfogadós.	Gastspiel, Gastwerk, das, l. Gastel.
Gastbett, das; vendégágy.	Gastwirthschaft, die; ven- dégfogadósság.	Gaststanz, der; alakos- táncz.
Gaste . . . , zu — bitten, vendégül meghíni; zu — gehen, ebédre, vacso- rára ic. menni; zu — sein, valahol meghíva lenni ebédelni, vacso- rálni ic. valahol vendé- gkí lenni.	Gästen, der; gyomláló.	Gastier, der; alakos, szem- fényvesztő.
Gasteten, die, Gastebet, das; vendégség, lakoma.	Gästraß, das; gyom, bur- ján, giz-gaz.	Gastlerisch, mn. alakos, szemfényvesztő.
Gastfreund, der; vendég- szerető.	Gäthade, Gäthane, die; irtókapa, gyomvas.	Gast, der; ló; einem ge- schenkten — schaut man nicht ins Maul, ajándék marhának nem nézik a fogát.
Gastfreundschaftlich, Gast- fremd, mn. vendégszeret- ő, vendéglátó.	Gatte, der; férj, hitostárs; himpár.	Gaumen, der; ny, száj- padlás.
Gastfreundschaftlichkeit, Gast- fremheit, die; vendég- szerelés.	Gatten, vh. egyesül, egy- gő lesz, párosul, páro- sodik; párizik. —, cs. elválogat, (gyapjút ic.).	Gaumenbelne, t. inycsontok.
Gastgeber, Gasthalter, der; vendégfogadós.	Gatter, das; ráca, rostély.	Gaumenröhren, t. inycsiri- gyek.
Gastherr, der; vendéglő, vendégfogadós.	Gatterfenster, l. Gitter- fenster.	Gaumenstichel, der; iny- szárny.
Gasthof, der, Gasthaus, das; vendégfogadó, fog- gadó, vendégház.	Gatteru, l. Gitteru, és Lauern.	Gaumenfortsatz, der; iny- nyújtvány.
Gastireu, cs. vendégl, meg- vendégl.	Gatterther, das; rácskapu.	Gaumenheber, der; inye- melintő izom.
Gastleid, das; vendégruha.	Gatterthür, die; rácsajtó.	Gaumenvorhang, der; iny- vitorla.
Gastmahl, das; vendégság, lakoma, tor.	Gatterwerk, das; rácszat, rostélyzat.	Gauner, der; zsebelő, zseb- tolvaj.
Gastmeister, der; vendég- mester, (klastromokban).	Gattinn, die; nő, feleség, hitestárs; nőstény pár.	Gaunereh, die; zsebelős, zsebtolvajság.
Gastmutter, die; vendég- anya, (kór- v. irgalom- házban).	Gattung, die; faj; nem.	Gaunern, k. zsebel, tol- vajkodik.
Gastrecht, das; vendégi jog v. jua.	Gattungsname, der; fajnév.	Gaze, die; patyolat.
Gastrolle, die; vendégszerep.	Gau, der, és das; falu, vidék; mogya, tarto- mány.	Gazelle, die; zerge.
Gaststube, die, Gastzimmer, das; vendégszoba.	Gauche, die; ev.	Gedächtnis, der; száműzött, számkivetett.
Gaststück, der; vendégszatal.	Gaucheit, das; piros tik- szem.	Gedelt, mn. nemesített, nemesedett, nemesült.
	Gandieb, der; zsebelő, ta- nult tolvaj.	Gedert, das; erek, erezet.
	Ganfel, der, Ganfelen, die; alakosság, szemfény- vesztő.	Gedert, das; alfel, alfel- nyom, (szarvas).
	Ganfelhaft, Ganfelicht, mn. alakos, szemfényvesztő.	Gedert, mn. alkotott, — nemesítésű, —természetű.
	Ganfelnest, die; szem- fényvesztő mesterség.	Gebild, das; műveltség; egyszori állás; ein — Wehl, egy sftós liszt.
	Ganfelnunnen, das; szem- fényvesztő háló.	Gebadene, das; rántott, zserban sült.
	Ganfeln, k. alakoskodik, szemfényvesztőt üz, csal.	Gebirg, das; gerendázat.

Gebären, es. rh. szül, világra hoz; — wollen, vajadni; sur lnyett —, gyermeket letenni, idő előtt szülni.

Gebären, das; szülés.

Gebärrerin, die; szülőanya.

Gebärhaus, das; szülház.

Gebärmutter, die; méh, anyaméh, nádra.

Gebärmutterhöhle, die; méhüreg.

Gebärmuttermund, der; méhszáj.

Gebärmuttersehlagader, die; méhűtér.

Gebärsuhl, der; bábaszék, szülazék.

Gebärzeit, das; szülés' ideje.

Gebäude, das; épület, építmény.

Gebü, l. Gänge.

Gebeln, das; esont; totem.

Gebelfer, Gebell, das; ugatás.

Geben, es. rh. ad; ajándékoz; közöl, ad; terem; v. alk. v. lesz (belőle); Achtung —, figyelmeztetni; sich Mühe —, ügyekezni, iparkodni; auf jemandes Wort nicht —, senmit sem hajtani valaki' szavára; diese Säume — gute Waffen, ezen fából jó gerondák lesznek v. v.ának; seine Gedanken von sich —, közleni gondolatit, —, v. h. megadja magát, enged, alálh hagy; sich besen —, magát elárulni; sich zufrieden —, valamin v. valamiben megnyugodni, —, sz-u. van; történi; was giebt? mi dolog? mi baj? was giebt es neues? mi újság? woher wird es heute noch es

was geben, bizonyosan történi még ma valami; es giebt noch etle Geelen, vannak még nemeslelkű emberek.

Geber, der; adó.

Geberde, Geberdung, die; tagjartatás, tagmozgatás.

Geberden, v. h. tagjait jartatja v. mozgatja; sich lächerlich —, nevetséges mozdulatokat csinálni.

Gebet, das; imádság, könyörgés, fohászkodás.

Gebetbuch, das; imádságos könyv.

Gebet, das; ágybéli, ágybéli készüllet.

Gebetstisch, das; koldulás, koldulgatás.

Gebiet, das; hatalom, birtok; környék, vidék; határ; das — einer Stadt, város' határai; das gebiert in das — der Diözesen, az a' költészet' határai közé tartozik.

Gebieten, es. és k. rh. parancsol; rendel, végez.

Gebieten, der; parancsoló, úr.

Gebietenisch, mn. és ih. parancsoló; parancsolólag.

Gebinde, das; kötés, kötözés, kötet; pázma; abroncszat.

Gebirge, das; hegység, bércz, hegyvidék.

Gebirgig, mn. hegyes, bérczes.

Gebirgisch, mn. hegyi, bércezi.

Gebiß, das; zabola, zablá; fogak, (állatokái); — anlegen, felzabolázni, (p. o. a' lovakat).

Gebläse, das; fuvogatás.

Gebliste, das; fuvómű.

Gebliste, das; hégetés, fűgés.

Gebliumt, mn. limes, virágos; cifra, cifrázott.

Gebliut, das; vér; vérség.

Gebogen, mn. hajlott, hajtott, meghajtott.

Geboren, mn. született; er ist da zu —, arra v. annak született; er ist zum Diöster —, költőnek született.

Geborgen, mn. rejtett; biztos, mentes; mentesített.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

Gebot, das; parancs, parancsolat; árigéret; meghívás, idézés; einem zu Gebote stehen, valakinek szolgálatára készen állni; ein — thun, ígérni, ígéretet tenni; ein hühneres — auf etwas thun, valamire többet ígérni; Noth hat sein —, szükség törvényt hont.

- dozás; orrmány, (vad-disznóké).
- Gebrechén, daś; gyarlóság; hiba; hiány, fogyatkozás.
- Gebrechén, sz-n. rh. fogyatkezést szenved, (-ban, -ben), hiával van (valaminek), nincsen; es gebricht mir an Geld, pénz' hiával v. szükében vagyok.
- Gebrechlich, mn. gyarló, gyöngé, hibás, hiányos.
- Gebrechlichheit, die; gyarlóság, gyöngeség, hiányosság; hiba, hiány.
- Gebrochen, mn. tört, törött, törődött.
- Gebrochelt, daś; morzsáék.
- Gebrodelt, daś; haborkolás, bugyogás.
- Gebrother, t. testvérek.
- Gebrüü, der; bögs, ordítás, orditozás.
- Gebrumme, daś; morgás, szorgolódás, mormolás, dörögés.
- Gebühr, die; illetmény, járandóság; illendőség; tartozás.
- Gebühren, k. (einem); illet (valakit). —, vh. illik.
- Gebührend, Gebührlích, mn. illendő, illő.
- Gebund, daś; osomó, kötet, nyálb.
- Gebunden, mn. kötött; gebundene Sárcibart, kötött írásmód; eine gebundene Rede, kötött beszéd, verszet.
- Geburt, die; szülés; születés; származat, eredet; magzat, szülött, gyermek; nemzetség.
- Gebürtig, mn. született.
- Geburtsadel, der; születési nemesség.
- Geburtsfest, daś; születés' ünnepe.
- Geburtsfeilen, die; tők, he-re; tojásfészek.
- Geburtslied, daś; szeméremtest, nonzörész.
- Geburtsheffer, der; szülész.
- Geburtsbalm, der; fejburok.
- Geburtshilfe, die; szülészkedés; szülésség.
- Geburtsmaul, daś; anyajegy.
- Geburtsort, der; szülőföld, születéshely.
- Geburtsrecht, daś; születési jog.
- Geburtsregister, daś; származat-lajstrom.
- Geburtschmerzen, t. születési fájdalmak, vajadás.
- Geburtsstadt, die; szülőváros.
- Geburtsstunde, die; születés' órája.
- Geburtsstag, der; születésnap, születés' évnapja.
- Geburtszeit, die; vajadás, születés' ideje; születés' ideje.
- Gebüsch, daś; csalit, csaló, bokor.
- Ged, der; vén csapodár; eszelős.
- Gedacht, mn. kacéros; eszelős.
- Gederen, die; eszelősködés, csapodárkodás.
- Gedacht, mn. meggondolt; említett.
- Gedächtnis, daś; emlékezet.
- Gedächtnisfest, daś; emlékünnep.
- Gedächtniskraft, die; emlékező erő, emlékerő.
- Gedächtnistag, der; emléknapp.
- Gedämpft, mn. parolt.
- Gedanke, der; gondolat; ein Gedanke sein, gondolkodni, elmélni; böse Gedanken von einem haben, valakiről rossz véleményben lenni; sich Gedanken über etwas machen, valami felett aggódni; Gedanken sind goldren, a' gondolat szabad.
- Gedankenfeer, Gedankenlos, mn. és ih. gondolatlan, eszméletlen; bután, eszméletlenül.
- Gedankenreich, mn. gondolatokkal teljes, gondolkozó; termékeny gondolatú.
- Gedankenspiel, daś; elmesuttatás, elnejték.
- Gedankestrich, der; gondolatjel.
- Gedärm, daś; hél.
- Gedeel, daś; föld; terület.
- Gedeihen, k. rh. nő, tenyészik; diszlik; virágzik; hasznos, használ, fogannatos; daś gedeihet ihm zur Ehre, ez neki becsületére válik.
- Gedeihen, daś; diszlet, tenyészlet, fogannat; haszon, siker; Gott gede sein — daju! isten segítse rá!
- Gedeihlich, mn. fogannatos, diszlet, használatos, sikeres.
- Gedenken, cs. és k. rh. gondol; emlékezik, megemlékezik, (ról, röl, ra, re); emlit, megemlit, (valamit); eines oder einer Sache —, valakit v. valamit megemlítni; einer Sache nicht —, valamit elhallgatni; einem etwas —, valakinek valamit (bántalmat) felelni.
- Gedenken, daś; emlékezés; bey Menschen —, emberi emlékezet óta.

Gediçt, daş; költemény, mese; verszet.

Gediçten, mu. termék, csupa, tisztá, (p. o. arany); valódi, igazi.

Gedinge, die; alkudozás, alku; alkubér; *alkuány*.

Gedoppelt, mu. kettős, két-tőzött; talpalt. —, ih. kettőscen, kettőzve; talpalva.

Gedberet, mn. száritott aszalt; száradt, szikkadt.

Gedränge, daş; tolongás; tolongó sokaság; szorultság; ed ist viel — darnach, kapós, kapnak rajta.

Gedränge, Gedrauge, mn. és ih. szoros; szorosan.

Gedrängt, mn. szoros, sűrű; tömött. —, ih. szorosan, sűrűen; tömötten.

Gedrängtelt, die; szorosság, sűrűség; tömötltség.

Gedritt, mu. hármas, hármazott.

Gedrückt, mn. nyomott, nyomtatott.

Gedrückt, mn. lebukott, leguggolt, kuczorodott.

Geduld, die; türelem, türodelen, hőkötürés; — haben, türelni, türodelenmel lenni.

Gedulden, vh. tür, várakozik, türodelenmel van.

Geduldig, mn. és ih. türodelmes, hőkötürő; türodelmesen.

Gedungen, mn. alkudott, kiakudott, kikötött.

Gedunfen, mu. pöffedt.

Gedignet, mn. (zu etwas), alkalmas, termelt, való (ra re).

Gefest, die; ponk, siványhomokhalmos hely.

Gefahrt, die; veszély, ve-

szedelem; — laufen, veszélyben forogni.

Gefährdet, die; veszély; ravaszág, csalárdság.

Gefährden, cs. veszélyeztet; károsít.

Gefährlich, mn. és ih. veszélyes, veszedelmes; veszedelmesen, veszedelmesen.

Gefährlichfeit, die; veszedelyesség, veszedelmesség.

Gefährte, der; társ.

Gefährtinu, die; társnő.

Gefälle, die; vizeset, eset, (solyamoknál).

Gefälle, t. jövedelem.

Gefallen, k. rb. tetszik; sich etwas — lassen, valamit megnyugodni; valamit eltűnni; sich alled — lassen, mindent eltűnni, mindenben meggyezni.

Gefallen, der; tetszés, tetszet; thun Sie mir den —, tegye meg ön azt a szívességet.

Gefällig, mn. tetsző, tetszetes, kellemes; szives, kész; was ist Ihnen —? mi tetszik önnek? sich einen — etwasen, valakinek kedveskedni, valaki iránt szívességgel lenni.

Gefallsucht, die; *tetszvágy*; kaczerőség.

Gefallsüchtig, mn. tetszoni vágyó; kaczer.

Gefällwieser, der; adószedő; tizedszedő.

Gefangen, mn. fogoly, fogott, elfogott; — nehmen, elfogni, megfogni; — feren, bezárni, hőkötönnbe vetni; sich — geben, megadni magát.

Gefangene, der; fogoly, rab.

Gefangenschinnig, die, olfogatás, olfogás; bezárás, bezáratás, hecsukalás.

Gefangenschaft, die; fogóság, rabség.

Gefangenwärter, der; porkoláb, tömlücztartó.

Gefänglich, mn. és ih. rahoskodó; fogolyul, rabul, rabként; einen — einziehen, valakit hőkötönni, bezáratni.

Gefängnis, daş; fogház, hőkötön, tömlücz.

Gefäß, daş; edény; karmarkolat, markolat.

Gefäßt, mn. befoglalt; kész, elkészült; elszánt; sich — machen, elkészülni; sich — halten, magát készont tartani, készont lenni (ra, re).

Gefecht, daş; csata, viadál; vaddalkozás, viaskodás.

Gefedel, daş; hegedüczinczogatás.

Gefieder, daş; toll; tollazat, szárny.

Gefiedert, mn. tollas, szárnyas.

Gefilde, daş; mező, mőzdség.

Gefammt, mn. habos, lánpos.

Gefährt, daş; fonadék; cacrony.

Gefährt, mn. sötös, habos, pötyөгетett.

Gefährte, daş; foltosítás.

Gefiffen, mn. szorgalmas, iparkodó; — fenn, rajta lenni, törekedni.

Gefiffentlich, mn. és ih. szindékos; közakarva; sajtúképen, különösen.

Gefißler, daş; suagás, sutogás.

Geföhnten, mn. fonott, fott, fonódott.
 Geführe, das; káromkodás, átkozódás, szitkozódás.
 Gefügge, das; szárnyas állat; madarak; baromfi, aprómarha, majorság.
 Gefüggett, mn. szárnyas, szárnyazott.
 Gefolge, das; kísérők, kíséret.
 Gefrage, das; kérdészködés, tudakozás, tudakolódás.
 Gefranst, mn. rojtos, csafraugos, sikarczos.
 Gefräßig, mn. falánk, nagyehető, torkos.
 Gefräßigkeit, die; falánkság, nagyehetőség, torkosság.
 Gefreundet, mn. megharátkozott.
 Gefrente, der; alkáplár.
 Gefrieren, k. és sz-n. rh. fagy, megfagy.
 Gefrieren, das; fagyás, megfagyás.
 Gefrierpunkt, der; fagypont.
 Gefroren, das; fagyalt.
 Gefühle, Gefühlig, mn. alkalmazható, hajtható, hajlékony; kéjelmes.
 Gefühl, das; érzés, érzet, érzelem.
 Gefühlos, mn. érzéketlen, érzéktelen.
 Gefühlosigkeit, die; érzéketlenség, érzéktelenség.
 Gefühlos, mn. érző, érzőköny.
 Gefüllt, mn. töltött, teli.
 Gefüllt, mn. és ih. ötös, ötözött; ötösen, ötözve.
 Gefürlet, mn. herceglített.
 Gegen, oj. felő, -ra, -re, -nak, -nek; ellent iránt, -hoz, -hoz; -ért, mellett, -hoz, hoz képest; átalellenben; mintegy, kö-

rülbelöl; — Abent, nyugat felé; osto felé; — 6 Uhr, 6 óra felé; undanbar — seinen Wohlthäter, háladatlan jótévője iránt; drei — tizenen, három egy ellen; ich wette ichu — ciné, egyre tizet teazok v. fogadok; Ihr Verluft ist nicht — den meinigen, ön vesztesége semmi az enyémhez képest; er ist nur ein Kind — ihn, csak gyermek hozzá képest; (összetételekben) ellen-, viszon-, ellenkező.
 Gegenbücht, die; ellen-azándeck, ellenirány, ellentörekedés.
 Gegenwart, die; ellen-készület, ellentétzet.
 Gegenantwort, die; válasz, felelet.
 Gegenanzeige, die; ellen-hirdetés, ellenjelentés.
 Gegenanforderung, die; viszonkihívás.
 Gegenansage, die; ellenkező vallomás, ellenvallás.
 Gegenbatterie, die; ellen-ágyutelep.
 Gegenbedingung, die; viszonföltét.
 Gegenbefehl, der; ellenparancs.
 Gegenbenutzung, das; ellenvallomás, ellenbizonyítás.
 Gegenbeslagte, der; viszonvádlat.
 Gegenbesichtigung, die; viszonhántás.
 Gegenbericht, der; ellentudósítás.
 Gegenbescheinigung, die; ellenbizonyítás, ellentudósítás.

Gegenbescheidung, die; ellenvád, ellenvádolás.
 Gegenbesichtigung, die; ellenvizsgálat.
 Gegenbesuch, der; viszonlátogatás.
 Gegenbeweis, der; ellenbizonyítás.
 Gegenbeziehung, die; viszony.
 Gegenbild, das; ellenkép; kópmás.
 Gegenbieten, ca. ellenfúr.
 Gegenbuch, das; ellenkönyv, ellenkönyv.
 Gegenbürge, der; ellenkezes, viszonkezes, ellentűsz.
 Gegenbürgschaft, die; ellenkezesesség, viszonkezesesség.
 Gegen, die; táj, tájék, környék, vidék.
 Gegendienst, der; viszonszolgálat, kölcsönös szolgálat.
 Gegenend, der; viszonnyomás, visszahálás; képnymat.
 Gegeneinander, ih. ellen, viszont, kölcsön, egymás ellen; — halten, összehasonlítani; — laufen, egymásnak szaladni, egymásba ütközni; — stehen, szemközt állítani; — stehen, szemközt állítani.
 Gegeneinanderhaltung, die; összehasonlás.
 Gegeneinanderstellung, die; összehelyezés, szembeállítás.
 Gegeneinbringen, k. ellentmond.
 Gegenerten, das; viszonajánlat, viszonajánlás.
 Gegenkenntlichkeiteit, die; viszonhíradatoság.

Gegenklärung, die; viszonyilatkozás, ellennyilatkozás.	lig, ellenségy, (festőknél).	Gegenstein, der; ellennyugtatóvány; viszfény.
Gegenfenster, das; ellenablak.	Gegenliebe, die; viszonszeretet, kölcsönös szeretet.	Gegensteinigung, die; viszonyajándék.
Gegenflut, die; ellenár, ellenözön.	Gegenlist, die; ellencsel.	Gegenschlag, der; visszautés.
Gegenforderung, die; viszonykövetelés.	Gegenmacht, die; ellenhatalom.	Gegenschnitt, der; ellenmetszés.
Gegenfreundschaft, die; viszonybarátság, kölcsönös barátság.	Gegenmarsch, der; ellenmarch.	Gegenstreiber, der; ellenőr.
Gegenführer, der; ellenlábba.	Gegenmauer, die; ellenfal.	Gegenstreiberen, die; ellenőrzés; ellenőrség.
Gegengüß, die; viszonyilletőség, viszonyjárándóság.	Gegenmine, die; ellenüreg.	Gegenstrift, die; választás; felület, ellenírat.
Gegengefühl, das; ellenérzet.	Gegenmitteln, k. ellenás.	Gegenstuhl, die; adóság, tartozás.
Gegengehens, das; viszonyajándék.	Gegenmittel, das; ellenszer.	Gegensteite, die; ellenoldal, hátfal.
Gegengevalt, die; visszatartás.	Gegenmund, der; vakhold.	Gegenständig, mn. viszonyos, kölcsön, kölcsönös. —, ih. viszont, kölcsönösen, mind két részből.
Gegengeißel, das; ellen-súly; das — halten, ellen-súlyt tartani.	Gegenmundfel, der; ellenizom.	Gegenständigkeit, die; viszonybátorság, viszonybiztosság.
Gegengegenheit, die; viszonyhajlandóság.	Gegenöffnung, die; ellennyílás.	Gegenstück, der; ellenpárca.
Gegengeist, das; ellenszemé.	Gegenpapst, der; ellenpápa.	Gegenstück, der; ellenpárca.
Gegenhälter, das; előrács, előrostály.	Gegenpart, der; ellenkező, ellenes.	Gegenstück, der; ellenpárca.
Gegengrund, der; ellenok.	Gegenparten, die; ellensfél, ellenpárt.	Gegenstück, der; ellenpárca.
Gegengrund, der; viszonyközöntés.	Gegenpart, der; ellenkező, ellenpárt.	Gegenstück, der; ellenpárca.
Gegenkunft, die; viszonykedvezés.	Gegenpart, der; ellenkező, ellenpárt.	Gegenstück, der; ellenpárca.
Gegenhalt, der; viszonyhang.	Gegenpart, der; ellenkező, ellenpárt.	Gegenstück, der; ellenpárca.
Gegenhieb, der; ellenvágás.	Gegenpart, der; ellenkező, ellenpárt.	Gegenstück, der; ellenpárca.
Gegenhafter, der; ellenesászár.	Gegenpart, der; ellenkező, ellenpárt.	Gegenstück, der; ellenpárca.
Gegenfrage, die; ellenpanasz, ellenvád; eine — aufstellen, ellenvádat támasztani.	Gegenpart, der; ellenkező, ellenpárt.	Gegenstück, der; ellenpárca.
Gegenflügel, der; ellenvándó.	Gegenpart, der; ellenkező, ellenpárt.	Gegenstück, der; ellenpárca.
Gegenfrucht, die; ellenbírálat, ellenkritika.	Gegenpart, der; ellenkező, ellenpárt.	Gegenstück, der; ellenpárca.
Gegenlicht, das; ellenvil-	Gegenpart, der; ellenkező, ellenpárt.	Gegenstück, der; ellenpárca.

Gegenstück, das; ellendarab, ellenkép.

Gegenstück, die; támasz, dúc.

Gegentaufsch, der; viszonzsere.

Gegentheil, der; ellensél, ellonrész.

Gegentheil, das; ellenkező dolog, ellenkezet; das — behaupten, ellenkezőt állítani; im —, ellenben, sőt inkább.

Gegenthür, die; ellensajtó.

Gegentreppe, die; viszonzhűség.

Gegenüber, ej. és ib. ellenében, átalellenben, átalellenében; er wohnt mir — v. gegen mir über, átalellenemben lakik.

Gegenunterschrift, die; ellenszállás.

Gegenuntersuchung, die; ellennyomozás, ellenvizsgálat.

Gegenvermüdhtnis, das; viszonzbogyomány; viszonzjegyj.

Gegenverpflichtung, die; viszonzkötelezés, kölesönös kötelezés.

Gegenversicherung, die; ellenárkölés, ellensáncolás.

Gegenversprechen, das; kölesönös ígélet, viszongélet.

Gegenverstellung, die; ellennyilatkozás.

Gegenwart, die; jelen, jelenkor; jelenlét.

Gegenwärtig, mn. és ih. jelen, jelenlévő; jelennon, jelenleg, most, ezennel.

Gegenwärtig, der; ellenváltó.

Gegenwehr, die; ellentálas, védelem.

Zsebszótár. II.

Gegenwerth, der; hasonbecs, hasonérték.

Gegenwind, der; ellenszél, ellenkező szél.

Gegenwirkung, die; viszonzhatás, ellenhatás.

Gegenzauber, der; ellenvarázs, ellenbáj.

Gegenzeichen, das; ellenjegy.

Gegenzeuge, der; ellentanu.

Gegittert, mn. rácaos, rostélyos.

Gegner, der; ellen. ellenes, ellenség.

Gegrunde, das; rőfőgés.

Gehaben, vh. rh. van (roszszúl, jól); viseli, tartja magát.

Gehölze, das; kerített hely; tilos; tanórok; sövény, gyepő.

Gehalt, der; tartalom; érték; fizetés; kitartás.

Gehalten, mn. köteles; tartózkodó; elégtelt, békés.

Gehänge, das; aggatás; függelék; függő, fülbevaló; hál.

Geharnischt, mn. vörtes, vörös, mellvasas.

Gehässig, mn. és ih. gyűlölséges, gyűlöletes; gyűlöletesen.

Gehässigfeit, die; gyűlölség, gyűlölet; gyűlöletesség.

Gehau, das; vágás, (erdőben).

Gehäuft, mn. halmozott, bokros.

Gehäufe, das; tok, hüvely, hój.

Gehäute, das; egy költet, egy fészek (madár).

Gehheim, mn. titkos, alattomos; — halten, titkolni, titokban tartani; im —, titokban, titkon.

Gehheimlich, das; titkos könyv.

Gehheimhaltung, die; titkolás, titoktartás.

Gehheimlich, das; titok.

Gehheimthreil, mn. titokteli.

Gehheimschreiber, der; titoknok.

Gehheimschreiberen, die; titoknokság.

Gehheimschreiberstelle, die; titoknokság, titoknoki hivatal.

Gehheimschrift, die; titkos irás; titkos irat.

Gehelk, das; parancs, meghagyás.

Gehen, k. rh. megy; jár; távozik: das Kind lernt —, a' kisedet járni tanul; aus einem Orte —, valahonnan elutazni; von einem —, valakitől elmenni, valakit odahagyni; nach etwas —, valaminek utána járni; einen Schritt —, egy lépést tenni; wieder zu —, bátran járni, gyorsan lépni; mit der Post —, postával v. postán utazni; die Post geht heute um 7 Uhr, a' posta ma 7 órakor indul; auf Reisen —, utazni menni, utra menni; zu Schiffe —, hajózni, hajón menni; der Feig fängt an zu —, a' téaszt kel; an etwas —, valamit kezdeni; er geht schwer daran, nehezen fog hozzá; das geht nicht, az nem megy; das Geld geht nicht, ez a' pénz nem foly, nincs folyomathan; meluz Uhr geht nicht richtig, óram rosszszól v. nem jól jár; sie geht zu langsam, sieel, késik, v. korán jár, későn jár.

(t. i. az óráim); dieser Weg geht nach der Stadt, ez az út a' városba visz; der Berg geht bis in die Stadt, ez a' hegy egészen a' városig tart, v. nyúl; dieses Zimmer geht auf die Gasse, ez a' szoba az utcára szolgál; das Wasser ging ihm bis an den Gürtel, a' víz derekéig, övezetéig ért; dieser Mantel geht ihm bis auf die Schuhe, ez a' köpönyeg csizmájáig ér; in diese Flasche geht nur eine Kanne, ebbe a' palackba csak egy kannival megy v. fér; in sich —, magába törni; — lassen, bocsátani, eresztetni; die Haare, Farbe — lassen, szőrért eresztetni, szinét vesztetni v. hagyni; lassen Sie mich —, bocsásson. ereszszen; hagyjon hétkét. —, sz-n. rh. es geht, megy; wie geht's? mint van, miut megy dolga? wie geht's Ihnen, mint van közved? wie geht's mit Ihrer Gesundheit? mint szolgál egészsége? es geht mir wohl, egészséges vagyok, jól szolgál egészségem; jól megy, foly dolgom; es geht dem einen, wie dem andern, egynak, mint másnak; es ist mir eben so gegangen, éppen úgy jártam; wie wird es mir —? mint lesz sorsom? es mag — wie es will, akár mint legyen, akár mi történik; so geht's, menni man sc., lám, úgy van az, ha sc.; es geht ein starker Wind, erős

szél fú; nagy szél van; es geht ein Gerücht, die Rede, beszélik, v. a' hír szárnyal, hírlelik; es geht auf 4 Uhr, négyre jár az óra; es geht in die dritte Woche, harmadik hete, v. két hete múlt. —, wh. rh. sich müde —, fáradásig menni, kifáradni; sich die Füße wundete —, addig járni, míg lába feltörik.

Gehen, das; menés járás, járkálás; im —, menés közben; ich bin des Gehens müde, bele fáradtam a' járásba.

Gehend, mn. menő; járó. Gehent, das; függő; öv; kötő; exifraság.

Gehentelt, mn. süles (p. o. fűzők).

Gehent, das; ordítás, üvöltés, vonítás.

Gehirn, das; agy, agyvelő.

Gehöhne, das; gúnyolódás, esúfolódás.

Gehölz, das; erdő, hasraszt; famű.

Gehört, das; hallás; hallomás; meghallgatás; er hat sein —, nem hall; es nem — geben, valakit meg- v. kihallgatni; — finden, meghallgattatni.

Gehorchen, k. engedelmesség, szót fogad.

Gehören, k. tartozik; (valahová) való; es gehört viel dazu, sok kívánatlik arra; das gehört sich, úgy illik; wie es sich gehört und gebührt, a' mint illik.

Gehörgang, der; halljárat.

Gehörhammer, der; fülkalapács.

Gehörig, mn. illo, illen-

dő; megkívánható. —, ih. illőleg, illendően.

Gehörlos, mn. hallástalan, sikot.

Gehörn, das; szarvak, szarvazat.

Gehörnerve, der; hallideg. Gehörnt, mn. szarvas, szarvazott.

Gehörrohr, das; hallcső.

Gehorsam, mn. engedelmes, szófogadó.

Gehorsam, der; engedelmesség, szófogadás.

Gehorsamen, k. engedelmesség.

Gehörtrichter, der; fültölcsőr; halltölcsér.

Gehörtrummel, die; füllob.

Gehre, die, Gehren, der; hintaság, kajszaság; ék.

Gehülfe, der; segéd; társ.

Gehülfe, das; szókedelés, szókedelés.

Geier, l. Gevex.

Geifer, der; nyál, tajték, hab.

Geissen, k. tajtékszik, habzik.

Geige, die; hegedű.

Geigen, k. hegedű.

Geigenbogen, der; nyiratytyű, hegedűvonó, vonó.

Geigenfutteral, das; hegedűtök.

Geigenhals, der; hegedűnyak.

Geigenharz, das; gyanta.

Geigenholz, das; hegedűfa, hangműfa.

Geigenholzbaum, der; hegedűfa.

Geigenmacher, der; hegedűműves, hegedűcsináló.

Geigensaite, die; hegedűhúr.

Geigensteg, der; hegedűnyereg, hegedűláb

Geiger, der; hegedűs.

Geiſt, mn. buja, kövér, szaporá; buja, fajtalan, *folyár*. —, ih. buján, szaporán; buján, fajtalanul.
 Geiſte, die; trágya, gauaj; bujaság, kövérség; tök, here.
 Geiſtheit, die; bujaság, kövérség, szaporaság; bujaság, fajtalanság.
 Geiſtbart, der; szakállas hajnöcze; legyező bajnóca, borvirág; kecske-disz, bakszakáll.
 Geiſtblatt, das; jerikói loncz, szulák; búhos loncz.
 Geiſtbeſt, der; kecskebak.
 Geiſte, die; kecske.
 Geiſtel, der; kezos, tüz.
 Geiſtel, die; ostor, korbács.
 Geiſtesn, es. ostoroz, korbácsol.
 Geiſtesung, die; ostorozás, korbácsolás.
 Geiſtſuß, der; kecskeláb; baktopp, (növény).
 Geiſtlee, der; zanót.
 Geiſt, der; szellem, lélek; szesz, *lél*.
 Geiſterbanner, der; ördögűző.
 Geiſterbeſchwörung, die; ördögűzés.
 Geiſterlehre, die; *szellemtan*.
 Geiſterſeher, der; léleklátó.
 Geiſterwelt, die; szellemvilág, lelki világ.
 Geiſteskraft, die; lélekerő.
 Geiſtesſchwäche, die; elmozgyongóság.
 Geiſtesſchwung, der; lelkesedés.
 Geiſtesſtärke, die; lelkesedés.
 Geiſtlig, mn. lelki, szellemi; szeszos, *léle*.
 Geiſtlicheit, die; lelkeség,

szellemiség; szeszosság, *lélesség*.
 Geiſtlich, mn. lelki; egyházi, papi. —, ih. lelkekép.
 Geiſtliche, der; pap, egyházi személy, lelki pásztor.
 Geiſtlicheit, die; papság.
 Geiſtlos, mn. lelketlen, szellemetlen.
 Geiſtreich, mn. lelkes, elmés; szeszos. —, ih. lelkesen, elmősen.
 Geiſtvol, mn. l. Geiſtreich.
 Geiſt, der; fősvénység, fukarság, zsugoriság.
 Geiſten, k. fősvénykedik, fukarkodik, zsugorog.
 Geiſten, es. kacsol, (dohányt re.).
 Geiſthalt, der; fősvény, fukar, zsugori.
 Geiſtig, mn. fősvény, zsugori, fukar.
 Geiſtauchte, das; kurjongás, ujjongatás.
 Geſamte, das; viaskodás, viadal.
 Geſeife, das; zsömbelődés.
 Geſiget, das; csiklandozás.
 Geſtäfte, das; csiholás, csaholás.
 Geſtapper, das; csörgés.
 Geſtatsche, das; tapolás, taps.
 Geſtimyer, das; csörömpölés.
 Geſtingel, das; csengés.
 Geſtirre, das; csörgés, zörgés.
 Geſtopfte, das; kopogtatás; kopogás; zörög.
 Geſnatter, Geſniſter, das; pattogás; suszorgás.
 Geſnürche, das; csikorgás, csikorgatás.
 Geſtrache, das; recsegés; ropogás.

Geſtrüge, das; őrczpor, őrczhulla-lék.
 Geſträufel, das; fodorgatás; fodorodás; fodor, fodradék.
 Geſtreiche, das; perczezés, (zöré tűzön); rikeltás.
 Geſtriſel, das; firka; firkalás; karczolás; karmolás.
 Geſtröſadern, t. fodorerek.
 Geſtröſerüſten, t. fodormirigyek.
 Geſtröſe, das; fodorháj.
 Geſtünſtelt, mn. mesterkélts.
 Geſtuche, l. Geſtächter.
 Geſtächel, das; mosolygás; mosoly.
 Geſtächter, das; hahota, nevetség; kacaj, kaczagás.
 Geſtag, das; együttlét, (vendégségben); vendégség.
 Geſtäht, mn. szélhűt, bémult.
 Geſtärtheit, l. Geſtärtaumleit.
 Geſänder, das; kartámasz, karfa, korlát.
 Geſangen, k. érkezik, megérkezik; beér, elér, eljut, megjö; zu etwas —, valamire jutni; etwas an einen — laſſen, valamit valakihez juttatni.
 Geſärm, das; lárma, zivajgás.
 Geſag, der; tőrbely, tőrcsög; hagyomány.
 Geſaſſen, mn. és ih. *szendé*, szelíd, csendes, jámbor; *szendén*, szelídon, csendesen.
 Geſaſſenheit, die; *szendőség*, szelídség.
 Geſauſe, das; futás, futkozás.
 Geſäuſig, mn. gyakorlott, ügyes, könnyű; ismeré-

- tes. — , gyakorlottan , ügyesen.
- Gelüfigkeit, die; gyakorlottság, könnyűség, ügyesség.
- Gelüt, das; harangszó, harangozás; csengetés.
- Gelb, mn. és ih. sárga; sárgán.
- Gelb, das; sárga szín.
- Gelbbräun, mn. barnasárga.
- Gelben, cs. és k. sárgít; sárgul.
- Gelbgläser, der; rézöntő, sárgarézműves.
- Gelbgrün, mn. libazöld, libazsín.
- Gelbholz, das; sárga szömörceze.
- Gelbkupfer, das; sárgaréz.
- Gelblisch, mn. sárgás.
- Gelbreif, mn. kalászsínű, kalászsárga.
- Gelbroth, mn. sárgapiros, sárgaveres.
- Gelbsucht, die; sárgaság.
- Gelbsüchtig, mn. sárgakór-ságos.
- Gelbwurz, die; sárga v. festő gyömbér, sárga kőmgyökér.
- Gelb, das; pénz; das bare — , kész pénz; klein — , apró pénz, réz pénz; nicht von Gelde sein, kész pénz nélkül lenni; etwas zu Gelde machen, valamiből pénzt csinálni, valamit pénzzé tenni; er hat — wie Sie, er hat in Gelde bis über die Ohren, annyi pénze van mint a' szemét, pénzhalmon ül.
- Geldarm, mn. pénzatlan, pénztelen.
- Geldausgabe, die; pénzkidátás, költség.
- Geldbedürftig, mn. pénzben szűkölködő.
- Geldbegierde, die; pénz-begierde, pénzsomji.
- Geldbegierig, Geldgierig, mn. pénzvágyó, pénzsomjazó.
- Geldbescheider, der; pénznyirkáló.
- Geldbeutel, Geldsack, der; erszény.
- Geldbetrag, der; pénzbeli ajánlat v. segedelem.
- Geldbuche, die; birság, pénzbirság.
- Geldsinnnahme, die; pénzbevetel, készpénzbeli jövedelem.
- Geldbeswerth, mn. pénzértékű.
- Geldgeschäft, das; pénzbeli alku.
- Geldhilfe, die; pénzsegedelem.
- Geldsinde, der; uszorás, zsigori.
- Geldkasten, der, Geldtiste, die, Geldschrank, der; pénzszekrény, pénzes láda.
- Geldsack, die; szűtyő, tűszű.
- Geldsumme, die, Geldsumme, der; pénz' szűke.
- Geldströmen, das; pénzes kosár.
- Geldmacher, der; pénzhamisító, hamis pénzvörő.
- Geldmäkler, der; pénzváltogató, uszoráskodó.
- Geldpost, die, Geldposten, der; pénz - mennyiség, pénz - summa.
- Geldreich, mn. pénzes, pénz-dús.
- Geldsache, die; pénzügy.
- Geldsorte, die; pénz-nem.
- Geldsteuer, die; pénzadó.
- Geldspilletternd, mn. pazarló, fecsérlő, tékozló.
- Geldstrafe, die; birság.
- Geldsumme, die; pénz-summa.
- Geldtisch, der; pénzasztal, számloló asztal.
- Geldwechsel, der; pénzváltás; pénzváltóház, váltóház.
- Geldwechsler, der; pénzváltó.
- Geldwucher, der; uszora.
- Geldwucherer, der; uszorás, uszoráskodó.
- Gelüge, das; tartós heve-rés; hibás fekvés; bujtás, homlítás.
- Gelügen, mn. lekvő, lévő; alkalmas; eine gelügende Zeit, alkalmas idő; es ist mir daran — , eugene érdekem; daran ist nichts — , ecköltség, v. érdeketlen; es ist mir nicht — zu ic., nincs kö-jelmemre, nem tetszik ic. — , ih. alkalmasan.
- Gelügenheit, die; alkalom, alkalmosság; fekvés; durch welche — werden Sie das schicken? mi alkalom-mal küldendi azt? ich kenne alle Gelegenheiten dieses Hauses, minden helyzetét ismerem o' ház-nak.
- Gelügenheitsdichter, der; al-kalmi költő.
- Gelügenheitsmacher, der; köz-benjáró; kerítő.
- Gelügentlich, mn. és ih. alkalmi; alkalmilag, al-kalommal.
- Gelügerig, mn. és ih. tanu-lékony, tanítható; tanu-lékonyan.
- Gelügerigkeit, die; tanuló-konyosság, taníthatóság.
- Gelügerig, l. Gelügerig.
- Gelügerigkeit, die; tanuló-

Louyság; tudomány. tudományosság; tanulmány.
 Gelehrt, mn. és ih. tanult, tudós; tanultán, tudósan.
 Geleite, das; kerekvágás; aus dem — fahren, kitérni utjából. pályájából.
 Geleit, das; kíséret; kíséret; einem das — geben, valakit kikísérni.
 Geleiten, cs. elkísér, kikísér, kíséretbe megy.
 Geleiter, Geleitmann, der; kíséret, kalauz.
 Geleitbrief, der; szabványúlevél.
 Geleitcinahme, die; vámszedés.
 Geleitcinnehmer, der; vámszedő, vámos.
 Geleitfremd, mn. kíséretlen.
 Geleitgerechtigfeit, die, Geleitrecht, das; kíséretjog.
 Geleitfremde, kíséret szolgálk; vámszolgálk.
 Geleitdreiter, Geleitbereiter, der; útkerülő.
 Geleitsschiff, das; kíséret hajó.
 Geleit, das; eszkló, hajlás, iz.
 Geleit, Geleitfam, mn. hajlékony, ügyes.
 Geleitwein, das; kéztöcsont.
 Geleitdrüsen, l. izmirigyek.
 Geleitigkeit, die; hajlékonyság, ügyesség.
 Geleitfamfeit, die; hajlékonyság, ügyesség.
 Geleit, das; kivilágítás.
 Geleier, das; kintornálás.
 Geleier, k. rikácsol.
 Geleiter, das; faj, fajta; ezimóra; sie sind gleichen Geleiter, egy húron pendültek.
 Geleiben, k. tetszik.
 Geleitet, mn. kedves, szorított.

Geleitet, der és die; szorított, kedves.
 Geleiten, k. megszokik (a' toj ic.), megszok (a' zair ic.).
 Geleide, mn. lágy, puha; \ enyhe; azelid. —, ih. lágyan, puhán; enyhén; azeliden.
 Geleindigkeit, die; lágyosság; enyhesség, azelidség.
 Geleiten, k. rh. sikerül, elául, jól üt ki, fogadta van.
 Geleitet, das; susogás, suttogás.
 Geleiten, k. cseng.
 Geleiten, cs. igér; fogad, fogadalmat tesz.
 Geleiten, das; fogadalm, fogadás.
 Geleide, das; ganaj, (vadaké).
 Gele? ih. ugy-e? nemde? igaz-e? ugy-e bár? nem igaz?
 Gele, mn. meddő, (állat).
 Gele, die; töltögető edény; rocska.
 Geleiten, k. és sz-n. rh. ér, tesz; becsben v. tekintetben van; illet; szubad; was gilt die Tete? te? mihe fogadjunk? der Thaler gilt 30 Groschen, a' taller 30 garast tesz; er gilt hen mir viel, sokat tartok felőle, v. nagy becsben van előttem; was einem gefagt wird, gilt allen, a' mi egynek van mondva, mind illeti; was gilt, ich hab erathen, fogadjunk, hogy elláttam; es gilt die Thre, das Leben, a' becsület, az élet forogson; das gilt nicht, az nom áll, v. nem szabad,

v. nem lehet; mir gilt das gleich viel, nekem az mind egy.
 Gemung, die; érték; jelentés.
 Gemilde, das; fogadalm, fogadás.
 Gemust, der; testi kívánság; kíváncsiság; megkívánás.
 Gemüthen, k. megkíván.
 Gemüthen, cs. herél (sertést).
 Gemach, das; szoba; terem.
 Gemach, mn. lassu, halk, csendes; kéjelmes. —, ih. lassan; kéjelmesen.
 Gemüthlich, mn. kéjelmes, alkalmas; csendes, lassu, könnyűd. —, ih. kéjelmesen; alkalmasan; lassan, könnyűden.
 Gemüthlichkeit, die; kéjelmesség.
 Gemüth, das; kontármű v. eszindmány; mony, caök.
 Gemacht, der; férj.
 Gemachinn, die; nő, feleség.
 Gemachnen, cs. figyeltet, emlékeztet. —, sz-n. emléli, tetszik.
 Gemüthde, das; kép, rajz, rajzolat, festés.
 Gemüthsche, das; zagyvalék.
 Gemüth, das; mérő, mérték.
 Gemüth, mn. és ih. ... hoz, ... hoz illő v. alkalmazott, — szerinti; ... hoz, ... hoz képest, szerinti.
 Gemüthig, mn. és ih. mérsékelt; mérsékelve.
 Gemüther, das; fal, falak, falazat.
 Gemein, mn. köz; közös; közönséges; népi; köznépi; alles auf gemeine Kosten, közös költségre; das gemeine Wesen, közös, közügy; der gemeine

Mann, köz ember; ein gemeiner Bürger, fofbat, közpolgár; közkalona, közlegény. —, ih. közösen, közönségesen; köznépileg. Gemeinde, Gemeine, die; község. Gemeindegut, das; közös jó. Gemeindehaus, das; község' háza, helység' háza. Gemeinderath, der; község' tanácsa. Gemeindegelt, der; közszellem, közlélek. Gemeinheit, die; község; közösség; aljasság; közjóság. Gemeiniglich, ih. közönségesen; rendszerint. Gemeinnützig, mn. és ih. közhasznú; közhasznra. Gemeinnützigkeit, die; közhasznosság. Gemeinwohl, der; község' bikája. Gemeinplatz, der; köz hely. Gemeinshaft, die; közösség; társaság; közösülés; in —, közösen. Gemeinshaftlich, mn. és ih. közös; közösen, társaságban. Gemeinshaffe, die; község' v. helység' kocsmája. Gemeintag, der; országgyűlés. Gemeintraft, Gemeinweide, die; közlegelő. Gemeinverständlich, mn. és ih. közértelmű; népi; közértelműleg, közértelmösen. Gemeinwald, der, Gemeinholz, das; közös erdő. Gemeinze, Gemeinze, das; keverék. egyvelog, zagyva. Gemeinzel, das; vegyíték, keverék.

Gemessse, das; mérés. Gemessen, mn. mért, ki-mért; szabott, határolzott. Gemetel, das; öldöklés, koncolás, mészárlás. Gemme, die; gyöngy. Gemodelt, mn. mintázott. Gemshof, der; zergebak. Gemse, die; zerge, vadkacsko. Gemsenagd, die; zergovadúzat, zergészet. Gemsenjäger, — Reiger, der; zergevadász, zergész. Gemsefeder, das; zergebőr. Gemsewurz, die; zergotarkor, zergefü. Gemstjege, die; nőstény zerge. Gemulle, das; hulladék, eszök. Gemurmel, das; mormogás. Gemurre, das; moraj, morgás. Gemüse, das; főzelék. Gemüthigt, mn. kénytetett, kényszerített. Gemüth, das; kedély, ked; kedv; szív; indulat. Gemüthlich, mn. kedélyes; szíves. Gemüthhart, die; kedély; természet, hajlandóság. Gemüthsbewegung, die; indulat. Gemüthsfaßung, die; lélekesed, elmenyugalom. Gemüthsfrucht, die; elmenyavaiya, lélekháborodás. Gemüthsneigung, die; hajlandóság. Gemüthsruhe, die; lélekenyugalom. Gemüthssturm, die; lélekháborgás, elmenyugalatlanság.

Gemüthverfassung, die, Gemüthszustand, der; elmeállapot, lélekállapot. Gen, ej. felé; — Himmel, az ég felé. Genannt, mn. nevezett. Genüßig, mn. nyálank. Genau, mn. szoros, szűk; pontos; der genaueste Preis, utolsó ár; mit genauer Noth, nagy nehézen, alig. — ih. szorosan, szűken; pontosan; sich sehr — behelfen, szűken élni; in — handeln, szigorúan alkudni; man muß es so — nicht nehmen, nem kell oly szorosan venni. Genauigkeit, die; pontosság. Genehm, mn. — halten, l. Genehmigen. Genehmhaltung, Genehmigung, die; javalás, jóváhagyás, elfogadás, meggyezés. Genehmigen, cs. javal, helyben hagy, elfogad, megegyez. Geneigt, mn. és ih. hajló, hajlandó; kegyes, jószágos; kegyesen, joindulattal; geneigtes Gehör geben, kegyesen meghallgatni; in etwas — sein, valamire hajlani, hajlandó lenni. Geneigtheit, die; hajlás, hajlandóság. General, der; tábornagy. General, (összetételekben), fő (p. o. szabály ic.); közönséges, (p. c. szemle ic.). Generallieutenant, der; tábornagy-szögöd. Generaliharte, die; közönséges földkép.

Generalität, die; tábornagyság.
 Generalleutenant, der; altábornagy.
 Generalmajor, der; tábornagyi őrmester.
 Generalmarsch, der; közmars.
 Generalpardon, der; általános kegyelem.
 Generalstaaten, t. országrendei, (Németalföldön).
 Generalfeld, der; tábornagyi kar.
 Generalfeldzeile, die; tábornagyság.
 Genesen, k. rh. gyógyul, lábado; üdül; elmes mind —, gyermeket szülni.
 Genesende, der és die; gyógyuló, lábadozó; üdülő.
 Genesung, die; gyógyulás, lábadozás; üdülés.
 Genf, das; Genf.
 Genfer, der; genfi.
 Genie, das; nyakszirt, tarkó; das — brechen, nyakát törni, szegni.
 Genießbar, der; tarkódó, vadászó.
 Genießfänger, der; vadász-kés.
 Genie, das; lángész.
 Genießbar, mn. éldelhető; ehető; használható.
 Genießen, k. rh. éldel, használ, hasznát veszi; eszik; er hat nichts genießen, sem evett, sem ivott.
 Genießstüb, der; elmés v. merész csin.
 Genisse, das; rekottya.
 Genitiv, der; nemző eset.
 Genit, der; nemző; örangyal.
 Genie, der; társ; részes; cimborá.
 Genossenschaft, die; társa-

ság; egyesület; részesület.
 Genoveta, die; Genovéva, (nőnév).
 Gent, das; Gent, (város).
 Genet, der; genti.
 Genoa, das; Genua, (tartomány, és város).
 Geneser, der; genuai.
 Genug, mn. és ih. elég, elegendő; elegendően, elégségesen; das ist —, ez elég; einem — thun, valakinek elégét tenni; laß dir das — sein, engedjél meg azzal; ich habe nicht Zeit — dazu, nincs elég időm rá; ich habe ihm oft — gesagt, elégét mondtam neki; der Geiz hat nie —, a' fősóványosság telhetetlen.
 Genüge, die; elégség; zur —, a' mennyi kell; einem, oder einer Sache — thun, teljesü, valakinek v. valaminek elégét tenni, megfelelni.
 Genügen, k. és sz.-n. megelégszik; das genügt mir, az nekem elég, azzal megelégszem v. hecérem; sich an (mit) etwas — lassen, valamivel beérni.
 Genüglih, mn. és ih. elégséges, elegendő, kielégítő; elégkép, kielégítőleg, eléggé.
 Genüßsam, mn. és ih. elégséges; elégségesen, elegendően, eléggé.
 Genüßsam, mn. takarékos, mértékletes; megelégedett.
 Genüßsamkeit, die; elégség, elegendőség.
 Genüßsamkeit, die; takarékoság, mértékletességi megelégedés.

Genugthuend, mn. kielégítő, elégtévő.
 Genugthuung, die; elégtét, elégtétel.
 Genuß, der; elemény, élv, éldelés.
 Geograph, der; földirő.
 Geographisch, mn. földirői, geographiai.
 Geometer, der; földmérő.
 Geometrisch, mn. és ih. földmérői; földmérőikép, földmérőileg.
 Georg, der; György, (név).
 Geographen, das, Bürger, der; Gyuri, Gyurka, (név).
 Gepäck, das; mállha, zoknya, csomó, poggyász, baba.
 Gepeife, das; sütyölés; sipolás.
 Geplapper, Geplauder, das; csacsogás, fecsegés.
 Geplärre, das; ordítózás, kiabálás.
 Gepläse, das; pattogás; puffogás.
 Geplatter, das; zörgés, zörgetés, dorombölés.
 Geprüge, das; bélyegzés, jegyzés; nyomat, bélyeg, jegy; pénzkép.
 Geprüfte, das; dicsekvés, kórkedés, hányakodás, fitogtatás.
 Gepränge, das; dísz, fény, pompa.
 Geprügel, das; pattogás, durrogás.
 Gequale, das; kurattyolás, rekegés, vastyogás.
 Gequatscht, mn. zuzott.
 Gerade, mn. egyenes; páros; szinle. —, ih. egyenesen; szinle; párosan; épen; igazságon; — machen, richten, kiegyeníteni; — oder nur

gerade ípielen, párosdit játszani; das ist — meine Absicht, épen ez az ön szándék; — herauf, szabadon, nyílt szívvvel; — zu, egyenest.

Gerademachung, die; kiegyenítés.

Geradheit, die, Geradlin, der; egyenesség, őszinteség.

Geradlinig, mn. egyenesvonaltu.

Geradwinkefig, mn. derékszögletű, negyedszögű.

Gerade, das; dühödés, örfjängés.

Geräuel, das; csörömpölés, csörgés.

Geräth, das, Gerätschaft, die; házi butor, házi eszköz; szerszám.

Geräthen, k. rh. jut, korül, akad, esik; sikerül; der Wein ist heute nicht —, az idón kevés bor termelt; an einem —, valakire bukkanni; an einander —, találkozni, egymásra találni; einander in die Hände —, hajha kapni; in Kennt —, szegénységre jutni; in Born —, méregbe jöni; in Vergessenheit —, feledékenységre menni; zu etwas —, valamire jutni; in Flammen —, meggyuladni; in Freide —, megörülni.

Geräthwohl, das; történet, szerencse; auf — schießen, vaktába löni; auf —, szerencsére.

Geräthkammer, die; szerencsékamara.

Geräufte, das; ezivódás, veszekedés.

Geräum, Geräumig, Ge-

räumlich, mn. tóros, tág, tágas; eine geraume Zeit, jó hosszú idő. —, ih. tágan, tágasan.

Geräumigkeit, die; tágasság, téreesség.

Geräusche, das; zsihongás, sutlogás, csörtelés, nosz.

Geräusper, das; ráspolgatás.

Gerben, cs. cserez, kicsorez, kicsával.

Gericht, mn. és ih. igaz, igazságos; igazán, igazságosan.

Gerichte, der; igaz, igazságszerető.

Gerichtigkeit, die; igazság; kíváltság; einem — widerfahren lassen, igazságosnak lenni valaki iránt.

Gerichtmachung, die; igazolás.

Gerichtsame, die; törvényos jog v. szabadság.

Gerede, das; közbeszéd, mendemonda.

Gererbe, das; surlódás.

Gerethen, k. (zu etwas), válik, szolgál, (valamire); es gereicht ihm zur Ehre, hocsületőre válik; diese Anhalten — zur Sicherheit der Stadt, ez intézkedések a város bitorására szolgálóak.

Gerethe, das; kapkodás; rángatás; es ist viel darum, igen kapkodják, keresik, (p. o. d' portékát).

Gereten, k. és sz-n. bán, megbán; sich die Mülhe, die Zeit — lassen, hágni a fáradságot, az időt.

Gereth, der; kereszen.

Gereth, die; dongacsány, horony.

Gereth, der; gyámalya.

Gereth, der; Gollórt, (fiúv).

Gericht, das; ítélőszék, törvényszék, bíróság; törvényhatóság; — über einen halten, valakit megítélni; unter einem Gerichte stehen, porben állani; törvényszék előtt állani.

Gerichtbarkeit, die; bírói illetőség, illető bíróság, törvényhatóság.

Gerichtlich, mn. és ih. bírói; bíróikép, bíróilag.

Gerichtsdictarius, der; törvényszéki jegyző.

Gerichtsbeyrat, der; bírói kerület.

Gerichtsbrauch, der; ítélőszéki szokás.

Gerichtsbuch, das; ítélőszéki jegyzőkönyv.

Gerichtsfroh, der; hajdu, poroszló.

Gerichtsfreien, t. törvény-szünet.

Gerichtsfornel, die; törvénykezési szertartás.

Gerichtshandel, der, Gerichtshafe, die; törvényes ügy, per.

Gerichtsherr, der, Gerichtsherrschaft, Gerichtsherrlichkeit, die; bírói felsőbbség.

Gerichtshof, der; törvényszék, ítélőszék.

Gerichtshaus, die; törvényszéki irnokhivatal.

Gerichtskosten, t. törvénykezési költség, perköltség.

Gerichtsbearbeitung, die; törvény-folyamat, törvénykezési rand.

Gerichtsperson, die; bírói személy, törvényszéki személy.

Gerichtshöffe, der; táblabíró.

Gerichtschreiber, der; törvényszéki jegyző.

Gerichtsprenzel, der; bírói megye.	Geringschätzung, die; megvetés.	Geruch, der; szag; illat; szaglat.
Gerichtsstatt, Gerichtsstätte, Gerichtsstelle, die; törvénytel, törvényszék' helye; vesztőhely.	Gerinne, das; folydogálás; csatorna.	Geruchlos, mn. szagtalan, illatlan.
Gerichtstein, der; bírói megyének határköve.	Gerinnen, k. rh. összomegy, összefut (a' tej); megalazik (a' vér ic.); megfagy (a' zsír).	Geruchsnerve, der; szagideg.
Gerichtsstube, die; bírói szoba, törvény-torem.	Gerinnen, das; megalvás.	Gerücht, das; hír.
Gerichtsstuhl, der; törvénykezési írásmód.	Gerippe, das; csontváz, váz.	Gerühen, k. méltóztatik.
Gerichtstag, der; törvénynap; határnap.	Gerippt, mn. bordás.	Geruhig, mn. nyugalmas, hékes.
Gerichtstermin, der; bírói határnap.	Germaiden, das; Germania, Németország.	Gerulle, Gerümpel, das; tarattyú, zsidó, ócska holmi.
Gerichtsunterthan, der; törvényszék-alatti, törvénymegyei.	Germauné, der; Germán, (finóv).	Gerüllammer, die; tarattyú-ház.
Gerichtswang, der; törvényhatóság; bírói illetőség.	Geru, ih. örömezt, szívesen; könnyen; — haben, — sehen, — thun, szeretni, szívesen vonni, látni, tonni.	Gerumpel, das; züreges, csőrömpölés.
Geringe, mn. csekély, kevés, kicsiny; közepes-rű; hitvány, megvetett. —, ih. csekélyen, közepesen; um einen geringen Preis, olcsón, csekély áron; eine — Sache, csekélység, kicsinység; alivalóság; das ist mir viel zu —, ez nekem v. elhittem csekélység; —schäßen, megvetni, kevésre becselni.	Gerhörig, Gerhöricht, das; nádas, nádashely.	Gerüst, das; állás, alkotmány.
Geringsüßig, mn. csekély, értéktelen.	Gerste, die; árpa.	Gerüttel, das; rázás, zökögés, zötyögés.
Geringsüßigkeit, die; kicsinység, csekélység.	Gerstenaeder, der, Gerstenfeld, das; árpaföld.	Gesäme, das; mag, magok.
Geringsüßigkeit, die; kicsinység, csekélység.	Gerstenbier, das; árpasör.	Gesamt, mn. és ih. egész, összes, összesleges; közös; egészen, összesen, összeslegesen, mindnyájan.
Geringsüßigkeit, mn. csekélytartalmu, csekélyértékű.	Gerstenbrot, das; árpakenyér.	Gesamtschaft, die; közönség.
Geringsüßigkeit, die; csekélytartalmuság, kicsinyértékűség.	Gerstenernte, die; árpa-aratás.	Gesandte, der; követ.
Geringsüßigkeit, die; csekélytartalmuság, kicsinyértékűség.	Gerstengraupe, die; árpadara.	Gesandtschaft, die; követség.
Geringsüßigkeit, mn. és ih. értéktelen, csekély; értéktelen.	Gerstentorn, das; árpaszem; árpa, (a' szemek).	Gesandtschaftsrath, der; követségi tanácsnok.
Geringsüßigkeit, mn. és ih. értéktelen, csekély; értéktelen.	Gerstenmalz, das; árpaszalad.	Gesandtschaftssecretär, der; követségi titoknok.
Geringsüßigkeit, mn. és ih. értéktelen, csekély; értéktelen.	Gerstenmehl, das; árpallant.	Gesang, der; ének; éneklés.
Geringsüßigkeit, mn. és ih. értéktelen, csekély; értéktelen.	Gerstenrost, das; árpaföld.	Gesangbuch, das; énekeskönyv.
Geringsüßigkeit, mn. és ih. értéktelen, csekély; értéktelen.	Gerstenschrot, das; árpakása.	Gesick, das; ülep, alfel; ülés.
Geringsüßigkeit, mn. és ih. értéktelen, csekély; értéktelen.	Gerstentrost, das; árpaszalma.	Gesunde, der; dözseles, ivás.
Geringsüßigkeit, mn. és ih. értéktelen, csekély; értéktelen.	Gerstenwasser, das; árpavíz.	Gesunde, das; zúgás; sutogás, ausogás.
Geringsüßigkeit, mn. és ih. értéktelen, csekély; értéktelen.	Gerstenzucker, der; árpacukor.	Gesüßel, das; ansogás.
Geringsüßigkeit, mn. és ih. értéktelen, csekély; értéktelen.	Gerste, die; suhogó, vessző.	Geschäft, das; ügy, dolog, munka, foglalatosság.
Geringsüßigkeit, mn. és ih. értéktelen, csekély; értéktelen.	Gertraud, die; Gertrud, (nőnév).	Geschäftig, mn. munkás, dolgozó, sorény.
Geringsüßigkeit, mn. és ih. értéktelen, csekély; értéktelen.		Geschäftigkeit, die; munkásság.
Geringsüßigkeit, mn. és ih. értéktelen, csekély; értéktelen.		Geschäftlos, mn. munkátlan, henyő, heverő.

- Gefchäftsföfigkeit, die; munkáltság, hovorás, hennvélés.
- Gefchäftsträger, der; ügyviselő.
- Gefchündet, mn. megszegyenített, becstelen.
- Gefcheit, mn. tarka.
- Gefchehen, k. rh. történi, megtörténi, esik, megcsik; er ist ihu — oda van; — lassen, hagyni, engedni.
- Gefchehen, mn. történi; végrement.
- Gefcheide, das; vadak' helyo, (vadászszó).
- Gefcheidt, mn. és ih. okos, eszes; okosan, eszesen; er ist nicht —, nincs jó dolga, nincs esze.
- Gefcheittheit, die; okosság, eszség.
- Gefchent, das; ajándék; einem ein — mit etwas machen, valakit valamivel megajándékozni, jumi Gefchente, ajándékul.
- Gefchichte, die; történetírás, történet; eset.
- Gefchichtmaier, der; történet-író.
- Gefchichtmäsig, mn. történetelszerinti; történetileg.
- Gefchichtsbuch, das; történetkönyv.
- Gefchichtsfreiber, der; történetíró.
- Gefchichtsfalender, der; történeti kalendárium.
- Gefchichtsfunde, die; történettudomány.
- Gefchichtsfundige, der; történettudós.
- Gefchid, das; alkalmasság; ügyesség; illendőség; sors, végezet.
- Gefchidlich, l. Gefchidt, és Schidlich.
- Gefchidlichheit, die; ügyesség.
- Gefchidt, mn. és ih. alkalmas, ügyes; alkalmasan, ügyesen.
- Gefchieden, mn. külön, elkülönbözött, elvált, elválasztott.
- Gefchiede, das; lödözés, lövöldözés.
- Gefchimpfe, das; rágalmazás, becsémérés, gyalázás.
- Gefchirr, das; szer, szerszám; hám, löszerszám; edény.
- Gefchirrkammer, die; szer-számkamara.
- Gefchlacht, mn. egyenes, nyulánk; porhanyó.
- Gefchlant, l. Schlant.
- Gefchlecht, das; nem; faj, fajta; nemzetség; fajzat; származás.
- Gefchlechtlich, mn. nemi.
- Gefchlechtlos, mn. nemetlen.
- Gefchlechtalter, das; iz, emberiz.
- Gefchlechtseubung, die; nemző esel, genitivus.
- Gefchlechtshunde, die; nemzetség-tudomány.
- Gefchlechtshinie, die; ág, nemág.
- Gefchlechtshame, der; vezetőknév.
- Gefchlechtshegisser, das; nemzetségi lajstrom, vérséglajstrom.
- Gefchlechtstafel, die; vérségtábla.
- Gefchlechtstrüb, der; nemi ösztön.
- Gefchlechtstroppen, das; nemzetségi ezímer.
- Gefchlechtswort, das; nemszócska.
- Gefchlechtstjeihen, das; nemi jegyek.
- Gefchlepp, das; kíséret; poggyász; csalótekl.
- Gefchlinge, Gefchlinke, das; helek, belrészek.
- Gefchluhte, das; zokogás, zörpögés.
- Gefchmaß, der; iz; szájiz, izlés; iny.
- Gefchmaßlos, mn. izetlen.
- Gefchmaßlosigkeit, die; izetlenség.
- Gefchmaßnerve, der; izideg.
- Gefchmadvedel, mn. jóízletű, izletes, zamatos.
- Gefchmalzen, mn. zsíros.
- Gefchmaße, das; czuppanás; esemeség.
- Gefchmaufe, das; vendégeskedés, lakoma, tivornya.
- Gefchmeißel, das; hizelgés, hizelkedés.
- Gefchmeide, das; ékesség, drágaság.
- Gefchmeidig, mn. és ih. hajlékony; nyulékony; hajlékonyan; nyulékonyan.
- Gefchmeidigkeit, die; hajlékonyság; nyulékonyaság.
- Gefchmeißel, das; féreg, hernyó; ganaj; népspredék.
- Gefchmiere, das; mázolat.
- Gefchnarke, das; horty, hortyogás.
- Gefchnatter, das; gágogás.
- Gefchneß, das; teremtmény.
- Gefchneß, das; lövedék; löszér; puska; földadó; cmelet.
- Gefchreibe, das; írogatás, írdogálás.
- Gefchren, das; láрма, kiáltás; etnen lud — bringen, valakit elhiresztelni; ins — kommen, elhiresedni.
- Gefchreß, das; borék, (ál-latok).
- Gefchülte, das; halmazat.
- Gefchüh, das; löszér; patantyú, ágyu; súlyosság.
- Gefchühknütt, die; patantyús mesterség.

- Gefchwader, das; lovas-csapat; lovasság; csoport; hajócsapat.
- Gefchwärz, das; csacsogás, seccogés.
- Gefchwärzig, mn. csacska, seccogó.
- Gefchwärzigeit, die; csacsakaság.
- Gefchwärigen, es. elhallgat. —, k. hallgat.
- Gefchwärze, das; tohzódás, dözsölés.
- Gefchwund, mn. hamar, gyors, sebes. —, ih. hamar, gyorsan, sebesen; sietve; mach —, csak hamar, siess.
- Gefchwundtsche, die; gyors-szekér.
- Gefchwundtschreibekunst, die; gyorsírás.
- Gefchwundtschreiber, der; gyorsíró.
- Gefchwundtschuß, der; sebeslövés.
- Gefchwirre, das; csevegés; csiripolás.
- Gefchwister, das; testvérok, atyfiak.
- Gefchwisterkind, das; unokatestvér.
- Gefchwollen, mn. dagadt.
- Gefchworne, der; esküdt.
- Gefchwurst, die; daganat.
- Gefchwür, das; sekély; tályog.
- Gefchwür, mn. hatvány.
- Gefegnen, l. Segnen.
- Gefell, der; társ, legény.
- Gefellen, es. társasít, egyesít; ich zu einem —, valakivel egyesülni, társulni, magát valakihez csatolni, kapcsolni.
- Gefellenjahr, das; legényév.
- Gefellengeit, die; legénykor, legénység.
- Gefellig, mn. társas, nyájas, barátságos, társalkodó.
- Gefelligkeit, Gefelligkeitscheit, die; társaságkedvelés, társalkodás.
- Gefelligschaft, die; társaság; egyesület, gyülekezet; eine gefelligente —, zárt társaság.
- Gefelligschafter, der; társalkodó.
- Gefelligschaftlich, mn. társaságos.
- Gefelligschaftsdame, die; társaszonyság, társalkodónő.
- Gefelligschaftsglied, das; társ. társasági tag, társaság-beli.
- Gefelligschaftsrecht, das; társasági jog.
- Gefelligschaftsspiel, das; társasági játék.
- Gefelligschaftsvertrag, der; társasági szerződés.
- Gefelligschaftswidrig, mn. társaságelleni.
- Gefen, der; lesecz ponty.
- Gefenf, das; bujtás, bujtóvány; hűbűny.
- Gefes, das; törvény; szabály; szakasz, versszak.
- Gefesbuch, das; törvénykönyv.
- Gefesentwurf, der; törvényjavaslat.
- Gefesfrei, mn. és ih. törvénytelen; törvénytelen.
- Gefesgebend, mn. és ih. törvényhozó; törvényhozólag.
- Gefesgeber, der; törvényhozó, törvényhozó.
- Gefesgebung, die; törvényhozás; törvényhozóság.
- Gefesraft, die; törvényereje.
- Gefesrhunde, die; törvénytudás, törvénytudomány.
- Gefeslich, mn. és ih. törvényes, törvényszeres; törvényesen, törvényszeresen.
- Gefeslichtheit, die; törvénytesség.
- Gefeslos, mn. törvénytelen.
- Gefeslosigkeit, die; törvénytellenesség.
- Gefesmäßig, mn. és ih. törvényszeres, törvényes; törvényszeresen, törvényesen, törvény szerint.
- Gefesrücker, der; törvényrontó.
- Gefest, mn. és ih. komoly, nyugott; komolyan, nyugottan.
- Gefesttafel, die; törvénytábla.
- Gefestwidrig, mn. törvénytelleni, törvénytelen.
- Gefesufje, das; sohajlózás, nyögés.
- Gefesichert, mn. biztos, biztosított, háttorságos, háttorságosított.
- Gefesicht, das; arcz, arczulat, ábráz, ábrázat, kép; látás; aus dem Gefesichte verlieren, szemé elől elvesztetni; zu Gefesichte kommen, megpillantani; einem ins — sehen, valakinek szemé közé nézni; einem ein — machen, valakinek rossz képet mutatni; ins — sagen, szemého mondani.
- Gefesichtsbildung, die; arczkat, arczulat.
- Gefesichtsfalte, die; arczráncz.
- Gefesichtsfaltig, mn. ránczos képű.
- Gefesichtsfarbe, die; arczszín.
- Gefesichtsfehler, der; látás' hibája.

Gefichtsfreie, der; láthatár, látkör.
 Gefichtsfunde, die; arczia-
 merés.
 Gefichtsfundige, der; arcz-
 ismerő.
 Gefichtslänge, die; arcz'
 hossza.
 Gefichtsehre, die; arczta-
 nitmány.
 Gefichtslinie, die, — szög,
 der; arczvonal.
 Gefichtsnerve, l. Sehnerv.
 Gefichtspunkt, der; szem-
 pont, nézpont.
 Gefichtsfelhöhe, die; lát-
 gyengeség.
 Gefichtsverzerrung, die; arcz-
 sntoritás.
 Gefichtswahrfager, der; arcz-
 jós.
 Gefichtswahrfageren, die; arcz-
 jóslás.
 Gesichtswinkel, der; látszeglét.
 Gesichtszug, der; arczvonal.
 Gesiebt, mn. hetes.
 Gesimé, das; párkány, pár-
 tázat, párkányozat.
 Gesiméglieb, das; párkány-
 rész.
 Gesiméshobel, der; párkány-
 gyaln.
 Gesiméstein, der; párkánykő.
 Gesinde, das; cselédség.
 Gesindebier, das; cselédsvér.
 Gesindebrod, das; fekete ke-
 nyér, cselédkenyér.
 Gesindel, das; gaznóp, gaz-
 cseléd; gyülelevész.
 Gesindelohu, der; eszlédbőr.
 Gesindelstanz, der; pórtáncz.
 Gesindestube, die; cselédház
 v. szoba.
 Gesindetisch, der; cselédasztal.
 Gesindeverordnung, die; cse-
 lédrend.
 Gesindewein, der; cselédbor.
 Gesinnt, mn. gondolkozású; ge-
 sonnen, szándéku; fran-

zösisch —, francziákhoz
 azító; ich bin —, el va-
 gyok tökéltre, szándékom
 van.
 Gesinnung, die; vélekedés,
 gondolkozásmód.
 Gesittet, mn. művelt, jó-
 erkölcsű, jóviselőű.
 Gesöff, das; iszákoskodás.
 döszölés; silány ital.
 Gesonnen, l. Gesinnt.
 Gesottene, das; sótt (étel st.).
 Gespann, der; hason sorsu,
 rangú; iszán.
 Gespannschaft, die; társlet;
 vármegye.
 Gespannt, mn. és ih. vont,
 feszült, feszített (p. o.
 figyelem).
 Gespenst, das; kísértet,
 rémalak.
 Gesperre, das; zárás; el-
 lenkezés; fedőfák; ernyő
 (szekeren).
 Gespeye, das; okádék.
 Gespiele, der, Gespielinn,
 die; játszótárs.
 Gespinne, das; fonogatás.
 Gespinnt, das; fonat, fonal.
 Gespötte, das; csúfolás,
 gúnyolás; csúf, gúny; —
 mit irmand treiben, va-
 lakiből csúfolat úzni.
 Gesprüch, das; beszélgetés,
 beszéd.
 Gesprüchig, mn. és ih. be-
 szédes; beszédesen.
 Gesprüchigkeit, die; beszé-
 desség.
 Gesprüchweise, ih. beszél-
 getve, beszédkep.
 Gespreuge, das; kö-vette-
 tés, (bányákban).
 Gespreugest, mn. iromba,
 pettyegott, tarka.
 Gestade, das; part, mart,
 vizpart; tengerpart.
 Gestalt, die; alak, forma;
 mód.

Gestalten, es. és vh. ala-
 kit, formál; alakúl, form-
 málódik.
 Gestaltet, mn. alakított,
 alakult; alkotott.
 Gestaltlos, mn. és ih. for-
 mátlan.
 Gestaltung, die; alakulás,
 formálódás.
 Gestammel, das; dadogás,
 hebegés.
 Gestanz, das; ormadár'
 lábai, (vadászászó).
 Geständig, mu. einer Sache
 — sein, megvallani va-
 lamit.
 Geständnis, das; vallomás.
 Gestanz, der; bűz, hűdösség.
 Gestatten, es. megenged,
 jóvá hagy.
 Gestattung, die; engedés,
 engedelem.
 Gestäude, das; csalit, bok-
 ros hely, haraszt; só-
 lyomfészok.
 Gestel, l. Bestel.
 Gestehen, es. rh. megis-
 mer, megvall.—, k. meg-
 alszik, összemegy.
 Gesteln, das; kötömog.
 Gestell, das; állás; talap.
 Gestern, ih. tegnapi.
 Gestiefel, das, l. Stiefel.
 Gestiefert, mn. csizmás.
 Gestifte, das; intézet.
 Gestirn, das; csillagzat,
 csillagok; csillag.
 Gestirnsband, der; csilla-
 gok' állása.
 Gestirnt, mn. csillagos.
 Gestüber, das; zivatar, für-
 keleg.
 Gestotter, das; hebegés,
 akadozás.
 Gesträub, mn. borzas.
 Gesträub, das; bokor, csa-
 re, csepőle, csepőlecae.
 Gestreift, mn. csíkos.

Gestreng, mn. szigorú; vitélő.	Getreide, das; gabona.	fölni, föltehetni, (erőre ic. nézve).
Gestrich, Gestricke, das; kötés, (harisnyáé ic.).	Getreu, mn. és ih. hü. hiv, hűség; hűven, hűségesen.	Gewächshaus, das; növényház.
Gestrig, mn. tegnap.	Getrennt, ih. hiven, hűven, hűségesen.	Gewächstunde, die; növénytudomány.
Gestruppe, Gestruppe l. Gesährde, Gestrauch.	Getriebe, das; kerékmű; kerékmozgony; üzés, hajlás.	Gewächstreich, das; növényország.
Gestümper, das; kontárkodás.	Getrödel, das; tarattyu, zsiháru.	Gewächst, das; állatok' véd-szerei, fegyverei.
Gestüte, das; ménes.	Getroßt, mn. és ih. biztos, bizodalmas; bizást, megnyugva. hátra.	Gewähr, ih. einen — werden, valakit észre venni, megpillantani.
Gesuch, das; kérelem.	Getrüben, vh. (einer Sache), bízik, (-ban, -ben), biztatja, vigasztalja magát, (-val, -vel).	Gewähr, — Leistung, — schaft, die; kezesség; szavatosság.
Gesumme, Gesumme, das; hangás, böngés, dongás, döngés, döngésselés.	Getümmel, das; zenehona, zaj, zsihangás; tolongó sokaság.	Gewährten, ca. kezeskedik; szavatol.
Gesund, mn. és ih. egészséges; ópa, egészségesen; — ausgehen, jó azinben lenni.	Getüpfelt, mn. és ih. pettyes, pettyezett, bahos, pontozatos.	Gewährmann, der; kezes; szavatos.
Gesundbad, das; gyógyfürdő.	Geübt, mn. gyakorlott.	Gewährsam, mn. és ih. figyelmes; figyelmesen.
Gesundbrunnen, der; gyógyvíz, gyógykút, savanyuvíz, érczesvíz.	Gewatter, Gewattermann, der; koma, keresztkoma.	Gewährsam, der, Gewährsame, die; örkés; örizet; oval.
Gesundheit, die; egészség, ópség.	Gewatterinn, Gewatterfrau, die; komasszony.	Gewährung, die; teljesítés, betöltés.
Gesundheitsschule, die; éptan.	Gewatterschaft, die; komaság.	Gewährte, das; erdőszög.
Gesundheitsergebel, die; egészségszabály.	Gewatterschman, der; keresztelő.	Gewalt, die; hatalom, erő; erőszak; mit —, erőszakkal, erőszakosan, hatalommal; hatalmasan; — aufhien einem, valakin erőszakot követni; et; das steht nicht in meiner —, nincs hatalmam rá; einem — ertheiten, valakit meghatalmazni; et; was in seiner — haben, valamit hatalma alatt tartani v. ököletesen bírni, örtetni.
Gesundmachung, die; gyógyítás.	Gewert, mn. felnégyelt; négyes.	Gewaltanmaßung, die; hatalombitorlás.
Gesundwerden, das; gyógyulás.	Gewerte, das; négyeseg.	Gewaltbrief, — zettel, der; felhatalmazó levél.
Getadel, das; gáncsolódás.	Gewüßel, das, l. Gefüßel.	Gewaltbruch, der; hatalomvágy.
Getändel, das; enyelgés.	Gewußmüßigen, l. Bewußmüßigen.	
Getanzt, das; táncz, tánczolás.	Gewächs, das; növény; kiövés; termel.	
Getheilt, mn. és ih. részelt, osztott; részelten, osztva.	Gewächserbe, die; jenyészföld.	
Getöse, das; hangzat.	Gewachsen, mn. és ih. nőtt; növe; einer Sache — sein, valamit megbírni, valaminek megfeleltetni; einem — sein; valakivel	
Getöse, das; zaj, zórej, robaj, lármá, zörgés, csörömpölés.		
Getrampel, das; ügétés.		
Getraunt, das; ital.		
Getrappel, das; tombolás, dohogás.		
Getrauen, vh. bízik magiban. mer.		

Gewaltführer, der; parancsoló.	Gewärtig, mn. einer Sache — sein, bevárni valamit.	Gewerbfreiheit, die; iparszabadság.
Gewaltgeber, der; felhatalmazó.	Gewäßch, das; fecsegés, mendemonda.	Gewerbestand, das; gyár.
Gewalthaber, der; parancsoló; felhatalmazott.	Gewässer, das; vizek.	Gewerbsam, mn. munkás, iparos.
Gewaltthatlung, die; hatalomtel.	Gewebe, das; szövet; szövvény, szövvény, szövvedék.	Gewerbsamkeit, die; ipar.
Gewaltherrschter, der; kényúr.	Gewehr, das; fegyver; ins —, fegyverre.	Gewerbschule, die; kézműiskola; iparoskola.
Gewaltig, mn. erős, hatalmas; nagy, tetemes. —, ih. erősen, hatalmasan; erőszakosan; nagyon, telemesen.	Gewehrfabrik, die; fegyvergyár.	Gewerbssteuer, die; iparadó.
Gewaltige, der; erős, hatalmas.	Gewehrfabrik, die; fegyvergyár.	Gewerbetreiben, das; ipar' dolga.
Gewaltigen, ca. kitakarít, kiürít, (bányászó); felhatalmaz; eine Sache wieder —, bányát újonnan megújítani, munkába venni.	Gewehrhandler, der; fegyveráros.	Gewerf, das, l. Gewäff.
Gewaltigam, mn. és ih. erőszakos, hatalmaskodó; erőszakosan, hatalmaskodólag.	Gewehrmaschinen, das; fegyverraktely.	Gewerf, das; szék.
Gewaltigame, die; erőszak; hatalom.	Gewehrmeister, der; fegyverkaró.	Gewerksherr, der; gyárnok.
Gewaltigamkeit, die; erőszakoskodás, hatalmaskodás.	Gewehrprobe, die; fegyverpróba.	Gewerksmann, — meister, der; gyármester.
Gewaltigthat, die; erőszakétel, erőszak.	Gewehrreimende, die; fegyvergála.	Gewicht, das; nehézség.
Gewaltigthatig, mn. és ih. erőszakos, kényszerítő; erőszakosan.	Gewehrriemen, der, — stübe, die; puskatámasz.	Gewicht, mn. és ih. — sein, szándéka lenni.
Gewaltigthatigfeit, die; erőszakoskodás.	Gewehrshmidt, der; puskaíves.	Gewichtig, mn. szolgálatos.
Gewand, das; szövet, (ruhára); ruha, kintős.	Gewehrstranf, der; fegyverszekrény, fegyvertartó.	Gewinnel, das; hemzsegés; sokaság.
Gewander, das; vándorolgalás.	Gewehr, das; azarv, (szarvas).	Gewinner, das; jajongás, jajgatás.
Gewandweise, ih. lészatra.	Gewende, das; fordítás, forgatás; egy fordulás, (szántásnál); árok; ein — machen, ekével egyet fordulni.	Gewinde, das; gombolyítás, fűzér.
Gewandt, mn. ügyes, jártas.	Gewendig, mn. forgatókony, forgatható.	Gewinn, der; nyereség, haszon; jutalom.
Gewandtheit, die; ügyesség, jártasság.	Gewerbe, das; kereset, mesterség, kényér; dolog, foglalatosság; was treibt er für ein —? milly mesterséget üz? mi után él?	Gewinnbegierde, die; haszonvágy.
Gewarten, Gewärtigen, k. várakozik, vár, romél.	Gewerber, der; mesterember.	Gewinnbringend, mn. és ih. nyereséges, hasznos; nyereségesen, hasznosan.
	Gewerkefik, der; ipar, műszorgalom.	Gewinnen, es. rh. nyer; keres; szerez; előr (partot); bevesz (várost); einen lieb —, valakit megkedvelni; Gewinnd an etwas —, valamit megszeretni; die Wanne — Augen, a' lák himbóznak, fakadnak; das Getreide gewinnt Aehren,

a' vetés v. buza kalászlány.	Gewissendrath, der; lelki atya.	Gewohnheit, die; szokás.
Gewinner, der; nyertő, nyertes.	Gewissendruhe, die; lelki-nyugalom, lelki csend.	Gewohnheitsübende, die; szokott vétek.
Gewinn gierig, mn. haszon-szonjazó.	Gewissenssache, die; lelki-ösmereti dolog.	Gewöhnlich, mn. szokott, közönséges, rendszerinti. —, ih. szokás v. rend szerint:
Gewinnkarte, die; nyertes kártya.	Gewissenscrüpel, der; lelki-ösmereti kötség.	Gewöhnliche, das; szokott.
Gewinnreich, mn. nyereséges.	Gewissenswang, der; lelki-ösmereti erőltetés.	Gewöhnlichkeit, das; holtív.
Gewinnst, der; nyereség.	Gewiss, mn. és ih. bizonyos; bizonyára, bizonynyal. bizonyosan; ich bin meiner Sache —, bizonyos vagyok felőle; gewisse Leute, bizonyos emberek.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewinnsucht, die; nyereskedés, nyervág.	Gewissheit, die; bizonyosság, valóság.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewinnstüchtig, mn. nyereskedő.	Gewisslich, ih. bizonyosan.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewinnst, das; nyüzörgős, nyögés.	Gewitter, das; égi háború, mennydörgés, zivatar, förgeteg.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewirt, das; szövet.	Gewitterableiter, der; villámhárító.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewirt, das; zavar, zür-zavar; kuszadék; zür.	Gewitterflamme, die; villám.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewissen, das; lelkiösme-ret; öntudat; mit gurem —, jó lélekkel; sich ein — aus einer Sache machen, valamit lelkiösmeretes dolognak tartani.	Gewitterhimmel, der; háborús v. zivataros ég.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewissenhaft, mn. és ih. lelkiösmeretes, igazlelkű, jólelkű; jólelkűen, jólelekkel.	Gewittern, k. égi háború kel.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewissenhaftigkeit, die; lelkiösmeretesség, igazlelkűség, jólelkűség.	Gewitternacht, die; zivataros éj.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewissenlos, mn. és ih. lelkiösmeretlen, rosszlelkű; rosszlelkűleg.	Gewitterregen, der; zivataros eső; zápor.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewissenlosigkeit, die; lelkiösmeretlenség, rosszlelkűség.	Gewitterstange, die; villámhárító.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewissenangst, die; léleksurdalás.	Gewittersthwül, mn. rekkenő meleg.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewissenstich, der; lélek-mardosás.	Gewitterwolke, die; zivataros felhő v. felleg.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewissenstahl, der, Gewissenstfrage, die; lelkiösmereti kérdés; lélekben-járó dolog.	Gewitzig, mn. okult.	Gewöhnlich, das; szokott.
Gewissenstrenghheit, die; lelkiösmeret' szabadsága.	Gewogen, mn. hajlandó, kedvöz.	Gewöhnlich, das; szokott.
	Gewogenheit, die; jókarat, kedvözés, hajlandóság.	Gewöhnlich, das; szokott.
	Gewohnen, k. szokik, (-hoz, -ra, -re), megszokik (valamit).	Gewöhnlich, das; szokott.
	Gewöhnen, cs. szoktat, (valakit -hoz, -ra, -re).	Gewöhnlich, das; szokott.

Gewürzschachtel, die; <i>fűszer-tobozs.</i>	Gichtflus, der; köszvény-csúz.	Giekerch, die; öntés; öntözés; öntözködés; öntömühely.
Gewürzwaren, die; fűszer-áru.	Gichtig, Gichtisch, mn. köszvényes.	Giekerde, die; mintaföld.
Gewürzwein, der; fűszerbor.	Gichtkrüer, t. rózsabazsal' magvai.	Giekerze, das; bronz.
Geyer, der; kánya, hója.	Gichtmittel, das; köszvény-szer.	Gieksieber; das; rézkör.
Gejähnt, Gējähnet, mn. fogas.	Gichtpflaster, das; köszvény-tapasz.	Gieksform, die; öntőminta.
Gejähnt, das; szóvita, feleselés, czivódás, per-patvar.	Gichtpilz, die; köszvény-labdacs.	Gieksütte, die; öntőhuta.
Gejäuber, das; késedelem, késedelmesség.	Gichtrolle, die; köszvény-labdacs.	Gieksanne, die; öntözökanna.
Gejehut, mn. tizedelt.	Gichtrolle, die; rózsabazsal.	Gieksstiel, der; olvasztóüst, (orgonásoknál).
Gejekt, l. Zekt.	Gichtrolle, die; gönye.	Gieksstovf, der; kanna' rózsaája.
Gejerte, das; ránczigálás.	Gichtstoff, der; köszvény-anyag, köszvénykelme.	Gieksstuck, die; öntőmestertőség.
Gejung, das; szerszám.	Giebel, der; házcsúcs.	Gieksloch, das; öntőlyuk.
Gejemen, k. és sz-n. illik.	Giebeloch, das; csúcsföld.	Gieksmutter, die; anyabetű.
Gejemend, mn. és ih. illő, illendő; illendően, illőleg.	Giebsfenster, das; csúcsablak.	Gieksosen, der; olvasztókemence.
Gejere, das; czifraság; cziczoma.	Giebsloch, das; csúcslyuk.	Gieksstempel, die; merőlapát.
Gejert, mn. czifra; mesterkélt, korsett.	Giebsen, k. liheg, zibál.	Giekswaare, die; öntött áru.
Gejimmer, das; ácsmunka.	Gienen, k. ásit.	Giekswerk, das; öntőtű.
Gejishe, das; sziszegés; susogás.	Gienfisch, der; (sajkhal' faja).	Gist, das; mérég; étető.
Gejishe, das; sziszegés.	Gienmuschel, die; kima.	Gistabtreibeud, mn. mérregüző.
Gejüht, das; ivadék, fajzat, (megvető értelemben).	Gieren, k. l. Gieren.	Gistazeneh, die, Gistmit-tel, das; mérégellenes szar.
Gejweige, das; ágazat, ághog.	Gier, l. Begierde.	Gistbaum, der; mérges szömörce.
Gejwent, mn. kettős.	Gierfall, l. Gierfall.	Gistbecher, der; mérégpohár.
Gejwitschr, das; csiripelés, ficserelés.	Gieren, k. vágyni, vágynadozik, sovárogo (valami után).	Gistbüßen, der; mérges falat, maazlag; esalélek.
Gejwungen, wa. erőltetett, késztetett, kényszerített.	Gierig, mn. és ih. <i>sovár</i> , kíváncsi; <i>sovárogo</i> v. kíváncsilag.	Gistbüschchen, das; mérgehólyag.
Gicht, die; köszvény.	Gierigheit, die; sovargás, kíváncsiság.	Gistdampf, der; mérgesgőz; <i>ferjanygöz</i> .
Gichtanfall, der; köszvényostrom.	Gierigkeits, die; sovargás, kíváncsiság.	Gister, der; adó, ajándékozó.
Gichtartig, mn. köszvényosmü.	Gierigkeit, die; sovargás, kíváncsiság.	Gister, das; <i>ferjanyos</i> érc.
Gichtbeere, die; fakete ribiszke.	Gierigkeit, die; sovargás, kíváncsiság.	Gistessig, der; mérégellenes ecet.
Gichtbruch, der; tagbénulás.	Gierigkeit, die; sovargás, kíváncsiság.	Gistfisch, der; mérges hal.
Gichtbrüch, mn. bémúlt, köszvényes.	Gierigkeit, die; sovargás, kíváncsiság.	Gistheil, das; mérgező sikkvirág.
Gichtheber, das; <i>köszvényláz</i> .	Gierigkeit, die; sovargás, kíváncsiság.	Gisthund, der; mérges csápa.
	Gierigkeit, die; sovargás, kíváncsiság.	Gisthütte, die; sörjanykoh.
	Gierigkeit, die; sovargás, kíváncsiság.	Gistig, mn. és ih. mérgező.

haragos; mérgeesen; haragosan.	Gitter, das; rács, rost, rostély.	Glanzfuss, Glanzfuß, die; fényvágó, fényzomji.
Gistfies, der; egérvacics.	Gitterbett, das; rácságy.	Glanztafel, der; fényes tafaft.
Gistfrout, das; katika-sisakvirág.	Gitterblech, das; rácsbádóg.	Glas, das; üveg; pohár, üvegpohár; — machen, üveget fűni; ein — Wein trinken, egy pohár bort inni.
Gistmehl, das; egérkő.	Gitterfenster, das — rácsablak.	Glasartig, mn. üvegnemű, üvegféle.
Gistmilch, der; mérgekeverő, mérgekészítő.	Gitterförmig, mn. rácsdad, rácsalaku, rostélyos.	Glasauge, das; üvegszem; csókaszem.
Gistpflaster, das; mérgetapasz.	Gitterig, mn. rácsos, rostélyos.	Glasdünge, mn. csókaszemű.
Gistpulver, das; mérgepor.	Gittern, cs. rácsos, rostélyos.	Glasfahne, die; üveghamu.
Gistrotte, der; nyílaskuraja, (hal).	Gitterschnecke, die; reczés kúrtesiga.	Glasblasen, das; üvegfúvás.
Gisttschlange, die; mérges kigyó.	Gitterschraube, der; rácszekrény.	Glasbläser, der; üvegfúvó.
Giststein, der; egérkő.	Gitterstange, die; rácsrúd, rostélyrúd.	Glasbüchse, die; üvegkese.
Gistrant, der; mérgeital, maszlag.	Gitterstuhl, die; rácsajtó.	Glasdeckel, der; üvegfödél.
Gistwurzel, die; mérgező krepin.	Gitterwerk, das; rácszat, rostélyza.	Glasdiamant, der; üvegyémánt.
Gistzah, der; mérgefog, (kigyókó).	Glacié, das; vársík, vármező.	Glaser, der; üveges.
Gilbig, sc. l. Gels, sc.	Glanz, der; fény.	Glaserhandwerk, das; üvegeség.
Gildbrief, der; ezéhvél.	Glanzen, k. és cs. fénylik; ragyog, tündöklök, villog; fényesít.	Gläsern, mn. üveg, üveges.
Gildbunder, der; ezéh' tagja.	Glanzend, mn. és ih. fényes; ragyogó, tündöklő; fényesen.	Glaser, das; üvegezüst-érecz.
Gilde, die; ezéh; egyesület; lakmározó társaság.	Glanzer, das; csillámkő.	Glasfenster, das; üveglakl.
Gildmeister, der; ezéhmester.	Glanzfarbe, die; fényes szín.	Glasfluh, der; üvegolda.
Gildenschaft, die; ezéh; társaság.	Glanzgeber, der; fényesítő.	Glasferm, die; üvegmintsercz.
Gilet, das; mellény.	Glanzgras, das; polyvasukk.	Glasgeschirr, das; üvegedény.
Gimpel, der; pirok, süvöltő; hula, ostoba.	Glanzkäfer, der; czingulán.	Glasglocke, die; üvegharang.
Ginst, Gluster, der; rekkottyo.	Glanzkohle, die; fényes kőszén.	Glasgrün, mn. üvegzöld, üvegszínű.
Gipfel, der; tő, csics, orom, ormó, hegye (vaminek).	Glanzleimwand, die; fényes vászon.	Glashandel, der; üvegeskedés.
Gips, l. Gyps.	Glanzlos, mn. és ih. fénytelen, fénytelenül, fénytelenül.	Glasbüchse, der; üvegeskedő, üvegyáros.
Girtren, cs. forgat, (váltóknál).	Glanzlos, mn. és ih. fénytelen, fénytelenül, fénytelenül.	Glaschand, das; üvegház.
Girren, k. hulikol, turbékol, nyögdecsel.	Glanzen, der; fénykorom.	Glaschäutchen, das; üveghártya.
Girren, das; hulikolás, turbékolás, nyögdecselés.	Glanzschiff, der; keményvászón.	Glaschong, der; szinméz.
Gis, das; gisa. (a' muszában).		Glaschütte, die; üveghuta.
Gis, l. Gias.		Glasicht, mn. üveges.
Zsébzótér. 11.		Glasiren, l. Glasiren.
		Glasstift, der; üvegragas

Glasfnopf, der; üveggomb.
 Glasfornale, die; üveglá-
 riza.
 Glasforb, der; üveggosár.
 Glasförper, der; üvegtost.
 Glasfram, der; üvegáru,
 üvegportóka.
 Glasfrämmer, der; üveges,
 üveggalmár.
 Glasfrau, das; somócsing;
 salfü; jegos bojtvirág,
 jegvirág.
 Glaslaterne, die; üveg-
 lámpa.
 Glaslinse, die; üveglencse.
 Glasmaher, Glasmann,
 der; üveggészítő.
 Glasmafer, der; üvegfestő.
 Glasmaferen, die; üveg-
 festős.
 Glasmasse, Glasmaterie,
 die; üvegtömeg, üveg-
 anyag.
 Glasmehl, das; üvegpor.
 Glasofen, der; üvegko-
 moceze.
 Glasperle, die; üvegyöngy.
 Glasrahnen, der; üveg-
 ráma.
 Glasrheibe, die; üveglábla.
 Glasrhebe, die; üveggalló.
 Glasrheifen, das; üveggö-
 szörülés.
 Glasrheifer, der; üveggö-
 szörős.
 Glasrhemel, das; üvegtajt.
 Glasrhemel, der; üvegmáz.
 Glasrheider, der; üveg-
 metazó.
 Glasrhranf, der; üvegszok-
 rony; pohárszék.
 Glasrpath, l. Fluhrpath.
 Glasrpiel, das; üvegtátók.
 Glasrrein, der; üveggő.
 Glasrtafel, die; üveglábla.
 Glasrthie, die; üvegtajtó.
 Glasrriegel, der; üvegtőgolyó.
 Glasrropfen, der; üvegcsep.
 Glasrur, die; máz, üvegmáz.

Glasuren, es. mázól, máz-
 zal bevon.
 Glasurterde, die; mázföld.
 Glaswaare, die; üvegáru.
 Glaswand, die; üvegfal.
 Glasweide, die; csöreges-fűz.
 Glaswerk, das; üvegmű.
 Glatscher, der; jeges, (hegy).
 Glatt, mn. és ih. sima;
 sík, sikos; simán; siko-
 sau; egészen, ópen; ei-
 ne glatte Zunge, sima
 száj; glatte Worte, ódes
 v. mézes szavak; — ho-
 beln, simára gyalulni;
 — abshlagen, kereken
 megtagadni; den Ast —
 abhauen, az ágat egészen
 levágni.
 Glattbein, das; simító csont.
 Glätte, die; síkosság; sí-
 kosság; gelát.
 Glatteis, das; ólmos v.
 ónas idő.
 Glatt Eisen, sz-n. ónas eső
 esik.
 Glätten, es. simít; síkrol.
 Glatten, das; simítás, sí-
 kálás.
 Glätter, der; simító.
 Glattfeile, die; simító rás-
 poly.
 Glattkobel, der; simító
 gyalu.
 Glattkohl, das; simító fa.
 Glattkente, die, Glattkol-
 ben, der; simító.
 Glattkops, der; sima rája,
 (bal).
 Glattkriene, die; simító fa.
 Glattkreifer, der; simakö-
 szörős.
 Glattlahl, der; simító acél.
 Glattstein, der; simító kő.
 Glattshin, der; simító fog,
 agyar.
 Glabe, die; kopaszúg; ko-
 paly; tarhely.
 Glapig, mn. kopasz, tar.

Glaspfopf, der; kopri, ko-
 passzfejű, tur.
 Glaube, der; hit; hitel;
 vallás, hit; den christli-
 chen Glauben annehmen,
 keresztényű lenni; das;
 gehört ein starker —,
 azt nehéz elhinni; auf
 Glauben, hitelbe; ohne
 Treue und —, hitetlen.
 Glauben, es. és k. hisz;
 einen Gott — egy istent
 hiszni.
 Glaubensartikel, der; hit-
 ágazat.
 Glaubensbekenntniß, das;
 hitvallás.
 Glaubensgenos, der; hit-
 sorsos.
 Glaubensgrund, der; hitalap.
 Glaubenslehre, die; hitu-
 domány.
 Glaubenspunkt, der; hitpont.
 Glaubensregel, die; hit-
 szabály.
 Glaubenssache, die; vallás*
 ügye.
 Glaubenszwang, der; hit-
 könyyszerítés.
 Glaubhaft, Glaubwürdig,
 mn. hihető, hiteles.
 Glaubhaftigkeit, Glaubwür-
 digkeit, die; hitelesség,
 hitel.
 Gläubig, mn. hívő, hív.
 Gläubige, der; hívő, hív.
 Gläubiger, der, hitelező.
 Glaublich, mn. és ih. hi-
 helő; hihetőleg.
 Glaublichkeit, die; hihetőség.
 Glaub, ma. tejkék; esimos.
 Gleich, mn. egyenlő, ha-
 sonló; egyenes; von gleis-
 chem Alter, egykoru; zu
 gleicher Zeit, egy időben;
 — an Stärke, egy erejű;
 nur gilt alles —, no-
 kem mind egy; — was
 — geschieht sth. gern, kiki

- magához hasonlóval szokott tartani. —, ih. mindjárt, tüstént, azonnal, legottan; egyiránt, egyenlően; hasonlóan; mint; — gegenüber, éppen átellenben. —, ksz. bár, habár, úmbár, noha, hasziante, jóllehet.
- Gleichschien**, cs. egyre hasonlító, egyiránt tisztel.
- Gleichstetterig**, mn. egykoru, egyidejű.
- Gleichartig**, mn. hasonnemű, hasonfajú.
- Gleichartigheit**, die; hasonneműség, hasonfajúság.
- Gleichbedeutend**, **Gleichbedeutig**, mn. egyértelmű, hasonlóértelmű, egyjelcütésű.
- Gleichbein**, das; lenecscesont.
- Gleiche**, die; egyenlőség; hasonlóság; izület, foglaltvány.
- Gleichen**, as. rh. hasonlít; egyenit. —, k. rh. hasonlít v. hasonlik (-hoz, hoz), üt (ra, re).
- Gleichfer**, der; egyenlítő, egyenlítő.
- Gleichgerichtet**, **Gleichermesse**, **Gleichermessen**, ih. hasonlókép, hasonlólag.
- Gleichfalls**, ih. szinté, szintégy, hasonlókép.
- Gleichfarbig**, mn. hasonlószínű, azonszíniű.
- Gleichförmig**, mn. és ih. hasonlóalakú; egyforma, megegyező; megegyezőleg.
- Gleichförmigkeit**, die; hasonlóság; egyformaság; egyenlőség; hasonlóság.
- Gleichförmig**, **fall**; hasonlóérés, rokonszerzés, együttérzés, vonzalom.
- Gleichgeltend**, mn. egyenlőértékű, hasonlóértékű.
- Gleichgefinnt**, mn. egyakarattal, egyértelmű, hasonlóértelmű.
- Gleichgewicht**, das; súlyegyen.
- Gleichgewichtshre**, die; súlyegyensúlytudomány.
- Gleichgültig**, mn. hasonlóértékű; közömbös, egykedvű, részvétlen. —, ih. közömbösen, hidegvérűleg, egykedvűleg.
- Gleichgültigkeit**, die; hasonbecs, hasonlóértékűség; közömb, részvéltelenség; egykedvűség.
- Gleichheit**, die; egyenlőség; hasonlóság.
- Gleichklang**, l. Einklang.
- Gleichkommen**, k. rh. fölér, (-val, vel).
- Gleichlaufend**, **Gleichläufig**, mn. közegegyenes, párhuzamos.
- Gleichläufigkeit**, die; közegegyen, párhuzam.
- Gleichlaut**, der; hangegyezés.
- Gleichlautend**, mn. hangegyező.
- Gleichmacher**, der; egyenlítő, egyengető.
- Gleichmachung**, die; egyenlítés, egyenlítővétel.
- Gleichmaß**, die; arány, hasonmórték.
- Gleichmäßig**, mn. egyenlő, hasonmórtékű, hasonló.
- Gleichmeister**, der; egyenlítő, egyenmórtó.
- Gleichmuth**, der; kedvegyen.
- Gleichmüthig**, mn. egykedvű.
- Gleichnamig**, mn. hasonlónevű.
- Gleichniß**, das; hasonlat, példabeszéd.
- Gleichnißweise**, ih. például, hasonlólat' okiéert.
- Gleichsam**, ih. mintegy, mintha.
- Gleichschiefelig**, mn. hasonszáru, egyenszáru.
- Gleichseitig**, mn. hasonlódalú, egyenoldalú.
- Gleichseit**, der; hasonlóértelmelem, hasonlóértet, hasonlóakarat; közömb.
- Gleichstimmig**, mn. és ih. hasonlóhang, hasonlószazat; egyakarattal; egyezőleg.
- Gleichstimmung**, die; hangegyen, hasonlóhang.
- Gleichung**, die; egyenítés; egyezés; hasonlóság, hasonlítás.
- Gleichviel**, ih. ugyanannyi; mindegy; és ih. mit —, mindegy, nem bánom.
- Gleichweit**, mn. és ih. szintolij-bő, egybőségű; szintolij-tíval, egytávolú.
- Gleichwie**, ih. mint, valamint.
- Gleichwürdig**, mn. hasonlószegű.
- Gleichwohl**, ih. mégis, mindazáltal, csakugyan.
- Gleichzeitig**, mn. egyidejű, egykoru; együttelű. —, ih. egyidejűleg, egykorulag.
- Gleichzeitigkeit**, die; egyidejűség, egykorúság; együttelű, együttelűség.
- Gleichzu**, ih. egyecest nek; egyenesen.
- Gleich**, l. Gleiche.
- Gleichen**, csillag; színeskedik.
- Gleichen**, der; kölszíni, köpinutató.
- Gleichenheit**, die; kölszíniesség, köpinutatóosság.

Gleisnerinn, die; képmutatóné.
 Gleisnerisch, mn. és ih. képmutató, kétszínű, tettelett; képmutatólag, kétszínűleg.
 Gleisbahn, die; ironga, csuszka.
 Gleiten, k. rh. csúsz, megcsúsz; irongul.
 Gleiten, das; csúszás, megcsúszás; irongulás, csúszongás.
 Gletscher, der; jéghegy.
 Glied, das; tag, iz; tetem.
 Gliederbau, der; testalkat, tagalkat.
 Gliedergeschwulst, die; izdag, izdaganat.
 Gliederfette, die; nyaklánc, nyakboncz, boncz.
 Gliederkrankheit, die; közbvény.
 Gliederlahm, mn. bóna, inaszakadt, szélütött, szélhűdt.
 Gliederlähmung, die; bónaság, szélütés, inaszakadság, szélhűdés.
 Gliedermann, der; láb, hába.
 Gliederreifen, das, l. Gllt.
 Gliederfalbe, die; izkenőcs.
 Gliederschmerz, der, Gliederweh, das; tagazagbátás, tagfájdalom.
 Gliederweise, Gliedweise, ih. tagonként, izonként; rondenként, soronként.
 Gliedkraut, das; bibetyű; szagos müge.
 Gliedmaß, das; tag, tetem.
 Gliedschwamm, der; iztapló.
 Gliedwasser, das; iznyodv.
 Glimmen, k. csillog, csillámlik; pillog; pislog, hamvad.
 Glimmer, der; csillám, csillámpor.

Glimmerig, mn. csillámos, csillámló.
 Glimmen, k. fénylik; raggyog, pillog, csillog.
 Glimpf, der; nyújasság; leereszkedés, kimélet.
 Glimpfisch, mn. és ih. kimélő; kimélőleg, kimélve.
 Glitschen, l. Gleiten.
 Glöckchen, das; csengetyű; kolomp.
 Glocke, die; harang.
 Glöckeln, k. csenget, esendit.
 Glockenbalgen, der; harangváll.
 Glockenrin, die; nyakas körte.
 Glockenblume, die; csengetyűke.
 Glockenkrümig, mn. harangalakú, harangdad.
 Glockengarn, das; harangháló, (foglyokra).
 Glockengehäuse, das; harangház, harangszoba.
 Glockengeläute, das; harangzó, harangozás.
 Glockengießer, der; harangöntő.
 Glockengut, das, Glockenspeise, die; harangórcz, harangvegy.
 Glockentlang, der; harangkongás.
 Glockenklöppel, Glockenschwengel, der; harangütő, harangszív.
 Glockenküter, — tretter, — zieher, der; harangozó.
 Glockenmaß, das; harangmérték.
 Glockenrand, — saum, der; harangszól, harangkarima.
 Glockenring, der; harangfül.
 Glockenschlag, der; harangzó; óraütés.

Glockenseil, das; harangkötél.
 Glockenspiel, das; harangjáték.
 Glockenspieler, der; harangjátékos.
 Glockensuhl, der; harangláb.
 Glockenthurm, der; harangtorony.
 Glockenzapfen, der; harangcsap.
 Glockenzug, der; harangzó, harangozás.
 Glöckner, der; harangozó, egyházi.
 Glorie, die; dics, dicsőség; dicsőfény.
 Glorreich, Gloriwürdig, mn. és ih. dicső, dicsőséges; dicsőn, dicsőségesen.
 Glossarium, das; magyarázó szótár, szómagyaráztató.
 Glosse, die; magyarázat, jegyzet; Glosse machen, jegyzeteket írni, magyaráztatni, róni, meg róni.
 Glossemaßer, der; magyarázó, rovó.
 Glossiren, cs. magyaráz, ró.
 Glosaugt, das; nagy szem.
 Gloger, k. világít, világol, fénylik; szemet moraszt.
 Gllck, das; szerencse; holdogság; das — will ihm weh, szerencse' fia; zum Gllcke, szerencsére; zu etwas — wünschen, valamihöz szerencsét kívánni; einem zum neuen Jahr — wünschen, holdog új esztendőt kívánni; — auf den Weg, szerencsés út.
 Gllcken, Gllcken, k. kottlik, kottog; bugyog.
 Gllcken, das; kottlás, kottogás; bugyogás.
 Gllcken, k. díszlik, alsúl.

- Gluhennet, Gluete, die; kollós tyúk, kotyogós tik; füsttyúk, hetevány. (csillag).
- Glühtich, mn. szerencsés, boldog. —, ih. szerencsésen, boldogul.
- Glühtischel, der; szerencsejáték; szerencsés.
- Glühtelig, mn. boldog. szerencsés.
- Glühteligkeit, die; boldogság, szerencse.
- Glühtesfall, der; szerencsés eset, szerencse.
- Glühtestünn, die; szerencseistennő.
- Glühtgut, das; szerencsejára, szerencsevagyón.
- Glühtkind, das; szerencsés, szerencse' kedvencse.
- Glühtmad, das; szerencsekerék.
- Glühtreiter, der; kalandor, szerencsovadász.
- Glühtspiel, das; szerencsejáték.
- Glühtstand, der; boldogállapot.
- Glühtstern, der; szerencsés csillagzat, szerencsecsillag.
- Glühtstopp, der; szerencsefőzék.
- Glühtsumfände, t. szerencsekörülmenyek.
- Glühtwurf, der; szerencsevetés.
- Glühtwunsch, der; szerencsekívárat, köszöntés.
- Glühtwünschensfreiben, das; köszöntő levél.
- Glühe, Glühung, die; izzás, tüzelgés; izzó tűz, parázs, parázsűz, zsarát, zsarátűz, zsarátűz, zsarátűz.
- Glühen, cs. tüzölt, hevít. —, k. ég, pirul, tüzeledik; die Augen glühten ihm, szemei színté szikráztak.
- Glühend, mn. izzó; glühende Röhre, eleven szén, párszén.
- Glühfarbe, die; lángszín, zsarátűz.
- Glühfeuer, das; izzó tűz.
- Glühmütze, mn. zavaros.
- Glühmütze, der; sár, iszap; parázs.
- Glüh, die; izzótűz, eleven v. párszén, parázs, parázsűz, zsarát, zsarátűz; hő; hév.
- Glühdeckel, der, Glühstürze, die; zsarátűz, tűzűz, tűzűz.
- Glühpfanne, die; tűzserpenyő.
- Glüh, die; kegyelem; kegy, aziveség; irgalom, könyörület; bocsánat, engedelom.
- Glüh, cs. kegyelemz.
- Glühbezeugung, die; kegyjelentés.
- Glühbier, das; szabadsor; adómentes ser.
- Glühbild, das; csodakép, csodatévő kép.
- Glühbild, der; kegypillanat.
- Glühbrief, der; kegyelemlevél.
- Glühbrod, das; kegyelemkenyér.
- Glühgehalt, der, Glühgehalt, das; kegyéncz.
- Glühjahr, das; kegyidő.
- Glühkette, die; kegyláncz.
- Glühkraut, das; csikorka.
- Glühleben, das; kegyhűbér.
- Glühlohn, der; ingyenjutalom.
- Glühreiß, das; mennyország.
- Glühreiß, mn. kegyelmes.
- Gnadenfessel, das; kegypecsét.
- Gnadenfessel, die; úr' asztala, úr' vacsorája.
- Gnadenwahl, die; rendeltetés.
- Gnadenwappen, das; czim. er. kegyelemjel.
- Gnädig, mn. kegyes, kegyelmes; könyörű, könyörűletos, irgalmas; nyájas; Gnädiger Herr, tekintetes úr. nagyságos úr. —, ih. kegyesen, kegyelmesen.
- Gnom, der; földmanó.
- Gnadenlohn l. Gabu, Glühnerhaben.
- Gold, das; arany; in — arbeiten, bezahlen, aranyból dolgozni, arannyal fizetni; mit — überlegen, arannyal fultatott; ed ist nicht alles —, tovább glänzt, nom mind arany. a' mi fénylik, nicht mit — zu bezahlen, drága pénzen sem szerezhető.
- Goldder, die; aranyér.
- Goldder, der; sárga sólyom, havasi sas.
- Golddamm, die; csitromsármény.
- Golddamm, die; sárga aranyhegy, sárgarigó, sármaligó.
- Golddamm, der; aranyalma.
- Golddamm, die; aranymü.
- Golddamm, der; aranyműve.
- Golddamm, der; serincz, aranyüger.
- Golddamm, das; aranybánya.
- Golddamm, das; aranyfüst, aranylevél.
- Golddamm, das; aranypléb, aranybádog.

Goldbeed, der; aranykecske.
 Goldbrachsen, der; arany-
 holdas spár, (hal).
 Goldbraun, mn. aranyfej.
 Goldbistel, die; korti arti-
 csüka, olaszlapu.
 Goldbraut, der; aranyso-
 ronny, vont arany.
 Goldbrautjäger, der; arany-
 sodró.
 Goldbrust, der; aranysozmj,
 aranyvágó.
 Goldbrustse, die; arany-
 gyik.
 Golden, mn. arany, ara-
 nyas.
 Goldert, das; aranyérez.
 Goldfabrik, die; aranygyár.
 Goldfaden, der; aranyfonal.
 Goldfalsch, mn. aranyfakó.
 Goldfarbe, die; aranyzsin.
 Goldfarben, Goldfarbig, mn.
 aranyzsinü.
 Goldfinger, der; nevendék-
 új, gyűrűs új.
 Goldfint, der; vérpinty,
 süvöltő pírók.
 Goldfisch, der; aranyhal;
 aranyponty.
 Goldfliege, die; levélbogár.
 Goldflimmer, Goldflitter,
 der; aranypillangó.
 Goldferelle, die; aranyhol-
 das spár.
 Goldfudé, der; arany-sárga,
 világossárga, (ló).
 Goldgelb, mn. arany-sárga;
 azöke.
 Goldgänsler, das; aranyed-
 dény; aranyzerszám.
 Goldgewicht, das; arany-
 mérték.
 Goldgänger, der; szakállas
 keselyű.
 Goldglette, die; aranykoh-
 hányat, pöris.
 Goldglimmer, der; arany-
 csillám.
 Goldgrube, die; aranyhányá:

das ist eine — für ihn,
 aranyhányá az neki.
 Goldgrün, mn. aranyzöld.
 Goldgrund, der; aranytelek.
 Goldguldén, der; forintos
 arany.
 Goldhaat, das; aranyhaj;
 szöke haj.
 Goldhafer, der; sárga zab.
 Goldhähnchen, das; ökör-
 szem, királyka; levél-
 bogár.
 Goldhaltig, mn. aranytar-
 talmu, aranyfoglalatu.
 Goldhandel, der; aranyke-
 reskedés.
 Goldhäfer, der; aranyos cse-
 rebüly; levélbogár.
 Goldhast, der; arag, arany-
 savitag.
 Goldharpfen, der; lófarku
 narancshal; aranyponty.
 Goldhehle, die; aranybegy.
 Goldhies, der; aranytűző,
 aranykoha.
 Goldkind, das; gyöngy-
 gyermek, gyöngymagzat.
 Goldklumpen, der; arany-
 rög, aranydarab.
 Goldkugig, der; szinarany.
 Goldkorn, Goldkörnchen, das;
 arany szem.
 Goldkrone, die; koronás
 arany. (pénz).
 Goldküssen, das; aranypár-
 na, aranyvankos.
 Goldküssen, die; aranypart,
 gincsi part.
 Goldlaß, der; aranymáz,
 aranyzsinü fűnász; ara-
 nyos pécsetviasz; sárga
 viola; aranygyag.
 Goldlahu, der; aranylemez.
 Goldlahuschlänger, der; arany-
 lapító.
 Goldleder, das; aranyos
 bőr.
 Goldleim, der; aranyenyv,
 pöris.

Goldlilie, die; sárga allio-
 om, sárga lilium.
 Goldmader, der; arany-
 csináló.
 Goldmaderen, die; arany-
 csinálás.
 Goldmasse, die; aranytö-
 meg.
 Goldmünze, die; arany-
 pénz.
 Goldpapier, das; aranyos
 papiros.
 Goldplatte, die; aranylemez.
 Goldplättchen, das; arany-
 lapító.
 Goldplättler, der; aranyla-
 pító.
 Goldprobe, die; arany-
 próba.
 Goldpulver, das; aranypor;
 dörrendő arany.
 Goldregen, der; aranyeső.
 Goldreiß, mn. arannyal bő-
 velkedő, aranydíó.
 Goldrose, die, Goldröschen,
 das; totenoldó szuhar.
 Goldruthe, die; aranyos
 ritkaréj, (növény).
 Goldsand, der; aranyho-
 mok, aranyföveny.
 Goldschaum, der; arany-
 füst, aranyajték.
 Goldscheider, der; arany-
 választó.
 Goldschlänger, der; arany-
 verő, aranyfűstműves;
 pohos, potrohos.
 Goldschmelzer, der; arany-
 olvasztó.
 Goldschmid, der; aranymű-
 ves, ötvös.
 Goldschmidarbeit, die; ötvös-
 mű, aranyműves munka.
 Goldschmidladen, der; a-
 ranyművesbolt, ötvös-
 bolt.
 Goldschmidzeichen, das; a-
 ranyművesjegy, ötvös-
 jegy.

Goldschwefel, der; narancs-
 színű árdany.
 Goldseife, l. Goldwäsche.
 Goldspiener, der; arany-
 fonó, aranyfonal - eresztő.
 Goldstaube, die; aranyrúd.
 Goldstaub, der; aranypor.
 Goldstein, der; aranykő,
 topáz; aranypróhákó.
 Goldsticker, der; aranyhímző.
 Goldstickertun, die; arany-
 hímzőnő.
 Goldstöff, der; aranyszövet.
 Goldstreifig, mn. arany-
 cskos.
 Goldstück, das; aranydarab;
 arany (pénz).
 Goldstube, die; aranyrög,
 aranyérez.
 Goldtafel, der; aranyfagy-
 gyg.
 Goldteig, der; aranytészta.
 Goldtinctur, die; arany-
 festvény, aranyaszsz.
 Goldwaage, die; aranymér-
 leg; jedes Wort auf die
 — legen, minden szót
 megfontolni.
 Goldwäsche, die; arany-
 mosás.
 Goldwäscher, der; arany-
 mosó.
 Goldwasser, das; aranyvíz,
 danczigi életvíz.
 Goldweinstein, der; arany-
 horkő.
 Goldwespe, die; aranybogár.
 Goldwolk, der; sálal, tö-
 rökroka.
 Goldwurm, der; pompa-
 hogár.
 Goldwurz, die; ezinadánia-
 gódiréz; turbánliliom;
 sárga magzaling.
 Gendel, die; sajka, ladik,
 velencei csónak.
 Genien, ea. nem irigyel,
 árvend rajta; megad; —

Sie mir ferner Ihre Ges-
 wegenheit, tartson meg
 tovább is jó indulatlan.
 Genauer, der; pártfogó.
 Geniel, der; emelő caiga.
 Gesche, die, l. Nauf.
 Gesse, die; goszlári sor.
 Gessse, die; moslékesator-
 na; utzasatorna.
 Gesslein, der; moslékesa-
 torna.
 Gothe, der; góth.
 Gothisch, mn. góth, góthi.
 Gothland, das; Góthország.
 Gott, der; isten; wen —
 und Rechtswegen, isten 's
 emher szerint; — lob! —
 sen Dank! hála isten!
 hála istennek!
 Götterblume, die; hulláng.
 Götterbote, der; isteni kö-
 vet, istenek' követe.
 Götterlehre, die; mytho-
 logia, istonekről való ta-
 nitás.
 Götterspeise, die, Götter-
 brod, das; mennyei éték.
 Götterspruch, der; isteni
 szózat.
 Göttertrank, der; menyei
 ital.
 Götteracker, der; sírkert,
 temető, temetőhely.
 Götterdienst, der; isteni
 tisztelet, szolgálat.
 Götterdienstlich, mn. istenes,
 vallásos.
 Götterfürcht, die; Isteni
 félelem, istenfélés; ahi-
 talosság, vallásosság, is-
 tenesség.
 Götterfürchtig, mn. és ih.
 istenfélő, istenes, ahi-
 talos, vallásos; istenfélő-
 leg, istenesen, ahitato-
 san, vallásosan.
 Gottesgelehrsamkeit, (Got-
 tesgelehrtheit), die; is-

tentudomány, hittudo-
 mány.
 Gottesgelehrte, der; isten-
 tudós, hittudós.
 Gotteshaus, das; egyház,
 templom, szentegyház.
 Gotteskasten, der; templom'
 ládája.
 Gotteskammerlein, das; süs-
 kaka, (Logár).
 Gotteskammer, der; isten-
 káromló.
 Gotteskammerlich, mn. és ih.
 istenkáromló; istenká-
 romlóság.
 Gotteskammerung, die; is-
 tenkáromlás.
 Gotteskammerer, der; isten-
 tagadó.
 Gotteskammererisch, mn. is-
 tentagadó, istentelen.
 Gotteskammerung, die; is-
 tentagadás.
 Gotteskammer, der; isteni ju-
 talom; habt —! isten
 fizesse meg! Ihr verdient
 ein — an mir, mit ve-
 lem tettetek, isten fizesse
 meg; um einen —,
 az isten szerelméért.
 Gotteskammer, der; isten-
 gyilkolás.
 Gotteskammer, der, Gots-
 tegeld, das; istenféle-
 istenpénz; foglaló, föl-
 pénz, előpénz.
 Gotteskammer, der; úr' aszta-
 la, úrvasora, áldozat.
 Gotteskammer, das; isten'
 ítélete.
 Gotteskammer, der; isten-
 telen, istengunyoló.
 Gotteskammer, mn. isten-
 felő, istentelen.
 Gotteskammer, die; is-
 tenfelődés, istentelenség.
 Gotteskammer, das; isten-
 Igéje, szentírás.

Gottfried, der; Gottfríd, (finév).	Göttenpfafe, Göttenprieſter, der; bálvány'papja.	Grabtuch, daſ; sírlepedő, szemföldöl.
Gottgefällig, mn. istennek kellő, istennek tetsző.	Göttempel, der; bálványtempom.	Grab, der; hácsó, lépcső, fok; iz, (származati); im hűbften Grade, a' legnagyobb mértékben; bis zum äußerſten Grade, a' legmagasb fokig.
Gottward, der; Gotthárd, Gocsárd, (finév).	Grab, daſ; sír; mit zu Grabe gehen, temetésre menni; daſ heilige —, Krisztus' koporsója; gefreu bis ins —, mind a' sírig há; am Rande deſ Grabes fehn, sír' szelén állani, föl lábhal koporsóban lenni; er sieht aus, als ob er schon im Grabe gefegen hätte, sírből kelthöz hasonló.	Grabbogen, der; fokív, (360 fokra osztott kör).
Gotttheit, die; istenség.	Grabstein, l. Grabſtein.	Grabſtein, die; lábtó, lajtortja, létra.
Göttingen, daſ; Göttinga, (város).	Grabſtejn, daſ; ásó; vőő.	Grabtuch, mn. fokonkénti, lépcsőnkénti.
Götting, die; istennő.	Grabſtelle, die; ásó-lapocza.	Grabtut, mn. avatott, iktatott.
Götlich, mn. isteni; istentudományi. —, ih. istenileg.	Grabſtaub, daſ; ásott, mivel v. munkált föld.	Grabweise, ih. fokonként, lépcsőnként.
Götlichkeit, die; isteniség.	Graben, cs. ás; túr; vés; in Marmor, Er; ic. —, márványba, érezbe ic. vésni, metszeni.	Grav, der; gróf.
Göttilieb, der; Gottlih, Tófor, (finév).	Graben, cs. ás; túr; vés; in Marmor, Er; ic. —, márványba, érezbe ic. vésni, metszeni.	Gravenbank, die; gróf szék, grófok' ülőc.
Göttilob, der; Gottlób, (finév).	Graben, daſ; ásás; túrás.	Gravenſtaub, der; gróf rend.
Göttilos, mn. és ih. istentelen; istentelenül.	Graben, der; árok; csutorna.	Graventag, der; grófok' ülőc (németbirodalmi országgyűlésen).
Göttiligfeit, die; istentelenség.	Grabsäule, daſ; ásott, mivel v. munkált föld.	Gräfinn, die; grófnő.
Göttnenſch, der; istenemhor.	Grabsäulen, cs. ás; túr; vés; in Marmor, Er; ic. —, márványba, érezbe ic. vésni, metszeni.	Gräfinn, mn. és ih. gróf; gróflig.
Göttilig, mn. holdog, holdogult; kegyes, ahítatos, vallásos; gottfeiligen Andenkens, holdog emlékezésű. — ih. holdogúl; kegyesen, ahítatosan, vallásosan.	Grabsäule, daſ; ásás; túrás.	Gräffchaft, die; grófság.
Göttiligfeit, die; holdogság; kogyesség, ahítatosság.	Grabsäule, daſ; ásás; túrás.	Gram, der; hú, bánat, búánat, szomor, szomorúság. —, ih. einem — fehn, valakit gyűlölni; einem — werden, valakit meggyűlölni.
Göthe, der; bálvány, bálványisten.	Grabsäule, daſ; ásás; túrás.	Gramen, vh. búsul, búsong, búslakodik, szomorkodik, epokedik; ich zu Tode —, azyon búsulni magát.
Göttenaltar, der; bálványoltár.	Grabsäule, daſ; ásás; túrás.	Grämlich, mn. bú, bánatos, szomorú; epokedő, komor.
Göttenbild, daſ; bálvány, bálványkép, bálványszobor.	Grabsäule, daſ; ásás; túrás.	Grämlichkeit, die; búslakodás, búsongás; epokedés; komorság.
Göttenbiener, der; bálványozó, bálványimádó.	Grabsäule, daſ; ásás; túrás.	Grämlich, der; búslakodó, búsongó; komor.
Göttendienst, der; bálványozás, bálványimádás.	Grabsäule, daſ; ásás; túrás.	Gramlos, mn. és ih. bútalan, bánattalan.
Göttenheim, daſ; bálványherék v. liget, szent herék v. liget.	Grabsäule, daſ; ásás; túrás.	
Göttenopfer, daſ; bálványáldozat.	Grabsäule, daſ; ásás; túrás.	

Grammatif, die; nyelvtudomány.
 Grammatiker, der; nyelvtudós.
 Grammatifch, mn. és ih. nyelvtudományi; nyelvtudományilag.
 Gran, das; szemec, (gyógyszertári suly).
 Gran, das; szemecs, (ötvös suly; aranyban, egy szemeknek harmada; ezüstben, egy latnak tizennyolczada).
 Granade, das; Granada, (tartomány és város).
 Granat, Granatstein, der; granát, (drágakő).
 Granatapfel, der; granátalma.
 Granatapfelbaum, der; granátalmafa.
 Granatapfelschale, die; granátalmahéj.
 Granatblüthe, die; granátvirág.
 Granate, die; granát, granátosté hely.
 Granatier, der; granátos.
 Granatiermütze, die; granátos süveg.
 Granatierstaube, die; granátosté hely.
 Granatkugel, die; granátgömb.
 Grand, der; kövecs.
 Grandt, — ig; ma. köveccses.
 Granit, der; gránitkő.
 Granne, die; kalászszálla.
 Granuliren, es. szemez, szemmő változtat; die Bunde granulirt, sardjadjik a' sob.
 Granze ic. l. Grenze ic.
 Graven, der; rázfások, vasfák.
 Grapp, der; pirosító buzer.

Grapsen, es. elragadoz, elkaparit.
 Gras, das; fű; gyp, pázsit; darüber ist lünger — gewachsen, régen feledségbe ment; fűh lüf — legen, fűre heveredni; lüf — heißen, meghalni.
 Grasanger, der; gypes hely, füves hely.
 Grastart, die; fűfaj.
 Grastartig, mn. fűnemű.
 Grasbanf, die; gypágy.
 Grasblume, die; százszorszép rükeréz; lolleg; szegfű.
 Grasboden, der; gyp, mező.
 Grasbutter, die; tavaszi írósvaj.
 Gräschen, das; füvecske, fűke.
 Gräseln, k. legelész.
 Grasen, es. és k. fűvet arat, sarlóz; legel, fűvel; szökdel (az ágyugolyó).
 Gräseren, die; kaszálás; takarmány, szüleség.
 Grästee, der; gyp, pázsit, füves hely.
 Grästfrosch, der; kerti v. róti béka.
 Grästgarten, der; füves kert.
 Grästgrün, mn. fűzöld, fűszinü, pázsitszinü.
 Grästkreid, mn. fűzöld.
 Grästsalz, der; fűszál, izék.
 Grästst, der; kisebb fajta osuka.
 Gräststich, der; füves v. fűvelő szarvas.
 Gräststüpfel, der; szököső, szököső.
 Grästst, mn. fűszaga, fűszü.
 Grästig, mn. füves; gypes, pázsitos.

Grästetmig, mn. csirázó, tejedző, kotló.
 Grästforb, der; fűkosár.
 Grästland, das; mező; legelő, gypesség, rótság, fenyer.
 Grästleder, das; vízfonal, (növény).
 Grästling, l. Fäbster.
 Grästmad, die; tehencszilány, fejszöleány.
 Grästmütze, die; paszta.
 Grästpferd, das; füves ló; szököső.
 Grästplat, der; pázsit, gyp.
 Grästreich, mn. fűdús, gypes.
 Grästrecht, der; zsolna, zöld harkály.
 Gräststren, k. dühösködik; uralkodik; harapozik.
 Gräststüd, das; pázsit, gyp, mező.
 Gräst, Grästlich, mn. iszonyú, szörnyű, irtóztató, borzasztó. —, ih. iszonyú, szörnyen, irtóztatólag, borzasztólag.
 Gräststiche, das; iszonyúság, szörnyűség.
 Grästung, die; legelés; kaszálás; takarmány, szüleség.
 Grästwache, der, Grästweide, die; rét, mező, legelő.
 Grästwagen, der; fűszekér, fűhordószekér.
 Gräste, die; szálla, hal-szálla, tüske.
 Grästhebel, der; gerincegyala, ormozó v. homorú gyala.
 Grästsparen, der; szelemon, szelomengorenda.
 Grästtal, das; kegyajándék.
 Grästtig, mn. szálla, tüske.
 Gräststeln, Gräststeln, k. elterpeszkedik.
 Grästtation, die; örven-

dezés, hálálkodás, köszöntés.
 Gratulirun, k. örvendkodik, hálálkodik, köszönkodik, szerenését kíván, megköszönt (valakit).
 Grau, mn. és ih. ősz; szürke; őszon; szürkén; — aufstreichen, szürkéro festeni; fih — ffeiden, szürkého öltözni; szürke ruhát viselni; — werden, megöszülni.
 Grau, das; szürkeezin.
 Graubart, der; őszszakáll.
 Graubärtig, mn őszszakállu.
 Grauel, der; iszony, iszonyat.
 Grauel, der; iszony, iszonyat, iszonyúság, szörnyűség, irtózat, utálság.
 Grauelhaft, die; iszonyú tett, szörnyű tett.
 Grauen, k. őszül; szürkül; der Tag grauet, szürkül.
 Grauen, Graufen, k. és sz-n. undorodik, emélyeg csömrölik; irtózik, borzad; mir grauet, die Haut grauset mir, irtó-zom, borzódzik a' bőröm; es grauet ihm vor der Arzheit, irtózik a' dologtól.
 Grauen, das; irtózás, borzadás; es kam mir ein — an, elborzadtam.
 Graufink, der; szürke pinty.
 Grauhaar, das; őszhaj.
 Grauhaarig, mn. őszhaju.
 Graufelchen, das; kékbogyú magnyító.
 Graufopf, der; őszfej; ősz ember; hamvasfejű léce.
 Graulich, mn. szürkés; őszbe-keveredett, őszbecsavarodott.
 Graulich, Grauerlich, mn. iszonyú, irtózatos.
 Graulich, mn. iszonyú, iszo-

nyatos, irtóztatós, borzasztó, szörnyű; szerte-len, temérdek. —, ih. iszonyúan, ic.; szertelenül, temérdekül.
 Graumeise, die; szürke czinke, czinege.
 Graupe, die; morzsa; kása; Graupen, t. dara, árpa-kása; jég-,borsó-, daraeső, zúzmará.
 Graupeln, Gräuveln, sz-n. jég, borsó, dara, zúzmará esik.
 Graupenmühle, die; daramalom, daráló malom.
 Grauß, der; morzsa, morzsalék.
 Grauß, mn. és ih. szörnyű, iszonyú, borzasztó; szürnyen, iszonyuan, borzasztólag.
 Grausam, mn. és ih. kegyetlen; szörnyű; a kegyellehül; szürnyen.
 Grausame, der, és die; kegyetlen.
 Grausamkeit, die; kegyetlenség.
 Grausbedig, mn. szürke-pettyes, szürketailka.
 Grauschimmel, der; szürke, fejszürke (ló).
 Grausen, l. Grauen.
 Grausend, mn. irtóztató, borzasztó, iszonyú.
 Grausicht, der; közönséges sakúsz.
 Grauwert, das; szürkeprém.
 Graviren, es. horol. horonyol, völgyel; metsz, vág (rézbe, aczélba); nehezit, súlyosit, terhel.
 Gravität, l. Ernsthaftigkeit.
 Gravit, die; kegy; kegyistennő; kecs, kellem.
 Greger, Gregorinē, der; Gergely, Gere, Goró, Gyerő, (hóv).
 Gregerianisch, mn. gergelyi.
 Greif, Greifener, der, grif, grifkeselyű; grif, (mesés madár).
 Greifen, k. és es. rh. fog, kap, nyúl, (-hoz, hez, után); kap, megkap, fog, megfog; falfch —, rosszaszúl venni, hibás fogást tenni (p. o. hegedlün); einem in die Haare —, valaki' hajába kapni; einem an den Puls —, valaki' erét tapintani; einem an die Ohre, an das Leben —, valakinek hecsületébe kapni, vágni; valaki' életére törekedni; einem an das Herz —, valakinek gyöngé, fájós, kényes v. érzékeny oldalát érdekelni; einem in sein Amt, in sein Recht —, valaki' hivatalába, jogába ártani magát, avatkozni; in seinen eigenen Wufen —, ön szívére tenni kezét; in einem Handwerk —, valamely mesterséghöz fogni, mesterségre kapni; zu einem Mittel —, valamely szert, eszközt használni; um sich —, harapozni, elhatalmazzni, terjedni; man kann es mit den Händen —, kézzel fogható, világos dolog az; zu den Waffen —, fegyvert fogni; mit Händen nicht — klunen, kézzel nem foghatni, semandem unter die Arme —, segílni valakin.
 Greifmuschelstein, Greifstein, der; grifkő.
 Greinen, k. sir, pizog; zámhél, perel.
 Greiß, mn. ősz.

Greis, der; öreg. vén, élemedett, őszember.
 Greiss, k. őszül, vénül.
 Grell, mn. kiáltó, szem-szűrő, (szín): éles, fül-szaggató, (hang).
 Grenadier, l. Granatier.
 Grenel, der; tolvár, zárfa, zárrúd.
 Grenzbad, der; határpatak, határesermély, határér.
 Grenzbaum, der; határfa.
 Grenzbefestigung, die; határerősítés.
 Grenzbefestigung, die, Grenz-gung, der; határjárás.
 Grenzbewehner, der; határlakos.
 Grenzbid, das; határkö (a' rómniaknál).
 Grenzdorf, das; határszék.
 Grenze, die; határ, határszél; einer ~~Grenze~~ Grenzen feben, valamely dolognak határt szabni.
 Grenzen, k. határoz, határozik.
 Grenzfes, mn. és ih. határtalan, szertelen; határtalanul, szertelenül; mód nélkül.
 Grenzfesigkeit, die; határtalanság, szertelenség.
 Grenzfestung, die; határerősítés, határvár.
 Grenzfest, der; határnok isten.
 Grenzgraben, der; határ-árok.
 Grenzhäus, das; határház.
 Grenzherr, der; közhatárosa úr.
 Grenzhilf, der; határdomb, határhalom.
 Grenzkette, die; védvonal.
 Grenzlinie, die; határvonal.
 Grenzmesser, l. Grenzschel-
 der, Feldmesser.

Grenznaehbar, der; határosszomszéd.
 Grenzort, der; határhely, határhelység.
 Grenzpfahl, der; határkaró.
 Grenzreife, = vergleich, = ver-trag, der; határszéli egyezés.
 Grenzrecht, das; határjog.
 Grenzscheide, die; határoszlop.
 Grenzhelbe, l. Grenze, Grenzlinie.
 Grenzscheidung, die; határozás, határvonás, határkijegyzés.
 Grenzscheider, der; határozó, határvonó.
 Grenzscheite, der; határeszék.
 Grenzscheit, der; határnok, határőr, határkatona.
 Grenzstadt, die; határváros, határszéli város.
 Grenzstein, der; határkö.
 Grenzstreit, Grenzstreitig-keit, die; határper, határvillongás, határszéli versengés.
 Grenzung, l. Angrenzung.
 Grenzwald, der; határszéli erdő, határerdő.
 Grenzwaesser, das; határvíz, határszéli víz.
 Grenzweg, der; határút, határszéli út.
 Grenzwildpret, das; határvad, határszéli vad.
 Grenzzeichen, das; határjel.
 Gretchen, das; Margitka, (nőnev).
 Grete, die; Margit, Margita, (nőnev).
 Greuel, l. Gräuuel.
 Grädel, die; szörzálha-sogató, apróság fölötti vetekedés.
 Grädel, mn. szörzálha-sogató; csipős, szűrő, éles.

Griebe, die; saggútörköly, saggútálsak.
 Griebé, l. Gröbe.
 Griche, der; görög.
 Griecheland, das; Görög-ország.
 Griechisch, mn. és ih. görög; görögül.
 Grietrapp, der; roznek.
 Gries, der; porond, apró kövces; dara, kásadara; lugszó.
 Griesche, die; égetett bor-szépő hamuja.
 Griesbart, der; higecsi bak-topp. (növény).
 Griesbraun, der, Griesmehl, das; darapép.
 Grieseln, sz-n. l. Graupeln, és Grausen.
 Griesen, cs. darál, darát őröl.
 Griesgramm, der; komor, mogorva, duruzás.
 Griesgrammen, k. mogor-válkodik, duruziakodik, duruzálkodik, fogat esik-kogat.
 Griesholz, das; saggal.
 Grieshuhn, das; porondlakó.
 Griesicht, Griesig, mn. porondos; darás.
 Griesfleche, die; darakorpa.
 Grieskuch, der; darakása.
 Grieskoff, die; kődök-csőmör.
 Grieskraut, das; mozsár-virág.
 Griesmehl, das; daralisz; lisztláng.
 Griessteb, das; daraszita.
 Griesstein, der; vesekő, sóvény.
 Griff, der; fogás; markolás, markolat, fogantyú, hód, nyel, fül; köröm (a' maduraknál); paln (a' négy lábuknál); arasz

marok, maroknyi; fogás, fortély, esel, csíny.

Griffret, das; markolatfa, (hegedűnyakon).

Griffel, der; palavessző; íróvessző.

Griffelbaum, der; czeresz.

Grille, die; tücsök; gond, aggodalom; szesz, szeszély; tündés, töprengés; merengés, képzelgés, ábránd; — haben, merogni, képzelni, ábrándozni; — machen, tündönni, töprengeni.

Griffenfänger, der; merengő, képzelgő, ábrándozó, tündő, töprekedő.

Griffenfängerer, die; merengés, képzelgés, ábrándozás, tündés, töprekedés.

Griffenhaft, Griffig, mn. és ih. szeszélyes, ábrándos; szeszélyesen, ábrándosan.

Griffenvertreiber, der; gondmulasztó, búkorgató, unaloműző.

Grimasse, die; fintorgás, fintorkodás.

Grimm, der; düh, méreg, ádázat.

Grimmdarm, der; hurkahél, öreghurka, remese.

Grimmdarmgekröse, das; hurkasodor, remesefodor.

Grimmt, k. és sz-n. acsarodik, mérgeződik; es grimmt mich im Leibe, hasamat csikarja v. rájja valami.

Grimmen, das; hascsikarás, hasrágás.

Grimmig, mn. dühös, mérgező, ádáz. marczona, iszonyatos. —, ih. dühösen, mérgeosan. ádászau, marczonán.

Grind, der; ólvar; kosz.

Grindicht, — ig, mn. ólvaras; koszos.

Grindsopf, der; koszfészak.

Grindsalbe, die; koszir.

Grinsen, k. viczorog; piszszeg.

Grob, mn. durva, goromba, darabos; öreg, nagy, vastag; paraszt, pór, nyers; grobes Tuch, durva posztó; grobe Leinwand, daróc; durva vázon; grobe Besse, durva szövetek; grobe Schrift, öreg írat; grober Druck, öreg nyomat; eine grobe Stimme, vastag, durva szó, durva hang; grober Ton, mély, vastag hang; aus dem Groben, aus dem Grobsten arbeiten, durván, nagyából dolgozni; grobe Keden, goromba beszédek; ein grober Kerl, kamass, pimasz; eine grobe Lüge, vastag hazugság; grobes Schießpulver, öregszemű puskapor, löpor; grobes Brod, dercekenyér, fekete kenyér. —, ih. durván, gorombán, parasztul, nyersen.

Grobdrähtig, mn. vastagszálu, vastagnyűstű.

Grobdrathjäger, der; vastagdrathajósodró.

Grobfeile, die; öreg rás-poly, öreg reszelő.

Grobgestreift, mn. szélescsiku.

Grobgliederig, mn. nagytagu, tagók.

Grobgrün, das; nápolyi vastag selyem.

Grobhaken, Grobhärtigt, mn. durvaszűrű; durvahaju.

Grobhäftig, mn. durvahörű.

Grobheit, die; durvaság, gorombaság, parasztság, nyereség.

Grobhau, der; kamass, pimasz, otromba.

Groblich, mn. és ih. durvász, gorombász; durvasz, gorombásan.

Grobmafer, der; mázó, durvacsetű festő.

Grobbe, der; magrető, gyümölcsmagtok.

Grobshmeted, der; kovács.

Groß, der; neheztelés, gyűlölés, bosszankodás; einen — hegen; gyűlöléssel viseltetni.

Großen, k. neheztel, bosszankodik; das großt mich, az hánt, hosszant engem.

Grönland, das; Grönország, Grönland.

Grönländer, der; grönlandi.

Grönlandsisch, mn. grönországi, grönlandi.

Grönlandsfahrer; der; ezethalás; ezethalászajó.

Größel, das; földpoltura.

Groschen, der; garas.

Groschenstück, das; garasos.

Groschenweise, ih. garasonként.

Groß, mn. nagy; magas; öreg; ein großer Mann, nagy férfi; nagy omher; ein großer Berg, magas hegy; große Behe, öreg v. nagy lábuj; er ist um einen Kopf größer als ich, nálam egy fejjel nagyobb, magasabb; sehr —, igen nagy, fölötte magas; die große Welt, a' nagy világ; eine große Stunde, nagy hűn, halálra hűn; ein großer Buchstabe, öreg betű; die großen des Re-

fés, az ország' nagyai.
 —, ih. nagyon, fölötte,
 igen nagyon, fölöttébb;
 — denfen, nemesen gondolkozni;
 — handeln, nemesen tenni, cselekedni;
 — leben, urasánni;
 — gróßer machen, nagyobbitni, öregbitni;
 — sprechen, dicsekedni, kérkedni;
 — thun, nagyurat jártazani, eine Sache — machen, nagyítani valamit;
 sich mit etwas — machen, valamivel dicsekedni, kérkedni;
 — juchzen, fölnevelni.
 Grosch, das; tizenkét tucat.
 Großachtbar, mn. nagyérdemű, nagytiszteletű.
 Großadmiral, der; főadmirál, tengeri fővezér.
 Großalmosenier, der; főalmizsnás.
 Großeltern, t. nagyszülék.
 Großelternvater, der, — mutter, die; nagy szülék' apja v. anyja.
 Großauge, das; górszem; szemök.
 Großaugig, mn. nagyszomú, górszemű, szemök.
 Großbäse, die; nagy szülék' nényje v. húga.
 Großblätternig, mn. nagylevelű.
 Großbritannien, das; Nagybritannia.
 Großbrünnig, mn. emlök, nagyosecskú.
 Große, der és das; nagy; im Großen, nagyban.
 Grösse, die; nagyság, mekkoráság; sennség, magasság; iszonyatosság.
 Großeskel, der, — lunn, die; unokafi, unokaleány.
 Großeslehere, die; nagyság-

tudomány, mennyiség-tudomány.
 Grokenthalts, Größenthalts, ih. jobbadán, nagyobb résziut.
 Großfeldherr, der; fővezér.
 Großfürst, der; nagyherceg, nagyfejdelem.
 Großfürstenthum, das; nagyhercezség, nagyfejdelemség.
 Großfürstlich, mn. nagyfejdelmi.
 Großgütherig, mn. tagók, nagytagu.
 Großhändler, der; nagykereskedés.
 Großhändler, Großhändler, der; nagykereskedő.
 Großherr, der; nagyúr.
 török császár v. szultán.
 Großherrlich, mn. nagyúri.
 török császári v. szultáni.
 Großherzog, l. Großmüthig.
 Großherzog, der; nagyherceg.
 Großherzoglich, mn. nagyhercegi.
 Großherzogthum, das; nagyhercezség.
 Großhofmeister, der; főudvarnok, főudvarmester.
 Großjährig, mn. nagykoru, teljeskoru.
 Großkümmeter, — Kammerherr, der; főkomornok, főkamarás.
 Großkanzler, der; főkanzellár.
 Großknecht, der; öregbóros, gorda.
 Großknochig, mn. csontók, nagycsontu.
 Großköpfig, mn. nagyfejű, busafejű.
 Großkreuz, das; nagykereszt.
 Großkümmeter, der; fő-

konyhamester, főszakácsmester.
 Großküch, mn. nagyos, nagynoska.
 Großmächtig, Großmächtig, mn. hatalmas, nagyhaló, nagyhatalmu, nagyerejű.
 Großmagd, die; első szolgáló.
 Großmarschall, der; főmarsal.
 Großmaschig, mn. nagybokra.
 Großmaul, das; nagy száj; kérkedő, nagyszájú.
 Großmüthig, mn. kérkedő, dicsekedő, nagyszájú.
 Großmeister, der; nagymester.
 Großmeisterthum, das; nagymesteri méltóság.
 Großmüthigkeit, der; főpohárnok.
 Großmüth, die; nagylelkűség.
 Großmüthig, mn. és ih. nagylelkű; nagylelkűleg.
 Großmutter, die; nagyanya.
 Großmütterlich, mn. és ih. nagyanyai, nagyanyailag.
 Großoctav, das; nagy nyolczadiét, (a' könyvekben); nagy nyolczad, (az orgonán).
 Großohren, der; nagy szülék' bátyja vagy öse.
 Großohr, das; nagyfülü denevér.
 Großorahler, l. Großpredher.
 Großprior, der; főperjel.
 Großprofos, der; főporkoláb.
 Großschornmeister, der; főkincstárnok.
 Großsiegelbewahrer, der; főpecsétőr.
 Großsprecher, der. kétkedő, dicsekedő.

- Großprediger, *dic*; kerkédés, dicsekedés.
- Großpredigerisch, *mn.* kerkédő, dicsekedő.
- Großradmeister, *der*; főlovászmeister.
- Großrat, *der*; nagy szultán.
- Großraute, *l.* Großraute.
- Großruher, *der*; magaveti, szélhajtó, magahánytató.
- Großruheren, *die*; magavetiség, magahánytatás.
- Großruherin, *k.* hányakodik, hánykolódik, magát hányja veti.
- Großrudersch, *der*; főasztalnok.
- Großtürk, *der*; fő török.
- Großvaterkel, *der*; ouka'ouukája.
- Großvater, *der*; nagy v. öreg atya, apa.
- Großväterlich, *mn.* és *ih.* nagy v. öreg atyai, apai; nagy v. öreg atyailag, apailag.
- Großvaterbruder, *der*; nagy atya' bátyja v. öccse.
- Großvaterschwester, *die*; nagy atya'nője v. húga.
- Großvaterstuhl, *der*; öregkarszék, zselyeszék.
- Großvater, *der*; török nagyvater.
- Großwändig, *l.* Dißbüchsig.
- Großweidwerk, *das*; nagy vad.
- Grütze, *mn.* és *ih.* termézetlen, természetlenni, esodás. —, *ih.* természetlenül, természetlennileg, esodásan.
- Grütze, *die*; harlang.
- Grützenarbeit, *die*; Grützenwerk, *das*; harlangmunka, harlangmű.
- Grützenarbeiter, *der*; harlangműves.
- Grübchen, *das*; godrúcska, gödörke.
- Grube, *dic*; gödör; vorem; sír; auf der — gehen, egyik lábbal sírban lenni; einem eine — graben, valakinek vorem ásni, tört v. lost háyni, eselt vetni.
- Grübeln, *die*; fejtörés, vizsgálódás, nyomozódás, tépelődés.
- Grübelkopf, Grübler, *der*; fejtörő, vizsgálódó, nyomozódó, tépelődő.
- Grübeln, *k.* fejtöt törni, vizsgálódik, nyomozódik, tépelődik (valamin); in der Nase —, orchan vájni, arrot vájkálni.
- Grübelnuss, *die*; kasztadió.
- Grubenarbeit, *die*, Grubenhau, *der*; bányászat.
- Grubenarbeiter, *der*; bányász.
- Grubenbeil, *das*; bányásztahta, bányászfújszó.
- Grubenblende, *die*; bányászmeés, bányászlámpa.
- Grubenjunge, *der*; bányászinas.
- Grubenkittel, *der*; bányászkabát.
- Grubenkohle, *die*; bányaszén.
- Grubenlicht, *das*; bányászlámpa; bányászmeés, bányászvilág.
- Grubensteiger, *der*; bányamester, bányafőlvigyzó.
- Grubentafel, *die*; bányászizak, bányásztáska.
- Grubenwasser, *das*; bányavíz.
- Grust, *dic*; sírbolt, ravatal.
- Grummet, *das*; sarj.
- Grummeterte, *die*; sarjukasztás.
- Grün, *mn.* és *ih.* zöld; zolden; — anfeihen,
- zöldre festeni; grüne Waare, zoldág; der grüne Donnerstag, nagyosötörtök; einem nicht — sein, gyűlölni valakit; auf keinen grünen Zweig kommen, föl nem holdogulhatni, boldog sűre nem löphetni; grünes Fleisch, fris hús; grüner Käse, fris v. zenge sajt; grünes Obst, éretlen gyümölcs.
- Grund, *der*; fenek, alj, alap; ok, oklő, olv; ein feichter Grund, sekély; den — verlassen, teinert — megrűnden, állást veszteni; liegende Gründe, sokvő jóság, ingatlan javak; den — zu einem Gebäude legen, valamely épületnek alajját megvetni; einen zu Grunde richten, valakit tönkrotenni, valakit megrognatani; einen vollends zu Grunde richten, valakit végköpen megrognatni; auf den — gehen, tomcan, valaminek gyökere meenni, jutni, valaminek esinjat feltalálni; aus dem Grunde, azon okból; von — aus, alaposan; eine Sache aus dem Grunde, v. von — aus lernen, valamit alaposan megtanulni; von — aus heilen, gyökeresen gyógyítani; von — meines Herzens, meiner Seele, listza szívemből, igaz lelkemből; im Grunde, valójában, valaköpen, igazán szólni; ohne —, ok nélkül.
- Grundartifel, *der*; alapsikk, főszikk, főszikkely.
- Grundbatten, Grund, *num*,

- der; útálgerenda, fenekgerenda.
- Grundbau, der; feneképület, fenekfal' rakása.
- Grundbegriff, der; alapfogalom.
- Grundbein, das; alapesont.
- Grundbesitzer, der; földbirtokos, földesúr.
- Grundbiru, die; kolompircsuesor, csuesorka, burgonya, pityóka.
- Grundbisse, mn. gonosz, talpig orosz.
- Grundbret, das; alapdeszka.
- Grundbuch, Grundregister, das; telekkönyv.
- Grundbesitz, mn. emberesős, becsületos, talpig becsületos.
- Grundbeis, das; hullámjög, zaj; der Fuß geht mit —, a' folyam zajlik.
- Grundbeisen, das; kénveszsző, kutasz; vésző.
- Grundel, die, l. Gründling.
- Gründen, es. alapit, feneket vet; gegründetete Hoffnung, alapos remény; gegründetete Ansprüche, alapos igények; igazságos keresetek; auf Wahrheit gegründet, valóságosan épült; sich auf etwas —, valami alapulni.
- Grundfalsch, mn. épen nem igaz, talpig hamis.
- Grundfarbe, die; alapszín; alapfesték.
- Grundfeste, die; alap, fenék, talpkő.
- Grundfläche, die; alap, talp, feneklap.
- Grundgesetz, mn. alapos tudománya, valódi tudós, talpig tanult.
- Grundgerechtigkeit, die; földbirtoki hatóság; egyenes uradalom.
- Grundgerechtigkeit, die; földbirtoki jogok.
- Grundgesetz, das; alaptörvény.
- Grundgraben, der; fenekárrok, alapárók.
- Grundgut, mn. talpig jó, fenekig jó.
- Grundhase, der; mezei nyúl.
- Grundheit, das; tikazom, (növény).
- Grundherr, der; földesúr.
- Grundherrschaft, die; uradalom, földesuraság; földesúri jog.
- Grundhieb, der; alapvágás, (rúspolyon).
- Grundhobel, der; ajgyalú, horonygyalú, volgyelőgyalú.
- Grundlade, die; küszöbgerenda, (bányákban).
- Grundlage, die; alap, fenék, fenekalj, talpkő.
- Grundlaut, l. Selbstlaut.
- Grundlegung, die; alaptétel, talpkőtétel; alapítás.
- Grundlehre, die; alaptanítvány, fenéktudomány.
- Gründlich, mn. és ih. alapos, moly; alaposan, molyon; eine gründliche Cur, gyökeres orvoslás.
- Gründlichkeit, die; alaposág, mélység.
- Gründling, der; görgöcső, kövi ponty.
- Grundlinie, die; alapvonal, első kezdet, clojo valaminek.
- Grundlos, mn. feneketlen, mély; végtelen; alaptalan, ok nélkül; ein grundloser Weg, feneketlen út, ár miatt járhatlan út.
- Grundlosigkeit, die; feneketlenség, mélység; végtelenség; alaptalanság; ok nélkülség.
- Grundmauer, die; alapfal, fenekfal.
- Grundneigung, die; eredeti vonzódás, alapvonzalom, főhajlandóság.
- Grundnyast, der; alapkaró, fenekkaró.
- Grundpfeiler, der; alaposzlop.
- Grundrebe, die; földi repkény.
- Grundrecht, das; földbirtoki jog, földesúri jog.
- Grundregel, die; alapszabály; vezér-elv.
- Grundriß, der; eldraz, alaprajz, vízlat.
- Grundriss, der; elv.
- Grundsaite, die; alaposzlop; fenék.
- Grundschwelle, Grundsohle, die; alapgerenda.
- Grundsprache, die; eredeti nyelv.
- Grundstein, der; alapkö, talpkő.
- Grundsteuer, die; földadó.
- Grundstoff, der; elem, eredeti anyag v. kelme.
- Grundstück, der; alapvona, (az irásban).
- Grundstück, das; föld, telek.
- Grundstück, die; alaptámasz; alap, fenék.
- Grundstücke, die, alja v. sepreje (valaminek); moslók (a' hajónak legalsóbb részén).
- Grundwert, der; eredeti szöveg; eredeti írat, eredeti munka.
- Grundtheit, der; létész.
- Gründton, der; alaphang.
- Gründung, die; alapítás.
- Grundurtheil, die; írók, alapok.
- Grundwasser, das; földalatti víz.

Grundweisen, das; alaplény, flény.
 Grundwissenschaften, die; alapludomány.
 Grundwort, Stammwort, das; gyökérszó, gyökérszó.
 Grundzahl, die; törzsszám.
 Grundziffern, der; fenekcsap.
 Grundziffern, der; földtized, telektized, telekdézsmá.
 Grundzins, der; földbér.
 Grundzinsherr, der; földbérzedő úr.
 Grundzinsmann, der; földbérzedő.
 Grundzungenmutter, der; alapsnyelvizom.
 Grüne, das; zöld, zöldség; pázsit, mezőség.
 Grüne, die; virány.
 Grünen, k. zödellik; zöldül, virít.
 Grüneub, mn. zödelő; zöldülő, viruló, virító.
 Grünhut, der; zöldike.
 Grüngelb, mn. libazöld, sárgazöld.
 Grünhauring, Grünring, der; ezüstsármány.
 Grünkraut, das; kerti zöldség; kékkáposzta.
 Grünlich, mn. zöldes, zödelő, viruló.
 Grünrothig, mn. rózsagos, rézrozadás.
 Grünwedel, der; zsolna, zöld harkály.
 Grünjen, k. rőfög.
 Grünjen, das; rőfögés.
 Gruppe, die; csoport, csoportozat, képcsoport.
 Gruppieren, es. csoportoz.
 Grus, der; morzsa, morzsalók, hulladékok; kevecs, perond.

Grus, der; üdvölet, küszölet; üdvözlés, köszöntés; bókolat.
 Grüssen, es. üdvözöl, küszönt.
 Grube, die; dereze, dara.
 Grubhändler, der; darakereskedő.
 Grubsteyf, der; korpafejű, agyatlan, esztelen, botor, bolond.
 Grubmühle, die; darálómalom.
 Grubmüller, der; darálómolnár.
 Grubwurfl, die; kásás hurka.
 Guardian, der; gvardián.
 Guaden, k. kandikál, kukucskál.
 Guader, der; kandikáló, kukucskáló.
 Guadua, das; nézcsöbe.
 Guadenster, das; kandikáblak.
 Guadua, l. Kufuf.
 Guadenstein, der; kandiszekerény.
 Guadua, das; kandilyuk.
 Guadua, die; buzdás, kelés, forrás, kettlés; folyó föld.
 Guinet, die; ginó, angol-arany.
 Gulden, der; forint.
 Gulden, der; forint, (21 v. 20 jó garasos).
 Gulden, l. Golden.
 Guldenlee, der; fűtej, ebtelj.
 Guldenisch, mn. aranyozott, aranytartalmu.
 Guldenbar, Guldenbauer, ic. Zinóbar, Zinóbauer, ic.
 Gulden, die; adó, bér.
 Guldenig, mn. érő, értékes; kelendő; hiteles.
 Guldenigkeit, die; érő, értékeség, (p. o. törvé-

nyé); kelendőség; hiteleség.
 Guldenmachung, die; érővétel, értékesítés; kelendővétel; hitelesítés.
 Gummi, das; mézga, macskakéz.
 Gummiartig, Gummiacht, mn. mézganemű, mézgas.
 Gummiartig, das; guttmézga.
 Gummiacht, das; mézga-gyanta.
 Gummiaren, es. mézgas, homémgáz.
 Gummiwasser, das; méz-gaviz.
 Gundelkraut, das; spanyol demutka.
 Gundelrebe, die; kétiksz repkény.
 Gundermann, der; kétiksz repkény; tetemoldó szuhar; cseplepszintyó.
 Günsel, der; mezei sarkvirág; kacakanyak.
 Günst, die; kegy, kedvezés, jó indulat; in jemandes Günsten, valakinek kedvezésül; mit — in reden, bocsánattal mondva; bei jemanden in — stehen, valakinek kedvezésben lenni; jemandes — verschmerzen, kiesni valakinek kegyéből; sich in jemandes — einschleichen, beszínlenni magát valaki' kegyébe.
 Günstbewerbung, die; kegyvadászat.
 Günstbegegnung, die; kedvezés, kegymutatás.
 Günstig, mn. kedvező, kegyes, szíves, jóindulatú; jemanden — seyn, kedvezni valakinek. —, ih. kedvezőleg, kegyesen, szívesen.

Günstling, der; kegyencz;
— des Glückes, szerencse-
szo' fia.

Günther, der; Gint, Ginter, Gunter, (finöv).

Gurgel, die; torok; garat; nyeldeklő; torkolat; jemanden die — abschneiden, valakinek nyakát elvágni (megvágni); sein Vermögen durch die — jagen; vagyonát megenni, jószágát elpazarolni.

Gurgelader, die; torkolatér.

Gurgelstein, das; szakcsont; Adam' almája, gög.

Gurgeln, cs. gurguláz.

Gurgelwasser, das; torokviz; toroköblítő, gurgulázó viz.

Gurke, die; ugorka, norka; sich eine — herausnehmen, vérszemet kapni.

Gurkenbeet, das; ugorkaágy.

Gurkenfern, der; ugorka-mag.

Gurkenmaier, der; kántárseső.

Gurken Salat, der; ugorkasaláta.

Gurt, der; öv; heveder; terhelő.

Gurtbett, das; tábori ágy.

Gürtel, der; öv, övedző, szorító.

Gürtelstier, das; pánczósállat.

Gürteln, cs. hevederez; öves; övedzik.

Gürtler, der; sárgarézműves, gombos.

Gurtreimen, die; övsijs.

Gustav, der; Gusztáv, (finöv).

Gut, der; öntés, öntet, öntvény.

Gutbissen, das; öntött olom.

Gutkeifen, das; öntött vas.

Zsebszótár. II.

Gutregen, der; zápor, záporcső.

Gutstein, der; kőcsatorna.

Gutwaare, die; öntött áru v. portéka.

Gutwerk, das; öntött mű.

Gutwachs, das; öntött viasz.

Gut, mn. jó; eine gute

That, jó tett; gute Ernte, jó aratás; etwas auf eine gute Art thun, valamit jó móddal tenni; sich gute Tage machen, jó napokat csinálni magának.

—, ih. jó, jól; es geht alles —, minden jól megyen, (megyen); hier ist — zu sehen, itten jó lenni; einem — thun, valakihez jónak lenni, valakit szeretni; er läßt

alles — thun, ő semmivel sem törődik, ő mindenon megnyugszik, neki minden jól van; sein Sie so —, und so., legyen oly szíves, és te. i

wieder — thun, werden, meghekülni; wieder — machen, ismét jóvá tenni; es ist eines so — als das andere, mind egy, egyik oly jó mint a' másik; es ist schon —! már jól van! jól van jól! no hiszen jól van! es mag für dieses Mal — thun, ez egyszer ám legyen; ich habe noch 10 Thaler bei ihm —, még 10 tallérom jár tőle, még 10 tallérommal adós; wie viel haben Sie (zu) —? mennyi jár még önnek?

es — haben, jó dolgának lenni; für — halten, halten, jónak tartani, vélni; zu — halten, megengedni, meg-

hocrátani; er achtet sich zu — dazu, illetlenek tartja magához; — helfen, jóvá hagyni; — aufnehmen, jól fogadni, szívesen venni; — anschauen, jó színen lenni; Sie haben — reden, ön könnyen beszélhet; — thun, engedelmeskedni, tisztelt teljesíteni; er hat sein Lebtage sein — gethan, semmire való volt egész életben; einem etwas — thun, kipótolni valakinek valamit, kárt pótolni valakinek, kártalanítani valakit; die Steuer — thun, a' költségeket megtéríteni; sie thun nicht — thun, nem férnek meg együtt; das wird Ihnen — thun, az használni fog önnek; sich etwas zu — thun, magának jó napot (kedvet) csinálni; er thut sich darauf etwas zu —, abból sokat tart (képzeli) magáról, abban kevély, avval kerdedik; — ungarisch thun, jó magyar-nak te. lenni, magyarokkal tartani, magyarokhoz húzni; —! jól van jól!

Gut, das; nagyon, érték, jó (javak); hirtok, jószág; portéka.

Gutachten, das; vélemény, ítélet.

Gutartig, mn. jócmű, jófajta; jóindulatú, jótermésű; jóerkölcsű.

Gutartigkeit, die; jócműség, jófajtság; jóindulat.

Gutbefinden, das; jónak látás.

Gutdünken, das; itélet, vélemény; jónak látás; nach Strom —, ön jönnek látása szerint.

Gutes, das; jó; — thun, jót tenni; einem — thun, valakivel jót tenni.

Güte, die; jóság, jászivűség; in der —, mit —, jósággal, szelidséggel; in der — (ohne Proceß), barátságosan, szép szeróvel; der Weg der —, barátságos egység' útja; haben Sie die —, ne sajnáljon, legyen oly szives.

Guttedel, der; sejtér szépszözlő.

Güterbesitzer, der; árunéző.

Güterbesitzer, der; porté-kaszadó, portékaszállító.

Gutheissen, das; jóváhagyás, javulás.

Gutheißend, mn. jóváhagyó, javuló.

Gutheit, die; jóság.

Gutherzig, mn. jászivű, szives.

Gutherzigkeit, die; szívesség, jászivűség.

Gütig, mn. jó, jóságos; kegyes, kegyelmes; szives; barátságos. —, ih. jól, jóságosan; kegyesen, kegyelmesen; szivesen, barátságosan; sein Sie so —, legyen oly

kegyes; erlauben Sie gütig, méltóztassék kegyesen megengedni; Sie sind zu —, fölöttébb kegyes.

Gütigkeit, die; jóságosság, kegyesség, kegyelmesség; nyájasság, szívesség.

Gütlich, mn. és ih. nyájas, barátságos; nyájasan, barátságosan; sich — thun; kéjót tölteni; kedvére inni enni, magáról el nem feledkezni.

Gutmüthig, mn. szelid; jászivű, kegyes.

Gutsherr, der; földesúr, jószágbirtokos.

Gutthat, die; jótét, jótétel, jótetemény.

Gutthäter, der; jótövő.

Gutthätig, mn. jótövő, jótékony.

Gutthätigkeit, die; jótövőség, jótékonyosság.

Gutwillig, mn. készakaratú; szolgálatkés; engedelmes. —, ih. készakarva; örömost, önkényt, jószámtan, jószántából; engedelmesen.

Gutwilligkeit, die; készakarat; szívesség; engedelmesség.

Gymnasium, das; gymnasium.

Gymnaſtik, die; testgyakorlás.

Gymnaſtiſch, mn. testgyakorlási.

Gyps, der; gipsz.

Gypsabdruck, der; gipsznyomat.

Gypsanwurf, der; gipszvakolat.

Gypsarbeit, die; gipszmű, gipszmunka.

Gypsarbeiter, Gypsbereiter, Gypser, der; gipszműves, gipszelő.

Gypsartig, mn. gipszfőle, gipszcmű.

Gypsbruch, der, Gypsgrubbe, die; gipszfejtés, gipszbánya.

Gypsdecke, die; gipszmenyenyeczet, gipszholtzín.

Gypsen, cs. gipszel.

Gypserde, die; gipszföld.

Gypsfaß, das; gipszláda, gipzes láda.

Gypsform, die; gipszminta, gipszalak.

Gypsgebirge, das, Gypsberg, der; gipszhegy.

Gypsgefelle, Gypserfelle, die; gipszvakoló kanál.

Gypsfaß, der; gipszmész.

Gypsmäntel, die; gipsz-szentés.

Gypsmarmor, der; gipszmárvány.

Gypsputz, das; gipszpor.

Gypsstufen, der; gipszkemencze.

Gypsstaub, die; gipszkeverő lapát v. lapoczka.

H.

H, das; H, (a' német) ábéczenek nyolczadik betűje).

H! isz. hah!

Haaq, das; Hága, (város).
Haar, das; hajszál; szőrszál; haj; szőr; er ist um sein — besser; egy

hajszállal sem jobb; es nem ist die Haare wachsen, valaki' hajába akarni kapni; er hat Haare lassen

- aniffen, nem vitte el szárazon; mit ein —, es feblte fein —, csak isten örzöttö, csak egy hajszálon múlt, hogy...; es soll dir fein — gefürmmt werden, legkisebb hajod sem lesz; er hat Haare auf den Bäumen, jártas keltes a' dologban; auf ein —, mind egy körmög, tökéletesen mit Haut und —, szőröstül bőrtöstül.
- Haarabsheren**, das; hajnyírás, hajvágás.
- Haaractermooß**, das; zékány.
- Haarangel**, die; löszörhorog.
- Haaraußhaß**, der; állüstök, állhaj, vendéghaj, vendégüstök.
- Haarbaß**, der; szöröcsomó, (állatok' heleiiben).
- Haarband**, das; hajszalag, hajkötő.
- Haarbeite**, die; szörirtó, szörvosztó szer, csíva.
- Haarbeutel**, der; hajzacskó, hajtáska.
- Haarblume**, die; *hajszirm*.
- Haarbüßel**, der; hajfűrt.
- Haaren**, k. és vh. szörö meg, szörét eresztü v. hullatja, szört vált. —, ca. szöröt levakarja, szörét lekopasztja.
- Haaren**, es. kassát v. sarlót ver.
- Haarfeder**, die; pih, pehely.
- Haarfein**, **Haarfein**, mn. és ih. hajszálynü, ször-szálynü; szörsszálasogatolag.
- Haarfeite**, die; hajfonat, hajfonadék.
- Haarfeiter**, der; hajfonó, hajfonás.
- Haarfeimig**, **Haarfeit**, mn. hajszáldad, hajszáldalaku.
- Haarfürtel**, ???; szöröv.
- Haarhandel**, der; szörkereskedés; hajkereskedés.
- Haarhändler**, der; szörkereskedő; hajkereskedő.
- Haarhemb**, das; szörüng, szöring.
- Haarig**, mn. szörös; hajás.
- Haarlamm**, der; hajfésű.
- Haarfomet**, der; üstökös csillag.
- Haarfranz**, der; hajkoszorú, (barátoké).
- Haarfrause**, die; hajfodor.
- Haarfräusler**, der; hajfodrász.
- Haarfoße**, die; hajfűrt, hajfodor.
- Haarloß**, mn. szörötlen; hajjatlan, kopasz.
- Haarmantel**, l. **Pudermantel**.
- Haarmatrage**, die; szörpárna, szörderékál.
- Haaruael**, die; hajtü; bogláros hajtü.
- Haarpuder**, der; hajpor.
- Haarpuß**, **Haarschmuß**, der; haj-ék, hajdiaz.
- Haarrührchen**, das; hajeső, hajszálosó.
- Haarsalbe**, die; hajkenőcs.
- Haarscharf**, mn. és ih. igen öles; igen pontos; igen élesen, igen pontosan; — bewelsen, pontosan bizonyítani.
- Haarschere**, die; hajlő, hajnyíró olló.
- Haarschneiden**, das; hajnyírás, hajnyírás, hajvágás.
- Haarschnur**, die; szörzsinog.
- Haarsel**, das; szörkötél.
- Haarselze**, die; hörnek szörös fele.
- Haarsieb**, das; szita, ször-szita.
- Haarsohle**, die; szörtalp.
- Haarspalt**, der; szörhasadék; keskeny csonthasadék.
- Haartour**, das, l. **Haaraußhaß**.
- Haartuch**, das; szörzövet, szitaszövet, hava, daróc.
- Haartuchß**, das; hajkenőcs; mőcsing.
- Haartüffel**, der; hajfodor.
- Haartuchß**, der; hajnyóvás, hajnyövet.
- Haartüffel**, die; hajtekeres, feltűzött haj.
- Haartuchß**, die; nimfa, vízitök.
- Haarjüngchen**, das; szörtépő; hajtépő.
- Haarjirtel**, der; rajzoló ezirkalom.
- Haarjopf**, der; hajfonat, hajfonadék, betekert haj.
- Habe**, die; vagyou, birtok, jószág.
- Haben**, k. rh. van (nak, nek), bir, tart; etwas nicht —, valamijének nem lenni, valami nélkül lenni; — wollen, akarni; wieder — wollen, visszakívánni; ich muß Geld —, nekem pénz kell; es ist nicht zu —, nem lehet kapni; es ist überall zu —, mindenütt kapható; da hast du es, neh, tartsd! nesze!, neh! fogjad! ich habe nicht an dieser Waare, semmi nyereséggem ezen portékán, semmim sem fordul ezen portékán; etwas von einem —, valakitől tudni ezt 's azt; vor sich —, előtte lenni; valaniről eszmélni; wen glaubt ihr vor euch zu —? kivel beszél kend, tudja e?
- Haber**, der; zab.
- Habererfer**, der; zabföld.
- Haberfeld**, das; zabföld.

Haberbier, das; zabser.
 Haberbrod, das; zabkenyér.
 Haberecht, der; bizonyozó, bizonygó.
 Haberente, die; zabaratás.
 Habergras, das; réti zab.
 Habergrüße, die; zabkása. zabdara, zabderoze.
 Haberhorn, das; zabszem.
 Habermann, der; kaszás pók.
 Habermehl, das; zabliszt.
 Habersaat, die; zabvetés.
 Habersack, der; zabos zsák; abrakos zsák.
 Haberschlehe, Haberpflaume, die; zabhaléró kőköny.
 Haberschleim, das; zabnyák.
 Haberspreu, die; zabpolyva.
 Haberstopfel, die; zabtarló.
 Habersstroh, der; zabszalma.
 Haberwurzel, die; kecskedisz, bakszakáll; artifi pozdor.
 Haberzint, der; zabadó, zabzúsz.
 Habhaft, ih. — werden (einest Dinges), megkapni v. megkeríteni valamit; birtokába jutni valaminek.
 Habicht, der; ölyv, ölü; hója.
 Habichtskrant, das; holgyomál.
 Habichtsnase, die; borgan orr, sasorr.
 Habichtstheil, das! ölyvfőszek; hójafőszek.
 Habeligkeit, die; vagyon, birtok, jószág.
 Habhaft, die; fősvénység, fukarság; kincsavág, pénz-kőrság.
 Habhaftig, mn. fősvény. fukar; kincsszomjú, pénz-kőr.
 Haber, der; kamasz, pimasz; zsugori, zsobrák.
 Habhanf, die; vágópad, vágószék.

Hadbeil, das; vágóbárd.
 Hadbloß, Hadbloß, der; vágótöke.
 Hadbord, Hadbret, das; tetpárkány.
 Hadbret, das; vágódeszka; czimbalom.
 Hade, die; kapa; kapacs; sark.
 Haden, os. kapál; vág. vagdal, (fát, húst); hasogat (fát).
 Häderling, Häderfel, der; szeeska.
 Häderlingshant, die; szeeskametsző láda.
 Häderlingshneider, der; szeeskametsző.
 Hadermeßer, das; vágókés, bonczkés.
 Hader, der; kandisznó; disznó, malacz, (ember).
 Haderstehen, die; ronda, fajtalan beszéd.
 Hader, der; rongy, ezondra; perpatvar, csőr-pór; feleselés, varsonygos, czivakodás.
 Haderer, der; voracnygó, czivakodó.
 Haderhaft, mn. czivakodó, rigolyás, veszekedő.
 Haderlumpen, t. rongy.
 Haderlumpenmann, — sammler, der; rongyszedő.
 Haderu, k. felesel, ver-senyg. perel, czivakodik, veszekedik.
 Haderu, der; fazók. bögro; rév, révpart, kikötőhely.
 Haderufer, der; révhorgony.
 Haderfeld, l. Auferfeld.
 Hadermeister, der; rómes-ter, révügyelő.
 Hader, l. Haber.
 Haderen, die; tengeri költ-ségek.
 Haderer, l. Zäpfer.

Haft, die; fogság; rahság; fogház, börtön, tömlőcs; einzug — bringen, valakit fogságba tenni.
 Haft, der; kapocs.
 Haft, das; kérész; egy-órai kérész.
 Haften, k. tapad, ragad (hoz, hez); fílr etlud — valamiért kezkeskodni, jót állni; ed — Emsiden auf diesem Gute, adóság fokozik ezen jószágon; ed haften nichts bey ihm, semmi sem fog rajta; ed haften im Hebdstniffe, megragad az omlékezeten; mit Augen an etwas —, szemmel valamin csüggni.
 Hag, der; gypü; sövény, kerítés; erdő.
 Hagenfel, der; vaczkor, vadalma, vadóka.
 Hagenfelbaum, der; vadalmafa, vadókafa.
 Hagebereiter, Hagerer, der; erdőnyargaló.
 Hagebusch, die; gyertyánfa, fejer gyertyánfa.
 Hagebutte, die; csipke, csipkerózshogyó.
 Hagebutterstrauch, der; csipkerózsabokor, csipkafa, vadrózsafa.
 Hagedorn, der; csere-galagonya, galagonya.
 Hageholz, das, Hagemald, der; kerített erdő.
 Hagehe, l. Steinehe, és Eise.
 Hage, der; jögeső, jég, rivacs, kőeső; göbecs, serét.
 Hagehaas, die; vadlúd-faja.
 Hagehorn, das; jögszem.
 Hagein, sz-n. jég osik.
 Hageisshaden, Hageisshag,

der; jégkár, jégcsapás, jégverés; jégcső.
 Hagelschrot, der és das; rőczegőbecs, kácsasorét.
 Hagelwetter, das; jégcső.
 Hagen, cs. sövénnyel kerít, kertel; feuntart; viseltotik (vel. val); dieser Wald, diese Wiese wird gehägt, ezen erdő, ezen rét tilos; ein neu bepfl. —, valakinok enyholyot adni; Freundschaft gegen einen —, valakihez barátsággal viseltetni; Feindschaft —, ellenségeskedni; einen Haß —, valaki iránt gyűlöléssel viseltetni, valakivel gyűlölködni; einen Zweifel, eine Meinung —, kételkedni, kétkedni, olly véleménynyel lenni.
 Hager, mn. ösztövrő, sovány; czingár.
 Hagerfett, die; ösztövrőség, soványság; czingárság.
 Hagerose, die; csipkerózsa, vadrózsa.
 Hagestol, der; rideglegény, agglegény.
 Hagewässer, das; tilos víz, tilalmas víz.
 Hagewisch, der; szalmacsutak, szalmacsóva, tilalomjel.
 Hagezeit, die; tilos idő, vadászattilalmi idő.
 Haher, der; szarka; szajkó, zajgó; der — schreit, csőrög a' szarka; csőcsög a' szajkó.
 Hahn, der; kakas; him (a' madarak közt); kakas, sárkány (a' pusztán); hordócsap; csapásziv, csapfordító; — im

Horste sehn, valaki' kedvenczének lenni; es wird sein — darnach frähen, senki sem bánja (gondol, törődik vele).
 Hähnen, das; kakaska, kis kakas.
 Hahnbutte, l. Hagebutte.
 Hahnentausen, der; kakasülő, tyúkiülő.
 Hahnfuß, der; szironták, boglárvirág, békavirág; kakasláb mohar.
 Hahnenfests, das, Hahnenkampf, der; kakasbaroz, kakasviadal.
 Hahnenfedern, das; kukorikolás, kukoritás; kakasszó.
 Hahnenfamm, der; kakastarój; csörgő lapór; tarajos czuzor; tarajfűrt; villamag.
 Hahnenjorn, der; kakasarkantyú.
 Hahnentritt, der; kakashágás.
 Hahren, der; gyáva sörj.
 Hain, der; liget; borek.
 Hälchen, das; horgacs; hiányjel.
 Hälfig, mn. horgas, gamós, kampós; csiklandós, kényes, finnyás, kétes, bajos.
 Hälfteln, cs. horgol, horgacsol; körmöl, karmol, karcsol.
 Hälftelndel, die; horgotk.
 Hälten, der; horog, gamó, kampó, kajmacs; das Ding hat einen —, bökkenője van.
 Hälten, cs. horgol, horggal magához húz.
 Hältenband, das; horgaspánt.
 Hältenbolzen, der; horgas uyil.

Hältenlöch, der; himlászac.
 Hältennagel, der; horogzaf; horgas szeg.
 Hältenstüffel, der; álkules, orkules, nyitóvas.
 Hältenzahn, der; horog, kajmacs; horog' foga, ága.
 Halb, mn. és ih. fél; félig; eine halbe Ede, fél rőf; ein halber Tag, fél nap; ein und eine halbe Ede, másfél rőf; ein halbes Jahr, fél esztendő; die halbe Stadt, a' fél város; auf dem halben Wege, fele úton; bis auf den halben Weg, fele útjáig; ein halber Beweis, fél bizonyság; ein halber Ton, félhang; — drei, harmadfél (óra); hat es — geschlagen? felet ütött az óra? diese Uhr schlägt halbe und ganze Stunden, ezen óra fél és egész órát üt; — Wasser — Wein, fele víz fele bor; — leer, félíg üres; — teet, félholt; — reif, félérott; zsnenge, zsendült; — geschlossen, félölt; — offen, félíg nyilt; — erhoben, zomborúka, kisső emelkedett; — erhabene Arbeit, félíg emelt, félmagaslatú em.; ich fenne ihn nur —, csak kezesé ismerem őt; — und —, félíg meddig, annyira mennyire; félhöl harmadából, imigy amügy.
 Halbabendbrod, das; ozoanna.
 Halbärmel, der; félúj, karmantyú.
 Halballast, der; félalmoz.

- Halbier, das; gyöngy ser.
Halbrüder, der; mostoha bátya, mostoha öse.
Halbültig, mn. féltestvér, csak apúl v. anyúl testvér.
Halbeu, Halber, ej. -ört, végott, miatt; der Freundschafft halben, harátság-ért, harátság végott, harátságból; Scheines halber, színből, színleg; meinet halben, nem bánom, isten neki; miattam, végottam, órettem.
Halberhaben, l. Halb.
Halbfenster, das; törpoablak, félablak.
Halbgaleere, die; félgálya, gályácska.
Halbgelehete, der; féltudós.
Halbgehoß, das; félemelet, (épületben).
Halbgeschwister, t. mostohatestvérek. féltestvérek.
Halbgott, der; félisten.
Halbhemd, das; félüng, féling.
Halbinsel, die; félsziget.
Halbiren, es. felez, kettő oszt, kettő vág.
Halbjährig, mn. félsztondós, fél éves; fél évi.
Halbanischen, das; kávia; tengori malacz.
Halbfapann, der; félkappan, rosszúl herélt kappan.
Halbtafel, die; féltartás, félasztal.
Halbtugel, die; féltoko, félgömb, félgolyó.
Halbmench, der; félomer.
Halbmesser, der; féltálmérő, féntő. küllővönös.
Halbmetall, das; féldroz.
Halb-Part, v. félbe, fele haszonra v. nyereségre.
Halbseifer, der; féloszlop.
Halbrund, mn. félkörök.
- Halbschatten, der; félárny, félárnyék; árny mellék.
Halbscheib, die; fele (valaminek).
Halbschürig, mn. és ih. két nyiretű (gyapjú, birka); középszerűleg; félülegesen, imígy amúgy.
Halbschwester, die; mostohandó, mostohabúg.
Halbscheider, mn. félselyem.
Halbschiefel, der; topán, topánka, bokanca, rövidszára csizma.
Halbschumpf, der; rövidszára harisnya.
Halbscheilig, mn. felezett, fél részekre osztott.
Halbtrauer, die; félgász.
Halbtuch, das; félposztó.
Halbverdeck, das; félfödélék, (hajókon).
Halbvers, der; félvors.
Halbvetter, der; távol rokon.
Halbviuchsig, mn. félnövösű, fele nöttében levő.
Halbzimmer, das; (két emelet közötti) alacsony szoba).
Halbzirkel, der; félkör.
Halbzirkelförmig, mn. félkörded.
Halbe, die; halom, rakás.
Halfte, die; fél, fele (valaminek), hasonlól; mit einem jur — gehen, valaki vel fele nyereségen lenni; um die — theurer, félnyivel drágább.
Halfter, die; fék, kötőfék.
Halfterbinde, die; fékszár.
Halftergeld, das; kantárpénz.
Halfterkette, die; kötőféklánc.
Halfterleine, die; pánya.
Halftern, es. félfékez, köntőfékakat húz a' ló' fejébe.
Halfterring, der; fékkarika.
- Hal, der; hang; hangzat, szózat.
Halle, die; pitvar, tornács. előterem, csarnok; terem, palota.
Halleluja, das; alleluja.
Halles, k. hangzik, visszahangzik, szól.
Halles, das; örömev.
Haller, der; sómives, sóaknász, sófőző.
Halm, der; fűszár; gabonaszár; szalma; izék.
Halmchen, das; fűszárcsaka; gabonaszárcsaka.
Hals, der; nyak; torok; trarkó; einen halsen — haben, nyakának, (torkának) fájni; sie hat einen weichen —, fejjér nyaka van; es ist mir eine Gräte im Halse stecken geblieben, szálla akadt torkomon; einen langen — machen, nyakát kinyújtani; er riecht aus dem Halse, szája hiúdis; es wird den — nicht kosten, nem fog életbe kerülni; sich etwas auf den — faden, valamit felvállalni; etwas am Halse, auf dem Halse haben, valaminek a' nyakán lenni; sich einen, od. etwas vom Halse schaffen, valakit, v. valamit nyakáról lerázni; einem über den — kommen, valakiro menni, valaki' nyakára menni, valakit moglepni; etnem auf (über) dem Halse liegen, valaki' nyakán lenni; bis an den — zu Schulden stehen, nyakig (fülig) adósnak lenni; über — und Kopf, nyakra főre.
Halsader, die; torkolatér.
Halsband, das; nyakkötő.

nyakboncz; nyakraváló; orv.
 Halsbinde, die; nyakraváló, nyakkendő, nyakszorító.
 Halsbrüune, die; torokgyík.
 Halsbreche, die; nyaktörés, nyakszegés.
 Halsbrechend, mn. nyaktörő, nyakszegő; veszedelmes.
 Halsbund, ber, l. Halsbinde.
 Halsdrüse, die; nyakmirigy.
 Hals Eisen, das; nyakvas.
 Halsgehänge, Halsgehent, das; nyakfüggő.
 Halsgericht, das; halálós törvényszék.
 Halsgeschwulst, die; nyakdaganat; torokdaganat.
 Halsgeschwilt, das; nyakfekély; nyaktályog.
 Halsgrüben, das; tarkó-gödöröcske.
 Halshaar, das; serény.
 Halskappe, die; csuklya; nyakháló.
 Halskette, die; nyaklánc.
 Halskrause, ber; gallér.
 Halskrankheit, die; nyakbetegség, nyakfájás; torokgyík.
 Halskrause, die; nyakfodor, nyakhador.
 Halskraut, das, Halskraut, die; ezornakürt; nyelv-póra, nyakcsapfű.
 Halslanette, die; nyakgerely; garatgerely.
 Halsmuskel, ber; nyakizom; tarkóizom.
 Halsnerven, t. tarkóidegek; nyakidegek.
 Halsputzleder, die; sejtör, sejtör.
 Halsstache, die; sőbenjörő dolog.
 Halsstehse, die; nyakszalag.
 Halsstunde, ber, Hals-

stunde, die; nyakékes-ség, nyakdisz.
 Halsstarrig, mn. nyakas, makacs, konok; esökönös, (lovaknál). —, il. nyakasan, makacsul, konokul.
 Halsstarrigkeit, die; nyakasság, makasság, konokság; esökönösség (lovaknál).
 Halsstich, das; nyakrész, nyakdarab; nyakkezimer; marhanyak.
 Halsstich, das; kendő, kezkenő, nyakkendő.
 Halsstich, das; nyakfájás; torokfájás.
 Halswirbelbeine, t. nyakgerincek, nyakcsigolyák.
 Halt, ber; tarcs; erősség, állandóság, tartósság; — machen, megállani.
 Halt! megállj!
 Haltbar, mn. tartós; erős, védhető; eine Farbe — machen, valamelly színt tartóssá tenni.
 Haltbarkeit, die; tartósság; erősség, védhetőség.
 Halten, es. rh. fog, tart; megfog, feltart, megtart. tartóztat; táplál; in der Hand, bei der Hand —, kézen, kézen fogva, közel tartani; Osten —, húsvétot állni; offene Tafel —, vendéglátónak, vendégzeretőknek lenni; seine Kleiber gut —, ruháira gondot viselni; seine Bedienten gut —, inassival jól hánni; das für —, azt tartani, hinni, vélni; für etwas —, valaminek tartani, vélni, hinni; ich halte ihn für einen christlichen

Mann, becsületes embernek tartom őt; woffir — Sie mich? minck tart (vél, hisz) ön onge-met? etwas verschwiegen —, valamit titokban tartani; etwas hoch —, valamit drágán tartani; wie hoch — Sie diesen Luch? hogy (mennyre) tartja ön ezen posztót? —, k. rh. tart, oltart; fog-lal magában; áll, meg-áll; das hält zu fest, az nagyon erősen áll; das Wetter wird nicht —, az idő nem fog állandó lenni; Stand —, hely; állani, kiállni a' sarat; es hält hart, fester, az nehéz; eine's Partes —, valaki' pártján lenni, valaki' pártjára kelni; es mit einem —, valakivel tartani; — Sie es, wie Sie woffen, tegye, a' mi tetszik; an sich —, magát tartóztatni, mérsekelni; dieser Krug hält ein Maß, ezen kanosó egy pintes, ezen korsóba egy pint fér; die Mark hält 12 Loth fein, egy márkában 12 lat finom ezüst van. —, v. rh. eláll; magát tartja v. tartóztatja, magát vedelmezi; sich an etwas —, valamin tartózkodni, valamibe kapaszkodni, valamire támaszkodni; sich zu einem —, valakihez tartani; dieser Obst hält sich nicht, ezen gyümölcs nem áll el; dieser Kranke hält sich nicht, ezen beteg nem tartja magát (nem él rendesen); sich woff —, magát jól

viselni; magát megkülönböztetni; magát jól védelmezni; sítu an sein Wort —, szavához ragaszkodni; sítu wegen einer Sache an einem —, valamely ügy iránt valakiben bizni, valakire támaszkodni.

Halter, der; tartó; pástortor; nyakló.

Hälter, der; bárka; víztartó.

Halftung, die; tartás, magatartás; hordozás; tartósság, támasz.

Halunke, der; gaz, helyár, semmirekellő, korhol.

Hamburg, das; Hamburg, (város).

Hamen, der; halháló.

Hämisch, ma. és ih. rozszívú. kaján; kajánul; hämische Augen, görbeszemek, kaján szemek.

Hammel, der; ürü.

Hammelfleisch, der; ürüsült.

Hammelfleisch, die; ürüszege.

Hammelflug, der; ürülepoczka.

Hammelfell, das; ürübőr.

Hammelfelle, die, Hammelfleisch, der; ürüczomb.

Hammelfamm, das; ürübárány.

Hammelfleisch, der; toklóürü.

Hammelfleisch, das; ürühús.

Hammeln, cs. kost herél.

Hammer, der; kalapács; pöröly; hámor.

Hammerart, der; fokosfejze.

Hammerbahn, die; kalapácsfoka.

Hammerbeil, das; fokosbalta.

Hämmerchen, das; kalapácska, kalapácsocska; pörölyke, pörölyocska.

Hammerstein, der; pörölyhal.

Hammerstein, der; hámor-birtokos.

Hammerhülte, die, l. Hammerwerk.

Hammermeister, der; hámor-mester.

Hammermühle, die; hámor-malom.

Hämmern, cs. pörölyöz; kalapácsol, kalapál.

Hammer Schlag, der; pörölyütés; kalapácsütés; vasalak.

Hammerstein, der; hámoros.

Hammerwerk, das; hámor.

Hammerzeichen, das; hámorjel.

Hämmer, der; höresög, höresök.

Hämmerfell, das; höresög-bőr.

Hämmergräber, der; höresügásó.

Hand, die; kéz; die flache —, tenyér; die hohle —, marok; die verkürzte —, kéz feje; die gebaute —, ököl; eine — voll, egy marokkal, egy maroknyi; von — zu —, kézről kézre; aus einer — in die andere, egyik kézből a másikba; er hat, schreibt eine schöne —, szép írása van; er hat eine schwere —, nehéz keze van; an der, bei der, zur — sein, köznél lenni, jelen lenni; es ist ihr nicht zur —, nem esik kezébe, nincs kezem ügyében; zur — legen, kezébe tenni; einen an die — gehen, valakinek segí-

ni; unter die Hände geben, kezeire bízni; von der — gehen, jól menni; das geht ihm recht von der —, csak úgy ég kezében v. nem ríki a' kezéből a' munka; ich habe freie, gebundene Hände, szabad kezem van, meg van kötve a' kezem; in guten Händen, in guten Händen, jó kezekben, jó kezek közt; jó kezekbe, jó kezek közé; von sicherer (guter) —, jó (biztos) kézből; aus der ersten —, első kézből; aus den Händen lassen, kezéből kibocsátani, kiszalasztani; aus den Händen geben, kezéből kiadni; auf seine eigene —, maga' kezére; die — mit im Spiel haben, részónek lenni valamiben; nach der —, utóbb, később; későn; nach der — laufen, szemérmétök szerint vásárolni; vor der —, jelenleg, most; etwas vor die — nehmen, valamit elővenni; wieder vor die — nehmen, valamit ismét elővenni; unter der —, kéz alatt, titkon.

Handamboss, der; készülő v. ülővas.

Handanlegung, die; kézrátétel, lefogalás.

Handarbeit, die; kézmű, kézmunka, kézi munka.

Handarbeiter, der; kézműves, kézmunkás, kézi munkás.

Handbesen, das; kézműdöncze, kézműdó, mosdótál.

Handbeil, das; balta, főkészkeszkereso.

- Handbichel, die; kézi biblia, kis Biblia.
- Handblätter, t. kézfodor.
- Handblech, das; kézlemez, (vitorlászövöknél).
- Handbohrer, der; félkészűró, kis furó.
- Handbreit, mn. tenyérnyi, tenyér-szélességű.
- Handbreite, die; tenyér-szélesség.
- Handbriefchen, das; levelke, kézlevelke.
- Handbuch, das; kézkönyv, kézi könyv.
- Handchen, das; kezecske, kicsi.
- Handeife, die; lótskaró.
- Handienst, der; közszolgálat, kézi szolgálat, robot, jobbágyi munka.
- Handkrud, der; kézszerítés.
- Handlisen, das, Handlisen, t. kórvas, kézláncz, kézbékó, kézbilincs.
- Handlatschen, das; kéztapsolás, tapsolás.
- Handel, der; ügy, baj; kereskedés, kalmárság, tőzsérkedés; alku, alkudás; sőt Handel machen, üzletem, bajba keveredni; Handel mit jemanden haben, valakivel bajának lenni; einen — mit jemanden schließen, valakivel alku alá lépni, megalkudni; — treiben, kereskedni, kalmárkodni, tőzsérkedni; der — liegt, a kereskedés csökken; zum — gehörig, kereskedési, kereskedésből tartozó.
- Handeln, k. cselekszik; bántik; értekezik; kereskedik, kalmárkodik, tőzsérkedik; von etw. —, valamiről értekezni; mit Eide, Wille ic. —, szellemmel, gyapjúval ic. kereskedni; nach der Levante ic. —, keletre ic. kereskedni; mit sich — lassen, magával bántni hagyni, engedékenynek lenni; ungeredt —, igazságtalanul tenni; mit Geld —, pénzzel nyorokodni; um etw. —, valamire alkudni, alkudozni.
- Handelsbrauch, der; kereskedési szokás.
- Handelsbrief, der; kalmárlevél, kereskedési levél.
- Handelsbuch, das; kalmárkönyv, kereskedési könyv.
- Handelschaft, die; kereskedés; kereskedőség, kalmárság.
- Handelsdiener, der; kalmárlegény, kereskedőlegény.
- Handelsflotte, die; kereskedő hajósereg.
- Handelsfran, die; kalmárnő, kereskedőnő.
- Handelsgeist, der; kereskedői v. kalmári szellem.
- Handelsgeoss, Handelsgeossenschaft, der; kereskedőtárs.
- Handelsgericht, das; kereskedő törvényszék.
- Handelsgefeschaft, die; kereskedő társaság.
- Handelsgefeß, das; kereskedési törvény.
- Handelsgefesgebung, die; kereskedési törvényhozás.
- Handelsgefeswölbe, das; kalmárbolt, kereskedőbolt, bolt.
- Handelshaus, das; kereskedő ház.
- Handelsherr, der; kalmár, kereskedő.
- Handelsleute, t. kalmárok, kereskedők.
- Handelsmann, der; kalmár, kereskedő.
- Handelsort, Handelsplatz, der; kereskedőhely, sokhely.
- Handelsrecht, das; kereskedési jog; kereskedői v. kalmári jog.
- Handelschiff, das; kalmárhajó, kereskedőhajó.
- Handelsstadt, die; kereskedőváros.
- Handelvertrag, der; adásvetési egyezés.
- Handelswaare, die; portóka, áru.
- Handelszeichen, das; kalmárjel, kereskedőjel, kereskedési jel.
- Handfaß, die; kézszerítének, kézi fáklya.
- Handfaß, das; medencze.
- Handfest, mn. markos, tenyeres-talpas; handfeste Leute, markos legények; einen — machen, valakit elfogni.
- Handgeld, das; előpénz, fölpréz, foglaló.
- Handgefeht, das; kéziüzet, kézfoglalvány, kézcukló.
- Handgefesbnis, das; kézbeadás, kézadás, valaminek átérése.
- Handgemein, ih. — werden, összekapni, összeverekedni.
- Handgemein, das; összekapás, összecsapás, összeverekedés.
- Handgefesmeide, das; karperecz.
- Handgefeswehr, das; kézfegyver, kézi fegyver, kézi puska.
- Handgefes, die; kőköszvény.
- Handgranate, die; kézi gránát.

Handgreiflich, mn. és ih. kézzelfogható; kézzelfoghatólag; jemanden stivad — maßen, valakinek valamit világosan értésére adni.

Handgriff, der; nyel. markolat, fogantyú, bóda; esel, fortély.

Handhabe, die; nyel.

Handhaben, es. rh. valamivel bűnik; szolgált, kiszolgált; igazgat; zaboláz. Handhabung, die; valóbanás, igazgatás, szolgáltatás; zabolázás.

Handlauf, der; *szemvétel*; kiesinybevétel.

Handkorb, der; kézkosár, kézi kosár.

Handkröhen, das; kézkosárka.

Handkrause, die; kézbodor, kézfodor.

Handkübel, Handkübel, der; veder.

Handkuf, der; kézesökölés, kézesök.

Handlangen, k. napszámban dolgozik más mellett; közhöz adogat.

Handlanger, der; napszamos; adogató.

Handlaterne, die; közlámpa, kézi lámpás.

Handleiter, der; vezető, kalauz.

Handleiter, die; könnyű lábtó, lótra.

Handleitung, die; vezetés, kalauzolás.

Handler, der; kereskedő, kalmár.

Handlenkter, die; kézgyertyatartó, törpe gyertyatartó.

Handlich, mn. közös; középserű; könnyen hajtható.

Handlung, die; esolekedet, tét, tett; kalmárság, kereskedés.

Handlungsweg, der; kereskedés' ága.

Handmüßer, der; kézmozsár, kismozsár.

Handmühle, die; kézi malom, félkézmalom.

Handpferd, das; vezetőkló; rudas ló.

Handpresse, die; kézsajtó, kissajtó.

Handrathwagen, der; ágyutaliga.

Handrathse, die, l. Handrath.

Handraume, die; félkéz-sulyok.

Handreichung, die; kéznyújtás; segedelemnyújtás, segedelem, pártfogás, fölsegélés; — thun, segíni, fölsegíteni.

Handruhe, die; csépnyel; ostornyél.

Handsäge, die; félkézszűrész.

Handschellen, die; kézbűncs, kézhékö.

Handschlag, der; közdás, felütés, felcsapás, felvágás; — thun, kezét adni, felütni, felcsapni, felvágni (p. o. katonának).

Handschlagel, der; félkéz-sulyok; fakalapács.

Handschmih, der; tenyércsapás, ostorcsapás (a' tenyérbe).

Handschreiben, das; kézírás, (fejedelmi).

Handschrift, die; írás, kézírás.

Handstiftlich, mn. és ih. írott; írva.

Handschuh, der; keztyű.

Handschuhmacher, der; keztyűs.

Handschuhmacherarbeit, die; keztyűsmunka.

Handschuhmacherhandwerk, das; keztyűség.

Handschuhmacherladen, der; keztyűsholt.

Handschuhmacherwaare, die; keztyűsporteka.

Handseife, die; mosdószappan, kézsappan.

Handsieb, das; kézsita, kiassita, szitka.

Handspaten, der; félkéz-só, virágásó.

Handspitze, die; kézfűcskendő, kézi fűcskendő.

Handstein, der; érczmutavány.

Handtuch, das; törülköző, törülköző kendő.

Handwagen, der; taliga; targonca.

Handwahrerager, der; tenyérjós.

Handwahrerager, die; tenyérjós.

Handwässer, das; mosdóviz, közvíz.

Handweise, die; kézimutóla, félkézmutóla; kézi gom-bolyító.

Handwerk, das; mesterség, kézimesterség, kézmű, kézimű; ezél; eitem das — legen, valakit mesterségtől eltiltani, valakit valaminek üzésében meggátolni, utját hevágni;

einem in das — greifen, fassen, valakit' mesterségbe avatkozni; was hilft er für ein — ? micsoda mesterember? das — zusammen kommen lassen, czehet gyűjtetni.

Handwerker, Handwerksmann, der; mesterember, kézműves.

Handwerkertartikel, der; czeht-rendszer.

Handwerksbrauē, der; mesteremberi szokás.
 Handwerksbursch, Handwerksgefell, der; mesterlegény.
 Handwerksfrau, die; mesterembernő.
 Handwerkslunge, der; inas.
 Handwerksleute, t. mesteremberek.
 Handwerksmäßig, mn. mesteremberies; mozgonyi.
 —, ih. mesteremberiesen; mestoremborileg; mozgonykéut, mozgonyilag.
 Handwerkszeug, das; szereszműszer, eszköz.
 Handwerkszunft, die; mesteremberek' gyülekezete, ezéhe.
 Handwörterbuch, das; kézszókönyv, kézszótár, kézi szókönyv.
 Handwurz, die; kéztő; kézfej.
 Handzeichnang, die; kézrajzolat, kézrajz.
 Handzirkel, der; késezírkalom.
 Handzylinder, der; kanótvessző.
 Handzug, der; kézvonás, tollrántás.
 Hans, der; kender; — ziehen, kender nyúni.
 Hansacker, der; kenderföld.
 Hansbau, der; kendertermesztés.
 Hansbreiter, der; kenderkészítő.
 Hansbreche, die; kendervágás, kendertörés, kendertilolás.
 Hansbrecher, der; kendervágó, kendertörő, kendertiloló.
 Hansdarre, die; kenderszárlító; kenderszártás.

Häufen, mn. kender, kenderből való.
 Hanshändler, der; kenderkereskedő.
 Hanshechel, die; gereben.
 Hanshede, die; kenderesepű, kenderkőcz.
 Hansling, der; kendericze, kenderike.
 Hansmühle, die; kendermalom.
 Hansneffel, die; tarka foganótt; kenderike foganótt.
 Hansohl, das; kendermagolaj, kenderolaj.
 Hansröhre, die; kenderázató, kendermoosolya.
 Hanssaamen, der; kendermag.
 Hansstängel, der; kender szár.
 Hans, der; lejtő, ereszkedő; hajlandóság, vonzalom.
 Hängebaue, Hängeisen, das; akasztó vas v. pánt.
 Hängebaue, der; poh, potroh.
 Hängebrücke, die; függőhid, függőhid.
 Hängegarn, der; függő háló.
 Hängefette, die; függőlánc, függőlánc.
 Hängelichter, l. Kronleuchter, Wandleuchter.
 Hängematte, Hängematte, die; függőágy, függőágy.
 Hängen, Hängen, k. függ, felakad, csügg, csüng; an etwas —, valamin függeni, csüggeni; mit seinem Aste —, belseiben, ruhájánál fogva felakadni; an etwas —, belseiben, valamin felakadni; sich an etwas —, valamire kapaszkodni, függeszkedni; dieser Baum hängt voller Früchte, ezen fa

rakva van gyümölcsessel; sich an einen —, valakiro tolakodni; an einem —, valakihöz vonzódni húzódni; woran hängt es? min mülk? mi az akadály? mi hátráltatja a' dolgot? ich weiß nicht, woran es hängt, nem tudom, miben akadttel a' dolog.
 Hängen, cs. akaszt, felfüggeszt, függesz, felüggeszt; sich —, magát felakasztani; den Kopf —, hokolni, fejét losítani; die Függe, die Ehren —, v. — lassen, fülét farkát elereszteni; etwas an den Nagel —, valamit szegre akasztani, valamivel felhagyni, valamiről lemondani, valaminek gondját letenni; das Hans —, száját eltátni, állának lecsni; sein Herz an etwas —, szívével valamin csüggni, valami iránt különös vonzalommal lenni; den Mantel nach dem Winde —, köpenyegét szélnuck fordítani.
 Hängend, mn. függő, csüggő.
 Hänger, der; akasztó.
 Hängeseil, das; pórász, ebvezető kötel.
 Hängewarje, die; függőly.
 Hängriemen, der; hirtőszij.
 Hantchen, das; Janka, Hanka.
 Hante, die; Janka, Hanka.
 Hannover, das; Hannover. (ország).
 Hannoveraner, der; hannoveri.
 Hannoverisch, mn. hannoveri.

Hans, der; János, Jankó;
— ohne Sorgen, naplesi
Jankó.
Hänschen, das; Jancsi,
Jánoska, was — nicht
lernt, lernt Hans nim-
mermehr, ki mit ifjúsá-
gában meg nem tanult,
vénségében sem tanul-
ja meg.
Hansa, Hanse, die; hanza,
(szövetség).
Hanseatisch, mn. hanzai.
Hansestadt, die; hanzaváros.
Hänslein, es. újonczot be-
avat; csúfol, gúnyol.
Hansgraf, der; hanzabíró.
Hanswurst, der; behősz.
Hantieren, k. munkál,
dolgozik, mesterséget űz;
zörög, dörömböz.
Hantierung, die; foglal-
kodás, mesterség.
Hapert, sz-n. bökken, a-
kad, felakad; hier ha-
pert, itt a' bökkenő;
es hapert mit der Sache,
akadoz a' dolog' menetele.
Hapertig, mn. bökkenő, da-
rahos, göröngyös, aka-
dozó.
Härden, das; szöröse, ször-
ke, szöröcske; hajszá-
lacska.
Harem, der; hárem, nő-
lak, (törököknél).
Hären, l. Haaren.
Hären, mn. ször, szörből
való.
Harfe, die; hárfá.
Harfett, das; kiahárfá,
hárfácska.
Harfenist, der; hárfás.
Harfennhr, die; hárfás óra.
Harfenjung, der; hárfacene.
Häring, der; hering.
Häringsbandh, der; horpassz.
Häringsbröthe, die; heringlé.

Häringsbude, die; hering-
bolt, heringsátor.
Häringsbude, die; heringesó-
nak.
Häringsfang, der; herin-
halászat.
Häringsfrämer, der; he-
ringáros, heringkufár.
Häringsfaste, die; hering-
sóló.
Häringsmilch, die; heringtej.
Häringsneß, das; hering-
háló.
Häringsfahat, der; hering-
saláta.
Häringsstonne, die; herin-
ges hordó, heringhordó.
Harfe, die, Harfen, der;
gereblye.
Harfen, es. gereblyél.
Harfer, der; gereblyés, ge-
reblyélő.
Harlekin, der; harlekin.
Harm, der; bánat, bú,
búbanat.
Harmel, Harmelraute, die;
szalagos harmala; ne-
mes montika.
Härmen, vh. búlakodik,
búsong, bánkódik.
Harmlos, mn. bútalan, bá-
nattalan; ártatlan. —
ih. bútalanul, bánattala-
núl; ártatlanul.
Harmlosie, die; őszbang,
hanggyezés; egyezés,
egység.
Harmonifa, die; harmonika.
Harmoniren, k. őszhangzik;
összeegyez.
Harmonisch, mn. őszhangu,
őszhangzó; hanggyező;
egyesség. —, ih. ősz-
hangulag, őszhangzólag;
egyességesen.
Harn, der; húgy, vizelet.
Harnfaste, die; vizelshó-
lyag, húgyhólyag.

Harnen, k. vizelet, lugyik,
hugyozik, pesel.
Harnfluß, der; húgyár,
húgyáradás.
Harngang, der; hudveződ.
Harnglas, das; húgyüveg.
Harnhüde.
Harnhaft, mn. húgynewű.
Harnhäutchen, das; hud-
duzma.
Harnisch, der; vört, pán-
czél; einen in den —
jagen, valakit tűzbe hoz-
ni v. megbaragítani; in
— gerathen, tűzbe jöni.
Harnkraut, das; hndhajtó
fű; porczika; gyujtován.
Harnbröthe, die; hudosó,
húgyesó.
Harnsack, der; húgyüledék.
Harnstrenge, die, Harn-
zwang, der; húgyerölte-
lés, nehezvizezés.
Harnreibend, mn. vizelet-
hajtó, húgyüző.
Harnverstopfung, die; húgy-
felakadás, vizeletszorulás.
Harnwinde, die; húgyeröl-
tetés, nehezvizezés.
Harpune, die; szigonyge-
rőly.
Harpuniren, es. ezetet szí-
gonyász.
Harpunter, der; ezetszi-
gonyász.
Harpve, die; harpia.
Harre, die; in die —,
hosszadalmasan; in die
— gehen, halogatni,
húzni halasztani.
Harren, k. vár, várako-
zik; kesik, késedelmez.
Hartsh, mn. kemény, éles,
érdes; döcsögős, zökögős;
die Wunde bekam eine
hartsche Rinde, a' seb
érdesen varazott be;
die Wege sind durch den

- Groß — getworden, zömögődara fagyott; hatſche Luft, éles szellő.
- Hart, m. kemény, erős, szilárd; kemény, durva; sanyarú, szigorú; terhes, nehéz, mostoha; hartes Brod, száraz kenyér; hartes Th, kemény tojás; ein harter Leib, hasdugulás, haszorulás, ein harter Schſſ, mély álom; eine harte Sten haben, vastag bőrrűnek, szemtelennék lenni; eine harte Krankheit, súlyos nyavalya, terhes betegség; harte Beiten, mostoha idők. —, ih, keményen, erősen, szilárdul; sanyarún, szigorún; — am Wege, épen az út mellett.
- Härte, die; keménység, erősség; edzet; sanyarúság, szigorúság, keménység.
- Härten, cs. keményít, erősit; edz.
- Harthärtig, mn. durvaszörű.
- Harthärtig, mn. keménybőrű; durvabőrű, kőrges.
- Harthärtigkeit, die; keménybőrűség, kőrgesség.
- Hartherzig, mn. keményszívű; könyörületlen, irgalmatlan, szánakozatlan.
- Hartherzigkeit, die; keményszívűség, könyörületlenség, irgalmatlanság, szánakozatlanság.
- Harthörig, mn. uehőzhallás, nagyothalló, nehezhalló; ein harthöriger Mensch, nagyothalló ember.
- Harthörigkeit, die; nehezhallás, nagyothallás.
- Hartköpfig, mn. feles, nyakas, makacs, konok, akaratos, csökönyös.
- Hartleibig, mn. rekedthasú, szorúlthasú; szűkmarku, fukar, fővény.
- Hartleibigkeit, die; rekedthasúság, lasszorulás; szűkmarkúság, fukarság, fővényesség.
- Hartlich, mn. keményded, keményes.
- Hartmülig, mn. keményszájú, (ló).
- Hartmüligkeit, die; keményszájúság.
- Hartnäckig, mn. makacs, konok, nyakas, feles, akaratos, csökönyös. —, ih, makacsul, konokul, nyakasan, felesen, akaratosan, csökönyösen.
- Hartnäckigkeit, die; makacság, konokság, nyakaság, feleség, akaratosság, csökönyőség.
- Hartriegel, der; vesszős fagyal; voregyűrű somfa.
- Hartriudig, Hartshöllig, mn. keményhéjú, keménybőrű.
- Hartshöllig, mn. kéreghéjú, kőrgeshéjú.
- Hartung, die; keményítés, edzés.
- Harz, Harzwald, der; herciniai erdő.
- Harz, das; gyanta, fagyanta.
- Harzbaum, der; gyantafa.
- Harzbeißer; das; gyantacsod; gyantáz, gyantával bevon, behúz.
- Harzbit, Harzig, mn. gyantás.
- Harzmeißer; das; gyantacszor, gyantavakaró kő.
- Harzbiten, cs. mer, kocskáz. szerencsétlen, vakmerőködik.
- Hasardspiel, das; szerencsésjáték, koozkajáték.
- Hasen, cs. kap, fog, megragad; kapkod; nach Weisheit —, dicséretlen kapkodni.
- Hascher, der; poroszló, pandur.
- Haschen, das; nyulacska.
- Hasen, der; nyúl; nyulszivű, félénk; viele Hunde sind des Hasen Tod, sok lúd disznót győz.
- Hasentant, der; bohó, tréfás.
- Hasel, — staude, die, — Strauch, der; mogyorófa.
- Haselbusch, der, — gebüsch, das; mogyoróbokor.
- Haselhuhn, das; császármadár.
- Haseling, der; dobzacs, (hal).
- Haselkäse, das; mogyoróbarká.
- Haselmaus, die; cser-pölyű; mogyoró-pölyű.
- Haselnuß, die; mogyoró.
- Haselöl, das; mogyoróolaj.
- Haselruthe, die; mogyoróvessző.
- Haselwurz, die; kapotnyak.
- Hasenauge, das; nyulszem.
- Hasenbalg, der, Hasenfell, das; nyulbőr.
- Hasenfett, das; nyulháj; er hat ihn — getreten, adós a Balázsnak, félészű.
- Hasenfleisch, das; nyulhús.
- Hasenfuß, der; nyul láb; nyulszivű; golyhó; gatyás fajt; herehura.
- Hasenfutter, das; nyulbélle.
- Hasenparn, — neß, das; nyulháló.
- Hasenherz, das; nyulszív; er hat ein —, nyulszivű, gyáva.

Hafeniado, die; nyulászat, nyúlvadászat.
 Hafentee, der, Hafenspförtchen, das; madársósi, fecskésóska; madárlórom, madársóska; herobura, nyúllábfű.
 Hafentlein, Hafenschwarz, das, Hafenspeier, der; borsporos nyúlaprólk.
 Hafentopf, der; dudva csorboka, kakics.
 Hafentopf, der; nyúlfejű, bolond, őriilt.
 Hafentlager, das; nyúlalom, nyúlfekvés, nyúlfekv.
 Hafenthrän, das; nyúlful; szingallér; rezgo; időző v. felhozó jol, (könyvnyomtatónál).
 Hafentpauer, das; futás, futam, megfutamodás, megszaladás; das — ergriffen, megfutamodni, megszaladni.
 Hafentpauere, die; nyúlpástótom.
 Hafenthorte, die; nyúlajak.
 Hafentrot, der és das; nyúlgöbecs, nyúlserét.
 Hafentprung, der; nyúlszökés, bakdácsozás; nyúlcsüd.
 Hafentpurt, Hafentführte, die; nyúlcsapa, nyúlcsapás, nyúlnyom.
 Häfen, die; nősténynyúl.
 Hafpe, Häpfe, die, Hafpen, der; sark, sarak, sarkköldök, sarkpoczek.
 Hafpel, der, és die; motóla; gombolyító; járgány, omoló csiga; golyhó.
 Hafpeln, es. motóllal; gombolyító; járgányoz; kezével lábával motóllal v. baidarász.
 Hafpelrad, das; motólakorok.
 Hafpfer, der; motóliko.

Haffen, es. gyűlöl.
 Haffenwerth, mn. gyűlöletes.
 Haifer, der; gyűlölő.
 Häffig, l. Wehäffig.
 Haf, der; gyűlölet, gyűlölség, utálat; einen — auf jemanden werfen, valakit meggyűlölni, megutálni, valaki iránt gyűlöléssel viseltetni.
 Häfflich, mn. utálatos, gyűlöletes; rüt, ocsmány, firtolmas.
 Häfflichkeit, die; utálatosság, gyűlöletesség; rüttség, ocsmányosság, fortelem.
 Hafst, die; mohóság, sietség.
 Hafstig, mn. és ih. mohó, sehes; molón, sebtében, sebbel-lóbbal, gyorsan.
 Hafstigkeit, die; mohóság, sietség, gyorsaság.
 Häffseln, es. czirógat, simogat, geddl; könyeztet.
 Hafschier, der; poroszló, hajdú.
 Haf, Hafe, die; agarászás, agnarászat; ehekack vadul viaskodás.
 Hau, der; csapás, vágás, ütés.
 Haut, Haut, l. Haut.
 Haut, Haut, mn. vágható, vágásra alkalmas.
 Häufchen, das; fejkötőesko, gyermekfejkötő.
 Haube, die; fejkötő, főkötő; konty; húb, hóbúta; sapka, süveg, kalap; tető, fedél, kup; ein Wädhchen unter die — bringen, leányt férjhez adni; unter die — kommen, férjhez menni.
 Hauben, es. fejkötőt tesz, kontyot köt (a' menyecskénck.)

Haubenband, das; fejkötőszalag.
 Haubendraht, die; fejkötődrót.
 Haubendroffel, die; búbos rigó.
 Haubenfall, der; búbos sólyom.
 Haubensinn, der; búbos pinty.
 Haubensier, der; fejkötőfátyol.
 Haubentuche, die; búbos pasirta, pipiske.
 Haubenscherm, die; fejkötővarrózó.
 Haubenschere, das; fejkötőrecze, fejkötőháló.
 Haubensock, der; fejkötőháb.
 Haubentaube, die; csuklyás v. búbos galamb.
 Haubtze, die; taraczk.
 Haubtflugel, die; taraczkteke.
 Haub, der; lohelet, fuvalom; lélekzet.
 Hauben, es. lehel; lélekkik.
 Haudegen, der; kard, poszlár; vasgyűrő.
 Haue, die; kapa; kalapács; sulyok.
 Haufen, es. rh. üt, ver; metsz, vág; farag; einen auf den Hintern —, valakit felvágni; Hof —, fát vágni, v. hasogatni; Steine —, követ faragni; Fellen —, rőspolyt vágni; eine Bunde —, sebet ejteni; sich herum —, vengdalkozni; sich durch den Feind —, keresztül vágni magát az ellenségnek. kivágni magát az ellenség közül; das wilde Schwau hat ihn gehauen, a' vad kan vágta meg agyarával.
 Hauser, der; ütő, verő; szablya, poszlár; agyar;

kapás; bányász, aknász; vadkan.	schlagen, fejet venni, elütni.	Hauptfeher, der; főhiba, szarvas hiba.
Hauerloch, der; kapásbér; bányászber.	Haupt, (összetett szavakban) fő.	Hauptgebäude, das; főépület.
Häufchen, das; kupacz, rakáska, rakásocska; se-regecske.	Hauptabschnitt, der; főszakasz.	Hauptgestimm, das; főpárkány.
Häufe, Haufen, der; rakás, halom, halmoz; csoport, falca, sereg, sokaság; der große —, a' község; der gemeine, der große —, a' köznép, pórnép, sokaság; über den — werfen, ledönteni, megdönteni; über den — fallen, összerogy- ni, összerokkadni; über den — schießen, agyonlőni.	Hauptabsicht, die; főczél.	Hauptgestell, das; kantárfej.
Häufeln, es. halmozgat, tölt (kapával); ikopkázik.	Hauptader, die; sej-ér.	Hauptgrund, der; főalap; főok, alap-ok.
Häufen, es. és vh. rak, halmoz, gyűjt; tölt; gyűl, gyarapodik, öreghedik.	Hauptallee, die; főcsásor.	Haupthaar, das; haj.
Häufweise, ih. csoportonként, seregenként; sich — versammeln, össze- csoportozni, csoportonként összegyűlni.	Hauptallee, der; főútár.	Hauptähring, der; nagy hering.
Häufig, mn. sok; hō; gyakran. —, ih. sokszor; bö- ven; gyakran.	Hauptarmee, die; főereg.	Hauptacht, der; nagy cuka.
Häufung, die; halmozás, rakásanyagútás, összegyűjtés; telőzés; sokasodás, nevedelés.	Hauptartefel, der; főzikkely.	Hauptährsch, der; ezimeres szarvas.
Hauhedel, die; tüvises ig- liex, ökörgúza, ekegát, számartövis.	Hauptballeu, der; szele- mengerenda.	Hauptähr, die; főfogalom.
Hauptlinge, die; kardponge, kardvas.	Hauptballeu, die; főbínya.	Hauptährhalt, der; rövid foglalat v. tartalom.
Hauptling, der; favágó főke.	Hauptbataille, l. Haupt- schlacht.	Hauptähring, die; nagy v. köz vadászat.
Haupt, das; fő, sej; der Feind auf — schlagen, lökre venni az ellensé- get, fő diadalt nyerni az ellenségen; das — ab-	Hauptbatterie, die; főgyu- telep.	Hauptährsche, die; főgyház, főtemplom.
	Hauptbau, der; főépület; épüleiderék.	Hauptährtheit, die; fejbe- tegség; fő nyavalya.
	Hauptbegriff, der; főfogalom, főszfogat.	Hauptährstien, der; sejpárna, vánkos.
	Hauptbeschäftigung, die, Hauptbeschäft, das; fő- foglalatosság.	Hauptährstler, das; főbű- fővötek.
	Hauptbinde, die; homlok- szorító, fejszalag.	Hauptährtant, der; főbetű; mássalhangzó.
	Hauptbogen, der; hídfőv.	Hauptährten, der; főhűbér.
	Hauptbret, das; ágyfej- deszka.	Hauptährtenis, der; főhű- béradó.
	Hauptbuck, das; főkönyv, főszámadó könyv. (kereskedőknél).	Hauptährtre, die; főtanu- ság; legfőbb tudomány.
	Hauptbühentochl, der; sejes káposzta.	Hauptährte, t. gyalogkapi- tányok.
	Hauptbühenjalat, der; sejes saláta.	Hauptährtlinie, die; fővonal.
	Hauptbühensahl, der; ezégő- res tolvajság.	Hauptährtlige, die; főhazugság.
	Hauptbühens, vh. sejesedik, borúl, (káposzta, saláta).	Hauptährtluft, die; nagy vig- ság; fővagy.
	Hauptbühens, der; főbrökös, egyetemi örökös.	Hauptährtmangel, der; főfo- gyaikozis, főhiba.
	Hauptbühens, der; főszel, na- vezetca orol.	Hauptährtmann, der; gyalog- kapitány, kapitány.
	Hauptbühens, die; főszia.	Hauptährtmanshaft, die; ka- pitányiság.
		Hauptährtmann, der; főárboez.
		Hauptährtmauer, die; főfal.

- Hauptmerkmal, das; fő-
 helyeg, főjel, főjegy.
 Hauptmittel, das; fejtgyógy-
 szer; főgyógyszer.
 Hauptnarr, der; nagy bo-
 lond.
 Hauptneigung, die; főhaj-
 landóság.
 Hauptnenner, der; köznec-
 vező, (számvetésben).
 Hauptniederlage, die; fő-
 rakhely; nagy csatavesztés.
 Hauptnote, die; alaphang.
 Hauptort, der; főhely.
 Hauptperson, die; főszemély.
 Hauptpfeifer, Hauptpfeifen,
 der; főszlop.
 Hauptpforte, die; főajtó,
 főkapu.
 Hauptreifen, t. Fejlahdacsok.
 Hauptsumme, die; főszivatyú.
 Hauptpunkt, der; főpont.
 Hauptquartier, das; fő-
 szállás.
 Hauptquelle, die; főforrás,
 főkútforrás.
 Hauptrad, das; főkerék.
 Hauptreife, der; főházadó,
 házadók' vezére.
 Hauptrechnung, die; főszá-
 madás, közzámadás.
 Hauptregel, die; főszabály.
 Hauptregister, das; főújst-
 rom.
 Hauptsache, die; fődolog.
 Hauptstück, ma. és ih.
 fő, főképeni, kiváltké-
 peni; főkép, kiváltkép,
 leginkább.
 Hauptstück, der; főtétel; fő-
 állítmány.
 Hauptstück, der; főpáns.
 Hauptstück, die; főüt-
 közet.
 Hauptstückel, der; orkulcs,
 tolvajkulcs.
 Hauptstück, der; fődísz,
 főékkesség.
 Hauptstück, die; főadosság.
- Hauptstück, der; főadós.
 Hauptstück, das; nagy
 sertés v. disznó.
 Hauptstückigkeit, die; fő-
 nehezesség, főakadály.
 Hauptstück, der; fővitorla.
 Hauptstück, die; előfél,
 (pénzen); homlok, (p.
 o. épületen).
 Hauptstück, der; főhely, fő-
 ülés.
 Hauptstück, der; főtréfa,
 nagy tréfa.
 Hauptstück, der; nagy
 játékos; bankadó.
 Hauptstück, die; törzsök-
 nyelv, anyanyelv.
 Hauptstück, die; főváros.
 Hauptstück, die; főhang,
 főhangzat.
 Hauptstück, die; országút,
 főútca.
 Hauptstück, der; főcsin.
 Hauptstück, das; főrés,
 főszakasz, főszikkely,
 fejdarab.
 Hauptstück, der; főképz.
 Hauptstück, der; közmeg-
 támadás, főstrom.
 Hauptstück, die; fősumma.
 Hauptstück, die; főbűn,
 fővétek.
 Hauptstück, der; főrés;
 fejrész.
 Hauptstück, das; főkapu.
 Hauptstück, die; főajtó.
 Hauptstück, der; főhang.
 Hauptstück, das; főütök-
 zet; táborderék.
 Hauptstück, das; főhaj-
 tás, (vadászásban).
 Hauptstück, die; főerőny,
 főerőny.
 Hauptstück, die; főok.
 Hauptstück, das; fő-
 hanjáró vétek v. bűn.
 Hauptstück, die; fődr.
 Hauptstück, der; főáncz,
 vársáncz.
- Hauptstück, der; főszél.
 Hauptstück, das; főnöv.
 Hauptstück, die; szlv-
 gyűkér.
 Hauptstück, die; főszám,
 törzsökzám.
 Hauptstück, der; fővonás.
 Hauptstück, der; főszél.
 Haus, das; ház; lakás;
 hájlak; háznép; had,
 nemzetiség; — und Hof
 haben, házas gazdának
 lenni; er ist zu Hause,
 er geht zu, oder nach Hau-
 se, otthon van, haza
 megyen; er ist nirgend
 zu Hause, sehoh sinez
 otthon; ich komme von
 Hause, hazról v. otth-
 onról jövök; er schreibt
 nach Hause, haza v. ha-
 zájába ír; er hat Briefe
 von Hause, otthonról v.
 hazájából levelei vannak;
 er ist bei uns wie zu
 Hause, nálunk otthonos,
 nálunk ő otthon van;
 in einer Sache zu Hause
 sein, valamely dologban
 jártnak v. forgottnak
 lenni.
 Hausandacht, die; házi aj-
 tatosság.
 Hausanug, l. Hausfleisch.
 Hausapothek, die; házi
 gyógyszerláda.
 Hausarbeit, die; házi do-
 log, házi foglalatosság.
 Hausarme, der; házi sze-
 gény.
 Hausarrest, das; házi fogás.
 Hausbesitzer, der; házir-
 tokos.
 Hausbier, das; asztali v.
 házi ser.
 Hausbrot, das; házi kenyér.
 Hauschen, das; házaszok,
 házikó, hájlek.

Hausdieb, ber; házi tolvaj.
 Hausdiebstahl, ber; házi tolvajás, házi lopás.
 Hausehre, die; házi tisztesség; házi asszony, gazdasszony.
 Hausen, k. és cs. lakik; gazdálkodik; dúl; szállásra fogad, szállást ad; er hauset schön lange, már régen maga lenyerdén van, v. magának gazdálkodik; der Wind hat förestlich im Felde gehauset, a' szélvész szörnyű dulást tett az erdőben.
 Hausen, ber; víza.
 Hausenfasse, die; vizahólyag.
 Hausenrogen, ber; viznikra.
 Hausente, die; házi récz v. kacska.
 Hausfuss, die; házpitvar, tornác.
 Hausfrau, die; házi asszony, gazdasszony.
 Hausfreund, ber; házi barát.
 Hausfrieden, ber; házi béke v. csend.
 Hausgehilfe, das; baromsz, aprómarha, házi majorás.
 Hausgenoss, ber; laktárs; lakó, szellér.
 Hausgeräth, das; butor, házi butor v. eszköz.
 Hausgerude, das; csalédség, szolgák.
 Hausgott, Hausgötte, ber; házi isten, házi hálvány.
 Hausguth, ber; házi kaka.
 Haushalten, Haus halten, k. gazdálkodik, gazdaságot folytat.
 Hausknecht, ber; gunda, házgondivelő.
 Hausknechtig, mn. és ih. gazdálkodó, takarékos; *Zsebszóár. II.*

dálkódólag, gazdálkodva, takarékosan.
 Hausknechtigkeit, die; gazdálkodóság, takarékoság.
 Haushaltung, die; háztartás, gazdálkodás.
 Hausherr, ber; házi úr, házi gazda.
 Haushoch, mn. és ih. házmagasságu; házmagasságnyira.
 Hausknecht, ber; udvarmester.
 Haushund, ber; őreb, házi eb v. kutya.
 Hausiren, Hausiren gehen, k. lázal, házról házra jár, házonként úrul.
 Hausjungfer, die; házi leány, kulcsárnő.
 Hauskalender, ber; házi kalendáriom.
 Hauskaminchen, das; szolid tengerinyúl.
 Hauskapsel, die; házi kápolna.
 Hauskase, die; házi macska.
 Hausknecht, das; házi ruha.
 Hausknecht, ber; házi szolga.
 Hauskreuz, das; házi kereszt v. kí.
 Hauslaub, das, s lauch, ber; rózsás füllő; sejtér szaka.
 Hauslehrer, ber; házi oktató v. tanító.
 Hausleimwand, die; házi vászon.
 Hausleiter, ber; szellér.
 Hausleute, i. lakók, hébenlakók; házi csalédek.
 Hauslich, mn. házi; takarékos.
 Hauslichheit, die; háziás; takarékoság.
 Hausmagd, die; házi szolgáló.
 Hausmann, ber; házi lakó.
 Hausmarcksteil, Haussteil, die; egyszerű élelmód.

Hausmarber, ber; nyestmenyét.
 Hausmeister, ber; házmester.
 Hausmiete, i. Miete, Mieteszins.
 Hausmittel, das; házi szer, házi orvosásg.
 Hausmutter, die; házi asszony, gazdasszony.
 Hausrath, ber, i. Hausgeräth.
 Hausrecht, das; házi jog v. jus.
 Hausregiment, das; házi korwány, házi rend.
 Hausrechtig, mn. házirtokos.
 Hausrückffel, ber; házkulcs.
 Hausstamm, ber; koronai drágaságok, *koronadísz.*
 Hausstühle, die; házi oskola.
 Haussuchung, die; házvizsgálat, házkutatás.
 Hausstube, die; házi galamb.
 Hausstufel, ber; ház' ürdöge.
 Hausstier, das; házi állat.
 Hausstrauer, die; házi gyász.
 Hausstrunk, ber; házi ital.
 Hausuhr, die; házi óra.
 Hausunfe, die; gyűrűs kígyó; varas béka, varangy.
 Hausvater, ber; házi atya, házi gazda.
 Hausverwalter, Hausvogt, ber; házgondivelő.
 Hausverwalterinn, die; házgondivelőnő.
 Hauswesen, das; háztartás, házi gazdálkodás.
 Hauswirth, ber; gazda.
 Hauswirthinn, die; gazdasszony.
 Hauswirthschaft, i. Haushaltung.
 Hauswurz, die; füllő; boros szaka.
 Hauszins, ber; házbér.

- Hausucht, die; házi senyvitök.
- Hausen, l. Drangen, Unkerháts.
- Haut, die; bőr; hártya; solbör, hám; pille, bőrké; es ist nichts als — und Knochen an ihm, csak csontja bőre van; sich seiner — wehren, maga bőrére vigyázni; er ist mit heiser (ganzer) — davon gekommen, menten maradott, baj nélkül menekedett meg; er steht an seiner gesunden —, ninosen jó bőrhen; ich möchte nicht in seiner — stehen, nem szeretnék bőrében lenni; vor Born, Freude aus der — fahren wollen; haragjában, örömében majd kinyugrani bőréből; er ist eine gute ehrliche —, jó bohó ő; mit — und Saart, szöröstül, bőrsötül; es gibt seine —, fejőbe kerülhet.
- Hautausschlag, der; bőrkütes, bőrvirág, kütág.
- Hautbois, die; hoboas, fennkürt.
- Hautbois, der; hoboás, fennkürtös.
- Hautchen, das; bőrké, bőrócske; hám; pille; hártyácska.
- Hautdrüsen, die; bőrmirigy, bőrkéaa.
- Hautelu, cs. hámoz, le-, meghámoz.
- Hinteu, cs. ós vh. nyúz, le-, megyúz, hört lefejt; hámlík; vedlik.
- Hautfarbe, die; bőrszín.
- Hautform, die; lemeskönyv, (aranyverőknél).
- Häutly, mn. hörös; hártyás.
- Hautkrankheit, die; bőrhogtogsóg, bőrnnyavalya.
- Hautrelief, das; emeltmű.
- Häutung, die; nyúzás; hámlás; vedlés.
- Hautwurm, der; medinaisonalléreg, bőrsféreg.
- Hautzahn, der; agyar.
- Haveten, l. Haiseten.
- Hav, Havfisch, der; czápa.
- Heda, Heda, isz. hehj, hó.
- Hebamme, die; hába.
- Hebarzt, der; szülész.
- Hebedanken, der; emelőgerenda.
- Hebebaum, der; emelőfa; czimerfa.
- Hebeisen, das; vasemelő, emelővas.
- Hebegetüß, l. Hebezeug.
- Hebel, der; emelő; pár, kovász, czök.
- Heben, cs. rh. emel, föl-emel; Wein aus dem Faße —, herdóhól hort színi; Kind aus der Taufe —, gyermeket keresztvízben tartani; einen aus der Kutsche, vom Pferde zc. —, valakit a kocsihól ki-, a lóról lesegíteni; einen aus dem Sattel —, valakit nyergóhól kivetni, kizállítani; Geld —, pénzt fölvenni; etne Schwiegersknecht —, valamely akadályt elszéleszteni. —, vh. rh. emelkedik, emeleg.
- Heber, der; emelő; lopó, lopótök; szívóeső.
- Hebestaube, Hebestaube, die; emelőrud; emelősfügő.
- Hebewinde, die; emelőszaga.
- Hebezeug, das; emelőszac.
- Hebräer, der; zsidó.
- Hebräisch, mn. zsidó.
- Hebung, die; emelés; emelkedés.
- Hefel, die; geroben.
- Hefelbrot, die; gerobenpad.
- Hefefrau, die; gerobenező.
- Hefelmaßer, Hefelmann, der; gerobenes, gerobencsináló.
- Hefeln, cs. gerobenez; mogró.
- Hefst, der; csuka.
- Hefstbar, der; süllő.
- Hefstgran, mn. csukaszín, csukafakó.
- Hefstkrant, das; uszány; tóborosta.
- Hefsthimmel, der; csukafakó, (ló).
- Hefe, die; hajboncs, tövishokor, tüskebokor; gypés; sövény, kerítés; költés; költés' ideje.
- Hefen, cs. ós k. költ (a' madár); vagdos, vagdal (orrával); rákason ül.
- Hefenfirsche, die; úkörke loncz.
- Hefenrose, die; csipkerózsa.
- Heferling, l. Haderling.
- Hefesener, das; szaktúz, (katonáknál).
- Hefgroßbein, der; varázsgaras; hamis garas.
- Hefisch, mn. bokros, eserjés.
- Hefsthaler, der; varázstallér; hamjastallér.
- Hefzeit, die; költés' ideje.
- Hede, Heide, die; kőcs, csapú.
- Hedertüß, der; szögcs; vetési repcs; repcsón rotok.
- Heer, das; sereg, hadisereg, tábor; csoport, sokaság.
- Heerbann, der; hadfalhívás; katonáskodási kötelesség.
- Heerblende, die; dümél.

Heeresstraf, die; hadi erő, hadisereg.

Heersfahne, die; seregzászló.

Heersfucht, die; szökés; seregodahagyás.

Heersflüchtig, mn. szökött, elszökött.

Heersflüchtige, der; szökővőny.

Heersführer, der; hadvezér.

Heersgrüß, das; táborser.

Heersgewette, das; fegyverörökség.

Heermeister, der; hadmester, (Johannitáknál).

Heerpauke, die; tábori dob.

Heerpaufer, der; tábori dohos.

Heertruppe, die; vándorharmad.

Heerschar, die; sereg, hadisereg; ezred.

Heerstraße, die; országút.

Hefe, die; seprő; alj, száladék, üledék; élesztő; auf die — kommen, auf den Hefen sitzen, a' dolog végére jutni; die — trinken, valamely dolog' rozsz oldalát érezni.

Hefenbrod, das; élesztős kenyér.

Hefenbrühen, der; élesztős lepény.

Hefenflüß, das; zsemlyetészta.

Hefen, mn. seprős.

Hefig, mn. seprős.

Hefig, das; nyel, markolat, fogó, foganyú, szár; kapocs; fűzet; fércz.

Hefeln, he-, összekapcsol; tűz, rátság.

Hefen, ca. összetűz; összeszűz, összeférczel, összszovarr; összekeszti; összszefoglal; ein Band auf die Haube —, azalegot

tűzni v. akasztani v. varrni a' fejkötőre; seine Augen oder Blicke auf etwas —, szemeit valamire függeszteti; seine Gedanken auf etwas —, valamin v. valamiről gondolkozni.

Hefstaben, der; fércz, férczelő czórna.

Hefstaken, der; fűzőhorog.

Hefstig, mn. heves, tüzes, (szerelem st.); indulatos; erős, kemény, nagy, (szél, tél st.). —, ih. hevesen, tüzesen; indultatosan; erősen, nagyon.

Hefstigkeit, die; hev, hevesesség, tüzesség; indultosság; erősség, keménység, nagyság.

Hefstube, die; fűzőszekrény, (könyvkötőknél).

Hefstos, mn. nyeletlen, száratlan, markolatlan.

Hefstadel, die; férczű, férczelő tű.

Hefstaster, das; ragtapasz.

Hefstulver, das; ragaszpor.

Hegen, Hegerreiter, l. Hegerger, Hegerereiter.

Hehlen, l. Verhehlen.

Hehler, der; orgazda; der — ist so gut wie der Stehler, ha orgazda nem volna, tolvaj som lenne.

Hehr, mn. dicső, magasztas, fölséges, főnemes.

Heide, der; pogány.

Heide, die; fenyér; pusztaság; pusztaság, sivatagság; erdősség; fenyves; hanga; kőcz; csepű.

Heidebesen, der; hangacsapró.

Heidebusche, die; csillag szögfü.

Heidekraut, der; csipegő rigó.

Heidegrüße, die; pohánka, haricskakása, tatárka.

Heidehorn, das; pohánka ezikszár, haricska, tatárka.

Heidekraut, das; hanga; fekete mármorka.

Heidekraut, die; leveletlen szirmanyult.

Heidebeerbusch, der; fekete áfonya.

Heidebeere, die; áfonya, kukojeza.

Heidebüsch, die; búhos pacsairta.

Heidenbeserzer, Heidenbeserzer, der; pogánytérítő.

Heidenfopf, der; tetemoldó szuhar.

Heidenschaft, die; pogányság.

Heidenthum, das; pogányság.

Heidenter, der; erdőkerülő.

Heidig, mn. pusztás, sivtag.

Heidinn, die; pogányszony.

Heidnisch, mn. és ih. pogány; pogányul, pogánymódon v. módra.

Heidul, der; hajdú.

Heidenschaft, Heidenische, Heide, t. hajdúvárosok.

Heil, das; üdv, üdvösség; boldogság; szerencse; sein — versuchen, szerencsét próbálni; — dem Abtne! éljen a' király! üdv a' királynak! — dem, der st., boldog az, ki st.; — dir, boldog vagy te.

Heil, mn. és ih. üdvös, üdvösséges, boldog; szerencsés; ép, egészséges; ki-, meggyógyult; sik.

Heil, az egész világ.

Heil, az egész világ.

Heil, az egész világ.

Heil, az egész világ.

Heil, az egész világ.

Heil, az egész világ.

- Heilart, Heilungart, die; gyógy mód, gyógyító mód.
- Heilbar, ma. gyógyítható, gyógyulható.
- Heilblatt, das; virágcsokor.
- Heilbutt, der, Heilbutte, die; lónyelvű fészegesző.
- Heilen, cs. és k. gyógyít, orvosol, meggyógyít, meggyógyul.
- Heilig, mn. szent; szenteség; kőgyes, istenes; einen — beszélni, valakit a' szentek közé iktatni, számlálni; — halten, szentek tartani; ein wunderlicher Heiliger, esuda szent. —, ih. szentül; — versprechen, szentül megígérni.
- Heiligen, cs. megszentel, szentté tesz; szentel, felszentel; imód, tisztel; áld; üll; der gute Zweck heiliget nicht die Mittel, a' jó szándék nem teszi az eszközöket szentté; Gott heiliget die Menschen, az Isten megáldja az embereket; den Feiertag heiligen, az ünnepet megülni.
- Heiligenbein, das; ereklye, szenttetem.
- Heiligenbild, das; szentkép.
- Heiligenfresser, der; szentnyaló.
- Heiligenholz, das; fejtőnyárfa; gajáksfa.
- Heiligkeit, die; szenteség.
- Heiligenheub, mn. megszentel.
- Heiligmacher, der; megszentel.
- Heiligmachung, die; megszentelés.
- Heiligprechung, die; szentek közé számolás.
- Heiligthum, das; szenthely, szenteség; ereklye, szenttetem.
- Heiligung, die; szentesítés; megszentelés.
- Heiliger, die; gyógygerő, gyógyító erő.
- Heiligkeit, das; gyógyfű, orvosfű.
- Heilkunde, die; gyógytudomány, orvostudomány.
- Heilkunst, die; gyógyászat.
- Heillos, ma. istentelen, elvetemült; átkozott; gonosz, veszedelmes; iszonyú, nagy. —, ih. istontelenül, gonoszán.
- Heillosigkeit, die; istentelenség, gonoszság.
- Heilmittel, das; gyógyszer, orvosszer.
- Heilpflaster, das; gyógytápasz.
- Heilquelle, die; gyógyvíz, gyógykút.
- Heilsam, mn. üdvös, üdvösséges; egészséges; hasznos, használatos. —, ih. üdvösségesen, üdvösen; használatosan.
- Heilsamkeit, die; üdvösség; hasznosság, használatosság.
- Heilung, die; gyógyulás; gyógyítás, orvoslás.
- Heim, ih. haza; hon, otthon, odahaza.
- Heimath, die; szülőföld, szülőhely; hon, haza.
- Heimathlos, mn. hazátlan, hontalan.
- Heimbusch, das; tolekkönyv.
- Heimbürge, der; faluazgy; telekbíró.
- Heime, die, Heimchen, das; házi tücsök.
- Heimfahrt, die, Heimgang, der, Heimkunft, die; hazautazás, hazamenetel; hazadrkezés, hazajövetel.
- Heimfall, der; jutás, szállás, maradás (valakire örökül, részül).
- Heimfallen, k. rh. jat, száll, marad (valakire örökül, részül).
- Heimfällig, mn. szálló, maradó (valakire örökül, részül).
- Heimlich, mn. házi; titkos, alattomos; heimliche Thiere, házi állatok; heimliche Stube, nyájas v. alkalmas szoba; heimliche Wetter, enyhe idő; das heimliche Gemäch, árnyékszék; ein heimliches Aufsehen, titkos dolog. —, ih. alattomban, titkon, titkosan; — halten, titokban tartani; — lassen, alattomban v. magában nevetni.
- Heimlichhaltung, die; titkolás, eltitkolás, titkolódzás.
- Heimlichkeit, die; titok; titkosság; titkolás, titkolódzás, titokban tartás.
- Heimrecht, das; honjog, honiség.
- Heimreise, die, Heimweg, der; hazatérés, hazautazás.
- Heimsehen, cs. meglátogat, oda haza megkeres; büntet, megvor, meglátogat.
- Heimsehen, die; meglátogatás; csapás, ostar.
- Heimsehung-Maxim, die; sarlós holdgasszony' napja.
- Heimtücke, die; alattomoság.
- Heimtückisch, mn. és ih. alattomos; alattomosan.
- Heimwärtel, ih. hazafelő.
- Heimweg, das; honvág; honvágkör.
- Heinrich, der; Henrik, (únóv); guffz —, paraj-

- libatopp. kenőfő; bőfer —, szellő.
- Heint, ih. ma.
- Heirath, die; házasság; er hat eine gute — gethan, jól házasodott; eine — schließen, házaságra lépni; auf die — gehen, feleséget keresni.
- Heirathen, es. házasodik, megházasodik (a' férj); férjhez megy (a' nőszemély); nach Gelde —, gazdag feleséget keresni; wen wird er —? kit vesz el? wen wird sie —? kihez megy? ki veszi el?
- Heirathsantrag, der; házassági ajánlat.
- Heirathsfähig; mn. eladó, (leány); házasulandó, (legény).
- Heirathsgut, das; hozomány.
- Heirathsfister, der; házasságszerező.
- Heisßen, es. kíván; kór; das heißt die Nothwendigkeit, azt a' szükség kívánja; die Kinder heißen Brod, a' gyermekek kenyéret kérnek.
- Heißesß, der; kívánság, (philosophiában).
- Heißer, mn. rekodt; fű — schreien, rekedősig kiáltozni, sok kiáltozásban elrekedni.
- Heißerkeit, die; rekodtság.
- Heiß, mn. és ih. forró, forrómeleg; heiß, heves, tüzes; forró, forrómeleg; hevesen, tüzesen; es ist mir —, igen melegem van; — essen, forró enni; heiße Thränen vergießen, hő könnyeket sírni.
- Heiken, es. k. és sz-n. rh. hí, hív, nevez. (-nak, -nek); mond, parancsol; jelent, tesz; wie heißt du? hogy hínak? mi neved? hogy neveznek? es heißt, er sen gestorben, úgy mondják, hogy meghalt; es heißt für gewiß, bizonyosnak tartják; was soll das —? ugyan mit jelent az? das heißt so viel, als . . ., az annyit tesz, hogy . . .; es heißt, daß . . ., úgy mondják, hogy . . .; damit es nicht heißt . . ., hogy azt ne mondják . . .; wenn Sie wissen, was das heißt Vater sein, ha tudja ön, mit tesz atyának lenni; das heißt ich arbeiten, annak már dolog a' neve.
- Heißhunger, der; sarkaság, mohó éhség.
- Heißhungerig, mn. nagyóhes.
- Heiter, mn. és ih. derűs, derült, tisztá (ég, idő); vidám, jókedvű; derülten, tisztán; vidámul.
- Heiterkeit, die; derűtség, tisztaság, tisztultság; vidámság, jókedvűség.
- Heißer, es. fűt, hófűt.
- Heißung, die; fűtés.
- Heißig, die; aszkór.
- Heißisch, mn. aszkóros.
- Heiß, der; hős, dalia.
- Heßnenbrief, der; hőslevél.
- Heßnenbuch, das; hősönv.
- Heßnengebicht, das; hősokltemény.
- Heßnengeist, der; hőslelek, hősacellem.
- Heßnengeschichte, die; hős-történet.
- Heßnenlied, das; hősönek; hősokltemény.
- Heßnenmüßig, mn. és ih. hősai, daliás; hősileg, daliásan.
- Heßnenmüßig, der; hősöszlv.
- Heßnenmüßig, mn. és ih. hősai, hősöszlvü; hősileg, hősöszlvileg.
- Heßnenoper, die; hősopera.
- Heßnenstätt, die; hősstätt, hősstätt.
- Heßnenzeit, die; hősai idő.
- Heßnen, die; hősön.
- Heßene, die; Ilona, Ilonka, Ilka, (nöndv).
- Heßenenkraut, das; örvény-sertecsek, örvénygyökör.
- Heßfen, es. rh. segít, segél; használ; zu etwas —, valamire segíteni; einem aus dem Wagen, auf das Pferd —, kocsiból leemlenni, lóra fölségiteni valakit; einem mit Gelde —, valakin pénzzel segíteni; wozu kann das —? minek lesz az? hova vezet az? einem zu etwas —, valakit valamire segíteni; so wahr mir Gott helfe, isten úgy segéljen; Gott helf, egészségsőre, kedves egészségsőre; — Sie mir von diesem Menschen, montsen v. szabadítson meg ön exan embortól; einem vom Brode —, valakit kivégezni, megölni; einem aus der Noth —, valakin szükségében segíteni; der Sache ist nicht mehr zu —, azon többé nem segíthetni; ich kann euch nicht —, nem segíthetek kenden; er weiß sich schon zu —, hiszen majd fog ő magán segíteni; Helft! Helft! segítség! segítség.
- Heßfenbein, j. Eßfenbein.
- Heßfer, der; segéd, segítő.
- Heßfererheßer, der; csúkos, való.

Heß, mn. világos, tiszta, (idő, nap); fényes, világos, (csillag); harsány, hangos, (szó, hang); értelmes, világos, (beszéd); an (ben) hellem Tage, világos nappal; die Sonne scheint —, a' nap fényesen süt; eine helle Ofende, hangos harang; ein heller Kopf, derült fő v. elme, derültelemjü v. világos gondolkozása ember; es ist die helle Wahrheit, világos igaz; mit hellem Haufen, farkástul, egész csoportokban. —, ih. világosan, tisztán; fényesen; hangosan; értelmesen.

Heß, daß; világosság, tisztaság.

Heßblau, mn. világoskék.

Heßbraun, mn. világosbarna.

Heßdunfel, mn. sötétítiszta, derengő; szürkülő, kétesvilágú.

Heße, die; világosság, tisztaság; fényesség; derültség.

Heßelbarbs, die; alabárd.

Heßelbarbier, der; alabárdos.

Heßer, der; állór, bakka, bakka; bei — und Pfennig bezahlen, mind egy állórig megfizetni.

Heßgrün, mn. világoszöld.

Heßigkeit, die; hangosság, harsányság; fényesség, tisztaság.

Heßroth, mn. világosveres.

Helm, der; sisak; sisakos, (katona); fedő; nyel; fok, (fejzédő st.); kúp; leugenid, homokud; fejburok.

Helmbinde, die; sisakszalag.

Helmbüch, der; sisakbokréta.

Helmdach, daß; kúpfedél.

Helmede, die; sisaklomh, (czimertudományban).

Helmen, es. felsisakol; nyellet üt (fejzébe).

Helmgitter, daß; sisakros-tély.

Helmschnalle, die; sisakos kigyó.

Helmschmelz, der; sisakmávos.

Helmschmund, der; sisakdísz.

Helmschub, der; sisakforgó.

Helmtaube, die; búbos galamb.

Helmsühr, daß, l. Führ.

Hemd, daß; ing, üng, ümeg; einen bis auf — andziehen, valakit egész ingéig kivetkeztetni; daß — ist mir näher als der Kopf, közelebb ingem kabátomnál.

Hemden, daß; ingecske, ümegese.

Hemdknopf, der; inggomb.

Hemdtragen, der; inggallór.

Hemmen, es. gátol, meggátol, akadályoz, megakadályoz, akadályoztat, felkarr; ein Rab —, keréket kötni; alabort vetni; die Flucht —, valakit futásban feltartani.

Hemmen, mn. gátló, akadályozó.

Hemmsabel, die; alabor.

Hemmkette, die; kereklánc.

Hemmschnab, der; alabor.

Hemmung, die; gátolás, gátlás, akadályozás, feltartás; kerekkötés.

Henß, der; mén, ménló, esődör, monyas.

Henßfüßen, daß; méncsikó, esődöröcsikó, monyascsikó.

Henßmann, der; hágató, hágatószolga.

Henßel, der; fül, (faszkon st.).

Henßelchen, daß; füleske.

Henßelglas, daß; füles pohár.

Henßelkorb, der; füles kosár.

Henßeltrag, der; butykos, korsó.

Henßeln, es. fület csinál; ein gehenßelter Dukaten, füles arany.

Henßeltopf, der; füles fazék.

Henßen, es. akaszt, fűgösz, felakaszt, fellűgösz.

Henßerewesth, mn. akasztandó, akasztani való, akasztófára való.

Henßer, der; höhér, bakó; geh zum —! erodj a' manóba v. tatárba, vigyen el a' manó v. tatár; zum —! mi a' manó! ni a' patvar! mi a' tatár!

Henßermaß, daß, Henßermaßzeit, die; siralem-tor; végtor.

Henßermaßig, mn. és ih. höhéros; kegyetlen; kegyellenül.

Henßermeß, der; höhéras, bakó.

Henne, die; tyúk, tik; jözezo; junge —, csibe, csirke; pizza; die fetts —, hablevelű szaka.

Henrika, Henriette, die; Henrika, (nőnöv).

Her, ih. ide; emido; —töl, —löl fogva, óta; fennen Sie —, jöjön kegyed ide; nur — damit, csak ide vele; die Hand —, ide kezdet v. a' kezét; hin und —, ide 's tova, ide oda, imide onoda; von da —, innét; von außen —, kívülről;

- von weiten —, messze-
 ről, messzről; von oben
 —, felülről; von drei
 Tagen —, három nap-
 tól fogva, három nap-
 óta; erst von gestern —,
 csak tegnapról fogva; um
 etwas —, valami körül;
 um mich —, körülöttem;
 Versprechen hin, Verspre-
 chen —, ígélet ide, ígé-
 ret oda; von alten Zei-
 ten —, rég időkől fogva.
 Herab, ih. le, lefelé, fe-
 lülről.
 Herabbengen, cs. lehajt, le-
 görbit. —, vh. lehajlik,
 legörbül.
 Herabstieffen, k. lepillant,
 letekint.
 Herabbringen, cs. rh. lehoz.
 Herabsteifen, k. lesiet, le-
 felé siet.
 Herabfahren, k. rh. lemegy
 (kocsin, hajón st.).
 Herabfährt, die; lemene-
 tel (kocsin st.).
 Herabfallen, k. rh. leesik.
 Herabfliegen, k. rh. lerö-
 pül, leszáll.
 Herabfließen, k. rh. lefoly.
 Herabfließung, die; lefo-
 lyás.
 Herabflößen, cs. leúsztat.
 Herabhängen, k. rh. lefügg.
 lecsügg, lelóg.
 Herabdringen, cs. leereszt,
 alább akaszt.
 Herabheben, cs. rh. leemel.
 Herabkommen, k. rh. lejő.
 Herabtaugen, k. ós cs. le-
 ór, lenyúlik; lenyújt;
 leadógat.
 Herablassen, cs. ós vh. rh.
 leereszt, lehocsat; le-
 ereszkedik, lehocsatkozik.
 Herablassend, mn. leeresz-
 kedő, lehocsatkozó.
 Herablassung, die; leeresz-
 kedés, lehocsatkozás.
 Herabtaufen, k. rh. lefüt,
 leszalad.
 Herabfallen, cs. lecsal.
 Herabnehmen, cs. rh. le-
 vesz.
 Herabreißen, cs. rh. leza-
 kaszt, leszakít.
 Herabrollen, cs. lehenger-
 get, legörget, legurít;
 legöngyöl, letokargat.
 Herabrufen, cs. rh. lehi.
 Herabstieffen, cs. leküld.
 Herabstieffen, k. rh. le-
 csap, lelövell. —, cs.
 rh. lelő.
 Herabstieffen, k. leeevz,
 lehajókázik.
 Herabstünnen, cs. letölt,
 leönt.
 Herabsteifen, k. rh. lenéz; lelát.
 Herabsteifen, cs. lotoz; le-
 szállít; lealacsonyít, meg-
 moeskol.
 Herabstufen, k. rh. leűl-
 lyed, leszáll.
 Herabspringen, k. rh. le-
 ugrik, leszökik.
 Herabstecken, cs. rh. leszúr.
 Herabsteigen, k. rh. lelöp,
 lehág.
 Herabstimmen, cs. megereszt,
 alább vesz (hangszert).
 Herabstürzen, k. lerohan;
 loomlik, lebukik. —, cs.
 lebuktat.
 Herabtragen, cs. rh. lehod.
 Herabtreiten, cs. rh. le-
 hajt, लेकरget, lebz.
 Herabtriefen, — trocken,
 — trüpfeln, k. lecsapog,
 lecsurog.
 Herabwälzen, cs. lehenger-
 get, legördít.
 Herabwärts, ih. lefelé.
 Herabwürgen, cs. leala-
 csonyít, legyaláz.
 Herabwürdigung, die; le-
 alacsonyítás, legyalázás.
 Herabziehen, cs. rh. lehúz,
 levon.
 Herabzi, die; czimertu-
 domány.
 Heran, ih. elé, elő; fel, föl.
 Heranarbeiten, vh. előnyo-
 múl, munkával kiver-
 gödik.
 Heranbrechen, k. rh. eldör,
 előrohan, előre tolokodik.
 Heranreiten, k. elősiet.
 Heranrennen, k. rh. előjő.
 Heranlaufen, k. rh. előszal-
 lad, előfut.
 Herannahen, k. előközelget.
 Herannahung, die; közel-
 gés; közeledés.
 Heranreifen, k. megérik.
 Heranreiten, k. rh. előa-
 vagol.
 Heranrücken, cs. és k. oda-
 tesz, tol, taszít; köze-
 lit; közeledik.
 Heransteifen, k. rh. elő-
 csúsz; elősompolyog.
 Heranspringen, k. eléugrat.
 Heranspringen, k. rh. e-
 léugrik.
 Heranwachsen, k. rh. fel-
 nő, felnővekedik, föl-
 serdül.
 Herauf, ih. fel, föl, föl-
 felé.
 Heraufbringen, cs. rh. fel-
 görbit.
 Heraufbringen, cs. rh. fel-
 hoz.
 Herauffahren, k. rh. fel-
 jő (kocsin st.).
 Heraufführen, k. fölvisz,
 (kocsin st.).
 Heraufgehen, k. rh. fölme-
 gy.
 Heraufhofen, felhoz.
 Heraufkommen, k. rh. feljő.
 Heraufreiten, k. rh. föl-
 vagol.

Herausfleigen, k. rh. fel-
 hág, föllép.
 Herausfretzen, k. rh. föllép.
 Herausziehen, cs. rh. fel-
 húz, felvon.
 Herauswärts, ih. fölléle.
 Heraus, ih. ki; — damit,
 csak ki vele.
 Herausdauern, cs. kiszánt.
 Herausarbeiten, cs. mun-
 kával kivesz v. kiszaba-
 dí; sít —, nagy ne-
 herzen kiszabadulni.
 Herausgeben, vh. rh. ki-
 fordúl, kimegy.
 Herausbesten, cs. kigyón,
 meggyón.
 Herausbekommen, cs. rh.
 kikap, kivesz.
 Herausblasen, cs. rh. kifú.
 Herausbrausen, k. kiforr,
 kibuzog.
 Herausbrechen, k. rh. ki-
 tör, kirohan.
 Herausbringen, cs. rh. ki-
 hoz; kivesz.
 Herausdrängen, cs. és vh.
 kiszorit; kiverekodik.
 Herausdrehen, cs. kifordít,
 kicanvar, kifacsar; ki-
 csakar.
 Herausdringen, k. rh. ki-
 tolódik, kinyomúl.
 Herausfeilen, k. kisiel.
 Herausfahren, k. rh. ki-
 megy (kocsin st.).
 Herausfallen, k. rh. kiesik,
 kihull.
 Herausfinden, cs. és. vh. rh.
 kitálál, kiismér; kihatol.
 Herausfischen, cs. kihalsz.
 Herausfliegen, k. rh. ki-
 száll, kiröpül.
 Herausfließen, k. rh. ki-
 foly.
 Herausfordern, cs. kikér,
 kikíván; kihal (viadalra).
 Herausforderung, die; ki-
 hívás.

Herausführen, cs. kivisz,
 kihord (kocsin); kivo-
 zel.
 Herausgabe, die; kiadat.
 Herausgabeln, cs. kivilláz.
 Herausgeben, cs. rh. kiad;
 visszaad (pénzből).
 Herausgeber, der; kiadó.
 Herausgehen, k. rh. ki-
 megy, kijő.
 Herausgleiten, cs. rh. kiönt.
 Herausgraben, l. Ausgraben.
 Herausgraben, k. kikandi-
 kál, kikukucskál, ki-
 kukkan.
 Heraushalten, cs. rh. ki-
 tart.
 Heraushängen, cs. kiakaszt,
 kifüggeszt.
 Herausheben, cs. rh. kiemel.
 Heraus Helfen, cs. rh. ki-
 segít, kiszegél.
 Heraushefen, cs. kihoz;
 kihúz.
 Herausheften, cs. kiköhög.
 Herausjagen, cs. kikerget,
 kihajt, kiűz.
 Herauskehren, cs. kispér.
 Herauslaufen, cs. kiűz,
 kiválogat.
 Herauslepfen, cs. kipo-
 roz, kivör.
 Herauskommen, k. rh. ki-
 jő; kitöbödik; megjele-
 nik, kijő; következik;
 dabei kommt nichts her-
 aus, azon semmit sem
 nyerünk; das kommt auf
 ein heraus, az mind
 egy; was kommt dabei
 heraus? mi haszon lesz
 abból?
 Herauslönnen, k. rh. kijő-
 het, kiszabadulhat.
 Herausragen, cs. kivakar,
 kikspar.
 Herausstreichen, k. rh. ki-
 misz, kiszűsz.

Herausstreifen, l. Heraus-
 bekommen, Herausbringen.
 Herausstreifen, cs. rh. ki-
 ereszt, kibocsát.
 Herausstreifen, k. rh. ki-
 fut, kiszalad.
 Herauslegen, cs. kitesz,
 kirak.
 Herausstreifen, cs. kiválaszt,
 kiszol.
 Herausstreifen, cs. dícsér,
 földícsér.
 Herausstreifen, cs. kicsal.
 Herausmachen, cs. kivesz,
 kihúz; sít —, kiszaba-
 dítani, megmenekedni.
 Herausmüssen, k. kiköny-
 telonítotik; das muß her-
 aus, annak ki kell jőni.
 Herausnehmen, cs. rh. ki-
 vesz; kihúz; sít zu viel
 Freiheit —, merészleni,
 hátorkodni.
 Herauspacken, cs. kirak;
 sít —, elődudni, elo-
 szantani.
 Herauspacken, k. kipattan;
 felpukkad, elpukkan.
 Herausplumpen, k. kihöf-
 sent, kipoltyant.
 Herausplaudern, Heraus-
 schwagen, cs. kifecsog,
 kilocsog, kiesacsog.
 Herauspoltern, k. kirohog.
 Herauspressen, cs. kinyom,
 kifacsar, kiasjtol.
 Herauspumpen, cs. kiszivat,
 kiszivatvány.
 Herausputzen, cs. kitisztó-
 gat, kitisztít, kitisztít-
 gat, kicsinesgat, kicsi-
 nosít.
 Herausquellen, k. rh. ki-
 serked, kiserkedez, ki-
 buzog, kiforr.
 Herausragen, k. kiáll, ki-
 emelkedik.
 Herausreiben, cs. kihújt,
 kiölt.

Herausraden, cs. kibeszél.

Herausreiben, cs. rh. kiszakaszt; kiszakít; kiszakar, kiragad, kibúz.

Heraustrinnen, k. rh. kifoly, kicsurog.

Herausrüden, k. kiáll; mit dem Gelde —, pénzzel előállni; mit der Sprache nicht — wollen, nem merai magát kifejezni, nem merai szólni.

Heraustrufen, cs. rh. kihí, fölhí, felszólít.

Herausragen, cs. kimond.

Herausragen, l. Ausragen.

Heraussehen, l. Heraussehen.

Heraussehen, cs. kiküld.

Heraussehen, cs. rh. kilő, kihajt. —, k. rh. kiszökik.

Heraussehen, k. kihajókázik, kivez.

Heraussehen, cs. és k. rh. kiüt, kiver; kicsahol; kicsap, kitör (a' léng st.).

Heraussehen, k. és v. rh. kilopódzik, kiosont, kiszökik.

Heraussehen, cs. kihurcol.

Heraussehen, l. Herauswerfen.

Heraussehen, cs. rh. kivág, kimetsz.

Heraussehen, cs. kimer, kimerít.

Heraussehen, cs. kiráz.

Heraussehen, cs. kiönt, kitölt, kiürít.

Heraussehen, k. rh. kiúszik.

Heraussehen, k. kiúsz.

Heraussehen, k. rh. kilát, kinéz.

Heraussehen, cs. kitessz.

Heraussehen, k. rh. kiinn v. künn van, kívül van.

Heraussehen, k. kikényszerít, kikényszerítetik.

Herauspatzeren, k. kiéltél.

Herauspeuen, cs. rh. kiokád, kihány; kiköp.

Herausperren, cs. kizár, kizósok. kirekeszt.

Herauspringen, k. rh. kiugrik, kiszökik.

Herausprüfen, cs. kifűcskend, kilűvell, kifűcskendez.

Herausprüfen, k. kihajt, kisarjadzik.

Heraussehen, k. rh. kiáll, kidűled.

Heraussehen, cs. rh. kilop, kioroz; sűh —, kilopódzani.

Heraussehen, k. rh. kihág, kilép.

Heraussehen, cs. rh. kitaszál, kilűk; kicsap, (társaságból).

Herausstottern, cs. kidűdög.

Herausstreden, cs. kinyujt, kiűlt; die Bunge —, nyelűvűt kinyujtani v. kiűlteni.

Herausstreifen, cs. rh. kitűrűl, kivakar; kiegvengűt; sűh —, dicsűkedni.

Heraussehen, cs. kikeresz.

Herausstun, cs. rh. kitesz; kivisz; kidűg; eltűvozűtat, kiad (rajta).

Heraustragen, cs. rh. kihord, kivisz, kihoz, kiűmol.

Herausstreifen, cs. rh. kikerget, kiűz, kihajt.

Hausstetten, k. rh. kilép, kijűz; kitűpod, kinyom.

Herausströpfeln, k. és cs. kicsűpog, kicsűpereg; kicsűpogűt.

Herauswachsen, k. rh. kiűzű.

Herauswagen, k. kimer, kimerűszűl.

Herauswachsen, k. és cs. kihűngűrűg; kihűngűrűget.

Herauswaschen, cs. rh. kiűmos, kitűszűt, kiűhlűt.

Herauswerfen, cs. rh. kivűt, kihajűt.

Herauswischen, cs. kifeűjt; kibűnt, kiűgűgyűl; kiűgűmbűlyűt. —, v. h. kibűntakozűk, kifeűjtekeűz; kiűgűmbűlyűdik.

Herauswinden, cs. rh. kicűsűvar, kifűcsűr, kiteker.

Herauswischen, cs. kitűrűl, kiűdűrgűl. —, k. elűsont, kilűpűdűzik.

Herauswollen, k. kiakar.

Herauswischen, cs. kivűj, kitűrű.

Herausziehen, cs. kifűzet, visszűnad.

Herausziehen, cs. rh. kihűz.

Herausziehen, cs. kilűp, kirűngűt.

Herbe, mn. fűnyar; csűpűs, kesűrűnyűs.

Herbe, Herbigkeit, die; fűnyarűsűg; csűpűsűg, kesűrűnyűsűsűg.

Herberge, die; szállűs, tanya.

Herbergen, cs. és k. szűllűt ad, szűllűsűra fogad; besűzűll.

Herberghüter, der; atűyűműster.

Herbestellen, cs. ide rendűl.

Herbiten, cs. olűműdűkűz; olűmond, kűnyűv nűlkűl olűmond.

Herben, ih. ide; fűmm — ! jűzűte ide, jűr elű; (űszűkűtűlekeűben az igűk elűt); elű, elű, hozűz. ide.

Herbebringen, cs. rh. ide v. elűhoz.

Herbestellen, k. olűsűt, elűrobog.

Herbestellen, k. rh. olűjű.

előérkezik (kocsin). —,
 das; előérkezés (kocsin).
 Herbenfliegen, k. rh. elő-
 púl, elcszáll.
 Herbenfliegen, cs. előhoz;
 előveret.
 Herbengehen, k. rh. előmogy,
 előáll.
 Herbenhofen, cs. előhoz.
 Herbenkommen, k. rh. előjő,
 előáll.
 Herbenlaufen, k. rh. előfut,
 előszalad.
 Herbenhofen, cs. előcsal.
 Herbenkühen, k. előközélg,
 előközledik.
 Herbenrennen, k. rh. előfut,
 előszalad.
 Herbenrüden, cs. előtol.
 Herberufen, cs. rh. előhi,
 előszólt.
 Herberbringen, k. rh. elő-
 ugrik.
 Herberhoffen, cs. előállít,
 előteremt, előszerex.
 Herberhschleppen, cs. előhur-
 czol.
 Herbertragen, cs. előhord,
 előhoz.
 Herberstreiben, cs. rh. elő-
 kerget, előhajt.
 Herberziehen, cs. rh. elő-
 húz; jemanden bey den
 Haaren —, valakit hajjá-
 nál fogva előhúzni.
 Herbitten, cs. rh. ide hi.
 Herblasen, cs. és k. rh. ide
 v. előfú; le-, elfú.
 Herblied, mn. fanyarkás,
 fanyaros, kesernyés, csi-
 pőkés.
 Herbringen, cs. rh. előhoz,
 ide hoz.
 Herbst, der; ősz; aratás;
 szüret.
 Herbstarbeit, die; őszi munka.
 Herbstbirn, die; őszi körte.
 Herbstblume, die; őszi virág.
 Herbsteln, cs. arat; szüre-

tol. —, sz-n. őszellik,
 őszli (az idő).
 Herbstheber, das; őszi hi-
 deglelés.
 Herbstkrucht, die; őszi gyü-
 mölcs.
 Herbstlied, mn. és ih. őszi;
 őszileg.
 Herbstluft, die; őszi lég v.
 levegő; őszi szellő.
 Herbstmonat, der; őszi hó-
 nap; szent Mihály' hava,
 september.
 Herbstrose, die; rózsaziliz,
 mályvarózsa.
 Herbstsaat, die; őszi vetés.
 Herbstschnein, der; őszi fony.
 Herbsttag, der; őszi nap.
 Herbstwetter, das; őszi idő.
 Herbstzeit, die; ősz.
 Herd, der; tűzhely, gócz.
 Herde, die; nyáj, -orda.
 Herdenweise, ih. nyájonként,
 csordánként, seregenként.
 Herdgeiß, das; házadó,
 tűzhelyfőnz.
 Herdüssel, der; kémkanál.
 Herdschmid, der; hámosko-
 vács.
 Herdurst, ih. itt átal, ezen
 átal, itt keresztül, ezen
 keresztül.
 Herdvogel, der; csalmadár.
 Herdin, ih. be —, isz. sza-
 bad! tessék!
 Herdinbrechen, k. rh. be-
 tör, beront; berohan;
 die Nacht bricht herein,
 közelit az éjjazaka.
 Herdinbringen, cs. rh. be-
 hoz; bevezet.
 Herdinbringen, cs. betol;
 stb —, betolakodni.
 Herdinbringen, k. rh. hehat,
 benyomul, betolakodik.
 Herdinfahren, k. rh. bomegy
 (kocsin stc.).
 Herdinfliegen, cs. beviz
 (kocsin stc.); bevezet.

Herdingehen, k. rh. bomegy.
 Herdinhofen, cs. behoz.
 Herdinkommen, k. rh. bejő.
 Herdinlführen, k. belahot
 (menni).
 Herdinrufen, k. rh. be-
 csúsz, bemász; belopódzik.
 Herdinlassen, cs. rh. be-
 reszt, bebocsát.
 Herdinnehmen, cs. ih. be-
 vosz.
 Herdinnehmen, cs. bekény-
 tot, bekényszerít.
 Herdinrufen, cs. rh. behi.
 Herdinschießen, cs. és k. rh.
 belő; berohan.
 Herdinsteigen, k. rh. belép,
 behág.
 Herdinsürzen, k. és cs. be-
 rohan, bezuhan; behukat.
 Herdintun, cs. rh. betesz,
 belé tesz.
 Herdintragen, cs. rh. behord,
 behoz.
 Herdintreten, k. rh. belép.
 Herdintreiben, cs. rh. be-
 hajt, bekerget.
 Herdinziehen, cs. rh. be-
 húz, bevon.
 Herdinzingen, cs. rh. be-
 kénytet, bekényszerít.
 Herdinzählen, cs. előbeszél.
 Herdinfahren, k. rh. ide jő (ko-
 csin stc.); stbet einen —,
 valakinek esni, valakiro
 támadni.
 Herdinflehen, k. rh. ide v.
 erre foly.
 Herdinfordern, cs. ide kíván;
 ide idéz.
 Herdinfliegen, cs. ide hoz,
 hord (kocsin, stc.); ide
 vezet.
 Herdingang, der; idejövétel;
 folyamát, monotel.
 Herdigen, cs. rh. ide ad.
 Herdigen, l. Hingegen.
 Herdigen, k. rh. ide jő,
 ide közelit; történik a

über etwas —, valamirecz fogni v. látni; über einen —, valakit megütni, valakin rajta menni.
 Herhalten, cs. rh. ide tart, nyujt. —, k. rh. tür, szorved, kiáll; — müssen, türni, kiállani.
 Herhalten, cs. ide hoz, előhoz.
 Herhalten, k. ide hallik.
 Hering, l. Haring.
 Herkommen, k. rh. ide jö; származik; kommen — lassen, valakit eláparancsolni, előhivatni.
 Herkommen, da; jövetel, érkezés; származás, születés, eredet.
 Herkommenlich, mn. szokott, megszokott, bevett, szokásban lévő; das ist so — ben uns, nálunk az a bevett szokás.
 Herkommen, k. rh. ide csúsz, mász.
 Herkommen, cs. előkap, előtalál.
 Herkommen, die; idejövetel; eredet, származás; szokás.
 Herkommen, cs. előhoz, előhozog.
 Herkommen, cs. ide nyujt v. ad. —, k. ide ör v. nyúl.
 Herkommen, cs. rh. ide bo- esát, eraszt, enged.
 Herkommen, k. rh. ide fut, azalad; ein Herkommen-ör, sokonai, jött- ment.
 Herkommen, cs. ide tesz.
 Herkommen, cs. ide vezet; következtet, származtat.
 Herkommen, die; ide vezet- tés, következtetés, származtatás.
 Herkommen, cs. rh. előlvás; előlvás, leolvás.

Herling, der; egres, éret- len szőlő.
 Herliche, die; husos somfa; veregyűrű.
 Herlosen, cs. ido csalogat, édesget. csábit.
 Hermachen, vh. neki esik, hozzá fog; sich über etwas —, neki esni valaminek.
 Herman, der; Hermán.
 Hermet, die; nemes mon- tika.
 Hermetin, da; hölgymen- nyét, hölgy; hölgyhör, hölgyprém.
 Hermetraute, die; nemes szikfü.
 Hermetsteine, die; hermesi szobor.
 Hermetisch, mn. és ih. lég- mentes; légmentesen.
 Hermetisch, cs. elő-, le- morog, elő-, ledörmög.
 Hermetisch, k. rh. ide kényte- tik, kényszerítetik (jöni).
 Hermetisch, ih. azután, aztán, továbbad.
 Hermetisch, cs. rh. elő- vesz, ido vesz; wo soll ich —? hol vegyem? einen —, valakit elő- venni, szappan nélkül megmosni.
 Hermetisch, k. rh. elő- nevez.
 Hermetisch, ih. ide le, ido alá, alatt.
 Hermetisch, mn. és ih. hősi, dala; hősi, dala.
 Hermetisch, der; hírnök.
 Hermetisch, der; hírnök- páleza.
 Hermetisch, Hermetisch, cs. előfeszeg.
 Hermetisch, der; ür; — über et- was sein, valamin ural- kodni; er ist — über sei- ne Leidenschaften, ura in- dulatainak; sein —!

uram! meine Herren! u- raim! mein Herr, uram v. férjem.
 Herrechnen, cs. elő-, le- számol, előszámít.
 Herrechnung, die; elő-, el- számolás, előszámítás.
 Herreden, cs. ide v. elő- nyujt.
 Herreisen, cs. ide nyujt, ad.
 Herreise, die; ide utazás.
 Herreisen, k. ide utazik.
 Herrenbrot, da; fejtér ke- nyér; szolgakenyér.
 Herrendienst, der; ür' szol- gálatja; ür' dolga.
 Herrensinn, die; ür'i kegy v. kogyelem.
 Herrenstanz, da; uraság- ház, ür'i ház.
 Herrenstanz, da; ür'i élet.
 Herrensinn, mn. uratlan, gazdátlan.
 Herrensinn, die; ür'i csapa- zék.
 Herrenstanz, der; úrlak.
 Herrenstanz, der; ür'i rend.
 Herrentafel, die, Herrens- tisch, der; ür'i asztal.
 Herrentwein, der; ür'i bor.
 Herrentisch, mn. és ih. uras- 1 urasan.
 Herrentisch, mn. és ih. ür'i, dicső; úrilag, dicsőn.
 Herrentisch, die; dicsőség.
 Herrentisch, die; uraság; ura- dalom; nach der — are- ben, uralkodásra vágyni.
 Herrentisch, mn. urasági, uradalmi.
 Herrentisch, k. uralkodik.
 Herrentisch, mn. uralkodó, uralkodói.
 Herrentisch, der; uralkodó.
 Herrentisch, der; uralkodói szellem.
 Herrentisch, die; uralkodói vágy.

- Herzsüßkäse, mn. uralko-
 dásra vágyó.
 Herziiden, cs. idebb ház,
 idebb tol. —, k. idebb
 tolódik, orrébb húzódik;
 ide jő.
 Herufen, cs. rh. ide hí.
 Herühren, k. ered, szár-
 mazik.
 Herufen, cs. eld-, el-
 mond, elö-, elbeszél.
 Herufung, die; elö-, el-
 mondás, elö-, elbeszélés.
 Herufaffen, cs. szerez; ide
 hoz, elhoz; ide parau-
 csol.
 Herufauen, l. Hersehen.
 Herufiden, cs. ide küld.
 Herufieben, cs. rh. ide tol,
 oszthat.
 Herufießen, cs. rh. ide lö;
 előre ad (pénzt). —, k.
 rh. ide csap, lövell.
 Herufißen, k. ide evex, ido
 hajózik.
 Herufolgen, cs. rh. ide út.
 Herufleichen, k. és vh. rh.
 ide lopózik.
 Herufschleifen, Herufschleppen,
 cs. ide ház, huzcol.
 Herufschuattern, Herufswagen,
 l. Herufplappern.
 Herufschreiben, cs. rh. ide ír;
 wo schreibt sich das her?
 honnét jő az? honnét
 származik az?
 Herufsehen, k. rh. ide lát,
 néz.
 Herufsehen, vh. ide kíván-
 kozik.
 Herufehen, cs. ide tesz.
 —, vh. ide ül.
 Herufen, k. rh. van (vala-
 honnan); wo seht ihr her?
 honnét való kend?
 Herufingen, cs. rh. előnekel,
 eldall, eldalol.
 Herufigen, k. rh. ido ül.
 Herufellen, k. ide kell (jöni st.).
- Herufammeln, os. eldadog,
 akadozva elmond.
 Herufammen, k. ered, szár-
 mazik.
 Herufammend, mn. eredő,
 származó.
 Herufammung, die; eredés,
 származás; eredet, szár-
 mazat.
 Herufestbar, mn. visszaállit-
 ható; javítható.
 Herufellen, cs. ide tesz, ál-
 lit, előállít; visszaállít;
 hergestellt werden, meg-
 gyógyulni.
 Herufellung, die; idetétel;
 előállítás; visszaállítás,
 kipótlás; kigyógyulás,
 gyógygyulás.
 Herufottern, cs. elődadog.
 Herufrefen, cs. ide nyujt.
 Heruftragen, cs. rh. ido hoz,
 hord.
 Herufreten, k. rh. ido lép,
 közelít.
 Herufüber, ih. ido átal, ide,
 orra; (összetételekben
 igék előtt): át, átal.
 Herufüberbringen, cs. rh. áthoz.
 Herufüberfliegen, k. rh. át-
 röpül, átszáll.
 Herufüberführen, cs. áthoz,
 áthord (kocsin, hajón
 st.); átvozat.
 Herufübergehen, k. rh. átjő.
 Herufüberkommen, k. rh. átjő.
 Herufüberschicken, cs. átküld.
 Herufübersteigen, k. rh. áthág.
 Herufüberwerfen, cs. rh. át-
 vet, áthajít.
 Herufum, ih. körül, körös-
 körül; szerte, ide 's to-
 va, mindenfelé; tájban,
 tájon, körül; um die
 Stadt —, a' város kö-
 rül; irgendwo hier —,
 itt o' vidéken valahol;
 hier in der Nähe —, itt
 valahol közel; da —, (in
- der Gegend —, itt vala-
 hol, o' tájon valahol;
 ostenhalten —, körös-
 körül mindonált; an ver-
 schiedenen Orten —, kü-
 lönböző helyeken; um
 Mittag —, dél tájban;
 um Abend —, este se-
 lő; um 6 Uhr —, 6 óra
 tájban.
 Herufumfagen, vh. birkozik,
 külekezik.
 Herufumfahen, k. rh. ma-
 rakodik.
 Herufumfagen, cs. rh. kö-
 rülkajt; megörhít.
 Herufumfahren, cs. és vh. kö-
 rülforgat; körülforgó.
 Herufumfahren, k. rh. körüle
 jár (kocsin, hajón st.);
 um die Stadt —, a' város
 körül kocsizni; mit den
 Händen —, kezével ha-
 dászni; an der Küste
 —, a' part körül hajózni.
 Herufumfattern, k. ide 's
 tova röpök.
 Herufumfliegen, k. rh. körül-
 foly.
 Herufumfragen, cs. minden-
 felő v. mindenütt kérde-
 zősködik.
 Herufumführen, k. hadonáz,
 hadarász.
 Herufumführen, cs. vezetget,
 körülvezet.
 Herufumgaffen, k. ácsorog,
 bámészkodik.
 Herufumgeben, cs. rh. kö-
 rüladogat, köröskörül
 adogat.
 Herufumgehen, k. rh. körös-
 körül jár; szerteszét jár-
 kal, jár-ke; es geht das
 Gerücht herum, azt hír-
 lelik, az a' hír foly;
 das geht mir im Kopf he-
 rum, az forog a' fejem-
 ben; um jemanden —,

- valaki körül forgolódni, valaki kedvét keresni; — lassen, jártatni, ke-
rangtatni; das Glas —
lassen, poharat jártatni.
Herumgehen, das; járás-
keelés; forgás, kerengés;
In unserm —, jártunk-
ban-keltünkben.
Herumhauen, k. vagdalko-
zik; karddal hadonáz v.
hadarász.
Herumhengen, es. körülhaj-
szol, megzaklat.
Herumhüpfen, k. köröskörül
szökdel, ugros, ugrá-
rándozik.
Herumhuren, k. tövelyog,
bolyong, kóvályog.
Herumirgen, es. körüláz,
hajhász.
Herumjahren, k. körülfordul.
Herumkommen, k. rh. kö-
rüljö.
Herumreisen, k. kóvályog.
Herumreisen, k. rh. mász-
kál.
Herumragen, k. körülte-
lepedik.
Herumlaufen, k. rh. fut-
kos, szaladgál, jár-ke-
l.
Herumlegen, es. körülrak,
körültesz, köröskörül rak.
Herumliegen, k. rh. körül-
fekszik.
Herummanfchen, k. pisz-
mog, piszkál.
Herumnehmen, es. rh. kö-
rülvesz, körültesz, dorgál.
Herumpattchen, k. pocskol,
pocsékol.
Herumpeltschen, es. össze-
vissza korbácsol, osto-
roz; köröskörül korbá-
csol, ostoroz; körül-
hajt (ostorral).
Herumprügeln, es. körös-
körül ver; sich —, ve-
rekodni.
Herumquälen, vb. rh. gyöt-
rődik.
Herumreisen, es. körül-
adogat, kéziről kézre ad.
Herumreisen, k. körülváz;
mindenfélő utaz.
Herumreiten, k. rh. körüllo-
vagal; köröskörül lovagal.
Herumrennen, l. Herum-
laufen.
Herumrollen, k. és es. kö-
rülhengerog; körülhen-
gerit, körülhengerog.
Herumrühren, es. megkavar,
kavargat.
Herumrütteln, es. mogyá-
zogat.
Herumschnauen, k. körülnéz.
Herumschneiden, es. minden-
felő küldöz.
Herumschrecken, k. rh. min-
denfelő lödöz v. lövöldöz.
Herumschiffen, k. körülha-
jókázik; szerte szét ha-
jókázik.
Herumschlagen, es. rh. kö-
rülkanyarít; sich —, ve-
rekodni, viaskodni.
Herumschleichen, k. rh. ólá-
kodik, bujkál.
Herumschleubern, k. baran-
gol, lézong.
Herumschleppen, es. körös-
körül hurozol.
Herumschmaroken, k. dőlődik.
Herumschwarzen, k. baran-
gol, kalandoz; dözsöl.
Herumschweifen, k. kóbor-
rol, kószál, csatangol,
kalézol.
Herumschwenken, k. kanya-
rodik, kanyarúl, körül-
kanyarúl.
Herumschwen, k. rh. körös-
körül lát; köröskörül néz.
Herumschweben, es. küldözget.
Herumschweben, Herumstehen,
es. körülrak, körülül-
légat.
Herumsehen, k. körül van.
Herumsehen, k. rh. körülül.
Herumspazieren, k. sétálgat.
Herumspielen, es. játéka-
dozik.
Herumspringen, k. rh. ug-
ros, ugrándozik.
Herumspüren, k. és es.
focskendez; fecsseg.
Herumstänfern, k. veszeke-
dik, csivakodik.
Herumstehen, k. rh. körül-
áll, állong, ácsorog.
Herumstören, es. és k. ösz-
szokasául; piszkál, ziti-
togat.
Herumstreifen, k. rh. He-
rumstreifen, k. kószál, cea-
pong, kóborol.
Herumstreichen, det; kóbor,
kóborló.
Herumstreuen, es. körül-
hint.
Herumsuchen, es. keresgél.
Herumtanzen, k. körül tán-
czol.
Herumtapfen, k. tapogat,
tapogatózik.
Herumtaumeln, k. ido 's
tova tán'orog v. támo-
lyog.
Herumtragen, es. rh. kö-
rülhord, körülhordoz.
Herumtrappen, k. tipas,
tipas-tapas.
Herumtreiben, es. rh. ido
's tova üz, korget, hajt,
hajhász; sich —, baran-
golni, csatangolni.
Herumtreten, k. rh. tapos,
tapod, köröskörül tapos.
Herumtrinken, k. rh. sorra
v. körben iszik, bujdosó
poharat iszik.
Herumtunzeln, es. zargat,
hajszol (p. o. lovat).
Herumwälzen, es. és vh.
hongerget, görgat; ido

's tova hengerget; hengerget.	Herunterhängen, k. lefügg, lelóg.	lelő. —, k. rh. lezáll, lerohan, leereszkedik.
Herumwandern, k. hujdosik, vandorol.	Herunterhängen, cs. lefüggoszt, leakaszt.	Herunterschlagen, cs. rh. leüt, lever. —, k. rh. leesik.
Herunterwerfen, cs. és vh. rh. hányvet, ide oda hány; hánykolódik, hányakodik.	Herunterhauen, cs. rh. levág, lemetsz.	Herunterschmeißen, cs. rh. levet, lehajít, ledob.
Herumwideln, cs. körültekerges.	Herunterheben, cs. rh. leemel.	Herunterscheiden, cs. rh. levág, lemetsz.
Herumwinden, cs. körülteker, körülcsavar.	Herunterhelfen, cs. rh. lesegít, lesegél.	Heruntersehen, k. rh. lelát, lenéz.
Herumwühlen, cs. túr, áskál, szóttúr.	Herunterhofen, cs. lehoz.	Heruntersehen, cs. letesz.
Herumzanken, vh. czivódik, czivakodik, zsémbel.	Herunterhagen, cs. lokerget, lehajt, leüz.	Herunterstinten, k. lesülyed, lezáll.
Herumzanken, cs. tépáz, meglépáz.	Herunterheßern, cs. és k. legurit, lehoogerít; legurúl, lehengereg.	Heruntersteigen, k. rh. lelép, lehág.
Herumzichen, k. dőzsöl, tivornyáz.	Herunterkommen, k. rh. lejő; lezáll, alább száll.	Herunterstellen, cs. lemessz, lerak, leállít.
Herumzerren, cs. rángat, ránczigál.	Herunterbrennen, k. rh. lejöhet, lemehot.	Herunterstoßen, cs. rh. letaszit, lelök.
Herumziehen, cs. rh. huzgál, hurozol. —, k. hurozolódik, koltózkodik.	Herunterbrechen, k. rh. lemássz.	Herunterstürzen, k. és cs. lerohan; lezuhán; lebuktat, letaszít.
Herunter, ih. le, alá, lefelé.	Herunterlassen, cs. rh. leereszt, lebecsát, leenged. —, vh. rh. lebecsátközök, leereszkedik.	Heruntertragen, cs. rh. leford, levisz.
Herunterarbeiten, cs. le dolgozik.	Herunterlaufen, k. rh. lefut, leszalad.	Herunterträufeln, Heruntertriefen, Heruntertropfen, cs. leesepegtet, lepárol, lecsurgat.
Herunterbenülhen, vh. lefárad.	Herunterlegen, cs. letesz.	Heruntertreiben, cs. rh. leűz, lekerget, lehajt.
Herunterbringen, cs. rh. lehoz; alacsonyít, ront, szegényít.	Heruntermachen, cs. leereszt, lehozsát; leford.	Herunterwerfen, cs. rh. levet, lehajít, ledob.
Herunterdrücken, cs. lenyom, alá nyom.	Herunternehmen, cs. rh. levesz, lezed.	Herunterziehen, cs. és k. rh. lehúz, levon, leránt; lehurozolódik, leköltözik.
Herunterfahren, k. rh. lemegy (kocsin st.).	Herunterreißen, cs. és k. lenyujt; leőr, lonyúlik.	Herunterwärts, rh. lefelé.
Herunterfallen, k. rh. leesik.	Herunterreißen, cs. rh. leszakaszt, leszakít; ledorgál, megszid.	Hervor, ih. ki, elé, elő, kifelé; fomm —! jöszte elő:
Herunterfliegen, k. rh. lezáll, leröpül.	Herunterrennen, k. rh. lefoly, lecsorog.	Hervorbrechen, k. rh. kirotn, kitör, előtűnik.
Herunterfließen, k. rh. lefoly.	Herunterrosen, Herunterwässern, cs. és k. lehoogerít, legördít; lebegeredik, legördül.	Hervorbringen, cs. rh. előhoz; előállít, terem; terem; felhoz, felhord; Weise —, akokat fel-
Herunterfahren, cs. levezet; levisz.	Herunterrücken, cs. rh. lefutol, lecsúsztat.	
Heruntergießen, cs. rh. leönt, letölt.	Herunterziehen, cs. rh. lefutol, lecsúsztat.	
Herunterhalten, cs. rh. tart.	Herunterschicken, cs. rh.	

- hordani; Junge —, hadzani; Töne —, hangokat adni.
- Hervorbringer, der; tornosztó; alkató.
- Hervorbringen, v. és cs. előtolakodik, előnyomul; kitol, előre nyom.
- Hervordringen, k. rh. kihát, kirohan.
- Hervorfahren, k. rh. előjö, kijő (kocsin, st.), előjár.
- Hervorfallen, k. rh. előesik, kiesik, előre esik.
- Hervorführen, cs. elővezet, kivezet; kiviaz, (kocsin, szekeren).
- Hervorgehen, k. rh. kijő, kimegy; következik, kitetszik.
- Hervorglänzen, k. kitündöklök, kiesillámlók, kiragyog.
- Hervorheben, cs. és v. rh. kiemel; kiemelkedik.
- Hervorheimen, k. ki-, előcsirázik, kihajt.
- Hervorkommen, k. rh. előjö, kijő; hajt; serked; nő.
- Hervortreiben, k. rh. előmász, kimász.
- Hervorlangen, cs. kinyújt, kiterjeszt.
- Hervorlaufen, k. rh. elő-, kifut, elő-, kiszalad.
- Hervorstechen, Hervorstechen, k. rh. kiviláglik, kitündöklök, kitetszik.
- Hervorstehen, cs. kiesel.
- Hervorwachsen, v. előterem, előtűnik.
- Hervornehmen, cs. rh. elővossz.
- Hervorquellen, k. rh. kifakad, elősorkod, kibuzog.
- Hervorragen, k. kinyúlik, kiáll; kiemelkedik, kitűnik.
- Hervorreden, cs. kinyújt, kiölt.
- Hervorstechen, cs. és k. kitol, előmozdít; előáll.
- Hervorstufen, cs. rh. fölli, előbí.
- Hervorstreichen, cs. rh. kilő, kihajít. —, k. rh. kilövell.
- Hervorstrecken, k. rh. kinyújt, kinyúlik, kizökkik; hirtelen feladó.
- Hervorstreichen, k. kiesillámlók, kipillog.
- Hervorstreichen, k. rh. előlopodzik, elősompolyog.
- Hervorstreichen, cs. előhurcol, kihurcol.
- Hervorspringen, k. rh. elő-, kinyúlik, elő-, kizökkik.
- Hervorspringen, Hervorspringen, k. rh. kibuzog, kilövell.
- Hervorsprossen, k. kihajít, felsarjad.
- Hervorstehen, k. rh. kitűnik, túlhalad (rajta), kitetszik, túlút, elút.
- Hervorstehen, k. rh. kiáll, kiül, kidüled.
- Hervorstehen, cs. rh. elő-, kilő, kitaszít.
- Hervorstrecken, cs. elő-, kinyújt.
- Hervorstrecken, cs. elő-, kikeres.
- Hervorthun, cs. rh. kitasz. —, v. rh. kitűnik, kitetszik; magát megkülönbözteti.
- Hervortreiben, cs. rh. előhajt, kiűz. —, k. rh. szakad, hajt.
- Hervortreten, k. rh. elő-, kilép, előáll.
- Hervorwachsen, k. rh. ki-, feladó.
- Hervorziehen, cs. rh. ki-, előhúz; megkülönböztet.
- Hervorziehen, ih. e. re. emerie, erőfelé.
- Hervweg, der; jövet; auf meinem Hervwege, jöttömben.
- Hervweisen, cs. rh. előmutat, előad.
- Hervwerfen, cs. rh. ide vet, hajt, dob.
- Hervwinken, cs. ide int.
- Hervwurf, der; idevetés, dobás, hajtás.
- Hery, das; szív, szű; batorság; közep; indulat; von Heryen geru, igen szívesen, szívesörömet; das — schlägt, pocht, a' szív ver, dobog; etwas zu Heryen nehmen, valamit szívre venni; das geht mir zu Heryen, az szívemre hat; das thut mir im Heryen weh, azt szívből sajnálom; er hat kein —, nincs szíve, nincs bátorsága; sie nem — machen, valakit felbátorítani; mein Hery! mein Herychen! szívem! szívcském!
- Heryader, die; szívér, fűgér.
- Heryählen, cs. elő-, leszámol.
- Heryählung, die; elő-, leszámolás.
- Herybalsam, der; szívbalzam.
- Herybestimmung, die; szív-azorulás, szívelfogódás.
- Herybestimmung, die; szívnehezesség, szívazorulás.
- Herybeutel, der, Heryfell, das; szívburok, szív-hártya.
- Herybott, das; rekeszizom; csiralevel; azorlód, kedves; er ist kein —, azoretdje.
- Herybrechend, mn. szívzúdó, szívazorlód.
- Herybrüden, das; szívazorulás.

Herjeleib, das; szívfájdalom, keserűség.	beli, szíves; teljes szívből.	Herbhan, die, — garten, der; vadvitakert.
Herjen, cs. apot, kegyel.	Herzkammer, die; szívüreg, szügyomor.	Herbe, die; vadászat, hajtas; vadvita.
Herjensaugil, die; szívbánat, szivaggodalom.	Herzklappe, die; szübillentyű.	Herben, cs. vadász, hajt; einen Hasen —, nyulat hajtani; die Hunde auf jemanden —, a' kutyákat valakire uszítani; an einander —, egymás ellen ingerleni.
Herjensergiehung, die; szívömlédezés.	Herzklopfen, das; szívdobogás.	Herber, der; uszító; ingerlő, bujtogató.
Herjensfreude, Herjenslust, die; szívöröm, szívkejt; nach Herjenslust, köje kedvére, tetszés szerint.	Herzfrau, das; szürös gyöngyhím.	Herbrand, das; vadvitaház.
Herjensfreund, der; lelki barát.	Herzklappen, Herzblutchen, das; szüfülcso.	Herbrand, der; fogó eb v. kutya.
Herjensfundiger, der; szüvizsgáló.	Herzlich, mn. és ih. szíves, kedves; szívesen, kedvesen; — gern, szívesörömmel.	Herbrand, die; ebvadászat.
Herjensmeinung, die; valódi vélemény.	Herzlichteit, die; szíveség.	Herbräutigam, die; karikás ostar.
Herjenswunsch, der; szüki-vánát, szívvágy; nach meinem —, szívem szerint.	Herzlieb, mn. drágalatos, kedves, szerelmes.	Herbräu, der; kutyaporáz.
Herjensmeinung, die; valódi vélemény.	Herzlos, mn. és ih. szütel- len, szüvetlen; szütel- nélkül, szüvetlenül.	Herb, das; szüna; — machen, szünet takarítani.
Herjenswunsch, der; szüki- vánát, szívvágy; nach meinem —, szívem szerint.	Herzmuschel, die; szücaiga.	Herbaum, der; nyomórúd.
Herjerbste, k. Blasenerbste.	Herzmagend, mn. szümar- dos, szüvémészü.	Herbinder, der; szünapadlász.
Herjerfreund, Herjeran- dend, mn. és ih. szív- örvendeztető, szívvelésztő; szívörvendeztetőleg, szív- élesztőleg.	Herzog, der; hercege.	Herbodeu, der; szünapadlász.
Herjerfreund, Herjeran- dend, mn. és ih. szív- örvendeztető, szívvelésztő; szívörvendeztetőleg, szív- élesztőleg.	Herzogin, die; hercegnő.	Herbund, das; szünyany- lász, köteteszüna.
Herjerheubend, mn. és ih. szívemelő; szívemelőleg.	Herzoglich, mn. és ih. her- csegi; hercegeleg.	Herbsteu, die; képmuta- tász, kétszínűség, szünes- kedés.
Herjerheubend, mn. és ih. szívemelő; szívemelőleg.	Herzogthum, das; hercege- ség.	Herbseln, k. kétszínűskü- dik, szüneskedik.
Herjerfinger, l. Goldfinger.	Herzshild, das; szüpaiza.	Herbsel, der; kétszínű, képmutató, szüneskedő.
Herjerblüt, das; szüvör; ütöres vör.	Herzschlichtig, mn. szüdo- bogós.	Herbslerisch, mn. és ih. két- színű, képmutató, szü- neskedő; kétszínűleg, képmutatólag, szüneske- dőleg.
Herjerbaum, das; szívfe- szülés, gyomorgörcs; szü- rös gyöngyhím, szívör- sítő fü.	Herzshärfend, mn. szívör- sítő.	Herber, die; haszonbör, ha- szonbörlés, árenda.
Herjergrube, die; szívgyödör, gyomorfej.	Herzshülung, die; szívör- sítés.	Herber, ih. az idén, ez év- ben, ez ostendöben.
Herjerhaft, mn. és ih. bátor, hátorshivü; bátrau, há- torshivüleg.	Herzstöß, der; végesapász (keroken-törésnö); bal ostar.	Herberig, ih. idei.
Herjerhaftigkeit, die; hátor- ság, hátorshivüség.	Herzstuch, das; szübu- rokvia.	Herberling, der; hörbenlakó.
Herjerheben, cs. és k. rh. ide húz, von; ide költözök, költözöködik, telepedök.	Herzstreb, das; szüfájdalom, szühaj.	Herbern, cs. kiböröl, ki- fogad.
Herjerig, mn. kedves, csünos.	Herzstren, der; szüpöfeteg.	Herbernte, die; szünataka- ritász.
Herjerjung, mn. és ih. szív-	Herzsturz, die; szívgyökör.	
	Herzsturz, der; haszsziai.	
	Herzsturz, mn. haszsziai.	

Hengabel, die; szénahányó villa.	Here, die; hozzorkány.	erre fel, itt föl; — herauf, erro föl, erre föl-fel; — herab, hinab, erre le, itt le; — heraus, hinauf, innen; — außen, itt künn; dieser Mann —? ez-e? ezcu ember-e? — bin ich, itt vagyok, jelen vagyok; — und dort, itt ott, imitt amott; von —, innen.
Heufen, k. ordit, tutul; üvölt; jajgat.	Herenburg, das; varázskönyv, jóskönyv.	Hierau, ih. ezen, ebben, ennd fogva.
Heulen, das; ordítás, tutulás; üvöltés; böge, jajgatás.	Herenfahrt, die; hozzorkányjárás.	Hierarchie, die; papural-kodás.
Heumachen, das; szénatakarítás.	Herensfest, das; hozzorkányünnep.	Hierauf, ih. erre, ezután.
Heumacher, der; kaszás, gyűjtő; piripió.	Herentraut, das; szírompár; hodros varádies.	Hieraus, ih. ebből, innen.
Heumagazin, das; szónapja.	Herenkreis, der; hozzorkánykör, búkör.	Hierbei, ih. ebben, e' mellett, ezen dologban.
Heumäher, der; kaszás.	Herennuß, das; kaposos korpallu' magva.	Hierdurch, ih. ezen át, keresztül, ez által, ezzel.
Heumarft, der; szénapiacz.	Herennußler, der; búmester, hozzorkánymester; szemsényvesztő; jós forgószélesiga.	Hierfür, l. Dafür.
Heumonat, der; julius, szont Jakab' hava.	Herenprozess, der; hozzorkányper.	Hiergegen, ih. ellenben, ez ellen.
Heupferd, das; szitakötő, aca; szöcske.	Herentanz, der; hozzorkánytáncz.	Hierher, ih. ido, orro; bis —, idáig.
Heuresen, der; szénagereblye.	Herereth, die; hozzorkányszög, búvölés, szemsényvesztés.	Hierherwärts, hierhin, ih. erre.
Heusaamen, der; ísmag.	Hier da! Heu! isz. héjh! hajh! — lustig! noszavajta! vígan!	Hierin, ih. ebben, e' helytt.
Heuschauer, die; szénacsúr.	Hie, l. Hier.	Hiermit, ih. ezzel, ezen-nel; tehát.
Heuschäber, der; szénahogly.	Hieb, der; vágás; seh; einem Hiebe geben, valakit megvagdalni; Hiebe bekommen, vágást kapni; er hat einen —, bekapott, becsipelt, nyakban van, (t. i. boros); eszels, hohó.	Hiernach, ih. e' szerint, ekkónt.
Heuschrecke, die; tücsök; sáska.	Hieben, Hiedurch ic. l. Hierben, Hierdurch, ic.	Hiernebst, ih. e' mellett, ezen kívül; itt közel, itt mindjárt.
Heuschreckenbaum, der; se-jőr akácz; hajtás lepősfű.	Hief, Hieflos, der; kúrt-hang, kúrtzó.	Hierneben, ih. itt közel, itt mindjárt.
Heuschreckengrille, die; kabócza.	Hiefhorn, das, vadász-kúrt.	Hierneben, l. Hieneben.
Hente, ih. ma; zwischen — und morgen, ma vagy holnap; — über adt Tag, mához egy hétre; — über 14 Tag, mához két hétre; — den ganzen Tag, ma az egész nap; — zu Tag, a' mai világban; auf —, mára; bis auf —, mai napig, maig.	Hiefriemen, der; kúrtzajl.	Hieroglyphe, die; kópbatő, kópjalirat.
Hentig, mn. mai; hentiges Tages, mai időben, mai nap.	Hienieden, ih. itt lenn, itt alatt, o' földön, ez fölben.	Hieronymus, der; Jeromos. Jerua, (únév).
Heuvogel, der; piripió.	Hier, ih. itt, o' helyen, o' helytt; — hinauf,	Hierseu, das; ittől, jö-lonól.
Heuwage, die; szónamész.		Hierüber, ih. ezen át; e' felől.
Heuwagen, der; szónás szekér.		
Heuzehnd, der; szónatized.		
Heramster, der; hatosvors.		

Hierum, ih. o' miatt, ezért.
 Herunter, ih. itt lenn, itt alatt; közölt.
 Hiervon, ih. ebből; innen; közül.
 Hierjn, ih. erre, ezen dologra, ehhez.
 Hierzwischen, ih. ezek közt, ezekben, ezen dolgok közt.
 Hiesig, mn. ide való; die hiesigen Leute, a' mi embereink.
 Hifthorn, l. Hieffhorn.
 Hilarius, der; Vidor, (finév).
 Himbeere, die; málna, málnahagyó.
 Himbeerensaft, der; málnalé, málnanedv.
 Himbeerentrauch, der; málnahokor.
 Himbeeressig, der; málnacset.
 Himmel, der; ég, menny; ein heiterer —, tiszta ég; unter freyem —, a' szabad ég alatt; der Stern —, a' csillagos ég; bis zum — erheben, égig magasztalni; in den — kommen, üdvözülni; mannyho menni; das weiß der —, azt a' jó isten tudja; dem — sen Dank, hála istennek, hála az egeknek; um's — Wissen! az istenét! az egekért!
 Himmelan, ih. az éghe, égig, az egekig.
 Himmelbett, das; menyegyzes ág, fődolcs nyoszolya.
 Himmelbau, mn. égsein, égazinú.
 Himmelbrand, der; ökörfarkkőrő.

Himmelbrod, das; mennyei kenyér.
 Himmelfahrt, die; mennybemenetel.
 Himmelfahrtstag, der; áldozó esőtörtök, Krisztus' mennybemenetele.
 Himmelhoch, mn. égigérő, égignyúló; hörhorgas; himmelhoher Mensch, hörhorgas v. lausz ember. —, ih. az égig.
 Himmelin, k. hal; villan.
 Himmelreich, das; mennyország.
 Himmelreichse, die; égien-gely.
 Himmelsengel, die; égsark.
 Himmelsbeschreibung, die; égleírás, égrajz.
 Himmelsbewohner, t. mennyieiek, óglakók.
 Himmelsblatt, das; tajték kocsion.
 Himmelsbogen, der; égív, szivárvány, kegyelet.
 Himmelsbrand, die; apácza, ég' jegyese.
 Himmelsbürger, der; égi lakos, hollog.
 Himmelschwend, mn. égbe-kialtó.
 Himmelsfeste, die; menyegyzet, égholt.
 Himmelsgegend, die; égtáj.
 Himmelsgehölze, das; égholtzat.
 Himmelsgerste, die; égbrozsz.
 Himmelskörper, der; égi test.
 Himmelskreuz, der; égkör.
 Himmelskugel, die; éggömb.
 Himmelslehre, die; égtudomány.
 Himmelsluft, die; mennyidég.
 Himmelslust, die; mennyei öröm, égi kőj.

Himmelspfad, der; égsark, gönczöl.
 Himmelsstüffel, der; tavaszi kankalin, sárga kükörics.
 Himmelsspeise, die; mennyei eledel.
 Himmelsstängel, der; korresztes tarnica; prémes tarnica.
 Himmelsstich, der; ógal, óghajlat, égöv.
 Himmelsstürmer, der; égvivó, égestromló.
 Himmelsstau, der; égi harmat.
 Himmelsstrauf, der; égi v. mennyei ital.
 Himmelswagen, der; gönczöl' szekere.
 Himmelsweg, der; égi út, mennyország' útja.
 Himmelszeichen, das; éjjel, égi jel.
 Himmelsstige, die; szalonka.
 Himmelsstirke, der; égkör, égbroncs.
 Himmelswärtz, ih. égnek, ég felé.
 Himmelsweit, mn. szertelen távol.
 Himmelsich, mn. égi, mennyei, dicső, fölsősős.
 Hin, ih. oda; nach jener Seite —, arra, arra felé; längs dem Wege —, az út' mentőben; — und her, — und wieder, ido oda, imido amoda; er ist —, oda van, alvost; Freundschaft — Freundschaft her, barátság ido barátság oda; nach Ofen —, Buda felé.
 Hinab, ih. le, lefelé.
 Hinabbringen, os. rh. levisa.
 Hinabfahren, k. rh. lemegy. (kocsin, hajón ic.).

Hinabfahrt, die; lemondás, leereszkedés (kocsin st.).	Hinaufreiten, k. rh. fellovagal.	Hinausreiten, cs. kikorháscol.
Hinabfallen, k. rh. leesik.	Hinauffahren, cs. rh. förendel, felparancsol; feltakarít.	Hinausreißeln, cs. liver, kibotoz.
Hinabfliegen, k. rh. leszáll, leröpül.	Hinauffahren, cs. felküld.	Hinausreiten, k. rh. kilovagal.
Hinabgehen, k. rh. lemegy.	Hinauffahren, k. rh. felugrik, felszökik.	Hinausreiten, cs. kitol, kimozdit. —, k. kifarol.
Hinabfließen, k. rh. lefoly.	Hinaufsteigen, k. rh. föllép, felhág.	Hinausreiben, cs. rh. kih. Hinausfagenlassen, k. rh. kiúzon.
Hinabhängen, k. lefügg, lelóg.	Hinauftragen, cs. rh. felhord, fölvisz.	Hinausstoßen, cs. kifarol.
Hinabkommen, k. rh. lejö.	Hinaufwärts, ih. fölfel, fölfelöl.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabrollen, cs. és k. leteker, letekerget; logördít; letekerödzik; logördül.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabschneiden, cs. lenyel.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabschliffen, cs. lehörpöl, leszörpöl, leszürcsol.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabschießen, k. rh. lenéz, lelát.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabsinken, k. rh. lesülyed.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabspringen, k. rh. leugrik, leszökik.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabsteigen, k. rh. lehág, lelép, leereszkedik.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabstoßen, cs. rh. letaszít, lelök.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabstürzen, k. és cs. lecsik, lerohan; letaszít, lelök, lebuktat.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabtragen, cs. rh. leford, levisz.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabwärts, ih. lefelé.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabwerfen, cs. rh. lehajít, levot.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinabziehen, cs. és k. rh. lehúz, leyon; lokültözik.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinan, Hinauf, ih. fel, föl, fölfel, fölfelöl.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinaufbringen, cs. rh. felhoz, fölvisz.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinaufkriegen, cs. folnyujt. —, k. folnyúlik, fölér.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinauflassen, cs. rh. föleresz, fölbecsát.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinauflegen, cs. föltesz, fölrak.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.
Hinaufreißen, k. felütözik.	Hinaufziehen, os. rh. felhúz, felvon. —, k. rh. felburexolkodik, felkültözik.	Hinausstoßen, cs. rh. kih. Hinausstoßen, k. rh. kiúzon.

Hinbannen, cs. oda bájol, ígéz, varázsol.
 Hinbauen, cs. oda épít.
 Hinbegeben, vh. rh. oda megy.
 Hinbestellen, cs. oda rendel, parancsol.
 Hinblitz, der; oda tekintés, rátekintés.
 Hinblitzen, k. oda tekint, pillant.
 Hinbreiten, cs. oda lerít.
 Hinbringen, cs. rh. oda visz; den Tag, die Zeit —, nspot, időt tölteni; sein Leben kummerlich —, életét nyomorún (bajjal) tölteni.
 Hindenken, k. rh. oda gondol, rágondol; wo denken Sie hin? hova gondolkozik?
 Hinderer, der; akadályozó, gátló, izgága.
 Hinderlich, mn. akadályos, hátráltató.
 Hindern, cs. akadályoz, hátráltat, gátol.
 Hinderniß, das, Hinderung, die; akadály, gát, gáncs; hátráltatás, akadályozás.
 Hinderten, k. oda oxélox, mutat; wo soll ich dieß —? mire magyarázxam ezt?
 Hindlan, die; szarvastehén; hámvadúnó.
 Hindlufte, die; mezei kátán, kattan.
 Hindostan, das; Hindostán, (ország).
 Hindurck, ih. át, átal, keresztül, azon keresztül; alatt, átal, — ig; den ganzen Tag —, egész nap, egész napon átal; zehn Tage —, tíz egész napig.
 Hinein, ih. be, belé; tief in die Erde —, mélyen

be a' földbe; nur —! csak be! be vele! in den Tag —, gond nélkül, baj nélkül.
 Hineinarbeiten, cs. csinál, készít, (valahová valamit). —, vh. beverekedik, bevergődik ügygyel bajjal (valahová).
 Hineinbannen, cs. habájol, beígéz, bevarázsol.
 Hineinbauen, cs. beépít.
 Hineinbegeben, vh. rh. be-megy.
 Hineinbeißen, k. rh. beharap.
 Hineinblitzen, k. botekint, bepillant.
 Hineinbrechen, k. rh. beront, betör, berohan.
 Hineinbrennen, cs. rh. beéget, besüt.
 Hineinbringen, cs. rh. bevisz.
 Hineindrängen, vh. benyomul, betolakodik.
 Hineindrängen, k. rh. behat.
 Hineindrücken, cs. benyom; behorpaszt.
 Hineinengen, cs. behoronál.
 Hineineisen, k. besiet.
 Hineinfahren, k. rh. bemegy (kocsin st.).
 Hineinfließen, k. rh. belé esik.
 Hineinflinden, vh. rh. nyitjára talál, eligazodik (rajta).
 Hineinfließen, cs. be-, báló fon.
 Hineinfliegen, k. rh. hozzáll, beröpül.
 Hineinfliehen, k. rh. befut, bezalad.
 Hineinfliegen, k. rh. befoly.
 Hineinflüchten, cs. bezsalaszt.
 Hineinflüchten, cs. bekövet, bekísér.
 Hineinflügen, k. beszól.
 Hineinflügen, cs. beilleszt, beereszt.

Hineinflößen, cs. bevisz, (kocsin st.) bevezet.
 Hineinflüllen, cs. betölt, beönt.
 Hineingeben, cs. rh. bead; betesz.
 Hineingehen, k. rh. bemegy, befér.
 Hineingerathen, k. rh. be-keveredik.
 Hineingießen, cs. rh. beönt.
 Hineingraben, cs. rh. beás; bevás.
 Hineingreifen, k. rh. benyúl; bekap.
 Hineinhalten, cs. rh. befart.
 Hineinhangen, k. rh. befügg.
 Hineinhängen, cs. befüggeszt, beakaszt.
 Hineinhausen, k. belchel.
 Hineinhauen, k. rh. bevág, bevagdál.
 Hineinheben, cs. rh. beemel.
 Hineinheften, cs. beakaszt, bekapcsol.
 Hineinheften, cs. rh. besogit.
 Hineinholen, cs. behí, bevezet; bevisz.
 Hineinlagen, cs. beáz, bekerget, behajt. —, k. beszáguld.
 Hineinlehen, cs. és k. ho-
 sópör, beseper; betér, hefordúl.
 Hineinflieben, = fleißern, cs. hecairizel.
 Hineinlettern, k. bemász.
 Hineinlönnen, k. rh. bomehet.
 Hineinkommen, k. rh. hajt; bejut.
 Hineinkriechen, k. rh. be-csúsz, bemász.
 Hineinkriegen, cs. bekap, becsal.
 Hineinlangen, cs. és k. benyúl; beér, benyúlik.
 Hineinfließen, cs. rh. bebeszt, beereszt.

Hineinlaufen, k. rh. besut, becsalád.	Hineintrüden, cs. és k. beereszt, betol; befarol; bebegy.	Hineinschwimmen, k. rh. beúsz.
Hineinlegen, cs. betesz. —, vh. befekszik.	Hineinrufen, cs. rh. behi.	Hineinfagln, k. bevitordáz, beeevez.
Hineintufen, cs. beigazit, betérit.	Hineinsagen, cs. bemond; bőzön.	Hineinfegen, k. rh. belát, benéz.
Hineinleuchten, k. és cs. beviláglik; bevilágít.	Hineinlaufen, cs. rb. beiszik.	Hineinfenden, l. Hineinschiden.
Hineinlofen, cs. becsal.	Hineinfaugen, cs. rh. beazi, beazik.	Hineinfenten, cs. bebocsát, bemerít.
Hineinmauern, cs. befalaz.	Hineinschauen, k. benéz.	Hineinfegen, cs. letesz; beiktat.
Hineinmengen, Hineinmischen, cs. és vh. bekever, bevegyit; bevegyül; beavatkozik, bekeveredik.	Hineinschaffen, cs. beparancsol, bekénytet (meani).	Hineinfinken, k. rh. be-sülyed.
Hineinnähen, cs. bevarr.	Hineinschneiden, k. rh. beviláglik, besüt.	Hineinfnannen, cs. befog, befozsi.
Hineinnageln, cs. beszegoz.	Hineinschieben, cs. rh. letol, hotaszít, becsúztat.	Hineinfpinnen, cs. becsuk, bezár.
Hineinnehmen, cs. rh. bevesz.	Hineinschicken, cs. és vh. beküld; belé okik; belé szokik.	Hineinfpochen, k. rh. belé köp.
Hineinnehmigen, cs. bekénytet, bekéasztet, bekéuyszerít.	Hineinschiffen, k. behajóz.	Hineinfpinnen, cs. rh. he-, belé fon.
Hineinpaffen, k. be-, belé illik.	Hineinschlagen, cs. és k. rh. beüt, bever; bevág.	Hineinfpungen, k. beugrat; bevágat, beuyargal.
Hineinpflanzen, cs. be-, belé ültet.	Hineinschleiden, k. és vh. rh. belopózik, belopakodik.	Hineinfpingen, k. rh. beugrik, beszökik.
Hineinpressen, cs. benyom; beasztol.	Hineinschleppen, cs. beburcol.	Hineinfpriegen, es. befocskend.
Hineinprügeln, cs. be-, belé vor.	Hineinschlendern, cs. bekanyarít, becsujt.	Hineinpflegen, cs. rh. beszúr, bebök.
Hineinrechnen, cs. beszámol, beszámít.	Hineinschließen, cs. be-, belé zár.	Hineinpflegen, cs. bebug, beszúr; Welt —, pénzketleni valamire.
Hineinreiben, cs. rh. bedörögöl, bedörzoöl.	Hineinschlingen, cs. rh. be-nyel.	Hineinpflegen, vh. rh. belopózik.
Hineinreiben, cs. és k. be-nyujt, bead; beór, benyúlik.	Hineinschluden, cs. benyel; bekortyant.	Hineinpflegen, k. rh. behág.
Hineinreisen, k. beútaxik.	Hineinschlüpfen, k. besuhan, basurren.	Hineinpflegen, cs. betesz, beállít.
Hineinreisen, cs. rh. Hineinreisen, cs. behúz, bevon, herángat.	Hineinschlürfen, cs. bebörpöl, beazörpöl.	Hineinpflegen, cs. be-, belé táz.
Hineinreiten, k. rh. belovagol.	Hineinschmiegen, k. besimúl.	Hineinpflegen, cs. betöm.
Hineinrennen, l. Hineinlaufen.	Hineinschmierern, cs. bekon.	Hineinpflegen, cs. beszór, behint.
Hineinrichten, cs. beigazit.	Hineinschneiden, l. Einschneiden.	Hineinpflegen, k. beront, betör, berohau.
Hineinrichten, k. rh. belé szagol.	Hineinschreiben, cs. rb. be-, belé ír.	Hineintauchen, Hineintunten, cs. és vh. hemárt, bemerít; bemarkít.
Hineinroffen, cs. betekorgol, beteker.	Hineinschreiten, k. rh. belép.	Hineintauchen, k. betántorog.
	Hineinschlitten, cs. betölt.	

Hinein thun, cs. rh. betesz.
bevegyit, hozzá tesz.
Hineintragen, cs. rh. behord, beviz.
Hineintrreiben, cs. rh. behajt, beviz; bever, beüt.
Hineintreten, k. és cs. rh. belép; betapod.
Hineintröpfeln, cs. becspeget.
Hineinwaschen, k. rh. benő.
Hineinwälzen, cs. behengerget, begörget, behengerit.
Hineinwärt, ih. befelő.
Hineinwagen, vh. bemer, bemezszel, behátorkodik (menni).
Hineinwandern, k. beköltözik, bevándorol.
Hineinwasen, cs. be-, belő szó.
Hineinwerfen, cs. rh. behajt, bevet.
Hineinwerfen, cs. be-, belő szó.
Hineinwischen, k. belopódzik.
Hineinziehen, cs. rh. behúz, bevon; hecsal. — k. rh. beköltözik.
Hineinzingen, cs. rh. bekénytet, bekényszerít.
Hinfahren, k. rh. oda megy, rándul (kocsin, ic.); meghal.
Hinfahrt, die; odamenetel, (kocsin ic.); halál, kimúlás.
Hinfassen, k. rh. elesik, összerogy.
Hinfassend, mn. nehézkes, nehéznyavalyás; — e Sucht v. Krankheit, die; nehéznyavalya, nyavalyatörés, nehézkes.
Hinfällig, mn. hullatag, veszendő; gyarló.
Hinfälligkeit, die; hullatagság; veszendőség; gyarlóság.

Hinfliegen, k. rh. oda száll, röpül.
Hinfliehen, k. rh. elfutmodik, elszalad; ellebben.
Hinflieken, k. rh. oda foly; elfoly, (idő).
Hinfort, Hinführo, ih. ezután, ezentúl, ennekutána.
Hinführen, k. oda tapint.
Hinführen, cs. oda visz (kocsin ic.); oda vezet.
Hingang, der; oda menetel; elávozás, elmenetel; halál; während melnes — e, mentemben.
Hingeben, cs. rh. oda ad; átad; elszánja (magát).
Hingebung, die; oda adás; átadás; eladás; elszánás, megadás.
Hingegen, ih. ellenben.
Hingehen, k. rh. megy, oda megy; er geht so in Lasteru hin, bűnökben fetrong; seine Kinder so — lassen, gyermekével nem gondolni; es wird dir nicht so — ! azt el nem viszed! die Gelegenheit — lassen, az alkalmat elmulasztani v. elszalasztani; das geht noch so hin, még az ürhető.
Hingehören, k. oda v. hozzá tartozik, oda való.
Hingehörig, mn. oda v. hozzá tartozó, odavaló.
Hingefangen, k. oda ér; oda érkezik, jut.
Hingerathen, k. rh. oda jut.
Hingießen, cs. rh. oda önt, tölt.
Hingreifen, k. rh. oda v. hozzá nyúl, tapint.
Hinguden, l. Hinführen.
Hingehen, cs. oda van; er hat schon seine Jahre hin, már lejártak (el-

multak) évei; wie weit haben wir noch an die Stadt hin? mennyire van még ide a' város?
Hinhängen, cs. oda akaszt, fűggeszt; etwas — lassen, valamivel nem gondolni.
Hinhalten, cs. rh. oda v. hozzá tart; mit leerer Hoffnung —, hitegetni.
Hinhelfen, cs. oda férczol, oda kapsol.
Hinhelfen, cs. rh. oda segít; einem —, valakit oda segíteni; sich kümmerlich —, éldegélni, tengődni, tengeni.
Hinhören, cs. oda bosszor-kányoz, büvöl.
Hinhofen, k. és vh. oda guggol.
Hinhofen, cs. oda visz; oda hi; oda vezet.
Hinhören, k. oda hallgat, figyelmez.
Hinhörchen, k. oda hallgatdózik.
Hinjagen, cs. és k. oda üz, kergat, hajt; oda vágat, nyargal, száguld.
Hinjahren, cs. és k. oda süpör; oda fordít; oda fordúl.
Hinjken, k. sántikál, biczeg, sántít.
Hinjend, mn. sánta, sántító, sántikáló, biczegő.
Hinjnen, k. oda térdel, hozzá térdepel.
Hinjommen, k. rh. oda jő; oda megy, oda ér.
Hinjinnen, k. rh. oda jöhet, oda mohot.
Hinjrieden, k. rh. oda mász.
Hinjriegen, cs. oda kap, oda ragad.
Hinjriepeln, cs. oda firkáti; oda karczol.

- Hínkunft, die; oda jövőés, jövetel; oda érés, érkezés.
- Hínkuchen, k. oda nevet.
- Hínlangen, cs. és k. nyujt; nyúlik; elég; és langt nicht hin, nem elég.
- Hínlanglich, mn. és ih. elegendő; elegendőleg, eléggé.
- Hínlanglichteit, die; elegendőség, elégség.
- Hínlassen, cs. rh. oda bocsát, ereszt.
- Hínläsig, mn. és ih. rest. túnya, lomha; resten, túnyán, lomhán.
- Hínlichkeit, die; restség, túnyaság, lomhaság.
- Hínlaufen, k. rh. oda szalad, fut.
- Hínleben, k. ól (gondtalanul).
- Hínlegen, cs. oda tesz, félre tesz. —, vh. lesekazik, oda fekszik.
- Hínlehnen, cs. oda támaszt, hozzá állít. —, vh. hozzá támaszkodik.
- Hínleihen, cs. rh. elkölesönöz, kölesön oda ad.
- Hínleiten, cs. oda vezet.
- Hínleuten, cs. oda térít, vezet.
- Hínlichten, k. oda süt, világít, világol.
- Hínlefern, l. Hlefern.
- Hínmachen, cs. oda v. hozzá csinál. —, vh. oda megy.
- Hínmelden, cs. oda üzen.
- Hínmengen, k. rh. oda vágy, kívánczik.
- Hínmüssen, k. rh. oda kénytotik, kényszerítetik; ich muß hin, nekem oda kell mennem.
- Hínnehmen, cs. rh. oda v. hozzá vesz; elvesz.
- Hínnehmen, k. oda hajlik.
- Hinnen, ih. itt; von —, innen; von — gehen, reisen, elmenni, eldézni; meghalni, kimúlni.
- Hínpassen, k. oda v. hozzá illik.
- Hínraffen, cs. elragad.
- Hínrauschen, k. elcsörög, elcsörtet.
- Hínrechnen, cs. oda v. hozzá számít, számol, tud.
- Hínreufen, cs. oda nyujt, ölt.
- Hínreuben, k. oda v. hozzá bezél.
- Hínreihen, cs. oda nyujt, oda ad. —, k. elég, elegendő; oda ér, előr, oda nyúlik; képes; ich reihe nicht hin, nem vagyok képes; és reicht nicht hin, nem elég.
- Hínreihend, mn. elég, elegendő.
- Hínreise, die; oda utazás; während meiner —, oda útatomban.
- Hínreisen, k. oda utazik.
- Hínreisen, cs. rh. oda ragad, magához ragad; sich — lassen, magát elragadtatni engedni.
- Hínreiten, k. rh. oda lovagol, oda száguld.
- Hínrichten, cs. oda intéz; oda igazít, oda irányoz; elveszt, kivégez; tenkre tesz, megrou.
- Hínrichtung, die; oda intézés, oda irányzás; vesztés, kivégzés; tenkrotól.
- Hínrichten, k. rh. oda szagol.
- Hínrollen, cs. oda teker, oda tekerít.
- Hínrollen, cs. és k. oda mezdít, tol, taaszt; oda farol, közelet.
- Hínrufen, k. oda üzen.
- Hínrufen, cs. oda rendel, parancsol; oda visz, szállít.
- Hínrschaffung, die; oda rendelés; oda vitel, oda szállítás.
- Hínrschalten, k. oda hangzik, zeng; elhangzik.
- Hínrschauen, l. Hínsehen.
- Hínrschreiben, k. rh. elvállik, meghal, kimúlik.
- Hínrschneiden, k. rh. oda süt, világlik.
- Hínrschicken, cs. odaküld.
- Hínrschickung, die; oda küldés.
- Hínrschieben, cs. rh. oda tol, csúsztat.
- Hínrschiefen, k. oda landikál, sandít.
- Hínrschießen, k. rh. oda rohan, beront, botör. —, cs. rh. oda lö.
- Hínrschiffen, k. oda hajóz.
- Hínrschlagen, cs. rh. oda v. hozzá üt.
- Hínrschleichen, k. és vh. rh. ellopózik, elsompolyog.
- Hínrschleppen, Hínrschleppen, k. oda hurcol.
- Hínrschleudern, cs. oda vág, oda sujt; elsujt.
- Hínrschlüpfen, k. oda csúsz; elauhan, elsurrau.
- Hínrschmeißen, cs. rh. hajít, vet.
- Hínrschmeißen, k. r. és rh. elolvad; összeolvad, elfogy.
- Hínrschmierern, cs. oda v. hozzá dörzsöl; oda mázol.
- Hínrschreiben, cs. rh. oda ír; tölír.
- Hínrschütten, cs. oda tölt, önt.
- Hínrschwimmen, k. rh. oda úsz.
- Hínrschwinden, k. rh. elenyézik; elfogy, elsovad.
- Hínrsiegeln, k. oda vitorláz.
- Hínrsiehen, k. rh. oda nő; tekint.

Hínfehen, k. oda vágy, sovárog.	— drein, — her, után, nyomába.	Hinterhaupt, das; nyakszirt.
Hínfenden, cs. rh. oda küld.	Hinter, mn. hátulsó.	Hinterhaus, das; ház' háttalja; hátulsó ház.
Hínfehen, cs. oda tesz. —, vh. oda ül.	Hinteradse, die; hátulsó tengely.	Hinterhof, der; hátulsó udvar; udvar' háttalja.
Hínfehen, k. rh. oda van, elveszve van.	Hinterbade, die; far, alfel.	Hinterkammer, die; hátulsó kamara.
Hínfiht, die; tekintet.	Hinterbein, das; hátulsó láb.	Hinterkeule, die; hátulsó ezimer.
Hínfinfen, k. rh. összerogy; oda rogy.	Hinterbleiben, k. rh. hátra marad.	Hinterlage, die; letétemény.
Hínsprenge, cs. oda ugrat, nyargal.	Hinterbringen, cs. rh. hírrül hoz v. visz.	Hinterlassen, cs. rh. hátra hagy; maga után hagy; meghagy, megparancsol.
Hínspringen, k. rh. oda ugrat, szökik.	Hinterbringung, die; hírrüladás.	Hinterlassung, die; hátrahagyás.
Hínstellen, cs. oda tesz, állít, támaszt. —, vh. oda áll.	Hinterbug, der; horgasjn.	Hinterlauf, der; hátulsó láb.
Hínsterben, k. rh. elhal, kimálik.	Hintere, der; alfel, segg.	Hinterleder, Hinterquartier, das; sarkbőr, (a' czipőn).
Hínstreben, k. oda törekszik.	Hinterfährte, die; hátulsó lábnyom.	Hinterlegen, cs. hátra tesz; letesz.
Hínstreden, cs. oda nyujt; zu Boden —, földhöz vágni, földre teríteni. —, vh. leheveredik, elyujtódzik.	Hinterfänge, die; hátulsó lohogó v. zászló.	Hinterlegung, die; letétemény.
Hínstreuen, cs. oda hint, szór.	Hinterfüß, der; hátulsó láb.	Hinterlist, die; álnokság, ravaszság, csal.
Hínströmen, k. oda toldúl, öszönik.	Hintergang, der; rászédés.	Hinterlisten, l. Hintergehen.
Hínstrizen, k. oda rohan; összerogy.	Hintergebäude, das; hátulsó épület; épület' háttalja.	Hinterlistig, mn. és ih. álnok, ravasz; álnokul, ravaszul.
Hínstuden, cs. oda múzol.	Hintergehen, cs. rh. rászéd, megcsal. —, k. rh. hátra megy.	Hintermann, der; végember, zárember; következő személy (a' játékban).
Híntran, ih. utól, hátul.	Hintergehung, die; rászédés.	Hintermaß, der; tat-árboez.
Híntransehen, cs. elmellőz; hátra tesz.	Hinterglied, der; hátulsó tag; hátulsó íz, második rész.	Hinterpforte, die; hátulsó talp.
Híntransehung, die; elmellőzés.	Hintergrund, der; hátfél; hátrész.	Hinterred, das; hátulsó kerék.
Híntran, ih. hátul; von —, háttulról; — an, utól, hátul; — drein, mindjárt utána, háta mögött; — nach, végre, utójjára.	Hinterhaar, das; tarkóhaj.	Hinterredés, ih. vissza, hátra; hátul, háttulról.
Híntran, ej. meggett, háta meggett, túl; megó, háta megó; — sich sehen, hátra nézni; — einander, egymás után.	Hinterhalt, der; les, les hely; tartaléksereg; in den — lassen, leseresalni; einen — haben, pártfogásának lenni; im — e liegen, lesben állani.	Hinterred, der; zsellér.
Híntran, ih. hátra, hátul;	Hinterhalten, cs. rh. visszatart, visszatartóztat; elrejt, eltitol.	Hinterred, der; számondás, sirtétel.
	Hinterhand, die; közepköz.	Hinterred, der; hátulsó ülés.
		Hinterred, die; hátulsó szoba.
		Hinterred, der; hátulsó rész; far.

Sinterthür, dis; hátulso ajtó.
 Sintertreffen, daş; hátvéd.
 Sintertreiben, cs. rh. hátráltat, gátol, akadályoz, elhárít.
 Sintertreibung, die; hátráltatás, gátlás, akadályozás.
 Sinterverdeck, daş; tatfödél.
 Sinterviertel, daş; hátulso negyed, hátulso czimer.
 Sinterwagen, der; hátröss (kocsiban).
 Sinterwärts, ih. hátra, vissza, hátra felé.
 Siuthun, cs. rh. oda tesz, el-, le-, félra tesz.
 Sintragen, cs. rh. oda visz, hord.
 Sintreffen, k. rh. oda talál; rá akad.
 Sintreiben, cs. rh. oda üz, bajt, kergét.
 Sintreten, k. rh. oda lép, hozzá járul.
 Sintritt, der; odalépés, hozzájárulás; halál, kimulás.
 Sintsch, der, Sintschkrant, daş; keserűdes caucosor.
 Siüber, ih. át, átal, túl.
 Siüberarbeiten, vh. áthat, átvorgódik, áthatol.
 Siüberfallen, k. rh. át-esik, áthull.
 Siüberfliegen, k. rh. át-száll, átröpül.
 Siüberfliehen, k. rh. át-azózik, átfut.
 Siüberfließen, k. rh. átfoly.
 Siüberführen, cs. rh. át-visz (kocsin st.); átvezel.
 Siübergeben, cs. rh. átad, átnyújt.
 Siübergeben, cs. rh. át-önt, áttölt.
 Siüberhalten, k. rh. át-tart.

Siüberheben, cs. rh. át-emel.
 Siüberhelfen, cs. rh. át-egít.
 Siüberhagen, cs. átüz, áthajt, átkerget. —, k. átnyargal, átszáguld.
 Siüberhehen, cs. átsöpör; átfordít, áttérít.
 Siüberheffen, k. átmász, átkapaszkodik.
 Siüberheffen, cs. rh. át-boesát, átenged, átereszt.
 Siüberheffen, k. rh. átfut, átszalad.
 Siüberlegen, cs. áttesz.
 Siüberlegen, cs. átnyújt.
 Siüberreiten, k. rh. átlavagol.
 Siüberrichten, cs. átigazít.
 Siüberreichen, cs. átmozdít, átszoltat. —, k. átmozdul, átfarol.
 Siüberrufen, cs. rh. áthí.
 Siübersehen, cs. átúzen.
 Siüberschaffen, cs. átvisz, átszállít, áthord.
 Siüberschicken, cs. átküld.
 Siüberschieben, cs. rh. áttol, átcusztat.
 Siüberschiffen, k. áthajóz.
 Siüberschlummern, k. át-azanderül, átszanderedik.
 Siüberschreiben, k. rh. átkiált.
 Siüberschiffen, cs. átönt, áttölt.
 Siübersegen, k. átvitorláz.
 Siübersehen, k. rh. átlát, átnéz.
 Siübersenden, cs. rh. átküld.
 Siübersehen, cs. és k. áttesz; átkel.
 Siüberspringen, k. rh. át-ugrik; átszökik.
 Siübersteigen, k. rh. áthág.
 Siübertragen, cs. rh. át-visz, áthord.

Siübertreiben, cs. rh. áthajt, átkerget, átüz.
 Siüberwachsen, k. rh. átnő.
 Siüberwachsen, cs. áthen-gerit, átgördít.
 Siüberwandern, k. át-vándorol.
 Siüberwehen, cs. és k. átfú.
 Siüberweisen, cs. rh. át-igazít, átutastit.
 Siüberwenden, cs. rh. átfordít.
 Siüberwerfen, cs. rh. áthajt, átvét.
 Siüberzählen, cs. átszámol, átolvas.
 Siüberziehen, cs. és k. rh. áthúz, átvon; átköltözik.
 Siunum, l. Herum.
 Sin und her, ih. ide oda, imide amoda, ide's tova.
 Siunter, ih. le, alá, lefelé; — bringen, — fah-
 ren, st. l. Siabbringen, Siabfahren st.
 Siunweg, der; menés, oda-
 menés, odamenetel.
 Siunweg, isz. el! tova! o-
 dább! takarodj! geh —!
 hordd el magad!
 Siunwehen, cs. oda fú.
 Siunweisen, cs. rh. oda iga-
 zít. útha igazít.
 Siunweifen, k. elhervad, el-
 kökkad.
 Siunwenden, cs. rh. oda for-
 dít. —, vh. rh. oda v.
 arra fordúl; hozzá folya-
 modik.
 Siunwerfen, cs. rh. oda ha-
 jít, vet.
 Siunwieder, Siunwiderum, l.
 Wieder.
 Siunwurf, der; odahajítás,
 vetés.
 Siunzahlen, cs. oda szám-
 lál, számít. tud. hetud.
 Siunziehen, cs. és k. rh.

oda híz, von; oda költözik.	Hinzurechnen, cs. hozzá számol, számít, tud.	Hirntaube, das; egykér.
Hinzufügen, k. odaczeloz, irányoz.	Hinzureiten, k. rh. hozzá lovasgol.	Hirntrost, l. Kugentrost.
Hinzu, ih. hozzá, oda.	Hinzurubeln, k. hozzá evsz.	Hirntuche, die; agytanítmány.
Hinzubauen, cs. hozzá épít.	Hinzuschaffen, cs. hozzá szállít, takarít.	Hirntein, das; agyacs, kis agy.
Hinzubefen, cs. rh. hozzá gondol.	Hinzuschiffen, k. hozzá hajóz.	Hirntes, mn. agyatlan, ostoba.
Hinzubichten, cs. hozzá költ, told.	Hinzuschleichen, k. rh. oda lopakodik. hozzá lopózik.	Hirntosigkeit, die; agyatlanság, ostobaaság.
Hinzudrängen, vh. hozzá tolakodik.	Hinzuschwimmen, k. rh. oda v. hozzá úsz.	Hirntrost, das; agynak velős állománya.
Hinzudringen, k. rh. hozzá hat, tolakodik.	Hinzuspringen, k. hozzá ugrat.	Hirntschädel, der, Hirnschale, die; koponya.
Hinzudrücken, cs. hozzá nyom, szorít.	Hinzuspringen, k. rh. hozzá ugrik, szökik.	Hirntschädelhaut, die; koponyahártya.
Hinzusehen, k. oda v. hozzá néz.	Hinzutreten, k. rh. hozzá lép.	Hirntschädelbeinhaut, das; koponyacsontból.
Hinzustellen, cs. hozzá foltoz.	Hinzuwachsen, k. rh. hozzá nő.	Hirntschnecke, l. Nasenschnecke.
Hinzustiegen, k. rh. hozzá száll, röpül.	Hinzuwählen, cs. hozzá hongerit, gördít.	Hirntschneckenpalt, der; koponyarepodés, koponyahasadás.
Hinzustießen, k. rh. oda v. hozzá foly.	Hinzuwerten, cs. rh. hozzá hajít, vet.	Hirntschnecke, die; agynak kerges teste.
Hinzustülpen, cs. hozzá tesz, illeszt, ereszt.	Hinzuzählen, cs. hozzá számol, olvas.	Hirnwunde, die; agyseb.
Hinzustützen, cs. hozzá támaszt, (kocsin st.); hozzá vezet.	Hinzuziehen, cs. és k. rh. oda híz, hozzá von; oda költözik, hozzá huzcolkodik.	Hirnwurft, die; agyas kolbász.
Hinzutag, der; oda takarodás, menetel.	Hirz, der; Jah, (hónv).	Hirnwurth, die; agydüh.
Hinzugehen, k. rh. hozzá v. oda megy.	Hirzbock, die; gyászhir.	Hirnwürst, mn. agydühös.
Hinzugehen, k. oda v. hozzá tartozik.	Hirzbock, die; surló, kis kacsza, kaczor; molnárkalács.	Hirzsch, der; szarvas.
Hinzuhalten, cs. és k. oda tart, neki tart.	Hirzbock, der; molnárkalácsütő.	Hirzschbock, der; szarvasbika, himszarvas; argali kecske.
Hinzuhängen, cs. és k. oda füz, hozzá kergot, hajt; oda nyargal.	Hirzbock, der; molnárkalácsütő.	Hirzschbrunn, die; szarvasfokodás; szomtelon szömöreség.
Hinzufommen, k. rh. hozzá jö.	Hirzbock, das; molnárkalácsvas.	Hirzschbrunn, die; szarvaszegy.
Hinzufrieden, k. rh. hozzá máss.	Hirzbock, der; fűszeres bor.	Hirzschborn, der; varjútövis benge, eblövés.
Hinzufassen, cs. rh. hozzá ereszt, hocsát, onged.	Hirn, das; agy, agyvelő.	Hirzschbrunn, die; szarvasnyom; szarvascsapás.
Hinzufetzen, cs. hozzá v. oda veszt.	Hirnböhrer, der; agyluró.	Hirzschfünger, der; vadászlelő, szarvasgyilok.
Hinzufügen, cs. hozzá csal.	Hirnentzündung, die; agylob, aggyúladás.	Hirzschfarbe, die; szarvaszín.
Hinzunehmen, k. közeledik, közelget, (hoz, hez).	Hirngespinnst, das; agyrém, agyváz.	Hirzschfarben, Hirzschfarbig, mn. szarvasfej.
	Hirngrübe, die; csicsörke; közösűges fakúsz.	Hirzschfelle, die; szarvasvadászati idő.
		Hirzschhörn, das; szarvashör.

Hirshagefete, die; szarvas-tülök-kocsonya.

Hirshagan, das; szarvasbáló.

Hirshagericht, mn. szarvas-vadász, nagyvadász.

Hirshageschreh, die; szarvas-bögs.

Hirshageweih, das; szarvas-tülök.

Hirshagühel, das; kender-pakócza, passzkonca.

Hirshagnar, das; szarvaször.

Hirshals, der; szarvasnyak; szarvasnyakú ló.

Hirshant, die; szarvasbőr.

Hirshheil, das; szarvas-emreke, (növény).

Hirshoden, der; szarvas-tök, szarvashere.

Hirshofelder, Hirshofher, der; fürtös bodza; kányabangita.

Hirshorn, das; szarvas-szarv.

Hirshorngeiß, szarvaszarulél.

Hirshornsalz, das; szarvas-szarusó.

Hirshagd, die; szarvasvadászat.

Hirshäfer, Hirshäferet, der; szarvasbogár.

Hirshals, das; szarvasborju.

Hirshameel, das; lakmateve.

Hirshaffen, der; szarvas-ketrecz.

Hirshabe, die, l. Hirshluch.

Hirshauke, die; szarvas-czomb.

Hirshlane, die; szarvas-köröm.

Hirshlee, der, l. Hirshgühel.

Hirshloch, der; pettegetőt galna, tüdőfű.

Hirsholben, der; szarvasbuga.

Hirshopf, der; szarvasfej.

Hirshkrankheit, die; szarvasdermenet.

Hirshuh, die; szarvas-tében, gimzarvas.

Hirshlager, das; szarvasalom, szarvasfekvés.

Hirshlauf, der; szarvasaláb.

Hirshleber, das; szarvasbőr.

Hirshleder, mn. szarvasbőr, szarvasbőrből való.

Hirshluch, der; szarvasvadászó hiúz.

Hirshmaugold, l. Hirshfehl.

Hirshpaffete, die; szarvaspástétom.

Hirshruf, der; szarvascsalogató.

Hirshruthe, die; szarvascsök.

Hirshschale, Hirshschale, die; szarvasköröm, szarvaspala.

Hirshwaden, Hirshschwanz, der; szarvasfark.

Hirshschwamm, der; poroközepü pöfeteg, szarvasgomba; szemtelen szörmöresög.

Hirshschweiß, der; szarvasvér.

Hirshsprung, der; szarvas-talp.

Hirshstrüffel, l. Hirshschwamm.

Hirshsträne, die, Hirshbisam, der; szarvasköny, szarvaspézma.

Hirshwildpret, das; szarvasvad.

Hirshwurj, die; szarvas-emreke; kesely dorczlo; szulesovelü bordamag.

Hirshzige, die; argali kecske.

Hirshzimmer, das; szarvasasztal.

Hirshjunge, die; szarvasnyelv; szarvasnyelvű bordalap.

Hirse, der és die; köles; köleskása, sárgakása.

Hirsenbren, der; kása, kölespép.

Hirsenfürmig, mn. kölesed.

Hirsenvogel, das; kölesmohar.

Hirsenforn, das; köles-szem, kölesmag; pör, pörösmenet.

Hirsenader, der; kölesföld.

Hirsenbrühe, die; kölesmrigy.

Hirsenfieber, das; pörsláz.

Hirsenvogel, l. Grünfink.

Hirt, der; pásztor; őrző; lelki pásztor.

Hirtenamnt, das; lelki pásztori hivatal.

Hirtenbrief, der; pásztori levél.

Hirtenflöte, die; pásztorcip, furolya.

Hirtengebicht, das; pásztori költemény.

Hirtengespröch, das; pásztori beszéd.

Hirtengott, der; pásztorok' istene, pásztoristen.

Hirtenhäft, Hirtenmäßig, mn. és ih. pásztori, pásztoros; pásztorilag, pásztorosan.

Hirtenhaus, das; pásztorház.

Hirtenhoru, das; kürt, pásztorokürt.

Hirtenhund, der; pásztoréb, nyájeb.

Hirtenhülte, die; pásztorokunyhó.

Hirtenjunge, der; bojtár.

Hirtenlager, das; pásztor-tanya.

Hirtentöbren, das; pásztori élet.	Hol! Hoho! ih. hó! hohó!	Hohauschneidh, mu. nagytekintetű.
Hirtentled, das; pásztorlal.	Hobel, der; gyalu.	Hohbegeßt, mn. nagylehetőségű, tehetős
Hirtentlohn, der; pásztorbér.	Hobelbant, die; gyalupad, gyaluszék.	Hohbeglüht, mn. igen szerencsés.
Hirtentloß, mn. uratlan; bitang.	Hobelbinde, die; gyalupólya, tizennyoczfejú pólya.	Hohbeinig, mn. hórihorgas, hosszalábu.
Hirtentmädchen, das; pásztorleány.	Hobelreife, das; gyaluvas.	Hohbelobt, mn. nagydiésértű, igen érdemes.
Hirtentpiel, das; pásztorjáték.	Hobelst, cs. gyalul.	Hohberühmt, mn. nagyhírű, híres, nevezetes.
Hirtentstab, der; pásztorbot; páspökpálca.	Hobelfran, der; gyaluforgács.	Hohbetagt, mn. idős, koros.
Hirtentstabe, die; pásztor-tarisznya; pásztorlarsóka, pariszény.	Hoboe, die; fennkürt, hoboa.	Hohbetrant, mu. nagybizodalmu.
Hirtinn, die; pásztorud.	Hoboist, der; fennkürtös, hoboás.	Hohbetrübt, mn. elzomorodott.
Hirtenvolk, das; pásztor nép.	Hoh, mn. magas; nagy; termetes; emelkedett; 20 Fuß —, húsz lábnyi magas; auf der hohen See, a' sik tengeren; es ist schon hoher Tag, már jól fenn van a' nap; das Clavier steht zu —, ist zu — gestimmt, a' zongora nagyon magasra van hangolva; aus einem hohen Tone sprechen, fennem beszólni; ein hoher Alter, nagy kor; ein hoher Fest, nagy ünnep; ein hoher Spiel, nagy játék; sehr — zu stehen kommen, sokba kerülni; die hohe Schule, egyetem, főiskola; eine hohe Farbe, eleven szín; eine hohe Person, főszemély; es ist hohe Zeit, ideje, ideje már; — und theuer schenken, mindenre esküdni.	Hohblau, mu. elevenkék, azurkék.
Hissen, cs. felhúz, föltekér.		Hohbootsmann, der; főhajós.
Hißfischen, das; történetke.		Hohbrühtig, mu. domború mellű; kevély.
Historie, die; történet, historia.		Hohdeutsch, mn. felső németországi.
Historienmahler, der; történetfestő.		Hohdeutschmeister, der; német vitézrend főmestere.
Historisch, mn. és ih. történeti, historiai; történetkép, históriai módon.		Hohedel, Hohedelsbohren, mn. nemzeti, (czim).
Hißblase, Hißblatter, die; hőpórs, hőpörselet.		Hohehrtwürdig, mn. nagy tisztelendő, főtisztelendő.
Höhe, die; hő, hőség, melegség, forróság; heveség, heveskedés; in — gerathen, tűzbe jóni; in der ersten —, első hevőben.		Hoherschafaren, mn. nagytapasztalású, főtapasztalatu.
Högen, cs. melegit, hevít, tüzesít.		Hoherschrauet, mu. örömlépett, örvendő.
Hölig, mn. forró, heves, tüzes; indulatos, haragos; das hölige Fieber, forró láz; hölige Diarrhöe, hevítő italok; eine hölige Leber haben, iszükszónak lenni.	Hohachten, cs. nagyra becsül, sokra becsül, igen tisztel.	Hoherschucht, mn. nagyhölcseségű, mélyhelátású.
Hölpf, der; hirtelen, heveskedő.	Hohachtung, die; mély tisztel, nagyrabecsülés.	Hohniegend, mn. fennhőjzói, fellengő, lelkesedett.
Hömonat, der; hőhónap, (Julius és Augustus).	Hohachtungswell, mn. tisztellettjes.	Hohfürstlich, mn. hercegi; Ihr höchfürstliche Durchlaucht! főmoltóságú herceg!
	Hohachtig, mn. főnemesi, főnemes.	Hohgedacht, mn. nagyon tisztelt, mélytisztelotű.
	Hohaktar, der; nagytár.	Hohgebietend, mn. főhatalmu.
	Hohant, das; nagymisc.	

Hochgebeten, mn. nagyá- gos, méltóságos, (czím).	Hochgelehrter, mn. fölebb em- lített.	Hochgeehrt, mn. nagyon tisztelt, föltiszteltü.	Hochgelehrt, Hochgelehrt, mn. nagy tudományu, tu- dós.	Hochgefóbt, mn. nagy dicse- retü, magasztalt.	Hochgepriesen, mn. magaszt- alt.	Hochgericht, das; vesztő- hely.	Hochgeknnt, mn. feaugon- dolközúu.	Hochherzig, mn. és ih. nagy- szívü, nemeslelkü; nagy- szívüleg, nemeslelküleg.	Hochklingend, mn. magas- hangú; fennhangú.	Hochland, das; felsőld, hegyhát.	Hochländer, der; felsőldi, hegyháti.	Hochlicht, ih. igen nagyon erősen; sít — versündis- gen, nagy bünt követni el.	Hochloblich, mn. tekinté- tes, nagyjességü.	Hochmeister, der; főmester.	Hochmeisterthum, das; fő- mesteri tisztség, hivatal.	Hochmügend, mn. nagyba- talmu, föhatalmu.	Hochmuth, der; dagály, gög- g.	Hochmüthig, mn. és ih. gög- gös, dagályos; gögögősen, dagályosan.	Hochpreislich, mn. magaszt- alando, igen dicserondó.	Hochroth, mn. kiáltóvörös.	Hochschäbar, mn. nagyra- tartandó.	Hochschägen, cs. nagyra bo- cskí, sokra tart.	Hochschäunq, die; nagyra becsüld.	Hochschonellig, mn. magas- száru.	Hochschuffterig, mn. magas- vállu.	Hochschwanger, mn. várandós.	Hochseelig, mn. elnyugodott, istenben boldogult.	Hoch, mn. legmagasabb; legföbbs, legnagyobb, leg- elökelöbbs; végső; im — n Grade, a' legmagasabb fokban. — ih. igen, na- gyon, kitünőleg.	Hochstammig, mn. szálas.	Hochsteus, ih. legfölebb.	Hochstift, das; püspökség.	Hochstrebend, mn. magasra- törekvő, nagyra törő.	Hochthronend, mn. magas- székü, szóditó ülésü.	Hochtönend, mn. fennhangú, hangos.	Hochtrabend, mn. fenahágó, lébszedő (ló); pöfeszke- dő, dagályos. — ih. pöfeszkezőleg, dagályosan.	Hochverdient, mn. nagyór- demü; er hat sít — um mih gemacht, nagyok ér- demei irántam.	Hochverath, der; fölsöglántás.	Hochverwüther, der; fölsög- hántó.	Hochwald, der; szálas erdő.	Hochwarte, die; bórözörtü; bórözör.	Hochweg, der; csináltút, országút.	Hochweise, mn. igen bölcs, igen okos.	Hochwild, das; nagy vad.	Hochwuchedel, mn. tekinté- tes, (czím).	Hochwuchgeboren, mn. tekin- tetes, (czím).	Hochwürdig, mn. igen tiszt- teletes, igen tisztelendő, föltisztelendő.	Hochwürdige, das; oltári szentség.	Hochwürdigst, íb. igaztiszt- telendőleg, föltisztelen- dőleg.	Hochzeit, die; menyekző, lakodalom, nász; házasa- ság; — machen, házasodni.	Hochzeitbett, l. Brautbett.	Hochzeitbitter, der; vőfél.	Hochzeitbrief, der; nászlevél.	Hochzeiter, der; vőlogóny.	Hochzeiterinn, die; meny- asszony.	Hochzeitfest, das; nász, la- kodalmi ünnepe.	Hochzeitgaß, der; lakodalmas, nászvendég.	Hochzeitgäste, t. násznép.	Hochzeitgedicht, das; lako- dalmi vers, nászvers.	Hochzeitgeschenk, das; me- nyekzői ajándék.	Hochzeitgott, der; nászisten.	Hochzeithaus, das; menyek- zői ház, nászház.	Hochzeitkleid, das; lakodal- mi v. menyekzői ruha.	Hochzeitleute, t. násznép.	Hochzeitmutter, die; öröm- anya.	Hochzeitvater, der; örömapa.	Hochze, die; kepe, kereszt, csomó; hát.	Hochze, cs. kepez; nya- lába köt; hátton cipöl, hátton visz. — k. há- ton ül; guggol; vesztö- gel, hever.	Hochzer, der; púp, hoporj; hütyök.	Hochzerig, mn. püpos, ho- porjas; hütykös.	Hode, die; tők, hero; die — n auschnelden, kiho- rólni.	Hodenbruch, der; töksérv, horcsérv.
---	--	---	--	--	-------------------------------------	------------------------------------	---------------------------------------	--	---	-------------------------------------	---	--	--	-----------------------------	---	--	-----------------------------------	---	---	----------------------------	---------------------------------------	--	--------------------------------------	--------------------------------------	---------------------------------------	------------------------------	---	---	--------------------------	---------------------------	----------------------------	---	---	---------------------------------------	---	---	--------------------------------	---------------------------------------	-----------------------------	--	---------------------------------------	--	--------------------------	--	---	--	---------------------------------------	---	---	-----------------------------	-----------------------------	--------------------------------	----------------------------	---------------------------------------	---	--	----------------------------	--	--	-------------------------------	---	---	----------------------------	-------------------------------------	------------------------------	--	---	---------------------------------------	---	---	--

Hodenjaß, der; borék, tök-zacskó.	Hoffnungsflos, mn. remény-higyott; kétségbeesett. —, ih. remény nélkül; kétségbeesve.	Hoffnecht, der; udvari szolga.
Hof, der; udvar; einem den — machen, valakinek udvarlani, tisztelkedni; valakinek kedvét keresni; valakinél kéjelkedni.	Hoffnungsvoll, mn. remény-teli, nagyreményű.	Hoffschloß, der; udvari szakszék.
Hofadvocat, der; udvari ügyvéd.	Hoffrautein, das; udvari kisasszony.	Hoffkriegsrath, der; udvari haditanács.
Hofagent, der; udvari ügyvivő, ügybízott.	Hoffreund, der; udvari barát; színlott barát.	Hoffkühe, die; udvari konyha.
Hofamt, das; udvari hivatal, tiszttség.	Hoffrennbschaft, die; udvari barátság; színlott barátság.	Hoffküchenamt, das; udvari konyhatiszttség.
Hofarzt, der; udvari orvos.	Hoffgebrauch, der; udvari szokás, szertartás.	Hoffküchenmeister, der; udvari konyhamester.
Hofbarbier, der; udvari borbély.	Hoffgericht, das; főtörvényszék; udvari törvényszék.	Hoffkunst, die; udvari viselkedés, udvari cselekvés.
Hofbeamter, der; udvari tiszt.	Hoffgesinde, das; udvari cselédség.	Hofflager, das; udvari lakhely.
Hofbediente, der; udvari ijas, szolga.	Hoffjunst, die; udvari kegy, pártfogás.	Hoffleben, das; udvari élet.
Hofbittler, Hofbittner, der; udvari bodnár.	Hoffgut, das; kamarajóság; fejdelem' birtoka.	Hofflehen, das; udvari hűbér.
Hofcapelle, die; udvari kápolna.	Hoffhalten, k. lakik, tartózkodik.	Hoffleute, t. udvari cselédség; udvari emberék.
Hofcavalier, der; udvarnok.	Hoffhaltung, die; udvartartás, udvari gazdaság; udvari cselédség.	Hoffmänn, mn. udvari, módos, művelt. —, ih. udvarilag, módosan, művelten.
Hofchen, das; udvarka, udvaroska.	Hoffherr, der; földesúr.	Hoffrichter, die; udvariság, módosság, műveltség, városiaság.
Hofdame, die; udvari dáma.	Hoffhund, der; udvari kutya.	Hoffring, der; udvaroncz.
Hofdiener, der; udvari költő.	Hoffnen, cs. csapodárkodik, hízog; szükségöt végzi.	Hofflivree, die; udvari cselédruha.
Hofdienst, der; udvari szolgálát.	Hoffneger, der; udvari vadász.	Hoffluft, die; udvari levegő, fejedelmi kegy.
Hoffart, die; pörgőg, nagy-ravágyás.	Hoffnegermeister, der; udvari vadászimester.	Hoffmanier, die; udvari modor.
Hoffartig, mn. és ih. gögös, nagyravágyó; gögösen, nagyravágyólag.	Hoffnide, der; udvari zsidó.	Hoffmann, der; udvari.
Hoffartige, der; gögös, nagyravágyó.	Hoffinnfer, der; udvari apród v. úrh.	Hoffmannisch, mn. és ih. udvaris; udvarilag.
Hoffen, cs. reményl, auf Gott —, istenben bízni; ich will nicht —, das ic., nem hiszem, hogy ic.	Hoffkammer, die; udvari kamara.	Hoffmarschall, der; udvari főtisztartó.
Hoffentlich, mn. és ih. hihető, remélhető; hihetőleg, remélhetőleg.	Hoffkammerath, der; udvar-kamarai tanácsos.	Hoffmäskig, mn. és ih. udvarszerű. —, ih. udvarszerűleg.
Hoffnung, die; remény; — machen, hitegetni; meine — sieht auf Gott, istenben bízom.	Hoffkantzler, die; udvari canoellaria.	Hoffmedicus, der; udvari orvos.
	Hoffkantzler, der; udvari canoellár.	Hoffmeister, der; udvarmester; novéló; majoros, geréb.
	Hoffkellere, die; udvari pinczes-cselédség; udvari pinczes-szolgálat.	Hoffmeisterer, die; majorház.
		Hoffmeisterlich, mn. novélói.
		Hoffmeistern, cs. novéló; lecczés.

Hofmeier, der; majoros, geréb.
 Hofnar, der; udvari hold.
 Hofner, der; egész tolkos, egész házhelyes.
 Hofplab, Hofraum, der; házhely.
 Hofprediger, der; udvari pap, házi káplán.
 Hofrath, der; udvari tanácsos.
 Hofrecht, der; udvari jog; jobbágyi jog; hűbértörvények gyűjteménye.
 Hofreithe, Hofstätte; die; házhely; udvarhely.
 Hofrichter, der; udvarbíró; tisztartó.
 Hofschreibler, der; udvari kincstárnok.
 Hofstranz, der; udvari hízegő.
 Hofstut, die; udvari szokás, udvari rend, udvari szer-tartás.
 Hofsprache, die; udvari nyelv; hízegő beszéd.
 Hofstaat, der; udvari pompa; udvari öltözet; udvarnép.
 Hoftag, der; robotnap; úr-azóki kihallgatás.
 Hofthor, das; udvarkapu.
 Hofthür, die; udvarajtó.
 Hoftrauer, die; udvari gyász.
 Hofzeitung, die; udvari újság.
 Höhe, die; magasság. fenn-ség; sich in die — richten, fölegyenesedni; in die — steigen, fölemelkedni.
 Hohheit, die; magasság; Pö-nigliche —, királyi fenység.
 Hohheitrecht, das; sejdalmi jog.
 Hohstied, das; ácsok' ó-noko.

Höhenmesser, der; magas-ságmérő.
 Höhenmessung, die; magas-ságmérés.
 Hohepriester, der; főpap, pápa.
 Hohepriesterlich, mn. főpapi, pápai.
 Hohepriestertum, das; fő-papság, pápaság.
 Höher, mn. magasabb; felsőbb; die höheren Wissens-schaften, felsőbb tudomá-nyok; die Höheren, a' több rangnak; höherer Ton, magasabb hang; höherer im Werthe, drágább.
 Hoh, mn. ürös, (leer, üres); odvas; vájt; homorú; — machen, kivájni, kifür-ni; ein — er Baum, fah, odvas fa, odvas fog; ein — er Weg, mély út; eine — e Stim-me, lompá hang, siket hang.
 Hohlater, die; ürösér.
 Hohlaugig, mn. becsélt-szemű.
 Hohlbädig, mn. hecsétké-pű, soványarozu.
 Hohlohrer, der; vájfuró.
 Hohle, die; ürösség; odú, odor; üreg.
 Höhle, die; odú, odor; üreg, barlang.
 Hohlrufen, das; vájósó.
 Höhlen, cs. váj, kiváj.
 Hohlrufen, der; ürösökély.
 Hohlrund, die; marok.
 Hohlring, der; ívott ho-ring.
 Hohlobel, der; völgyölő gyalu.

Hohlekehle, die; horony, aj; venus-csiga' saja.
 Hohllinge, die; vájt penge.
 Hohlmisel, der; völgyelő véső.
 Hohlschule, die; ürös v. üre-ges oszlop.
 Hohlschnabel, der; borsevő, (madár).
 Hohlspiegel, der; homorú tükör.
 Hohlund, — baum, der; bodzafa, borzafa; der spanische —, orgona lila, orgonafa, szelencze.
 Hohlundblütthe, die; bod-zavirág.
 Hohlundersüßtheilig, der; bodzavirágcszet.
 Hohlundersaft, der; bodzalé.
 Hohlunderschwamm, der; fü-les szitalap
 Höhlung, die; völgyelet, vajúlat.
 Hohweg, der, mély út; öblös út.
 Hohziegel, der; vájt cserep.
 Hoh, der; gúny; gúnyo-lás; szögyon, gyalázat, szögyongyalázat; einem — sprechen, valakit gúnyolni.
 Höhn, cs. gúnyol, ki-gúnyol; gyaláz, megszól.
 Höhnerei, die; gúnyolódás; gyalázat.
 Hohnaelächter, Hohnlächeln, das; gúnykaczaj.
 Höhnisch, mn. és ih. gúnyo-m; gyalázó; gúnyoló-lag; gyalázólag.
 Hohnlachen, Hohnlächeln, k. gúnyolva kaczag, gúny-kaczajt üt.
 Hohnlacher, der; gúnyka-czagó.
 Hohnecken, cs. gúnyolódva inoselkedik, ingerkedik.

- Höhnenfeten, die; gúnybosczaütás, gúnyincselgés, gúnyingerkedés.
 Hohnrede, die; gúnybeszéd.
 Hohnsprecher, der; gúnyolódó, megszédó.
 Hoho! isz. hohó!
 Höfe, Höfer, der; kofa; kis kalmár, tósér.
 Höfen, k. kofiskodik; tósérkedik.
 Höferen, die, Höfertram, der, Höferwaare, die; kofiskodás; tósérkedés.
 Hold, mn. deli; kegyes.
 Holde, der és die; kedves v. kegyese (valakinck).
 Holder, l. Hohlunder.
 Holdseelig, mn. és ih. nyájas; nyájasan.
 Holdseeligkeit, die; nyájasság.
 Hofen, es. hoz, elhoz; Utzem —, lélekzetet venni; einen tiefen Senfzer —, mélyot sohajtani; sich einen Schnupfen —, náthát kapni; hole dich der Teufel! vigyen ördög! vigyen a' manó!
 Hofter, die; tok, tartó; pisztolytok.
 Hofterkappe, die; tokfödél; pisztolytokfödél.
 Hoftermacher, m. tokgyártó.
 Hofsa! isz. hó!
 Hofland, das; Hollandia.
 Hofländer, der; hollandi.
 Hofländer, der; majorhazombérlő, tehénhasszonbórlő.
 Hofländeren, die; major.
 Hofländisch, mn. hollandi.
 Hölle, die; pokol, alvilág; kuozkó, sut, kuczik; die — auf Erden haben, földi pokolban élni.
 Hölleangst, die; pokolbeli aggodalom v. gyötrelés.
 Höllebrand, der; pokol-tűz; pokolpzdorja.
 Höllebraten, der; pokolra való.
 Höllebrut, die; pokolfaj.
 Höllefahrt, die; pokolra szállás, pokolba menetel.
 Höllefluch, der; pokolflolyam.
 Höllengott, der; pokolisten.
 Höllengöttinn, die; pokolistennő.
 Hölleheiß, mn. izzómelog.
 Höllehuud, der; pokol-örök.
 Höllepein, Höllequal, die; pokolkin.
 Höllerichter, der; pokolbíró.
 Höllesthund, der; pokolto-rok.
 Höllestein, der; pokolkő.
 Hölleth, mn. pokolbeli, rettenetes, iszonyú. —, ih. pokolilag.
 Holm, der; kapocsfa; hajóműhely; halom; sziget.
 Holper, der; rög, göröngy; domb.
 Holpericht, Holperig, mn. rögös, göröngyös, rázós, darabos, zökögös.
 Holunder, l. Hohlunder.
 Holunke, l. Halunke.
 Holz, das; fa; erdő; dieser Mensch ist wie ein Stilk —, olyan mint egy darab fa; ins — fahren, az erdőbe menni (kocsin, szekeren).
 Holzamt, das; erdőhivatal, erdőtisztóság.
 Holzappel, der; vadalma.
 Holzappelbaum, der; vadalmafa.
 Holzarbeiter, der; faműves.
 Holzartig, mn. faművi; fáséle, fás.
 Holzasse, die; fahamu.
 Holzast, der; fág.
 Holzart, die; fásajzo.
 Holzbaner, der; hátlás, hátlás v. faires paraszat.
 Holzbiene, die; faméh.
 Holzbock, das; fakép.
 Holzbinder, der; fakötöző.
 Holzbiere, die; vaczkor, vadvörte.
 Holzbirnenbaum, der; vaczkorfa, vadvörtefa.
 Holzbock, der; bak (fakőrészlőknel); vasmacska (tűzholyen); czinezinbogar; hegyesfarú; kullancs.
 Holzboden, der; lapadlás, fatermő föld.
 Holzbohrer, der; faszúró; faszurdancs; fűzpile, szűzpile.
 Holzbohd, Holzbohdel, das; nyalábsa, kötésfa.
 Holzbohd, das; sadarabka; liget, kis erdő.
 Holzbohd, der; fatolvaj.
 Holzbohdler, der; faesztergis, faesztergályos.
 Holzbohd, k. és es. faiz; fával bélel; fűt; fura máz (vadászoknál).
 Holzbohd, die; fásild.
 Holzbohd, mn. fa; fás; — ed Werkzeug, faesztök; ein Holzbohdner Mensch, fás, észökellen ember.
 Holzbohdler, das; fuvágás, fadóntógotás.
 Holzbohdler, die; farost, fakanaf.
 Holzbohdler, die; farostvesedés, farosthadás.
 Holzbohdler, die; fásáspoly, fáseszölő.
 Holzbohdler, die; fásúztatás, fás-azállítás.
 Holzbohdler, der; tutajos, talpúsztató.
 Holzbohdler, Holzbohdler, der; erdőkerülő.

Holzfrevel, der; fasérics, erdőrontás.
 Holzfröhe, die; erdei robot.
 Holzfuhrer, die; egy szekér v. kocsi sa; sahordás, savi-
 tel (kocsin st.).
 Holzgeräthe, l. s.ajövdelem.
 Holzgeld, das; fapénz, fahór.
 Holzgerichtigkeit, die; er-
 dőjog.
 Holzgericht, das; erdőür-
 vényaszék.
 Holzgeräth, das; erdei
 növény.
 Holzgräferen, die; erdei ka-
 szálás; erdei legelés; er-
 dei kaszálási jog; erdei
 legelési jog.
 Holzhafer, Holzhafer, der;
 fűvágó, fahasogató.
 Holzhäher, der; szajkó.
 Holzhandel, der; fakeres-
 kedés.
 Holzhändler, der; fakeres-
 kedő.
 Holzhaue, der; vágás (er-
 dőben).
 Holzhaue, der; erdei nyúl.
 Holzhaufen, Holzhauf, der;
 rakásfa.
 Holzhauf, der; saudvar.
 Holzhauf, mn. fű, kőrges;
 fűfű, fanemű.
 Holzhafer, der; faragó cso-
 rubüly.
 Holzhammer, die; sakomra.
 Holzhaferbaum, der; vad-
 caseronyesfa.
 Holzhafer, die; vadca-
 seronye.
 Holzhafer, die; faszón.
 Holzhauf, die; kopogó ter-
 mesz.
 Holzhafer, der; farakó.
 Holzhafer, die; erdei pa-
 coirta.
 Holzhafer, das; farak-
 hely.

Holzhafer, der; faszük-
 ség, fahiány.
 Holzhafer, der; faóros.
 Holzhafer, die; erdőmegye.
 Holzhafer, der; fávájár;
 fapiecez.
 Holzhafer, der; erdőn hiz-
 lalás, makkolás.
 Holzhafer, das; fapor.
 Holzhafer, das; famócsa,
 őlfamérés.
 Holzhafer, der; őlfaméro.
 Holzhafer, der; faszeg.
 Holzhafer, die; faizás.
 Holzhafer, der; fapincez.
 Holzhafer, die; faszám-
 adás.
 Holzhafer, der; famag.
 Holzhafer, das; hasábfű.
 Holzhafer, der; fávájár;
 fávájár; fávájár; er-
 dőréz.
 Holzhafer, der; sulyok;
 fahankó.
 Holzhafer, der; fávájár,
 fadóntó.
 Holzhafer, der; fametsző.
 Holzhafer, der; fametazás.
 Holzhafer, — fűpeny,
 der; faszín, fafészter.
 Holzhafer, der; ezűkó, fa-
 czipő.
 Holzhafermacher, der; ezűkós.
 Holzhafer, der; farakó.
 Holzhafer, der; forgács.
 Holzhafer, die; fukimé-
 lés, fagazdilkodás.
 Holzhafer, der; erdei
 veréb.
 Holzhafer, der; azálka,
 faszálka.
 Holzhafer, der; fatartó hely.
 Holzhafer, die; faizástatóhely;
 fapiecez.
 Holzhafer, die; vadgalamb.
 Holzhafer, die; fávájár.
 Holzhafer, die; fahordó,
 (oszkos).
 Holzhafer, der; fázózet.

Holzhafer, die; faizás.
 Holzhafer, der; fagond-
 viselő, fagazda.
 Holzhafer, die; faputor,
 faportéka.
 Holzhafer, der; erdőközi út.
 Holzhafer, die; vadmeggy.
 Holzhafer, die; erdőlegelő.
 Holzhafer, das; faportéka,
 famű.
 Holzhafer, die; fűrészbogár.
 Holzhafer, der; kopogó ter-
 mesz.
 Holzhafer, der; fatized,
 fadészma.
 Holzhafer, die; fahordás'
 ideje.
 Holzhafer, die; szentbeszéd,
 szentelmékedés.
 Holzhafer, der; méz; mit —
 befrachten, mézzel beken-
 ni; eitten — um den Bart
 schmieren, valaki' száján
 mézes madzagot húzni.
 Holzhafer, der; ezűkálma,
 mézalma.
 Holzhafer, mn. mézes,
 mézszemű.
 Holzhafer, der; méhészmedve.
 Holzhafer, der; méhész-
 gazda.
 Holzhafer, l. Holzhafer,
 gefäß.
 Holzhafer, die; gyűjtőméh.
 Holzhafer, die; méhkörté.
 Holzhafer, die; patikai
 méhű.
 Holzhafer, die; mézes ló
 v. mártalék.
 Holzhafer, die; mézszín.
 Holzhafer, Holzhafer, mn.
 mézszínű, mézsárga.
 Holzhafer, der; mézes lo-
 pony; mézes kenyér; ló-
 pón méz.
 Holzhafer, der; méstüteg.
 mézbőrvirág.
 Holzhafer, die; mézszedő
 villa.

Honiggefäß, das; mézedény; pilis, pót, ták, (fűvésztudományban).
 Honiggeruch, der; mézszag.
 Honiggeschmack, der; mézíz.
 Honiggeschwulst, die; mézdaganat.
 Honiggras, das; pelyhes csirok.
 Honigkuck, der, l. Honiggefäß.
 Honigkuehe, der; takarmányhaltacsím.
 Honigkuchen, der; mézes lepény; lépés méz.
 Honigmonat, der; mézgyűjtés hónap, pünkösöd havá.
 Honigpflaster, das; méztapasz.
 Honigreich, mn. bőmézü, mézdús.
 Honigsaft, der; méshedv.
 Honigsauger, der; virágmadár, (kolibri).
 Honigseibe, Honigwabe, Honigtafel, die; lép, sejtés méz.
 Honigseim, der; szinméz.
 Honigstein, der; mézkkő.
 Honigsüß, mn. mézédességű.
 Honigteig, der; mézkevész, mézes tészta.
 Honigthau, der; mésharmat.
 Honigtopf, der; mézfazék, mézes fazék.
 Honigtrank, der; mézes ital.
 Honigwasser, das; mézes víz.
 Honigwehnt, der; mézlezed, mézédözma.
 Honigweß, die; mézsejt.
 Honigwut, der; mézadó, mézám.
 Honorarium, das; tiszteltéj.
 Honoratioren, t. tiszteltrendiek.
 Hopfen, der; komló; da ist — und Was; verloren, hegdült arról szent David; an ihm ist — und Was; verloren, nem fog

rajta a' szó, javíthatlan erkölosii.
 Hopfenbau, der; komlótermesztés.
 Hopfenbäcker, der; komlósz, komlóráza.
 Hopfenfeld, das; komlóföld.
 Hopfengarten, der; komlóskert.
 Hopfengärtner, der; komlókertész.
 Hopfenkeimchen, das; komlósarjadék.
 Hopfenke, der; zörgő löhere; pej löhero.
 Hopfenkette, die; keserűlapu bojtorján.
 Hopfenraute, die; komlókaes.
 Hopfenranke, die; komlókaró, komlóród.
 Hopf, Hopf, isz. hop bop; hopaza.
 Hörbar, mn. és ih. hallható, hallhatóság.
 Horchen, k. hallgatódzik, fülel, hallgat; an der Thür —, ajtóu hallgatódzni.
 Horchen, das; hallgatódzás, fülelés.
 Horcher, der; hallgatódzó, fülelő, hallgató.
 Horchwintel, der; hallgatózugoly.
 Horde, die; csorda, sereg, gyülekezés; font sóvény; csorény.
 Hordenweise, ih. csordánként, seregenként.
 Hören, ca. hall; hallgat; fülel, figyelmez; man muß beide Theile —, mindkét rész hallgatásuk ki; er hört nicht auf meinen Rath, nem hallgat tanácsomra; er hört nicht wohl, nagyot hall; er hört schwer, nehezen hall; nicht das Geringste

—, egy esepet sem hallani; sich auf einem Instrumente — lassen, magát valamilyen hangszközön hallatni; haben Sie nichts Neues gehört? nem hallott kegyed semmi újat? das läßt sich —, bizony mondass valamit; es verging mir — und sehen, szemem szám elültött boly, csak elhülttem belo.
 Hörensagen, das; hallomás.
 Hörer, der; hallgató, halló; — der Medizin, orvoshallgató.
 Hörgeräth, der; hallgatóvéndég.
 Horizont, der; láthatár, latkor; das ist über seinen —, föl nem éri eszével.
 Horizontal, mn. vízirányos.
 Horizontalflache, die; vízirányos felület.
 Horizontallinie, die; vízirányos vonal.
 Horstke, die; veresgyűrűsömsa.
 Horn, das; szarv, szaru; tülök, kürt, tárogató; mit einem in ein — blasen, egy húron pendülni.
 Hornarbeiter, der; szaruműves.
 Hornartig, mn. szarunemű.
 Hornbaum, der; fejtér gyertyánfa.
 Hornbeise, die; szarucsáva.
 Hornbeizler, der; szaruműves.
 Hornbläser, der; kürtös, kürtölő.
 Hornblatt, das; locsagaz.
 Hornbley, das; sósvas élmag.
 Hornblende, die; szaru-

fény (ásványtudományban).	Hornsalbe , die ; patak-nős.	Hosebandsaum , der ; nadrágkorez ; gatyakorez.
Hörchen , das ; szarvcska , szarvcska ; szarvaska (zsemlye).	Hornschlange , die ; szarvas kígyó.	Hosenbund , Hosengürtel , Hosengürtel , der ; nadrágövedző , nadrágkorez.
Hornrose , die ; tülökszelelence.	Hornschnecke , die ; kürtcsiga.	Hosenschiefer , der ; nadrágszövet.
Hornschreier , Hornschrei , der ; szarvcszergályos.	Hornschütze , der ; kék szarvasbogár.	Hosenthalter , Hosenthalter , die , Hosenthalter , der , l. Hosenthalter .
Hornen , k. kürtöl.	Hornspäne , t. szarvforogács , szarv hulladék.	Hosenklappe , die ; ellenző , nadrágellenző.
Hörnen , cs. szarvval dő.	Hornstein , der ; szarukő ; tűzkő.	Hosentrapp , der ; nadrágszövet.
Hörneru , mn. szaru , szaruból való.	Hornung , der ; hajít' előhúya , februarius.	Hosentafel , mn. nadrágtalan.
Hornente , die ; közönszerfűs bagoly.	Hornungsbäume , die ; tavaszi tőzike.	Hosentafel , der ; nadrágtalan ; szentelen.
Hornfarbe , die ; szaruszín.	Hornvieh , das ; szarvasmarha.	Hosennestel , die ; nadrágkötő.
Hornfarben , mn. szaruszínű.	Hornwand , die ; lükrömház , pataház.	Hosensack , der ; nadrágszövet.
Hornfeile , die ; tülökrezselő , szarureszelő ; patareszelő , körömráspoly.	Hornwerk , das ; szarumű.	Hosenschlitz , der ; nadrághaszadék.
Hornfisch , Hornfisch , der ; hegyesorrú csuka.	Hornwangenstiel , der ; szarunyelvizom.	Hosenschwalle , die ; nadrágszal.
Hornförmig , mn. tülökded , szarudad.	Hörrohr , das ; hallcső.	Hosentafel , die ; nadrágszövet.
Hornhaut , die ; szarubártya.	Hörsaal , der ; hallóterem.	Hosenträger , der ; nadrágtartó.
Hornhautfistel , die ; szarusfoly.	Hörst , der és die ; bozót ; liget ; homokdomb.	Hospital , das ; kórház , ispotály.
Hornhautgeschwür , das ; szarusfekély.	Hörten , k. almaz , fészkel.	Hospitalmeister , = verwalter , der ; kórházi gondviselő , kórházgárda.
Hornhautstich , der ; szarubártyametszés.	Hort , der ; szirt , szikla ; menedék , menedékbély ; ótalom , gyámol , üdvösség.	Hospitalschiff , das ; kórházi hajó.
Hornhst , mn. szarvas.	Hörwerkzeuge , t. halló eszközök.	Hosie , die ; osty.
Hornig , mn. szarus , szarvas.	Hörsen , das ; pisztolynadrág , nadrágocska ; bőrdönke.	Hett , isz. hí , esett ; tüled ; eselő , esz ; er weiß nicht den — und hat , semmit az ég alatt nem tud.
Hornik , die ; lódarázs.	Hose , die ; nadrág ; hüdön ; sie hat die Hosen , aszazony' sejen a' süveg.	Hettentot , der ; hettentott.
Hornklee , die ; veregyűrrű szomsz.	Höfen , k. rakodik , gatyásodik (a' méh) ; gelyőste Tauben , gatyás galamb ; gelyőste Henne , gatyás tyúk.	Hete , die ; hinta.
Hornklee , die ; tülökrezpedék.	Hosenband , das ; nadrágkötő ; térdkötés , térdszorító.	Hüb , der ; emelés ; lódiinta ; einer Sache den — geben , valamely dolgot megldiintani.
Hornküstlig , mn. hszadtülkü ; repedtpatája.	Hosenbanderden , der ; térdkötőrend.	Hübel , der , Hübelchen , das ; halom , domb , tús ; púp , hoporj.
Hornkraut , das ; madárhúr.		Hübsch , mn. és ih. takaros.
Hornraspel , die ; szarusfoly.		
Hornrose , die ; aszperozsa.		

cainos, kedves; takarosan, csinosan, kedvesen.
 Hufeloh, die; hányt-vetett munka; hasztalan vesződés; kötődés.
 Hufeln, ca. elhány, összehány; hasztalan bajt okoz (valakinek); ingerkedik.
 Hufler, der; kontár, himpellér; kötődő.
 Huf, der; pata, koröm.
 Hufreißfing, der; patkolás; patkó.
 Hufe, die; telek, szántó-föld (mintegy 30. lánconyi v. holdnyi).
 Hufeisen, das; patkó, patkóvas.
 Hufenfrant, das; patkócsím.
 Hufengelb, das, Hufensteuer, die; földadó, telektized.
 Hufengut, das; telekjóság, földgazdaság.
 Hufgeschwür, das; patafekély.
 Hufhammer, der; patkoló kalapács.
 Hufhattich, der; szattyú.
 Hufnagel, der; patkószög.
 Hufner, der; földes gazda, telkes gazda.
 Hufndamer, der; palavájó, patatisztító.
 Hufstals, der; patkolás; lónyom; hajóvontató út; telok.
 Hufstmid, der; kovács, patkoló kovács.
 Hufstader, die; csipő.
 Hufstbein, das, csipőcsont.
 Hufste, die; csipő.
 Hufstenlahm, mn. csipejőre béna.
 Hufswang, der; palaszor.
 Hufswängig, mn. szorospatájú.
 Hufsel, der; domb. halom part; póp, hoporj; —

ab, — auf, parton fel, parton fel, partnak.
 Hügelhain, der; dombliget.
 Hügelicht, Hügelig, mn. és ih. dombos, partos, halmos; dombosau, laimosan.
 Hugonott, der; hugonotta.
 Hugo, der; hűgő, (űőv).
 Hühu, das; tyúk, tik.
 Hühuhen, das; csirke, csibe.
 Hühuerttig, mn. tyúkuomó, tikfőle.
 Hühuerauge, das; tyúkszem.
 Hühuerbiß, der; gyöngelűdhúr, tikhúr, pipelúr; hovező szagyan.
 Hühuerbraten, der; csirkesült, csibepecsenye.
 Hühuerbrühe, die; tyúklevés, tyúkhúsleves.
 Hühuerbrust, die; tyúkmell.
 Hühuerdarm, der; tyúkbél; csirizes madárhúr; piros tüközem.
 Hühuerbieß, der; tyúktolvaj; menyét; kánya.
 Hühueren, das; tyúktölés, tikpete, tikmony.
 Hühuerfeder, die; tyúktoll.
 Hühuerfleisch, das; tyúkhús.
 Hühuerfrau, die; tyúkárosnő.
 Hühuergarn, der; fogolyháló.
 Hühuergeschrey, das; kodácsolás.
 Hühuergeher, der, Hühuerweihe, die; csirkésző kánya v. héja.
 Hühuerhahn, der; kakas.
 Hühuerhandel, der; tyúkkoroskodás.
 Hühuerhändler, der; tyúklász, tyúkaros.
 Hühuerhaus, das. Hühuerfl., der; tyúkol, tyúketrecz.

Hühuerhof, der; tyúkadvar.
 Hühuerhund, der; foglyászob. foglyászokutya.
 Hühuerke, der; kakukfi.
 Hühuerkerb, der; tyúkkosár.
 Hühuerlaus, die; tyúktetű.
 Hühuerleder, das; luomkacskebőr (keztünek).
 Hühuermorft, der; tyúkváár.
 Hühuermilch, die; szárma, madártej.
 Hühuermist, der; tyúkganaj.
 Hühuernest, das; tyúkfészek.
 Hühuernes, l. Hühuergarn.
 Hühuernest, der; fogolyhívás; fogolysip.
 Hühuerschrött, der; fogolyszeret.
 Hühuerslange, die; kakasülő, tyúkülő.
 Hühuersneige, die; tyúkol; tyúklótra.
 Hühuerstroffer, der; tyúkhizláló.
 Hühuerszeptent, der; tyúktized, tyúkdézma.
 Hühuersint, der; tyúkadó.
 Hühuersucht, die; tyúknévelés; baromfiártás, baromfigazdaság.
 Hui, isz. rajta. ucczu, nosza; nosza rajta; in eja nem — egy pillantatlan.
 Huf, der; nyelocsap.
 Hufet, der; kerekhajó.
 Huld, die; kogy. nyájaság; einen mit — behandeln; valakivel kegyesen bánni.
 Huldgeheim, die; kegyistennő, kegyaszűz.
 Huldigen, k. hódol, hűsöget esküszik; sich — lassen, hódolást elfogadni.
 Huldigung, die; hódolás, hűségesküvés.
 Huldigungszeit, der; hódolási eskü.

Hundreich, mn. és ih. kegyeteli, kegyelmes; kegyesen, kegyelmesen.

Hülfe, die; segély, segítség, segéd, segedelem, gyámol, ótalom; einem — helfen, valakinek segédelmet nyújtani; zu — ! segedelem! segítség, segítség! ráterjesztés — , hírói végrehajtás.

Hülfförsung, die; segélynyújtás, segítés.

Hülffos, mn és ih. gyámoltalan, segélytelen; gyámoltalanul, segélytelenül.

Hülfflosigkeit, die; gyámoltalanság, segélytelenség.

Hülffreich, mn. segedelmes.

Hülffarmee, die; segédsereg, segéd-tábor.

Hülffbedürftig, mn. gyámoltalanságra szorult, szűkölködő.

Hülffbegriff, der; segéd-fogalom.

Hülffbuch, das; segédkönyv.

Hülffkasse, die; gyámoltó pénztár.

Hülffgeld, das; hírói végrehajtásért járó pénz.

Hülffgeldes, t. segédpénz.

Hülffheer, das; segédsereg.

Hülfflaut, der; magánhangzó.

Hülffmacht, die; szövetséges hatalom, segédhatalmasság.

Hülffmittel, das; segédszer, segédszerek, segély.

Hülffquelle, die; segédforrás, segédnyílás.

Hülffsteuer, die, l. Hülffgelde.

Hülfftruppen, Hülffvölter, t. segédsereg.

Hülffwissenschaft, die; segéd tudomány.

Hülffwort, das; segédige.

Hülffzahl, die; segédszám.

Hülfe, die; horiték, takaró; lepel; fűdél; gallér

(fűvésztudományban); die — und die Hülfe, hőcsége valaminck; ruha és ólalom.

Hülfen, cs. takar, borít, fűdéz, rejt; in etwas — , valamibe rejtteni, takarni.

Hülfe, die; hüvely, tok; polyva, toklász.

Hülffes, cs. meghüvelyez; hüvelyez, sejt (habot, borsót); hüvelyesedik; hüvelyét hullatja, kiporog.

Hülfffertig, Hülffst, mn. hüvelyes.

Hülfffrucht, die; ázalék, hüvelyes vetemény.

Hülffig, mn. hüvelyes, héjas.

Hum, isz. hüm.

Hummel, die; poszméh.

Hammen, k. hüngel, hümög; dong.

Hummer, der; tengori rák.

Humpe, die, Humen, der; kanosó, kanta.

Humpeln, l. Hinken.

Humpeln, k. kontárkodik, himpellérkedik.

Hund, der; kutya, eb; viele Hunde sind des Hefen Tod, sok lúd farkast győz; da liegt der — begraben, itt a' hőkkenő; sie vertrauen sich wie — und Nacht, mint kutya és macska vannak egymás közt; zwei Hunde an einem Knochen getragen sich selten, két eb meg nem bír egy kőszon; mit gewungenen Hunden ist nicht gut fagen, hittel áll azült eb nem fog nyulat.

Hündchen, das; kutyácska, ebcska.

Hundebeulen, das; obugulás.

Hundebett, Hundelager, das; kutyaszom; rossz ágy.

Hundebrad, das; ebkenyár.

Hundesehl, das; kutyahős.

Hundesehl, das; kutyaháj.

Hundehaus, das, Hundehütte, die, Hundeshall, der; kutyaház, kutyakunyhó.

Hundehunge, der; kutyapeczér; semmire való.

Hundeserl, der; semmire kellő, gaz.

Hundesoh, das; ebfécsék; rozsz lakás v. szoba.

Hundert, mn. száz, százan; zu — , százonként.

Hundert, der; százas, százazas szám.

Hundertfeln, mn. százféle.

Hundertfach, Hundertfältig, mn. és ih. százszoros; százszorosan.

Hundertjährig, mn. százéztendő, százévos, százados.

Hundertpfündig, mn. százfontos, mázsás.

Hundertste, mn. századik.

Hundertweife, ih. százonként, százával.

Hundescheu, mn. eből undorodó, ebütáló.

Hundeschlager, der; kutyapeczér, hóhérinas.

Hundetrab, der; ügetés.

Hundewache, die; ebőr; ebőrálás; éjszlatáni hajóvigyázat.

Hündinn, die; szuka, nősténykutya.

Hündisch, mn. kutyás, ebféle.

Hundkaffe, der; ebfejű majom.

Hundbeere, die; veresgyűrűbogyó.

Hundbeerstrauch, der; veresgyűrű.

Hundbiss, der; ebharapás, kutya marás; zászpakikerics.

Hundebumt, der; hüdös montika, ebkapor.

Hundsfott, ber; gaz, csudar.
 Hundsfüttich, mn. és ih. gazember, semmirevaló, gaz, gonosz; gazemberül, gazul, gonoszul.
 Hundsgraß, das; ebir; taraczk.
 Hundshaar, das; kutyaszőr.
 Hundshunger, ber; kutyaéhség; mohóéhség, farkaséhség.
 Hundsfohl, ber; apoczin; pamutkrepin.
 Hundsepf, ber; ebfej, kutyafej; obfojü majom; emborevő osápa; szárnyasbenedevér; gúnyás pintyő, (növény).
 Hundslaut, die; kutyatevő; obkullancs; löcsimbe.
 Hundsluder, das; kutyaőr.
 Hundsleder, mn. kutyaőr, kutyaőrből való.
 Hundsmelde, die; büdös libatopp.
 Hundsmüde, mn. séradt mint a' kutya.
 Hundseitelich, die; obkorbács, kutyaevő korbács.
 Hundstern, ber; Sirius, ebcsillag.
 Hundstoge, t. kutyahő, kánikula.
 Hundstod, ber; farkasölő aiaakvirág.
 Hundsviole, die; sovány v. vad viola.
 Hundsvort, Hundsvürter, ber; ebész; ebgondivielő.
 Hundsvürger, ber; cziaka; sziklár, (növények).
 Hundsvunth, die; ebdüh, megvosszás.
 Hundswahn, ber; obfog; szemfog; veres nyakagyar, piros tavaszika.
 Hundswunge, die; obuyelv; áruó, (növény).
 Hunger, ber; éhség; —

empfinden, éhezni; — nach etwas haben, valamit megáhitani; vor — sterben, éhhol halni; ich habe —, éhezem, éhon vagyok.
 Hungerbilden, das; daravirág.
 Hungerblume, die; vetési aranyvirág.
 Hungercur, die; éh orvoslás, koplaltató gyógymód.
 Hungerharfe, die, Hungerrechen, ber; kalászgerahelyo, kalássgyűjítő gerellya.
 Hungerig, mn. éhes; torokos; ich bin —, éhezom, éhon vagyok.
 Hungerkraut, das; háromszínű viola; sós lórom.
 Hungerleider, ber; éhező, koplaló; szűkölködő; farkar, fősvény; ágról-szakadt.
 Hungerleideren, die; éhségsszevedés; elrongyosodás.
 Hungern, k. éhezik; áhit; böjtöl, koplal; mich hungert, éhezom, ehetném, éhon vagyok; ich hungere lieber, als daß ich ihm diene, koplalok inkább, mintsem neki szolgáljak; einen — lassen, valakit megkoplaltatni.
 Hungerstod, die; éhség, éhszükség.
 Hungerstod, ber; éhhalhalás; den — sterben, éhhol halni.
 Hüpfen, k. ugrik, szökik; ugrál, szökdel, szökdecsal.
 Hüpfen, das; ugrálás, szökdelés, szökdecselés.
 Hürde, die; cserény.
 Hürden, ca. bosványol, elkerül.

Hürdenflieg, ber; cserényakol.
 Hürdung, Hürdenwand, die; besövényezés; cserény; sövény.
 Hure, die; kurva, szajha.
 Huren, k. kurválkodik, paráználkodik.
 Hurenbalg, ber; fattyú.
 Hurenblid, ber; kurvapillantat.
 Hurengüffel, das; kurvasajzat.
 Hurenklid, das; kurvaszerencse, vak szerencse.
 Hurenkünder, ber; kurvakérítő.
 Hurenhauwerk, das; kurválkodás.
 Hurenhaus, das; bordélyház, kurvalak.
 Hurenhengst, ber; kurafi.
 Hurenleben, das; kurvacélot; kuraficélot.
 Hurenliebe, die; kurvaszerelom.
 Hurenwinkel, ber; kurvazugoly.
 Hurenwirth, ber; bordélygazda, bordélyos.
 Hurenwirthschaft, die; bordélygazdaság, bordélyosság.
 Hurer, ber; kurafi.
 Hureren, die; kurválkodás.
 Hurerisch, mn. kurva, kurválkódó, parázna; orcsátlan, szemtelen.
 Hureind, das; fattyú, fatlyugermek, szibgyermek.
 Hurtig, mn. és ih. gyors, sebes, virgoncs; gyorsan, sebesen, virgoncsan.
 Hurtigkeit, die; gyorsaság, sebeség, virgoncság.
 Husar, ber; husár.
 Husch, iaz, huas.

Husch, die; suhanás, surranás.	Hutknopf, der; kalapgomb.	Hüttenrege, die; esalmadár.
Huschen, k. suhan, surran.	Hutkopf, der; kalapfej, kalapbűb.	Hüttenreiber, der; hutaírnok.
Husten, der; köhögés, hurut.	Hutkränze, Hutkränze, die; kalapkarim, kalapszél.	Hüttenwerk, das; bányászás, bányász, huta.
Husten, k. köhög, hurutol.	Hutlos, mn. őrizetlen; kalapmáz.	Hüttenzertner, der; hutaműzsa.
Hut, der; kalap; viele Hüpfen unter einen — brúnyon, többeket egyeztetni (egy itólotre, akaratra hozni).	Hutmacher, der; kalapos, kalapcsináló.	Hütung, die; legeltetés.
Hut, die; vigyázat, őrizet, gond, gondviselés; legelő, mező; auf seiner — seyn, magára vigyázni, óvakodni.	Hutmanufaktur, die; kalapműház.	Hutjude, der; süvegczukor.
Hutband, das; kalapazalag.	Hüttsche, die; zsámoly, lábtámasz.	Huzel, die; aszalt körte; aszalt alma.
Hutbüchse, die; kalapkos.	Hüttsche, die; hinta.	Huzelig, mn. ráncos, összeszszolt.
Hütchen, das; kalapka, kalapocska.	Hüttsche, k. csúsz, csúszkál; hintázik.	Hycinth, der; jáczintkő.
Hüten, cs. őriz; sich vor einem oder etwas —, valakitől v. valamitől őrizkedni, óvakodni.	Hüttscheife, die; kalapszorító, kalapköti.	Hycinth, die; hiéna.
Hüter, der; őrző, gondviselő, fölügyező.	Hüttschnur, die; kalapszinór.	Hycra, die; hidra.
Hutfabrik, die; kalapgyár.	Hüttschraube, der; kalapfolkeztető.	Hydraulik, die; hydraulics.
Hutfeder, die; dísztoll, kalaptoll, forgó.	Hüttschraube, der; kalapfolkeztető.	Hymen, der; nászistev; házasság.
Hutfilz, der; kalapnemez; süvegposztó.	Hüttsche, die; kunyhó, kaliba, viskó; huta; koh; sich Hütten bauen, sich in Hütten lagern, tanyát űteni.	Hymen, das; szűzér.
Hutform, die, Hutloß, der; kalapsám.	Hüttenamt, das; hutahivatal, kohtisztóság.	Hymen, die; hymnus, dicsonok.
Hutfutter, das; kalaphéllás.	Hüttenarbeiter, der; huta, hutáslegény.	Hypربول, die; szónoki nagytá.
Hutfutteral, das; kalaptok.	Hüttenbeamte, der; hutatiszt, hutástiszt.	Hypربولisch, mn. és ih. nagytott; nagytva.
Hutgerechtigkeít, die; legelői jog.	Hüttenkunde, die; hutatudomány.	Hypochondrie, die; rást, lépkór.
Huthandel, der; kalapkereskedés.	Hüttenleute, t. hutások.	Hypochondriß, mn. rástos, lépkóros.
Huthändler, der; kalapkereskedő.	Hüttenmeister, der; hutamaster.	Hypochondriß, der; rástos, lépkóros.
	Hüttenmeister, der; hutamaster.	Hypothek, die; ingatlan zálog.
	Hüttenmeister, der; hutamaster.	Hypothese, die; feltétel, előtétel, dítétel.
	Hüttenmeister, der; hutamaster.	Hysterie, die; méhgörös.
	Hüttenmeister, der; hutamaster.	Hysterisch, mn. méhgörös.

I. (Hangzó).

I, das; I, (a' német ábéczésnek kilencedik helye).

I, Ie, iz, ho, hi.
Ite, die, Ibenbaum, der; ternyő, tiszafa.

Ibenblätter, t. Ibenlaub, das; repkény-barostyán.
Ibis, ter. ezibik, ibis.

Zbisch, der; máhola-zilla; török-hibik.

Zb, nm. őv; — selbst, én magam.

Ideal, das; ideál, képzemény.

Idealfisch, mn. és ih. ideáli, képzeményi: ideálképen, képzemenyilag.

Idee, die; idea, eszkép, képzet, eszma.

Ibiot, der; járatlan, együgyű, tudatlan.

Ibnle, die; pásztori vereszet.

Igel, der; süldiszón, tövises diszón.

Igeffisch, der; csepűhal, borzashal.

Igeßhuf, der; patakosz.

Igeßflette, die; csimpaj.

Igeßfolbe, die; maszlagos redőzirom; baka, (nővények).

Igeßkraut, das; ugorkás magrugó.

Ignatius, der; Ignác, (hóv).

Ihr, Ihre, Ihr, nm. övő, az övő, (ön' v. kegyed' v. az ő) -a, -ja, e-, jo.

Ihretthalben, Ihretwegen, um Ihretwillen, ih. ő miattok, miattok, ő érettek; önért, kegyedért, ön v. kegyed' kedvéért.

Ihrige, nm. övő, az övő; önő, kegyedő; ich bin der —, vagyok kegyednek köteles szolgálja; thun Sie das —, tegye meg ön a' magáét.

Ihro, (ezimokban): — Gnaden, nagyságod; — Majestät der König, ő felsége a' király.

Ihryen, es. kendez.

Illumination, die; kivilágítás.

Illuminieren, es. kivilágít; kiszinez, kifest.

Ilme, die; aláfa, sima szifla.

Ilse, l. Alofe.

Iltik, der; görény.

Iltiskalle, die; görényfogó, görénykelepeze.

Im, (in dem) ej. -ban, -ben; a' -ban, a' -ben; — Sonne, haragjában, haragomban; — Wasser, a' vízben; — Schmerz, tréfaból.

Imbiss, der; salatozás; reggeli.

Imgleichen, l. Ingleichen.

Immer, der; méhész.

Immaßen, ksz. mivel, mivelhogy, minthogy.

Immatriculieren, es. beír.

Imme, die; méh.

Immer, (— dar, — fort, — zu) ih. mindig, mindenkor, szüntelen, szakadatlanul; wer er — ist, bár ki legyen is ő.

Immergrün, das; örökzöld; rózsás fűfű; meténg.

Immerhin, ih. mind tovább tovább; nem bánom, bátor, ámbár.

Immermehr, ih. mind inkább inkább.

Immerwährend, mn. és ih. szüntelen, szakadatlan; szüntelen, szakadatlanul.

Immittelst, ih. és ksz. azonban, azon közben, az alatt.

Immobiliar, mn. ingatlan.

Immobilien, t. ingatlanjak, ingatlan josszág.

Immortalität, die; halhatatlanság.

Impastieren, es. bekovácsol, becsirizel.

Imperativ, der; parancsoló mód.

Impianstalt, die; himlőoltó intézet.

Impfart, der; himlőoltó orvos.

Impfen, es. olt, beolt.

Impfung, der; oltás.

Impfung, die; oltás, himlőoltás.

Impfwunde, die; oltott seb.

Impost, der; adó, vám; ivoszlop, boltváll.

In, ej. ban, -ben; -ba, -be; -ra, -re; -n, -on.

-ca, -ön; alatt, mulva; in der Erde fuchen, földben keresni; in die Tiefe steifen, zsehho dugni; in die Flucht schlagen, megszalasztani; in Sommer, Winter, nyáron, télen; sich ins Mittel schlagen, télen; sich ins Mittel schlagen, télen; in der Nähe, Ferne, közel, távol.

Inbegriff, der; összeség; tartalom; mit — dessen, azt is hozzá tudván.

Inbrunst, die; buzdóság, forró szeretet; ajtatosság.

Inbrünstig, mn. és ih. buzdó, forró, heves; ajtatos; buzdón, forrón, hevesen; ajtatosan.

Incommodieren, es. alkalma'lankodik; (-nak, -nek).

Incomplet, mn. hiányos, esonka.

Inconsequent, mn. és ih. következtelen; következtelenül.

Inconsequent, die; következtelenység.

Inconventenz, die; illetlenség.

Indem, ksz. midőn; mivel.

- minthogy; az alatt míg, azonban hagy.
- Indien**, **Indek**, kaz. azonban, az alatt; egyóbiránt, de különben; mindazáltal.
- Indien**, das, India.
- Indler**, **Indlaner**, der; indus, hindu.
- Indisch**, **Indianisch**, mn. indus, indiabeli.
- Indig**, **Indigo**, der; indigó.
- Indigblau**, mn. indigókék.
- Indigpflanze**; die; indigónövény.
- Indigpflanze**, der; indigótermesztés.
- Indigopflanzung**, = **Fabrik**, die; indigótermesztés; indigógyár.
- Individuum**, das; individuum.
- Indoffent**, der; hátíró.
- Indoffren**, es. hátír.
- Indoffren**, das; hátírás.
- Indinander**, ih. egymásba.
- Infant**, der, — inn, die; királyi herczeg v. herczegnő, (Spanyolországban).
- Infanterie**, die; gyalogság, gyalog katonaság.
- Infanterist**, der; gyalog, gyalogkatoná.
- Infel**, **Infel**, die; püspöksüveg.
- Infuliren**, es. püspökkéteaz.
- Infusionsthermen**, das; ázalékfőreg.
- Ingber**, **Ingwer**, der; gyömbér.
- Ingeheim**, ih. titkon, titokban.
- Ingenieur**, der; földmórá, mérnök.
- Ingelichen**, ih. nom különben, hasonlóan.
- Ingredient**, das; **vegyrés.**
- Ingrediu**, das; hőrvenű, hőrso.
- Inhaber**, der; birtokos; tulajdonos.
- Inhaltiren**, es. hofog, bevizsz.
- Inhalt**, der; foglalat, tartalom; bennék.
- Inhaltreich**, mn. tartalmas, bőrtartalmú.
- Injurie**, die; méltatlanság, hosszantás.
- Injurienklage**, die; **bántalomvíd.**
- Inlage**, die; záralék, melléklet.
- Inländer**, der; belföldi, honföldi.
- Inländerisch**, mn. hazai, belföldi.
- Inligend**, mr. mellékelt.
- Inne**, ih. közepén, benn; **mitten** —, közepén, **küllőközepén** — behásten, **visszatartani**; — **bleiben**, othon tartózkodni; — **haben**, birtokában lenni; **sich** — **halten**, — **bleiben**, — **stehen**, hon ülai, házat őrizni; — **stehen**, megállapodni, **ingadozatlan megállani**; — **werden**, meg-, v. **kitudni**, **össze venni valamit.**
- Innen**, ih. benn, bent, belől; **von** —, belőlről; **von** — **heraus**, belőlről ki; **nach** — **zu**, be, hofelé.
- Inneschen**, das; csillapat.
- Innern**, **Innerste**, mn. belső, legbelsőbb.
- Innerste**, das; belsője v. **bolje** (valaminek).
- Innerhalb**, ih. —n belől; **alatt**; — **der Mauer**, a' kőfalon belől; — **des Hauses**, a' házban bent; — **drey Tagen**, három nap alatt.
- Innerlich**, mn. es ih. belső, belől; **belsőkép**, **belőlről**; — **beten**, **magában imádkozni.**
- Innig**, **Innigst**, mn. belső, legbelsőbb; **innige Freundschaft**, **belső** (szoros) **barátság**. —, ih. **belsőkép**; **egész szívből**, **szívesen**; — **gerührt**; **szívől megilletődve.**
- Innigfeit**, die, **buzugság**, **buzgó indulat.**
- Inniglich**, mn. belső, forró, **buzgó**, **szoros.**
- Innocentius**, der; **Incze**, (**ánév**).
- Innung**, die; **czéh.**
- Incultren**, es. **baolt.**
- Incultren**, k. **nyomoz**, **vizsgál**, **keres.**
- Incult**, der; **nyomozott**, **törvényesen nyomozott személy.**
- Inquisition**, die; **nyomozás**; **kinváltás**; **eretneküldözés.**
- Insof**, der; **lakos**, **lakó.**
- Insofondere**, ih. **különösen**, **kiált**, **kiált képen.**
- Insofitt**, **Insofelt**, das; **laggyú.**
- Insofritt**, die; **főlrát**, **főlrás.**
- Insoct**, das; **bagár.**
- Insoel**, die; **sziget.**
- Insoelbewohner**, der; **szigetlakos.**
- Insoelgruppe**, die; **sziget-csoport.**
- Insoelland**, das; **szigetország**, **szigetthon.**
- Insoelmeer**, das; **sziget-tenger**, **szigetos tenger.**
- Insoelvolk**, das; **szigetnép.**
- Insogemein**, ih. **közönsegen**, **rendszerint**, **többnyire.**
- Insogesamt**, ih. **mindössze**, **összeleg**, **összesen.**

Infligel, das; pocsót; kö-
römsár, palasár.
Inkünftige, ih. eszentül,
ennekutatás.
Infolent, mn. illetlenke-
dő, durva, goromba.
Infolenz, die; illetlenség,
otrombaság.
Infolvent, mn. nemfizet-
hető, fizetni képtelen.
Infolvens, die; nemfizet-
hetés.
Insonderheit, ih. különö-
sen, kiváltképen.
Insomeit, ih. a' mennyi-
ben, a' mennyire.
Inspection, die; felügye-
lés, felügyázat.
Inflation, die; iktatás
(-ba, -be).
Inflationen, es. iktat (-ba,
-be).
Inständig, mn. esdeklő,
könyörgő, rimánykodó.
—, ih. esdeklőleg, kö-
nyörgőleg, rimánykodólag.
Instan, die; törvényszék;
kérelemlevél.
Insteher, mn. bekövetke-
ző, legközelebb, ránk
következő.
Inster, der; marhaaprólék;
borjásfodor.
Institut, der; ösztön.
Institut, das; intézet.
Institution, die; utasítás;
oktatás.
Instructor, der; házi ta-
nító.
Instruiren, es. utasítást ad;
tanít.
Instrument, das; szerszám,
eszköz, műszer.
Instrumentenmacher, der;
műszerszínáló.
Infulaner, der; szigetlakos.
Insurection, die; fölkelés;
pártütés, lázadás.

Insurgent, der; fölkelő
vitéz; pártütő, lázadó.
Insurgiren, k. fölkel; fellá-
zad, pártot üt.
Intelligenz, die; értelem;
értelmesség.
Intelligenzblatt, das; ér-
tesítő.
Intendant, der; ügyelő,
főügyelő.
Interdict, das; tilalom,
tilalomparancs.
Interessant, mn. érdekes.
Interesse, das; érdek.
Interessen, t. kamat.
Interessent, der; részvé-
nyes.
Interessiren, es. érdekel.
Interessirt, mn. haszonleső.
Interjection, die; közszó.
Intermezzo, das; közbjáték,
mellékmulatság.
Intermittirend, mn. váltó;
das — e Steber, váltó-
láz.
Internuncius, der; pápa-
követ, egyházi köze-
járó.
Interpunction, die; inter-
punctio.
Intervall, das; köz; idő-
köz, térbköz.
Intimation, die; parancs-
közlés.
Intolerant, mn. türelmeslen.
Intrigue, die; cselszö-
vény, áskálódás.
Invalide, der; kórkatoná.
Invalidenhaus, das; kór-
katonaház.
Invasion, die; berontás,
berohonás.
Inventarium, das, **Inven-
tur**, die; *lettár*, eln —
mágen, *tubentiren*, *let-
táré* közliteni, *lettárba*
venni.
Inwärth, ih. befelő.
Inwendig, un. és ih. bel-

ső; belsőleg, belsőkép,
belrőlől.
Inwendigen, das; belaeje
(valaminek).
Inwohner, der; lakos.
Inzwischen, ih. azon köz-
ben, az alatt; egyé-
biránt, mindazáltal.
Ionisch, mn. jóniai.
Specacantha, die; hánytá-
tógyók.
Iper, die; keskenylevelű
szifla.
Irden, mn. föld, földből
való, agyag, cserep; —
és *Gieschirr*, cserepedény.
Irdisch, mn. földi, világi.
Irgend, ih. valaha, vala-
mikor, valahol; (össz-
szeköltetésben): — je-
mand, valaki; — etwas,
valami; — wo, vala-
hol; — wohin, valahon-
vá; — woher, valahon-
nan, valahonnet.
Irland, das; Írszöld, Hi-
barnia.
Irdenter, der; írszöldi, hi-
barniai.
Irmensünfte, die; Hermann'
szobra, (régí szászoknál).
Ironie, die; ironia, csú-
folódás.
Ironisch, mn. és ih. csú-
folódó; csúfolódva.
Irene, mn. és ih. tévely-
gő, bujdosó, hollywood;
hibás; — fülhöz, —
feiten, eltántorítani, el-
csábítani, rossz útra ve-
zetni; — gehen, elté-
vedni, eltévelyedni; et-
nen — mágen, valakit
megszavarni; er *ist* *ist*
nicht — mágen, ő nem
szavardik meg; — re-
den, fölre beszélni; —
werden, megzavarodni;
— sein, hibázni; er *ist*

— im Kopfe, ő magán kívül van.	bigkeit, die; eretnekség, tévelygés.	Zerwahn, der; tévelygés, balhit.
Irre, die; hujdosás, tévedés, tévelygés; in der — gehen, tévelyegni, hilyongani.	Zergläubig, mn. eretnek; tévelygő.	Zerweg, der; bolygót.
Irregehen, das; tévedés, tévelygés, bolyongás.	Zergläubige, der; eretnek.	Zisak, der; Izák, (főnév).
Irrer, k. és vh. tévelyeg; bolyg. bolyong; csalódik, csalatkozik, hibáz; wenn ich mich nicht irre, ha nem csalatkozom; er läßt sich nichts (durch nichts) —, semmi sem zavarja meg őt.	Zergläubiger, l. Landläufer, Landstreicher.	Zisabelle, die; Izabella, (nőnév).
Irrereden, das; félrebeszélés.	Zerlehre, die; eretnekség; tévelygő tudomány.	Zisabellfarbe, die; szögsárga szín.
Irrgang, der; tévelygés, bolygás; tömkeleg.	Zerlehret, der; eretnektanító.	Zisabellfarben, Zisabellfarbig, mn. szögsárga.
Irrgarten, der; tomkeleg.	Zerleht, das, Zerwischt, der; bolygótűz, lidércz.	Zsegrim, der; ordas; durcsús ember.
Irrgeist, der; tévelygő; bolygó.	Zersteru, der; bolygósillag.	Zsland, das; Izland.
Irrglaube, der, Zergläus	Zerthum, der; hiba, tévedés; in einen — gerathen, tévedésbe otni; einen — begehen, valamiben hibát követni; sich in einem — e befinden, tévelygésben lenni.	Zsländer, der; izlandi.
	Zerung, die; tévedés, hiba.	Zslandisch, mn. izlandi.
		Zslisten, cs. szigetel, elszigetel.
		Zsopp, der; izsóp.
		Zsraelit, der; izraelita.
		Zsraelien, das; Olaszország.
		Zsatiener, der; olasz.
		Zsatiensisch, mn. és ih. olasz; olaszul.
		Zst, l. Zstt.

S, v. 300. (Mássalhangzó)

S, v. 300, das; J, (a' nőmet ábcéznünk tizedik betűje).	gint; Sie wissen —, das. . ., hiszen tudja, hogy. . ., bleiben Sie hier? —, itt marad ön? itt; werden Sie fortgehen? —, elmegyen ön? el.	Jacobinismus, der; jakobinuság.
Sa, ih. igou, igenis, valóban, bizonyára; hiszen; sőt inkább; — wohl! valóban! o —! vagyigen! —, gan; geru, szivesen, örömezt; — in etwas sagen, valamit igenleni, valamire igent mondani; — sogar, igou még; thun, sagen ic. Sie es — nicht, de ne tegye, ne mondja kegyed; kommen Sie — wieder, igou eljőjön kegyed v. ün me-	Jaht, die, Jachtschiff, das; sebes hajó.	Jacobit, der; sarándok.
	Jahtjorn, l. Jähjorn.	Jacobstume, die, Jachtst- frau, das; harsedt üszögör.
	Jahe, die; német dolmány.	Jacobstau, l. Jacobstiebel, der; motólo hagyma.
	Jacob, der; Jakab, (főnév); ikerosillag.	Jagd, die; vadászat; vadászás; üzés, kergetés; — auf etwas machen, valamit tenni, kergetni (seggyverrel); was habt ihr da für eine —! mi csoda vásár az!
	Jacobiner, der; jakobinus.	Jagdant, das; vadászhi- val, vadásztisztaság.
	Jacobinergesellschaft, die; jakobinus szövetség.	
	Jacobinisch, mn. jakobinus.	

Jagdanzug, ber; vadászöltözet.
 Jagdbaar, mn. vadászható, vadászatra alkalmas.
 Jagdbauer, ber; hajtó, vad-hajtó.
 Jagdbediente, ber; vadászinas.
 Jagdflinte, die; vadászpuska.
 Jagdflöhe, die; vadászrobot.
 Jagdgehäuge, das; vadászkerület.
 Jagdgericht, mn. vadászárt.
 Jagdschreibstift, die; vadászártjog.
 Jagdschreib, das; vadász-kurjongatás.
 Jagdhaut, das; vadászház.
 Jagdhorn, das; vadászkürt.
 Jagdhund, ber; vadászkutya, vadászab.
 Jagdhühnlein, die; vadászszuka.
 Jagdhut, ber; vadászkalap.
 Jagdjunker, ber; vadászapród.
 Jagdkleid, das; vadászruha.
 Jagdlager, das; vadásztanya.
 Jagdleute, t. hajtók, vad-hajtók.
 Jagdlust, die; vadászártkodvelés.
 Jagdmesser, das; vadászkés.
 Jagdnetz, das; vadászháló.
 Jagdpagge, ber; vadászapród.
 Jagdpferd, das; vadászló.
 Jagdreiter, ber; vadász.
 Jagdbrevier, das; vadászkerület.
 Jagdsache, die; vadászdolog.
 Jagdschloß, das; vadászkastély.
 Jagdschmid, ber; vadászkovács.

Jagdspiel, ber; vadászgerely.
 Jagdstück, das; vadászkép.
 Jagdtag, ber; vadászatnap.
 Jagdraufhe, die; vadásztarisznya.
 Jagduhr, die; vadászóra.
 Jagdwagen, ber; vadászkocsi, vadászkocsi.
 Jagdwesen, das; vadászság, vadászat.
 Jagdjelt, die; vadászat'ideje.
 Jagdjelt, das; vadászárt.
 Jagdzeug, das; vadászeszköz, vadászeszköz.
 Jagen, k. és os. vadász; nyargal, váglat; üz, kerget, ellüz, elkerget; einem den Degen durch den Leib —, valakit karddal keresztül ütni; einem eine Kugel durch den Kopf —, valakit agyon löni, (lőni).
 Jagen, das; vadászás; futás, nyargalás.
 Jäger, ber; vadász.
 Jägerburich, ber; vadászelgőny.
 Jägerere, die; vadászság.
 Jägergaru, das; vadászháló.
 Jägerhaus, das; vadászház, vadászlak.
 Jägerhorn, das; vadászkürt.
 Jägerinn, die; vadásznő.
 Jägerkunst, die; vadászmesterség; vadásztitok.
 Jägermähig, mn. és ih. vadászos; vadászosan.
 Jägermeister, ber; vadászmester.
 Jägersprache, die; vadásznyelv.
 Jäh, mn. sobes, hirtelen; váratlan, véletlen; heves, fortyanó; merede —, ih. sobesen, hirtelenül; váratlanul, vélet-

lenül; hevesen; meredeken.
 Jäh, die; sebesség, hirtelenség; véletlenség; heveség; meredekeg.
 Jäherr, ber; mindent igenlő.
 Jählich, Jähling, mn. hirtelen, váratlan, véletlen; meredek.
 Jähling, ih. hirtelen, véletlenül; meredeken.
 Jähr, das; esztendő, év; er ist über achtzig — alt, nyolczvan esztendő elmúlt; sie geht in ihr achtzehntes —, tizennyolczadikra fordult; von — zu —, esztendőről esztendőre, évről évre, évenként, esztendőként; — aus — ein, esztendőről esztendőre, évről évre; über —, esztendőre; bei — en sein, korosnak lenni; in besten — en sein, legszebb időben lenni; ich habe ihn in — und Tag nicht gesehen, esztendeje, hogy nem láttam.
 Jahrbuch, das; évkönyv.
 Jahrgang, ber; évfolyamat.
 Jahrgabung, die; korengedés.
 Jahrgeldstuck, das; évünnep.
 Jahrgeld, das; esztendői fizetés.
 Jahrgelt, ber; évdíj, esztendői fizetés.
 Jahrgewächs, das; egyényári növény; esztendői termés.
 Jahrhundert, das; század, évszázad.
 Jährig, mn. esztendő; es ist nun —, das er todt ist, esztendeje, hogy meghalt.
 Jährlich, mn. és ih. esz-

tendoi, esztendőnkénti; esztendőnként, évenként.	Zammerflage, die; jajpanasz.	Zaußert, das; hold, hold-szöld.
Zäyrling, der; esztendő (p. o. bárány).	Zammerleben, das; iuséges élet.	Zaußjen, k. ujjongat, kurjongat.
Zahrlohn, der; esztendoi hér, óvbér.	Zämmerlich, mn. és ih. iuséges, nyomorúságos, siralmas; iuségesen, nyomorúságosan; — fchreyen, ordítani.	Zaußjen, das; ujjongatás, kurjongatás.
Zahrmarkt, der; országos vásár, sokadalom.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zaußzer, der; ujjongató.
Zahrmarktsgeschehnt, das; vásár' sa.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zawort, das; igenlős, igenszó.
Zahrmarktsteute, t. vásárosak.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Ze, izs. ejnye, jaj.
Zahrmarktswochte, die; vásárhét.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Ze, il. mindenkor; valaha; von je her, kezdet óta; je nach dem, a' mint; je ywen und ywen, kettősen, kettőnként; je mehr, minél több; je weniger, minél kevesebb; je eher je lieber, minél előbb annál jobb; man hat ihn je länger je lieber, hova tovább jobban szorítok őt; je bißweilen, je yweifen, olykor, némellykor; je nachdem, a' mint, a' hogy.
Zahrrechnung, die; évszámolás; évszámadás.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zedenfallß, ih. minden esetre.
Zahrrente, die; esztendoi jovedelem, évhaszon.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zedennoch, ih. mégis.
Zahrseuer, die, Zahrseft, das; évünnep.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zeder, Zete, Zedes, mn. kiki, minden, mindenik; ein jeder, eine jede, mindeneki, minden, kiki, mindenik.
Zahrseftil, die; esztendő' lefolyta.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zedermann, mn. minden ember, mindenki, kiki, az egész világ.
Zahrstag, der; óvnap.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zedermannshurz, die; országos kurva.
Zahrseft, die; óvszak, esztendőréssz.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zederzeit, ih. mindenkor.
Zahrtausend, das; évezred.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zedermal, ih. mindenkor, mindannyiszor.
Zahrseftel, der; évfordulás, évváltozás.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zedermalig, mn. mindenkori, mindannyiszori.
Zahrweise, ih. évenként, esztendőnként.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zedoch, ih. mégis, mind az által, csakugyan.
Zahrwechß, der; egyuyári növény; esztendoi tormés.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zedweder, l. Zeder.
Zehrzahl, die; évszám, esztendőszám.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zehlfcher, l. Zeder.
Zehrzehnd, das; évtized.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	Zehlfcherstieber, das; jeli-
Zehjorn, der; hirtelen harag.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	
Zehjornig, mn. hirtelen haragu.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	
Zalape, Zalarwurzel, die; jalap, jalapgyök.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	
Zambe, der; jambus.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	
Zambisch, mn. jambus.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	
Zammer, der; nyomorúság, iuségs; jajgatás, siránkozás, sirán-rívás; szánakozás; nehézyavalya.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	
Zammergeschehen, das; sirán-rívás, jajgatás.	Zammern, k. jajgat, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamiért jajgatni, valami siránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammert mich, v. mich jammert seiner, szánom őt, szánakozom rajta.	

- kői loncz; keserédes esu-
csor.
- Jemals, ih. valamikor, egykor, valaha.
- Jemand, mn. valaki, egyvalaki.
- Jena, die; Jéna, (város).
- Jener, Jene, Jenes, mn. az, azon, amaz; in ies-
ner Welt, a' más világon.
- Jenner, l. Januar.
- Jenseit, Jenseits, ej. és
ih. túl az v. a' — n,
túl (rajtam, rajtad. . .);
túl; — des Berges,
a' hegyen túl; — der
Donau, túl a' Dunán.
- Jenseitig, mn. tulsó.
- Jerusalemblume, die; csil-
lag-mécsvirág.
- Jeremiás, der; Joremiás,
(sinév).
- Jesuit, der; jezuita.
- Jesus, Jézus.
- Jesus Christus, Jézus Krisz-
tus.
- Jestig, mn. mostani, mai.
- Jest, ih. most, jelenben,
mostan; — erit, még
csak most; für —, mos-
tauság.
- Joch, das; járom, iga;
hold, holdföld; szolgál-
ság, iga; bérc; ein —
Döfeln, egy iga v. pár
(járombeli) ökör; unter
das — bringen, járom alá
hajtani, meghódítani.
- Jochlein, das; járomcsont,
pofacsont.
- Jochsch, der; jármos ökör.
- Jebens, Joch, der; Jo-
dók, (sinév).
- Johann, der, János.
- Johannisapfel, der; szent-
iván-alma.
- Johannisbeere, die, Johanni-
scheertrauch, der; ve-
res ribiszke.
- Johannisblume, die; ökör-
szem-aranyvirág.
- Johannisbrud, das; szent
János kenyerere.
- Johanniskäfer, der; nyár-
kezdeti cserobüly.
- Johannisraut, das; linka.
- Johanniswedel, der; legye-
ző bajnóca, borvirág.
- Johanniswürmchen, das;
főnybogár.
- Johanniter, Johanniterit-
ter, der; máltai vitéz.
- Johanniter-Orden, der;
máltai vitézrend.
- Johel, der; bohó.
- Josua, der; Józua, (sinév).
- Jubel, der; örömszaj, nagy-
öröm.
- Jubelbraut, die; felszáza-
dos menyasszony.
- Jubelbräutigam, der; fél-
százados vőlegény.
- Jubelfest, das; örömnépe;
felszázados ünnep.
- Jubelgsang, das; öröm-
ének.
- Jubelgeschrey, das; öröm-
kiáltás, ujjongatás.
- Jubelhochzeit, die; felszá-
zados menyeköz.
- Jubelsiahr, das; öröm-
év, százados (v. felszá-
zados) év.
- Jubelmünze, die; örömvé-
pénz.
- Jubelpriester, der; felszá-
zados pap.
- Jubelsturm, das; százados
ünnep; örömvé.
- Jubelstren, k. és cs. örül.
örömhöz ujjongat; nyu-
galmaz.
- Jub, Jubel, isz. ej
hajt, ujj.
- Juchart, der, l. Jauchert.
- Juchten, der, Juchtenleder,
das; bagaria, bagariabőr.
- Juchten, l. Jauchjen.
- Juden, k. és sz-u. visz-
ket. —, Jiden, cs. va-
kar, dörzsöl.
- Juden, das; viszkelés,
viszketeg.
- Jude, l. Jude.
- Judäa, das; Judca.
- Judeer, der; judeabeli.
- Judaifiren, k. zsidóskodik.
- Judaismus, der; zsidóság.
- Judaismus, der; zsidóság,
Judaismus.
- Judasstus, der; júdacsók,
álesók.
- Jude, der; zsidó.
- Juden, Jüden, k. nyere-
kedik; zsidóskodik.
- Judenasse, die; zsidóutca.
- Judenstern, der; zsidóvá-
lent.
- Judenstirke, die; piros
páponya, moharcz.
- Judenstich, Judenstich, das;
zsidószerok, zsidógyanta.
- Judenstern, der; holtonyv,
zsidónyv.
- Judenstift, die; zsidóság.
- Judenstule, die; zsidóis-
kola; zsidóság; zsidó-
vásár, zsidóvecsernye.
- Judenstadt, die; zsidóváros.
- Judenstern, der; zsidók.
- Judenstern, die; zsidóadó.
- Judenstern, das; zsidóság.
- Judenstern, der; zsidóvár;
zsidókamat.
- Jüdisch, mn. és ih. zsidó,
zsidós; zsidóul, zsidósan.
- Jugend, die; fiatalság, if-
júság; — hat keine Zu-
gend, fiatalság boldogság;
von — an (auf), gyer-
mekésgőtől fogva; in
meiner —, legény v.
fiatal koromban.
- Jugendalter, das; ifjúkor,
ifjúság.
- Jugendblüthe, die; élet'
virága.

Jugendfehler, der; ifjone- ezi hiba.	Jungenhaaft, mn. és ih. gyermekes; gyermekesen.	Jungfrau, die; szűz, szűz- leány.
Jugendfeuer, das, Jugend- hige, die; fiatalbűz, if- júi hevesség.	Jünger, mn. fiatalabb, ifjabb.	Jungfräulich, mn. szűzi, szűzleányi, szűzleányos; tisztá; szerény.
Jugendjahre, t. Jugendzeit, die; ifjúkor.	Jünger, der; tanítvány; ifjonoz.	Jungfrauschaft, Jungfers- chaft, die; szűzeség.
Jugendlich, mn. ifjú, if- jas, fiatal.	Jungfer, die; szűz, szűz- leány; hajadon; leány- asszony; die naefte —, zászpa kikorics; die — im Grünen, kék kandilla.	Junggefell, der; ifjoncz, legény; ein alter —, agg legény; rideg legény.
Jugendreich, der; ifjúi csin.	Jungfererde, die; szűzföld, tisztá föld.	Junggefellenleben, das, stand, der; legényélet, legénység.
Jude, der; mocsok, szenny; tréfa, dévajság; nyere- kedés.	Jungferhaare, das; egérár- pa; közönséges páprád.	Junggefellenchaft, die; szű- zeség, (sérfiaknál).
Julep, der; hüvesítő ital.	Jungferhopfen, der; tisztá kómló.	Jüngling, der; ifjoncz, suhancz, legényke.
Julian, der; Julián, (fi- név).	Jungferlich, mn. szűzi.	Jünglingsalter, das, Jünga- lingsjahre, t. ifjúság, ifjú- kor, ifjúi évek.
Juliane, die; Julianna, (nőnév).	Jungfernhäutchen, das; szűzbr., (honztudományban).	Jungmeister, der; ezől' if- jabbika.
Julianchen, Jüdchen, das; Julia, Julesi, Julinka.	Jungfernhonig, der; sziamöz.	Jüngst, ih. minap, a' na- pokban, nem rég, csak most, imént.
Jülich, das; Jülich (tar- tomány).	Jungferntind, das; szere- lem' gyermeke.	Jüngste, ran. legifjabb, leg- fiatalabb; der — Tag, itélet' napja; das — Ge- richt, utolsó ítélet.
Juliné, der; Gyula, (fi- név); szent Jakab' ha- va, Julius.	Jungferntoster, das; apá- czaklastrom.	Junioé, der; sz. Iván' ha- va, junius.
Jung, mn. fiatal, ifjú; gyöngé; die junge Mann- schaft, jungen Leute, le- génység, ifjuság; sich — Heiden, ifjassan öltözni; junger Wein, új bor; — gewohnt alt gethan, ifjú szokás öreg gyakor- lás; junger Herr, úrfi; junge Frau, menyoc- ke, ifjasszony; das Jun- ge von der Haus, lúd- aprólék; Junge wesen, kölyközni, hadzani.	Jungfernkranz, der; szűz- koszorú, virágpárta, meny- asszonyi koszorú.	Junker, der; nemesi, úrfi.
Junge, der; inas, tanít- vány; gyerkőceze, süh- der, suhancz.	Jungfernmilch, die; szűztej.	Junta, die; junta, (tanács).
Jungemagd, die; szoba- leány.	Jungfernmadel, die; kis gombostű.	Jure, die, l. Jusse.
Jungen, k. hadzik. köly- közik.	Jungfernmelke, die; leány- szögfü.	Jupiter, der; Jupiter.
Jungenarbeit, die; tanít- ványmunka.	Jungfernrüß, das; szűztojás.	Jupiterdarm, der; ezüstle- velű szapuka.
	Jungfernzahn, der; leány- orvás, leányrablás.	Jupiterblume, die; ernyős konkoly.
	Jungfernschloß, l. Jungferns- häutchen.	Jurist, der; jogtudós, tör- vénytudós.
	Jungfernschneid, die; apró írás.	Juristerei, l. Rechtsgelehr- samkeit.
	Jungfernschweif, der; ter- mékkenkő.	Juristisch, mn. jogtudomá- nyi, törvénytudományi; die juristische Facultät, törvénykar.
	Jungfernstand, der; hajá- donás, szűz állapot.	Just, ih. ópon, azért is.
	Jungferntafel, der; bugás dohány.	Justiren, cs. igazít.
	Jungferntwein, der; ötleve- lű horostyán.	Justiren, das; igazítás.

Zustirer, der; igazító.
 Zustirrage, die; igazító
 mérleg.
 Zucht, die; igazság, tör-
 vényosság.
 Zustirath, der; törvény-
 széki tanácsnok.

Zustisachen, t. Zustiswesen,
 das; törvényes dolgok.
 Zuzel, das és der, Zuzel-
 te, die; drágakő.
 Zuzelen, t. drágaságok.
 Zuzelenhandel, der; drá-
 gaság-kereskedés.

Zuzelier, der; drágakömv-
 vos.
 Zuzelenhändler, der; drá-
 gaság-kereskedő.
 Zuzelstein, die; drága-
 kömvesség.
 Zur, l. Zuf.

K.

K / das; K, (a' német
 ábécézének tizegyedik
 betűje).
 Kabate, die; csárda.
 Kabale, die; cselszövény,
 fondorlat.
 Kabaliren, cs. csejt szó,
 fondorkodik.
 Kabbala, die; zsidók' ha-
 gyományos joga; zsidók'
 rejtelményei.
 Kabbalist, der; rejtelmény-
 sejtő, (zsidóknál).
 Kabel, die, Kabelrau, das;
 horgonykötél, slacság.
 Kabel, die; nyilas, sors-
 osztály.
 Kabeliau, der; tökehal' faja.
 Kabelänge, die; horgony-
 kötél' hossza.
 Kabeln, k. nyilat hús v.
 vet; oszt (sors szerint).
 Kabel, die; kályhacsacrép.
 Kachelofen, der; kályha.
 Kaka, die; kaka.
 Kaden, k. kakál.
 Kaderlaf, der; csótán.
 Kader, der; toka.
 Kaffer, der; bogár, csere-
 hüly.
 Kaff, das; polyva.
 Kaffen, der; kávé; — trin-
 ken, kávézni.
 Kaffeebaum, der; kávéfa.

Kaffeebohne, die; kávébab,
 kávészem.
 Kaffeebraun, mn. kávébarna.
 Kaffeegeschirr, das; kávé-
 dények.
 Kaffeehaus, das; kávéház.
 Kaffeekanne, die; kávé, il-
 rik v. kanna.
 Kaffeelöffel, der; kávéskanál.
 Kaffeemühle, die; kávéőrölő.
 Kaffeefass, der; kávé' alja.
 Kaffeeshale, die; kávéindzza.
 Kaffeeshent, der; kávé.
 Kaffeetiegel, der; kávéper-
 gelő lábas.
 Kaffeetrag, das; kávészerek.
 Kaffeetisch, der; kávéasztal.
 Kaffeetrommel, — paufe,
 die; kávéhenger.
 Käfig, der; kalit, kalitka.
 Kahler, der; nyúzó, gyöp-
 mester.
 Kahl, mn. kopasz, tar;
 kopár; puszta, szegény,
 sovány.
 Kahlheit; die; kopasság,
 tarság.
 Kahlkeuf, der; tarfej, ko-
 passzejú; tarfejü osuka.
 Kahlköpfig, mn. kopasszejú,
 tarfejü.
 Kahun, Kahu, der; horvirág.
 Kahunen, k. virágosodik,
 pénzszedik (p. o. bor).

Kahmig, Kahunig, mn. vi-
 rágos, horvirágos, pené-
 szes.
 Kahu, der; osónak, sajka.
 Kahuwein, das; bajócsont,
 (boncztulományban).
 Kahre, die; forgatás, (szán-
 tóknál!).
 Kai, der; kövezett part.
 Kaigeld, das; partvám.
 Kaimmeister, der; partő-
 mester.
 Kaimann, der; kaiman,
 amerikai krokodil.
 Kaiser, der; császár.
 Kaiserburg, die; császári
 palota.
 Kaisergeld, das; császári
 pénz.
 Kaisergrofchen, Kaisergul-
 den, der; császárgaras;
 császárförint.
 Kaiserinn, die; császárnő.
 Kaiserkrone, die; császári-
 korona; koronás hatko-
 tú, (növény).
 Kaiserlich, mn. császári.
 Kaiserling, der; varca ga-
 lóca; liastcs kankalin.
 Kaiserpfanne, die; ökor-
 szemszilva.
 Kaiserpfalz, der; kertü sa-
 lta; tárkony.

Kaiserfchnitt, der; császármetszés, (sebészeknél).
 Kaiserthee, der; szinthea.
 Kaiserthum, das; császárság.
 Kaiserwahl, die, császárválasztás.
 Kaiserwürde, die; császárság.
 Kailte, die; hajószoza.
 Kal, der; bitófa, polengér.
 Kaladu, der; búbos papagáj.
 Kalb, das; borjú; ostoba, borjú; das — in die Augen schlagen, valakit megsejteni; mit einem anderen Kalbe pfügen, más veritékén hizni; ein — werfen, borjazni, megelleni.
 Kälbchen, das; borjacska.
 Kalbe, die; üsző, üsz.
 Kalben, k. ellik, borjazik.
 Kälberdrüse, die; borjúkedsz.
 Kälberer, die; bolondoskodás, bohóskodás.
 Kälbergrube, das; borjúfodor.
 Kälberhaft, mu. bolondos, bohóskodó.
 Kälbern, k. bolondoskodik, bohóskodik; borjazik; okádik.
 Kälberflaß, der, Kälbsteule, die; borjúszomb.
 Kälberjahn, der; tátofog.
 Kalbfell, das; borjubőr; dem Kalbfelle folgen, katonává lenni.
 Kalbreiß, das; borjuhús.
 Kalbleber, das; borjubőr.
 Kalbledern, mn. borjubőr, borjubőrből való.
 Kalbbraten, Kalberbraten, der; borjusült, borjúpecsenye.
 Kalbbrühe, die; borjulé, borjuleves.
 Zehnundt. 11.

Kälbkepf, der; horjulef.
 Kälbslab, das; oltó, tejoltó.
 Kälblunge, die; borjutüdő.
 Kälbsmagen, der; borjúgyomor; tejoltó.
 Kälbsmilch, die; borjúkodesz.
 Kälbviertel, das; borjúszimer, borjunegyed.
 Kälbswirr, die; borjúkolbász, borjúhurka.
 Kalbaunen, t. paczal.
 Kalbaunenrämmer, der; paczairos.
 Kalbaunenmarkt, der; paczulpiacz.
 Kälender, der; kalendárium, naptár; — machen, ábrándozni.
 Kälte, die; cséza.
 Kälterer, der; hajószkából.
 Kältern, ea. izkából (hajót).
 Kälte, der; helytartó, (Mohammed' helytartója).
 Kälte, das; helytartóság, (Mohammedanusoknál).
 Käl, der; méz.
 Kälartig, mn. mézucmá.
 Kälbeere, die; kányabogyó.
 Kälbett, das, l. Kälgrube.
 Kälbrennen, das; mézögetés.
 Kälbrenner, der; mézögető.
 Kälbruch, der; mézököbánya.
 Kälbrühe, die; mézülő, (timárknál).
 Kälfen, ea. mézhez, mézszel készit.
 Kälferde, die; mézöld.
 Kälflaß, das; mézhordó.
 Kälgrube, die; mézgyödör, mézverem.

Kälhaken, der; mézkeverő.
 Kälhütte, die, Källofen, der; mézkeuencze.
 Källicht, mn. meszes.
 Kälfig, mn. meszes; méz-soltos.
 Kälfrühe, die; mézkeverő.
 Kälmilch, die; mézstej.
 Kälmmühle, die; mézmalom.
 Kälfsand, der; mézöveny.
 Kälfschaukel, die; mézlapát.
 Kälfspath, der; mézokvacs.
 Kälfslein, der; mézsko.
 Kälvitriol, der; mézgalicz.
 Kälwasser, das; mézvíz.
 Kälweinstein, der; mézborkó.
 Kälwurf, der; mézvakolat.
 Kälgraph, der; szépiró.
 Kälgraphie, die; szépirás.
 Kälmauser, der; suttbauülő; fukar.
 Kälmauseren, die; suttbanülés; fukarság.
 Kälmausern, k. suttban ül; fukarkodik.
 Kälmen, k. csendeleg; szundikál.
 Kälmut, der; kalmuk.
 Kälmut, der; kalmos.
 Käl, mn. hideg; das kalte Fieber, hidegglés. váltólás. —, ih. hidegen; mir ist —, fájom.
 Kälblütig, mn. és ih. hidegvérü; hidegvérien. hidegen.
 Kälblütigkeit, die; hidegvérűség.
 Kälblütig, mn. halvo-törökény.
 Kälte, die; hideg, hidegség; hidegvérűség. indulatlanság.

Kalten, cs. hidegít, hűt, hűvösít.	Kammblatt, das; borda, (takácsoknál).	Kammerath, der; kamarai tanácsos.
Kälteub, mn. hűtő, hidegítő.	Kammbreite, die; fésűkote.	Kammerbühnen, der; kamarakules.
Kältlich, mn. hűvös, hideves, hideges.	Kammdose, Kammbüchdel, die, fésűtok.	Kammerbühne, die; kincstári adósság.
Kältschlächter, der; dögnyűző.	Kämmen, cs. fésül; Wollē —, gyapjút gyaratni.	Kammersecretär, der; kamarai titoknok.
Kältsinn, der, Kältsinnigkeit, die; hidegség, indulatlanság, hidegszívűség, hidegvérűség.	Kammer, die; kamara, komra; kincstár.	Kammerstuhl, l. Nachstuhl.
Kältsinnig, mn. hideg, indulatlan, hidegszívű, hidegvérű.	Kammeradvocat, der; kamarai ügyész.	Kammertrauer, die; házi gyász.
Kameel, das; teve.	Kammeramt, das; kamarahivatal; kamarai hivatal.	Kammertuch, das; cambrai gyolcs.
Kameelbock, der; zergeleve.	Kammerbedient, das; éjjeli edény.	Kammerwagen, der; caeléd-kocsi.
Kameelgarth, das; teveszőr-fonal.	Kammerbediente, der; szobainas.	Kammerfutter, Kammfutteral, das; fésűtok.
Kamelhaar, das; teveszőr.	Kammerbier, das; kamarácska.	Kammhaare, das; sördény.
Kamelkäse, mn. teveszőr, teveszörből való.	Kammercommissär, der; kamarai birtos.	Kammhaare, t. fésűhaj, fésűhen maradt haj.
Kamelkame, — stroh, das; szilvővirágu lenyer; ornóda elecs.	Kammerdiener, der; komornok.	Kammhänge, t. kártkőz.
Kamelkahn, die; nőstény teve.	Kammerer, der; kamarás.	Kammradier, der; fésűs.
Kameloparder, der; tevepárducz, giraffa.	Kammerer, die; kamarai kincs; kamaratisztek.	Kammrath, das; fogas kerék.
Kamelstreiber, der; tevehajtó, tevepásztor.	Kammerfrau, die; komorna.	Kammstich, das; mar.
Kamelstiege, Kamelstiege, die; lakmateve.	Kammerfräulein, das; udvari kisasszony.	Kammwolle, die; kártolt v. gyaratott gyapju.
Kamille, die; székfű, székfűvirág, pipilét.	Kammergericht, das; kamarai törvényszék.	Kampeln, wh. fésűlködik.
Kamin, der; kürtő, kémény; kandalló.	Kammergut, das; kamarai jószág.	Kampf, der; küzdés, viaskodás, tusakodás; tusa, vita; csata, ütközet.
Kaminfeger, der; kéményszepő.	Kammerherr, der; kamarás.	Kämpfen, k. küzd, tusáz, tusakodik, vi, viaskodik.
Kaminpitter, das; kandallórács.	Kammerhof, das; Cambrai (város).	Kämpfen, das; küzdés, tusakodás, viaskodás.
Kaminplatte, die; kandallólenéz.	Kammerjungfer, die; komorna.	Kämpfer, der; hajnok, küzdő; holtváll.
Kamm, der; fésű; taraj, (kakasé st.); mar, (ökördé st.); nyereg. (lanis st.); szőlőcsutka; kulcsatall; gerebon	Kammerknecht, der; kamarás úri.	Kampfhahn, l. Brantshahn.
	Kammerknecht, der; udvari inas.	Kampflager, der; küzdhely; csatlár, csatamező.
	Kammermusik, die; udvari muzsika.	Kampfrichter, der; viadalbíró.
	Kammerpage, der; kamarás apród.	Kanarienvogel, der; kanári madár.
	Kammerpräsident, der, kamarai elnöke.	Kanaster, l. Canaster.
		Kanichen, das; tengeri nyúl.
		Kanichenläger, der; furmonyó.

<p>Kanfer, der; ók. Kannchen, das; ibrikecske, kannácska. Kanne, die; ibrik, kanna. Kannenbrühe, die; kanna-kafe. Kannengießeser, der; ezindőtő; ein positivier —, kormányi dolgokat feszegető. Kannengießeser, die; kormányi dolgok' feszegetésé. Kannengießern, k. kormányi dolgokról tanakodik. Kannentrout, das; surló. Kanneurweife, ih. kannakénti. Kanone, die; ágyu, pattantyú. Kanonenherd, der; ágyutelep. Kanonenflugel, die; ágyugömb, ágyugolyó. Kanonenfuß, der; ágyulövés. Kanonenfusurweite, die; ágyulövésnyi távol. Kanonenfuß, Kanonier, der; pattantyús. Kanoniren, es. ágyuz. Kanoniren, das; ágyuzás. Kannte, die; szeglet; szől, él; párkány, part; csipke. Kanten, es. szegel, szegletes; élére állit, élén gördít; bukra állit (hordót) Kantig, mu. szeges, szegletes; párkányos. Kanjel, die; szószék. Kanjelsberdsamkeit, die; szószéki ékeszólás, szónokság. Kanjellen, die; cancellaria; írószoiba, írót terem. Kanjellenbediente, — bothe, der; cancellaria' inasa, hiruoke. Kanjellendner, der; cancellariai szolgá.</p>	<p>Kanjellengeist, der; cancellariai szellem. Kanjellenpapier, das; közönséges írópapíros. Kanjellensbreiter, Kanjellier, der; írnök. Kanjellensiegel, das; cancellariai pecsét. Kanjellensrief, der; cancellariai írásmód. Kanjellrede, die; egyházi beszéd. Kanjellredner, der; egyházi szónok. Kanjler, der; cancellár. Kapaun, der; kappan. Kapannenslein, der; kappankő, zúzkő. Kapannen, es. kaksat herél. Kaper, Kaperen ic. l. Capet, Capeten ic. Kaper, die; kaporna, kápri. Kaperenbrühe, die; kapornalé. Kaperenstaude, die; kapornacsarje. Kaperenstrauch, der; kapornabokor. Kappchen, das; sipka. Kappe, die; sipka; csuklya; boríték; fődél. Kappen, es. borít, borítékkal bohúz; hág (a'kakas); elvág (hajókötélet); csontkít (árboczt); herél. Kappengras, das; konkoly. Kappenmacher, der; sipkás. Kappenfleer, Kappfloh, das; fődélablak, fődéllyuk. Kapphahn, l. Kapaun. Kappmann, der; állasó, ajzód. Kappfel, die; tok, tőhely, tartó; willyo; lökupak, (puskára ic.). Karabiner, l. Carabiner. Karabinerhaden, der; karabélyhorog. Karat, das; karát. Karaufche, die; kárász.</p>	<p>Karavane, die; karaván. Karbatsche, die; korbács. Karbatschen, es. korbácsol, megkorbácsol. Karbatsche, die; kárt, gyapjugarató; lökefe. Karbatschen, es. kártol, gyapjút gyarat; lovat kől v. vakar. Karde, die; takács-mácsonya; kárdi-articsóka; gyapjukárt. Kardeustel, die; takácsmácsonya. Karstuel, der; pokolvar. Kars, mu. fukar; sovány, szegény. —, ih. fukarúl. Karsen, k. fukarkodik. Karsheit, die; fukarság. Karsich, mu. és ih. fukaros; szegény, sovány; szegényül. Karsl, der; Károly. Karschen, das; Károlyka, Karus. Karsien, das; koronázó párkány. Karsieshofel, der; párkánygyalu. Karsien, das; Karinthia, Koront. Karsither, der; karinthiai, koronti. Karsine, die; Karolina, Lini. Karsichen, das; potyka. Karsfen, der; ponty, pozsár. Karsse, die; taliga. Karsen, der; targocza, korodély; sajtótaliga, (nyomatóknál); és ist ein anselegster (angestellter) —, előre titokban olintozott dolog. Karsen k. taligáz. Karsengaul, der; taligas ló. Karsenländer, der; bányataligás. Karsenschieber, die; taligás.</p>
---	--	--

Kärrer, der; taligás.	Käsehäute, die; sajtkunyhó.	Katarrhalisch, mn. hurutos.
Kärr, der; kőlágu kapa.	Käsefuchen, der; túró s lepény.	Katechet, der; vallás tanító.
Kärrlein, es. kapál (kétágu kapával).	Käsefah, das; tejoltó.	Katechisten, es. vallást tanít (kérdések és feleletek utján).
Kärtische, die; kartács.	Käsemaße, die; sajtukacsz.	Katechismus, der; káté.
Kärtischbüchse, die; kartácsostok.	Käsemarkt, der; sajtvásár.	Kater, der; kandúr, kanmacska.
Kärtischentutteral, das; kartácsstartó.	Käsemilch, die; sajtatka.	Katharine, die; Katalin.
Kärtischensaffen, der; kartácsszokrény.	Käsen, es. sajtot nyom v. csinál. —, k. ós vh. túródzik, túró sodik.	Kätchen, das; Katiuka.
Kärtischenspiegel, die; kartácsgömb.	Käsenapf, der, l. Käseform.	Katicza, Kati, Katió.
Kärtischenschuß, der; kartácslövés.	Käsewasser, das; savó, emők.	Katheder, die; tanítószék.
Kartaune, die; öregágyu.	Käsewurst, mn. sajtos; túró s.	Kathedraalfirche, die; székesegyház.
Karte, die; kártya; bilét.	Kaspar, der; Gáspár, Gázi; haris, hars.	Katheter, der; ludesap. (székeselben).
Karten, k. kártyázik. —, es. mesterkedik.	Kasse, ic. l. Casse, ic.	Katholik, der; katolicus.
Kartenblatt, das; kártyalevél.	Kassiren, l. Cassiren.	Katholisch, mn. katolicus.
Kartengeld, das; kártyapénz; tételepénz, (kártyázáshoz).	Kassianie, die; gesztenye.	Kattun, der; karton.
Kartenhaus, das; kártyaház.	Kastanienbaum, der; gesztenyefa.	Kattunbruder, der; kartonnyomató.
Kartenstühle, t. kártyameszterezg.	Kastanienbraun, mn. gesztenyeszínű.	Kattunjabrik, die; kartongyár.
Kartenmaßer, Kartenmaßer, der; kártyacsináló.	Kastanienwald, der; gesztenyés.	Kattunleinvand, die; kartonvászon.
Kartenpapier, das; kártyapapirus.	Kästchen, das; szekrényke.	Käufchen, das; kis macska, cziczus.
Kartenspiel, das; kártyajáték.	Kaste, die; egyesület, cseh, osztály.	Käufgalgen, vh. kivődik. veszekszik.
Kartenspieler, der; kártyás, kártyajátékos.	Kastan, der; szekrény, almáriom; — der Bähne, (Kästchen), fogúreg; — an der Kuffche, kocikas, kocsiteknő; — eines Schloßes, zárház; — einer Dregel, orgonaszekrény.	Käufgeren, die; czivődás, veszekszés.
Karthause, l. Kartaune.	Kastengeist, der; osztályszellem, pártszellem.	Kabe, die; macska, nősténymacska; harka; tüszü.
Kartoffel, die; burgonya, pityóka, csuesorka.	Kastenen, es. ós vh. saunyargal.	Kabe, die, Kabell, der, l. Fanghaß.
Kästchen, das; sajtocska.	Kastennug, die; saunyargatás.	Kabe, die, Kästschiff, das; (tengeri bárka' neve).
Käse, der; sajt; túró.	Kastrol, l. Cassrol.	Kabenaugen, das; macskaszem; macskaszemű.
Käsefäden, l. Käsefaden.	Katacomben, t. l. Begräbnisgruft.	Kabenbalg, der, Kabenseß, das; macskahör.
Käseform, die; sajtnyomó káva.	Katalog, der; névsor, lajatom.	Kabenblut, das; szapora galambocsz.
Käsefrau, Käsemutter, die; sajtáronó.	Katarth, der; hurut.	Kabenfuß, der; piros tikszem.
Käsehandel, der; sajtkereskedés.	Katarrh, der; hurut.	Kabengeshren, das; nyivakolás, mávogás.
Käsehändler, Käsefrüher, der; sajtáros.	Katarrhlieber, das; hurutlú.	Kabengestüß, das; fogadótt, (növény).
Käseherde, die; sajtács.		

Kaugold, das, (Gimmer); caillamkö.	vásárolni. venni; einen — schliessen, megalkudni.	Kauf, die; golyó, teke.
Kaugrau, mn. ezirmos, iromba.	Kaufbrief, der; alkulevél.	Kaufhof, der, Kaufhaupt, das; putra, feles koltó; serincz.
Kaugerbel, der; földfü- tike.	Kaufen, cs. vesz, vásárol; Katten —, kártyát ven- ni v. váltani.	Kaufnappe, die; putra, fejes koltó.
Kauftraut, das; életil- lat tarorja, engemszagolj; nárdus-gyökönke, nár- dusfü.	Käufer, der; vevő, vá- sárló.	Kaum, ih. alig, nehezen. hajosan; alighogy.
Kaufloch, das; macskazug.	Kaufahrtsschiff, das; kal- márhajó.	Kaumittel, das; rágszer.
Kaufluchs, der; hiúzmacska.	Kauffrau, l. Handelsfrau.	Kaumnuffel, der; rágszom.
Kaufmünze, die; macska- cipkepity.	Kaufgeld, das; vételpénz.	Kaute, die; marok, cso- mó (p. o. len); gödör.
Kaufmuth, die; sárivári.	Kaufhandel, der; vételke- reskedés, (ellentétle u' cserekereskedésnek).	Kauz, der, Kaufchen, Kauf- lein, das; kanakúcz-ba- golyó; ein wunderlicher —, csodálatos szent; ein durchtriebener —, la- tor gyerek.
Kaufparden, der; onka- macska.	Kaufwand, das; árubáz.	Kauzen, vh. meghunyás- kodik, meghúzza v. meg- alázza magát.
Kaufpfechtchen, das; keltaki gyopár; egészül holgyo- mál; piroz tikazem; csi- kos kecskerágó.	Kaufladen, der; kalmárholt.	Kebderut, die; ágyas.
Kaufschwanz, Kaufwedel, der; parti surló; úsz- szakáll.	Kaufleute, t. kalmárok, ke- reskedők; vásárosok.	Kebche, die; ágyasság.
Kaufstüber, das; sejér csil- lámkö.	Kaufsch, mn. megvásárol- ható; — an sich bringen, megvásárolni; — über- lassen, eladni.	Kebmann, der; törvény- telen férj.
Kaufsprung, der; macska- ugrás; es ist nur ein — bis dahin, csak egy ugrás.	Kaufstift, mn. megvásárol- ható; — an sich bringen, megvásárolni; — über- lassen, eladni.	Kebweib, das; ágyas (asz- szony).
Kaufwurzel, die; macska- gyökönke; réti füzény.	Kaufstiftig, mn. venni szán- deköző.	Ked, mn. vakmerő; me- rész, hátor; cleven, gyors. —, ih. vakmerőn; merészen, bátran; ele- venen, gyorsan; das faust du — glauben, azt bátran elhited.
Kaufzettel, k. Kauderwälfchen, cs. és k. mormogó, ma- gában beszól érthetlennül.	Kaufmann, der; kalmár, kereskedő.	Kedheit, die; vakmerőség; merészség, hátorág; ele- venség.
Kauderwälfch, mn. és ih. mormogó; hebegő; mor- mogva; hebegve.	Kaufmannsch, mn. kalmári, kereskedői.	Kedlich, ih. bátran, vak- merően.
Kauz, die; ül, ketrec, kalit.	Kaufmannschaft, die; ke- reskedőség; kereskedés.	Kegel, der; kúp, esűrök; — schieben, kúpozni; zwis- schen — und Angel kom- men, két tűz közt szo- rúlni; er hat weder Hund noch —, se' ha se' leánya.
Kauen, cs. rág, megrág; guggol.	Kaufmannsdiener, der; kal- már v. kereskedőlegény.	Kegeltobn, die, Kegeltat, der; kúphely.
Kauen, das; rágás.	Kaufmannsfrat, die; ke- reskedőnő, kalmárnő.	Kegelturmig, mn. kúpdad, kúpalakú.
Kauern, k. és vh. guggol, leguggol. Jekukorodik.	Kaufmannsgehilfe, das, Kaufmannsleben, der; kal- márholt, kereskedőholt.	
Kauf, der; vevés, vásár- lás, vétel; einen guten — thun, jól (olesón)	Kaufmannsgut, das, Kauf- mannswaare, die; por- técka, kalmáru.	
	Kaufmannsjunge, der; kal- márinas.	
	Kaufpreis, der; vételár.	
	Kaufschilling, der; vétel- pénz; fülpénz, előpénz.	
	Kaufschuß, der; serincz.	
	Kaufweere, die; oatormón- bogyó; zelnicebogyó.	

Regeln, k. búpos.
 Regelschneide, die; honger-
 esiga.
 Regelschnitt, der; kúpszélet.
 Regelschub, der, Regelspiel,
 das; kúpjáték.
 Reglsader, die; torkolatér.
 Reglschiffstüb, der; torokbetű.
 Reglsedel, der; gégésedől.
 Reglsdrilse, die; torokmi-
 rígy.
 Rehle, die; torok; völgye-
 let, horony, aj; sie hat ei-
 ne heile —, tiszta hangja
 van.
 Rehlen, es. völgyel, hor-
 nyol; einen Fisch —, hal-
 nak farkát moltseni.
 Rehlhobel, der; hornyoló
 gyntu.
 Rehlkopf, der; gége, Adám'
 almája.
 Rehlreiste, die, Rehlrost, der;
 hornyolat.
 Rehlriemen, der; nyakszj.
 Rehlstuch, die; torokgyik.
 Rehlzug, das; ajvósó.
 Rehlziegel, der; öblös csészép.
 Rehr, die; fordulás, térés.
 Rehrbesen, der; sopró.
 Rehrbürste, die; ruhakese.
 Rehren, es. seper; kofól;
 fordít.
 Rehricht, das; süpredék,
 szemot.
 Rehrreite, die; sonákja (va-
 laminek); hállap. (péncz).
 Rehrwisch, der; köziseprő.
 Reihren, k. liheg, pihog.
 Reihen, das; libogás, pi-
 hogás.
 Reihrenb, mn. lihegő, pi-
 hegő.
 Reihrhurten, der; köhhurut,
 számarhurut.
 Reifen, k. rh. nyefeg; szá-
 mbol.
 Reifen, das; nyefegés;
 számbelés.

Reif, der; ék; ein — treibt
 den andern, kéz kezét
 mos; auf einen großen
 Floß gehört ein grobes —,
 millyen a' jó nap, olyan
 a' fogadj isten.
 Reifsein, das; ékesont.
 Reifen, es. ékel, ékez.
 Reifer, der; vadkan; ékező.
 Reiffrümmig, mn. ékalakú.
 Reifhaude, Reifhaue, die;
 ásókapa.
 Reifstüd, das; ékágnyu.
 Reim, der; csira; kezdet,
 elő.
 Reimen, k. csírádzik, sar-
 jadzik.
 Reimen, das; csírádzás,
 sarjadzás.
 Reim, Reimer, Reime, Re-
 nes; mn. sonki, senki
 sem, egy sem; ich habe
 — Geld, nincs pénzem;
 er ist — Student, ő nem
 diák.
 Reinerken, mn. semmiféle.
 Reinerseits, ih. egy részről
 sein, senki részéről sem.
 Reineuweg, ih. sommikép
 sem, semmi módon nem,
 egy általában nem.
 Reimmaß, ih. egyszer sem,
 soha sem.
 Reih, der; kehely; virág-
 csőze.
 Reihbedel, — tesser, der;
 kehelyfedő, kehelytányér.
 Reihfutter, das; kehelytok.
 Reihmood, das; kelyhes-
 magvu moh.
 Reihstuch, das; kehelytakaró.
 Reite, die; moritő kanál;
 vakoló kanál.
 Reiter, der; pincze.
 Reiter, Reiter, der; pin-
 czéri tálnok.
 Reiteresel, der, Reiterland,
 die, Reiterwurm, der;
 szárlábu, pinczobogár.

Reiteren, die; nagy pincze;
 pinczeoszlódság.
 Reiterfenster, das; pincze-
 ablak.
 Reiterhaß, der; pinczeto-
 rok, pinczegádor; far-
 kashoroszlán.
 Reiterloch, das; szelőlölyk.
 Reitermeister, der; pincze-
 mester, kulcsár.
 Reiterschnüffel, der; pincze-
 kúcs.
 Reiterschräuber, der; pincze-
 írnök.
 Reitersthr, die; pinczenjtő.
 Reitersind, der; pinczebőr.
 Reiter, die; sajtó; borház.
 Reiterbaum, der; sajtórúd.
 Reiterer, Reitertreter, der;
 szállótapodó v. lipró;
 borsajtoló.
 Reiterhaus, das; sajtóház,
 borház.
 Reiterkasten, der; sajtószek-
 rény.
 Reitern, es. sajtol.
 Reiteru, das; sajtolás.
 Reiterschaube, die; sajtó-
 caavar.
 Reutbar, Reutbar, Reut-
 lich, mn. ismerhető.
 Reuten, es. rh. ismer.
 Reuter, der; ismerő, értő.
 Reutnich, die; ismeret,
 tudomás, tudomány; je-
 manden in — sehen, va-
 lakit tudósítani.
 Reuzelchen, das; ismerto-
 tő jegy v. jel v. bélyeg.
 Reuzig, der; ismortető
 vonás.
 Reube, die; horony, aj; rovátk.
 Reubel, der; turholya.
 Reuber, es. hornyol, ro-
 vátkol.
 Reubholz, das, Reubrod,
 der; rovás, rohot.
 Reuber, der; hőtön. fog-
 ház, tömlőez.

Kerkermeister, der; porkoláb, tömlőzartó.
 Kerkeru, cs. tömlőczöz, bőrtüőz, fogaágha tess.
 Kerl, der; legény, ficakó.
 Kermes, der; karmazsinszinbogár.
 Kermesbaum, der; szinhogaras tölgyfa; téli magyal.
 Kermesberré, die; berzsenvörfür, álkermes; karmazsinszinbogár.
 Kern, der; mag, szem, héli; java, azino (valaminck).
 Kernbeiser, der; vasorru magnyitó, (madár).
 Kernfeil, mn. izmos, vaskos.
 Kernfeut, die; bogyós gyümölcs.
 Kernschüss, das; magtok.
 Kerngesund, mn. igen egészséges.
 Kerngut, mn. igen jó; jószágok' java.
 Kernhaft, mu. erős, izmos; velős.
 Kernholz, das; igen jó la.
 Kernig, mn. magvas; beles; erős; velős.
 Kernleder, das; java (azinc) a' bőrnek.
 Kernschel, das; lisztláng.
 Kernobst, das; bogyós gyümölcs.
 Kernschute, l. Baumschufe.
 Kernspruch, der; velős mondás.
 Kerze, die; gyortya.
 Kerzengerade, mn. egyenes, szögár.
 Kerzenbändler, — Iráner, — máder, der; szappanos, gyortyaöntő.
 Kerzenfrant, das; ökör-farkóró.
 Kerzenrarer, der; gyortya-mentő.

Kerzensthein, der; gyortyavilág.
 Kerzentrichter, der; gyortyahordó.
 Kerzensticht, der; gyortyamártó.
 Kessel, der; üst, kazán; katlan; öböl, (bányászathau).
 Kesselfasche, die; hamuszár, szalajka.
 Kesselfischer, der; üstfoltzó.
 Kesselfeuchte, l. Augefeuchte.
 Kesselmacher, der; üstmives, kolompár.
 Kesselpanze, l. Panze.
 Kesselsteine, — waare, die; üstmives portéka, kolompármunka.
 Kettchen, das; lánczocska.
 Kette, die; láncz.
 Kettel, die; láncz, lánczocska.
 Ketteln, cs. kötözget.
 Ketten, cs. lánczol, köt.
 Kettenstrunig, mn. lánczalaku.
 Kettengelent, — gfiel, das, — ring, der; lánczszem, lánczgyűrű.
 Kettenhund, der; lánczob.
 Kettengel, die; lánczos gömb.
 Kettennacht, die; lánczolat, (varrokna).
 Kettenschmid, der; lánczkovács.
 Kettenschurz, die; lánczolás.
 Kettenschich, der; lánczszomóltós.
 Kettenschwert, das; lánczmű.
 Kettler, Kettenschaber, der; lánczkészítő.
 Ketter, der; orotnok.
 Kettereh, die; orotnekség.
 Ketterisch, mn. eretneki.
 Ketterrichter, der; orotnekbíró.

Ketten etc. l. Ketten etc.
 Kette, die; huzogány, huzókó; czomb.
 Ketter, l. Kerfer.
 Kettich, mn. és jh. szűz, tisztá; szűzön, tisztán.
 Kettichbaum, der; szűzfa, Abraham' fája.
 Kettichheit, die; szűzenég, tisztaság.
 Kibiz, der; bíbicz, libucz.
 Kicher, Kicherke, die; bagolcsa, bagolyborsó.
 Kichern, k. vigyorog, nyihog.
 Kiefe, Kiefer, die, l. Kieme.
 Kiefer, der; áll, állkapocs.
 Kiefer, die; erdei fenyő.
 Kiefern, mn. erdei fenyőből való.
 Kiefernholz, das; erdei fenyőfa.
 Kiefe, die; tűzartó.
 Kief, der; tolltok; hajógorinca.
 Kiefen, k. és cs. tollasodik, tokosodik; tollaz, feltollaz.
 Kiefwasser, das; hajónyom.
 Kieme, die; kopolyú.
 Kiemenstedel, der; kopolyúföldel.
 Kien, der; szurkos fa; szurkos fenyő.
 Kienapfel, der; fenyőtoboz.
 Kienbaum, der; erdei v. szurkos fenyőfa.
 Kienbaumfadel, die; fenyőfáklya.
 Kienbaumharz, das; fenyőszurok, fenyőgyanta.
 Kienholz, das; erdei fenyőfa; szurkos fenyőfa.
 Kienholzühl, das; fenyőolaj.
 Kienruk, der; fenyőkorom, szurkokorom.
 Kiepe, die, l. Kober.
 Kied, Kiedsand, der; kövecs, murva; tüköz.

Riesartig, Rieficht, mn. kov- vanemű.	Rinderflapper, die; esőr- gatyű; gyermekkelep.	Rindesbeine, t. von meinan
Riesel, Rieselstein, der; kova, kohn, tűzkő.	Rinderforb, der; gyermek- kosár.	Rindesbeinen an, gyer- mekségemtől fogva.
Riesen, l. Erwählen.	Rinderlehre, die; gyermek- oktatás (vallásban).	Rindeskind, das; unoka. unokagyermek.
Rieserde, die; kovaföld.	Rinderlehrer, der; gyer- mekoktató.	Rindesküthen, t. vajudás, vajudozás.
Riesgrube, die; kovabánya.	Rinderleib, mn. igen köny- nyű.	Rindeslicht, die; gyermeki kötelesség.
Riesig, mn. kőveces, kovás.	Rinderloß, mn. gyermek- telon.	Rindesstatt, die; einen an — annehmen, örökbe fogadni valakit.
Rieslange, die; gáliczviz (hányászatban).	Rindermord, der; gyermek- ölés.	Rindestheil, der; osztály- rés.
Riese, die; nösténymacska.	Rinderbruder, der; gyer- mekgyilkos.	Rindheit, die; gyermekkor
Riume, die; párkány; esin (hordón).	Rindermutter, die; jó anya; híba.	Rindisch, mn. gyermekos.
Rimmen, es. esinol (p. o. hordól).	Rindern, k. lehetegazik; gyermekeskodik.	Rindlich, ma. és ih. gyer- meki, gyermekded; gyer- mekileg, gyermekdeden.
Rind, das; gyermek; magzat.	Rinderpech, das; magzat- szurok.	Rindschaft, die; gyermeki viszony; örökbe fogadás.
Rinderbetterin, die; gyer- mekágyas.	Rinderraub, der; gyermek- rablás.	Rindsaufe, die; keresztelés.
Rindchen, das; gyermekecs- ke, escesemő.	Rinderros, der; zabony, gyermekköntös.	Rindsauffwand, der; kor- resztelő, paszita.
Rindelbier, l. Rindtauf- schwand.	Rinderrosf, der; zabony, gyermekköntös.	Rinn, das; áll.
Rindeln, k. lehetegszik.	Rinderschule, die; gyermek- iskola.	Rinnbaden, der, Rinnbad, die; állcsont; állkapocs, állkapocza.
Rindelstag, Rindertag, der; apri szentek' napja.	Rinderspiel, das; gyarmek- játék.	Rinnbadendrüse, die; álla- latti mirigy.
Rinderblatter, die; gyer- mekhimlő.	Rinderspott, der; gyer- mekgúny.	Rinnbadenschwang, der; áll- csukulás.
Rinderbrun, der; gyermek- kása.	Rindersprache, die; gyer- meki beszéd. úrtatlan beszéd; dadogás.	Rinnband, das; állzorító.
Rinderbrut, die; poronty.	Rindersreich, der; gyer- meki esiny, dővajság.	Rinnfette, die; állazó; die — auflegen, fölállazni; die — abnehmen; leállazni.
Rinderchen, Rinderweise, die; gyermekség, gyermekes- kedős.	Rindersruhe, die; gyarmek- szoba.	Rippe, die; buk, esőfél; auf der — stehen, bukra lenni v. állani, esőfél- ben lenni.
Rinderfrau, Rinderwarte- rin, die; száraz dajka.	Rindersühlfchen, das; gyer- mekszék.	Rippen, k. bukra van v. áll, fölhillenő v. eső fél- len van. —, es. kiváló- gat; nyirkál (pénz).
Rindermagd, die; dajka- leány.	Rindertaufe, die; kereszt- telés.	Rippeten, die; uzsorásko- dás (kisinyben).
Rinderfreund, der; gyer- mekbarát.	Rindertrommel, die; gyer- mek- v. játékdob.	Rippelb, das; nyirkált pénz.
Rindergeföhren, das; gyer- meklárma; gyermeksírás.	Rinderwagen, der; gyer- mek- v. játékkocsi.	
Rinderhaube, Rindermütze, die; gyermeksőjkötő; gyer- mekcipka.	Rinderwunsch, die; gyermek- nevelés.	
Rinderheind, das; gyer- meking.		
Rindersühb, der; gyarmek- cipk.		

Kirchdorf, das; egyházas helység.	Kirchengüter, t. egyházi jószágok.	atyá; Kirchenbater, t. szent atyák.
Kirche, die; egyház, templom; anyaszentegyház.	Kirchenjahr, das; egyházi év.	Kirchenverfeinerung, die; vallásújítás.
Kirchenagende, l. Kirchengordnung.	Kirchentafelender, der; egyházi kalendárium.	Kirchenversammlung, die; egyházgyűlés.
Kirchendälteste, der; egyházgazda, templomatyá.	Kirchenschen, das; egyházi hűbér.	Kirchenvisitation, die; egyházlátogatás.
Kirchenamt, das; egyházi hivatal; egyházi tanács.	Kirchenscheur, die; hittudomány; világzat.	Kirchenvogt, der; egyházszolga.
Kirchensam, der; egyházi átok.	Kirchenscheur, der; egyházi oktató.	Kirchenversteher, der; templomatyá.
Kirchensam, der; templomépítés.	Kirchenlied, das; egyházi ének.	Kirchenversteher, der; templomkerítés; temető.
Kirchensbuch, das; egyházkönyv.	Kirchenmusik, die; egyházi muzsika.	Kirchhof, der; templomkerítés; temető.
Kirchensche, die; egyházi hűbér; egyházi büntetés.	Kirchenordnung, die; egyházi rend, agenda.	Kirchhof, mn. és ih. egyházi; egyházilag.
Kirchensche, die; egyházi pénztár.	Kirchenpotron, der; egyház' pártfogója.	Kirchmesse, = weibe, die, = weibfest, das; bucsú, egyháznap.
Kirchenschild, der; egyház-tolvaj.	Kirchensprecher, l. Kirchengvorsteher.	Kirchner, der; egyházi, harangozó.
Kirchensdiener, der; egyházi, harangozó.	Kirchensrat, der; egyházi tanács; egyházi tanácsnok.	Kirchspiel, das; plebánia.
Kirchensdiener, der; egyházi szolgálat.	Kirchensraub, der; templomrablás.	Kirchsprengel, der; egyházmegye, püspökmegye.
Kirchensfrage, die; templomi zászló; szélvitorla (templom' tornyán).	Kirchenraub, der; templomrablás.	Kirchthier, die; templomajtó.
Kirchensfeier, das; templomablak.	Kirchenraub, der; templomrablás.	Kirchthurm, der; templomtorony.
Kirchensfest, das; egyház' napja, bucsú.	Kirchenrecht, das; egyházilag; egyházi törvénytudomány.	Kirchvater; der; templomatyá, templombíró.
Kirchensfeier, das; egyházi imádság.	Kirchensache, die; egyházi ügy.	Kirchweig, der; templomút.
Kirchensfeier, das; egyházi parvosolat.	Kirchensänger, der; egyházi énekes.	Kirchweib, l. Kirchmest.
Kirchensgebrauch, der; egyházi szokás.	Kirchensänger, der; egyházi énekes.	Kirre, mn. szelíd, hűsi (galamb st.); jámbor nyújas.
Kirchengerät, das; egyházi szerek.	Kirchensänger, der; egyházi énekes.	Kirren, cs. szelídít; édesget, csalogat. —, k. szelídül; turbékol, bűg; kurrog; osikorog, nyikorog (sz ajtó st.); ezinczoz (hegedő).
Kirchengericht, das; egyházi törvényszék.	Kirchensänger, der; egyházi énekes.	Kirchbaum, der; cserezenyofa.
Kirchengericht, das; egyházi ének.	Kirchensänger, der; egyházi énekes.	Kirchbeiter, Kirchhund, der; visorru magnyító.
Kirchengericht, die; egyházi bíró.	Kirchensänger, der; egyházi énekes.	

Rirschrantwein, *ber*; ceser-
resznye-pálinka.
Rirsche, *die*; ceseresznye.
Rirschgarten, Rirschwald, *ber*;
ceseresznyós.
Rirschefern, *ber*; ceseresz-
nyemag.
Rirschuchen, *ber*; ceseresz-
nyés lepény.
Rirschlocher, *ber*; borostyán
meggy.
Rirschnuß, *das*; ceseresz-
nyepép.
Rirschräume, *die*; kőkény-
szilva.
Rirschrotz, *mn.* ceseresznye-
szilva, ceseresznye-piros.
Rirschraft, *ber*; ceseresznye-
nedv.
Rirschriel, *ber*; ceseresz-
nyeszár.
Rirschnuppe, *die*; ceseresz-
nyelevel.
Rirschwasser, *das*; ceseresz-
nyevíz.
Rirschwein, *ber*; ceseresz-
nyebor.
Rissen, *das*, *l.* Rissen.
Rissen, *das*; ládacska, lá-
dika.
Risse, *die*; láda.
Rissenmacher, *ber*; ládacska-
máló.
Ritt, *ber*; ragaszt.
Rittel, *ber*; szoknya; vá-
szon felső ruha.
Ritten, *cs.* forraszt, ra-
gaszt.
Riße, (*Rieße*), *die*; gödölye;
nősténymacska.
Rißel, *ber*; csiklandék.
Rißelig, *mn.* csiklandos;
kényes (dolog).
Rißeln, *cs.* csikland, csik-
landoz.
Rißeln, *das*; csiklandás,
csiklandozás.
Rißer, *die*; szenny; kézi
jegyzőkönyv.

Rlassen, *k.* tárog; fülreped;
kifecseg; dünnög.
Rlassen, *cs.* csihol.
Rlassen, *das*; csiholás.
Rlassen, *ber*; csiholó.
Rlaster, *die*; öl.
Rlasterholz, *das*; ölsa.
Rlastermaß, *das*; ölmér-
ték; öl.
Rlasteru, *cs.* ölez.
Rlasterstuhl, *die*; ölzsinog.
Rlagbar, *mn.* panaszos,
vádost; vádolható.
Rlage, *die*; panasz; vád;
panaszlás; vidolás; tör-
vényhe-időzés; gyász.
Rlagefrau, *die*, Rlageweib,
das; sirónő, (rómaiaknál).
Rlagegedicht, *das*; elegia.
Rlagegeschrei, *das*; jajzó.
Rlagelied, *das*; gyászdal.
Rlagen, *cs.* és *k.* panaszol,
panaszskodik; bevádol,
törvénybe idéz.
Rlagepunkt, *ber*; vádpont.
Rläger, *ber*; vádló, fel-
pörös.
Rlagesache, *die*; panasz,
panaszos ügy.
Rlageschrift, *die*; kereset-
levél; vádlevél.
Rlagement, *ber*; panaszhang.
Rlänglich, *mn.* panaszos,
(hang, *ic.*); siralmas, (ál-
lapot). —, *ih.* panaszos-
san; siralmasan.
Rlamm, *mn.* szoros, szűk,
(ozipó *ic.*); nehéz, szűk,
(idő *ic.*); tömött, (arany);
gömböredett.
Rlammer, *die*; kapocs, ka-
pocsvas; kapocsa; zárjel.
Rlammeru, *cs.* összefogla!
(kapocsvassal). megszor-
ít (kapocsfával); kapasz-
kodik, (-ba, bo).
Rlang, *ber*; hang.
Rlapper, *die*; billentyű, (fu-
volán *ic.*); kupak, (pi-

pán); pillenpáty, (ru-
hán); lecsapó födel v.
ajtó, (valamin); vidra
cleccke.
Rlappen, *k.* be-, lecsapó-
dik; csörög; vaczog;
kelepel; össze-, ráillik.
—, *cs.* csapva felhajt,
feltér; megcsap, meg-
csapkod.
Rlappenventil, *l.* Ventif.
Rlapper, *die*; kelepi; sür-
getyű; csörgettyű; pász-
tortarsóka.
Rlapperapfel, *ber*; csörge-
alma.
Rlapperlagd, *die*; korepes
vadászat.
Rlappermühle, *die*; szélke-
lep; malom; csacska.
Rlapperu, *cs.* csörög; ke-
lepel; vaczog.
Rlapperuß, *l.* Pimpernuß.
Rlapperroß, *die*; pipacs.
Rlapperschlange, *die*; csör-
gekigyó.
Rlapperstein, *ber*; csörkö.
Rlapperstoch, *l.* Storch.
Rlapphandschuh, *ber*; leve-
les keztü.
Rlappmütze, *die*; füles sapka.
Rlappen, *k.* és *cs.* csat-
tan, csatlog; megcsap.
megcsapkod.
Rlappstisch, *ber*; szárnyas
asztal.
Rlar, *mn.* tiszta, világos
(üveg, bor *ic.*); csupa,
tisztá; értelmes, világos.
—, *ih.* tisztán, világos-
san, értelmesen.
Rlare, *das*; eine Sache ist
— sein, valamely dol-
got tisztába hozni, fel-
világosítani.
Rläre, *die*; tisztaság.
Rlären, *cs.* megszúr, de-
rit. —, *vb.* dorul.
Rlarheit, *die*; világosság.

tisztaság; értelmesség; finomság.	Aled, Aleds, der; mocsok, pocsót.	Aleidung, die; ruházat; öltözet.
Alerlich, mn. világos, értelmes. —, ih. tisztán, világosan.	Aledbuch, das, l. Aledb.	Alein, mn. kis, kicsiny; alacson; apró; kevés. —, ih. aprón, apróra; alacsonúl; alázatosan.
Aletsch, der; taps; csatogás; csapás.	Aleden, cs. bc., elmocskol; mázsol, firkál.	Aleinshien, das; Kis-Ázsia.
Aletschbüchse, die; bodzapuska.	Aledern, der; mázoló, firkáló.	Aleinungig, — fűgig ic. mn. kizsemü, kislábu ic.
Aletsche, die; csacska, locska-fecske.	Aledern, die; mázolás, firkálás.	Aleindenfend, mn. alacson-gondolkodásu.
Aletschen, cs. ós k. tapsol; csattant, durrant, pattant, (ostorral) csacsog, fecseg.	Aledig, mn. mocsok, pocsótes.	Aleine, das; kicsinység, csekélység.
Aletscher, der; csacska, locska-fecske.	Alee, der; löhero.	Aleineru, cs. kisebbit, kevésbit (számot).
Aletschhaft, mn. csacska.	Aleebfamt, das; löherlevél; három, három számból álló társaság.	Aleinfügig, l. Geringfügig.
Aletschmaul, das, l. Aletsche.	Aleiben, cs. ken, bekon; ragaszt; tapaszt.	Aleingelt, der; kislelkü, apróságokon-kapó.
Alemben, cs. szedeget, válogat, kiszemel (borsóból ic. aljast), meglisztogat (aljastal); lerágcsál (csont-ról húst); ou etwas zu finden, nehézséget tudni v. találni valámben.	Aleiber, der; kenő; tapasztó	Aleingeltich, die; kislelküség, apróságokon-kapás.
Aleue, die; köröm; karom; pata.	Aleibewerk, das; tapaszt, sárgyuradék.	Aleinglanbig, mn. kicsinyhítü, félénk.
Aleuenhie, Aleuenrich, der; karmolás, körmölés.	Aleid, das; ruha, gúnya, köntös; mez; ruházat, öltözet; Aleider machen Leute, pénz gaberség, ruha tisztaság.	Aleinglanbler, der; kiske-reskedő.
Aleuse, die; ezella; remeteház.	Aleiden, cs. ruház, öltözet; illjk, áll (nak, nok); ruházódik; öltözködik.	Aleinhelt, die; kicsinység, csekélység.
Aleusner, der; remete.	Aleiderbesen, der; ruhacsopó.	Aleingteit, die; kicsinység, csekélység, apróság; große —, sok semmi.
Alebegan, Alebeneg, das; tör, török.	Aleiderbüchse, die; ruhakese.	Aleingtel, der; kislelkü.
Aleberkraut, das; ragadó galaj, ragadály.	Aleiderhandel, der; ruhakereskedés.	Aleingtelieber, der; hasogató legény, (bodnárknál).
Alebeit, k. ragad (hoz, hex); — Aleiben, hozzá ragadni. —, cs. ragaszt.	Aleiderhändler, der; ruhakereskedő.	Aleinsaut, mn. csüggedt; kedvotlen, bátortalan.
Aleberhafter, das; ragtapasz.	Aleiderkammer, die; ruhatar.	Aleinsch, mn. kicsiny; csekély, alacson.
Aleber, der; tapasztói enyv, mósga; sikor.	Aleiderlauf, die; ruhatek.	Aleinsmuth, der, Aleinsmuthigkeit, die; csüggotegség, kielműség.
Aleber, mn. vészna, szikát.	Aleidermarkt, der; ruhavásár; ruhapiacz.	Aleinsmuthig, mn. csüggoteg, kielmű.
Alebertcht, mn. ragadás, sikeres.	Aleidermotte, die; ruhamoly.	Aleinsob, das; ékesség; kincs, drágaság; drágakő.
Alebertgfelt, die; ragadó-ság; sikeresség.	Aleiderpraecht, die; ruhapompa.	Aleinschmid, der; lakatos.
	Aleiderstrauf, der; ruhaszekrény.	Aleinschmidtwaare, die; lakatosmunka, lakatospor-táka.
	Aleidertraecht, die; ruhaviselet, ruhadivat.	Aleinschüttel, mn. kivátarattyús.
	Aleiderbüchse, der; ruhatarattyús.	

rosi; kiavárosias —, ih. kiavárosilag.	Slimmern, k. rh. l. Slettern.	Sfirren, k. csörög, csörömpöl, csikorog.
Sleifer, der; csiriz.	Slimpern, k. csörög, peng (pézt zc.); csörömpöl (klaviron zc.). —, es. csöröget (pézt zc.). pengtet (klavirt zc.).	Sflisch, der; csatlánás; darab (tészta zc.).
Sleißern, es. csirizel. ragaszt.	Slinge, die; kardvas, kővas. pengé; kard; liber die — springen lassen, kardra hányni; vor die — fordern, kardszálla, viadatra hini; ich bleibe bey der —, megmaradok föltótelem mellett.	Sflischig, es. csatlant.
Slemm, l. Stamm.	Slingel, die; csengetyű, csörgő.	Sflüchtig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slemme, die; szoroság, szűk hely; in der — seyn, megszorúlni.	Slingelbeutel, Slingelsack, der; csengetyű, csengőerszény.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slemmen, es. szorit, csipitet; sürget, szorit; ich habe mir den Finger geslemmt, oda szoritottam v. csipitettem ujjamat.	Slingeln, es. csengtet, csendit.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slemmer, der; poroszka.	Slingen, k. rh. cseng, peng; csendül; hangzik.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slette, die; bojtorján; lapu.	Slingen, das; csengés, pengés.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slettenferbel, der; turbolya.	Slinggebildt; das; sonett, hangzatka.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slettereisen, das; kúszkapocs.	Slinke, die; kilincs, ajtókilincs, ufsza.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Sletterer, Slettermann, der; mázó, kúszó.	Slinke, die; hasadék, repedék, rés, nyílás.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slettern, es. mászik, kúszik, kapaszkodik.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Sletterflange, die; kúszpózna.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slen, der; agyag; rüh.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slenader, Sleneden, der; agyagos föld.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slene, die; korpa.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slenenbier, das; korpaser.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slenenbrod, das; korpakenyér, dorczekenyér.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slenenmeßl, das; korpás liszt.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slenenwasser, das; korpald.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Sfenerde, die; agyagföld.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Sleißig, Slenig, mn. agyagos; korpás.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Sleißisen, das; hodnárkés.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slieben, es. és k. rh. hasít, hasogat; hasad, megreped.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Sliebíg, mn. hasadékos, repedekés; hasadékony, repedékeny.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).
Slima, das; égal, éghajlat. égöv.	Slinke, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.	Sflüßig, mn. téztlás, ragaszos, (konyór).

Állatkeruber, der; szerzetes társ.
 Állatkerfrau, Állatkerjungfrau, Állatkerchwester, die; apáca.
 Állatkergeißelche, der; szerzetes pap.
 Állatkergeißelbude, das; szerzetes fogadalom.
 Állatkerhabit, das; szerzetes ruha.
 Állatkerkirche, die; klastrom-egyház.
 Állatkerleben, das; klastromi v. szerzetes élet.
 Állatkerleinte, t. szerzetesok barátok.
 Állatkerloch, mn. és ih. klastromi, monostori; klastromilag.
 Állatkerordnung, Állatkerrecht, die; klastromi rend, szerzetes fenyítők.
 Állatkerwirth, der; apáca-czórna.
 Állig, der; tuskó; fávágótóka; tajbász, tuskó (emhor).
 Állig, l. Állig.
 Álligschuh, l. Hölzschuh.
 Állig, die; hasadék, repedék, nyílás; üreg.
 Állig, mn. hasadékos, repedékes.
 Állig, mn. eszes, okos; ravasz, fortélyos. —, ih. eszesen, okosan, olomésem; fortélyosan.
 Álligelen, die; eszeskedés.
 Álligeln, cs. eszeskedik.
 Álligkeit, die; eszeség, okosság.
 Álligler, der; eszeskedő.
 Álligeln, ih. eszesen, okosan.
 Álligfing, l. Nasenweid.
 Álligp, der, l. Álligpchen és Állig

Álligpchen, das; eszeskedés, darabka; rögeszke.
 Álligpen, der; eszomó, darab; göröngy, rög.
 Álligpenweise, ih. eszomóként, darabonként.
 Álligper, der, l. Állig.
 Álligperig, Álligpicht, mn. eszomós, darabos; rögs, göröngyös.
 Álligperu, vh. eszomósodik, eszomóba v. darabba áll, összeszomósodik; göröngyösödik, rögzik; darabokra oszlik.
 Álligpiuß, der; gacsiha, löcsaláhu.
 Álligper, die; kolonez.
 Álligperig, mn. kolonezos.
 Álligse, Álligse, l. Álligse.
 Álligpfe, die; szoros hely, zug; esiptető, kapcsolás; eszomó v. kötés madár.
 Álligpfer, das; allóvet, klistóly.
 Álligpferren, cs. allóvetez, klistólyoz.
 Álligpferprie, die; allóvő, klistóly.
 Álligpchen, das; hűteska.
 Álligpe, der; hű, ügyencok.
 Álligpenster, das; gyermekkar.
 Álligpenfraut, das; kosbor.
 Álligpenständer, der; hűfertező.
 Álligpenstühle, die; hűiskola.
 Álligp, Álligp, der; recesses; roppanás; hasadék, repedék. Álligp! Álligp! recess! ropp!
 Álligpen, k. és cs. recessen; roppan; pattan; recessant; roppant; pattant; tör (diót st.); mit den Fingern —, hűtyegetni.
 Álligpweide, die; eszoregőfű

Álligpweid, die; füstölt kolbász.
 Állig, der; durranás, pattanás; csattanás, eszördítés; er reißete — und Fall davon, egyszerre csak elúazott.
 Álligpweide, die; bodzapuska.
 Álligpen, k. és cs. durranpattan, csattan, (ostor st.); durran, pattant, csattan, eszördít (ostorral st.).
 Álligpweid, Álligpweidchen, das; durranó üveg, durranó golyócska.
 Álligpweid, das; durranó arany.
 Álligpweid, das; durranó por.
 Álligpweid, das; durranó ezüst.
 Álligp, mn. szeszes, szoros, szük (esizma st.); szük (idő); takarékos, szükmarku. —, ih. foszesen, szorosan; szükén, uedzen, alig.
 Álligp, der; apród, fegyvernök; legény.
 Álligpen, k. pattog, sercezeg (a' fatüz st.); ing, üveg; sántít. —, cs. tör, roppant (diót st.); rág, harap.
 Álligpweid, l. Bergknappweid.
 Álligpen, l. Knappen.
 Álligpweid, die; roppogó eszesnyo.
 Álligpweid, k. és cs. porcozog; roppog; varcozog; roppogtat; roppogtat; varcoztat.
 Álligpen, k. esikorog, nyikorog. —, cs. esikorogat, nyikorogat.

Koder, der; toka.
 Köder, der; csalétek.
 Ködern, cs. csalogat (csal-
 étékkal); csalókat akaszt,
 v. köt, v. lánny, v. rak;
 édesget, csalogat.
 Köfent, der; hezkő, hezkő-
 ser, szaladsér.
 Köffer, der; bőrönd.
 Köffermacher, der; bőröndös.
 Köhl, der; káposzta; kel,
 kélkáposzta.
 Köhle, die; szén.
 Köhlen, cs. szénét égget (va-
 lamiból), szénel, szénre
 égget (valamit).
 Köhlenteufel, das; széneme-
 dencze, szénlábas.
 Köhlbergwerk, das; kő-
 szénbánya.
 Köhlbrennen, das; szén-
 égetés.
 Köhlbrenner, Köhler, der;
 szénégető.
 Köhlbrennerey, Köhlens-
 brennerhitze, die; széné-
 getés; szénhuta.
 Köhlendämpfer, der; szén-
 oltó, (pókeknél).
 Köhlenträger, Köhlenmann,
 der; szénáros.
 Köhlengerille, das; szén-
 török.
 Köhlenglut, die; széntűz,
 pártűz.
 Köhlengraber, der; szén-
 áros.
 Köhlenhaus, das, Köhlen-
 kammer, die; szénkamra.
 Köhlenkassen, Köhlenkorb,
 der; szénkas, (*SG font
 szén).
 Köhlentrübe, die; szénvonó.
 Köhlenmaß, das; szénmér-
 tők, (*12 szénkas).
 Köhlenmeister, l. Meister.
 Köhlenmeister, der; szén-
 mérő.
 Köhlensatz, der; szénec szák.

Köhlensäure, die; szénsav.
 Köhlenschnitzel, die; szén-
 lapát.
 Köhlenschiff, das; szénhajó.
 Köhlensaub, der; szénpor.
 Köhlensift, der; széntoll.
 Köhlentopf, der; szénfazék,
 szénos fazék.
 Köhlenträger, der; szén-
 hordó.
 Köhler, l. Köhlbrenner.
 Köhlerglaube, der; vakhit.
 Köhlfeuer, das; széntűz.
 Köhlgarten, der; zöldkert,
 konyhakert, veteményes
 kert.
 Köhlgartner, der; zöldker-
 tész, konyhakertész.
 Köhlteufel, der; kőfej; ká-
 posztalej.
 Köhlmarkt, der; zöldpiac.
 Köhlmeise, die; szénecziak,
 szénecziage.
 Köhlpfanne, die; szénlő,
 szénacserpenyő.
 Köhlpfanne, die; káposzta-
 rásza.
 Köhlrabi, der; kalaráb.
 Köhlstein, mu. koromfe-
 kete.
 Köhljprofen, l. káposzta'
 hajtása.
 Köhlstrunk, der; káposzta-
 torzsa, káposztakocsony.
 Köhlen, l. Wählen, Aussuchen.
 Köhlen, l. Spreuen.
 Kolbe, die, Kolben der;
 agy, fejt (valamin); páka,
 buzgány (gyékényen re.);
 cső, fejt, (kukoriczúó re.);
 huta, (kőleső re.); loun-
 bik; kopasz v. nyírt fű,
 kobakfej; suta kecskebak;
 hajtó, hajgyőler; csip'
 boga; buzgány; hun-
 kós bot.
 Kolben, cs. ágyaz (puskát);
 bunkót v. fejt csinál
 (valaminek); mogver. —

k. bogzik, szarvat hajt
 (az őz, szarvas).
 Kolbenhirsch, der; bogzarvas.
 Kolbenrecht, l. Faustrecht.
 Kolbicht, mn. bunkós, buz-
 gányos.
 Kolbig, mn. bugás; bunkós,
 fejcs.
 Kolerisch, mn. epés, epe-
 sáros.
 Kollit, die; bőlgyecs, kőli-
 ka, köldökcsemőr.
 Koller, der; dühödtség; csira,
 (lovaknál).
 Koller, der, és das; nyak-
 kendő; fodorgallér; mel-
 lény; ingváll; papgallér.
 Kollertig, mu. dühöd; csírás.
 Kollern, k. gnul, henge-
 reg; korog; megvesz;
 csírás (a' ló); hurukkol,
 (a' kanpulyka).
 Kollon, das; kőtpont.
 Kollsch, der; temérdek (szó-
 bor v. épület).
 Kollschiff, Kollschiff, mn.
 temérdek, ruppantnagy-
 ságu.
 Koller, das; csoroszlya,
 szántóvas.
 Koller, der; torlő, takard.
 Komat, der; üstökös csillag.
 Komisch, mn, vigjátéki; ko-
 mikus, komikai; furcsa;
 játékos, tréfás.
 Komma, das; vessző, vo-
 nás, (írásjelül).
 Kommen, k. rh. jő; jár;
 megy; el-, megjő, el-,
 megérkezik; gludlich an
 Der und Stelle —, szo-
 rencésesen megjöni, meg-
 érkezni; es kommt ein
 Gewitter, lirtogel v. zi-
 vatar közelget; im 2e
 bin —, világra jőni; an
 den Tag —, napvilágra
 jőni; einem nicht von
 Seite —, el nem hagyni

valakit, nem távozni valaki mellől; wie kommt es? honnét van? es kommt wie es wollte, bár mi történjék; sie kamen endlich so weit, daß ic., végre oda került a' dolog, hogy ic.; ich kann nicht au ihn —, nem férhetek hozzá; wie hoch kommt Ihnen das? mennyibe kerül ez önnek? es kommt auf jeden so viel, mindenikre ennyi esik; ich kann nicht auf seinen Rahmen —, nem jut eszembe a' neve; es kam mir in den Sinn, eszembe ötlék; aus dem Gedächtnisse —, eszéből kimeenni v. kiesni; aus dem Gesichte —, szem elől eltűnni, távozni; aus den Schulschulen —, adáságokból kiszabadulni, kimenekedni; in Schwitz —, izzadni kezdni; in Gefahr —, veszedelemben esni, veszedelemben forogni; in Verfall —, csökkenni, fogyani (vagyoniában ic.); hinter v. über etwas —, kitudni valamit, valamire akadni v. toppanni; zu etwas —, valaméhez jutni, valamire vorgrödni.

Rommend, mn. jövő, következő.

Romdiant, der; színjáték, komédiás.

Romöde, die; vígjáték, komédia; tréfa, mulatság, komédia.

Romwan, Rompan, l. Gesellschaft, Gesells.

Romw, der; tarhó; hetapodott káposzta-, v. kelhasáka.

Romstrant, das; hasábkakel, v. káposzta.

Rönig, der; király; tisztított érez; király, (több játékban.)

Rönigin, die; királynő.

Rönigisch, mn. királyi; királyfeli, királypárti.

Röniglich, mn. és ih. királyi; királyilag.

Röniglichesinn, der; királypárti.

Rönigreich, das; ország, királyság.

Rönigsberg, das; Königsberg, (város).

Rönigsblau, das, Rönigsfarbe, die; királykék, királyszi.

Rönigsgeld, das; királysárga.

Rönigsfeste, die; ökör-sarkkóró, királygyertya.

Rönigsfrone, die; királyi korona; hatkotu, (növény).

Rönigsmord, der; királyölés, királygyilkolás.

Rönigsmörder, der; királyölő, királygyilkos.

Rönigsstaben, die; kerti zsálya.

Rönigsstiefeln, das; királylövés, (lovászeknél).

Rönigsstraße, die; királyutca; országút.

Rönigstag, der; vizkereszt.

Rönigsthafer, l. Disthafer.

Rönigstitel, der; királyi cím.

Rönigswasser, das; válaztóvíz.

Rönigswürde, die; királyi méltóság.

Rönigthum, das; királyság.

Rönnen, k. rh. ... hat, ...het. lehet; hir, őrt, tud; so gut ich kann, a' mint tőlem telhatik, a' mint birom, tudom; — Ele

englisch? tud kegyed magyarul? ich kann nicht glauben, nem hiszem, v. nem lehet hinnem.

Ropal, der; kopál-számörce; kopál, (mérge).

Ropete, die; kopek, (muszka pénz).

Ropf, der; faj, fő; gomb, gomb, (valamin); gömbholy v. hengerd edény; vem — bis zu den Rippen, tétől fogva talpig; über Hals und —, nyakra lőre; er hat einen —, eszes, v. jósejű ember; einen vor den — schlagen, valakit meghántani.

Ropfarbeit, die; sejmunka.

Ropfband, das, Ropfbinde, die; sejszorító, sejgaland.

Ropfbredel, das; sejtörés.

Ropfbrechend, mn. sejtörő.

Ropfbret, das; ügyfő.

Ropfbret, das; sejecko; gömbocake, gombocsa.

Ropfen, k. sejedzik, horúl (a' káposzta ic.)

Ropfen, es. sejez, lesejez, nyakaz, lonyakaz; köpönyöz; metéli, vagdalja, türi (tetejét, fejét a' süznek, dohánynak, ic.)

Ropfgeld, das; sejpénz, sejadó.

Ropfgesteil, l. Hauptgesteil.

Ropfhängen, das; sejsütés; alszin, álhuzalom.

Ropfhänger, der; sejsütő; áljambor.

Ropfhänger, die; alszin, áljamborásig, kőpmutatás.

Ropffeiseln, das; ékosont.

Ropffobl, der; sejes káposzta.

Ropffüssen, das; párna, vánkos, putok, sejal.

Ropflod, mn. sejtelen; butor, esztelen.

Küpfmaschine, die; nyak- tűlő.	Korallenabat, Korallenstein, der; korallagút.	Korn, das; mag, szem; rozs: gabona, élet; szem- er; légy, célpont. (puskavégen); vonal. (mérték); morzsa; ér- ték. (pénz).
Kopfnicken, das; sejbiz- czentos.	Korallenartig, mn. korall- nemű.	Kornäcker, der, Kornfeld, das; rozsöld.
Kopfnuß, die; serke; sejb- legyiutás.	Korallenbaum, der; korallfa.	Kornähre, die; rozskalász.
Kopfnuß, der; sejkéesség, sejdsz.	Korallenfarbig, Korallen- roth, mn. klárispiros.	Kornbau, der; rozs- termesztés.
Kopfreicher, der; sejszagga- tó, sejröntő, (bor).	Korallenfischer, der; korall- fogó.	Kornbauer, der; gabonater- mesztő.
Kopfsalat, der; sejas saláta.	Korallenfischeren, die; korall- fogás.	Kornbrot, die; búzavirág, imola.
Kopfsche, mn. sejfűlő, (ló ic.); megjárt, meg- tanított.	Korallenmoos, das; korall- moh.	Kornboden, der; hambar életbiz v. padlás; gabo- natermő föld.
Kopfscheher, der; fátyol.	Korallenreiß, das; korall- háló.	Kornbrand, der; üszög.
Kopfschmerz, der, Kopfsch, das; sejfájás.	Korallenschwamm, der; ko- rallgomba; bokros pa- lánc.	Kornbranntwein, der; rozsa- pálinka.
Kopfschuppen, der; nátha.	Koran, l. Afforan.	Kornbrot, das; magoska, szemeska.
Kopfschütteln, das; sejszó- válás.	Koranzen, l. Pritschen, Pritze.	Kornelbaum, der; somfa.
Kopfschütteln, die; sejfálás.	Korb, der; kosár, kas; gara- bá; szatyor; üres válasz; einen — geben, befommen, kosarat adni, kapni.	Kornelfische, Kornel, die; som.
Kopfschnitt, das; sejdaráb; sejb- be-csupás.	Korbchen, das; kosárka, kaska.	Kornen, ea. szemmő tör; csalogat (hoz, hex). — k. szemesedik, magva- sodik.
Kopftuch, das; sejkendő.	Korbkränze, die; font pa- lancz.	Kornente, die; rozsvastás.
Kopfwassertracht, die; sejb- vizkór.	Korbmaacher, der; kosárfon- nő, kaskötő.	Kornhandel, der; gabnako- rekedés.
Kopfwunde, die; sejseb.	Korbwagen, der; kassos kocsi.	Kornhändler, der; gabna- kereskedő.
Kopfwurm, der; agygiliszta.	Korbweide, l. Bandweide.	Kornhaus, das; élethiz, magszin.
Kopfszug, das; sejrevaló; sejkkötő (csipkéből ic.).	Koriander, der; koriánd- rom.	Kornkäse, mn. szemes, mag- vas; ikrás, (mész, olaj ic.); nyomas, velős.
Kopfszieher, der; sejhuzó, (szülészeknél).	Korinthe, die; aprószőlő.	Kornjahr, das; gabona- v. rozstermő év.
Koppe, die; csúcs, csup, orom, tető.	Korinther, der; korinti.	Kornjude, der; gabonauzorás.
Koppef, die; kötő, kötő- lök; fűzőr; közös v. sza- bados (erdő, rét ic.); tanórok.	Korinthisch, mn. korinti.	Kornland, das; gabonater- mő föld; rozstermő or- szág.
Koppeln, ea. összalúz, öz- szeköt.	Kornt, Korfbaum, der, Korf- holz, das; dugaszcseser, dugaszfa, parafa; dugasz, eserdugasz.	
Koppelriemen, der; fűzőr- szij, esatlószij.	Korntbäuel, das; eserdu- gasz, paradugasz.	
Koppelfeld, das; fűzőrkötél.	Korntzieher, der; dugaszkö- röm, dugaszhuzó.	
Koppen, ea. csupol, csu- paszt (fát). —, k. ök- rendik, bőg (a' gyo- mor).		
Koralle, die; korall, klária.		

- Kornmarkt, der; gabonapiac; gabonavásár.
- Kornmaß, das; gabnamérték.
- Kornmesser, der; gabnamérő.
- Kornmühle, die; gabnmalom.
- Kornraden, der; konkoly.
- Kornreich, mn. gabonadús.
- Kornschreiber, der; pajtábiró.
- Kornsieb, das, Kornsege, Kornroste, die; lőpor-szita.
- Kornspeicher, der; hambár, éleletház.
- Korntaupe, die; búzaszentelés.
- Kornwage, die; gabnamérleg.
- Kornverfer, Kornschaufter, Kornschlinger, der; szóró.
- Kornwiese, die; horzas gombíto.
- Kornwucher, der; gabn-uzsora.
- Kornwucherer, l. Kornjude.
- Kornwurm, der; zsiszik.
- Kornzange, die; fogócska, csipessze, (bányászoknál, sebeszeknél).
- Kornzehent, der; gabnatized.
- Kornzins, der; gabnabór; rozsebér.
- Korber, der; test.
- Korberchen, das; testecské.
- Korberbau, der; testalkat.
- Korberlich, mn. testi.
- Korberlichkeit, die; testiség.
- Korbermessung, die; testmérés.
- Korberwiese, die; testvilág.
- Kosten, k. csavog, enyeleg. —, cs. simogat, megismogat.
- Kost, die; élelem, tartás, koszt.
- Kostbar, mn. drága, költséges; drágalátos.
- Kostbarkeit, die; drágaság.
- Kosten, cs. izel, kóstol. —, k. kerül. (ba, be); is hat hundert Thaler gefosset, száz tallérba került; das kostet Mühe, ez munkába v. fáradságba kerül.
- Kosten, t. költség, költségek; kár. veszteség; auf — anderer, mások kárával; mások rovására.
- Kostenfrei, mn. költségmentes.
- Kostfrei, mn. szabadsztalu.
- Kostfreiheit, die; szabadsztal.
- Kostgänger, der; kosztos, élclélő.
- Kostgeld, das; asztalpenz.
- Kostlich, mn. drága; drágalátos; gyönyörű, kedves, kellemes.
- Kostspielig, mn. drága, költséges.
- Kostverächter, der; sinnyás, válogató.
- Kostz, der; sár, pocsk; ganaj, undokság.
- Kostz, das; vinyvó, vityiló, huruba, kunyhó, kalyiba.
- Kostbürste, die; sárkefe.
- Kostze, die; csülökcseklő; szekrény.
- Kostzig, mn. sáros; esatkos; pocskos.
- Kosthäger, l. Dredhäser.
- Kosthacht, der; üstlegény. (sószeceknél).
- Kosthacht, die; pocsolys, tocsa.
- Kostmeister, der; üstmester. (sószeceknél).
- Kostschaukel, die; sárlapát; ganajlapát.
- Koste, die; pokrócz; gubz, kosár.
- Kosten, cs. okádik, hány. —, k. köhög. köhögésel.
- Krabbe, die; ollólan rák; kölyök, poronty.
- Krabben, cs. babrál, hibaikél. —, k. csuszkal, mászkál.
- Kradz, der; reccsenés.
- Kradzen, k. és cs. reccseg, reccsen; ropog, roppan; csattog, csattan; reccsant; roppant; csattant.
- Kradzen, k. és cs. károg, krárog; károgat, krárogat.
- Kradze, die; gebe, gabancs, dög, görcs, (ló); tacs-ló, kölyök, (gyermek); kaszanyüg - babó.
- Kraft, die; erő; hatalom; hathatóság. erő. —, ih. szerint, -nál -nél fogva; — meines Betsprechens, ígőretem szerint; — meines Antzes, hivatalomnál fogva.
- Kraftbrühe, die; táplaleves.
- Kraftgenie, das; lángész, remekelme.
- Kraftig, mn. erős; hatalmas, hathatós; szeszcs, erős (bor ic.); lelkes, velős, (heszéd ic.).
- Kraftlos, mn. erőtlen; lelkesellen, (heszéd ic.); süketellen, (kérelem ic.).
- Kraftlosigkeit, die; erőtlenség; bágyadság.
- Kraftmehl, das; lisztláng.
- Kraftsuppe, die; táplaleves.
- Kraftvoll, mn. erőteljes, erős, hatalmas.
- Kragen, der; gallér; nyak; einen beym — nehmen, valakit nyakon kapni, fogni.
- Kragensblume, die; türempikk.
- Krahe, die; varjú.
- Krahen, k. kukorika.
- Krahen, das; kukorikolás.

Krahenauge, das; varju- szem; tyúk szem, (lá- bon); öbvész.	Krämpel, die; kárl, gyap- jugarató.	Kraufheitsfehr, die; kó- tan, kórtanítvány.
Krahn, der; csiga, (ra- kodásra a' réveknél).	Krämpeln, es. gyarat, kártol.	Kraufheitsstoff, der; kór- anyag, körkelmo.
Kraffel, der; rigolya, per- patvar, veszekedés.	Krämpen, es. felkarimáz, karimát felgyür v. feltúr.	Krauflich, mn. és ih. beteges; betegesen.
Kraffelen, k. veszekszik.	Kraumpf, der; görcs.	Krauflichkeiten, die; beteges- ség.
Kraffeler, der; rigolyás, veszekedő.	Kraumpfader, die; vércórdag.	Kraufung, die; bántalom, sé- relem; szomorúság; bossz- szantás; búsítás.
Kraffe, die; karom, köröm, (éles, hegyes, ormadara- ló st.).	Kraupfartig, mn. görcs- nemű.	Kraup, der; koszorú; pár- tázat; szűzeség; guter Wein bedarf feines Kraus ist, jó bornak nem kell ezéger; sie hat ihren — nich nicht versteren, még szűs.
Kraffen, es. karmol, meg- karmol, körmöl, meg- körmöl; csen.	Kraupffisch, der; zsiblasz- ló ráju.	Kraupader, die; koszorúór.
Kraffenhleb, der; karmolás.	Kraupfhußen, der; fojtókőh.	Kraupfen, das; koszorúcs- ka; mulatókor, barátsá- gos társaság.
Kraup, der; kereskedős. (apró v. egyes áruk- kal); áru, portóka; bolt; gyermekágy.	Kraupfig, mn. görcsös.	Kraupfen, es. koszorús, megkoszorúz.
Kraupde, die, Kraupfaden, der; kalmárbolt.	Kraupffüßend, mn. görcs- enybitő, görcsellenes.	Kraupfeiste, die; koszorú- partázat.
Kraupfen, das; kiskereske- dős, boltocska.	Kraupwaare, die; áru, por- tóka.	Kraupmath, die; koszorú- varrány.
Kraupfen, k. árulgat, kal- márkodik; takozgat, ke- resgél (ide 's tova); gyermekágyat fekszik.	Kraupisch, der; daru.	Kraup, Kraupfen, der, Kraup- pel, Kraupfchen, das; fánk, pampuska, pántó.
Kraupfer, Kraupfer, der; kis- kalmár, szatócs.	Kraupf, mn. beteg, kór.	Kraupf, Kraupfen, der; kan- kalék, (külöstaron); kampó.
Kraupferen, die; kiskalmár- kodás, szatócskodás.	Kraupfe, der, és die; be- teg, kór.	Kraup, l. Grapp.
Kraupfergewicht, das; kal- mármérték.	Kraupfen, k. betegeskedik, sünlődik, nyavalyog.	Kraupbeere, l. Brombeere.
Kraupferhaus, das; kalmár- ház.	Kraupfen, k. betegszik, be- tegül, beteg (valamiben).	Kraupdiesel, die; macsolya.
Kraupferinnung, die; kal- márczéh, kalmáregyesület.	Kraupfen, es. bánt, bosszant, csezt, koserit; busít, szomorít. —, vh. búsul, szomorkodik; bosszan- kodik.	Kraupfe, die, Kraupfisch, das; vakarókés v. vas.
Kraupmetzbeere, l. Wach- holderbeere.	Kraupfenbesuch, der; beteg- látogatás.	Kraupfe, die; rüh, sünyve- dék; salak, ércshulla- dék; szatyor; das geht in die —, ez elromlik, elvész.
Kraupmetzvogel, Kraupvo- gel, der; fenyőrigó, feny- vesmadár.	Kraupfenbett, das; beteg- ágy, kórágy.	Kraupen, es. és k. vakar; vakarózik; auf seiner Meige —, hegodújon ezin- ezogni; dieser Wein fragt
Krauppe, die; ütköző, zár- fogó; kapocs.	Kraupfend, mn. bántó, bossz- szantó, opostsó, busító, szomorító.	
Krauppe, die; karima, (fel- tűrt, kalapó st.); haj- tóka.	Kraupfengefährte, die; kör- történec.	
	Kraupfenhaus, das; kórház.	
	Kraupfenschiff, das; kórhajó.	
	Kraupfenstube, die, Kraup- fenzimmer, das; kór- szoba.	
	Kraupfenwärter, der; beteg- ápoló.	
	Kraupfheit, die; betegség, kór, nyavalya.	

im Kaffe, ca a' bor csipi, rájja a' torkot.	orvosi sü; levél, hasaszt (muroké, csu-roszt z.); löpor.	Krautstampfe, die; sümölszö.
Kräger, der; vakaró; vakarókés; torokcsipő bor.	Krautader, der, Krautfeld, das; káposztaföld.	Krautständer, der; káposztatás hordó; löportonna, (hajókon).
Krahnfuß, der; lübrántás, (ügyellen, tiszteltadásul).	Krautartig, mn. sünemü.	Krautstrunk, der; káposztatorzsa; hangdéz, ügyetlen (ember).
Krähgarten, der; zölkert, veleményes kert.	Krautbett, das; káposztágy.	Krebs, der; rák; rákfene.
Krähhüg, mn. rühes, sünynyedékes.	Krauterbad, das; füvesfürdő.	Krebsartig, mn. ráknemű; rákfene.
Krähsalbe, die; rühir, rühkenőcs.	Krauterbrühe, die; zölklevés.	Krebsauge, das; rákszem.
Krähwässer, der; salakmosás.	Krauterbuch, das; füvészkönyv; növénykönyv.	Krebsbutter, die; rákvaj.
Krähwasser, das; rühviz.	Krauterfrau, die; süszedő asszony.	Krebsen, ca. és k. ráksz; motorkál, keresgél.
Krahwolle, l. Fiodwolle.	Krauterfenster, Krauterfundige, der; növényismerő.	Krebsfang, der; rákászat, rákfogás.
Kräuel, der, l. Gabel.	Krautermarkt, der; zölkpiac; zölkvásár.	Krebsfänger, der; rákéző, ráksz gem.
Kraus, mn. bodor, göndör; fodros, csipkés, (káposzta z.); apró, (betű, irás).	Krautermüchsen, das; süsipka.	Krebsgang, der; rákmenet.
Krausbeere, Krausfelbeere, l. Stachelbeere.	Krauterfäden, das; süpárna.	Krebsgangig, mn. rákmenetű.
Krausbüffel, die, l. Mannstrene.	Krauterfammeln, das; süszedés, sügyűjtés.	Krebsgeschwür, das, = kraufheit, die, = schaden, der; rákfekély, rákfene.
Krause, die; bodor, fodor.	Krauterfammeln, der; növénygyűjtés.	Krebsgale, die; rákhéj.
Krausföhler, das; sürtfodorító.	Krauterfammeln, die; növénygyűjtemény.	Krebsheere, die; rákláb, rákolló.
Krausfeln, ca. redöz (ingsodrot z.); bodorit, fodorit, göndörít (hajjat) —, vh. hodordik, göndörödik.	Krauterfammeln, die; zölklevés.	Krebskuppe, die; ráklevés.
Krausfeln, ca. redöz (ingsodrot z.); bodorit, fodorit, göndörít (hajjat) —, vh. hodordik, göndörödik.	Krauterwein, der; süszeres bor.	Kreide, die; kréta; bel esnem in die — gerathen, valaki' adósnává lenni.
Krausfeln, ca. redöz (ingsodrot z.); bodorit, fodorit, göndörít (hajjat) —, vh. hodordik, göndörödik.	Krauterwerk, das; füvészkönyv.	Kreiden, ca. krétáz, megkrétáz.
Krausfeln, ca. redöz (ingsodrot z.); bodorit, fodorit, göndörít (hajjat) —, vh. hodordik, göndörödik.	Krauterwissenschaft, die; süvész tudomány, süvészet.	Kreidenartig, Kreidicht, mn. krétanemü.
Krausfeln, ca. redöz (ingsodrot z.); bodorit, fodorit, göndörít (hajjat) —, vh. hodordik, göndörödik.	Krauterzuder, der; tartvány.	Kreidenerde, die; krétaföld.
Krausfeln, ca. redöz (ingsodrot z.); bodorit, fodorit, göndörít (hajjat) —, vh. hodordik, göndörödik.	Krautgarten, l. Süschengarten.	Kreidenweiß, mn. krétasfehér, krétasfehérségü.
Krausfeln, ca. redöz (ingsodrot z.); bodorit, fodorit, göndörít (hajjat) —, vh. hodordik, göndörödik.	Krauthaase, die; káposztakap; káposztakapálás.	Kreidenweiß, das; krétasfehér.
Krausfeln, ca. redöz (ingsodrot z.); bodorit, fodorit, göndörít (hajjat) —, vh. hodordik, göndörödik.	Krauthaupt, das; káposztafej.	Kreidig, mn. krétás.
Krausfeln, ca. redöz (ingsodrot z.); bodorit, fodorit, göndörít (hajjat) —, vh. hodordik, göndörödik.	Krautjunfer, der; salusnemes, (günynev).	Kreis, der; kör; kerék, korok; kerület; einen — schließen, körbe, kereskhe Allani; der Mond hat einen —, udvara van a' holdnak.
Krausfeln, ca. redöz (ingsodrot z.); bodorit, fodorit, göndörít (hajjat) —, vh. hodordik, göndörödik.	Krauslat, der; káposztasalát.	Kreisamt, das; kerületi tisztág.

Kreidamtmann, ber; kerületi főbíró.	Kreuzabnehmung, die; keresztlevétel.	Kreuzgurt, ber; keresztthoveder.
Kreisfen, k. sorog, sorog; rikácsol, rikkan. —, cs. ránt (zárban ic.).	Kreuzarm, ber; útkar, útmatató.	Kreuzhammer, ber; keresztkalapács.
Kreisfel, ber; csiga, hajtócsiga.	Kreuzbeere, die; bengebogyó.	Kreuzhaspel, ber; keresztgombolyító.
Kreisfelbohrer, ber; pergésfúró, (aranyműveseknél).	Kreuzblech, das; keresztbádog.	Kreuzhieb, ber; keresztvágás.
Kreiseln, k. forog, koring; perog; csigáz, csigát csap v. hajt.	Kreuzblume, die; oszecsziárny, (növény).	Kreuzigen, cs. keresztre feszít, megfeszít, (valakit); keresztet vet (ra, re); önmagát sanyarja, indulatait szabáljaza.
Kreiselfshneke, die; sodorcsiga.	Kreuzbock, l. Hofbock.	Kreuzigung, die; keresztrefeszítés; keresztvetés; önsanyarás.
Kreisen, k. és vh. forog, koring; perog. —, cs. kört v. karikát vet, hűz; apróra tör, zúz, (bányászató).	Kreuzbräu, mn. igen derék.	Kreuzkirche, die; kereszttemplom.
Kreisförmig, mn. köralakú.	Kreuzbruder, ber; keresztos vitéz; nyomortárs.	Kreuzknoten, ber; keresztcsont.
Kreishauptmann, ber; kerületi kapitány.	Kreuzcapitole, die, Kreuzsprung, ber; keresztugrás.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
Kreislauf, ber; keringés, körforgás.	Kreuzchen, das; keresztcsokó.	Kreuzkreisel, ber; keresztvéső.
Kreisen, k. vajudik.	Kreuzdorn, ber; varjútővisbengo.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
Kreisernun, die; vajudó.	Kreuzelien, das; keresztvas.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
Kreisfladt, die; kerületi székváros.	Kreuzen, cs. kereszt, szökkereszt, keresztet vet, (ra, re); keresztrefeszít. —, k. és vh. keresztül-kasul jár, kovályog (hajóval); keresztül vég egymison, (az út ic.); bucsút jár.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
Kreislag, ber; kerületgyűlés.	Kreuzer, ber; krajczár; hajórábló, kalóz.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
Kreis, die; kökény.	Kreuzerfindung, die; keresztfeltalálás.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
Kreisbaum, ber; kökényfa.	Kreuzerhöhung, die; kereszt-solmagasztalás.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
Krempel, Krempel, l. Krämpel, Krempel.	Kreuzfahrer, ber; keresztos vitéz; koválygó hajó; koválygó hajó.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
Kreppine, die; krepin.	Kreuzfahrt, die; koválygás; keresztthadi útazás.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
Kreppnen, k. döglök, megdöglök, meggöhd.	Kreuzhieb, ber; keresztos vitéz.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
Krepp, Krepphor, ber; krep, (szövet); krepfátyol.	Kreuzgang, ber; keresztjárás; keresztfolyosó; keresztút.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
Kreffe, die; kraszsa; kortiszársa, rózsuca, (növény); putra, fejos kolt; görgőcse, kövi ponty.	Kreuzgasse, die; keresztutca.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
Kreuz, das; kereszt; keresztosant; haj, kín, kereszt; makk, (kártyában); — und Quer, keresztül kasul; in Kreuz fischeln, magát megalánni.	Kreuzgewebe, das; keresztosvö.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.
	Kreuzgewölbe, das; keresztboltozat.	Kreuzkranz, mn. csipejéreszinta.

- keresztül; — legen, keresztbe rakni, fektetni.
- Kreuzwacht**, die; keresztjáró hét.
- Kreuzweg**, die; aggó üszög-őr, aggófü.
- Kreuzweg**, der; keresztjárás; bucsujárás; kereszties háború.
- Kriebelkrankheit**, die; bizaerkór.
- Kriebeln**, k. nyüzög, hemzszog, pezsog; viszkot, zsi-bog. —, cs. vakargot; csikland; csavar, teker, ingerel (orrot ic. a' tor-ma ic.).
- Kriechen**, k. rh. csusz, mász, csuszkál, mászkál; auf aßen Bieten —, négykézláb járni; auf dem Eye —, n' tojásból kibújni; der Regen kriecht in den Sand, az eső beszívárog a' homokba.
- Kriechen**, das; csuszás. mászás.
- Kriechend**, mn. csuszó. mászó; ein kriechendes Thier, csuszó-mászó állat.
- Kriechente**, die; tolozó v. makkréce.
- Krieg**, der; háború, had; csata, hadakozás; — führen, hadat viselni, hadakozni; sich zum — rüsten, hadra készülni; mit — überlegen, hadat támasztani, haddal megtámadni.
- Kriegen**, k. hadakozik, háborúskodik, hadat folytat.
- Krieges**, ca. kap. (gyormokot, botot ic.); kap (karon, nyakon ic.); ol. fölér, megkap; megfog (gyilkost ic.).
- Kriegesführend**, mn. hadakozó.
- Krieger**, der; harcos. hadakozó; vitéz; hős, hadi; pirosalma.
- Kriegerisch**, mn. harcos, harczható, katonás; háborús, hadi, (idő ic.).
- Kriegesbeamte**, — bebiente, der; hadi tiszt.
- Kriegesbedienung**, die; hadi tisztség.
- Kriegesbedürfnisse**, t. -verrath, der; hadiszer.
- Kriegescomerod**, der; haditárs, hajnoktárs.
- Kriegeskasse**, die; hadi pénztár.
- Kriegescomissarius**, der; hadi biztos.
- Kriegsdienst**, der; hadi szolgálát.
- Kriegeserföhrung**, die; hadüzenet.
- Kriegesfernrohr**, — perspectiv, das; hadi látószó.
- Kriegesflotte**, die; hajóhad.
- Kriegesfuß**, der; hadiláb.
- Kriegesgebrauch**, der, — manier die; hadi v. háborúi szokás.
- Kriegesgefangene**, der; hadi fogoly.
- Kriegesgericht**, das; hadi törvénytörvényszék.
- Kriegesgeschichte**, die; hadi történet.
- Kriegesgeschehen**, das; harczaj, harczosó; hadjelentés; had' híre.
- Kriegesgesetz**, das; hadi törvény; katonatörvény.
- Kriegesglück**, das; hadszerencse.
- Kriegesgott**, der; hadisten.
- Kriegshetzer**, das; had, hadsereg.
- Kriegsheld**, der; hadi hős.
- Kriegskanzellen**, die; hadi cancellaria.
- Kriegsknecht**, der; közkatona.
- Kriegskösten**, t. háborúköltség.
- Kriegskunst**, die; hadi tudomány.
- Kriegskünste**, t. Kriegekunst, die; háború' ideje.
- Kriegsleben**, das; hadi élet.
- Kriegsleute**, t. hadi nép.
- Kriegslied**, das; csatadal, harczének.
- Kriegslist**, die; hadi esel v. fortély.
- Kriegsmacht**, die; hadviselő hatalom; haderő.
- Kriegsmann**, der; hadi ember, hadfi.
- Kriegsminister**, der; hadminiszter.
- Kriegsrath**, der; hadi tanács; hadi tanácsnok; hadi tanácskozás.
- Kriegsrecht**, das; hadjog; hadtörvény; hadszék, hadi törvénytörvényszék; es ist — über ihn gehalten worden, hadtörvényt tartottak fölötte.
- Kriegsregierung**, die; hadörzságlat.
- Kriegsrüstung**, die; hadi készület.
- Kriegssache**, die; hadi dolog.
- Kriegschauplatz**, der; csatater, hadmező.
- Kriegschiff**, das; hadi hajó.
- Kriegsschule**, die; katonaiskola.
- Kriegssecretär**, der; hadi titoknok.
- Kriegsprache**, die; hadi nyelv.
- Kriegsstand**, der; katonarend; hadi állapot.
- Kriegssteuer**, die; hadi adó.
- Kriegsstraße**, die; katonabüntető.
- Kriegsthaten**, t. hadi tettek.
- Kriegsthuung**, die; segyvagyakorklat.

- Kriegsunruhen, t. hadi nyugtalanságok.
- Kriegsvolk, das; hadnép, katonaság, seregek; das gemiute —, közkatonaság, közlegénység.
- Kriegswejen, das; hadügy.
- Kriegswehrlant, das; hadkincstár.
- Kriegswehrmeister, der; hadkincstárnok.
- Kriegswehrt, die; hadi fenyték.
- Kriegswing, der; háborúba-menés; had, háború; katonák.
- Kriegswing, der; fegyveres végrehajlás.
- Krippen, k. öszszemegy (a' posztó). —, cs. avat, beavat (posztót).
- Krippen, l. Krippen.
- Krinne, die; aj, horony; hasadék, repedék.
- Krippe, die; jászol; sövény, korítás.
- Krippen, cs. sövényel, besövényel, bekerít.
- Krippenreiter, — seper, der; jászolrágó, (ló).
- Krippenreiter, der; ölödi, laczi-konyhás.
- Kritik, l. Kritik.
- Kritik, die; kritika, bírálat.
- Kritiker, der; kritikus, bíráló.
- Kritisch, mn. kritikai; terhes, veszélyes, eldöntő.
- Kritikiren, cs. megítél, megbírál; kigúnyol.
- Kritiker, der; criticaster, bírálógató.
- Kritikisch, mn. criticasteri, akadékos, szérszálhasonogató.
- Kritiken, cs. úrkál, úrkál. —, k. karozog.
- Kritiken, das; úrkálás; karozogás.
- Krobb, l. Gröb, Gröhe.
- Krocodil, der; krokodil.
- Krocodilthierne, die; állköny, krokodilköny.
- Kroden, k. töpörödik, zsugorodik, öszszemegy, (forró vízben); síklik, síkamlik, esuszamlík. —, cs. forrás, leforrás; töpörít, zsugorít.
- Kroderbe, die; félig-fölt horszó.
- Kroderbe, der; tekerescsuka; apró csuka.
- Kronant, das; koronatisztaság.
- Kronblume, die; hatkotu.
- Kronbojen, der; koronás nyíl.
- Krone, die; korona; koszorú; bokréta, (növényeknél); tető, csap, (fűkon); ország, királyság; fejdelem, király; fej; koronás pénz; es fáht ihm in die —, fejébe száll v. megy; er hat etwas in der —, fejébe ment, felöntött a' garatra; wer weiß was er in der — hat, ki tudja, mi van a' fejében, v. miért dúzza az orrát.
- Kronen, cs. koronáz, megkoronáz; megkoszorúz, megjutalmaz; megtisztel; fölékesít. —, vh. koszorúzik, koszorúlag nő.
- Kronengold, das; koronatarany.
- Kronensteuer, die; koronázati adó.
- Kronenthaler, Kronthaler, der; koronás tallér.
- Kronerbe, der; koronaörökös.
- Krongehirt, das; lombár szarv.
- Krongut, das; koronajóság.
- Kronhirsh, der; lombár szarvas.
- Kronschüter, der; koszorúgyorjyartató.
- Kronprinz, der; koronaherceg.
- Kronrad, l. Kammerad.
- Kronung, die; koronázás, koronázat.
- Kronungsmünze, die; koronázati pénz.
- Kronungstag, der; koronázás' napja.
- Kronwerk, das; koronagát, (várépítésben).
- Kronwiese, die; koronás kornilla.
- Krüppel, l. Krüppel.
- Krüppelstuhl, der; kiskarszók.
- Kroyf, der; hegy; golyva; görvély.
- Kroyftig, mn. görvélyes.
- Kroyfdehse, die; golyvás gyík.
- Kroyfen, cs. hajt. görbit (egyenes szögletre); töm, (tudat ec.); töm étellel, (valakit).
- Kroyfgang, die; gödény.
- Kroyfug, mn. golyvás, görvélyes; konok, nyakas; girhe-gurba; egyenszögre hajtott.
- Kroyftaube, die; tokás v. golyvás galamb.
- Kroyfden, l. Kroyfden.
- Kroyte, die; varas héka, varangyék; kalevény, talyog.
- Kroytenissel, die; kis virnancz.
- Kroytenloch, das; békalyuk.
- Kroyte, die; szónvonó, kurglya; mankó; gamó, kampó; an Kroyden gehen, mankón járni.
- Kroyden, k. mankón jár. —, cs. el- kikurglyáz,

szénvonóval el-, kihúz, el-, kivon.
 Rrückenblatt, das; kuruglyosfej; mankófej.
 Rrückenreiz, das; bajmkereszt, (czimertudományban).
 Rruj, der; korsó; komplárház.
 Rrugbürste, die; korsókefe; szentelő.
 Rruigelchen, das; korsóeska.
 Rruiger, der; komplár, csaplár.
 Rruive, die, Rruilmchen, Rruimelchen, das; kenyérbél; morzsalék; csipet, morzsa; zaenge levél.
 Rruimelig, mn. morzsás.
 Rruimein, Rruimen, k. morzsalódik, —, cs. morzsál, ol-, megmorzsál.
 Rruinin, mn. görbe; horgas; tekervényes, csavargós; finta, kajsz; ein krummes Maul machen, elvonni a' azáját; feunne Wege gehen, ál v. tekervényes úton járni; — schreiben, félre v. görbén írni; einen — und lahm schlagen, valakit elverni. —, ih. görbén; tekervényesen, csavargósan; fintán, kajszán; oldalról.
 Rrummstig, mn. görbeágu, girbe-gurba.
 Rrummtein, das; löcsaláb.
 Rrummteutig, mn. löcsaláb, görbelábu.
 Rrummdarm, der; csiphál.
 Rrumme, Rrummung, die; görbeség; horgasság; tekervényesség; tekervény; görbesítés; görbedés.
 Rrummen, cs. görbeszt, meggörhezt, görbit, meg-

görbit, hajt, meghajt. —, vh. görbed; görbül, meghajlik, hajlong.
 Rrummfuß, l. Rrumpfuß.
 Rrummgüdig, mn. csavargós, tekervényos.
 Rrummhals, der; görbe nyak.
 Rrummhalsig, mn. görbe-nyaku.
 Rrummhals, das; görbe fa; vándorló bogvárlegény.
 Rrummhalsbaum, der; honye fenyő.
 Rrummhalsbüßel, das; fenyőolaj.
 Rrummhorn, das; görbe szarv; kajla, (tehén).
 Rrummling, mn. görbevonala.
 Rrummschnabel, der; görbe madárorr; póling; keresztorru, (madár).
 Rrummslab, der; püspök-pálca.
 Rrummstroh, der; törek-szalma.
 Rrummjirfel, der; borgas czirkalom.
 Rrummpfen, l. Berkrümpefen.
 Rrüppel, der; nyomorék, béna; zum — machen, nyomorékká tenni.
 Rrüppelig, ma. nyomorék, béna.
 Rrüste, die; kőreg; kenyérbőj; var.
 Rrüstig, mn. kőreg; hójas, (p. o. kenyér).
 Rrüstall, der; kristály.
 Rrüstallen, mn. kristály, kristályból való.
 Rrüstallat, das; kristály-üveg.
 Rrüstallbeil, Rrüstallisch, mn. kristálytiszta; kristályos.
 Rrüstallmehl, der; kristályos, tiszta ég.
 Rrüstallrinne, die; jégleuceo.

Rrüstallstren, cs. kristályos, jegeszt. —, vh. kristályodzik, jeged.
 Rrüstallstrung, Rrüstallstation, die; kristályozás, jegesztés; kristályodzás, jegedés.
 Rrübel, der; mőreze; köböl.
 Rrübil ... (összetételekben); köb, koczka; Rrübilfuß ic. köbláb, koczkaláb ic.
 Rrübisß, mn. köbös.
 Rrübus, der, l. Würfel.
 Rrüße, die; konyha; őtök; szakácság; die — bejengen, az őtöket elkészíteni, v. megrendelni; faste —, hideg őtök.
 Rrüßchen, das; konyhácska.
 Rrüßen, der; lepény.
 Rrüßenant, das; konyhatisztog.
 Rrüßenbüßel, der; lepénysütő.
 Rrüßenbret, das; lepénydeszka.
 Rrüßenbediente; der; konyhatiszt.
 Rrüßengarten, der; zöldkert, konyhakert.
 Rrüßengeräth, — gefährt, das; konyhadény.
 Rrüßengelwäße, das; konyhavetemény, zöldség.
 Rrüßeninngt, der; konyhapészér.
 Rrüßenlatein, das; huszárdiákság, konyhadiákság.
 Rrüßenmagd, die, — mensch, das; konyhaszolgaló.
 Rrüßenmesser, das; konyhakés.
 Rrüßenmischer, die; mitill.
 Rrüßenfals, das; konyhasó.
 Rrüßenfelle, die; leánykő-kőcsin.
 Rrüßenfischfil, der; konyhakules.
 Rrüßenfischranf, der; konyhaszékény.

- Aühenschröiber, der; kony-
hairnok.
 Aühenschröje, die; konyha-
kötény, szakácskötény.
 Aühenschwabe, die; kürtö-
fecake.
 Aühensübe, die; konyha-
szoba.
 Aühenteig, der; kalácstészta.
 Aühenthür, die; konyhaijtó.
 Aühentisch, der; konyha-
asztal.
 Aühenwagen, der; konyha-
szekér.
 Aühenzettel, der; éték-
lajstrom, *étjegyzék*.
 Aühenzug, das; konyha-
ruba.
 Aühstein, das; konyhácska;
lepényke; pizse.
 Auhf, der; kakuk; gesh-
yui —! eredj a' manóba.
 Auhföblume, die; szurkos
mécsvirág.
 Auhföflee, der; madár-
sósdi, fecskesóska.
 Auhfe, die; kád; szántalp.
 Auhfer, Auhner, Auper, der;
kádár.
 Auhel, die; golyó, gömb,
teko; Auheln wecheln,
golyót váltani, pisztoly-
lyal vni.
 Auhelarmbrust, die; gömbj.
 Auhelbad, das; golyórokozás,
(hajókon).
 Auhelbahn, l. Auhelbahn.
 Auhelblume, die; gubóvirág.
 Auhelbüchse, die; golyó-
puska.
 Auhelbissel, die; labdaborz,
(növény).
 Auhelfisch, der; tekehal.
 Auhelform, die; tekominata;
tekealak.
 Auhelförmig, mn. tekéded,
tekealaku.
 Auhelgewölbe, das; kerek-
bolt.
 Auhelgießer, der; golyóöntő.
 Auhelgelum, der; kerakaisak.
 Auhellicht, l. Auhelförmig,
Auhelförmig.
 Auhelkasten, der; golyóket-
recz, (fegyvertárákban).
 Auhelkreuz, das; gömbko-
reszt.
 Auhelmaß, der; Auhelmaß, das;
Auhelprobe, die; teke-
móró.
 Auheln, k. gördül, görg,
garul; tekézik; golyóval
választ. —, ca. gördít,
görget, gurít; gömbhöllyt;
golyóvá önt; tekővé fa-
rag. —, vh. gömbhöllyö-
dik; hembereg.
 Auhelring, der; kerekgyűrű.
 Auhelförmig, mn. gömbölyü.
 Auhelförmig, die; gömbö-
lyűség.
 Auhelförot, der; székő,
nyargaló, posta.
 Auhelfpiel, das; tekejáték.
 Auhelwagen, der; teketár-
szekér.
 Auhelzange, die, Auhelzie-
her, der; körömvias.
 Auh, die; tehén.
 Auhdiel, die; hüdös mon-
tika, obkapor.
 Auhenter, das; tehéntögy.
 Auhfladen, der; tehénganaj.
 Auhfuß, der, l. Brechstein.
 Auhhaar, das; tehénaszőr.
 Auhhaut, die; tehénbőr.
 Auhhirt, der; tehénész, te-
hénesordás.
 Auhhorn, das; tehénaszarv.
 Auhkalf, das; üszöborju.
 Auhkälte, der; tehénsajt.
 Auhkäl, mu. hüs; hives;
kopasz, üres (montás).
 Auhke, die; hü. hűség;
hűvesség; csend, nyuga-
lom, hidegség; hütökád.
 Auhleder, das; tehénbőr.
 Auhleimer, der; hütökád.
 Auhlen, k. és vh. hül, meg-
hül; hűvesedik, hűvesül.
 hűvül; hütözik. —, ca.
hüt, hüsít, hűvesít, hű-
vit; sein Auhlen an ei-
nem —, valnkia harag-
ját kieresztelni.
 Auhlend, mn. hütö, hű-
sítő, hűvesítő.
 Auhlfas, das, l. Auhleimer.
 Auhflug, der; ön, szélhal.
 Auhffestel, der; hütöüst.
 Auhfmittel, das; hütö szer.
 Auhföfaster, das; hütö ta-
pasz.
 Auhföfalte, die; hütö ír v.
kondés.
 Auhföfisch, das, Auhföfisch,
der; hütökád, hütöedény,
(serszőknél).
 Auhfötrog, der; oltóvályu,
oltóveder, (kovácsoknál).
 Auhftung, die; hütés, hű-
sítés, hűvítés; hűség;
hűsszel.
 Auhmild, die; tehéntej.
 Auhmist, der; tehéntrágya.
 Auhn, mu. és ih. hátor,
merész, bátran, merészen.
 Auhnheit, die; bátorság,
merésszög.
 Auhnlich, ih. bátran, me-
részen.
 Auhnroden, die; tehénhimlő.
 Auhn, Auhn, Auhnren, l.
Wahl, Wählen.
 Auhnsteile, die; tehéncaön-
gettyű.
 Auhnstall, Auhnstall, der; te-
hénistálló.
 Auhnweisen, der; csormo-
lya - futor.
 Auhnwinter, l. Gutf.
 Auhnmet, der; kömény;
köménymag; konyhakö-
mény; szőrös kandilla.
 Auhnmetbrod, das; kömény-
magos kenyér.

Kümmelbhl, das; kömény-magolaj.

Kummer, der; rom, düledék, omladék.

Kummer, der; törvényszár, lefoglalás; — suchen, törvényszárt kérni; mit — belegen, zár alá venni.

Kummer, der; aggság, bú, búgond; inség; das ist mein geringster —, az legkisebb gondom; machen sie sich deswegen keinen —, ne búsaljon, ne aggódjék miatta; Hunger und — leiden, inséghon lenni, inségot szenvedni. szükségét látni.

Kümmertich, mn. bú, búgondos; inséges. —, ih. búgondosan; nyomorultan; alig, nehezen.

Kummerlos, mn. bútlan, bútalan; gondtalan. —, ih. bútlanul, gondtalanul, bú v. gond nélkül.

Kümmern, cs. és k. búst; törődik (valamin); gondol (-val, -vel); was kümmern mich das, mi gondom arra; das kümmert mich nicht, nem gondolok vele. —, vh. búsul, búslakodik; gondoskodik, gondja van, (-ra, -re).

Kümmerniß, das; búslakodás.

Kümmervoll, mn. búteljes, gondteljes; inséges, nyomorúságos.

Kummer, das; lójáróm.

Kummerdecke, Kummerfappe, die; lójárómbőr.

Kummerhorn, das; lójárómszarv.

Kummermacher, der; lójárórcsináló.

Kummetyferd, das; jármos ló.

Kunst, l. Kunst.

Kund, ih. ismeretes, nyilvános; — machen, ismertetni, ismeretessé tenni, tudatni, tudtára adni; — werden, ismeretessé lenni, kitudódni.

Kundbar, mn. ismeretes, nyilvános, nyilvánvaló.

Kundbarkeit, die; nyilvánosság.

Kunde, l. Kenntniß.

Kunde, Kundmann, der; vevő, vásárló; einem Kunden verschaffen, valakinek vevőket szerezni; Kunden oder Kundschaft bekommen, vevőt, vásárlót, dolgoztatót kapni; einen um seine Kunden bringen, valaki' vevőit, dolgoztatóit elszólni; er ist mein —, nálam szokott venni, vásárolni, dolgoztatni.

Kundig, mn. értő (valamit v. valamihez), forgott, járatos (valami-ben), tudós (valami-ben).

Kündig, l. Kund, Kundbar.

Kundmachung, die; hirdetés, jelentés, tudósítás.

Kundschaft, die; ismeret, tudomás, ismeretség; hír, tudósítás; vevő, vásárló; bizonyosság-, tanuló-, szabadulólevél, (mesterlegényokul); — einziehen, hirt hallani, tudósítást venni, kapni; — mit jemand machen, valakivel megismernedni.

Kundschaften, l. Kunsthand-

Kundschaften, l. Kunsthand-

Kundschaften, l. Kunsthand-

Kundschaften, l. Kunsthand-

Kundschaften, l. Kunsthand-

Kundschaften, l. Kunsthand-

Kundschaften, l. Kunsthand-

Kunstig, mn. és ih. jövő, jövőendő; jövőendőben, ezután.

Kunigunde, die; Kunigunda, Gunda, (nőnév).

Kunfel, die; guzsaly; rokka; fonó.

Kunflehen, das; nőhübér.

Kunst, die; mű; művészet, művészség; mesterség; kézi mesterség.

Kunstarbeit, die; mű; mesterséges munka v. mű.

Kunstabtellen, mn. műgyakorló.

Kunstbuch, das; mesterségkönyv.

Kunstelen, die; mesterkélés; mesterkedés.

Kunsteln, cs. mesterkel, kimesterkél; mesterkedik.

Kunsterfahen, mn. műértő; művészetben - járatos.

Kunstfeiß, der; műipar, műszorgalom.

Kunstgenos, Kunstverwandte, der; művész társ.

Kunstgenossenschaft, die; műrokonság; művészek.

Kunstgriff, der; fogás, fogástely, mesterséges fogás.

Kunsthandel, der; műkereskedés.

Kunsthandler, der; műáros.

Kunsthammer, die; műcsarnok, műtorem.

Kunstler, der; művész.

Kunstlich, mn. mesterséges; mesterkelt; ál, csinált; eine künstliche Hand, csinált kéz; ein künstlicher Bart, ál v. mesterséges szakáll. —, ih. mesterségesen.

Kunstliebhaber, der; műbarát, műkövölő.

Kunstlos, mn. mesterkélet-

- len, színtelen, őszinte; műtelen, műbecsetlen. —, ih. mesterkéletlenül, színtelenül.
- Kunstfertig**, mn. és ih. műszabályos; műszabályosan.
- Kunstfeiter**, der; város' muzsikusa.
- Kunstlich**, l. künstlich.
- Kunstlichter**, der; műbíró.
- Kunstlichter**, os. bírálgat, kritikálgat.
- Kunstliche**, die; mű, művészeti tárgy.
- Kunstspiel**, das; mesterség, (kártyával st.).
- Kunstsprache**, die; műnyelv, műszók.
- Kunststück**, das; remek; mesterség, (kártyával st.).
- Kunstverständige**, der; műértő.
- Kunstwasser**, das; szökővíz.
- Kunstwerk**, das; mű; remekmű; mozgony.
- Kunstwort**, das; műszó.
- Kunz**, Kunz, der; Konrád, (Snöv).
- Küpe**, die; kád, csöbör.
- Küper**, l. Küfer.
- Kupfer**, das; réz; rézédény; réz, rézmetszés; vörbonyeg, (oroán).
- Kupferartig**, mn. réznemű.
- Kupferasche**, die; rézhamu.
- Kupferbergwerk**, das; rézbánya.
- Kupferblatt**, das, l. Kupferblech.
- Kupferdraht**, der; rézfonal, rézadrony.
- Kupferdrucker**, der; réznyomó, rézmetszetnyomó.
- Kupfererz**, das; rézérez.
- Kupferfarbe**, die; rézzsín.
- Kupferfarben**, Kupferfarbig, mn. rézzsínű.
- Kupfergeld**, das; rézpénz, verespénz.
- Kupfergeräth**, Kupfergeschirr, das; rézedény.
- Kupfergeschicht**, das; vörhenyeges orca, rézkép.
- Kupfergrün**, mn. rézöld, grispánszöld.
- Kupferstein**, das; grispán.
- Kupferhaltig**, mn. rezes, résvagyos.
- Kupferhammer**, der; rézhámor; rézlapító pöröly.
- Kupferhandel**, der; rézkereskedés; rézmetszet-árulás.
- Kupferhändler**, der; rézáros; rézmetszet-áros.
- Kupferig**, mn. rezes.
- Kupfer**, mn. réz, rézből való.
- Kupferplatte**, die; rézlap; réztábla.
- Kupferpreiße**, die; rézsajtó.
- Kupferroth**, mn. rézveres, rézzsínű.
- Kupferroth**, das; vörhenyes rézokra.
- Kupferrothe**, die; rézzsín; termékréz.
- Kupferschmelz**, der; rézműves.
- Kupferschwärze**, die; fekete rézokra.
- Kupferstecher**, der; rézmetsző.
- Kupferstein**, der; réz, rézmetszet; réznyomat.
- Kupferincur**, die; rézfestvény.
- Kupfertitel**, der; czimrész.
- Kuppe**, l. Koppe.
- Kuppel**, die; kötő, kötőlék; porás, (vadászoknál).
- Kuppel**, die, Kuppelbach, das; kúpfödel, gömbölytető.
- Kuppel**, die; kerítés.
- Kuppeln**, os. kerit, összekerit; összeköt, összekapcsol.
- Kuppelpelt**, der; kerített házasság' dija.
- Kuppeln**, der; keritő.
- Kuppeln**, die; kerítésű.
- Kürsch**, der; vért, páncsél; mellvas, vasdarék.
- Kürschler**, der; vasa, (katoná).
- Kürsch**, Kürschel, die; bőda, fogauyu. (köszörűkövön st.).
- Kürsch**, Kürsch, der; tük.
- Kürschartig**, mn. tüknemű.
- Kürschbrenn**, der, Kürschbrenn, das; tükpép, tükkása.
- Kürschflasche**, die; kobak, tökkobak.
- Kürschfellen**, der; tükmag.
- Kürschner**, der; szűcs.
- Kürschnerhandwerk**, das; szűcsmesterség.
- Kürschnerwaare**, die; szűcsportóka, szűcsáru.
- Kurz**, mn. és ih. rövid, kurta; alacson, kis, (személy st.); apró, kis, (áru); kevés, rövid, (idő st.); röviden, kevéssel; eine kurze Brille, kevéssé; der kurze, kevéssé; ein kurzer, rövid; in kurzem, rövid idő múlva, nem sokára; — nachher, kevéssé; azután; über lang oder —, előbb utóbb, akár előbb akár utóbb; — um, rövidesen; magyarán; — und gut! rövideden! elég az hozzá! einen — halten, valakit szorosán tartani; zu — kommen, vesztetni, károsodni (valaminnél); den Kürzeren geben, vesztetni, meggyőzetni, (perben, viadalban).
- Kurzarmig**, mn. rövidkaru.
- Kurzathmig**, mn. szűklélekzetű, fuladozó.

Kurzbein, das; rövid láb; rövidlábu (ember).
 Kurzbeinig, mn. rövidlábu.
 Kurzbockel, das, Kurzfuß, der; rövid kúphely.
 Kürze, die; rövidség, kurtaság; kár, veszteség, rövidség; in der —, rövid idő alatt; sich der — befeisigen, rövidsége (beszédben) ügyekezni.
 Kürzen, cs. rövidít, meg-rövidít, kurtít, megkurtít. —, vh. rövidül, megrövidül, kurtul, megkurtul.
 Kurzwehr, das; oldal-seggyer.
 Kürzlich, ih. imént, kevésből elelőtt; rövideden, egy két szóval.
 Kurzschiff, mn. hirtelen-haragu.
 Kürzshrig, mn. rövidfülü.
 Kurzschwanzig, mn. rövid-farku.
 Kurzstichtig, mn. rövidlátásu, sila; tompaértelmü, szűkelméjü.
 Kurzstichtige, der, és die; sila.
 Kurzstichtigfelt, die; rövidlátás, silaság.
 Kurzstummig, mn. rövid-dereku, rövidtörzsökü, (fa).
 Kurzweile, die; enyelgés, mulatság, trófa, időöltés.
 Kurzweilen, k. cs. enyelgés, mulat. trófálódik; mulat (valakit).
 Kurzweilig, mn. ós ih. enyelgő, mulatságos, tró-

fás; mulatságosan, tró-fásan.
 Kurzwirtschaft, das; szar-vastök.
 Kuschen, k. kussad, lelapul, lesimul; enged, magát megalázza, meghunyászkodik.
 Küssen, cs. csókol, megcsókol.
 Küssen, das; csókolás.
 Küssen, das; vankos, párna, putok.
 Küssentische, die; párnahőj, vankoshőj.
 Kus, der; csók.
 Küssen, das; csókocská.
 Kusmanl, das; csóknym, csókjel.
 Küste, die; part, mart; tengerpart; partkörnyék; langsd der — hinfahren, hinfegeln, part' hosszában v. mentében, partmelleken evezni.
 Küstenbewacher, der; part-őrhajó, partvédbajó.
 Küstenbeweher, der; part-lakos. partmelleki.
 Küstenfahrer, der; parthajós; parthajó.
 Küstenfahrt, die; partmoletti hajózás.
 Küstenwache, die; partör, partország.
 Küster, der; egyházi.
 Küsterei, die; egyháziság; egyházilak.
 Kutsche, die; hintó, kocsi.
 Kutschen, l. Kutschiren.
 Kutschenbaum, der; kocsi-nyujtó.
 Kutschenbock, der; kocsibak.
 Kutschenfenster, das; kocsiablak.

Kutschengeschirr, das; kocsi-lászerszám.
 Kutschengesteil, das; kocsi' v. hintó'alja, hintóal.
 Kutschenhaus, das; kocsi-szin, fészer.
 Kutschenhimmel, der; hintó-födél, kocsi-tető.
 Kutschenhaus, der; hintó-kas, kocsi-derék; kocsi-láda.
 Kutschenküssen, das; hintó-párna.
 Kutschenleder, das; kocsibőr.
 Kutschenmacher, der; kocsi-gyártó.
 Kutschenquast, der, Kutschen-quaste, die; hintóczafrang; szolgálófrang.
 Kutschenrad, das; kocsi-kerék.
 Kutschenriemen, der; hintószij.
 Kutschenschlag, der, Kutschenstühr, die; kocsiajtó.
 Kutschensther, das; kocsi-kapu.
 Kutschenwand, die; hintó-posztó, kocsi-posztó.
 Kutscher, der; kocsi.
 Kutscherig, der; kocsiülés.
 Kutschiren, k. kocsi, kocsi-káz; kocsi-kodik.
 Kutt, l. Kutt.
 Kutte, die; csuklya v. kámm-zás ruha.
 Kuttel, die, Kutteln, Kuttelfeste, t. peczol; zsiger.
 Kuttelhof, Kuttelmarkt, der, l. Fleisshbau.
 Kuttler, der; paozaláros.
 Kur, der; kukaza, hányarósa (128-da egy hányának).

L.

Lab, das; L. (tizenkettődik he- tű a' német abc-ben).	Lacedaemon, das; Lacedae- mon, Spárta.	Lachslig, der; nyilás, út (vágások' intézése miatt).
Lab, das; oltó, tejoltó.	Lacedaemonier, der; lacedae- moni, spártai.	Lachsteht, das; lazaczkre- sz.
Lab, mn. és ih. anyag; bér- gályú; anyagosa; bér- gályú.	Lacedaemonisch, mn. lacedae- moni, spártai.	Lachtaube, die; kaczagó ga- lamb.
Labbe, die; ajak; elődi csüllő.	Lachbaum, der; mézgáért hántott fa; határfa, ha- tárjelfa.	Lachter, das; hányászól, (= 3 ¹ / ₂ röfnyi).
Labben, k. és cs. nyál.	Lachv, die; pocseta, tócsa; nevetés, kaczagás; fába vágottjel; mézghely; je- lett fa.	Lachter, der; lisztes legény. (pöckeknél).
Labbern, k. és cs. emik, szopik; csöveg, ketyog.	Lächeln, k. és cs. moso- lyog, somolyog; meg- mosolyog, megsomolyog.	Lack, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Labberen, die; csövegés, ketyogás.	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Laben, cs. és vb. oltja, he-, megoltja (a' tejet); megalazik, összemegy (a' tej).	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Laben, cs. enyhít, frsít, megújít.	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Labend, mn. enyhítő, frsítő.	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Laberdan, der; beszózt száraz tököhal.	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Labet, ih. Labetspiel, das; labét, (kártyajáték); er ist — geworden, labét lett, megbukott.	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Labetrant, der; enyhítal, enyhítő ital.	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Labewein, der; enyhbor, enyhítő bor.	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Labfrant, das; tejoltó galaj.	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Laborant, der; dolgozó, olvastó, választó, arany- esináló.	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Laboratorium, das; mű- hely, dolgozóház, (tűzjá- tókornál); szerkonyha (gyógyszerosoknál).	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Laboriren, k. dolgozik, ol- vaszt, választ; szenved, sínlik, (könyvényben ic.).	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Lablat, das, Labung, die; enyhítés; enyhítség.	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).
Labrinth, das; tömkeleg.	Lächeln, k. és cs. nyel- vet; kaczag.	Lackfarn, der; lakkamézga; lakk, fényináz; festék, (nö- vénynedvből); peccéto- tya; <i>oluláng</i> , (buták- ban).

- (lakomára ic.); idéz., hivat. (törvénybe); is: mandes' *hah auf sich* —, valaki' haragját magára vonni.
- Ladendiener, der; kalmár-legény, boltoslegény.
- Ladenfenster, das; boltablak.
- Ladenfüßel, der; ablaktáblaszárny.
- Ladenhüter, der; boltőr; *vesztégár.*
- Ladenungfer, die; boltosleány.
- Ladenjüng, der; boltbőr.
- Lader, der; rakó, rakodó; töltő, (lőfegyvernél); hivat. (törvénytörésknél).
- Laderlohn, der; rakóhór.
- Ladenkaufel, die; ágyukánál, töltőknél.
- Ladenlof, -ber; puszkavessző; töltővessző.
- Ladung, die; rakás, rakodás; töltés, megtöltés, (lőfegyvernél); hívás, kérés, (lakomára ic.); idézés, hivatás, (törvénytörésknél); tereh; egy vitel, egy tereh; töltet.
- Ladungschein, der; *raklevél.*
- Laf, m. *lan*; izetlen.
- Laffe, der; kamasz, pimasz.
- Laffeln, k. és cs. édelg., hízolg. forgolódik (aszszony körül).
- Laffeln, die; édelgés hízolg., forgolódás (aszszony körül).
- Laffette, die; ágyutalp.
- Laffettenlange, die; ágyutalprúd.
- Laffettenwand, die; ágyutaloldal.
- Laffter, der; édelgő, hízolg., forgolódó (aszszony körül).
- Laffe, die; fekvés, hely; állapot, helyzet; réteg; ágyusor, (hajó' egy oldalán); egy csomó, egy fogás (papiros); dem feindlichen Schiffe die ganze — geben, az ellenhajóra egy oldalról minden ágyut el-szítani, v. egész sort löni.
- Lafel, das; csobány, osobolyó.
- Lager, das; fekvés. fekhely; ágy; ászok; tábor; réteg; seprű, (boró, olajó ic.); rakhely, pihó; megdőlés, (gabonánál ic.); kiállítás, (vívónál).
- Lagerapfel, der; téli alma.
- Lagerbaum, der; ászok.
- Lagerbier, das; ó sor; ászokser.
- Lagerbuch, das; földkönyv. (egyek lakhelyeknél).
- Lagerfaß, das; ászokhordó, ászokos hordó.
- Lagerfeuer, das; táborláz.
- Lagergeld, das; ászokpénz; rakhelyhór, tárhór.
- Lagerholz, das; ászokfa; dől fa, (erdőkön).
- Lagerkrene, die; táborkoszorú, (a' rómaiaknál szokó, kik elsők törték az ellentáborba).
- Lagerort, k. fekszik, települ, telepedik; táborozik. —, cs. és vh. táborba száll, táborút; telepedik, letelepedik; megdönt, (cső v. szél gabonát ic.); megdő (a' buza, borsó ic.).
- Lagerort, das; téli v. elteit gyümölcs.
- Lagerstätte, die; fekhely.
- Lagerzins, der, rakhelyhór, tárhór.
- Lahn, m. béna; sánta; silány, kopár, helytelen. (ok, meztőség ic.); *rozga*, *szsz* nem illó; — gehen, sántítani; ein Lahmer *Wort*, *rozga* szék.
- Lahn, der, és die; béna; sánta.
- Lahn, die; bénaság; sántaság; szélhűdőség; szél, (kór); köszvény.
- Lahn, k. és cs. bönul; sántul; szélhűdik; bönul, sántul.
- Lahnung, die; bönulás; sántulás; szélhűdés; bönítés, sántítás.
- Lahn, der; láana.
- Lahnwälder, der; láanász.
- Lahnwälder, die; láanapaszomány.
- Laiß, der, Laißbetted, das; egy kenyér, egész kenyér.
- Laiß, das; ivadék, halikra.
- Laißer, Laißer, die; ivás, halivás.
- Laißen, k. ivik, ivadéket ereget.
- Laiße, der; világi, (nem egyházi); avatlan, járatlan, tudatlan (valamiben).
- Laißenbruder, der; Laißenführer, die; világi, (szereztesek' szolgálatjában).
- Laiße, die; sósló; sós halló.
- Laißen, das; posztó; szövetslep, takaró.
- Laißer, die; higviricz, édesgyökér.
- Laißerwurst, der; higviricznedv.
- Laißen, k. és cs. gagyog, gögyög, polypeg.
- Laißen, das; gagyogás, gögyögés, polypegés.
- Lambertsaug, die; vörmo-gyóró.
- Lamm, das; bárány, diazke.
- Lammchen, das; bárányka.
- Lammen, k. bárányozik, ellik (bárányt).
- Lammengeweid, der; szakállas *szsz*.

Lammerwolfe, die; bárány-gyapju.

Lammfell, das; báránybőr.

Lammfleisch, das; bárányhús.

Lammviehtrieb, das; bárány-czimer.

Lammzettel, die; bárányjells.

Lämpchen, das; lámpáska.

Lampe, die; lámpa, lámpás.

Lampemann, — vüßer, der; lámpatisztító.

Lampenschwarz, das; lámpakorom.

Lampenträger, der; lámpahordó.

Lamprete, die; tengeri orsóhal.

Land, das; föld. száraz, szárazföld; föld, szántóföld; falu, mező; tartomány, ország; and — setzen, szárazra szállani; das — bauen, a' földet művelni; and wachsende ist er? molly országhól való? hier zu Lande, itt nálunk, itt az országunkban; auf — gehen, falura menni; auf dem Lande wohnen, falun lakni; über — gehen, falura rándulni.

Landcasse, die; földadó.

Landadel, der; falusi v. tartományi nemesség.

Landbauer, Landbauer, der; földművelő, szántóvető.

Landwach, der; földszaporodék.

Landbau, der; földművelés.

Landbauweiser, der; országos v. tartományi építőmester; falusi építőmester.

Landbesitz, der; terület.

Landbote, der; tartományi követ.

Landbuch, das; országos bir-tokkönyv.

Landchen, das; tartományka; földecske, darabka föld.

Landdrost, der; tartomány-nagy, kerületnagy.

Landesfeldmann, der; falusi v. tartományi nemes.

Landen, k. kiköt, szárazra ér v. száll.

Landenge, die; földszorulat. Landerehen, t. földek, szántóföldek; mezőségek; földbirtok, jószág.

Landesart, die; nemzeti v. országos szokás; természetű sajátsága (valamelly országnak, tartománynak).

Landesbejreibung, die; tartományleírás, vidékleírás.

Landesfürst, Landesherr, der; fejdelem, uralkodó, ország' fejedelme, ország' főiség.

Landesfürstlich, mn. fejedelmi, uralkodói.

Landeshauptmann, der; ország' kapitánya.

Landesherrlich, mn. fejedelmi, uralkodói.

Landesherrschaft, Landeshoheit, die; fejedelemség, főiség.

Landesmutter, die; ország' anyja.

Landesregierung, die; kormány, ország'lás, kormány-zás; ország' kormányozás.

Landeshuld, die; nemzeti v. országos v. nyilvános adósság.

Landesprache, die; honi v. hazai nyelv; vidéki nyelv v. ejtés.

Landesvater, der; ország' atyja.

Landesverweisung, die; szám-űzés, számkivetés.

Landesverweisung, mn. szám-űzés, számkivetés.

Landflüchtig, mn. országfutó; földönfutó.

Landfracht, Landfuhr, die; szekerezés, fuvarozás.

Landiron, die; falusi asz-szony; póraszony.

Landfriede, der; országos v. nyilvános béke, esend, nyugalom.

Landgeistliche, der; falusi pap.

Landgericht, das; tartomá-nyi törvénytörök.

Landgut, das; falusi v. me-zői jószág.

Landhandel, der; szárazföldi kereskedelem.

Landhaus, das; ország' há-za; falusi v. mezői ház.

Landhure, die; országos szajha, ringyó.

Landjägermeister, der; tar-tományi vadászmeister.

Landjunfer, der; falusi ne-mos.

Landkarte, die; földkép.

Landkämmer, der; falusi szá-lóca.

Landkrankheit, die; orszá-gos nyavalya; falusi nya-valya.

Landkundig, mn. és ih. or-szágismerő; ismeretes, nyilvános; ország-világ tudtára, köztudomásra.

Landkutsch, die; vidékre-járó bérkocsi.

Landkutschler, der; vidékre-járó bérkocsis.

Landläufer, der; országos kóhor.

Landleuten, das; falusi v. mezői ölet.

Landleute, t. falusiak, pa-rasztok.

Landlich, mn. és ih. falusi, mezői; falusiilag, mazi-

leg; — fittlich, a' hány ház, annyi szokás.
 Landluft, die; mezei v. falusi lég, levegő.
 Landmacht, die; szárazföldi katonaság, hadierő.
 Landmädchen, das; falusi v. mezei leány.
 Landmann, der; földművelő, szántóvető, falusi v. mezei ember.
 Landmarck, die; ország' határa.
 Landmesser, der; földmérő.
 Landmestruß, die; földmérés.
 Landmüßig, die; néphad.
 Landmünze, die; hazai pénz.
 Landpfarre, die; falusi pára v. plebánia.
 Landpfarrer, der; falusi plebános.
 Landpfleger, der; tartomány-nagy.tartománykormányzó.
 Landphysicus, der; tartományi orvos.
 Landplage, die; országos csapás v. inség.
 Landrath, der; tartományi tanács; tartományi tanácsnok.
 Landraße, die; parlagi guvat.
 Landraufe, die; réti zsombor.
 Landrecht, das; honi v. hazai törvény, jog; tartományi törvény v. jog; mezőföldi törvény v. jog; országos törvényszék.
 Landregen, der; országos eső.
 Landreise, die; szárazföldi utazás; kirándulás, kifordulás (falura, mezőre); ránduló, forduló.
 Landreiter, der; lovas poroszaló v. kerülő.
 Landrichter, der; országos bíró; tartományi bíró; falusi bíró.
 Landrath, der; honi. bel-

földi, hazai; földművelő, szántóvető; földhirtokos.
 Landrucht, die; tartományi karok és rendek; táj, tájék, vidék; tájkép, tájfestés.
 Landruchtmasser, der; tájfestő.
 Landruchteibe, Landruchteidung, die; országpszél; vég, völgék, ország' határai; megye.
 Landruchteiber, der; tartomány-törvényszéki jegyző; tartományi jegyző; falusi jegyző, rovár.
 Landruchteiberey, die; tartományjegyzői hivatal; tartományjegyzői lak.
 Landruchte, die; falusi iskola; országos v. nyilvános iskola.
 Landsee, der; tó.
 Landseide, die; országos nyavalya; országos körvész.
 Landstätt, der; mezei lak; mezei hirtok, jószág.
 Landstünd, das; honi, bel-földi.
 Landstreckt, der; közkatona. közlegény; gyalogkatona.
 Landsteute, t. földiek.
 Landtmann, der; földi, hazai.
 Landtmannschaft, die; földiség, honosság; földiek, hazaiak.
 Landstube, die; sok, földfok.
 Landstadt, die; tartományi város.
 Landstrand, der; karok és rondek.
 Landstättisch, mn. országrendi.
 Landstetten, das; országos halomja.

Landsteuer, die; birtokadó, földadó.
 Landstraße, die; országút.
 Landstreicher, der; országfutó, kóbor, csavargó.
 Landstreicherey, die; országfutás, kóborlás; kóborlás.
 Landstreifer, der; országjáró; kalézőlő.
 Landstück, der; kerület, vidék, országész.
 Landstube, die; gyűlésterem; karok' és rendek' terme; tartománytörvényszéki terem; tartományi törvényszék.
 Landsturm, die; országos fölkelés.
 Landtatel, der; honi v. hazai dohány.
 Landtag, der; tartománygyűlés.
 Landtaxe, die; földadó.
 Landtrauer, die; országos gyász, közgyász.
 Landtruppen, t. szárazföldi katonák, seregek.
 Landtribüß, mn. országzerete bevett v. szokott, országos divatú.
 Landung, die; kikötés, part-raszállás; kiszállás, part-raszállás, kirakodás.
 Landverderblich, mn. országrontó, hazarontó.
 Landvogt, der; tartománykormányzó.
 Landvogten, die; tartomány-nagy méltóság; tartomány-nagy lak.
 Landvolf, das; falunép, falusi nép.
 Landwärts, ih. föld felé, part felé.
 Landwehre, die; honvéd; határvéd.
 Landwein, der; honi v.

hazai bor; síkföldi v. mezőföldi bor.
 Landwind, der; szárazföldi v. földi szél.
 Landwirth, der; mezői gazda; földművelő.
 Landwirthschaft, die; mezői gazdaság.
 Landwirthschaftlich, mn. mezőgazdasági, földművelési.
 Landwolle, die; honi v. hazai gyapju.
 Landwoll, der; szárazvám, szárazföldi vám.
 Lang, mn. és ih. hosszú; nagy, magas; zehn Ellen —, 10 rőfnyi hosszúság; hossza 10 rőf; ein langer Mann, nagy, magas ember; einen langen Hals haben, nyakát felnyújtani; lange Weile, unalom; lange Weile haben, megunatkozni; ich habe lange Weile, unom magamat; er lag da, so — er war, egészen elnyújtóztott; Tage —, egész napokig, egész napokat.
 Langarmig, mn. hosszúkaru, hosszúkezü.
 Langbaum, l. Langwagen.
 Langbeinig, mn. hosszuszárú, hosszulábú.
 Lange, ih. rég, régen; soká, sokáig; sokára; korántsem; — vorher, sokál v. rég az előtt; — hernach, sokára v. sokkal azután; wie —? mennyi ideig, meddig? so —, addig; noch — nicht, még soká nem; er ist — nicht so reich als..., korántsem oly gazdag ő, mint az; er ist — machen, igen léni vala-

mivel; er wird es nicht — mehr machen, treiben, már nem soká viszi, már nem ől sokáig; er denkt schon —, öreg ember.
 Länge, die; hossz, hosszúság; magasság; nach der — und nach der Breite, hossza széle; der — nach da liegen, egészen elnyújtózni, kinyújtózni; in die —, hosszába; sokára; eine Sache in die — ziehen, valamit húzni, halogtatni.
 Länge, die, Langfisch, Längefang, der; barnahátú gadócz.
 Langen, k. ér, elér, nyúl (valamiig); heór, megér, (val-vel), elég; előr, fölér (valamit); nyúl, (-ba, -be). —, ca. nynyjt, oda nynyjt.
 Längenmaß, das; hossz-mérték.
 Längenmessung, die; hossz-mérés.
 Länger, mn. és ih. hosszabb; nagyobb, magasabb; régibb; régebben; tovább.
 Länglich, mn. hosszúdad, hosszúkás.
 Länglichrund, mn. és ih. tojásdad; tojásdadon.
 Langmuth, der, Langmüthigkeit, die; türelem, türedelem, hosszú türed.
 Langmüthig, mn. türelmes, türedelemes.
 Langohr, das; füles, eszacsai; fülök.
 Langschtig, mn. hosszúfülű, konya, konyafülű.
 Langs, ej. hosszú, hosszanta, hosszában, mentében; — dem Flusse hin,

parthosszat, vízhosszat v. hosszában, viz' mentében.
 Langsam, mn. és ih. lassú, halk; langsam, halkan, halkkal.
 Langsamkeit, die; lassúság, halkság.
 Langschleifer, der; sokalvó.
 Langschub, der, l. Segelschub.
 Langschwänzig, mn. hosszszű farkú.
 Langsichtig, l. Weitichtig.
 Langst, ih. régen.
 Langste, mn. leghosszabb, legnagyobb, legmagasabb.
 Langstent, ih. legfölebb; igen régen.
 Langstebende, der, és die; legtovábbélő, túlélő, életbenmaradt.
 Langstroh, das; szálszalma.
 Langwagen, der; nyújtó; saroglya.
 Langweilig, mn. és ih. unalmas; unalmasan.
 Langwelle, die, l. Langswagen.
 Langwierig, mn. és ih. tartós, húzamos; hosszas; hosszadalmas; húzamosan, tartósan, hosszasan.
 Langwierigkeit, die; hosszadalom, hosszadalmaság, húzamoság.
 Langze, die; lándzsa, gerely, kelovéz.
 Langzetter, Langzettler, der; lándzsás; lándzsáslovag.
 Langzette, die; gerely.
 Lapp, Lappisch, l. Schlapf.
 Lappste, l. Lapperen.
 Lappchen, das; rongyocskák; darabka.
 Lappen, der; ezafat; csomóra, rongy; darab ruha; foll; vész; durch die

- gehen, elillanni, megszabadulni.
- Rappen, l. Pfiden.
- Rappereu, die; esekélyesség, haszontalanság, dihdabásig; soltozgatás, tákozás.
- Räppereu, k. szüresöl, szürpöl; hörpöl, hörpönt. —, cs. és vh. fölcseperedik.
- Räpperrschuß, die; csap-csap adósság.
- Räpperweise, ih. csipponcsuppal.
- Rappig, mn. csafatos, ezondrás, rongyos.
- Räppisch, mn. gyermekes; bányú; illetlen, érotlen. —, ih. gyermekesen, bányún.
- Rappland, das; Lapphon, Lappország.
- Rappländer, Rappe, der; lapp.
- Rappänbisch, mn. lapp.
- Räppsch, l. Raffe.
- Räppschén, k. ostobálkodik; bohóskodik.
- Räppscheren, die; ostobálkodás; bohóskodás.
- Räpfe, die, Räpfebaum, der; veresfenyő.
- Räpfechwamm, der; galócza.
- Rärm, der; láрма, zaj; szóvita; tolongás, csődülés; viel — um nicht, sok zaj semmiért; — machen, lármát ütni v. csapni.
- Rärmelcher, der; vészfuvó; zajtűz.
- Rärmen, k. lármáz, zajog. lármát üt v. csap.
- Rärmeloch, die; zajharang, vészharang.
- Rärmeloch, der; zajhely.
- Rärmer, der; lármás, lármázó. zajgó.
- Rarbe, die; álorca, lárv.
- Rasch, die; ereszték, pállha, toldás; eszmafül; kozsz.
- Raschen, cs. beeroszt, pállhúz; laxnakol, lábszifajz.
- Raste, die; korsó, kanta, kanecsó.
- Rassen, cs. és k rh. bap, enged, ereszt, becsát; — at, — et, — lat, — tet; lastt sehen, lássuk; ich weiß mich nicht zu —, nem tudom mit tegyek, hová legyek, nincs mit tonnem, nincs hova lennem; sie weiß sich vor Freude nicht zu —, nem maradhat az örömtől, örömeiben nem nyughat; ich habe mir sagen —, azt mondták nekem, úgy hallottam; lastt euch daß gesagt sein, mondtottak vegyétek; dieser Wein lastt sich trinken, ez ürhető bor.
- Rassen, k. és sz-n. rh. illik, áll; wie lastt das? mint illik, mint áll ez? das lastt schön, ez szépen áll; das lastt nicht, ez nem illik, ez nem jól áll.
- Rässig, mn. és ih. tunya, lomha, lajha; tunyán, lomhán, lajhán.
- Rässigheit, die; tunyaság, lomhaság, lajhaság.
- Rast, mn. lank, bágyadt, lankadt, fáradt; rast, tunya, lomha.
- Rastbaum, l. Rastbaum.
- Rastbenden, Rastbinde, l. Aderlastbenden, Aderlastbinde.
- Rastbüffel, der; éhittaság, dölyf, gar.
- Rastfein, das; órvágó.
- Rastlopf, l. Schrotlopf.
- Rastlos, l. Gelüstlos.
- Rastlos, das; magcsomete.
- Rast, die; tereh, terh; alkalmatlanság, baj; eis nem zur — sein v. fassen, valakinek terhére lenni; einem etwas zur — legen, valakinek valamit hibául tulajdonítani, valakit valamivel vádolni.
- Rastbar, mn. terehfordó, tehorviselő.
- Rasten, k. súlyos; súlyong; felszik (rajta). —, cs. terhel, nyom; nyomaszt.
- Rastend, mn. súlyos.
- Raster, das; bün, véték, gonoszság.
- Rästerchronik, die; botrány-könyv; rágalomkönyv.
- Rästerer, der; rágalmozó, szitkos, káromló.
- Rasterhaft, mn. gonosz, hünyös, vétkes.
- Rasterleben, das; bünös v. gonosz élet.
- Rästerlich, mn. gyalázatos, sirtelmes; rágalmas.
- Rästermaul, das, Rästerrunge, die; rossz- v. gonoszszájú, rossz- v. gonosznyelvű, (emher).
- Rästern, cs. káromol, szid; rágalmaz; fertőztet, szeplesít.
- Rästerrrede, die; rágalom; szitok, káromlás, káromkodás.
- Rästerröhr, die; gúnyirat.
- Rästerrucht, die; rágalomvágy.
- Rästertat, die; büntet, gyalázatos v. gonosz tett.
- Rästerrug, die; káromlás, szidás; rágalmozás.
- Rästig, mn. súlyos, terhes, nehéz. hajós, alkalmatlan.

Elővigyelet, die; alkalmatlanság.	Latfisch, der; saláta.	Lauern, das; hallgatódzás; várakozás.
Laupferd, das; terehhordó ló.	Latfischsalat, der; kerti saláta.	Lauf, der; futás, szaladás; folyás; forgás, járás; folyamat, út; bakzás, koslatás; láb; cső; sarkesont; meder; palló; das ist der — der Welt, így jár a világ; seinen Gedanken freyen — lassen, szabadon érezteni gondolatjait; einer Sache thren — lassen, magára hagyni valamely dolgot.
Lauffand, l. Bassst.	Lautebaum, der; léczkorlát.	Laufbahn, die; pályator, pályahely; pálya.
Lauffchiff, das; terehhajó; terhes hajó.	Laß, der; vállruha; mellény; nadrágellenző.	Laufband, das, Laufsaum, der; jártató, vezetőék.
Laufftier, das; terehhordó állat.	Lau, mn. és ih. langyos, hanyag, légymeleg; langyosan, hanyagon, légymelegen.	Laufbank, die; járószék.
Lauffträger, der; terehhordó állat.	Laub, das; lomb; levél; gally; haraszt; lombhozat, leveles munka; zöld, (kártyában).	Laufbrief, der; körlevél.
Lauffvieh, das; terehhordó harom.	Laubdach, das; gallytető, fagyódél.	Laufbrücke, die; bürü, palló, gyaloghid.
Lauffwagen, der; terehazekér, terhes szekér; társzekér.	Laubel, die; lúgos; sikátor; arkély; eresz; szín; esz; leveles, leveleszín, levélszín.	Laufbürste, Laufstufte, der; járónas.
Laufur, Laufurstein, der; lazur, lazurkő.	Laubel, die; lúgos; sikátor; arkély; eresz; szín; esz; leveles, leveleszín, levélszín.	Laufdohne, Lauffschlinge, die; madártör v. török, gyalagtör v. török.
Laufurfarbe, die; lazurfesték.	Laubfall, der; levélhullás.	Laufen, k. rh. fut, szalad; foly, sorog, jár (az idő); üzelkedik, bakzik; sorog, koslat; beáll (róvbe a hajó); elszökik. ellillan; kifut; összefut; terjed; Szárnyal (hír); fekszik; die Ihr läuft, aiet az óra; das Licht läuft, fut, foly a gyertya; das läuft wider die Wahrheit, ez ellenkezik az igazsággal, a' valóval; es läuft alles auf ein hinaus, egyre megy; ich bin des Laufens müde, bele fáradtam a' futásba, meguntam a' sok járást.
Laufurblau, mn. lazurkék, égszín, égszínű.	Laubfrosch, der; levélbéka.	Laufend, mn. futó, szaladó; folyó.
Latin, das; diáknyelv, diákság, latinnyelv, latinság.	Laubholz, das; lombfa, leveles fa; haraszt.	Läufer, der; futó, szaladó; kengyelfutó; futópók; futórák; süldő; csalmadár;
Latiner, der; latiami; latin, diák.	Laubhütte, l. Lauberhütte, Laube.	
Latinitisch, mn. és ih. diák, latin; diákul, latinul; die lateinische Kirche, nyugoti v. római egyház.	Laubsticht, mn. lombos.	
Latene, die; lámpa, lámpás.	Laubig, mn. lombos, leveles, harasztos.	
Laternenmacher, der; lámpacsináló.	Laubjäger, die; vókony fűrész.	
Laternenmann, Laternenputzer, der; lámpatisztító.	Laubschuur, die; lombfűzde.	
Laternenpfahl, der; lámpakaró.	Laubthaler, der; leveles tallér, (-6 francnyi).	
Laternensträger, der; lámpahordó.	Laubwerk, das; lombhozat, levelesmunka; gallyzat.	
Laube, die; hots; papucs; szuka.	Laub, der; hagyma.	
Laube, die; lécz.	Laubfarbe, die; hagymaszín.	
Lauben, cs. léczel, léczes; megléczel, megléczes.	Laubfarbig, Laubgrün, mn. hagymaszínű, hagymazöld.	
Lattenhammer, der; léczkalapács.	Lauer, der; löre, osigér.	
Lattenriegel, der; léczszeg.	Lauer, die; los, lesholy.	
Lattenwerk, das; léczszeg.	Lauerer, Lauerer, der; leső, leselkedő.	
	Lauern, cs. las; hallgatódzik; leselkedik; várakozik.	

felső malomkő; inda; futó, (sakkban).
 Laufener, das; futótűz; wie ein —, igen sebeseu.
 Laufgraben, der; futóárok, ostromárok.
 Laufhund, der; űzdeb, űzökutya.
 Laufig, mn. bakzó; koslató. forgó; rühető; űzelkedő.
 Laufarren, der; targonca, hányász-italieska.
 Laufugel, die; futgolyó, (csöbe könnyen eroszkedő golyó).
 Laufplatz, der; futóhely, pályahely.
 Laufwagen, der; járókocsi.
 Laufzeit, die; bakzás' koslatás' forgás' rühetés' ideje.
 Laufzettel, der; körlevél; űtlelevél, becsátvány.
 Laufbar, mn. tagadható.
 Lauge, die; lág.
 Laugen, cs. lugo, szapul.
 Laugenortig, — haft, mn. lúgnomú.
 Laugenasche, die; lúghamu.
 Augenblume, die; aranygyopár; spikinárd leveandula; büdös montika, ebkapor.
 Augenbütte, die, = faß, das, = zuber, der; lugzó, lugzókáád, szapulókáád.
 Augengeste, die; lúgsódézs.
 Augenstorb, der; lúgkösár.
 Augenstolz, das; lúgsó.
 Augentuch, das; lúgruha.
 Augnen, cs. tagad, oltagad.
 Augnen, das; tagadás.
 Augstelt, Lausthelt, die; langy, langyoság, hanyagság, lágymolegság.
 Lausth, mn. langyos, hanyag, lágymoleg.
 Laune, die; szeszély; kedv

auf (ben) guter, űbler — sein, jó, rossz kedvén v. kedvűnek lenni.
 Launig, Launisch, mn. és ih. szeszélyos; szeszélyosen.
 Laura, die; Laura, (nőnév).
 Laurentius, Lorenz, der; Lőrincz, Lenczi, (főnév).
 Laus, die; tetű; die — läuft ihn über die Leber (über den Girdel), haragszik, hosszankodik.
 Lausche, die; les.
 Lauschen, k. figyel, hallgat; hallgatódzik; leskelődik, leselkedik; beverész.
 Lausjunge, der; tetves, tetveskölyök.
 Lauskatte, der; sűrűfésű.
 Lauskerl, der; tetves; sem, mirekellő.
 Lausnidler, der; zugori, fukar.
 Lauskrankheit, Lausfucht, die; tetvesség.
 Lauskraut, das; tetűfű; farkas-boroszlán, tetűfa; mocsári rozsdabura; főregőző sarkvirág, tetűölőfű.
 Lausen, cs. tetvez, tetvöz, totút keres, keres n' sejhon. —, k. tetvesedik; kózik, késkedik, késedelmez, tunyálkodik.
 Lauseneß, das; tetűfészék.
 Lauser, der; tetvesző, tetűkoreső, sejhon-koreső; fukar; tunyáta.
 Lauseren, die; tetvesés, tetűkoresés, sejhonkoresés; fukarság; tunyázás.
 Lausfalbe, die; tetűfű, tetűkösőcs.
 Lausfamen, der; tetűmag; főregőző sarkvirág' magva.
 Lausfanzel, der; kapadobány.

Lausliege, die; esimbe.
 Lausig, mn. tetves; tunyáta, szunyáta; fukar; nyomorult.
 Laut, der; hang; hangzó betű.
 Laut, mn. hangos; hallható; mit lauter Stimme, fennszóval. —, ih. szabadon. láttan, fennszóval; ich sagt es —, kimondom szabadon. —, ej. szorint, -nál, -nél fogva: — Briefen aus Paris, párizsi levelek szerint; — selnes Dresdenern, szavánál, igézeténél fogva.
 Lautbar, mn. hallható; nyilvános, ismeretes.
 Laute, die; lant.
 Lauten, k. hangzik, hangot ad; sein Name lautet ... őt ... nek. ... nek hívják; die Worte ... atjo: így következnek az igék.
 Läuten, cs. és k. harangoz; csöndít, csönget, csöndül; kong.
 Läuten, das; harangozás; csöndítés, csöngetés; csöndülés; kongás; uter — der Glocken, harangozó, harangok' zúgása slatt.
 Lautend, mn. hangzó.
 Lautenstamm, der; lantnyerog.
 Lautenist, Lautenschläger, Lautenspieler, der; lantos, lantverő.
 Lautenmacher, der; lantcsináló.
 Lautensteg, der; lantláb.
 Lauter, mn. és ih. tiszta; esupa, merő; világos; mind, miudnyajan; es ist — Geld, mind arany; esupa, merő arany; es ist die lautere Wahrheit, tiszta igazságt; es sind —

lügen, mind, merő, csupa hazugságok.
 Lüzterer, der; tisztító, igazító.
 Lauterkeit, die; tisztaság; egyenesség, őszinteség.
 Lüztern, es. tisztít, megtisztít; le-, megszűr; fejt, lefejt, leereszt; fölvilágosít.
 Lüzterung, die; tisztítás, megtisztítás; le-, megszűrés, lefojtás; fölvilágosítás.
 Lüzterarm l. Lau, Lauflüch.
 Lüzterwe, Lüzterwe, die; hóomlás, hógörgeteg.
 Lava, die; láva.
 Lavendel, der; levendula.
 Lavendelölhl, das; levendulaolaj.
 Lavendelwasser, das; levendulavíz.
 Lavette, l. Salette.
 Lavieren, k. hajót szél ellen forgat; elmos festéket v. színt; tartózkodva bűnik, vigyázva készít.
 Lavieren, es. hasat bajt, v. tisztít, meghajt, meghajtat. —, k. hasa meggy, hasmenés van.
 Lavirmittel, das; hashajtó, hasztisztító.
 Laze, l. Lait.
 Lazareth, das; kórház, betegház.
 Lazur, l. Lasur.
 Leben, das; élet; eleven; élelem; életfolyamat; elevenesség; am — sein, életben lenni; einem das — zu verdanken haben, életét valakinek köszönhetni; bis ins — hinaus, elevenig vágni; ein — führen, élni, életet viselni; nach dem — zeichnen, természet után raj-

zolni, festeni; nach dem — gemalt, élő képerőlt festett; er spielt für sein — gern, halálban szorot játszan; es ist um Leben und Sterben willen, élet halál sorog fenn.
 Leben, k. él; viseli magát; lakik, tartózkodik, van; vom Gemüße, von seinem Vermögen, von seiner Arbeit —, ázalékkal, vagyonyból, keze v. munkája után élni; er hat zu —, van miből élni; hier ist theuer zu —, itt drága az élet; er weiß zu —, tud élni, érti a' világot; so wahr ich lebe! lelkemre mondom! so wahr Gott lebt! istenemre mondom! man muß — und — lassen, élni kell 's élni hagyni; wie gelebt so gestorben, a' minő az élet, olyan a' halál; ki mint él, úgy hal; mint élt úgy mult.
 Lebendig, mn. és ih. élő, eleven; élelek; elevenen, elevenül; — verbrannt werden, elevenen megégettetni; lebendiges Wasser folyó víz; ein lebendiger Baum, eleven sövény; lebendiger Kaff, oltatlan mész.
 Lebenlang, ih. holtig, holtiglan; sein —, holtig, holtiglan.
 Lebensart, die; élelmód. élet-nem; életértős, életudás, magavisélet, szép v. jó magavisélet; er hat —, ő életörtő; jó élelműdja van; van világ' ismerete; er hat seine —, nincs hányasműdja; nem tud az emberekkel bűnni.

Lebensbalsam, der; életbalm.
 Lebensbaum, der; tujafa; életfa.
 Lebensbeschreiber, der; életíró.
 Lebensbeschreibung, die; életírás.
 Lebensfaden, der; életfonal.
 Lebensgefahrl, die; életveszély.
 Lebensgeist, der; életaszsz.
 Lebensgeschichte, die; élet-történet, életírás.
 Lebensgöttinn, die; életistenő.
 Lebensgröße, die; életnagyság, természetli nagyság.
 Lebenskraft, die; életerő.
 Lebenslang, ih. holtig, holtiglan; auf —, holtiglan, egész életére.
 Lebenslüglich, mn. és ih. holtigi, holtiglan; holtig, holtiglan, élte' fogytáig.
 Lebenslauf, der; életforgás, életfolyás, életfolyamat.
 Lebenslicht, das; élet.
 Lebensmittel, das; élelem, eleség, ételszer.
 Lebensordnung, die; életrend.
 Lebensregel, die; étel szabály.
 Lebensstift, der; életnodv.
 Lebensstift, mn. élteünt, életűnt.
 Lebensstärke, die; halálos hűntelés, életvesztés; sein —, életvesztés alatt.
 Lebensunterhalt, der; élelem.
 Lebenswandel, der; élet, életmód, magavisélet.
 Lebenswasser, das; életvíz.
 Lebenszeichen, das; életjel, életjelenség.
 Lebenszeit, die; életkor, életidő; auf —, egész életére, holtiglan.

Leber, die; máj, juh; feny- von der — weg sprechen, nyiltan, szabadon szola- ni, beszélni.	ség, elevenség, vidor- ság.	Leberband, der; bőrkötés, (könyv).
Leberaloe, die; májszín áloe.	Lebfuchen, l. Pfefferkuchen.	Leberband, das; szíj, kö- tőszíj.
Leberbalsam, der; kender- pakócsa.	Lebtos, mn. élettelen, lel- ketlen.	Leberbereiter, der; timár; cserzővarga; tolnak; bő- rkészítő, bőrgyártó.
Leberblume, die; májfü; gyönyörű boglárpót.	Lebtoteit, die; élettelen- ség.	Leberbereitung, die; bőrké- szítés, bőroserzés, bőr- gyártás.
Leberbraun, mn. májharna.	Lebtugt, t, meln —, éle- temben.	Leberdrücker, der; hörnyo- mó, hörnyomtató.
Leberentzündung, die; májlob.	Lebzeiten, t. bel — der, der . . ., -nak; -nek é- letben; bei seinen —, életében.	Leberhäutel, der; bőraru- lás, bőrkerekedés.
Leberfarbe, die; májszín.	Lebzeiten, k. megrepedez (szá- razságtól); liheg. eped (szomjában); ég, leledzik (utána), vágy, igen kíván (valamit); die Erde lechtet, repeder a' föld; das Fass lechtet, fut a' hordó.	Leberhändler, der; bőráros, bőrkereskedő.
Leberfarben, mn. májazinü.	Lebzeit, mn. szomjú, li- hegő, égő, leledző.	Leberhart, mn. bőrkemény, bőrkeményességü.
Leberfaden, der; kanyaró, tarjagszál.	Led, mn. és ih. hasadt, repedt, repedezett; ha- sadtan, repedten.	Leberstein, der; bőrvy. Lebern, mn. bőr, bőrből való.
Leberflüß, der; májsolyás.	Led, der; hasadék, repe- dék.	Lebern, cs. bőrrel bevon, höröz, meghöröz, bő- röl; megpáhol, megrak, megnadrágol.
Leberfuchs, der; májsárga, (ló).	Leeden, k. csapog, fut, foly, szivároog. —, cs. nyal; csökölget, nyal-sal.	Leberwaare, die; bőrportó- ka, bőraru.
Lebergang, der; májmenet, johmenet.	Ledet, mn. izletes.	Leberwerk, das; bőrozet, bőrmunka.
Leberflecke, die, l. Ober- mennia.	Leberbissen, das; kedves sa- lat, csamego, nyalánkság.	Ledig, mn. üres, foglalt- lan; nőtlen, nőtelen t hajadon; er ist noch —, még nőtlen; sie ist noch —, még hajadon.
Leberkrankheit, die; májkór.	Ledere, die; nyalánkság; nyalakodás.	Ledigkeit, die; üresség, fog- lallanság; nőtelenség; hajadonság.
Lebertraut, das; májfü.	Lederkast, mn. nyalánk, nyalakodó.	Lediglich, ih. egészen, egyc- dül, csupán, egyáltal- jában.
Leberwurz, das; májmoh.	Lederkastigkeit, die; nya- lánkság, nyalakodás.	Leede, l. Lehe.
Leberzinn, der; tréfasz rim; gym-gyom rim.	Ledermantel, das; nyalánk; édösszaj.	Leene, l. Nase.
Leberstein, der; májkő, máj- porond.	Lednein, der; csamegohor.	Leer, mn. és ih. üres; üresen.
Lebersucht, die; májvész, májsorvadály.	Ledon, die; leezke.	Leerbarm, der; éhből.
Lebersüchtig, mn. májvő- szes, májsorvadályos.	Leeder, das; bőr; vom — ziehen, kardot húzni, rántani.	Leere, die; ür; üresség.
Leberwurm, der; májféreg.		Leeren, cs. és vh. ürül, ürösül; ürül, ürösül.
Leberwurz, die; májos.		Leese, die; ajak; gamba.
Lebewohl, das; áldjon-isten, légy-boldog, élj szerencsésen, bucsú; das letzte —, végbucsu; et nem das letzte — sagen, valakinék végbucsu, áld- jon-istenné, légy-boldogot mondani.		
Lebhafft, mn. és ih. elevon, élénk, vidám, vidor; elevonan, élénken, vidá- mul, vidoran.		
Lebhafftigkeit, die; élőak-		

Legalkötő, die; törvényesség.	érezet nemtelennel); hagy-	Legendsbuch, das; hűbér-
Legangel, die; horogin.	rendel. (végintézetben).	könyv.
Legat, das; hagyomány.	Legiren, das; érezkeverés.	Legenserbe, der; hűbérörö-
Legat, der; követ.	Legislatur, die; törvény-	kös, hűbérutód.
Legationsrath, der; követ-	hozás.	Legensfähig, mn. hűbérbir-
ségi tanácsnok.	Leghe, die; parlgy.	ható.
Legationssecretair, der; kö-	Legen, Legn, das; hűbér,	Legensfall, der; hűbérüre-
veltségi titoknok.	(mint jószág, birtok);	sülés.
Leghenné, die; tojóstyák.	ein Gut zum — machen v.	Legensfehler, der; hűbér-
Legen, cs. tesz, rak, fektet,	schlagen, valamely jó-	hiba.
helyez, (valahová); félre	szágot hűbérre tenni;	Legensfolge, die; hűbér-
tesz; Ezer —, tojni;	sein — verwirken, hűbér-	örökülés.
in Ordnung —, rendbe	rét elveszteni; ein —	Legensgefäß, die, l. Leg-
rakni; Schlingen, fűzlen	nutzen, hűbért fölkerü-	engefeld.
—, törköt, kelepczét	Legen, Leghe, die; hűbér,	Legensgefäß, t. hűbérjű-
vetni; ein Schiff vor An-	(mint viszony); hűbér-	vedelem.
ker —, horgonyt ereszt-	pénz; ein Gut zu — ge-	Legenspflicht, die; hűbér-
ten v. vetni. —, vh.	ben, valamely jószágot	kötetlenség.
lefekszik; szén, csillapo-	hűbérbe v. hűbérül ad-	Legensschuld, die; hűbérre
dik, megáll; der Wind,	ni; die — entrichten, a'	lett adósság.
der Sturm legt sich, csil-	hűbérpénzt lefizetni v.	Legensverbindlichkeit, die;
lapodik a' szél, a' vi-	megadni.	hűbéri kötelezettség.
har; sich auf etwas —,	Legenbar, mn. hűbérbead-	Legensverwirkung, die; hű-
valamire adni magát, ne-	ható; hűbérbirható.	bérvesztés.
ki feküdni valaminek;	Legenbauer, der; hűbérés	Legenware, die, l. Legens-
sich auf die fiederliche Sei-	paraszt.	geld.
te —, henyélni, tunyál-	Legenbrat, der; hűbérlevél.	Legenweise, ih. hűbérül;
kodni; sich darcin —,	Legendienst, der; hűbér-	kölcsönképen.
magát körbe vetni; sich	szolgálat.	Legenszins, der; hűbér-adó.
in etwas —, valamibe	Legenfrau, Legensfrau, die;	Legn, der; agyag, siker.
avatkozni; sich zum Biele	hűbérasszony; hűbérés	Legnarbeit, die, Legnwerk,
—, magát valami után al-	asszony.	das; tapasz.
kalmazni; Hand an das Werk	Legengeld, Legnsgeld, das;	Legnartig, Legnlicht, mn.
—, hozzáfogni, elkezdni	hűbérpénz.	agyagnomü.
valamit; Hand an je-	Legengut, Legngut, das;	Legnblätter, die; kalapos
manden —, erőszakos	hűbérjószág.	szattyú, kalapfű.
kézrel bánni valakivel;	Legenherr, Legnsherr, der;	Legnen, mn. agyag, agyag-
Hand an sich legen, meg-	hűbérúr.	ból való.
ölni magát.	Legenhof, Legnshof, der;	Legnprobe, die; agyagverem.
Legen, Leg, Legung, die;	hűbérudvar.	Legnig, mn. agyagos; sáros.
tevés, letetés, lerakás.	Legenmann, Legnmann, der;	Legnrand, die; sárfal, ta-
Legende, die; legenda.	hűbérés.	paszfal.
Legendensreiber, der; leg-	Legenrecht, das; hűbérjog.	Legnbank, die; kölcsönház,
gendairó.	Legenrichter, der; hűbér-	zálogház; karpad, kar-
Legenheit, die; tojás' ideje.	blró.	lőca.
Legion, die; legio; sereg,	Legensachen, t. hűbérügyek.	Legne, die; lejt, lejtő;
szed; tőmérdek, támasz-	Legensbesenntnis, das, Le-	domb, halom; támasz;
talán.	genschein, der; hűbér-	könyökös, karfa; szék-
Legiren, cs. kever (nemcs)	ismervény.	bát, háta (valaminek);

- ame, emse; jókori - jávor; tengelyszeg (kerékszeg).
- Lehne, mn. és lh. lejtős, emelkedő; lejtősen.
- Lehnen, cs. és vh. támaszt (hoz-hez); támaszkodik, dől, (hoz-hez; ra-re).
- Lehnen, cs. ad; kölcsönöz, kölcsön ad (nak-nek); kölcsönöz, kölcsön vesz (től-től). —, k. hárt hajt.
- Lehnfutsche, l. Lehufutsche.
- Lehnlofen, der; bérlegény, bérinas.
- Lehnpyrd, l. Mieschpyrd.
- Lehnstab, der; kölcsön-állítvány.
- Lehnstuhl, der; karosék, széleszék.
- Lehnung, die; bér, haszon; hozzá támasztás.
- Lehraut, das; tanítói hivatal, oktatói tiszt, tanítótság.
- Lehrart, die; tanításmód.
- Lehrbar, mn. tanítható.
- Lehrbegierde, die; tanulvágy.
- Lehrbegierig, mn. tanulvágyas, tanulni-kivánc, tanulni-szerető.
- Lehrbegriff, der; tanulmány, tudomány' összesége.
- Lehrbogen, der, l. Bogengerüst.
- Lehrbrief, der; oktató-level; tanuló-level, szabditvány.
- Lehrbuch, das; tanítókönyv.
- Lehrbuch, der; tanuló-inas, inas.
- Lehre, die; tanítás, oktatás; tanítvány, tudomány; tanulság; leckék; tanulás, inaskodás.
- Lehren, cs. tanít, oktat.
- Lehrer, der; tanító, oktató.
- Lehrgebäude, das; tudományrendszer.
- Lehrgericht, das; oktató költemény.
- Lehrgehd, das; tanítási, tanításpénz; — geben, megadni az árát valaminek.
- Lehrgrund, der; elv, októ.
- Lehrherr, Lehrmeister, der; tanító-mester, mester.
- Lehrjahr, das; tanulóév, tanulókor; inasoztendő.
- Lehrjunge, Lehrling, der; tanítvány, inas.
- Lehrmädchen, das; tanulóleány.
- Lehrreich, mn. tanulságos.
- Lehrsaal, der; tanítóterem.
- Lehrstab, der; tanító-állítvány.
- Lehrspruch, der; tanulság, oktató-mondat, aphorizmus.
- Lehrstand, der; tanítói rend, tanítórend, oktatórend.
- Lehrstuhl, der; tanítószék.
- Lehrstunde, die; tanítóóra, lecke.
- Lehrstil, der; tanítói toll, oktató írásmód.
- Lehrton, der; oktatói hang.
- Lehrzeit, die; tanulókor; inasság, inaskor.
- Leib, der; test; törzs, törzök, derék, (testé, ruháé); has, altest; élet; mellény; (összetételekben is több jelentésű), u. m. kedvenc, legkedvesebb; saját, különös; testi; er hat offeneu —, hasürülési köllőleg vannak; auf seinen eigenen —, saját magára; bei — und Leben, halálbüntetés alatt; sich auf — und Leben schlagen, halálra vinni, verekedni; am Leibe
- gestraft werden, testi büntetést szenvedni, testikép bűnhődni; wohl bei Leibe seyn, testesnek, kövérnek lenni; thu' es bei Leibe nicht, teljességgel ne tedd; bleib mir vom Leibe, távozz' tőlem, ne közelíts hozzám; einem zu Leibe gehen, valakinek neki menni, valakit megtámadni, meg-
rapadni.
- Leibarzt, der; házi orvos.
- Leibbinde, l. Leibgurt.
- Leibchen, das; testecske; mellényke.
- Leibchirurg, a Wundarzt, der; házi sebész.
- Leibcompagnie, die; clád számad, (ezredben), ezredes' szzáda.
- Leibdiener, der; *belszolga*.
- Leibeigen, mn. személyrabi, rabszolgai.
- Leibeigene, der; személyrab, rabszolga.
- Leibeigenschaft, die; személyrabság, rabszolgaság.
- Leibeigenthum, das; személyraját, rabszolga.
- Leibesbeschaffenheit, die; testalkat.
- Leibesbeschwerung, die; testi haj.
- Leibesbewegung, l. Betwegung.
- Leibeshürde, die; magzat. méh' terhe v. gyümölcs.
- Leibeshide, die; test' vastagsága; testesség, vastosság.
- Leibesherbe, der; természeti örökös.
- Leibesfehler, der, testi hiba.
- Leibesfrucht, die; magzat, méh' gyümölcs.
- Leibesgaben, l. testi tulajdonok.

- Leibes- und Lebensgefahr, die; életveszedelem, életveszély.
- Leibesgestalt, die; termet; testállás.
- Leibesgröße, die; test' nagysága.
- Leibeskraft, Leibesstärke, die; testi erő, testi tehetség; erősség.
- Leibesleben, das; bev —, életben.
- Leibeshahrung, die; test' táplálása.
- Leibesfest, das; kedvenczet.
- Leibesstraffe, die; testi büntetés.
- Leibesübung, die; testi gyakorlat, test' gyakorlása.
- Leibfarbe, die; testszín; kedvencszín.
- Leibfarben, mn. testszínü; kedvencszínü.
- Leibgarde, die; testőrség, testőrsereg.
- Leibgebenge, das; élelemalku.
- Leibgeist, das; személykíséret; kísérdjog.
- Leibgurt, Leibgürtel, der; öv.
- Leibhaft, Leibhaftig, mn. testi; valóságos, saját. egész, testesült; er ist der leibhaftige Teufel, megtestesült ördög. —, ih. testileg, személyesen, egészen; er ist es leibhaftig, ő saját maga.
- Leibhänger, der; rendes v. házi vadász.
- Leibhoh, der; uraság' szakácsa, tulajdon szakács.
- Leibknecht, der; uraság' kocsisa.
- Leibknecht, der; főinas, uraság' inasa.
- Leiblich, mn. testi, termézetli; személyes: testvér; édes, vérszerinti; mein leiblicher Vater, édes v. vérszerinti atyám; mein leiblicher Bruder, testvér bi'yám v. öcsém; meine leibliche Schwester, testvér nőném v. húgom. —, ih. testileg.
- Leiblich, das; kedvencz-dal, kedvenczének.
- Leibpacht, der; holtigi haszonbér.
- Leibpate, der; belapród.
- Leibregiment, das; sejdelm ezred, sejdalom' ezrede.
- Leibrente, die; holtigi élelempénz, öletpénz.
- Leibred, der; dolmány; kedvenczköntös.
- Leibschmerzen, t. Leibweh, das; hasfájás, hasbaj.
- Leibschneiden, das; hascsikarás.
- Leibschuß, der; valaki' tulajdon lövészo, házi v. rondas lövész.
- Leibschwebdrone, die; testör v. főcsapat, (lovás ezredben).
- Leibspitze, die; kedvenczétak.
- Leibspruch, l. Wahlspruch.
- Leibstück, das; kedvenczdarab; kedves falat.
- Leibstückchen, das; kedvenczdarabka.
- Leibstuhl, l. Nachstuhl.
- Leibwache, die; testőrség, testőrsereg.
- Leibwäsche, die; sejjéruha, sejjérmű.
- Leibwacht, die; holtigi élelem.
- Leibwag, l. Stuhlwag.
- Leibborn, der; tyúkszem.
- Leiche, die; halott, holttest; tometés, tomettség;
- zur — gehen, tometégre menni.
- Leichenbegängnis, das; tometés, tometéség.
- Leichenbegleiter, der; halottkísérő.
- Leichenbegleitung, die; halottkíséret, gyász kíséret.
- Leichenbitter, der; halottjelentő.
- Leichenbuch, das; halottkönyv.
- Leicheneissen, Leichenmahl, das; halott-tor, gyászlakoma.
- Leichensackel, die; gyászaklya, gyászszövetnek.
- Leichenfarbe, die; halottszín, halálszín.
- Leichengebühr, die; temetésdíj.
- Leichengeld, das; halotti v. gyász költemény.
- Leichengepränge, das; gyászpompá, halotti pompá.
- Leichengeruch, der; halottszag.
- Leichengerüst, das; gyászpád.
- Leichengefang, der; gyászének, halotti ének.
- Leichenhaus, das; halott-ház, halott-terom.
- Leichenfrau, der; gyászkoszorú, halottkoszorú.
- Leichenmuff, die; gyász-muszi, gyász-szene.
- Leichenpredigt, Leichenrede, die; gyászbeszéd, halotti beszéd.
- Leichenstein, der; sírkő.
- Leichenträger, der; halottvivő.
- Leichentuch, das; szemföld, halottlepel.
- Leichenwagen, der; gyászkocsi, halottkocsi.
- Leichenwärter, der; halottör.
- Leichenzug, der; halottkíséret, gyász kíséret.

Leidenschaft, der; halott, holttest; test.

Leidlich, mn. és ih. könnyű; könnyen; man findet nicht —, nem könnyen, nem egy könnyen v. hamar akadni (ra - re).

Leidlich, mn. csintalan, pajkos, pajzán, dővaj.

Leidlichkeits, die; csintalanság, pajkosság, pajzanság, dővajság.

Leidlichkeits, mn. könnyűléhu, sürge.

Leidlichkeits, mn. könnyen-hívó, hiedekeny.

Leidlichkeits, die; könnyen-hívós, hiedekenyiség.

Leidlichkeits, die; könnyűség; könnyűség; sürge-ség, éivenesség.

Leidlichkeits, ih. könnyen, könnyeden.

Leidlichkeits, der, Leidlichkeitskeits, die; könnyelműség.

Leidlichkeits, mn. könnyelmű.

Leid, das; szenved, haj, kín; bánat, sérelem; bú, bánat; kedvetlenség, toreh; sajnó, szánakozás, fájdalom; gyász; elnem tün —, etwas zu Leid thun, valakit meghántani, valakinak bűt, bajt, kedvetlenséget okozni, szenvedni; sich ein Leid thun, magát megölni;

der — sterben, bujában meghalni; Lieb' und —, jó és bal szerencse; im Leid stehen, gyászban járni, gyászolni; wieder zu Lieb' noch zu —, sem hasznára, sem kárára.

Leid, ih. sajnósan, terhosen, kedvetlenül, bajosan; es ist mir —, saj-

nosan esik, sajnálom; das thut mir —, ez sajnálom, fájlalom; sein Tod hat mir sehr — gethan, igen sajnáltam halálát, igen búultam halálán.

Leiden, cs. és k. szenved; elszenved, megszenved; eltűr, szivel; fáj; Schaden —, kárt vallani.

Leiden, das; szenvedés, kinszenvedés; bú, bánat, szomorúság.

Leiden, mn. szenvedő; türe; beteg.

Leidenlich, mn. szenvedő; türeltő, meglehető. —, ih. szenvedőleg; türeltőleg, meglehetősen.

Leidenlich, mn. bútalan; fájdalomtalan.

Leidenlichkeits, die; szenvedelem, szenvedély.

Leidenlichkeits, mn. és ih. szenvedelmes, szenvedélyes, indulatos; szenvedelmesen, szenvedélyesen, indulatosan.

Leidenlichkeits, die; Józus' kinszenvedése.

Leidenlichkeits, l. Charitativkeits.

Leider! isz. fájdalom! sajnó!

Leidlichkeits, l. Klagefrau.

Leidlichkeits, Leidlichkeits ic. l. Trauerkleid ic.

Leidlich, mn. bú, szomorú; terhös, bajos; sajnó; szegény, nyomorult; gaz, gonosz; szerencsétlen; boldogtalan; ártalmas; der leidliche Geist, a' szerencsétlen fészvénység; der leidliche Satan, Teufel, a' gonosz lélek.

Leidlichkeits, mn. és ih. türeltő, türeltős, megle-

hető; türeltőleg, türeltősen, meglehetősen.

Leidtragend, mn. bú, bánat, kesergő; gyászoló.

Leidwesen, das; bú, kín, szomorúság.

Leidwesen, l. Leidwesen.

Leidwesen, die; kölcsönkönyvtár.

Leidwesen, die; kölcsönkönyvtár.

Leidwesen, cs. rh. kölcsönöz; kölcsön ad, hitelez; kölcsön vesz, kölcsön kér.

Leidwesen, das; kölcsön; kölcsönözés, kölcsönadás; kölcsönvétel, kölcsönkérés.

Leidwesen, der; kölcsönöz; kölcsönadó, hitelező; kölcsönvevő, kölcsönkérő.

Leidwesen, das; kölcsönház, zálogház.

Leidwesen, der; előpénz, fűlpénz, foglaltó, áldomás.

Leidwesen, l. Bettstuhl.

Leim, der; enyv, enyv; löp.

Leim, Leimen, der, l. Leim.

Leimen, cs. enyv, megenyvez; enyvba márt; lépcs. —, das; enyvesés.

Leimfarbe, die; enyvszín.

Leimfuge, die; enyvragasztók.

Leimgrund, der; agyagos föld.

Leimlicht, mn. enyvnemű.

Leimlicht, mn. enyves.

Leimlammer, -stube, die; enyvvesz-szoba, (papírosgyártóknál).

Leimleiste, der; enyvüst.

Leimleder, das; enyvbőr.

Leimpinjel, der; enyvpa-macs, enyvcsót.

Leimreife, die; enyvvesz-szód, löpvesz-szód.

Leimreife, der; enyvvesz-szód.

Zeimlänge, die; úszórú, lépfa.	Zeimreberstuhl, der; szövöszék, szövata.	Zeithand, das; vezeték, vezérszalag.
Zeimstoff, Zeim, der; enyv, enyv.	Zeipzig, das; Lipsce, Leipzig, (város).	Zeite, die; lejtő, ereszkedő; lajt.
Zeimtiigel, der; enyves serpenyő.	Zeipzigier, der; lipcei.	Zeiten, cs. vezet; intéz, kormányoz, vezéröl, igazgat.
Zeimtopf, der; enyves fazék.	Zeife, mn. csöndes, lassú, halk; gyöngé, könnyü, (álm); éles, (hallás). — ih. csöndesen, lassan, halkan, halkkal; gyöngén, könnyen.	Zeiter, l. Führer.
Zeimwasser, das; enyvcsaviz.	Zeifetreter, der; kém, kémlelődő.	Zeiter, die; lótra, lábtő, lajtörje; koresolya; szekőrdal; kinpad.
Zein, der; len.	Zeife, die; hoveder, léczdarah; párkáuy, párkányozat, pártázat; löcs; lágyók. —, die, Zeil, der; nagyizom; inpok, (mind kettő lovaknál).	Zeiterbaum, der; lótraoldal.
Zeinader, der, Zeinfeld, das; lenföld.	Zeifen, der; kaptá, kaptafa; sámsa; über den — sötétgen, kaptára ütni; sie sind über einen — geschlagen, egy húron pendülnek, egy bordában szöttek; Schuster bleib bei deinem —, varga ne tovább a' kaptánál, kiki maga mestorségát üzö.	Zeiterheute, das; lábtőka, létrácska.
Zeinbau, der; lentormesztés.	Zeifen, cs. teljesít, megad, tesz, cselekszik, segít; einen Eid —, feleskünni; einem Gesellschaft —, valakit v. valakivel társul mulatni; Genüge —, eleget tenni.	Zeiterkroffe, die; létrafog.
Zeine, die; köld; madzag.	Zeifenbende, die; lágyékpólya.	Zeiterwagen, der; szekér, parasztkocsi.
Zeinen, mn. len, lenbőlvaló; vászon; gyolcs.	Zeifenbunde, der; lágyéksórv.	Zeitfaden, der; vezérfonal.
Zeinenband, das; madzag, zsinog.	Zeifenbrühe, die; dob, lágyékdob.	Zeitfeuer, das; gyujtófűz.
Zeinentwaare, die; gyolcsárú, gyolcsportéka; vászonárú, vászonportéka.	Zeifenbrühe, die; lágyékmirigy.	Zeithammel, der; vezérúrú; kolompos.
Zeinfnoten, der, Zeinbohle, die; lenmagtok, lenbuga.	Zeifenbrühe, der; lágyéksórv.	Zeithorn, das; gyaluszárny.
Zeintrant, das; len, (nővény).	Zeifenbrühe, die; dob, lágyékdob.	Zeithund, der; vezéreb, vezérkutya.
Zeinfuchen, der; lenszak, lenmagszak.	Zeifenbrühe, der; lágyéksórv.	Zeitriemen, der; poróz.
Zeinühl, das; lenmagolaj.	Zeifenbrühe, die; dob, lágyékdob.	Zeitseil, das; gyepfü.
Zeinfaulen, der; lenmag.	Zeifenbrühe, der; lágyéksórv.	Zeitstern, der; vezércsillag.
Zeinfraße, die, Zeinpfad, der; kötéllút, hajóhúzó-út.	Zeifenbrühe, die; dob, lágyékdob.	Zeittau, das; vezérkötél.
Zeintuch, l. Betttuch.	Zeifenbrühe, der; lágyéksórv.	Zeitung, die; i) vezetés; intézés, kormányozás, vezérlés.
Zeinwand, die; gyolcs; vászon.	Zeifenbrühe, die; dob, lágyékdob.	Zeimberg, das; Lemberg, (város).
Zeinwandten, mn. gyolcs, gyolcsból való; vászon, vászonból való.	Zeifenbrühe, der; lágyéksórv.	Zeinde, die; ágyék, vékony; cxomb.
Zeinwandfram, = handel, der; gyolcsárulás, gyolcskereskedés; vászonárulás, vászonkereskedés.	Zeifenbrühe, die; dob, lágyékdob.	Zeindenbraten, der; bagdány-pacsenyé, felsárpacsenyé, vascpacsenyé.
Zeinwandhändler, der; gyolcsárú, gyolcskereskedő; vászonárú, vászonkereskedő.	Zeifenbrühe, der; lágyéksórv.	Zeidengries, der; veselő; vascporond.
Zeinwandladen, der, = hude, die; gyolcsosoholt; vászonasholt.	Zeifenbrühe, die; dob, lágyékdob.	Zeidenfahm, mn. bönavéknyu, bönágyéku.
Zeinweber, der; takács.	Zeifenbrühe, der; lágyéksórv.	Zeidenfließ, das, l. Zeidenbraten.
Zeinweberer, die; takácság.	Zeifenbrühe, der; lágyéksórv.	Zeidenweh, das; vékonyfájás.
	Zeifenbrühe, die; dob, lágyékdob.	Zeide die, Zeiden, das; Lenosi, Lenka, (nőnév).
	Zeifenbrühe, der; lágyéksórv.	Zeiden, cs. térít, fordít; intéz, igazgat kormányoz,

- haj, (lovakat); süh jut
Zugend —, az erény' út-
jára térni.
- Leutricmen, der; gyepül,
gyepülészij.
- Leutsum, mn. és ih. engo-
dékony, hajlékony, hajt-
ható; engedékenyül.
- Leutseil, das; gyepül.
- Leutung, die; fordítás; igaz-
gatás, intézés, hajtás.
- Leuz, der; tavasz, kikelet.
- Leuzmonat, der; böjtülés,
böjtülés' hava.
- Lezo, der; Leó. (hícnév).
- Leuzhard, der; Lénárt, (hícnév).
- Leuzore, Leuzore, l. Cleo-
nore.
- Leopard, der; párducz.
- Leuch, die, pacsirta; Leu-
chen streichen, pacsirtát
fogni (hálával).
- Leuchbaum, l. Lärche.
- Leuchfauß, der; pacsirta-
fogás.
- Leuchengarn, das; pacsirta-
háló.
- Leuchenstein, das; pacsir-
tajárás, pacsirtaköltözés;
pacsirtafogás.
- Leuchenstein, der; pacsirta-
járás, pacsirtaköltözés;
pacsirtafogás.
- Leuchzeit, die; pacsirták'
ideje.
- Leum, l. Lärm.
- Leubegierde, l. Lehrbegierde.
- Leunen, cs. tanul, megtanul.
- Leuende, der; tanuló, ta-
nítvány.
- Leuzeit, die; tanulók;
inások.
- Leubar, l. Leuserlich.
- Leue, die; szedés, szedege-
tés; böngészés; szüret;
ütés, (kártyajátékban).
- Leuzeit, die; olvasóműl.
- Leuebuch, das; olvasókönyv;
mulattató könyv.
- Leusen, cs. és k. rh. olvas;
tanít, magyaráz, fejteget;
über den Souer —, Ho-
mért fejtegetni, magya-
rázni; heute wird nicht
gelesen, ma nem lesz
lecke, iskola; etwas aus
jemandes Gesichte, in des-
sen Augen —, valamit vala-
ki' köpön v. szeméből
olvasni.
- Lesen, das, Lesung, die;
olvasás.
- Lesen, cs. rh. szed, szede-
get; böngész; szüretel.
- Lesenswerth, mn. olvasásra
móltó v. érdemes.
- Lesepult, das; olvasótámasz.
- Leser, der; olvasó; szedő;
böngész; szüretelő.
- Leserlich, mn. és ih. olvas-
ható; olvashatólag.
- Leseschule, die; olvasóiskola,
kisiskola.
- Lesestunde, die; olvasóra,
olvasás' órája; leckeóra.
- Leserzeit, die; szüret' ideje.
- Letten, der; agyag, faze-
kasagyag.
- Lettengrube, die; agyag-
verem.
- Letter, die; öntött betű.
- Letztlich, Letztig, mn. agyagos.
- Letzen, cs. vidit, vidámit;
gyönyörít, örvendit; gyö-
nyörködik.
- Letz, mn. utolsó, végső,
szélső; zum letzten Male,
utólszor; es ist mein Letz-
tes, es utolsó állíroem.
—, ih. utólszor; a' minap.
- Letzt, Letzte, die, Letzt, das;
utolja v. vége (valami-
nek); auf die Letzt, utol-
jára; in guter Letzt, vég-
zetül, utóljára.
- Letzend, Letzthin, Letztlich,
ih. utólszor, utóljára; a'
minap.
- Letztwillig, mn. végintézeti,
végakarati, végrendelke-
zési.
- Leuchte, die; lámpa; világ,
fény.
- Leuchten, k. világol, világ-
lik; fénylik, ragyog, tűn-
döklök. —, cs. világít,
világosít; das Leuchten in
die Augen, ez szembe tű-
nik; einem heim v. nach
Hause —, valakit lámpá-
val haza kísérni.
- Leuchten, das; világítás, vi-
lágoztatás; fénylés, ragyo-
gás, tündöklés.
- Leuchter, der; gyertyatartó.
- Leuchterstuhl, der; gyertyaláb.
- Leuchtfener, das; vezértűz,
jeltűz.
- Leuchttugel, die; fénygolyó.
- Leuchtturm, der; fénytorony.
- Leugnen, l. Lügenen.
- Leumund, der; hír, név;
jöhír, jónév.
- Leuten, l. Leute, l. embe-
rek; eseléd, eselédék;
selei (valakinek); unter
die Leute kommen, embe-
rek közé menni, társasá-
got látogatni; unter die
— bringen, elterjeszteni,
elhíresztelni.
- Leutebetrüger, der; ember-
csaló, gazember.
- Leutenich, mu. vad, em-
berkerülő.
- Leutehinder, der; ember-
nyúzó.
- Leutehinderen, die; ember-
nyúzás.
- Leutselig, mu. nyújas azi-
ves, kegyes; nőpes. —,
ih. nyújasan.
- Leutseligkeit, die; nyújas-
szivosság.
- Levante, die; Levante, (ko-
lolei óraze a' földközi ten-
gornok).

Levit, der; levita; einem den Leviten Iesen, valakit megmosni, megkorpázni, lefordani.
 Levitisch, mn. levitai.
 Leuchte, die; színos ibolya.
 Leuchteflos, der; ibolyafő.
 Perifon, das; szótár, szókönyv.
 Peper, die; lant; nyenyere; es ist immer einte —, die alte —, es bleibt immer bey einer —, mindig egy hárt penget, miudig egy bakot nyúz.
 Pepermann, der; lantos; nyenyérés.
 Pepern, es. lantol; nyenyeréz; er sehet mir die Ohren davon voll, telo beszéli fülcimemet vele.
 Picent, der, l. Boll, Meisse.
 Licht, das; világ, világosság; fény; gyertya; es nem vor dem Lichte stehen, valaki elől elvenni a' világosságot, világ előtt állani; einem aus dem Lichte gehen, valaki elől elmenni, világosságból elmenni; bey Lichte arbeiten, világnál dolgozni; das — der Welt erschließen, születni, napvilágot látni; etne Sache in das Gehörige — setzen, in ein falsches — stellen, in einem falschen Lichte zungen, valamely dolgot kellelog fölvilágosítani, rosszul, hamis előterjeszténi, hamis oldalról mutatni; einem in einer Sache — geben, valakit valamiben fölvilágosítani; an das — bringen, napfényre hozni, nyilvánossá tenni; etwas bey Lichte beschaffen, valamit közérrel megadni. jól meg-

vizsgálni; sich selbst im Lichte stehen, önmagát akadályozni, saját hasznát, javát nem látni; einen hinter das — führen, valakit rászedni, elámitni.
 Licht, mn. világos, fényes; gyér, ritkás, tisztás, vigályos; bey hellem, Lichtem Tage, fényes nappal.
 Lichtarbeit, die; gyertyázás; éjmunka.
 Lichtbaum, der; fényfa.
 Lichtbaum, mn. világosbarna; világospej.
 Lichter, es. világít, világosít; tündökit; ritkít; kiűrit, kiűrosít; fűlszed, felhúz (horgonyt). —, vh. világul, világosul, világosodik.
 Lichter, der; kirakó-sajka.
 Lichterloh, ih. — brennen, lobozva v. lánggal égni.
 Lichtfarbe, mn. szőke, szőke; világosszínű.
 Lichtform, der; gyertyaminta, gyertyaöntő.
 Lichtfuss, der; világossárga, (lő).
 Lichtgelb, Lichtgrau u. l. Hellgelb, Hellgrau u.
 Lichtgießer, der; gyertyaöntő.
 Lichthut, der; gyertyaoltó, világoltó.
 Lichtkasten, der; gyertyaszekrény.
 Lichtkerze, die; viaszgyertya.
 Lichtkecht, der; gyertyavég-tartó.
 Lichtkorb, der; gyertyakosár.
 Lichtkaffe, die; fénytömeg.
 Lichtmaterie, die; fényanyag.
 Lichtmeße, die; gyertyaszöntölő, gyertyaszöntölő holdog-asszony.
 Lichtpuße, Lichtschere, die; koppantó, hamvavó.
 Lichtpußenstühle, die, steller,

der; koppantótalp, hamvavótalp.
 Lichtpuget, der; gyertyatisztító.
 Lichtrecht, das; fényjog, világosság' joga.
 Lichtrose, die, Lichtroschen, das; mécvirág.
 Lichtscheu, mn. fénykerülő.
 Lichtschirm, der; fényellenzék, világellenző.
 Lichtschuppe, die; gyertyahamv.
 Lichtspeck, der; gyertyavessző.
 Lichtstod, der; gyertyatartó.
 Lichtstrahl, der; fényugár, világugár; sugár.
 Lichtstumpf, der; gyertyavég.
 Lichttrauer, der; gyertyahordó, gyertyahordozó; fénylő, világító.
 Lichtung, die; világítás, világosítás; felhúzása (a' horgonynak).
 Lichtvoll, mn. világos, fényes, fénytelő, világteli; világos, értelmes.
 Lichtzeichen, das; gyertyamártás.
 Lichtzieher, der; gyertyamártó.
 Lieb, mn. és ih. kedves, kellemes, édes; einen — haben, valakit kedvelni, szeretni; — gewinnen, megszeretni, megkedvelni; so — mir mein Leben ist, mint életem szeretem; der liebe Gott! jó isten! holdog isten! szerelmes istenem! das liebe Brod! istenadta kenyere! ich habe meine liebe Roth, elég hajom van nekem; mein Lieber, meine Liebe, édesem, kedvesem; Liebes und Gutes, a' mi csak

- szép és jó; etiwás Liebes haben, szerelemben lenni, valakit szeretni.
- Liebäugel, k. kacsiag, kacsongat; kacsiugat, kacsongat.
- Liebes, das; szerető; mein —, édesem, kedvesem; szívem, lelkem.
- Liebes, (ezim); Quer —, kedvesség.
- Liebe, die; szeretet; szerelem; szívesség, kegyesség; thun Sie mir die —, tegye meg ezt a szívességet, legyen ezzel a szívességgel; fette Wärme, warme —, meleg kéz, meleg szív; hideg kéz, hű kebel.
- Liebesey, die; szerelmeskedés, szeretkezés.
- Liebesu, k. szerelmeskedik, szeretkezik.
- Lieben, cs. szeret; kedvel.
- Liebenswürdig, mn. és ih. szerelmes, szeretetremóltó; szerelmetesen.
- Liebenswürdigkeit, die; szerelmelesség.
- Lieber, ih. inkább, jobban.
- Liebesabenteuer, das; szerelemkaland.
- Liebesangelegenheit, die; szerelmeskedés, szerelmeügy.
- Liebesapfel, der; szerelm' almája, paradicsomalma.
- Liebesbegiertheit, die; szerelmi történet; szerelmi oset.
- Liebesblid, der; szerelmes tekintet v. pillantás.
- Liebesbrief, der; szerelmes levél.
- Liebesbriefchen, das; édeslevél.
- Liebesdienst, der; szíves tét v. szolgálat.
- Liebeserklärung, die; szerelemvallás.
- Liebesfeber, das; szerelem-láz.
- Liebesgedanken, t. szerelmes gondolatok.
- Liebesgedicht, das; szerelmes költemény.
- Liebesgeschichte, die; szerelmi történet, szerelmes történet.
- Liebesgespräch, das; szerelmes beszélgetés.
- Liebesgott, der; szerelmiten.
- Liebesgottin, die; szerelmitestendő.
- Liebeshandel, der; szerelmeügy.
- Liebeskrankheit, die; szerelemkór, szerelembaj.
- Liebeslied, das; szerelmedal, szerelmeének.
- Liebesmahl, das; szerelmjegy; utolsó v. szent vacsora.
- Liebespaar, das; szerelmes pár.
- Liebespfand, das; szerelmezúloga.
- Liebesrand, der; szerelmital.
- Liebeswerk, das; kegyeslét, jótét.
- Liebeswuth, die; szerelmedüh.
- Liebesvoll, mn. szeretotteli.
- Liebesvater, der; szerető, kedvelő.
- Liebesvater, die; szerelmeskedés; kedvelés.
- Liebeswagen, cs. czirógat, ódelg, (-val, -vul), hízalg, (-nak, -nek).
- Liebeswage, mn. czirógató, ódelgő, hízalgő.
- Liebeswage, die; czirógató, ódelgős, hízalgős.
- Liebeswage, mn. ódes, kedves, kellemes, gyönyörű. —, ih. kellemesen, gyönyörűen.
- Liebeswort, die; kellemesség, kedvesség.
- Liebling, der; kedvencz.
- Lieblingfarbe, die; kedvenczszín.
- Lieblingstreu, t. kedvenczideák.
- Lieblingstreu, das; kedvenczszó, kedves szó.
- Lieblingstunde, die; kedvenczbűn.
- Liebslos, mn. szeretetlen, könyörületlen; szeretetlenül.
- Liebslosigkeit, die; szeretetlenség.
- Liebreich, mn. és ih. kegyes, szíves, kedves; szívesen, kedvesen.
- Liebreich, der; kecs, háj, kellem.
- Liebreichend, mn. kecses, hájos, kellemes.
- Liebschaft, die; szerelmezúloga; szerelmeskedés.
- Liebsste, mn. legszívesebb, legkedvesebb.
- Liebsste, der; barát; szerető; férj.
- Liebsste, die; barátnő; szerető; nő, feleség.
- Liebsstück, das; levestikon.
- Liebswirth, mn. kedves, szeretetre-móltó.
- Lied, das; dal; ónek.
- Liedchen, das; dalocska; énekecske.
- Liederbuch, das; dalkönyv; énekeskönyv.
- Liederdichter, der; dalköltő.
- Liederlich, mn. tunya, lomha, renyhe; roada, purrutya; korhel; vásott, foslyta. —, ih. tunya, renyhén; ronda, pu-

ruttyán; korhelül; vássottan, fosletten.	függ, rajta áll; die Schuld liegt an ihr, ő az oka; es liegt mir daran, tetemes dolog raám nézve, azzal gondolok; es liegt nicht daran, mindegy, semmi; es liegt mir in allen Gliedern, oisgota minden tagjaimat; es liegt mir an der Brust, mellemot szoritja.	Lindebaß, der; hárskőcög, hársbőj.
Niederliche, der; korhol; lomhaß.	Liegen, daß; fekvés.	Lindeblüthe, die; hárvavirág.
Niederlichkeit, die; tunyaság; rondaság; korhelőség; szabótlanság.	Liegend, ma. fekvő; ingatlan.	Lindeblüthwasser, daß; hárvavirágvíz.
Lieferant, der; szállító, áruszerző, áruszolgáltató.	Lieschen, daß; Örsike, Bozse, Peri, Perziko, (növény).	Lindern, cs. enyhít, enyhészt; könnyebbit, csillapít. — vb. enyhül, enyhéd; csillapul, könnyebül.
Liefereu, ca. átad, szolgáltat; szállít; eine Schicht, ein Treffen —, megütököni, megverekedni; einen —, valakit elveszteni, megrontani.	Lieschgras, daß; komócsin.	Lindernnd, ma. enyhítő, enyhésztő.
Lieferung, die; áruszerzés v. szolgáltatás, szállítás; szállítmány; sarez.	Lieutenant, der; hadnagy.	Linderung, die; enyhítés, enyhésztés; enyhedés, enyhülés.
Lieferungschein, Lieferchein, der; áruszolgáltatási nyugtatóvány.	Lieutenantstelle, die; hadnagyság.	Linderungsmittel, daß; enyhészor, enyhítő szer.
Lieferungszettel, der; áruszolgáltatási leveleke.	Lilie, die; lilium.	Lindwurm, der; sárkány.
Liesand, daß; Lidand, (tartomány).	Lilienartig, ma. liliumnemű.	Lineal, daß; vonasz, lénia.
Liesänder, der; lílandi.	Lilienbaum, der; pompafa.	Linamente, t. l. Gesehtszug.
Liesänderisch, ma. lílandi.	Lilienhayinthe, die; kanacsós jácsin.	Linie, die; vonal; sor; nem-ág.
Liegen, k. rh. fekszik, hever; van, tartózkodik; auf den Knien —, térdelen állani, térdelni; frank zu Felde —, táborban betegen fekünni; vor einer Stadt —, város előtt táborozni; — lassen, elhagyni, ott v. abban hagyni; rechter, linker Hand — lassen, jobbra, balra hagyni; den ganzen Tag über den Büchern —, egész nap könyvekben bujkálni; unter der Last, der Arbeit — bleiben, sok baj, teher v. dolog alatt elvessni. —, sz-n. rh. sügg (-tól, -tól), áll (rajta); es liegt an ihm, töle	Lilienkreuz, daß; liliumkereszt.	Linienblatt, daß; vonallap.
	Lilienöl, daß; liliumolaj.	Linienstift, daß; sorhajó.
	Lilienweiß, mn. liliumfehér.	Linientruppen, t. sorhadak, sorseregok, sorkatonaság.
	Lila, daß; lilaszin, orgonavirágszín.	Lintenzieher, der; vonalzó, léniazó.
	Limonade, die; citromvíz, citromlé.	Linten, ca. vonaloz, léniazó.
	Limonademacher, Limonadenknecht, der; citromvíz-készítő.	Lint, mn. bal; balog, seta; die linke Hand, die Linke, balköz; sich eine Frau an die linke Hand antrauen lassen, valakivel balközre esküdni; die linke Seite, (valaminek) fonákja, visszazája, hátlapja v. oldala.
	Limonie, Limonie, die; citrom.	Lintisch, mn. es ih. balga, seta, ügyetlen; balgán, setén, ügyellenül.
	Limonienbaum, der; citromfa.	Lintó, ih. balra, balról, halföld; visszajáról, visszazájára, kifordítva, megfordítva; balul; — sein, halog; — essen, spíeszen se., bulkézzel enni, játsozni
	Linde, l. Gesinde.	
	Linde, die, Lindenbaum, der; hárs, hársfa, szádok.	
	Lindenallee, die; hársútasor.	

- um fehrst auch!
 balra fordulj!
 Linse, die; lencse.
 Lindenbaum, der; dudafürt.
 Linsenbrühe, mn. lencsacsalakú, lencsédéd.
 Linsenglas, das; üveglencse.
 Linsenstiel, der; lencsokő, lencsekővecs.
 Linsensuppe, die; lencseleves.
 Lippe, die; ajak, ajk.
 Lippenbuchs, der; ajakbetű.
 Lippenfisch, der; ajkhal.
 Lippstein, k. selypít, selypeg; susog; sziszeg.
 Lippstein, das; selypítés, selypegés; susogás; sziszegés.
 Lippstein, der; selyp, selypítő, selypegő; susogó; sziszegő.
 Lissabon, das; Lizabon, (város).
 List, die; csal, csemp, sortély, ravaszság.
 Liste, die; majstrom, jegyzék, mutató.
 Listig, mn. csempes, ravasz, sortélyos.
 Litauen, die; litánia.
 Lithauen, das; Litvánia, (tartomány).
 Lithauer, der; litván.
 Lithauisch, mn. litván.
 Litterarisch, mn. tudományos.
 Litterator, der; litterator, tudós; könyvismerő, könyvértő.
 Litteratur, die; litteratura, tudományosság; könyvtudomány.
 Liturgie, die; liturgia.
 Live, die; zsinog, zsinór.
 Livee, die; liberia, eszlédruha.
 Liveebiebente, der; liberális inas.
 Livorno, das; Livorno, (város).
- Lob, das; dics, dicséret; ein gutes — haben, jó véleményben v. hirben lenni, állni; valakinél, jó hírének lenni.
 Lobbegierde, die; dicavágy, dicsszomj.
 Lobbegierig, mn. dicavágyó, dicsszomjas.
 Loben, cs. dicsér; tetszik neki, jóvá hagy; ich lobe mir den und den, das und das, nekem ez meg ez tetszik, ezt meg ezt jóvá hagyom.
 Lobenswürdig, mn. dicséretes, dicséretre méltó.
 Lobeshhebung, die; magasztalás, dicséres.
 Lobgedicht, das; dicsérdó-költemény v. verszet.
 Lobgesang, der, Loblied, das; dicsérdónek.
 Loblich, mn. dicséretes; tekintetes, nemes, (ezim).
 Lobopfer, das; dicsőítő áldozat.
 Lobpreisen, cs. rh. dicsőit, magasztal, dicsór.
 Lobpsalm, der; dicsőítő zsoltár.
 Lobrede, die; dicsbeszéd, dicsőrdő beszéd.
 Lobredner, der; dicsszónok.
 Lobrednerisch, mn. dicsszónoki.
 Lobringen, k. rh. dicsőit, magasztal (őnökben).
 Lobspruch, der; dicséret, dicséres.
 Loch, das; lyuk, lik; harlang, vereni; lök, nyílás; lyuk, (kúpjátékban); ich ein — in den Kopf fallen, botörni a' fejét; der Saft ein — machen, végot vetni a' dolognak; suchen wo der Zimmermann
- das — gefaßen hat, az ajtót keresni, kiillanni; auf dem letzten Loch pfeifen, végsőre jutva lenni.
 Lochentel, der; lyukvéső.
 Lochbohrer, der; furó.
 Lochlöcher, das; lyukacska, likacska.
 Lochstein, das; lyukásó-vas; nyerges-ár;asztalos-véső.
 Lochen, cs. lyukaaszt, likaszt; lyuggat, liggat.
 Locherig, mn. lyukas, likas; lyukacsos, likacsos.
 Lochrad, das; csalétek.
 Lochstein, das; fűtőcske, hajfűtőcske.
 Loch, die; fűrt; fűrt; csal, csalogatás.
 Lochen, cs. fűrtöz; csal, csalogat, édesagot, kecséget (-hoz, -hez).
 Locher, mn. ág, dugó, lögő; pothanyó, parázs, puha, lágy; ritka, vigályos; könnyen költő v. élő.
 Lochern, cs. l. Huflochern.
 Lochig, mn. fűrtős.
 Lochpfeife, die; csalsíp.
 Lochpfeife, die; csalétek.
 Lochstimm, die; csalszó, csalhang.
 Lochvogel, der; csalmadár.
 Lochschne, die; parnyo.
 Lochern, k. lobog, lobban.
 Lochel, der; kanál, kánál; ein — voll, egy kanállal.
 Lochschleif, das; kanalas, kánáltartó.
 Lochel-Ente, die; kanálos róco.
 Locheln, l. Locheln.
 Lochelstreich, mn. kanáldad, kanálalakú.
 Lochelgang, die; kanálos gémp.
 Locheltraut, das; torza.
 Locheln, cs. kanalas.

Lohfelfchale, die; kanálfej.
 Lohfelfstiel, der; kanálnyel.
 Logarithmus, der; logaritmus.
 Loge, die; páholy.
 Logik, die, l. Bernunftlehre.
 Logiker, der; logikus.
 Logisch, mn. logikai.
 Lohbeize, Lohbrühe, die; cserlő; csáva.
 Loh, die; lob, láng; caer, cserlő; csáva.
 Lohbeize, die; cserülőgy.
 Lohen, k. lobog. —, cs. kióget, kilángol.
 Lohen, cs. cserz; csávál.
 Lohfarbe, die; cserazin.
 Lohfarben, mn. cserazinü.
 Lohgar, mn. cserzett; csávált.
 Lohgärtel, der; timár; cserzővarga.
 Lohgärtchen, die; timárság.
 Lohgrube, die; csáva, csávagödör.
 Lohhaas, das, Lohschoppen, der; cserpajta.
 Lohmühle, die; cserkőlyű.
 Lohstüben, Lohballen, Lohstöße, der; cserszak.
 Lohu, der; jutalom; díj; bér, zsold, fizetés; nu — arbeiten, bérért, fizetésért dolgozni.
 Loharbeit, die; bormunka.
 Loharbeiter, der; bormunkás.
 Lohbediente, der; bérinas.
 Lohnen, cs. fizet, jutalmaz; megfizet, visszafizet; mit Lohn auf —, rosszal fizetni, rosszal hálalni meg; es lohnt die Mühe, v. es lohnt sich der Mühe, megérdemli a fáradságot.
 Lohnkutsche, die; bérhintó, bérkocsi.
 Lohnkutschler, der; bérkocsis.

Lohndrüsen, der; bérjuhász.
 Lohndrüsig, mn. bérvágyó, bérzomjas.
 Lohnung, die; fizetés, zsold, bér.
 Lohnungstag, der; zsoldnap, bérnap, fizetésnapja.
 Lombard, ber; lombard.
 Lombarden, die; Lombardia.
 Lombardisch, mn. lombard.
 Lomber, Lomberspiel, das; Lomber, (kártyajáték).
 London, das; London, (város).
 Loos, das; sors, végzet; sorajegy, sorslevele; kocaka.
 Loosen, k. sorsol vet v. húz, sorsol.
 Loosflugel, die; sorajegyő.
 Lorbeer, Lorbeerbaum, der; habér; ropkény-borosnyán.
 Lorbeerblatt, das; habérlóvél.
 Lorbeere, die; habérbogyó.
 Lorbeergrün, mn. habérvirág.
 Lorbeerholz, das; habérfa.
 Lorbeerstamm, der; borostyánmaggy.
 Lorbeertraut, der; habérszörű.
 Lorbeertraut, das; boroszlín.
 Lorbeeröl, das; habérolaj.
 Lorbeerrose, die; oleander-torokrojt; ragyabura.
 Lorbeerweig, der; habérság.
 Los, das, l. Loos.
 Los, mn. és ih. tég, ingó; elvált, elszabadult; korlátlan; szabad, szabados; csintalan, pajkos; szabadon; (összetételokban); el, fel, föl, ki, le, meg, szét; (származtatásban); tlan, tlen, atlan, etlen, telan, te-

len; frísh darauf —! rajta! neki!
 Losarbeiten, cs. elvász, föl-, el-, megszabadít (munkival); levág, letör.
 Losbünden, cs. rh. fel-, elold.
 Losbrechen, cs. és k. rh. el-, letör; el-; letörök; ki-, elétör; ránt, ráront.
 Losbrennen, k. és cs. rh. el-, elgyúl, elszűt.
 Losbringen, cs. rh. elvász, megszabadít.
 Losblatt, das; egy levél.
 Lospapier, papíros.
 Losbrand, der; üszök.
 Losche, die; oltódézsza; vaspor; szénpor; sajka.
 Loschen, cs. olt, elolt; megolt; csillapít; eltöröl (holt); kiürít (hajót), kirak (árut).
 Loscher, der, Loscher, das, gverlyoaltó, oltókúp.
 Lossche, die; holtzén.
 Lospapier, das; itató-papíros.
 Losspinne, Losstonne, die; oltókád, oltódézsza.
 Losstube, der; kirakóhely.
 Losstrog, der; oltóteknő, oltóváltu.
 Losung, die; oltás, eloltás, megoltás; kitörlés; kiürítés, kirakodás.
 Loswasser, das; oltóvíz; elszív.
 Losbrechen, cs. szét-, le-, kicsavar.
 Losbrüden, cs. el-, kisüt, el-, kilő.
 Lose, mn. tég, ingó; csintalan, pajkos; silány, rossz; loses Geld, rossz pénz; ein loser Vogel, csapodár; ein loser Mensch.

- pajkos *li*; ein *lofed* *Möde*
fen, csintalan leány;
 sie hat ein *lofed* *Maul*,
 rossz nyelve, nagy szá-
 ja van.
lofegeld, *daß*; váltságdíj,
 váltságpénz.
lofen, cs. el-, megold;
 elült, kilő (ágyut); meg-
 fejt (talányt); meg-,
 kiszabadít, kivált; eltö-
 röl (törvényt); kap, be-
 vesz (pénzt), árul.
lofeshüffel, *der*; bünhö-
 csátó hatalom.
loföhren, k. és cs. rh.
 szétpattan, szétomlik;
 szétjár.
lofgeben, cs. rh. elbocsát,
 elereszt.
lofgebung, *die*; elbocsátás,
 eleresztés.
lofgaben, k. rh. szétmegy;
 neki megy; elült.
lofgürten, cs. loövez.
lofhödeln, cs. kihorgol.
lofhafen, cs. kikapcsol.
lofhalftern, cs. lefekel.
lofhelfen, k. rh. kiségit,
 kiszabadít.
lofheßen, cs. szétuzít.
lofhaufen, cs. kivált.
lofhuffich, mn. kiváltható.
lofhaufung, *die*; kiváltás.
lofhetten, cs. kilánczol.
lofhitten, cs. el-, szétvá-
 laszt.
lofhüpfen, cs. ki-, fel-
 old; széthurkol.
lofjoppeln, cs. ki-, szétfűz.
lofkrügen, cs. el-, kizsa-
 badít, elválaszt.
loflassen, cs. rh. el-, ki-
 ereszt, szétbocsát.
loflassung, *die*; elbocsátás.
lofleben, k. vaktában él.
loföhnen, cs. rh. vaktában
 hazud.
losmachen, cs. elold; ki-
 szabadít.
losmachung, *die*; eloldás;
 kiszabadítás.
lospressen, cs. szétcsajtol,
 szétpréssel, szétnyom.
lostreifen, k. és cs. rh. el-,
 le-, szétszakad v. sza-
 kül; el-, le-, szétzsa-
 kaszt v. szakít.
lostfagen, cs. felszabadít,
 (innast zc.); lemond,
 (-ról, -ről).
lostfangung, *die*; lemondás.
lostflicken, k. és cs. rh.
 elült; el-, kiszüt, el-,
 kilő.
lostflagen, cs. és k. rh.
 szétült; lever.
lostflicken, cs. rh. fel-,
 lo-, szétold; felszár.
lostfließen, cs. le-, szét-
 csatol.
lostflueiden, cs. rh. el-,
 szétmozgat.
lostflühren, cs. ki-, szétfűz.
lostflrauben, cs. le-, szét-,
 kicsavarol, le-, szét-,
 kiarófol.
lostflühren, cs. rh. magát
 kiesküdi.
lostfrei, k. rh. szabad, sza-
 badon van.
lostspannen, cs. kifog; ki-
 vesz (rámából).
lostprechen, cs. rh. felold,
 felszabadít.
lostprechung, *die*; felsza-
 badítás.
lostspringen, k. rh. neki
 ugrik.
lostprüfen, cs. loöblt, lo-
 mos.
lostürmen, k. neki esik.
lostrennen, cs. el-, szét-
 választ; el-, szétfojt, el-,
 szétbont.
lostung, *die*; jól; jelszó;

- sorolás, sorshuzás v. ve-
 tés; adó; pénz, (áru-
 lásból); gödör; ganaj,
 (némelly vadak); *Welt*
 ist *die* —, minden em-
 ber pénzre kiált.
lostwerden, k. rh. megsza-
 badúl, (-tól, -től).
lostwideln, cs. szétbont,
 lefejt, lefejteget; *sich* —,
 kibontakozni.
lostwiren, cs. el-, szét-
 zavar.
lostziehen, cs. felold, fel-
 szabadít.
lostziehen, cs. és k. rh. ki-,
 szétlúz; *auf* *etwas* —,
 valaki ellen kikelni.
lost, *daß*; *lat*; mélymé-
 rő, mérőn; sügőn.
lost, *daß*, *lütze*, *lützung*,
die; *forrasz*.
lostschäde, *die*; *forraszhamu*.
lostschöste, *die*; *latpuska*,
golyópuska.
lost, cs. forraszt.
lost, *daß*; forrasztás.
lost, mn. latos, latnyi.
lostschilde, *die*; nagyzemű
 feketés cserecsznye.
lostscholben, *der*; forrasz-
 tóvas.
lostperle, *die*; aprógyöngy,
latgyöngy.
lostschlange, *die*; forrasztó
 serpenyő.
lostrecht, mn és ih. fűg-
 gőleges; függőlegesen.
lostringen, *daß*; *Lotharingia*,
 (tartomány).
lostringer, *der*; *lotharingi*.
lostschürchen, *das*; *for-
 rasscsó*.
lost, *losthmann*, *der*;
 hajókalaus; révkalaus;
 védhajós.
lost, *lostheld*, *daß*;
 hajókalausi *di*.

Lothlein, der; forrasztató.	Luchstein, der; hiúzok, belemártók.	Luftblase, die; buborék.
Lotté, die, Lottóseu, das; Lotti, Carolina.	Lucca, die; Lucia, Lucza, (nőnév).	Lüftung, das; szellő lehel
Lotterbübe, der; gazamber, semmirekellő.	Luelan, der; Luelián, (főnév).	Lüften, k. és cs. szellőzik, lehel; szellőz, szellőzet; fömelol.
Lottorie, die; lottoria, sorsjáték.	Lucifer, der; hajualosillag; estesillag; lézifer.	Luftröhrenlung, die; légtü-nemény.
Lotteriegeld, das; sors, sorszedéla.	Lüfte, die; hózag, rós; hiány, csorba.	Luftfang, der; légfogó, lég-esztorna.
Lotto, Lottospiel, das; Lottoria, sorsjáték.	Lüftenbüßer, der; pótlék, toldalék, hózagtöltő, hiánytöltő; ich will nicht sein — sein, nem akarok lógósa lenni.	Luftröhre, das; légtüz.
Lotusbäum, der; czeltis.	Lüftung, mn. hézagos; hiányos, csorbás.	Luftröhrig, — artig, mn. légnemű.
Lüve, der; orozslán.	Ludek, der; szopódény; pipa.	Luftgefäß, das; légedény.
Lüwentaufe, der; orozslán-majom, sörényes majom.	Ludeln, die; esecsörte.	Luftgehend, die; légtáj.
Lüwenfuß, der; orozslán-láb; karajos bokál, palástfü.	Ludeln, die; esecsörte.	Luftgeißel, der; légszellem, légnomtó.
Lüwengrube, die; orozslán-barlang, orozslánvörem.	Ludeln, das; hús; dög, dög-hús, dögtest; eszlótok; semmirekellő.	Luftgeschwulst, die; légda-ganat.
Lüwenhaut, die; orozslánbőr.	Ludeln, das; hús; dög, dög-hús, dögtest; eszlótok; semmirekellő.	Lufthimmel, Luftkreis, der; légkör.
Lüwenherz, das; orozslán-szív; orozslánszívü.	Lüderlich, l. Liederlich.	Luftig, mn. léges, levegős; szellős; vékony, könnyű; ein luftiges Kleid, szellős ruha.
Lüwenhündchen, das; orozslánb, bojtos eb.	Lüderlich, l. Liederlich.	Luftigke, die; szellontyü.
Lüwenflanz, die; orozslán-köröm; akánt, (nővény).	Lüderlich, mn. eszlótok rak. —, k. szabólatlanul v. fesletten el.	Luftkugel, die; léggolyó.
Lüwenmantel, das; orozslán-szaj; piutyó, (nővény).	Ludolph, der; Ludolf, (főnév).	Luftkunde, die; légtudomány, légtanítvány, légtan.
Lüwenorden, der; orozslánrend.	Ludovica, Louise, die; Ludovica, (nőnév).	Luftleer, mn. üres, légüres.
Lüwenritter, der; orozslánrend' vitéze.	Ludwig, der; Lajos, (főnév).	Luftloch, das; szelelőlyuk.
Lüwenthafer, der; orozslántallór.	Luft, die; lég, levegő; ég; szellő; löleket; in die — hängen, flehen u., kiakasztani, kitenni a szelldre; — machen, szellőztetni; seinem Herzen — machen, kikapasztani, kitenni szívét, tágitani szívét; wies der — bekommen v. schöpfen, ismét löleketeni, v. biztosítva lenni; in die — reden, légtet varolani, óaszo - viasza hozzáni.	Luftmahl, das; légen-szártott malta v. szalad.
Lüwenzahn, der; orozslánfog; pitypang, (nővény).	Luft, die; lég, levegő; ég; szellő; löleket; in die — hängen, flehen u., kiakasztani, kitenni a szelldre; — machen, szellőztetni; seinem Herzen — machen, kikapasztani, kitenni szívét, tágitani szívét; wies der — bekommen v. schöpfen, ismét löleketeni, v. biztosítva lenni; in die — reden, légtet varolani, óaszo - viasza hozzáni.	Luftmaschine, die; légmozgony, légörömlv.
Lüwin, die; nőstény orozslán.	Luftball, der; léghajó.	Luftmaße, die; légtömeg.
Lucca, der; Lukács, (főnév).	Luftbeiführung, die; lég-leirás.	Luftmesser, der; légmérő.
Lucca, das; Lucca, (tartomány és város).		Luftpumpe, die; légzivatyú.
Lucerne, die; kék csigacső, luczerna, nőmet löhere.		Luftraum, der; légtér.
Luché, der; hiúz.		Luftröhre, die; légcső; gőg, gőgsíp.
Luchtaugen, t. hiúzszemek.		Luftröhrenste, t. hörgök.
		Luftröhrendraub, der; gőgsíp-csév.
		Luftröhrenentzündung, die; gőgsípgyulladás.
		Luftröhrenkopf, der; gőg, gőg.

Luftröhrenschuitt, der; gög- sipmetzés.	Lümmel, der; kamasz, go- romba, (ember).	Lungenfaul, mn. rothadt tüdőjü.
Luftjaló, das; légsó.	Lump, der; ringy-rongy, gézen-gúz, folt-hátán- folt, (ember).	Lungenheber, das; tüdőláz.
Luftkante, die; légszlop.	Lumpen, cs. ringy-rongyol, gézen-gúzol; sítb nicht — lassen, magát nem hagy- ni gézen-gúzolni.	Lungenhefte, die; tüdőzuz- mó.
Luftkauer, die; légsav.	Lumpen, der; rongy, ringy- rongy; darab, folt.	Lungenhilgel, t. tüdőhasá- bok, tüdőszárnyak.
Lufsthen, mn. légszonyos.	Lumpengeid, das; csekély péaz; csekély ár.	Lungenheiß, der; tüdővá- gás; kerek igazság.
Luftschiff, das; léghajó.	Lumpenfeind, — vad, — volf, das; ringy-rongy- nép. gaznep.	Lungenkraut, das; tüdőfű.
Luftschiffahrt, die; léghajó- zás, légutazás.	Lumpenhandel, der; rongy- áruvás.	Lungenmittel, das; tüdőszér.
Luftschiffer, der; léghajós.	Lumpenhaut, Lumpenkerl, per; ringy-rongy, gézen- gúz, (ember).	Lungenmoh, das; tüdőmoh.
Luftschloß, das; légvár; Luftschloßer bauen, légvá- rakat építeni, képzelteni, álmodozni valamiről.	Lumpenmessel, das; csekély- ség, díbdabság; ringy- rongybolt.	Lungenmuß, das; tüdőpép.
Luftschwere, die; légsúly.	Lumpenmesser, das; rongy- vágó.	Lungenprobe, die; tüdő- próba.
Luftspringer, der; légszökő; költeltáncos; mókus.	Lumpenmann, der; rongyszédő.	Lungenstich, die; tüdővész.
Luftstrung, der; légszökés.	Lumpenspiel, das; ringy- rongy-játék, csekély nye- reség.	Lungenstichig, mn. tüdő- vész.
Luftstreich, der; légverés.	Lumpentrog, der; rongy- teknő.	Lünse, die; tengelyszeg.
Luftstelschen, t. legrészeses- ke, légsparány.	Lumpenwaare, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	Lunte, die; kanó, kanóc; mécshól; — ritzen, meg- zejditni a veszedelmet.
Luftwaasser, das; légnedv, légvíz.	Lumpenwader, der; rögezukar.	Luntentoch, der; kanóczhot.
Luftzeichen, l. Lufstschrei- nung.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	Lusitanien, das; Lusitania, Portugallia.
Luftzieher, der; légeresztő, légforgalyú.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	Luß, die; kedv; kéj, öröm, gyönyör, kény; vágy; mulatság, vigaság; sítb eine — machen, mulat- ságot csinálni magának; er hat keine — zum Tan- zen, nincs kedve tán- czolni; das war eine —! az volt ám a' kedv, az öröm!
Luftzug, der; légjárás, lég- vonat.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	Lußbarfeit, die; mulatság, vigasság, vigalom.
Luftzylinder, der; léggyuló.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	Lußbet, l. Lußstüß.
Lug, der; hazugság.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	Lußbire, die; kéjleány.
Lug, das; harlang, lyuk.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	Lußern, Lüßern, sz-n. tet- szik; kíván, vágódik. sovárg; es Lüßet, Lüßert mit zu ..., nach ..., vá- gyom, sovárgok ... után.
Lüge, die; hazugság; einen Lügen strafen, valakit meghazudtolni; einen auf einer — ertappen, vala- kit hazugságon kapni.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	Lüßern, mn. kíváncsi, so- vár; lúja.
Lügen, k. és cs. rb. hazud; színel, mutat.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	
Lügen, das; hazugság, ha- zudas.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	
Lügenhaft, mn. hazug.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	
Lügenmann, das; hazug; hamis.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	
Lügenpropheet, der; hamis proféta.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	
Lügner, der; hazug, hazudó.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	
Lüge, die; lyuk; áhlok.	Lumpenwage, die; ringy- rongy-áru, díbdáb.	

Kiſſerlichkeit, die; kíváncsi-
ság, sovárgás; bújavágy.
Luſterweſend, mn. kedváb-
raztód, kedvgerjesztő,
kéjszülő.

Luſſfahrt, die; kéjkocsizás;
kéjhajózás.

Luſſfeuer, das; mulatótűz,
kőjtűz.

Luſſgang, der; sétálás.

Luſſgarten, der; mulatókert,
kőjkert.

Luſſgärtner, der; kéjkertész.

Luſſhaus, das; mulatóház,
kertház, kéjház.

Luſſhäuſchen, das; kerthá-
zika, kéjházika.

Luſſig, mn. vig, vidám,
vidor, jókedvű; kies,
kellomes, szép; tréfás.

mulatóság; furcsa. — ih.
vigan, vidámul; ſich —
machen, vigadni, mula-
tozni; ſich über einen —
machen, valakiből tréfát
kenni.

Luſſigkeit, die; vigáság, vi-
gaság, vígalom.

Luſſigmaſcher, der; mulattató.

Luſſort, der; mulatóhely;
kőjhely.

Luſſreife, die; mulatóúta-
zás, kéjútazás.

Luſſſchiff, das; mulatóhajó,
kéjhajó.

Luſſſchloß, das; mulató kas-
tély, kéjkastély.

Luſſſeuche, die; bújakór,
bújakórság.

Luſſſpiel, das; vígjáték.

Luſſſtück, das; virágcsokor, vi-
rágosztály, (kertekben).

Luſſwald, der, Luſſwaldchen,
das; mulatóerdő, mula-
tóerdőcske, berek, liget.
Luſſwanbeln, k. sőtál.

Lutheraner, der; lutheranus.

Lutheriſch, mn. lutheranus.

Lutherthum, das; luthera-
nusság.

Lurus, der; fényűzés, pa-
zarfény.

Lycäum, das; lycæum.

Lychuis, die, l. Lichtroſe,
Lichtroſchen.

Lynceus, der, l. Luſſſtein.

Lyon, das; Lion, (város).

Lioner, der; lioni.

Lioniſch, mn. lioni.

Lyrifch, mn. lyrai.

M.

M, das; M, (a' német
abc-ben 13-dik betű).

Maal, das; jel, jegy; pé-
cze; emlékjel; anyajegy;
bélyeg; pecsét; pecsét,
folt; határjel, határ.

Maalbaum, der; jofka.

Maalſtein, l. Grenzſtein.

Maalſteinen, das; anya-
jegy; jegy.

Maas, die; Maas, (folyam).

Maas, l. Maas.

Mache, die; munka, do-
log; das Kleid iſt in der

—, a' ruha munkában van;

einen in die — nehmen,

in der — haben, valakit

elövenni, jól megvorni,

kicsúfolni.

Machen, cs. csinál, cselek-

szik, tesz; készít, elké-
szít; okoz; tesz, nevez
(uak, - nek; - vá-vé);
játszik, mutat; vet, köt;
lehord, megpirongat;
gyaláz, kisebbít; dabei
iſt nichts zu —, nincs
mellette mit nyerni; ſich
retch, frauf ic. —, gazdag-
nak, betegnek 's a' t. adui
ki magát; ſich an etwas —,
neki fekünni, ráadni ma-
gát valakire; ſich über
einen —, valakinek neki
csani; ſich viel an etnem,
aus etwas —, valakit v.
valamit nagyra venni; ich
mache mir nichts daraus,
nem gondolok vele sem-
mit.

Machen, die, Machwerk,
das; munka, készítmény,
csinálmány.

Macherlohn, das; munkabér.

Macht, die; hatalom, erő,

tehetség; hatalmasság;

das ſteht nicht in meiner

—, ez nem áll hatal-

mamban.

Machtgeber, der; hatalma-

xó, hatalomadó.

Machthaber, der; hatalma-

zott, teljeshatalmú.

Mächtig, mn. erős, hatal-

mas; tetsős; nagy, rop-

pant; bö, tágas. —, ih.

erösen, hatalmassan, na-

gyon; einer Sache —

ſeyn, birni valamivel;

einer Sprache — ſeyn,

- valamelly nyelvet jól érteni.
- Mächtigkeit, die; szélesség, vastagság.
- Machtspruch, der, Mächtswort, das; hatalomszó.
- Maß; Maß und —, csőcselék.
- Manufaktur, l. Manufaktur.
- Mädchen, das; leány, leányzó; hajadon.
- Made, die; nyű, pondró, kukac.
- Madenfaß, der; nyűfészék emberi test.
- Mädig, mn. nyüves, pondrós, kukacos.
- Madrepore, die; csillagkorall.
- Madrigal, das; madrigal.
- Magazin, das; raktár, páhó.
- Magazinverwalter, der; raktárnok.
- Magd, die; szolgáló, szolgálóleány; szűz, leány.
- Magdalen, die; Magdolna, Magda, Magda, (nőnév).
- Magdverbingerinn, die; szolgálószerződő.
- Magen, der; gyomor; puczor; sűz, (madaraknál); einem hungrigen — ist nicht gut prebigen, üres gyomorral nem szivesen hallunk oktatást, üres gyomor nehezen okul.
- Magenader, die; gyomorér.
- Magenarznei, die; gyomorszer.
- Magenbalsam, der; gyomorbalzam.
- Magenbeschwerung, die; gyomorhaj.
- Magenbren, der; táp.
- Magenbürste, die; gyomorkefe.
- Magenbrühen, das; gyomornyomás.
- Magenbrühe, die; gyomormirigy, húsmind.
- Magenfleisch, die; gyomordél, gyomorszasz.
- Magenfieber, das; gyomorláz.
- Magenfischwurst, die; gyomordag, gyomordaganat.
- Magenhusten, der; gyomorköh, gyomorköhögés.
- Magenkrampf, der; gyomorgöcs.
- Magenkrankheit, die, Magenweh, das; gyomorfájás.
- Magenmund, Magenstund, der; gyomorszáj; *gyomornyű; gyomorsuk.*
- Magenpflaster, das; gyomortapasz.
- Magenpille, die; gyomorlabdcs.
- Magenpulver, das; gyomorpör.
- Magenrost, der; gyomordv.
- Magenstärke, die; gyomorsav.
- Magenbeschmerzen, t. gyomorfájdalmak.
- Magenstärke, mn. gyomorerősítő.
- Magenstärke, die; gyomorerősítés; gyomorszer.
- Magentropfen, t. gyomorcseppek.
- Magenwasser, das; gyomormix.
- Magenwein, der; gyomorhor.
- Magenwurst, die; lütlüs, puczor, gombóc.
- Mager, mn. sovány, ösztövé; vékony; hitvány, silány, *üres; ein magerer Bergknecht ist besser, als ein fetter Pross, sovány egyezés jobb mint kövér pör, jobb kevés*
- vesztéséggel egyezni, mint költségesen perlekedni. —, ih. soványan, soványul.
- Magerkeit, die; soványság, ösztövérség; silányság.
- Magie, l. Zauberei.
- Magier, der; bölcs, tudós. (napkelotieknl); *büvész.*
- Magisch, mn. l. Zauberisch.
- Magister, der; magister. (tudóscím).
- Magistrat, der, l. Stadtrath.
- Magistratsperson, die; tanácsbeli, tanácsbéli személy.
- Magnat, der; magnás, főrend, országnagy.
- Magnesia, die; magnesia.
- Magnet, der; mágne.
- Magnetnadel, die; mágnesű.
- Magnetisch, mn. mágnesi.
- Magnetstein, cs. mágneesz.
- Magnetstein, der; mágne-szű.
- Magnetiemus, der; mágne-szű; magnetismus.
- Magneten, l. Nohnmagneten.
- Mahagonibaum, der; mahagon, mahagonfa.
- Mahagonholz, das; mahagon, mahagonfa.
- Mahd, die; kaszálás; rend (kaszált).
- Mähren, cs. kaszál.
- Mähren, das; kaszálás.
- Mährenlohn, der; kaszásbér.
- Mäher, der; kaszás, kaszáló.
- Mähzeit, die; *kaszálási* ideje.
- Mahl, das; vendégség, lakoma, tor.
- Mahlen, cs. rh. öröl; *wer erst kommt, mahlt erst, a' ki hamarabb jő, hamarabb öröl; swei harte*

Steins — selten rein, két kard egy hüvelyben neg nem fér.	Mährer, der; morva.	téknak, takarónak fordítani.
Mählen, das; őrlés.	Mährisch, mn. morva, morvai.	Mal, das; íz; -szer; -szor; -kor; hundert —, százszor; zum anderen Male, másodszor, másod ízben; jedes —, mindenkor; zu verschiedenen Malen, többször, több ízben; für bisse —, most, mostan.
Mählgast, der; őrlető.	Mährte, die; ezihere.	Malachit, der; malachit, (kő).
Mahlgeb, das, Mahlgeschen, der; malompéz.	Mal, Maler, l. Man, Mayer.	Malaga, der; malaga, malagai bor.
Mahlmehl, die; malomvá, malomrész.	Maischähring, der; zsengehering.	Malen, cs. fest.
Mählig, l. Mählig, Gemach.	Mais, der; kukoricza, tengeri, törökláza.	Maler, der; festő; kép. ó.
Mahlrecht, der; molnárinna.	Maisstresse, die; ágyas.	Malerakademie, die; festőakadémia.
Mahlmilch, die; malom, őrőmalom.	Maisstätt, die; folség.	Malererz, der, l. Staffesen.
Mahlstab, der; jegyalándék, jegypéna, kelengyo.	Maisstättisch, mn. és ih. folséges, folségi; folsőgesen.	Malerei, die; festés; festészet; festmény.
Mahlstrom, der; őrvény.	Maisstättrecht, das; folségi jog v. jus.	Malerfarbe, die; szín, festék.
Mahlzahn, der, l. Backenzahn, Stedzahn.	Maisstättverbrecher, der; folségáruló, folségbántó.	Malerfrucht, der; festőfenyém.
Mahlzeit, die; lakoma, vendégség; ebéd; vacsora.	Maisstättverbrecher, der; folségáruló, folségbántó.	Malergold, das; festőarany.
Mahlzettel, der; malomczédula, őrletőjegy.	Majer, der; őrnagy.	Malerisch, mn. és ih. festői; festőileg.
Mahlbar, mn. követelhető, megvehető.	Majeran, der; majoranna; majoranna murvapikk.	Malerpinfel, der; ecset, festőecset.
Mahlbrief, der; intőlevél.	Majerat, das; elsőszülötti jog v. jus; elsőszülötti jóság.	Malerpinfel, die; festőipala.
Mähne, die; sörény.	Majoren, l. Mündig.	Malerstüb, der; festőpálcza.
Mähnen, cs. int; emlékeztet. —, sz-n. tetszik, rémlik.	Majorka, das; Majorka, (sziget).	Maln, der; poron.
Mähner, der; intő, intető.	Majorker, der; majorkai.	Malter, der és das; (gabona- és famérték); vaskolat.
Mahometaner, der; mahomedhitű.	Makel, der; mocsak, folt, pocsót; hiba, szepű.	Maltern, cs. malter (öl) számba mér (fát) i vaskolat.
Mahometanisch, mn. mahomedán.	Makeln, die; ócsirkodás; hajhászokodás, kufirkodás.	Malthe, das; Malta. (sziget).
Mahr, der; bosszorkány, lidércz.	Makeln, cs. és k. ócsárol; hajhász, hajhászokodik.	Malthefer, Maltheferitter, der; máltai, máltai lovag.
Mähr, Mähre, die; roge, mese.	Makler, der; hajhász; kiskáros; ócsárló.	Maltheferkreuz, das; máltai kereszt.
Mährchen, das; roge, mese.	Maklerstahn, der; hajhászdíj.	
Mährchenhaft, mn. szegő, mesés.	Makrel, die; skomber, (hal).	
Mähre, die; gebe, dög, göros (ló).	Makrone, die; cukros mandula-sütemény.	
Mähre, die; leány.	Makulatur, die; takaró papíros; hasztalan íromány; ein Buch zu — machen, valamely könyvet hori-	
Mähren, das; Moravia, Morvaország.		

Maltbajerborben, der; máltai rend.	Mandel, die; kepe, csomó, keroszt; rakás v. csomó (15-ével, p. o. dió, alma).	Manen, t. árnyak, árny. (megholtak' lelkei).
Maltbajer, der; malvázia, malváziai bor; árva-pinty.	Mandel, Mandelholz; zc. l. Mänge, Mangelholz.	Mänge, Mangel, Mandel, die; mángorló.
Malve, die; mályva.	Mandelbaum, der; mondolafa.	Mangelbret, Mangelbret, Mandelbret, das; mángorlódeszka.
Malz, das; maláta, szalad.	Mandelberg, der; mondolabegy. (sütemény).	Mangelholz, Mangelholz, Mandelholz, das; mángorlófa.
Malzbarre, die; malátakomenecs; malátaszárító.	Mandelbrey, der; Mandelbrennmuß, das; mondolapép.	Mangel, der; hiány; fogyatkozás, szükség, szükölködés; hiba; auß — an Geld, pénz' szűke miatt v. végett; — an etwas haben, szükét látni valaminek, szükölködni valamiben; er leidet groffen —, nagy szükségben van.
Malzen, k. és cs. malátás, malátát v. szaladot csinál.	Mandelbrot, der; Mandelbrot, das; mondolapép.	Mangelhaft, mn. hiányos, hibás, csonka. —, ih. hiányosan, hibásan, csonkán.
Maltkrüße, die; malátakeverő, szaladkeverő.	Mandelbrot, die; mondolaperoz.	Mangeln, k. nincs, hibázik, hiájával van, szükölködik valamiben; das Geld mangelt mir; nincs pénzem, pénz' hiájával vagyok.
Maltmühle, die; malátamalom, szaladmalom.	Mandelbrod, das; mondolakenyér.	Mangeln, Mangeln, Mandeln, cs. mángorló, cs. mángorló.
Maltme, die; malátaszórú, szaladszórú.	Mandelferri, der; mondolabél.	Mangelforn, das; elegygabona, kétszeres.
Mama, die; mama.	Mandelfeje, die; mondolakorpa.	Mangold, der; czékla.
Mandume, die; nyulszívű, pulya. gyáva.	Mandelfrühe, die; karics-szalakóta.	Mantel, der; manicheus; pénzét igen szorgalmasó hitelő.
Mammelfud, der; mameluk.	Mandelfuchen, der; mondolakalács.	Mantier, die; mód, módoság; modor; mit guter —, szép móddal; das ist feins —, ez nem illik; was ist dieß für eine —? millyon, minő mód ez?
Mann, mn. valaki, az ember; — sagt, azt mondják; mein — will, ha akarja az ember; — muß, kell; wenn — ihn sieht, fohte — glauben, ha látja őt az ember, azt hinné.	Mandelmilch, die; mondolatej.	Mantelstück, mn. és ih. módos, csinos, udvarias, módosan, csinosan, udvariasan.
Mandher, Mandte, Mandtes, mn. némelly, némi; némellyik; sok, nem kevés.	Mandelmuß, das; mondolapép.	
Mandherfep, mn. különféle, sokféle.	Mandeln, cs. kepez, csomóz; rakásol, ad v. számol (15-ével).	
Mandmal, ib. néha, némellykor.	Mandelöl, das; mondololaj.	
Mandarin, der; mandarin.	Mandelpflüße, die; mondolabaraczk.	
Mandat, das; rendelvény, parancs; bizomény-level.	Mandelfeife, die; mondolaszappan.	
Mandataruß, der; meghatalmasott, bizoményos.	Mandelfpäne, t. mondolacsöröge, mondolahöröke.	
Mandel, die; mondola; er v. sie hat die Mandeln, torok - mondoláji meg vannak gyuladva.	Mandelflein, der; mondolaló.	
	Mandelteig, der; mondolátészta.	
	Mandelteerte, die; mondolatorta.	
	Mandoline, Mandere, die; mandura.	

- Mantelűség, die; módosság.
- Mantfest, das; nyilatkozvány.
- Mann, der; fi, férfi, férő; férj; ember, személy; sich als ein — zeigen, magát emberül viselni; — und Frau, házassok, hitvesek; der ges meine —, közember, közlegény, közkatona; 100 — zu Fuß, 100 gyalog katona; — für —, egyenként, fejenként; — für — ausgewechselt werden, egyet egyért váltani ki; — gegen — fechten, kard kard ellon verkedni; so viel für den —, auf den —, egyre egyre ennyi; etwas an den — bringen, valamit eladni, elszerezni; seinen — finden, an den reichten — kommen, emberre akadni; er ist nicht mein —, ő nem emborem; er ist nicht der — dazu, ő nem arra való; ich bin — dafür, jót álllok érte; seinen — nennen, megmondani, megnevezni, ki után valamit mondunk v. állítunk; ich halte mich an meinen —, ich habe meinen —, megmondhatom v. tudom, kitől vettem; die Tochter an den — bringen, leányát férjhez adni.
- Manna, das; manna.
- Mannatente, die; manna-szedés.
- Mannatsche, die; virágos kőrifa.
- Mannagrad, das; harmat-osenkezes, manna; pirók mohar.
- Mannagruhe, die; manna-dara, csekenzdara.
- Mannbar, mu. emberkoros; férjhezillő, férjhez-methető.
- Mannbarkeit, die; emberkor; férjhezmenőkor.
- Männchen, das; emberke, emberecske; kan, him; — v. Männerchen machen, ugrálni, ugrádozni.
- Männerüberziehn, der; férj-gyilkos.
- Männersehen, mn. férjgyölő, férjkerülő.
- Männersehen, die; férjgyölő, férjkerülés, fér-fiszony.
- Manngerig, l. Mannsüchtig.
- Mannhaft, mn. és ih. férfias, férfúi, vitéz, erős; férfiasan, vitézül, emberül.
- Mannhaftigkeit, die; férfiaság, erősség, vitézség.
- Mannheit, die; férfiaság, férfias; einem die — nehmen, valakit kibérőlni.
- Mannigfaltig, mn. és ih. különféle, sokféle; különfélékép, sokfélékép.
- Mannigfarbig, l. Bunt, Bieifarbig.
- Männiglich, l. Jedermann.
- Männinn, die; asszony, nő.
- Mannsehen, das; *shüben*.
- Mannsein, l. Männchen.
- Mannlich, mn. férfi, férfias, férfúi, fi; him, kan; männliche Reime, himrlmek. —, ih. férfiasan, férfimódra, emberül.
- Mannlichkeit, die; férfiaság; himség; férfiaság.
- Mannsalter, das; férfikor, embarkor.
- Mannsbild, das; férfi, férfiszemély.
- Mannschaft, die; legény-ség; katonaság, hadi-nép, hadisereg.
- Mannscheu, mn. férfikerülő, férjgyölő.
- Mannshand, die; férfikéz.
- Mannshandschuh, der; férfikeztyű.
- Mannshend, das; férfing.
- Mannshoch, mn. és ih. ember-magasság; ember-magasságyira.
- Mannshut, der; férfikalap.
- Mannskleid, das; férfiköntös v. ruha.
- Mannslang, mn. és ih. ember-magyságu; ember-magyságyira.
- Mannslänge, die; ember-magyság.
- Mannskente, t. Mannsvoll, das; férfiak.
- Mannsmühe, die; férfisipka.
- Mannsname, der; snév. férfisnév.
- Mannsperon, die; férfi, férfiszemély.
- Mannsprüche, die; férfi kötelesség.
- Mannstrod, der; férfiköntös.
- Mannschneider, der; férfiszabó.
- Mannschuh, der; férfisipó.
- Mannschuster, der; férfivarga.
- Mannstamm, der; fiág.
- Mannstimme, die; férfihang.
- Mannstrumpf, der; férfiharisnya.
- Mannstief, mn. és ih. embermélýságyi; embermélýságyire.
- Mannstreu, die; iringó.
- Mannsucht, die; férfívágy

- Mannſchaftig, mn. férfi-
 vágyó.
 Mannſchaft, die; hadi v.
 katonai fegyverek.
 Mannthier, daſ; kan, hím.
 Mannſoll, mn. férfidühös.
 Mannſollheit, die; férfidüh.
 Mannweib, daſ; finő, fér-
 ſasszony, csira.
 Mansardach, daſ; mansar-
 de - födél.
 Manſchen, k. pocsol; mon-
 esol.
 Manſcheren, die; pocsolás.
 Manſcheſter, der; mancsosztar,
 (szövet).
 Manſchette, die, l. ſtand-
 frauſe.
 Mantel, der; köpönyeg;
 lepel, takaró; den — noch
 dem Wunde hängen, a'
 köpönyeget szél után for-
 dítani.
 Mantelſtrel, Mantelſtrel,
 daſ; köpönyegtartó.
 Mantelſchen, daſ; köpönye-
 gecsko; einer Sache ein
 — umhängen, valamit
 palástolni, takargatni.
 Mantelſack, der; ruhaiszák.
 Mantua, daſ; Mantua, (vá-
 ros).
 Mantuaner, der; mantuai.
 Mantuanſch, mn. mantuai.
 Mannal, daſ; kézikönyv.
 Manufactur, die; kézműhás.
 Manuscript, daſ; kézirat.
 Marcus, der; Márk, (főnév).
 Marber, der; nyest.
 Marberfaſſe, die; nyest-
 fogó.
 Mardefel, daſ; nyestbőr.
 Margaretha, die; Margit,
 (nőnév).
 Märgel, l. Mergel.
 Maria, die; Mária, (nőnév);
 die Jungfrau —, szűz
 Mária, boldogságos szűz,
 boldogsasszony.
- Marluſchen, daſ; Mari,
 Maria, Mária, Marika.
 Marie-Christel, daſ; Re-
 moto-boldogsasszony.
 Marienbild, daſ; Máriakép.
 Mariendiſtel, die; tarka bo-
 gács.
 Mariengraſ, daſ; ugari
 mügo; szagos czirok;
 gyökerező löherc.
 Mariengroſſen, der; má-
 riás garas.
 Marienroſe, die, Marien-
 röhren, daſ; százzor-
 szép, rükercz; bazsál;
 csipkerózsa.
 Marienſtag, der; Boldog-
 asszony' ünnepe v. napja,
 Mária nap.
 Marionette, l. Puppe.
 Marf, daſ; velő; bél (fá-
 ban, több magokban);
 búsa rész (p. o. citrom-
 ban).
 Marf, die; határ, szől;
 megye, tartomány.
 Marf, die; márka, (mint-
 egy 1/2 fontnyi mérték,
 's számolási pénz).
 Marſe, die; jel, jegy;
 barozsa; pénzjel.
 Marſen, es. jelel, jegycz;
 vásárol; árul.
 Marſetender, der; marko-
 tányos.
 Marſtetendern, die; mar-
 kotányosság.
 Marſtetendern, k. markotá-
 nyoskodik.
 Marſtgewicht, daſ; márka.
 Marſtgraſ, der; markgróf.
 Marſtgräfinn, die; mark-
 grófnő.
 Marſtgräſſich, mn. markgrófi.
 Marſtgraſſchaft, die, Marſt-
 graſthum, daſ; mark-
 grófság.
 Marſticht, mn. velőnemű;
 velős, erős.
- Marſtig, mn. velős, belos.
 Marſtich, der; marquis.
 (ezim, méltóság, ango-
 lyoknál).
 Marſtiſat, daſ; marquiasság.
 Marſtſtein, daſ, Marſtſtein-
 ſchen, der; velős csont.
 Marſtſcheide, die; határszél.
 Marſtſcheideſchnitt, die; bá-
 nyamérés.
 Marſtſcheiben, daſ; bánya-
 mérő.
 Marſtſcheider, der; bánya-
 mérő.
 Marſtſtückchen, daſ; velő-
 göldény, velőgombóc.
 Marſtſtein, der; határkő.
 Marſtſtorte, die; velőtorta.
 Marſt, der; vásár, soka-
 dalom; piac, vásárhely,
 vásárállás; etwas zu
 Marſte bringen, előhozni
 mások előtt valamit.
 Marſtbrod, daſ; vásári
 kenyér.
 Marſtbunde, die; vásársátor,
 vásárbolt.
 Marſtbuben, k. vásárol, ad,
 vesz (a' vásáron); alku-
 dik, alkudozik; árul, be-
 vesz, vált pénzt (a' vá-
 sáron).
 Marſtſahne, die; vásár-
 zászó.
 Marſtſteden, der; mezőváros.
 Marſtſtreuheit, — gerechtlig-
 keit, die; vásárjog, vá-
 sári szabadság.
 Marſtſteib, daſ; vásárpénz;
 helypénz.
 Marſtther, der; vásárnagy.
 Marſtſtorb, der; szatyor.
 Marſtſtente, t. vásárosok.
 Marſtſteuſter, der; vásár-
 bíró.
 Marſtſtlaß, der; piac, vá-
 sárhely.
 Marſtſtück, der; piaci v.
 vásári ár.

Marthfchiff, das; vásárhajó.	Marone, die; gaztlenye.	Martha, die; Márta, (né- név).
Marthfchrener, der; nyegle, kérkedi.	Maro, der; Mars, hadisten; árbockas, árbockozár.	Martialisch, l. Spiegertisch.
Marthfchrener, die; nyegle- ség, kérkediség.	Marfch, der; utazás, me- nés; egy napi út v. já- róföld; induló, mara; —! indulj!	Martin, der; Márton.
Marthfchrenerisch, mu. és ih. nyegle, kérkedi; nyegle- lén, kérkedien.	Marfch, die, l. Marfchland.	Martinifest, das; Márton- nap, az. Márton' ünnepe.
Marthtag, der; vásárnap, vásár' napja.	Marfchall, der; marschall.	Martinsgans, die; márton- lúd, Márton' lúdja.
Marthtettel, der; vásár- czédula.	Marfchallstab, der; mar- schallbot.	Martinshorn, das; márton- kalács, Márton' kalácsa.
Marthung, die; jelelés; ha- tárjel, határ; megye.	Marfchfertig, mn. útra-kész, indulásra-kész, indulni kész.	Mart, der; martius, böjt- més, böjtmás' hava.
Marthjicheit, der; velővájó.	Marfchiren, k. útax, megy, indul.	Martier, das, s. Schne, der; martiusi ser, hó.
Marmedade, die; gyümölcs- sűrű.	Marfchland, das; lápföld, ingovány, marczal.	Martipau, der; marczipán.
Warmor, der; márvány.	Marfchländer, der; lápföldi.	Martwurz, die; cikláx.
Warmorarbeit, die; márvány- munka, márványozat.	Marfchnoten, t. árbockas- kötelek.	Masche, die; hurok; bokor; bojt, rojt; szom, (ba- risnyán).
Warmorband, der; márvány- kötés.	Marfchsegel, das; árbockas- vitorla.	Maschine, die; erőmű, mozgony, gépely.
Warmorböhrer, der; márvány- sűrű.	Marter, die; kín, gyötrel- lem; kínzás, gyötetés.	Maschinenmacher, Maschienen- meister, der; mozgony- műves.
Warmorbüch, der, — grube, die; márványbánya, márvány- lejtés.	Marterbank, die; kőpad.	Maschinenstift, das; gyuj- tóhajó.
Warmoriren, cs. márvány- nyoz.	Marterber, der; mártir, vértanú.	Maske, die, l. Raaf, Raufe.
Warmoriren, der; márvány- nyozó.	Martererbüch, das; mártir- könyv, vértanúkönyv.	Maske, der; ér, szál, rost, (fában).
Warmorlille, die; hatkotú; kockás lilium.	Marterergeschichte, die; mártir- történetek, vértanúk' történetei.	Maske, der, Maskeholz, das; eres fa, érfa.
Warmorin, mn. márvány, márványból való.	Marterholz, das; kinfá; kínaszületett.	Maske, die; folt, jegy; anya-jegy.
Warmorplatte, die; márvány- nylap, márványtábla.	Marterinn, die; mártirnö, vértanúnő.	Maskeig, mn. eres.
Warmorfscheifer, der; márvány- kőszőrűlő.	Marterhammer, l. Goster- hammer.	Masern, t. kanyaró.
Warmorstein, der; márványkő.	Marterkrone, die; mártir- korona, vértanúk. korona.	Masern, cs. eres. —, yh. eresűl.
Warmortisch, der; márvány- asztal.	Martern, cs. kinez, gyj- tör; s. über etwas — und quälen, valamit gyöt- rödni.	Masern, mn. érfa, eres fából való.
Marocco, das; Marokkó.	Martersthum, das; mártirság.	Mascherber, der, Mascherle, die; fodorjavor, ibar, juhar.
Maroccaner, der; marokkói.	Martertob, der; mártirba- lál, kínhalál.	Masche, die; álorcsa.
Marode, mn. lankadt, bá- gyadt, tikkadt, törődött, göthős.	Marterwoche, die; nagyhét.	Maschenbau, der; álorcszás bál v. táncmulatság.
Marodiren, k. lankados; hüta marados; rahol.		Mascherade, die; álorcszás mulatság v. tánczás.
		Maschinen, cs. álorcszás. álox.

Masfopen, die; kereskedő-
 társaság; czinkos szövetsé-
 g; titok.
 Masföde, die; százszor-
 zóp; rükorcz.
 Mas, das; mérték; határ,
 mód; arány; pint; mér-
 cze; weder — noch Biel
 halten, som módot sem
 határt nem tartani.
 Maßfen, das; mértékecske.
 Maße, die; mód; mérték,
 szer, határ; feine — hal-
 ten, módot nem tartani;
 über die — v. Maßen,
 mód fölött, szer fölött,
 mód nélkül, fölötté, szer-
 telonül; einiger Maßen,
 némileg, némiképen.
 Maßen, ksz. miuthogy.
 mivelhogy.
 Maßhafte, die; piutes pa-
 laczk v. üveg.
 Maßgabe, Maßgebung, die;
 mérték, szabály; arány;
 nach —, — — szerint,
 — — — hoz-, hoz képest; ob-
 ne —, meghagyás, elszab-
 lás nélkül.
 Maßig, mn. pintes.
 Maßig, mn. és ih. mérték-
 teljes, mérsékelt, mérté-
 kes. —, ih. mértékletesen,
 mérsékelve, mértékcsen.
 Maßigen, cz. mérsékeli; zu-
 boláz, tartóztat; onyhit.
 Maßigkeit, die; mértéklet,
 mérsékelttség; józsanság.
 Maßigung, die; mértéklés,
 mérséklés, tartóztatás.
 Maßmaße, die; pinto-
 kanta.
 Maßmaße, die; talpmérték.
 Maßregel, die; rendszabás,
 szabály; ich werde meine
 Maßregeln darnach neh-
 men, a' szerint teendom
 rendelkezésemet.

Maßstab, der; mérték; rend-
 szabás.
 Maßweise ih. pntenként;
 mérésenként.
 Masse, die; tömeg; eso-
 port, rakás; öszesség,
 summa; kólis; ösögdő
 bot, (hiliárd-játékban).
 Mast, mn. tömör, tö-
 mött; merő, csupa, tiszta
 (a' nemois érezekről); caupakő
 (ház, fal); durva,
 goromba.
 Mast, Mastbaum, der; ár-
 bocz, árboozfa.
 Mast, Mastung, die; hiz-
 talis; hizlalóhely; hiz-
 lalvány; makkolás; mak-
 koltató.
 Mastarm, der; végbél.
 Mastbuche, die; erdei bikk.
 Masten, cz. hizlal, töm. —,
 k. hizik.
 Masteter, die; tartoll.
 Mastgeld, das; makkpónz.
 Mastgerechtigkeit, die, Mast-
 recht, das; makkjus, mak-
 koltatás' joga.
 Mastholz, das; makkos.
 Mastig, mn. hizalmas; ár-
 boczos.
 Mastorb, der; árbooczks,
 árbooczkosár.
 Mastlos, mn. árbooczalan.
 Mastmacher, der; árboocz-
 csináló.
 Mastmeister, der; árboocz-
 mestor.
 Mastort, der; hizott v.
 söre ökör, göboly.
 Mastortwein, das; hizó,
 hizósörtés.
 Mastregel, das; árbooczvi-
 torla.
 Maststau, der; hizóól, hidas.
 Masttauge, die; árbooczrúd.
 Masttunge, die; árbooczudár.
 Mastung, die; hizlálás.

Matbisch, das; hizómarfia;
 söre, göboly.
 Matbwangen, t. árbooczlam.
 Matbör, der; bikaölő; ha-
 talmas. ölkölő, öüs
 (férfi); biróskártya, fő-
 kártya.
 Mater, l. Schraubenmutter.
 Materialien, t. szorok.
 Materialist, der; fűszerá-
 ros; anyagtanító.
 Materialwaare, die; fű-
 szerárna.
 Materie, die; anyag, kol-
 ma; tárgy; geny.
 Materiel, mn. anyagi; tár-
 gyi. —, ih. anyagilag;
 tárgylag.
 Mathéus, Mathes, der;
 Mátó, (sinév).
 Mathematik, die; mathesis,
 nagyságtudomány.
 Mathematiker, der; mathe-
 matikus.
 Mathematisch, mn. és ih.
 mathesisi, matematikai;
 matematikailag.
 Mathias, Mathis, der;
 Máttyás, (sinév).
 Matrice, die; matricz,
 szörderekalj.
 Matricenmacher, der; mat-
 ríozos.
 Matrifel, die; anyakönyv,
 születéskönyv, matrikula.
 Matrice, die; matrix, be-
 tűmintá.
 Matrone, die; asszonyosság.
 Matrose, der; matróz, ha-
 jóalegény.
 Matrosenfleid, das; mat-
 tróruha, matrózköntös.
 Matrosensold, der; matróz-
 bér.
 Matroß, der, és ih. macca,
 (kártyajátékban) utéste-
 letség v. seletlenség).

Matschen, es. maccsol, meg-maccsol.

Matt, mn. bágyadt, lankadt; fáradt, gyöngye, erőtlen; állott, (bor it.); halvány, (szín).

Matte, die; takaró, terítő, gyékény.

Matte, die; csőrő, összemont v. összefutott tej.

Matte, die; rét; moly.

Matten, es. ós k. bágyaszt, lankaszt; bágyad, lankad.

Mattenstümmel, l. Wissensstümmel.

Mattenmacher, der; gyékény-szövő, gyékényfonó.

Mattheit, die; bágyadság, lankadság.

Mattigkeit, die; bágyadtság, lankadtság.

Matz, der; Matyus, Mátyus; Matyi, Matyika. (sinevek); fajankó, bangó; aludtlej; csőrő.

Mauen, k. miákol, nyávog.

Mauen, das; miákolás, nyávogás.

Mauer, die; fal; kőfal, kőkerítés.

Mauerband, der; falpárkány.

Mauerbiene, die; falméh.

Mauerbrecher, der; faltörő, faltörő kos; faltörő ágyu.

Mauerbruch, der, Mauerstille, die; rás.

Mauerchen, das; falacska; kőfalacska.

Mauerbüchchen, das, l. Mauerfappe.

Mauerfel, Mauerwurm, der; pinceszöreg; százlábu, ezorlábu bogár.

Mauerfall, der; vöröse.

Mauerfraß, der; falporlás.

Mauergrund, der; falfenék.

Mauerhammer, der; köműves-kalapács.

Mauerkappe, die; falorom. Mauerkefle, die; falcsapó, vakolókannál.

Mauerkraut, der; falkoaszoru, falpárta.

Mauerkraut, das; falfű.

Mauerkrone, die; falkorona.

Mauermeister, der; köműves, köművesmester.

Mauern, es. falaz, falat rak.

Mauerpfefter, der; borsos szaka.

Mauerroute, die; körutabordslap.

Mauerribe, die, Mauerpfalt, der; falnyílás, falbasadék, falpedék.

Mauerfalg, das; faló.

Mauerfisch, der; fal-adó.

Mauerfischwalbe, die; falfűcske.

Mauerfisch, der; falmászó fakusz.

Mauerstein, der; falkő.

Mauerwerk, das; falmű; köművesmunka.

Mauke, die; pök, (lovak' lábán); levéltotű, kenderbolha; sut.

Maul, das; száj; csók; öszvör; ein — voll, egy harapás, egy szájni, egy falat; einem um das — herumgehen, valakinek hizolgani, kedvére járni; er hat immer das große —, mindig beszél, mindig kérkedik; das — steht ihm nicht stille, nem áll be a' szája; das — halten, halgatni; in der Leute Mäulern sein, az emberek' nyelvén lenni; szóban, hitben lenni; sich in der Leute Mäuler bringen, szóba hozatni magát.

Maulaffe, der; máleszáju, bémész; ostoha; Maul-

affen feil haben, szájongni, száját tátni, bémészkodni.

Maulbeerbaum, der; eperfa.

Maulbeere, die; eper.

Maulbeersaft, der; epernedv.

Maulbirn, die; sojtós körte.

Maulchen, das; szácska, szájacska; csókocska.

Maulschiff, der; szájkoresztény; képmutató.

Maulen, k. jól esik, islik; száját pittyeszt.

Maulen, das; szájpittyesztés.

Maulsefel, der, Maulstier, das; öszvör.

Maulsestinn, die; kancra-öszvér.

Maulsestreiber, der; öszvéres.

Maulfaul, mn. szőrestelő.

Maulfreund, der; szájbarát; álbarát.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, die; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maulhänger, der; szájpitytyesztő.

Maurer, Mäurer, ber; köműves.	nyak; egérfül-holgyomál; nyúlful-holgyomál.	Mecca, bad; Mekka, (város).
Maurerarbeit, die; köművesmunka.	Mäuserpeffer, ber; erdei hunnyász, holtasalán.	Mechanik, die; erőmivtudomány, mechanika.
Maurerfuß, die; köművesség.	Mäuser, ber; esenő, csillentő.	Mechaniker, ber; erőmivtudós, mechanikus.
Maurus, ber; Maurus, (finóv).	Mäuseren, die; esenés, csillentés.	Mechanisch, mn. és ih. erőműbeli, mechanikai; erőművilég, mechanikailag.
Maus, die; egér; izom.	Mäuserstift, Mäuserstift, mn. igen csöndes.	Mechanismus, ber; erőművezet, mechanismus.
Mauschel, ber; zaidó, (güny-név).	Mäusetodt, mn. moróholt.	Mechern, k. megek.
Mäuschen, bad; egérke, egerecske.	Mausig, mn. és ih. fió — minden, hetvenkodikai.	Mechlenburg, bad; Meklenburg, (tartomány).
Mause, die; vedlős, küklés.	Mäustich, l. Sanderhaft.	Medea, bad; Medea, (rógi tartomány).
Mäusefarn, ber; piros tikszem; gyöngö lúdhúr.	Mäuth, die; váms; vámholy, vámház.	Meder, ber; mecus.
Mäusefarn, ber; szurós péra, egértövis.	Mäuthfren, mn. vámmentes, vámszabad.	Medianader, die; közopelti vérér.
Mäusefress, ber; egérszar.	Mäuthner, ber; vámos, vámszedő.	Medianalfio, bad; közőpnagy sóliv.
Mäusefahl, Mäusefals, Mäusefarbig, mn. egérszíni, egérfakó.	Mäuten, l. Mauen.	Medianoctav, bad; közőpnagy nyolczadrét.
Mäusefarbe, die; egérszín.	Mäurmilch, ber; Miksa, (finóv).	Medianquart, bad; közőpnagy negyedréti.
Mäusefalle, die; egérfogó, egérkelepce.	May, ber; május, pünkösdi hava.	Medianpapier, bad; közőpnagy papiros.
Mäusefänger, ber; ölyü, egérsző-kánya.	Mäusblümchen, bad; gyöngyvirág, lengenye.	Medicin, l. Arzeneh, Arzneienwissenschaft.
Mäusefress, ber; egérrágás; egérfogyasztás.	Mäwe, die, Maybaum, ber; lomb, zöldág; nyírfa, nyír; májusfa.	Mediciner, ber; orvoatanuló.
Mäusegerste, die; egérrpa.	Mäwisch, ber; garda.	Medicinerin, k. gyógyszerrel él.
Mäusehader, ber; hólazab; gahona-rozsnok.	Mäwler, ber; cserebogár.	Medicinis, mn. orvosi; gyógyszeres, gyógyszeri.
Mäusegeschlecht, bad; egérenem.	Mayland, bad; Milanó, Mailand.	Medicus, l. Arzt.
Mäusegift, Mäusepulver, bad; egérmaszlag, egérrpor.	Mäusländer, ber; milanói, mailandi.	Medisch, mn. medus.
Mäusefage, die; egérszmacska.	Mäusländisch, mn. milanói, mailandi.	Meduse, die; Medusa.
Mäusefisch, bad; egérluk.	Mäus, l. Maus.	Medusenhaupt, bad; medusanfő.
Mäusen, k. egérsz. —, os. elsaen, elcsip, elcsillent.	Mäusvogel, ber; különöju halászmadár; kakuk; pillangó.	Meer, bad; tenger.
Mäusen, vh. vedlik, küklék; tollát hányja; hóját rugja; bőrét veti.	Mäuswurm, ber; violaszínűnűke.	Meeraal, ber; tougeri angolna.
Mäusefresser, bad; egérfészek.		Meerabser, ber; rósi, halászna.
Mäusefresserchen, bad; egérfül; nefeletje-miszó; kapot-		Meeralfant, Meeralfel, ber, Meeralfel, die; sejsa nagysgyűhal.

Meerampfer, der; tengeri lórom.

Meeramsel, die; örves rigó.

Meerball, der; tengerlabda.

Meerbarbe, die; róssahal.

Meerbinse, die; tengeri szittyó.

Meerbusen, der; öböl, tengeröböl.

Meerbräse, der; sárkányripacshal.

Meerenge, die; tengerszoros, tengerszorulat.

Meerfisch, = welle, = woge, l. Fisch, Welle, Woge.

Meerfisch, der; tengeri hal.

Meerfrau, die; habnő.

Meerfräulein, das; hablaány.

Meergesand, die; tengertáj.

Meergott, der; tengeristen.

Meergöttin, die; tengeristenő.

Meergut, das; himár, omboly.

Meergrün, das; tengerzöld, tengerszín.

Meergrün, mn. tengerszínű, tengerzöld.

Meergrundel, die, Meergrundling, der; sokotogóhal, tölesóhal.

Meerhafen, der; tengerörv, tengeri kikötő.

Meerhirse, die; tengeri cikkszár.

Meerjungfer, der; szivárványhal.

Meerkatb, das; tengeri borja.

Meerkage, die; czerkof, macskafom.

Meerkrähe, die; kukorcabogyó.

Meerlöhl, der; tátorján; tengeri szulák; orvosi harangrongy.

Meerlob, die; manát - rozmár.

Meerluse, die; apró lepese.

Meermann, der; habfi.

Meernebel, der; tengeri köd.

Meerohr, der; hegyesorrú rája; négyzemölcsű kolyt.

Meerortu, der; páva - ajakhal.

Meerperd, das; közönséges rozsmár.

Meerrettig, der; torma.

Meerschatten, der; árnyékhal.

Meerschamm, der; tajt, tajték; tajtföld.

Meerschwein, das; tengerimulac; barua delün, disznóhal.

Meerström, der; tengerfolyás.

Meerstrudel, der; tengerörvény.

Meertraube, die; bogypikk.

Meerufer, das; tengerpart.

Meerwagerloch, der; vízi hidőr; széki útifü.

Meerwagetrift, der; tengeri cikkszár; bogypikk.

Meerwaid, das; habnő.

Meerwinde, die; tengeri szulák.

Meerwolf, der; hióna; farkashal; szájök-sügör.

Meerwunder, das; teugorcsoda.

Meerwunder, die; csilla.

Mehl, das; liszt; mit — bestreuen, belisztozni, liszttel behinteni.

Mehlbaum, die; liszteresztő, liszthullató.

Mehlbaum, Mehlbeerbaum, der; lisztes galagonya; cseregulagonya.

Mehlbeere, die; galagonya.

Mehlbeutel, der; lisztes zacskó.

Mehlbren, der; lisztpép.

Mehlfaß, das; lisztes hordó.

Mehlföbhen, das; lisztes bodón v. kupolya.

Mehlfrüchtler, der; lisztáros.

Mehlig, Mehlzig, mn. lisztes; kúás, (körte, alma); sich — machen, magát belisztozni.

Mehlfaßten, der; lisztes szekrény v. asuszek.

Mehlfeißer, der; csiráz, lisztragaaz.

Mehlflöß, der; gelődény, lisztgombócz.

Mehlflügel, das; lisztlópör.

Mehlfaß, der; lisztes zsák.

Mehlfröh, das; lisztes szita.

Mehlpeife, die; téztásétel v. éték.

Mehlstaub, der; lisztpor.

Mehlspitze, die; téstás leves, téstaleves.

Mehlstein, der; ragya.

Mehlworm; der; lisztféreg.

Mehr, ih. többen, számokban; jobban, inkább; többször, tovább; már több; — als nichtig ist, — als zu sehr, kelletlenül v. felül; — als sehr viel, természetl. több; etwas —, valamivel több; er denkt nicht — daran, nem gondol v. emlékezik már rá; er will noch — davon, még többet akar belőle; immer — und —, mindig jobban jobban, mind inkább 's inkább; — oder weniger, több kevesebb, körülbelül, mintegy; nicht — und nicht weniger, sem többet, sem kevesebbet; was noch — ist, a' mi több. —, mn. több, számosabb, nagyobb; er hat — Geld als ich, több pénze van mint nekem; mehrere, i. többen; die meisten, legtöbbon.

- legszámosabban; die meh-
resten Stimmen, legtöbb
szó; die mehrere Zahl,
a' többiség, a' nagyobb
szám.
- Mehr, das; több.
- Mehrbraten, l. Lendenbraten.
- Mehren, cs. többít, so-
kasít, nagyobbít, szapo-
rít, nevel. —, vh. többül,
sokasul, sokasodik, sza-
porul, szaporodik, na-
gyobbul, nagyobbodik.
- Mehrentheils, ih. többnyire,
nagyobbszint.
- Mehrer, der; öreghítő, na-
gyobbító.
- Mehrererwähnt, genau, mn.
többzőremlített, több-
szörűvevett, többször-
riútt.
- Mehrgebot, das; árverés,
könyvetyc.
- Mehrhaberei, die; vagyon-
vágy, kapzsiság.
- Mehrheit, die; többség; so-
kaság.
- Mehrmal, Mehrmals, ih.
többször, gyakran, több
izhon.
- Mehrmaſig, mn. gyakor,
többszöri, több izholi.
- Mehrung, l. Vermehrung.
- Weiden, cs. rh. kerül, tá-
voztat, távollt.
- Meier, der; majoros, gazda.
- Meieren, die, Meiergut, das,
Meierhof, der; major,
szállás, tanya, majorság.
- Melle, die; mór föld.
- Weissenſaß, das; mór föld-
mérték.
- Weissenſtule, die; mór föld-
oszló.
- Weissenſtein, der; mór földkő.
- Weissenſteiger, der; mór föld-
mutató.
- Weiser, der; mile.
- Weiserholz, das; milefa.
- Zsebonódr. II.*
- Weiserhofe, die; mileszón.
- Weiserſtatt, — ſtelle, die;
milehely.
- Wein, izs. cinye! ugyan!
- Wein, Meine, nm. anyém,
v. -m, -am, -om, -em,
-öm; meine, t. anyóim,
v. -im, -aim, -eim; meine
ſieder, tollem.
- Weineid, der; álskü, hit-
szegő; einen — ſchwören,
hamisan esküdni.
- Weineidig, mn. hitsegő,
hiteszegett.
- Weineidigt, der és die; hit-
szegő, hiteszegett.
- Weinen, k. vél, vélokodik,
úgy tartja, azzal tart;
gondol, gondolkozik; ért;
akar; wie — Sie es?
mint gondolja, miut a-
karja kegyed? ist es so
gemeint! hát ezt akarják!
es gut mit einem —, va-
lakinek javát akarni; ich
meine es gut, én jól aka-
rok; er meint es nicht hüſe,
ő nem akar rosszat; einen
—, valakire czélosni, gon-
dolni.
- Weinerſeit, ih. részéről.
- Weinethalben, Weinewegen,
um Weintwillen, ih. érot-
tem, miattam.
- Weinethalben, Weinewegen,
isz. nom bánom, meg-
lehot.
- Weinige, Wein, (der, die,
das), nm. az anyém; die
meinigen, az anyóim.
- Weinung, die; vélemény,
vélokedés; indulat; gon-
dolat; szándék, akarat;
meiner — nach, vélemé-
nyom szerint.
- Weise, die; czinego, czinke.
- Weisenkaſten, Weisenſchlag,
Weisenſtoben, der; czin-
kefogó, czinegocsapta.
- Weisenpfefte, die; czinkesip,
czinegospip.
- Weiß, der, l. Wehan, Schlag.
- Weißel, die; kérés, tépel,
(schre, sebhe).
- Weißel, der; vásó.
- Weißeln, cs. vásó.
- Weißt, mn. legtöbb, leg-
nagyobb; am meisten,
leginkább, legjobban; die
meiste Zeit, legtöbb idő;
die meisten Menschen, leg-
többben, legtöbb ember;
das meine bieten, legtöb-
bet igérni.
- Weiß, Weissen, Weissen-
theils, ih. leginkább, több-
nyire, nagyrészt.
- Weißtietende, der; legtöbb-
het-igérő.
- Weißer, der; mester, fő,
úr; tanító; mesterember,
gazda, mestergazda; ta-
nult, jártas; remek; —
werden, mesterré lenni;
ſich von etwas — machen,
einer Sache — werden,
magát valaminek urává
tenni, valaminek urává
lenni, valamit elfoglalni,
hirtoka alá venni; er iſt
ſeiner ſelbſt nicht —, nem
bir magával, nem tud
magaſt uralkodni; das
Weiß lobt den —, munka
dícsőri a' munkát.
- Weißerarbeit, die; mester-
készítetto munka; remek,
remekmunka.
- Weißergelb, das; mes'er-
pénz, mesterbőr; gazda-
pénz.
- Weißergeraſang, das; mester-
ének; remekének.
- Weißergerfell, der; gazdale-
gény.
- Weißerhaſt, Weißerlich, mn.
és ih. mesteri, remek;
mesterileg, remekül.

Meisterhand, die; mosterköz, remekkés.	Melkub, die; sejbőstehén.	Menschenfisch, das; emberbúsa.
Meisterinn, die; mestornő; mestorembernő.	Melkschemmel, der; sejbőszék.	Menschenfresser, der; emberborevő.
Meistern, es. romekel; jobbit, megigazgat; föld, dorgát, bírálgat, ócsírol; sít —, magán uralkodni, magával bírni.	Melodie, die; melodia.	Menschenfreund, der; emberbarát, emberszerető.
Meisterrecht, das; mostorjog.	Melone, die; dinnye.	Menschenfreundlich, mn. és ib. omberszerető, nyájjas, emberséges; nyájasan, emberségesen.
Meistersänger, der; mostorénekos.	Melonenbeet, das; dinya-nyegy.	Menschenfreundlichkeit, die; omberszeretős, nyájasság, omberség.
Meisterschaft, die; mostoriság; romekiség.	Melonenbistel, die; dinnyekaktus.	Menschenfreundlichkeit, die; emberhorfóts.
Meisterreich, der; mesterfogás; romekesiny.	Melonenkern, der; dinya-nyemag.	Menschengebeuten, das, l. Gebeten.
Meisterstück, das; romek, romekmunka.	Melonenkufe, die; dinya-nyelőlő.	Menschengeföhseht, das; embernem.
Meistertanz, die; csicsókás dorely, mesterlapu; zapócsa.	Memme, l. Mämme.	Menschenhaar, das; emberhaj; emberaszőr.
Melanchole l. Schwermuth.	Memorial, l. Bittschrift, Denkbuch.	Menschenhaas, der; embergyüölös.
Melbe, die; libatopp; maglapél.	Menge, die; sokság, sokkóság, bőszőség; in —, bőven; sok, sokan.	Menschenkind, das; emberfi, ombormagzat.
Melben, es. jelent; meg, hejelent; említ; sít — lassen, magát jelentetni, hejelentetni; mit theben zu —, tisztelettel legyen mondva; ohne Ruhm zu —, dicsekodós, kérkedős nélkül mondva.	Mengen, es. kover, elegyít, vagyít, összekever, összeelegyít; sít in etwas —, valamiho avatkozni, elegyülni v. elegyedni.	Menschenkotz, der; emberganaj, omborszar.
Melbung, die; jelentős, említés, megjelentős.	Mengen, es. kover, elegyítés, vagyítés.	Menschenliebe, die; ember szeretlet.
Melilote, Melote, die; szagos lóhere, molyfű; két lóhere.	Mengfutter, l. Mangforn.	Menschenmüßlich, mn. lehetőséges, embertől-ki- tolható.
Melitt, mn. mikosszürke, szürke, szürkés.	Mengiel, das; kovorók, vagyíték.	Menschenmord, der; emberölés, omborgyilkolás.
Melitte, die; máhfü, mézelka.	Mennig, der; miniom.	Menschenmörder, der; embergyilkos, emberölő.
Melitscher, der; máhfü- ozukor.	Mensch, der; ember; fein —, senki sem; alle Menschen, minden ember.	Menschenraub, der; emberorzás, omborrablás.
Mell, mn. sejős.	Mensch, das; szolgáló.	Menschenräuber, der; omberrabló, ombertolvaj, emberlopó.
Mellen, es. rh. sejt.	Menschenalter, das; emberölát, ombarkor.	Menschenraubung, die; emberi intészet, emberi rendelvény.
Melster, der; sejt.	Menschenblut, das; embervér.	Menschenstehen, mn. ombor- korúló.
Melstaf, das, Melstibel, der; sejtőke; sejtődés; sejtőrocska.	Menschenraub, l. Menschenräuber.	Menschenstehen, die; ombor- korulás.
	Menschenrauberey, die; ombororzás, omberrablás.	Menschensohn, der; omborfi.
	Menschenfreund, der; embergyüölös, omborellon.	
	Menschenfeindlich, mn. embergyüölös.	
	Menschenfett, das; emberzsír.	

- Menschenstimme, die; em-
 horszó, emberhang; em-
 beri szó v. hang.
 Menschenverstand, der; em-
 beri ész v. elme.
 Menschenwerk, das; ember-
 mű, embormunka.
 Menschheit, die; emberiség.
 Menschlich, mn. emberi;
 emberséges, hcsületes.
 —, ih. emberileg; em-
 berül, emberségesen.
 Menschlichkeit, die; embe-
 riiség; emberség.
 Menschenwürde, die; meg-
 testesülés.
 Messur, die; mérték.
 Menuett, der; minót.
 Messer, der; márga, csa-
 pőöld.
 Messelartig, mn. márga-
 nomú, márgás.
 Messelgräber, der; márga-
 gnádó.
 Messelgrube, die; márga-
 bánya, márgasakna.
 Messel, cs. márgáz, márga-
 vával trágyáz; eserél,
 kereskedik.
 Meridian, der, l. Mittag-
 streif.
 Messbar, mn. jelezhető;
 észrevehető, érezhető.
 Messen, cs. jelez, megje-
 lel, megjegyez; észre-
 vesz; megemlékezik, rá-
 emlékezik; vigyáz, si-
 gyelmez; auf etwas —,
 valamire figyelmeztet; et-
 was v. sich etwas —, va-
 lamit magának megjegy-
 zeni; sich nichts —, sem-
 mire sem emlékezni.
 Messlich, mn. észrevehető,
 érezhető; jelos. —, ih.
 észrevehetőleg, érezhe-
 tőleg.
 Messmal, das; jel, jegy,
 jelenlég.
- Merkur, der; Mercurius,
 kóneső, higany.
 Merkurialisch, mn. kóneső,
 higanyos.
 Merkwürdig, mn. jeles, ne-
 vezetes, megjegyzésre-
 méltó.
 Merkwürdigkeit, die; je-
 lesség, nevezetesség, ne-
 vezetes dolog.
 Messschien, das; jel, jegy,
 helyeg.
 Messer, die; rigó.
 Messertig, l. Meerrettig.
 Mess, l. März.
 Messschaf, das; kimustrált
 juh.
 Messel, l. Messel.
 Messe, die; misa; vásár,
 sokadalom; vásárha; —
 lesen, misézni, misét
 mondani; — hören, misét
 hallani; was werden Sie
 mir zur — geben? mit ad
 ön nekem vásárhában?
 mindő vásárhat ad ön ne-
 kem?
 Messen, cs. rh. mér, meg-
 mér, fölmér; mit der
 Elle —, rőffel, rőf szá-
 ra mérni; nach der Klaf-
 ter —, öllel, öl száma
 mérni; nach der Wasser-
 wage —, vízfektileg mér-
 ni; mit den Augen —,
 szemmel mérni; sich mit
 einem —, valakivel meg-
 mérközni, megbirkozni.
 Messen, das, Messung, die;
 mérés.
 Messer, der; mérő, kimé-
 rő, fölmérő.
 Messer, das; kés.
 Messerbest, das; késtok-
 mány.
 Messerbest, das; késnyel.
 Messermacher, Messerbeschä-
 fer, der; késműves.
 Messerflinge, die; késvas.
- Messerlohn, der, Messelb,
 das; mérőbér, mérő-
 pénz.
 Messerrunde, der; kések.
 Messerschneide, die; késtok,
 késhüvely.
 Messerschmid, der; késcsi-
 náló, késműves.
 Messerschmidarbeit, die; kés-
 művesmunka.
 Messerschmidwaare, die; kés-
 művesáru.
 Messerschmidhandwerk, das;
 késművesség.
 Messerschmidwerkstatt, die;
 késcsinálóműhely.
 Messerschneide, die; késél.
 Messerschneid, der; késmet-
 szés, késvágás.
 Messerspitze, die; késhegy.
 Messerschiff, der; késszu-
 rás.
 Messias, der; messias.
 Messing, das; sárgaréz.
 Messingblech, das; sárga-
 réz-lemez.
 Messingdraht, der; sárga-
 rézdrót.
 Messingen, mn. sárgaréz,
 sárgarézből való.
 Messinghammer, der; sár-
 garézhamor.
 Messinghändler, der; sárga-
 rézáros.
 Messinghütte, die; sárga-
 rézhuta.
 Messingfalte, die; sárga-
 rézhúr.
 Messingschläger, der; sárga-
 rézműves.
 Messingwaare, die; sárga-
 rézáru.
 Messkut, das; misa, mise-
 azolgálat.
 Messbar, mn. megmérhető,
 mérhető.
 Messbuch, das; misékönyv,
 misemondó könyv; mis-
 sárkönyv.

Metbteuer, der; miseszolga (ministráló).	Metallfarbe, die; bronzszín.	Metzern, das; márcsvám; malomvám.
Metfabrik, die; mérőzásló.	Metallfiter, es. órezel.	Metzer, der; vámoslegény. (molnároknál).
Metfrenheit, die; vásári szabadság.	Metallfütter, die; órezanya.	Metzermord, der; orgyilkolás.
Metgelt, das; mérőpénz; vásárpénz.	Metallförm, der; órezanya.	Metzermord, der; orgyilkos.
Metgeschent, das; vásárfia, vásári ajándék.	Metallförm, der; órezanya.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Metgewand, das; miseruha, misemondó ruha.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, der; orgyilkos.
Metgut, das; vásári jószág v. portóka, vásárru.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Metthelfer, der; vásírsegéd.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Metthent, das; misemondó ing, miscing.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methtamer, Methtau, der; vásáros kalmár, vásáros szatócs.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methtube, die; mértudomány.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methtun, die; mértudalom.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methtunster, der; földmőr.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methtade, l. Methtade.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methter, der; egyházi, sekercsely, harangozó.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methter, das; miselőzlet.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methter, das; miselőzlet.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methter, das; miselőzlet.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methter, der; mérőszék, földmőrőzetel.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methter, das; miselőzlet.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methter, die; vásír' hote.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methter, die; vásír' idcje.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methter, das; órez, bányászna; bronz.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methter, Metallfuge, mn. órczemű.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methter, die; órczhamu.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
Methter, mn. órcz; bronz.	Metallfuge, l. Gussfuge.	Metzermord, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.

Milchfuss, *die*; bérkocsi, bérhintó.
 Milchfusscher, *der*; bérkocsis.
 Milchleute, *t.* bérlakók, zsellérek.
 Milchling, *der*; léreuz, ároslelkű.
 Milchmann, *der*; bérbevevő, bérbefogadó, bérelő; zsellér.
 Milchpennig, *der*; sólpénz, clőpénz; bérpénz.
 Milchperd, *der*; bérló, bérlett ló.
 Milchweise, *ih.* bórben; bérletkép.
 Milchzeit, *die*; bérlés' ideje.
 Milchzins, *der*; bérpénz; házbér.
 Mietig, Milchig, *mn.* kukacos, pondrós.
 Milchtou, *das*; uagyítóúveg.
 Milau, *der*, Milaut, *die*, *l.* Gänseaut.
 Milbe, *die*; atka, kollancs; pondró, kukacz; moly; ruhawoly.
 Milch, *die*; tej; *Ne sieht aus wie — und Blut, tej és vér az arca.*
 Milchader, *die*; tejér.
 Milchartig, Milchicht, *mn.* tejuemű, tejséle.
 Milchbad, *das*; tejsürdő.
 Milchbart, *der*; pihezeskáll.
 Milchbehälter, *der*; tejesedény; tejtartó.
 Milchbren, *die*, Milchmaß, *das*; tejpép; tejeskása.
 Milchbrod, *das*; tejes kenyér.
 Milchbruder, *der*; *emlétya*; *emőse*, tejskedvelő.
 Milchcur, *die*; tejsorvoslás.
 Milcheweis, *die*; kolesz.
 Milchfarbe, *die*; tejszín.
 Milchfarben, *mu.* tejszíni.

Milchfeber, *das*; tejláza.
 Milchflor, *der*; hófátyol.
 Milchfrau, *die*, Milchweib, *das*; tejesasszony.
 Milchmädchen, *das*; tejesleány.
 Milchmagd, *die*; sejtő szolgálo; tejáruló szolgálo.
 Milchgang, *der*; tejsenet, tejszelők.
 Milchgefäß, *das*; tejedény.
 Milchgeld, *das*; tejpénz.
 Milchgelte, *die*; sejtőke; tejesedőze.
 Milchgrind, Milchschorf, *der*; kozmó, ótvar.
 Milchhaat, *das*; pihezőz.
 Milchig, *mn.* tejos.
 Milchsalb, *das*; szopos borju.
 Milchsammer, *die*; tejes komra.
 Milchsaure, *die*; tejes kanna.
 Milchseller, *die*; tejes pincze.
 Milchnoten, *der*; tejsomoly.
 Milchtraut, *das*; tejsű; csőzeszárny; éklevelű fűtej; pettyes gálua.
 Milchübel, *l.* Melkfaß.
 Milchlab, *l.* Lab.
 Milchsaum, *das*; szopos bárány.
 Milchmähre, *die*; lró.
 Milchnapf, *der*; tejszendence.
 Milchner, Milchcr, *der*; tejeshal.
 Milchpumpe, *die*; tejszivatyú.
 Milchrahm, *der*; tejsfol.
 Milchsaft, *der*; táp.
 Milchsaure, *mn.* tejsavanyú.
 Milchsaure, *die*; tejsav.
 Milchsauner, *der*; tejsborzalom.
 Milchschnee, *der*; tejshab, vert hab.

Milchstranf, *der*; tejszekrény.
 Milchschwein, *l.* Spanferkel.
 Milchschwester, *die*; *emőne*; *emőüg.*
 Milchseife, *die*; tejszürő.
 Milchseife, *die*; tejes éték.
 Milchstein, *der*; tejkő.
 Milchstraße, *die*; tejtút.
 Milchsuppe, *die*; tejsleves.
 Milchtopf, *der*; tejesfazék, tejeskőcsoög.
 Milchtruch, *das*; tejesruha.
 Milchwarin, *mn.* tejsmeleg.
 Milchweiss, *mu.* tejsfejer.
 Milchzahn, *der*; asacsfog, szopófog.
 Milchzucker, *der*; tejesukor.
 Milde, *mn.* puha, gyöngöge, lágy; enyhe; kegyes, jó; nyájias, szelid, kellemes; csöndes, kedvező; adakozó, jótékony; — *Stiftungen*, kegyes alapítványok. — *ih.* enyhén; kegyesen, szeliden, nyájasan.
 Milde, Mildigkeit, *die*; puhaság, lágyaság; kegyesség, jóság; jótékonyaság; nyájasság; csöndesség.
 Mildern, *cs.* lágyit, puhít, gyöngít; enyhít.
 Mildernng, *die*; lágyítás, puhítás, gyöngítés; enyhítés; enyhülés; kgyulás, gyöngülés, puhulás.
 Mildherzig, *mu.* jószívű, kegyes-zívű; nyájias, szelid; adakozó.
 Mildheit, *mn.* bökerű, korpyteli.
 Mildthätig, *mu.* kegyes; jótékony, adakozó.
 Mildthätigkeit, *die*; kegyesség, jótékonyaság, adakozóság.

- Mitkristó, mn. katonai, vitézi, hadi.
 Mitij, die; sereg, polgárkatonák, polgárkatonaság.
 Mitlion, die; millió.
 Mitlj, die; lép.
 Mitjader, die; lépőr.
 Mitjorjemen, die; lépőszőr.
 Mitjbruch, der; lépőszőr.
 Mitjkrankheit, Mitjkrucht, die; rászt, lépővész; komorkórság.
 Mitjkrant, das; hordalag; kacskaringós hordalag; veselke.
 Mitjkräftig, mn. rásztos, lépővészos.
 Mitjker, mn. kisebb; kevesebb.
 Mitjkerjährig, mn. kiskorú.
 Mitjkerjährigkeit, die; kiskorúság, kiskor.
 Mitjkeren, cs. kisebbít, kevesbit, fogyaszt; gyöngít, enyhít. —, vh. kisebbbül; kevesbül; kevesedik; fogy; gyöngül, enyhül.
 Mitjkerung, die; kevesbités; kisebbítés; gyöngítés, enyhítés; kisebbülés, enyhülés.
 Mitjkeste, mn. legkisebb, legkevesb; legifjabb; nicht in mindesten, legkevesbbló sem, épen nem, semmiképen.
 Mitjkesten, ih. legkevesbbló; legalább.
 Mine, Mineukammer, die; tűzakna, (hadtudományban).
 Mineral, das; ásvány.
 Mineralisch, mn. ásványos, érczes.
 Mineralog, der; ásványtudós.
 Mineralogie, die; ásványtudomány.
- Mineralogisch, mn. ásványtudományos, ásványtudományi.
 Mineralreich, das; ásványország.
 Miniatur, die; kisfestés.
 Miniaturmaler, der; kisfestő.
 Miniuten, cs. tűzaknát és v. kőszit.
 Minner, der; tűzaknász.
 Minister, der; minister, kormánytanácsnok.
 Ministerium, das; ministerium, kormánytanács.
 Minne, die; szercelem.
 Minnesänger, der; szercelemdallos.
 Minnte, die; percz, perczenet.
 Minutenrad, das; perczkerék.
 Minutenuhr, die; perczóra.
 Minutenselger, der; perczmatató.
 Mitabellé, die; kerok szilva, dobzó.
 Mitachtbar, mn. elegyithető, keverhető.
 Mitachtbarkeit, die; elegyíthetőség, keverhetőség.
 Mitachen, cs. kever, elegyít, vegyít; unter einander —, összezavar, összekever; sich in etwas —, valamibe avatkozni.
 Mitachmosch, der; keverék, zagyvalék, gyülevész, elegy-belegy.
 Mitachtung, die; keverés, elegyítés.
 Miserere, das, l. Darmgicht.
 Mispel, die; naszpolya.
 Mispelbaum, der; naszpolyafa.
 Mispelfarn, der; naszpolyamag.
 Miffen, k. cs. nélküles.
- Missethat, die; gonosztót, véték, bűn.
 Missethäter, der; gonosztóvó.
 Missethen, l. Berathen.
 Missethagen, k. rosszul esik, nem tetzük.
 Missethen, cs. rh. kevesit igór.
 Missethigen, cs. rosszal, helyben nem hágy.
 Missethigen, mn. rosszaló.
 Missethiger, der; rosszaló.
 Missethigung, die; rosszalás.
 Missethig, der; visszadőlés.
 Missethigen, visszaél (-val -vol).
 Missethit, der; rossz hír v. név v. hitel, hitelvesztés; in — bringen, rossz hírbe v. névbe v. hitelbe ejtöni valakit, valaki' hitelét elvönni.
 Missethen, cs. balra v. fölré magyaráz, balra v. fölré éri.
 Missethung, die; balmagyaráz, félrcmagyaráz, balértés, félrcértés.
 Missetfall, der; balcsot; időtlen szülés.
 Missetfallen, k. rh. nem tetzük.
 Missetig, mn. kedvetlen, nem-tetző, tetszötlen.
 Missetig, k. rh. időtlen szül.
 Missetig, das; csakélyigörös.
 Missetig, die; csodaszülött.
 Missetig, das; balzarenuse, balsora, mostoha sora v. szerencse.
 Missetig, das; éktelenség, szörny.
 Missetig, die; éktelenség. éktelen alak.
 Missetig, das; hibás növény.

Wißgülden, k. rosszul üt ki, balul sült el.

Wißgünnen, cs. irigység, sajnál (-tól, -től valamit).

Wißgriffen, k. rh. rosszul fog, hibásan kap, hamisan fog v. markol.

Wißgriff, der; rossz v. hamis fogás, hibás kapás v. markolás.

Wißguth, die; irigység, irigylés, neheztelés (más' szerencséjén).

Wißguthig, mn. és ih. irigy, neheztelő; irigykedve, neheztelve.

Wißhändig, Wißhändig, mn. ellenkező, nem egyező; rosszul hangzó, kedvetlen hangú.

Wißhändig, die; ellenkezés, nem egyezés, egyenletlenség.

Wißhandeln, cs. méltatlannál v. rosszul bánik (-val, -vel), méltatlankodik (valakin). —, k. vétkezik, rosszul cselekszik.

Wißhandlung, die; méltatlankodás; méltatlanság; rossz cselekedet.

Wißheit, die; egyenletlen házasság, balhízaság.

Wißheit, das; mostoha év, rossz esztendő.

Wißhennen, k. nem bizik, cs. rh. félre v. meg nem ismer.

Wißklang, der; rossz hangzat, hangzavar.

Wißlaunisch, mn. és ih. rosszkedvű, kedvetlen, kedvetlenül.

Wißlaut, der; egyenletlen szóhang, rossz v. hibás hang.

Wißlaut, mn. rosszhangú, hibáshangú, rosszul v. hibásan hangzó.

Wißleiten, cs. félre vezet.

elcsúbit, rosszul tanít, hamisan oktat.

Wißlich, mu. kétes, kétséges, bizonytalan; veszedélyes, káros, bajos.

Wißlichheit, die; kétség, bizonytalanság; károosság, bajosság; kár, baj, veszedély.

Wißlingen, k. rh. rosszul sült el, balul üt ki.

Wißlingung, die; halvég, balsiker, rossz kiütés, rossz kimenetel.

Wißmuth, der; kedvetlenség, rosszkedv, komorság.

Wißmüthig, mn. kedvetlen, rosszkedvű, komor.

Wißrathen, cs. rh. nem tanácsol, nem javasol, nem javal, ellenz. —, k. rh. rosszul terem, rosszul fizet, nem diszlik; nem sült el, rosszul üt ki.

Wißrathung, die; ellenzés.

Wißrechnen, k. rosszul v. hibásan számol.

Wißrechnung, die; rosszul v. hibás számolás.

Wißstand, der; rossz állapot, balállapot.

Wißten, der; rossz hang, kedvetlen hang.

Wißtönen, k. rosszul v. hibásan hangzik.

Wißtrauen, k. nem bizik, valakiben bizalmatlankodik, nem biz, gyanakszik, kóteskedik.

Wißtrauen, das; bizalmatlankodás, gyanakodás, nem bizás, kóteskedés.

Wißtrauisch, mn. gyanakodó, bizalmatlan, kóteskedő.

Wißtritt, l. Fehltritt.

Wißvergessen, das; kedvetlenség; elégültség.

Wißvergessen, mn. kedvet-

len; elégülten, nem elégedett.

Wißverhältniß, das; aránytalanság, rossz arány.

Wißverstand, der, Wißverstandnis, das; balértelem; félreértés, tévedés; egyenletlenség, vizsgálkodás.

Wißversehen, cs. rh. balul v. félre ért.

Wißwaß, der; terméketlenség, sovány v. rossz termés.

Wiß, der; ganaj, ganój; szemet, gaz; undokság; szar; trágya; das ist nicht auf seinem — getraden, ez nem az ő kertjében nőtt; nem ő gondolta ki.

Wißbahe, = frage, die; ganajtargonca, ganajtagliga, ganajhordó szekér, kosár.

Wißbest, das; meleggy.

Wißfel, der; gyimbor, fagyöngy.

Wißfelleffel, die; gyöngyevő huros.

Wißfen, k. ganajlik, szarik, csúnyit; ködellik. —, cs. ganajt lány, tisztít; trágysz, tőzegel.

Wißfint, der; pirók, süvöltő; piszkóc.

Wißgabef, die; ganajvilla.

Wißgange, die; ganajlé.

Wißgrube, die; ganajverem; szemetgödör.

Wißhaken, der; ganajgomó.

Wißhaufen, der; ganajdomb, ganajkupacz; szemetdomb.

Wißhof, der; ganajudvar.

Wißig, mn. ganajos; szemetes.

Wißkäfer, der; trágjabogár.

Wißkade, Wißpfille, die; ganajposolya.

Mitwagen, der; ganyvszékér, trágyszekér.

Mit, ej. -val, -vel, -al, -el; -n, -an, -on, en; böl, -ből. —, ih. együtt, egyszer 's mind, másokkal együtt, — etnem reissen, valakivel utazni; — der Post kommen, postán v. postával jöni; — Stegfu gedeft, cseréppel fődött; — im Rathe sitzen, együtt ülni a' tanácsban; — aller Macht, teljes hatalommal, teljes erőből; der Mann — der großen Nase, az a' nagyorrú ember; — Haufen, rakásával; — jemandes Genehmigung, valaki' helybenhagyásával; — einem wetten, valakivel fogadni; — dem Glase, — dem Degen in der Hand, pohárral, karddal kezében; einen — Thränen bitten, valakit könyek közt v. könyezve kérni.

Mitälteste, der; öregbika (valamely társaságnak).

Mitaußige, die; együttjelentés.

Mitarbeiten, cs. együtt dolgozik.

Mitarbeiter, der; munkatárs, dologtárs, együtt-dolgozó.

Mitbegriffen, ih. hozzá v. oda értve v. véve, bozárólag.

Mitbeflagte, der; vádlotttárs.

Mitbelehnen, cs. közhübérül ad.

Mitbelehnschaft, die; közhübér.

Mitbelehnte, der; hübértdrs, közhübéres.

Mitbelehnung, die; közhübérül-adás.

Mitbescheffe, der; közadományos.

Mitbesitz, der; közbirtok.

Mitbesitzer, der; közbirtokos, birtoktárs.

Mitbeten, k. együtt imádkozik.

Mitbevoßmächtigte, der; meghatalmazott társ.

Mitbewerber, l. Mitwerber.

Mitbeziehung, cs. együtt fizet.

Mitbringen, cs. rh. magával hoz, elhoz; magával visz, elvisz.

Mitbruder, der; embertárs, selebarát, rokonfél, bajtárs; tisztárs.

Mitbrüder, l. Nebenbrüder.

Mitbürge, der; túsztárs, kezesztárs.

Mitbürger, der; polgártárs, honatárs, hazastárs.

Mitbrüder, der; kereszténytárs, keresztényfél.

Mitbrüder, das; együttlé, együttlétozés.

Mitbrüder, der; sajátostárs, tulajdonostárs.

Miteinander, ih. együtt, egymással.

Mitempfinden, cs. rh. együttérez.

Mitempfindung, die; együttézés, rokonézés.

Miterbe, der; örökostárs.

Mitessen, cs. és k. rh. együtt v. vele eszik.

Mitesser, der; éttárs; börtarka.

Mitfahren, k. rh. együtt megy, utaz (kocsin, hajón, st.).

Mitfassen, k. együtt bűjtől, együtt koplal.

Mitfeuern, cs. együtt ünnepel, együtt ül.

Mitführen, cs. elvisz, vele visz (gyalog, kocsin, st.).

Mitgabe, Mitgift, die; nászajándék.

Mitgast, der; vendégtárs.

Mitgeben, cs. rh. vele ad; vele együtt ad.

Mitgefänger, der; fogolytárs, rabtárs.

Mitgefühl, das; együttézés, rokonézés.

Mitgehen, k. rh. együtt v. vele megy.

Mitgehülfe, der; segéd, segédttárs.

Mitgenießen, k. rh. együtt éldel.

Mitgenöss, der; társ, társfél, bajtárs, czimbora, raló.

Mitgenossenschaft, die; társaság.

Mitgefella, der; társ; legénytárs.

Mitgift, l. Mitgabe.

Mitglied, das; tag, tagtárs.

Mithalten, cs. és k. rh. együtt v. vele tart.

Mithelfen, k. rh. együttsegül.

Mithelfer, l. Mitgehülfe.

Mitherr, Mitbesitzer, der; úrtárs.

Mitherrschaft, die; együtt uralkodás.

Mitherrscher, l. Mitregent.

Mithin, ih. következőleg, tehát, és így.

Mithülfe, die; segély, segedelem.

Mithaber, der; közbirtokos, birtoktárs; zárttárs, foglalttárs.

Mitkauf, der; együttvétel; közösvétel.

Mitkäufer, der; együttvevő, vevőtárs, közösvető.

Mitkloppen, k. együttpanepel.

- szol, panaszkodik; együtt-vádol, együttkeres.
- Mittfänger, der; vádolótárs, panasztárs, keresőtárs.
- Mittfang, der; őszhang.
- Mittfingen, das; együtt-hangzás.
- Mittkommen, k. rh. együtt v. vele jö.
- Mittmachen, k. rh. együtt v. vele nevet.
- Mittlassen, k. rh. elbocsát v. elereszt vele.
- Mittlaufen, k. rh. együtt fut v. szalad, vele fut v. szalad.
- Mittlaut, Mittlauter, der; mássalhangzó.
- Mittleid, Mitleiden, das; szánakozás, könyör, könyörület; — mit einem v. etwad haben, valakin v. valamin szánakozni, könyörülni; zum — bewegen, szánakozásra bírni, könyörülésre indítani; sich zum — bewegen, felfutni, megindulni, megkönyörülni valakin v. valamin, megszánni valakit, valamit.
- Mitleiden, k. rh. együtt szonved vele. —, cs. rh. szán valakit, szánakozik valakin.
- Mitleidenheit, die; együtt szenvedés; együttérés; szánakozás, könyörület.
- Mitleidenwillig, mn. szánatra-méltó.
- Mittleider, der; együtt szenvedő; szánakozó, könyörülő; besser Mitleider als —, jobb az irigy, mint a szánó.
- Mittleilig, mn. és ih. szánakozó, könyörű, könyörületes; szánakozva, könyörületesen.
- Mittliebseit, die; szánakozás, könyörületesség.
- Mittlernen, cs. és k. vele v. együtt tanul.
- Mitmachen, cs. és k. részeseül, részt vesz; vele tart, segít.
- Mitmeister, der; mestertárs.
- Mitmensch, der; embertárs, felebarát.
- Mitnehmen, Mitnehmen, der; hórlótárs.
- Mitnehmen, cs. rh. elvisz magával v. vele; elgyöngit, megvisel; eltűr, elvisel.
- Mit nichten, ih. épon nem. teljességgel nem, sehogysem.
- Mitrechnen, cs. hozzá v. bele számol, hozzá tud.
- Mitregent, der; kormánytárs, uralkodótárs, országlótárs.
- Mitregentschaft, Mitregierung, die; együtt-uralkodás; közkormány.
- Mitreifen, k. együtt v. vele útaz.
- Mitreiten, k. rh. együtt v. vele lovagol.
- Mitriden, cs. elküld, vele elküld.
- Mitrschuldig, mn. együtt-hűös, együtt-vétkes.
- Mitrschuldige, der és die; büntetés.
- Mitrschuldner, der; adóstárs.
- Mitrschüler, der; tanuló, iskolatárs.
- Mitringen, cs. és k. rh. együtt v. vele énekel.
- Mitrspielen, cs.; együtt v. vele játszik rosszul bábuk (val-val); együvő tart, szit, (hoz-hoz).
- Mitrspieler, der; játéktárs, játszótárs.
- Mitstimmen, l. Einstimmen, Zusammenstimmen.
- Mitstreiter, der; vívótárs, harcztárs.
- Mitttag, der; dél; délszak.
- Mitttagig, Mittagstisch, mn. déli; délszaki.
- Mitttag, ih. délben.
- Mitttagessen, = brod, das, = mahlzeit, die, = tisch, der; ebéd.
- Mitttaggegen, die; dél, délszak.
- Mitttagshilfe, die; déli melegég, hősség.
- Mitttagshöhe, die; déli magasság.
- Mitttagsfreie, — kirfel, der; délkör.
- Mitttagslaud, l. Südlaud.
- Mitttagslinie, die; délvonal.
- Mitttagsmesse, die; déli mise.
- Mitttagspol, der; délsark, délgönczöl.
- Mitttagspredigt, die; déli predikáció.
- Mitttagquartier, das; déli szállás, delelőhely.
- Mitttagruhe, die; déli nyugvás v. nyugalom, déli álom; deelés; — halten, delelni, délre pibenni.
- Mitttagseite, die; délszaki oldal, déli rész.
- Mitttagseune, die; déli nap, délsény.
- Mitttagstunde, = zeit, die; déli óra, dél.
- Mitttagstisch, die; délnapóra.
- Mitttagswind, der; alaszél, délszaki szél.
- Mitttagstisch, die; ebéd-költés.
- Mitttagwärt, ih. délfelé, délnok, délre, délszakra.
- Mitte, die; közép, in der —, középben, középben; in die — nehmen, közbe, középbe venni v. fogni;

- in der — nehmen, középben, közepen fogni venni; einer aus unserer —, egy közülünk.
- Mittel, das; közép; mód, eszköz; szer; czéh; fű in das — fűlagen, in das — treten, magát közbe vetni.
- Mittel, t. tchetség, őrtek, birtok, vagyon, jószág.
- Mittel, mn. középső, közép.
- Mittelfalter, das; középidő; középkor.
- Mittelfahrt, die; középfaj.
- Mittelbar, mn. és ih. közvetett; közvetve, közvetőleg.
- Mittelbarkeit, die; közvettség.
- Mittelbegriff, der; középfogalom.
- Mittelfahrt, die; középszín.
- Mittelfeld, das; középhártya.
- Mittelfinger, der; középuj.
- Mittelfuß, der; lábközép.
- Mittelfalopp, der; félvágatás.
- Mittelfgattung, die; középfaj.
- Mittelfieβ, das; középtag.
- Mittelfhand, die; közközep.
- Mittelführung, der; középnagy hering, középhoring.
- Mittelfhof, das; középudő; középfű.
- Mittelfjagd, die; közép vadászat.
- Mittelfündisch, mn. középföldi; földközi.
- Mittelfuß, das; középlyuk.
- Mittelfmann, der; közép- rendű; közbenjáró.
- Mittelfmaß, das; közép, közép-mérték; közép-szer.
- Mittelfmäßig, mn. és ih. közép-szerű, meglohető; közép-szerűen, közép-szerűleg, meglohetősen.
- Mittelfmögigkeit, die; közép-szerűség, közép-szer.
- Mittelfuß, der; főárboz, középfűboz.
- Mittelfmauer, Mittelfwand, die; közfal.
- Mittelfeiler, der; közép-oszlop.
- Mittelfpunkt, der; közép-pont.
- Mittelfuß, das; közép-ső.
- Mittelfuß, der; közép-tétel.
- Mittelfußlag, der; közép-sajta, közép-nem; közép-termet, közép-nagyság.
- Mittelfmann, der, Mittelfmannsperson, die; közbenjáró; hajhász.
- Mittelfohle, die; közép-talp.
- Mittelfuß, ej. -val, -vel, -nál, -nél fogva, által.
- Mittelfte, mn. középső.
- Mittelffüßel, der; közép-kölyű; középpénzverő; közép-bélyeg.
- Mittelfhand, der; közép-rend; közép-szer.
- Mittelfleg, der; középút.
- Mittelfleße, die; közép-hely.
- Mittelflimme, die; közép-hang.
- Mittelfstraße, die; középút; die — halten, közép-úton járni, közép-úttal tartani.
- Mittelfried, der; kötjel.
- Mittelfuß, das; közép-rész, közép-darab.
- Mittelftinte, l. Mittelfarbe.
- Mittelfton, der; középhang.
- Mittelftreffen, das; közép-sereg, közép-sor.
- Mittelfuß, das; közép-posztó, közép-szerű posztó; közép-kendő, közép-szorú kendő.
- Mittelfweg, der; középút.
- Mittelfwort, l. Weßfelfwort.
- Mittelfahrt, der; közép-fog.
- Mittelfzug, der; közép-szővet; közép-szerű holmi.
- Mitten, ih. — in, auf, unter, durch, innen, közepben, középben, középelt, közben; — von einander jüneiden, elvágni közepben; — entgegen, kötté.
- Mittelnacht, die; éjszél; éjszak.
- Mittelnächtig, Mittelnächtlich, mn. éjszéli; éjszaki.
- Mittelnachtswind, l. Nordwind.
- Mittelnachtswärter, ih. éjszakkellé, éjszakkak, éjszakra.
- Mittelfeibar, mn. közölhető.
- Mittelfeilen, es. közöl.
- Mittelfeilen, mn. közölő.
- Mittelfeilung, die; közlés.
- Mittelfer, der; közbenjáró.
- Mittelfere, mn. középső.
- Mittelferweile, Mittelferzeit, ih. és k-sz. azonban, azalatt.
- Mittelfragen, es. rh. együtt viz, együtt hord.
- Mittelfinken, es. együtt v. vele iszik.
- Mittelfische, die; szerda.
- Mittelfinter, ih. közbe-közbe, léhe-korba; imitt amott, elvötte.
- Mittelfische, die; társ-ok.
- Mittelfischer, der; bűn-társ.
- Mittelfischvorne, der; özszecküdt társ.
- Mittelfornund, der; gyám-társ, gyámalyatárs.
- Mittelforner, k. együtt vándorol, megy, útsz.
- Mittelforner, k. együtt v. volo ár.
- Mittelforner, k. rh. együtt

keres, kór, (bivaltat, szolgálatot); együtt kéret (nöül).
 Mitwerber, ber; vágýtárs; kérőárs.
 Mitwerbung, die; együtt keresés v. kérés.
 Mitwirken, cs. együtt munkál, együtt hat (-val, -vel); elősegít, elősegél.
 Mitwirkung, die; együtt munkálás v. hatás; elősegítés.
 Mitwissen, das; tudás, tudat; ohne mein —, tudtom v. hírem-tudtom nélkül.
 Mitzählen, cs. hozzá számlál, együtt számlál.
 Mitziehen, cs. rh. együtt v. vele húz. —, k. rh. elköltözik, elmegy, elvándorol (vele v. együtt).
 Mirtur, die; vegyítok, vegyület, keverék.
 Mobilfarnachlaß, ber; ingó hagyomány v. maradvány.
 Mobilfarnußgen, das; ingó vagyron v. jószág.
 Mobilien, t. butor, háznemű.
 Mobe, die; divat; es ist —, divathan van, divatozik; es ist nicht mehr —, már nincsen divathan; die — mitmachen, a' divatot követni; es was in — bringen, valamit felkapni, divatba kapni hozni v. venni.
 Mobeartifel, ber; divatcikkek.
 Mobeausdruck, ber; divatszó.
 Mobeband, das; divatszalg.
 Mobebild, das; divatkép.
 Mobefarbe, die; divat szín.
 Mobegeist, ber; divatexollom.

Mobegehändler, ber; divatáró.
 Mobegeiß, das; divatruha, divatkontós.
 Mobeherren, ber; divatáru.
 Mobeherren, die; divat-kór, divatbetegség.
 Mobe, Mobeß, ber és das; minta, kisdedmás; him, himmuatra; oszlopmenték, (épitőknöl).
 Mobeherren, ber; divatbún.
 Mobeherren, l. Formbret.
 Mobeherren, Mobeherren, ber; mintász.
 Mobeherren, l. Mobeß.
 Mobeherren, ber; mintakészítő.
 Mobeherren, die; mintagyűjtemény.
 Mobeherren, ber; mintasmetsző.
 Mobeherren, das; himmintá.
 Mobeherren, cs. mintáz, szerintoz; képez, alakít; himez esifráz, kivarr; virágosra v. habosra sző.
 Mobeherren, das; mintázás; esifrázás.
 Mobeherren, ber; divatholond.
 Mobeherren, ber; iszap, posvány, sár; hamvadék.
 Mobeherren, mn. iszapos, posványos, sáros; sárszagú; mállott, hamvadt.
 Mobeherren, k. elmállik, elporlik, hamvad, elsenyved.
 Mobeherren, mn. mostani; divatzerinti.
 Mobeherren, die; divatvágy.
 Mobeherren, mn. és ih. divatos; divatosan.
 Mobeherren, k. rh. -hat, -het; akar, tolszik, szeret; ich mag nicht, nem kell nekem, nom akarom; ich möchte gern wissen,

szeretném tudni; lieber —, inkább akarni; es mag sein, meglehet; er mag immer schlafen, ám eludjék mindig, ha mindig alszik is; er mag davon fagen, vad er will, hadd mondjon felőle, a' mit akar, ám akármit mondjon felőle.
 Mobeherren, mn. lehető, lehetséges; etwas — machen, valamit véghez vinni; alles Mögliche anstreben, sein Möglichest thun, minden erejét reáfordítani, minden erőből rajta lenni.
 Mobeherren, die; lehetőség, lehetőség; nach mein —, a' mint tölem telhetik; es ist keine —, lehetetlen, nincs mód benne.
 Mobeherren, ber; mák.
 Mobeherren, die; mákvirág.
 Mobeherren, das; Mobeherrenkopf, ber; mákfej, mákbuga.
 Mobeherren, ber; mákos lepény.
 Mobeherren, das; mákolaj.
 Mobeherren, ber; máknedv, mákony.
 Mobeherren, ber; mákszem, mákmag.
 Mobeherren, ber; mór (selyemszövet).
 Mobeherren, ber; szerencsén, mór.
 Mobeherren, das, l. Moor.
 Mobeherren, das; mór szalg.
 Mobeherren, Mobeherren, die; mórrok, mórkrópa, sárgarópa.
 Mobeherrenkopf, ber; feketefejű, (állat).
 Mobeherren, das; hajás adz.

Mohrenkinnel, der; nagy ammi.	Monatshyr, die; havi v. hónapos óra.	Mondbaugig, Mondbstüb, mn. holdasszemü, holdvak.
Mohrenland, das; Szerencseország.	Mönch, der; barát, szerzetes, monak; barátzinke; barátbillagény, barátka; hajnok-libucz; paripa, heréltő; csigalépcső' oszlopa.	Mondbefreibung, die; holdleírás.
Mohrentanz, der; szerencsen táncz.	Möncherei, die; barátkodás, barátság.	Mondbenit, mn. holdvilágos, holdfényes, holdvilágította.
Mohrinn, die; szerencsenő. mórno.	Möncherei, die; barátkodás, barátság.	Mondenjahr, das; holdév, holdesztendő.
Mohrfisch, mu. és ih. szercesen, mór; szercesenül, mórul.	Mönchfisch, mu. baráti, barátos, monakos, szerzetesi.	Mondenmonat, der; holdhónap.
Mohrmeise, die; hosszúfarku czinege.	Mönchfippe, die; barátcsuklya, barátkámza.	Mondbinnetnig, der; holdfogyatkozás, holdhomály.
Mösch, der; tűzgyík, szalamandra.	Mönchsmuettel, der; kámsziszom, csuklyaizom.	Mondbirten, t. holdfoltok.
Moldau, die; Moldávia, (tartomány).	Mönchsfloster, das; barátklastrum.	Mondbirte, die; holdkép.
Molte, die; savó; zsendico.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraut, das, Monbraute, die; lapicz; holdrutaozmund.
Molfencut, die; savóorvoslat.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraut, der; holdforgás.
Molfendieb, der; pillangó.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraut, die; tejmészke.
Molfig, mn. savós.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, die; holdtányér, hold' korongja.
Monade, die; parány.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, der; holdvilág, holdfény.
Monadenlehr, die; paránytanítvány, monadologia.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, der; holdvilág, holdfény.
Monarch, der; egyedül-uralkodó, monareha.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, t. holdalakok, holdváltozás.
Monarchie, die; egyedül-uralkodás, monarchia; ország, birodalom, fejedelemseg.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, die; holdkór, holdasság.
Monarchisch, mn. monarchiai, egyedül-uralkodási.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, mn. holdkóros, holdas.
Monat, der; hó, hónap.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, die; holdóra.
Monatlich, mn. és ih. havi, hónapi, hónapos; havonként, hónapoként.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, das; holdnegyed.
Monatslauf, der; hószám, hónapaszám.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, die, l. Mondbraute.
Monatslauf, die; egy hónap, egyhónapi idő.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, der; holdidőkör, (19 év).
Monatsgeld, das; hónapuz.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, das; méhüszög, méhtetem; üszögmagzat.
Monatsrose, die; hónapos rózsza.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, der; magánbeszéd.
Monatschrift, die; havi v. hónapos írat.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, das; monopól, magánkereskedés.
Monatsstag, der; hó' napja.	Mönchfötte, die; barátköntös, szerzetesruha.	Mondbraute, die; szentsőgtartó.

- Mönsterrau; himmel, tiz; szent-
 scg-mennyezet.
 Mönsterrau, das; szárny, szárnyeteg.
 Montag, der; hétfő; blauer —, nyughétfő.
 Montiren, es. ruház, fel-
 ruház.
 Montur, die; katonai ru-
 házat.
 Moor, das; láp, posvány, mocsár, ingovány, söp-
 pedék.
 Moortrube, die; söppedék-
 föld, lápföld.
 Moorgrub, der; lápfenek, lápföld.
 Moortig, mn. lápos, posvá-
 nyos, mocsáros, ingová-
 nyos, söppedékes.
 Moortrube, l. Mörte.
 Moos, das; moh.
 Moosfist, mn. mohnemű.
 Moosig, mn. mohos.
 Moosrose, die; horzas rózsá.
 Mops, der, Mörtschen, das;
 mopsz, (ehfaj).
 Mopsgeficht, das; mopsarcz.
 Mopsnase, die; mopsorr, sítos orr.
 Moral, die; erkölcestudo-
 mány, morál.
 Moralfisch, mn. erkölcsi;
 erkölcestudományi.
 Moralfiren, es. erkölcsre
 tanítgat, leczkéz, mora-
 lizál.
 Moralfist, der; erkölcestanító.
 Moralfist, die; erkölcsiiség.
 Moralfist, der; mocsár, pos-
 vány; sár.
 Moralfistig, mn. mocsáros,
 posványos; sáros.
 Morchel, die; kucsmaszö-
 mörcsög, kucsmagomba.
 Morch, der; gyilkosság, öld.
 Morchzeit, das; vérszekercke.
 Morchbrenner, der; gyujto-
 gató.
 Morben, k. gyilkol. —, cs.
 öl, öldököl, kaszabol,
 konczol.
 Mörder, der; gyilkos.
 Mördergrube, die; zsvány-
 barlang.
 Mörderfisch, mn. és ih. gyil-
 kos, vérengző; gyilko-
 san, gyilkosul.
 Mörderfisch, mn. szárnyú,
 iszonyú, nagy; halálos. —,
 ih. szárnyen, iszonyún,
 nagyon, igen; halálosan;
 — fönyen, szárnyen ki-
 álltozni, kiabálni.
 Mordgeschichte, die; gyilkos-
 történet.
 Mordgeschrei, das; gyilkost-
 kiáltás; szárnyú kiálto-
 zás, iszonyú kiabálás;
 ein — erheben, gyilkost
 kiáltani; tele torokból v.
 torka' szakadtából kiál-
 tozni.
 Mordgewehr, das; gyilkos
 v. öldöklő fegyver.
 Mordig, isz. l. Betz.
 Mordteller, der, Mordgenbe,
 die; histryabolt.
 Mordlust, die; vérszomj.
 Mordmesser, das; öld kés.
 Mordschwert, das; vérpallos.
 Mordthat, die; gyilkosság,
 gyilkos tett.
 Mordweg, der; pogány út,
 fölötte hajos v. rossz út.
 Morgen, der; reggel, reg;
 kelet, napkelet; hold,
 lánczalj; es tört —, reg-
 gellik, reggelledik.
 Morgen, ih. holnap; — fröh,
 holnap reggel; — abend,
 holnap este.
 Morgenandacht, die; reggeli
 ájtatosság.
 Morgenbesuch, der; reggeli
 látogatás.
 Morgenbrod, l. Fröhstüd.
 Morgend, mn. holnapi.
 Morgenbämmerung, die; reg-
 geli szürkület, hajnalha-
 szads, pitymallás.
 Morgenblüh, mn. reggeli.
 Morgengabe, die; reggeli
 ajándék. (új házassoknál).
 Morgengebät, Morgenfegen,
 das; reggeli imádság, reg-
 geli áldás.
 Morgenloste, die; hajnali
 v. reggeli harang.
 Morgenland, das; napkeleti
 tartomány; Levante.
 Morgenländer, t. keletiek,
 napkeletiek.
 Morgenländerfisch, mn. keleti,
 napkeleti.
 Morgenlied, das; reggeli
 ének v. dal.
 Morgenluft, die; reggeli le-
 vegő v. lég; reggeli szellő.
 Morgenregen, der; reggeli
 eső.
 Morgenst, ih. reggel.
 Morgenroth, das, Morgen-
 rüthe, die; hajnal.
 Morgenstüf, der; reggeli
 álmó v. alvás.
 Morgenstett, die; keleti rész
 v. oldal.
 Morgenstunde, die; reggeli
 v. kelő nap.
 Morgenstunde, die; reggeli
 gyűlés v. gyűlekezés s
 czéhgyűlés.
 Morgenstündchen, das; ko-
 rányzene.
 Morgenstern, der; hajnal-
 csillag, hajnali csillag.
 Morgenstündchen, der; reg-
 geli csillagállás.
 Morgenstunde, die; reggeli
 óra, reggeli idő; — hat
 Oed im Munde, ki reg-
 gel kel. haszonra kel;
 a' ki jó reggel kel, ara-
 nyat lel.
 Morgenstau, der; reggeli
 harmat.

- Morgentraum, der; reggeli álom.
- Morgenubr, die; keleti napóra.
- Morgenwärts, ih. keletre, keletnek, kelet felé, napkeletre, napkeletnek, napkelet felé.
- Morgenwind, der; keleti szél; reggeli szél.
- Morgenzeit, die; reggeli idő.
- Mortz, der; Móricz, (sinóv).
- Morwell, der; bíbicz, libucz.
- Morsch, mn. reves, redves; purlás. —, ih. revesen, purlásan; — entwey breschen, egészen v. épen kettő törvé.
- Morsel, Merser, der; mozsár; mozsárgyú.
- Morserkulle, die; mozsárútó, mozsártörő.
- Morsel, der; vakolat; mozsárgyú, bombahányó.
- Morselkeule, die; vakoló, vakolókánál.
- Morselstübel, der, Morselstrage, die; vakolathordó.
- Morselshaufel, die; vakolatkeverő, vakolatvonó.
- Morselshlöger, der; vakolatkeverő, vakolatsínáló.
- Moskau, das; Moszkva, (város).
- Mosche, die, l. Muz, Kaibe.
- Moshee, die; mecsot.
- Moshsch, der, l. Bisant.
- Mosel, der; Mózol, (solyam).
- Mosel, der; Mózes, (sinóv).
- Mosst, der; must.
- Mosten, Mosteln, cs. mustol, mustot csinál; csomoszol. —, k. mustallik, mustizű.
- Mostrich, der, l. Senf.
- Motion, die; indítvány; mozgás, járás-kelés; sühzine — machen, egyet járni v. sétálni, jární v. sétálni (mozgás' kedvéért).
- Motte, die; moly; kullancs, atka.
- Mottenfraß, der; molyét; molyetto ruha.
- Mottenfressig, mn. molyetto.
- Mottenfraut, das; molyfű; mocsári rozsdabura; molyűző sarkkóró.
- Motto, das, l. Wahlspruch.
- Mühseln, l. Müffen, Müffen.
- Muß, Müß, der; kukk; pissz; einen — thun, egyet kukkanni, pisszenni, nyikkanni, mocezzani.
- Müße, die; mekrancz, durcza, akaratosság; hiba; álnokság; gonoszság; erhat Müßen, bogara van; das Ding hat Müßen, bajjal jár e' dolog.
- Müße, die; szűnyog; tipoly.
- Müßen, k. kukkan; moceczan; nyikkan; pisszen.
- Müßenstor, der; szűnyogfátyol.
- Müßenstüße, t. serkebetük, serkoitás.
- Müßengarn, Müßenwedel, l. Fliegengarn, Fliegenwedel.
- Müßenkraut, l. Flöhkraut.
- Müßer, der, Müßsch, mn. durczás, makranczos; képmutató, alamuszi, alattomos.
- Müßen, l. Müßen.
- Müße, mn. fáradt, lankadt, rá v. hele unt; des Lebens —, életunt.
- Müßigkeit, die; fáradság; lankadság.
- Muß, der; karmantyú; penész, dol; höf, (egyedobugátás), kaholás.
- Müßigen, das; karmantyúka.
- Müffel, der, Müffelgeschicht, das; csüggőszájú állat, (kivált kutya).
- Müffeln, k. morog, dörög; maminog.
- Müffen, k. l. Wellen, Maufen.
- Müffen, Müffen k. doblik, dohollik.
- Müffig, mn. makranczos, durczás, mogorva.
- Müffig, Müffend, mn. dolhos; penészes.
- Mühe, die; fáradság; fáradozás, ügyekezet, munka; sich — machen, geben, magát fárastlani, fáradozni valamiben.
- Mühen, l. Mühen.
- Mühen, cs. fárast, sirt.
- Mühsel, der; malomács.
- Mühseltich, der; malomkékáva.
- Mühselstüße, Mühselnappe, der; molnárlegény; molnárinas.
- Mühle, die; malom; das ist Wasser auf seine —, ez víz a' malmára, ez kellett neki.
- Mühlenbau, der; malomépítés.
- Mühlenordnung, die; malomi rendelet.
- Mühlenspiel, das; malmosdi.
- Mühlenswang, der; malomkötelenség; malomjog.
- Mühlengang, der; malom' mozgó műve v. részei.
- Mühlgerinne, l. Gerinne.
- Mühlkasten, Mühlrunnf, Mühlrichter, der; garat.
- Mühlklapper, die; malomzörgés, malomkotyogás.
- Mühlrad, das; malomkerék.
- Mühlstein, der; malomkő.
- Mühlsteinbruch, die; malomkőhány.
- Mühlwasser, das; malomvíz.

- Mühlschloß, das; malomgát, malomrekesz.
- Mühlszeker, das; malom.
- Mühme, die; nagycene; rokon; dajka.
- Mühfam, mn. és ih. fáradságos, nehéz, bajos; fáradságosau, nehezen, bajosan.
- Mühfelig, mn. bajos, fáradságos; nyomorú, nyomorult.
- Mühfeligkeit, die; ügy-baj; nyomorúság.
- Mulatte, der; malát.
- Mulbe, die; kis teknő, meloncze; eine — voll, egy teknővel; es regnet, als ob es mit Mulden güsse, úgy esik, mintha rocskával öntenék.
- Muldengewölbe, das; teknőbolt, teknőzet.
- Mul, der; rózsahal.
- Mulder, der; molaár.
- Mulm, der; purha, pudva, porladók, rev.
- Multipliciren, cs. sokszoroz.
- Multipliciren, das; sokszorozás.
- Multra, Multum, der; molton, (szövet).
- Mumie, die; múmia.
- Mumme, die; áloreza; braunschweig-i ser; herélt (állat).
- Mummel, der; mummus, manó.
- Mummeln, l. Murreln.
- Mummeln, Mumpeln, Mumpfen, k. dörmög; mamog, rágásál.
- Munnen, cs. oltakar, álorcsák, álrudák.
- Mummerey, die; álruha, álorca; álorcsázkodás; álorcsáság.
- München, das; München, (város).
- Mund, der; száj; nyílás; lyuk, torok; ein — voll, egy harapás, falat; egy korty; reinen — halten, titkot tartani; halten Sie nur reinen —, de hallgasson, ne szóljon; wer frugelig ist mit dem Munde, ist farg mit dem Saße, ki könnyen ígér, nehezen ad.
- Mundart, die; beszédmód, szójtés.
- Mundbäcker, der; úri sütő.
- Mundbienen, der, l. Wissen.
- Mundel, der; gyámgyermek, gyámitvány.
- Mundfaule, die, l. Scharboß.
- Mündig, mn. teljeskoru, törvényeskoru.
- Mündigkeit, die; teljeskorúság.
- Mündigprechung, die; gyámmentesítés.
- Mundiren, cs. tisztáz, tisztára leír.
- Mundfleume, l. Maulfleume.
- Mundloch, der; *belszakács*.
- Mundfüße, die; úrkonyha.
- Mundlein, der; vízahólyag-nyv, hidegnyv.
- Mundlich, mn. és ih. szóbeli; élő szóval.
- Mundloch, der; száj, lyuk, szájlyuk.
- Mundmehl, das; császár-liszt.
- Mundpropfen, der; száj-dugass.
- Mundpomade, die; száj-kenőcs.
- Mundschent, der; pohárnok.
- Mundschentamt, das; pohárnokság, pohárnoki hivatal.
- Mundstempel, die; sejtörzsemlye.
- Mundspiegel, der; szájnyitó.
- Mundstüß, das; szopoka, csutora; fuvóka; zabolá; száj; (szájba veendő v. szíjaz része valaminek).
- Mundstüßloch, das; szopóka-, csutora-, fuvóka-lyuk.
- Mundum, das; tisztázat.
- Mündung, die; nyílás, száj, torok, szájlyuk; torkolat.
- Mundwirth, der; élet, eleség, élelem.
- Mundwein, der; úri bor.
- Mundwerk, das; száj, nyelv; er v. sie hat ein gutes —, jó szája v. nyelve van, ért a' beszédhez.
- Munition, die; lőszer.
- Munitionsfasten, Munitionswagen, der; lőszer-szekér.
- Munfeln, k. borong; suttog, susog.
- Münster, das; székes templom v. egyház; monostor.
- Munter, mn. öber, émett, ébrenlevő; sürgő, sürgőncz, virgőncz, eleven, vidor; serény, vig, vidám. —, ih. ébren émetten; sürgőn, virgőnczan, elevenen, vidorúl; serényen, vigan, vidámul.
- Munterkeit, die; ébrenlét, ébrenség; sürgősség, virgőnczság, elevenség, vidorság; serényesség, vidámság.
- Münzamt, das; pénzverő-hivatal.
- Münzbeamte, der; pénzverő-liszt.
- Münzbeschränkung, die; pénz-leírás.
- Münzcabinett, das; pénz-gyűjtemény.

- Münze, die; pénz, vert-péaz; emlékpéaz; folyópéaz; aprópéaz; pénzverőhivatal, pénzverőház; pénzjog, pénzverés' jusa; menta.
- Münze, Münzstatt, Münzstätte, die, Münzhaus, das; pénzműhely, pénzverőház.
- Münzen, es. hányol, pénzt ver; es ist auf Sie gemünzt, önre czéloznak, őut illeti.
- Münzen, das; pénzverés.
- Münzer, die; pénzverő.
- Münzfeist, die; pénzráspoly.
- Münzfuß, der; pénzlab.
- Münzgebäude, Münzgefälle, l. Schlagschab.
- Münzgerichte, l. Gepräge.
- Münzgericht, das; pénz-törvényszék.
- Münzhammer, der; pénz-ütő, pénzkalapács.
- Münzherz, der; pénzjogos.
- Münzkenner, der; pénz-tudós.
- Münzkosten, t. pénzverési költség.
- Münzkrone, die; pénz-hul-ladék.
- Münzkunde, die; pénz-tudomány.
- Münzmeister, der; pénz-mester.
- Münzordnung, die; pénz-rendelet.
- Münzort, der; pénzverő-hely, pénzhely.
- Münzpresse, die; pénzszajtó.
- Münzprobe, die; pénz-próba.
- Münzprobiere, der; pénz-vizsgáló.
- Münzrat, der; pénz-törvényszéki tanácsnok.
- Münzschere, die; pénzszelő.
- Münzschlag, der; pénzve-rés; pénznyomat.
- Münzsorte, die; pénz-nem, pénz faj.
- Münzstadt, die; pénzverő város.
- Münzstempel, der; pénzverővas, pénzbélyeg.
- Münztaub, der; pénzjogos zend.
- Münzwage, die; pénz-mérleg.
- Münzwärdein, der; pénz-vizsgáló.
- Münzwesen, das; pénz-ügy.
- Münzwissenschaft, die, l. Münzkunde.
- Münzzeichen, das; pénz-jegy.
- Mürbe, die; pettyes an-golna.
- Mürbe, mn. lágy, puha; porhanyó purhás, pa-riza; eiten — wachen, valakit megtörni, meg-alázni.
- Mürbigkeit, die; puhásig, lágyasig; purhásasig, por-hanyóság, parázsasig.
- Mürfen, k. kornyókol.
- Mürmeln, es. és k. morog, mormog, mormol; dörmög; susog, sutog; csörög, csörgedez.
- Mürmeln, das; morgás, mormogás, mormolás; dörmögés; susogás, sutogás; csörgés, csörgedezés.
- Mürmelthier, das; mar-mota.
- Mürren, es. és k. morog; dahog.
- Mürren, das; morgás; do-hogás.
- Mürsch, mn. morgó, do-hogó; mogorva, durozás.
- Mürschopf, der; morgó, do-hogó, zsombos.
- Mürsche, die; szőpítőtapasz.
- Müsche, die; kagyló; csiga.
- Müschebank, Müschegrube, die; csigafészék.
- Müschebabinett, das, Müschebammung, die; csigatár; csigagyűjtemény.
- Müschefang, der; csiga-fogás.
- Müschefermig, mn. csiga-dad; kagylódad.
- Müschegold, das; kagyló-arany.
- Müschehaff, der; csiga-mész.
- Müschekrebs, (@ Muschler), der; remoterák.
- Müschelege, die, l. Müscheleisch.
- Müschelechte, die; csigata-nitmány.
- Müschemarmor, der; csiga-márvány.
- Müschemünze, die; csiga-péaz; pénz-porezolán-csiga.
- Müschelei, mn. csigadús.
- Müschelechte, die; kagyló-teknő; csigaház.
- Müscheleite, die; csiga-réteg.
- Müscheleuchte, der; ve-recefej búvár.
- Müscheleuter, das; kagylószűt.
- Müschelewagen, der; csiga-szekér.
- Müschelewerf, das; csiga-mű; kagylómű.
- Müse, die; múza.
- Müselmann, der; muzul-man, török.
- Müsengott, der; Apollo.
- Müseneu, der; múzák' forrása.
- Müsensohn, der; múzák' fia; tanuló.
- Müsentempel, der; múzák' temploma.
- Müsenum, das; museum.

Musicien, k. muzikál.
 Musieus, ber; hangász.
 Musik, die, muzsika, hang-
 gázat, zene.
 Musikalisch, mn. muzsikai,
 hangászati; muzsikaértő.
 Musikant, ber; muzsikás.
 Musikmeister, ber; muzsika-
 kamester.
 Musikarbeit, die; mozaikmű,
 mozaik.
 Musikgolds, das; mozaikar-
 any.
 Musikalischer, die; mozaik-
 rakás.
 Musikate, die; szerencsendió.
 Musikateller, Musikatenwein,
 ber; muskatalbor, mus-
 kolathor.
 Musikatellerapfel, ber; mus-
 katalalma.
 Musikatellerstein, die; mus-
 katalkörte.
 Musikatellerfrau, das; sze-
 rencsenzálya.
 Musikatellertraube, die; mus-
 katalazöldő.
 Musikatenbaum, ber; szeren-
 csendiófa.
 Musikatenblume, — bilithe,
 die; szerencsendióvirág.
 Musikatennus, ber; szeren-
 csendió.
 Muskel, ber; izom.
 Muskelig, mn. izmos.
 Muskelheute, die; izomta-
 nitmány.
 Muskelsection, die; izom-
 boncsolás.
 Muskelte, die; puska.
 Muskeltefeuer, das; puska-
 tűz.
 Muskeltehaush, ber; puska-
 kakas, puskasárhány.
 Muskelteflugel, die; puska-
 golyó.
 Muskeltehaush, ber; puska-
 lövés, puskaszó.

Zschabotár. II.

Musfetter, ber; gyalog ka-
 тона.
 Musfelin, ber; muselin.
 Musfien, k. rh. kell, tar-
 tozik, kénytelen; man
 mus es thun, meg kell
 tenni; ich mus dahin ge-
 hen, oda kell mennem.
 Mus, das; pép, kása.
 Mus, das; szükség, kény-
 telenség; es ist ein —,
 meg kell lenni.
 Mus, die; üres v. szabad
 idő, ráérkezés; henyesség.
 Musicht, Musig, mn. pép-
 es, kásás.
 Musig, mn. szabad, üres;
 henyő, heverő, dologta-
 lan, munkatlan. —, ih. he-
 nyén, heverve, dologta-
 lanul; — gehen, henyélni.
 Musigen, cs. kényszerít
 (-ra, -re); sich einse-
 tzen —, magát valamitől
 megtagadni, megtartóz-
 tatni.
 Musiggang, ber; henyélés,
 restség, dologtalanság;
 hivalkodás; — ist aller
 Lafer Musang, a' restség
 minden gonoszságnak kez-
 dete.
 Musigganger, ber; korhel,
 henyő.
 Muster, das; példány; must-
 ra; minta; remek.
 Musterbuch, das; mustra-
 könyv; remekkönyv.
 Musterer, ber; mustrakó-
 szító; mustrájo, hadvizsá-
 gáló.
 Musterhaft, mn. remek;
 példás. —, ih. remekül;
 példásan.
 Musterkarte, die; mustralap.
 Musteru, cs. szemlél, vizs-
 gál, mustrál.
 Musterplatz, ber; szemlétér,
 szemlehely.

Musterrolle, die; mustralajst-
 rom, névjegyzék, (ka-
 tonáknál).
 Musterung, die; hadvizsá-
 gat, szemle.
 Muten, Mutern, Mutern,
 k. vedlik (a' rák).
 Mutter, Muttertreib, ber;
 vedlőrák.
 Muth, ber; kedv; bátorság;
 szív, elme; — machen,
 kedvet adni, neki báto-
 rítani; guten Muthes sein,
 kedvet venni, elcsüggesz-
 teni; den — verlieren,
 kedvét, bátorságát vesz-
 teni; gutes Muthes sein,
 jó kedvvel lenni; es ist
 mir dabei nicht wohl zu
 Muth, nem igen bizat
 v. bátorit szívem, nem
 nagy kedvet érzek hozzá
 magamban, nem igen he-
 lyén érzem szívemet; ich
 weiß, wie es einem dabei
 Muth ist, tudom, mint
 van ott v. akkor az em-
 ber' szive.
 Muthen, cs. kór, keres,
 főkér; das Meisterrecht
 —, mesterséget v. mes-
 terjogot kérni, keresni;
 ein Lehren —, hübert föl-
 kérni; wohl v. übel ge-
 müthet sein, jó v. rossz
 kedvben lenni.
 Muthen, k. folytat.
 Muthig, mn. bátor; vidám,
 jókedvű. —, ih. bátau.
 Muthlos, mn. bátortalan;
 csüggeteg; kedvetlen. —,
 ih. bátortalanul; elcsü-
 ggedve; kedvetlenül.
 Muthlosigkeit, die; batar-
 talanság; csüggetőség;
 kedvetlenség.
 Muthmaßen, cs. gyanít, hoz-
 zá vot (-hoz, -hez).
 Muthmaßlich, mn. és ih.

31

gyanítható, hozzávethető; gyaníthatóság, hozzáveté-
hetőség.
Mntbmañung, die; gyantás,
hozzávetés.
Mntbwiller, der; pajkosság,
pajzánság, szilajság, csin-
talanság.
Mntbwillig, mn. pajkos,
pajzán, szilaj, csintalan;
csalárd, szándékos. —
ih. pajkosan, pajzánul,
csintalanul; szántszán-
dékka, kőszakarva.
Mntter, die; anya; anyó;
móh, méhanya, nádra;
nőstény; seprő, üledék,
ágy; karika, fül; üreg,
(arófnak st.); vám; der
Wein liegt auf der —,
seprőn van a' hordó v.
bor.
Mntterast, der; anyáság.
Mntterbalsam, der; méh-
balzam.
Mntterbeschwerde, Mntters-
beschwerung, die; méhbaj;
anyai baj v. keserv.
Mntterbiene, die; anyaméh.
Mntterbruch, der; méhsórv.
Mntterbruder, der; bátyja
v. öccse (valaki' anyjának).
Mntterchen, das; anyácska;
anyó, anyóka.
Mntterfieber, das; méhláz.
Mntterfluss, der; méhfolyás,
fejérfolyás.
Mntterfüllen, das; kancza-
csikó.
Mntterhals, der; méhnyak.
Mntterharz, das; galbán.
Mntterherz, das; anyaszív,
anyai szív.
Mntterhusten, der; méhhurut.
Mntterpalt, das; úszóborjú.
Mntterkirche, die; anyaegyhá-
za, anyatemplom.
Mntterform, das; anyarozs.
Mntterfrant, das; szikfa.

Mntterfress, der; nőrák;
vedlőrák.
Mntterfuchen, der; szülep,
möhlepöny.
Mntterfamm, das; jerke-
bárány, nősténybárány.
Mntterland, das; hon. ha-
za, szülőföld: anyaország.
Mntterlaube, die; tisztalág,
anyalág.
Mntterleib, der; méhanya;
von Mntterleibe au, szü-
letés óta, születéstől
fogva.
Mntterlich, mn. és ih. anyai;
anyailag, anyaikep.
Mntterliebe, die; anyai sze-
retet.
Mntterloß, mn. és ih. anyát-
lan; anyátlanul.
Mnttermal, das; anyajegy.
Mnttermilch, die; anyatej.
Mnttermord, der; anyagyil-
kolás, anyagyilkosság.
Mnttermörder, der; anya-
gyilkos.
Mnttermund, der; méhszáj.
Mntternadend, mn. fosztor,
anyaszült-meztolen.
Mntternelke, die; magaszegfű.
Mntterpeife, — zelle, die;
hogarsejt.
Mntterpfennige, t. anyapénz,
anyától kapott pénz.
Mntterpferd, das; kanczaló,
kancza.
Mntterrecht, das; anyajog.
Mntterschaf, das; anyajuh.
Mntterschaft, die; anyaság.
Mntterscheibe, die; méhhü-
vely.
Mntterschwein, das; anya-
sertés, emó, emediaszó,
kocza, koczasizónó.
Mntterschwester, die; nője
v. húgn (valaki' anyjának).
Mntterseele, die; lélek,
toremlés; — allein,
egyedül egy maga, egyes

egyedül; és mar seine
— da, egy lélek v. te-
remlés sem volt ott.
Mntterschuchel, das; anyás
gyermek; anyakodvencz.
Mnttersyffel, der; méh-
tűkör.
Mnttersprache, die; anya-
nyelv; tönyelv, tör-
zsöknyelv.
Mntterspruce, die; méh-
főcskendő.
Mntterstein, der; kövült
kagyló.
Mntterstoch, der; anyató,
anyatóke; anyakaptár,
anyakelenoze, anyaköpp.
Mnttertheil, der; anyarész,
anyai vagyon v. hirtok.
Mnttertrompeten, t. méh-
szarvak, méhcsövek, Pa-
lop' csövei.
Mntterviole, die, Mntters-
veißchen, das; pompás
estika.
Mntterwasserstocht, die; méh-
vízkór.
Mntterweh, das; méhfájás;
vajadás, szülőfájdalom.
Mntterweiß, der; elméncz-
ség, természeteti elméncz-
ség.
Mntterwuth, die; méhdüh.
Mntterwupfen, das; méh-
kóró.
Mntterzimmet, der; indiai
sáhéj.
Mntze, die; sipka, sipak,
sapka; süveg.
Mntzen, ca. piperez, czi-
ezomáz; kurtit, csonkít;
nyes; játzók.
Mntzenmacher, der; sip-
kás, sipakos; süveges.
Mntzen, der; slla, rövid-
látásu.
Mntzie, die; silaság.
Mntzre, die; mirha.
Mntzrenkerbel, der; nagy-
magu mirhaszag.

Nyrhenböhl, das; mirha-
olaj.

Nyrhenstein, bez; mirhakő.
Nyrthe, die; mirtus.

Nyrthenkraut, bez; mirtus-
koszoriú.

N.

N, das; N, (14-dik be-
szű a' német abc-ben).

Nabe, die; kerékagy.

Nabel, bez; köldök, púp.

Nabelader, die; köldökér.

Nabelbinde, die; pólya,
köldökkötő.

Nabelbruch, bez; köldök-
sérv.

Nabelgeschwulst, die; köldök-
dagasztat.

Nabelkraut, das; kony-
kösöny, köldökfű; bu-
vák; nagy müköcs; er-
nyős körtike; oszlopos
kötör.

Nabelschnur, die; köldök-
zsinór.

Nabelwasserbruch, bez; köldök-
vízsérv.

Nabelwundbruch, bez; köldök-
szélsérv.

Nabelloch, das; kerékagy-
lyuk.

Nabelring, bez; kerékagy-
karika.

Nach, ej, után; szerint;
-hoz, -hez képest; szá-
ra, ... ként; -ba, -be;
-ra, -re; -hoz, -hez;
-ért; felő; mulva; —
Paris, — Rußland, —
Indien, — Hause gehen,
Párizsba, Oroszországba,
Indiába, haza utazni,
manni; — dem Gewichte,
— der Ehe verkaufen,
font számára, föl szá-
ra árulni; der Weg nach

der Stadt, — Dresden,
az út a' város felé, Dre-
da felé; einer — dem
andern, egyik a' másik
után; — Weischnachten,
karácson után; — der
Natur zeichnen, termé-
szet után festeni, raj-
zolni; — meiner Mei-
nung v. meiner Meinung

—, véleményem szerint;
— ihrem Befehle, ke-
gyed parancsa szerint;
— Eiden zu, dél felé,
délnek; er richtet sich —
ihm, hozzá tartja magát.
—, ih. hinten —, utól;
vor wie —, v. — wie
vor, mindenkor, min-
denha, mindig; — und
—, lassan, lassanként.

Nachaffen, cs. mímel, maj-
mol.

Nachaffung, die; mímelés,
majmolás.

Nachahmen, cs. utánaz,
követ.

Nachahmend, mn. utánazó,
követő.

Nachahmer, ter; utánazó,
követő.

Nachahmlich, mn. utánazha-
tó, követhető.

Nachahmung, die; utána-
zás, követés.

Nachahren, cs. kalászt szel,
büngész valaki után.

Nacharbeit, die; utómunka.

Nacharten, k. út (-ra, -re),

hasonlít (-hoz, -hez),
—, cs. utánaz, képez
(után).

Nachartung, die; hason-
lítás; utánképzés.

Nachbar, bez; szomszéd.

Nachbarschaft, mn. szomszéd-
di; szomszédos, hatá-
ros. —, ih. szomszédi-
lag.

Nachbarrecht, das; szom-
szédi jus v. jog.

Nachbarschaft, die; szom-
szédóság; gute — hal-
ten, jó szomszédnak
lenni.

Nachbellen, k. utána ugat.

Nachbericht, bez; utótudó-
sítás, pótlék-tudósítás.

Nachbeten, cs. utána imád-
kozik.

Nachbezahlen, cs. megadja,
megfizeti (a' fizetlennél
maradt részt).

Nachbild, das; utánkép.

Nachbilden, cs. utánaz; utá-
na képez, készít.

Nachbildung, die; utánkép-
zés, utánfestés, utána-
zás.

Nachbleiben, k. rh. hátra
marad; mogmarad; el-
marad.

Nachbleiben, cs. ós k. utá-
na fűr.

Nachbrechen, cs. ós k. rh.
tovább tör; utána tör.

Nachbringen, cs. rh. meg-
visz; utána visz v. hoz

- kípótól, helyre hoz; das Berjümte —, az elmulasztottat helyre hozni, kipótolni.
- Nachbärge, der; utókezes, másodkezes.
- Nachdem, ksz. minthogy, mivel, a' mint. —, ih. azután.
- Nachdenken, k. rh. elmélkedik, gondolkodik (valamin), meggondol (valamit).
- Nachdenken, das; elmélkedés, meggondolás; das macht mir —, ez gondot ad.
- Nachdenkeno, mn. gondolkodó, elmélkedő.
- Nachdenklich, mn. gondolkodó; meggondoló; meggondolásra méltó.
- Nachdenk, der; utónyomat, másodnyomat; utánnymat, álnyomat; nyomadék, hathatóság, foultosság.
- Nachdrufen, k. utánnym, utánnymotat.
- Nachdrufen, k. utólyom, utolszorít; utána nyom.
- Nachdrücker, der; utánnymó, utánnymotató.
- Nachdrücklich, mn. nyomadókos, hathatós, nyomos, erős. —, ih. nyomadókosan, hathatósan, nyomosan, erősen.
- Nachdrücken, k. később megbarnul, meghomályosodik. —, cs. megsötétít, megbarnít.
- Nachfeifer, der, Nachfeifung, die; vetélkedés.
- Nachfeierer, der; vetélkedő.
- Nachfeiern, k. utálmékedik, iparkodik (utána)
- Nachfeiern, k. utána siet.
- Nacheinander, ih. egymásután.
- Nachen, der; sajska, csónak, nászad.
- Nacherbe, der; utódörkös, másodörkös.
- Nachernte, die; böngözés, kalászszedés.
- Nacheffen, das; utóétek, csemege.
- Nachfahren, k. rh. utána megy (koosin ic.), utána kocsi, szekerez, szánoz, hajóz; utána következik; utána kap, csap; utána nőz (a' bányászoknak). —, cs. rh. utána visz v. hord (hajón, szekeren ic.).
- Nachfahrer, der; bányavizsgáló, bányajáró.
- Nachfallen, k. rh. utána esik v. hull; utólesik, utóhull.
- Nachfärben, cs. utána fest; újra befest.
- Nachfliegen, k. rh. utána száll v. röpül.
- Nachfolge, die; utána monós; követés; következés.
- Nachfolgen, k. utána megy; követ; utána v. elkövetkezik.
- Nachfolger, der; követő; következő; utód.
- Nachfordern, cs. még követel, kíván (valamihoz).
- Nachforderung, die; többet kívánás.
- Nachformen, cs. utána kőpez v. alakít, lekőpez.
- Nachforschen, k. nyomoz, nyomozgat, tudakozódik (felől), utána jár (valaminek).
- Nachforschung, die; nyomozás, nyomozgatás, tudakozódás.
- Nachfrage, die; tudakozódás, kérdőzködés, értekeződés.
- Nachfragen, k. tudakoz, tudakozódik, kérdez, értekeződik.
- Nachführen, cs. utána visz (szekeren ic.); utána vezet.
- Nachführen, cs. utána túlt; megtöltöget.
- Nachgeben, cs. rh. azután ad, utóbb ad, még ad; megereszt; meenged, szabadon hagy. —, k. rh. enged, fel-, alább hagy, szünik, tágit rajta; enged, súlyed, süppod. horpad; einem —, engedni valakinek; einem nicht —, valakinek nem engedni az elsőbbséget, valakivel fölletelni v. fölcni.
- Nachgeben, das, Nachgebung, die; engedés, alábbhagyás, felhagyás.
- Nachgebend, l. Nachgiebig.
- Nachgeboren, mn. sirutáni, utószülött.
- Nachgeburt, die; szülop.
- Nachgehen, k. rh. utána megy, követ; utána következik; utána jár, utána adja magát; einem Mädchen —, loány után járni; seinen Geschäften —, foglalatosságai után látni, járni; dem Vergnügen —, örömetet hajhászni; einem Berge —, parancsot követni.
- Nachgehend, ib. azután.
- Nachgemacht, mn. utánzott, utána csinált.
- Nachgemacht, der; utóiz.
- Nachgiebig, mn. engedékeny.

Nachlässigkeit, die; engedékenység.

Nachgießen, cs. rh. utána önt, rá önt, felönt.

Nachgraben, k. rh. utána ás.

Nachgras, das; sarju.

Nachgrübeln, k. feszeget; einer Sache —, valamit feszegetni.

Nachgrübeln, das; feszegetés, szöraszülhasogatás.

Nachhaken, der; utána öntés, rá öntés, felöntés; utánöntet.

Nachhall, der; visszhang; utóhang.

Nachhallen, k. visszhangzik; utána hangzik.

Nachhangeln, k. rh. neki adja magát (-nak, -nek), hajlaudó (-ra, -ro); seinen Gedanken —, gondolatokba merülni.

Nachhänger, der; párthív.

Nachheben, cs. rh. utána emel, emelve segít.

Nachhelfen, k. rh. segít valakinek; einer Sache —, segítni a' dolgon, az ügyön.

Nachher, ih. azután, aztán.

Nachherbst, der; utódsz.

Nachherig, mn. azután, utóbbi.

Nachhinter, k. utána séntít.

Nachhochzeit, die; utónász.

Nachholen, cs. ohoz, utána hoz; helyre hoz; helyre út, kipótol.

Nachhut, die; utólegeltetés; utóserog, utóvéd.

Nachhagen, k. sz. korgat; neki adja magát (-nak, -nek); hajhász v. vadász (valamit), lörekszik (valami után).

Nachhang, der; utóhang; utókongás.

Nachhastigen, k. utána tap-

sol; utól tapsol; utána csattant; utána csacsog.

Nachklettern, k. utána mász.

Nachklingen, k. rh. utána cseng.

Nachkommen, k. rh. utána jő, követ; következik; fölér (valamivel); elér, utóler; teljesít, betölt, követ, megfogad (valamit).

Nachkommen, t. maradékok, utódok, örökösök.

Nachkommenschaft, die; maradék, ivadék, utókor.

Nachkummling, der; sarjadék; maradék, ivadék, utód.

Nachkriechen, k. rh. utána csúsz.

Nachkünsteln, cs. utána mesterkél.

Nachlassen, cs. utána gagyog, utána dadog.

Nachlassen, cs. rh. hagy, elhagy; meghagy, maga után hagy; utána ereszt; megereszt, meglágit; el-

onged, elnéz. —, k. rh. tágul; enged, enyhül;

alább lagy; szűnik; csökken; csillapodik; etnem etvés —, valamit valakinek elengedni, elnézni; etwas am Preise —, valamit az árból elengedni; die Kiste lässt nach, alább hágy a' hidoz; die Hitze, der Wind lässt nach, szűnik a' meleg, csillapodik a' szél; der Sturm lässt nach, csökken a' hurgalma.

Nachlassen, das; csökkenés; szűnés; engedés, alábblagyás, fogyás.

Nachlässig, mn. hanyag, tunya, gondatlan. —, ih.

hanyagon, gondatlanul, tunyan.

Nachlässigkeit, die; hanyagság, tunyaság, gondatlanság.

Nachlass, der; hagyomány; szünet; csökkenés; el-, megengedés, elnézés.

Nachlaufen, k. rh. utána szalad v. fut.

Nachleben, k. szerinté él.

Nachlegen, cs. még tesz v. rak; utána tesz v. rak; rá tesz v. rak, hozzá tesz v. rak.

Nachlesen, die; böngézet; tartalozat; utószüret, utószedés, bilingerezés; toldalék, pótolék.

Nachlesen, cs. rh. böngéz; kalászol, tartaloz; bilingerez, utószed, utószüretel; utána szüretel, utána szed; utána olvas; el-, megolvas.

Nachleser, der; böngész; kalászló; utószedő.

Nachsetzung, die; utána olvasás; el-, megolvasás.

Nachliefern, os. utána küld v. szállít; utóbb küld v. szállít.

Nachliegen, k. rh. utána hazud; rá v. felőle hazud; das müßte ich ihm —, hazudnék, ha ezt mondanám felőle.

Nachmachen, cs. utána, másol, követ; utána csinál v. tesz.

Nachmachung, die; utánazás, másolás, követés.

Nachmachd, die; sarju.

Nachmachen, cs. utána fest; hozzá fest; másol; utána.

Nachmachig, mn. utóbbi, későbbi.

Nachmachs, ih. azután, később, utóbb.

Rachmaß, die; utómakkolás.
Rachmessen, cs. rh. utána mér; újra mér.

Rachmittag, ber, Rachmittagszeit, die; délelet, délutáni idő.

Rachmittägig, mn. délutáni, déleleti.

Rachmittags, ib. délután, délesten.

Rachorbnen, cs. utána rendel; alá rendel.

Rachpfeifen, cs. rh. utána sípol; utána sütyöl, süvölt.

Rachrechnen, cs. utána tisztít, takarít, rakogat; újra tisztít, takarít, rakogat.

Rachrechnen, cs. felszámít, fölvet; utána számol; számadást vizsgál, újra számol.

Rachrede, die; végbeszéd; megszólás, rágalom, rossz hírbe keverés.

Rachreden, cs. utána mond v. beszél; megszól, rágalmaz.

Rachreise, die; utóbbi út v. utazás.

Rachreisen, k. utána utaz.

Rachreisen, k. rh. utána szakad, reped, hasad; tovább szakad. —, cs. rh. utána szakaszt, szakít, hasít, repeszt; maga után ránt.

Rachreiten, k. rh. utána lovagol; utól lovagol.

Rachrennen, k. rh. l. Rachlaufen.

Rachruet, die; késő bánat, utóbánat.

Rachricht, die; tudósítás, híradás, hír.

Rachrichter, ber; hóhór, bakó, bíró.

Rachrichtlich, ib. tudósítá-

sul, hírül, híradásul, tudomásul.

Rachruf, ber; utána kiáltás; elhívás, maga után hívás; végszó; utóhír.

Rachrufen, k. és cs. rh. utána kiált; elhív, maga után hív.

Rachruhm, ber; utódicőség.

Rachruhmen, k. és cs. utána dicser; jól beszél valaki felől, v. dicser valakit távollétében.

Rachrsagen, cs. utána mond; elbeszél v. elmond más után; háta mögö mond.

Rachrsatz, ber; zártétel.

Rachrschall, l. Rachschall, Rachrschlag.

Rachrschicken, cs. utána küld. Rachschieben, l. Schieben.

Rachrschicken, k. rh. utána lö; utól lö, később' lö; utána siet v. megy sebesen; utána serdül. —, cs. rh. pótol pénzt.

Rachrschiffen, k. és cs. utána hajóz; utána visz hajón.

Rachrschlag, ber; utána csapás, ütés; hamis pénz.

Rachrschlagen, cs. rh. utána üt, utóbb üt; újra üt; mását veri; fölkeres, kikeres, (bányában, könyvben). —, k. rh. ráüt, hasonlít hozzá.

Rachrschleichen, k. rh. utána lappang, lopózik, kullog.

Rachrschleppen, cs. és k. utána huzcol, czipel; magával huzcol, czipel; utána húszodik v. huzcolódik.

Rachschiffel, ber; álkulos, tolvajkulos.

Rachschneiden, cs. rh. utána v. hozná vág, metez; utána farsag.

Rachschnitt, ber; utána v. hozzá metszés; másolat, utózat.

Rachschreib, ber l. Rachsteuer. Rachschreiben; cs. rh. utána ír, leír, másol; hozzá ír. Rachschreiber, ber; leíró, másoló; gyorsíró.

Rachschreiben, k. rh. utána kiáltoz, kiabál; rá kiált.

Rachschrift, die; utóírás.

Rachschub, ber; utóvetés, utóökés.

Rachschuß, ber; utólövés, utána lövés; pótolék, pótlékpénz; toldalék-adomány; sarjadék.

Rachschütten, cs. utána önt v. tölt; hozzá önt v. tölt.

Rachschwamm, ber; másodraj; utóraj.

Rachschwärzen, k. újra v. jobban be-, megleketit.

Rachschwimmen, k. rh. utána úsz.

Rachsegen, k. utána vitorláz.

Rachsehen, k. és cs. rh. utána néz; elnéz, elenged; enged; utána lát; megvizsgál, megnéz, megnétekint.

Rachsehen, das; vigyázat, vizsgálat; elnézés; das haben, megcsalódni romenyében.

Rachsenden, l. Rachschicken.

Rachsehen, cs. utána tesz, utól tesz; pótol, hozzá tesz. —, k. utána ered, megy, fut.

Rachsehung, die; megvetés, elmozdítás, hátrátétel; kergetés, üzés.

Rachsiht, die; elnézés, kimélet.

Rachsihtig, mu. és ih. kiméző, lágy, engedelmes. —, ih. kimélve, lágyan, engedelmesen.

- Rachfingen, es. és k. rh. utána ónekel.
- Rachfinken, k. rh. utána süpped v. süpped.
- Rachfinken, k. rh. elmékedik (valamin), gondolkodik (valami felől).
- Rachfinken, das; gondolkodás.
- Rachfommer, der; sz. Mihály v. asszonyok' nyara, utónyar.
- Rachspähen, k. kikérel, kikérel.
- Rachspiel, das; utójáték.
- Rachspotten, k. ki-, megcsúfol, ki- meggúnyol.
- Rachspottter, der; csúfoló, gúnyoló.
- Rachsprecken, es. rh. utána beszél.
- Rachspringen, k. rh. utána ugrik v. szökik; tovább reped, hasad.
- Rachspüren, k. nyomoz.
- Rachspüren, das; nyomozás.
- Rachst, ih. legközelebb, igen közel; a' miuap, nem régiben. —, ej. után; mellett; kívül; — mit, épen utánam, épen mellettom; — Gott, isten után; — dem, nyomon, monten; a' mellett, azon kívül.
- Rachst, mn. legközelebb, legközelebbi; der — nach mir, az első utauam; der — Preis, utolsó ár; die — Befehlszeit, első alkalom; nächster Tage, a' napokban.
- Rachste, der; felebrát, ombortárs.
- Rachstehen, es. rh. utána szúr; utánazva vés; más után üt. (kártyajátékban).
- Rachstern, k. rh. utána áll, következik; alább való, csekélyebb.
- Rachstern, k. rh. utána hág.
- Rachstehen, es. utána állit helyhez. —, k. megles, utána les, leselkedik.
- Rachstehen, der; leselkedő.
- Rachstellung, die; les; leselkedés.
- Rachsterné, ih. legközelebb, nem sokára.
- Rachstener, die; utóadó; pótlékadó.
- Rachsternern, k. és es. utána evoz; adót pótol, pótlékadót fizet.
- Rachstisch, der; utánvészet; utánaszurat.
- Rachstischen, es. utána v. hozzá töm.
- Rachstopfen, k. utána tartóztat.
- Rachstosen, es. rh. utána döf v. szúr; utána taszit v. lök.
- Rachstreben, k. utána törekedik, ügyekszik.
- Rachstrebung, die; utána törekedés, ügyekzet iparkodás.
- Rachstürzen, k. utána rohan; zuhan; rogy.
- Rachsuchen, k. keres, keresget, keresgél; felkeres, felhány; kór, folyamodik (valamiért).
- Rachsuchung, die; keresés, keresgetés; felhányás; körlelem, folyamodás.
- Racht, die; éj, éjjel, éjszaka; sötétség, homály; es wach —, éjeledik, éjlelik; éjjel v. éjszaka les; bel der —, in der —, éjjel, éjtszaka; zu —, esfen, vacsorálni; über —, wo bletben, meghálni v. hálai valahol; Tag und —, éjjel nappal; gute —, jó éjszakát!
- Rachtaufser; der; másodhorogony.
- Rachtarbeit, die; éjjelezés, éjjel-dolgozás.
- Rachtarbeiter, der; éjjelező, éjjel-dolgozó.
- Rachtbecken, Rachtgefärr, das; éjedény.
- Rachtblume, die; éjvirág.
- Rachten, k. éjeledik, éjlelik; sötétedik, sötétül, homályosodik.
- Rachtessen, das; vacsora.
- Rachtente, die; bagoly; huhogó bagoly.
- Rachtfalter, der; éjpile, éjlepké.
- Rachtfisch, der; éjhal; sejer szemling.
- Rachtfrost, der; éjlagy, éjjeli fagyás.
- Rachtgänger, der; álomjáró.
- Rachtgleiche, die; éjnapegyen.
- Rachtglobe, die; hálószőveg; hálófejkező.
- Rachtheil, der; kár, ártalom, sértelen, rövidség, hátramaradás.
- Rachtkeilig, mn. és ih. káros, ártalmas, sértelmes; károsan, ártalmasan.
- Rachtkeud, das; hálóing, éjjing.
- Rachtkerberge, die; éjjeli szállás.
- Rachtkuu, es. rh. utánaz, utána tesz v. eselökszik.
- Rachtigall, die; fülemile.
- Rachtigal, der; csamego.
- Rachtspappe, die; hálóspka.
- Rachtstern, die; éjgyertya; császarkint. (nővény).
- Rachtstern, das; éjruha, hálóruba.
- Rachtstager, das; hálás, hálólhely; éjjeli fekhely.
- Rachtlampe, die; éjlámpa.

Nachtskinder, ber; éjgyertyatartó.
 Nachtlid, mn. és ih. éji, éjjeli, éjszakai; éjjel, éjenként, éjjelenként, éjszakánként.
 Nachtlid, das; éjgyertya, éjvilág.
 Nachtmahl, das; vacsora; úr' vacsorája.
 Nachtmannchen, das; lidérc, boszorkány.
 Nachtmantel, ber; éjköpönyeg; karsajos bokál, palástfü.
 Nachtmiete, die; éjszakai mise.
 Nachtmusik, die; éjmuzeika, éjzene.
 Nachtmühe, die; hálóiipka, éjsüveg.
 Nachtquartier, das; hálótanya; éjjeli szállás.
 Nachtrab, ber; utóserg, utólandár.
 Nachtrabe, ber; lappantyú, kecskefejő; éjjeli v. tarka gém; halálmadár.
 Nachtraben, k. utána üget v. koezog.
 Nachtrahten, l. Nachstreben, Nachstreifen.
 Nachtrag, ber; pótlás, pótolék, toldalék; pótlás-pénz.
 Nachtragen, cs. rh. utána visz, hord; told, pótol; szemre hány; felró, meg-jegyez.
 Nachtreiber, ber; éjjeli v. tarka gém.
 Nachtreten, k. rh. utána lép; követ; hozzá lép.
 Nachtriefel, ber; éjszár, éj-relesz.
 Nachtrüben, cs. ntána trilláz.
 Nachtschatten, ber; csucsor, zolna.
 Nachtschwärze, die; lappantyú, kecskefejő.

Nachtschwärmer, ber; éj-köbor; éjdzsölő, éjjelező.
 Nachtschwärmeren, die; éj-köborlás; éjdzsölés, éj-jelezés.
 Nachtschweiß, ber; éjjeli izzadás; éjjeli izzadság.
 Nachtsüßen, das; éjjelezés, éjszakázás, virasztgatás.
 Nachtsüß, das; éjdarab.
 Nachtsüßel, ber; *éjszék*.
 Nachtsunde, die; éjjeli óra.
 Nachttisch, ber; öltözőasztal, vetkezőasztal.
 Nachtpopf, ber; éjedény.
 Nachtruuf, ber; éjjeli ital.
 Nachttuhr, die; éjóra.
 Nachtwiole, die; estike.
 Nachtvogel, ber; éjmadár; pille.
 Nachtwacht, die; éjjeli vigyázat.
 Nachtwächter, ber; éjőr.
 Nachtwandern, ber; éjmel-lény.
 Nachtwandere, ber; álom-járó.
 Nachtwandern, das; lidérc, boszorkány.
 Nachtwaiser, ber; éjkalanx.
 Nachtszeit, die; éj, éjjeli idő; bey —, éjjel, éjtszaka.
 Nachtszeug, das; éjjeli ruha.
 Nachtszungen, l. Nachfordern.
 Nachtszungen, k. rh. utána nő v. terem; előr, utó-ór (növsben).
 Nachtszungen, vh. utána mer-menni, követni mer.
 Nachtszungen, Nachtszungen, cs. utána v. újra mér; utána fontol v. mázsál.
 Nachtszungen, das, Nachtszungen, t. utószilalom; szülésutáni síjdalom.
 Nachtszungen, ber; osigár, lőre.
 Nachtszungen, cs. rh. utána

mutat; el-, rá igazít; megmutat.
 Nachtszungen, die; el-, rá igazítás; megmutatás.
 Nachtszungen, die; utóvilág, utókor, késő maradék.
 Nachtszungen, cs. rh. utána hajít, vot.
 Nachtszungen, l. Cobdick.
 Nachtszungen, ber; utótel.
 Nachtszungen, k. utóhat, utólmunkál.
 Nachtszungen, ber; utótermés, utónövés, sarjadék; ifjúság.
 Nachtszungen, cs. utána fizet; rá fizet.
 Nachtszungen, cs. utána v. újra számlál, meg-, utána olvas.
 Nachtszungen, die; utóköltés.
 Nachtszungen, cs. utána rajzol, lerajzol; hozzá rajzol.
 Nachtszungen, die; után rajzolás; utánrajzolat.
 Nachtszungen, cs. rh. utána híz v. von. —, k. rh. utána huzódik, vonul, költözik.
 Nachtszungen, k. utána döcög, tötyög.
 Nachtszungen, ber; utána huzás v. vonás, követés; utó-huzás; utóserg; utó-dandár; kíséret.
 Nachtszungen, ber; nyakszirt, nyak.
 Nachtszungen, Nachtszungen, Nachtszungen, mn. mostelen, mostelen, csupasz. —, ih. mostelen, mostelenül, csupaszon; einen — außsagen, valamit mindenéből kivenni, kiforgatni, kivetkeztetni.
 Nachtszungen, die; mostelenség, mostelenség.
 Nachtszungen, die; tú; tálovól.

Nadelblüthe, die; tűtok.
 Nadelbüchse, mn. tűded, tűnlakú.
 Nadelgeld, das; tűpénz.
 Nadelhalter, der; tűtartó.
 Nadelholz, das; tűlevelű fa.
 Nadelknopf, = fopf, der; tűgomb, tűfej.
 Nadelnadel, das; varró-
 vánkos v. párna; tűpárna v. vánkos.
 Nadelstich, das; tűfok.
 Nadelstich, der; tűszúrás; tűtés.
 Nadel, der; tűs, tűcsináló, tűműves.
 Nadelwaare, die; tűáru.
 Nadel, der; köröm; szeg.
 Nadelbaum, der; szegűlő.
 Nadelstein, das; könyvesont.
 Nadelstübe, die; körömvirág.
 Nadelbohrer, der; szegfúró.
 Nadelstein, das; körömske, körömcske; szegocske.
 Nadelstein, das, l. Gewürz; nágefő, Nefte.
 Nadelstein, das; szegvas.
 Nadelstein, das; körömhó-
 mály.
 Nadelstein, mn. megszege-
 zett, mozdulhatlan.
 Nadelstung, die; ékizü-
 lé.
 Nadelstübe, das; kö-
 römmeleg.
 Nadelhammer, der; szeg-
 hámor.
 Nadelstich, der, Nadelstich-
 ste, die; szegfej, szeg-
 gomb, szeggomb.
 Nadelstamm, Nadelstamm, der; szegáru-
 lás.
 Nadelstamm, das; esészo-
 pörce; polcs; egérfül-
 holgyomál; vérfejű csá-
 baf; kúd-daravirág.
 Nadelstamm, mn. szegetlen.

Nadelmann, t. szegseb-
 hely.
 Nadeln, es. szegsz.
 Nadeln, mn. újdonúj,
 újdon.
 Nadelprobe, die; körömré-
 ivás.
 Nadelstich, der; tűskés raja.
 Nadelstich, der; szegmü-
 ves, szegcsináló.
 Nadelstich, die; szeg-
 műhely, szegvinye.
 Nadelsticharbeit, die; szeg-
 művesmunka; szegmü-
 vesáru.
 Nadelstich, der; szegsi-
 pó, szeghuzó.
 Nadel, es. és k. rág; e-
 mószt, mardos, mar-
 cxong, furdal.
 Nähe, mn. és ih. közel,
 közellő, közelitő, köz-
 zelgő, közelgető; szom-
 szédos, határos; ein na-
 her Freund, közel re-
 kon; einem zu — treten,
 valakit megbántani, meg-
 sértetni; einem etwas —
 setzen, valakinok valamit
 értésére adni, valakit
 bizgatni.
 Nähe, die; közel, közeli-
 lét; szomszédság; hier
 in der —, itt közelenben,
 itt a' szomszédságban.
 Neben, k. és vh. közeli,
 közel, közelget, közeli-
 dik.
 Neben, es. varr; köt.
 Neben, der; varró.
 Neben, mn. és ih. közelb,
 közelebb, közelőbbi; es
 — geben, engedni, alább
 hagyni valamivel.
 Nebenkauf, der, Nebenrecht,
 das; oldjog, (vételre).
 Neben, es. közeli, közeli-
 lebb viss. —, vh. köz-
 el, közelődik.

Näherung, die; közelítés,
 közelgés, közelgetés, kö-
 zelőzés.
 Nähen, das; varró-
 vánkos v. párna.
 Nähmaschine, die; varróladika.
 Nähstich, die; varrótű.
 Nähstren, es. táplál; sich sein-
 er Hände Arbeit —, ke-
 ze után v. keze' munká-
 ja után élni.
 Nähen, mn. tápláló.
 Nähhaft, mn. táplálékony;
 kövér; keresetes, élel-
 mes (város ic.).
 Nähhaftigkeit, die; táplál-
 lékonyság.
 Nähring, der; varrógyűrű.
 Nähstich, mn. tápláló; ter-
 hes, bajos, szűk, szo-
 gény. —, ih. bajosan,
 szűken.
 Nähstich, mn. táplál; ke-
 resetlen, élelmetlen,
 (város ic.); szűk, so-
 vány, (idők ic.).
 Nähstich, der; termesztő
 rend; iparos rend.
 Nähstich, die; táplálék, táplálék;
 élelem, élelem.
 Nähstich, die; táplálás.
 Nähstichmittel, das; élel-
 lomaxer; élelem, élelem;
 élelemmód.
 Nähstichstoff, der; tápl.
 Nähstichsorge, die; élelem-
 gond.
 Nähstichsteuer, die; élel-
 mi adó.
 Nähstich, Nähstich, die;
 varródiakola; varróra.
 Nähstich, die; varróselyem.
 Nähstich, die; varrás; var-
 rány.
 Nähstich, die; varrás.
 Nähstich, die; varrótű.

- Nábjeng, das; varrószersz., varróeszköz.
- Name, der; név, nevezet; hír, név; im Namen des . . . , . . . nevében; in meinem Namen, nevemben; der Name, azon ürügy v. szin v. orv alatt; sich einen Namen machen, magának nevet, hirt szerezni.
- Namenbuch, das; névkönyv; ábéczés könyv.
- Namengebicht, das; névverszet, névköltemény.
- Namengefährt, der; jút, drusza.
- Namenlos, mn. névtelen, nevetlen, ismeretlen; kimondhatatlan, hallatlan.
- Namenregister, Namenverzeichnis, das; névjegyzék.
- Namensfest, das, Namensfest, der; névünnep, névnap.
- Namenzug, der; névvonás.
- Namentlich, ih. névszerint.
- Namenswechsel, der; névcsere, névváltoztatás.
- Namhaft, mn. nevezetes, híres, jeles; sok, nagy, szembetűnő; einen — machen, valakit megnevezni. —, ih. nevezetesen, jelesen.
- Namlich, ih. tudniillik, úgyraint.
- Namliche, mn. ugyanaz, épenaz.
- Nankung, der; nankin, (szövet).
- Narf, der; tál; csósze.
- Narfen, das; tálcaska; csószike.
- Narhta, die, I. Nether.
- Narthen, das; sebhelyeske, forradásocska.
- Narbe, die; sebhely, forradás; barka, (bőrön); fejjéres folt, (tojás' szökében); bibe, csücs, (nővényeken).
- Narben, k. és vh. heged, forrad, varasodik. —, cs. hegeszt, forraszt; kaszál, kopaszt (bört a' tímár).
- Narbenseite, die; bőr' színe.
- Narbig, mn. sebhelyes, forradásos, ripacsos.
- Narde, die; nárdus-fenyér.
- Nart, der; bolond, bohó; esztelen, ostoba, eszelős; örült, eszeveszett; einen zum — haben, valakiből bolondot üzni; der Naren angefahren haben, valamibe bolondolni, bolondul szeretni valamit.
- Narthen, das; holondocskák, bohócscák, bangó.
- Naren, cs. bolondít, bolondozik, holondoskodik, bohóskodik.
- Narrenhaft, Narrenmäßig, mn. és ih. bolondos, eszelős; bolondosan, eszelősen.
- Narrenhaus, das; bolondház.
- Narrenkappe, die; bolondsiszka.
- Narrenliebe, die; bolond, bohó v. örült szerelom.
- Narrenposse, die, Narrenstreich, der; bolondozás, bolondság, esztelen tréfa, bohózat; Narrenpossen treiben, bolondozni, holondoskodni, bohóskodni; Narrenpossen! bolondság!
- Narrenseil, das; einen am — herum führen, valakiből bolondot tartani.
- Narrentheilung, die; bo-
- londozás, bolondság, bohózat.
- Narrenheit, die; holondság; örültség, esztelenség.
- Narriß, mn. bolond, bolondos; bohó, furcsa, csodálatos. —, ih. bolondosan, bolondul; furcsán.
- Narval, der; narvál, (czet).
- Narziße, die; narcízis.
- Naschen, k. nyalakodik.
- Nascher, der; nyalánk, nyalakodó.
- Nascheren, Naschhaftigkeit, Naschigkeit, die; nyalakodás; nyalánkság.
- Naschhaft, Naschig, mn. nyalánk, nyalakodó.
- Naschmarkt, der; csomogopiac.
- Naste, die; orr; die — über all haben, seine — in alle stecken, mindenbe bele ütni az orrát, mindenbe avatkozni; die — rümpfen, orrát ontorgatni; einem an die — lassen, szemébe nevetni; einem etwas auf die — binden v. heften, valamit valaki' orrára bízni v. biggyasztani; einem eine — geben, megpirongatni valakit; einem eine — drehen, valakit elámitni, rászedni; eine — bekommen, orrot kapni; mit einer langen — abziehen, kudarcot vallani.
- Nasteln, k. szaglál; orrán át beszél. —, cs. orrán át mond ki.
- Nastelnd, das, Nastelmen, der; orrsék, orrszif.
- Nasteln, das; orrcsont.
- Nastelnuten, das; orrvér-folyás.
- Nastelnußstab, der; orrbetű.

- Nasenszilgel, Nasensappen t. orrozimpák, orrszárnnyak.
 Nasengang, der; orrmenet.
 Nasengeruch, der; orrbűz.
 Nasengeschwür, das; orrfekély.
 Nasengewächse, das; orrgomba.
 Nasenhaut, der; orrlehető.
 Nasenhöhle, die; orrbarlang, orrüreg.
 Nasenthorpef, der; orroporz, orrczipa.
 Nasenlaut, der; orrhang.
 Nasenloch, das; orrluk.
 Nasenring, der; orrgyűrű.
 Nasenrumpfen, das; orrhintoritás.
 Nasenspitze, Nasenuppe, die; orrhegy.
 Nasenstüber, der; fricska.
 Nasenstopfen, der; takonycsep.
 Nasentuch, l. Schnupftuch.
 Naseweis, mn. tudákos, kotyneyeles; szemtelen.
 Naseweisheit, die; tudákosság, kotyneyelenség; szemtelenség.
 Nashorn, das; szarvorrú.
 Nässe, die; nedvesség, nyirkosság.
 Nassen, k. level, nedvel. —, es. nedvít, nedvesít.
 Nass, mn. nedves, ázott, vizos; vizonyos; nyirkos; durch und durch —, agóson átázott, át meg átázott.
 Nassfalt, mn. nedveshideg.
 Nasslich, mn. ázottas.
 Nätzer, der, l. Strichmann.
 Nation, die; nemzet.
 National, (összetételekben), nemzeti.
 Nationalcharakter, der; nemzeti karakter v. bölgy.
 Nationstruppen, t. nemzeti seregek.
 Nationalversammlung, die; nemzeti gyűlés.
 Nationalmünder, der; nemzetgyilkos.
 Nationalstübteub, mn. nemzetelő, nemzetgyilkoló.
 Nativität, die; születés; énem die — stellen, valakinek születéséből jósolni.
 Natrum, das; széksó.
 Natter, die; umakk, siklóki-gyó; sejtórhasu v. közön-séges kigyó.
 Natterhaut, das; kigyó-szisz; pénzlevelk liszinka, inynyujtósá; bablevelk szaka.
 Nattemilch, die; alacson pozdor.
 Natterwurz, die; tokert czikk-szár, kigyógyókorűfű.
 Natterzunge, die; kigyó-nyelvű; pacsirta-csész-szárny.
 Natur, die; természet; von —, természettől, természetnél fogva; er hat eine starke —, erős természetű, erős természete van; das ist meiuer — zuwider, ez természetemmel ellenkezik, ez természetem ellenére van; Gewohnheit ist die andere —, a szokás természettől válik.
 Naturalien, t. természeti ritkaságok; termék, termék.
 Naturalienkabinet, das; természettár, természetgyűj-tomány.
 Naturalisieren, es. honosít.
 Naturalisation, die; honosítás.
 Naturalismus, der; természeti vallás.
 Naturalist, der, természeti vallású.
 Naturbegebenheit, die; természeti tünemény v. történet.
 Naturell, das; természet, természeti hajlandóság.
 Naturforscher, der; természetbuvár.
 Naturgabe, die; természeti adomány v. ajándék.
 Naturgeschichte, die; természettörténettudomány.
 Naturgesetz, das; természeti törvény.
 Naturkraft, die; természeti erő.
 Naturkunde, Naturkenntnis, die; természetismeret, természetbuvárság.
 Naturkundige, Naturkenner, der; természetbuvár, természetismerő.
 Naturschre, die; természet-tudomány.
 Naturlich, mn. és ih. természeti; természetes; természetileg, természetesen; egyszerűleg, őszintén, egyenesen.
 Naturschilder, die; természetesség, természetiség.
 Naturmenschen, der; természeti ember, természet' embere.
 Naturrecht, das; természetli jog v. jus; természeti törvény.
 Naturreich, das; természet' országa.
 Naturreligion, die; természeti vallás.
 Naturszene, die; természet'színhelye; természeti jelenés.
 Naturspiel, das; természet' játéka.
 Naturtrieb, der; természeti ösztön v. inger.

Nazareth, das; Názáret, (város).

Nazarener, Nazaräer, der; názáreti.

Neapel, das; Nápoly, (város); Nápolyország.

Neapolitaner, der; nápolyi.

Neapolitanisch, mn. nápolyi.

Rebel, der; köd.

Rebelicht, Rebelig, mn. ködös, homályos.

Rebelfappe, die; ködsipka; tündérsipka, varázssipka.

Rebelfröhe, die; közönséges varju.

Rebelsu, sz-n. ködellik, köd van.

Reben, ej. mellett; mellé;

-val, -vol; között; —

einem sitzen, valaki mellett ülni; sich — einen setzen, valaki mellé ülni;

— anderen Dingen, egyéb dolgok mellett v. között;

— einem dienen, valaki-vel szolgálni. —, ih. mellette; — einander, egymás mellett; — her, — hin, mellette, mel-

lesleg.

Nebenabschied, der; mellékvezet, mellékhatározat.

Nebenabsicht, die; mellé- czél, mellékszándék.

Nebenaufsee, die; mellékszá- lasor.

Nebenarbeit, die; mellék- munka, mellékes munka v. dolog.

Nebenartifel, der; mellék- cziik, mellékcziikkely.

Nebenaß, der; mellékág; fattyúág.

Nebenausgabe, die; mellék- költség.

Nebenausgang, der; mellék- kijárás.

Nebenbegriff, der; mellék- fogalom, mellékfogat.

Nebenbruder, der; rokonfő, embertárs.

Nebenbühler, der; vágy- társ, versenytárs.

Nebenbühleren, die; vetél- kedés, versenygős.

Nebenchrist, der; kereszt- ténytárs.

Nebenclung, das, i. Neben- sache.

Nebenentwüßte, t. mellék- jövedelem.

Nebenessen, Nebengericht, das; mellékétel.

Nebenforst, der; melléker- dő; szomszéd erdő.

Nebenfrage, die; mellék- kérdés.

Nebengang, der; mellék- menetel; mellékfolyosó.

Nebengasse, die; mellék- útcza; szomszéd útcza.

Nebengebäude, das; mel- léképület; szomszéd ép-ület.

Nebengeschäft, das; mellék- ügy, mellék-foglalatosság.

Nebengeschmaß, l. Wenge- schmaß.

Nebengeseß, der; legény- társ.

Nebengewächs, l. Auswuchs.

Nebengewinn, der; mellék- nyeres.

Nebengewinnst, der; mel- léknyereség.

Nebengaben, der; mellék- árok.

Nebengabung, die; mel- lékkereskedés.

Nebenhaus, das; mellék- ház; szomszéd ház.

Nebenhöde, die; melléktök, tüktoldalék.

Nebenhof, der; mellékud- var; szomszéd udvar.

Nebenkammer, die; mellék- kamara; szomszéd ka- mара.

Nebenkind, das; mellék- gyermek.

Nebenkirche, die; fiókgyház.

Nebenlinie, die; mellékág; mellettes vonal.

Nebennagb, die; segéd- szolgáló.

Nebennann, der; szomszéd; melléktérj.

Nebennensch, der; ember- társ, telebarát.

Nebennittel, das; mellék- eszköz, mellékzer.

Nebennond, der; mellék- hold; vakhold, áhold.

Nebenpfeifer, der; mellék- oszlop.

Nebenpunkt, der; mellék- pont.

Nebenrechnung, die; mel- lékszámolás.

Nebenrolle, die; mellék- ozorop.

Nebensache, die; mellékdol- log, mellékes dolog.

Nebensatz, der; melléktétel.

Nebenschlüssel, der; álkules.

Nebenschöck, = schößling, der; melléksarjadék.

Nebenschüler, l. Mitschüler.

Nebensonne, die; mellék- nap; vaknap, álnap.

Nebensteuer, die; mellékadó.

Nebensube, die; mellék- szoba, honyiló.

Nebensunde, die; szünóra, üres óra.

Nebenthür, die; mellékajtó.

Nebentisch, der; mellék- asztal.

Nebentreppe, die; mellék- lépcső.

Nebenumstand, der; mel- lékkörülmény.

Nebenumkosten, t. mellék- költség.

Nebenursache, die; mel- lékok.

Nebenvermüßtniß, das; mell-
lőkhasznány.
Nebenversammlung, die;
különggyűlés.
Nebenvermund, der; gyám-
társ.
Nebenvertheil, der; mell-
lőkhasznó.
Nebenweg, der; mellékút;
út.
Nebenwind, der; mellék-
szél; oldalszél.
Nebenwerk, das; mellék-
művelet.
Nebenwort, das; igehatá-
rozó; mellékszó.
Nebenzimmer, das; mel-
lékszoba; bonyiló; szom-
szód szoba.
Nebenzweig, der; mellék-
cserje.
Nebenzweig, der; mellék-
gally; faltyúgally.
Nebst, ej. -val, -vel, együtt;
et — mit, ő és ő; ő
velem együtt.
Nesten, ca. ingerkedik, el-
lenkedik (-val, -vel).
Nester, der; ingerkedő,
ellenkedő.
Nesterei, die; ingerkedés,
ellenkedés.
Nestisch, mn. ingerkedő,
ellenkedő; enyelgő, fur-
csa, tréfás, játéki. —
ih. ingerkedőleg; enye-
legve, tréfásan, játéki.
Nestle, der; unokaöcsés.
Neger, der; nőger, szarva-
csen.
Negerhandel, der; szarva-
csenrah-kereskedés.
Negerhaus, das; szarva-
csenrahház.
Negerhaff, das; szarva-
csenrahház.
Nehmen, es. rh. voss, fog;
olvasz; megfuzt, olvasz;
voss, megvoss, vásárol;

einen bei der Hand —,
valakit kezéül fogni;
man hat mir meine Uhr
genommen, elvették, el-
lopták az órámat; eine
Kreuz —, gyógyszer
venni; etwas über v. auf
sich —, valamit felvállal-
ni; einen Mann —, férj-
hez menni; eine Frau
—, feleséget venni, meg-
házasodni; einen bey
Worte —, valakit szav-
ván fogni; sich die Mühe
—, fáradozni, bajlódni,
furasztani magát; sich die
Zeit zu etwas —, vala-
mire időt venni magá-
nak; eine Sache für die
andere —, valamely dol-
got másnak vélni v. to-
kiütteni; im guten, im
bösen Verstande, unrecht
—, jó értelemben, rossz
értelemben, helytelenül
venni; datans kann ich
mir nichts —, nom ért-
hetek belőle semmit; im
Ganzen genommen, által-
jában véve. —, k. rh.
...odik, ...odik: ...odik,
...edik; einen Anfang
—, kezdődni; ein Ende
—, végződni; Schaden
—, károsodni; abesod-
ni; überhand —, elhal-
talmazni.
Nehmer, der; vevő; fosztó.
Nemlich, l. Nämlich.
Neid, der; irigység, ka-
járság.
Neiden, l. Benciden.
Neider, der; irigy, irigy-
lő, kaján, kajánló.
Neidhammel, der; irigy.
kaján.
Neidisch, mn. irigy, kaján;
föltökény.
Neidnagel, l. Nietnagel.

Neige, die; fogyatéék, fogy-
ta (valaminék); mara-
dék; seprő, alj; der
Wein, das Fass geht auf
die —, fogytán van a'
bor, a' hordó; es geht
mit ihm auf die —, na-
gyon hanyatlik.
Neigen, es. hajt, görbit.
—, vh. hajol, hajlik;
sich vor einem —, vala-
ki előtt meghajlani v.
magát meghajtani; sich zu
einer Sache —, valami-
hez hajlani, valamire
hajlandónak lenni; sich
zum Ende —, vége felé
közeledni, hanyatlani;
der Tag neiget sich, ha-
nyatlik a' nap.
Neigung, die; hajlás; lejtő.
lejtősség; meghajlás, ma-
gán meghajtása; hanyat-
lás; hajlandóság, jó in-
dulat.
Nein, lh. nem.
Nestle, die; szegfű; fűszer-
szegfű.
Nestlebraun, mn. szegfű-
barna.
Nestlebest, das, Nesten-
schänke, die; szegfűgö-
ny.
Nestler, der; szegfűvi-
rány.
Nestlerkraut, das; olocsán;
pogyola-madárhúr.
Nestlerkraut, das; szegfű-
szegfű ciklász.
Nestleröl, das; szegfűölaj.
Nestleröl, der; szegfű-
bujtás, szegfűbujtató.
Nestleröl, der; szegfűszál.
Nennen, es. rh. nevez, ne-
vén szólít, nevéen hi;
olnevez, nevet ad; es
nen bei seinem Namen —
valakit nevéen szólítani,
valakit megnevezni.

Reimer, der; nevező, (tört- számokban).
 Reimung, die; nevezés, el-, megnevezés.
 Reimwort, das; névszó.
 Neptun, der; tengeristen.
 Nerv, der, és die; ideg; in.
 Nervenbau, der; idegalkat.
 Nervenbeschreibung, die; idegleírás.
 Nervenfeiber, das; idegláz.
 Nervengeist, der; idegnedv.
 Nervenfeicht, das; idegfonat.
 Nervennoten, der; dúcz.
 Nervenkrankheit, die; ideg- baj, idegkór.
 Nervenlehre, die; idegta- nitmány.
 Nervensaft, der; idegnedv.
 Nervensalbe, die; idegír, idegkenőcs.
 Nervenstärkend, mn. idege- rdősítő.
 Nervensystem, das; ideg- readszer.
 Nervenwärzchen, t. idegsző- möles.
 Nervenzugfedernug, die; idegboncolás.
 Nervig, mn. izmos, erős, inas.
 Nessel, die; csalán. csalán.
 Nesselbaum, der; czeltis.
 Nesselbrand, der; csaláné- getős, csaláncepés.
 Nesselfeiber, das; csalánláz.
 Nesselsticht, die; csalánkütög.
 Nesselgarn, das; csalánfonal.
 Nesselstich, das; csalánszövet.
 Reif, das; fészok; lak, hajlók, szug, lyuk, bar- lang; alom, hálólóly.
 Reifen, das; fészkecske.
 Reifer, die; fűző; fűzőszij.
 Reifermacher, Reifer, der; fűzőszimuló.
 Reifeln, ca. fűz, befűz.
 Reifelhirt, der; fűzőhegy.

Reifen, das; csaltója, fe- nektojás.
 Reifstüchen, Reifstüchlein, das; utolsó költős; fészkefontó.
 Reifstung, der; utolsó költős; fészkefontó, vakarcs.
 Reif, mn. csinos, takaros; tisztá. — ih. csinosan, takarosan; tisztán.
 Reifigkeit, die; csinoság, takarosság; tisztaság.
 Reifto, ih. tisztán, ópon; és bleibt — so viel, ópon ennyi marad, tisztán ony- nyi marad.
 Reib, das; háló; recze.
 Reiber, die; csepleszér.
 Reibruch, der; csepleszerv.
 Reiben, cs. hálóz; nedvesít, áztat; márt.
 Reibrücker, der; reczeszár- nya.
 Reibrücker, mn. hálólaku, hálódad; reczés.
 Reibruch, die; reczés hártya.
 Reibrücker, die; cserbaju dinnye.
 Reibrücker, der; csep- leszköldöksérv.
 Reibrücker, die; reczés kigyó.
 Reibrücker, die; hálórúd, hálópózna.
 Reibrücker, der; hálókötő.
 Reu, mn. új; járatlan, tap- paszatlan; mostani, friss; unsere Freundschaft ist noch —, a' mi barátságunk még nem régi; die Alten, und die Neuern (Schrift- steller), a' régiek, és mos- taniak; von neuem, auf neue, újra. — ih. újra, újonau, újolag.
 Reubaden, mn. újsültösi, újdonsült; új, újdon.
 Reubegierde, l. Reugier, Reugierde.

Reubefehle, der és die; mostantért, hitújonez.
 Reubruch, der, Reuband, das; irtovány.
 Reubruchzeit, der; irtó- ványtized.
 Reue, das; újság; újhold; fris hó v. harmat; was giebt es Reue? mi újság?
 Reue, die; újság; fris hó v. harmat.
 Reuerding, ih. újra, újo- nan, újolag.
 Reuerfunden, mn. újtalál- mány.
 Reuerlich, mn. és ih. mos- tani, nem régi; mosta- nában, nem régen.
 Reuerung, die; újítás; — machen, elfűzren, úji- tani.
 Reuerungsstifter, der; újító.
 Reuerungssucht, die; újítási vágy.
 Reugier, Reugierde, die; kíváncsiság, kandság.
 Reugierig, mn. kíváncsi, kandi.
 Reugierige, der, és die; kíváncsi, kandi.
 Reuheit, die; újság, új- donság.
 Reuigkeit, die; újság.
 Reujahr, das; újosztendő, újév.
 Reujahrgebicht, das; újévi költemény.
 Reujahrgefehenf, das; új- évi újándék.
 Reujahrlied, das; újévi ének v. dal.
 Reujahrmeffe, die; újévi sokadalom.
 Reujahrstag, der; újosztendő v. újév' napja.
 Reujahrswunsch, der; újévi kívánság.
 Reulich, mn. és ih. minapi, minap, minapáua.

- Neuling, der; újonc.
 Neunmöhig, mn. és ih. új-
 divatú; újdivat szerint.
 Neumond, der; újhold.
 Neun, mn. kilencz.
 Neunauge, das; folyami
 orsóhal.
 Neun, die, Neuner, der;
 kilencz.
 Neunel, das; kilenczszög.
 Neunerfen, mn. kilenczfőlo.
 Neunfach, Neunfältig, mn.
 kilenczszeres.
 Neunjährig, mn. kilencz
 esztendő v. éves; kil-
 encz esztendei v. évi.
 Neunmal, ih. kilenczszor,
 kilencz ízben.
 Neunmalig, mn. kilencz-
 szeres, kilenczedízi.
 Neunstündig, mn. kilenczór-
 rányi, kilenczórai.
 Neunstübige, mn. kilencz-
 szótágu.
 Neuntagig, mn. kilenczed-
 napos; kilenczednap; kil-
 encznapnyi.
 Neunte, mn. kilenczedik.
 Neuntehafb, mn. kilenczed-
 fél.
 Neunteuf, das; kilenczed,
 kilenczedrész.
 Neunteuf, ih. kilenczedzer.
 Neunteufter, der; tövisszuró
 góhica, szarka-gáborján.
 Neunzehn, mn. tizenkilencz.
 Neunzehnte, mn. tizenkilon-
 czedik.
 Neunzehntens, ih. tizenki-
 lenczedzer.
 Neunzig, mn. kilenczven.
 Neunziger, der; kilenczvenes.
 Neunzigjährig, mn. kilencz-
 ven évos v. esztendő; kil-
 enczven évi v. esztendei.
 Neunzigste, mn. kilenczven-
 dedik.
 Neunstadt, die; újváros.
 Neutral, mn. közönös.
- Neutralisieren, ca. közönösít.
 Neutralität, die; közönösség.
 Neutrum, das; köznem;
 középigé.
 Neuvermählt, mn. újházas.
 Nicht, ih. nem; ne.
 Nichtachtung, die; ügyelet-
 lenség, tiszteletlenség,
 nemügyelés, nemtisztelés.
 Nichtbefolgung, die; meg-
 nemfogadás, benemtölés,
 acuntaljesítés.
 Nichtdaseyn, das; nomló-
 tetés.
 Nichtdabung, die; nemszi-
 velés, elnemtérés, meg-
 nemszemvédés.
 Nichts, die; enokabág.
 Nichterkennung, die; meg-
 nemismerés.
 Nichterscheinung, die; meg-
 nemjelensé.
 Nichtgebrauch, der; nem-
 használás, használatlan-
 ság; velo nem-élés.
 Nichtig, mn. fogatlan,
 sikeretlen; mulandó; hi-
 ábavaló.
 Nichtigkeit, die; fogatlan-
 ság, sikeretlenség; mu-
 landóság; hiábavalóság.
 Nichts, nm. semmi; so we-
 nig als —, annyi v. olly
 kevés, mint semmi; we-
 niger, als —, kevésb
 semminél; und — und
 wieder —, sok semmiért;
 — desto weniger, ih. mind-
 azáltal.
 Nichts, das; semmi, sem-
 miség.
 Nichtsbedeutend, mn. csakóly,
 semmit-jelentő.
 Nichtseyn, das; nemlé.
 Nichtsund, unbig, —nbig,
 mn. használatlan.
 Nichtsnutzigkeit, die; ha-
 szontalanság.
 Nichtswürdig, mn. semmi-
- rekellő, semmirevaló,
 gaz.
 Nichtswürdigkeit, mn. sem-
 mirevalóság, semmirekellő-
 ség, gazaág.
 Nichtvollziehung, die; vég-
 renemhajtás, végheznem-
 vitel.
 Nicht, der, l. Nicht.
 Nicht, das, l. Nicht.
 Nichtschon, das; lotyó, csaf-
 ra, szajha.
 Nichten, k. bókol, bólog, bó-
 logat, bóbiakol; hajlong;
 biccent a' fejével. —,
 cs. bólint; biccent; le-
 meghajt.
 Nichten, das; bókolás, bó-
 logatás, bóbiakolás; fej-
 biccentés.
 Nicodemus, der; Nikodém,
 (únév).
 Nicolaus, der; Miklós,
 Mikó, (únév).
 Nie, ih. soha, sohasem,
 sohasé.
 Nieder, mn. alacson; al,
 alsó; alacson, alávaló;
 die niedere Gerichtsbar-
 keit, alsó törvényháló-
 ság; die niedere Schulen,
 az alsó iskolák; Höhe und
 Niedere, nagyok és ki-
 cesinyok, fő- és alren-
 dűek. —, ih. le, alá;
 auf und — gehen im
 Zimmer, bókálni v. fel-
 's alá járni a' szobában.
 Niederbeugen, ca. Niedere-
 biegen, cs. rh. lehajt,
 legörbít; meghajt, meg-
 görbít.
 Niederbord, der; alparkány;
 alhajó.
 Niederbrechen, cs. rh. le-
 tör, leront.
 Niederbreiten, cs. lotorit.
 Niederbringen, k. és cs.
 rh. ledg. porrá v. föl-

- dig eg; loéget, porrá v. földig éget.
- Niederbringen, cs. rh. levisz, lohoz.
- Niederbüchsen, cs. lepuskáz, lelő.
- Niederbüßen, vh. lehajol, meghajol.
- Niederbüßeln, cs. levasal, latógláz.
- Niederdeutsch, mn. alnémet, alföldi-német.
- Niederdeutschler, der; alnémet, alföldi-német.
- Niederdeutschland, das; Alsó-Németország.
- Niederdonnern, cs. ledörög.
- Niederdrücken, cs. lenyom, lesszorít; elnyom.
- Niederdrückung, die; lenyomás, lesszorítás; elnyomás.
- Niedere, l. Niederung.
- Niederelbsaß, die; Alsó-Altalia.
- Niederfahren, k. rh. leutaz, lomogy (kocsin, hajón st.). —, cs. rh. lejár, elhord, elűttet (kocsival st.).
- Niederfahrt, die; lemondás, leutazás.
- Niederfallen, k. rh. lecsik, lehull; lorogy; vor einem —, valaki előtt leborulni.
- Niederfliegen, k. rh. leszáll, leröpül.
- Niederfang, der; lemenet, lemenetel; naplemonat, napildozat.
- Niedergehen, l. Untergehen, Sinken.
- Niedergerecht, das; altörvénytűk.
- Niederschlageln, mn. csüggedt, csüggeteg, kedvetlen.
- Niederschlagelheit, die; csüggedtség, csüggetegség, kedvetlenség.
- Niederhauen, k. lehangzik.
- Niederhauften, cs. rh. lo-tart.
- Niederhangen, k. rh. lecsügg, lefügg; lefityeg.
- Niederhängen, cs. leereszt, alább akaszt v. függeszt.
- Niederhauen, cs. rh. levág, leszab, lekaszabol.
- Niederhauen, Niederhauern, k. leguggol.
- Niederhappen, k. és cs. lehillon, lecsapódik; lebillent, lecsap.
- Niederhopsen, cs. lekopogat.
- Niederhufen, k. letórdel.
- Niederkommen, k. rh. lejő; leereszkedik; lebetegszik, szül, meggyermokozik.
- Niederkrämpfen, cs. letür.
- Niederkunft, die; lejövet; lebetegedés, szülés, gyermekzés.
- Niederlage, die; letétel; letétemény, gondviselésre bízott jószág; rakhely, raktár; betegeskedés; raktavasztás, megverettetés (ellenségtől); eine gånzliche — erleiden, tökéletesen v. egészen megverettetni; in die — bringen, raktárba hordani.
- Niederland, das; alföld.
- Niederlande, t. Német-Alföld.
- Niederländer, der; német-alföldi.
- Niederländisch, mn. német-alföldi.
- Niederlassen, cs. rh. lebo-csát, leereszt. —, vh. rh. leboacsátkozik, leorooszkedik; leszáll; hulyet fog, leül.
- Niederlassung, die; lebo-csátás, leeresztés; meg-telapodás, megszállás.
- Niederlegen, cs. letesz, lefektet; letesz, lemond (hivataláról); letesz, gondviselés alá bíz; der Pfladregen legt das Getreide nieder, a' zápor megdönti a' gabonát; sich auf die Erde —, föld-re fekünni; sich —, lefektünni; alunni menni; die Waffen —, a' segyvort letenni v. lerakni; Geld bey den Gerichten —, pénz tenni le a' bíróságnál, törvénytűknél; ein Amt —, hivatalról lemondani; die Krone, die Regierung —, a' koronát, kormányt letenni.
- Niederlegung, die; letétel; lemondás.
- Niedermaßen, cs. leigazit, lebocsát, leereszt; le-hord, lesszid; levág, leszab, leöl, megöl.
- Niedernehmen, cs. felkon-czol, lekaszabol.
- Niedernehmung, die; öldöklés, felkonczolás, lekaszabolás.
- Niederreißen, cs. rh. leránt, leszakít, leszakaszt, lerángat, lesszaggat; ledönt, leront.
- Niederreißung, die; lerontás, ledöntés.
- Niederreiten, cs. és k. lelovagol; elgázoltat, letapodtat (lovaglás közben).
- Niederrennen, k. és cs. r. és rh. lefut, leszalad; elűt, elűttet (futásban).
- Niederreihen, der; Al-Rajnavidék.

- Niederfäbeln, cs. leszá-
bol, leszábdal, lovagdal.
Niederfarben, daś; Alsó-
Saxonia.
Niederfaufen, Niedertrinten,
cs. ós. vh. rh. lerészeg-
git, loitat; lerészogül,
loissza magát.
Niederfäießen, cs. rh. le-
lő; lepuskáz; leuyilaz.
—, k. rh. lecsan, leüt;
lecsattan, lepattan.
Niederfäiffen, k. lehajóz.
Niederfälag, der; leütés;
lecsás; agyonütés; szál-
ladék, üledék.
Niederfälagen, cs. rh. le-
üt, lecsap, lever; le-
pacskol, elver; leülepít,
fenékre szállít; osztat,
enyhit; csüggeszt, szo-
morít, kedvetlenít; die
Augen, den Kopf —, leütü-
ni v. leszegezni szemeit.
leütüni fejét; den Kopf
—, elvenni a' kedvét,
elkedvetleníteni; eine
Hoffnung —, valakit re-
ményétől megfosztani, va-
laki' reményét semmivé
tenni; einen —, valakit
megszomorítani, elked-
vetleníteni. —, k. rh.
lezuhau, ledobban, le-
csattan.
Niederfälagend, mn. osz-
lató, enyhítő; csüggesz-
tő, szomorító, kedvet-
lenítő.
Niederfälagmittel, daś;
ülepítő v. ülesztő szer;
oszlató v. enyhítő szer.
Niederfälagung, die; le-
ütés, lecsapás, leverés;
leülepítés, ülesztés, fe-
nékroszállítás; elkedvet-
lenítés, elsomorítás.
Niederfälfunden, cs. el-, le-
nyel.
Zsch. 201. 11.
- Niederfärlben, cs. rh. le-
fr, megr.
Niederfärfen, cs. lebecsát,
leereszt, losülyeszt.
Niederfäßen, cs. letesz;
rendel (bírósgot, kül-
döttségel); sich —, le-
ülni.
Niederfäffen, k. rh. lesü-
lyed, lesüpped; elmerül;
lerogy.
Niederfäßen, k. rh. leül;
leszáll; einen — heißen,
valakit leültetni. —, cs.
rh. heül, benyom (ülve).
Niederfämmig, mn. ala-
csontörzsűkű.
Niederfäßen, cs. rh. le-
szúr, ledőf, lobók.
Niederfäßen, k. rh. lohág,
leszáll.
Niederfäßen, daś; lohágás,
leszállás.
Niederfäßen, cs. rh. leta-
szít, lelik; leszúr.
Niederfäßen, cs. letaszít,
lelék, lezuhint, lobuk-
tat. —, k. lezuhan, lo-
rohan, lobukik; lerogy,
loroskad.
Niederfäßtig, mn. czudar,
alávaló, alacsonlokű. —,
ih. czudarúl, alacsonle-
külög.
Niederfäßtigkeit, die; czu-
darság, alacsonlokűség.
Niederfäßen, cs. rh. leta-
pos, letapod, letipor;
die Ebene —, félre-
nyomni a' czipőt. —,
k. rh. lelép.
Niederung, die; lapály;
alacson hely; alacsonf-
tás, lealacsonítás. kish-
bités.
Niederwarfen, cs. lehen-
geresz. —, k. lekering.
Niederwarfjen, cs. lehenge-

rit, lehongorget; legu-
rit; lehengeresz.

Niederwärts, ih. lefelé,
aláfelé.

Niederwerfen, cs. rh. le-
hajít, levet; sich vor eis-
nem —, valaki előtt le-
v. arcra borulni, ins-
gát levetni; einen auf
die Erde —, valakit föld-
höz vágni v. csapni.

Niederwerfung, die; leha-
jítás, levetés; leborulás.

Niederwiegen, cs. rh. lehúz,
levon.

Niedrig, mn. csinos, dí-
szos, takaros; feles. —,
ib. csinosan, díszesen,
takarosan; jelesen.

Niedrigkeit, die; csinos-
ság, takaroság

Niedrig, mn. alacson; ese-
kély, ocsó; aljas; al-
só; alrendű, alacsonsor-
su; elvetemedett, ol-
vetemült; ein niedriger
Stuhl, Eiß, alacson szék;
ein niedriger Preis, ese-
kély ár; ein niedriger
Wort, alacson szó. —,
ih. lent, alatt.

Niedrigkeit, die; alacson-
ság; esekélység.

Niedrigung, l. Niederung,

Niemals, l. Nie.

Niemand, mn. senki, sen-
ki sem v. so; — als er
weiß darum, kivüle sen-
ki sem tud a' felől; csak
ő tudja.

Niere, die; vese.

Nierenbein, die; vesedér.

Nierenbaum, der; vesefa.

Nierenbraten, der; veso-
pacsényo, vesesült.

Nierenfett, daś; veseháj.
Nierenkrügel, mn. és ih.
vesedér, vesecalakú; ve-
sédelen.

Nierengriech, der; vesepo- road, vesekővecs.	Nippen, k. szüresöl, ször- pül.	Nordbreite, die; éjszaki szélesség.
Nierenkrankheit, die; ve- sekór.	Nirgend, Nirgendts, ih. se- hol, sehol sem.	Nordfaper, der; orka-delfin.
Nierenmittel, das; vese- szer.	Nische, die; fülke; rojtek, vakablak.	Nordländer, der, =inn, die; éjszaki. éjszakvidéki, éj- szakföldi.
Nierenschnittchen, das; ve- seszeletke.	Nisbel, der; búb, bóli- ta; fej.	Nordlicht, das, Nordstern, der; éjszaksfény.
Nierenstein, der; vesekő.	Nis, die; serko.	Nordstich, Nordstich, mn. éj- szaki.
Nierenstück, das; vesésdarab.	Nissen, k. fészkel.	Nordost, Nordosten, der; éjszakkélet.
Nierenweh, das; vesefij- dalom.	Nix, der, Nixe, die; hab- lóány, vízi leány.	Nordostwind, der; éjszak- keleti szél.
Nierenweise, ih. vesédelen.	Noah, der; Noé, (finóv).	Nordpol, der; éjszaki sark v. gonczól.
Nieseln, k. dunnog, düny- nyög, orrából beszól.	Noch, ih. még; — nicht, mög nem, nem még; wás- re er — so reich, ha mög olly gazdag volna is. —, ksz. sem, so; weber —, som sem, so so.	Nordsee, die; éjszaki tenger.
Nieseln, k. szomzik v. szem- erkől v. laughállik (az eső), permetex.	Nochmalig, mn. ismétli, is- mételt.	Nordseite, die; éjszaki rész v. oldal.
Niesemittel, das; tüszzen- tőszer.	Nochmal, ih. ismét, újr., újolag, még egyszer.	Nordstern, der; éjszaki csillag v. sarkcsillag.
Niesen, k. tüszzent, tüsz- köl.	Noch, das; vitorlarúd' vöge.	Nordwest, Nordwesten, der; éjszak - nyugat.
Niesepulver, das; tüszzen- tőpor.	Nomad, t. nomádok, vándor- nép.	Nordwestwind, der; éjszak- nyugati szél.
Niesewur, die; hűnyor; fejór zászpa; bókabogyó- takta.	Nomadisch, mn. nomád, no- mádi, vándor, vándorló.	Nordwind, der; éjszaki szél, fülazól.
Niesbar, l. Genießbar.	Nominativ, der; első v. nevező eset.	Nordsee, k. morgolódik.
Niesbraun, der; használat.	Nonne, die; apáca; he- rélt eme; kolhístatöltő; die weiße —, fekete- fejtű búvár.	Normandie, die; Normandia.
Niese, das; szogecsko, öz- vekszeg.	Nonnenloster, der; apáca- klastrom.	Normandier, Normann, der; normand.
Niese, die; üresszám, üres- sors; ügykoczat.	Nonnenleben, das; apáca- élet.	Normandisch, Normannisch, mn. normand.
Nieseisen, das; szogecsp- tető.	Nonnentau, die; osuk- lyás galamb.	Norwegen, das; Norvégia.
Niesen, cs. megszogex, ösz- szogex; öklel. —, vh. tőrekszik, ügykoczik.	Noppen, cs. osipked cso- mókat (posztórol), tisztog- gat a' csomóktól; vöszö- dik (-val, -vel).	Norweger, der; norvógi.
Nieshammer, der; öszzo- szegző - kalapács.	Nord, Norden, der; éjszak.	Nösel, Nöselchen, das; icezo, icezőcsake.
Niesnagel, der; körömszálla.		Notar, Notarius, der; jegyző.
Niesneu, mn. újdon - új.		Notariat, das; jegyzőség v jegyzői hivatal.
Nis, Nisstrom, der; Nil, Nil' vizó.		Note, die; jegyzék; kóta; eine Note in Noten leben, valamely éneket lekó- títani, kótára venni; nach Noten flugen, kótából énekelni.
Nisfarb, das; viziló.		Notenbuch, das; kótakönyv kótáskönyv.
Nimmer, Nimmermehr, ih. soha, soha sem; soha se.		
Nimmerfart, der; tolkol- lou; gödény.		

Rotenpapier, das; kópapír.

Rotepunkt, das; kótatím.

Rotensreiber, der; kótáíró, kótásó.

Rotensystem, das, Rotenslinien, t. kótarendszer, kótavonalzat.

Rotz, ih. szükséges; es thut mir —, szükséges nekem, szükségem van rá.

Rotz, die; szükség; haj, vesződség; szűkölködés, szorultság; nyomorúság, inség; die äußerste —, végső szükség; in Rötzen sein, szükségben lenni; an etwas — leiden, valamilyen szükséget látni v. szenvedni; er wird — haben, baja, vesződsége lesz; mit genauer —, nagy nehézen v. hajjal, alig; im Falle der —, jut —, szükség' esetében v. esetre; es hat keine —, nincs mit félni; jeder hat seine —, mindenkinek megvan a' maga baja; aus — thun, szükségből tenni; kénytelenül cselekedni; die schwere —, nehézség, nehézségyavalya; — hat kein Gebot, — bricht Eisen, szükség törvényt hont.

Rotanker, der; nagyhorogony, vészhorogony.

Rotdringen, es. rh. kényzerít, kénytel.

Rotdrust, die; szükség, fogyatkozás; szorultság; szükséges élelem v. táplálék; nach —, épen annyi a' mennyi kell; nach — der Seiten, mint a' dolgok kívánják; seine

— verrihten, szükségét végezni.

Rotdürftig, mn. szűkölködő, szegény, nyomorult. —, ih. szűken, nyomorultan.

Rotdürftigkeit, die; szűkölködés.

Rotherbe, der; törvény-szeres örökös.

Rotzfuß, der; szükség, kénytelenység.

Rotzhelfer, der; szükségben-segítő.

Rotzhilfe, die; szükségbeni segítség; végső segítség.

Rötzig, mn. szükséges; ich habe Geld —, szükségem van pénzre, nekem pénz kell.

Rötzig, das; szükséges.

Rötzigen, es. kénytelenít, kénytel, kényzerít.

Rötzigung, die; kényzerítés, kénytelenítés.

Rotzleidend, mn. szűkölködő, nyomorkodó, szükségben lévő, vészben forgó.

Rotzleibende, der és die; szűkölködő; szükségben lévő.

Rotzlige, die; kénytelen hazugság.

Rotzpeulisch, mu. tőhenjáró, halálos.

Rotzpenzig, der; tartalékpenz.

Rotzschuß, der; vészlövés.

Rotzstahl, der; lökseloda.

Rotztaufe, die; szükségbeli keresztelés.

Rotzwehr, die; életótalom.

Rotzwendig, mn. és ih. szükséges; szükségesen, szükségeskép.

Rotzwendigkeit, die; szükség; szükséges dolog.

Rotzzeichen, das; vészjel.

Rotzschuß, Rotzschußigung, die; erőszak, erőszak-tétel.

Rotzschügen, es. erőszakot tesz (valakin).

Rotzswang, l. Rotzschuß.

Rotzen, l. Aufzeichnen, Anmerken.

Rotz, die; tudás, tudomás, észrevétel; tudósítás.

Rotzschuß, mn. köztudomásu.

Rotzschuß, die; novella.

Rotzschuß, der; november, szent András' hava.

Rotzschuß, t. újságok; új könyvek.

Ru, der; porca, pillanat; in einem —, tüstént, egy pillanatban; Ru? no?

Ruhten, mn. éh, éhom, étlen-ítlan; józan, mértékletes; izetlen, éretlen, helytelen.

Ruhtenheit, die; éhom, étlen-ítlanság, éhgyomor; józanság.

Rudel, die; metélt, csik, másék.

Rudelfrett, das; nyújtódeszka.

Rudelfuß, das; nyújtófa.

Rudeln, es. töm (lelat sc. csikdad tőzladarabokkal).

Rudelsuppe, die; metéltleves, csikleves.

Rudeltzig, der; csiklézta.

Ruß, ih. — und nichtig, semmi; etwas für — und nichtig erklären, valamit somminck v. megneveztőntnek v. nem kötelezőnek nyilatkoztatni.

Ruß, die; sommi, nulla, zerus.

Rumerus, der; szám.

Rumerken, es. számlál, megszámlál; megszámos.

Rummer, die; szám; jegy, jel.

Run, ih. most, már, most már; von — an, mostantól fogva. —, ksz. ós is: tehát; pedig; úgy de; tehát! noza!

Rummehr, Rummehro, ih. most már.

Rummehrig, mn. mostani, jelen, jelenlegi.

Ruuciné, der; pápa' követje.

Rur, ksz. csak, csupán, egyedül; nicht — ... , sondern auch, nem csak ... , hanem; wenn — , csak; hogy; bárcsak; wer — , bárki; so bald — , mihelyt; so oft — , valahányszor. — , ih. épen most; er ist — gekommen, épen most jött.

Rürnberg, da; Nürnberg, (város).

Rürnbergger, der; nürnbergi.

Rürnbergger = Waare, die; nürnbergi áru.

Ruß, die; dió; csontár; eine harte — , nehéz v. erős dolog.

Rußäule, die; diófásor.

Rußbaum, der; diófa.

Rußbäumen, mn. diófa, diófából való.

Rußbraun, mn. diófaszínű.

Rußbraun, da; diófaszín. Rußbolde, die; gesztenye-halmány.

Rußgarten, der; diós.

Rußgrau, mn. dióhéjszürke.

Rußhader, s háher, der, s frühe, die; magtörő holló.

Rußkern, der; dióbél.

Rußkader, der; diótörő.

Rußkohl, da; dióolaj.

Rußkühle, die; dióhéj.

Rußkorn, Rußkorn, der; diósörp.

Rußkorn, der; diótized.

Ruß, die; horony

Rußstern, k. szop. szopogat. Rußstücken, da; szop. tató-szilke.

Ruß, Ruße, ih. da; ist nicht — v. zu nichte — , ez hasznavehetlen, ez semmit sem ér.

Rußanwendung, die; hasznosrafordítás, használ. lat; tanulság.

Rußbar, mn. hasznos, használatos, hasznavehető; nyeresős.

Rußbarkeit, die; hasznosság, hasznavehetőség.

Rußen, der; haszon, haszonvétel; kereset; nyereség, kamat, jövedelem; da; ist von keinem — , ennek semmi haszna; — auf einer Sache

stehen, hasznot venni valamiből; sich eine Sache zu — machen, valamit maga hasznára fordítani; — schaffen, bringen, hasznot hajtani, hasznot szerezni.

Rußen, Rußen, cs. hasznul, haszonra fordít, hasznát veszi; éi vele; sein Geld — , használni pénzét; eine Sache — , valaminek hasznát venni. — , k. használ, hasznos, hasznot hajt; zu etwas — , használni valamire; da; nicht zu nichte, ez nem ér semmit, ez semmire sem hasznos; wo zu nichte da;? mi haszna legyen ennek?

Rußhof, da; épületfa; szerszámfa.

Rußkloß, mn. és ih. hasznos, hasznavehető; hasznosan.

Rußkloßfest, l. Rußbarkeit.

Rußlos, mn. és ih. haszontalan, hasznavehetlen; haszontalanul.

Rußlosig, der; haszonvevő, használó.

Rußlosig, l. Rußbrauch.

Rußlosig, die; haszonvétel; haszon.

Rußpfe, die; nympfa; kura; bogirláb.

S.

S, da; O, (tizenötödik betű a' német abc-ben). O! is: o! oh! ah! ejnye! hóhó! hó!

S, ksz. valljon, ha; mint-ha. —, ih. sen, sön. —, ej. selett, -n, -an, -on, -en, -ön túl.

Sacht, die; gond, gondosság, ügyelen, vigyázat.

Schmeißel, Schmeißel, s

Oberwäht, Oberbaht ic. mn. fönnjelontett, fönnemlitott, fönnörintett, fönnérdeklett.

Obdach, das; hajlek, hajlok, földél.

Oberist, der, l. Prachtfegei.

Ober, ih. fenn, fönn, felül; von — herab, herunter, felülről; — an, felül; elöl; — an gehen, elöl menni v. járni; — auf, fenn, felül; — auf schimmen, fenn v. felül úszni; — aus, túl, fölöttö; — darauf, felül rá, rajta, azon felül; — drein, azon felül v. kívül; — her, felülről; — hin, imígy amígy, elhányya vetve; es ist weiter — gesagt worden, fölebb mondatott.

Ober, mn. felső; fő, föbb; der obere Stock, felső emelet; der obere Theil; felső rész; die oberen Classen, föbb osztályok. Ober, der; síkó, kolop, felső.

Oberadmiral, der; főadmirál.

Oberadmiralität, die; főadmiráliság

Oberamt, das; főhivatal.

Oberappellationsgericht, das; fő solvitoli-törvénytörök.

Oberarm, der; felkar.

Oberauditeur, der; főauditor, főhadügyész.

Oberaufseher, der; főügyelő, főgondviselő, fővigyázó.

Oberaufsicht, die; főügyelés, főgondviselés, fővigyázás.

Oberballen, der; felsőgörenda.

Oberbau, der; földfölötti épület.

Oberbauamt, das; főépítőhivatal.

Oberbaumeister, der; főépítőmester.

Oberbefehl, der, Obercommando, das; fővezérség; főkormány.

Oberbefehlshaber, der; fővezér; főkormányzó.

Oberbeichtvater, der; főgyónató.

Oberbein, l. Unterbein.

Oberberetler, der; főlovász.

Oberbergamt, das; főbányahivatal.

Oberberghauptmann, der; főbányászkapitány.

Oberbett, das; dunna.

Obercaplan, der; főkáplán.

Oberconsistorium, das; főszentszék.

Oberconsul, der; főconsul.

Oberchirurgus, der; fősebész.

Oberdeutsch, mn. felső-németországi.

Oberdeutschland, das; Felső-Németország.

Obere, der; felső, eljáró.

Obererigenthum, das; főajátosság.

Obererigenthumsherr, der; főajátos, főúr.

Obererigenthumsrecht, das; főajátjog.

Oberernehmer, der; főadószedő.

Oberernte, der; első kinevés.

Oberfeldherr, der; fővezér.

Oberfläche, die; felület, felszín.

Oberflächlich, mn. ós ih. felületes, felszínes; felületesen, felszínoan.

Oberforstamt, das; főerdőhivatal.

Oberförster, der; főerdész.

Oberforstmeister, der; főerdőmester.

Oberfuß, der; lábtő, lábfej.

Obergericht, das; főörvényszék.

Obergesell, der; első legény, főlegény.

Obergesimé, das; felső párkány.

Obergespan, der; főispán.

Obergurt, l. Unterhurt.

Oberhalb, ih. felett, . . n, . . on, . . eu, . . ön felül; — der Stadt, a' váraszon felül.

Oberhand, die; kéztő, kézfej; erősség, nyerteség, elsőség; die — behalten, erősbnek, nyertesnek, elsőnek lenni v. maradni.

Oberhaupt, das; fő, felsőség, fejdelem.

Oberhaus, das; felső emelet; felső ház, (angol országgyűlésnél).

Oberhaut, die; felbőr, hám.

Oberhemd, das; felső ing.

Oberherr, der; főúr; fejdelem.

Oberherlich, mn. főúri; fejedelmi.

Oberherrschaft, die; főuraság; fejedelemség; főhatalom.

Oberhimmel, der; főmonny, fölég.

Oberhof, der; felső udvar.

Oberhofgericht, das; udvari főörvényszék.

Oberhofmarschall, der; udvari főmarsall.

Oberhofmeister, der; főudvarmester.

Oberhofmeisterinn, die; főudvarmesternő.

Oberhofprediger, der; udvari főpredikátor.

Oberhofrichter, der; főudvarbíró.
 Oberhilttenant, das; főhuttavatal.
 Oberläger, der; fővadász.
 Oberjägermeister, der; fővadászmeister.
 Oberkammerer, Oberkammerherr, der; főkamará.
 Oberkammerjunker, der; főapród.
 Oberkellner, der; főtálnok; főpinczér.
 Oberkieser, Oberkintzaden, der; felső állkapocs.
 Oberkirchenrath, der; egyházi főtanács, főszentiszék.
 Oberkirchenrath, der; főszentiszéki tanácsnok.
 Oberkleid, das; felsőtű, felruha.
 Oberknecht, der, l. Großknecht.
 Oberkoch, der; főszakács.
 Oberkopf, der; fejtető.
 Oberküchenmeister, der; főkonyhamester.
 Oberland, das; felsőföld.
 Oberlandbaumeister, der; országos főépítőmester; tartományi főépítő.
 Oberländer, der; felsőföldi.
 Oberländisch, mn. felsőföldi.
 Oberlandrichter, der; országbíró; tartományi főbíró.
 Oberlauf, Oberlof, der; felső hajófüdél.
 Oberleber, das; felső bőr.
 Oberleib, der; föltest, felső test.
 Oberlippe, Oberlelje, die; felső ajak.
 Oberluft, die; föllég.
 Obermacht, l. liberrecht.
 Obermann, der; felsőbb v. főbb ember; választott bíró; feltér v. jobb szem-

szől. (katonánál); kólop, félkő; er hat seinen — gefunden, emberdre talált v. akadl.
 Obermarschall, der; főmarsall.
 Obermeister, der; öregmester.
 Oberofficier, der; föltiszt.
 Oberparlament, der; felső parlament.
 Oberparlamentsherr, der; felső-parlamenti tag.
 Oberpfarrer, der; első plébános.
 Oberpostamt, das; főpostahivatal.
 Oberpostmeister, der; főpostamester.
 Oberpriester, der; főpap.
 Oberrang, der; főrang; főbbang.
 Oberreith, das; Felső-Rajna.
 Oberreitisch, mn. felsőrajnai.
 Oberrichter, der; öregbíró; főbíró.
 Oberrinde, die; félkőreg.
 Oberroß, l. liberroß.
 Obersachsen, das; Felső-Saxonia.
 Obersap, der; előtétel.
 Oberschachtmesser, der; főkinestárnok.
 Oberschenk, der; főpohárnok.
 Oberschenkel, der; csomb.
 Oberschlichtig, mn. felsőcsapó.
 Oberschmeerkraut, der; felbas.
 Oberschreiber, der; főírnök.
 Oberschwelle, die; felső küszöb.
 Oberst, mn. legfőbb, legfelsőbb.
 Oberstallmeister, der; főlovászamester.

Oberste, der; ezredes; fő, első.
 Oberste, das; tejsől.
 Obersteiger, der; felaknász.
 Obersteile, die; félhaly; főhaly, elsőség.
 Oberstemme, die; felták.
 Obersteige, die; felső rúd, (lohogón).
 Oberstleutnant, der; alvezredes.
 Obertheil, der; félrész, felső rész.
 Oberungarn, das; Felső-Magyarország.
 Obervermund, der; főgyám-anya.
 Obervermundschaft, die; főgyámosság.
 Obervorsteher, der; főelőjáró.
 Oberwärtel, ib. félföld.
 Oberwelt, die; fölvilág.
 Oberzahn, der; felső fog.
 Oberzimmermann, der; mestertánc, főács. (hajókon).
 Obgleich, kaz. ámbár, noha, jóllehet.
 Obhanden, l. Vorhanden, Bvhanden.
 Obhut, l. Schut.
 Obig, mn. fölebbi.
 Obiate, die; osztya.
 Oblatenbäcker, der; osztvasütő.
 Obliegen, k. rh. neki felelő, rajta van, neki adja magát, felelőzik; einer Sache —, neki felelőni valaminek, felelőzni valammal. —, az-n ed liegt mir ob, kötelességgombon v. tisztelemben áll.
 Obliegenheit, die; kötelesség, tisztelet.
 Obligat, mn. köteles, kötelezett.
 Obligation, die, l. Schuldbverpflichtung.

- Obrigfeit, die; felsőség, elöljáróság; tanács; tiszt-hatóság.
- Obrigkeith, mn. és ih. felsőségi, elöljárói; tanácsbéli; felsőségi hatalomból; etne obrigkeitliche Person, tisztviselő, elöljáró, elöljárói személy; das obrigkeitliche Amt, elöljáróság.
- Obrist, l. Oberst.
- Obrison, l. Obgleich.
- Obrschweben, l. Bevorstehen.
- Observanz, die, l. Herkommen.
- Oberwatorium, das, l. Steruwart.
- Obrst, l. Aufsicht.
- Obrstgen, l. Siegen.
- Obrsorge, l. Vorsorge.
- Obrt, das; gyümölcs; — brachen, elfanfemeln, gyümölcsöt szedni.
- Obrtand, der, Obrtatt, die, l. Widerstand.
- Obrtbaum, der, gyümölcsfa.
- Obrtbrauntwein, der; gyümölcspálinka.
- Obrtbrecher, der; gyümölcszodó.
- Obrtdarre, die; gyümölcsaszaló.
- Obrtessig, der; gyümölcs-ecet.
- Obrtsteden, der; gyümölcs-folt.
- Obrtgarten, der; gyümölcsös, gyümölcsökert.
- Obrtstettinn, die; gyümölcs-istenendő.
- Obrtshandel, der; gyümölcs-árulás, gyümölcskereskedés.
- Obrthändler, = händler, = främer, = mann, der; gyümölcsáros.
- Obrtkran, die; gyümölcs-áronó, kofa.
- Obrthülter, der; gyümölcs-ár, gyümölcsörzö.
- Obrtjahr, das; gyümölcsös v. gyümölcstermő év.
- Obrtkammer, die; gyümölcsös komra.
- Obrtkeller, der; gyümölcsös pinczo.
- Obrtkelter, die; gyümölcs-sotu.
- Obrtkorb, der; gyümölcs-kosár, gyümölcsgerabó.
- Obrtkörbchen, das; gyümölcskosárka.
- Obrtkese, die; gyümölcszodás.
- Obrtkort, der; gyümölcs-vásár; gyümölcspiac.
- Obrtkost, der; gyümölcs-must.
- Obrtkwein, der; gyümölcsbor.
- Obrtkreit, die; gyümölcs-ideje.
- Obrtkraften, k. uralkodik; senusorog, jelen van; auß obwaltenden Umständen, senn-forgó akokból.
- Obrtkreit, l. Obgleich.
- Ocean, l. Weltmeer.
- Ocher, der; érczmész.
- Ochse, der; ökör; bika; er ist ein —, ein dummer —, ő nagy ökör v. barom.
- Ochsen, das; tulok, tinó.
- Ochsen, l. Hindern.
- Ochsenauge, das; ökorsem; ökorsem, királyka, (mardár); ökorzomfi; vaj-bansült tojás; kerek v. tojásdad ablak.
- Ochsenhauer, der; ökrös paraszt.
- Ochsenkame, die; lóküstökü hintor.
- Ochsenbrech, das; iglicz.
- Ochsenbremse, die; ökorlőgy, hógöly.
- Ochsenfleisch, das; ökörhús.
- Ochsenhaft, Ochsenmäfig, Ochsia, mn. ökör, ökor-módu.
- Ochsenhandel, der; ökörkereskedés, söreszség.
- Ochsenhändler, der; ökörkereskedő.
- Ochsenhaut, die; ökörbőr.
- Ochsenhals, das; ökörborjú.
- Ochsenhirt, der; ökrész, ökorosordás, ökörpásztor.
- Ochsenkopf, der; ökörfej.
- Ochsenmarkt, der; ökörvásár; ökörpiacz.
- Ochsenrost, die; ökörposta, csigahát.
- Ochsenstall, der; ököristálló.
- Ochsentreiber, der; ökrész; ökörhajtó v. hajcsár.
- Ochsenwamm, die; lebenyő, lebernyeg.
- Ochsenzemer, der; bikacsök.
- Ochsenzunge, die, ökörnyelv; festőacacsél; terjőke.
- Octav, das; nyolczad; nyolczad-rét.
- Octavband, der; nyolczad-kötet.
- Octavblatt, das; nyolczad-lével.
- Octavstücken, das; nyolczad-fuola.
- October, der; october, mindszent' hava.
- Oculren, ca. szemez, szemre olt.
- Oculst, l. Augenarzt.
- Ode, die; oda.
- Oede, mn. puaszt, vadon, sivatag; elhagyott, magányos.
- Oede, die; pusztaság, vadon, sivatag; magány.
- Odem, l. Athem.
- Oder, koz. vagy.
- Oder, die; Odara, (folyam).
- Odermentig, der, óv die; párló, (növény).

Oefen, das; kályhácska; kemenczecske.
 Ofen, das; Buda.
 Ofen, der; kályha; kemencze; koh; hinter dem — sitzen, kemencze' mögét őrzeni, otthon guggolni.
 Ofenbank, die; kemenczepad.
 Ofenblase, die; kemenczűst.
 Ofenblech, das; kemenczotető, tető; előte.
 Ofengabel, die; fűtővilla; piszkavas, pizkafa.
 Ofenbachel, die; csempe.
 Ofenbrühe, die; szénvontó, azsog.
 Ofenloch, das; kemenczcsúj; kályhaszúj; cseresznyog, kemencze- v. kályhalyuk.
 Ofenplatte, die; kályhalomez.
 Ofenröhre, die; kályhaeső.
 Ofenruß, der; kemenczokorom.
 Ofenbänfel, die; szénvontólapát.
 Ofenbühm, der; kályhaclenzék.
 Ofenbühr, die; kályhaajtó; előte.
 Ofenbisch, der; pomet.
 Ofenjiné, der; kemenczebér.
 Offen, mn. nyílt, tárt, nyitva lévő; fodotlan, zártlan, dugatlan; kerítellen; szabad, őszinte, szinetlen; üres, (valamally hivatal); mit offenen Augen schlafen, nyílt szemekkel, szemnyitva aludni; auf offener Straße, utcza' közepén, az utczán; auf offener See, a' tengerárlkon; offenen Leib haben,

könnyű v. szabad hasának lenni; offene Betete, nyílt levelek; ein offener Kopf, jó v. könnyű fej; Jósejü v. eszes ember v. ifju. —, ih. nyíltan; őszintén; — sein, őszin, nyitva v. tárva lenni v. állani.
 Offenbar, mn. nyilvánosság; világos, ismeretes; nyílt; mit offenbarer Gewalt, nyilvánosság erőszakkal; die offenbare See, sík v. szabad tenger. —, ih. nyilvánosságosan, világosan.
 Offenbaren, cs. és vlt. kinyilatkoztat, nyilvánít, fölfedez; nyilatkozik, kinyilatkozik, ki-, megnyílik.
 Offenbarung, die; kinyilatkoztatás, nyilatkozás; isteni jelentés.
 Offenheit, die; nyíltság, egyenesség, őszinteség.
 Offenherzig, mn. nyíltszívű; egyenesszívű, őszinte; szinetlen. —, ih. nyíltszívűen, egyenesen; őszintén, szinetlenül.
 Offenherzigkeit, die; nyíltszívűség, egyenesség, őszinteség.
 Offenlich, mn. nyilvános, köz; auf offentlicher Straße, az utczán, az utczá' közepén. —, ih. nyilvánosan.
 Offenlichheit, die; nyilvánosság.
 Official, der; püspöki helytartó.
 Officialt, der; tisztviselő; altiszt.
 Officier, der; katonatiszt; tiszt.
 Official, die; máholy.

Offenen, cs. nyílt, föl-, ki-, megnyit, tár, fel-, kitar; sol-, kibont, felszakaszt. —, vh. fel-, ki-, megnyílik; fel-, kitarul; einen todten Körper —, halottat bontani; den Leib —, hasat kiüríteni; einem die Augen —, valaki' szemeit fölnyitni.
 Offnung, die; nyitás, fel-, kinyitás; nyílás; nyílásdök, hasadék, lézag; torkolat; hasürülés.
 Oft, oftmalig, ih. gyakran, gyakorta; sokszor; wie oft? hányszor?
 Ofter, oftmalig, mn. gyakran, sokszori, többszöri.
 Oftere, ih. gyakrabban, gyakortább, többször.
 Ofteren, ih. loggyakrabban, legtöbbször.
 Oheim, der; füstestvére (valaki' atyjának v. anyjának).
 Oehl, das; olaj; — schlagen, olajt ütni, olajt szelni; in — mafen, olajba festeni.
 Oehlbäuch, das; törörlabda, (réznyomóknál).
 Oehlbaum, der; olajfa.
 Oehlbäumen, mn. olajfa, olajfából való.
 Oehlbannt, das; elemi-gyanta.
 Oehlbeere, die; olajbogyó.
 Oehlberg, der; olajhogy, olajfahegy.
 Oehlbid, das; olajkép.
 Oehlblat, das; olajlövél, olajlálóló.
 Oehlbusch, die; olajmillye.
 Oehlbrühe, die; olajseprű.
 Oehlen, cs. olajos, megolajos; olajba márt v. itat.
 Oehler, der; olajos.

Dchfarbe, die; olajfesték; olajzsin.
 Dchfarben; mn. olajzsinü.
 Dchfak, Dchfäskchen, das; olajos hordó.
 Dchfirnis, der; olajmáz.
 Dchfäskche, die, = fäskchen, das, = glas, das; olajos üveg, üvegcsake.
 Dchfäden, der; olajfolt, olajpocsót.
 Dchgarten, der; olajkert.
 Dchgefäß, das; olajos edény.
 Dchgeuch, der; olajzag.
 Dchgeschmack, der; olajíz.
 Dchhandel, der; olajárulás, olajkereskedés.
 Dchhändler, der; olajáros.
 Dchhefe, die; olajacprü.
 Dchhorn, das; olajtülök.
 Dchlicht, mn. olajnemü.
 Dchlig, mn. olajos.
 Dchfester, Dchpresse, die; olajszota.
 Dchflug, der; olajos korsó.
 Dchfuchsn, der; olajos lepény; olajmagzok.
 Dchmacher, der; olajütő.
 Dchlade, die; olajfók.
 Dchlampe, die; olajos lámpa.
 Dchlese, die; olajszüret.
 Dchmalerei, die; olajfestés.
 Dchmühle, die; olajmalom, olajkölyü, olajütő.
 Dchmüller, Dchschläger, der; olajütő, olajverő.
 Dchpflanze, die; olajnövény.
 Dchrechtig, der; kínai retek, olajretek.
 Dchruß, der; olajkorom; sonyörkorom.
 Dchländer, der; olajos kád.
 Dchstein, der; olajkő; senkő.
 Dchtonne, die; olajos tonna.

Dchrestler, t. olajszak, olajtörköly.
 Dchlung, die; olajozás; lehte —, utolsó kenet.
 Dchjuder, der; olajezukor.
 Dchjwetig, der; olajág.
 Dhm, das, Dhme, die; akó, veder; mélymóró, (hajókon).
 Dhmigeld, das; akólásbór.
 Dhmig, mn. akús.
 Dhme, ej. és ih. nélkül; kívül; a' nélkül hogy; -tan, -tlen, -talan, -telen, -etlen, -etlenül re.; — nich, nélkülém, nálam nélkül; — Zweifel, kétség nélkül, kétségen kívül; — dieß, — hin, úgyis, a' nélkül is, küönben; es ist nicht —, igaz.
 Dhmgeacht, Dhmgefähr, Dhmkängt re. l. lingeacht re.
 Dhmacht, die; ájulás; gyöngeség, erőtlenség; ájulás; in — fallen, elájulni.
 Dhmächtigt, mn. és ih. ájult, elájult; gyöngé, erőtlen; ájultan, elájulva; — werden, elájulni.
 Dhr, das; fül; einen Hinster die Dhren schlagen, valakit pofon ütni, nyakon csapni; er hat ein gutes, felnes —, eles fülü van; seine Dhren zu etwas haben, valamiről nem akarni hallani; etwas zu Dhren nehmen, valamire vigyázni, ügyelni; die Dhren spitzen, füllelni; zu Dhren bringen, megvinni, tudósítani, megmondani; es ist mir zu Dhren gekommen, hallottam, mondották, füllembre jött; tauben Dhr

ren predigen, süketnek beszélni.
 Dhr, das; lyuk; fül, (edényen); nökapoca.
 Dhrähen, das; fülke, fülcseke.
 Dhren, ca. fülez, lyukal.
 Dhrband, l. Ortband.
 Dhrenbeichte, die; fülgyónás, gyónás.
 Dhrenbläser, der; hírsugó, hírhordó.
 Dhrenbrausen, = sausen, das; fülzugás.
 Dhrenrüse, die; fülmirigy.
 Dhrenfuß, der; fülfolyás.
 Dhrengehör, das; cserecae, cserecaelye, füllüggő.
 Dhrengehör, die; fül; fültag, fültaganat.
 Dhrenöhle, die; fülüreg.
 Dhrenklingen, das; fülcsengés.
 Dhrenkropf, der; fülporoz.
 Dhrenpulsader, die; fül-üter.
 Dhrenschmalz, das; fülzsír, fülmoosok.
 Dhrenschmerz, der, Dhrenweh, das; füllájás, fülfájdalom.
 Dhrenzunge, der; fültanu.
 Dhrenzwang, der; fülhaj.
 Dhreute, die; füles bagoly.
 Dhrfeige, die; pof, pofonütés v. csapás, arczulcsapás.
 Dhrfinger, der; kisuj.
 Dhrgebülbe, das; gyámolt.
 Dhrstiften, das; fülpárna, fülvánkos.
 Dhrklypden, das; fülezippa.
 Dhrkffel, der; fülvájó, fül-tisztító.
 Dhrnachl, das; füljegy.
 Dhrnuschel, die; fülösiga.
 Dhring, der; fülgyűrű.
 Dhrstube, die; fülfőcskondó.

Ohrtrommel, die; füldob.
 Ohrwurm, Dohring, der; fülbogár, fülbemászó; fülnyű, (ebnyavalya); er ist so freundlich, wie ein Ohrwurmchen, igen édes v. simongó ember.
 Oefse, die, l. Oehr.
 Oefonent, der; gazda.
 Oefonomie, die; gazdálkodás; gazdaság.
 Oefonomisch, mn. gazdasági, gazdálkodási; gazdaságos, takarékos. —, ih. gazdaságosan, takarékosan.
 Oleander, der; oleandertorokrojt.
 Oleaster, der; vadolajfa.
 Olive, die, l. Oehlbeere.
 Olivenbaum, l. Oehlbaum.
 Olivenernte, Olivenernte, die; olajsüret, olajszedés.
 Olivenfarbe, die; olajbogyószín.
 Olivenfarbig, Olivengrün, mn. olajbogyószínű, olajbogyózöld.
 Olivenfrucht, mn. olajbogyódad.
 Olivenfern, der; olajmag.
 Oliventester, t. olajsak, olajsonkoly.
 Olymp, der; Olymp, (hegy).
 Olympias, die; olympias, (4 évi időszak).
 Olympisch, mn. olympi.
 Omen, l. Vorbedeutung.
 Onkel, l. Oheim.
 Onyr, Quichstein, der; óniksz, ónikszkő.
 Opal, der; opál, opálkő.
 Oper, die; énekes-játék, opera.
 Opernhaus, das; operaház.
 Operfänger, Operist, der; színénekes.
 Operment, das; aranyglóv, operment.

Opfer, das, áldozat, **112**; oltári ajándék; ein — bringen, áldozatot tenni, áldozni; das — wer den . . . , valami' v. valaki' áldozatjává lenni.
 Opferakt, das; áldozó oltár.
 Opferbecher, der; áldozó pohár.
 Opferbecken, das; áldozó medence.
 Opferbrod, das; szentelt ostya.
 Opferdienst, der; áldozati szolgálat.
 Opferfleisch, das; áldozathús.
 Opfergebet, das; áldozatkori imádság.
 Opfergefäß, = geschier, das; áldozó edény.
 Opfergeld, das; áldozatpénz.
 Opferkasten, der; áldozatszokrény.
 Opferknecht, der; áldozó szolga.
 Opferkuchen, der; áldozatütemény.
 Opfermesser, das; áldozókés.
 Opfern, es. áldoz, feláldoz.
 Opfern, das, Opferung, die; áldozás.
 Opferprediger, der; áldozópap.
 Opferschale, die; áldozóesőszó.
 Opfertier, das; áldozatállat.
 Opferwein, der; áldozatbor.
 Opht, der; kígyókő.
 Opium, das; mákonygyökér.
 Opium, das; mákony.
 Opiumtract, der; mákonykivonat.

Opobalsam, der; opobalsam.
 Opponent, der; ellenző.
 Opticus, der; szemüveges.
 Optik, die; látástanítvány.
 Optisch, mn. optikai, látástanítványi, látástanítványos.
 Orakel, das; jósszó; jóshely.
 Orange, die; narancs.
 Orangenbaum, der; narancsfa.
 Orangenblüthe, die; narancsvirág.
 Orangenfarbe, die; narancsszín.
 Orangenfarben, Orangengelb, Oranigelb, mn. narancsszínű, narancssárga.
 Orangengürtner, der; narancskortész.
 Orangerie, die; narancsház, narancsos.
 Oratou, die, l. Rede.
 Orchester, das; hangszkar.
 Orden, der; rend; szerzet.
 Ordenband, das; rendszalag.
 Ordenbruder, der; szerzetárs.
 Ordensgeistliche, der; szerzetes pap.
 Ordensgeistlichkeit, die; szerzetesség, szerzetes pap.
 Ordensgelübde, das; szerzetes fogadalom.
 Ordensgesellschaft, die; szerzetárság.
 Ordenshaus, das; szerzetesház.
 Ordensfette, die; rendlány.
 Ordensleid, das; rendküntetés v. ruha; szerzetesruha v. küntés.
 Ordenskreuz, das; rendkereszt.

- Ordnungsplan, die; szerzetes személy.
- Ordnungsregel, die; rendszabály; szerzeteszabály.
- Ordnungsritter, der; rendvitéz.
- Ordnungsstern, der; rendcsillag.
- Ordnungsverbündener, die; rendközség; szerzetesközség.
- Ordnungszeichen, das; rendjel.
- Ordentlich, mn. rendez; rendtartó, rendszertő; rendezkedett, helyes; rendezési, közönséges, szokott. —, ih. rendezés; rendszerint, közönségesen.
- Ordnung, die; parancs.
- Ordinanz, Ordnung, die; parancsvivő; parancsőr.
- Ordination, die; rendelés, rendelet; felszentelés (papnak).
- Ordinieren; cs. rendel parancsol; felszentel (papnak).
- Ordnen, cs. rendel, elrendel, rendez, helyez, elhelyez; rendel, megrendel, rendelést tesz.
- Ordnung, die; rend, sor; rendtartás, bevett v. szokott rend; szabály; kar, rang, osztály; tu — stellen, sorba állítani, rakni; in — bringen, rendezbe szedni; aus der — bringen, a' rendből kivonni; aus der — kommen, a' rendből kijöni; ein Mann, der — sieht, rendszertő férő, rendtartó ember.
- Ordnungs, der; iringó.
- Organ, das; életmű; szó, hang.
- Organisation, die; életművezet; szerkezet, alkotmány.
- Organisch, mn. életműves, életművezet; létező, organikus.
- Organisieren, cs. életművez; elrendez.
- Organist, Orgelspieler, der; orgonás, organista.
- Organisten, die; sodrott selyem.
- Orgel, die; orgona; die — spielen, orgonálni, orgonán játszani.
- Orgelfaß, der; orgonafüvő.
- Orgelfaß, die; orgonaszék.
- Orgelbauer, der; orgonás, orgonacsináló.
- Orgelchor, das; orgonakar.
- Orgelkasten, der; orgonaszekrény.
- Orgeln, k. orgonál.
- Orgelstift, die; orgonasip.
- Orgeltreter, l. Bälgentreter.
- Orgelwerk, das; orgona, orgonamű.
- Orient, der; kelet.
- Orientalisch, mn. keleti.
- Orientalist, der; keleti nyelveket értő.
- Orientieren, vh. égtájat ki-, eltalál, égtájra nézve eligazodik; magát elintézi, eligazodik (valamibon). —, cs. égtájra illeszt v. összehoz (földképet st.).
- Original, das; eredeti.
- Originell, mn. eredeti; különös. —, ih. eredetileg.
- Orkan, der; viharzó, orkán.
- Orke, Orkenbaum, l. Orke.
- Orlogschiff, das; hadihajó.
- Ornithologie, die; madár-tanítvány.
- Orographie, die; helyloírás.
- Ornat, der; ékeség, díszruházat.
- Ort, der; hely; lakhely, város, falu; an allen Orten, aller Orten, mindennütt; ein fester —, erős hely; an einem — hinfesteln, fejen, legen, valahová v. valami helyre tenni, fektetni, állítani; hier ist der — nicht st., itt nincs v. nem itt van annak helye, hogy . . . ; ich meines Ortes, én ugyan, én részemről; wir wollen dies an feinen — gestellt sein lassen, hagyjuk ezt abban.
- Ort, der, és das; negyed, (több mértékben); él, hegy, szög, szeglet; vég, szél; ein Ding am rechten Orte angreifen, valamit kellő végén fogni, valamihez annak rendje szerint fogni v. nyulni.
- Ortbau, das; kardhüvelyvég.
- Ortsbeschreibung, die; helyleírás.
- Ortschen, das; helyecske.
- Ortern, cs. lefűréssel (far, szarv - v. egyéb végét),
- Ortfeder, die; szélső toll, végtoll,
- Orthobel, der; vőgyalu.
- Orthodor, l. Aedügläubig.
- Orthographie, die; helyesírás.
- Orthographisch, mn. helyesírási, helyesen írt. —, ih. helyesen írva.
- Ortlich, mn. helybéli.
- Ortsbeschaffenheit, die; helyminőség.
- Ortschaft, die; helység.
- Ortschaft, das; klsófa.

Ortsgnaben, der; forintnegyed.
 Ortshaler, der; tallérnegyed.
 Ost, *zet*, Osten; kelet, napkelet.
 Osterabend, der; húsvét' szombatja, húsvét' estője.
 Osterdienstag, = Montag 1c. der; húsvétkedd, húsvét-hetű 1c.
 Osteren, das; húsvéti tojás.
 Osterfest, das; húsvét, húsvét' ünnep.
 Osterhaben, der; húsvéti kalács.
 Osterkamm, das; húsvéti hárány.
 Osterisch, mn. húsvéti.

Osterluzen, die; farkas-gőgevirág, likasír.
 Ostermesse, die; húsvéti sokadalom v. vásár.
 Ostern, die; húsvét.
 Oesterreich, Oestreich, das; Osztrákország, Osztria.
 Oesterreicher, der; osztrák.
 Oesterreichisch, mn. és ih. osztrák; osztrákul.
 Oertag, der; húsvétnap.
 Osterwoche, die; húsvéthét.
 Osterzeit, die; húsvét' ideje.
 Ostindien, das; Kelet-India.
 Ostlich, mn. keleti, napkeleti. —, ih. keletfelé, keletre, keletnek.
 Ostsee, die; keleti v. balti tenger.

Ostwärts, ih. l. Ostlich.
 Ostwind, der; keleti szél.
 Otter, die; vipera; ken-dermagos v. kurta kigyó; aspis.
 Otter, der és die; vidra.
 Otterfang, der; vidrászat, vidrafogás.
 Otterfänger, der; vidrász.
 Otterhaut, -die; vidrabőr.
 Ottergeschte, das; vipera-szajz.
 Otterjunge, die; vipera-nyelv.
 Otto, der; Ottó, (név).
 Ottomanische Pforte, die; török udvar, fényes porta.
 Oval, l. Eyzund.
 Orbst, das; (mintegy akönyz híg mérték).

P.

P, das; P, (16-dik. betű a' német abc-ben).
 Paar, mn. és ih. páros; párosan.
 Paar, das; pár, egy pár; két, kettő; néhány, egykét; ein — Schuhe, Strümpfe, egy pár csipő, harisnya; ein — Thaler, egy pár tallér; ein glückliches —, boldog pár; ein — Verlobte, egy pár szerelmes; mit ein — Worten, egy pár v. néhány szóval; in ein — Tagen, egy pár v. néhány nap múlva; einen zu Paaren treten, valakit ránczba szedni.
 Paaren, cs. párosít. —,

vh. párosodik, párosul; pártzik.
 Paaren, das, Paarung, die; párosítás; párosodás, párosulás; pártás.
 Paarweise, ih. párosan, páronként, párjával.
 Paarzeit, die; pártás' ideje.
 Paß, l. Pass.
 Paßt, der; haszonbér, árenda; haszonbérlet; bérlett jószág; kötés, szerződés, tukma.
 Paßtauer, der; haszonbérlet, árendás paraszt.
 Paßtbrief, Paßtcontract, der; haszonbér- v. árendalevél; haszonbér- v. árenda-kötés.
 Paßten, cs. haszonbérlet,

kibérel, kiárendál, haszonbérbe v. árendába vesz, fogad.
 Paßtgeld, das; árenda, haszonbér, árendapénz.
 Paßter, der; haszonbérlet, árendás.
 Paßtgut, das; bérlett jószág, árendás v. haszonbérletes jószág.
 Paßtrent, der; haszonbérletes, árenda' ura.
 Paßtrent, das; haszonbérlet, árendás.
 Paßtrent, t. haszonbérlet, árendások.
 Paßtrent, die; bérletmalom, árendásmalom.
 Paßtung, die; haszonbérlet, árendálás.

Padtweife, ill. haszonbérkép, árendakép.

Padtzeit, die; haszonbérlet's v' árenda' ideje.

Pad, der, és das; nyaláb, csomó; máhha, kutor, batu, poggyász, zajda; mit Saß und —, ezokostul mókostul, v. minde-
nestül.

Pad, das; gaznep.

Padchen, das; nyalábka, esomócska; máhácaka, poggyásza.

Paden, cs. megcsip, megragad; megmarkol megfog; be-, el-, felrak, rakodik, be-, el-, felrakodik. —, vh. lódúl, tisztul, takarodik, vakarodik.

Paden, das; rakás, elrakás, rakodás.

Padet, der; rakodó.

Padetofu, der; rakodóber.

Padetfel, der; terehfordó számár.

Padet, Padetchen, das; nyalábka, csomócska.

Padetboot, das; postahajó.

Padegarn, das; máhfonal.

Padgerüth, das, Paderey die, l. Gepüß.

Padhafen, der; máhkapocs.

Padhaus, das; rakodóház.

Padhof, der; rakodóudvar.

Padleimwand, die; boríték-vászor.

Padnadel, die; máhhatk.

Padpapier, das; borítók-papiros.

Padpferd, das; terehfordó ló.

Padtlemen, der; máhhaszj.

Padtattel, der; máhanyorog.

Padtzeig, der, Padtsait, das; máhhadarong.

Padtzeid, der; máhkatótl.

Padtuch, das; borítékvaszon.

Padtwagen, der; máhsezerkér, társzerkér.

Pact, der, l. Vertrag.

Pädagog, der, l. Erzieh'er.

Pädagogisch, mn. nevelési, nevelésbeli.

Pädagogium, das; nevelő-intézet.

Padua, das; Pádua, (város).

Paduaner, der; páduai.

Paduanisch, mn. páduai.

Pafel, der, l. Aufsatz, Brod.

Pagament, das; érezolvasték; vorellen ezüst.

Page, der, l. Edelstube.

Pagina, die; lap.

Paginieren, cs. lapoz, lap-számoz.

Pagode, die; pagód, (hálványtemplom és szobor a' hinduknál).

Palabon, die; levante.

Palästina, das; Szexiföld, Palaestina.

Palauder, die; (tengeri halászhajó).

Palatin, der; nádor.

Palatin, der, Palatine, die; nyakprém.

Palatinaf, mn. nádori.

Palermo, das; Palermo, (város).

Palette, die, l. Farbenhrett.

Pallasch, der; pallos.

Pallas, der; palota.

Pallisade, die; karózat, pallinkolat.

Palmbaum, der; pálmafa, páлма.

Palmblatt, das; pálmalevél.

Palmbohrer, der; pálmazsaink.

Palme, die; páлма; páлмаág; pálmalevél; szó-

lőhimbó; rügy, szem; barka; arasz, (hajósoknál).

Palmeschkrüchen, das, Palmratte, die; páлмаevet.

Palmengrün, das; páлмаzöld.

Palmkrauz, der; páлмаkoszorú.

Palmenwald, der; páлмаerdő.

Palmesel, der; virágszamár.

Palmmark, der; páлмаabl.

Palmöl, das; páлмаolaj.

Palmseet, der; páлмаi hor.

Palmsonntag, der; virágvasárnap.

Palmweide, die; kecskefűz.

Palmweibe, die; barkaszentelés.

Palmwein, der; páлмаbor.

Palmwohle, die; virághét, nagyhét.

Palmzucker, der; páлмаcukor.

Palmzweig, der; páлмаág, páлма; barka.

Panacee, die; panacea.

Panphlet, das; szállirat.

Panargummi, das; panaxmögga.

Panartraut, das; panaxfa.

Pandecten, t. pandekták.

Pandore, die; pandura.

Pandur, der; pandur, hajdú.

Panier, das; kúszló.

Pantalon, das; (hangszer).

Pantafens, t. pantalon.

Pantheon, das; pantheon.

Panther, der, Pantherhiez, die; párdncz.

Pantoffel, ter; pspucs, czipo; unter dem — sein, pspucs alatt lenni.

Pantzylbaum, l. Storkbaum.

Pantoffelkume, die; pspucsvirág.

Pantoffelsch, l. Hammerfisch.

Pantoffelhof, das; dugasza, parafa.	Papiermacher, der; papirosgyártó. papiros csináló.	Parabolisch, mn. példázatos; kúpvonalos.
Pantoffelmacher, der; papucsvarga.	Papiermühle, die; papirosmalom.	Parade, die; dísz, parádé.
Pantomime, die; jelbeszéd.	Papierohl, das; papirosolaj.	Paradehelt, das; díszágy; gyászágy.
Pantomimisch, mn. jelbeszédi.	Papieröhre, die; papirosolló.	Paradeplatz, der; díszter, díszpiacz.
Panzer, der; vért, pánczél.	Papierschirm, der; papirosellenzék.	Paradepferd, das; pompaló.
Panzerfisch, der; pánczélos; csontpikkelyű.	Papierstübe, t. papiros hulladék, papirosnyireddék.	Paradezimmer, das; díszszoba.
Panzerhandschuh, der; vértkoztyű.	Papierstaube, die; papirpalka.	Paradies, das; paradicsom; éden.
Panzerhemd, das; vértíng.	Papierverberber, der; papirosrontó.	Paradiesammer, die; paradicsomi sármány.
Panzerkette, die; vértláncz; állazó.	Papierwelle, die; papiroskerek.	Paradiesapfel, der; paradicsom - alma.
Panzer, cs. vértéz, pánczél.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Paradiesapfelbaum, der; paradicsom - almafa.
Panzerthier, das; pánczéló állat; tobzoska, pikkelyes állat.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Paradiesbaum, der; olajciszsa; eszűtű.
Panzerwels, der; pánczélos harcra.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Paradiesbeige, die; pizang.
Pante, die; bázsal.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Paradiesbeigenbaum, der; pizangfa.
Papa, der; papa, atyus.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Paradiesholz, das; álocafa.
Papagen, der; papagáj.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Paradieslich, paradicsomi; édeni, gyönyörű.
Pappern, l. Pfappern, Pfau-bern.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Paradiesstern, das; paradicsom.
Papier, das; papiros.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Paradiesvogel, der; paradicsommadár.
Papieradel, der; levélnemesség.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Paradiesen, k. díszleg; tisztelkedik.
Papierbaum, der; papirfa.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Parador, mn. kóptelen; különös.
Papierblume, die; vasvirág; gyopár; imola.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Paralell, mn. közegyen, párhuzamos.
Papierbüte, l. Dille.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Parapluie, das; esernyő.
Papieren, mn. papiros, papirosból való.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Parasol, das; napernyő.
Papierfenster, das; papirosablak.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Parat, l. Berett, fertig.
Papiergeld, das; papiros pénz.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Parce, die; párka.
Papierhandel, der; papiroskereskedés.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Parden, das, l. Paar.
Papierhändler, der; papiroskereskedő.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Pardeut, l. Pardeut.
Papierland, die; kopogó termez.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Pardeul, Parther, l. Panther.
Papierlumpen, t. papirosrongy.	Papierwerk, der; papirosmunka.	Pardevogel, der; zöld lile.
		Pardeu, der, l. Berzeigung, Begnadigung.
		Parestation, die, l. Leichenpredigt, Leichenrede.

Parentese, die; zárjel.
 Parforcejagd, die; zaklató vadászat.
 Parisen, k. enged, engedelmeskedik; fogad. —, es. ki-, eltérít; einen Stock —, ütést eltéríteni v. elcsapni.
 Paris, das; Párizs, (város).
 Pariser, der; párizsi.
 Parissisch, mn. párizsi.
 Park, der; mulató erdő; ágyutany.
 Parket, das; rakott padolat.
 Parlement, Parlement, das; parlament.
 Parmesankäse, der; pármaj sajt.
 Parole, die; parodia.
 Parodieren, cs. parodiáz.
 Parose, die; beosulottság; hadi jelző.
 Partiere, das; földszint.
 Partey, die; fél, felokozat, párt, rész; csapat.
 Partengänger, der; pártih, pártfél, pártos; portázó, száguldozó.
 Parteygeist, der; pártszellem.
 Parteylich, Parteylich, mn. es. ih. pártos, selekező; részrehajló; részrehajlólag.
 Parteilichkeit, die; részrehajlás.
 Parteilos, mn. pártatlan, részrehajlatlan.
 Parteilosigkeit, die; pártatlanság, részrehajlatlanság.
 Parther, der; parthus.
 Parthus, mn. parthus.
 Partherlaub, das; Parthia.
 Partie, die; rész. fél; egy rakás, esomé; jätök, (biliárdnál ec.) szám.

sokaság; eine gute — machen, jól házasodni, jó szerencsét tonni; mit von der — sein, a' társaság közül lenni.
 Partiegelo, das; játékpénz.
 Partikel, die; részecske, darabocska.
 Partieren, cs. oszt, megoszt. feloszt; csal, ravaszkodik, fortélykodik.
 Partirer, Partitennacher, der; család, csaloszó.
 Partirieren, die; család; orkereskedés.
 Partisan, die; kelevész.
 Parze, l. Parze.
 Pass, der; pass, párvesztés (koczkában).
 Passen, das, l. Osterfest.
 Passen, k. koczkázik; passot vet; tapsol; elmogy, eltávozik; megbékül. —, es. beoroz, lopva kereskedik.
 Passier, der; koczkás; dugáros.
 Passade, die; átmenetel, átutazás.
 Passage, die; átmenetel, átutazás; felhozott hely, (könyv - és hangművekben).
 Passapier, der, l. Reisfende.
 Passatwind, der; passatszél.
 Passett, k. pepecsel, babrál.
 Passen, cs. illeszt, alkalmaz. — k. illik, hozzá áll; nem jitzik; várakozik, (-ra -re). los, vár, (valakit); vigyáz, figyelmez.
 Passend, mn. illő, hozzá álló.
 Passien, die; Jézus' kinszevedése; szenvedelem.

Passionspredigt, die; Jézus' kinszevedéséről beszéd.
 Passionsstunde, die; golgota.
 Passionswoche, die, l. Charwoche.
 Passiren, cs. ó. k. útagoz; történik, esik; er mag —, hadd menjen; es passiert, türethő; er passiert für einen reichen Mann, gazdag embornak tartják.
 Passirettel, der; menetlevél.
 Passirscheit, die; adósság.
 Pass, der; lépés, poroszkálás; szorosút; tenger-szormolat; hegyszormolat; szoros; átmenet (szorosokon); útlevél; eszt, körülmény.
 Pass, der, Passflaß, das; karimás pohár.
 Pass, ih. zu — kommen, épen jókor érkezni, jöni; wohl zu — sein, jól érzeni magát.
 Passgänger, der; poroszkáló.
 Passell, der; pasztol.
 Passmalerey, die; pasztellestés.
 Passagemälde, das; pasztellestés.
 Passmalzer, der; pasztellesítő.
 Passete, die; pástótóm.
 Passetenbäcker, der; pástótómásütő.
 Passetenbecken, das; pástótómminta.
 Passetenboden, der; pástótómal.
 Passetenbrett, das; pástótómlaszka.
 Passetenwerk, das; pástótómmű.
 Passinase, die; pasztinák.
 Passer, der; lelki pasztor.

Patent, das; parancs, rend-
delvény; szabadlevél;
nyílt levél.

Pater, der; atya, pater,
(szerzetesi ozim).

Paternoster, das; miatyánk;
olvasó.

Paternostermaeher, der; ol-
vasóműves.

Pathe, der és die; kereszt-
anya; keresztanya; ke-
resztgyermek; keresztlú;
keresztlány.

Pathenbrief, der; kereszt-
levél.

Pathengeld, Pathengehenk,
das; keresztpénz, ke-
resztajándék.

Pathetisch, mn. élénk, hat-
hatós, erőtel. —, ih.
élőnken, hathatósau.

Patient, der; beteg.

Patriarch, der; patriárka.

Patriarchalisch, mn. és ih.
patriárkai; patriárkailag.

Patriarchat, das; patriár-
kaság.

Patriot, der; hazafi, honfi.

Patriotisch, mn. hazafüi,
honfúi, hazafi.

Patriotismus, der; haza-
fúság, honfúság.

Patrize, die; beübülyeg.

Patrius, der; patricius.

Patroile, die, l. Trompe-
tenquaste.

Patroile, die; kerülő őr.

Patrouillen, Patrouillen,
k. őrt jár.

Patron, der; pártfogó.

Patronat, das; pártfogó-
ság, védség.

Patrone, die; mints; must-
ra; töltés; töltéstok.

Patrontafel, die; töltés-
tartó.

Patrontafentrommen, der,
töltéstartószij.

Patsch! pacs!

Patsch, der; pacz, paczka.
Patsche die; lapicaka; ka-
csó; locs-pocs.

Patschen, cs. pacskol, pas-
kol. —, k. pocsog, pocs-
kol, lucskol.

Patschfuß, der; uszólah.

Papig, mn. és ih. magaveti;
magavetilog.

Paufe, die; dob, féldob.

Paufen, cs. és k. dobol;
megpáhol.

Paufentbüffel, der; dob-
vessző, dobverő.

Paufensbläger, Pauffer,
der; dohos.

Paul, Paulus, der; Pál,
Pali, Palsi, (finóv).

Paulina, die; Paulina,
(nőnöv).

Paulinus, der; Paulia,
(finóv).

Pauspad, Pausch ic. l.
Paushad, Paush ic.

Pauschel, der; bányászpö-
röly.

Pauschen, k. feldomborúl,
felduzzad. —, cs. zúz,
tör; olvaszt.

Paufe, die; szünet; szünjel.

Paustren, k. szünetel.

Pavia, das; Pávia, (város).

Pavian, der; pávia.

Pavillon, der; mulatóház
(kerek sódállal); mol-
leképület, (palotánál).

Peb, das; szurok.

Pechartig, Pechicht, mn. szu-
roknomü.

Pechbaum, der; szurokfa.

Pechbremer, der; szurok-
égető.

Pechdraht, Pechfaden, der;
dratva; szurkos fonál.

Pechen, k. és cs. szurkot
főz; ragad; szurkos

bec-, mogszurkos.

Pechfadel, die; szurok-
fáklya.

Pechhaube, Pechfappe, Pech-
milge, die; szuroksipka.

Pechhülte, die; szurok-
égető.

Pechig, mn. szurkos.

Pechfelle, die; szurokkanál.

Pechfranz, der; szurok-
koszorú.

Pechwelle, die; szurkos
mécsvirág.

Pechöl, das; szurokolaj.

Pechpfanne, die; szurok-
serpenyő.

Pechpflaster, das; szurok-
tapasz.

Pechschwarz, mn. szurok-
fekete.

Pechtanne, die; szurkos-
fenyő, lucsfenyő.

Pechtorf, der; szintőzög.

Pedal, das; lábitó, (or-
gonában).

Pedant, der; pedáns.

Pedanteren, die; pedánság.

Pedantisch, mn. és ih. pe-
dáns; pedánsul.

Pegafuß, der, l. Stüßfuß
yferő.

Pein, die; haj, fáradság;
kín, gyötrelm.

Peinigen, cs. kínoz, gyötör.

Peinigend, mn. kízó,
gyötörő.

Peiniger, der; kízó,
gyötörő.

Peinigung, die; kízás,
gyötrecs.

Peinisch, mn. kínos, gyöt-
relmes; fenytő.

Peitsche, die; ostor, kor-
bács.

Peitschen, cs. ostoroz,
korbácsol; mit Ruthen
—, vesszőzui.

Peitschenhieb, der; ostor-
vágás, korbácsvágás.

Persthenriemen, der; astor-
szij, korbácsszij.
Persthenstiel, der; astor-
nyel, korbácsnyel.
Perstan, der; pelikán.
Pef, der; szörös bőr;
kikészített szörös bőr;
ködmön; ködmönös ruha,
(p. o. mente, keztyű);
gypju, (egészen nyi-
rott); pille; einen auf den
— breunen, valakinek bő-
rébe löni; einem den —
waschen, valakit megpá-
holni v. megmosni.
Pefstein, das; oltócsont.
Pefsen, ca. nyüz; hámoz,
hójaz; olt (fáha); megver,
megpáhol.
Pefser, der; oltó; szűcs.
Pefstiel, der; ködmönfolt,
ködmöniták; darab pille.
Pefstutter, das; ködmön-
bélés.
Pefshandel, der; szűcsárú-
kereskedés, ködmönárú-
kereskedés.
Pefshändler, der; szűcsár-
ú-kereskedő.
Pefshandschuh, der; köd-
mönkeztyű.
Pefshaut, die; ködmönbőr;
pille.
Pefstid, mn. bőr, bőrnemű.
Pefsig, mn. ködmönös;
bundás.
Pefstüfer, der; szűcsbogár.
Pefskappe, die; ködmön-
sipka.
Pefstragen, der; ködmön-
gallér; nyakprém.
Pefsmantel, der; ködmön-
köpönyeg.
Pefsmesser, das; oltókés.
Pefsunst, der; ködmönkar-
mantyú.
Peftraube, die; szörös
hornyó.

Zschösdör 11.

Perstid, das; oltóág.
Pefstühe, die; ködmön-
süveg.
Pefstuch, der; ködmön-
cipő.
Pefstüffel, der; ködmön-
saru; ködmönöcsizma.
Pefstumpf, der; ködmön-
harisnya.
Pefswaare, die, Pefswerk,
das; szűcsáru, szűcs-
portéka, ködmönárú.
Pefswasch, das; oltótapasz.
Pefsweste, die; ködmön-
mellény.
Pefstul, Pefstel, das; süg-
gentyű.
Pefstulohr, die, l. Per-
pendistulohr.
Penna, das; tolltartó,
tolltek.
Pinsel, l. Pinsel.
Pemie, l. Pemie.
Pergament, mn. évelő.
Pergament, das; perga-
men.
Pergamentband, der; per-
gamonkötés.
Pergamenten, mn. per-
gamon.
Pergamentenmacher, der;
pergamoncsináló.
Pergamenthaut; die; per-
gamonbőr.
Pergamenthautschon, das;
pergamonbártlya.
Pergamentwaarehen, die;
pergamongyártás.
Periode, die; kerokmon-
dat; időszak; körfor-
gás; hónap.
Periodisch, mn. időszaki,
koronkénti, váltogató;
kerekded, körded, (írás-
mód). —, ih. koron-
ként; kördöden.
Peripatetiker, der; pori-
patetikus.
Perfan, l. Verkauf.

Perle, die; gyöngy; man
muß die Perlen nicht vor
die Säue werfen, nem
dizadó' orrára való az
aranyperceca.
Perlen, k. gyöngyellik,
pozaeg, hurokékel.
Perlenausser, die; gyöngy-
osztigra.
Perlenbank, die; gyöngy-
pont.
Perlenbohler, der; gyöngy-
fűrő.
Perlenfang, der, Perlenfa-
schere, die; gyöngyá-
szól, gyöngyhalászat.
Perlenfarbe, die; gyöngy-
szín.
Perlenfarben, Perlenfarbig,
mn. gyöngyaszínű.
Perlfisch, der; gyöngyhal.
Perlfischer, der; gyön-
gyész, gyöngyhalász.
Perlehandel, der; gyöngy-
kereskedés.
Perlehandler, der; gyöngy-
áros.
Perlenkrone, die; gyöngy-
korona.
Perlenküße, die; gyöngy-
part, gyöngymart.
Perlenmak, das; gyöngy-
mérő.
Perlenmilch, die; gyöngy-
tej.
Perlenmuschel, die; gyöngy-
kagyló.
Perlenmutter, die; gyöngy-
ház, gyöngyanya.
Perlenmutter-schnecke, die;
gyöngyosiga.
Perlennatel, die; gyöngy-
tű; gyöngyfűző.
Perlenpulver, das; gyöngy-
por.
Perlenreiß, mn. gyöngyös,
gyöngydús.
Perlenfamen, der; dara-
gyöngy.

33

Perleschnaum, der; gyöngyhab.

Perleschnuck, der; gyöngydrágaság, v. ékeség.

Perleschnur, die; gyöngyziór, gyöngyfűzőr.

Perleschib, das, l. Perleschak.

Perleschide, die; gyöngyselyem.

Perleschifer, der; gyöngyöls.

Perleschischer, die; gyöngyöls.

Perlescherle, die; gyöngykása.

Perlesgraupe, die; árpadara.

Perlesgras, das; léhapót.

Perleshirse, die; gyöngykőmag, gyöngyköles.

Perleshuhn, das; gyöngytyúk.

Perlesicht, mn. gyöngyellő; gyöngyod.

Perleskorn, der; gyöngyhagyma.

Perleskure, die; gyöngysav.

Perleskrist, die; gyöngyhatá, gyöngyomat.

Perlesreden, l. Reden, Hersagen.

Perlessekel, der; süggentyű.

Perlessekeluhr, Pendeluhr, die; süggentyűs óra.

Perlessekelär, l. Senkrecht.

Perlesse, Perlesse, die; paróka, álhaj, vöndögбай.

Perlessefütter, Perlesse, nes, das; parókabél.

Perlessemaacher, der; parókás.

Perlessestachel, die; parókadoboz.

Perlessestoch, der; parókaköh.

Perlesse, der; perza.

Perlesse, der; birszekpálka.

Perlesse, das; Perzsa.

Perlesse, mn. perza.

Person, die; személy; in eigener, — személyesen; klein vor —, kiármotó; von — kenne, személyről ismerni; so viel fibr die —, auf die —, sejenként, egy egy személyre ennyi; sie stellt eine schöne — vor, szép személyt játszik; er stellt seine — gut vor, jól játsza személyét v. szerepét.

Personalien, t. személyeségek.

Personificiren, es. személyt, személyesít.

Personlich, mn. és ih. személyes, személyi, személyheli; személyesen, személy szerint.

Personlichkeit, die; személyesség, személyesség.

Perspectiv, das, l. Fernrohr, Sehrohr.

Pertinenzien, t. tartozékok.

Pertinenzstück, das; tartozék.

Pern, das; Peru, (ország).

Pernblauer, Peruaner, der; perui.

Peruvianisch, mn. perui.

Pest, die; dögvész, döggör.

Pestartig, mn. dögvészes, döggörös; dögleletes.

Pestbente, die; dögvár.

Pestblatter, die; döggadékok.

Pestbentenartig, mn. dögváros.

Pestfösig, der; döggöröcsöt.

Pesthaus, das; döggörház.

Pesthaus, l. Pest.

Pesthausfisch, mn. dögvész, döggörös; dögleletes.

Pesthauswur, die; gálga; kalapos szattyú; kákolva.

Pestzeit, die; dögvész'idoja.

Petarde, die; potárda.

Petardire, der; potárdis.

Peter, der; Péter, (ánév).

Peterchen, das; Péterke, Peti, (ánév).

Peterburg, das; Pétervár, (város).

Peterfisch, der; ragyogótükörhal.

Peterfelle, die; petrezselen.

Peterfellebrühe, die; petrezselenleves.

Peterfellekraut, die; petrezselenzöld, olaszszöld.

Peterfrant, das; falló; csónagyökörű sikkantú; nögyözögű linka.

Petschaft, Petschier, das; peccót, peccótnyomó.

Petschaftsbeher, Petschierbeher, der; peccótmetező.

Petschieren, es. peccót, peccótnyom v. üt.

Petschiering, der; peccótgyűrű.

Pes, der, l. Wör.

Pfad, der, ösvény.

Pfaffen, das; paponka.

Pfaffe, der, l. Priester, Geisliche.

Pfaffenbaum, der; kecskerágó.

Pfaffenblatt, das; pity-pangt pillis.

Pfaffenfisch, der, l. Sternscheher.

Pfaffenholz, das; kecskerágó.

Pfaffenhüttchen, das; pap-süveg, kecskorágó' boggyója.
 Pfaffenknecht, der; pap-szolga.
 Pfaffenmächtig, Pfaffenisch, mn. és ih. papos; paposan.
 Pfaffenrey, die; paposság.
 Pfahl, der; karó; palánk; einen an den — stellen, valakit szegyen v. hitőfához kötni, szegyenköre állítani.
 Pfahlbau, der; karózás, karózat.
 Pfahlbaum, der; karófa.
 Pfahlbürger, der; külvárosi polgár, külvárosi.
 Pfahlbüden, das; karócska.
 Pfahlfelsen, das; vaskaró; karóvas.
 Pfahlen, es. karóz, meg-, selkaróz.
 Pfahlheide, die; karókertlet, karókorítás, karósvény.
 Pfahlholz, das; karófa.
 Pfahlkranz, der; karófej.
 Pfahlwühle, die; karómalom.
 Pfahlwerk, das; karózat; palánkolat.
 Pfahlwurzel, die; szívgyökér; eine — treiben, szívgyökereket ereszteni.
 Pfahlzaun, der; palánksóvány.
 Pfalz, Pfalzgrafschaft, die; Pfalz, (tartomány).
 Pfälzer, der; pfalzi.
 Pfalzgraf, der; pfalzgróf.
 Pfalzgräfin, mn. pfalzgrófi.
 Pfälzisch, mn. pfalzi.
 Pfand, das; zálog; zum Pfande setzen, zálogba adni, elzálogosítani; Pfand der siefen, zálogosdítáztatni.

Pfandbar, mn. zálogolható.
 Pfandbrief, der, Pfandverschreibung, die; záloglevél.
 Pfandcontract, Pfandvertrag, der; zálogkötés, zálogszerezés.
 Pfandgeld, das; zálogpénz.
 Pfänden, es. zálogol, megzálogol, zálogot vesz.
 Pfänder, Pfändemann, der; zálogos; csősz.
 Pfänderspiel, das; zálogosdi.
 Pfandgläubiger, der; záloghitelező.
 Pfandgut, das; zálogjóság.
 Pfandhaber, Pfandesinhaber, der; záloghavevő, záloghirtokos.
 Pfandhaus, das; zálogház.
 Pfandrecht, das; zálogjog.
 Pfandrechtslich, mn. zálogjogos, zálogjogi.
 Pfandschaft, die; zálogosság; zálog.
 Pfandschein, der; zálogköcsön, zálogpénz.
 Pfandschuld, die; zálogadósság.
 Pfandschuldner, der; zálogadós.
 Pfandstall, der; zálogistálló, zálogol, zálogudvar.
 Pfandung, die; zálogvétel, záloglás.
 Pfandwelle, ih. zálogkőpen, zálogul.
 Pfännchen, das; serpenyőcske.
 Pfanne, die; serpenyő; läbas; üst, kazán; vāpa; in die — hauen, folkoncsolni.
 Pfanneudel, der; serpenyő-sodó; puskaöntő.
 Pfanneuhm, der; serpenyős.

Pfannenstiel, der; serpenyőnyel; losszufarkú ezükc.
 Pfänner, der; sóhirtokos; sóaknász.
 Pfännerschaft, die; sóaknászság; sóhirtokosak.
 Pfannstüben, der; fánk; rántotta, rönyo.
 Pfarrer, der; papold.
 Pfarrdienst, der; plebános-ság; papmunka.
 Pfarre, Pfarrerey, die; plebánia, pára.
 Pfarrhaus, das, Pfarrwohnung, die; papház, paplak.
 Pfarren, k. plebániához tartozik. —, es. plebániához esatol.
 Pfarrer, Pfarrherr, der; plebános.
 Pfarrerin, Pfarrfrau, die; papnő, tiszteletesnő.
 Pfarrgebäude, die; plebánia — illetmény.
 Pfarrgemeinde, die; plebánia — község.
 Pfarrgenoss, der; plebániatárs.
 Pfarrgüter, die; plebániájóság.
 Pfarrkind, das; pap'gyermek; egyházi község' tagja.
 Pfarrkirche, die; anyatepplom, plebánia' temploma.
 Pfarrlehen, das, Pfarrstab, der; plebániajog.
 Pfarrrente, t. plebánia' híve.
 Pfarrstent, der; paptized, plebániatized.
 Pfau, der; páva.
 Pfauauge, das; pávaszem; tarka márványfaj.
 Pfauenfeder, die; pávatoll.

Pfauenshwanz, der; pávasark.
 Pfauenfahne, der; pávaszár; kétsarkantyús páva.
 Pfauenhenn, die; jőrcze-píva.
 Pfauenfelle, die; buglyos szegfű.
 Pfautaupe, die; pávagamb.
 Pfebe, die, Pfesentürbis, der; tök.
 Pfeifer, der; bors; spainischer —, paprika.
 Pfeiferbaum, der; boracserje; farkasboroszlán.
 Pfeiferbrühe, die; borsosló.
 Pfeiferbüchse, die; boraszelenex; borsmillye.
 Pfeifertraub, Pfeifervogel, der; borsovó.
 Pfeifergurke, die; ezetes ugorka.
 Pfeifertorn, das; borszem.
 Pfeifertraub, das; csombor; nagy szársa, borsfű; borsos szátorja.
 Pfeifertuben, der; mózeskalács.
 Pfeifertüte, die; borstartó.
 Pfeifermühle, die; borsmalom; borsőrő.
 Pfeifermünze, die; borsosmenta.
 Pfeifern, cs. borsoz, megborsoz.
 Pfeifermilch, das; mézeskozska.
 Pfeiferschachtel, die; borsdohoz.
 Pfeiferschwamm, der, l. Pfeiferling.
 Pfeifchen, das; sipocska; pipácska; sein — schneiden, használni az alkalmat.
 Pfeifdorffel, die; éneklő rigó.

Pfeife, die; sip; pipa; cső; csőve, tuta; szár; sejtlyuk; nach einem — tanzen, a' mint más sűja, úgy járni, magát valakivel alkalmazni.
 Pfeifen, cs. és k. rh. sipol; süvölt, süvít; sütyöl, sütyörész; sipra olt; auf dem feuten Loche —, vögön lonni, haldoklani.
 Pfeifen, das; süvöltés, süvítés; sütyölés.
 Pfeifenbohrer, der; pipafuró.
 Pfeifenbret, das; sipdoszka; pipatartó.
 Pfeifendekel, der; kupak, pipafődel.
 Pfeifenerde, die, Pfeifenthon, der; pipaföld, pipagyag.
 Pfeifenform, die; pipaminta.
 Pfeifenfuß, der; siptorok, sipszáj.
 Pfeifenfutter, das; siptok, pipatok.
 Pfeifenlopf, der; pipa.
 Pfeifenloch, das; siplyuk; sipnyílás.
 Pfeifenmacher, der; pipacsináló; pipafaragó.
 Pfeifenmündstück, Pfeifenröhren, das; pipacautóra, szopóka.
 Pfeifennummer, der; pipaszurkáló, pipatisztító, pipavájó.
 Pfeifenrohr, das; pipaszár; nád.
 Pfeifensoß, der; siptalp; pipaszárbot.
 Pfeifenstopfer, der; pipatöltő; dohánynyomás.
 Pfeifenwerk, das; sipmű.
 Pfeifer, der; sipos; sütyölő.
 Pfeil, der; nyíl.

Pfeifer, der; oszlop, gyám-oszlop.
 Pfeifflöß, der; hegyesorru csuka.
 Pfeiffürmig, mn. és ih. nyílalakú, nyíldad; nyíldadon.
 Pfeifkraut, das; nyílű.
 Pfeifmuschel, die; furocsiga.
 Pfeifnast, die; nyílvarány.
 Pfeifschneel, mn. és ih. nyílcsoba; nyílként, nyílcsobon.
 Pfeifschuß, der; nyíllövés.
 Pfeifschüßel, der; nyílas, íjász.
 Pfeifstein, der; hiúzok.
 Pfeifwurzel, l. Pfahlwurzel.
 Pfeffrig, der; giller, babka; pénz; nehezék' negyede.
 Pfeffrigfußler, der; zsobrák, zsuori.
 Pfeffriggras, das; volói tarasóka, nyílű; mezei tarasóka, palackfű.
 Pfeffrakraut, das; pénzlovóló lizinka; csörgelap; saláta-szironták.
 Pfeffer, der; trágya; ganaj.
 Pfeffer, der, Pfeffer, die; juhkosár, esztóna.
 Pfeffer, k. ginajlik, szarik. —, cs. esztónál, koszar; esztónába zár v. hajt; töm, összezorit; trágysz, (esztónálva); ganajoz.
 Pfeffer, das; esztónálás, koszarzás.
 Pfefferstein, der; esztónabór.
 Pfefferhülle, die, Pfefferkaren, der; esztónakaram.
 Pfefferrost, das, Pfeffer-schlag, der; esztónajog.

Pferd, das; ló; zu Pferde steigen, lóra ülni; ein — reiten, lovagolni; zu Pferde sitzen, lovon ülni; sít gut zu Pferde, jól megüli a' lovat; ein Regiment zu Pferde, lovas ezred; zu Pferde dienen, lovaságnál szolgálni.
 Pferdeapfel, der; lókukó, lóczitrom.
 Pferdearbeit, die; lómunka; nehéz v. súlyos munka.
 Pferdearzt, der; lóorvos.
 Pferdebauer, der; lovas paraszt.
 Pferdebohne, die; lóhab.
 Pferdebremse, Pferdebrille, die; lóhögoly, lólegy.
 Pferdebürste, die; lókefa.
 Pferdederz, die; csótár; lótakaró, lótoritő.
 Pferde dieb, der; lótolvaj.
 Pferdediahl, der, Pferdefröhne, die; lórobot, lómunka.
 Pferdeshengel, der; vízi bősövény; gúzsos gurgulya.
 Pferdeshuß, der; lóláb.
 Pferdeshutter, das; lótakarmány, lóabrak.
 Pferdeshühner, Pferdezeug, das; löszerszám.
 Pferdeshrad, das; pelyhes csirok.
 Pferdeshurt, der; lóheveder.
 Pferdehaar, l. Rosshaar.
 Pferdehaß, der; lónyak.
 Pferdehandel, der; lókereskedés, lócsizárság.
 Pferdehundler, der; lókereskedő, lócsizár.
 Pferdehaue, die; lóbőr.
 Pferdeshuf, der; lóköröm, pata.
 Pferdeshamm, der; lócsü.

Pferdekennner, der; lóismerő.
 Pferdeshucht, der; lovászinas; lovas bérés.
 Pferdeshopf, der; lófej.
 Pferdetrunkheit, die; lónyavalys, lóbetegség.
 Pferdetruppe, die; lójászol.
 Pferdeshummet, das; lóiga, lójárom.
 Pferdeteine, die; kötelgyepő, fékkötel.
 Pferdewächler, der; lóhajhász.
 Pferdewarft, der; lóváár; lópiacz.
 Pferdewilch, die; lótej.
 Pferdewist, der; lóganaj.
 Pferdewusch, die; górdió.
 Pferdewunden, das; lóveraszny.
 Pferdeshwemme, die; lóusztató.
 Pferdeshuß, der; lóistálló, lóakol.
 Pferdeseit, der; lókő.
 Pferdetränke, die; lóitató.
 Pferdewerkeiser, der; lókölcsonzó.
 Pferdeshucht, die; lótenyésztés.
 Pfeden, l. Kneipen, Bersehen.
 Pfiff, der; fütty, füttyentés, süvölés; sty; csel, csomp.
 Pfifferting, der; keserű galócza; vargánya; das ist keinen — werth, nem ér egy fillért.
 Pfiffig, mn. csompes, caeles.
 Pfiffigkeit, die; csompesség.
 Pfingsten, t. Pfingstfest, das; pünkösd, pünkösd' ünnepe.
 Pfingstabend, der; pünkösd' elsőesteje.

Pfingstblume, Pfingstrose, die; bazsal.
 Pfingstfeiertag, der; pünkösd' ünnepe.
 Pfingstmontag, der; pünkösdbölcő.
 Pfingstviola, die; pompás estike.
 Pfingstvogel, l. Geldamsel.
 Pfingstwoche, die; pünkösd'hét, pünkösd'hetec.
 Pfingstzeit, die; pünkösd' ideje.
 Piffel, der; pip, pipita.
 Piffel, Piffel, die; ősi baraczk.
 Piffelbaum, der; baraczkafa.
 Piffelbüchse, die; baraczkvizág.
 Piffelbüchsefarben, mn. baraczkvirágszín, baraczkvirágszínü.
 Piffelbrantwein, der; baraczkpálinka.
 Piffelkern, der; baraczkmag.
 Piffelkraut, das; borsos czikkász; hódos czikkászár.
 Pfänzen, das; növényke.
 Pfanze, die; növény; rászsa, palánta.
 Pfanzseisen, das; ültetvas.
 Pfanzen, vh. nő, terem. —, cs. ültet, plántál; telept, szállít; üt, tűz, helyoz.
 Pfanzentag, mn. növény-nemü.
 Pfanzentee, das; növény-ágy, melegágy.
 Pfanzentheilung, die; növényleírás.
 Pfanzengast, das; növény-móreg.
 Pfanzenkennner, der; növényész.

Pflanzenkunde, die; növény-tudomány.

Pflanzenleben, das; növényélet; ein — führen, ten-goni, növényéletet élni.

Pflanzenlehre, die; fűvésztudomány, fűvészség.

Pflanzenölhl, das; növényolaj.

Pflanzenreich, das; növényország.

Pflanzenjaft, der; növény-nedv.

Pflanzenfäure, die; növény-sav.

Pflanzenstein, der; növénykő, kövült növény.

Pflanzer, der; ültető; gyarmalos.

Pflanzenholz, das, Pflanzen-rost, der; ültetőfa.

Pflanzenling, der; ültetővöny; nevendék.

Pflanzenreih, das, l. Pflanzenring.

Pflanzenfchule, die; iskola; növényiskola; nevendékház.

Pflanzenstadt, die; gyarmatváros.

Pflanzenjung, die; ültetés; gyarmat, telep, szállítvány.

Pflanzen, das; tapasz, flastrom; kövezet; London ist ein theures —, drága az élet Londonban; gn — treten, utcát koptatni.

Pflanzenstein, das; tapaszka.

Pflanzenstein, der; útcarakó; útkövező.

Pflanzensteine, das; kövezőbőr; kövezőtvám.

Pflanzenhammer, der; kövezőkalapács.

Pflanzensteinen, der; tapaszszokróny.

Pflanzensteinen, der; kövezőbőr.

Pflanzen co. tapaszol; tapasz, ragaszt; kikövez, kövel v. tégelával kirak.

Pflanzen, das; tapaszolás; kövezés.

Pflanzenraume, die, Pflanzenstübe, der; kövezőkötés.

Pflanzenstein, der; útkő, pal-lókő.

Pflanzenretter, der; útcza-koptató, napölő, naplesi.

Pflaum, Pflaumenfeder, l. Flaum, Flaumfeder.

Pflaume, die; szilva.

Pflaumenbaum, der; szilvafa.

Pflaumengarten, der; szilvás.

Pflaumenkern, der; szilva-mag.

Pflaumenmus, das; szilvapóp.

Pflaume, die; művelés, gyamkolas; felügyelés, gondviselés; gyámolás, ápolgatás; ápolat; nevelés; nevesztés; körület, járás; táj, környék, vidék.

Pflaumenstein, t. nevelő szülők.

Pflaumenstein, das; fogadott gyermek.

Pflaumenstein, der; fogadott fiú.

Pflaumenstein, die; fogadott leány.

Pflaumenstein, die; nevelő anya.

Pflaumen, co. ápol, ápolgat; gyámol, gyámolít; gondot visel, vigyáz; gyakorol, visel; tart (valamit valakivel); él (velc). —, k. szokik; fű —, feiner Gesundheit —, feiner —, feiner Leibes —, magára, egészségre, testére vigyázni, gondot viselni; der Ruhe, feiner Bequemlich-keit —, nyugodni, pihen-ni, kéjelmivel élni; der

Liebe —, szerelemnek adni magát; llungang, Freund-schaft —, valakivel barát-kozni, társalkodni; Uns-terhandlungen —, alkno-dozni; egyezkedni; Was-thes mit einem —, valaki-vel tönkösközni; Wereth-tigkeit —, igazságot szol-gáltatni; eines Amtes —, hivatalt viselni; er pflegte zu sagen, azt szokta mon-dani, szava' járása volt; wie es zu gehen, zu geschehen pflegt, mint járni, mint történni szokott.

Pfleger, der; ápoló, gyámololó; gondviselő, felvi-gyázó; gyámátya; műve-lő, muukáló; nevelő.

Pfleger, der; nevelő atya.

Pfleglich, mn. gondos; szokott. —, ih. szokás szerint.

Pflegung, die; ápolás, ápolgatás, gyámolgatás; nevelés, nevesztés; gondviselés, felvigyázás; szokás.

Pflicht, die; kötelesség, tiszt; tisztesség; tartozás; eskü, fogadalom.

Pflichttauler, der; vészhor-gony.

Pflichtbar, Pflichtig, mn. köteless, kötelezett.

Pflichtbrüchig, mn. kötelességszegő; hitszegő.

Pflichtleistung, die; kötelesség' betöltés v. teljesíté-s; hiteltétel, eskütétel.

Pflichtlos, mn. kötelesség-től ment v. szabad; kötelességszörítő, tisztaszörítő.

Pflichtmäßig, mn. co. ih. kötelességszerinti; kötelesség szerint.

Pflichttheil, der; kötelesség rész.

Pßichtvergeßen, mn. kötelességsfeledő v. mulasztó, tisztifeledő v. mulasztó.

Pßichtvergeßenheit, die; kötelességsmulasztás, tisztifeledés.

Pßichtwidrig, mn. kötelességelleni, tisztellenes.

Pßied, der; ezövek, faszeg.

Pßieden, das; ezöveckeke, faszegecske.

Pßieden ca. ezövekel.

Pßiedert, der; faszeg-ár.

Pßilden, ca. szakaszt, szed, szaggat; tép; kopaszt, melleaszt.

Pßlug, der; eke; felekezet, pirt; die Rössen hinter den —frannen, köpönyeget kifordítva venni fel, székül tenni valamit.

Pßugbar, mn. szántható.

Pßugbaum, Pßughalten, der; ekegerendely.

Pßugreif, das; ekehalta.

Pßugreit, l. Pßugreite.

Pßugdienst, der, Pßugfrohn, die; ekeszim, ekeszolgálat, ekemunka.

Pßugreisen, Pßugmesser, das; esorozslya, levezvas; ekevas.

Pßugreisen, der; szántásbár.

Pßügen, es. szánt.

Pßügen, das; szántás.

Pßüger, der; szántó.

Pßüger, das; eketalp, bódészka.

Pßüghof, Pßüghöfen, das; ekelő, ekehalta, ekelengety.

Pßüghof, die; ekefordítás; ekeforduló.

Pßüglend, das; szántóföld.

Pßügmacher, der; ekecsináló.

Pßüggel, der; szántóokor.

Pßugrad, das; ekekerék.

Pßugreute, Pßugshare, die; ösztöke.

Pßugshare, die; szántóvas, ekevas.

Pßugsharein, das; ekesont.

Pßugshare, die; ekeszarv.

Pßugshare, die; korhany, kormánydeszka.

Pßugswage, die; ekefülhérez.

Pßugswende, die, l. Pßugshare.

Pßugwetter, das; ekefülhérez — tartó.

Pßwert, die; verőczór.

Pßwert, das; kupucska.

Pßwert, die; kapu.

Pßwert, der; kapus, kapunálló.

Pßwert, die, Pßwert, der; ajtófél, ajtó mellék, ajtószárfa; karó; czölöp.

Pßwert, die; láb, lábfej, (állatok) i kéz, köröm, új, (emberő, gúnyzó).

Pßwert, die, Pßwert, die; török; ár.

Pßwertengrad, das; magár; hajka.

Pßwertenkraut, das; jeneszetei; rekettye.

Pßwert, Pßwertien, der; dugasz, dugó; fojtás.

Pßwertien, es. töm, he-, megtöm; dug, bedug; olt (lábn).

Pßwertien, das; tömös; dugás; oltás.

Pßwertmesser, das; oltóka.

Pßwertreit, das; oltóág.

Pßwertreite, die; oltóvanylakola.

Pßwert, die; egyházi adomány (prebenda).

Pßwert, der; pocsolya; látyu; mocsár.

Pßwert, der; párna, váncos, sejal.

Pßwert, mn. pocsolya; látyu; mocsár.

Pßwert! piha! fuj!

Pßwert, das; font; talentum, ész, tehetség.

Pßwertbirn, die; fontos körte.

Pßwertgelicht, das, Pßwertstein, der; fontmérték.

Pßwertig, mn. fontos.

Pßwertfeder, das; talphör.

Pßwertweise, ih. fontonként, font száma.

Pßwert, k. kontárkodik. himpellérkedik; sich in etw. was —, valamibe avatkozni.

Pßwert, der; kontár, himpellér.

Pßwert, die; kontárkodás, himpellérkedés; himpellérség, kontárság.

Pßwert, die; pocsolya.

Pßwert, mn. pocsolya; látyu; mocsár — víz, locs-pocs, lueskos.

Pßwert, mn. pocsolya.

Pßwert, der; farizeus.

Pßwert, das; farao, (kártyajáték).

Pßwertmaus, = rabe, die; egyiptomi potymeg.

Pßwert, der; farizeus.

Pßwert, mn. farizeus.

Pßwert, der; Fülöp, Fülöp, (hónév).

Pßwert, die; philippinische Inseln, t. philippini szigetek.

Pßwert, der; philistens; lákolosönzö; kölesönzö; pipamaradék, hagolyhús.

Pßwert, der; nyelvész, nyelvtudós.

Pßwert, die; nyelvészeti, nyelvtudomány.

Pßwert, mn. nyelvészeti, nyelvtudományi.

Pßwert, der; bölcs, philosophus.

Philosophie, die; philoso-
phia, bölcselkedés.

Philosophiren, k. bölcselke-
dik, okoskodik.

Philosophisch, mn. bölcselke-
dési, philosophiai; böl-
cselkedőleg.

Phlegma, das; lakony;
turba; lomhaság, hideg-
vér.

Phlegmatisch, mu. l. káts-
büftig.

Phoenix, der; phoenix.

Phosphor, der; villó.

Physik, l. Naturlehre, Na-
turkunde.

Physikalisch, Physik, mu. termé-
szettudományos, termé-
szettudományi, physika-
i.

Physiker, der; természetbu-
vár, természettudós.

Physikus, der; orvos, (hiva-
talbeli).

Physiognomie, Physiognomik
ic. l. Gesichtsbildung, Ge-
sichtskunde ic.

Physiolog, der; élettudós.

Physiologie, die; élettudo-
mány.

Physiologisch, mn. és ih. élet-
tudományos, élettudomá-
nyi; élettudományosán.

Piaſter, der; piaster, (pózn).

Picken, cs. szurkol, be-
megszurkol. —, kiszogat,
iddogil.

Piel, der; kety.

Pide, die, Pidel, der, l.
Bisfel.

Pifelhörung, der; bohóc.

Pidelhaube, l. Bidelhaube.

Piden, cs. csipked, vag-
dal, vagdos (gyöngyön
a' madár); vág, (hegyes
műszerrel).

Piket, das; táborország;
piket, (kártyajáték).

Pidemeiß, l. Brandmeiß.

Piküre, das; társas mu-
latság.

Piel, das; pikk, zöld, (kár-
tyában).

Piep, Piepen ic. l. Pip,
Pipen ic.

Pietist, der; pietista, ál-
buzgó.

Pietisterei, die; pietista-
ság, álbuzaalom.

Pite, die; dasida.

Piteuer, der; dzsidás.

Pilger, der, Pilgerinn, die;
zarándok.

Pilgerſtaſſe, die; zarán-
dokkobak.

Pilgerſchaft, Pilgerfahrt,
die; zarándoklat, zarán-
dokság.

Pilgerſtab, der; zarándok-
pálca.

Pilgerſtaſſe, die; zarándok-
társanya.

Pille, die; pilula, labdac;
einem eine — geben, va-
lakivel keserű salatot
nyelteni.

Pilfenarn, der; sárgolyó,
(növény).

Pilot, l. Steuermann, Loot-
ſe.

Pils, l. Bils.

Pimpelmeiße, die; kék cain-
ke.

Pimpelmeiß, die; halyog-
makk.

Pimpernußbaum, der; ha-
lyogfa; piasztács.

Pimpinelle, die; pimpinolla.

Piraffe, die; (hajófa).

Pinie, die; lenyőmoudola.

Pinienbaum, der; azelid
fenyőfa.

Pinke, die; (hajófa).

Pinne, die; hegyes szo-
gecske; kalapács' ölo v.
hegye; bíborosiga.

Pinnenwächter, der; bíbor-
csiga-rák.

Pinsched, Pinsped, l. Zens-
bad.

Pinsel, der; ecset; pe-
mees, pamacs; baugó,
pimasz.

Pinseln, cs. ecsetel, pe-
meesel, pamacsol. —, k.
pilyerog; filléroz.

Pinselnick, der; ecsetszár,
ecsetnyel.

Pinseltag, der; ecsetválu.

Pinte, die; pint.

Pip, der; pip.

Pipe, die; aip; pipa.

Pipeln, k. pipog.

Pipen, k. pipol; pityeg.

Pipis, der; pip.

Pippen, k. pipjo van.

Pippen, mn. pipes.

Piraf, der; cselgiliszta.

Pisse, die; pis, pes, húgy.

Pissen, k. pisni, posol,
hugyozik.

Pisser, der; húgyos.

Pistoxf, der; éjedény.

Pistwinfel, der; vizelőzug.

Pistozie, die; piasztács.

Pistazienbaum, der; piasz-
tácsfa.

Pistole, die; piasztoly; (péncz-
ſaj); sich auf Pistolen
schlagen, piasztolyval vi-
ni.

Pistolenhölzer, die; piasztoly-
tok.

Pistolenkappe, die; piasz-
tolykápa.

Pistolenküh, der; piasztoly-
lövős.

Pistolenkühle, der; piasz-
tolylövész.

Placat, das; felragasztott
kirdetmény; parancs, ren-
delet.

Placht, die; törés; ponyva.

Pladen, cs. lapit; ragaszt;
soltoz; aulykol; gyötör,
kúvoz; zaklat; sich —,
kínlódni, bajlódni.

Pladen, Pladern, k. pif-pafoz, rendetlenül v. időn kívül lő, lövécacl.

Plader, der; kinzó, zaklató, gyötörő; időn kívül lövés, paf; darab, folt; hiba.

Pladeren, die; zaklatás, gyötetés; baj, bajlódás.

Plafond, l. Plafend.

Plage, die; baj, veszedség, sáradság, gyötrelm, gyötörődés, csapás, közkétség.

Plagegeist, Plageteufel, der; gyötörösz.

Plagen, cs. gyötör, kínoz; síh —, vesződni, bajkodni.

Plan, mn. sík, egyenes; világos, érteleme.

Plan, der: terv; tér, térség, sík, síkság, síksíld.

Plane, die; takaró, terítő, lepel.

Planenmessung, die, l. Flächenmessung.

Planet, der; bolygó v. hujdosó csillag, planéta; je-mandés Planeten lesen, csillagokból jóslani.

Planetentese, das; csillagjóslás, csillagjóslat.

Planetentese, esseher, der; csillagjós.

Planetensystem, das; csillagrendszer, planéta-rendszer.

Planiren, cs. egyenit, egyonget; simit, síkol, síkál; Papier —, papírost enyves vízbe mártani.

Planirhammer, der; simító - kalapács.

Planirteufel, das; ivagató.

Planirpresse, die; simító - (könyvkötőknél.)

Planis, die; palánk; palánkkörítés; hígmezők-faj; előhogy.

Plankeln, k. lödöz.

Plankeln, k. poczog; pocskol.

Plapperer, der, Plappermaul, das, Plappertafel, die; csacska, locskascska.

Plapperen, die; csacskaság.

Plapperhaft, mn. csacska, locska, csevegő.

Plapperhaftigkeit, die; csacskaság, locskaság.

Plappern, k. csacsog, locsog, fecseg, cseveg.

Plapperraug, ic. l. Triefaug.

Plarre, die, l. Platter.

Plarre, die, Plarremaul, das; társzaju, nagyszaju.

Plarren, k. hóg, kornyikál, sí-rí.

Platanus, der; boglárfa, platán.

Platond, der; mennyezet.

Platina, die; platina, fejtörvény.

Platoniker, der; platonikus.

Platteln, Plättchen, k. poczog, pocskol, locskol.

Platteln, der; tepailáb, uszólab.

Platt, mn. sík, egyenes; sima; lapos; köz, alacsony, aljas; értelmes, világos. —, ih. simán; laposan; közönségesen; egyenesen.

Platten, das; lapocska, lemcke.

Plattbede, die, l. Platfond.

Plattdeutsch, mn. alnémet.

Platte, die; síkság; lap; lemez; hüdög; kopály; pillia; tepsi.

Platte, die, Plattteisen, das; vasaló, toglázóvas.

Plattteufel, die, Plattteufel, der; hatbibircósó szászog-uzó.

Platten, Plätten, k. lapul, laposodik. —, cs. lapít; Plättche —, vasalni, téglázni.

Platten, das; lapítás; vasalás, téglázás.

Plattreife, die; csicsori horsó; csicsori bükkő.

Plattreife ih. egyáltalában, teljességgel, őpen.

Plattfrau, die; vasalónő, téglázónő.

Plattfuß, der; talp; top-síll; talpac.

Plattfüßig, mn. tepailáb.

Platthammer, der; lapító - kalapács.

Plattheit, die; laposság, egyenesség; világosság, értelmesség; alacsonyág, aljasság.

Plattiren, cs. ezüstöl, ezüsttel borít.

Plattland, l. Fülland.

Plattmachen, das; simítás; lapítás.

Plattnase, die; lapos orr; laposorr.

Plattnassig, mn. laposorr.

Plattreiß, der; montábrónos.

Plattreife, die; horsos szaka.

Plattwerden, das; simulás; lapulás.

Plattwäße, die; vékony tejéruha.

Plab, der; csattanás; pattanás; durranás; pukkanás.

Plab, der; hely; lakhely; tőr, piac; hivatal, hely; lepény; — machen, helyet csinálni, félre meenni; — nehmen, helyet fogni, leülni; es ist nicht — genug da, itt nincs elegendő hely.

Plabdiabunt, der; vándornagyi segéd.

- Pflicht**, das; helyescko.
Pflichtbüchse, die; bodzapuska.
Pflegen, k. csattan, durran, pattan; elcsallan, eldurran, elpattan; megszakad, megpukkan; hercein —, bezuhanni, bedölni (a' szobába ic.); mit etwas heraus —, valamit szóján kiszalasztani.
Pflegen, k. durran, csattan; pukkan. —, cs. eldurran; elpukkan; elrepsz; megpaskol; foltoz; auf die Hand —, paczot adni.
Pföber, der; csattanás, durranás; pukkanás; csattanó, durranó; csattantó, durrantó; kérkedő, nyegle; pacz.
Pfaugold, l. AuaAgold.
Pfahlfalter, der; helytartó, helyettes.
Pfahlfäher, der; lövő sutrinka.
Pfauwäher, der; várörnagy.
Pfahregen, der; zápor.
Pfahweide, die; csörogész.
Pfänderen, die; fecsegés.
Pfänderer, der; fecsegő.
Pfänderhaft, mn. csacska, locska, fecske; sokbeszédű.
Pfänderhaftigkeit, die; csacsakosság, locskaság, fecskesség; sokbeszédűség.
Pfändern, k. fecseg, loczog, csacsog; beszélgel.
Pfänderfäher, die; csacska, locska, csacska - fecske, locska - fecske.
Pfang, der; zuhaj, zuhánás. —! isz. zuh!
Pfänse, die; palacsinta.
Pfaton, das; csapat.
Pfatonfeuer, das; csapatüz.
- Pfotomähe**, ih. csapatunkent.
Pfod, **Pflug**, der; pottyannás, zuhaj; auf den —, tüstént, mindjárt, egyszeriben.
Pföpe, die; pirosszárnyu puly.
Pföstid, mn. és ih. hirtelen, rögtön; hirtelen, sebtében, rögtön.
Pfunderhosen, l. bugyogó, lompos.
Pfump, mn. esetlen; idomtalan; otromba. —! isz. puf!
Pfumpfe, l. Pumpe.
Pfumpen, k. pottyán, zuhan; zurbol.
Pfumpheit, die; esetlenség; idomtalanság; otrombaság.
Pfunder, der; rongy, ringyrongy, tarattyú, lom.
Pfänderer, der; szákmányoló, dúló, ragadozó, rabló.
Pfänderen, die; szákmányolás, dúlság, rablás.
Pfunderlammer, die; zsidókomra.
Pfunderfram, der; zsidóru.
Pfundermarkt, der; zsidóvásár.
Pfändern, cs. szákmányoló, dúl, megfoszt, kirabol.
Pfänderung, die; szákmányolás, dúlás, fosztás, rablás.
Pfural, der; tühes.
Pfäher, der; keuderbűrszony, felhársony.
Pfäher, der, **Pfäherwolf**, das; köznép, alnép, pórnép.
Pfäherhaft, **Pfähermäher**, mn. és ih. köznépi, alnépi, pórnépi; köznépilé, alnépilé, pórnépilé.
Pfäherfprache, die; pórnéolv.
- Pfäherwert**, das; pórszó.
Pföhen, cs. és k. kopog, koczog; dobog; dörög, zörög; dörömböl, zörömböl; dörget, zörget; zúz, tör, összetör, össze-, szétzúz; das Er; —, érczet zúzni; das Her; recht ihm, dobog v. ver a' szíve; auf etwas — haben, valamivel hetvenkedni, kérkedni, magat hányuivetni; valamiben bizakodni; einen — machen, valakit megrovogatni.
Pföher, der; zúzó, törő; nyegle, hetvenkedő, kérkedő.
Pföhmähe, die, **Pföherf**, das; zúzómalom.
Pföfe, die, l. Blatter.
Pföfen, l. Blatteru.
Pföfungift, das; himlőmérreg.
Pföfengrube, **Pföfenmarke**, l. Blatternarbe ic.
Pföfenstein, der; osécskő.
Pfödig, mn. himlős.
Pfögru, das; köszvény.
Pfögrüfch, mn. köszvényes.
Pfögrüfch, der; köszvényes.
Pföfse, l. Döhtunst, **Pföf**, die.
Pföer ic. l. Döhter.
Pföfal, der; serleg, billikom.
Pföfel, der; sóvíz, sóló.
Pföfelfaf, das; sózókád.
Pföfelfeifch, das; beszózott hús.
Pföfelhärting, der; beszózott hering.
Pföfeln, cs. beszöz.
Pföfeln, k. serleg, hillekomoz, poharaz.
Pföf, der; földlak.
Pföfal, der; lengyel; kappan; pipanaradk, bagolyhús.

Polaka, die; (hajósnaj).
 Polarspern, der; sarkcsillag.
 Polarsjittel, der; sarkkür.
 Polca, der; lengyel.
 Polen, das; Lengyelország.
 Polen, die; csombor, putnok, közvénymenta.
 Polenst, das; csomborolaj.
 Polhöhe, die; földszarki magasság.
 Polierbüchse, die; sikárkefe.
 Polireisen, das; sikárvas.
 Polster, es. sikárol, sikál, csiszol, palléroz.
 Polstern, das; sikárolás, csiszolás, pallérozás.
 Polstret, der; pallér.
 Polsterfeile, die; sikárre szelő.
 Polsterfilz, der; sikárnemez.
 Polsterholz, der; sikárre szel.
 Polsterlein, der; sikárkő.
 Polsterlohn, der; sikárfog.
 Polstrik, die; politika.
 Postfister, der; politikus, világbölcs.
 Politisch, mn. politikai.
 Politur, die; sikárlat, fényesség.
 Postze, die; alküvelél, biztosító-level.
 Postzen, die; közrendtartás; rendőrhivatal, politia.
 Postzenamt, das; rendőrhivatal.
 Postzenaufseher, der; rendőrnagy.
 Postzenbeamte, der; rendőrtiszt.
 Postzencomité, der; rendőrhivatal.
 Postzendienst, der; rendőrszolgálat.
 Postzenordnung, die; rendőrszabályok.
 Postzenmeister, der; rendőrhivatal.
 Postzenwesen, das; közrend ügye.

Polf, der; ártány; otromba.
 Polk, der, Polmehl, das; közléplaszt.
 Polonáse, die; lengyel tánc; lengyel asszonykastán.
 Polster, l. Bülster.
 Poluisch, mn. lengyel.
 Polster, das; párna, vánkós, sejal, putok.
 Polstern, es. párnáz, ki- fel-, megpárnáz.
 Polsterstuhl, der; párnaszék.
 Polsterer, der; szőmhes, zörgölődő.
 Polsterstein, der; zörgőmanó.
 Polsterkammer, die; zsebkomra.
 Polstern, k. zörömböl, dö- römböl; zsömbeddik, zsömbedkedik, zsömbed; zörgölődik.
 Polstern, das; zörömbölés, dörcölés; zömb, zömbesség; zömbelés, zömbelődés.
 Polyhistor, der; polyhistor.
 Polyp, der; habarcs; pósfereg.
 Polypentartig, mn. habarcs- nemű; pósfereg-nemű.
 Pomade, die; hajkenőcs.
 Pomeranze, die; narancs.
 Pomeranzbaum, der; narancsfafa.
 Pomeranzensülte, die; narancsvirág.
 Pomeranzensinfä, mn. narancsaszínű, narancssárga.
 Pomeranzengarten, der, Pomeranzengrund, das; narancsös, narancskert, narancsház.
 Pomeranzensüßl, das; narancsolaj.
 Pomeranzensaft, der; narancsleves, narancslé.
 Pomeranzenschale, die; narancshéj.

Pomeranzentrant, der, Pomeranzensaft, das; narancsvíz.
 Pommer, der; pommeri el.
 Pomeraner, der; pommer- niai.
 Pommerisch, mn. pommer- niai.
 Pommeren, das; Pomerania, (tartomány).
 Pomp, der, l. Prahl.
 Pompe, l. Pumpe.
 Pomphast, mn. l. Prächting.
 Pumphofen, l. Pluderhofen.
 Pontak, der; pontak, pontaki bor.
 Poranz, der; mumus, ma- nő; ijesztő.
 Popel, der, l. Raß.
 Popeln, k. orrában turkál.
 Populär, mn. és ih. népsze- rű; népszerűleg.
 Popularität, die; népsze- rűség.
 Porfiride, l. Emporfiride.
 Porphyre, der; porfir.
 Porree, der; párhagyma, pöröggyoma.
 Porsh, der; macsári roz- sabura; farkasboros- lán; törpe viaszbara; medvotapsír.
 Porshig, mn. sudamos.
 Portal, das; portál.
 Portefeise, die; gyalog- hintó.
 Portepée, das; kardhojt.
 Portien, die, l. Theil, An- theil.
 Portner, l. Pförtner.
 Porto, das, l. Briefgeld, Postgeld.
 Portostey, mn. l. Postkren.
 Portreit, das; arckép.
 Porträtmaler, der; arck- képfestő.
 Porträtmaleren, die; arck- képfestés.
 Portugal, das; Portugália.

Portugiese, der; portugál.	híjbavalóság! gyermek- ség!	Postgeld, das; postapénz; postabár.
Portugiesisch, mn. portugál.	Postenhaft, mn. és ih. tré- fás, bohós; tréfassan, bohósan.	Posthalter, der; postames- ter; postagondviselő.
Portulak, der; kövér por- cain.	Postenoper, die; cséles daltjáték.	Posthaus, das; postaház.
Porzellan, das; porcellán.	Postenreiser, smacher, der; kubó, kópó, bohó.	Posthorn, das; postasíp, postakürt.
Porzellanen, mn. porcellán, porcellánból való.	Postenspiel, das; bohózat; tréfa.	Postkarte, die; predikációs könyv.
Porzellanerde, die; porcel- lánföld.	Postenspieler, mn. és ih. ne- vetéges, furcsa; nevot- ságosan, furcsán.	Postknecht, der, l. Postknecht.
Porzellanmacher, der; por- cellánműves.	Posterspiel, mn. és ih. ne- vetéges, furcsa; nevot- ságosan, furcsán.	Postknecht, cs. l. Stellen.
Porzellanschneide, die; por- cellántarka, (ló).	Postierlichkeit, die; furcsa- ság, bohóság.	Postknecht, die, l. Stellung.
Porzellanschneider, die; por- cellánésiga.	Post, die; summa, pénz- summa.	Postknecht, die; postautásid.
Porzellanstein, der; por- cellánkő.	Post, die; summa, pénz- summa.	Postknecht, die; postacéza.
Posament, das; paszomány.	Post, die; summa, pénz- summa.	Postkarte, die; postaföld- kép.
Posamentirarbeit, die; pas- zománymunka.	Post, die; posta; die — nehmen, mit der — rei- sen, postát venni, postán utazni; mit der — schrei- ben, postán írni.	Postknecht, der; postalagóny, postakocsi.
Posamentierer, der; paszo- mányos.	Post, die; posta; die — nehmen, mit der — rei- sen, postát venni, postán utazni; mit der — schrei- ben, postán írni.	Postknecht, die; postakocsi.
Posaune, die; púzon.	Post, die; hír, tudósítás.	Postmeister, der; postames- ter.
Posaunen, k. és cs. púzo- noz.	Postamt, das; postahivatal, postatisztaság.	Posto; — fassen, orsá ál- lást fogni.
Posaunenschneide, die; kürt- esiga.	Postbote, der; postaisza.	Postordnung, die; postar- end; postarendelet.
Poste, die, l. Gebertief.	Postbus, das; postakönyv.	Postpapier, das; postapa- piros.
Postiv, das; kézorgona.	Postbediente, der; posta- inas, postacseléd.	Postpferd, das; postaló.
Postiv, der; első fok, (szóknál).	Postbericht, der; posta- jegyzék.	Postratz, der; postautás.
Postiv, mn. és ih. tevő- leges; tevőlegesen.	Postbote, der; postaisza.	Postrecht, das; postajog; postaszabadság.
Postitur, die, l. Stellung.	Postbus, das; postakönyv.	Postreiter, der; postalovag.
Poste, die; csél, tréfa, bohó- ság, bolondság, furcsaság; bohózat; Posten reisen, — machen, bohóskodni, bolondozni; das sind Pos- ten, ez mind csak bo- hóság.	Postchen, das; summácska, cikkelyke.	Postsaule, die; postaszoz- lop.
Postfel, der; pöröly.	Postement, das; talap, talpkő.	Postscheln, der; postanyug- tatvány.
Posten, der; bosszuság, al- kalmatlanság; einem et- nem — spielen, valakit megjátésszani; einem etwas sagen — thun, valakinek bosszujára valamit tenni.	Posten, der; hely, állás; Geholy, őrizet; hivatal, hely; summa, summa- pénz; cikkely.	Postschiff, das; postahajó.
Posten! iaz. csokélyosság!	Postenträger, der; hírhordó.	Postschreiber, der; posta- írnök.
	Postenweise, ih. állásou- ként; cikkelyonként, summánként.	Postskriptum, das; útoírás, útoirat.
	Postrey, mn. szabad posta- ju, bérmentes.	Poststation, die; postahely.
	Postreue, die; szabad posta; postaszabadság.	Poststraße, die; postaút.
		Posttag, der; postanap.
		Postulat, das; követelés, kívánság, kérelem.
		Postulieren, cs. követel, kíván.

Postkavaster, der; postagondviselő.
 Postwagen, der; postaszekér.
 Postwechsel, der; postaváltás.
 Postwesen, das; postaügy.
 Postzettel, das; postabélyeg.
 Postzug, der; postafogat.
 Potentat, der; hatalomság.
 Potentille, die; pimpó.
 Potenz, die; hatalom, erő.
 Potenziren, es. hatalmit.
 Pott, der; fazék; kanta.
 Pottasche, die; hamuzsír, szalajka.
 Pottschisch, der; hosszufejű szótár.
 Post! Postausend! isz. o-nyo! mi a' láncos!
 Prae, das; das — haben, elszögeinek lenni.
 Praebende, l. Pfründe.
 Praeceptor, der, l. Lehrer.
 Praest, die; dísz sely, pompa, fényezés.
 Praestbett, das; díszágy; gyászágy.
 Praesthimmel, der; menyegzőt.
 Praestig, mn. pompás, díszes, dicső, fényes. — ih. pompásan, díszesen, dicsőn, fényesen.
 Praestfeger, die; díszgula.
 Praestwerk, das; díszmű; dísznyomat.
 Praestimmer, das; díszszoba.
 Practiciren, es. l. Ausüben.
 Practicus, der; gyakorló.
 Practis, die, l. Ausübung.
 Practise, die; ocomp, fogás.
 Practisemoder, der; esel-
 zővő, fondor.
 Praedicat, das; praedicatum.
 Praefect, der; elöljáró; hely-

tartó; karvezér, (bangászoknál).
 Prag, das; Prága, (város).
 Pragen, es. nyom. ver; hányol, pénzt ver; etväs in das Herz; —, valamit szívébe vóni; in das Gedächtnis —, valamit valakinek fejébe verni.
 Pragen, das, Prägung, die; pénzverés, hányolás.
 Pragensch, der; bélyegző, (hányolásnál).
 Pragmatisch, mn. pragmaticus.
 Prahlen, k. dicsekedik, kérkedik, hetvenkedik, nyeglődik; díszelg, pillog, fénylik, tündöklik.
 Prahlen, das, Prahlerey, die; kérkedés, dicsekedés, hetvenkedés; kérkedés, nyegleség.
 Prahlser, der; nyogle, kérkedő, dicsekedő, hetvenkedő.
 Prahlersch, mn. kérkedő; kony, fitogató, mutogató. —, ih. kérkedőleg, fitogtatva.
 Prahlens, der; kérkedi, nyegle.
 Prahlensucht, die; kérkedőkénység.
 Prahm, der; komp, dereglye; ladik, csónak; lapos senekű hajó.
 Prahlut, der; sűpap, praelatus.
 Prahlatur, die; proclatura.
 Prahlunarten, l. előczikelyek, előzetek.
 Prahl, mn. rugalmas; morvon, meredek.
 Prahl, der; pattanás.
 Prahlen, k. pattan, ugrik, ütődik, verődik.

Prahlen, das; pattanás, ugrás, ütődés.
 Prahlig, mn. l. Prahl; 344, Etail.
 Prahlischer, der; pattogós tilla.
 Prämie, die; jutalomdíj; meliéknyereség.
 Prämonstratenser, der; premonstratensis, sejér barát.
 Prangen, k. csillog, ragyog, pompáz.
 Prangend, mn. csillogó, ragyogó, osillámos.
 Pranger, der; csillogó; szégyenkő, szégyensó, bitófa, polengér.
 Pränumerant, der; előfizető.
 Pränumeration, die; előfizetés.
 Pränumeriren, es. és k. előfizet.
 Präsent, das, l. Geschenk.
 Präsentirteller, der; kintál.
 Präsentent, der; elnök, előülő.
 Präsentenstelle, die; elnökség, előlűdség.
 Präsentiren, k. l. Bersthen.
 Präsentium, das, l. Berst.
 Praesens, k. ropog; csallagi recseg; zörög; roppan; csattan.
 Praeseln, das; ropogás; zörgés.
 Praesen, k. pazarol, tókozol; tobzódik.
 Praesen, das; pazarlás, tókozlás; tobzódás.
 Praesser, der; pazarló, tókozoló; tobzódó.
 Praesiren, es. l. Leisten.
 Praesiren, k. sú (a' ló).
 Praetendent, der; követelő, jogtartó.
 Praetor, der; praetor.
 Praetis, die; gyakorlat.

Predigen, cs. predikál; papol; einem —, valakit inteni, valakinek beszélni; den Gelehrten ist gut —, könnyű az okosnak beszélni.	dicsér. dicsőit; hirdet. moud.	Preßsaff, der; sotult lé.
Predigen, daß; predikálás.	Preislich, mn. dicséretes, jeles.	Preßwein, der; sotult bor.
Prediger, der; predikátor.	Preislich, die: jutalom-szelet; jutalmazott v. koszorúzott irás.	Preßwang, der; sajtórah- aig.
Predigermüch, der; dominicanus, patyolatos barát.	Preisverderber, der; himpellér, kontár.	Preße, ih. sebesen.
Predigt, die; predikáció, egyházi beszéd.	Preiswürdig, mn. jutalomra méltó; dicséretes, jeles, —, ih. dicséretesen.	Preuß, der; porosz, burkus.
Predigtamt, daß; predikátorság.	Preiswürdigkeit, die; dicséretesség.	Preußisch, mn. porosz, burkus.
Predigtbuch, daß; predikációskönyv.	Preße, die; felesaptatás; felesaptató.	Preußen, daß; Poroszország, Burkusország.
Pregehn, cs. ránt; pirit. —, k. porczeg, jertolomdj.	Preßen, cs. pattant, rugtat; elüt, (labdát); rókát csaptat; rászod, csal; megránt, meghúz, pénzt esikar.	Preßeln, cs. szurkál, szurdal; esip.
Preis, der; jertolomdj; ár; hecs; dicséret; unter dem Preise verkaufen, árán alól eladni; einen — auf Jemandes Kopf setzen, valaki' sejöro jutalmat tenni; im Preise sein, kelendőnek lenni; hoch im Preise stehen, nagy áron kelni; etwas — geben, martalókul adni, v. kitonni, koczkára tenni; einen dem Gefasster, der Schande — geben, valakit nevelségnek, szügyennök kitenni; seine Ehre, sich — geben, becsületét, magát meggyulázni, koczkira tonni; sich dem Vasser — geben, magát vótoknak adni.	Preßen, daß; rászedős, megrántás.	Priester, der; pap.
Preis, der, Preise, die, Preischen, daß; szól, szögoly.	Preßer, der; csaptató; esaló, pénzcsikaró.	Priesteramt, daß; papság, papi hivatal.
Preisaufgabe, Preisfrage, die; jutalomkérdés.	Preßeren, die; megrántás, meghazás, pénzcsikarás.	Priesterbe, die; papi házasság, papi nőtartás.
Preiscontant, der; folyóír.	Preßertianner, der; presbiterianus.	Priesterherrschaft, die; papkormány, papuralkodás.
Preßelheere, die; veres sfonya; saual - kukojoza	Preße, die; sajtó, sotu, prós; könyvsajtó.	Priesterkappe, die; papsipka.
Preßen, cs. th. magasatal,	Preßen, cs. szarít; sajtol, sotul. présel; nyom, kinyom; megsajtól, megprésel; sürgat, szorongat, kónyszerít; Matrosen —, matrózokat v. hajjoslegényeket fogdosni.	Priestertragen, der; papgal-lér.
	Preßen, daß; sajtolás, sotulás, préselés; nyomás.	Priesterlich, mn. papi.
	Preßer, der; sajtoló, sotuló, préselő, nyomó; matrógodós.	Priesterorden, der; papi- renl.
	Preßlohn, der; sotushór.	Priesterrod, der; papruha.
	Preßsaften, der; sotugorenda.	Priestererschaft, die; papság.
	Preßfreiheit, die; sajtósza- badság.	Priesterstand, der; papi ál- lapot; papság.
		Priesterthum, daß; papság.
		Priesterweihe, die; pap- szontolás.
		Primauer, der; elsőszth- lyos.
		Primas, der; primás.
		Primat, der; primáság.
		Principal, der; gazda, mes- ter, principalis.
		Principal, daß; főszipat. (organában).
		Prinz, der; herozeg.
		Prinzeßinn, die; herozegnö.
		Prinzip, mn. és ih. herozegi; herozegilog.
		Prinzipial, daß; horgany- rósa.

Prior, der; porjel, prior.
 Priorat, das; perjelség, priorság.
 Prioren, die; perjelség, priorság.
 Prife, die; csipet, szipantat; martalékhajó.
 Priema, das; prisma.
 Prifelbeere l. Berberisbeere.
 Priffche, die; lapoczka; furatos; pirics, piricske; szán' hátulso ülőse; közönséges angol nyereg; einm die — geben, paczot adni valakinek.
 Priffchen, es. piricske, megpiricskel.
 Priffcheifter, der; paczkamester.
 Privat, mn. magányos, külön; titkos; hivataltalan, szabad; hízi.
 Privat, das; árnyékszék.
 Privilegium, es. kiváltságol.
 Privilegium, mn. kiváltságos.
 Privilegium, das; kiváltság.
 Probat, l. Bewährt, Erprobt.
 Probe, die; próba; próbátétel; mutatvány, mustra; bizonyosság, jelenség; eine — mit etwas machen, valamivel próbát tenni; auf die — geben, próbára adni; einen auf die — stellen, valakit megkísérteni, próbára tenni; die — halten, aushalten, kiállani a' próbát.
 Probefaden, das; próbaszítés.
 Probefalt; das; próbalevel.
 Probefogen, der; próbáiv.
 Probefrad, der; próbanyomai.

Probe » Ende, das; mutatónév.
 Probegold, das; próbás arany.
 Probefaltig, mn. próbásló, próbás.
 Probejahr, das; próbáév, próbnesztendő.
 Probemaß, l. Eichmaß.
 Proben, es. próbál, megpróbál.
 Probefatte, die; próbalemez.
 Probepredigt, die; próbábeszéd, próbapredikáció.
 Probefitt, der; próbálovaglás, próbafuttatás.
 Probefischen, das; próbálövés.
 Probefuß, der; próbálövés.
 Probeführer, das; próbás ezüst.
 Probeführer, das; próbádarab; mustra; remek.
 Probezeit, die; próbaidő.
 Probeyinn, das; próbás ezin.
 Probieren, es. próbál, megpróbál.
 Probieren, das; próbálás, megpróbálás.
 Probirwadel, die; próbátű.
 Probirstein, der; próbakő.
 Probirtiegel, der; próbátölgely.
 Probirwage, die; próbámérleg.
 Problem, das; feladat; problema.
 Probematifch, mn. és ih. kétes, bizonytalan; kötetlen, bizonytalanul.
 Probst, l. Propst.
 Procent, das; procent.
 Proceßion, die; bucsújárás, processio.
 Proceß, l. Prozeß

Procurator, der; ügyvéd; meghatalmazott.
 Product, das; termék, termék; készítmény.
 Profan, mn. avatatlan; világi.
 Profession, die; mesterség, kereset.
 Professionist, der; mesterember, kézműves.
 Professor, der; tanító, oktató, professor.
 Professor, die; tanító, oktató, professzor.
 Professur, die; tanító, oktató, professzor.
 Professur, die; szerzetes fogadalom.
 Profit, das; oldalkép.
 Profit, der, l. Gewinn, Nutzen.
 Profos, der; tömlőztartó, parkolih.
 Project, das; javaslat, terv.
 Projectenmacher, der; tervkötő.
 Prolog, der; előbeszéd; megnyitó beszéd.
 Prologiren, es. halaszt, elhalaszt; hosszabbít, meghosszabbít.
 Promoviren, es. előmozdít. —, k. doctori rangra lép.
 Prophet, der; látnok; jós, jövendő.
 Prophetisch, mn. és ih. látnoki; látnokilag.
 Propheteyen, es. jövendöl, megjövendöl.
 Propheeyung, die; jövendölés.
 Propst, der; prépost.
 Propsten, die; prépostság.
 Propstinn, die; prépostsó.
 Prosa, Prose, die; prosa, folyó v. kötetlen beszéd.
 Prosalich, mn. és ih. prosai; prosailag.
 Prosalich, der; prosairó.
 Profest, der; törthitü

Presehtenmacheren, die; tértigetés.	Proseß, der; per, pör, ügy; einen — haben, v. führen mit einem, valakivel perlekedni; dieses Gut liegt im Prozeße, ez a' jószág per alatt v. perben van.	szolítárkönyv; száxrétü gyomor.
Prospect, der, l. Ansicht, Ansicht, Urnócht.	Proseßacten, t. porimányok.	Publiciren, cs. kihirdet, köi hirré tesz.
Protest, der; ellenmondás.	Proseßführer, der; fölperos.	Publicum, das; közönség.
Protestant, der; protestans.	Proseßkosten, t. perköltség.	Pud, das; pud. (oros mértek, 40 fontnyi).
Protestantisch, mu. protestans.	Proseßkammer, der; palvarkodó.	Pudding, der; pudding, (angol étok).
Protestiren, cs. ellenmond, ellenz; megkövet 's elnem fogad.	Proseßmähig, mu. törvénykezésszerinti.	Puddingstein, der; bókásó.
Protokoll, das; jegyzőkönyv.	Proseßordnung, die; Proseßwesen, das; perrend, porügy.	Pudel, Pudelhund, der; uszkár.
Protokolliren, cs. jegyzőkönyvbe ír, hoiklat.	Proseßpflichtig, mn. perlekedő.	Pudel, der; kúphely, hiba, bak; lyuk (kúpjátokban); poesolya.
Protonotarius, der; itólmester.	Proseßprüfung, die; Proseßprüfen, cs. vizgál, megvizgál, próbál, megpróbál.	Pudelhündin, die; nőstényuszkár.
Proben, k. durezátkodik, durezátkodik.	Prüfung, die; vizgálat, próbálat, próbát.	Pudelmüße, die; kucsma.
Probieren, Probieren, cs. czipel, vontat.	Prüfungszeit, die; vizgálat' ideje.	Pudeln, cs. óhál bának, (-val, -vel); kúpozib; hibáz, bskot lő; ödöng, tántorog, lotorkál.
Probia, l. Trebia.	Prügel, der; dorong, fúró, fitykes.	Pudelnährisch, mn. igen boldos v. buló.
Probirte, die; ágyutaligaláncz.	Prügel, t. verés.	Puder, der; hajpor.
Probirungel, der; ágyutaligaszeg.	Prüfeger, l. Schlichter.	Puderbeutel, der; hajporzsacskó.
Probirwagen, der; ágyutaliga.	Prüfen, cs. meghozoz, meghusángol, megver.	Puderbüchse, die; hajpormillyo, hajporzacsonca.
Probiant, der; élelem, élő, eleség.	Prüfelle, l. Brunnele.	Puderschädel, der; hajporáros.
Probianthaus, das; élész, élelomtár.	Prüf, der; pompa, fény.	Pudermacher, der; hajporkészítő.
Probiantamt, das; élészivatal v. tisztség.	Prüfen, l. Prangen.	Pudermantel, der; hajporköpönyeg.
Probiantmeister, der; élészemester.	Prüfereß, mn. és ih. pompás; pompásan.	Pudern, cs. hajporoz.
Probiantschiff, das; élészahajó.	Pfaln, der; szolítár.	Puderspüßer, der; hajporhintő.
Probiantwagen, der; élészszekér.	Pfalmbuch, das; szolítárkönyv.	Pudersack, der; hajporbojt.
Provinz, die; tartomány.	Pfalmsprung, der; szolítárénok; szolítárénoklés.	Pudersäckel, die; hajpordoboz.
Provincial, mn. tartományi.	Pfalmist, Pfalmenbüchler, der; szolítáriró, szolítárköltő.	Puderspüßer, der; porozukor.
Provisor, der; gondviselő; első segéd, (gyógyszertárokban).	Pfalster, der; kintorna;	Puff! isz. puf!
Provisorisch, l. Verläufig.		Puff, der; puf, ütleg; pufszaná; einem Puffe gehen, valakit megpufolni, megpufogatni, megütlegelni; er kann einen — ertragen, elbirja az üt-
Prozeßiren, das; törvénykezés, perlekedés.		

leget ; sokat ki tud állani.
 Puffbohne, l. Feldbohne, Saubohne.
 Puffen, cs. pufol, pufogat, pufogtat. — k. puffan, pufog; duzzad, puffad.
 Puffer, der; pufoló, pufogató; mordály, zsebpisztoly.
 Pufpet, l. Puff.
 Pufó, der; érülés, érverés; einem den — fihlen, valaki' erét tapintani; valakit kikémielni.
 Pufóader, die; ütér.
 Pufóadergefchwulst, die, «froyf, der; ütérdag, ütérdagana.
 Pufóaderöffnung, die; ütérnyitás; ütérnyílás.
 Pufósbag, der; érverés.
 Pufósztern, das; ércszkötés.
 Puff, das; zám, (p. o. Rotenpuff, kótatim).
 Puffer, das; por; löpor, puskapor; er hat das — nicht erfunden, nem ő találta fel a' puskaport.
 Pufferbeutel, der; löporzsacsó.
 Pufferflasche, die; löportartó.
 Pufferhorn, das; löportűlő.
 Pufferkammer, die; löporakomra.
 Pufferkarren, der; löporos targonca.
 Pufferkorn, das; löpor szem.
 Puffermagazin, das; löportár.
 Puffermaß, das; löpor mérték.
 Puffermehl, das; porliszt.
 Puffermühle, die; löpor malom.

Zsebpisztoly. II.

Pulvermüller, der; löporos molnár.
 Pulver, Pulverisieren, cs. porrá tör, zúz.
 Pulversack, der; löporos zsák.
 Pulvertonne, die; löporos hordó.
 Pulverturm, der; löporos torony.
 Pulverwagen, der; löporos szekér.
 Pulverwurst, die; portömölő.
 Pumpbrunnen, der; szivattyúvízű.
 Pumpe, die; szivatyú.
 Pumpen, cs. szivatyú, kiszivát.
 Pumpenbohrer, der; szivattyúsó.
 Pumpenfaßten, der; szivattyúszekrény.
 Pumpenfaßten, der; szivattyúramács.
 Pumpenmacher, der; szivatyús, szivatyúműves.
 Pumpenlange, die; szivattyúrúd, köldökszár.
 Pumpenstiefel, der; szivatyúszaru.
 Pumpenstöß, der; szivattyúcső.
 Pumpenwert, das; szivattyú, szivatyú.
 Pumpe, der; szivattyúzó; adós.
 Pumpennidel, der; derezkenyér; hangó.
 Pumpenhofen, l. Pufferhofen.
 Pumpfeule, die, zurboló, gühü.
 Punkt, der; pont; végpont; teljes mondat; czikkely, rész; dolog, körülmény; von — zu —, pontról pontra, pontonként; — für —, cikolyenként; auf dem — stehen, etwas zu thun, to-

vo felben lenni, épen valamit tenni akarni.
 Pünktchen, das; pontocská.
 Pünktchen, cs. pontol, pontos, megpontos; kipontos; pontból jósol.
 Pünktchen, das; pontosítás.
 Pünktchen, der; pontjós.
 Pünktchenkunst, die; pontjósolat.
 Pünktlich, mn. és ih. pontos; pontosan, pontig, pontosan.
 Pünktlichkeit, die; pontososság.
 Pünktlich, die; ivszegek.
 Punsch, der; punca.
 Punschbüffel, der; punca kanál.
 Punschnapf, der; punca szilke.
 Pupille, der, Pupille, die, l. Mündel.
 Pupille, die, l. Augapfel.
 Puppchen, das; bábocska; bábocska.
 Puppe, die; baba; láb; hernyóbáb, pupa.
 Puppen, k. bábot csinál, bábozik. —, vñ pupázik. —, cs. bengyel; horgász.
 Puppenstram, der; bábaru, bábmű; bábarulás.
 Puppenström, der; bábaros.
 Puppenmacher, der; bábaros; bábműves.
 Puppenmätkig, mn. és ih. bábkénti; bábként.
 Puppenstiel, das; bábozás, hábjáték.
 Puppenstiel, der; bábjátékos.
 Puppenstand, der; bábjáték.
 Pur, l. Nein, lauter, Bloß.

Purganz, die; hajtószer, hashajtó, hashajtító, tisztószer.

Purgiren, es. hasat hajt, hasat tisztít. — k. hasa megy, hasa tisztul. — v. h. kitisztítja v. kimentti magát.

Purgiren, das; hashajtás, hasmenés, hastisztulás.

Purgirend, Purgirmittel, l. Abführend, Abführemittel.

Purgirföhrer, t. hajtószer-mek.

Purgirfrucht, das, Purgirwinde, die; hashajtó szőlők.

Purgirruok, l. Brechnus.

Purgirvölle, die; hajtópilula, hajtólabdac.

Purgirpulver, das; hajtópor.

Purgirtraut, der; hajtóital.

Purpur, der, s. Farbe, die, a roth, das; bíbor, bíborászín, csigavöraszín.

Purpur, der; bíbor, bíbor-köntös, bíborruha.

Purpurfarben, mn. bíbor-színü, csigavöraszínü, pirosbíborvöraszínü.

Purpurfieber, das; bíborláz.

Purpurfleid, das; bíbor-köntös.

Purpurlippen, t. bíbornyak.

Purpurmantel, der; bíbor-palást.

Purpurreth, mn. bíborveres, bíborpiros.

Purpurschnecke, die; bíbor-szigabiga.

Purjeln, l. Burjeln.

Puder, l. Pulverpuder.

Pute, die, Putzuhn, das; jérezepulyka.

Puter, Putzahn, der; kan-pulyka.

Pip, der; pip, pipere; cziczoma; czifraszög; piperezés, piperezés; cziczomázás, czifraszás.

Pipen, es. tisztít, tisztogat, fényesít; ékesít, pipéz, piperez, cziczomáz, czifrasz, csinosít; megazid, megpirongat; sít — magát ékesgetni; die Schufe —, a' czipóket tisztítani; den Bart —, leborotválni szakállát; die Bäume —, a' fikat rigyázni, tisztogatni.

meggallyazni; das Licht —, gyertya' hamvát elvenni, gyertyát megtisztítani; die Nase —, az orrot sújni v. megtörölni; feine Bäume —, fogait tisztítani; die Sterne — sít, a' csillagok szaladnak.

Putzänderinn, die; pipere-árosnő.

Putzfrau, der, Putzer, das; pipereáró; pipereáró.

Putzmaierinn, die; pipere-árósítónő.

Putzmeister, das; borotva; timirkés.

Putznorr, der; pipereáró, pipere'bolondja.

Putzstube, l. Lichtstube.

Putzstüb, die; pipereváró.

Putzstisch, der; öltözőasztal.

Putzstimmer, das, Putzstube, die; öltöző szoba; díszszoba.

Pyramide, die; gúla.

Pyramidenförmig, mn. gúla-lakú, gúlaalakú.

Pyrenäeen, t. Pyrenäische Gebirge, t. pyrenneusok, pyreneai hegyek.

Q.

Q, das; Q. (17-dik hetű a' német abc-ben.)

Quabe, die; lehenyő.

Quabelle, mn. rengő, rengő; sóltalan.

Quabellen, k. rengedex, reng, rezzket.

Quabellen, die; hiázvalóság, gyermekeskedés; lödőség, könnyelműség.

Quadenfrant, das; nagy szulák.

Quadsalber, der; kuruzsoló, javos.

Quadsalheren, die; kuruzsolás, javoslás.

Quadsalbern, k. kuruzsol, javosol.

Quader, Quaderstein, der,

Quaderstein, das; négyszögkő.

Quadvogge, l. Kröte.

Quadrant, der; koronyed, negyedlő.

Quadrat, das; négyszög.

Quadratstein, das; úrpót, (könnynyomatónál).

Quadratmeile, die; négyszögkő; föld.

Quadratstühl, der; négy-szegláb.	Quandelsbaum, der; kővi naszpolya.	geben, kegyelmet nem adni.
Quadratwurzel, die; négyzetes gyök.	Quantität, die; mekkorosság; mennyiség.	Quartierchen, das; félmezsely, sity.
Quadratjahr, die; négyzet-szám.	Quantität, ib. színro, unalomból.	Quartieren, es. és k. szállásol, tanyáz.
Quadratjahr, der; négyzet-szög, négyzet.	Quantum, das; mennyiség, mekkorosság; rész.	Quartiergeld, das; szállásbér, lakbér.
Quadratjahr, die; négyes tánc.	Quappe, die; menyhal; kutyahal, békah.	Quartiermeister, der; szállásmeister; hajóőrnök.
Quadranten, l. <i>Quadranten</i> .	Quarantäne, die; vesztleg-idő, negyvened; — hof-ten, vesztlegidőt tartani, negyvenedet ülni.	Quartierzeichen, das; szállásjeggy.
Quadrupel, mn. négyes, négyeszeres.	Quart, der; turó; sár; szemet; fos; dib-dib, dib-díbság.	Quartierzettel, der; szálláslevél, szálláscedula.
Quasen, k. vartyog, kunkog, kuruttylol, rekeg, hiekeg; sípog; nyög.	Quarstein, der; turócsák, szemet; fos; dib-dib, dib-díbság.	Quartierzeitung, der; szálláslap, negyedrejlap.
Quasen, das; vartyogás, kuruttylolás, rekegés, hiekegés.	Quarthaube, die; turóács.	Quar, der; bányavirág.
Quasen, es. nyifog, nyafog; mákog.	Quarthaube, der; turócsajt.	Quarzhaut, der; színhányavirág.
Quasente, l. <i>Quasente</i> .	Quartforb, der; turócsár.	Quarzhaut, Quarzig, mn. bányavirágos.
Quader, Quader, der; quader.	Quartmüde, die; turócsák.	Quasina, die, l. <i>Quasina</i> .
Quaderen, die; quakerság.	Quarrel, die; sípló, sívó-rívó; zsembes.	Quas, der, Quasle, die; hojt.
Quaderente, die; ker-czaréczó.	Quarstein, k. sípít, sí-rí; zsembelődik.	Quaschen, das; hojtocska.
Quad, die; kin, gyötrollem.	Quart, das; negyed, negyed-rész; negyedréti.	Quatember, der; évnegyed; kántornap.
Quaden, es. kinez, gyötür.	Quartal, das; évnegyed; negyod.	Quatembergeld, das, sstener, die; évnegyedadó; évnegyedpénz.
Quader, der; kizsó, gyotró.	Quartalweise, ib, évnegyed-denként.	Quarterne, die; négy nyerő.
Quadergeist, der; lélekvesztő, gyötörözellelem.	Quartaner, der; negyed-osztályos.	Quatzen, es. és k. pocog, loesog, lotyog; pocskol, locskol; locsosan, lottyan, pottyan.
Qualificiren, es. módosít; művel.	Quartanfeber, das; negydenapos váltóláz.	Quatschlicht, mn. lucskos, pocskos, csatlakos; lottygós.
Qualität, die; milyenség, minőség, minemőség.	Quartant, Quartband, der; negyedkötet.	Quede, die, Quedengros, das; taraczkbúza.
Qualm, der; gőz, füst, pára; rekkenő mologság, hőség.	Quartblatt, das; évnegyed, negyedlevél.	Quedentwurfel, die; taraczkgyökér.
Qualmen, k. gőzölg, füstölg, párolog.	Quarte, die; negyed, negyed-rész.	Quedensilber, das; kéncaó, higany.
Qualmer, der, l. <i>Sölseim</i> .	Quartett, das; négyes dal.	Quedensilberartig, higany-nemű.
Qualmen, k. turhát küp, turhát.	Quartier, das; szállás, lakás; negyed, negyed-rész; városnegyed; csipő-sarka; un — bitten, kegyelmet kérni; fetn —	Quedensilber, das; higany-otó.
Quandel, der; miloközép.		
Quandelbeere, die; kővi naszpolya.		

Queffülbergh, das; higany-
olaj, kősavas higany.
Queffalbe, die; higanyir,
higanykénos.
Queffülberfsal, das; higanyó.
Quehle, die; törőruha;
törülköző.
Quehader, die; forrásér.
Quehle, die, Queß, der;
ér, forrás; forrásvíz;
kútő, forrás.
Quehen, k. rh. kibuzog,
forr, felárad; megkel,
felduzzad, megdagad; ki-
dudorodik, kidüled; omol,
foly; ered. —, cs. fölke-
leszt, felduzzaszt, meg-
éraszt.
Quehemerf, der; heny-
holonyik.
Quehgennd, der; őrföld,
eres föld.
Quehicht, Quehreich, mn.
forrásos, eres.
Quehsal, das; kútő.
Quehsand, der; őchomok,
forráshomok.
Quehwaßer, das; őrvíz,
forrásvíz.
Quendel, der; dömötka.
Quenthen, Quentstein, das;
nehézök.
Que, ma. keresst, ha-
ránt. —, ih. keresztül;
keresztbe, keresztben;
querfelbein, fonákul, mog-
fordítva.
Querant, die; ácsfejű.
Querbaugen, der; kereszt-
göröndő, keresztzetole-
men.
Querband, das; kereszt-
szalag.
Querbauf, die; keresztpad,
keresztzetök.
Querbaum, der, keresztfa.
Querbinde, die; kereszt-
kötő; keresztpántlika; ke-
resztcsák, csák.

Querbach, das; keresztfő-
dől.
Quer, die; keresztben fok-
vós; nach der —, der —,
keresztül, keresztbe, ke-
resztben; der —, foná-
kul, visszásan; es ist
mir etwas der — gefom-
men, valami útamba jött,
akadály gördült előmbe.
Querreisen, das; keresztvas.
Querfinger, der; einen —
breit, újazélességnyi.
Querflöte, die; harántpip.
Querflöte, das; haránt-
nagyrél.
Querfuchse, die; keresztba-
rázda.
Quergang, der; keresztfo-
lyosó.
Querhaße, die; keresztuteza.
Querhobel, der; kereszt-
orom.
Querhieb, der; keresztví-
gás.
Querholz, das; keresztfa;
átalfa.
Quersopf, der; hóbortos.
Querl, der; habarófa, po-
reszlou; gyűrű, (virág-
zatban).
Quersen, cs. és vh. habar,
kover; sorog.
Quermauer, die; kereszt-
fal.
Quermuskel, der; kereszt-
izom.
Querlinie, die; harántvo-
nal; keresztvonal.
Quernaht, die; keresztvar-
rány; keresztvarrás.
Querspal, der; keresztút.
Querspfeile, die; haránt-
pip.
Querspelfer, der; harántsi-
pos.
Querriß, der; keresztza-
kadás, keresztropodás.
Quersaß, der; átalvotó.

Quersattel, der; asszony-
nyereg, harántnyereg.
Querschnitt, die; kereszttró-
log.
Querschnitt, der; kereszt-
metszés.
Querschwelle, die; kereszt-
küszöb.
Quersänge, die; kereszttrúd.
Querstraße, die, Quersweg,
der; keresztút.
Quersreif, der; keresztcsák.
Quersüß, das; keresztda-
rab.
Quersüß, der; keresztvo-
nal; akadály, gáncs.
Quersüßelstein, das; köjjel.
Quersüßge, l. Quersüßge, Pfian-
ze.
Quersüßge, die; zavar, szo-
rultság, hűledzés; tö-
rőzer, zúzószer.
Quersüßge, Quersüßform, die;
lapitóminta.
Quersüßge, cs. csiplet; összo-
tör, összozás; lapit,
nyujt.
Quersüßhammer, der; lapító
pöröly.
Quersüßung, die; csipletés;
zúzás, törés.
Quis, der, l. Queffülber.
Quisrey, der; amalgama.
Quiswühlte, die; higany-
malom.
Quiswand, der, l. Erlebnis-
wand.
Quisen, cs. nyivákol.
Quisler, der; csukor, tines,
esomó (haj ec).
Quintauer, der; ötödszta-
lyos.
Quinte, die; ötöd; ötöd-
rész; ötös.
Quinterne, die; öt nyörő.
Quintett, das; ötös hang-
mű.
Quintstein, l. Quenthen.
Quitt, ih. mont, szabad;

<p>num sub mir —, most már nem tartozunk egymásnak.</p> <p>Quitte, die; birsa.</p> <p>Quittenapfel, der; birsalma.</p> <p>Quittenbaum, der; birsafa.</p>	<p>Quittenbrod, das; birsajt.</p> <p>Quittenfarbe, die; birszin.</p> <p>Quitteneck, mn. birsasió, birsárga.</p> <p>Quittenfern, der; birsmag.</p> <p>Quittenmus, das; birsapép.</p> <p>Quittenwein, der; birsbor.</p>	<p>Quittiren, cs. nyugtat, megnyugtat.</p> <p>Quittung, die; nyugtatvány.</p> <p>Quodlibet, das; quodlibet.</p> <p>Quotient, der; hányados, quotiens.</p>
--	---	---

K.

<p>K / das; K, (18-dik betű, a' német abc-ben).</p> <p>Kaa, die; vitorlarúd, vitorlakar.</p> <p>Kaab, das; Győr.</p> <p>Kaabänder, t. vitorlarudaló.</p> <p>Kaafegel, das; karvitorla, rúdvitorla.</p> <p>Kabatt, der; kamat v. részadás, (portókák' árából).</p> <p>Kabatte, die; hajtóra; kertágy.</p> <p>Kabattiren, cs. részt enged.</p> <p>Kabbiner, der; rabbi.</p> <p>Kabbiniß, mn. rabbii.</p> <p>Kabe, der; holló.</p> <p>Kabenaad, das; dög; gonosz, semmirevaló.</p> <p>Kabenhütern, t. kegyellen v. vad szülék.</p> <p>Kabenart, die; hollófej; hollótermézet.</p> <p>Kabenfeder, die; hollótoll.</p> <p>Kabenträhe, die; sekota v. pápista varju.</p> <p>Kabenmutter, die; kegyetlen anya.</p> <p>Kabenschäbel, der; hollóorr.</p> <p>Kabenschwarz, mn. hollófekete.</p> <p>Kabenstein, der; vesztőhely; hollókő.</p>	<p>Kabentater, der; kegyetlen alya.</p> <p>Kabuliß, der; rabulista, törvéncsavaró, törvénycsép.</p> <p>Kabulißeren, die; törvéncsavarás.</p> <p>Kache, die; bosszú, bosszulat; hosszulás, bosszúállás, bosszútöltés.</p> <p>Kachen, der; torok, száj.</p> <p>Kächten, cs. bosszúl, meghosszúl, hosszút áll; sich —, magát meghosszúlni; sich an einem —, valakin bosszúját tölteni, v. bosszút állani.</p> <p>Kächer, der; hosszúálló, hosszuló, meghosszuló.</p> <p>Kachier, Kachst, die; hosszúkivárat, bosszúvágy.</p> <p>Kachierig, Kachstigt, mn. hosszúkivánó, bosszúvágyas.</p> <p>Kachstwert, das; bosszú kard.</p> <p>Kad, l. Kad és Kaf.</p> <p>Kader, der; gyöpmester, hóhér; árnyékszéklixtítő; kutya; gyalázatos, gazember.</p> <p>Kadet, das; labdaverő rózsa.</p>	<p>Kadete, die; rakéta.</p> <p>Kadetenmacher, der; rakétás, rakéta-csináló.</p> <p>Kadetenfaß, der; rakétatölték.</p> <p>Kadetenstetter, der; rakétatöltő.</p> <p>Kad, das; kerék; kör, karkika; kinkercék; der Pfau schlägt ein —, a' páva sátorozik v. sátort von.</p> <p>Kadbürge, die; talicska, torhoczsa.</p> <p>Kadbehrer, der; keréksuró.</p> <p>Kadbroschen, cs. rh. keréken tör; eine Sprache —, nyelvet v. szókat törni.</p> <p>Kädchen, das; kerekecske.</p> <p>Kadehade, Kadehaue, die; irtókapa.</p> <p>Kädel, Käder, der; rosta.</p> <p>Kädeln, Käbern, cs. rostál.</p> <p>Kädelstührer, der; löszinkos.</p> <p>Kademacher, der; kerékpárító, bognár, kerekes.</p> <p>Kaden, cs. l. Renten, Kuderotten.</p> <p>Kaden, der; vetési konkoly.</p> <p>Käbern, cs. kerekes, keréken tör; rostál, káról.</p>
--	--	---

Käberwerk, das; kerékmű, kerekzet.	Kahnkähnen, das; színszajtoszka.	verseht sich am Rande, azt nem is kell mondani, az magában értődik; am Rande des Abgrundes, des Grabes stehen, az örvény', sít' szélön állani.
Kahlschuh, die; keréktalp.	Kahnkähle, der; színsajt.	Kändern, es. szélez, párkányoz.
Kahlschiff, das, Kahlspur, die; kerékvágás, keréknyom.	Kahnkelle, die, = Kuffel, der; felező v. tejszészédő kanál.	Kandfisch, der; fejer keszeg.
Kahlschiff, der, Kahlschiffen, das; lónapos reték.	Kahnkücher, die; himezet, himvarrás, himezés.	Kandstosse, die; oldaljegyzék.
Kahlschiffen, cs. vakar, kivakar; beszivat (rézhez).	Kahn, Kähnl, mn. karcsu, nyulánk.	Kandtschrift, die; szelírás; oldalírás.
Kahlschiffen, l. Kestschiff.	Kahn, der; meggye; batár, meggye; gye; lábas.	Kandtschiffel, der; mély tál.
Kahlschiffen, die; karcsú.	Kahnstume, die; aranygyopár.	Kandstein, der; kútpárkány.
Kahlschiffen, der; kollár.	Kahnwage, k. határoz, határocsokol, kompol; határos, szomszédos.	Kandte, der; szél, vég; karaj, gyürke.
Kahnstade, l. Kabe.	Kahnwage, der; varádics.	Kandtschiffen, das; karajcsoka, gyürkéske.
Kahnstapel, der; keréktalpszeg, sinszeg.	Kahnwage, der; válupikk.	Kandte, der; sor; rend; rang; méltóság.
Kahnstapel, die; keréksín.	Kahnwage, die; veszős sárgyal.	Kandte, die; disznó; mángolt.
Kahnstapel, die; küllő, kerékküllő.	Kahnwage, der; holló; varjn.	Kandte, der és die; hórihozas; poronty, külyök.
Kahnstapel, die; alabor; kerékláncz.	Kahnwage, das; edénytartó; fogas; vitorlerúd-tartó.	Kandte, die; rangorbnung, die; rangsor; rangrendelet.
Kahnstapel, der; kerékagysuró.	Kahnwage, die; hars, hars, suvat.	Kandte, der; rangvita.
Kahnwelle, die; kerékagy.	Kahnwage, k. bakzik; hever, hemberég.	Kandte, die; rangvagy.
Kahnwage, der; kerékesap.	Kahnwage, es. l. Kammern.	Kandte, der; rangvagy.
Kahnwage, l. Kiffel.	Kahnwage, die; bakzás' ideje.	Kandte, mn. rangvagy.
Kahnwage, es. kapkod, ragad, kap.	Kahnwage, es. bever sulyokkal, sulykol.	Kandte, der; csemp, esel, fordély, eselszövény, fondolat; Kante wachen, fundarkodni, eselt szöni.
Kahnwage, die, l. Feinzuder.	Kahnwage, der; kan, bak, him; kos.	Kandte, der; cselszövő.
Kahnwage, es. és k. l. Kanten; Grüteln.	Kahnwage, der; kosfej; kosorrú ló.	Kandte, der; kante, die; kacs, inda, rekonyó.
Kahnwage, der; vágfog; kiállófog.	Kahnwage, es. bever sulyokkal, sulykol.	Kandte, k. tekerőzik, kacsolódik, kunkorodik; simúl.
Kahnwage, l. Heraus, Hervorragen.	Kahnwage, der; hagymaszagú szegacs; medvelagyma, kigyóhagyma; pacsirtacácseszárny.	Kandte, mn. csempes, eselszövő; fondor.
Kahnwage, Kante, die; Rache, (uőnév).	Kandte, der; szél; vég; part; párkány, karina; zu Rande kommen mit... el v. bevégezni valamit; das	Kandte, die; szírinták.
Kahnwage, der; toffel, tejszín; hártya; korom; ráma.		Kandte, der; bündő, potroh, pol; púp.
Kahnwage, das; rámacska; kénlap.		
Kahnwage, der; ráma; polcz.		
Kahnwage, es. és k. ráma, meg-, solráma; főlemel; tejet felez, tejselt szed; felesedik; hormoz.		
Kahnwage, der; ráma-gyalu.		

hát; hördő, szütyő, zajda, turba.
 Nansen, k. avas; fészkelődik; robafox; kőszál, kőborol; üzekedik, loslat; kuszál. —, ca. ringat; nyujt; nyujtózik, húzódozik.
 Nanzig, mn. avas, avatag; kőszá, kőbor; kőslatú.
 Nanzien, die, l. Nanzien.
 Nanzioniren, ca. l. Nanzionfen, Nanzionfen.
 Napp, der; holló; szőlő-sas; kocsány, szőlő-csutka.
 Nappe, der; roh. bogár, fekete (ló); auf drei Säulen stehen Nappen reiten, apostolok' lovain járni, gyalogolni.
 Nappe, die; reszelő.
 Nappé, die; ruh; pdk, inpók.
 Nappen, der; derczehurnót.
 Nappelfüßfisch, mn. hóhortos, eszelős; haragos, mérges.
 Nappel, der; visszahívólevél.
 Nappeln, k. csörög; hóhortoskodik, eszelősködik.
 Nappen, Nappfen, l. Nappfen.
 Nappier, das; vivószi.
 Nappieren, vh. vivósziállal küzd.
 Nappieren, ca. reszel, dörzsöl.
 Nappierer, der; reszelő, dörzsölő.
 Nappé, der; karórépa; hóhortosság.
 Nappé, der; szombor.
 Nappse, Nappse, die; kapkodás; kapmány; etvá

tu die — geben, valamit kapmányul v. kapmányra adni.
 Nappenzel, der, és die, Nappenzeln, das; raponz.
 Nap, mn. és ih. ritka, gyér; ritkán, gyéren.
 Narität, die; ritkaság.
 Nafsh, der; rása.
 Nafsh, mn. gyors, hirtelen, serény; eleven, élénk. —, ih. sebesen, hirtelenül.
 Nafshheit, die; gyorsaság, serénység; hamaraság, hirtelenség.
 Nafsen, der; pázsit, gyp; — stehen, pázsitot v. gypet szelni.
 Nafsen, k. karjoug, lérnáz; zörög, zög; dühödik, dühösködik, dühög; örjög. —, ca. duhit.
 Nafenbank, die; pázsitzék, gypágy.
 Nafend, m. dühös, dühült; örült; szörnyű, iszonyú, rettenetes. —, ih. dühösen; örülten; szörnyen, iszonyúlag; ich möchte — werden vor . . . majd megbolondulok v. megörülök — — ban. — — ben; ein rasender Hunger, szörnyű éhség; ein rasender Löwe, iszonyú zaj; er ist — böse auf mich, szörnyen haragszik reám; er ist — verliabt, szörnyen szerelmes.
 Nafenflut, der, Nafenflut, das; gyp, pázsitos hely.
 Nafenstecher, der; pázsit-szelő.
 Nafenweg, der; gypút.
 Naferen, die; düh, dühőség, dühödes, dühösködés; öiülttség.

Nafren, l. Esheren.
 Nafre, die, l. Nappe, és Nappé.
 Nappel, die; ráspoly.
 Nappel, der; ráspolyozó.
 Nappelfeife, die; sikárreszelő.
 Nappeln, k. és ca. ráspolyoz.
 Nappelfeife, t. ráspolyhulladék.
 Nappel, die; kerep.
 Nappeln, k. csörög, csörömpöl, zörög, zörömböl.
 Naf, die; szünet; nyugvás, pihenés, nyugalom.
 Naffen, k. nyugszik, pihen; alszik.
 Nafsch, mn. szünetlen, fáradhatlan. —, ih. szünetlen, fáradhatlanul.
 Nafschfest, die; fáradhatlanság.
 Nafstag, der; szünnap, nyugnap.
 Nafel, l. Nestel.
 Nath, der; tanács; tanakodás, tanácskozás; végzet, akarat; eszköz, mód, szer; — geben, tanácsot adni; einen um — fragen, valakitől tanácsot kérni; einen zu Nathe ziehen, valakivel valamiről tanakodni; einem mit guten Rathe bestehen, valakinek jó tanácssal szolgálni; — schaffen, megold, szert találni; sein fann — werden, lehet annak módját találni; da ist guter — theuer, itt már bajos segíteni; zu Nathe halten, valamit tartogatni, valamivel tanakodni; tanút Zeit, tanút

- , az idő mindennek mestere.
- Rath, der, Rathcollegium, das; tanács, tanácsgyűlés.
- Rath, der; tanácsos, tanácsbéli.
- Rathen, cs. rh. tanácsol, javasol, tanácsot ad; segit; kitalál; einem etwas, zu etwas —, valakinek valamit tanácsolni; einem etwas —, valakinek rossz tanácsot adni; wenn dir zu rathen ist, so . . . , ha segíthetni rajtad, úgy . . . hát . . . ; sich nicht zu — wissen, nem tudni magán segíteni.
- Räthel, l. Räse.
- Rathgeber, der; tanácsoló, tanácsadó.
- Rathhaus, das; tanácsház; városház.
- Räthlich, mn. tanácsos; taksarékos.
- Rathlos, mn. tanácsotlan, gyámoltalan. —, ih. tanácsotlanul, gyámoltalanul.
- Rathmann, der; tanácsbéli, bíró.
- Rathsam, mn. tanácsos, hasznos, használatos, jó, helyes; taksarékos, gazdálkodó. —, ih. tanácsosan, hasznosan, helyesen; taksarékosan; für — halten, jónak, tanácsosnak tartani.
- Rathsamkeit, die; taksarékosság, gazdálkodás; hasznosság.
- Rathsbuch, das; tanácskönyv.
- Rathschlag, der; tanácskozás; tanács, tanácslat.
- Rathschläge, k. és cs. tanakodik, tanácskozik.
- Rathschlagung, die; tanakodás, tanácskozás.
- Rathschluß, der; végzet, határozat.
- Rathsbienet, der; tanácsszolga.
- Rathsel, das; talány.
- Rathselhaft, mn. talányos.
- Rathselied, das; tanácsdag.
- Rathsheerr, der; tanácsnok, tanácsos.
- Rathsherrlich, mn. tanácsnoki, tanácsosi.
- Rathsheller, der; város' v. falu' pinézje.
- Rathsheppon, die; tanácsbéli.
- Rathschluß, der; tanácsvégzet, tanácshatározat.
- Rathschreiber, der; tanácsírnök.
- Rathstube, die; tanácsszoba; tanácssterem.
- Rathstahl, der; tanácsszék.
- Rathstag, der; tanácsnap.
- Rathversammlung, die; tanácsgyűlés.
- Rathsverwante, der; tanácsdag, tanácsbéli.
- Rathswage, die; város' v. falu' mérlege.
- Rathswahl, die; tanácsválasztás.
- Rath, der; rath, (szövet).
- Raths, die; kerep, kereplő.
- Raths, k. kerepel; reccog; hápog, sápag.
- Ratte, l. Rase.
- Ratteln, k. l. Rasseln.
- Ratteln, cs. rostál, karól.
- Rattern, k. csörömpöl, zörömböl.
- Rab, der; pole, pölü.
- Räbe, die; tongori hojsza.
- Rabe, die; patkány.
- Rabenfaule, die; patkányfogó, patkánykelepeze.
- Rabenfaule, s pulver, das; patkányvesztő, patkánymérég.
- Rabenfaule, das; patkányfészek.
- Raub, der; dú, dúlság, ragadomány, préda, zsákmány, martalék, dúlás, rablás, ragadozás, prédálás; ein — der Staunen werden, lüngok' martalékává lenni; ein — seiner Leidenschaft werden, szenvedelmétől dúlatni, szenvedelmének martalékává lenni.
- Raubdieb, die; dúméh, tolvajméh.
- Rauben, cs. rabol, ragadoz, dúl, prédál; megfozt; ragad, elragad.
- Rauben, das, Rauberey, die; ragadozás, rablás, dúlás, dúlság, zsiványkodás.
- Räuber, der; dúló, rabló, ragadozó, prédáló; útonálló, zsivány, haramia.
- Räuberbande, die; zsiványcsapat, haramiacsapat.
- Räuberbühle, die; orharlang.
- Räuberisch, mn. és ih. zsivány, haramia; zsiványnyul, zsiványkép, haramiakép.
- Raubfisch, der; orhal.
- Raubfische, die; rabló.
- Raubstindel, das; orgyilevés.
- Raubstet, Raubstet, die; dúvagy.
- Raubstetig, Raubstetig, mn. dúsovár.
- Raubgut, das; dú, dúlság, ragadomány, zsákmány.
- Raubstet, der; hólyagfarku; cserebogár.

Raubnevel, das; zsvány-sészek, ortanya.

Raubstift, das; rablóhajó.

Raubstiel, das; haramiavár.

Raubstülpe, l. Wildstiel.

Raubthier, das; orvállat, ragadozó állat.

Raubvogel, der; ormadár, dumadár.

Rauch, mn. szörös, bany-nyas; bolyhos, molyhos; borsas, gubanczos, bozontos.

Rauch, der; füst; gőz, pára; kürtő, kémény; ház, lak; in — aufgehen, füstbe szállani, elégni.

Rauchaltar, das; áldozó oltár.

Rauchpfel, der; belénd, beléndek, redősirom' gyümölcse.

Rauchbeere, die, l. Stachelbeere.

Rauchern, cs. és k. füstöl, füstölög; gőzöl, gőzölög; dohányzik, pipázik.

Rauchern, der; dohányos, pipás.

Rauchfener, der; füstölő.

Rauchfing, mn. füstös.

Rauchfammer, die; füstölő kamra.

Rauchfischer, das; illatgyorlya.

Rauchfisch, cs. és k. füstöl; kifüstöl; megfüstöl.

Rauchfisch, das; füstölés.

Rauchfischer, die; füstölőpenyő.

Rauchfischer, das; füstölőpor.

Rauchfischer, Rauchfischer, das; füstölőpor.

Rauchfang, der; kürtő, kémény.

Rauchfangfischer, l. Esen-fischer.

Rauchfischer, der; festőszűcs.

Rauchfisch, das; füstölő.

Rauchfrost, l. Rauchrost.

Rauchfugig, mn. borzaslábas; gatyás, (p. o. galamb).

Rauchgar, mn. szörön-gyártott; füstölt.

Rauchgeld, l. Herdgeld.

Rauchhaber, der; szörös zab; fenyveszimbó.

Rauchhandel, der; ködmönbörkereskedés.

Rauchhändler, der; ködmönböráros.

Rauchig, mn. füstös; füstölős.

Rauchflugel, die; gőzleke.

Rauchleder, das; barkás kordovány.

Rauchloch, das; füstlyuk.

Rauchschwalbe, die; lási fecske.

Rauchstohf, der; dohány.

Rauchstropf, der; füsttopás.

Rauchwurf, das; szűcsáru, ködmönbör; szörös vad; ág-bog.

Raute, die; var.

Räude, die; kosz; rüh.

Räubig, mn. koszos; rühes.

Raufregen, der; vivószab-ly; veszekedő, (embar).

Raufe, die; veszekedés; bugacserhen; jászolrács; lüdkopaszitás' ideje.

Raufeln, Raufen, cs. gerhenex (leumagtokot).

Raufen, cs. tép, kitép; nyű, kinyű; kiszaggat; hús; kopaszat, melleszt; veszekedik, verekedik.

Raufer, der; veszekedő, verekedő.

Raufholz, das; szörhán-tós.

Raufjunge, die; harapófogó.

Raufjungelchen, das; csipessz.

Rauh, mn. darabos, érdes, durva; rekedt; zord, zordon, kedvetlen, durva (idő, szél); zord, zordon, műveletlen, durva (erkölcs); einen rauhen Hals haben, rekedtnek lenni. — ih. durván, zordul, zordonul.

Rauhe, die, l. Rauhigkeit, és Rauhe.

Rauhen, cs. borzas, felborzas, bolyhos, felhojt. —, k. vh. vedlik.

Rauhrost, Rauhreif, der; mara, rüzmara.

Rauhigkeit, die; darabos-ság, érdesség; rekedtség; zordonság, durvaság, műveletlenség.

Rauhobel, der; hántó-gyalu.

Raufe, die; zsombor.

Raum, der; tér; hely; köz, ház, üz; einer Bitte — geben, valamely kérelmet meghallgatni; der Versuchung — geben, engedni a' kísértetnek.

Räumen, cs. elhord, elvix; elmozdít, eltakarít; elhárít; kiürít; tisztogat; elhagy, odahagy, elmegy, eltakarodik, kitékarodik; kiköltözik; eine Fesslung —, valamely várat elhagyni; das Feld —, a' csatamezőt odahagyni; einen aus dem Wege —, valakit láb alól eltenni, alattomosan megölni; ein Hinderniß, eine Schwierigkeit aus dem Wege —, valamely akadályt, nehézséget elhárítani.

Räumen, der; takarító, tisztogató; tisztító, vajú, piszkáló.

- Räumig, Räumlich, l. Geräumig.
- Räumnadel, die; piszkató.
- Räumung, die; elhordás, elvívés, eltakarítás; kiürítés, kitisztítás; elmcnetel, odahagyás.
- Raunen, cs. és k. süg. szog. suttog; szaladgál, szaladoz, futos. —, cs. herél.
- Raupe, die; hernyó.
- Raupen, cs. és k. hernyász, hernyót irt v. szed.
- Raupenteufel, das; hernyászvas.
- Raupengrad, das; komócsin; vorensadrág-polyvacuk.
- Raupenjäger, der; hernyászfutrinka.
- Raupenflee, der; kacakaring.
- Raupennest, das; hernyófészek, hernyóholy.
- Raupenscheit, die; hornyászolló.
- Raupenstand, der; hernyóállapot.
- Raupenstücker, der; fürkéasz; hornyász.
- Raupig, mn. hernyós.
- Rausch, der; mámor; ittaság, mámorosság; hev, tüz, mámor; csörgés; zubatag; er hat einen —, részeg v. ragyos, mámorra van; den — vertreiben, elűzni v. elhajtani mámorát, kijozanodni.
- Rauschbier, die; hamvas asonya; mámoroka.
- Rauschfaden, das; borosság, ragyosság; ein — haben, borosnak v. ragyosnak lenni.
- Rauschen, k. csörgő, zörgő; forr, pezseg; bűg, rü-
- hel, görög (az omse). —, cs. mámorít, részegít.
- Rauschen, das; csörgés, zörgés.
- Rauschgefäß, das; sárga lörcsü.
- Rauschgold, das; sárga sikk.
- Rauschgrün, das; bengozöld.
- Rauschpfeife, die; bordószíp.
- Rauschstüber, das; sejtörök.
- Rauschspinn, k. és vh. hákog, hurákol.
- Raute, die; ruta; nőgyaszog; csürlő.
- Rautenbrimig, mn. és ih. csürlődéd; csürlődédön.
- Rautengas, das; csürlősüveg; csürlősüveg.
- Rautentrans, der; ruta-koszorú.
- Rautenfren, das; csürlőkereszt.
- Rautenring, der; csürlőgyűrű.
- Rautenstein, der; csürlőkő.
- Rautenbiernug, die, l. Raute.
- Rautenweise, ih. l. Rauteufbrimig.
- Ravelin, das; vértgát.
- Ravgras, l. Reichgras.
- Räje, Räger, der; ráca.
- Räjsch, mn. és ih. ráca; ráczul.
- Räjien, das; háczország.
- Real, der; real, (spanyol pénz).
- Rebe, die; szőlővessző, venyige; szőlőtő; szőlő; borág.
- Rebecca, die; Rebeka, (nőnév).
- Rebell, der; pártütő, zendülő, lázadó.
- Rebellien, die, l. Aufstand.
- Rebellieren, k. pártot üt.
- Rebellisch, l. Auftrübrerisch.
- Rechenasse, die; venyigehamu.
- Rechenauge, das; szőlőrügy, szőlőinkadja.
- Rechenband, das; szőlőkötő.
- Rechenblatt, das; szőlőlevél.
- Rechenbolde, die; haramag.
- Rechenholz, Rechen, das; szőlőfa, venyige, szőlőtőke.
- Rechenlauf, l. Rechenlauf.
- Rechenmann, l. Rechner.
- Rechenmesser, Rechen, das; kaczor. szőlőmetező kés.
- Rechenstuhl, l. Rechenstuhl.
- Rechenstift, der; szőlővircs; bor, szőlőlé.
- Rechenstücker, der; eszelény, kendermaghogyár.
- Rechen, der; fogolykakas.
- Rechen, das; fogoly, fogolymanár.
- Rechenhergarn, das; fogolyháló.
- Rechenherfänger, der; fogolyász.
- Rechen, das; szőlőhajtvány.
- Rechen, l. Rechen.
- Rechenent, der; mábiró, bíráló.
- Rechenent, die; mábirálát. bírálát.
- Rechenent, cs. bírál, megbírál.
- Rechen, das; orvosi rendelmény.
- Rechen, der; alkulóvél, egyezés; maradványtartozat.
- Rechen, der; gereblye; fogas; rekosz. —, cs. gereblyész, gereblyél.
- Rechenbrett, das; számvetőtábla.
- Rechenbuch, das; számvetőkönyv.
- Rechenrechnung, die, l. Rechenrechnung.

Rechenfehler, der; számvetési hiba.

Rechenkunst, die; számvetés.

Rechenmeister, der; számtevő, számvető; számvetőstanító.

Rechenpfeil, der; játékpénz.

Rechenpflicht, die; számadás; von etwas — gesen, ablegen, valamiről számot adni v. számolni, valamiről számadását beadni; einen zur — ziehen, — von einem fordern, valakit kérdőre venni v. vonni, valakivel számot kérni.

Rechenstube, die; számvetőiskola.

Rechenstunde, die; számvetőóra.

Rechentafel, die; számtábla; számvetőtábla.

Rechentisch, der; számvetőasztal.

Rechnen, os. és k. számolni; számol; számít, számot vet, fölvet; számot tart; besül, gondol, tart, ítél; — lernen, számvetést tanulni; falsch —, számításban tévedni, hamisan számítani; mit einem —, valakivel számot vetni; mit dem gerechnet, hozzá számítva v. tudva, beszámítva; ein in das andere rechnen, egyre-másra, egymásba tudva; einen unter die Gesehrten —, valakit a' tudósok közé v. tudósokhoz számítani; ich darf mich darunter nicht —, nem számíthatom magamat azok közé v. azokhoz; ich rechne mir es zur Ehre, beszületemnek

tartom; auf einen, oder etwas —, valakire v. valamire számot tartani v. számolni.

Rechner, der; számító; számvető, számoló.

Rechnung, die; számítás, számvetés; számadás; számolás; szám; hitel, kölcsönözés; vélemény, ítélet, gondolat; meiner — nach, véleményem v. gondolatom szerint; sich — auf etwas machen, valamire támaszkodni v. számot tartani; etwas auf seine — nehmen, valamit maga rovására venni; das geht auf ihre —, ez a' kegyed rovására megy; seine — ben etwas finden, valamiben nyereséget, hasznot látni; einem einen Strich durch die — machen, valakit céljainban meggátolni; die — ohne den Wirth machen, többet költeni, mint telnek fizetni.

Rechnungsableger, der; számadó.

Rechnungsabnahme, die; számvétel.

Rechnungsabnehmer, der; számvető.

Rechnungsbeamte, Rechnungsführer, der; számtartó.

Rechnungsbuch, das; számtartókönyv.

Rechnungsfehler, der; számítási hiba.

Rechnungsgefährt, das; számadósság.

Rechnungskammer, die; számvető kamara.

Rechnungsmittel, die; számvetőpénz, számolópénz.

Rechnungsrath, der; számvetői tanácsos.

Rechnungsrevisor, der; számadóvizsgáló, számvető.

Rechnungswesen, das; számtartás.

Recht, das; igaz, igazság; jog, jus; törvény; törvények; törvényszék ein — auf, zu, v. über etwas haben, valamire, valamire jogának lenni; Sie haben — darin, igaz van kegyednek abban; von Rechts wegen, igazság szerint; mit welchem Rechte fordert er das? minél fogva, mely jognál fogva kívánja ő ezt? mit Recht, mit gutem Rechte, igazságosan, helyes oknál fogva; der Weg Rechtes, a' törvény' útja; zu — erkennen, — sprechen, itélni, ítéletet hozni; durch Recht und —, törvény 's igazság szerint; einem sein — thun, valakinek törvényt, igazságot szolgáltatni; Gewalt geht vor —, több az erő mint az igazság; wo nichts ist, da hat der Kaiser sein — verfahren, a' hol nincs, ott ne keress; a' hol nincs, onnét isten sem vehet.

Recht, mu. egyenes; helyes, alkalmas, kellő; jó, igaz, valódi; édes, saját, igaz; jogos, igaz, igazságos; törvényes; jobb; die rechte Hand, die Rechte, jobb kéz; ein rechter Winkel, egyeneszöglet; das rechte Maß, kellő mérték; die rechte Zeit, alkalmas idő; mein rechter Bruder, igazi testvérem; zu rechter Zeit kommen, jókor jöni; das

ist der rechte Mann, ilyen ember kell nekünk; ez az ember; ez ist an den rechten Mann gekommen, emberére talált v. akadt; ugyan rá akadt; das ist das Rechte, no bizony; épen bizony; einen für etwas Rechte ansehen, valakit valami derék embernek nézni.

Recht, ih. jól, helyesen; igen, nagyon, fölötte; épen; igazán; — thun, jól cselekedni; — schießen, épen bizony; einen für — machen, valamit jól csinálni; das ist mir nicht —, ez nekem nem tetszik; ezt nem szeretem; es nekem nem illik; es ist mir nicht —, nem jól érzom magamat; felek; es ist ihm — geschehen, jól esett neki; — so, ugyan csak igazán; recht groß, igen nagy; Sie sind nicht — daran, hibázik ön; nincs jó dolga kegyednek; wo mir — ist, ha nem eszálodom.

Rechte, das; egyeneség, merészség.

Rechten, k. törvénykedik, parlekedik; felesel.

Rechtfertig, l. Gerecht, Rechtsmäßig.

Rechtfertigen, cs. igazol, felszabadít, felment; védelmez, ment, kiment.

Rechtfertigend, mn. védő, védelmező, mentő.

Rechtfertigung, die; igazolás; védelem, védelmezés, mentés.

Rechtgläubig, mn. igazhitű, igazvallású.

Rechtgläubigkeit, die; igazhitűség.

Rechthaber, der; makacs vitató.

Rechthaberei, die; vitatási makacsság.

Rechtlich, mn. igazságos; törvényes, törvényszeres; törvénytudományi; törvénykezési; jámbor, becsületes; illő, tisztességes. —, ih. törvényesen, törvényszeresen.

Rechtlichkeit, die; igazlelkűség, jószág, jámborság, becsületesség; törvényesség, törvényszeresség.

Rechtlos, mn. egyenes vonalú.

Rechtlos, mn. törvénytelen; jogtalan.

Rechtlosigkeit, die; törvénytelenesség; jogtalan-ság.

Rechtmäßig, mn. ós ih. törvényszeres; törvényszeresen.

Rechtmäßigkeit, die; törvényesség.

Rechts, ih. jobbra; jobbról; — nun! jobbra fordulj!

Rechtsbeistand, der; perorvoslat.

Rechtsbeständig, mn. törvényálló, törvényes, sikeres, hiteles. —, ih. törvényállólólag, sikeresen.

Rechtshaffen, mn. igaz, igazí, jó, alkalmas; becsületes, jámbor, feddhetlen, derék. —, ih. igazán, derekasan, emberül, ugyancsak; sich — wehren, magát emberül védelmezni.

Rechtshaffenheit, die; jószág, jámborság, feddhet-

lenség; helyesség, alkalmasság.

Rechtsschreiber, der; helyesíró.

Rechtsschreibung, die; helyesírás.

Rechtserfahren, mn. törvényben-jártas.

Rechtssfall, der; törvénybeli eset.

Rechtssfülig, mn. — merden, perét elvezteni.

Rechtssfrage, die; törvényes kérdés.

Rechtssgang, der; törvénykezés; jobbra-tekerülés, (csigahéjon).

Rechtsgesellschaft, Rechtswissenschaft, Rechtsgesellschaft, die; törvénytudomány.

Rechtsgesellschaft, mn. törvénytudó.

Rechtsgesellschaft, der; törvénytudó.

Rechtshandel, der, Rechtsfache, die; per, peres ügy.

Rechtshängig, mn. perbeszögött, perben-álló.

Rechtskraft, die; törvényereje.

Rechtswille, das; törvényes út; perorvoslat.

Rechtswort, die; törvényeszköztetés.

Rechtswort, der; bírói ítélet, törvénylátás.

Rechtswort, der; peres ügy.

Rechtswort, der; törvényesavató.

Rechtswort, die; törvényesavató.

Rechtswort, die; törvényesavató.

Rechtswort, der; törvényesavató.

Rechtswort, mn. egyeneségű.

Recitativ, das; énekhez-
széd.

Redebank, die; nyujtópad;
kinpad.

Reden, cs. nyujt, kinyujt.
—, vh. nyujtózik, nyúlik,
huzódik; die Ohren in
die Höhe —, fülelni,
fület hegyezni; die Hände
gen Himmel —, kezeit
az ég felé emelni v. nyuj-
tani.

Redholz, das; nyujtófa.

Recognosciren, cs. és k.
megismer, elismer; vizs-
gál, kémlel, szemlél;
vizsgálódik, kémlelődik.

Recolligiren, l. sich Besu-
nen.

Recrut, der; újoncz, ka-
louna-újoncz.

Recrutiren, cs. újonczokat
szed.

Recrutirung, die; újoncz-
szedés.

Rectificiren, cs. igazít, meg-
igazít, kiigazít; tisztít.

Rectificirung, die; igazítás,
megigazítás; tisztítás.

Rector, der; rector.

Rectorat, das, -stelle, die;
rectorság.

Redart, die; beszédmód.

Rede, die; beszéd; szólás;
szó, hír; Reden füh-
ren, beszélgetni; ver-
gessen Sie Ihre — nicht,
ne feleddje szavát; wie
der auf unsere vorige —
zu kommen, beszédéből
kijönni; wo-
von ist die —? miről foly
a' beszéd? miről van a'
szó? davon ist die — nicht,
nem arról van a' szó;
das ist nicht der — werth,
ez szót sem érdemel; es

geht die —, az a' hír,
mondják, beszélnek; ei-
nen über etwas zur —
stellen, valakit valamire
kérdőre vonni; einem —
setzen, valaminek okát
adni, valamire megfolel-
ni.

Redekunst, die; szónokság.

Reden, cs. és k. beszól,
szól; durch die Nase —,
dunnyogui, dunnyogni,
orrán beszólni; lassen
Sie ihn —, hadd beszöl-
jen; er läßt gar nicht mit
sich —, épen nem hall-
gat a' szóra.

Reden, das; beszélés, szó-
lás.

Redensart, die; szólásmód.

Rederen, die; beszéd, hír,
fecsegés, pletyka.

Redesch, der; szókötet.

Redeschen, mn. azótalan,
azótálló.

Redetheil, der; beszédrés.

Redefbung, die; beszéd-
gyakorlat, szónokgyakor-
lat.

Redlich, mn. nyiltszívű;
igazszívű, becsületes;
jámbor, igazságos; igaz,
igazi, törvényes. —, ih.
nyiltszívűen, becsülete-
sen, jámborul.

Redlichkeit, die; nyiltszí-
vűség, igazszívűség, be-
csületeesség.

Redner, der; szónok.

Rednerbühne, die; karók.

Rednerisch, mn. és ih. szó-
noki; szónokilag.

Rednerkunst, die; szónok-
ság; szónokfogás.

Rednerstuhl, der; szónok-
szék, szónok.

Redoute, die; álarcosbál;
négyzetű kis táncz. (re-
doute).

Redselig, mn. szós, beszé-
dos.

Redseligkeit, die; szóosság,
beszédeesség.

Rede, l. Rede.

Redl, mn. l. Wirklich, Wahr,
Sicher.

Refectorium, das, l. Speis-
sesaal.

Referendar, der; referen-
dár.

Referent, der; előadó; je-
lentő.

Referiren, cs. előad; jelent.
Reformation, die; javítás,
jobbítás, újítás, változ-
tatás, reformatio.

Reformiren, cs. javít, job-
bit, változtat, újít.

Reformirt, mn. javított,
jobbított; változtatott,
újított.

Reformirte, der; reforma-
tus.

Regal, das; könyvpolcz;
királybetű.

Regalung, der; omborhang,
(orgonában).

Regale, das, l. Höheit-
recht.

Regalfolio, das; regálle-
vél.

Regalpapier, das; regál-
papiros.

Regt, die; mozgás; ele-
venség, sürgesség; ösz-
törű.

Regel, die; szabály; vonasz,
lónia; es gibt keine —
ohne Ausnahme, nincs
szabály kivétel nélkül.

Regeltes, l. Unregelmäßig.

Regelmäßig, mn. szabályos,
szabályszeres, rendköve-
s. —, ih. szabályosan,
szabályszeresen, rendkö-
vetőleg.

Regelmäßigkeit, die; sza-
bályosság.

- bályosság; szabályszeresség; rendkövetőség.
- Regel, es. szabályoz, rendez, intéz.
- Regen, es. mozgat, mozdit; fölindit, ébreszt. —, vh. mozdul, mozog. folgorjed, fölindul, megindul; inog; izog - mozog, vicz - kándozik; ed regt s'ch ets was in mir, gerjedést érzek magamban; s'ch leis der etwas —, valaminek ellene kelni.
- Regen, der; eső; auf — folgt Sonnenschein, Lorréa derü, eső után napfény; aus dem — in die Transe kommen, eső elöl eserngő alá menni, güdörből verembe esni.
- Regenbad, der; esőpatak.
- Regenbogen, der; szivárvány, kegyelet.
- Regenlein, der; kegyeletkő.
- Regenfang, der; esőfogó, esőkút.
- Regenflöher, das; esőzivatar, esőfürgeteg.
- Regenflug, der; esőszakadás, esőomlás.
- Regenhaft, mn. esős.
- Regenmesser, der; esőmérő.
- Regenmeister, der; lilo.
- Regenschauer, der; futóeső.
- Regenschirm, der; osernyő, torjoeszanyeg.
- Regent, der; uralkodó, országló.
- Regentag, der; esős nap.
- Regentropfen, der; esőcsep.
- Regentschaft, die; uralkodás, országlás.
- Regenvogel, der; esőszalonka.
- Regenwasser, das; esővíz.
- Regenwetter, das; esős idő.
- Regenwind, der; esős szél.
- Regenwolke, die; esőfelleg.
- Regenwurm, der; giliszta.
- Regenwurmehrl, das; gilisztaolaj.
- Regieren, k. és es. igazgat, kormányoz, intéz; országol, uralkodik; hatalnaskodik; ein Schiff —, hajót kormányozni; ein Pferd —, lovat hajlani; die Pest regieret, a' dögvész uralkodik.
- Regierend, mn. uralkodó, országló.
- Regierer, der, l. Herrscher.
- Regierung, die; igazgatás, kormányozás, intézés; országolás, uralkodás; kormány, kormányszék.
- Regierungsrat, der; kormányszéki ügyvéd.
- Regierungsbefehl, der; kormányszéki parancs.
- Regierungsform, =verfassung, die; kormányalkat.
- Regierungsrath, der; kormányszéki tanácsos.
- Regierungsecretsair, der; kormányszéki titoknok.
- Regiment, das; ezred; kormány, országlás.
- Regimentsfeldscherer, der; ezredi sebész.
- Regimentsquartiermeister, der; ezredi szállásmester.
- Regiments tambour, der; ezredi dobos.
- Regimentskosten, t. ezred' költségei; auf — leben, közös költségen élni.
- Regimentsweise, ih. ezredként.
- Regina, die; Regina, (nőnőv).
- Register, das; lajstrom, sorozat, mutatótábla; lajstromkönyv.
- Registerpapier, das; lajstrompapíros.
- Register, der; lajstromozó.
- Registrar, die; lajstromozás; lajstromozó hivatal.
- Registrieren, es. lajstromoz.
- Regnen, sz-n. eső esik.
- Regnerisch, mn. esős.
- Regret, der; visszakereset.
- Regsam, mn. sürgő, munkás; indulókony, (szlv).
- Regsamkeit, die; sürgőség, munkásság.
- Regulär, l. Regelmäßig.
- Regulieren, l. Richten, Einrichten, Ordnen.
- Regung, die; mozdulás, mozgás; gerjedelem.
- Reh, das; őz.
- Rehbock, der; őzbak, bak-őz.
- Rehruten, der; őzsült, őzpecsenye.
- Rehe, mn. rokkant.
- Rehe, die; rokkantság.
- Rehfarben, mn. őzszínű.
- Rehfell, das; őzbőr.
- Rehfuß, der; őzláb.
- Rehhaar, das; őzszőr.
- Rehjad, die; őz vadászat.
- Rehkalb, das; őzborjú, őzolló.
- Rehkente, die; őzszomb.
- Rehkraut, das; apró-janosztor.
- Rehling, der; sügő.
- Rehrücken, der; őzhát.
- Rehwildpret, das; őzhús.
- Rehziege, die; őztehén.
- Rehziemer, der; őzszimor.
- Rehbaste, die; sűrű, (asztalgályosoknál).
- Rehbash, der; cserépmozsár.
- Reibe, die; reszelő (tormának ic.); mosáirkótis; fűrgetyű; szán.
- Reibeisen, das; reszelő.

- (tésztlának ic.); lenmorzsoló vas.
- Reiben, es. rh. dörgöl, dörzsol; teszel (tormát ic.); tür (mákat, fészéket ic.); sikárol, súrol, dörgöl (edényt ic.); einem etwas unter die Nase —, valakinek valamit az orra alá tartani: tük au jemanden —, valakit ingerlelni. —, rh. rh. dörzsolódik; hörzsolódik; korbólódik; surlódik.
- Reiben, das; dörzsolés, dörzsolés; törés.
- Reiber, der; dörzsoló, törő, (ember, eszköz).
- Reiberste, die; mozsárkötés, mozsártörő.
- Reibtlappen, der; dörzsoló ruha; lenmorzsoló kezele.
- Reibstein, der; dörzsoló kő.
- Reich, das; birodalom, ország; országias; Németbirodalom.
- Reich, mn. gazdag, dús; bő, bőséges; drága, gazdag, (ruha). —, ih. gazdagon, gazdagul, dúsan; hívon, bőségesen; drágán.
- Reichard, Richard, der; Richard, (finév).
- Reiche, der; gazdag.
- Reichen, k. nyúlik, torjed, (valameddig); ológ, elegendő; tart, (valamelly ideig); das Wasser reichte mir an den Hals, a víz nyakamig ért; damit reichte ich nicht, ezzel ho nem étem. —, es. nyujt; oda ad v. nyujt.
- Reichthum, mn. tartalmas, bőrtartalmu, (haszéd ic.); tormaékeny, (elme ic.); gazdag, (örök ic.);
- Reichthum, mn. bő, bőséges; (jövédalom ic.); gazdag, (ajándék ic). —, ih. hívon, bőségesen; gazdagn.
- Reichthumsdiel, der; országgyűlési végzet.
- Reichthum, die; országos számzós; német császár parancsolta számzvetés.
- Reichthum, der; németbirodalmi nemesség.
- Reichthumler, der; németbirodalmi sas.
- Reichthumler, der; ország' almája.
- Reichthumler, die; németbirodalmi had.
- Reichthumler, der; németbirodalom - alatti paraszt.
- Reichthumler, der; ország' polgára; szabad városi polgár.
- Reichthumler, das; birodalmi járandóság.
- Reichthumler, der; ország' lakosa.
- Reichthumler, der; ország' örökös.
- Reichthumler, die; ország' zászlója.
- Reichthumler, die; korona-örökös.
- Reichthumler, der; németbirodalmi háró.
- Reichthumler, der; németbirodalmi herceg.
- Reichthumler, der; németbirodalmi pónzláb.
- Reichthumler, das, a münze, die; országos pénz.
- Reichthumler, das; németbirodalmi főtvényszék.
- Reichthumler, die; ország' történetei; Németbirodalom' történetei.
- Reichthumler, das; országos törvény.
- Reichthumler, das; ország' tagja.
- Reichthumler, der; németbirodalmi gróf.
- Reichthumler, das; ország' törvény; Németbirodalom' ország' törvénye.
- Reichthumler, der; német forint.
- Reichthumler, der; németbirodalmi tanács.
- Reichthumler, die; országos ügyedalom.
- Reichthumler, a fienobien, t. ország' címerei; Németbirodalom' címerei.
- Reichthumler, das; Németbirodalom' kamarni törvénytörő.
- Reichthumler, der; országos háboru; németbirodalmi háboru.
- Reichthumler, die; ország' koronája.
- Reichthumler, die; németbirodalom - alatti posta.
- Reichthumler, das; németbirodalom - alatti postahivatal.
- Reichthumler, der; németbirodalom - alatti postamoster.
- Reichthumler, der; németbirodalmi lovag.
- Reichthumler, der; országos végzet.
- Reichthumler, die; németbirodalom - alatti város.
- Reichthumler, der; ország' rend; németbirodalmi rend.
- Reichthumler, der; országgyűlés.
- Reichthumler, der; országos tallér; németbirodalmi v. kurta tallér.
- Reichthumler, t. ország' ac-

rou, vesszőn st.); et
 sam geritten, lóháton
 jött; im Schrift, im Cha-
 rakter —, léptetve. vág-
 tatva lovagolni. —, cs.
 rh. lovagol; hág. sódöz,
 árhoz; folyat; ein Pferd
 zu tobt —, valamely
 lovat egyon lovagolni;
 der Teufel reitet ihn, az
 ördög van vele; einen
 Schriftsteller —, vala-
 mely szerző' munkáját
 kiírni.
 Reiten, da; lovaglás.
 Reitend, mn. és ih. lovag-
 ló; lovagolva.
 Reiter, der; lovag, lovas,
 lóháta ember; lovagke-
 rülő; lovagkatoná.
 Reiteren, die; lovagság,
 lovasság.
 Reiterfahne, l. Stander.
 Reiterqar, mn. és ih. fé-
 lig-ölt; félig-öltten v.
 főve.
 Reiterpferd, da; katonaló.
 Reiterfalbe, die; ruh - fr,
 ruhkenőcs.
 Reiterwache, die; lovagőr.
 Reitgarte, die; lovagvessző.
 Reitquet, der; heveder,
 lovagöv.
 Reithaus, da; lovagház.
 Reithengst, der; mén, mén-
 ló; nyerges osztor.
 Reitmacht, der; lovász.
 Reitkunst, die; lovaglás'
 mestersége.
 Reitkissen, da; párná-
 nyereg.
 Reitlanz, die; sántelű, la-
 pos tőrű.
 Reitling, Reitling, ih.
 lovagosan.
 Reithof, der; tenyészbí-
 ka, folyató bika.
 Reitwagen, der; lovászap-
 ród.

Reitpferd, da; paripa, há-
 tas v. nyerges ló.
 Reitrod, der; lovagkabát
 v. öltény.
 Reitschule, die; lovagló ia-
 kola.
 Reitsattel, der; paripaól;
 lovászcselődség.
 Reitsattel, der; lovagsaru.
 Reitsattel, der; lovagpálya.
 Reitstrümpfe, t. lovagha-
 risnya.
 Reitwagen, der; lótetű.
 Reitzug, da; lovagszer-
 zám, lovageszköz. ny-
 regszerszám.
 Reiz, der; inger; ösztön;
 kecs.
 Reizbar, mn. ingerelhető;
 ösztönözhető; ingerlé-
 keny.
 Reizbarkeit, die; ingerel-
 hetőség; ingerlékenység.
 Reizen, cs. ingerel, izgat;
 ösztönöz; gerjeszt; in-
 dit; kocsogtat, édesget,
 csalogat; gyönyörködte.
 Reizend, mn. ingerlő, iz-
 gató; ösztönző; kocsog-
 kies.
 Reizlos, mn. ingertelen;
 kecstelen.
 Reizung, die; ingerlős, iz-
 gatás; ösztönzés; kocsog-
 totás; inger; kecs.
 Reizvoll, mn. kecseli.
 Reizwisen, l. Berwisen.
 Religion, die; vallás, hit.
 Religionsbeschwerde, die;
 vallási panasz v. serelem.
 Religionsbuldung, die; val-
 lási türelem.
 Religionsedik, da; val-
 lási parancs.
 Religionseid, der; vallási
 eskü.
 Religionsfeier, der; vallási
 búzgalom.

Religionsfreiheit, die; val-
 lási szabadság.
 Religionsfriede, der; vallási
 békekötés.
 Religionskrieg, der; vallási
 háború.
 Religionspartey, die; val-
 lási felekezet.
 Religionsprediger, der;
 vallási ábrándor.
 Religionsprediger, die;
 vallási ábrándozás.
 Religionsprediger, der; val-
 lási prédikátor.
 Religionsstreit, der; vallási
 vita v. per v. visszá-
 kodás.
 Religionsstrennung, die; val-
 lási szakadás.
 Religionsübung, die; val-
 lási gyakorlás.
 Religionsverbesserung, die;
 vallásjobbítás.
 Religionsvereiniger, der;
 valláskeverő.
 Religionsvereinigung, die;
 valláskeverés.
 Religionsverwandte, der;
 hitsorsos.
 Religionszwang, der; val-
 lási kényszerítés.
 Religion, mn. és ih. val-
 lásos, istenes, kegyes;
 vallásosan, istenesen, ke-
 gyesen, szentül.
 Religionseid, der; szerzetes.
 Religionsthat, die; vallásos-
 ság, istenesség.
 Reliquie, die; ereklye.
 Reliquienkassen, da; erek-
 lyetartó, ereklyetok.
 Remittiren, cs. visszaküld;
 pónzt v. váltót elküld;
 olenged (adósságot).
 Renatus, der; Renát, (si-
 nóc).
 Renegat, der; hit-
 tagyott; mahomedanus-
 lett keresztény.

Relette, die, Relettapfel, der; bóralma.
 Reubahn, die; futópálya.
 Reue, die, Reuetein, der, l. Goffe.
 Reunen, es. és k. rh. fut, szalad; nyargal; rohan; auf jemanden zu —, valakinek neki szaladni; einem den Degen durch den Leib —, valakit karddal átdefni.
 Reunen, das; futás, szaladás; nyargalás.
 Reuner, der; futó, szaladó; futtató ló.
 Reunigen, das; zaklató vadászat.
 Reunisch, das; postahajó, sebes hajó.
 Reunslitten, der; könnyű szán, iramszán.
 Reunthier, das; nyargalócs, iramszarvas.
 Reunwagen, der; futamkocsi.
 Reunwist, der; verekedő, viaskodó.
 Reunamt, das, Reuneh, Reunhammer, die; adószedő hivatal; számtartóság.
 Reute, die; adó, adójövedelem; jövedelem, (kivált kőszpónz).
 Reuten, k. jövedelem, jövedelmet ad v. hoz.
 Reuntrer, Reunter, der; jövedelomból-első, jövedelköltsé.
 Reunreiter, der; adószedő; számtartó.
 Reunreiteramt, das; adószedőség.
 Reunreiter, der; adószedő; irnok.
 Reperitorium, l. Enfrejster.
 Reperent, der; alantitő, segeztantitő, (egyotomoknál).

Reperitur, die; ismétlődés.
 Replik, die; szóváltás, felelet.
 Repositorium, das, l. Bishergerstelt.
 Repräsentant, t. l. Gegenkraft, Gegenbeleidigung.
 Republik, die; köztársaság, közkormány, republika.
 Republikaner, der; republikanus.
 Republikanisch, mn. köztársasági, közkormányi.
 Reputé, der; el-, visszajazulás, tagadó válasz.
 Rescript, das; visszairat, válasz, selelet, (sejdelmi).
 Reservat, das; tartalék, (jog).
 Reservé, die; tartaléksereg.
 Resident, der; residens.
 Residentenstelle, die; residensség.
 Resident, Residentin, die; sejdelmi lak; sejdelmi lakváros.
 Resibirer, k. udvart tart, lakik.
 Resonanz, die; hangzás, hangzat; viszhangzat.
 Resonanzboden, der; hangfennék.
 Respekt, der; szénnap.
 Respondent, der; vitató, (egyotomoknál).
 Rest, der; maradék; fennmaradt adósság; ein — Reunwand, maradék gyolcs v. vászon; die — vom Essen, ételmaradék, asztalmaradék; einen — abtragen, fennmaradt adósságot v. maradékadósságot leróni.
 Restant, der; még adós.
 Restiren, k. még adós; még hátra van, még kinn van.
 Retirade, die, l. Retirung.

Retorte, die; görög.
 Rette, der; kanab, kaulutyé.
 Retten, es. ki-, megmenl. ki-, megszabadít, megtart.
 Retter, der; megszabadító, megmenlő, megtartó.
 Rettgebühr, die; mautshér.
 Rettig, der; retek.
 Rettung, die; megmenés, ki-, megszabadítás; megmenekvés, megszabadulás.
 Reue, die; bánat, bánás, megbánás; — über etwas emfinden, megbánni valamit.
 Reuen, k. és sz-n. bán, megbán, sajnál; ich reue mich, bánom; mein Geld reue mich, n' pénzemet sajnálom; es hat sie gereut, megbánta, v. bánja hogy ic.
 Reuegeld, das; bánatpénz.
 Reueig, mn. bánatos.
 Reueauf, der; bánatpénz.
 Reufe, die; varsa, tapogató.
 Reußen, l. Rusland.
 Reute, Reuthede, Reuthene, die; irtókapa, irtóvá.
 Reuten, es. irt; gyomlál.
 Reueff, mn. bánatos, bánattali.
 Reueuz, die, l. Verbenung.
 Reuers, der; térítvény; háttal.
 Revidiren, es. l. Durchsehen.
 Reuter, das; környék; pagony, erdőkorület.
 Reuterlager, der; pagonyvadász.
 Reueff, die; megvizsgálás; áttekintés.

Révisor, der; megvizsgáló; számvizsgáló.

Revolution, die; lázadás, zendülés.

Revue, die; seregmozgatás, szemle.

Rhabarbar, die; rabarbara.

Rhapontik, die; raponoz-rabarbara, kalaplórom; ligetóka-csészokürt.

Rhedé, die; rővpart, rővszól; auf die — liegen, rővszélre kötni; auf der — liegen, rővszélben állni v. lenni (hajóval).

Rhedelos, mn. készülétszerkezet.

Rhedon, es. fölkészít, fölszerel (hajót).

Rheder, der; hajósmester, hajó' gazdája.

Rhedeten, die; hajó' fölkészítés; hajósmesterek.

Rhedung, die; hajó' fölkészítés; hajókészület.

Rhein, = strom, der; Rajna, (folyam).

Rheinisch, mn. rajnai.

Rheinländisch, mn. rajna-melléki, rajnavidéki.

Rheinthal, das; Rajnavölgy.

Rhetorik, die, l. Rhetorik.

Rhodus, das; Rhodus, (sziget és város).

Rhodiser, der; rhodusi.

Rhone, der, es die; Róna, (folyam).

Rhythmisch, mn. rhythmikus.

Rhythmus, der; rhythmus.

Ribbe, l. Rippe.

Richtbeil, das; vesztőbird.

Richtblei, das; piom, mérő.

Richtbühne, die; vőrpád, vesztőpád.

Richte, die; egyenesség, egyenes irány; sor; in die — bringen, kiegyo-

nosítani; elne — führen, egy sor ház.

Richten, es. irányoz; igazít, igazgat; egyenesít, egyenget; bírál, megítél;

kivégez, fejét veszi; in die Höhe —, felállítani;

die Kanonen auf die Stadt —, az ágyukat a' város-

nak irányozni; die Kanonen zum Schusse —, az ágyukat lövésre igazítani;

seine Augen auf etwas —, szemét valamire fordítani v. süggasztani; zu Grunde —, tönkre menni;

zum Tode —, tálatni; sich nach Umständen —, magát a' körülményekhez alkalmazni v. tartani;

die Leute —, az embereket megítélni, megszólalni.

Richten, das; irányzás; igazítás; egyenesítés.

Richter, der; bíró; bíráló, megítélő.

Richteramt, das; bíróság, bírói hivatal.

Richterlich, mn és ih. bírói; bíróikép, bíróilag.

Richtersuhl, der; bírósék.

Richthammer, der; egyenesítő kalapács v. pőrőly.

Richtsaal, das; tanácsház, törvényszék.

Richtig, mn. igaz, igazi, jó, (mérték ic); helyes, szabályszeres, törvényszeres;

(írás, végintézet ic); rendes, pontos, igaz, (szót ic). —, ih. jól, igazán;

helyesen, szabályszeresen, törvényszeresen; rendesen, pontosan; bizonyosan; es ist nicht —, minden rendőn van; der Dandel ist —, megvan az alku; eine

richtige Antwort, helyes válasz v. felelet; er hat es — vergessen, bizonyosan elfelejtette.

Richtigfeit, die; helyesség; igazság, valóság; es hat seine —, úgy van, valóságos a' dolog; etwas in — bringen, valamit elintézni, eligazítani.

Richtmaß, das; mintamérték.

Richtsaug, der; mintakölör, (65,536 — da egy markának).

Richtstafel, der, Richtstätt, die; vesztőhely.

Richtzeit, das; egyenmőség.

Richtstun, die; csapószálnór; zsinórmérték.

Richtstwert, das; pallos, hálópallos.

Richttisch, der; mérpálya.

Richtstuhl, der; bírósék; vesztőszék.

Richtung, die; igazítás, igazgatás; irány.

Riel, das; fogas, (ruhának ic); karo, (borsó ic mellé).

Riese, die; óztekón, gim.

Riesstein, das; rostacsont.

Riesstübchen, das; illatmillyo.

Riechen, k. rh. szaglik, szaga van v. érzik; hüszlik; illatoz; er riecht nach Wein, hor' szaga van. —, es rh. szagol, megazogol; érez, (orrál), szagot érez; den Braten, die Punkte —, megérteni a' hüzt valaminek, gyanús dolgot észre venni; er hat kaum riechen geföhnt, alig ütötte ide az orrát.

Riecher, der; szagoló, észre-vevő; orr.

- Nieschfisch, *das*; illat-
üveg.
- Nieschwaßer, *das*; szagos
víz, illatvíz.
- Niesd, l. Niesch.
- Niesel, *ber*; retesz, zár,
závár, tolózár, göröb.
- Nieseloch, *das*; reteszlyuk.
- Nieselstoch, *das*; retesz-
zár, Francia lakat.
- Niesen, *ber*; szilj; gyep-
lő; kacs, rekenyő; eve-
ző; bál (papiros).
- Niesen, *es*, sziljaz.
- Niesenbein, *das*; osigász-
verlábu, (madár).
- Niesenblume, *die*; fakín.
- Niesenperd, *das*; kiscsás
ló v. lovak.
- Niesenstuch, *ber*; bocakor,
füzöszaru.
- Niesenwerk, *das*; sziljazat.
- Niesenwurm, *ber*; dobóka.
- Nieser, *ber*; szilgyártó.
- Niemernadel, *die*; szilgyár-
tató.
- Niemerschnalle, *die*; szil-
gyártócsat.
- Niemfisch, *ber*; sugár szőr-
sarku.
- Nieserl, *ber*; kandúr.
- Nies, *das*; rizma, kötés,
(20 koncz papiros).
- Niese, *die*; óriás.
- Nieseln, *k*, csörgedez (a'
patak); pergedez, lepor-
lik (a' porond, fövény a'
falról); pormetoz, szoru-
zik (az eső).
- Niesenbarbe, *die*; óriás ró-
zsalal.
- Niesenbett, *das*; roppant-
nagyságu ágy; sirhalom,
(a' pogány németeknél).
- Niesenbürg, Niesenbürg,
mn. óriási; szoborszerű,
roppantnagyságu.
- Niesengschlecht, *das*; óriá-
snom.
- Niesengsode, *die*; roppant
harang; széleslevélű esu-
getyűke.
- Niesenkrieg, *ber*; óriás há-
boru.
- Niesenmuschel, *die*; óriás-
csiga.
- Niesenschuldröte, *die*; zöld
tajkos v. teknősbéka.
- Niesenschlange, *die*; göliát-
kigyó.
- Niesenschritt, *ber*; roppant
lépés.
- Niesentopf, *ber*; roppant
fazék; hamvveder, (po-
gány németek' sirhalma-
ikbani).
- Nieshänge, *die*; ivaggató,
(papirosgyártóknál).
- Niesweise, *ih*, rizmánként,
kötésenként.
- Niesh, *das*; nád; sás; lá-
ka; rétség, mocsáros v.
zsombikos hely; legelő-
rét; horda, takácsborda.
- Nieshans, *das*; sás.
- Nies, *das*; zátony, lövény-
domb; sziklahát.
- Niesel, *die*; gereben; buga-
gereben; buga; hőle,
hélazab.
- Nieseln, Nieseln, *es*, len-
bugát gerebenhez, lent v.
lenmagot gerebennel hu-
gáz v. tópi; dörzsöl, köny-
nyedten reszol; elnen —,
valakit megpirongatni,
megszösszölni.
- Nigolten, l. Niosen.
- Niese, *die*, l. Ninne.
- Nind, *das*; marha, szar-
vasmarha; ökör, tinó;
üsző.
- Nindchen, *das*; kergecske,
hőjacska.
- Ninde, *die*; kóreg, hój;
fekéreg; var, (sobu).
- Ninderbraten, Ninderbraten,
ber; marhasült, marha-
pecsenye.
- Nindern, *k*, folyat.
- Nindfleisch, *das*; marhabús,
tehénhús.
- Nindfleischbrühe, *die*; mar-
hahúsle, marhahúsleves.
- Nindig, *mn*, kóreges, hajas;
varas.
- Nindeauge, *das*; marha-
szem.
- Nindeblase, *die*; marhahó-
lyag.
- Nindeblut, *das*; marhavér.
- Nindschällig, *mn*, kóregbul-
lató.
- Nindschälligkeit, *die*; ké-
reghámítás, kóreghulla-
tás.
- Nindschlag, *das*; marhavá-
gás.
- Nindschled, *ber*; marhapaczal.
- Nindschuh, *ber*; marhaláb.
- Nindschant, *das*; marhaszür.
- Nindscher, *das*; marhaszív.
- Nindschnochen, *ber*; marha-
csont.
- Nindschopf, *ber*; marhafej.
- Nindscheber, *das*; marha-
lőr, (kikászított).
- Nindschmarf, *das*; marha-
velő.
- Nindschuh, *das*; marhafül.
- Nindschaf, *ber*; marhasagy-
gyu.
- Nindschunge, *die*; marha-
nyelv.
- Nindsch, *das*; barom,
marha, szarvasmarha.
- Ning, *mn*, csekély.
- Ning, *ber*; gyűrű; karika;
kör; földkör; békó; ke-
rek piac; kerítés; elnen
in die Ninge *szárogatni*,
valakit vasra verni; büsz-
ken — *szárogatni*, mértöken
túl eszani.
- Ningamsel, Ningamsel,
die; örves rigó.

- Ringel, Ringelchen, daś; gyűrűcska; karikácska; köröcske.
 Ringel, der; örv, (madarak' nyakán); körtáncz.
 Ringelblume, die; peremér, gyűrűvirág.
 Ringelfalk, daś; örvös sólyom.
 Ringelgaus, die; örvös lúd.
 Ringelgedicht, daś, Ringelstein, der; rondeau.
 Ringelig, mn. gyűrűs.
 Ringeln, cs. gyűrűbe göngyölgöt v. tekerget, (hajat); gyűrűket nyomtat (kartonra ic); karikát vet (ló v. disznó' szájára). —, k. és vh. gyűrűzik; tekergőzik, (kacsacsál, ostorindával).
 Ringelnatte, die; gyűrűskigó; fejtérhasú siklóki-gyó.
 Ringelraute, der; örvös holló.
 Ringelraupe, die; gyűrűhernyó.
 Ringelrennen, daś; gyűrűbökés, gyűrűszurdalás.
 Ringelschlange, die; gyűrűskigyó.
 Ringelstein, der; körtáncz.
 Ringelsteube, die; örvös galamb, székács.
 Ringelweiben, der; csormolya; egyiptomi bűza.
 Ringen, k. rh. küzködik, birkozik, vívődik, tusakodik (val, vel); törekszik (ra, re). —, cs. rh. kacsavar, facsar (ruhát, kézből botot ic); die Hände —, kezeit torni. v. kulcsolni. —, cs. gyűrűz meggyűrűz, (fát); karikát vet (ló' v. disznó' szájára). —, vh. teker-gőzik.
 Ringen, daś; küzködés, birkozás, vívődés; csava-rás; facsarás.
 Ringen, der; küzdő.
 Ringern, l. Berringern.
 Ringfassung, die; gyűrű-fészek.
 Ringfinger, der; növen-dőkúj.
 Ringförmig, mn. gyűrűs, gyűrűded.
 Ringfutter, daś; gyűrűlá-dika.
 Ringfornel, der; gyűrű-porez.
 Ringfragen, der; örvös légykapó.
 Ringterche, die; örvös pa-csirta.
 Ringmauer, die; körfal.
 Ringplatz, der; küzdhely.
 Ringrennen, daś, l. Ringelrennen.
 Ring, (berum, umher, nnc szókkal együtt), ih. körül, köröskörül.
 Ringuhr, die; gyűrűóra.
 Ringweise, ih. karikában, sorban.
 Rinken, der; karika.
 Rinndüggig, l. Zwickdüggig.
 Rinne, die; csatorna, vá-lucatorna; rovátka.
 Rinnen, k. rh. csurog, foly (a' dőzsa, gyertya ic).
 Rinnelein, der; kiveszt-árok.
 Riofen, cs. földet mélyen solás v. felszánt.
 Rippe, die; borda, oldal-csont, oldalborda; bő-kony, habláb, hajóbord-a; levdlborda.
 Rippen, vh. motszan.
 Rippen, cs. bordára v. bordássan kiver v. kidol-goz (medenczét ic).
 Rippenfleisch, daś. Rippen-haut, die; mellhártya.
 Rippenfleisch, daś; oldalna-

Rippenstoß, der; oldalba-döfés v. ütés.

Rippenstück, daś; oldalna.

Risch, der; árvakáka.

Rispe, die; buga, ágbog; hősle.

Rispengras, daś; bugás fű; fodorsás; ordoi káka.

Rissig, mn. hasadékos, repedékes, lassadózott, repedezett.

Riß, der; hasítás; szakasz-tás; repesztés; csapás (ostorral ic); hasadék repedék; rös; rajz, raj-zolat; hiány, kár; csa-pás; einen — thun in et-ivas, behasítani v. hasza-kítani valamit; einen — bekommen, meghasadni v. elrepedni; vor den — treten, röste állani; vor dem Risse stehen, résen állani; für den — stehen, a' kárt magára vállalni.

Rißplatte, die; karczlap, (fésűsüknél); rajzlap.

Rißt, der; mar; lábfej-hát.

Riste, l. Reisse.

Ritt, der; lovaglás, ki-lovaglás.

Ritter, der; lovas; le-vente, lovagt; nemes; nemes ember; vitéze (va-lamolly rendnek).

Ritterabemitt, Ritterfau-le, die; nemesi hados-kola.

Ritterdienst, der; lovag-szolgalat.

Rittergericht, daś; nemesi törvényesség.

Rittergeschihte, die; lovag-román.

Rittergut, daś; lovagjószág.

Ritterhirtok.

Ritterhaus, daś; lovagosa-lád.

Nitterhof, der; lovagi udvar.	Nituaal, daş; egyházi szer-tartások' könyve.	Noh, mn. nyers, termésk, (selyem 1c); nyers, fővetlen, sületlen; komor, zordon, (idő); kallatlan, (vászón 1c); kötetlen, (könyv); durva, saragatlan, csuatlan, nyers, (ember 1c).
Nitterkanton, Nitterkreis, der; lovgmegye.	Nitb der, Nite, die; hasadék, repedék; karcos, karcosulás.	Nohheit, die; nyereség, darabosság, durvaság, saragatlanság, zordonság.
Nitterleben, daş; lovaghűbör.	Nitten, es. fel-, megkar-ezol v. karczolgat; fel-, megkőrmöl.	Nohr, daş; nád; cső, csöv, csöve, tutu; puka.
Nitterlich, mn. lovagi, lo-vaghoz - illő; vitéz, vi-tőzi. —, ih. lovagul, lo-vagilag; vitézül.	Nitig, mn. hasadékos, re-pedékes; karcos.	Nohrlein, daş, l. Nohrfuo-den.
Nittermüßig, mn. l. Nitterlich.	Nobbe, der es die, l. Seehund.	Nohrbrunnen, der; csöves kút.
Nitterorden, der; lovagrend, vitézrend.	Nobert, der; Róbert, (fi-növ).	Nohrden, daş; csöveske, csöveske, tutuska; ná-dacska.
Nitterpferd, daş; lovgmen; lovg-állította hadiló; szöcske.	Nobertsfraut, daş; bakbű-ző geregy.	Nohrdach, daş; nádödöl.
Nitterroman, der; lovgromán, lovgromán.	Nodge, der; rája, (hal); torony, (sakkban).	Nohrdicht, Nohrdicht, daş; nádus, nádashely.
Nitterstaat, der; lovgte-rem.	Nobeln, k. hörög; rekeg, brekeg.	Nohrdummel, die; dobos-gém, holónbika.
Nitterschaft, die, Nitterstand, der; lovgság, lovgrend; nemesség, nemesi rend.	Nobeln, daş; hörög; brekegés.	Nohrdrossel, die; nádi rigó
Nitterschaftlich, mn. nemesi.	Nochen, k. nyugszik, pihen; rikkan; reketes, rekedt szava van.	Nohre, die; cső, csöv, csöve, tutu; szár, csőszár.
Nitterschlag, der; lovggá-nvatás.	Nod, der; kabát, kaput.	Nohren, es. nádat vág v tol; nádaz, be-, megná-daz.
Nittersitz, der; lovagi lak.	Nochen, der; guzsaly; rokka.	Nohren, k. pergedel, leporlik; bög, ordit, rököl.
Nitterspiel, daş; lovgjáték.	Nochen, Roggen, der; rozs.	Nohrenbohrer, der; csőfúró.
Nittersporn, der; sarkvirág, szarkaláb; lovg-sarkantyú.	Nochenbrod, daş; rozskenyér.	Nohrenforst, der; csőke-rall.
Nitterspurr, die; lovgiadó.	Nochenkehl, daş; rozsliakt.	Nohrenschneide, die; csöves-ciga.
Nittersag, der; lovggyü-lés.	Nochenphilosophie, die; aggnő - philosophia.	Nohrenschute, Nohrenmatte, die; nádsonat.
Nitterschraug, die; kalandorlovgnak adott utra-való; nagyrendű koldusnak adott alamizsna.	Nochenstoh, daş; rozs-szalma.	Nohrschneide, mn. csöves, csöved.
Nitterschurz, der; lovgi had v. táborozás; lovgi tett.	Nochenstreppe, die; gabona rozsok.	Nohrschwärz, daş, l. Fisset.
Nittlings, l. Reiffing.	Nochen, es. irt.	Nohrsgras, daş, l. Riethe-gras.
Nittmeister, der; lovaska-pitány.	Noderich, der; Rodrik, (fi-név).	
	Nogen, der; ikrá, hal-ikra.	
	Nogner, der; ikrás v. nőstény hal.	
	Noggenstein, der; ikracsep-kő.	

Rohrig, mn. nádas.

Röhrig, mn. csöves, csöves.

Röhrfaßen, Röhrtrög, der; vízartó.

Röhrmeister, der; esator-nemesler, esatornákra-ügvelő.

Rohrseife, die; nádsip.

Rohrschiff, das; lengenád.

Rohrschmid, der; csökövác, (fogyszerűnyékben).

Rohrspierling, der; nádi veréb.

Rohrstab, der; nádbot, nádpálcza.

Rohrstein, der; kövült nád.

Rohrstroh, der; nádazék.

Röhrwasser, das; esatornavíz.

Rohrbett, das; görög.

Rohrbrot, l. Mandelbrot.

Rohrbrüde, die; görhid.

Rohre, die; görkarika, (fűgönyön st.); henger; görfa; mángorló; tekercs; hajfür; szerez; henger-esiga.

Rohren, es. henger; hengerget, gördit, görget; forgat (szemet); mángorol; tekercet. — k. hengeres, görög. gurog; forog; forogva zörög (kocsi st.). — wh. tekercet, tekerczik (fürtebe a' haj st.).

Röhren, das; tekercs; hengeres; görög; forgás; mángorlás.

Rohrentafel, der; tekercs-dobány.

Rohrer, l. Sengroller.

Rohrfass, das; görhordó, (lú-miveseknél).

Rohrschiff, das; mángorlósa; fejtő gyertyánfa.

Rohrkammer, die; mángor-lókamra.

Rohrmusfel, der; sodori-zom.

Rohrmuffelweide, der; so-dorideg.

Rohrstuhl, der; görseék.

Rohrvorhang, der; görfüg-göny, görbárpit.

Rohrwagen, der; görkocsi; könnyükocsi, zörgökocsi.

Rohrwäsche, die; mángor-landó ruha, mángorlani-való.

Rom, das; Róma.

Roman, der; román, re-gény.

Romanendichter, = förel-ber, der; románköltő.

Romanhaft, mn. és ih. re-gényes, romános; re-gényesen, románosan.

Romantisch, mn. regényes.

Romanus, der; Róman, (l. név).

Romane, die; romános.

Römer, der; római.

Römer, der; (pohársaj); majna-frankfurti tanács-lás.

Römisch, mn. és ih. ró-mai; rómailag.

Rosalie, die; Rozália, (nőnév).

Rondel, das; kerek ópület.

Röschen, das; rozácska.

Rose, die; róza, (virág); róza, (szalagból st.); róza, (könyvön, lan-ton st.); sie blüht wie eine —, ally gyönyörű, mint a' kinyílt róza; szép mint a' piros róza; sie hat Röschen gewohnt, éipirult; es gibt keine — ohne Dornen, nincsen öröm hú nélkül.

Rose, die, l. Rothlauf.

Rose, die, Röschen, das; Róza, Rózika, (nőnév).

Rosenader, die; tűnér, ró-zsaér.

Rosenaloe, die; rózsával készült iloc.

Rosenbalsam, der; rózsabalsam.

Rosenbeere, die; csipke.

Rosenblatt, das; rózsalevél.

Rosenbusch, der; rózsahokor.

Rosendorn, der; csipke-róza; csipkehokor.

Rosenhut, der; rózsaihat.

Rosenkugl, der; rózsacsetet.

Rosenfarbe, die; rózsaszín.

Rosenfarben, mn. rózsaszínű.

Rosenfest, das; rózsaszün-ep.

Rosengarten, der; rózsakert.

Rosengewinde, das; rózsafűzér.

Rosenhahn, der; rózsalygat.

Rosenhecke, die; rózsagyepű.

Rosenholz, das; rózsafa.

Rosenhonig, der; rózsaméz.

Rosenkroffe, die; rózsahimbó.

Rosenkranz, der; rózsakoszorú; olvasó.

Rosenkrenzer, der; rózsafrigyes.

Rosenlepp, die; rózsaszajak.

Rosenlocher, der; olean-der torokrojt; rnyabura.

Rosenmädchen, das; rózsával koszorúzott leány, (a' rózsaszünnepe); rózsaszünnepe leány.

Rosenmonat, der; rózsahónap, június.

Rosenohr, das; rózsaj.

Rosenpappel, die; rózsaszilisz, mályvaróza.

Rosenroth, mn. rózsapiros.

- Rosenfaft, der; rózsaszörp.
 Rosenfalbe, die; rózsakön-
 nös.
 Rosenstein, der; rózsakő;
 rózsakorall; rózsagyé-
 mánt.
 Rosenzod, der; rózsantő.
 Rosenstrauch, der; rózsabokréta.
 Rosenwaage, die; rózsaszec.
 Rosenwasser, das; rózsaviz.
 Rosenwurz, die; szagosró-
 vő rózsika, rózsagyökér.
 Rosenzeit, die; rózsavirág-
 zás ideje; rózsakor.
 Rosenzinn, das; rózsajeg-
 yes cizin.
 Rosenzucker, der; rózsacukor.
 Rosette, die; rózsagyémánt.
 Rosine, die; aprószőlő; malozsa.
 Rosinfarbzig, mn. l. Roth-
 roth.
 Rosmarin, der; rozmarin.
 Rosmarinblüthe, die; roz-
 marinvirág.
 Rosmarinöl, das; rozma-
 rinolaj.
 Rossen, k. sárhozik, sár-
 lik.
 Rossig, mn. sárló, sárhozó.
 Rossig, der; rozsólis.
 Ross, das; ló, paripa.
 Rossaue, die; közönséges
 áloe.
 Rossarienen, die; lóorvos-
 ág.
 Rossart, Rossbremse, l.
 Pferdahrt, Pferdbremse.
 Rosshaar, das; lószőr.
 Rosshaaren, Rosshären, mn.
 lószőr, lószőrből való.
 Rosshändler, Rosshamm,
 Rosshäuser, der; lóko-
 raskodó, lócsinár.
- Rosklee, der; ganajbogár;
 két szárvasbogár.
 Roskranie, die; geszte-
 nyec-bokrétafa; vadgesz-
 tenye.
 Roskranienbaum, der; vad-
 gesztenyefa.
 Roskranie, der; zsinóros
 bordamag; gúzsos gur-
 gulya.
 Roskranie, l. Pferdmarkt.
 Roskranie, die; azáraz ló-
 malom.
 Roskraume, die; lószem-
 szilva.
 Roskranie, der; hunyász,
 (nővény).
 Roskranie, der; lófark;
 boncsok, (török zász-
 ló); ein Wasa von drei
 Roskranien, három bon-
 csokos hnsa.
 Roskreiber, der; lóhajcsár;
 lovász.
 Rosk, der; rozada.
 Rosk, der; rostély, vas-
 rács.
 Roskraten, der; rostélyos
 pecsenye.
 Roske, die; mocsolya, ken-
 der v. lenáztató.
 Rosken, k. rozsdállik, roz-
 dadódik.
 Rosken, es. pirit; pürkél
 (kávét ic.); porzsol (ér-
 czet); kender v. lant áz-
 tat.
 Roskfarb, die; rozdaszín.
 Roskfarbig, mn. rozda-
 színű.
 Roskfarb, der; rozdsafoll.
 Roskfarb, mn. rozadás.
 Roskung, die; piritás; pür-
 kélés; porzsolás; ázta-
 tás.
 Roth, mn. veres; piros;
 einen — machen, valakit
 megpirítani. —, il. ve-
 resen; pirosan.
- Roth, das; veresség; pi-
 rosság; veres festék.
 Rothauge, das; veres szem.
 Rothbäckig, mn. pirosar-
 czu, pirososfőja.
 Rothbart, der; veressza-
 kállas, (ember).
 Rothbüchsig, mn. veressza-
 kállu.
 Rotheln, Rothelnschen, das;
 veres láb; pirosaláb szal-
 lonka.
 Rothelstig, mn. pirosvérű.
 Rothbraun, mn. rőt.
 Rothbrüchsig, mn. tüztöré-
 keny.
 Rothbrüschel, l. Rothkhe-
 schen.
 Rothbuche, die; erdei bikkfa.
 Rothbuchen, mn. erdei
 bikkfaból való.
 Röhre, die; veresség; pi-
 rosság; elpirulás.
 Röthel, Rothstein, der;
 veres czeruza.
 Rötheln, l. Wasern.
 Röthen, k. és vb. verese-
 dik; pirosodik, pirkad;
 veresellik, piroslik. —,
 es. veresit; pirosít.
 Rothfahl, mn. rótfakó.
 Rothfärber, der; vares-
 festő.
 Rothfeder, die; veres toll;
 piroszárnyu keszeg.
 Rothfichte, Roskraume, die;
 jegenyefenyő.
 Rothhül, der; árvapinty;
 sennyőpinty; pirók.
 Rothhäutig, mn. veresfol-
 tos.
 Rothhül, der; pirosfej-
 (ló).
 Rothgärber, der; cserző-
 varga.
 Rothgelb, mn. veressárga.
 Rothgelder, der; veresróz-
 mívés.
 Rothhaarig, mn. vereshajú.

Rothhäls, der; veres nyak; rőtnyaku libucz.
 Rothholz, das; berzesen.
 Rothhuhn, das; veres-fogoly; császarmadár.
 Rothkammig, mn. veres-tarajú.
 Rothleibchen, das; veres-begy.
 Rothkopf, der; vereshajú; veres ember.
 Rothkoppig, mn. vereshajú.
 Rothkraut, das; veres-káposzta.
 Rothlauf, der; orbáncz.
 Rothlaufartig, mn. orbánczos.
 Róthlis, mn. vörhenyeges, vereses.
 Róthling, der; füstfarkú hillegöny; piros szemling.
 Róthmal, die; vérmogyoró.
 Rothschimmel, der; piros-szürke (ló).
 Rothschuabel, der; veres orr; brazíliai v. veresorrú veréh.
 Rothschwanz, der; veres fark; csipkemadár; füstfarkú hillegöny.
 Rothspeiß, der; tarka barkály.
 Rothstreifig, mn. verescsíkos.
 Rothwälsch, das; zsvány nyelv.
 Rothweide, die; veres fűz.
 Rothwispert, das; rőt vad.
 Rothwurf, l. Bluttwurf.
 Rothwurf, die; timpó; mezei kőmag.
 Rette, die; csapal. csoport. szeg.
 Rotten, l. Küsterten.
 Rotten, Rottiren, vh. összekészül, összecsoportozik, összeyűl.

Rottenmacher, Rottiren, der; ezimboragyűjtő.
 Rottentwaise, ih. csapatonként, csoportonként, sergenként.
 Rottgans, die; őrvos lúd.
 Rot, der; takony, sika; taknyoság, (juhoknál).
 Rogube, der; taknyos kölyök, taknyópóc.
 Roggen, k. fut a' taknya, taknyos; felszija a' taknyát.
 Rogg, mn. taknyos, sikas.
 Roggkittel, der; taknyópocz.
 Roggnase, die; taknyos orr; taknyosorrú gyermek; taknyópocz.
 Rübchen, das; répácska.
 Rube, die; répa.
 Rubel, der; rübel. (muzsika pénz).
 Rübenader, der, Rübentand, das; répaföld.
 Rübentou, der; répateresztés.
 Rübenterbef, der; luhujcska.
 Rübentanten, der; répamag.
 Rübentat, die, l. Rübentanten.
 Rübentanten, der; karórépa; karórépmag.
 Rübentantenbhl, l. Rübentbhl.
 Rubin, der; rubin.
 Rübentbhl, l. Rübentbhl.
 Rubriciren, os. rovatos.
 Rubrik, die; rovat.
 Rüb, Rübten, l. Rübentanten.
 Rübentader, der; karórépa-föld.
 Rübentbhl, das; répamagolaj, karórépaolaj.
 Rudarad, das; kőhimpázzait, horjupázzait.
 Rudlos, mn. és ih. gonosz, elvetemült, isten-

telen; gonoszúl, elvetemülten, istentelenség.
 Rudlosigkeit, die; gonosz-ság, elvetemültség, istentelenség.
 Rudstarr, mn. elbíresedett, elhírhedt.
 Rudstarrheit, die; hit, közbir, elhírültség.
 Rud, der; rántás; rugtatás; iramodás; mit einem Rude, egy rántással; cipru — thun, neki rugtatni.
 Rüdélid, der; visszajárlantás, visszatekintel.
 Rüdélige, der; alkezes.
 Rüdéligehaft, die; alkezesség.
 Rüdén, der; hát, (állat); gerincez, hát, (hegyé se); fok, (késő se); den — wenden, hátal fordítani; dem Feind in den — fallen, az ellenséget háton támadni meg; hinterren —, hát mögött, alattomban; einem den — fracken, valakinek hizelkedni.
 Rüdén, k. és es. mozdul, elebb v. közel v. tovább mozdul, jő, megy; mozdít, elebb v. közel v. tovább mozdít, tesz. tazzit; die Zeit rüdt herau, közelget ez idő; in das Feld —, táborba szállani; entgegen —, ellenébe menni; den Kopf an das Fener —, a' fazekat közelébe tenni a' tűzhöz; über —, fölébb lépni, (hivatalban); an jemandes Stelle —, valaki' helyébe lépni.
 Rüdén, das; mozdulás; mozdítás.
 Rüdénader, die; hátér.
 Rüdénhaft, das; hátszó;

- Rüdenholt, der; tartalék-
segély; tartaléksereg.
- Rüdenstamm, der; háttaraj.
- Rüdenlehne, die; székhát.
- Rüdenmarkt, das; gerincz-
velő, gerincsozgy.
- Rüdenmuffel, der; hátizom.
- Rüdennerb, der; hátidög.
- Rüdenriemen, der; hátaxi.
- Rüdenstuhler, der; hátfáj-
dalom.
- Rüdenstück, das; hátezímer
hátdarab, (ököre cc); orj;
hátrész, (tuhó).
- Rüdenunterung, die; vissz-
szemlékezés.
- Rüdenfahrt, die; visszame-
nés, (hajón, kocsin cc).
- Rüdenfall, der; visszacsúszás,
(betegségbe cc); vissz-
szállás, (hirtokó).
- Rüdenfällig, mn. visszacsúszó,
visszaszálló, visszatérő.
- Rüdenfluß, der; visszafolyás.
- Rüdenfracht, die; visszafuvar.
- Rüdenfrage, die; viszonzker-
dés; további kérdés.
- Rüdengang, der; hátrálás,
visszamenés; visszameuet-
tel; viszkereset.
- Rüdengängig, mn. visszame-
nő; cöblen, semmivé-
lőt; der Kauf ist — ge-
worden, abban mult a'
vétel.
- Rüdengrat, der; hátgerincz.
- Rüdenhalt, der; tartalék,
tartóztatás, tartózkodás.
- Rüdenkauf, der; visszavásár-
lás.
- Rüdenkehr, Rückkunft, die;
visszatérés; visszajövetel.
- Rüdenkauf, der; visszafutás,
visszaszaladás.
- Rüdenlings, ih. hátra, vissz-
szaló; hanyatt; hátul.
- Rüdenmarkt, der; visszame-
netel, visszautazás.
- Rüdenpaß, der; visszapatta-
nás.
- Rüdenreise, die; visszautazás.
- Rüdenstück, der; visszacsú-
pás; utócsapás, (villámö).
- Rüdenstele, die; hátlap, (pén-
zö); visszija (valaminek).
- Rüdensticht, die; visszatekin-
tés, visszapillantás; te-
kintet; figyelem, tisztel-
let; auf etwas — nehmen,
valamit tekintetbe venni;
in —, azt tekintvén, arra
nézve.
- Rüdenstiege, der; hátulsó üléscs,
(kocsiban).
- Rüdenstraße, die; együtt-
beszélgetés; — mit je-
manden halten v. nehmen,
étkeezni valakivel va-
lami dolog iránt.
- Rüdenstreuung, der; visszaszö-
kés, visszagrás.
- Rüdenstreu, die; visznyom.
- Rüdenstand, der; tartozás,
adósság; hátralévő adó-
ság; im Rüdenstande seyn,
még tartozni, még adós-
nak lenni; den — bejah-
ten, a' fennmaradt adós-
ságot v. adót megfizetni.
- Rüdenständig, mn. hátralévő,
hátramaradt, (adósság cc).
- Rüdenstellung, l. Rückgängig,
és Rückständig.
- Rüdenstück, der; visszalökö-
dés.
- Rüdenstrahl, der; visszagár,
visszaverődött sugár.
- Rüdenstrahlen, l. Rückstrah-
len.
- Rüdenstück, l. Rückenstück.
- Rüdentritt, der; visszalépés.
- Rüdenwärts, ih. hátra, há-
trafelé; hátul; vissza.
- Rüdenwechsel, der; viszonz-
váltó.
- Rüdenweg, der; visszame-
netel, visszautazás.
- Rüdenweise, ih. közben köz-
ben.
- Rüdenwind, der; kavargó szél.
- Rüdenwirkung, die; vissza-
hatás.
- Rüdenzug, der; hátrálás, vissz-
szavonulás.
- Rüden, der; kutya' v. fark-
kas' v. róka' kanja.
- Rudel, das; lapoczka; fal-
ks, csoport, (szarvas n).
- Ruder, das; evező, evező-
lapát; kormány; am —
siben, kormányt tartani,
kormányon ülni.
- Ruderband, das; evezőgúza.
- Ruderbank, die; evezőpad.
- Ruderer, Ruderericht, der;
evezőlegény.
- Ruderloch, das; evezőlik.
- Rudermesser, der; evező-
mester.
- Rudern, cs. és k. evez.
- Rudermügel, t. evezőszö-
gek.
- Rudersattel, die; evező'
szárnya.
- Ruderschiß, das; evezős
hajó.
- Ruderschiß, der; evező-
csapás.
- Ruderslange, die; evező-
szár, evezőnyel.
- Rudolph, der; Rudolf, (si-
növ).
- Ruf, der; hívás; hír;
növ, hír; einen — er-
halten, valamely tisz-
ségre meghivatni; die An-
kunft kam bald in —, az
intézet hamar híre ka-
pott; es geht ein —, az
a' hír szárnyal, v. az a'
hír; übeln — haben, rossz
hírének lenni; in gutem
Rufe stehen, jó hírének
novének lenni.
- Rufen, k. rh. kiált; szól;
im Wehr —, fogyerre

kiáltani; Feuer —, tüzet kiáltani; er rufte, szóla. mouda. —, es. hi; szolít; du komm wie gerufen, épen jökor jösz.

Rüge, die; dorgálás, feddés; pénzbüntetés; panasz; vád; vétek, hiba; törvényes vizsgálat.

Rüge, die, Rügegericht, das; fenyítőszék, *segyszék*.

Rügemeister, der; fenyítőszöki bíró.

Rügen, es. dorgál, megdorgál, fedd, megfedd. pirongat; pénzbüntetéssel lakollat; vádol, bevádol. vétket felad; emlit, órint.

Rügefache, die; vétsóg, csekélyb vétek.

Rügefächter, der; fenyítőszéki jegyző.

Ruhe, die; nyugalom, pihenés; béke, csend; álom; halál; einem seine — lassen, valakit nem hagyni nyugodni; dem Teede mit — entgegen sehen, békén v. csenddel v. nyugalommal nézni ellenébe a' halálunk; einem die — mitnehmen, valaki' álmát elvinni; der — pflegen, nyugodni, pihenni; zur — eingehen, elnyugodni, elpihenni, meghalni.

Ruhebank, die; nyugpad.

Ruhebett, das; nyugágy.

Ruhe, k. nyugszik, pihen; alszik, pihen; er sauu nicht —, nem maradhat, v. nem tud nyugodni; nach gethauer Arbeit ist gut zu —, munka után édes a' nyugalom; die Feder ruhen, a' szántóföldek pihennek v. hevernek.

Ruheplatz, der; nyughely.

Ruhepunkt, der; nyugpont.

Ruhestetel, der; nyugszék.

Ruhestand, der; nyugállapot, nyugalom; sich in — begeben, nyugalomba vonulni.

Ruhestätte, die; nyughely.

Ruhestelle, die; nyughely; nyugszak.

Ruhestörer, der; csendháborgató, békezavaró.

Ruhestunde, die; nyugóra.

Ruhetag, der; nyugnap, szünnap.

Ruhezeit, die; nyugidő, szünidő.

Ruhig, mn. nyugalmas; nyugott. csendes; ruhiges Leben, nyugalmas élet; ruhiges Gewissen, nyugott v. csendes lelkiismeret. —, ih. nyugalmasan; nyuguttan, csendesen, hékövel; sehd — ihr Kinder! legyetek csendesen v. békével gyermekek!

Ruhm, der; dics, dicsőség; hír, hírnév.

Ruhmbegierde, die; dicsvágy, dicsőséggkívánás.

Ruhmbegierdig, mn. dicsvágyó, dicsőséggkívánó.

Ruhmen, es. dicsőr, magasztal; dicsokasik, (val. vel); ich rühme mich desfen nicht, azzal nem dicsokozom.

Ruhmlich, Ruhmwürdig, mn. dicső; dicsőretes. —, ih. dicsőül; dicsőretesen.

Ruhmlichheit, Ruhmwürdigheit, die; dicsőség; dicsőretesség.

Ruhmlos, mn. es. ih. dicsőtelen, híretlen; dicsötelenül, híretlenül.

Ruhmredig, mn. dicsokvő, dicsokodó, kérékedő.

Ruhmredigkeit, die; dicsokvés, dicsokedés, kérékedés.

Ruhmsucht, die; dicsoszmj.

Ruhmsüchtig, mn. dicsoszmju.

Ruhmvol, mn. dicsoteli.

Ruhr, die; vórhas; weisse —, fejer hasfolyás.

Rührer, es. mozdít, mozgat; ér, olér; habar; kavar, megkavar; köpül; meger, megillat; megüt; megindít, meghat, elérzékenyít; er ist vom Schlafe, vom Bilde gerührt, megütötte a' szót, a' mennykő; Euer —, tojást habarni; sich —, mozdulni, mozogni, moxzaanni; das rührt ihn nicht, ez nem indítja meg őt; die Trommel —, megzörgetni a' dobot.

Rührer, das; kovert rávotta.

Rührhafen, der; keverőgamó, (kohokban).

Rührfeße, die, Rühröffel, der; keverőkanál.

Rührfelte, Rührstange, die; keverőrud.

Rührfecht, das, Rührfedden, Rührstod, der; keverőfa, keverőbot.

Rührung, die; mozgás, megmozdítás; habarás, keverés; megindulás, megilletődés.

Ruin, die, Ruinen, t. rom, dülődek, onladék.

Ruin, der; romlás, vezszély, végveszedelem.

Rührte, der; böl, felbőftetés, bőssenés; bonfordi. fejankó.

- Rüspjen, k. bafög, felbőfög, böfen.
- Rum, der; rum, nádmészesez.
- Rummel, der; zaj, lármá; tarattyú, zsid; den — verfehen, érteni a' maga dolgához; im — laufen, általában venni.
- Rummelen, die; csörgés, zörgés; tarattyú, viskó.
- Rummeln, l. Rumpeln.
- Rumor, der; zaj, lármá, csörgés-zörgés.
- Rumoren, cs. zajog, lármáz, csörög-zörög.
- Rumorer, der; csörgő-zörgő.
- Rumpelkammer, die; zsidkomra.
- Rumpelkauten, der; zsidáda, tarattyuláda.
- Rumpeln, k. csörög, zörög; in das Zimmer hinein —, beötlöni, behatorkálni a' szobába.
- Rumpeln, das; csörgés, zörgés.
- Rumpf, der; derék, (állaté, ruháé); garat, (malomban); mellény; derék, (ingé); kaptár; kászú; szár, (csizmáé).
- Rumpfen, cs. hintorgat, húzvon; die Nase, das Maul —, orrát hintorgatni, száját húzni-vonni.
- Rund, mn. kerek, gömbölyű, gömbölyeg; kerek, egyenes. (felület); kerek, (szám); das ist mir in —, ezt nem értem. —, ih. kereken, egyenesen; — heraus sagen, kereken kimondani; — läugnen, kereken tagadni.
- Rund, das; kerekesség, gömbölyűség; teke, gömböly.
- Rundblätterig, mn. kereklevélű.
- Runde, die; kerület; körök, kör; örkerülés; örkerülök; in die —, kerékbe, körbe; köröskörül; in der —, sorban; die — thun, öröket kerülni.
- Runde, Rundheit, die; kerekesség, gömbölyűség.
- Runden, cs. kerekít. kerékké v. gömbölyűvé csinál.
- Rundfisch, der; kerékhal.
- Rundgefäng, das; körének.
- Rundföfug, mn. kerekfejű.
- Rundföfug, mn. kerekdud, gömbölydud.
- Rundföfug, die; gömbölyűgyöngy.
- Rundföfug, das; kerekpaiza; csukóka, (növény).
- Rundföfugföfug, das; kerekpaizsocska.
- Rundföfugföfug, die; selyemzsinog.
- Rundung, Rundung, die; kerekítés, gömbölyítés; kerekesség, gömbölyűség.
- Rune, die; szálkás betűjegy, (éjszaki népek-nél); rovátka.
- Rune, der; herélt ló.
- Runen, cs. herél (lovat).
- Runenschrift, die; szálkás betűk.
- Runenstab, der; rovás.
- Runfe, l. Runfel.
- Runfel, Runfelrube, die; sefőr ezekla.
- Runfen, der; nagy darab kenyér.
- Runfs, der; bonfordi, otromba.
- Runjel, die; redő, ráncz; Runjeln machen, összehúzni v. ránczba szedni homlokát.
- Runjelig, Runjlig, mn. redő, ránczos.
- Runjeln, k. és vh. redősödik, ránczosodik, meg-ránczosodik. —, cs. redőz, összeredőz, ránczol, összeránczol, ránczosít, redőbe v. ránczba szed; die Strich —, összehúzni v. ránczba szedni homlokát.
- Rupfen, cs. haját meghúz; tép, kitép; melleszt. kopaszt; einzu —, valakit megszedni, megkopasztani.
- Rupie, die; rupia, (pénz).
- Ruppig, mn. rongyos; ezudar; nyomorú, szegény, (ajándék st.). —, ih. rongyosan; ezudarul; — bezahlen, ezudarul fizetni.
- Ruprecht, der; Robert, (finév).
- Rusfeln, k. és cs. hurgyálkodik.
- Rusfelig, mn. és ih. hurgya; hurgyán.
- Rusfe, der; muszka, orosz.
- Rusfisch, mn. és ih. muszka, orosz; muszkául, oroszul.
- Rusfel, der; szip, szivány, (bogaraké); orrmány, orray, (clefűtő).
- Rusfelstege, die; csizozur, dongócska.
- Rusfelstege, der; zsidzik.
- Rus, der; korom.
- Rusartig, mn. koromnemű.
- Rusbraun, das; koromfasiók.
- Rusbutte, die; koromkászú.
- Rusid, mn. és ih. kormos; kormosán.
- Rusland, das; Muszkaország, Oroszország.

Rußschwanz, mn. koromfokete.
 Rußbaum, der; állásfa; szilfa.
 Rußbock, der; kecskeláb.
 Rußbrot, das; állásdeszka.
 Ruße, die; nyugalom; die Sonne geht zur —, a' nap lenyugszik.
 Rußen, es. és k. készít, el-, fölkeszit; készít, készíti magát (hoz. hoz; ra, ro); fölfegyverez. fölfegyverkezett; állást csinál.
 Rußer, die; szil, szilfa, állásfa; jókori jávor.
 Rußern, mn. szilfa, szilfából való.
 Rußhaus, das; fegyverház, fegyverszörház.
 Rußig, mn. kész. fölkeszult; erős, bátor.

Rußigfelt, die; épség, erősség, ügyesség.
 Rußkammer, die; fegyverkamara, fegyvertár.
 Rußkletter, die; szakérsoldal.
 Rußloß, das; álláslyuk.
 Rußplatz, l. Waffenplatz.
 Rußreit, das; álláskötél.
 Rußstange, die; állásrud.
 Rußtag, der; nyugnap; szombat v. ünnepelőtti nap.
 Rußung, die; készülés; készület; fölfegyverzés, fölfegyverkezés; fegyverek.
 Rußwagen, der; társzokór; rabszeker, fuvarszeker.
 Rußzeug, das; eszköz, számszám.
 Rußzehen, das; vesszőeske.
 Ruße, die; vessző, supra; möröpözus; mony;

csikló; róka fark; einem Kinde die — geben, gyermeket megvesszőzni; ez ist der — schon entwachsen, kinőtt már a' vessző alól; sich selbst eine — binden, maga magát megverni.

Ruthenraut, das; sziriz; foatősa.

Ruthen, k. esüsz, elesüsz, eláiklik; die Sache will nicht —, nem akar menni v. sikerülni a' dolog; auf dem Hintern —, seggen esüszni.

Rutte, die; menyhal.

Rütteln, es. ráz, fel-, meg-ráz; zöcsköl; zököglet. zötyöglet.

Rütteln, das; rázás; zöcskölés.

Rüttelstroh, l. Stummelstroh.

S.

S, das; S. (a' német abchoh 19-dik betü).
 Sa! izs. ucczu! rajta!
 Saal, der; terem, palota.
 Saale, die; Saale, (folyam).
 Saat, die; magvetés; mag, vetőmag; vetés, bevetett föld, elvetett mag.
 Saathöhe, die; maghab.
 Saatsfeld, das; vetés, bevetett föld; vetőföld.
 Saatkurfe, die; savanyító ugorka.
 Saatkorn, das; mag, vetőmag; magrozsa.
 Saatkrahe, die; sekote varju.

Saatperlen, l. Samenperlen.
 Saatszeit, die; vetés' ideje.
 Saathath, der; azombat.
 Sabbather, der; hétköznap.
 Sabbathjahr, das; nyugov.
 Säbel, der, l. Weifer.
 Säbel, der; kard, szablya.
 Säbelhieb, der; kardvágás.
 Säbels, es. l. Absäbels.
 Säbenbaum, der; nőhárszagu boróka, cziprusfenyő.
 Säge, die; dolog; ügy; per; tárgy; holmi, jószág; butar; das ist mei-

ne — nicht, ez nem az én dolgom; seine — verlieren, ügyét elveszteni; er hat schön Sagen, szép holmija van; das gehört nicht zur —, ez a' dologhoz v. tárgyhoz nem tartozik.

Säbelsden, das; dolgoeska, holmieske.

Säbelförung, die; dolog' magyarázata, dologfejtés.

Säffeln, mn. és ih. ügyvesztés, porvesztés, ügyev. perc-vesztés; — werden, ügyöt v. peröt elveszteni.

Sachkundig, mn. és ih. do-
logértő; dologértőleg.
Sächlich, mn. dologbeli,
tárgybeli.
Sachregister, das; tárgy-
mutató, (könyvekben).
Sächs, der; szász.
Sachsen, das; Szászország.
Sächsisch, mn. és ih. szász;
szászul.
Sacht, mn. és ih. csendes;
halk. lassen; csendesen;
halkkal, lassen; könnyen;
das läßt sich — sagen,
könnyű ezt mondani.
Sachverständige, mn. és ih.
dologértő; dologértőleg.
Sachverständiger, der; do-
logértő.
Sachwaster, der; ügyvivő;
ügyvéd.
Sach, der; szák; zsacsó;
zsch; törjmez - úteza,
vakúteza; zu viel zerreißt
den —, sok a' mi sok;
mit — u. Paß, mindenes-
tül, ezókostül mókostül.
Sachband, das; zsákband-
zag.
Sackhen, das; zsákocska;
zsebcsko.
Säfel, l. Sefel.
Sachen, es. zsákba szed,
zsákba tölt v. tesz; fel,
sokat eszik; megtölt,
megrak (zsebet). —
vh. tömül, megtömül;
eroszkedik, súlyed; apad,
csik a' víz; nagy rán-
czokba áll (a' ruha). —
k. merül.
Sähen, es. vízbe fojt v.
fúlaszt (zsákba kötötten).
Sackgans, l. Apropgans.
Sackhorn, das; zsákháló.
Sackpelze, die; csukahoga-
dó. karvas.
Sackpfeife, die. ümlö-
dag.

Sackfeintwand, die; zsákvá-
szon, zsáklaróc.
Sackfer, der; zsákkészítő;
keztlyfs.
Sackpeife, die; dudu.
Sackpfeifer, der; dudás.
Sackpistole, die, Sackpuffer,
der; mordály, zsehpiszt-
toly.
Sackträger, der; zsákhordó;
szamá; gödény.
Sacktsch, das; zsebkendő.
Sackuhr, die; zsebhóra.
Sackwage, l. Federwage.
Sacrament, das; szentség;
(káromkodó szó).
Sacramentsbrotchen, das;
szentségbáz.
Sacramentiren, k. károm-
kodik.
Sacramentlich, mn. és ih.
szentségi; szentségileg.
Sacrifan, der; sekresyés,
egyházi.
Sacriften, die; sekrestye.
Sadebaum, l. Scherbaum.
Säemann, der; vető, mag-
vető.
Säemaschine, die; velő-
mív.
Säen, es. vet, magot vet.
Säen, das; vetés, magvo-
lás.
Säepflug, der; vetőke.
Säer, der; vető.
Säesack, der; vetőzsák.
Säetuch, das; vetőruha.
Säeselt, die; vetés' idője.
Säffian, der; szattyán.
Saffianma-her, = bereiter,
der; szattyános, szattyán-
kösztő.
Saffiantabrik, die; szattyán-
gyár.
Safftor, der; vad v. tót
sáfrány; sáfrány - szekli-
cse.
Saffran, der; sáfrány

Saffranfarbe, die; sáfrány-
szin.
Saffrangelb, mn. sáfrány-
sárga, sáfrányzsinü.
Saffranpflanzen, die; sáf-
ránytermesztés.
Saffranpflaster, das; sáfrány-
tapasz.
Saffranöl, das; sáfrány-
olaj.
Safft, der; nedv, lé; lé-
süni; virisz; oró, lé-
lek, velő, (beszédben);
was er sagt, hat weder
Kraft noch —, beszédének
sem ize sem büze; lelket-
len, velőtlen mind, a'
mit beszél.
Safftorn, die; leves körte.
Safftblau, das, l. Laßmus.
Safftfarbe, die; nedfesték.
Safftblüth, das; nedzöld.
Safftig, mn. nedves, leves.
Safftigkeit, die; nedveség,
leveség.
Sage, die; monda, rege;
hír; mondás, beszéd;
es geht die —, az a' hir
van; feinet — nach, be-
széde után.
Säge, die; fűrész.
Sägeblatt, das; fűrészvas.
Sägeholz, der; fűrészolai
való tőke.
Sägebock, der; fűrészláb.
Sägefisch, l. Schwertfisch.
Sägefrucht, mn. fűrészdod-
fűrészalaku, fűrészcs.
Sägegestelle, das; fűrészfa-
fűrésznyal.
Sägeholz, der; fűrészbör.
Sägemühle, das; fűrészpor-
Sägemühle, die; fűrészma-
lom.
Sagen, es. mond; szól;
beszél; parancsol; wie
gesagt, mint mondtam
unter uns gesagt, köz-
tünk legven mondv; saß

dir doch —, fogadj szót, halld meg; er hat vom Glück zu —, ezer a' szorencsése; für jemand gut —, valaki mellett kezesnek lenni; was soll das —? mit tesz v. jelent ez? das will so viel —, az annyit tesz v. jelent; er hat mir nichts zu —, nekem nem parancsol; es hat nichts zu —, semmit sem tesz; man sagt, azt mondják; ich habe mir — lassen, azt mondtatták, úgy hallottam.	Salamander, der; tűzgyík, szalamandra.	Salpeter, der; salitrom.
Sagen, es. fűrészel.	Salaviru, Salarium, l. Besolden, Besoldung.	Salpeterartig, Salpetericht, mn. salitromos, salitromnemű.
Sägen, das; fűrészelés.	Safat, der; saláta.	Salpetererde, die; salitromos föld.
Sägenmuskel, der; fűrészi-zom.	Safatort, der; salátakosár.	Salpeterstein, der; falmálás.
Sägenstein, der; fűrészköve.	Salatschüssel, die; salátatál.	Salpetergeist, der; salitromszesz.
Säger, der; fűrészaló.	Salbader, der; kuruzsoló; fecsegő.	Salpetergrube, Salpeterhütte, die; salitromhuta, salitromfőzős.
Säger, Sägeschnitser, der; fűrészorru hűvár.	Salbaderey, die; kuruzsolás; fecsegős.	Salpétrig, mn. salitromos.
Sägespäne, l. fűrészhulladék, fűrészal.	Salbe, die; ír, kenőcs; hajódeget.	Salpetersäure, die; salitromsav.
Sahband, das; posztószél.	Salben, es. megken, írrel v. kenőccsel be-, megken; ken, félken (papnak ic).	Salpetersäure, der; salitromsav.
Sahband, das; földadokönyv.	Salbenküche, die; írszelezeze, írbőrhőnceze, kenőccsmillye.	Salpetersäure, der; salitromsav.
Sahleiste, die, l. Sahband.	Salben, die; zsálya.	Salpetersieder, der; salitromfőző.
Sahlweide, die; kecskefűz.	Salbenfestig, der; zsályaczet.	Salpetersieder, die; salitromfőzős.
Sahnbrei, die; tejfölös percz.	Salbengrau, mn. zsályaszürke.	Salitron, es. közön v. tisztelkodik (katona módra).
Sahne, die; tejföl.	Salbenrot, das; zsályarózs.	Salve, die; közönlődővés, üdőlövés.
Sahnfrau, die; tejfölös asszony.	Salbenstein, der; zsályabundi.	Salvegarde, die, l. Schußwache.
Sahnkäse, der; sziasajt.	Salbenweide, die; zsályafűz.	Salviren, es. l. Netten, Bergen.
Saite, die; húr; die Saiteu rühren, megpengetni v. megrogzogni a' húrkat; die Saiteu zu hoch spannen, a' húrkat megfeszíteni, sokat kívánni.	Salbölz, das; konetolaj.	Salvconductus, der; szabmenet; hátszáglevél, átalomlevél.
Saiteninstrument, der; húros hangszer.	Salbung, die; írozés; megkenés; ihletés.	Salz, das; só; elmésség, oró, só (beszédben ic).
Saitenspiel, das; húrsezt; húros hangszer.	Salchen, das; termecsko, palotácska.	Salzbad, die; sóér.
	Saline, die, l. Salzwirk.	Salzberg, der; sóhegy.
	Salin, der, l. Salz.	Salzbergwerk, das; sóbány.
	Salinac, der; szalamia, l. gunganyós.	
	Salmling, der; szemling, (hal).	
	Salome, die; Salóme, (nőnév).	
	Salomo, der; Salamon (bíróv).	
	Salomonsiegel, das; soklöttykű gyöngyvirág, pocscies gyökör.	

Salzblüthe, die; sóvirág.
 Salzbrühe, die; sólé; sóalé.
 Salzbrunnen, der; sókút.
 Salzbildse, die; sómillye.
 Salzbüffel, das, l. Salzmee-
 ste.
 Salzen, cs. sóz, megsóz.
 Salzen, das; sózás.
 Salzerde, die; sóföld.
 Salzfaß, das; sóhordó; só-
 tartó, sószelencze.
 Salzfaß, der; só hal.
 Salzfaß, das; besózott
 hús.
 Salzfaß, der; sólda; só-
 csúz.
 Salzfuhr, die; sófuvar.
 Salzgeist, der; sósav.
 Salzgericht, das, l. Salz-
 ant.
 Salzgeschmack, der; sóíz.
 Salzgeruch, der; sórészvén-
 nyes.
 Salzgrube, die; sóakna.
 Salzgurte, die; só ugor-
 ka.
 Salzhandel, der; sóárulás.
 Salzhändler, der; sóáros.
 Salzhäufen, der; sórakás.
 Salzhaut, das; sóház.
 Salzheft, der; sócsuka.
 Salzhefte, der; sókufár.
 Salzig, mn. só.
 Salzigkeit, die; sósság.
 Salzkasten, der; salzfűtő,
 die; sószekcióny.
 Salzkoch, der; sóróg.
 Salzkraut, Salzkraut, der;
 sófűz azolga.
 Salzkorn, der; sókás.
 Salzkorn, das; sószem.
 Salzkorn, die; sófűz kuny-
 hó.
 Salzkraut, das; savar.
 Salzkuchen, der; só le-
 peny.
 Salzlack, die, Salzlack,
 der; só tá.
 Salzlake, die; sólé.
 Zsebszótar. II

Salzlede, die; sónyalató;
 nyalósó.
 Salzmagazin, das; sórak-
 tár.
 Salzmesser, der; sómérő.
 Salzmeße, die; sószelencze.
 Salzmuhle, die; sómalom;
 sóduráló.
 Salzüberlage, die; sórak-
 hely.
 Salzordnung, die; sóren-
 delet.
 Salzmann, die; sókázán.
 Salzmaße, die; só mé-
 vény; aprósav.
 Salzprobe, die; sóvizgá-
 lat.
 Salzquelle, die; sókút, só-
 forrás.
 Salzrinde, die; sókéreg.
 Salzrinne, die, l. Salzs-
 trog.
 Salzsauer, Salzgesäuer, mn.
 sósavas.
 Salzsäule, die; sózobor,
 sóoszlop.
 Salzsäure, die; sósav.
 Salzsäure, der; sóárulás,
 sókulfűrés.
 Salzschaum, der; só hab;
 jegedő sóhab.
 Salzsäure, der; sóáros,
 sókufár.
 Salzschild, das; sóhajó.
 Salzschilder, der; sóirnok.
 Salzsee, der; só tó.
 Salzheber, der; sófűz.
 Salzheberey, die; sófűzés.
 Salzspeicher, der; sópajta.
 Salzstein, der; sókő; sókő.
 Salzstein, die; sóadó.
 Salzhüß, das; egy fözet só.
 Salztrog, der; sóválu.
 Salzwage, die; sóvizmérleg.
 Salzwasser, das; sóvíz;
 só viz.
 Salzwert, das; sóbánya,
 sóakna.
 Salzwesen, das; sógy.

Salzwirker, der, l. Salzs-
 feber.
 Salzzell, der; sóván.
 Samen, der; mag; ondó,
 fűfűmag; maradék, nem-
 zetiség; halivadék.
 Samenader, die; ondóér.
 Samenbaum, der; magfa.
 Samenbläschen, das; ondó-
 hólyagcsa.
 Samenbruch, der; ondó-
 sér.
 Samenstück, der; magfal,
 tenyészhal.
 Samenstück, der; ondófo-
 lya.
 Samengefäße, t. ondóedé-
 nyek.
 Samengehäuse, das; mag-
 rejtó.
 Samenhandel, der; mag-
 kereskedés.
 Samenhänder, der; mag-
 kereskedő.
 Samenhitze, die; magtok.
 Samenholz, der; magká-
 poszta.
 Samenorn, der, l. Saats-
 fern.
 Samenraut, das; magká-
 poszta; uzány; vidra-
 ezikkazár.
 Samenmilch, die; maglej,
 fejt.
 Samenperle, die; apró
 gyöngy.
 Samenpöte, die; hecző.
 Samenstengl, der; kocás,
 magzár.
 Samenstaub, der; himpor,
 magpor.
 Samenstücken, das; on-
 dóállatka.
 Samen, die; vetemény-
 magok.
 Samenstängel, der; irha-
 gyártó, irhatimár.
 Samenstängel, die; irha-
 gyártás.

Sämitfchleber, das; írha.
 Sammetkasten, der; holmi-
 szekrény; vizfogó, (mal-
 moknál).
 Sammetn, cs. gyűjt, össze-
 gyűjt, összeszed; hal-
 moz, rakásra gyűjt. —
 vh. gyűl, gyülekezik,
 összegyűl, összegyűleke-
 zik; süh — magát össze-
 szedni, magához térni.
 Sammetplatz, der; *gyűhely*.
 Sammetwort, das; gyűjtő-
 zón.
 Sammet, der; bársony.
 Sammetartig, mn. bársony-
 nemű.
 Sammetband, das; bársony-
 szalag.
 Sammetblume, die; ama-
 rant, bürling, bársony-
 virág.
 Sammetbüchse, die; bársony-
 kafe.
 Sammeten, mn. bársony,
 bársonyból való.
 Sammetfabrik, die; bár-
 sonygyár.
 Sammetgras, das; tollka-
 lász.
 Sammethühchen, das; vizi
 guvat.
 Sammethut, der; bársony-
 kalap.
 Sammetkleid, das; bár-
 sonyruha.
 Sammettragen, der; bár-
 sonygalér.
 Sammettüche, die; bársony-
 sipka.
 Sammetwelle, die; rózsás
 konkoly, kassai rózsá.
 Sammetwappel, die; selyem-
 sárda; mahola-zilla.
 Sammetrose, die; selyem-
 rózsá; rózsás konkoly.
 Sammetstuhl, der; bársony-
 szováta.

Sammetweter, der; bár-
 sonyszövő, bársonytakács.
 Sammetweid, mn. bársony-
 puha, bársonypuháság.
 Sammetweste, die; bársony-
 mellény.
 Sammler, der; gyűjtő, sze-
 dő.
 Sammlung, die; gyűjtés;
 gyűjtemény.
 Sammt, ih. és ej. mind-
 nyájan; - val, - vel
 együtt.
 Sammtlich, mn. és ih. min-
 den, egész; mind, mind-
 nyájan; mindössze.
 Samstag, l. Sonnabend.
 Saut, l. Heilig.
 Sanctificiren, cs. szenté-
 tesz v. nevez.
 Saut, der; homok. fő-
 veny, fővény, porond; els-
 nem — in die Augen streu-
 en, valakit megvakítani,
 elimltni.
 Sautale, die; limes cipő.
 Sautallee, die; fővenyzett
 sétasor.
 Sautbank, die; zátony, fő-
 venytorlat.
 Sautbeere, die; kukojeza'
 hogyója, medveszőlő.
 Sautberg, der; homokhegy.
 Sautbohrer, der; főveny-
 furó, (kútfuróknál).
 Sautbüchse, die; homok-
 millye, porzótartó; si-
 vinyhomokos tartomány.
 Sautdorn, der; hipófa.
 Sauter, der, Sauterholz,
 das; szantilla.
 Sauter, cs. fővenyez, ki-
 megfővenyez; homokkal
 v. poronddal be-, meg-
 hint.
 Sautendbleie, die; piczi vá-
 lupikké.
 Sauter, der; süllő; Tóbiás'
 hala.

Sautfloh, der; buvó-holha.
 Sautferm, die; főveny-
 minta, (vaskohokhan).
 Sautgegend, die; homokos
 táj v. vidék.
 Sautgras, das; fővenyezim-
 bor; ziláltfejű kásafű.
 Sautgries, der; porond.
 Sautgrube, die; főveny-
 bánya.
 Sautgrund, der; homok-
 föld, fővenyes föld.
 Sautgut, der; fővenyőtet.
 Sauthaargras, das; főveny-
 ezimbor.
 Sauthabichtkraut, das; ká-
 ka-kakics.
 Sauthafer, der; borostás
 zab.
 Sauthügel, der; főveny-
 domb, homokhalom.
 Sautig, mn. fővenyes, ho-
 mokos, porondos.
 Sautinsel, die; homokszí-
 get.
 Sautkäfer, der; czingolány.
 Sautkaren, der; főveny-
 taliga.
 Sautkärner, der; főveny-
 taligás.
 Sautkasten, der; főveny-
 láda.
 Sautkloß, der; fővenyrög.
 Sautkorn, das; fővenyszom,
 homokszem, porondszem.
 Sautkraut, das; homok-
 húr.
 Sautkuchen, der; (lepény-
 faj).
 Sautküffer, der; porond-
 lakó, (madárnom); homo-
 ki libucz; czingolány;
 fővenyóra.
 Sautliste, die; ágatlan hő-
 lye.
 Sautmann, der; kőporáros.
 Sautretthgras, das; homok-
 sás.

Sandrohr, das; lengenád, homokúád.
 Sandrad, der; fővenyzsák, homokzsák.
 Sandstießer, der; fővenypala.
 Sandstein, der; fővenykő, homokkő.
 Sandtorte, die; omoltorta.
 Sanduhr, die; fővenyóra, porondóra.
 Sandweg, der; homokos út; fővenyzett út.
 Sandweide, die; homokfű, porond; szivós fű.
 Sandwüste, die; homokpuszta.
 Sanft, mn. szelíd, (erkölcs st.); lágy, puha, (moh st.); csöndes, lassú, (eső, eső st.); szelíd, gyöngy. (fény st.).
 —, ih. szeliden, szeliddel; csöndesen, lassúan.
 Sanftheit, die; szelidség; csöndesség, lassúság; lágyaság.
 Sänfte, die; gyaloghintó.
 Sänfenträger, der; gyaloghintós.
 Sanftmuth, Sanftmüthigkeit, die; szelidség.
 Sanftmüthig, mn. és ih. szelid, jámbor; szeliden, jámborúl.
 Sang, der, l. Gesang.
 Sängler, der; énekos, éneklő; dalnok.
 Saugwirth, mn. bővérű, vérmes; eleven; ábrándos, könnyelmű.
 Saunfel, der; gőzfürdő; herki sapócsa; öltövelő fogasír.
 Saphir, der; zafír, (drágakő).
 Saphirstein, mn. zafírkő.
 Saphiren, mn. zafír, zafírból való.

Saphirrubin, der; zafírrubin.
 Sappe, die; alút, alárok, (váróvívásnál).
 Sappen, k. árkász, alárkol.
 Sapper, der; árkász.
 Sapphisch, mn. saphói.
 Sappiren, Sappirer, l. Sappen, Sapper.
 Sarbelle, die; állók.
 Sarbellenbrühe, die; állóklé.
 Sarbellenfahol, der; állók-saláta.
 Sarder, der; karniol, (drágakő).
 Sardinien, das; Sardinia.
 Sardinier, der; sardiniai.
 Sardnisch, mn. sardiniai.
 Sarg, der; koporsó.
 Sarrak, der; szablya, kaszah.
 Sarsaparille, die; szárcsagyökér.
 Sarter, der; hajíterv.
 Saßakraß, der; szaszafrasz, (gyógyfa).
 Satan, der; sátán.
 Satanisch, mn. és ih. sátán; sátánul, sátán módra.
 Satin, der, l. Halbfatfa.
 Satt, mn. jóllakott, eléggült, elégedett, tele; elég; eltelt, (val, vol), megunt (valamit); sít — eszen, magát tele enni; sít bin —, jól laktam; ein satter Magen, tele gyomor; ich habe es längst —, régen eltelttem vele.
 —, ih. jóllakva, megeléggülve; eléggő.
 Sattel, der; nyereg.
 Sattelbaum, Sattelbogen, der; nyeregfa.
 Sattelbeutel, das; töröknyorog, nyeregcsont.
 Satteldach, das; nyereghátú fűdél.

Satteldecke, die; osótar, nyeregerítő.
 Sattelbraud, der; túr.
 Satteltgurt, der; nyeregheder.
 Sattelhof, das; nyeregfa.
 Sattelhammer, die; nyereggomra.
 Sattelmueßt, der; nyereglő, nyergelő szolga.
 Satteltissen, das; nyeregpárna.
 Sattelnopf, der; nyereggápa.
 Satteln, cs. nyergel, megnyergel.
 Sattelpferd, das; nyergealó.
 Sattelposster, das; nyeregpárna.
 Satteltasche, die; nyeregtáska.
 Sattelwagen, der; nyerges kocsis.
 Satteltzug, das; nyeregszorszám.
 Sattelmuede, die; nyeregszög.
 Satttheit, der; jóllakottság, elégteltség; eltelttség.
 Sättigen, cs. megelégit, jól tart, (étellel); sít —, megelégtetni; jóllakni.
 Sättigung, die; megelégtetés, jólartás.
 Sattler, der; nyeregyártó, nyerges.
 Sattlerhandwerk, das; nyeregyártóság, nyergesség.
 Sattsam, mn. és ih. elöngöndő, elégséges; eléggő; es sít — bewiesen, eléggő bo van bizonyítva.
 Saturn, die; szátorja, (növény).
 Saturnus, der; Saturnus.
 Satyr, der; satyrus, liqotistion.

Satore, die; gúnyor, gúnyirat.

Satrehschreiter, der; gúnyíró.

Satyrifer, der; gúnyköltő.

Satyrifisch, mn. gúnyoló, gúnyoros.

Satreisten, cs. és k. gúnyorol, gúnyol, gúnyolódik.

Sab, der; szokás, ugrás; üledék. ágya v. alja v. sepreje (valaminek); betétel, (játéknál); tétel. (logikában); árszabás.

Sabbbaum, der, Sabsweide, die, l. Sepling.

Sabbhase, l. Sebhase.

Sabbung, die; árszabás; rendelés.

Sau, tie; disznó, sertés; emse, gönye, kocsa, eme v. koczadisznó; mocsok, disznó; piszkos v. szennyes személy, disznó.

Sau, die; Száva, (folyam).

Saubere, die; abszóló.

Sauberer, der; disznófürkés.

Sauber, mn. tiszta, szennytelen, csinos, diszta, szép; furcsa, rondes; ein sauberer Vogel, szép madár, gyönyörű virágszál. —, ih. tisztán, csinosan, szépen.

Sauberheit, die; tisztaság, csinosság.

Saubern, cs. tisztít, tisztogat, megtisztít.

Sauberung, die; tisztítás, tisztogató.

Saublum, die; pongyola pitypang.

Saubohne, die; disznóbab.

Sauborste, die; disznósörte.

Saubruß, der; disznóturás.

Sauidel, die; dudva-csorbóka.

Saubred, der; disznószar.

Sauen, k. disznócodik.

Sauer, mn. savanyú; hajos, keserves, nehéz, (munka ic.); fanyar; kedvetlen, komor; saure Milch, aludttej; ein saurer Geist haben, fanyar v. kedvetlen arcczal lenni; das kostet mir sauren Schweiß, sok bajba v. fáradságba kerül ez nekem.

Sauer, der, l. Sauertraig.

Sauerampfer, der; erdei-sóska lórom.

Sauerbraten, der; savanyú sült v. pacsnya.

Sauerbrunnen, der; borkút, savanyúvízforrás; borvíz, savanyúvíz.

Sauerdorn, der; sóska-borbolya, leánysom.

Sauerer, die; disznóság; disznócodás.

Sauerhonig, der; ecetméz.

Sauerkeel, der; madárósdi; madárlórom.

Sauerkeesal, das; sóska-sav.

Sauerkehl, der, Sauerkraut, das; savanyú képoszta.

Sauerlich, mn. és ih. savanyú; savanyúsan.

Sauerlichfisch, mn. savanyúédes.

Säuerling, der; sóska; borvíz; savanyú alma v. szőlő; keserű galócza.

Sauern, k. savanyodik, megsavanyodik, savanyúl, megsavanyúl.

Säuern, cs. savanyít, megsavanyít.

Sauerstich, mn. és ih. fanyar, komor, kedvetlen, mogorva; komoran, mogorván.

Sauerstoff, der; savító.

Sauerstich, mn. és ih. savanyúédes; savanyúédesen.

Sauertrug, der; kovász.

Sauertruf, der; komor, mogorva.

Sauertrugheit, die; komorság, mogorvaság.

Sauertruglich, mn. és ih. komor, mogorva; komoran, mogorván.

Sauerwasser, l. Sauerbrunnen.

Saufang, der; vaddisznófogás.

Saufans, Saufbruder, der; nagyiható.

Saufen, k. és cs. iszik; részegeskedik, iszik; sich zu Tode —, magát agyon inni.

Saufen, das; ivás; részegeskedés, ivás.

Saufengel, der; kónkoves kocsord.

Sauferen, die; részegeskedés, ivás.

Sauer, der; iszákos, részeges.

Saufelag, das, Saufgefellschaft, die; ivótársaság.

Saufisch, der; közönséges delin.

Saufied, das; ivódal.

Saugamme, Säugerlun, die; szoptató dajka; szoptató asszony.

Saugblume, die; tarka foganált, tarka kenderfű v. vajfű.

Saugerfel, das; szopos malacz.

Saugerfisch, der; ragadó galagáncsa.

Saugerfäße, t. szívó odonyok.

Saugehorn, l. Ruffschlammhorn.

Saugelast, l. Ruffschlamm.

Saugelamm, l. Ruffschlamm.

- Saugen, k. és cs. rh. szí, szivogat; szopik, szopogat; emik; szopik; das Kind hat gefogen, szoptott v. emett a' gyermek; an einem Knochen —, csontot szopogatni; in sich —, magába színi; aus den Fingern —, ujból szopni.
- Saugen, das; szivás; emés, szopás.
- Sängen, cs. szoptat, emlél, emtet.
- Sängen, das; szoptatás, emlélés, emtetés.
- Saugerkanze, l. Eschwarperkanze.
- Sauger, das; szopos (bárány st.); ragadó gilyagáncs.
- Saugeröhre, die; szivorny.
- Saugerüssel, der; szip, szivány.
- Säugethier, das; emlős állat.
- Saugewerf, das; szivattyú.
- Säugling, der; szopos, csecsemő; szoposgyermek.
- Sauglöde, die; mit der — kúten, ocmányságokat beszélni.
- Sauhaß, Sauhaß, die; disznóvadászat.
- Sauhirt, l. Schweinhirt.
- Sauhund, l. Saubäuer.
- Sauigel, l. Schweinigel.
- Säuisch, mn. és ih. ocmány, tisztátalan, förtelmes; ocmányul, tisztátalanul, förtelmesen, disznóul.
- Saufasten, der; disznókat-reoz.
- Sauferl, der; disznó, piszkoz (embor).
- Saufoben, der; hidas, disznóul.
- Saufraut, das; polyvahordó; bodza-tájakak; porcsin; czillár; levestikon; medvetapsír; maszlagos nadrágulya; bolondító eszmatok.
- Saufache, die; vaddisznófertő.
- Säufchen, das; oszlopocsk.
- Säufte, die; oszlop; szobor, oszlopkóp; gyámol, oszlop.
- Saufeben, das; disznóélet.
- Saufeter, l. Schweinsleder.
- Säuten, cs. oszlopoz, szabroz.
- Säufenförmig, mn. és ih. oszlopdad, oszlopalakú; oszlopdadon.
- Säufenfuß, der; oszlopláb.
- Säufengang, der; oszlopszikátor, oszlopköz.
- Säufengestirn, das, Säufenknauf, der; oszlopfő, oszloppárta.
- Säulentaupe, die; esarnok; oszloptornác.
- Säulenordnung, die; oszloprend.
- Säulenstraße, der; oszlopdorék.
- Säulenstein, l. Basalt.
- Säulenstellung, die; oszloplállás.
- Säulenstuhl, der; oszloptalp.
- Säulenweite, die; oszlopköz.
- Säulentwurf, das; oszlopszat, oszlopmű.
- Säun, der; szegély, szegős; azöl, párkány.
- Säumen, cs. szeg, beszeg.
- Säumen, das; szegős, beszegős.
- Säumen, k. és cs. késik, késedelmez; késjel, késlet.
- Säumen, das; késedelmezés; késés.
- Saunfarren, der; repő.
- Säunig, l. Saunfelig.
- Saunpfed, Saunroß, das; terehhordó ló.
- Saunfattel, der; terehnyereg.
- Saunfelig, mn. és ih. késedelmes, lassu; késedelmezen, lassan.
- Saunfeligkeit, die; késedelmesség, késedelmezés.
- Saunthier, das; terehbor-dó állat.
- Saunutter, l. Mutterföwejn.
- Saunest, das; sárszék.
- Saunach, der, l. Saunerdorn, Verberisförauch.
- Säure, die; sav; savanyúság.
- Säurde, l. Saubäuer.
- Säurkessel, der; disznóorr.
- Saus, der, l. Gesangs.
- Sausack, der; tüttüs, disznópuczor.
- Sauscheiber, der; disznóherőlő.
- Sauschwenne, die, l. Saunacke.
- Säusein, k. susog, suhog, suttog.
- Säusein, das; susogás, suhogás, sutlogás.
- Sausen, k. zúg; cseng (szül).
- Sausen, das; zúgás; csengés, (szüben).
- Sauswind, der; zúgó szél.
- Sauspfeß, der; vadásznyárs, vadászdárda.
- Sausstau, l. Schweinstau.
- Sausreiber, l. Schweintreiber.
- Sautrog, der; disznóvályu.
- Savohersohel, der, l. Wirsching.
- Sbitre, der; poroszló, (oszlopközül).

Schabiose, die; sikkantyú.
 Schammunionharz, das; kam-
 monagyanta.
 Scepter, l. Bepter.
 Schauf, Schaum, Schaar ic.
 l. Schaf, Scham, Schar ic.
 Schabaas, das; hurnya.
 Schabe, die; moly; csótán;
 piuczobogár; vaka-
 róvas.
 Schäbe, die; pozdorja.
 Schabebaum, Schabebock, der;
 timárbak.
 Schabeblech, das, Schabe-
 flinge, die; vargakós.
 Schabeisen, das; húsoló,
 (vargáknál).
 Schabemeßer, das; vaka-
 rókés.
 Schaben, cs. vakar.
 Schabentrost, das; molyű-
 ző farkkoró, molyfű;
 aranygyopár; moosári
 rozadabura; rubiánka.
 Schabeivolle, die; hurnya-
 gyapju.
 Schäbig, mn. rühes, seny-
 nyedkes; kopott.
 Schabfäßer, der; porva.
 Schabraße, die; csótár, ló-
 terítő.
 Schabfel, das; dörzsölök,
 vakarók.
 Schach, das; sakk; — spie-
 len, sakkozni; — bieten,
 sakkot adni.
 Schachflume, die; koczkás
 hatkottu.
 Schachbrett, das, Schachta-
 fel, die; sakktabla.
 Schachen, l. Schächter.
 Schächer, der; lator.
 Schacherer, die; csoro-he-
 ra, adás - vevés.
 Schächerkreuz, das; villa-
 kereszt, latorkoreszt.
 Schacheru, k. és cs. csoról-
 herél, ad - vevsz.

Schachmatt, mn. és ih. tenk-
 sakk; hágyadt, lunkadt;
 der König ist —, tenk
 a' király; er ist ganj —,
 oda van.
 Schachspiel, das; sakkjá-
 tók.
 Schachstein, der; közlegóny,
 (sakkban).
 Schacht, der; kútakna.
 Schachtel, die; katulya,
 doboz; eine alte —,
 vón szatyor.
 Schachtelbedel, der; katu-
 lyafódó, dobozfordó.
 Schachtelhaum, der, Schach-
 telheu, das; mezoi surló;
 kannamosó; lófark-usz-
 szakáll; hüdös vizal.
 Schachtelmacher, der; ka-
 tulyás.
 Schachtelmann, Schachtel-
 trämer, der; katulyásros.
 Schachteln, cs. katulyába
 tesz v. rak; surlóval
 dörzsöl.
 Schächten, cs. négysegez.
 Schächten, cs. marhát öl v.
 vág (a' zsidó).
 Schächter, der; zsidó mé-
 száros.
 Schächthut, der; hányász-
 süveg.
 Schächtraut, das; nyúlre-
 kettya; soprójoneszter;
 hólyagos kukuha.
 Schächte ic. l. Schächte.
 Schachbar, l. Schachhaft.
 Schade, Schaden, der; kár;
 ártalom, sérelem; vesz-
 tetés, kár; sörültség,
 seb; szerencsétlenség,
 kár; mit Schaden verkauf-
 fen, kárral v. veszte-
 séggel adni; das thut Ich
 neu feinen Schaden, ez
 nincs kegyednek ártal-
 mára v. kárára; das ge-
 reicht mir zum Schaden,

ez sérelmemre van: Scha-
 den leiden, kárt vallani;
 Schaden machen v. zuffu-
 gen, kárt tenni v. okoz-
 ni; er hat einen Schaden
 am Kopfe, am Auge, seb
 van a' fején, szemén;
 es ist Schade um ihn! kár
 érte! Schade daß ic, kár,
 hogy ic.: mit Schaden
 wird man flug, kárán
 tanul az ember.
 Schädel ic., l. Schedel ic.
 Schaden, k. kárt tesz v.
 csinál v. okoz; árt; das
 kann nichts —, ez sem-
 mit sem érthet; einem
 andern —, másnak kárt
 tenni, v. másnak ártani.
 Schadenfreude, die; kárör-
 röm.
 Schadenfroh, mn. és ih. kár-
 örvendő; kárörvendőleg,
 kárörvendve.
 Schadenfrosche, der; kárör-
 vendő.
 Schadhafft, mn. rongált,
 romladozott, rozsaat,
 hibás; sörült; hiányos,
 (könyv ic.).
 Schadhaffigkeit, die; ron-
 gáltság; hiátság.
 Schädlich, mn. káros, ár-
 talmas; kártékony. —,
 ih. károsan, ártalmasan.
 Schädlichkeit, die; káros-
 ság; ártalmasság; kárté-
 konyság.
 Schadlos, mn. kártalan,
 kármentes; ép, hibát-
 lan; einem — halten,
 valakit kártalanítani, va-
 laki' kárát megtéríteni v.
 kipótlani; sich — halten,
 magát kármentessé tenni
 v. megkártalanítani.
 Schadloshaltung, die; kár-
 ratlanítás, kármentesítés,
 kártérítés, kárpótlás.

Echablosigkeit, die; káratlanság, kármentesség.
 Echnaf, das; juh, birka; jerkejuh; barka, birke; gyalu; bárgyu (embor).
 Echnafampfer, der; madár-lórom.
 Echnafblattern, i. jubhimlő, bárányhimlő.
 Echnafbock, der; kos.
 Echnafbutter, die; juhvaj.
 Echnafschon, das; juhocska, birkácska; barka; bárányszelbő; der Himmel ist voll —, bárányos, barkás, hínáros az ég; er hat sein — ins Trodne gebracht, gondját viselte magának.
 Echnafser, der; juhász; hacsók; juhászgazda, juhosgazda.
 Echnafseren, die; juhfejőte, juhtanya; juhnój.
 Echnafsergedicht, das; pásztorköltemény, pástor-dal.
 Echnafserhund, der; komondor, juhászeb v. kutya.
 Echnafserhütte, die; juhász-vityillő, juhászkunyhó.
 Echnafserlieb, das; juhászdal.
 Echnafserpfeife, die, Echnafserrohr, das; juhászfurulya, juhásztillinkó.
 Echnafserspiel, das; pástori színjáték.
 Echnafserstab, der; juhászbót.
 Echnafserstunde, die; pástortóra.
 Echnafsertasche, die; juhásztarisznya.
 Echnafsen, cs. rh. alkat, teremt.
 Echnafsen, cs. szoros, megszoroz, elállít; szoros, vesz; dolgozik; munkálódik, foglalatoskodik; parancsol; mit dir habe

ich nicht zu —, veled szemmi dolgom v. közöm; was — Sie? mit parancsol kegyed? vom Halse —, lorázni a' nyakáról; einem Geld —, valakinek pénzt szerezni; bey einem Meister als Gesell —, valamely mesternél legényképen dolgozni; das schaff nicht, ez nem használ, v. nem ér semmit.
 Echnafschisch, das; juhbús.
 Echnafner, der; sáfár, gondviselő; majoros, gazda; fuvarszerző.
 Echnafneren, die; sáfárság; majorosságn.
 Echnafnet, das; vesztőpad, vesztőhely.
 Echnafgarbe, die; egérfarku cziczakó, cziczsfark.
 Echnafhaut, die, Echnafell, das; juhbőr, (késztitellen).
 Echnafhütchen, das; magzat-ing, bárányburok.
 Echnafhirt, der; juhász, juh-pásztor.
 Echnafhürde, die; juhosár, juhtánorok.
 Echnafhuften, der; bárányburot.
 Echnafkameel, das; lámateve, álteve.
 Echnafküse, der; juhásjt.
 Echnafknecht, Echnafknecht, der; juhászbojtár.
 Echnafkorn, das; jerkebárány.
 Echnafkorn, die, i. Echnafküse.
 Echnafleder, das; juhbőr, (kikészített).
 Echnaflose, die; pukkantó dudafürt; tarka kornilla.
 Echnafsinfenbaum, der; pukkantó dudafürt, hólyagos borsófa, varjuköröm.

Echnafkorbeere, die; juhmogyoró, juhgolyó.
 Echnafmilch, die, i. Echnafzäde.
 Echnafmilch, die; juhtej.
 Echnafmilch, der; juhgana, juhtárgya.
 Echnafmutter, i. Mutterechnaf.
 Echnafnetz, das; juhász-bunda.
 Echnafpfeifen, i. Echnafblattern.
 Echnafschere, die; juhlió, juhnyiró olló.
 Echnafschere, der; juhnyiró.
 Echnafschur, die; juhnyírás.
 Echnafsepp, der; bárgyu, buta (ember).
 Echnafsmüch, mn. és ih. bárgyu, együgyű; bárgyu, együgyű.
 Echnafstall, der; juhistálló.
 Echnafst, der; nyel, szár, (gerelye ic.); derek, (oszlop ic.); agy, (puskák ic.), szár, (csizmák ic.); ökök.
 Echnafsten, cs. nyel, megnyel (gerelye ic.); szárat csinál (valaminek); ágyaz, megágyaz (puskát ic.), ágyat v. agyat csinál (pisztolynak ic.).
 Echnafsten, das; nyelzés; ágyazás.
 Echnafsthaln, der, Echnafsthen, das, i. Echnafsthaln.
 Echnafstvieh, das; juhbarom.
 Echnafweide, die; juhlegelő.
 Echnafwohle, die; juhgyapjú.
 Echnafzäde, die; kullancs, atka.
 Echnafzucht, die; juhtenyésztés.
 Echnafal, der; sakál, (ebfal).
 Echnafser, der; enyelgő, trófia (ember); enyel, trófia.

Eshfereh, die; enyelgés, tréfálódás; enyel, tréfa.
 Eshfereh, k. enyelg, tréfálódik.
 Eshahl (Eshahl), der; sál, (kendősfaj).
 Eshal, mn. izetlen, izeveszett, (szesz ital); sületlen, izetlen, (beszéd ic).
 Eshälbe, l. Färse.
 Eshalbrett, das; széledeszka.
 Eshälchen, das; csészecske; fudzoácska.
 Eshale, die; csésze; findza; mérlegserpenyő; héj; hüvely, tok, (bábé ic.); köröm, (juhé ic.); nyeltok, (késé ic.); könyvtábla.
 Eshalen, l. Beschalen, és Aufshalen.
 Eshälten, es. hánt, le-, meghánt; hámoz, le-, meghámoz; héjból kifejt (petőt ic.); ile ist wie ein gefshältes Ei, igen esinos és tiszta. —, vh. hámlik; el-, leválik.
 Eshälhengst, l. Beschälter.
 Eshall, der; esintalan, pajkos; esalla; csempes.
 Eshall, Eshallhaft, mn. esintalan, pajkos; esalla; csempes. —, ih. esintalanul, pajkosan; esallán; csempesen.
 Eshallhaftigkeit, Eshallheit, die; esintalanság, pajkosság; esallás; csempesség.
 Eshallhaute, das; esalla v. esintalan szem; esalla; esintalan, (szemőly).
 Eshalltnecht, der; gonosz szolga.
 Eshallnarre, der; albolond.
 Eshall, der; hang; szó, hangszó.

Eshallen, k. r. és rh. hangzik, hangot ad.
 Eshalvend, mn. hangos, (kazaj ic.).
 Eshallkrank, das; farkasboroszlán.
 Eshallloch, das; hanglik, (hegedűn, fuvolán ic.).
 Eshallmeister, der; hangmérő.
 Eshallstück, das; hangvég, hangkarima, (kürtön, trombitán ic.).
 Eshalmen, l. Aufshalmen.
 Eshalmene, die; pásztori sip, tárogató.
 Eshalotte, die; mogyoróhagyma.
 Eshalten, k. hánik, eslelszik, parancsol, tesz ic. (-val, -val kénye v. tetszése szerint); Gott — lassen, istenre bízni v. hagyni.
 Eshalthier, das; héjvas v. teknős állat; lagyló.
 Eshalthyr, das; szökődv.
 Eshaltmonat, der; szökőhónap.
 Eshalttag, der; szökőnap.
 Eshaluppe, die; csónak, sarka.
 Eshalweide, die; mondola-fűz.
 Esham, die; szegyenlős, szemérem; szemérmesség; szegény; pirulás; szeméremtelen, szeméremtelen; vor — roth werden, szegyenlősben elpirulni.
 Eshamader, die; szeméremér.
 Eshambein, das; fencsont.
 Eshambeule, die; dob.
 Eshambug, der; fagyóhajlás.
 Eshämel, l. Schemel.
 Eshämnen, vh. szegyenol, (valamit); szegyenli ma-

gát, (valamit); pirul; sich zu Tode —, halálra szegyenleni magát; ich schäme mich es zu sagen, szegyenlem mondani; ich darf mich meiner Armut nicht —, nincs miért piruljak szegénységemen, v. szegyenljem szegénységemet.
 Eshamgegend, die; fantáj, szeméremtáj.
 Eshamgütel, das; szeméremtag.
 Eshamhaare, l. fan.
 Eshamhaft, Eshamhaftig, mn. szemérmes; szegyenlős. —, ih. szemérmesen, szegyenlősen.
 Eshamhaftigkeit, die; szemérmesség; szegyenlőség.
 Eshamtlefzen, t. szeméremajkak.
 Eshamleiste, die; gát, szeméremgát.
 Eshamlos, mn. szemérmetlen, szegyentelen, orczátlan, szemtelen. —, ih. szemérmetlenül, szegyentelenül, orczátlanul, szemtelenül.
 Eshamlosigkeit, die; szemérmelenség, szegyenlenség, orczátlanság, szemtelenség.
 Eshamroth, mn. és ih. elpirult; elpirultan.
 Eshamröthe, die, elpirulás, orcxapirulás.
 Eshamseite, die, l. Eshambug.
 Eshamzüngelchen, das; csikló.
 Eshandbals, der; zahgyermek; ringyó.
 Eshandbar, mn. és ih. gyalázatos, szegyenés, rút, ocsmány; gyalázatosan

- szégyenségesen, rútúl, ocsmányúl.
- Schandbarkeit**, die; gyalázatosság, rútáság, ocsmányóság.
- Schandbube**, der; gonosz v. istentelen gyermek.
- Schandbettel**, der; szégyenlepel.
- Schande**, die; szégyen, gyalázat; kudarc, szégyenség, szégyen; pirotság; elcsúfítás, csúffítéssel, elrontás, (ezon értelmében n betűvel toldja 's zu előljáróval szerkezi e' szót a' szokás); *sich etwad zur — rechnen*, valamit gyalázatnak, pirotságuk v. gyalázatúl, pirotságúl venni; *das gericht ihm zu —*, ez gyalázatjára van; *einen zu Schanden bringen*, valakit csúffá venni, verve elcsúfítani; *sich zu Schanden arbeiten*, magát a' munkában megrontani; *das ist eine Schande*, ez szégyen gyalázat.
- Schänden**, cs. elcsúfít, elrútít, csúffá tesz; gyaláz, becstelenít, kisehbit; megszéplősit, megfertőztet (leányt st.); *einen Bann —*, fát megsérteni; *etwas —*, valakit szidni; *den Sonntag —*, vasárnapot megszegni; *der Verlust der Nase schändet das Gesicht*, az orrtalan-ság elcsúfítja v. csúffá teszi az orszót.
- Schandfleck**, der; mocskok; gyalázat, mocskok.
- Schandgeböt**, das; csekély igazságot.
- Schandgeld**, das; bujakköltmény; esútköltmény, gyalázó költmény.
- Schandgemälde**, das; ocsmánykép; gyalázó festés.
- Schandglode**, die; szégyenharang.
- Schandhure**, die; szégyenkurva.
- Schändlich**, mn. csunya, rút, elcsúfított, (orozta st.); gyalázatos, szégyenséges, pirotságos, ocsmány, (tett, beszéd st.). — *ih. csúnyán, rútúl; gyalázatosan, ocsmányul.*
- Schändlichkeit**, die; gyalázatosság, ocsmányosság, rút-ság.
- Schandmaul**, das; rágalmazó nyelv; rágalmozó.
- Schandname**, der; csúfnév, gúnynev.
- Schandpfahl**, der, Schand-säule, die; bitófa, szégyenszög, szégyen-szlop.
- Schandpfeilstift**, die; gúnyírat, gyalázóírat.
- Schandthat**, die; rút cselekedet, ocsmány tett.
- Schändung**, die; gyalázás, becstelenítés; megszéplősítés.
- Schandwort**, das; gyalázatos v. ocsmány szó; szítottok.
- Schank**, der; árulás, eladás, (kioszáson).
- Schanke**, der; bujarák.
- Schanzarbeit**, die; sánczmű; körműszakasztó munka.
- Schanzarbeiter**, Schanzer, der; sánczész.
- Schanze**, die; sáncz; koczkajátók; koczkavetés; sáncz; die — *schnagen*, koczkát v. sorsot vetni; *etwas in die — schnagen*, valamit koczkára v. sánczra tenni.
- Schanzen**, k. sánczol.
- Schanzen**, das; sánczolás.
- Schanzker**, der; sánczkosár, védkosár, (katonáknál); gátkosár.
- Schanzknütt**, l. *Berschanzknütt*.
- Schanzkar**, der; sánczkaró.
- Schanzeng**, das; sánczszerszám, sánczszerszók.
- Schar**, die; sereg, hadisereg; ezred; csoport, falca, sereg; zu Scharen, falkáként, seregeként.
- Scharben**, Schärben, cs. metél, apróra vág (petrezselmet st.); vakar (répát st.).
- Scharbrett**, das; metélődeszka.
- Scharmesser**, das; metélőkés.
- Scharf**, ber; súly.
- Scharf**, mn. éles, (kard, kés st.); hegyes, (szöglet); csipős, erős, (sajt st.); kemény, erős, nagy, (szél, hideg st.); finom, erős, éles, (szaglás st.); átható, éles, (hang); szigorú, szoros, kemény, (parancs st.); éles, (elme). — *ih. élesen; csipősen; erősen; finomul; szigorúan, szorosan, pontosan, acbosen; — laden*, golyóra tölteni; — *schiefen*, golyóval löni; *einen — bewachen*, valakit szorosan őrzeni; *einen — aufpassen*, valakit erősen megfigyelni; — *arbeiten*, erősen v. nagyon dolgozni; — *gehen*, szorosan menni; *das Bewehr — schneitern*, a' fegyvert vállhoz szorítani, v. fegyvert szorosan v. szorosan vállhoz

tattani; ein Pferd — keszflagen, lovat somszegekre patkoltatni, v. lóra somszeges patkókat vetetni.	Eszárflug, die; élesítés, megélesítés; megsúlyosítás, megkeményítés.	Eskarfenhändler, der, l. Flammenreißer.
Eshärfe, die; é! , élesség; csipősség, erősség; élesség, finomság; szigor, keménység; szorosság, pontosság; nach der — versfahren, szigorúan v. szorosán intézni v. vinni valamit, keményen v. szigorúan banni valakivel.	Eskarfen, der; skarlát, skarlátzövet, skarlátposztó; skarlátzsin.	Eskarfenraut, das; zsoltina; gerely.
Eskarfedig, Eskarfenkelig, mn. hegyesszögletű, élesszögű.	Eskarfenbaum, der; tölvi v. kermestermő magyalfa; kermestermő tölgyfa.	Eshartig, mn. csorba, soros; lassadt, repedezett; csaropes.
Eshärten, cs. élesít, közörrül, megélesít, megköszörrül; hegyez, meghogyz (bakarókat ic.); megsúlyosít, megkeményít (büntetést ic.); sich an etwas —, magát valamiben megválni, megkarcolni; den Mählsstein —, a malomkővet megválni; den Verstand —, az értelmet élesíteni.	Eskarfenheber, der; skarlátzsin.	Eshatten, der; árny, árnyék.
Esharftig, mn. élesszögletű, élesszélű.	Eskarfenheber, das; vörhenyláz.	Eshattenbild, das; árnyékkép.
Esharftig, mn. éleslátásu, élesszemű; élesbelátásu.	Eskarfenheber, l. Esharfenheber.	Eshattenfisch, l. Umber.
Esharftigkeit, die; éleslátás, éles szem; éles belátás.	Eskarfenrohr, mn. skarlátpiros.	Eshattenfäher, der; rejtély.
Esharftig, der; éles elme.	Eskarfen, der; skarlátzsin; zsoltina; selymes sertecsek.	Eshattenfraut, das; hegycke.
Esharftigkeit, mn. éleselméjű.	Esharfen, l. Esharfen.	Eshattenrik, der; árnyékrajz, árnyéklát.
Esharftigkeit, die; éleselméjűség.	Esharfen, mn. skarlátzsinü.	Eshattenspiel, das; árnyjáték.
	Eskarfenfäher, der; skarlátzsin.	Eshattenuhr, die; árnyékkóra, napóra.
	Eskarfenheber, das; vörhenyláz.	Eshattenwert, das; árnyékmunka.
	Eskarfenheber, l. Esharfenheber.	Eshattenweiger, der; árnyékmutató.
	Eskarfenrohr, mn. skarlátpiros.	Eshattig, mn. árnyas, árnyékos.
	Eskarfen, der; skarlátzsin; zsoltina; selymes sertecsek.	Eshattiren, cs. árnyékos.
	Esharfen, l. Esharfen.	Eshattirung, die; árnyékozat.
	Esharfen, mn. skarlátzsinü.	Eshattulle, die; doboz, katalya; ládika.
	Eskarfenheber, der; skarlátzsin.	Eshatz, der; kincs.
	Eskarfenheber, das; vörhenyláz.	Eshatzbar, l. Steuerbar.
	Eskarfenheber, l. Esharfenheber.	Eshatzbar, Eshatzbarheit, mn. becsos.
	Eskarfenrohr, mn. skarlátpiros.	Eshatzbarheit, die; becsesség.
	Eskarfen, der; skarlátzsin; zsoltina; selymes sertecsek.	Eshatzen, cs. adót vet (-ra, -re), adó alá vet; adót fizet.
	Esharfen, l. Esharfen.	Eshatzen, cs. becsül; vél. gondol; wie alt — sie ihn? milly idősnek gondolja őt hegyed? sich altfalsch

- , magát szerencsésnek tartani.
- Schäper, der; hecsüs.
- Schäggeld, das; kincspénz; adópénz.
- Schäggelber, der; kincsszó.
- Schäpammer, die; kincstár.
- Schäpmeister, der; kincstárnok.
- Schäbung, die; adó.
- Schäbung, die; becsü; becsülés.
- Schau, die; nézés, tekintés, megnézés, megtekintés; etwas zur — ausstellen, valamit kiállítani nézés végett; zur öffentlichen — da stehen, nézés' tárgya lenni.
- Schaub, der; esemő, nyálh.
- Schaubhut, der; széles szalmakalap.
- Schaubühne, die; játékszin, színház; színpad.
- Schauder, der; irtózat, iszony; borzalom.
- Schauderhaft, s ig, mn. irtózatos, iszonyú, borzasztó, iszonytatos.
- Schaudern, irtózik, iszonyodik, borzad; es schaudert mir davor, irtózom tőle.
- Schaun, es. és k. néz, tekint, szemlél.
- Schaun, der; látnok; pajta. felszer; borzadás; futó sivatar.
- Schaunerg, *Schaunlich*, l. Schauderhaft.
- Schaunern, k. l. Schaudern.
- Schauneroß, l. Schauderhaft.
- Schaufel, die; lapát; lapocsk; ein — voll, egy lapáttal.
- Schaufelblatt, das; lapátalakú levél.
- Schaufelförmig, mn. lapátalakú.
- Schaufelgehörn, das; lapát-szarv.
- Schaufelhirsch, l. Damhirsch.
- Schaufelkunst, die, Schaufelwert, das; lapátmű.
- Schaufeln, es. lapátol.
- Schaufelrad, das; lapátkerék.
- Schaufelstein, der; lapátfog.
- Schaugeld, l. Schaumlünze.
- Schaufel, die; hinta, himba, gallóka.
- Schaufeln, es. és k. hinta, himbál, gallókáz; hintázik.
- Schaun, der; hab, tajt, tajték.
- Schaumartig, Schaumstoff, mn. tajtnemű, habnemű.
- Schaumbildschen, das; buborék.
- Schaumen, es. és k. habzik, tajtékszik.
- Schaumen, mn. habzó, tajtéksző.
- Schaumig, mn. habos, tajtékos.
- Schaumkelle, die; habszedő.
- Schaumkrant, das; szőlár.
- Schaumküffel, der, l. Schaumkelle.
- Schaumkette, die; állazó.
- Schaumlünze, die; emlékpénz.
- Schauplatz, der; nézőhely, nézőszin; játékszin.
- Schaupiel, das; színjáték.
- Schaupiseler, der; színész, színjátékos.
- Schaupiselerium, die; színésznö.
- Schaupiselerkunst, die; színészet, színművészet.
- Schaupisler, l. Schaumlünze.
- Schaupisler, l. Warte.
- Schebede, die; (hajófej).
- Schede, die; tarka (ló).
- Schedig, mn. tarka; bonta; — gelacht, majd megpukkadtunk neveltünkben.
- Schedel, der; koponya.
- Scheel, Scheere, l. Scheel, Schere.
- Scheffel, der; véka; ein — voll, egy vékával.
- Scheffelmaßer, der; véka-csináló.
- Scheffeln, k. vékával mér, vékáz.
- Scheibe, die; tárcsa; karika, kerék; korong; lép, sejt; kerek szeletke, (almádó st.).
- Scheibenbohrer, der; pergefúró.
- Scheibenglas, das; üvegkarika.
- Scheibenholtz, der; löpés v. sejtés mész.
- Scheibentüsig, der; lövészkirály.
- Scheibenkrant, das; szárólelő pisztoly.
- Scheibenkrand, die, l. Reifbenge.
- Scheibenmoos, das; virágos zuzmó.
- Scheibenschreiber, das; ezélpör.
- Scheibenschring, der; henyebolonyik.
- Scheibenschrohr, das; ezélpuska.
- Scheibenschund, mn. kerekded.
- Scheibenschützen, das; ezéllövés.
- Scheibenschütze, der; ezéllövész.
- Scheibsig, mn. és th. kerek; kereken.
- Scheite, die; hüvely; tok.
- Scheibe, die; harsa.

- Scheidebauf, die; érczválasztó asztal.
 Scheidebein, das; közfalcsont.
 Scheidebrief, der; válólóvél.
 Scheidebeerz, das; választott ércz.
 Scheidehaut, die; hüvelyhártya.
 Scheidejunge, der; érczválasztó inas.
 Scheidekunst, Scheidelehre, die, l. Ehnweis.
 Scheidekünstler, der, l. Ehnkünst.
 Scheideleinte, die; válaszvonal, határvonal.
 Scheidemauer, die; válaszfal, közfal.
 Scheidemünze, die; váltópénz, arópénz.
 Scheiden, cs. rh. választ, elválaszt. —, vh. rh. elválik; megválk.
 Scheidengras, das; hüvelyes gyapu.
 Scheidepfehl, der; válasza, válaszkaró.
 Scheider, der; választó.
 Scheidesteln, der; válaszkő.
 Scheidewand, die; válaszfal, közfal.
 Scheidewasser, das; választóvíz.
 Scheideweg, der; válaszut.
 Scheidung, die; elválasztás; elválás; megválás.
 Schein, der; fény, világ; látszat, tünet, szín; bizonyosságlevél, bizonyosírat; der sünkere —, külszín; zum Scheine, Scheinnehalter, színből, tetteből.
 Scheinndacht, die; színlett v. álbuzgóság.
 Scheinbar, mn. látszatos, tetszetes; színlett, szincs.
- ál, tettelett. —, ih. látszólag, tetszőleg, színből.
 Scheinbarheit, die; látszó-ság, szinesség.
 Scheinbeheft, der; álmetség.
 Scheinbeweis, der; látszóbizony.
 Scheinchrift, der; álkezes-tény.
 Scheinmen, k. rh. fénylik, világol; tündököl; látszik, tetszik; die Sonne scheint mir ins Gesicht, a' nap szemembe süt; es scheint, úgy látszik.
 Scheinfreude, die; álöröm.
 Scheinfreund, der; álbarát, tettelett barát.
 Scheinfriede, der; álbéka, színlett béke.
 Scheinfrömmigkeiten, die; színlett istenesség.
 Scheingrund, der; ál-ok, látszó ok.
 Scheingut, das; látszatos v. képzelt jó.
 Scheinheilig, Scheinheilige, der; szinmutató, képmutató.
 Scheinkauf, der; színlett vásárlat.
 Scheinmittel, das; álász, álcszköz.
 Scheinphilosoph, der; ál-bölcs.
 Scheinse, die; szar; kaka; fos.
 Scheisen, cs. és k. rh. szarrik; fosik.
 Scheisfer, der; szaró, kakáló.
 Scheisferen, die; szarúság.
 Scheisferiq, mn. szaros.
 Scheisshaus, das; árnyék-szék.
 Scheisstrauf, der; nagyszár fűte; gyujtován.
- Scheismelde, die; tartós szólfű.
 Scheit, das; hasáb.
 Scheitel, der és die; fojtető, tető, búb.
 Scheitelbein, das; felsocout.
 Scheitelföppchen, das; pilisfedő.
 Scheitellinie, die; tetővonal.
 Scheiteln, cs. és vh. elválasztja a' haját; elválik a' haj.
 Scheitelpunkt, der; tetőpont.
 Scheitelrecht, mn. súlyirányos, függőleges.
 Scheiterhaufen, der; máglya.
 Scheitern, k. hajtórést szonved.
 Scheithauer, Scheitflügel, der; faszög.
 Scheitholz, das; hasábfá.
 Scheitmeiſer, der; hasábmilo.
 Scheit, mn. és ih. kanosál, sanda; kanocsal, sandán; ein Scheit Gesicht zu etwas machen, görbe szemmel nézni valamit.
 Scheitbe, die; üsző.
 Scheide, die; Scholde, (fo-lyam).
 Scheife, die; háj, hám.
 Scheifen, cs. és vh. héjaz, hámoz; hámlik.
 Scheile, die; csöngetyű; csörgő, csörgetyű.
 Scheulen, cs. és k. csönget; cseng.
 Scheulenflut, das; csöngetyűszó.
 Scheulenfappe, die; csörgő-sipka.
 Scheulenmacher, der; csöngetyűcsináló.
 Scheulenmuschel, die; csőszecsiga.
 Scheulenpflanze, die; nőlána.

Schleusflitten, der; csör-gőszán.	Schenktaune, die; mérő-kanta, mérőkupa.	Schertisch, der; nyirőasz-tal.
Schleutrommel, die; csör-gődob.	Schenkteiler, der; kínátal.	Schertuch, das; borbély-kendő.
Schleuengst, l. Beschüter.	Schentfisch, der; mérőasz-tal.	Schertwolle, die; nyirt gyap-ju.
Schleufrant, das, Schellwurz, die; gődirez.	Schenkung, die; ajándék, ajándok; adomány.	Schertzeit, die; nyirőszideje.
Schelm, der; gazember; csin-talan; der arme — ! sze-gény bohó!	Schenuwirth, der; csaplá-ros, korcsmáros, komplár.	Schertz, der; tréfa, enyel-gés; ohne —, — bey Seite, tréfán kívül; aus —, im Scherze, tréfából.
Schelmere, die, Schelme Rüd, das, Schelmstreich, der; gazság; csintalanság.	Scherbe, die, Scherben, Scherbel, der; csorép, csoröpedény; tört csa-rép.	Scherzen, k. tréfál, tréfá-lózik, enyelog.
Schelmisch, mn. és ih. gaz; csintalan; gazul; csin-talanul.	Scherbelfuchen, l. Axfuchen.	Scherzung, das; borotváló-szer, borbélyasztók.
Schelsucht, die; kajánság, irigység.	Scherbecken, l. Barbierecken.	Scherzgebüch, das; tréfaöl-tomány.
Schelsüchtig, mn. és ih. kaján, irigy; kajánul, i-rigylül.	Scherbeutel, der; borbély-zsaccsó.	Scherzhast, mn. és ih. tré-fás, enyelgő; tréfásan, enyelezve, tréfálózva.
Schelten, cs. és k. rh. pi-rongat, szid, mocskol; pirongatászik, szitkozód-ik, moeskolódi.	Schere, die; olló.	Scherzhastigkeit, die; tré-fáság.
Scheltwort, das; pirotság, moesok, szitok.	Scheren, cs. és k. rh. nyir, megnyír; borotvál, meg-borotvál; a' sonalat sel-húzza; einen —, bossz-aszantani valakit; sich fort —, eltakarodni, elláhal-ni; das Schert mich nicht, nem gondolok vele, nem hajtok v. nom ügyelek reá.	Scherzliebend, mn. tréfás, enyelgős.
Schema, l. Muster, Abriß.	Scherenscheitler, der; olló-köszörűs; köszörűs.	Scherzliche, die; tréfaülle-nés.
Schemel, der; számoly, lá-bító.	Schere, der; nyirő; borot-váló.	Scherzname, der; tréfánév.
Schenf, der; csapláros, komplár, korcsmáros; pohárnok.	Schereren, die; bosszantás, ingerkedés; bajlódás, ves-ződség.	Scherzrede, die; tréfabo-azéd.
Schenke, die; csapszék, korcsma.	Scherf, der, Scherflein, das; fillér.	Schetter, der; kemény vá-szon.
Schenkel, der; csomb.	Schergabel, die; sonalhúzó.	Scheu, mn. félénk; ijedős, bokros, (a' ló); szemér-mea, hártatlan.
Schenken, cs. k. tölt; mér, árul (bort ic. kis mér-tékben); ajándékoz; el-onged (p. o. adósságot v. hüntelést).	Schergarn, das; mellékfo-nal.	Scheu, die; félénkség; bok-rosság; szemérom, há-tortalanság.
Schenkenamt, das; pohár-nokság.	Scherge, der; poroszló.	Scheuche, die; víz.
Schenter, der; ajándékozó; csapláros.	Schergen, cs. és k. üt, ta-szít.	Scheuchen, cs. ijeszt, meg-elijeszt, elrettent; ol-tsz. elkerget.
Schentfag, das; hűtődény.	Scherhafen, der; horog, (posztónyirőknél).	Scheunen, cs. fél, tart (-tól, -ből), állal; korul. (va-lamit). —, k. és vh. fél, irtózik; állal.
Schentferechtigkeite, die; csapszéki jog, korcsmajog.	Schermesser, das; borotva.	Schener, Schenne, die; csőr, pajta.
	Scherpe, l. Schärpe.	Schenerne, die; szőrű.

Schenerfaß, *das*; sikárló edény.
 Schenerfrau, *die*; sikárló asszony.
 Schenern, *cs. és k. surol*, sikárol, dörzsölve tisztít v. fényesít; dörgölözik; einem den Kopf —, valakit megszöszölni.
 Schentrfaud, *der*; surlófövény.
 Schentruch, *das*; surlóruha.
 Schenerwisß, *der*; surlócsutak.
 Schenleder, *das*; szemfedző, szemernyő, vendégszem.
 Schensal, *das*; rémkép; rémség, iszony; utálság.
 Schenklich, *mn.* utálatos, fertelmes.
 Schenklicheit, *die*; utálat, fertelem.
 Schebe, *die*, pozdorja.
 Schicht, *die*; réteg, terület; rakás, sor; rend; osztály; osztályrész; munkaszünet; munkaszám, (hányászkornál); történet.
 Schichten, *cs.* megoszt; feloszt; osztályoz; sorjába rak, elrendel; rakásba v. rétegbe rak. —, k. összesul, összomegy.
 Schichtfemmel, *die*; rótt szemle.
 Schichtweise, *ih.* rétegonként, területonként.
 Schiden, *cs. küld*; Gott schide es zum Besten, adja Isten jó végét. —, *vh.* történeli, megoszik; összejár; hozzáillik; illik; magát alkalmazza; sich in jemanden, in die Zeit —, magát valakihoz, az időhöz alkalmazni.
 Schidlich, *mn.* illendő; kel-

lő, alkalmas. —, *ih.* illőleg; kellőleg, helyesen.
 Schidlichkeit, *die*; illendőség.
 Schidfal, *das*; sora, végzet.
 Schidung, *die*; végzet.
 Schiebe, *die*; nyosó; büri; nősténytoklyó.
 Schiebekauf, *die*; toloszék.
 Schieben, *cs. és k. rh.* tol; taszit; Regel —, kúpot v. csürköt jitszani; die Schuld auf jemanden —, a' hibát valakire tolni; das Pferd hat geschoben, a' ló elhánnya csikófogat; auf die lange Bank —, húzni halasztani, halogatni.
 Schieber, *der*; toló; kúpozó; vátólapát; ablaklók; retesz, závár.
 Schieffenster, *das*; ablaklók; tolóablak.
 Schieffarren, *l.* Schöbfarren.
 Schieffarren, *der*, Schieffarnde, *die*; kihuzó lók.
 Schiedsmann, *l.* Schiedsrichter.
 Schiedsprobe, *die*; ércsválasztó vizsgálat.
 Schiedsrichter, *der*; elítélő; választottbíró.
 Schiedspruch, *der*; ítélet.
 Schief, *mn.* ferdo. kajsza; finta; görbo; félszeg.
 Schiefe, *die*; ferdeség, kajszaság, fintaság.
 Schiefer, *pala*; szálka.
 Schiefermann, *der*; palatímás.
 Schieferblau, *mn.* palakók.
 Schieferbrett, *das*, *l.* Schieferplatte.
 Schieferbruch, *der*; palafejtés.

Schieferdach, *das*; palaföldél.
 Schieferbeder, *der*; palafedő.
 Schieferfarbig, *mn.* palaszínű.
 Schiefergebirge, *das*; palahegy.
 Schiefergrau, *mn.* palaszürke.
 Schiefergrün, *mn.* palazöld.
 Schiefergyps, *der*; foszlógipsz.
 Schieferhammer, *der*; palakalpács.
 Schieferig, *mn.* foszlánk; rétegos; baragos, türelmetlen.
 Schiefertafel, *die*; foszlószőn.
 Schieferlatte, *die*; palalécz.
 Schieferrn, *vh.* foszlík, hámlik; szálka mont (az ujjba z).
 Schieferungeß, *der*; palaszeg.
 Schieferschneider, *der*; palametesző.
 Schieferplatte, *die*; palatábla.
 Schieferstwarz, *mn.* palafeketo.
 Schieferstein, *der*; palakő, foszlókő.
 Schieferstift, *der*; palavossző.
 Schiefertafel, *die*; palatábla.
 Schieffertisch, *der*; palaszótal.
 Schieferzahn, *der*; foszlánk fog.
 Schiefthalig, *mn.* görbényakú.
 Schiefmännig, *mn.* görbőszájú.
 Schieferrund, *mn.* kajsza, görbo.

- Schiel, mn. handzsál, kan-
 csal, sanda.
 Schielen, k. kancsalít, san-
 dít, görbén néz.
 Schienbein, das; lábszár,
 szárcsont.
 Schiene, die; kerekvas;
 csontküllő, (szépszeknél).
 Schienen, cs. vasal, megva-
 sal (kereket).
 Schitztagel, der; kerék-
 szeg.
 Schier, ih. csaknem, majd;
 hamar.
 Schierling, der; hürök.
 Schießbar, mn. löhető.
 Schießle, die; vetőlapát.
 Schießent, cs. és k. rk. lö;
 lövel; schesen foly, ro-
 han; hirtelen felő, fel-
 nyúl; nach der Schieße —,
 tárcsára löni; einen über
 den Haufen v. tobt —, vala-
 kit agyon löni; einen vor
 den Kopf —, valakit febe
 löni; Brod tu den Ofen
 —, kenyert kemenczébe
 hányni; er ist in sie ge-
 schossen, szerelmes belé.
 Schießfeld, das; vadász-
 pénz. löpénz.
 Schießgewehr, das; löfegy-
 ver.
 Schießhaus, das; löház.
 Schießhund, der; vadász-
 kutya, vadászob.
 Schießloch, das, l. Schieß-
 scharte.
 Schießplatz, der; löhely.
 Schießpulver, das; löpor.
 Schießscharte, die; lö-rés.
 Schießscheibe, die; tárcsa, lö-
 ondl.
 Schießscheibe, l. Jagdscheibe.
 Schieß, das; hajó; vétélő.
 Schießbar, mn. hajózható,
 hajóbiró.
 Schießbarkeit, die; hajózha-
 tóság.
- Schiffbau, der; hajóépítés.
 Schiffbauer, der; hajóépítő.
 Schiffbaufunft, die; hajóépi-
 tés.
 Schiffbaumeister, der; hajó-
 építőmester.
 Schiffbein, das; hajócsont.
 Schiffbohrer, l. Schiffwurm.
 Schiffbrod, l. Schiffviehad.
 Schiffbruch, der; hajótörés.
 Schiffbrüchig, mn. hajótört.
 Schiffbrücke, die; hajóhid.
 Schiffbruch, der; hajósücz-
 kó, hajósinas.
 Schiffchen, das; hajócska;
 vetélő.
 Schiffe, k. hajóz, hajó-
 káz.
 Schiffer, der; hajós, ha-
 jóbirtokos.
 Schifferkunft, die; hajós-
 mesterség.
 Schifferlohn, der; hajósbér.
 Schifffahrer, der; hajós,
 hajózó, hajókázó.
 Schiffahrt, die; hajózás,
 hajókázás.
 Schiffraht, die; hajótereh.
 Schiffgeräth, das; hajóké-
 szület.
 Schiffgeräthe, das; hajóváz.
 Schiffgrund, der; hajófenék.
 Schiffhaken, der; hajóho-
 rog, hajócsáklya.
 Schiffhalter, der; hajótartó.
 Schiffhandel, der; hajóke-
 reskedés.
 Schiffkleid, das; hajóruha.
 Schiffkuecht, der; hajósinas.
 Schiffloch, der; hajószakács.
 Schiffleute, die; hajókonyha.
 Schiffkunft, die; hajósmes-
 terség.
 Schiffkuechtel, der; gályacsiga.
 Schiffkuebel, der; hajóra-
 kodó.
 Schiffkuebel, die; hajótereh.
 Schiffkuebel, die; kikötő,
 hajóróv.
- Schiffkuebel, die; hajó-
 lámpa.
 Schiffleine, die; alattság.
 Schiffleute, l. hajólegények,
 hajósép.
 Schiffmann, der; hajós.
 Schiffmeister, der; hajóvász.
 Schiffmodel, l. Sarter.
 Schiffmühle, die; hajóma-
 lom.
 Schiffnagel, der; hajószeg.
 Schiffpfund, das; hajómá-
 rás, (=280 font).
 Schiffreich, mn. hajókkal
 bővelkedő.
 Schiffrüftung, die; hajóké-
 szület.
 Schiffsaub, der; hajófo-
 veny.
 Schiffsebekleidung. = verklei-
 dung, die; hajódeszká-
 zat.
 Schiffshoden, der; hajófe-
 nek; hajópadlat.
 Schiffskapitän, der; hajós-
 kapitány.
 Schiffseil, das; hajókötél.
 Schiffshotte, l. Fotte.
 Schiffseform, die; hajóslak.
 Schiffsegebinde, das; hajó-
 derek.
 Schiffsherr, Schiffspatron,
 der; hajó tulajdonosa.
 Schiffshintertheil, der; tat,
 hajófar.
 Schiffsholm, der, Schiff-
 werft, das; hajóépítő-
 hely.
 Schiffskrahn, der; hajócsiga.
 Schiffskrone, die; hajóko-
 rona.
 Schiffsladung, die; hajó-
 tereh.
 Schiffsrath, der; hajóta-
 nács.
 Schiffstramm, der; hajó odva
 v. bele.
 Schiffswinkel, der; hajó-
 ort.

Schiffsfoldat, der; hajóskatonna.
 Schiffspur, die; hajónyom.
 Schiffsvolk, das; hajós nép.
 Schiffsvordertheit, der; hajó' clojo.
 Schiffswand, die; hajófal.
 Schiffswinde, die; hajócsiga.
 Schiffsimmermann, der; hajóáca.
 Schiffsjoll, der; hajóvám.
 Schiffszwiebel, der; tengeri kétazersült.
 Schiffsther, der; hajós zurok, hajódeget.
 Schiffstreppe, die; hajólépcső.
 Schiffswurm, der; hajósúró.
 Schiffziehen, das; hajóhúzás.
 Schiffzug, der; tengeri had.
 Schild, der, és das; paizs; czimer; tajkos; tekőd; ótalom; paizs; etwas im Schilde fiheten, valamely szándékának lenni.
 Schildamfel, Schildbroffel, die; örvés rigó.
 Schildbesen, der; sejér ternye; paizspir.
 Schildbrüße, die; paizsmirigy.
 Schildente, die; kalános réce.
 Schilder, die; rajzolat; ábrázolat.
 Schilderhaus, das; faköpönyeg.
 Schildern, cs. rajzol, fest, leír. —, k. őrt áll.
 Schilderung, die; rajzolás, leírás; festés.
 Schilderfel, das, l. Würfelthier.
 Schildfink, der; árvapinty.
 Schildfisch, der; bicskahal.
 Schildfloh, der; kandics.

Schildkröte, mn. és ih. paizsdad, paizsalakú; paizsdadon.
 Schildgerechtigkeit, die; czimerjog.
 Schildhahn, l. Wirtshahn.
 Schildhalter, der; czimortartó.
 Schildläufer, der; paizsbogár.
 Schildlee, der; korona hallacsim.
 Schildknapp, Schildträger, der; paizshordozó.
 Schildkröte, l. Nebelkröte.
 Schildkrant, das; csukóka.
 Schildkröte, die; tekősböka, tajkos.
 Schildkrötenhäute, die, Schildkrot, das; békateknő.
 Schildkröten, mn. békateknő-, békateknőből való.
 Schildlaus, die; szinhogár.
 Schildleichen, das; fegyverhűbér.
 Schildmauer, die; ótalomfal.
 Schildreiter, der; éjjeli v. tarka gém.
 Schildwache, die; őr.
 Schildwappen, der; úgy-csap.
 Schildwappenstein, das; úgyderék.
 Schild, der, és das; nád; kaka; nápicz.
 Schilf, Schilftrich, mn. nádas; lákás.
 Schilfmeer, das; voros tenger.
 Schilfrohr, das; nád.
 Schilfschmüßer, der; nádivorób.
 Schilfrankgras, das; nádas tippán.
 Schiller, der; játszószin.
 Schilleren, k. szinekkal játszik.

Schillernd, mn. játszószinű.
 Schilvertaßet, der; játszószinű tafola.
 Schilling, der; (pé'nz 's mérték' neme); verés, vessző, supra.
 Schimmel, der; penész; szürke v. sejér (ló).
 Schimmelig, mn. penészes.
 Schimmer, der; csillám, tündöklet.
 Schimmeln, k. csillámlík, tündöklik, ragyog.
 Schimyl, der; szidalom; gyalázat.
 Schimylen, cs. szidalmaz; gyaláz, kisebbit.
 Schimyllich, mn. gyalázatos, csúfos; kisebbitő.
 Schimylnahme, der; csúfnév.
 Schimylrede, die; csúfbeszéd.
 Schimylschrift, l. Schmähschrift.
 Schimylwort, das; csúf szó.
 Schindad, das; nyúzott dög; dög.
 Schindanger, der, Schindgrube, die; döngnyűzőhely.
 Schindel, die; zsindel, szelmény.
 Schindelbeder, der; zsindelező szelményező.
 Schindeln, cs. zsindel, szelményez.
 Schindelnagel, der; zsindelzeg.
 Schinden, cs. rd. nyúz.
 Schinder, der; döngnyűző; nyúz.
 Schinderen, die; nyúzás; nyúzohely.
 Schinderfarren, der; nyúzotaliga.
 Schinderfuchst, der; nyúzotina, nyúzósolga.

- Schindlüber, das; nyúzott-dög, dög.
 Schindmähre, die; dög (ló).
 Schinshen, das; sódarka, sonkácska.
 Schinten, der; sódar, sonka.
 Schirm, der; ernyő; védelem.
 Schirmbrett, das; védecszaka, (olvasztóknál).
 Schirmdach, das; felszer, szin; gátor.
 Schirmen, l. Beschirmen.
 Schirmförmig, mn. ernyős.
 Schirmhut, l. Gashut.
 Schirmfrant, das; harmatos hegyéke.
 Schirmleder, das; ernyőbőr.
 Schirmmoos, das; fonal.
 Schirmplanze, die; ernyős növény.
 Schirmwache, l. Schuttwache.
 Schirmwand, die; védfal; olaszfal.
 Schirpen, k. czirpel.
 Schirrhölz, l. Ruzhölz.
 Schirrkammer, l. Beschirrkammer.
 Schirmmeister, der; szer-zámmester.
 Schirk, der; szar; fos.
 Schlacht, die; csata, ütközet.
 Schlachtbank, die; vágószék, mészárszék.
 Schlachtbar, mn. vágható.
 Schlachten, cs. vág. öl, levág, loól, mészárol.
 Schlachtmesser, der; csatatestő.
 Schlachter, l. Hantsch.
 Schlachter, der; mészáros, houtes.
 Schlachtfeld, das; vágótor.
 Schlachtfeld, das; csatamező, csatatör.
 Schlachtfesang, der; csatadn.
 Schlachthaus, das, Schlachthof, der; vágószin.
 Schlachtmesser, das; vágókés.
 Schlachtmonat, der; vágóhónap.
 Schlachtkoch, der, l. Schlachtsch.
 Schlachtopfer, das; véráldozat.
 Schlachtorbannung, die; csatatör.
 Schlachtpferd, das; csataló.
 Schlachtschwert, das; pallas.
 Schlachtsüß, das; ütközet.
 Schlachtsvieh, das; vágómarha.
 Schlachttetel, der; vágólevélke.
 Schlachtzug, das; vágószér.
 Schlacke, die; salak.
 Schlacken, k. salakol.
 Schlackergang, der; vadlúd.
 Schlackicht, mn. salakos.
 Schlackig, mn. salakos.
 Schlackwurf, die; hurka.
 Schlaf, der; vakazem, halánték.
 Schlaf, der; álom; alvás; in den — kommen, elaludni; in meinem ersten Schlafe, első álomban; ein Schlafen machen, szunnyadni.
 Schlafader, die; vakazemér.
 Schlafant, die; szekrény-óg.
 Schlafbein, das; vakazemcsont, halántékesont.
 Schlafamerab, l. Schlafgestell.
 Schlafen, k. rh. aluszik, alszik; hál; sich — legen, — gehen, lefeküdni, aludni, menni.
 Schläfer, der; alvó.
 Schläferig, Schläferig, mn. álmos; aluszkony.

Schläferigkeit, Schläferigkeit, die; Álmoság; aluszkonyosság.

Schläfern, sz-n. álmos, alhatnék.

Schlaf, mn. petyhüdt; gindár; ernyedt; renyhe.

Schlafheit, die; petyhüdt-ség; gindárság; ernyedt-ség; renyheség.

Schlafgeld, das; hálóspenz.
 Schlafgemach, das; hálószoba.

Schlafgeschell, der; hálóátárs.
 Schlafhaube, die; hálófej-kötő.

Schlafkammer, die; hálókomra.

Schlafkrankheit, l. Schlafsucht.

Schlaffraut, das; kalincza; fekete csuesor; bolondító esalmatok.

Schlaffied, das; altató dal.

Schlaffos, mn. és ih. álmatlan; álmatlanul.

Schlafflosigkeit, die; álmatlanság.

Schlafmacheud, mn. álomhozó, altató.

Schlafmittel, das; altatószér.

Schlafmuskel, der; vakazem-izom, halántékizom.

Schlafmütze, die; hálóspinka; álomszuszék.

Schlafpels, l. Schlafroß.

Schlafraß, der; marmota; mogyoró-póle.

Schlafroß, der; hálóköntös.

Schlafsaal, der; hálóterem.

Schlafstätte, Schlafstätt, die; alvóhely, hálóhely.

Schlafstube, die, Schlafstimmer, l. Schlafgemach.
 Schlafsucht, die; álomkór-ság.
 Schlafsuchtig, mn. álomkóros.

Schlaftrauf, der; álmhozó ital, álomital.
 Schlaftrauf, der; alvásoldósi ital.
 Schlaftrunken, mn. szuuyáta.
 Schlafzeit, die; alvás ideje.
 Schlag, der; ütés, csapás; verés; csattanás, pattanás; rugás; érverés; szívdobogás; óraütés; perczegetés; helyeg; jegy; ajtó, (kocsin); guta; nem; mit dem Schläge fehérs, ópen hat óraker; sie sind beyde von einem Schläge, mind a' kettőt egy bordában szótték; feinen — machen, maga hasznát keresni; der — hat ihn gerührt, a' guta megütötte; er fürchtet sich vor dem Schlägen, fél az ütlegtől, v. félti a' bőrét.
 Schlagader, die; ütér.
 Schlagaderbruch, der; ütér-sérv.
 Schlagbalken, der; gutabalkam.
 Schlagbar, mn. vágható.
 Schlagbauer, der; csapó kalitka.
 Schlagbaum, der; sorompó.
 Schlagbrüde, l. Rughende.
 Schlagfaut, mn. ütleg által megkeményedett.
 Schlagen, das; ütövas.
 Schlagen, der; sulyok, kótis, ütő; dobverő; mozsártörő; czopák, czomb.
 Schlagelmsch, die; író.
 Schlagen, cs. sulykoz. —, k. sántít. (vadászó); vét, hibáz.
 Schlagen, cs. rh. üt, ver; megüt, megver; einen auf die Finger, hinter die Ohren —, valakinek az újára, a' sülső mütőitüi; entweg —, kettő

törnt; tobt —, agyon ütöni; den Feind —, megverni az ellenséget; in die Flucht —, megfuttatni, megazalasztani; Blech —, pléhet lapítani; Holz —, a' fát kivágni; Geld —, pénzt venni; Feind —, kiütni; einem eine Ader —, valakin eret vágni; die Schweine in die Mast —, a' disznókat makkra venni; in Ketten —, vasba v. vasra venni; in Papier, in ein Tuch —, papirosba, kendőbe göngyolni v. tekergetni; die Füssen zu dem Kapitale —, a' kammatot a' tőkéhez tenni v. adni; sich —, verekedni; sich an die Brust —, mellére ütni magának; sich durch den Feind —, keresztül vágni az ellenségén; sich zu etnem —, valaki' pártjára állani; sich mit feinen eleganten Worten —, magát pofozni; sich mit Sorgen —, gondokkal kínozni magát; ich bin ein geschlagener Mann, oda vagyok, végem van. —, k. rh. ütődik (-hoz -hez); megütözik, ütözik (-ha, -he); dobog (a' szív); vor (az ér); rüg, kirüg (a' ló); csatlan; hangicsál, énekel (a' mádár); der Brand ist dazu geschlagen, a' sene járult hozzá, v. esett belő; die Büchse schlägt, a' puskatassint; der Wagen schlägt, a' szekér rás, zökög; die lthe schlägt, az óra üt; wie viel hat es geschlagen? hányat ütött az óra? das Gewissen schlägt ihn,

a' lélekisméret szemre-bányásokat tesz neki.
 Schläger, der; verekedő.
 Schlägeren, die; verekedés.
 Schlagfaß, das; rakodó hordó, málhordó.
 Schlagfeder, die; ütőrugó.
 Schlagfluß, der; gula, gutaütés.
 Schlaggold, l. Knaufgold.
 Schlagholz, das; ütőfa, verőfa; vágható fa v. erdő.
 Schlagkraut, das; kalincza.
 Schlagnetz, der; ütőszeg, (órákban).
 Schlagnetz, das; ütőreze.
 Schlagpulver, das; durranó arany; gutapor.
 Schlagregen, der; zápor.
 Schlagstein, der; bányolódó; bányolóbér.
 Schlagtanbe, die; szelid galamb.
 Schlaguhr, die; ütőóra.
 Schlagwasser, das; magyarvíz, gutavíz.
 Schlagwerk, das; ütőmiv.
 Schlagwunde, die; ütött seb.
 Schlämm, der; iszap.
 Schlämmelker, der; csik.
 Schlämmen, k. iszapol; iszapodik.
 Schlämmen, l. Schlemmen.
 Schlämmer, l. Schlemmer.
 Schlämmstich, der; iszaphal.
 Schlämmgrube, Schlämmflöhe, die; iszapgödör.
 Schlämmig, mn. iszapos.
 Schlämmkrüde, die; iszapvonó.
 Schlämmpumper, l. Schlemmer.
 Schlämpe, die; moslók, (kutyáknak st.) csatakos.
 Schlämpen, k. és ca, csatakos; habsul.
 Schlämpia, mn. csatakos, lucskos.

Schlange, die; kígyó.
 Schlängelis, mn. kígyózó.
 Schlängeln, vh. kígyózik.
 Schlangenartig, mn. és ih.
 kígyónemű; kígyómódra.
 Schlangenauge, das; kígyó-
 szem, (15).
 Schlangenbiss, der, -haut,
 die; kígyóbőr.
 Schlangenbiss, -stich, der;
 kígyóharapás.
 Schlangenbrut, die; kígyó-
 tojzat.
 Schlangenfalt, der; kígyós-
 asz.
 Schlangenförmig, mn. kí-
 gyódad, kígyóalakú.
 Schlangengift, das; kígyó-
 mérég.
 Schlangenaras, das; holló-
 láb-útifű, kígyóharapta-
 fű.
 Schlangenhaut, das; kígyó-
 haj.
 Schlangentouche, der;
 kígyós hagyma.
 Schlangentopf, der; kígyó-
 fej.
 Schlangentrant, das; orvosi
 szigoráll; sárkány-konty-
 virág.
 Schlangenlinie, die; kígyó-
 vonal.
 Schlangenmord, der; ala-
 cson posztor.
 Schlangenrohr, das; kígyó-
 nád.
 Schlangenröhre, die; kí-
 gyócső.
 Schlangenrinne, die; kígyó-
 oszlop.
 Schlangensprache, die; kí-
 gyófeccskendő.
 Schlangenslab, der; kígyó-
 bot.
 Schlangenstein, der; kígyókő.
 Schlangenwurzeln, die, 1.
 Schlangenmorb.

Schlangenzunge, die; kí-
 gyónyelvűs.
 Schlant, mn. nyulánk, kar-
 csú, sudar, sugar.
 Schlantheit, die; nyulánk-
 ság, kareszság.
 Schlapp, mn. 1. Schlaß.
 Schlapp, der; bőrszapok.
 Schlappe, die; csüggő száj;
 csipe; vesztesség, ku-
 daroz.
 Schlappen, k. csügg, sityog;
 csoszog.
 Schlapphut, der; konyha ka-
 lap.
 Schlappohr, das; csüggő
 fül.
 Schlaffenheit, der; könnyen-
 élő, here.
 Schlaffenland, das; he-
 nyék' országa. Utopia.
 Schlaffe, die; csipe, csoszogó
 papucs.
 Schlaffen, k. csoszog.
 Schlau, mn. és ih. ravasz;
 ravaszul.
 Schlauch, der; tömlő.
 Schlaubern, k. pereg, fo-
 rog; farol (a' szán);
 piszmoz; veszteget (árul).
 Schlauchheit, Schlauchfest,
 die; ravaszság.
 Schlauchkopf, der; ravaszdi.
 Schlauch, mn. roszsz; cse-
 kőly, alacson; egyaxe-
 rű, együgyű. —, ih.
 roszszul; csekélyül; egy-
 szerűen, együgyűen.
 Schlauchterding, ih. általá-
 ban, általánosan; épen,
 teljességgel.
 Schlauchtheit, die; roszszság.
 Schlauchthin, ih. általáno-
 san; egyenesen, kero-
 ken, röviden.
 Schlauchweg, ih. egyszerűen;
 röviden, egyenesen.
 Schlauchen, 1. fűden.

Schleder, der, Schleder-
 mantel, das; nyalakodó.
 Schlederey, die; nyulánk-
 ság.
 Schlederhaft, 1. Lederhaft.
 Schledern, k. nyalakodik,
 nyulánkoskodik.
 Schlehe, die; kökény.
 Schlehenbaum, der; kökény-
 fa.
 Schlehendorn, der; kökény-
 tövis.
 Schlehenfaß, der; kökény-
 nedv.
 Schlehdrucker, 1. Winkels-
 drucker.
 Schleichen, k. és vh. rh.
 csusz, mász; lappang;
 lopódzik; alattomosko-
 dik; sich heimlich herein
 —, alattomosan belo-
 pódzani; sich davon —,
 ellopódzani.
 Schleicher, der; csusszó, a-
 lattomoskodó.
 Schleichhandel, der; dugár-
 kodás.
 Schleichhändler, der; dug-
 áros.
 Schleichweg, der; álát, tol-
 vajút, létkos út.
 Schleifbahn, die; ironga.
 Schleifbank, die; közsörű-
 szék.
 Schleife, die; szán, szán-
 ka; ironga, eszuka; bo-
 kor, csukor; szalagbo-
 kor; tör. török.
 Schleifen, k. irongál, csusz-
 kül. —, es. húz, hurcol,
 meghurcol; faldig le-
 ront; bokrot két v. tűz;
 bokorra két (valamit).
 Schleifen, k. rh. húzódik,
 hurcolódik; csusz. —,
 es. rh. közsörül, meg-
 közsörül; fen; csinosit,
 művel.

- Schleifen, das; huzás, meg-huzás, hurocolás; leion-tás; köszörülés.
 Schleifer, der; köszörűs.
 Schleifmühle, die; köszörűmalom.
 Schleifnadel, die; hajtk.
 Schleifrad, das, Schleifscheibe, die; köszörűkerék; köszörűkő.
 Schleifwand, der; köszörűhomok.
 Schleifschale, Schleifschiffel, die; köszörűtál.
 Schleifschuh, l. Schlittschuh.
 Schleifstein, der; köszörűkő, senkő.
 Schleiftrog, der; köszörűvála.
 Schleifung, die, l. Schleifen.
 Schleifweg, l. Schlichtweg.
 Schleim, der; nyálka, cnyék; turha; nyák.
 Schleimabführend, mn. nyálkahajtó.
 Schleimdrüse, die; takonymirigy.
 Schleimen, ca. és k. nyálkától tisztít; nyálkáságot okoz; nyálkásodik.
 Schleimfisch, der; nyálkahal.
 Schleimhaut, die; takonyhártya.
 Schleimig, mn. és ih. nyálkás, cnyekes; nyálkásan, cnyekesen.
 Schleimpfaster, das; nyáktapasz.
 Schleife, die; guazályfáklya; tépet; vastag csik.
 Schleifen, k. és ca. rh. ernyed; foszlik; hasogat (fűzet st.); fosat (tol-lat).
 Schlemmen, ca. iszaptól megtisztít, kiiszapol. —, k. tobzódik.
- Schlemmer, der; tobzódó; iszapoló.
 Schlemmergang, der; ballagás.
 Schlemmern, k. hallag.
 Schlemmbrian, der; agg szokás.
 Schlemmern, k. és ca. lóg; lógáz; kanyarít; paritytyáz.
 Schleppe, die; uszály.
 Schleppen, ca. és k. húz, hurozol; huzódik.
 Schlepenträger, der; uszályhordozó.
 Schleppeleid, das; uszálykötös.
 Schleppeuch, Schleppegen, das; huzóháló.
 Schleppefel, das; alattság.
 Schleppen, das; Szilózia.
 Schlepper, der; szilóziái.
 Schleppisch, mn. szilóziái.
 Schlepper, die; parittya.
 Schlepperer, der; paritytyás; kontár.
 Schlemern, ca. parittyáz; hajít, lők, szór. —, k. kontárkodik.
 Schlepperstein, der; paritytyakő.
 Schleunig, mn. és ih. hirtelen, gyors, hirtelenül, hirtelen, gyorsan.
 Schlenke, die; zailip, vizrokez.
 Schlenkenschub, Schlenkenschall, der; zailiposás.
 Schlenkengeld, das; zailipvám.
 Schlenkenmeister, der; zailipos, zailipuoater.
 Schlenkenammer, der; zailiptisztító.
 Schlenker, der; sátyol.
 Schlenkerufe, die; gyöngyhagoly.
 Schlenkeror, der, st. —, das; sátyol.
- Schlenkerfappe, die; sátyolsipka; fojsátyol.
 Schlenern, ca. sátyoloz, bo-sátyoloz.
 Schlenkerfaube, l. Schlenkerfaube.
 Schlicht, der; titkos út, rejtekes út v. menet; fortély, mesterség; hinter die Schliche kommen, a' fortélyt kitanálni.
 Schlicht, mn. egyenes, sima; mesterkélotlen, egyszerű.
 Schlichtart, die, Schlichtbeil, das; szokeroze.
 Schlichten, ca. kiegyenesít, ol- kiegyenlít; elin'és, eligazít, crendel, elvégez.
 Schlichtfelle, die; simító ráspoly.
 Schlichthammer, der; egyenesítő kalapács.
 Schlichthobel, der; simító gyula.
 Schlichtpfinsel, der; simító ecset.
 Schlichtung, die; kiegyonosités; elintézés, elvögzés.
 Schlid, der; sűrű iszap.
 Schliet, der; zikla, ragasz, (kenyőrnél).
 Schließen, k. rh. bú, mász, bobú, hemász.
 Schließig, mn. záklás, ragaszos, ragadós.
 Schliesse, die; kupoos.
 Schließen, os. rh. zár, hozár; vasra ver; hovágez, bulajez; következet, követkozást v. itéletet hoz, itél, okosodik; eine Heirath —, házasságra lépni; einen Vergleich —, egyesságra lépni; einen Handel —, kö-köt, szöveteséget kötni.

—, k. és vh. rh. zárdök, bezáródik; der Deckel, das Fenster, das Asteid schließt gut, a' földöl, az ablak, a' ruha jól rá illik; der Reiter schließt gut, a' lovag jól szoritja a' lovat.
 Schließet, der; kapus; börtönös; kulesár.
 Schließfeder, die; zártoll.
 Schließgeld, das; kapupénz; börtönpénz.
 Schließhafen, der; zárütököz.
 Schließloch, ih. befejezőleg, berekesztésül; végtőre.
 Schließmüchel, der; zárizom.
 Schließnagel, der; zárzsong.
 Schließung, die; zárás, bezárás.
 Schlinn, mn. rossz, gonosz.
 Schlingbaum, der; ostromén; ezet-szömörce.
 Schlunge, die; hurok; knes, rekenyő; tör, les, esel; Schlungen legen, tört v. lest vetni.
 Schlängel, der; renyhe, gaz.
 Schlingeln, die; ronyheség, gázság.
 Schlungen, vh. rh. tokergőzik, kunkorodik, felfut. —, cs. rh. nyol, ol-, lonyol; összehogal, összevon.
 Schluppe, die; öl; köz, sikátor.
 Schlitten, der; szán, szánka; — fahren, szánkázni, szánózni.
 Schlittenbahn, die; szánút.
 Schlittenbaum, der, lufe, die; szánfa, szánfalp.
 Schlittreng, das; szánzorszám.
 Schlittschuh, der; koreso-

lya; — laufen, — fahren, korcsolyázni.
 Schlittschuhfahrer, der; korcsolyázó.
 Schliß, der; hasadék, repedék.
 Schließen, cs. hasít, felhasít, elhasít, elhasogat; elrepsz. —, k. hasad, felhasad, elhasad, elhasogatódik; elreped.
 Schloßweib, l. Schloßweib.
 Schloß, das; zár, lakat; puskaszerezám; kapocs, (konyvön); vár; kastély; palota.
 Schloßbeamte, der; vártsiat, várnagy.
 Schloßblech, das; zárlemez.
 Schloßblech, das; záracska, lakatocaka; váracska.
 Schloß, die; jégdara.
 Schloßen, sz-n. dara esik, darázik.
 Schloßer, der; lakatos.
 Schloßerhandweil, das; lakatosság.
 Schloßfeder, die; zártoll.
 Schloßgarten, der; várkert.
 Schloßgasse, die; várútele.
 Schloßgraben, der; várárok.
 Schloßhauptmann, der; várkapitány.
 Schloßhof, der; várudvar.
 Schloßkeller, der; várpin-cze.
 Schloßkirche, die; vártemplom. váregház.
 Schloßknecht, der; zárzsong, lakatszong.
 Schloßsaal, der; várterem, várpalota.
 Schloßthurm, der; vártorony.
 Schloßwaid, der; várgoudviselő, várnagy.
 Schloßweib, mn. egészosa fejér.

Schlet, l. Schornstein.
 Schlotterapfel, der; csörgő alma.
 Schlotterig, mn. és ih. lompos, ronda; lomposan, rondán.
 Schlottermilch, die; aludtej.
 Schlottern, k. sityeg; lötyög, lityeg - lotyog.
 Schlußte, die; hegynyílás, völgytorok; mélyút.
 Schluß;en, k. csuklik; zokog.
 Schluß, der; kerty; nyelet.
 Schlußchen, das; kortyocska.
 Schlußden, cs. és k. nyel.
 Schlußer, der; nagyehető; ein armer —, szegény élődi.
 Schlußerig, l. Schlotterig.
 Schluß, die; szük menet v. út.
 Schlummer, der; szendergés, szunnyadozás; szender.
 Schlummern, k. szendereg, szunnyados.
 Schlumpe, die; maszataszszony.
 Schlumpen, k. sityeg, losityeg.
 Schlumper, der; lompos; uszályruha.
 Schlumpig, l. Schlumpig.
 Schlund, der; torok, gége, nyeldeklő; torkolat, mélység.
 Schlupfen, Schlupfen, k. csúsz, csuszasan.
 Schlupfer, l. Wuff.
 Schlupfächer, der; rejtény.
 Schlupfbüch, der; csuláncsallogató.
 Schlupfloch, das, Schlupfwinkel, der; buválik, rejtékely, kuszko.
 Schlupfrig, mn. csuszós, sikos, sikamló.

Schlüpfrigkeit, die; sikos- ság, étkamlóság.	Schmach, die; szégyen, gya- lázat.	Schmachhand, der; süker, zaugori: garda.
Schlupfwespe, die; fűrkész, nyergeszobogár.	Schmachten, k. eped.	Schmalleder, das; vékony- bőr.
Schlürfen, k. hörpül, ször- pöl, szürcsöl.	Schmachten, mn. és ih. epe- dö; epedőleg, epedve.	Schmalstern, der; puha ga- laj.
Schlüssel, der; kulcs.	Schmachting, mn. nyulánk, karsú.	Schmalz, das; olvasztott zsír v. vaj.
Schlüsselbart, der; kulcs- toll, kulcstaraj.	Schmachtingkeit, die; nyu- láncság, karcúság.	Schmalzbirn, die; vajkörte.
Schlüsselstein, das; kulcs- csont, vállperccz.	Schmad, der; eczet - szü- mörceze.	Schmalzblume, die; bog- lárika.
Schlüsselblume, die; lava- szi kankalin, lükörics; szappanfű.	Schmadhaft, mn. izes, iz- letes, jóízű.	Schmalzen, cs. zsíroz.
Schlüsselbüchse, die; kulcs- puska.	Schmadhaftigkeit, die; izes- ség, izletesség, jóízűség.	Schmalzstifer, der; pajót, pata.
Schlüsselgeld, das; kulcs- péncz.	Schmadlos, l. Geschmadlos.	Schmalzwur, die; fekete nadálytő.
Schlüsselkraut, das; szap- panfű.	Schmaodern, k. és cs. fir- kál; pocseköl.	Schmanz, der; tejföl; ércz- fől.
Schlüsselloch, das; kulcslik.	Schmaßen, cs. azid, mocs- kol, gyaláz, rágalmaz, kisebbit.	Schmaragd, der; smaragd.
Schlüsselring, der; kulcs- fej, kulcskarika.	Schmähtich, mn. mocskoló, gyalázó, gyalázatos.	Schmaragdstein, mn. smaragd, smaragdből való.
Schlüsselrohr, das; kulcs- szár.	Schmähtichheit, die; gyalá- zóirat, rágalomirat.	Schmaragdstein, mn. smaragd- szinű, smaragdzöld.
Schlüssel, mn. eltökélt, elhatározott; — werden, magát elhatározni.	Schmähticht, die; rágalmas- ság.	Schmaroben, k. élődik, é- lősködik.
Schlüh, der; berekesztés, vég; határozat; követ- keztetés, következmény; einen — fassen, magát elhatározni.	Schmähtichheit, mn. rágal- mas.	Schmarober, der; élősködő, élődi, tányérnyaló.
Schlukart, die; okosho- dásmod.	Schmähtung, die, Schmäht- wort, das; rágalom, ki- sebség.	Schmarobren, die; élősködés, élődiség tányérnyalóság.
Schlukbein, l. Schlüßbein.	Schmal, mn. keskeny; kar- csú, szikár, szűk; szük, eszkély; schmale Blissen essen, szűken élni.	Schmarre, der; sebhely.
Schlucken, die; végrím.	Schmalbäutig, mn. vékony- képű.	Schmarrettig, mn. sebhelycs.
Schluckfolge, die; követke- ztetés; következmény.	Schmalblättern, mn. kes- kenylevelű.	Schmasche, die; hurok; bá- ránybőr, (kikészített).
Schlucklich, l. Schließlich.	Schmäßen, k. kisebbit, maestulódik.	Schmatz, der, Schmatzen, das; czuppantás.
Schluckpunkt, der; végpont.	Schmäßern, cs. megkeve- sít, szűkít, keskenyeh- bőtes; kisebbit, gyaláz.	Schmatzen, cs. czuppant, czuppantva csókol; csám- csog, csamcsog.
Schluckrechnung, die; vég- számolás.	Schmäßern, cs. megkeve- sít, szűkít, keskenyeh- bőtes; kisebbit, gyaláz.	Schmasche, die; hurok; bá- ránybőr, (kikészített).
Schluckrede, die; végbeszéd, berekesztőbeszéd.	Schmäßern, die; kesko- nyehbítés; kisebbités, kisebbség.	Schmatz, der, Schmatzen, das; czuppantás.
Schluckreif, der; végábrones.	Schmäßern, die; kesko- nyehbítés; kisebbités, kisebbség.	Schmatzen, cs. czuppant, czuppantva csókol; csám- csog, csamcsog.
Schluckstein, der; végrím.	Schmalblättern, mn. kes- kenylevelű.	Schmatzen, cs. czuppant, czuppantva csókol; csám- csog, csamcsog.
Schluckstüb, der; zártétel.	Schmäßen, k. kisebbit, maestulódik.	Schmatzen, cs. czuppant, czuppantva csókol; csám- csog, csamcsog.
Schluckstein, der; zárkö.	Schmalblättern, mn. kes- kenylevelű.	Schmatzen, cs. czuppant, czuppantva csókol; csám- csog, csamcsog.

Schmausbruder, der; vendégtárs, lakomatára.
 Schmauschen, das; lakomácska.
 Schmausen, k. vendégeskedik, lakomáz.
 Schmauserey, die; vendégeskedés, lakomázás.
 Schmecken, cs. kóstol, izel, ízelt, megkóstol, megízelt. —, k. íz van; és schmeckt na Pisch, szurok' l/e van; wie schmeckt Ihnen dieses? hogy tettszik kegyednek ennek az íze? is schmeckt ihm, tettszik neki az íze.
 Schmecken, l. Schmecken.
 Schmeckelchen, die; hizelkedés, hizelgés; csapodártság.
 Schmeckelhaft, Schmeckelreich, Schmeckelnd, mn. hizelgő, hizelkedő.
 Schmeckeln, cs. hizelkedik, hizelg; csapodárkodik.
 Schmeckler, der; hizelkedő, csapodár.
 Schmeidig, l. Geschmeidig.
 Schmeiken, cs. és k. rh. hajl, lök; gaszajlik.
 Schmeißflege, die; dongólégy.
 Schmeiß, der; zománcz, máz, üveg máz; érczúveg; fény máz, (virágokon).
 Schmeißarbeit, die; zománczmű; érczolvasztás.
 Schmeißarbeiter, der; zománczozó.
 Schmeißbar, mn. olvasztható; olvadható.
 Schmeißbutter, die; olvasztott vaj.
 Schmeiß, die; olvasztóház, olvasztóhely; olvasztás.
 Schmeißer, cs. r. és rh. olvaszt, meg-, olvaszt; zománczos, mázol. —,

k. rh. olvasd, meg-, olvasd; olvaszod.
 Schmeißer, der; olvasztó.
 Schmeißerey, die; olvasztóhely.
 Schmeißfarbe, die; zománczszín.
 Schmeißfah, das; üveg máz; érczúveg.
 Schmeißhütte, die; olvasztóhuta.
 Schmeißkammer, die; olvasztókoba.
 Schmeißkessel, der; olvasztóüst.
 Schmeißkunst, die; olvasztómesterség; zománczolás.
 Schmeißlöffel, der; olvasztókánál.
 Schmeißmaßer, der; zománczfestő.
 Schmeißmalerey, die; zománczfestés.
 Schmeißofen, der; koh, olvasztó kemenza.
 Schmeißröhren, das; olvasztócső.
 Schmeißtiegel, der; olvasztótégely.
 Schmeißzug, die; olvasztás.
 Schmeißwerk, das; olvasztó-intézet; zománczolat; mázolat.
 Schmer, das; háj.
 Schmerapfel, der; vajalma.
 Schmerbauch, der; poh, potroh, kövér has.
 Schmerbeere, die; ' vörös berkenyő.
 Schmerbel, Schmergel, der; paraj-libalópp; mocsári golyahír; saláta-szifonták.
 Schmerholz, das; szurós vértő.
 Schmerkraut, das; hegyi kappanör; nagy azádor, kenderkőköröcsin.

Schmerke, die, Schmerling, der; bajuzos tergélye.
 Schmerleury, Schmerleuryel, die; folyondár; büdös gönye; élődi gazillat.
 Schmerz, der; fájdalom; mit Schmerzen warten; nebezen várni.
 Schmerzen, k. fáj, fájdalmat okoz.
 Schmerzhast, Schmerzlich, mn. fájdalmas.
 Schmerzindernd, Schmerzstillend, mn. fájdalom-enyhítő.
 Schmerzlos, mn. fájdalomtalan.
 Schmerterling, der; lipé, lepe, lepke, pille, pillangó.
 Schmerteru, k. és cs. harsog; durrog, durran; csap, lök, lecsap, zúz.
 Schmerternd, mn. harsogó; durrogó.
 Schmieb, der; kovács.
 Schmiebbar, mn. kovácsolható.
 Schmiebe, das; boncz.
 Schmiebe, die; vinnye, kovácsmőhely.
 Schmiebeamboss, der; ülvás, üllő.
 Schmiebebalg, der; fuvó.
 Schmiebesse, die; koh.
 Schmiedehammer, der; pöröly.
 Schmiedehandwerk, das; kovácsesség, kovácsmesterség.
 Schmieiden, cs. kovácsol, kapol, kohol; tu die Eisen schmieiden, vasa verni; Eisen —, hazugságot koholni.
 Schmieideschinde, die; vaszitek.
 Schmiebesange, die; fogó.
 Schmiegen, vb. hajol, simul; kanyarodik, kua-

korodik, tekergőzik (-ra, ro-); magát meghajtja v. megalizza (valaki előtt).	Schwingeln, k. avas zair' v. vaj' szaga van.	Schumptitel, der; szenny cím.
Schmiecke, die; nápicz.	Schmiß, der; ütés, csapás; lövés.	Schunabel, der; madárorr; orr; hegyfok; hajóorr; das ist nicht für diesen —, nem a' te orrod-ra való; er spricht wie ihu der — gewachsen ist, úgy beszél, mint az a-nya' tejjével beszopta.
Schmierbuck, das; irka-firka.	Schmiß, der; csapintás, suhintás.	Schunabelstein, das; orrocška.
Schmierbüchse, die; kenőcs-szelence.	Schmieße, die; sudar, suhegő, ostorhegy, ostor-csapó.	Schunabeleisen, das; hajfo-dorítóvas.
Schmiere, die; kenőcs, ko-nodék.	Schmiegen, cs. suhint v. csapint (ostorral v. vessző-vel); beken, befest (p. o. bört).	Schunabelhüh, der; fűcsken-dőz fűrtfogó.
Schmierer, cs. ken, meg-ken; firkál, mázoló; ci-ten —, valakinek mar-kát megkenni; den Wein —, a' bort megbami-sítani.	Schmuckeln, k. duzzog, orrát felduzz.	Schunabelhörig, mn. ma-dárorr-alakú.
Schmiererem, die; kenő-ferde, irka-firka.	Schmuosen, das; duzzogás.	Schunabelstein, cs. turkálja az ételt, sinnyáskodva eszik.
Schmierer, der; kenő; firkáló, mázoló.	Schmorbraten, der; pörkölt hús.	Schunabelstraut, das; gerely.
Schmierig, mn. kenőcsös, beken; hemázolt; lágy, ragadó, enykes; pisz-kos, sáros.	Schmoren, cs. húst v. tész-tát pörköl, fonnaszt, gőzöl. —, k. pörkölő-dik, fonnad; gőzölődik.	Schunabelweide, die; nya-lánság.
Schmierlufe, der; turósajt.	Schmuß, der; ékesség, ék; drágaságok, drágakövek.	Schunabelwurz, die; kénkö-ves kocsord.
Schmierlufe, die; ír.	Schmuß, mn. ékes, csinos.	Schunafe, die; szűnyog; ti-poly; tréfaság, furcsaság.
Schmierlufe, Schmierlufe, das; rühes juh; rühes marha.	Schmußen, cs. ékesít, di-szesít, földkösít.	Schunafisch, mn. furcsa, mu-latsígos.
Schmierseife, die; durva szappan, sajakszappan.	Schmußen, das; ékesítés, felékesítés.	Schunäßen, das; csatocška.
Schmierseife, die; feles mángolt, eperparaj.	Schmußfäßen, das; ék-szekrényke.	Schunäße, die; csat.
Schmierseife, die; futó paszuly.	Schmußflos, mn. éketlen, ezikornyállan.	Schunallen, cs. csatol, be-csatol.
Schmierbüchse, die; kenő-zőszelence.	Schmußnadel, die; éktű.	Schunallen, Schunallen, k. csattan, pattan; csordul; fittyet vol v. hány, (az újával); pattant, csordít (ostorral).
Schmirne, die; oreczales-ték, keudöz; pisosító.	Schmußflos, k. mosolyog, elmosolyog.	Schunapp, Schunapp, mn. bir-telen, egyszero.
Schmirnen, cs. keudöz; pi-rosit.	Schmuß, der; piszok, moc-sok, szenny.	Schunappen, k. hosszú lap (mint kutya a' szájával); lecsattan, lepattan (mint a' puskasárkány); csattan, pattan.
Schmirnflüßchen, Schmirn-flüßchen, das; keudözö-ruha.	Schmuß, der; piszok, moc-sok.	Schunapper, der; érvágó; kúpólyva.
Schmirnflüßchen, das; ken-ődőstapasz.	Schmußig, mn. piszkos, mocskos, szennyes; ga-lád.	Schunappfleder, die; rugótoll.
Schmirnflüßchen, die; mezei kömög; sokbűtykő gyöngy-virág.	Schmußlos, der; csömör-lődő.	

Schnappgassen, l. Schnelgassen.	Schnauzen, das; orrocaka, (állatoké); azácaka.	Schnedenzapfen, der; csiga-csap.
Schnapphahn, der; zairány.	Schnauze, die; orr, (állatoké); száj, (emherő); csücs, orr, száj, (korzóó 3c).	Schnedenzug, der; csigament; csigavonal.
Schnappfisch, l. Schnippfisch.	Schnäuzer, die; koppantó, hamvevő.	Schnee, der; hó.
Schnappmesser, das; bicsak.	Schnulzen, ca. orrát kifűja; a' gyertyát elkoppantja.	Schneeammer, die; hómadár; havasi sármány.
Schnaps, der; kortypálinka, pálinka.	Schnurzig, mn. csücsös, szájaa.	Schneebahn, die; hóút.
Schnappfchen, das; kortypálinka.	Schnecke, die; csiga.	Schneeball, der; hóteke, hólabda.
Schnappfisch, der; tarisznya.	Schnednauge, das; csigaszem, (ópitósben).	Schneebäume, die; tavaszi tőzike; kikelőti hóvirág; hófa.
Schnapsen, k. pálinkát kortyant.	Schneedenberg, der; csigahegy.	Schneebruch, der; hótorló fa v. ág. gally.
Schnappweise, die; csapó-motóla.	Schneedenbohrer, der; csigafúró.	Schneebrot, die; csóka.
Schnarhen, k. hortyog.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneeflocke, die; hópihe.
Schnarhen, das; hortyogás.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneegebirge, das; havas, havasok.
Schnarher, der; hortyogó.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneegefäß, das; hózi-vatar.
Schnarre, die; kereplyo, csörgetyű.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneegefäßchen, Schneetöpfchen, das, l. Schneeflasche.
Schnarre, Schnarrestoffel, die; léprigó.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneehaufen, der; hórakás, hóhalom, hósuvatag.
Schnarren, k. csörög; perreg (p. o. a' beszódben); zúg, rezog (p. o. a' húr); dörmög; hápog, sápag.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneehuhn, das; hószajd.
Schnarrente, die; csörgő rózsa.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneehuhn, mn. havas; hószinű.
Schnarrwerk, das; zugósi, (orgonában).	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneekumpen, der; hóróg.
Schnatterente, l. Schnarrente.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneekrawine, die; hóomlat.
Schnatterhaft, Schnatterig, mn. csacsogó, csvegő.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneekröche, die; sárgasíkos pacsiirta.
Schnattern, k. gágog; hápog, sápag; csacsog, csveg.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneelinie, die; hóvonal.
Schnattern, das; gágogás; hápogás, sápagás.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneeluft, die; hólóg.
Schnauben, k. ós ca. r. és rh. szuszog, lehog. fű (az orrával); vor fern — dúlni-fűlni; nicht als Raub —, csak bosszút lehegni.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneemann, der; hóember, hóvász.
Schnauben, das; szuszogás, lehegés.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneemisch, die; habtoj.
Schnauben, l. Schnauben.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneeschuh, der; hócsipő.
Schnaubbart, der; bajusz.	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneewasser, das; hóvíz.
	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneeweis, mn. hószinű, hófejér.
	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneewetter, das; havazó idő.
	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneewind, der; havazószél, hófogatog.
	Schneedenförmig, mn. és ih. csigádad, csigaalakú; csigádadon.	Schneewölfe, die; hófollog.

Schneezeit, die; hóidő, havazás' ideje.	Schneiderarbeit, die; szabómunka.	Schneewage, die; körtefont.
Schneide, die; él.	Schneiderhandwerk, das; szabóság, szalmesterség.	Schneeflingig, mn. sebesnyelvű.
Schneidebank, die; vonászák; faragószók.	Schneidergestell, der; szabólegény.	Schneeflingigkeit, die; sebesnyelvűség.
Schneidbrett, das; vágódeszka.	Schneidermüffel, der; szabóizom.	Schneppfe, die; szalonka, aneff.
Schneideisen, das; huzóvas; metszővas.	Schneidern, k. szabóskodik.	Schneppfenagel, die; szalonkúszat.
Schneideln, l. Schneitefn.	Schneiderrechnung, die; szabószámolás.	Schneppfenzeit, die; szalonkák' ideje.
Schneidelohe, der; metszőhór.	Schneidescheibe, die; vágókorong.	Schneppfenzug, der; szalonkák' járása.
Schneidemeßer, das; metszőkés; vonókés.	Schneidejahre, der; metszőfog, harapófog.	Schnepppe, die; csúca, száj, (korsón rc.); gyászbodor, (sejkiötő).
Schneidemühle, die; fűrészmalom.	Schneidezeug, das; vágószerszám.	Schnepper, l. Schnepper.
Schneiden, cs. rh. metsz, vág; azeg. szel; felvág; szab; bemetsz; szétmetsz, szétvág; das Korn —, aratni; Holz —, fát vágni (fűrészszel); sich in den Finger —, az újat megvágni; Saummet —, bársonyt nyírni; ein Pferd, Schweine —, lovat, disznókat horélni; Geld —, pénzt kaparítani; Capriolen —, ugrádozni mint a' kak; Gesichter —, arezt sntorgatni. —, k. rh. fog; dieß Messer schneidet gut, ez a' kés jól fog; der Wind schneidet mir ins Gesicht, a' azél képmet csipi; es schneidet mir in Leibe, a' haamat csikarja, hascsikarásom van; das schneidet in den Westel, azt megbánja az orszé-nye.	Schneidese, cs. nyesegél, nyes.	Schneppfel, l. Schneppfel.
Schneiden, das; metszés, vágás.	Schneel, mn. és ih. gyors, sebes, hamar, hirtelen; gyorsan, sebesen, hamar, hirtelenül.	Schneppfen, sz-n. havaz, hó esik.
Schneidend, mn. metsző, vágó; csipős, (szél, beszéd rc.); éles, (hang rc.).	Schneellen, os. pattant, ki-, elpattant; csaptat; einen —, valakit megbúzni, megrántani; einen um etwas —, valamit valakitől elcsenni. —, k. pattan, csapódik, ki-, elpattan; bollik, el-, megbollik; visszapattan; seipattan; mit den Fingern —, sittyet hányni.	Schneppfen, l. Schneppfen.
Schneider, der; szabó.	Schneelfuß, die; csaplató.	Schneppfen, l. Schneppfen.
	Schneefußig, mn. gyorsalóbu, sebesjáró.	Schneppfen, cs. osen, csillent, csip.
	Schneefalgen, der; karos akasztófa.	Schnepp, der, Schuttpöcher, das; sitty; — schlagen, sittyet hányni.
	Schneefleite, die; gyorsaság, havarás, sebeség.	Schneppen, cs. és k. csipeg; csillent, csillat; seipattan.
	Schneeflekt, die; rugalom.	Schneppisch, mn. hánytorgó; hánytorgva.
	Schneeflektig, mn. rugalmas.	Schneppfel, l. Schneppfel.
	Schneeflektigkeit, die; rugalmasság.	Schnit, der; vágás, metszés; szabás; aratás; vágaték, metszet; darab; szelet; sich auf den — verstellen, érteni a' nyereséghez.
	Schneefloß, das; sörroz.	

Schnittchen, das; darabka, szeletke.

Schnitte, die, l. Schnittehen.

Schulter, der; arató.

Schnitterblume, die; sárga gyopár.

Schnittergras, das; éles sás.

Schnittbrot, der; rösökerekedés.

Schnittbündler, der; rösökalmár.

Schnittbrot, l. Abschneidebrot.

Schnittbrot, der; metéldkáposzta; bigocsi baktopp.

Schnittlauch, Schnittling, der; metéldhagyma.

Schnittmesser, das; faragókés.

Schnittwaare, l. Ausschnittewaare.

Schnittweise, ih. szeletenként, darabonként.

Schnit, der; metszet, szelet; karika.

Schnittbank, l. Schneidebank.

Schnittbrot, das; vágópád.

Schnittchen, das; szeletke.

Schnittfel, l. Abschneitfel.

Schnittfel, es. vágdal, farag; faragcsál.

Schnittfel, es. vág, metsz.

Schnittfel, der; metsző; faragókés, vágókés; hiba, botlás.

Schnittfel, k. hibás v. vót (nyelv ellen), elcseszmúl v. kilicszomodik (a' nyelve).

Schnittmesser, das; faragókés; metszőkés.

Schnittwerk, das; faragott m. v. munka.

Schnitte, mn. silány; czudar; dölýsít.

Schnittigkeit, die; silány-

ság; czudarság; dölýsít, dölýsítás.

Schnuppern, Schnuppern, es. ós k. szaglál; szaglálódik.

Schnupfel, der; czikornya, czifrázat.

Schnuffeln, Schnuffeln, l. Schnuppern.

Schnupfen, der; nátha.

Schnupfen, es. ós k. hurnótol, tobákol. burnótol v. tobákot azi.

Schnupfer, der; burnótoló, tobákoló.

Schnupftabak, der; hurnótoló, tobák.

Schnupftuch, das; zsekendőd.

Schnuppe, die; gyertyahamv.

Schnur, l. Schmiegetochter.

Schnur, die; zsinór; zsinog; madzag; unt Schnur

einfaßen, zsinórral beszegni; eine — Perlen;

egy sor v. füzér gyöngy; über die — hauen, kilépni a' hámfából; von der

— zehren, készből élni; er lebt nach der —, rendezen él; es geht bei ihm alles nach der —,

nála minden úgy megy, mintha zsinóron húznák.

Schnurband, das; füzérszalag, füzérszalag.

Schnurbrust, die; füzérváll.

Schnurchen, das; zsinórka.

Schnurken, es. zsinóroz; meg-, hexzinóroz; füz-, befüz; einen —, valakit meghúzni, megrántani.

Schnurgrade, Schnurgleis, mn. zsinóregyenességü.

Schnurleib, der, l. Schnurbrust.

Schnurleib, das; füzélynk.

Schnurmacher, der; gombkötő.

Schnuradel, die; füzétk.

Schnurbeutel, l. Beutel, Schnurband.

Schnurperle, die; füzérgyöngy.

Schnurbart, der; bajusz.

Schnurbartig, mn. bajuszos.

Schnurre, die; kerep; esörgolyú; hohózat.

Schnurren, k. kerepel; fon (a' macska); morog, morgolódik. —, es. koldul.

Schnurriemen, l. Schnurband.

Schnurrtig, mn. hohó, hohózkodó.

Schnurrspeise, Schnurrspeiseferen, die; apró-cseprő, hitványság.

Schnurrsenfel, l. Schnurband.

Schnursteffel, der; topánka, bakanca.

Schnurstift, der; füzéhegy, füzécsövek.

Schnurstrick, ih. nyilegyest.

Schnurstrick, der; asófor.

Schob, der; zaúp.

Schober, der; boglya; kanzal; asztag.

Schöberling, der; bakros palánka; aszarus tinorú.

Schobern, es. boglyáz, boglyába v. asztagba rak.

Schod, das; hatvan szám, v. darab.

Schodweise, ih. hatvanonként, hatvanával.

Schöfel, der; hitványság, süpredék.

Schöfelig, mn. hitvány.

Schöffe, l. Schöppe.

Schokolade, l. Chocofate.

Scholar, l. Schüller.

- Escholarch, der; iskolaigazgató, iskolafő.
 Escholarisch, mn. és ih. iskolai; iskolailag.
 Escholon, das; jegyzet, magyarázat.
 Eschollebeiser, der; csótán.
 Escholle, die; rög, göröngy; hatbíbiressós felszeguszó.
 Eschollenhölper, der; houtmádár.
 Eschöllig, mn. röges, gözöngyös.
 Eschomerling, der; fenyőrigó.
 Eschon, ih. már. —, ksa. majd; úgy is, még is.
 Eschön, mn. szép; ékes; kellemes, gyönyörű; — thun, magát okosgatni, czifrálkodni; mit einem — thun, valakivel szépen bántni; valaki' kedvét keresni.
 Eschubstind, l. Mondstugig.
 Eschüne, die; szépség; szép.
 Eschonen, cs. kimél, megkimél.
 Eschunen, cs. szépít; tisztál (p. o. bort.)
 Eschunfarber, der; szőpfestő.
 Eschunfarberen, die; szőpfestőség.
 Eschungeriß, der; szép elme.
 Eschunheit, die; szépség.
 Eschunling, der; szépika.
 Eschunshulig, mn. széposzlopú.
 Eschunshreibekunst, die; szőpírás.
 Eschunshreibet, der; szépíró.
 Eschunung, die; kimélés; kimélet.
 Eschoß, der; köbel, öl, öböl; die Hände in den — legen, kezét öszetonni v. kebelébe dugni.
 Eschoßhund, der; öleb.
- Eschoßhülger, der; kedvenczetanítvány.
 Eschoßkind, das; kedvenczgyermek.
 Eschoßf, der; csuca, csup, tető; üstök; hűb, bóbíta, konty.
 Eschöpfbrunnen, der; meritőkút, gómos kút.
 Eschöpfe, die; meritő hely.
 Eschöpfmeister, der; kútveder.
 Eschöpfen, cs. merit; Athem —, leheletet venni; **Went** —, hátorságot venni. —, k. magába szí.
 Eschöpfen, das; meritós.
 Eschöpfen, der; meritő.
 Eschöpfer, der; teremtő, alkotó.
 Eschöpfetisch, mn. és ih. teremtői, alkotói; teremtőileg, alkotólag.
 Eschöpfgelte, die, Eschöpfgehüßchen, das; meritőedény.
 Eschöpfkanne, die; meritőkanta.
 Eschöpfköffel, der; meritőkanál.
 Eschöpfrad, das; meritőkerék.
 Eschöpftopf, der; meritőbögere.
 Eschöpfung, die; teremtés; teremteltség, mindonség.
 Eschöpfungswerk, das; teremtelési munka.
 Eschöpfwerk, das; meritőmű.
 Eschöppe, der; táblabíró.
 Eschuppen, der; szin, felszer; kanta.
 Eschöpf, der; ürü, borhócs; eszölös.
 Eschöpfenleisch, das; ürühús.
 Eschöpfstente, l. Hammelstente.
 Eschorf, der; var; kosz.
 Eschorf, mn. varas; koszas.
- Eschorstein, Eschorstein, der; kúrtő, kómény.
 Eschorsteinfeiger, der; kóményseprő; acsa.
 Eschossen, k, felsző; lejtő hányja (a' gaboun.) —, cs. adóz, adót fizet.
 Eschösser, der; adószedő.
 Eschoß, der; esemeto, hajtás. növés; adó.
 Eschoß, l. Geshchoß.
 Eschoßbalk, der; gabnatok.
 Eschoßbar, Eschoßfen, l. Steuertar, Steuerfen.
 Eschoßheut, das; ablakhók.
 Eschoßhelle, die; mállakas, bak (a' kocsin.)
 Eschössling, der, Eschoßreid, das; hajtás, sarjadék.
 Eschoßrebe, die; szőlőhajtás.
 Eschote, die; becső, hüvely; tok; becsős növény; zöldborsó.
 Eschotenborn, der; akász, koronasa.
 Eschotenreife, die; zöldborsó.
 Eschotenflee, der; korap; somkóró, dutkóró.
 Eschotenpfeffer, der; paprika.
 Eschotte, Eschottländer, der; skót.
 Eschottisch, mn. skót.
 Eschottland, das. Skótország.
 Eschotfliren, k. és cs. vonalosan metsz.
 Eschotfirung, die; vonalosan metszés.
 Eschötze, mn. félzöges, félzszakos, csapinós; kajács, ferde. —, ih. félzögesen, csapinósan; kajácsul, fordón.
 Eschräge, die; félzszög, félzszak, csapinósság; kajáosság, ferdeség.
 Eschrägemaß, das; szögmérőtek.
 Eschrägen, der; sarajlya.

- Eſramme, die; karozolás; karmolás.
 Eſrammen, cs. karozol; karmol.
 Eſtrauf, der; szekrény.
 Eſtrütkhen, daſ; szekrényke.
 Eſtraufe, die, Eſtrauten, der; rekesz. korlát, verőcze; sorompó; korlát, határ; — v. Eſtrauten ſehen, hatart v. korlátot szabni; ſich in den Eſtrauten halten, önhatárában maradni, magát mórszékeln.
 Eſtrauten, cs. k. keresztbe rak v. teaz; tokor.
 Eſtrautenlos, mn. korlátlan, határtalan.
 Eſtrautenloſigkeit, die; korlátlanſág.
 Eſtrape, die; vakaróvas, vakarózer.
 Eſtrape, cs. vakar.
 Eſtraube, die; csavar, aróf; ſeine Worte auf Eſtrauben ſehen, csavargósan, v. tekervényesen beszélni.
 Eſtrauben, cs. arófol. csavarol; csavar, tokor; megaszal, rászced.
 Eſtraubenbohler, der; csavarfuró.
 Eſtraubenkernig, mn. csavardad, csavarakalú.
 Eſtraubengang, der, gewinde, daſ; tekerület, tekervény.
 Eſtraubenlinie, die; kacskaringó, csavarvonal.
 Eſtraubenmutter, die; anyaróf.
 Eſtraubenrüſſel, der; csavarkalca.
 Eſtraubenschnelle, die; szórnyasága.
 Eſtraubengänge, die; csavarfogó.
- Eſtranbenjeher, der; csavarhuzó.
 Eſtraubfloß, der; arófos v. csaváros fogó.
 Eſtreß, der; rémület, ijedelem.
 Eſtreßbild, daſ; rémkép, rémlet, rém.
 Eſtreßen, der; ijedés; ijedség, félelem; rémülés; in — ſehen, el-, megijeszoni; elrémíteni.
 Eſtreßen, cs. és k. rh. rémit, retten, ijeszt, meg-, elrémít; retten, ijed, meg-, v. elrémül.
 Eſtreßenmann, der; rém-ember.
 Eſtreßenſystem, daſ; rérendszer.
 Eſtreßhaft, mn. ijedős; rémi ő, rettentés.
 Eſtreßenhaftigkeit, die; ijedőség.
 Eſtreßlich, mn. és ih. rémitő, rettentő, rettentés; rémitősen.
 Eſtreßlichkeit, die; rémitőség, rettentőség, rettentettség.
 Eſtreßlich, daſ, és die; ijedség.
 Eſtreßlos, der; rémlövő, ijesztőlövés.
 Eſtreßlos, der; sarokkő.
 Eſtreßwert, daſ; rémszó, ijesztőszó.
 Eſtreßbar, die; irásmód.
 Eſtreßbuch, daſ; irókönyv.
 Eſtreßbegehr, die; irásdíj.
 Eſtreßbuch, die; irás-mesteriség.
 Eſtreßmeister, der; iró-mester.
 Eſtreßen, cs. rh. ír; ſel-, megír; eine gute Hand —, szépen írni; wie ſtreßt
- er ſich? hogy írja a' nevét? hogy hívják?
 Eſtreßbuch, der; irótm.
 Eſtreiber, der; író; írnok.
 Eſtreibeten, die; irás; irat.
 Eſtreibeftrauf, der; irószekrény.
 Eſtreibeucht, die; irógyg.
 Eſtreibefüchtig, mn. irógyg.
 Eſtreibeſieber, die; irótoll.
 Eſtreibefehler, der; iráshiba.
 Eſtreibefloßchen, Eſtreibefloßchen, daſ; irószekrényke.
 Eſtreibepapier, daſ; irópapíros.
 Eſtreibepergament, daſ; vellium.
 Eſtreibſchule, die; iróiskola.
 Eſtreibſtube, die; irószoba.
 Eſtreibſtunde, die; iróóra.
 Eſtreibtafel, die; irótábla.
 Eſtreibtisch, der; iróasztal.
 Eſtreibzeug, daſ; irószers.
 Eſtrein, l. Eſtrauf.
 Eſtreiner, l. Tiſchler.
 Eſtreiten, k. rh. lép, hág, eldől; zu etwas —, valamihez fogni v. kezdeni.
 Eſtren, der; kiáltás.
 Eſtreuen, k. rh. kiált; sikolt; kiáltoz, kiabál; sikoltoz; über etwas —, valamiért lármázni; aus vollem Halse —, egész arójából kiáltani.
 Eſtreuen, daſ; kiáltás; sikoltás.
 Eſtreuend, mn. kiáltó; sikoltó.
 Eſtreuer, der; kiáltozó.
 Eſtreuer, die; kiáltozás; sikoltozás.
 Eſtreuete, der; kiabáló; sikoltozó.
 Eſtreiß, der; hasadék, ropedék

Schrift, die; írás, irat, iromány; betűk; könyv, munka.
 Schriftgelehrte, der; írástudó.
 Schriftgewölbe, das; levéltár.
 Schriftgießer, der; betűöntő.
 Schriftgießerei, die; betűöntés.
 Schriftkasten, der; betűszekrény; levélszekrény.
 Schriftlich, mn. és ih. írt, írott; írva, írásban.
 Schriftmutter, die; betűanya.
 Schriftschneider, der; betűmetsző.
 Schriftschreiber, der; betűíró.
 Schriftsprache, die; könyvnyelv, írói nyelv.
 Schriftstube, die; írószoba, (könyvtől).
 Schriftsteller, der; író, szerző.
 Schriftstempel, l. Patrice.
 Schriftverfälscher, der; írat-hamisító.
 Schriftzeichen, das; betű; íratjegy.
 Schritt, der; lépés, lépte (valakinek); — vor —, lépést, léptetve, lépésenként; einen weiten, großen — machen, nagyot lépni; ein Pferd im Schritte reiten, lépést, léptetve lovagolni, léptetni; es ist nur um dein willen — zu thun, csak az első lépést kell meg tenni.
 Schrittmesser, Schrittmesser, der; lépésmérő.
 Schrittshuh, l. Schrittshuh.
 Schrubel, die; súrúkárt, súrúgerében.

Schroff, mn. darabos, durva; meredek.
 Schrüpf, die; sarolás, aratás.
 Schrüpfen, cs. köpölyöz, megköpölyöz; megkarcol, meghasít, (fát); le-, megarat, meg-, lekaszál, lesarol (gabonát, kövér-ségo miatt); einen —, valakit megkopasztani, megszedni.
 Schrüpfhorn, der, Schrüpfhorn, das; köpöly.
 Schrüpfhüpper, der, Schrüpfisen, das; köpölyvas.
 Schrot, das; dara, (darált élet); serót, galacs; darab, (sa, hús, vasson); érczdarab, (pénznök); nyomatók, súly, (kellő, pénzre nézve); ein Mann von altem — und kern, hecsületes ember a' régi világhól; von grobem Schrote sein, durvának, durva erkölcsűnek lenni.
 Schrotart, die; sejsze, topor.
 Schrotbeutel, der; serótzacsokó.
 Schrotblöcke, die; serótmilylyo; serótpuska.
 Schrotte, die, l. Aufschrote, Schrot.
 Schrotten, cs. darál, megdarál; eldarabol, elvág, elmetez, (korszthen); hengerit, hempolygat, koresolyáz; in den Kellern —, pinozéro orosz-teni.
 Schrotten, das; darálás; darabolás; hengerítés, koresolyázás.
 Schrotter, der; daráló; daraboló; koresolyász; szarvasbogar.

Schrotfag, das; seréthardó.
 Schrotform, die; serótminta.
 Schrotobel, der; durva gyalu.
 Schrotorn, das; serótszem; dara, rozadara.
 Schrotleiter, die; koresolya.
 Schrotmehl, das; daraliszt.
 Schrotmehl, der; érczvásó.
 Schrotmehl, das; hulladék sárgaré.
 Schrotmühle, die; daramalom, daráló malom.
 Schrotölge, die; öreg v. nagy fűrés.
 Schrotölge, die; vágoló, (tűniveacknél is).
 Schrotseil, das; koresolyakötél.
 Schrubben, cs. sarol; durván gyalul.
 Schrubber, der; saroló.
 Schruppel, der; ráncs, redő.
 Schruppelig, Schruppig, mn. ráncos, redős; zsugorodott; tőpörödött.
 Schruppen, k. tőpped, tőpörödik; zsugorodik; pillézik (a' tej).
 Schrunde, die; hasadék, repodék.
 Schrunde, k. hasadozik, repadozik; cserepesik.
 Schrundig, mn. hasadékos, repodékos; cserepes, (bőr, ajk).
 Schuß, der; taszítás, lövés; tolás; hajtás, (kúpjátékban); ein — spielen, egy játék kún, (9 kúp); ein — spielen, egy kemonese szemlye.
 Schuß, der; gyámoltalan, nyomorult; gaz, csúmnirekellő.

Schubfaren, der; taliga, talicsaka, tolóka, torboncaza.

Schubfärener, der; taligás, talicskás, torbonczás.

Schubfassen, der, Schubfabe, die; kihuzó v. fiókos szekrény; kihuzó fiók.

Schubriegel, der; tolózár, retesz.

Schubrad, der; zsch.

Schüßtern, mn. és ih. főlének, bátortalan; félénken, bátortalanul.

Schüßtertheit, die; félénkség, bátortalanság.

Schust, der; ezudar, semmirekellő; gyámoltalan.

Schustig, mn. és ih. gaz; gyámoltalan; gazul; gyámoltalanul.

Schusut, der; süles bagoly.

Schuh, der; cipő, saru; láb, uyom, (mérték).

Schuhabsatz, der; cipőszark.

Schuhalle, die; ár.

Schuhband, das; cipőszalag.

Schuhfahrl, das; cipőfej; fejbőr.

Schuhfüße, die; cipőkefe.

Schuhhen, cs. saruz, megsaruz.

Schuhled, der; cipőfolt.

Schuhleder, der; soltosó varga.

Schuhkraut, Schuhkrebel, der; vargatarattyu, vargazi báru.

Schuhrecht, der; vargalogény; vargaias.

Schuhladen, der; vargabolt; cipőbolt.

Schuhleisten, der; vargakapta.

Schuhmacher, der; varga, cipővarró.

Schuhmacherhandwerk, das; vargaság.

Schuhmacherzunft, die; vargaczeh.

Schuhmarft, der; cipőpiszoc.

Schuhmaß, das; cipőmérték; lábmérték.

Schuhnadel, die; vargaár.

Schuhnagel, der; sarkazog.

Schuhpech, das; vargaszurok.

Schuhpfost, der; sarkfa.

Schuhputze, die; kaptaszeg.

Schuhputzer, der; cipőtisztító.

Schuhreimen, der; saruzij; cipőfüző.

Schuhshuhere, die; sarukenőcs, csizmakenőcs.

Schuhshuhere, die; cipőcsat.

Schuhshwürze, die; vargaszaték.

Schuhsohle, die; cipőtalp.

Schuhwachs, das; Schuhwische, die; csizmaír.

Schuhwunde, die; vargaszeg, sarkazog.

Schulamt, das, Schuldienst, der; iskolai hivatal; iskolai szolgálat.

Schulamtst, die; iskolaintézet.

Schulbuch, das; iskolakönyv.

Schuld, die; adósság; hűnsúly; hiba; ok; kötelesség, adósság; pénzbiraság; vád; er fiédt tu

Schulden, telo van adóssággal, tenger az adósságra; es hasten auf dem Gulte viele Schulden, sok adósság fekszik a' jószágton; außer — seyn, ártatlannak lenni; das ist nicht meine —, ez nem az én vétkem v. hibám.

Schuldbrief, der, Schuldverschreibung, die; kötlevel. kötelezvény, adósságlevel.

Schuldbuch, das; adósságbknyv.

Schuldenfrey, mn. adósságtólment, adósságtalan.

Schuldentast, die; adóssági teher.

Schuldforderung, die; adóssággkérés, adóssággkövetelés.

Schuldherr, der; bitelező.

Schuldig, mn. adós; köteles; hibás, vétkes; büntetést érdemlő; einen Verbrechen — seyn, vétkesnek lenni; er ist ihm sein Leben —, az életét neki köszönheti; — seyn, adósnak lenni.

Schuldigst, der; vétkes.

Schuldigkeit, die; kötelesség, tiszt.

Schuldleute, t. adósak.

Schuldlos, mn. l. Unschuld.

Schuldlosigkeit, die; ártatlanság, vétlenség.

Schuldmann, Schuldner, der; adós; ich verbleibe ihr —, maradok köteles szolgája.

Schuldpost, die; adósság.

Schuldregister, das, l. Schuldbuch.

Schuldschein, Schuldzettel, der; kötlevel, adósságlevel, kötelezvény.

Schuldthum, der; adós; hörtöne v. tornya, adóshörtön.

Schule, die; iskola; hohe —, fő v. anyoskola, egyetlen die — schuldigen, am die — gehen, iskola mögé járni; aus der — schwangeln, valamit liscosegn.

Schüler, der; tanítvány, tanuló; kezdő.	Schulmeisterin, mu. és ih. iskolamesterca; iskolamesterosen.	Schulwesen, das; iskolaiügy.
Schülerhaft, mu. és ih. iskolai, iskolai; kezdőleg, iskolásan, iskolailag.	Schulmeisterin, der; iskolahang.	Schulwissenschaften, i. iskolai tudományok.
Schulferien, i. iskolaszünet, iskolai szünetnapok.	Schulordnung, die; iskolarend.	Schulwitz, der; írás elméaség.
Schulfreund, der; iskolaharát.	Schulpferd, das; iskolásló.	Schulzeit, die; iskolafenyiték.
Schulfreundschaft, die; iskolaharatság.	Schulphilosophie, die; iskolai philosophia.	Schund, der; nyuzadék; alja v. rossza (valami nek); ganaj.
Schulfuß, der; pedáns, iskolaporos.	Schulrede, die; iskolabeszéd.	Schundgrube, die; pócoz, pöcozödőr.
Schulfußeren, die; pedánság, iskolás tudomány.	Schulsaße, die; iskolatárgy.	Schundföng, der; árnyékszektisztító.
Schulgebäude, das; iskolai épület.	Schulschritt, der; iskolalépés.	Schupp, der; lókés, lódtás.
Schulgebrauch, der; iskolai szokás.	Schulpraxe, die; iskolanyelv.	Schuppe, die; pikkely; korpa, (són).
Schulgeld, das; iskolapénz.	Schulstaub, der; iskolapor; — fressen, iskolaport nyelni.	Schüppe, die, i. Schaufel.
Schulgelehrsamkeit, die; iskolatudósság.	Schulstreit, der; tudós per v. vita.	Schuppen, i. zöld, (kártyában).
Schulgelehrte, der; iskolatudó; humanista.	Schulstunde, die; iskolóra.	Schuppen, der, i. Schoppen.
Schulgerecht, mu. és ih. iskolaszerez; iskolaszerezsen.	Schulster, die; váll.	Schuppen, es. pikkelyes, megpikkelyes. —, vh. hämlik, foszlik (pikkelyekben).
Schulhalter, der; iskolamester.	Schulsterbein, das; sfnocen, der; vállcsont.	Schuppen, es. lök, lódt; elüz, ellódt (hivatalból).
Schulhaus, das; iskolaház.	Schulsterblatt, das; válllapocza, hönlap.	Schuppstein, der; pikkelyes hal.
Schuljahr, das; iskolaév.	Schulsterblech, Schulsterflüß, das; vállvas.	Schuppenacht, die; pikkelyvarány.
Schuljunge, Schulknabe, der, Schulkind, das; iskolás gyermek.	Schulstergehert, das; vállszallag.	Schuppenfänge, die; pikkelyes kígyó.
Schulkrank, mu. iskolabeteg.	Schulsterhülfe, die; vállhogy.	Schuppenweise, ih. pikkelyenkórt.
Schulkrankheit, die; iskolabetegegség.	Schulsterkissen, das; vállpárna.	Schupplicht, Schuppenactig, mu. pikkelynemű, pikkelyded.
Schulmeister, Schulmann, der; iskolamester.	Schulstermuffel, der; vállizom.	Schuppig, mu. pikkelyes.
Schulmädchen, das; iskolás leány.	Schulstern, es. vállra vez.	Schur, die; nyírás; juhnyírás; baj, veszedség, alkalmatlanság; er thnt ed mir nur —, bosszúháza teszi.
Schulmäßig, mu. iskolaszerez; iskolai; ein schulfähiges Pferd, tanított v. idomított ló.	Schulsternacht, die; hönvarrás, vállvarrás.	Schulreisen, das; pisakavas.
Schulmeister, der; iskolamester.	Schulsterwehr, die; vállfödő.	Schüren, es. szit, piszkál.
	Schultheiß, Schulze, der; falusi bíró.	
	Schulübung, die; iskolai gyakorlat.	
	Schulverwalter, der; iskolaiszorgató.	

Schurf, der; kosz; var; gödör, lyuk, nyilas.
 Schürfen, es. hasit; karcol, repeszt, lyukaszt; kutat (a' bányász).
 Schurhaken, der; szitóvas.
 Schurigelu, es. herezhurczál.
 Schurke, der; gazember, gaz.
 Schurkenreich, der, Schurkeren, die; gazság, gaztelt.
 Schurfisch, ma. és ih. gaz; gazúl.
 Schürloch, das; szitóluk.
 Schurk, der; berho, előkötő.
 Schurzack, der; berho.
 Schürze, die; kötény; berho, előkötő.
 Schürzen, es. esomáz, esomót köt; bonyolít; die Kleider —, felkötni a' ruhát; geschürzte Mädchen, kötényes leányok.
 Schurzfell, das; bőrkezele, bőrkötény.
 Schürfel, die; lál.
 Schürfelbrett, das; tálas, táltartó.
 Schürfelmuschel, die; esőszecsiga.
 Schürfelring, der; táltartókarika.
 Schürfelshwamm, der; szitalap.
 Schürfelwäschertun, die; tálmosónő.
 Schürfelwasser, das; mosogatóvíz.
 Schuß, der; lövés; töltés; lövelés, szökelés; hajtás, növés; sardulás; ein — etu —, egyet löttek, v. egy lövés eselt; ein — Pulver, egy töltés por; ein — Brod, egy sütet kenyér; das Wild en den Zerbstötter. 11.

— treiben, a' vadat lövésre hajtani; einen — befessmen, lövést kapni.
 Schußfren, ma. lövéstölment, löment.
 Schußlinie, die; lövonal.
 Schußweite, die; lövéspanyi.
 Schußwunde, die; lövés, lötsseb.
 Schußler, der; varga.
 Schußarbeit, die; vargamunka.
 Schußertneif, der; talpkörülő.
 Schußertneifen, k. vargáskodik.
 Schußertwertisch, der; vargaműhely.
 Schußertzeug, das; vargaszközök.
 Schußertwede ic., l. Schußwede ic.
 Schutt, der; halom, halmas.
 Schütte, die; halom, rakás.
 Schüttele, es. ráz, megráz (lát, kezét ic.); esóvál, ráz (löt).
 Schütten, es. önt, tölt; ad, fizet (az élet, bányá); ellik (a' vad); hadzik, kölykezik. —, vh. összemegy (a' tej).
 Schüttenstroh, das; zsúpszalma.
 Schüttern, k. rázódik; reug, rendül; reszkel. —, es. ráz; megrendít.
 Schütthelb, das; hengersárga.
 Schüttnetzen, der; halmaztaliga.
 Schüttnäher, Schüttnäherer, der; halmazhordó.
 Schüttnaß, der; bitang-öl, bitangistálló.
 Schuß, der; ótalom, védclen; zúgó.

Schuß, der, Schußbrett, das; zúgó.
 Schußblattern, t. védhímlő, tehénhímlő; einem Kinde die — einimpfen, a' gyermeket beoltani.
 Schußbrief, der; védlevél.
 Schußbüchse, das; védszövetség.
 Schußdach, das; felszer, pajta.
 Schütte, der; lövész; puska, lövő, vadász; veltélő; orrbal; nyilas, (az állatkörben).
 Schützen, es. ótalmoz, véd, védelmez; bekajt (marhát tilosból); das Wasser —, a' vizet feltartani v. elrekeszteni.
 Schützenbruder, der; lövészárs, lövésztag.
 Schützenfest, der; órangyal, védangyal.
 Schützenfestschuß, Schützenfestgilde, die; lövészársaság, lövészegyesület.
 Schützenhaus, das; lövház, lövészház.
 Schützenhof, Schützenplatz, der; löhely, lövészhely.
 Schützenkönig, der; lövészkirály.
 Schützenmeister, der; lövészmeister.
 Schußgatter, das; védrács.
 Schußgeld, der; védangyal, védszellem.
 Schußgeld, das; védpénz; védelempénz.
 Schußgerechtigfeit, a' herrschaft, die; védjog.
 Schußgott, der; védisten.
 Schußstille, die; védistenő.
 Schußstille, der, és die; védzent.
 Schußwert, der; védúr.

Schuglnde, der; védeucz-
zsidó.
Schulding, der; védenéz.
Schutzwand, die; védfal.
Schuttrede, Schuttschrift, die;
védbeszéd; védirat.
Schutzbücher, der; védszónok,
védő.
Schutzverwandte, der; zsel-
lér, lakos.
Schutzwehr, die; vándor.
Schutzwaffen, t. védfegyver.
Schutzwand, die; védfal.
Schutzwehr, die; véd, vé-
delem; védfegyver.
Schwabe, die; csótán.
Schwabe, der; sváb.
Schwaben, das; Svábföld.
Schwabisch, mn. sváb, svá-
bos; svábföldi. —, ih.
svábul; svábosan.
Schwache, mn. gyöngé, erőtl-
en; gyarló; vékony;
csekély; aufschwachen Fin-
ken stehen, gyöngé lá-
bon állani; schwacher Fra-
den, vékony szál v. fon-
al. —, ih. gyöngén.
Schwäche, die; gyöngeség;
erőtlenség; gyarlóság;
vékonyság.
Schwächen, es. gyöngít,
elgyöngít, erőtlent, gyar-
lít; ein Mädchen —, le-
ányt terhbe ejteni, meg-
ejtteni.
Schwächend, mn. gyöngítő,
erőtlentető, gyarlító.
Schwächelndig, mn. gyön-
gehítő.
Schwächeit, die; gyöngé-
ség, erőtlenség, gyar-
lóság.
Schwächelstündchen, die; gyar-
ló óra.
Schwächlichkeit, mn. gyöngé-
szivű.
Schwächlichkeit, die; gyön-
geszivűség.

Schwachkopf, der; gyöngé-
fej, gyöngéfejű.
Schwächköpfig, mn. gyön-
gefejű.
Schwächlich, mn. gyöngél-
kedő, erőtlenkedő, be-
teges. —, ih. gyöngén.
Schwächlichkeit, die; gyön-
gélkedés, erőtlenkedés.
Schwächling, der; vékony
elme.
Schwächlingig, mn. vékony-
elmőjű.
Schwächung, die; gyöngi-
tés, erőtlentés; meg-
széplőtés.
Schwade, die; kassza.
Schwaden, der; rend (ka-
szált v. aratott); pirkó-
mohar; harmatesenkesz,
harmatkása; röz, pára
(bányákban, sófőzősnél);
szarvasfark.
Schwadron, die; század,
(lovasságnál); fű in —
stellen, századba állani.
Schwadronweise, ih. szá-
zadonként.
Schwadronieren, k. helven-
kodik, kórkedik.
Schwager, der; sógor.
Schwägerin, die; sógorasz-
zony.
Schwägerlich, mn. sógori.
Schwagerchaft, die; sógor-
ság.
Schwäger, der; ip, ipa.
Schwäger, die; fecske; lap-
pantyú; poszló; eine —
macht keinen Sommer,
egy fa nem erdő.
Schwabenbrant, das; gó-
diréz.
Schwabenfest, das; fecske-
fészak.
Schwalbenschwanz, der; fecs-
kofark; kánya; két-
hegyű furó.

Schwalbenstein, der; fecs-
kekő.
Schwalbentanz, die; gódiréz;
gerely, (uóvény); festő
gyömbér.
Schwall, der; halom, ra-
kás, sokaság.
Schwamm, der; gomba;
tapló; szivacs, spon-
gya.
Schwammicht, mn. sziva-
csos, spongyás; taplós;
gombás.
Schwammig, mn. gombás.
Schwan, der; hattyú.
Schwanen, k. rénlík.
Schwanenbett, das; haty-
tyúágy, puha ágy.
Schwanenfeder, die; haty-
tyútoll.
Schwanengesang, das; haty-
tyúének, hattyúdul.
Schwanenhals, der; hattyú-
nyak; hattyúnyakú ló;
rózafogó; darókvás, (ko-
csikon).
Schwanenrucht, die; haty-
tyútonyosztás.
Schwang, der; ingás, moz-
gás; dival; die Schwinge in
den — bringen, megia-
dítani a' harangot; im
Schwange sein, divatoz-
ni, virágjában lenni.
Schwangenbaum, der; kocsi-
rúd.
Schwangenbett, das; függágy.
Schwängel, der; harang-
nyelv, harangütő; kútoz-
tor; kocsi-rúd; függen-
tyű.
Schwängeltreimen, der; ha-
rangkötél.
Schwanger, mn. nehézes,
terhes, viselő; sie ist
von dem und dem —,
ettől meg ettől esett
terhe; mit etwas — ge-

hen, valamin v. valamiben törni fejt.
 Schwüngeru, es. terhbe ejt, megejt, megterhesít; gyümölcsösít, termékenyít; betölt, megtölt.
 Schwüngerhalt, die; terhesség, viselőség, nehezesség.
 Schwüngerung, die; terhesség, terhbe-éjtés.
 Schwüngerfeil, das; hintakötel.
 Schwant, mn. ingatag, lengő, hajló; bizonytalan.
 Schwant, der; furcsaság, bohózat.
 Schwänfbürste, die; mosókendő.
 Schwänfen, k. hajlik, inog (a' fa); leng (a' nád, kender); rezg (a' levél); habzik, ingadoz (az elme).
 Schwänfen, das; ingás; lengés; rezgés; habzás, ingadozás.
 Schwänfen, os. ingat, mozgat; forgat (záslót); öhlít (poharat). —, vh. kanyarodik, kanyaral.
 Schwänfend, mn. ingó, ingadozó.
 Schwänffessel, der, Schwänf-faß, das; öhlítőüst.
 Schwänfwasser, das; öhlítőviz.
 Schwanz, der, Schwänzchen, das; fark, farkacsaka; auf den — schlagen, eldugni, eltenni (valamit vásárlatú).
 Schwanzfeln, k. farkat csóvál; farkall, hizelkedik.
 Schwanzfedernig, der; dagpóna; Schwanzfedernig machen, pónát eldugni.
 Schwanzgen, es. farkas, meglarkas (kótát); elkörül, elmulaszt (iskolát, leca-

kát); eldug, eltesz (magának, idegen mit). —, k. farkat csóvál; farkról, (menve); farkal, csavarog, kalamol, kószál.
 Schwanzfeder, die; farktoll.
 Schwanzmeise, die; hosszúfarkú csinege.
 Schwanzperle, die; csófos paróka.
 Schwanzriegel, der; farretesz, (ágyutalpon).
 Schwanzriemen, der; farmatring.
 Schwanzschraube, die; töcsavar, farszól.
 Schwanzstern, der; üstökös csillag.
 Schwanzstüd, das; farkromek.
 Schwappen, k. és es. csapkod.
 Schwäten, k. rh. maggyűl, megevesedik, meggenyed.
 Schwäten, das; meggyűlés, evesedés, genyedés.
 Schwarz, der; raj; csoport, sereg (ember, légy ic.)
 Schwarzmen, k. rajzik, rajt ereszt; ábrándozik; dorbézol, dőzsöl, dombóroz; zsibong.
 Schwarzmen, das; rajzás; ábrándozás; dorbézolás, dőzsölés.
 Schwarzmet, der; rajka, (tűzjártékosoknál).
 Schwarzmet, der; dőzs, dőzsölő; ábrándozó.
 Schwarzmeren, die; ábránd; ábrándozás.
 Schwarzmetzsch, mn. ábrándos, ábrándozó.
 Schwarzmetz, die; rajzás; idője.

Schwarte, die; bőr, (vas-tag, kemény); bőrké.
 Schwartenwagen, der; tültüs, puczor, gömböc.
 Schwartenspur, die; tültüs.
 Schwartig, mn. bőrkés.
 Schwarz, mn. fekete; ein schwarzes Pferd, roh; schwarze Waise, szennyes ruha; schwarzer Gedanke, fekete gondolat; jemanden — machen, valakit fekete színekkel írni le.
 Schwarzamfil, die; fekete rigó.
 Schwarzäugig, mn. fekete szemű.
 Schwarzbäcker, der; pék, (rozsból süítő).
 Schwarzbeere, die; fekete afonya.
 Schwarzbinder, der; hodnátr, kádár, pintór, (ölgyhálól dolgozó).
 Schwarzblau, mn. sötétkék.
 Schwarzblütig, mn. fekete-vérű.
 Schwarzbraun, mn. sötétbarna.
 Schwarzbräunlich, mn. sötétbarnás, feketeszög.
 Schwarzborn, der; kokény.
 Schwarz, der, és die; négor, fekete.
 Schwarz, das; fekete.
 Schwarz, die; feketeség.
 Schwarzten, k. feketül, feketedik; feketélik.
 Schwarzten, es. feketit; bemocakol, beszennyez; bsait, komorít, sötétít.
 Schwarzfärber, der; feketesztő.
 Schwarzfärberer, die; feketefestés.
 Schwarzfleisch, mn. feketefoltos.

Schwarzweiß, daé; vaddisznóhús.	Schwarzweißig, mn. fekete-csikos.	Schwefeldunst, ber; kénpára.
Schwarzfuchs, ber; sötétsárga, rohsárga, (ló).	Schwarztaune, die; jegenyefenyő.	Schwefelerbe, die; kénföld.
Schwarzgar, mn. feketérecserzett, fekete-csacrott.	Schwarzwalb, ber; feketeerdő; fenyves.	Schwefelerz, daé; kénércs.
Schwarzgelb, mn. fekete-sárga.	Schwarzwald, ber; feketeerdő; (vaddisznó).	Schwefelfaden, ber; kénfonal.
Schwarzgrüngelt, stüpfesig, mn. fekete-pettyes.	Schwarzweid, daé; fekete-vad, (vaddisznó).	Schwefelfarbe, die; kén-szin.
Schwarzgrau, mn. sötét-zürke.	Schwarzwurz, die; nadálytő.	Schwefelgeist, ber; kén-szcsaz, kénlél.
Schwarzgrün, mn. fekete-zöld.	Schwazell, cs. és k. csacsog, fecseg.	Schwefelgelb, mn. kén-sárga.
Schwarzholz, daé; fenyőfa; fenyves; veres fűz.	Schwäger, ber; csacsogó, fecsegő.	Schwefelgeruch, ber; kén-szag.
Schwarzlilien, daé; barátka; fekete sipka.	Schwägerch, die; csacsogás, fecsegés.	Schwefelgesäuert, Schwefelsäuer, mn. kén-savas.
Schwarzleihen, daé; füst-sarkú billegény.	Schwaghast, mn. csacska, locska.	Schwefelgrube, die; kénakna, kénbánya.
Schwarzlopf, ber; fekete sejt; barátka.	Schwaghastigkeit, die; csacs-kaság, locskaság.	Schwefelgylchen, daé; kén-gyertya.
Schwarzlöffel, mn. fekete-löffel.	Schwabe, die; leb; in der — fenn, lebogni.	Schwefelhilfte, die; kén-huta.
Schwarzfrau, daé; nadálytő; czipőczim.	Schwaben, k. lebeg, sügg; es schwebt mir vor Augen, szemem előtt lebeg; am Kreuze —, kereszten süggni; es schwebt mir auf der Zunge, nyelvemem van.	Schwefelsicht, Schwefeligt, mn. kénés, kénköves.
Schwarzlammel, ber; szőrös kandilla, fekete kó-mény.	Schwabend, mn. lebegő.	Schwefelkammer, die; kén-komara.
Schwarzlinsler, ber; szem-fenyvesztő, hozorkány.	Schwede, ber; svéd.	Schwefelstein, ber; kénkövecs.
Schwarzlisch, mn. feketeós.	Schweden, daé; Svédország, Svéczia.	Schwefelsteber, die; kénmáj.
Schwarzmeise, die; szőncziak.	Schwedisch, mn. és ih. svéd; svédországi; svédül.	Schwefelstüffel, ber; kénkannál.
Schwarzrost, ber; fekete kabát v. öltöny; fekete szoknya; pap, fekete szoknya.	Schwefel, ber; kén, kénkő, hüdőkő.	Schwefelmeister, ber; kén-mester.
Schwarzrotz, mn. fekete-ve-res.	Schwefelabruud, ber; kén-nyomat.	Schwefelmilch, die; kéntej.
Schwarzschäde, die; fekete-bonta, (ló).	Schwefelader, die; kénér.	Schwefeln, cs. kén-cz, kénköves, megkőncz.
Schwarzschimmel, ber; sorogélyszürke.	Schwefelartig, mn. kén-nemű.	Schwefelstein, ber; kénkoh.
Schwarzschwanz, ber; fekete fark; (több fekete-farkú madarak, halak neve).	Schwefelbalsam, ber; kén-balzsam.	Schwefelsthl, daé; kénolaj.
Schwarzrecht, ber; fekete harkály.	Schwefelblumen, t. kénvirág.	Schwefelstanne, die; kén-sarpenyő.
	Schwefelbrand, ber; kén-szök.	Schwefelstasser, daé; kén-tapasz.
	Schwefeldampf, ber; kén-gőz.	Schwefelrauch, ber; kénfüst.
		Schwefelregen, ber; kén-ess.
		Schwefelröhre, die; kén-eső.
		Schwefelröhre, die; kén-perkelés.

Schwefelrubin, ber; kén-rubin.
 Schwefelsalbe, die; kénir.
 Schwefelsäure, die; kén-sav.
 Schwefelshale, die; kén-salak.
 Schwefelspan, ber; kén-rongy.
 Schwefelstift, das, «flange», die; kénrúd.
 Schwefeltropfen, ber; csepken.
 Schwefelwachs, das; kén-viasz, kén-csiriz.
 Schwefelwasser, das; kén-viz.
 Schwefelwerk, das; kénintézet, kénolvasztó.
 Schwefelwurz, die; kocsord.
 Schweif, ber; fark.
 Schweifbilgel, ber; kápa-kengyel.
 Schweifriemen, ber; farmatring.
 Schweifsteibe, die; farktok.
 Schweifen, cs. öhlit, (ruhát, poharat ic); folóz, (gabonát); farkat csinál, tesz (sisakra ic); kanyarít, ível (szekláhat). — k. köhorol; jár, kószál (a' szem, gondolát); farkat csóvál.
 Schweiffstern, ber; üstölős csillag.
 Schweifung, die; öhlítés; köborlás; áradoxia, csapongás, (hessédben).
 Schweigen, k. rh. hallgat, nem szól; — künnen, hallgatni tudni. — cs. csigat, el-, locsigit.
 Schweimel, Schweimeltz ic. l. Schwindel, Schwimdelig.
 Schwim, das; disznó, sortó; disznó, mocsok, (papiroson).
 Schwimmaß, l. Maß.

Schweinbeschauer, Schweinschauer, ber; disznónéző.
 Schweinbraten, ber; disznósült, disznópecsenye.
 Schweinen, mn. disznó, disznóhús.
 Schweinerey, die; disznóság.
 Schweinfett, das; disznózsír.
 Schweinflisch, das; disznóhús.
 Schweinhändler, ber; disznókereskedő.
 Schweinhob, die; disznóvadászat.
 Schweinhirt, ber; kondás, kanász, disznópásztor.
 Schweinhund, ber, l. Sau- beßer.
 Schweinigel, ber; süldisznó, disznószügy; disznó, malacz, (emher).
 Schweinigen, die; disznóság, malaczság.
 Schweinisch, mn. és ih. disznó, malacz; disznóul, malaczul.
 Schweinfoben, ber; hidas.
 Schweinfeder, das, Schweins- haut, die; disznóbőr.
 Schweinmarkt, ber; disznóvásár; disznópiacz.
 Schweinmaß, die; disznóhizlalás; disznóhizlalók.
 Schweinsauge, das; disznószem.
 Schweinsbäcken, ber; disznóull.
 Schweinsbezoar, ber, l. Schweinstejn.
 Schweinsblase, die; disznóhólyag.
 Schweinsblatter, die; disznóhimlő.
 Schweinsborste, die; sorte, disznósörte.
 Schweinsbrot, das; túrt-

szírom, disznókenyér; csicsóka.
 Schweinschneider, ber; disznóherelő.
 Schweinsfeder, die; disznóserte; disznógerely.
 Schweinsfalt, ber; disznónyak.
 Schweinsfang, die; disznóvadászat.
 Schweinsfente, die; disznóláb.
 Schweinskopf, ber; disznófej.
 Schweinsmagen, ber; disznópuczor.
 Schweinsmutter, die; emediszno, magdisznó, magló.
 Schweinspfeife, die; disznóhimlő.
 Schweinspfaß, ber; disznóul.
 Schweinsstein, ber; disznókő.
 Schweinswurfl, die; disznóhurka.
 Schweinszug, das; disznószér.
 Schweinszunge, die; disznónyelv.
 Schweinswürst, das; disznóvad, vaddisznóhús.
 Schweiß, ber; izz, izzadság, veríték; vér; fáradtság; és hat manchen sauren — gefoßet, sok fáradtságba v. munkába került.
 Schweißbad, das; izzfürdő, izzasztó fürdő.
 Schweissen, cs. forraszt, öszeforraszt (vasat). — k. izzad; vérzik (a' vad); olvad.
 Schweißfieber, das; izzóldz.
 Schweißig, die; olvasztó lev.
 Schweißhund, ber; véreb.
 Schweißig, mn. izzos, izzadó, véros.

Schweißloch, das; izzóklik.	vh. fordul; kanyarodik, kanyaral.	Schwertorden, der; kardrend.
Schweißmittel, das; izzasztószer.	Schwenkung, die; forgatás; rezgés; fordulás; kanyarodás.	Schwertritter, der; kardrend' vitéze.
Schweißtreibend, mn. izzasztó.	Schwerpe, l. Schwippe.	Schwertreich, der; kardcsapás.
Schweikropfen, der; veritékcsép.	Schwer, mn. nehéz; torhos, bűjos, súlyos; erős, kemény, nagy; eineschwere Straffe, kemény büntetés; die schwere Reiteren, nehéz lovasság; eine schwere Kuffage, nehéz adó; ein schwerer Wind, erős v. nagy szél. —, ih. nehezzen, bajosan, súlyosan; — an etwod gehen, nehezzen fogni valamivel; — hören, nehezzen v. nagyot hallani.	Schwertträger, der; kardvivő.
Schweikruth, das; izzadságtörő; izzóklik.	Schwerer, die; nehézség, súly.	Schwester, die; nőtestvér, néno v. húg (valakinek).
Schweikurk, die; véres, véreshurka.	Schwerfällig, mn. esetlen.	Schwesterkind, das; nőtestvér' gyermeke.
Schweiz, die, Schweizerland, das; Helvetia, Schweiz.	Schwerfälligkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schweizer, der; helveta, schweiz.	Schwerfährig, mn. esetlen-ség.	Schwesterlichkeit, die; testvérség.
Schweizerbund, der; schweizer szövetség.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schweizeren, die; fejőte.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schweizerhofe, die; hosszúnnyaku méhpila.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schweizerisch, mn. schweizeri.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schweizerkäse, der; schweizeri sajt.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schweigen, k. tobzódik, dözsöl.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schweigen, das, Schweigerey, die; tobzódás.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schweiger, der; tobzódó.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schweigerisch, mn. tobzódó.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schwelle, die; küszöb.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schwellen, k. rh. dagad, fel-, megdagad (a' láb); duzzad, duzzad, dagad; puffad, puffad, pukkan —, cs. duzzaszt, puffaszt, pukkan.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schwemmen, die; mosás; úsztató.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schwemmen, cs. úsztat, leúsztat (ldt); úsztat, megúsztat (lovat, juhot); hord, visz, úsztat (a' viz homokot, földet).	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schwenden, l. Abschwenden.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schwengel, l. Schwingel.	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.
Schwenken, cs. forgat (kardot, zászlót); rezget, (vizet a' pohárban). —,	Schwerfährigkeit, die; esetlen-ség.	Schwesterlich, mn. testvéri.

- Heberhafte —, uszni a' vagonban.
 Schwimmen, *das*; uszás.
 Schwimmend, *mn.* és *ih.* uszó; hullámzó; úszva, úszton.
 Schwimmer, *der*; uszó; hintó; vízi bolha.
 Schwimmfuß, *der*; uszóláb.
 Schwimmgürtel, *der*; uszó-öv.
 Schwimmhaut, *die*; uszó-hártya.
 Schwimmkleid, *das*; uszóruba.
 Schwimmknopf, *die*; uszás.
 Schwimmplatz, *der*; uszó-hely.
 Schwimmvogel, *der*; uszó-madár.
 Schwinde, Schwindflucht, *die*; bórzuzmó.
 Schwindel, *der*; szédülés, szédeltetés; den — befogni, elszédülni; er hat den —, szédeltetés.
 Schwindelstich, *die*; szédeltetés.
 Schwindelstift, Schwindler, *der*; szédeltető.
 Schwindelstüber, Schwindelstüb, *der*; szédülő vadász.
 Schwindelstich, Schwindelstich, *mn.* szédeltető; szédülő; mir ist —, szédül a' fejem; es wird mir —, elszédülök v. megszedülök.
 Schwindelstopp, *der*; szédeltető, szédeltetősejű.
 Schwindelstürzer, *t.* koriándrommag.
 Schwindelstut, *das*; koriándrom, zergetakör, zergetakör.
 Schwindelstut, *k.* szédülő, szédülő; mir schwindelstut, szédül a' fejem. —, *cs.* szédítő, szédeltető.
- Schwinden, *k. rh.* elmúlik, eltűnik; asz, fogy, szárad, el-, kiszárad; etwas — lassen, valamit elengedni, vesztetni (valaminél); ich lasse die Hoffnung nicht —, nem hagy el a' remény.
 Schwinden, *das*; eltűnés; aszás, száradás.
 Schwinderube, *die*; szemetgödör, pocok.
 Schwinderube, *die*; aszkór, szárazhatóság.
 Schwinderube, *mn.* aszkóros.
 Schwinge, *die*; szórólapat; rosta; záp. (szekeroldalban); szárny.
 Schwingel, *der*; csenekes.
 Schwingen, *cs. rh.* forgat, ingat, lebegtet (záslót st.); rezget, ráz (szárnyat st.); szór (gabonát); ráz, tör (kendőt); sich auf das Pferd —, lóra pattanni, fölvetni magát a' lóra; sich über einen Baum —, átvetni magát a' sötvényen. —, *k. rh.* lebeg, inog, mozog, rezeg; kanyarodik, kanyarul.
 Schwingfeder, *die*; evezőtoll; forgó.
 Schwingung, *die*; forgatás, lebegtetés; rázás; szórás.
 Schwingel, *die*; hogy, sudár, auhogó, (ostoron); ostor; kúgóm.
 Schwingel, *k.* csikorog; csereg, csicsereg.
 Schwingel, *l.* Schweifbad.
 Schwingel, *die*; izadá.
 Schwingel, *k.* izad, felik (a' szóna, gabona); über und über —, egészen vízhen v. vizek lenni.
- , *cs.* izad (vért st.); fűszert, pállit.
 Schwitzen, *das*; izadá.
 Schwitzig, *l.* Schweifig.
 Schwitzkasten, *der*; izasztókád, hékád.
 Schwitzpulver, *das*; izasztópor.
 Schwitzstube, *die*; hűszoba, izasztó szoba.
 Schwitzwasser, *das*; mezesőkád, mezesőhordó.
 Schwitzen, *cs.* mezes (hört).
 Schwitzwasser, *der*; mezeszópamacs.
 Schwitzen, *cs. és k. rh.* esküdik, esküszik; bey etwas —, valamire esküdni; sich schwitzen —, mindennek esküdni; zur Sache —, a' záslóhoz esküdni; ich wollte darauf —, megesküdném rája.
 Schwitzer, *der*; esküvő.
 Schwitze! *isz. hozzád!* hajsza!
 Schwitz, *mn.* hév, hő, rekkend, tikkasztó.
 Schwitze, *die*; hé, hévség, hőség, rekkendő melegség.
 Schwitz, *der*, és *die*; dag, dagant; dagály, (írásban).
 Schwitzig, *mn.* dagályos, dolyfős, gögös, duzmadt, felfűt.
 Schwitzigkeit, *die*; dagály, duzmadtság.
 Schwitz, *der*; mozgás, ingás; mozgás, ingatás, lökítés, sajtas; emelkedés, szökkenés.
 Schwitzfeder, *l.* Schwingfeder.
 Schwitzkraft, *die*, *l.* Schwitzkraft.
 Schwitzrad, *das*; hajtókerék.
 Schwitztemen, *der*; hajtótászló.

Schwur, der; esk, eskés, esküvés.	Sebenbaum, l. Schenbaum.	Schöwinkefig, mn. hatszegletű.
Sclave, der; rabszolga.	Sech, das; csoroszlya.	Schöwoden, t. hathét, (szülés után); gyermekágy.
Sclavinn, die; rabsz.	Sech, mn. hat.	Schöwöchnerinn, die; gyermekágyas.
Sclavenarbeit, die; rabsz. munka.	Sech, die; hat, hatos, hatszem, (koczkán, kártyán).	Sechseißig, mn. hatsoros, hatsorú.
Sclavendienst, der; rabszolgálat.	Sechshänderig, mn. hatlélvélű; hatszirmú.	Sechzehn, mn. tizenhat.
Sclavenhandel, der; rabszolgárosság, rablás-ság.	Sechshand, das; hatszeg.	Sechzehnerley, mn. tizenhatféle.
Sclavenhändler, der; rabszolgairos.	Sechshaus, mn. hatszegű.	Schönhof, mn. tizenhat-szoros, tizenhatrétű.
Sclavenknecht, der; rabszolgai állapot.	Sechser, der; hatos, hatkrojczáros; hatálléres.	Schönhäutig, mn. tizenhatéves, tizenhatasztendős; tizenhatévi, tizenhatasztendei.
Sclaveren, die; rabiga, rabszolgasság.	Sechserlein, mn. hatféle.	Schönhute, mn. tizenhatodik.
Sclavisch, mn. és ih. rabszolgai; rabszolgailag.	Sechsfach, mn. hatszoros, hatrétű.	Schönhutel, Schönhutheil, Schönhutheilschen, das; tizenhatodrész, tizenhatod.
Sclavonien, das; Tórország, Slavonia.	Schöfingertig, mn. hatúju.	Schönhutend, ih. tizenhatodszor.
Sclavonier, der; tót, slavonsita.	Schöfingig, mn. hatlábu.	Schöngig, mn. hatvan.
Sclavonisch, mn. tót, slavonsiai; tórországi.	Schöngroschenstück, das; hatgarasos.	Schöngiger, der; hatvanas.
Scottisch, l. Schottisch.	Schöngügerig, mn. hatéves, hatasztendős; hatévi, hatasztendei.	Schöngigshrig, mn. hatvanéves, hatvanasztendős.
Scorbut, der; süly, vérveszély.	Schöfjügerig, mn. hatsejű.	Schöngigle, mn. hatvanadik.
Scorbütisch, mn. sülyös, vérveszélyes.	Schömal, ih. hatszor.	Sciren, cs. honozol, felbonozol.
Scorpion, der; skorpió, skarapna.	Schömalig, mn. hatszori.	Seitel, der; eraszény, zsaccsó; zseb; köz kinos. jóvedelem ic.; (pónx és mórtók a régi zsidóknál).
Scorpionhöhl, das; skorpióolaj.	Schömonatlich, mn. hat-hónapi.	Seitelmesser, der; kinos-tárnok.
Scorpiospinne, die; kasszás pók.	Schönerdetig, mn. hateve-zs, hatrudas.	Secret, das, l. Abtritt.
Scorpionere, Scorpionermur, die; porzör.	Schöfsaitig, mn. hatbüros.	Secretfeger, der; Aranyék-sekretisztító.
Scribent, l. Schriftsteller.	Schöfschulig, mn. hatszlopos.	Secretär, der; titoknok.
Scribler, der; írka-írkáló.	Schöfsreitig, mn. hatoldalú.	Secretariat, das; titoknok-ság.
Scripturen, t. irományok, papirosok.	Schöfsdünnig, mn. hatlovas, hatfogalú.	Seet, der; asször, (spannyol. kannárim).
Scrupel, der, és das; két-ség, nehézség; terecs; percz. (idő); fokhatva-nad.	Schöfsiludig, mn. hatórai.	Seete, die; solekozot.
Scrupulös, mn. kételkedő.	Schöfsiglig, mn. hatszátngu.	Section, die; szakasz, osztály; halottbontás, halottnyitás.
Sebastian, der; Sebestyén.	Schöfsötig, mn. hatnapos; hatnapos.	
Sebök, l. Zaebe (lásd).	Schöstauer, der; hatodosz-tályos.	
	Schöste, mn. hatod, hatodik.	
	Schösthalb, mn. hatodfél.	
	Schöstet, das; hatodrész, hatod.	
	Schöstend, ih. hatodszor.	
	Schöstheilig, mn. hatórszú.	

Sectret, der; sekeleső.
 Secular, Secularisiren, l. Weltlich, Weltlich machen.
 Seculum, das, l. Jähe-
 hundert.
 Secundaner, der; másod-
 osztályos.
 Secundant, der; hajsegéd.
 Secunde, die; másodpercz;
 második lökés, azulás
 (vívásban).
 Sedt, das; tizenhatodrés.
 See, die; tenger; die of-
 feubare —, sik tenger;
 in die — gehen, fehéni,
 tengerre szállani, ereszkodni.
 See, der; tó.
 Seeaal, Seeabter, Seeam-
 fel ic. l. Meeraal, Meer-
 adter ic.
 Seebär, der; medveska.
 Seebarbe, die; rózsahal.
 Seebars, der; tengeri sü-
 gör.
 Seebaum, der; révsorom-
 pó, révámsfa.
 Seebschreibung, die; ten-
 gerleírás.
 Seeblume, die; nimfa.
 Seebräuen, der; tengeri
 spár.
 Seebremme, die, l. Seelaub.
 Seebrief, der; tengeri út-
 levél.
 Seebrett, der; tengeri ka-
 dót.
 Seebleist, der; tengeri szol-
 gálat.
 Seeche, die; sertés szarv-
 korall.
 Seeinhorn, das; narvál-
 kötszög.
 Seeisler, die; északi alka.
 Seeite, die; rőtöröks.
 Seejäger, der; tengerjáró.
 Seejäger, die; tengerjárás.
 Seejahn, der; kanális rá-
 ozo; tengeri felszeguzsó.

Seejäger, die; tengeritoll.
 Seejäh, der; tengeri hal;
 tóhal.
 Seejähren, die; tengeri
 halászat.
 Seejähndler, der; ton-
 geri-haláros.
 Seejähre, die; tengeri
 pisztráng; tópisztráng.
 Seejäh, der; libicz.
 Seegebrauch, der; hajószo-
 kás.
 Seegefecht, das; tengeri
 csata, hajós ütközet.
 Seegericht, das; tengeri tör-
 vénszék; admirálszék.
 Seegetruh, der; tengorszag.
 Seegeßmaß, der; tengerz.
 Seegeßren, das; hajószaj;
 hajószó.
 Seegeß, das; tengertör-
 vény.
 Seegett, Seegettinn, See-
 grad ic. l. Meergett, Meer-
 gütinn, Meergrad ic.
 Seehafen, der; tengeriév.
 Seehahn, der; secskehal;
 északi karakatta.
 Seehandel, der; tengeri ke-
 reskedés.
 Seehast, der; lompos tásza.
 Seehecht, der, l. Meer-
 hecht.
 Seehuhn, das; vöcsök.
 Seeigel, der; tuskésörög,
 tengerisül.
 Seejungfer, die; tengeri
 leány v. szűz.
 Seejahn, l. Meerfahn.
 Seejante, l. Seejähre.
 Seejarte, die; tengerab-
 ross, tengerköp.
 Seejate, die; tintásörög;
 medveska.
 Seejork, der; tengeridugó.
 Seekrankheit, die; tengeri
 körség.
 Seekrebs, der; tengeri v.
 tavi rák.

Seekrieg, der; tengeri há-
 boru.
 Seeleh, die; manát-roz-
 már.
 Seelehre, die; tengertudo-
 mány.
 Seelehre, die; tengerpart.
 Seeleub, das; tengeri tar-
 tomány; Zoland, Zelau-
 dia, (tartomány, és szig-
 get).
 Seeleub, der; zelandi,
 zelandiai.
 Seeleubisch, mn. zelandi,
 zelandiai.
 Seeleub, die; tengeri száz-
 lábu.
 Seele, die; lélek; ember,
 teremlés, lélek; erő, lé-
 lek; pukkantyú; szilvány;
 ür, (ágyú, puskák); ken-
 melner —, lekkenre mon-
 dom; von Grund der —,
 teljes szívemből; meine
 Seele frenet sich, örül a'
 lelkem; es ist keine —
 in Haufe, egy lélek v. to-
 remlés nincs ittthon.
 Seeleuaut, das; halott-
 miso.
 Seeleuacht, die; lelki ag-
 godalom.
 Seeleufreund, der; lelki
 barát.
 Seeleuhter, der; lelkipász-
 tor, lelkész.
 Seeleuampf, der; lélek-
 harc.
 Seeleufräfte, t. lelkorok,
 lelki erők.
 Seeleuhter, die; lélektu-
 domány.
 Seeleuht, mn. lelhatlen.
 Seeleuhter, Seeleuhter, die;
 halottmiso, gyászmisó.
 Seeleuhter, die; lélekesed,
 lelki urugalom.
 Seeleuhter, der; lé-
 lekáros.

Seeleuwanerung, die; lélekültözés.	Seeerabe, die; esoda - ki-mérabal.	Seeétrich, der; tengertáj, tengervidek.
Seeleuweiße, die; lélektáplálék.	Seeeränder, der; tengeri rahló.	Seeétrüß, das; tengertájkép.
Seeleuwoone, die; lelki-gyönyör, lélekgönyör.	Seeeränderer, die; tengeri rahlás.	Seeétrurm, der; tengervőz.
Seeleuwohe, die; parti lile.	Seeeraupe, die; vizilóhal.	Seeetraube, die; grönländiai karakalua.
Seeleuwohte, die; hajólámpa.	Seeerecht, das; tengerjog.	Seeetjier, das; tengeri állat.
Seeleuwo, t. hajósép; hajós katonaság.	Seeereise, die; tengeri utazás.	Seeetraube, l. Meertraube.
Seeleuwoesteregister, das; gyászmsolajstrom.	Seeerichter, der; tengeri bíró.	Seeetrist, die; tengerlúpa, tengerhányadék.
Seeleuwo, der; oroszláfóka.	Seeerühung, die; tengeri készület.	Seeetrompete, die; kürtcsiga.
Seeleuwo, die; lekipásztorság.	Seeesache, die; tengeri ügy.	Seeetruppen, t. tengeri se-regek.
Seeleuwoer, der; lelkitanító.	Seeesalz, l. Meerfalsz.	Seeuhr, die; tengeri óra.
Seeleuwo, die; tengeri lóg v. levegő.	Seeesand, der; tengeri homok.	Seeungeheuer, das; tengeri szörnyeteg.
Seeemacht, die; tengeri had-erő; tengeri ország.	Seeesauer, mn. tengersavas.	Seevogel, der; tengeri madár.
Seeemann, der; hajós.	Seeesäure, die; tengersav.	Seevolf, l. Seeleuwo.
Seeemette, die; tengeri mér-föld.	Seeesäule, die; tengersav.	Seevarte, die; fénytorny.
Seeemere, die; tengeri csül-lő v. sirály.	Seeesäulen, der; tengerúti kár.	Seevärts, ih. tenger felé.
Seeeminister, der; tengeri minister.	Seeescheibe, die; föcsége.	Seewasser, das; tengervíz.
Seeemuschel, die; tengeri csiga.	Seeeschild, das; tengeri hajó.	Seewesen, das; tengerűgy.
Seeemusel, die; hogyes tá-hal; habos kúrtesiga.	Seeeschilder, die; tengeri tokaobéka v. tajkos.	Seewind, der; tengeri szel.
Seeemulle, die; gombos lel-leg; terjedő madárhúr.	Seeeshilf, das; tengeri nád.	Seewolf, l. Meerwolf.
Seeesh, l. Meeresh.	Seeeshlacht, die, Seeetreiben, das; tengeri útközet.	Seewurf, der; tengeri lö-reg.
Seeesofficier, der; tengeri tiszt; hajólist.	Seeeshlange, die; tengeri kigyó.	Seeel, das; vitorla; — machen, vitorlát hoaszt-ni v. oroszteni; unter — gehen, elvitorlázni; die — streichen, a' vitor-lákat leoraszteni (tiszelet' v. megadás' jelül).
Seeespagen, der; éjszaki alka.	Seeeshnecke, die; tengeri csiga.	Seeelbaum, l. Maßbaum.
Seeepak, der; tengeri út-lavöl.	Seeeshwalbe, die; csüllő, sirály.	Seeelabriß, Seeelmannfak-tur, die; vitorlagyár.
Seeepfau, Seeepferd 2c. l. Meerpfau, Meerpferd 2c.	Seeescorpion, der; eskarap, skarapna.	Seeelfertig, mn. vitorláz-ni kész; sich — machen, vitorlázásra készen lenni.
Seeepflanze, die; tengeri növény.	Seeesoldat, der; tengeri ka-tona.	Seeelgarn, das; vitorlafa-nál.
Seeerabe, der; kormorán; közönséges buvár; seos-kehal.	Seeesonne, die; modúzafő-csillagférog.	Seeelinie, die; vitorla-sor, vitorlavonal.
Seeerabe, der; buvár.	Seeespeigel, der; tengersík.	Seeelmacher, der; vitorla-készítő.
	Seeespiene, die; zacskós rák.	
	Seeestaat, l. Seeemacht.	
	Seeestadt, die; tengeri vá-ros.	
	Seeestern, der; csillagférog.	
	Seeestint, der; tengeri e-perláu.	

- Segeſmeiſter, ber; vitorla-
mester.
- Segeſn, k. vitorláz; vor-
dem Winde —, szél előtt
vitorlázni; bei dem Win-
de — v. halten; szél-
előtt v. szélrel oldalva
evezni; dicht beim Winde
—, szél ellenébe vitor-
lázni, hajóközni. —, es. vi-
torláz, levitorláz; ein
Schiff in den Grund —,
valamelly hajót levitor-
lázni.
- Segeſn, das; vitorlázás.
- Segeſnadel, die; vitorlász.
- Segeſſtange, die; vitorlasz.
- Segeſtan, das; vitorlakü-
töl.
- Segeſtuch, das; vitorla-
vászon.
- Segeſwert, das; vitorláz-
zat, vitorlák.
- Sehen, ver; áldás, meg-
áldás; imádság, áldás;
holdogság, előmenet, jó-
szerencse; jóvedelem,
nyoreség; der Tischſegen,
asztaláldás; Jemanden ſei-
nen — geben, valakit
megáldani.
- Segeſſprecher, ber, l. Bau-
berer.
- Segeſwunſch, ber; áldás-
kivánság.
- Segeſer, ber; vitorlás; ha-
jós; révész, kompos,
(csiga); kotogójuh.
- Sehen, es. megáld; áld,
jót kíván; koresztet vet;
das Feuer —, a' tüzet
megáldani; ſegnet ſeine
Kinde, áldjátok porait;
Wort ſegnete ſeinen Fleiſch,
isten megáldotta szorgal-
mát; ſich freuzigen und
—, koresztet vetni wa-
gón (valami miatt); die
- Welt —, bucsút mon-
dani a' világnak.
- Sehenung, die; áldás, meg-
áldás.
- Seheſe, die; látengely.
- Sehbar, mn. l. Sichtbar.
- Sehe, die; látás; szem-
fény; nyúl szem.
- Sehekuſt, die; lát-tan,
optika.
- Sehen, es. és k. rh. lát;
néz; tekint; ich habe es
mit eigenen Augen gesehen,
szájat szememmel láttam;
zum Fenster hinaus —,
kinyúzni az ablakon; wir
wollen —, meglássuk;
einem in das Geſicht —,
valaki szemébe nézni;
— lassen, láttatni, né-
zetni; mutatai; ähnlich
—, hasonlítani (valaki-
hez); das Fenster sieht
auf die Gasse, az ablak
az utcára van.
- Sehen, das; lálás; nézés;
das — hat man umsonst,
a' nézés semmibe sem
kerül.
- Sehend, mn. látó; mit ſeh-
henden Augen blind ſehn,
nyilt szemmel nem látni.
- Sehenerbe, ber; látidog.
- Sehenswerth, Sehenswürdig,
mn. látni-érdemes, néz-
ni-méltó.
- Sehenswürdigkeit, die; je-
leség, ritkaság, nézést-
érdemlő dolog.
- Sehepunkt, ber; szempont,
látpont.
- Seher, ber; látó, néző;
látnok; azarvasszem.
- Seherrohr, l. Fernrohr.
- Seheſtrahl, ber; látugár.
- Sehewinkel, ber; látaszög.
- Schkraft, die; látás, lát-
tehetség.
- Sehne, die; in; ívhúr; ív-
szelő.
- Sehnen, vh. vágy, vágyó-
dik, sovárog.
- Sehnicht, mn. inas.
- Sehnlich, mn. és ih. égő,
forró, sovár; égve, for-
rón, sovárul.
- Sehnſucht, die; vágy, vá-
gyódás, vágyakodás.
- Sehnſüchtig, Sehſüchtig,
mn. és ih. vágyó, vágya-
kodó, sovár; vágyton
vágyva, sovárul.
- Sehr, ih. igen, fölülte,
nagyon.
- Seichmeiſter, die; lakó hau-
gya.
- Seiche, die; húgy, vizel-
let, pes.
- Seiden, es. és k. hűgyez;
hűgyozik.
- Seicher, ber, és die; hűgyos.
- Seicht, mn. csekély, seké-
lyes, (nem mély, nem
nagy ic.); ein ſeichter
Grund, vékony ok; ein
ſeichter Kopf, vékony tu-
domány; ein ſeichtes
Wasser, csekély víz. —,
ih. ſelültezen; laposan.
- Seichtheit, die; csekélység,
sekélység.
- Seichtopf, Seichtwinkel, l.
Nachttopf, Niskwinkel.
- Seide, die; selyem.
- Seidel, das; mosszely.
- Seidelbaſt, ber; borosz-
lánhő; sarkasborozlán.
- Seiden, mn. selyem, se-
lyemből való.
- Seidenarbeit, die; selyem-
mű.
- Seidenartig, mn. selyem-
nemű.
- Seidenband, das; selyem-
szalag, selyemzaland.
- Seidenbau, ber, Seiden-

zucht, die; selyemtonyész- tés, selyemtermesztés.	Seidenschmetterling, der; so- lyempille.	Seifenbrühe, die; szappan- panlé.
Seidenbehälter, l. Seidengehäufe.	Seidenschwanz, der; locs- ka-selyomsarkú.	Seifenerde, die; szappan- föld.
Seidenbrüder, der; selyem- nyomó.	Seidenspinner, der; selyem- fonó.	Seifengeist, der; szappan- aszsz.
Seidenbrüder, die; selyem- szedés.	Seidenspinnerer, die; so- lyamfonás.	Seifenfrau, das; szappan- panfű.
Seidenfabrik, die; selyem- gyár.	Seidenspule, die; selyem- orsó.	Seifenfugel, die; szappan- teke.
Seidenfabrikant, der; so- lyemgyárnok.	Seidenstücker, der; selyem- hímző, selyemhímvarró.	Seifenlauge, die; szappan- lég.
Seidenfaden, der; selyem- szál, selyemfonál.	Seidenstückerer, die; selyem- hímzés, selyemhímvar- rás.	Seifensieder, der; szappan- főző, szappanos.
Seidenfärbler, der; selyem- festő.	Seidenwaare, die; selyem- áru.	Seifensiederer, die; szappan- főzés; szappanoság.
Seidenfärberer, die; selyem- festés.	Seidenwatte, die; selyem- tömedék.	Seifenspiritus, der; szappan- panol.
Seidenflachs, der, l. Flachs- jeide.	Seidenweber, Seidenwirker, der; selyemszövő.	Seifenstein, l. Seifstein.
Seidengehäufe, das; selyem- gubó.	Seidenweberer, die; so- lyemszövés.	Seifentafel, die; szappan- tábla.
Seidengewebe, das; selyem- szövet.	Seidenwurm, der, Seiden- raupe, die; selyemhogár.	Seifenwäsche, die; szappano- zás; szappanosított ruha.
Seidenhandel, der; selyem- árusítás, selyemkorekedés.	Seidenzeug, der; selyem.	Seifenwasser, das; szappan- nos víz.
Seidenhändler, der; selyem- árus.	Seidenwirker, der; se- lyemsodró.	Seifig, mn. szappanos.
Seidenhase, der; selyem- nyúl.	Seife, die; szappan.	Seiflein, der; szappankő.
Seidenhaspel, der; selyem- gombolyító.	Seife, die, Seifenwerk, das; árazmosás.	Seige, Seigen ic., l. Sei- he, Seihen ic.
Seidenhaspelerin, die; so- lyemgombolyítóné.	Seifen, cs. szappanos.	Seiger, Seigerecht, mn. és ih. függőleges; függőle- gesen, (bányászó).
Seidenladen, der; selyem- bolt.	Seifen, das; szappanosítás.	Seiger, der; szűrő. (sző- moly v. csakoz); óra; homokóra; mérő.
Seidenmanufaktur, die; so- lyemműház.	Seifenapfel, der; szappan- alma.	Seigerabtreiber, der; ércz- választó.
Seidenmühle, die; selyem- mólina, selyemsodró.	Seifenartig, mn. szappan- nemű.	Seigerblei, das; választó- ólm.
Seidenpflanze, die; selyem- krepin.	Seifenasche, die; szappan- hamu, szappanoshamu.	Seigerherb, der; érczvá- lasztógöcs.
Seidenrebe, die; görög- tekercs.	Seifenbad, das; szappan- fürdő.	Seigerhütte, die; érczvá- lasztó-huta.
Seidenreih, mn. selyemdús, selymes.	Seifenbaum, s. beerbaum, der; szappanfű.	Seigerlinie, die; függőle- ges vonal.
Seidenroße, die, Seiden- röschen, das; selyembou- gar.	Seifenbeere, die; szappan- bogyó.	Seigern, cs. elválaszt (kü- lönönmű érczeket); füg- gőlegesre és v. csinál; függőlegesen mér.
	Seifenblase, die; szappan- hurok.	

Seigerofen, der; érczválasztóköh.

Seigerriß, der; függőleges rajz.

Seigerföhlag, der; óráütés.
Seigerstunde, die; óra, (időköz).

Selgerente, die; függőleges mélység.

Selgerung, die; érczválasztás.

Seihe, die, Selher, der; szűrődény.

Seihen, cs. szür, megszür.

Seihasten, der; szűrőkérd.
Seihörb, der; szűrőkas, szűrőkosár.

Seihfad, der; szűrőzsák.

Seihtrichter, der; szűrő.

Seihtuch, das; szűrőruha, szűrővázson.

Seihung, die; szűrés.

Seil, das; kötéll.

Seilhen, das; kötéllke, kötelecske.

Seiler, der; kötelgyártó, kötéllverő.

Seilerarbeit, die; kötelgyártómunka.

Seiltänzer, der; kötel-tánczos, köteljáró.

Seiltänzerstange, die; súlyegyenrúd.

Seilwerk, das; kötelzet, kötelek, (valamin).

Seim, der; nyák; asinmóz.

Seimen, k. nyákot ad v. ereszt. —, cs. nyákot főz (árpából); kiereszt, (sejtel).

Seimhonig, der; szinmós.

Seimthut, mn. nyákos.

Sein, Seine, mn. övé. magáé; seine, t. övé; das ist sein, ez az övé.

Selnerfests, ih. az ő rószéről.

Seinige, Seine, (der, die, das), nm. az övé, a' magáé; das Seinige, önönö; die Seinigen, önönöni, övéi.

Seinethalben, Seinetwegen, um Seinetwillen, ih. ő érte, ő miatta, ő végette, v. ürte, miatta, végetta.

Seisung, der; (kötéllfaj).

Seit, ej. óta, -tól, -től fogva; — wann? mióta? — der Zeit da ic, azóta hogy ic; — drei Tagen, három nap óta.

Seitdem, Seither, ih. azóta.

Seite, die; oldal; fél, oldal, rész, (éjszaki, déli re); fél, párt, rész; lap, (lavoló); szárny (épület): eine — schreiben, egy lapot írni; dem Feinde in die rechte — einfallen, az ellenséget jobb oldalról támadni meg; Scherz bei —, tréfán kívüli; sich auf die faule — legen, hanyólni; auf die — gehen, gehen, félre tenni, menni; auf allen Seiten, mindenfelől; einem zur — gehen, valakinek segítségül lenni.

Seitenabrich, der; oldalrajz.

Seitenader, die; oldalér.

Seitenaste, die; mellékfásor, melléklétfásor.

Seitenast, der; oldalág.

Seitenbrett, das; oldalcseska.

Seitenerbe, der; oldalörökös, mellékörökös.

Seitenerbschaft, die; oldalörökség.

Seitenfenster, das; oldalablak.

Seitenfläche, die; oldallap, oldalfelület.

Seitengebäude, das, -flügel, der; oldalépület, oldalzsárny.

Seitengewehr, das; oldal-fegyver.

Seitengebel, der; oldalorom.

Seitenhaar, das; oldalhaj.

Seitenhieb, der; oldalcsapás.

Seitenhissen, -spolster, das; oldalpárna.

Seitenleder, das; oldalbőr.

Seitenlehne, die; székkar; fogódzó; oldallejt.

Seitenlinie, die; oldalvonal; oldalág, melléklág, (rokonágban).

Seitenmauer, die; oldalsfal.

Seitenpunkt, Seitenstrich, der; mellékpont; mellékvonás.

Seitenschlage, die, -schlagel, der; oldalütés.

Seitenschmerz, der, Seitenschmerz, das; oldalsfájás.

Seitenschritt, der; oldallépés.

Seitensprung, der; félreugrás; félre-csapás.

Seitenstechen, das; oldalnyílás, szegedés.

Seitenstoß, der; oldallökés, oldalcsúzás.

Seitenstück, das; oldalsarab; oldalcsenek, (ökör, ürök); párdarab, (kép, rajz re).

Seitenstück, der; oldalrész.

Seitenstück, die; oldalajtó, melléklajtó.

Seitenverwandter, der; oldalrokon, mellékrokon.

Seitenverwandtschaft, die; oldalrokonság, mellékrökonság.

- Seitenwand, die; oldalsfal.
 Seitenweg, l. Nebenweg.
 Seitenwerk, das; oldalszf.
 (orgánákon, váraknál st).
 Seitenwind, der; oldalszfél.
 Seitenwunde, die; oldalseb.
 Seitenzahl, die; lapszám.
 Seitenzimmer, l. Nebenzim-
 mer.
 Seitenzweig, der; oldalág,
 mellékág.
 Seither, l. Seitdem.
 Seitwärts, ih. oldalaslag, ol-
 dalast, oldalt; oldalról.
 Seladongrün, das, és mn.
 (agerzöld).
 Selbänder, Selbdritt, ic.
 nm. misod magával, har-
 mad magával ic; wir wa-
 ren selbänder, ketten vol-
 tunk.
 Selber, ih. l. Selbst.
 Selbiger, Selbige, Selbi-
 ges, mn. az a', az az, azon,
 ugyan az.
 Selbst, az. és. ih. ön;
 maga; ich —, én v. ön-
 nen magam; du —, te
 v. ténnon magad; er —,
 ő v. önön maga; wir —,
 mi v. minnon magunk;
 ihr —, ti v. tinnon ma-
 gatok; sie —, önön ma-
 gok; — kommen, szemé-
 lyesen jöni.
 Selbstbestellung, die; ön-
 fertőztetés, némbűn.
 Selbstbegierig, mn. és ih.
 öntetsző; öntetszőleg.
 Selbstbetrug, der, ~~szel-~~
 ség, die; öncsalás,
 öncsalás, öncsalódás.
 Selbstbeurteilung, die; ön-
 megítélés.
 Selbstbewunderung, die; ön-
 csodálás.
 Selbstbeter, der; öngon-
 dolkodó.
 Selbstbeigen, mn. saját, ön, ma-
 ga; mit selbsteigener Hand,
 saját kezével; selbst eige-
 ner Herr, maga ura.
 Selbstbeigenwichtig, l. Eigen-
 mächtig.
 Selbstentfugung, die; ön-
 lemondás.
 Selbsterrhaltung, die; ön-
 fenntartás.
 Selbsterkennung, die; ön-
 ismétel.
 Selbsterniedrigung, die; ön-
 'alacsonyítás.
 Selbsterrwählt, mn. önvá-
 lasztott, önkényes.
 Selbstgefällig, mn. önkellő,
 öntelazó.
 Selbstgefälligkeit, die; ön-
 kellőség, öntelazóság.
 Selbstgefühl, das; önrzet.
 Selbstgefällig, mn. önelé-
 gedett.
 Selbstgenügsamkeit, die; ön-
 elégültség, önelégedotti-
 ság.
 Selbstgespräch, das; önbe-
 szelgetés, magával-beszé-
 lés.
 Selbsthaft, der; öngyűlölés,
 önutálat.
 Selbstherrscher, der; önural-
 kodó.
 Selbsthilfe, die; önsziti-
 ság, önoró.
 Selbstflug, mn. önelhitt.
 Selbstflugsheit, die; önel-
 hittség.
 Selbstlaut, Selbstlauter, der;
 hangzó, magánhangzó.
 Selbstliebe, die; önszeretet.
 Selbstlob, das; öndicséret.
 Selbstmord, der; öngyilkos-
 ság.
 Selbstmörder, der; öngyil-
 kos.
 Selbstprüfung, die; önpri-
 bílás, önkísértés.
 Selbststraße, die; önbosszú,
 önbosszulés.
 Selbsttrübm, der; öndicsé-
 öndicsékvés, magánnyás,
 körkedés.
 Selbstschuldner, der; ön-
 adós.
 Selbständig, mn. önálló,
 magánálló.
 Selbständigkeit, die; ön-
 állóság, magánállóság.
 Selbstsucht, die; önvágy,
 önzés.
 Selbstsuchtig, mn. önző.
 Selbstverachtung, die; ma-
 gamevetés.
 Selbstverkögnung, die; ön-
 megtagadás.
 Selbstvertheidigung, die; ön-
 védelem.
 Selbstvertrauen, das; ön-
 bizodalom, magábanbii-
 zás.
 Selbstzufriedenheit, die; ön-
 elégültség.
 Selbstzunder, l. Lustzunder.
 Selenit, der; holdlakos;
 réteges gipsz.
 Selig, mn. boldog, üdves;
 üdvözült, boldogult, meg-
 halt; — sprechen, boldo-
 gok közé iktatni; Gott
 hab' ihn selig! isten nyu-
 gozza! mein seliger Vater,
 boldogult atyám; die Se-
 ligen, az üdvözültek, a'
 boldogultak.
 Seligkeit, die; boldogság,
 üdvesség.
 Seligmacher, mn. üdvo-
 zító.
 Seligmacher, der; üdvosító.
 Seligmachung, die; üdvo-
 zítás.
 Seligsprechung, die; hol-
 dogó-nevezés.
 Sellen, der; zeller.
 Sellenfalsch, der; zelleras-
 láta.

Sellerisuppe, die; zeller- leves.	Senfblüthel, der; mustár- kanál.	Senfker, Senfkeimager, der; szűzősümlő.
Sellerwurzel, die; zoller- gyökér.	Senfmehl, das; mustár- liszt.	Senkloch, das; gödör (ga- najak, pernyének ic).
Selten, mn. és ih. ritka, gyér; ritkán, gyéren.	Senfmühle, die; mustár- malom.	Senklosben, der; (sűrűsaj).
Seltenheit, die; ritkaság, gyérség.	Senfstafer, das, sum- schlog, der; mustártá- pasz.	Senkracht, mn. és ih. függő- leges; függőlegesen.
Seltsam, mn. különös, cso- dalatos, furcsa.	Senzen, es. pörköl, pör- zsol; — und brennen, mindent selpörzsolni, tűz- zel vassal pusztítani. — k. pörken, pörkölődik, pörzsölődik.	Senkreuse, die; vörz.s. véaz.
Seltsamkeit, die; különös- ség, csodalatosság.	Senzen, das; pörkölés, pörzsölés.	Senkschlacht, die, Senkwerk, das; rőzsegát.
Semitoon, das; pontveszű.	Senzor, der; idős, idős- bik.	Senkschuur, die; mérőszí- neg.
Seminarium, das; tanító- v. papnevendékház.	Senzbleh, das; mérőn, pi- om.	Senkstock, der; bujtatótöke.
Semmel, die; szemlye.	Senze, die; bujtás, hom- lítás; varsa, tapogató; semlyék; kémveszű, ku- tasz.	Senstett, die; bujtás' v. homlítás' ideje.
Semmelmehl, das; szem- lyelisz.	Senzel, der; süző; ka- pocsvasacska, (bányák- ban).	Senue, l. Sehne.
Senat, der, l. Rath, Rath's collegium.	Senzelnabel, die; süzőtü.	Senfal, l. Wäfler.
Senator, der; l. Rathsherr.	Senfen, es. lehocsát, le- ereszt (koporsót a' sirba); el-, lezúlyaszt, elmorit, (ágyul, hajót ic); bujt, homlit. —, vh. oroszko- dik; sülyed, süppod.	Senfe, die; kasza.
Send, die, Sendgeticht, das; zsinat; szentszék.	Senfen, das; lehocsátás, leeresztés; elzúlyasztás; bujtás, homlítás.	Senfenbaum, stiel, der; kaszanyel.
Sendel, l. Sendel, Hündel.	Senfeger, der, l. Abseger, Kösenker.	Senfenmann, der; kaszás; halál.
Senden, es. küld, elküld.	Senfgrube, l. Schwindgrube.	Senfenschmied, der; kasza- műves.
Sendschreiben, das; körle- vél.	Senfhamen, der; varsa, tapogató.	Senfenstein, der; kaszákő, senkő.
Sendung, die; küldés; kül- detés, küldet.	Senfhammer, der; (kala- pásalaj).	Senfenz, die, l. Rehsprung, Sittenprung.
Senesbaum, der; szennafa.	Senfholz, das; merülfa, (fauszatásnál).	September, der; september, azont Mihaly' hava.
Senesblätter, l. szennalevél.	Senfkeim, der; mustár; einen langen — über etwas ma- chen, valamidrt szót sza- porítani v. vesztegetni.	Sequester, der; zár.
Senf, der; mustár; einen langen — über etwas ma- chen, valamidrt szót sza- porítani v. vesztegetni.	Senfkeim, der; mustár; einen langen — über etwas ma- chen, valamidrt szót sza- porítani v. vesztegetni.	Sequestration, die; losfoga- lás, zár alá vétel.
Senf, der, Senftraut, das; mustár; repeső; kerti repe; sünyig; tarsóka.	Senfkeim, der; mustár; einen langen — über etwas ma- chen, valamidrt szót sza- porítani v. vesztegetni.	Sequestrieren, es. losfoga- lás, zár alá tesz.
Senfblüthe, die; mustároslé.	Senfkeim, der; mustár; einen langen — über etwas ma- chen, valamidrt szót sza- porítani v. vesztegetni.	Serall, das; szorály, (szul- tán' lakja).
Senfblüthe, die; mustár- milye.	Senfkeim, der; mustár; einen langen — über etwas ma- chen, valamidrt szót sza- porítani v. vesztegetni.	Seraph, der; seraphin, der; szorál, szerafin.
Senfblüthel, der; mustár- ros.	Senfkeim, der; mustár; einen langen — über etwas ma- chen, valamidrt szót sza- porítani v. vesztegetni.	Seraphisch, mn. szorál, szo- rafini.
Senfrünnen, das; mustár- ibrikke.	Senfkeim, der; mustár; einen langen — über etwas ma- chen, valamidrt szót sza- porítani v. vesztegetni.	Seraster, der; szoraker. (török ezredes).
Senftorn, das; mustár- mag.	Senfkeim, der; mustár; einen langen — über etwas ma- chen, valamidrt szót sza- porítani v. vesztegetni.	Serenade, die, l. Ständchen.
Senftraut, das; szopora- szegecs; torminca.	Senfkeim, der; mustár; einen langen — über etwas ma- chen, valamidrt szót sza- porítani v. vesztegetni.	Serpentin, Serpentinlein, der; kígyókő, szorpentin.
	Senfkeim, der; mustár; einen langen — über etwas ma- chen, valamidrt szót sza- porítani v. vesztegetni.	Serpentinmarmer, der; kí- gyómárvány, szorpentin- márvány.

Siegelpresse, die; pecsét-sajtó.	mal! i-sz. im! imo! im-hol!	Silberdraht, der; ezüst-sodrony.
Siegekring, der; pecsét-gyűrű.	Siehe, die; lám, szfigy-hám.	Silberdrahtzieher, der; ezüst-sodronyos, ezüst-sodró.
Siegekrönch, das; pecsét-viasz.	Siefern, k. szivárog.	Silberdruf, der; ezüstnyo-mat.
Siegen, k. győz, győzödel-meskedik.	Signal, das; jel. jeladás.	Silbererz, das; ezüstérc.
Siegend, mn. győző, győz-tes.	Signatur, die; jel; áru-jel, ívjel stc.	Silberfaden, der; ezüstfo-nál, ezüstszál.
Sieger, der; győző, győz-tes, győzödelmes.	Signet, l. Siegel.	Silberfarbe, die; ezüstszín; ezüstfesték.
Siegern, l. Siefern.	Signiren, l. Unterzeichnen.	Silberfarben, Silberfarbig, mn. ezüstszínű.
Siegesbogen, der; Sieges-pforte, die; diadalív, diadalkapu.	Silant, der; kocsord.	Silberfärb, die; ezüstszín; ezüstfesték.
Siegesgepönde, das; diadalom, diadalmenet.	Silber, das; ezüst.	Silberfarben, Silberfarbig, mn. ezüstszínű.
Siegesgefang, das; diadal-énekek.	Silberader, die; ezüstér.	Silberfärb, der; ezüsthal; ezüstpikkelyes hal.
Siegesgeschrey, das; dia-dalrobaj, diadalzaj.	Silberader, der; veres jávor.	Silberfärb, der; ezüst-pillangó.
Siegesgöttin, die; Victo-ria, (római istennő).	Silberarbeit, die; ezüstmű.	Silberfärb, die; ezüst-színű piatráng.
Siegeskrone, die; diadal-korona.	Silberartig, mu. ezüstuc-mű.	Silberfärb, die; (ezüst' kellő tisztaságra).
Siegeskrone, das; győzödel-mi dal.	Silberbach, der; ezüstcser-mely.	Silberfärb, der; ezüstme-net, (hányászatban).
Siegeswagen, der; diadal-szék.	Silberbarre, die, Silber-barren, der; ezüstrúd.	Silberfärb, der; ezüst-tartalom.
Siegeszeichen, das; diadal-jel, győzödelmi'jel.	Silberbars, der; (süger' fajja).	Silberfärb, das; ezüstpénz.
Siegfried, der; Szigfríd, (huóv).	Silberbaum, der; ezüstle-velű fa.	Silberfärb, Silberfärb, das; ezüstszorok, ezüst-edények.
Sieggewohnt, mn. győzni-szokott.	Silberbergwerk, das; ezüst-bánya.	Silberfärb, der; ezüst-sóly.
Sieghaft, mn. győzelmes, győzödelmes, diadalmas.	Silberblatt, Silberblättchen, das; ezüstlevél, ezüst-levélke.	Silberfärb, die; ezüst-gló.
Siegmarmur, die; ziliz.	Silberblech, das; ezüst-bádog.	Silbergran, mn. fejrészür-ke, világosszürke.
Siegmund, Sigmund, der; Zsigmond, (huóv).	Silberblech, der; ezüstosil-lám, (érezolvasztóknál).	Silbergroszku, der; ezüst-garas.
Siegraugeud, mn. és ih. diadalmas; diadalmasan.	Silberblume, die; ezüstvir-ág; ezüstszínű virág; ezüstbuborék, (érezol-vasztóknál).	Silbergrube, die; ezüstakna.
Siegreich, mn. és ih. dia-dalmassan, győzödelmes; diadalmassan, győzödel-mesen.	Silberbrenner, der; ezüst-égető.	Silbergrund, der; ezüstfal, (szövető stc.); víz' tükrö.
Siehe! Siehe da! Siehe etna	Silberbrocat, der; ezüst-szövet.	Silberhaltig, mn. ezüsttiszta, ezüsttisztságra.
	Silberbusche, die; fejtő; gyor-tyánfa.	Silberhalt, der; ezüst-mész.
	Silberbusch, der, l. Jupli-terbüsch.	Silberkammer, die; ezüst-kamara.
	Silbercylinder, der; ezüstro-ügyelő eselőd.	

Silberfied, der; ezüstös kövecs.	Silberschmied, der; ezüstműves.	Simpel, l. Einfach, Ein-fältig.
Silberklang, der; ezüst-hang.	Silberschrauf, der; ezüst-tartó szekrény.	Sims, der, Simswerk, das; párkány, párkányozat.
Silberflumpen, der; ezüst-darab.	Silberschwärze, die; ezüst-korom, (hányászatban).	Simsen, der; Samsen. (fi-név).
Silberfünig, der; színezüst, ezüstany.	Silberspinner, der; ezüst-fonó.	Simstein, der; párkánykő.
Silberkorn, das; ezüst-szem.	Silberfauge, die; ezüstrúd.	Sinan, Siunau, der; bo-kál, (növény).
Silberkraut, das; libapim-pó; ezüstös emreke.	Silberstein, der, l. Silber- glatte, és Hllenstein.	Singbar, mn. dallható, éne- kelhető.
Silberkrone, die; ezüstko- rona.	Silberstoff, der; ezüstszö- vet.	Singchor, das; éneklő kar.
Silberlahn, der; ezüstle- mez.	Silberstück, das; ezüstda- rab; ezüstpénz; ezüst- szövet.	Singefeste, die; dongólegy.
Silberleber, das; ezüstös lőr.	Silberstube, die; ezüströg.	Singefunf, die; énekmű- vézet.
Silberling, der; ezüstpénz, (zsidóké); hamvas alma.	Silbertanne, die; jegenyen- fenyő.	Singemeister, der; ének- mester.
Silbermünze, die; ezüst- pénz.	Silberthaler, der; ezüst- tallár.	Singen, cs. és k. rh. éne- kel, dall, dalol; cseng (a' fül).
Silbern, mn. ezüst, ezüst- ből való.	Silbertinctur, die; ezüst- festvény.	Singen, das; éneklés, dal- lás; ének; csengés, (fülé).
Silberpappel, die; topoly, fejtér nyárfa.	Silberton, der; ezüsthang.	Singerlich, mn. és ist mir —, énekelhetném, dall- hatnám.
Silberplatte, die; ezüstlap.	Silberverwalter, Silberwar- ter, l. Silberdiener.	Singschlüssel, der; ének- kulcs, (hangszózatban).
Silberplättchen, das, l. Sil- berfitter.	Silberwäscher, der; ezüst- mosó.	Singschule, die; énekoskola.
Silberplättchen, der; ezüst- verő.	Silberweide, die; ezüstös fűz.	Singspiel, das; daljáték.
Silberprobe, die; ezüst- próba.	Silberweiß, mn. ezüstfo- jér, ezüstfehérségű.	Singstimme, die; énekeső, dalszó.
Silberrauch, der; ezüstko- rom.	Silberwerk, Silberzeug, das; ezüst, ezüstszer; ezüstmű.	Singstück, das; énekdarab.
Silberregen, der; ezüstzá- por, (lázjátékosoknál).	Silge, die; derezle, (nö- vény).	Singstunde, die; énekkora, éneklezke.
Silberreich, mn. ezüstdús, ezüstös.	Silhouette, die, l. Schat- tentrik.	Singtanz, der; daltáncz.
Silberreif, das, Silberbis- triel, der; ezüstgálcaz.	Sille, die; mellszíj, (ma- darazatoknál); kötél.	Singvogel, der; éneklő madár.
Silberfaud, der; ezüstpo- rond.	Similor, das; szimilor, rézink.	Singular, der; egyes; egyesszám, (nyelvtuda- mányban).
Silberbaum, der; ezüst- hab, ezüstajtók.	Simmer, das; (gabona- mérték).	Sinken, k. rh. süllyed, ol- losüllyed; süpped; le- sülped; merül, elmerül. fonékre ül; csökken, le- száll (becsében); csügged; in den Schnee —, hóba süppedni; in Ohnmacht —, elájulni; den Mutz — lassen, elcsüggedni; 39 •
Silberbesen, der; szőjér- sűrű (ló).	Simone, die; simonia, (egyházi hivatalokkal ke- reskedés).	

- iu Schlaf —, álomba merülni; wie tief bin ich gesunken! monnyire sülyodtem!
- Sinken, das; sülyedés, süpedés, morálás; esüggedés.
- Sinn, der; érzék; ész, elme; akarat, gondolat; értelem; die äußeren Sinne, a' külső érzékek; bey Sinnen sehn, eszmélni, eszón lanni; das war gar nicht mein —, ezt épen nem gondolom, kívántam; sie sind alle eines Sinnes, mindnyajan egy akaraton, egy értelemben vannak.
- Sinnbild, das; jelkép, példázat.
- Sinnbildlich, mu. jelképos.
- Sinnen, k. rh. eszmél, eszmélkedik, tündődik; eszével jár v. esse jár (valamin); hin und her —, ide oda gondolkozni; auf etwas Böses —, gonoszon járni az eszével.
- Sinnesänderung, die; megváltozás (gondolatokban, véleményekben).
- Sinngeheim, das; epigramma.
- Sinngeheim, l. Ingeheim, Wirtersheim.
- Sinnkrank, das, Sinnkranksche, die; érsziba.
- Sinnlich, mn. és ih. érszoki; érszókileg.
- Sinnlichheit, die; érszókiség.
- Sinnlos, mn. érszéketlen; érszéketlen; esztelen; értelmetlen (szó) —, ih. érszéketlenül; érszéketlenül; esztelenül.
- Sinnlosigkeit, die; érszékeltenség; esztelenség.
- Sinnreich, mn. és ih. elmés; olmesen.
- Sinnspruch, der; mondalom.
- Sinnverwandt, mn. rokon v. hasonértelmű.
- Sint, l. Seit.
- Sintemal, l. Weil, Da.
- Sinter, der; osopkó; vaszikra; revo, rovehimu.
- Sintern, k. csepeg; szivrog; összofut, összemegy, megszokik.
- Sipphaft, die; rokonság, vörőség.
- Siropp, l. Syrop.
- Sitte, die; szokás; Sitten, t. erkölcs; es ist Sitte, szokás v. szokásban van; ohne Sitten, erkölkestelen, rosszörkölcösü; durva; pallérozatlan.
- Sittenbuch, das; erkölkestani könyv.
- Sittengesetz, das; erkölcostörvény.
- Sittenlehre, die; erkölcostanítvány.
- Sittenlehrer, der; erkölcostanító.
- Sittenlos, mn. erkölkestelen.
- Sittenslosigkeit, die; erkölcostelenség.
- Sittenrichter, der; erkölcsbíró.
- Sittenspruch, der; erkölcomondalom.
- Sittenverbesserung, Sittenverfeinerung, die; erkölcsjohbulás, erkölcsnombulás.
- Sittig, mn. erkölcsös, jóerkölcsü; szolid, szerény.
- Sittig, der; papagáj.
- Sittigstein, mn. papagájzöld.
- Sittlich, mn. erkölcsi; erkölcsös, jóerkölcsü.
- Sittlichkeit, die; erkölcsiség.
- Sittsam, mn. szerény, szépviselő, szépkölcsü. —, ih. szerényül.
- Sittsamkeit, die; szerénység, szépvisélet.
- Sitz, der; ülés; ülőhely; lak, lakhely, lakás; far, ülep; er hat — und Stimme auf dem Reichstage, az országgyűlésen ülése 's szavazata van; der — einer Krankheit, a' betegség' fészke.
- Sitzanfer, l. Hofenanfer.
- Sitzen, k. rh. ül; üldöt tart; lakik; megakad, megreked; áll, illik (a' ruhá); auf dem Reichte —, gyóntani; auf dem Lande —, salun lakni; warnt —, dolgainak jól menni, fészken ülni; stille —, veszi ülni; kerolt összetenni; auf den Tod —, halálos rabnak lenni; — bleiben, hajadon maradni; — lassen, elhagyni, oda hagyni; den Schimpf kann ich nicht auf mir — lassen, a' piszkot nem hagyhatom magamon száradni.
- Sitzend, mn. ülő.
- Sitzfleisch, das; far; er hat kein —, nom szorot ülni.
- Sitzgel, das; börtönpénz.
- Sitzung, die; ülés.
- Skartefe, l. Schartefe.
- Skelett, das, l. Gerippe.
- Skizze, Skizze, die; vázlat, előrajz.
- Skizzen, os. vázol.
- Smaragd, l. Schmaragd.
- Smaragkraut, das; barua gyapor.

- So**, mu. a' ki, a' melly. —, ih. így, úgy; illy, illyen, olly, ollyan (mel-
 léknevek 's igehá-úrozók
 elött); wenn die Soche
 — ist, ha a' dolog így
 (úgy) van; so ein Mann,
 illy ember; so so, imigy
 amúgy, meglehetősen. —,
 ksz. ha; hát, tehát;
 bár mégis; mihelyt;
 so Gott will! ha isten
 akarja! damit ich es nicht
 vergesse, so will ich es auf-
 schreiben, hogy el ne fe-
 ledjem, tehát fölírom.
- Socinianer**, der; socinianus.
Socinianismus, der; soci-
 nianismus.
- Soche**, die; botos, kapeza,
 harisnyo; makkréce.
- Sod**, der; forrás; lé; egy
 főzet; (sóvíz, víz ser-
 nek); in seinem Soche las-
 ten, kedvére, kényére
 élui; die Sünde mit im
 Soche haben, együtt e-
 vezni; részese nek lenni
 valamelly piszkos ügyben.
- Sod**, der, Sochebrennen, das;
 zaha, gyomorhév; kút.
 (ásolt); der — brennt
 mich, a' zaha hánt; v.
 zaha éget, zahám van.
- Soda**, Soche, die; széksó.
- Sodomit**, der; sodomita.
- Sodomiteren**, die; sodomi-
 taság.
- Sodomitisch**, mn. sodomi-
 tai.
- Sofa**, das; kerévet; pam-
 lag.
- Sog**, der; ivás; ital.
- Sog**, der; szópás; szop-
 tatás; hajjonyom.
- Sohle**, die; sóvíz, (termé-
 szetes); kecskeszű; po-
 csolya, (vadászoknál).
- Sohle**, die; talp; talphör;
 nyom; ekotalp.
- Sohlen**, l. Befohlen.
- Sohlenmacher**, der; talpké-
 szítő; papucsos.
- Sohlenpfad**, der; talpszeg.
- Sohlenhammer**, der; talp-
 verő, muma.
- Sohlig**, mn. sóvízes; vízi-
 rányos. —, ih. vizirányo-
 san.
- Sohlenleder**, das; talphör.
- Sohlinie**, die; vizirányos
 vonal.
- Sohn**, der; fiú.
- Sohnen**, das; fiúcska.
- Sohnopfer**, l. Verflchnopfer.
- Sohnschaft**, die; fiúság.
- Sohnsfrau**, die; meny.
- Sohnstind**, das, = tochter,
 die; onoka (fiúról).
- Sohstmann**, ih. ennél fog-
 va, c' szerint, követ-
 kezőleg.
- Sohstfaß**, ih. illy eset-
 hen; azon esetre.
- Sohler**, Socher, Socher,
 mn. illy, illyen, illyes;
 olly, ollyan, ollyas.
- Sohlergestalt**, ih. illyké-
 pen, illyformán; olly-
 képen, ollyformán.
- Sohlerley**, mn. illyféle;
 ollyféle.
- Sold**, der; zsold, hér, fi-
 zetés.
- Soldat**, der; katona.
- Soldatenbrant**, der, = ma-
 nier, die; katonaszokás.
- Soldatendienst**, der; kato-
 naszolgálat.
- Soldatencid**, der; katoná-
 eskü.
- Soldatenfrau**, die, = weib,
 das; katonanő.
- Soldatengalgen**, der; kato-
 nasvasatás.
- Soldatengeld**, das; kato-
 nápnás; katonasó.
- Soldatenhure**, die, = mensh,
 das; katonaringyó.
- Soldatenhütte**, die; desz-
 kasátor.
- Soldatenleben**, das; kato-
 násélet.
- Soldatenstand**, der; kato-
 narend.
- Soldatenvesten**, das; kato-
 náügy.
- Soldatisch**, mn. és ih. ka-
 tonás; katonásan.
- Soldte**, die; vityilló; zsel-
 lérház; hák, (sószései
 joggal bíró).
- Söldtner**, der; zsoldos;
 zsellér.
- Sole**, die; sóvíz.
- Solen**, das; sóvízben-főtt
 tojás.
- Sollache**, die; disznópo-
 csolya, (vadászszó).
- Solmeister**, der; sókútmes-
 ter.
- Solschacht**, der; sókút.
- Sollen**, k. rh. kell; tarto-
 zik, kötelek; man sollte
 ihn strafen, meg kellene
 őt büntetni; du sollst nicht
 tötten, ne öl; was soll
 ich thun? mit csináljak?
 mit tegyek? er soll tebt
 fenn, azt mondják, hogy
 meghalt; er soll mir noch
 100 Gulden zahlen, még
 száz forintommal tarto-
 zik; sie sollen es noch
 heute haben, még ma
 megkapja ön.
- Soller**, der; padlás; er-
 köly; emelet.
- Solo**, das; egyedülség, (é-
 neklésben. játékan). —,
 ih. egyedül, magányosan.
- Sommer**, der; nyár; hé-
 kanyál; im —, nyáron.
- Sommerabend**, der; nyári
 est.

Sommerraufenthalt, der; nyári lak, lakás.	Sommerseife, die; nyári ibolya.	Sommerseiden, das; nyári-jegy, (állatkörben).
Sommerbirn, die; nyári körte.	Sommerluft, die; nyári lég v. levegő.	Sommerzeit, die; nyári. idő.
Sommerblume, die; nyári virág.	Sommerluft, die; nyári mulatság.	Sommerzeug, der; nyári szövet.
Sommerfische, die; béka-nyál.	Sommermonat, der; nyári hónap.	Sonach, l. folglich.
Sommerfied, der, = sprosse, die; szepő.	Sommermorgen, der; nyári reggel.	Sonate, die; (hangmű neme).
Sommerfestig, Sommerfestig, mn. szepős.	Sommern, k. árnyal, árnyókot tart.	Sonde, die; kutasz; mélymérő.
Sommerflur, die; tavaszvető; nyári mező.	Sommern, cs. nyaraltat; tavaszival bevet; napra tesz (ruhát st.); vigilyt (fát).	Sonder, ej. nélkül.
Sommerfrucht, die; tavaszvetés; tavaszi vetemény; nyári termés.	Sommernacht, die; nyári éj.	Sonderbar, mn. és ih. különös; különösen.
Sommerfütter, das; nyári takarmány.	Sommerobst, das; nyári gyümölcs.	Sonderbarkeit, die; különőség.
Sommergerste, die; tavaszárpa.	Sommerrosen, der; tavaszrozs.	Sonderlich, mn. különös: ich habe keine sonderliche Lust dazu, niessen különös v. nagy kedvem hozzá. —, ih. különösen, nagyon, igen.
Sommergetreide, das; tavaszi, tavaszi gabona.	Sommerseant, die; tavaszvetés.	Sonderling, der; különöz. külözködő.
Sommergetreide, das; nyári növény; egy nyarú növény.	Sommerstübchen, der; tavaszi karórópa.	Sondern, cs. és vh. különöz, elválaszt; elválik, különzi (magát).
Sommerhaar, das; nyári szőr.	Sommerfeste, die; nyári oldal v. fél.	Sondern, kaz. hanem, de.
Sommerhaft, Sommerlich, mn. és ih. nyári, nyári-as; nyárilag.	Sommerstand, der; nyári állás, (vadakó).	Sonderst, ih. külön, egyenként; sammt und —, mindnyájan, együtt 's egyenként.
Sommerhaus, das; nyári ház, nyaraló.	Sommerstoppel, die; tavasztarló.	Sonderzug, die, l. Absonderung.
Sommerhitze, die; nyári hőség.	Sommertag, der; nyári nap.	Sondiren, cs. keres, vizsgál, kutat; mér (mélységet, ónal); kipuhatól.
Sommerhoubt, der; nyári méz.	Sommerung, die; nyaraltatás; tavaszvetés.	Sonnabend, der; szombat.
Sommerhofen, t. nyári nadrág.	Sommervogel, der; nyári madár; pillangó.	Sonne, die; nap; voröföy; die — scheint recht angenehm, igen kellemesen süt a' nap; in der — sitzen, a' napon ülni; der glühendste unter der —, legszoroscsósh' nap alatt.
Sommerhut, der; nyári kalap.	Sommerweide, die; nyári legelő.	Sonnen, cs. niogmögögít (a' napon); kitösz (a' napra); süt; kékzik; süt, világít (napként).
Sommerkleid, das; nyári ruha.	Sommervelgen, der; tavaszbúza.	
Sommerkorn, das; tavaszrozs.	Sommerwende, die; nyárforduló, nyárfordulat.	
Sommerlatte, die; óves hájtás.	Sommerweiter, das, = witterung, die; nyári idő.	
Sommerlaube, die; levélzet.	Sommerwolke, die; őszigypju.	
	Sommerturm, l. Sonnenturm.	

Sonnenaufgang, der; napkelet, nap' kelte.
 Sonnenbahn, Sonnenstrasse, die; napút, nappálya.
 Sonnenblid, der; napfény; szkapillantás.
 Sonnenblume, die; napvirág.
 Sonnenbrand, der; naphév, napaütés.
 Sonnenfächer, der; napornyó, napellenző.
 Sonnenfahel, die; napfolt. (világosb, a' napban).
 Sonnenferne, die; nap' távols.
 Sonnenfesterth, die; napfogynakozás.
 Sonnenfleden, t. napfolt; szepit.
 Sonnenfrucht, die; kukor.
 Sonnengeter, der; pápa-keselyű.
 Sonnenfouz, der; napfény.
 Sonnenfud, das; napcső, napüveg.
 Sonnenhipe, wärme, die; naphő, nap' melege.
 Sonnenhühe, die; nap' magossága.
 Sonnenjahr, das; napév.
 Sonnenkäfer, der; fűskata.
 Sonnenklar, mn. világos mint a' nap.
 Sonnenkoller, der; hővesi-
 ra, (lőbetegeég).
 Sonnenkreis, der; napkör.
 Sonnenlauf, der; napfor-
 gás.
 Sonnenlicht, das; napvilág.
 Sonnenmesser, der; nap-
 mérő.
 Sonnenmonat, der; naphő,
 hónap.
 Sonnennähe, die; nap' kö-
 zele.

Sonnenpferde, t. nap' lo-
 vai.
 Sonnenrauh, der; gőz,
 pára.
 Sonnenregen, der; napos
 eső.
 Sonnenreich, mn. napos.
 Sonnenring, der; gyűrű-
 napóra.
 Sonnenscheibe, die; nap'
 lánycóra v. tárcsája.
 Sonnenschein, der; nap-
 fény; wir haben —, süt
 a' nap.
 Sonnenschildkröte, die; csil-
 lagos teknősbéka, csillag-
 tajkos.
 Sonnenschein, der; naper-
 nyő.
 Sonnenschein, l. Sonnenfol-
 fer.
 Sonnenstandpunkt, wens-
 depunkt, der; napállás,
 napfordulat.
 Sonnensäubchen, das; pa-
 rány; parányi, piczi,
 pirinyó.
 Sonnenstein, der; (opál-
 faj).
 Sonnenstich, der; napszu-
 rás.
 Sonnenstiftand, der; nap-
 állás.
 Sonnenstrahl, der; nap-
 sugár.
 Sonnenstrafe, l. Sonnen-
 bahn.
 Sonnensystem, das; naprend-
 szer.
 Sonnentag, der; napos
 idő; gyönyörű nap; nap,
 (-24 óra).
 Sonnenhan, der; harmat-
 fű; harmat.
 Sonnenhr, die; napóra.
 Sonnenuntergang, der; nap-
 nyugat.
 Sonnenwagen, der; nap'
 kocsija v. szekere.

Sonnenweiser, Sonnenzei-
 ger, der; napóra' muta-
 tója.
 Sonnenwende, die; nap-
 fordulat, napforduló;
 napfordító; kukor; me-
 zei katáng; kerti pere-
 mér.
 Sonnenwirbel, der; nap-
 rendszer; mezei katáng;
 kukor; galambhegy-gyö-
 kőke; éklevelű fűtej.
 Sonnenwurz, die; nagy szá-
 dor, kenderküköresin.
 Sonnenzirfel, der; napkör.
 Sonnet, das; szonett, hang-
 zatka.
 Sonnett, mn. napos.
 Sonntag, der; vasárnap.
 Sonntäglich, Sonntäglich, mn.
 vasárnap.
 Sonntagarbeit, die; va-
 sárnap munká.
 Sonntagevangelium, das;
 vasárnap evangéliom.
 Sonntaggebet, das; vasár-
 napi imádság.
 Sonntaggyurmek, das; vasár-
 napi gyermek; látos v.
 burokban-született gyer-
 mek.
 Sonntagseid, das; vasár-
 napi ruha.
 Sonntagsprediger, der; va-
 sárnap predikátor.
 Sonst, ih. egyébként, más-
 kép, különben; egyé-
 kor, máskor, mászor;
 egyébütt, máshol; egyéb,
 más; csakugyan, épen t
 ich kunte wehl, wenn
 ich — wollte, lehetném,
 ha épen akarám; wo —
 hol egyébütt?
 Sonst, mn. egyéb, más;
 hajdani, régi, eselötti
 Sotha, l. Sofa.
 Sothia, die; Zsófia, (nőnév).

- Sophienfrau, nő; szofia-
zsombor.
- Sophist, der; álbölcs, so-
phista.
- Sophisterei, die; álbölcsel-
kedés, sophisma.
- Sophistich, mn. álbölcs,
sophistai.
- Sorge, die; gond; baj,
bű; unnüctige —, há-
romszínü viola; nő ist
meine geringste —, ez leg-
kisebb gondom; maßen
Sie sich keine Sorgen, ne
búsuljon, ne aggódjék;
— tragen für . . ., gond-
jának lenni. (valamire).
- Sorgen, k. tart, fél, (va-
lamitől); aggódik, (va-
lamin); gondoskodik,
gondol, (val, vel); ich fürge,
és wird nicht gesungen,
tartok tőle, hogy el nem
sül; — Sie nicht dafür,
ne aggódjék v. búsuljon
azon.
- Sorgenfrei, Sorgenlos, mn.
gondtalan.
- Sorgenvoll, mn. sok gondú,
gondal teljes.
- Sorgenstuhl, der; karzék.
- Sorgfalt, die; gondosság.
- Sorgfältig, mn. és ih. gou-
gos; gondosan.
- Sorgfältigkeit, die; gon-
dosság.
- Sorglos, mn. gondos; szor-
gos.
- Sorglosigkeit, die; gondos-
ság; szorgosság.
- Sorglos, mn. gondatlan.
- Sorglosigkeit, die; gondat-
lanság.
- Sorgsam, mn. gondos.
- Sorgsamem, der, Sorgsam,
die; seprőcezirok, czir-
kócs; csirökmag.
- Sorgsamkeit, die; gondos-
ság.
- Sorte, die; nem, faj,
féle.
- Sortement, nő, Sortir-
rung, die; osztályozat.
- Sortementlein, der; bo-
rostyánkő.
- Sortiren, cs. osztályoz,
válogat.
- Sotban, Sotbanig, l. Sol-
cher.
- Spähen, es. és k. szemlél;
fürkész, vizsgálódik; kő-
mel, kémlel.
- Späher, der; kémelő, für-
késző, vizsgálódó; kém.
- Spalt, der; hasadék, re-
pedék; szájnyílás, (fér-
gekő).
- Spaltbar, der; hasadékony,
repedékony.
- Spaltbruch, der; hasadékos
törés.
- Spalte, die; hasadék; ha-
sáb, szelet, (könyvuyom-
tatónál).
- Spalten, cs. hasít, ha-
saszt, repeszt; elválaszt
(foulat, szálát); füró-
szel, (hosszában); die
Seiten —, a' lapokat ha-
sábolni v. szeletolni; sie
nen Lichtstrahl —, sugárt
elosztani v. elfosztatni. —
k. hasad, reped.
- Spalter, der; hasogató, (pa-
labányákban); hasáb, (sa);
kadarka.
- Spaltig, mn. hasadékos;
repedékes; hasadékony.
- Spaltkeil, der; ékszeg, ha-
sító ék.
- Spaltflinge, die; hasogató.
- Spaltmesser, nő; hasító
kés.
- Spaltung, die; hasítás;
hasadás; meghasonlás.
- Spalte, l. Spelze.
- Span, der; forgács; sa-
radék, hulladék; fabél.
- Spanbett, nő; nyoszolya.
- Spänen, cs. szoptat; caeca-
tól elválaszt.
- Spanferkel, nő; malacz.
- Spange, die; csat; boucz.
- Spänngler, der; bádagos.
- Spangrün, mn. rozsdazöld.
- Spangrün, nő; rézrozsda;
rézrozsdaszín.
- Spanien, nő; Spanyolor-
szág.
- Spanier, der; spanyol.
- Spaniel, der; spanyol bur-
nót v. tobak.
- Spanisch, mn. spanyol; spa-
nyolországi; furcsa, kü-
lönös, szokatlan; nő
wird ihm sehr — vorzom-
men, igen furcsán fog
ez neki tetszeni.
- Spann, der; lábfej.
- Spannader, der; in.
- Spanndienst, der, Spanne-
frohe, die; igás szak-
mány v. robot.
- Spanne, die; arasz.
- Spannen, cs. feszít, ki-
húz, kinyújt (húrt,
kötelet st); felhúz (zou-
dára st); araszszal előr;
erőltet; azorit, csiplet
(aról közé); feszeseen
álh (a' ruha); fog, be-
fog (lovat); bőkez, ki-
bőkez, nyugöz, kinyü-
göz; mit einem gespannt
sein, valakivel harag-
ban lenni.]
- Spanner, der; feszítő, fel-
huzó, (személy, eszköz).
- Spannhafen, der; feszítő
kampó.
- Spannhammer, der; lemez-
kalapács, (eszüstmüvesek-
nél).
- Spannhofel, Spannhofel,
der; vadhálóozvev.
- Spannfette, die; szoritó
lánc; koróklánc.

Spannkraft, die; fesz-erő, rugalom.
 Spannagel, der; derék-szeg.
 Spannreif, der; feszítő ahronca.
 Spannriemen, der; szorító szij; lábszij.
 Spannseil, das, Spannstreif, der; szorító kötél.
 Spannung, die; feszítés; feszülés.
 Spannwinde, die; feszítő-mű, (kézijaknál).
 Sparsbüchse, die; parsely.
 Sparen, ca. kímél, megkímél, takarít, megtakarít; megtart; halaszt.
 Sparrer, der; takarékos.
 Spargel, der; csirág, spárga, nyulárnyék.
 Spargelpest, das; spárga-ágy.
 Spargelbrühe, die; spárgalé.
 Spargelfleez, der; kék csigacső; bársonykerap.
 Spargelstange, die; spárga; spárgacsemete.
 Spargelsalat, der; spárgasaláta.
 Spargelsame, der; spárgamag.
 Spargelzange, die; spárgafogó.
 Spargelzeit, die; spárga' ideje.
 Spat, Spargel, der; csibehúr, (növény).
 Spatfall, der; gipsz; gipszmész.
 Spätlich, mn. és ih. takarékos; apró, silány; takarékosan; szűken.
 Spatspennig, der; megtakarított pénz.
 Sparten, der; gerenda, fődélgerenda v. fa; istenn — zu viel haben,

eszen nem lenni, bogarának lenni.
 Sparsam, mn. takarékos; gazdaságos; kevés, szűk, vékony. —, ih. takarékosan; gazdaságosan.
 Sparsamkeit, die; takarékoság.
 Spas, der; tréfa; — treiben, tréfát űzni; aus — zum Spas, tréfából; ohne —, tréfán kívül, tréfa nélkül.
 Späthen, das; tréfacaka.
 Spaten, k. tréfát, tréfálódik.
 Späthast, mn. tréfás.
 Spasmacher, Spasvogel, der; tréfás ember.
 Spät, mn. és ih. késő; kései; későn; die spätesten Nachkommen, a' legkésőbbi maradékok, késő nyom; — in die Nacht hinein, késő éjszakáig.
 Spätpffel, der; későnőző alma.
 Spatel, der; lapoczka.
 Spaten, der; ásó; zöld, (kártyában).
 Späterbse, die; kései horsó.
 Spätgerste, die; kései árpa.
 Spath, der; kovacs; in-pók.
 Spathig, mn. kovacsos; in-pókos.
 Spätjahr, das; ősz.
 Spätling, der; kései hársány, borjucc.
 Spätobst, das; kései v. későnőző gyümölcs.
 Spätregen, der; aratáselőtti eső, (keleten).
 Spatz, l. Sperling.
 Spatenneule, die; kanakúcc.
 Spatenwurz, die; tásztök-ző szappanfa.

Spazieren, k. sétál, sétálgat; eimen — führen, v. lakit sétálni vinni.
 Spazierfahrt, die; sétakocsizás v. hajózás.
 Spaziergang, der; séta, sétálás.
 Spazierpfad, der; séta-hely.
 Spazierreise, die; sétautazás.
 Spazierritt, der; sétalovaglás.
 Spazierstoch, der; sétabot, sétapálca.
 Specht, der; harkály.
 Spechtmeise, die; kurtakalapács.
 Spechtwurz, die; körösczerjő.
 Spezialta, t. különös körülmények.
 Spectes, die; faj, alnem; süszer, (gyógyszertudományban).
 Spezialebentzen, der; darab v. vert arany.
 Spezialebentzen, der; darab v. vert tallér.
 Specification, die, l. Beszeichnung.
 Specifitren, cs. egyenként v. nevenként v. darabonként előszámlál, följegyez.
 Specifisch, mn. sajátlagos; die specifische Schwere, különösüly.
 Speß, der; szalonna.
 Speßartig, Speßicht, mn. szalonnás, szalonnacsomó.
 Speßbauch, der; poh, potroh; pohók.
 Speßbohne, die; nagyvirágú paszaly.
 Speßbrühe, die; szalonnás-lé.

Spezialfisch, der; füstölt hering.
 Spezzfett, mn. hizott, igen kövér, szalonnás.
 Spezzgeschwulst, die; azalonna-dag.
 Spezzriebe, die; pöröz, töpörtű, szalonnapöröz.
 Spezzhalb, der; kövér nyak; kövér-, vastagnyaku, (ló ic).
 Spezzhändler, der; szalonna-áros.
 Spezzhaut, die; szalonnabőr.
 Spezzig, mn. szalonnás.
 Spezzjäger, der; szalonnabogár.
 Spezzkübel, Spezzküge, die; szalonnás gombóc.
 Spezzkuchen, der; szalonnás lepény.
 Spezzle, die; húbos loncz; jerikói loncz; csereszgoráll.
 Spezzmann, l. Federmann.
 Spezzmelde, die; szélű.
 Spezzmesser, das; ezetkés, ezetbárd.
 Spezzschneider, der; ezetvágó, ezetboncsoló.
 Spezzschnitt, der; szalonnaszelet.
 Spezzschwarte, die; szalonnabőr.
 Spezzschwein, das, Spezzsau, die; hizott disznó, hizó.
 Spezzseite, die; oldalzalonna.
 Spezzstein, der; szalonnakő.
 Spezzstein, l. Spezzstein.
 Spezzwein, das; szalonná-áronó.
 Spezzwurm, der; perge, szalonnaféreg; szalonnabogár.

Spezialfel, der; zaj, lármá; látvány.
 Speculant, der; szemlélődő, vizsgálódó; szerencsére-kereskedő.
 Speculation, die; szemlélődés, vizsgálódás; kalmári nyereségpróba.
 Speculativ, mn. szemlélődő, vizsgálódó; nyereség-hajlítást értő.
 Speculieren, k. szemlélődik, vizsgálódik; elmében forgat; szerencsére kereskedik.
 Speiteur, cs. küld, elküld, szállít (árut, portékát).
 Speiteur, der; áruküldő, áruszállító.
 Spedition, die; áruküldés, áruszállítás.
 Speer, der; geregy, lándzsa.
 Speerspeer, die; őrgébic.
 Speerspiß, der; keresztetarnics.
 Speerfrau, das, speur, die; nádi szironták; kígyónyelvű; pougyola pitypang.
 Speerreiter, der; lándzsálovag.
 Speide, die; küllő; könnyökangár.
 Speichel, der; nyál; je-mandes — ledén, csúszni-mászni (valaki előtt).
 Speicheldrüse, die; nyálmirigy.
 Speichelfluß, der; nyálzivár.
 Speichengang, der; nyálvezeték, nyálmenet.
 Speichelfrau, das; erdei hunnyász; imoly.
 Speichelleber, der; csúszni-mászó, táposzór. tányérnyaló.

Speicheln, k. nyáladzik, foly a' nyála.
 Speichelnur, die; szappanfű.
 Speicherring, der; korékgagykarika.
 Speicher, der; csőr, ham-bár; pajsza, élészűz.
 Speicherherr, der; pajszabíró.
 Speicher, der; peczek, faszeg, faczövek.
 Speisern, cs. kifeszít; kipecckez (bárányhört ic); bepeczel, megczövekkel (hurkát ic).
 Speise, die; ét, éték, étel, eledel; étlalom, étés, étet; keverék, (több mesterségoknál).
 Speisebier, das; asztali sör.
 Speisefisch, der; megehető hal.
 Speisegewölbe, das; élésbolt.
 Speisehaus, das; élés, éthely, vendégház.
 Speisekammer, die; élés-komra.
 Speisefeller, der; élés-pin-czo.
 Speiseforb, der; étbordó kosár.
 Speisemeister, der; konyhamester.
 Speisen, k. eszik; obédél; vacsorál. —, cs. eszik, (hust, halat ic); étolt ad (vendégnek), tart (vendéget); áldoztat; einen mit Speiserhöflichkeit —, valakit hitogtatni, úros roménynyel tartani.
 Speisepfeffer, das; étáldozat, (régí asidoknál).
 Speiserbühre, die; hárszing.
 Speisetrink, die; étfolyás, étmenés.

Speisefaal, der; étterem, ebédlő.
 Speisefalt, der; táp.
 Speisefrauf, der; étkezé-
 rény.
 Speisefube, die, Speise-
 zimmer, da; étcsoba,
 ebédlő.
 Speisefisch, der; étasztál.
 Speisewein, der; asztali bor;
 áldozás kori bor.
 Speisewirth, der; étáros,
 ételáros.
 Speisung, die; étetés.
 Spellen, l. Sraften.
 Spelz, der; tönköly, pi-
 ron alakor.
 Spelze, die; polyva.
 Spelzig, mn. polyvás.
 Spende, die; ajándékozás,
 osztogatás; ajándék.
 Spenten, cs. ajándékoz,
 osztogat, kiosztogat.
 Spentzen, cs. ajándékoz.
 Spengler, l. Spängler.
 Sperber, der; karoly, kar-
 vally.
 Sperbaum, der; berkenye-
 fa.
 Sperbere, die; berkenye.
 Sperfrau, da; véréfő.
 Spengel, l. Sparf.
 Sperling, der; veréb.
 Sperlingsfrot, der; voréb-
 gobecs, verébszerét.
 Sperbaum, der; sorompó;
 zárfa.
 Sperte, die; hecsukás, be-
 zárás; akadály, gátolás;
 lefogtatás, lezárolás.
 Sperrfein, da; akasztás.
 Sperron, cs. el-, ki-, szét-
 terpeszt; el-, kitát; he-
 csuk, bezár; elzár, el-
 rokoszt (utcsát ic); mog-
 köt (korokot ic); aka-
 dályoz; ritkít (sorokat,
 zókat); lefoglat, lezár-

rol; fű —, ellenszegül-
 ni.
 Sperron, da; Sperrung,
 die; hecsukás, bezárás;
 elzárás, elrekesztés; el-
 lenszegülés.
 Sperrgeld, da; zárpenz,
 kapupenz.
 Sperrgloze, die; zárscen-
 getű.
 Sperrhafen, der; zárka-
 poc.
 Sperrig, mn. terepes, te-
 repély, terepélyes. —,
 ih. teroposon.
 Sperrriegel, die; zárkúp,
 (órákban ic).
 Sperrreihe, die; zárlánc;
 keréklánc.
 Sperrmanf, da; tátott
 száj.
 Sperrrad, da; zárkerék,
 (órában ic).
 Sperrweit, mn. egészen
 nyílt, tárton-tárt. —,
 ih. tárva-nyitva.
 Sperrzeit, die; záridő.
 Sperrzeug, da; nyitószer.
 Spejen, t. költség, költsé-
 g, (árulküldésnél).
 Speken, cs. és k. küp, pök;
 hány, okád; szór, hány,
 okád (szikrát, tüzet ic).
 Speken, da; köpés, pö-
 kés; hányás, okádás.
 Sperrflug, der, l. Sperr-
 baum.
 Sperrgut, da; vizlök, (ha-
 jóoldalon).
 Sperrhäuser, da; pökládi-
 ka.
 Sperrnapf, der; pökösszo.
 Sperrthre, die; csatorna-
 cső.
 Sperrweg, die; fűszer.
 Sperrwehndler, der; fűszer-
 áros.
 Sperrwirth, die, -staben,

der; fűszerláda; fűszer-
 bolt; fűszertár.
 Spezerenwaaren, t. fűszer-
 áru.
 Spähre, die; gömh, göm-
 böly, teke; kör, hatás-
 kör.
 Spährit, die; gömbölyta-
 nitmány.
 Spähritsch, mn. és ih. göm-
 bölyü; gömbölyüen.
 Spähur, der; sphinx; lep-
 ke.
 Späfen, cs. szalonnával
 tüzdel, megtűz; megrak
 (orszányt pénzzel, bá-
 tyát ágyakkal); tinen —,
 valakit megkenni.
 Späfnabel, die; szalonna-
 ífő.
 Späffest, der; tüzdelő-
 szalonna.
 Spiegel, der; tükör; péld-
 dány, tükör; (fénylő v.
 sima lapja, fala, v. szí-
 no valaminek); páva-
 fark; hálószem; tat; tö-
 rök; özfár.
 Spiegelbeden, da; bor-
 bölymedencezo.
 Spiegelbeleg, da; tükör-
 mäs.
 Spiegelbeleger, der; tü-
 körborító.
 Spiegelbelegung, die; tü-
 körborítás.
 Spiegelbede, die; tükörös
 monnyezet; sima menyez-
 zel.
 Spiegelstein, t. Spiegel-
 schen, der; olasz rántotta.
 Spiegelzer, da; csillám-
 vas.
 Spiegelzabril, die; tükör-
 gyár.
 Spiegelzefen, da; Spie-
 gelzefeterey, die; vakítás,
 ámsítás.

Spiegel Fenster, das; tükröablak.
 Spiegelferrohr, das; tükrörtücső.
 Spiegel folie, die; tükrölemez.
 Spiegelfutter, Spiegel futteral, das; tükrörtök.
 Spiegelgarn, das; nagy szemű háló.
 Spiegelglas, das; tükröüveg.
 Spiegelglaschafel, der; tükröüvegslavó.
 Spiegelglatt, mn. tükrösima, tükrösimságu.
 Spiegelhandel, der; tükrökerekedés.
 Spiegelhändler, der; tükrökerekedő.
 Spiegelharz, das; gyanta.
 Spiegelhell, mn. tükrövilágos, tükrövilágosságu.
 Spiegelhütte, die; tükröhuta.
 Spiegellicht, Spiegellicht, mn. tükrő.
 Spiegelkapsen, der; tükrősponty.
 Spiegelkasten, der; tükrőszekrény.
 Spiegelkobalt, der; tükrőkobalt.
 Spiegellehre, die; tükrőtanítvány.
 Spiegelmacher, der; tükrőcsináló.
 Spiegelmacherkunst, die; tükrőcsinálás.
 Spiegelmaß, das; hálószeremőrtök.
 Spiegelweise, die; tükrőcsínke.
 Spiegeln, k. tükrödzik, fénylik, ragyog (tükröként); mutat (a' tükrő). —, cs. tükröz; tükrőben nősi. nézeteli magát; sich an etwas v. se

mauden —, valamiről v. valakiről példát venni.
 Spiegelrahmen, der; tükröráma.
 Spiegelrand, der; tükrőszél.
 Spiegelrappe, der; almároh, (ló).
 Spiegelroste, der; tükrőrája, (hal).
 Spiegeltheite, die; tükröablakfók.
 Spiegelschiff, das; simatútó hajó.
 Spiegelschimmel, der; tükrőörke, (ló).
 Spiegelschleifer, der; tükrökörkörfő.
 Spiegelstein, der; róteges gipaz, azelenít.
 Spiegelteug, das; nagyszomű háló.
 Spiegelzimmer, das; tükrőszoba.
 Spieße, die; levendula.
 Spießer, der, l. Nagel, Brettnagel.
 Spießbl, das; levendulolaj.
 Spiel, das; játék; zaj, lárma; ágyu-, harang-, muzsika- ic. szó; hangszer, dob, lant; billégős, járás, mozgás; tréfa, mulatság; egy játék, (kártya, kúp ic); das — rühren, dobot verni; mit flingendem Spieße ausstreichen, muzsikaszóval menni ki; mit im Spiele sein, valamiben részosnek lenni; sich ins — mischen, magát a' dolgba avatni, keverni.
 Spießer, die; játékmód; hasonfaj.
 Spielball, der; labda.
 Spielbrett, l. Dambrett, Schachbrett.

Spielbruder, der; játszó-társ; játékos, (ember).
 Spielen, cs. és k. játszik (billárdot, sakkot ic.); játszik (hangszeren); zenél, muzsikál; jár, rezzeg (a' rugó ic.); lohog (a' zászló ic.); zúg, durrog (az ágyu ic.); evelyeg, tréfal; játszik (lőst ic.); játszik. mutatni akar (urat, mélyérzelmű ic.); csillog, játszik (a' gyémánt ic.); játszik (a' szín); auf der Poute —, lantot verni; eine Saute ins Weite —, húzni, halasztani valamit; einem einen hüßen Streich —, valakit megjátsoni.
 Spieler, der; játszó; játékos, kártyás.
 Spielerei, die; játék.
 Spielgebrauch, der; játékszabály.
 Spielgehülfe, der; játékszegéd.
 Spielgeld, das; játékpénz; tőpénz.
 Spielgenoss, der; játszótárs.
 Spielgesell, der; játszótárs; játékos, (ember).
 Spielgesellschaft, die; játszótársaság.
 Spielglück, das; játékosreneso.
 Spielhaus, das; játékház; játékszin.
 Spielkarte, die; kártya.
 Spielleute, l. muzsikusok.
 Spielmann, der; muzsikus.
 Spielmarke, die; játékbarexa.
 Spielraum, der; hatáskör.
 Spielfaden, t. l. Spielzeug.
 Spielfeld, die; játékdósság.

- Spielfunde, die; játékkora.
 Spielfucht, die; játékdüh.
 Spielfüchtig, mn. játékos.
 Spieltag, der; játéknap.
 Spielteller, der; játéktá-
 nyér.
 Spieltisch, der; játékasztal.
 Spieluhr, die; zeneóra.
 Spielverberber, der; játékrontó.
 Spielwerk, das; játék, játékmű.
 Spielzeug, das; játék, játékszert.
 Spiere, die; szálfa, (ár-
 bocsnak st.).
 Spierling, der; öklo, pók-
 lohal, tojhal.
 Spierlingbaum, Spierlings-
 beer, l. Sperberbaum,
 Sperberbeere.
 Spieß, der; nyárs; kópja,
 szuoca; er schießt, als
 wenn er an einem Spieße
 steht, jaxgat, mialha
 nyárára húznák.
 Spießbock, der; bogallan-
 szarvú őzbika; nyársaláb.
 Spießbügel, der; (gúnynova
 a' osekélyszarvú's
 ódivatos öltözött polgár-
 nak).
 Spießfelsen, das; kópja-
 hegy.
 Spießen, os. át-, felszúr,
 át-, felnyársal; nyárs-
 ba v. nyárára húz (go-
 nosztóvót st.).
 Spießen, das; át-, felszu-
 rás, át-, felnyársalás;
 nyársba-huzás.
 Spießerte, die; lovagvessző.
 Spießgefäß, der; csimbora,
 rald.
 Spießhaas, das; piskolcs,
 dárdány.
 Spießglasweid, das; izzasz-
 tó dárdány.
 Spießhaare, das; borzas
 haj.
 Spießhaas, der; hábaka-
 kas.
 Spießhaas, mn. legyos.
 Spießhaken, der; nyárson-
 sült lepény.
 Spießkerche, l. Heibelkerche.
 Spießkruthe, die; vessző;
 Spießkruthe laufen, vesszőt
 futni.
 Spießträger, der; kópjás.
 Spießwurzel, die; aszlygyökér.
 Spießzahn, l. Hundszahn.
 Spitze, die; sárgaszilva;
 orsó.
 Spitzing, der; sárgaszilva.
 Spitzmüge, der; anyúl-rok-
 kon.
 Spinnat, der; laboda, pa-
 raj.
 Spindel, das, Spinde, die,
 l. Schrauf.
 Spindel, die; orsó; lép-
 vessző; könyökorsó; or-
 só, (fogas kerekben);
 osigagrádios' oszlópa;
 juhar.
 Spindelbaum, der, Spindel-
 holz, das; orsófa; ju-
 har; kocskarágó.
 Spindelbuche, die; fofér
 gyertyáufa.
 Spindelbrunnig, mn. orsó-
 dad.
 Spindelwächter, der; orsó-
 osináló.
 Spindelwüffel, der; orsó-
 izom.
 Spindelwunde, die; orsó-
 csiga.
 Spindelwirtel, l. Wirtel.
 Spinell, der; halvány ru-
 bin.
 Spinnbar, mn. fonható.
 Spinne, die; pók.

Spinnenfeind, der; halálos
 ellenség.

Spinnen, os. és k. rh. fon;
 gyöngyölget, tokergot,
 (dobánylevelot st.); fon,
 dorombol (a' macska).

Spinnewebe, das, Spin-
 newebe, die; pókháló.

Spinnenkraut, das; hölve;
 borzedt üszögör; vetési
 aranyvirág.

Spinner, der; fonó.

Spinnerei, die; fonás; fo-
 nó iatézet.

Spinnertochter, der; fonóbár.

Spinnhaus, das; fonóház.

Spinnmühle, die; fonó-
 molna.

Spinnrad, das; rokka;
 húrrokka.

Spinnroden, der; guzsaly.

Spinnstube, die; fonószoba.

Spint, der, l. Splint.

Spion, der; kém.

Spioniren, k. kémkedik.

Spiralfeder, die; tokoros-
 rugó. (órában st.).

Spirallinie, l. Schneckens-
 linie.

Spiritus, der; szesz, lék.

Spital, das; kórház, ispo-
 tály.

Spitalfran, die; ispotá-
 lyos asszony.

Spitalfische, die; ispotályi
 templom.

Spitalprediger, der; ispo-
 tályi predikátor.

Spitz, l. Spitzig.

Spitz, der, Spitschen, das;
 (ehfaj); mármorka; ei-
 nen — haben, ragyosnak
 v. pikósnek lenni.

Spitzbock, l. Hornbock.

Spitzarbeiter, der; kö-
 telvaró.

Spitzbart, der; ajaksza-
 káll; ajakszakillas, (em-
 bar).

- Spibbkrig, mn. ajaksza-
 kállas.
 Spibblatern, Spibpoden,
 t. csücszimlő.
 Spibbube, der; gazember,
 lator; kópé.
 Spibbubensprache, die; tol-
 vajnyelv.
 Spibbubensreich, der; gaz-
 tett.
 Spibbütere, die; gazság,
 gazemberség; kópéság.
 Spibbütsch, mn. és ih. gaz,
 gazember; gazul, gaz-
 ember módra.
 Spibben, das; hegyocskó,
 (tűs, villás stc.).
 Spibe, die; hegy, (tűs,
 kard stc.); tető, csúcs,
 csup, (hegy, fű stc.);
 orr (sarú stc.); hegy
 (új, orr stc.); hots,
 (kártyában); csipke;
 él, (ötlet, tréfás stc.);
 die — bieten, ellent ál-
 lani; etwas auf die —
 stellen, valamit hegyére ál-
 lítani; etwas auf die —
 kitenni; einem Spiben ge-
 ben, valakit csipkedni;
 sich an die — stellen, log-
 elöl állani.
 Spibeisen, das, l. Spib-
 meisel.
 Spiben, cs. hegyes, kihe-
 gyez (tűt stc.); meghe-
 gyez (tollat stc.); tetőz
 letetőz, hobegyez (bog-
 lyát stc.); csucsoz (száját);
 hegyét (valeminek) el-
 vágja, elnyitja, elmetéli;
 die Ohren —, sülni,
 fülét részen tartani; sich
 auf etwas —, valaminek
 örülni; einem die Finger
 —, valaki' újat elvágni;
 den Mund auf Kiste —,
 száját csokra tartani.
- Spibenarbeit, die; csipke-
 mű.
 Spibenflückerinn, die; csip-
 kefoltozónő.
 Spibengarn, das; csipke-
 fonál.
 Spibengrund, der; csipke-
 al.
 Spibensalftuch, das; csip-
 kekendő.
 Spibensandel, der; csipke-
 kereskedés, csipkeáros-
 ság.
 Spibenhändler, der; csip-
 keáros.
 Spibenhaut, die; csipke-
 sejkötő.
 Spibentüppferinn, die;
 csipkeverő, csipkekötő.
 Spibemanschetten, t. csip-
 kefodor v. bodor.
 Spibennuster, das; csipke-
 him, csipkomustra.
 Spibenschleier, der; csip-
 kefátyol.
 Spibenschürze, die; csipke-
 kötény.
 Spibente, die; fecskefarkú
 réce.
 Spibentuch, das; csipke-
 kendő.
 Spibenwaar, die; csipke-
 áru.
 Spibenwerk, das; csipke-
 zet.
 Spibenschürze, der; csipke-
 czórna.
 Spibschindl, mn. és ih. el-
 mé; elméskedő, elméncz-
 kedő; elmésen, elmés-
 kedve.
 Spibschindlfeil, die; elmés-
 kedés, elménczkedés.
 Spibschlag, das; talpas po-
 hár.
 Spibstad, das; tarack, lá-
 bas perje.
 Spibstet, der; borostás
 szab.
- Spibstade, Spibstane, die;
 csákánykapa, hegyes kapa.
 Spibhammer, der; csákány-
 kalapács.
 Spibstaxe, die; rőzshüros
 hárfa.
 Spibsig, mn. hegyes. (th.
 villn stc.); csucsoz, (száj
 stc.); csipős, éles, fu-
 lánkós. —, ih. hegyesen;
 csucsoosan; csipösen, é-
 lesen, fulánkosan; Ich
 kann es nicht — triegen,
 nem mehet a' fejembe.
 Spibstete, die; likavégű
 viaszgyertya.
 Spibstee, der; háromfejű
 löhere.
 Spibstette, die; csimpaj.
 Spibstopf, der; csucsoz fej;
 csucsozfejű (ember).
 Spibstypf, mn. csucsoz-
 fejű.
 Spibstänlig, mn. csucsoz-
 száju.
 Spibstanz, die; csizakány.
 Spibstebel, der; durva v.
 hegyes véső.
 Spibstorchel, die; kucsma-
 szömöröség, kucsamagom-
 ba.
 Spibstünze, die; hársing.
 Spibstuschel, die; turócsiga.
 Spibstname, l. Spottname.
 Spibstnase, die; hegyes orr.
 Spibstnastig, mn. hegyesorru.
 Spibstnuss, l. Wasserstnuss.
 Spibstuch, das; tűhegyező
 kerék.
 Spibstung, der; tűkorong.
 Spibstunfe, die; gúla.
 Spibstzahl, ter; hegyes sz-
 tolgavas.
 Spibstzeln, der; tűsimító
 kő; csücskő.
 Spibstzegerid, der; keskeny
 útiút.
 Spibstzintelig, mn. csucsoz-
 szög.

Spibahn, der; szemfog.
 Spieße, die; forgács; öreg zaindel; vasszikra; ruhakoppadék.
 Spießen, cs. és k. rh. hasít, hasogat; foszt (tolat); hasad, hasadoz, hasogatózik.
 Splint, der; forgács; hárs-héj, szijácshej.
 Splitter, der; szálka; faszálka.
 Splitterig, mn. szálkás.
 Splittern, os. hasogat, olhasogat (apróra). —, k. szálkákra hasad, hasadoz, hasogatózik.
 Splitternacht, mn. és ih. fosztor, anyaszültmeztelen; fosztoran, anyaszültmeztelenül.
 Splitterrichtn, os. szigorú megítél, szőrszálhasogatva bírál.
 Splitterrichter, der; szőrszálhasogató.
 Spöndus, der; spoudacus, (versálbsaj).
 Spönde, die, l. Bettgestell.
 Sporader, Spornader, die; oldalér, (lovaknál).
 Sporen, k. rothad; penészedik.
 Sporen, der; sarkantyúműves.
 Sporn, der; sarkantyú, dezme; inger, ösztön; ein nem Pferde die Sporngeben, lónak sarkantyút adni, lovat megsarkantyúzni.
 Spornen, cs. sarkantyú, megsarkantyúz.
 Spornfeder, das; sarkantyúszíj, sarkantyúták.
 Spornfedern, das; sarkantyútaraj.
 Spornflüg, mn. csokonyos.

Spornstreich, ih. sebesvágatva, nyargalva; sietve.
 Spornträger, der; sarkantyús; sarkantyúták.
 Sport, der; csúf, gúny; szégyen, gyalázat; csekélység; csekély ár v. pénz; einen — mit etwas leiben, valamivel csúfoltálni; er ist ein — der Leute, emberek' csúfja.
 Spottdroffel, die; sokszavú rigó.
 Spottfleh, die; csúfolódás, gúnyolódás; csúf, csúfság; gúny.
 Spotteln, k. csúfolódik, csúfolódik, gúnyolódik.
 Spotten, os. és k. csúfol, ki-, megcsúfol, gúnyol, ki-, meggúnyol; gúnyolódik.
 Spötter, der; csúfoló, gúnyoló.
 Spöttere, die; csúfolás, gúnyolás; csúf, csúfság, gúny.
 Spottgebot, das; csekély ígélet, (árul).
 Spottgedicht, das, Spottschrift, die; gúnyvers.
 Spottgeist, der; gúnyolódó.
 Spottgeld, das; csúfpénz, csekély pénz.
 Spöttlich, mn. csúfoló, gúnyoló.
 Spötter, der; csúfolódó, gúnyolódó.
 Spottname, der; csúfnév, gúnynév.
 Spottrede, die; csúfbeszéd, gúnybeszéd.
 Spottvogel, der; sokszavú rigó; gúnyolódó.
 Spottweise, ih. csúfol, gúnyol.
 Spottweise, mn. foltolelosó.

Sprachähnlichkeiten, die; nyelvhasonlat, analogia.
 Sprache, die; nyelv; beszéd, szó; die ungrische, englische zc. —, a' magyar, angol zc. nyelv; man kennt ihn an der —, megismeri őt a' szaván. beszédjén; es wird gar — kommen, lesz róla szó, nur heraus mit der —, csak ki vele.
 Spracheigenheit, die; nyelv-sajátság.
 Sprachfehler, der; nyelvhiba.
 Sprachfehler, Sprachgitter, das; szórács.
 Sprachfehler, Sprachgelehrte, der; nyelvész, nyelv-buvár.
 Sprachgebrauch, der; nyelv-szokás.
 Sprachgewölbe, das; hangboltzat.
 Sprachkennner, Sprachkundige, der; nyelvtudós, nyelvértő.
 Sprachkenntnis, Sprachkunde, die; nyelvtudomány; nyelvtudás.
 Sprachkundig, mn. nyelvtudó, nyelvértő.
 Sprachlehre, die; nyelvtanítvány; nyelvkönyv.
 Sprachlehrer, der; nyelvtanító.
 Sprachlos, mn. néma, szólan - szava-vesztett.
 Sprachlosigkeit, die; némaság, szóllanság; szava-vesztettség.
 Sprachmeister, der; nyelvmester.
 Sprachmenschen, die; nyelvkéverő.
 Sprachregel, die, nyelvszabály.

Sprachreinheit, die; nyelvtisztaság, nyelvezűzség.
 Sprachreiniger, der; nyelvtisztító, purista.
 Sprachreinigungskriter, der; nyelvtisztítói buzgalom, purismus.
 Sprachrichtig, ma. és ih. nyelvszabályos, nyelvszeres; nyelvszabályosan, nyelvszeresen.
 Sprachrichtigkeit, die; nyelvszabályosság, nyelvszeresség.
 Sprachrohr, das; szócső.
 Sprachrichter, der; szótölcsőr, szótöltiko.
 Sprachübung, die; nyelvgyakorlat.
 Sprachverbesserer, der; nyelvjavító, nyelvművelő.
 Sprachverbesserung, die; nyelvjavítás, nyelvművelés.
 Sprachverderber, der; nyelvroutó.
 Sprachwerkzeug, das; nyelv-műszer.
 Sprachzimmer, das; szótorem, beszéld. szoba v. terem.
 Spraken, k. patlog, sasereg, süstörög, serczeg, serczeg.
 Sprechart, die; beszéd mód.
 Sprechen, cs. és k. rh. beszél; szó; mond; deutsch —, németül beszélni; ich habe ihn gesprochen, beszéltém, szóltam vele; er läßt nicht mit sich —, nem lehet vele beszélni; langsam —, halkán beszélni; ein Urteil —, ítéletet mondani; diese Färbte spricht rein, az a' luvola tisztán szól, onnek a' favolának tiszta hangja van.

Sprecher, der; szónok.
 Spreche, die, l. Stnar.
 Spreißel, der, l. Speißer.
 Spreiten, l. Breiten, Ausbreiten.
 Spreiße, die; támasz, dúcz, (hányában).
 Spreißen, cs. al-, ki-, szétterpeszt; al-, kiterít; ki-, szóthúz v. vet; kipecszel; támaszkodik (-hoz-, -hoz); sñh —, ellenszegülni; sñh mit etw was —, valamivel hetvenkedni, hanyakodni.
 Sprengbühse, die, l. Pestarde.
 Sprengel, der; megyo, ke-rulet, vidók; hintező.
 Sprengen, cs. pattant, olpattant (húrt ic.); ugrat, ugraszt, kiugrat, kiugraszt (tekót ic.); föl-, szótvetet (löporral hajtót, várat ic.); szélugraszt, szétszalaszt (embereket, nyájt ic.); hint, meghint (sóval ic.); föcskond, öntöz, locsol; föl-, felugraszt (özel ic.); átszalaszt, átugraszt (lovat árkon ic.); lösol, fűrészel (görbéro, garandót ic.). —, k. nyargal, vágat; pormotozik, szemzik, lanyhállik.
 Sprenger, der; föcskendő, hintező; tücsök.
 Sprenggefäß, das; öntözödény.
 Sprengkanne, die; öntözökanna.
 Sprengkegel, die; bomba.
 Sprengpulver, der; öntözökamacs, (kömüvesknél); pottyszökamacs, (könyv-kötőknél).
 Sprengtoure, l. Sturmfaß.
 Sprengwage, die; fölhécz.

Sprengbedel, der; hintező, (egyházakban).
 Sprengwerk, das; vettető szor.
 Sprengwisch, der; öntözökcsutak, locsolócsutak.
 Sprengfel, der, és die; tör, kelepezo; petty; szepő; peczek; tücsök.
 Sprengfelsbrö, der; pottyos sügér.
 Sprengfeln, cs. pottyos, pottyogot, tarkán.
 Sprengfelig, mn. pottyos, pottyogott, tarka.
 Spreu, die; polyva, murva.
 Spreufume, die; polyvarojt.
 Spreufoden, der; polyvapadlás.
 Spreuen, k. pormetezik, lanyhállik, szemerog az eső.
 Spreuig, mn. polyvás.
 Spreufasteu, der; polyvaszuszek.
 Spreuforb, der; polyvakas.
 Spreuregen, der; pormot, szemerög v. lanyha eső.
 Sprühwerk, das; példabeszél, közbeszéd, közmondás.
 Sprühwörterbuch, mn. és ih. példabeszédi; példabeszédkönt.
 Sprügel, der; achronos, (bölcsön, aitorfán ic.).
 Sprügelu, cs. achronosot tosz (bölcsőre ic.).
 Sprühen, k. és cs. sarjazzik; hajt, kihajt.
 Sprünghorner, der; viharhorgony.
 Sprünghaß, der; lahda.
 Sprünghrunnen, der; szökőkút.
 Sprüngeu, k. rh. ugrik, szökik; ugrál, szököl; pat-

tan; elpattan, elreped, elszakad; hág; folytat; üszkedik; vor Freude — örömhöhen ugrálni; über die Klinge — lassen, kardra hányni; aus dem Kloster — megazökní a' klostorból.

Springen, das; ugrás, szökés; ugrálás, szökdelés; hágás; folytatás.

Springer, der; ugró, ugráló; kergejuh.

Sprungfaden, der; üvegfonal.

Sprungfeder, die; rugó, rugótoll.

Sprungfluth, die; sebos ár.

Sprungfuß, der; ugróláb; ugrólábu állat, (nyúl, szökösö ic.).

Sprungglas, das; üvegkönyny.

Sprunggurke, die; ugorkás magrugó.

Sprunghahn, der, l. Henscheide.

Sprunghengst, l. Beschäler.

Sprunghirschfeld, der; virginonoz.

Sprungkäfer, der; szökösér, hanyatrugó.

Sprungkörner, t. säjvirágmag; himbolymag; sár-sümag.

Sprungkraut, das; üveg-száru säjvirág, hozzámennyűl; nagysár-sütej.

Sprungkreise, die; virágrugó foszlár.

Sprungloch, l. Buchloch.

Sprunglange, die; ugrórúd.

Sprungstos, der; ugróbot.

Sprungwanze, die; ugró csimász.

Sprungwasser, das; szökővíz, ugróvíz; forrásvíz.

Sprungzeit, die; hágás' v. hágatás' ideje.

Sprung, l. Blausuß.

Sprühbüchse, die; fősken-dő.

Sprühe, die; fősken-dő; vízipuska, tűzfősken-dő.

Sprühen, k. és ca. fősken-dik. fősken-dezik, szök-kollik; fősken-d, fősken-dez.

Sprühenhaus, das; fősken-dőház.

Sprühenleute, t. fősken-dezók.

Sprühenmacher, der; fősken-dőcsináló.

Sprühenmeister, der; fősken-dőmester.

Sprühenlehre, die; fősken-dőcső.

Sprühenstos, der; fősken-dőtoló.

Sprüher, der; fősken-dezók.

Sprühisch, der; fősken-dezók fűrtfogú.

Sprühtrappen, Sprühtrugen, der; tolófánk.

Sprühleiter, das; előbőr, (kocsikon).

Sprühmelde, t. tolócsik.

Sprühwall, der; kizóter; halormos baléna.

Sprühwurm, der; fősken-dezók.

Sprühe, mn. mereven, törökény, kemény; érdes, durva, cserepes; élos, zordou, (szól); bogyes, magatartó. — ih. merevenon, komönyen; érdesen, durván; hegyesen, magatartólág.

Sprühigkeit, die; mereven-ség, komönyöség; érdes-ség, durvaság; hegyes-ség, magatartólág.

Sprühe, (Spröße), der; sarjadék, hajtás; magzat, csomóta.

Spröße, die; hágasó, lét-

rafog; ablakkeresztfa; sarjadék, hajtás.

Sprühschen, das; hajtáska, sarjadékokcska.

Sprössen, k. sarjad, sarjazik, hajt, kihajt, újra fakad.

Sprösser, der; himfülemile.

Sprüßling, l. Spröß.

Sprötze, die; küsz, kísz, (hal).

Sprüch, der; mondat; itélet, végzés.

Sprüchwort, l. Sprichwort.

Sprudel, k. buzog, forr; bugyog; dül-sül.

Sprudeln, das; buzgás; bugyogás.

Spruder, der; habsodrósa; heves, hirtelen.

Sprühen, k. és ca. szikráz, azór v. hány (szikrát ic.).

Sprühregen, der; permet, permetezés.

Sprung, der; szökés, ugrás; pattanás, repedés, (üvegen ic.); hágás, folytatás; csülök; csüd; Sprünge machen, ugrálni; auf dem Sprünge stehen, ngorni akarni; eben sogní akarni valaminhez; készüldben leuni; einem auf v. hinter die Sprünge kommen, valakit esleiní sogní; einen — bekommen, elpattanni, megrepedni.

Sprunglein, das; szökőcsont; esülök; esül.

Sprungreimen, der; ugrószij.

Sprude, die, l. Spießel.

Spruden, k. l. Spreuen, Aus-spreuen.

Sprudenapf, der, l. Speisnapf.

Sprung, der; zaj, lármá;

baj, vesszőség; kísértet, rém.
 Sputen, k. zajog, háborog; kísértet v. lélek jár, kísértének (valahol); es spuset in seinem Kopfe, esszelős v. hóbolygós.
 Spüterer, die; kísértet; tarattyú.
 Spulchen, das; csévecske.
 Spule, die; csév, csévo; orsó, (rokkán); tok, tollszár.
 Spulsen, das; orsó vasa.
 Spulen, es. csévt v. csévés, fűlésévés.
 Spülen, es. ki-, megöhlit, kimos (poharakat st.); öblöget v. kitisztál (mosott ruhát). —, k. alatta v. mellette foly, mosás vizével (a' kertet st.).
 Spüler, der; csévelő.
 Spülter, der; öblögető.
 Spülfaß, das, Spülfaß, die, Spülfaßel, der; öblögető edény.
 Spülbrunn, mn. csévdud.
 Spüllicht, das; moslók.
 Spülstein, der; csévelőda.
 Spülmaad, die; öblögető szolgáló.
 Spülnapf, der; öblögető tá.
 Spülvie, die; takácsosóva.
 Spülrad, das; csévelő, kerekmotóla.
 Spülwurm, der; orsónya; bégiliasza.
 Spund, der; szád, akna, szij; dugasz, dugó, szádlósa; hársbőj; zákla.
 Spundband, das; szádahroncs.
 Spundbohrer, der; szádfuró.
 Spünden, es. szádul, hszádlul, hódug; egymásba ereszt (duszákát); tö

(kutat); kipallós, kitéhliz.
 Spüluder, der; szádul.
 Spundgeld, das; horadó.
 Spundhosen, s. akonatsjék.
 Spundhobel, der; szalu.
 Spundloch, das; szád, horádószáj.
 Spundnagel, der; fogláló szög.
 Spundstige, die; szádfürész.
 Spundtiefe, die; szádmély.
 Spur, die; nyom, nyomdok; csapa; jel, jelenőség; nyom; auf die — kommen, nyomába akadni; eine — verfolgen, nyomában lenni; — halten, fahren, vágásban menni.
 Spurbiene, die; lesméh.
 Spüren, es. nyomoz; ki-nyomoz; felnyomoz, felcicapáz; észre vesz; érez, sejtít.
 Spüren, das; felnyomozás, csapázás; észrevevés; megérezés, sejtítés.
 Spürer, der; vizsla.
 Spurgaug, der; csapázat, nyomozat.
 Spürhund, der; vizsla.
 Spurlos, mn. és ih. nyomtalan; nyomtalanul, nyom nélkül.
 Spurlos, der; pátlan.
 Spurritt, der, l. Spurgaug.
 Spurschnee, der; csapahó.
 Spurwiesel, das; egyiptomi pelymeg.
 Sputen, vh. siot.
 Sputig, mn. sobas, siotó.
 Spüße, die; pök; nyál.
 Spülken, k. és es. köp, pök; nyílász.
 St! iz. pizza! part!
 Staal, der; szegély, hlvog.

Staatsblad, mn. meőivat.
 Staatsbrille, die; hályogszemüveg.
 Staarnadel, die; hályogtű.
 Staarschiffen, das; hályogszurús.
 Staarschiff, der; hályogszuró.
 Staat, der; ország, köz polgári társaság, status; tartomány; rend, országrendei; fény, pompa, állapot; einen großen — machen, nagyon pompázni; die preussischen Staaten, a' porosz tartományok; das Velle des Staates, az ország' java; die Staaten von Belgien, a' belga karok és rendek.
 Staatsgeschichte, Staatsgeschichte, die; országok' történeloi.
 Staatsangelegenheit, Staatsfache, die; országügy, ország' dolga.
 Staatsbedürfnisse, t. ország' szükségoi.
 Staatsbürger, der; polgár.
 Staatsdame, die; udvari dáma.
 Staatsdegen, der; dőszkard, pompakard.
 Staatsentwürfe, t. ország' jövedelem.
 Staatsfrüfeln, das; udvari kisasszony.
 Staatsgäufte, das; országalkotmány.
 Staatsgefängene, der; országos rab.
 Staatsgefängnis, das; országos fogház.
 Staatsgeheimnis, das; ország' titka.
 Staatsgeschäft, das; ország' ügy.
 Staatsfest, das; ország' üvény.

Staatstafelender, der; országos névtár.
 Staatskanzlerin, die; cancellaria.
 Staatskanzler, der; cancellarius.
 Staatskleid, das; díszruha. pomparuha.
 Staatsflug, mn. kormány-értő.
 Staatsflugheit, = funde, = fuust, = lebre, = wiffenschaft, die; kormánytan, politika.
 Staatsflügler, der; ország- tudós.
 Staatsfürker, der; ország- test.
 Staatsfrüfte, t. országos örök.
 Staatsfuttsch; die; díszszékár, pompahintó.
 Staatsmann, der; országos ombor.
 Staatsmarine, die; kormányzabily.
 Staatsminister, der; min- istry.
 Staatsmüße, die; díszkal- pag.
 Staatsruide, die; dísz- paróka.
 Staatspuppe, die; pipo- rőcz.
 Staatsrath, der; ország- 'anésnok; országtanós.
 Staatsrecht, das; ország- jog.
 Staatsrunder, das; ország- kormány.
 Staatsschuld, die; ország- os adósság.
 Staatssekretair, der; ország- v. státuslitoknok.
 Staatsreich, der; kormány- esiny.
 Staatsverfassung, die; or- szágalkotmány.

Staatsverwaltung, die; or- szágigazgatás. országglás.
 Staatsvirchschafft, die; or- szágos gazdaság.
 Staatszimmer, das; dísz- torem, díszszoba.
 Stab, der; bot, pálcza; gymol, támasz; karó. pálcza, (virághoz); rúd, (-vas); rúd, (mérték); donga; főtisztikar. (had- seroguel, ozrednél); fei- nen — witer feben, to- vázh vándorolni.
 Stäbchen, das; hotoeska, pálczika. pálczicska.
 Stabingus, der; óntörűd.
 Stabessen, das; rúdvás.
 Stäbelerbsen, t. karós borsó.
 Stäbels, es. karóz, megka- róz; szőlőt köt.
 Staberrad, das; alúcsa- pó kerék.
 Stabhammer, der; rúdhá- mor.
 Stabholz, das; dongafa.
 Stäbchen, das; püapóki hühdér.
 Stäbchens, der; főtiszt, (ka'onáknál).
 Stäbquartier, das; főtiszt- szállás.
 Stäbarzt, der; hadi főor- vos.
 Stäbräger, der; pálczavi- vő, (katolika egyházban).
 Stäbwur, die; abrutüröm, seprőruta.
 Stäbjanke, die; rúdfogó, (hámorokban).
 Stäfel, der; tövis, tüske; sulánk; kalap, búb, (gom- báknnál); óntóka; kor- celyabot; wider den — leßen, óstoko ellou rug- dalódnai.
 Stäfelapfel, t. Stäfelapfel.
 Stäfelbare, der, durbanes.

Stäfelbeere, die; pöszmó- te, egres.
 Stäfelbeerstrauch, der; pösz- mótobokor.
 Stäfelbocke, die, t. Igels- flette.
 Stäfelbüch, der; tüskés csepűhal.
 Stäfelbüch, der; sulánkös maróka
 Stäfelbücher, der; tüske- szírnyas hal.
 Stäfelgras, das; perje- szittyo.
 Stäfelig, mn. tövises, tüs- kés; sulánkös.
 Stäfelkäfer, der; tüskés bogár.
 Stäfelkrabbe, die; tüskés rák.
 Stäfelkraut, das, t. Han- heffel.
 Stäfelu, es. ingerel, hajt, ósztönöz; ósztökél, szur- dal; sulánköl, megfu- lükol.
 Stäfelnuß, die; sulyom; redősziron.
 Stäfelrode, die; sulánkös hecséd; gúnyhecséd.
 Stäfelrode, der; tüskés rája.
 Stäfelshnecke, die; kürt- csiga.
 Stäfelshrift, die; gúny- irat.
 Stäfelshwanu, der; ger- ben.
 Stäfelshwan, der; tüs- kés szarvasfal.
 Stäfelshwein, das; tara- jos sü.
 Stäfel, das; karó; pa- link.
 Stadt, die; város; von ei- ner — ur andern, von — zu —, városról városra.
 Stadtadel, der; városi ne- messág.

Stadtkant, das; városi tiszt-hatóság; városi tiszttség.	Stadtkass, das; város' mér-téke, (rőse, öle ic).	Stadtkell, die; lépeső, grá-dica; fog, (létrác); fok. lépeső.
Stadtkanz, der; város' or-vosa.	Stadtkamer, die; város' sala.	Stadtkell, die; fokpolcz.
Stadtkönig, das; városka.	Stadtkonferenz, die; város' ülése.	Stadtkell, die; staféla.
Stadtkonzeil, der; városi.	Stadtkonzeil, die; város' plebániája; városi plebánia.	Stadtkell, cs. fölékesít, föl-készít (szohát, kalapot ic); meghorít (ruhát ic).
Stadtkonzeil, die; város' me-zoje.	Stadtkonzeil, der; város' plebánosa, predi-kátora; városi plebános, predikátor.	Stadtkell, der; fölékesítő, főkészítő.
Stadtkonzeil, das; város' épülete.	Stadtkonzeil, der; város' muzsikusa, síposa.	Stadtkell, die; fölékesi-tés, főkészítés.
Stadtkonzeil, die; város' községe.	Stadtkonzeil, mn. városi, városalatti, városhoz-tartozó.	Stadtkell, der; árbockötöl.
Stadtkonzeiligkeit, die, i. Stadtkonzeil.	Stadtkonzeil, der; város' rendes-orvos.	Stadtkell, das; levőlczin.
Stadtkonzeil, das; városi törvénytörvények.	Stadtkonzeil, der; városi tanács.	Stadtkell, der; aczél; fen-aczél; tűzütő aczél; esz-terga-aczél.
Stadtkonzeil, das; város' mértéke, (fontja, mi-zsája ic).	Stadtkonzeil, das; város' jog.	Stadtkell, der; tok, tollszár; létrafog; láb, (asztaló, széke ic); barczn; része valaminek (probiál) t alap, fonék, halom, pusztahalom.
Stadtkonzeil, der; város' árka.	Stadtkonzeil, der; város' bírása.	Stadtkell, die; aczélár.
Stadtkonzeil, t. város' jószá-gai.	Stadtkonzeil, der; város' bírása.	Stadtkell, die; aczélmű.
Stadtkonzeil, der; város' kapitánya.	Stadtkonzeil, der; város' bírása.	Stadtkell, der; aczél-műves.
Stadtkonzeil, das; város' ház, város' háza.	Stadtkonzeil, die; város' iskolája; városi iskola.	Stadtkell, mn. aczélne-mű.
Stadtkonzeil, mn. és ih. városi, városias; városilag, városiasan.	Stadtkonzeil, der; város' nagy, (város' bírása v. polgármestere).	Stadtkell, das; aczélfürdő.
Stadtkonzeil, der; város' pinceszője.	Stadtkonzeil, der; város' pásztor.	Stadtkell, mn. aczélkék.
Stadtkonzeil, das; városi gyermek.	Stadtkonzeil, der; város' katonája.	Stadtkell, das; aczél-odás.
Stadtkonzeil, die; város' temploma.	Stadtkonzeil, das; város' ká-puja.	Stadtkell, der; aczél-odás.
Stadtkonzeil, die; város' hírharangja.	Stadtkonzeil, die; város' órá-ja.	Stadtkell, der; aczél-odás.
Stadtkonzeil, der; város' szolgálója, hajduja, pandurja.	Stadtkonzeil, die; város' mér-lege.	Stadtkell, der; aczél-odás.
Stadtkonzeil, mn. nyilvános, ömöröles, (város szerte).	Stadtkonzeil, die; (érté-ke pénznek, mértéknek valamely városban).	Stadtkell, der; aczél-odás.
Stadtkonzeil, das; városi élet.	Stadtkonzeil, das; város' czimere.	Stadtkell, der; aczél-odás.
Stadtkonzeil, t. Stadtkonzeil, das; városi ndp, városiak.	Stadtkonzeil, das; városi köz ügy; városi élet.	Stadtkell, der; aczél-odás.

Stahlfütte, die; aczélhuta.
 Stahlfumpen, der; aczél-
 rög.
 Stahlfupf, der; aczél-
 gomb.
 Stahlfugel, die; aczélgo-
 lyó, (orvosoknál).
 Stahlmittel, das; vasser.
 Stahlpfette, die; aczél-
 lap.
 Stahlpulver, das; aczél-
 por.
 Stahlschneide, die; aczél-
 csat.
 Stahlschneider, der; aczél-
 metsző. aczélvéső.
 Stahlspiegel, der; aczéltü-
 kör.
 Stahlwasser, das; aczélvíz,
 (gyógyászati).
 Staat, der, l. Staat.
 Stätte, der, l. Schaftol.
 Stätten, k. üzekedik, ü-
 ződik.
 State, die; karó; evező-
 rúd.
 Stafet, l. Stafet.
 Stall, der; istálló; ól;
 akol; lóhúgy; hugyozás,
 (lovaknál).
 Stallbesatz, der; rekeszrúd.
 Stallbediente, der; lovász-
 inas.
 Stallbürste, -decke, l. Pfer-
 debürste, Pferdedecke.
 Stallen, cs. istálló; istál-
 lóhá állít. istállóban tart;
 hugyoz a' ló (vért ic).
 —, k. megáll; összefut,
 öszemegy (a' tej); hu-
 gyozni megáll; hugyo-
 zik (a' ló, szamar); ól,
 megfér.
 Stallfütterung, die; istál-
 lózás; jászlon-tartás.
 Stallgabel, die; ganyjvilla.
 Stallgeld, das; istállópénz,
 ölpénz; helypénz.
 Stallherr, der; istállóbíró,
 ólbíró.

Stalljunge, der; lovászinas.
 Stallkittel, der; ölzeke.
 Stallknecht, der; lovász-
 szolga.
 Stallmeister, der; lovász-
 mester.
 Stallung, die, Stallraum,
 der; istállózás; istálló.
 Stalljunge, der; istállóbér,
 ólbér.
 Stamm, der; törzsök, fa-
 derék; tőke, (lő); tő-
 ke, (-pénz, nyá) ic);
 négy kuksa, (bányák-
 ban); nemzetség; ág,
 (vérségben).
 Stammater, die; éreg áloc.
 Stammältern, i. öszszülék,
 elők.
 Stammbaum, der; nemzet-
 ségfa.
 Stammbuch, das; nemzet-
 ségkönyv; emlékkönyv.
 Stammbuchstab, der; tőbe-
 tű, törzsökbetű.
 Stammreifen, das; véső.
 Stammeln, cs. dadog, he-
 beg; rebeg.
 Stammeln, k. ered, szár-
 mazik, jő.
 Stammen, cs. és vh. tá-
 maszt, tesz; támaszko-
 dik; felfog, elgátol (fo-
 lyamot); megtolul, meg-
 akad (a' folyam, víz);
 vés, kivés; lát ki-, le-
 vag.
 Stammende, das; tővég.
 Stammerbe, der; nemzet-
 ség'örökös.
 Stammgeld, das; magpénz,
 tő-, tőkepénz.
 Stammgut, das; tőkejő-
 szág; ősi jószág; nemes
 jószág, hitbizomány; tő-
 kepénz.
 Stammhaft, mn. izmos.
 vallas; vaskos, zömök.

Stammhaftigkeit, die; iz-
 mosság, vallaság; vas-
 kosság, zömökség.
 Stammhalter, der; család-
 fenntartó.
 Stammhaus, das; törzsök-
 ház v. nemzetség; tőke-
 ház.
 Stammholz, das; szinfa.
 Stammig, mn. töves, ...
 dereku; vaskos, zömök.
 Stammkoffer, die; derék-
 öl, szinfaöl.
 Stammlehre, das; nemzet-
 ségi hűbér.
 Stammleiste, die; lőca.
 Stammlester, der; dadogó,
 hebegő, rebegő.
 Stammleiste, die; ág, (vér-
 ségben).
 Stammmadel, die; vargatkő
 Stammschiff, l. Ruchtschiff.
 Stammschiff, das; nem-
 zetségi lajstrom.
 Stamming, der; varga-
 gyűszű.
 Stammsprache, die; törzsök
 v. tőnyelv.
 Stammsylbe, die; törzsök-
 szótag.
 Stammtafel, die; nemzet-
 ségtábla.
 Stammbater, der; törzs-
 alya.
 Stammverwandtschaft, das;
 hitbizomány.
 Stammwapp, das; tőzi-
 mer.
 Stammwort, das; törzsök-
 szó.
 Stämpel, der; bélyeg, (jel);
 bélyeg, bélyegvas; lő-
 lyú; mozsártörő; pénz-
 verő; nő, auya, (virá-
 goknál).
 Stämpelamt, das; bélyeg-
 hivatal.
 Stämpelbogen, der; bélyeg-
 ges iv.

Stämpfer, der; bélyegező.
 Stämpelgeld, das; stáre,
 die; bélyegpózn.
 Stämpelmeister, der; bé-
 lyegmester.
 Stämpeln, cs. bélyegez,
 megbélyegez (árakat, pa-
 pirost st); rá beszél va
 veáz, elkészít (tanúkat
 st. valamire).
 Stämpelpapier, das; bélye-
 ges papiros.
 Stämpelschneider, der; bé-
 lyegmetész.
 Stämpfen, cs. főt v. göm-
 böt ver (türe st); lyuk-
 kat ver (sinvaaba).
 Stämpfer, der; kölyű.
 Stampfen, cs. el-, kiker-
 get, el-, kihajl.
 Stämpfe, die; kölyű; zu-
 zó kőtis; törés, zuzás.
 Stampfen, cs. kölyűben
 tör; zúz, tör, összetör,
 összezúz (moxsárban, ma-
 lomban); kölyűz; tom-
 bol, dobog, dörömböl;
 das Erdreich fest —, földet
 dörgölni.
 Stampfen, das; zuzás, tör-
 rés; tombolás, dabo-
 gás.
 Stampfer, der; törő, zu-
 zó, (személy v. eszköz).
 Stampfloß, der, l. Kamm,
 Kammlöf.
 Stampfloß, das; kölyűlik.
 Stampfmühle, die; kölyű-
 malom.
 Stampfstrog, der; törőtek-
 nő, zuzóteknő.
 Stand, der; állás; álla-
 pot; rend; kar; álló-
 hely, ülésezék, (tomp-
 lomban, piszcon); —
 halten, megállani, meg-
 nom szaladni; festen —
 haben, jó állásának v.
 maradásának lenni; et-

was zu Stande bringen,
 véghez vinni v. végre
 hajtani valamit; der Les-
 dige —, a' nőtelenység;
 die Stände des Reiches,
 ország' rendei.
 Standarte, die; zászló, lo-
 vagzászló.
 Standartenführer, der; zász-
 lótartó.
 Standartenführer, der; zászló-
 sark.
 Standartenfänge, die; zász-
 lónyél.
 Standbaum, der; rekesz-
 rúd.
 Standbild, das; szobor.
 Standblock, der; árbocztá-
 masz.
 Ständchen, das; zene, mu-
 zsika, (ablakalatti, tiszt-
 teletől).
 Ständer, der; hoeska, léd.
 Standesgebihr, die; nach —,
 rangjához v. állapotjához
 illőleg.
 Standesmäßig, mn. rang-
 jához v. állapotjához illő.
 Standesperson, die; főbb
 rangú személy.
 Standeswidrig, mn. rangja
 elleni.
 Standesid, das; helypénz.
 Standhaft, Standhaftig,
 mu. és ih. állhatatos; áll-
 hatatosan, állandóul.
 Standhaftigkeit, die; áll-
 hatatosság; állandóság.
 Ständig, mn. bizonyos,
 határozott, állandó.
 Ständisch, mn. rendbeli,
 karbeli; rendhez v. kar-
 hoz tartozó, rendet v.
 kart illető.
 Standlehre, die; statika.
 Standlinie, die; állásvon-
 nal.
 Standort, der; álláshely.

Standpferd, das; rendelt
 v. álló ló.
 Standpunkt, der; álláspont.
 Standquartier, das; állan-
 dó szállás.
 Standrecht, das; rugtön-
 törvény.
 Standrede, die; airfőlötti
 beszéd.
 Standriß, l. Aufriß.
 Stange, die; rúd, pózna,
 dorong; szál; állazó;
 farkas v. rókasark; eitem
 die — halten, valakit vé-
 delmezni, valakinek so-
 góségére lenni; bey der
 — bleiben, valamit áll-
 hatatosan kitartani v. ki-
 állani.
 Stängel, der; szár, tö-
 kocsn.
 Stängelchen, das; rudacs-
 ka; száracska.
 Stangeln, k. és cs. sekve
 rugdos; kapilódzik.
 Stängeln, k. és cs. szárba
 indúl; karóz, megkaróz
 (komlót st).
 Stangenbissen, die; pemot.
 Stangenbühnen, t. felszűtő
 bab.
 Stangeneisen, das; rúdvás.
 Stangenfeld, das; rúda-
 rany.
 Stangenholz, das; sudarfa.
 Stangenlaterne, l. Stod-
 laterne.
 Stangenpferd, das; rudasló.
 Stangenpfeiler, der; rúd-
 sziltron.
 Stangenstempel, der; rúd-
 kén.
 Stangenstiel, das; rúd-
 ezüst.
 Stangenstuhl, der; rúda-
 czél.
 Stangentabad, der; tekeres-
 dohány.
 Stangenstein, das; rúdexin.

Stangenjirtel, der; ezir-
kalom.

Staniot, l. Stagnof.

Stauislaus, der; Szaniszló,
(finöv).

Stauf, l. Verkauf.

Stäufet, der; radó, ri-
golyás, veszekedő; ku-
tató, kurkászó; görény;
kalamász.

Stäuferey, die; hűz, hű-
dösség; veszekedés, ri-
golya; kutatás, kurká-
zás.

Stäufereg, mn. hűdös, hű-
zós.

Stäuferey, k. ós es. kutat,
kurkász; veszekedik; biz-
gat, bujt; hűdösít.

Stanje, die; (rímes vor-
szak' neme).

Stapel, der; karó, dúcs,
ezolóp; kecskelőbák, bak-
állítás. (hajóépítésre); ha-
jópótlóhely; árumegállí-
tó jog; rakás; tücsök;

ein Schiff vom — lassen,
új hajót vízre v. ten-
gerre eresztetni; ein Schiff
auf den — setzen, hajót
építeni; vom — laufen,
el-, megkészeülni.

Stapelbar, mn. megállítható,
megállító-jog-alatti.

Stapelbock, der; hajóbak,
hajólab.

Stapelort, platz, der,
stadt, die; árumegállító
hely v. város.

Stapelrecht, das; árumeg-
állító jog.

Starf, mn. erős; izmos,
vastag, vaskos; számos,
nagy; erős, nagy. (szól te);

szoros, erős. —, ih. erő-
s. nagyon, igen; ein
starker Esser, nagy ehozó;

er ist — in der Arbeit,
im Spiel etc., igen tanul

v. járta a' történetek-
ben, erősen járta a'
sakkot; sie waren tausend
Mann —, ezren v. ezer
fővel voltak; einen —
ansehen, valakit erősen v.
nagyon megüzeni.

Stärke, Stärke, die, l.
Färse.

Stärke, die; erősség, erő;
vastagság, nagyság; ke-
ményítő.

Stärken, es. erősít; meg-
erősít; keményít, ki-
megkeményít.

Stärkeud, mn. erősítő.

Stärker, der; keményítő.

Starfliederig, mn. izmos,
vaskos.

Stärkehändler, Stärkemacher,
der; keményítősziauló.

Stärkefraut, das; gúnyás
pintyó; fogas rezeda,
korbácsfű.

Stärkefehl, das; keményi-
tőliszt v. por; lisztláng.

Stärkefug, die; erősítés.

Stärkefugmittel, das; erő-
sítőszert.

Stärkewäsche, die; keményi-
tőruha.

Stärkewasser, das; keményi-
tővíz.

Starost, der; starosta.

Starostey, die; starostia.

Starer, mn. merevedett,
mereven, meredt; ör-
zeketlen, fáult; makacs.
—, ih. merevedetten, me-
redten; örzeketlenül, fá-
ultan.

Starer, die; merevedtség.

Starerlund, l. Stofblund.

Starren, k. merevül, me-
red. merevedik; góm-
borodik; szemt. merevül;
homzsog. —, es. merevül,
merevit; fáult, örzeketlen-
nit.

Starreheit, die; merevenség.
Starrenochen, der, l. Schwanz-
bein.

Starreopf, der; makacs,
konok v. nyakas, (ember);
makacsság, konokság,
nyakasság.

Starreohygt, mn. makacs,
konok, nyakas.

Starrebraupf, der; dermo-
net.

Starreleiwand, l. Steifleiwand.

Starreinn, der; makacsság,
konokság, nyakasság.

Starreucht, die; mereve-
dés, merevülő, der-
mengés.

Stät, mn. merő, mere-
ven; állbatatos; állandó,
tartós. —, ih. állandóul,
folyvást, szüntelen.

Stätig, mn. csökönös, (p.
o. íó); állandó, tartós;
folyton-folyó, szakadatlan.

Stätigkeit, die; csökönös-
ség; állandóság, tartós-
ság.

Statif, die; statio.

Station, die; álláshely, pos-
taszállás; hivatal, hely.

Statist, der; statustudo-
mányt értő; statista, né-
majátzó, (szinpadon).

Statistik, die; statistika.

Statistiker, der; statistikus.

Statistisch, mn. statistikai.

Stativ, das; tartó.

Statt, die; hely; — ha-
ben v. finden, helyet ta-
lálni; — finden lassen,
helyt engedni (körelem-
nek etc.); die Arbeit geht
von Statt, halad v. jól
foly a' munka; zu Stata
ten kommen, használni,
hasznosnak lenni; Statt
meiner, helyettem.

Stätte, die; hely, álláshely.

Stättegeb, l. Standgeb.
 Statthaft, mn. megálló, helybenhagyható, elfogadható; törvényszorca, helyes.
 Statthaftigkeit, die; helybenhagyhatóság; törvényszeresség.
 Statthalter, der; helytartó; tisztartó.
 Statthalterei, die; helytartóság; helytartó tanács.
 Statthaltererschaft, die; helytartóság.
 Statthalter, mn. és ih. pompás; derék, jeles; pompásan; jelosen.
 Statthalterei, die; pompáság; jelenség.
 Statue, l. Bildsäule.
 Statuenmarmor, der; szobormárvány.
 Statuten, es. határozat; rendel; állit; megenged; ein Exempel —, példát adni v. mulatni.
 Statur, die; termet.
 Statut, das; rendszabás, rendelet.
 Staub, der; por; sich aus dem Staube machen, elillanni, elszökni; — machen, port ülni, porolni; aus dem Staube heben, semmiből fölemelni; — in die Augen werfen, szóval tartani, hitogetni.
 Staubbesen, der; porseprő.
 Staubbentel, der; porhon, porosók.
 Staubboden, der; porfenék.
 Staubbraun, der; üszög.
 Staubbüchse, die; porkefo.
 Staubchen, das; poroska; porszem, parány.
 Stauben, k. porzik.
 Stauben, es. poroz; be-, megporoz, be-, meghint;

ki-, leporoz; szelel (gabonát).
 Stauber, der; méhszedítő pöföteg.
 Stauber, der; porzó; firkészeb.
 Stauberde, die; porhanyó föld.
 Staubern, es. porozgat; le-, megporozgat; kurkász, kutat, vizslat; ki-, felhajt, fölver (vadat a' bokorból). —, k. lanyhazik, permetez (az eső), szállong (a' hó).
 Staubsaden, der; hímzsal.
 Staubseder, Staubhaar, l. Staumfeder, Wischhaar.
 Staubsichte, die; zákány.
 Staubsügel, der; pikelyes szárny.
 Staubsüßler, der; pikelyesszárnyu.
 Staubig, mn. és ih. poros; porosan.
 Staubhauf, der; virágos kender.
 Staubschaum, der; sűrűfésű.
 Staubsolbe, die, Staubküchen, das, l. Staubbeutel.
 Staubtafel, die; apró tollú; kopogó termosz.
 Staubsantel, der; porkö-pányeg.
 Staubschlamm, das; lisztpor.
 Staubsand, der; zákány.
 Staubsperle, die; apró gyöngy.
 Staubsregen, der; porosó, permet.
 Staubsand, der; futóhomok.
 Staubschwamm, der; méhszedítő pöföteg.
 Staubsicht, das; sítýolszita, sűrűszita; sűrűrosta.
 Staubsinne, die; házipök.

Staubsüßler, l. Staubsüßler.
 Staubsüßler, der; anya, nyaszal, (virágoknál).
 Staubsüßler, der; porörvény, porforgatag.
 Staubsüßler, die; porfelleg.
 Stauch, Staucher, der, l. Wurf.
 Stauche, die, l. Bund, Bünschel.
 Stauchen, es. szorit, nyom (falhoz st.); töm (árut bordóba st.); terít v. terget (lent v. kendert); elkezeszt v. megtorlaszt (vizet); éinen — valakit lefordani.
 Stauchchen, das; csemetéske.
 Staude, die; csemete, faeszk; eserje. bige.
 Stauden, k. csemetézik.
 Staudentotter, der; rekesnyő, (növény).
 Staudegerste, die; bokros árpa.
 Staudegerstsch, das; bigenővény, csemetes v. eserjes növény.
 Staudenterich, l. Staudentotter.
 Staudentroffen, der; vadkomló.
 Staudentree, der; hármalevelű alúfa.
 Staudentroffe, die; csemetekorall.
 Staudentroffe, die; ezüstmaglapél.
 Staudentroffe, der; sokmagu libatopp.
 Staudentroffe, mn. csemetés, eserjes.
 Staudentroffe, k. bámul, álmodikodik.
 Staudentroffe, das; bámulás, álmodikodás.
 Staudentroffe, der; verő v. vasszőcsprő.

Staube, die; verő v. vész-
szőseprő; vésző; vész-
szőzsa; einen jur — sfiln-
gen, valakit megvész-
szőzni.

Stäuben, es. megsepröz;
megvesszőz.

Stäubel, der; seprő-
zsa; supralás, vesszőzés.

Stäubel, der; maszlagos
redőzirom, csudafa;
magyal.

Stäubeln, die; vivópálya.

Stäubeln, der; téli ma-
gyal; gyalogsenyő, bokor-
senyő.

Stäubere, die; szurós bo-
gyó; farkashoroszlán.

Stäubel, der; ütővész.

Stäubel, der; szülkés
durbancs.

Stäuborn, der; tövis, tü-
ke; henghipófa; varju-
tövis; szárnyas bengo;
pöszmóte.

Stäubsen, das; szuróvas.

Stäben, es. és k. rh. szúr;
bök, dőf; csip, sulánk-
ját belő croszti (a' mch
ic.); metsz v. vész (aczel-
ra ic.); üt, el-, megüt,
(kártyajátékban); sze-
gez, nyilallik; es Stäb
mich in der Seite, nyi-
lallik az oldalam; die Sen-
ne nicht, a' nap' ógot;
ein Schwein —, disznót
ölni; in die Augen —,
szembe lönni; in die See
—, tengorra hooátkozni.

Stäben, das; szurós, bö-
kés, dőfés; csipős; sze-
gezős, nyilallás.

Stäber, der; szuró, bök,
dőf; matszó, vész.

Stäubere, die; bagócs;
bökcső.

Stäubel, die; szuróny.

Stäubel, der; magyal

Stäbcher, der; szivornya.
Stäbcherdistel, die; tarka
bogács.

Stäbchen, das; vészpárna.

Stäbchen, das; tarka bo-
gács.

Stäbchen, die; téli ma-
gyal.

Stäbchenmengebüsch, das; ma-
gyalbokor.

Stäbchen, der; vész.

Stäbchen, die; veres v.
babósfűz.

Stäbchen, die; magyal.

Stäbchen, der; szuró-
ülővas.

Stäbchen, der; nyomozó
levél.

Stäben, der; hot, pálcza.

Stäben, es. dug, szúr (tű).
szögel ic. valahová);
tesz, (pénzt ic. zackbe);
rak, dugdos, ültet (bor-
söt ic.); den Braten an
den Spieß —, nyárára
húzni a' sültet; den Ring
an den Finger —, a'
gyűrűt ujára húzni, ujá-
ra dugni; Jemanden in
Gefängnis —, valakit
tömlöcsebe tenni; in Brand
—, fel-, meggyújtani;
sich in Schulden —, ma-
gát adósságba verni; viel
Geld in etwas —, sok
pénzt verni valamibe. —,
k. r. és rh. megakad, belé-
szakad; den Schlüssel —
lassen, a' kulcsot az aj-
tóban v. zárban hagyni;
in Stet und Esend —,
szükségben, nyomorúság-
ban lenni; — bleiben,
megakadni (p. o. a' be-
szóddhen).

Stäben, das; dugás, te-
vés; rakás; ültetés; el-,
megakadás.

Stäbenknecht, der; porozló.

Stäbenstern, das; nádpa-
ripa, pálczaló; das ist
sein —, ezt szereti pen-
getni; ein jeder hat sein
—, mindenkinek van egy
hálvány.

Stäbenjann, der; karóso-
vény.

Stäben, Stäben, das;
gyalogháló.

Stäben, der, l. Stäb-
husten.

Stäbenstiel, die; biboresi-
ga, ormos csiga.

Stäbenstiel, die; gombostű.

Stäbenstiel, das; ültetvény.

Stäbenstiel, die; karórépa.

Stäbenstiel, der; váltóczir-
kalon.

Stäben, l. Stäben.

Steg, der; bőrű, palló,
gyaloghíd; sám, hegedű-
láb; gyalogút.

Steg, der; hígszó.

Stegreif, der; kengyelvas;
heveny; aus dem Stegreif
fe, rögtön v. hevenyé-
ben.

Stehaufhen, Stehmännchen,
l. Gaukelmännchen.

Stehen, k. rh. áll; — blei-
ben, megállani, megalla-
podni; etwas — lassen,
valamit holyén hagyni v.
nem bántani; Schildwa-
che —, őrt állani; Wes-
vatter —, komának v.
keresztatjának lenni; ein
nen Mann —, valaki-
nek megállani; das steht
bei Ihnen, ez öntől függ;
es steht noch daheim, még
hízonytalan v. kétes a'
dolog; zu kommen,
kerülni (valamibe); für
etwas —, valamiért jót
állani, kezesek lenni;
mit Jemanden auf einem
guten Fuße —, jó egyet-

- érteiben lenni valaki-
 vel.
 Stehen, das; állás.
 Stehend, mn. álló, (viz ec.);
 fehéden fűves, tüstént,
 nyomban.
 Stehlen, es. rh. lop, oroz,
 ellop, eloroz.
 Stehler, der; lopó, orzó.
 Steif, mn. mereven, merő,
 merevedett; szesz; áll-
 hatatos; állandó. —
 ih. mereven; merő-
 rőn; szeszese; állhata-
 tosan; és ist — und feil
 hen mir beschaffen, er-
 ősen filltettem magamban;
 Jemanden — ansehen, va-
 lakire merőn nézni.
 Steife, die; merevenség,
 merevedettség; szesz, szesz-
 eség; keményítő; tá-
 masz, dúcz.
 Steifen, es. megmerevit.
 kifeszít; ki-, megkeme-
 nyít; sich auf etwas —
 valamire támaszkodni,
 valamiben bízni.
 Steifer, der; feszítő.
 Steifheit, die; fesz, fesz-
 ség; merevenség.
 Steifsteinwand, die; kemény
 v. cnyves vázson.
 Steig, der; ösvény, gya-
 logút.
 Steigbügel, der; kongyel,
 kengyelvas.
 Steigbügelriemen, der; ken-
 gyzószij.
 Steige, die; hágasó, létra;
 ketrec.
 Steigen, k. rh. hág, felhág,
 fölmege; emelkedik; nö-
 vekedik; das Wasser steigt,
 árad v. nő a' víz; auf
 das Pferd —, lóra felül-
 ni, auf einen Berg, Baum
 —, hegyre fölmeni,
 fára felmászni.
- Steigen, das; hágás, me-
 nés, fölmenés; növeke-
 dés, föllemelkedés.
 Steigend, mn. hágó; emel-
 kedő; felhágó, fölmenő,
 nevekedő.
 Steiger, der; bányajáró.
 Steigerad, das; akaszka-
 rék.
 Steigeter, der; árverő, kó-
 tyavetyélő, kótyaló.
 Steigern, es. emel, fölver
 (árt); töbhet kór v. ki-
 vau (árra nézve valaki-
 tól); sokonként hajlit v.
 ragol (szót).
 Steigerohr, das, Steigeröh-
 re, die; folyasztó v. eresztő
 eső.
 Steigerung, die; árverés,
 kótyavetye, kótya.
 Steigriemen, der; kengyel-
 szij; — laufen, sarnat-
 ringot futni.
 Steil, mn. meredek.
 Steilheit, die; meredekség.
 Stein, der; kő; drágakő;
 fővenyő, hólyagkő; eson-
 tár; koczka, (ostáblá-
 nál); közlegény, (sakk-
 nál); súlymérték. (*20 —
 22 font); zu — ver-
 wandeln, kővé változ-
 tatni; zu — werden, kővé
 válni, kőülni; —
 und Bein schwören, testáto,
 lalkőre eskünni; das mäch-
 te einen — erbarmen, ez
 a' kővet is megindítaná.
 Steinder, die; kőér.
 Steindler, der; sárga v.
 havasi sas.
 Steinalm, der; kőtmasó.
 Steinart, mn. elaggott, agg-
 von, igen öreg v. vén.
 Steinamfel, die; sármalin-
 gó.
 Steinart, die; kőnem,
 Steinartig, mn. kőnemű.
- Steinbank, die; kőpad
 körekesz.
 Steinbarbe, die; márna.
 Steinbaum, der; zolniczo.
 Steinbeere, l. Heidelbeere.
 Steinbeißer, der; kősuró-
 torgólyo, (hab); magtörő
 pírók, (madár).
 Steinbeschreiber, der; kőíró.
 Steinbeschreibung, die; kő-
 írás.
 Steinbeschwerung, die; kő-
 haj, fővenyhaj.
 Steinbilz, der; tinorú, hi-
 riggomba.
 Steinbock, der; vadkecske;
 bak, (az állatkörben).
 Steinbohrer, der; kősuró.
 Steinbruch, der; kőtör, (nö-
 vény).
 Steinbrücker, der; kősejtő,
 kővágó.
 Steinbuche, l. Hagebuche.
 Steinbutte, die, Steinbült,
 der; kővi v. legnagyobb
 sölaxeguszó.
 Steinbutter, die; kővaj.
 Steincabinet, das; kőtár,
 kőgyűjtemény.
 Steinden, das; kővacska.
 Steindamm, der; kőgát,
 kőtöltés.
 Steineiche, die; tölgy; ma-
 gyal.
 Steinerpflanz, der; zízón,
 (növény).
 Steineren, mn. kő, kőből
 való.
 Steinerzeugung, die; fű-
 venytermes.
 Steineuse, die; huzogó ba-
 goly.
 Steinfalle, der; kőfali só-
 lyom.
 Steinfarbe, die; kőszín.
 Steinfarn, der; páfrán.
 Steinfisch, l. Krenbeißer.
 Steinfisch, der; kőlen.
 Steinfichte, die, Steins

- moos, das; bérczi zuzmó.
- Steinfresser, Steinnager, der; kővo, kőfaló; kőfűrő - caiga.
- Steinfrucht, l. Steinobst.
- Steinfrucht, der; jégroka.
- Steingall, Steingerer, der; toronylakó sólyom.
- Steingraus, Steingries, Steingrund, der; kőhuladék.
- Steingrube, die; kőbánya, kősejlesztés, kővágás; kőgödör.
- Steingrund, der; kőszikla.
- Steingut, das; kőedény.
- Steinhafen, der; kővágó csákhány.
- Steinhändler, der; kőáros.
- Steinhart, mn. lőkemény, kőkeményeségű.
- Steinhase, l. Berghase.
- Steinhaut, die; kővágó csákhány.
- Steinhauer, der; kőfaragó.
- Steinhause, der; kőhalom, kőrakás.
- Steinhirse, die, Steinfame, der; kőmag.
- Steinhofmünder, der; sürtős hodza.
- Steinhonig, der; sonkoly-méz.
- Steinicht, Steintig, mn. kőves.
- Steinigen, vs. kövez, megkövez.
- Steinigung, die; kövezés.
- Steinflaß, der; lőméz.
- Steinfarsche, die; tőrás.
- Steinfarren, der; kőtar-gouca.
- Steinfenner, der; kőiamerő.
- Steinfennist, Steinfunde, die; kőtan, kőiameret.
- Steinflut, der; kőnyv, kőrgauz.
- Steinflöz, der; dutkóró, somkóró, kék löhere.
- Steinflippe, die; kőszikla, kőszirt.
- Steinflust, Steintrife, die; sziklapedék.
- Steinlohe, die; kőszén.
- Steinlohlenbergwerk, das; kőszénbánya.
- Steinlohlengräber, der; kőszénbányász.
- Steinrebs, der; kővi rák; kővült rák.
- Steinresse, die; taroska; zsáza.
- Steinrückpfe, die; kőemelő.
- Steinlage, die; kőréteg.
- Steinleim, der; kőnyv.
- Steinfunde, die; sziklai szódokfa, kislevelű szifla.
- Steinmarder, der; nyest.
- Steinmarl, das; kővelő.
- Steinmasse, die; kőtömeg.
- Steinmehl, das; kőliszt.
- Steinmeißel, der; kővéső.
- Steinmesser, das; lőkés.
- Steinmehner, der, l. Steinhauer.
- Steinmuschel, die; kőfürő-caiga.
- Steinnetze, die; kláriszos szegfű.
- Steinnetz, die; kasztadió, fűdió.
- Steinobst, das; esontárgyműcs, kőmagu gyümölcs.
- Steinobst, das; kőolaj.
- Steinort, l. Bergort.
- Steinpeilsche, die; hajszos orsófarok, (hal).
- Steinpeffer, l. Mauerspeffer.
- Steinplanze, die; kővült növény; csahajsz-körtika.
- Steinplanzer, das; kőveszt.
- Steinrauer, der; kőmaró-kolty.
- Steinrumpelle, die; tömjános pimpinolla.
- Steinplatte, die; kőlap, kőtábla.
- Steinraute, die; kőszorító. (kőmetszőknél).
- Steinpulver, das; kőpor.
- Steinraute, der; holló.
- Steinraute, die; kőfali ru-ta; fodorka.
- Steinreich, mn. dú, igen gazdag; drágakövekkel bővelkedő.
- Steinreich, das; ásványor-szág.
- Steinrinde, die; kőkéreg.
- Steinroh, der; fejér taknyosság, (lovaknál).
- Steinsäge, die; kőfürész.
- Steinsäger, der; kőfürész.
- Steinsalz, das; kősó.
- Steinsalzgrube, die; sóbánya.
- Steinwand, der; kőpor, kőporond.
- Steinschleifer, der; kőkőszőrűlő.
- Steinschleuder, die; parity-tya.
- Steinschmerzen, t. fővény-síjdalmak.
- Steinschnalle, die; kőves csat.
- Steinschneide, die; kővült csiga.
- Steinschneiden, das; kőmetszés, kővésés.
- Steinschneider, der; kőmet-sző, kővéső.
- Steinschnitt, der; kőmetszés, kővésés.
- Steinschrift, die; kőirat.
- Steinschrot, der; kőhulladék.
- Steinschwabe, die; kőfali foaka.
- Steinseber, der; útkövező, útrakó.
- Steinseherarbeit, l. Pfaffen

Steinfeberhammer, der; út-
 rakó kalapács.
 Steinflinter, dar, l. Zersplit-
 stein.
 Steinflitz, dar; kődarab;
 kőgyű.
 Steinfarbe, die; sziklai
 vadgalamb.
 Steintopf, der; kőfazék.
 Steintroge, die; kősarag-
 nya.
 Steintreibend, mn. fővony-
 hajtó, kőhajtó.
 Steintwale, die; köhenger,
 görkő.
 Steinwand, die; kőfal.
 Steinweg, der; kőút, kö-
 vezett út.
 Steinschiffel, die; saj-
 megyy.
 Steinturf, dar; kőmű.
 Steinwurf, der; kőhajítás.
 Steinturm, der, l. Steinfes-
 ser.
 Steinwurf, die; páfrán.
 Steinsauge, die; kőfogó.
 Steinturmament, mn. kö-
 zuzó.
 Steintege, die; kőfali zerga.
 Steik, der; far, asfel.
 Steißbein, dar; farcsák-
 osont.
 Stellung, die, l. Gestell,
 Gerüst, és Stellung.
 Stelle, die; hely; hivatal,
 szolgálat; hely, mondás,
 (könyvben); sine — be-
 haupten, helyét megtar-
 tani; másnak nem enged-
 ni; von der — weichen,
 helyét elhagyni; auf der
 —, tüstént, nyomban;
 eine einträgliche —, jö-
 vedelmes hely v. hivatal;
 wenn ich an ihrer —
 stehe, ha önnek volnék.
 Steuerr, es, teax, állit, hely-
 lyez (valamit valahová),
 vet, tesz (tört, hálót);

állit (katonát, tanut ic.);
 megállit (vért, vadat ic.);
 einem ein Bein —, gún-
 csot vetni; eine Uhr —,
 órát (a' mutatót kellőleg
 állitva) megigazitani; Jes-
 manden zur Rede, auf die
 Probe —, valakit kér-
 dőre vonni, próbára ten-
 ni; sich —, tenni v. let-
 tolni magát (vignak ic.);
 állani (ajtóhoz, újába
 ic.); személyesen meg-
 jelenni; sich zur Befrei-
 —, magát védelmezni,
 ótalmazni; und wenn du
 dich auf den Kopf stellst,
 so thue ich es nicht, ha
 fejedre állasz sem teszem.
 Stellen, dar; állítás, tevés,
 helyezés.
 Stellenweise, ib. helyen-
 ként.
 Steiler, der; igazító, (ó-
 ráó ic.).
 Steilholz, dar; igazító v.
 felállító fa, (kelepező-
 ben ic.).
 Steilwand, die, Steilwand,
 dar; tör-, v. hálóva-
 dászat.
 Steilweil, der; irány-ék,
 (pattantyúnál).
 Stellente, t. tör- v. háló-
 vetők.
 Stellmacher, der; kollár,
 kerokgyártó, bogvár.
 Stellengel, der; pecsok-
 szög, (posztósnál).
 Stellrad, dar; igazító-
 kerek, (órában).
 Stellscheibe, die; igazító-
 tárcsa, (órában).
 Stellschraube, die; igazító-
 csavar.
 Stellstange, die; vadász-
 pőzna, hálópőzna.
 Stellung, die; állás, he-

lyezet; állítás, tevés,
 helyezés.
 Stellvertreter, der; helyot-
 tes.
 Stelzeger, der; helmütató,
 (órában).
 Stelzbein, dar, l. Stelz-
 fuß.
 Stelze, die; mankó, gamó;
 mankóláb, faláb; auf Stelz-
 sen gehen, mankón v. ga-
 món járni; beszédében
 duzzogni.
 Stelzfuß, der; mankóláb,
 faláb; mankós.
 Stammen, l. Stämmen.
 Stempel, l. Stämpel.
 Steuderkraut, dar, Steu-
 derkraut, die; kosbor.
 Stenge, die; árboczpót, ár-
 bocztoldalék.
 Stengel, l. Stängel.
 Stephan, der; István, (si-
 nónv).
 Stephanstörner, v. Sereg-
 lö-sarkvirág; bűdös nő-
 szírom, csimazsík.
 Stephanstaut, dar; szí-
 rompár.
 Steppe, die; pusztaság, si-
 vatag.
 Steppen, es, tüz, magtüz,
 tüzögtető kivarr.
 Steppen, dar, Stepperey,
 die; tüzögtető.
 Steppenferche, die; rohpa-
 csirta.
 Stepperrind, die; tüzögtető
 asszony.
 Steppradel, die; tüzögtető
 tű.
 Steppnacht, die; tüzögtető.
 Steppfelde, die; sodrott
 selyem.
 Steppenstich, der; tüzö üt-
 tés.
 Steppwirth, der; tüzö czór-
 ua.
 Sterbefehl, dar; halálos így.

Sterbecaffe, die; halott-pénztár.
 Sterbefaß, l. Todesfaß.
 Sterbefeid, das; halottpénz.
 Sterbegrab, das; étes sás.
 Sterbehäus, das; halottas ház.
 Sterbehemd, das; halott-ing.
 Sterbepahr, das; halálév.
 Sterbefeid, das; halott-ruha.
 Sterbelied, das; halott-ének.
 Sterbeliste, die; holtak' lejtoma.
 Sterbemonat, der; halál-hónap.
 Sterben, k. rh. hal, meghal, kimúlik, elpihen, elnyugazik, az életből elköltözik; megszűnik, elenyésczik; auf dem Schlaftfelde —, csatapiacon elhullani v. elesni; der Ruhm seiner Verdienste wird nie —, érdemeinek híra soha sem fog elenyésczni.
 Sterben, das; meghalás, halál; im —, haldokol-ván.
 Sterbend, mn. haldokló.
 Sterbenskrank, mn. halálosbeteg.
 Sterbestunde, Sterbetag, l. Todesstunde, Todestag.
 Sterblich, mn. halandó, mulandó; halálosan, halálból; jemanden — lieben, valakit halálból szeretni.
 Sterblichkeit, die; halandóság.
 Sterbling, der; halandó; dög. (p. o. juh).
 Sterblingeweibe, die; dög-nyasju.
 Sterlet, der; sörög.
 Stern, der; csillag; szom-

fény; tat; hóka, csillag, (lovaknál st.); csillag, (rondeximer); die Sterne schönaußen sind, tisztulnak a' csillagok; Мог — ! mi a' manó!
 Sternader, die; farkór, (lovaknál).
 Sternapfel, der; csillag-alma.
 Sternband, das; sugárszá-lag.
 Sternbild, das; csillagzat.
 Sternblümchen, das; ékes csilla; harmatos hogyéke.
 Sternblume, die; gerespesiu; sárma; pizsitasillaghúr; tavaszi mocsirhúr.
 Sternbofist, der; csillagpö-foteg.
 Sternchen, das; csillag, (könyvekben).
 Sterndeuter, der; csillag-jós.
 Sterndeutung, Sterndeuter-kunst, die; csillagjósolat.
 Sterndistel, die; csillagho-gács.
 Sterneidehse, die, Stern-molch, der; csillagos gyík.
 Sternfalt, der; csillagos sólyom.
 Sternfeuer, das; csillagtűz, (tűzjátékosoknál).
 Sternfisch, l. Seesteru.
 Sternförmig, mn. csillag-dad, csillagalakú.
 Sterngebäude, das; csilla-gos ég; napronaszor.
 Sternheil, mn. csillagos.
 Sternhimmel, der; csilla-gos ég.
 Sternhyacinthe, die; kék-velű csilla, erdei jáczint.
 Sternjahr, Sternsonnenjahr, das; csillagév.
 Sternsee, der; csillagos lóhore.

Sternforalle, die; csillag-korall.
 Sternfrant, das; csillag-gerepesiu; négyvelű czillár; magzigony; sim-ma porezika; bókoló vil-lamag.
 Sternfunde, = wissenshaft, = feherkunst, die; csillagá-szat, csillagvizsgálás.
 Sternfundige, der; csil-lagász, csillagvizsgáló.
 Sternkränze, der; koronás tők.
 Sternleberfrant, das; sza-gos müge.
 Sternlicht, das; csillag-sfny.
 Sternmehne, die; csilla-gos dinnye.
 Sternmoos, das; csillag-moh; miou.
 Sternpuße, Sternschuße, Sternschuppe, die; csil-lagosés, futó csillag.
 Sternradete, die; csillag-rakéta.
 Sternschanze, die; csillag-sáncz.
 Sternseher, ber; csillag-vizsgáló.
 Sternstein, der; csillagkő.
 Sterntafel, die; csillag-tábla.
 Sternuhr, die; csillagóra.
 Steenwolf, mn. csillagos.
 Sternwarte, die; csilla-gász-torony.
 Stez, der, Sterze, die; okoszarv; морзюка.
 Stet, Stetis, l. Stüt, Stös-tig.
 Stets, ib. mindig, szün-telen, folyvást.
 Stetswährend, mn. állandó, szakkadalan.
 Steuer, das, l. Steuerer-ber.
 Steuer, die; adó; állj;

- sogitóság; zur — der **Stär**heit, igazság' okádort.
- Steueramt**, das; adóhivatal.
- Steuerantrag**, der; adókérvés.
- Steuerbar**, mn. adózó, adóalatti.
- Steuerbarkeit**, die; adózás, adóalattiság.
- Steuerbeamte**, der; adótiész.
- Steuerbefehl**, der; adópáranca.
- Steuerbord**, das; kormányfél, (hajón).
- Steuerbuch**, **Steuerregister**, das; adókönyv, adólapjstrom.
- Steuerkasse**, die; adópénztár.
- Steuerkassier**, der; adótárnok.
- Steuerkassierer**, der; adószedő.
- Steuerfrei**, mn. adótól ment, adómentes.
- Steuergeld**, das; adópénz.
- Steuerkammer**, die; adókamara.
- Steuerlehen**, das; adózó hűbér.
- Steuermann**, der; kormányos.
- Steuern**, es. és k. adózik, adót fizet; adózat, adótvét; ad, adakozik; alkalmazkodik; kormányoz, igazgat (hajót); hajós; over; küld; megtámaszt; auf etwas —, valami után esztekodni, sich an v. auf etwas —, valamire támaszkodni.
- Steuerpflichtig**, mn. adózó.
- Steuerrolle**, der; adótanácsnok.
- Steuerroller**, das; kormány. kormánylapát.
- Stenerscheit**, der; adónyugtatóvány.
- Stenerschreiber**, der; adóírnok.
- Steuerort**, das; Stájerország, Stíria.
- Stich**, der; szúrás, bökés, döfés; csipés; ütés, (kartyázásban); szegezés, nyílalás; motzás, rézre-melszett kép; csare-alku; vágás, vágdalo v. fulánkos szó; das war ein — ins Herz, keresztül járta a' szívet; einen im Stiche lassen, valakit magára hagyni; — halten, kiállani a' próbát; ich sehe keinen —, nem látok semmit; das Bier, der Wein hat einen —, a' ser, bor ezeteseadni kezd.
- Stichblatt**, das; bódavód; üto kártya.
- Stichel**, l. Grabstichel.
- Stichfelsen**, die; vágdalódzás, kötekedés.
- Stichelhäutig**, mn. serteshajú; szálkásszörű.
- Sticheln**, es. és k. vágdalózik, szúr (szóval).
- Stichelname**, der; csúfnév.
- Stichelrede**, l. Stichesleh.
- Stichelwort**, das; vágdalódzó szó.
- Stichfrei**, mn. sebhetlen.
- Stichter**, der; vágdalódzó, (embor).
- Stichling**, der; szálkás durbanos; sárga billegöny; szigormag.
- Stichlänge**, die; szuró lüresz.
- Stichwunde**, die; szúrt seb.
- Stiden**, es. és k. himcz, kivarr.
- Stider**, der; himző
- Stiderei**, **Stiderarbeit**, die; himvarrás, himezet.
- Stidgold**, das; himző aranyfonál.
- Stidhusten**, der; fojtó hurul.
- Stidlust**, die; fojtó, fojtólég.
- Stidnadel**, die; himtű.
- Stidrahmen**, der; zonda, himzőráma.
- Stidseide**, die; himzőse-lyem.
- Stidstiber**, das; himző ezüst onál.
- Stidwerk**, das; himmunka.
- Stidwurz**, die; bűdös gönyo.
- Stieben**, k. rh. porzik; elszáll; permetozik; felröppen. —, es. rh. azétaszóc.
- Stiefelstern**, t. mostoha szülok.
- Stiefeluder**, der; mostoha hátya v. ücse.
- Stiefel**, der; csizma, saru.
- Stiefelholz**, das; sámsu.
- Stiefelrecht**, der; csizma-velő, fajankó.
- Stiefelmacher**, der; varga, csizmadia.
- Stiefeln**, es. csizmáját v. saruját felhúzza.
- Stiefelfhaft**, der; csizmaszár.
- Stiefelwische**, die; csizma-kefecs.
- Stiefelsieher**, der; csizma-huzó.
- Stiefelschwister**, das; féltestvérok, mostoha testvérek.
- Stieffind**, das; mostoha gyermek.
- Stiefmutter**, die; mostoha anya.
- Stiefmutterchen**, das; hémomziuu viola.

Stiermütterlich, mn. és ih. mostoha; mostohán, mostoha módra.

Stieffschwester, die; mostoha néno v. húg.

Stiefsohn, der; mostoha fia, v. gyermek.

Stieftochter, die; mostoha lány.

Stiefvater, der; mostoha atya.

Stierväterlich, mn. és ih. mostoha; mostohán.

Stiege, die; léposó.

Stiegeltz, der; tengelicze.

Stiel, der; nyel. (késé ic.); szár. kocsa (virágé ic.); mit Stumpf v. Stumpf u. — androtten, tövestől gyökerestől kiirtani.

Stiefen, cs. megnyeloz, nyelet csinál.

Stier, ma. l. Starr.

Stier, der; hika.

Stieren, cs. megfolyatja (a' tchonot). — k. folyat.

Stiergefäß, das; bikavidal.

Stierhirsch, der; bialzerge.

Stieropfer, das; bikaáldozat.

Stift, der; pecsek, szeg. (szerszáznál), ezövek; hegye valamiack.

Stift, das; alapítvány, intézet, szorot; püspökség; káptalan; felgy. szerződés.

Stiften, cs. szerez, rendel, alapít; okon, támaszt; Untet, Bfied, eine Weirath —, jól, rosszat okozni, házasságot szerezni; Frieden —, békeséget kötni; Feindshaft, Bändel —, elnekedést, bajt szerezni.

Stifter, der; alapító; szerző.

Stiftstsch, mn. alapítványi.

Stiftstaut, das; püspöki hivatal.

Stiftsbrief, Stiftungsbrief, der; alapítólevél.

Stiftsfrau, die, = Fräulein, das; szerzetes asszony, kiasasszony.

Stiftshaus, das; szerzotház.

Stiftsherr, der; kanonok.

Stiftshülte, die; szövetség' sátoza, (zsidóknál).

Stiftsjunger, die; szerzetes szűz.

Stiftskirche, die; főtemplom; püspöki templom.

Stiftsprüfnde, die; káptalan-jószág.

Stiftsprediger, der; főtemplomi szónok.

Stiftsttag, der; szerzet' napja.

Stiftung, die; alapítvány, szerzemény, intézet.

Stiftungsttag, der; óvnap, (alapítványoknál).

Stilet, das; tör, gyilok, dákos.

Still, Stille, mn. és ih. csendes, halk; csendese, halkon; ein Stilles Gebet, náma imádság; die Stille Woche, nagy hét; der Stille Freitag, nagy péntek; Stilles Wasser, csendes, lassu víz; Stille Wasser sind tief, lassu víz partot most — sehn, sñh — halten, hallgatni; von etwas — sehn, hallgatni valamiről v. elhallgatni valamit; — halten, — stehen, megállani; — liegen, — sñen, vastog foküdni, ülni, állni; stille da! csitt! halgass! im Stillen, titkon, alátomban.

Stille, die; csad, csendesesség; in der —, titkon; csendesen.

Stillen, cs. csillapít, csendesít; elhallgattat; das Blut —, elállítani a' vért; den Kuftruh, die Unruhen —, lecsendesíteni a' lázadást, nyugtalanságokat; die Schmerzen —, szüntetni, enyhíteni a' fájdalmakat; den Hunger, die Leidenschaften —, elverni az éhet, lecsillapítani az indulatokat; den Durst —, eloltani a' szomjat; ein Kind —, szoptatni a' gyermeket.

Stillend, mn. enyhítő.

Stilhalten, Stillmachen, das; megszűnés, megállapodás.

Stilllager, das; táborállás.

Stillschweigen, das; hallgatás.

Stillschweigend, mn. és ih. hallgató; hallgatva, némtan.

Stillstand, der; állapodás, szűnet; einen — machen, megállapodni, megszűnni.

Stilung, die; el-, megállás; akadályozás; lecsillapítás; eloltás; szoptatás.

Stimme, die; hang; szó; vélemény; szavazat; seine — geben, szavazni, véleményét adni; die Stimme sammeln, szavazatot szedni.

Stimmen, cs. hangol (hegedőit ic.); höher —, folettebb venni a' hangot; niedriger —, alább venni a' hangot; einen —, köszötni, igazni valakit valamire. —, k. egyes. összecygez; szavaz; er ist

nicht gut gestimmt, nincs jó kedvében.	Stirfen, k. és cs. piszkál.	Könyökűk, állásban nedv-foltokat kap.
Stimmer, der; hangoló; szavazó.	Stirn, die; homlok; die — bieten, ellen; állani v. szögülni.	Stöcken, cs. karóz (bahot-ic); kalodába tesz; tömlőzhe vet.
Stimmföhrig, mn. szavazással bíró, szavazható.	Stirnader, die; homlokér.	Stoekule, die; aprófüles bagoly.
Stimmgabel, die; hangvilla.	Stirnband, das, =binde, die; homlokkötő, homlokszorító.	Stoekeder, die; tok, (lúdtoll).
Stimmhammer, der; hangoló kalapács.	Stirnbein, das, homlokcsont.	Stoekedel, Stoekgeige, die; karvas, csuka-hegedű.
Stimmreife, die; hangrés.	Stienhaar, das; üstök.	Stoekfiner, mn. igen sült.
Stimmstimmföhrig, der; hangoló kulcs.	Stöber, l. Stöber.	Stoekfisch, der; tőkehal; ostoba, buta.
Stimmung, die; hangolás; lelki helyzet.	Stöbern, Stöbern, sz-n. havaz; csepereg.	Stoekfisch, der; rökönnyfolt.
Stinf, der; stinoza.	Stöberwetter, das; ferge- teg; havazó idő.	Stoekfischig, mn. rökönnyfoltos.
Stinfbaum, der; büdös dögfa; zelniczo; kutya-bengo.	Stoehern, cs. vāj (fogat).	Stoekfremd, mn. egészen idegen.
Stinfbeere, die; veres berkenye.	Stoef, der; dorók, törzsök, (fű-ic); bokor, tő; tuskó; tőke (p. o. pénz); bot, pálcza; börtön; kaloda; karó, gerenda, (börtönben); persely, tőke; emelet, (épületeknél); einen Stuf über den — schlagen, kalapot simra v. mintafára húzni.	Stoekhaue, die; irtó v. tövető kapa.
Stinfblum, die; büdöske; büdös montika, ebkapor.	Stoekaar, Stoekender, der, l. Taubenfalk.	Stoekhaus, das; fogház, (kivált katonáké).
Stinfen, k. rh. bűzöl, bűdöslik.	Stoekambof, der; üdő, (rézműveseknél).	Stoekholm, das; Stockholm, (város).
Stinfend, Stinfig, mn. és ih. büdös; bűdösen.	Stoekband, das; botoszalag.	Stoekholm, der; nagy mihaszna, golyhó, mulya.
Stinfleige, die; fűtyolka.	Stoekbind, mn. mo. övak.	Stoekholz, das; tuskó, bűtykös fa.
Stinfleier, der; pompabogár; ganajbogár.	Stoekböhmte, der; rögcseh.	Stoekig, mn. rökönnyős.
Stinfmafe, die; bűdösorrú.	Stoekchen, das; pálczacska.	Stoekisch, mn. nyakas, makacs.
Stinfneffel, die; ordei lúnynyász, hollesalín.	Stoekbumm, mn. rögzött buta.	Stoekknopf, der; pálczagomb, pálczafoj.
Stinftrab, der; göröny.	Stoekbülre, mn. igen kiszáradt, kiaszott.	Stoeklaterne, die; nyeles lámpa.
Stinfstein, der; bűdöskő.	Stoeken, cs. karóz (szőlő, borsót ic); összehajt, összegöngyöl (posztót ic. tőkealakra). — , vh. szárbá indul, bokrosodik; megalszik, összemegy. — , k. al-, megakad, mogrecked; el-, meg-áll; akadozik (a' besződhen); megalszik, összemegy; rü-	Stoekmüster, der; tömlőz-tartó.
Stint, der; eperlán-szemling, (hal).		Stoeknar, der; moró bo-lond.
Stipel, der; gyámol; oszlop; ein — von der Stadt, város körül érdemeket szerzett omhor.		Stoekpreffe, die; könyvkötő-sajtó.
Stipendiat, der; ösztöndíjes.		Stoekpreffel, t. pálczaütés.
Stipendium, das; ösztöndíj.		Stoekrose, die; rózsazilla, mályvaróza.
Stiel, der; piszka; hőrighorgas.		Stoekstiere, die; karos álló.
		Stoekstüling, der; botoszár, (büntetőcsül); kalodá-

- han v. dorosben való meg-
csapatás.
- Stoffschlag, der; pálczaütés.
- Stoffknupfen, der; rekedő nátha.
- Stoffschraube, die; töcsavar.
- Stoffstille, mn. igen esendes, nóma; mozdulatlan.
- Stofftaub, mn. merőüket.
- Stoffung, die; megakadás, szorulás.
- Stoffwunde, die; színes ibolya.
- Stoffwunde, die; fogolyór.
- Stoffwerk, das; emelet, (épületben).
- Stoffzahl, der; zápfog.
- Stoff, der; anyag, kelmo; tárgy, ok, alkalom; szövet; ein reicher —, arannyal v. ezüstrrel hímzett szövet.
- Stoffen, mn. szövetből való v. készült.
- Stofflich, mn. anyagos.
- Stoffverwandschaft, die; választó rokonság. (vegytanban).
- Stöhnen, k. sohajtozik, nyög.
- Stöhnend, das; sohajlás, nyögés.
- Stöhnen, l. Stören.
- Stoiber, der; piseteg.
- Stoiker, der; stoikus.
- Stofe, die; stola.
- Stofle, die, Stoflen, der; láb, (nyoszolyás); támasz; hányameuc.
- Stollen, k. megalszik, összomog.
- Stollenbeule, die, Stollenschwamm, der; ínpók.
- Stollenfaren, der; bányatölcsök.
- Stollensicht, der; bányaszáj, bányakürtő.
- Stolper, der; botlás; hiba.
- Stolpern, k. botlik, megbotlik, hibázik.
- Stolpern, das; botlás.
- Stolz, der; kevélység, büszkeség.
- Stolz, mn. és ih. kedély, büszke; kevélyen. büszkón; — thun, kevélykedni, büszkélkedni; — auf etwas sein, büszkélkedni valamiben.
- Stolzen, k. kevélykedik, rá tartja magát.
- Stopfen, es. dug, bedug; töm, (ludat); megtöl. (pipát); beöltöget, bevarr (lyukat). diese Speise stopft, ez az étel szorulást okoz.
- Stopfend, mn. szorulást okozó.
- Stopfer, der; tömő, hizláló; öltőg.
- Stopfarbe, die; foltozó festék.
- Stopfgarn, das; foltozószál.
- Stopfhaar, das; tömődékszőr.
- Stopfmeister, das; tömőkész, (kádároknál is).
- Stopfnadel, die; öltőgetőtű.
- Stopfnaht, die; öltőgetett varrás.
- Stopfmuffel, der; dugizom.
- Stopfnudel, die; lúdtömő oszka.
- Stopfwand, das; tapaszvass.
- Stopfwasser, das; ellenvíz, (hajóosknál).
- Stopfwerk, das; tömőcepű.
- Stoppel, die; tarló.
- Stoppelhelme, die; mezői tücsök.
- Stoppeln, es. tarlós, lánázokal szed; bongéz; szedőget; ugarol.
- Stoppelsüßbe, die; őszi répa.
- Stoppelsüßel, die; tarlózó sarló.
- Stoppint, die; gyújtó kánóc; gyújtó cső.
- Stoppfer, der; tarlózó; könyvférzelő, gondolatörző.
- Stöppel, der; dugasz, dugó.
- Stöppelhen, das; dugóska, dugaszocska.
- Stör, der; tok, (hal).
- Störch, der; golya, gagó, esztrag, czakó.
- Stören, es. háborgat, zavart; felsorgat, hányvet valamit; lassen Sie sich nicht —, csak tessék folytatni; in etwas herum —, vajakálni, kutatni, vaskalolni valamiben.
- Störenfried, der; békérontó.
- Störer, der; háborgató.
- Störtig, Störtisch, mn. nyakas, makacs.
- Störrogn, der; tokikra.
- Störflauge, die; zurboló, gübü, bugyfa, bugyka.
- Störung, die; megháborítás; pályahagyás, (egtudományban).
- Stoß, der; taszítás; dőlés, lökés; zökkenés; rakás; halom; sarcok; mozsársenek; einen — (in Fechten thun, szurást ejteni; einen — in das Horn, in die Trompete thun, megfújni a' kürtöt, a' trombitát).
- Stoßaar, l. Stoßvogel.
- Stoßregen, der; koszpard.

- Stoßeisen, *das*; törővas; vivózsal; puskatör.
- Stößeel, *der*; mozsártörő.
- Stoßen, *cs. és k. rh.* szúr, dőf; öklel (az ökör); tör (boraot); taszít; jemanden vor den Kopf —, valakit megszeméltetni (sértés által); sich an etwas —, megütödni valamineben, megütközni valamin; zu jemanden —, közelíteni v. menni valakihez, hozzá kapcsolni magát; hozzá érní, háltáros lenni (vele); *das* Haus steht an den Weg, ez a ház az útfélen van, v. az útra dől; *das* Schiff ist an den Grund gestoßen, megfeneklett a hajó.
- Stößeer, *der*; törő.
- Stößeille, *die*; kis ráspoly, (lakatosoknál).
- Stoßkebet, *das*; felichászokodás.
- Stoßgewehr, *das*; szurófegyver.
- Stößeig, *mn.* öklelős.
- Stoßlinge, *die*; szuró penge.
- Stoßstolzen, *der*; törő bunkó. (hányásoknál).
- Stoßwehrer, *der*; törőmozsár.
- Stoßwage, *die*; kézi mérész.
- Stoßwieser, *der*; felsőhajlás, (imádság közben).
- Stoßvogel, *der*; nagy ormadár.
- Stoßweise, *ih.* löktetve.
- Stotterer, *der*; hebegő, dadogó.
- Stottern, *k.* hebeg, dadog; akadoz, (beszédében), akadozva beszél.
- Stottern, *das*; hebegés, dadogás.
- Stoben, *cs. l.* Dampfen.
- Strad, *mn. l.* Strade.
- Strass, *ih.* egyenesen; tüstént, egyben.
- Strasamt, *das*; büntető hivatal.
- Strasbar, *mn.* büntetésre méltó.
- Strasbarkeit, *die*; büntethetőség.
- Strasbusch, *das*; büntetőkönyv.
- Strasbüchse, *die*; díjpersely.
- Strafe, *die*; büntetés; bünhödés.
- Strafen, *cs.* büntet, bünhödtes, bünheszt, fenyít; megdorgál.
- Straf, *mn.* szoros, szesz, (kötél, ruha ic).
- Strasfällig, *mn.* büntetést érdemlő.
- Strasfälligkeit, *l.* Strasbarkeit.
- Strasheit, *die*; szeszesség.
- Strasjebet, *das*, *s.* befehl, *der*; büntető parancs.
- Strasgeld, *das*; bírság.
- Strasgerechtigkeit, *die*; büntetőjog.
- Strasgericht, *das*; ítélőszék.
- Strasgesetz, *das*; büntető törvény, büntőtörvény.
- Straslich, *mn.* bűnös, büntetést érdemlő.
- Straslichkeit, *die*; bűnösség.
- Straslos, *mn.* büntetlen.
- Straslosigkeit, *die*; büntetlenség.
- Strasredigt, *die*; dorgáló predikáció, *fegybeszéd*; komoly intás.
- Strasruthe, *die*; büntetévessző.
- Strasrag, *der*; büntetőkönyv.
- Strasrurheil, *das*; büntető ítélet.
- Straswürdíg, *l.* Strasbar.
- Strahl, *der*; sugár; villám, villámlás.
- Strahl, *der*; fény.
- Strahlen, *k.* ragyog, sugárizik.
- Strahlen, *das*; ragyogás, sugárzás.
- Strahlenbrechung, *die*; sugártörődés.
- Strahlenbüffel, *der*; sugáryaláb, tűnyaláb.
- Strahlend, *ma.* sugárzó, fénylő.
- Strahlenkrone, *die*; fénykorona.
- Strahllicht, *mn.* sugáros.
- Strahlíg, *mn.* sugáros, ragyogó.
- Strähne, *die*; motring.
- Stramm; *l.* Straff.
- Strampeln, *k.* doborog.
- Strampfen, *k.* dobog, topog.
- Strand, *der*; part, tengorpart.
- Strandfisch, *der*; parti hal.
- Strandherr, *der*; partbírtokos.
- Strandläufer, *der*; libuoz, hibicz.
- Strandrecht, *das*; partjog.
- Strandvogel, *der*; parti madár.
- Strauben, *k.* partra vettetik.
- Strang, *der*; kötél, istráng; zum Strange verurtheilt, akasztófára ítélni; wenn alle Stränge reißen, ha minden módból kifogyunk.
- Strausaliren, *cs.* megfojt, megszincgel.
- Strausze, *die*; fűszató v. erőlködéssel járó munka, fűszáság.
- Strausjiren, *cs.* elfűszát.
- Straßburg, *das*; Straszburg. (város).

- Strafe, die; út, kocsút; útcza; tengerszor v. szorulat.
 Straßenauffeher, Straßenerreiter, der; útra-ügyölő.
 Straßentraub, der; útonállás, haramiaság.
 Straßentrüber, der; útonálló, haramia.
 Straßentrüberer, die; haramiaskodás.
 Straßentrüberisch, mn. és ih. haramiás; haramiásan.
 Straßenzug, der; útív.
 Sträuben, cs. felborzazzon (haját, tollait); síh —, suvalkodni, herzenkedni.
 Strauch, mn. horzas, hozontos, boglyas.
 Strauch, der; bokor, esalit.
 Strauchlieb, der; semmi-rekellő, zsvány.
 Straucheln, k. botorkáz; ingadoz.
 Strauchholz, Strauchwerk, das; haraszt, csore; rözsegát.
 Strauch, der; strucz, (má-dár); barex; húb, hó-hita; bokréta; buga.
 Strauchbinderinn die, Strauchfermähden, das; bokré-takötő.
 Strauchfuss, der; kaszár.
 Strauchstein, das; bokré-tácska.
 Strauchstein, das; strucz-tojás.
 Strauchfeder, die; strucz-toll.
 Strauchfuss, der; búbos-pinty.
 Strauchgras, das; tippan.
 Strebe, die; ellentállás; támasz' nome, (ácsok-nál).
 Streben, k. törekszik, ügyek-szik, ügykezik, ipar-kodik.
 Streben, das; törekvés.
 Strebebühl, der; gyám-karó.
 Strebebühler, der; gyám-oszlop.
 Strebebrange, die; gyám-rúd.
 Strebbar, mn. nyujtható.
 Strebbarkeit, die; nyujt-hatóság.
 Streife, die; köz, tér, hely, darabföld.
 Streifen, das; nyujtó-vas.
 Streifen, cs. és vh. kinyujt; terjeszt; kinyól, nyujt-ózik; síh nach der Decke —, addig nyujtózni, meddig a' takaró ér; das Gewehr —, letenni a' fogvert; einen zu Boden, zer Erde —, földre teri-teni valakit.
 Stredhammer, der; nyujt-ókalapács v. pöröly, maezkó, (vashámorokban).
 Stredmuskel, der; feszítő-izom.
 Stredwalze, die; nyujtó-benger.
 Stredwerk, das; nyujtó-mív.
 Stredh, der; vágás. csa-pás; fortély, csiny; je-manden einen — spielen, valakin csinyt ejteni; dummer —, ostoba tett.
 Stredbank, die; kártoló-szék, (gyárokban).
 Stredbaum, der; timár-hak.
 Stredbrett, das; kormány-dezka, kárhány.
 Stredbe, die; lapoczka; sranyozócsel.
 Stredstein, das; vasaló, téglavas.
 Stredstein, cs. czirógat, simogat.
 Stredstein, das; hizelkedés.
 Stredstein, cs. rh. simít, simogat (kézzel valamit); czirógat. czirókül; ken, mázol, (vaját kenyérre is); letöröl, lesep; Siegel —, téglát vetni; den Scheffel, das Getraide —, a' vökát, a' gabonát el-lecsapni; das Feld zum sammen —, a' pézüt ösz-szeszaporni; die Weige —, a' hegedüt húzni; den Fogen —, gyantázni, a' nyitettlyüt meggyantázni; das Weiser auf dem Stahte —, megfenni, megvonni, v. aczélhoz tenni a' kóst; Wolle —, gyapjút kártolni v. fésülni; Str-chen —, pacstrát fogni hálóval; die Segel —, lebecsátni a' vitorlákat (p. o. tisztelőből valaki előt); ein Schilf zum — wangen, haját megadás-ra kónszeritni; etwas her-aus —, valamit szerfe-llett kiténtetni. —, k. rh. nyúlik. terül, terjed (-ig, -nak, nek); csap, hecsap, jár (mint a' szóahlakon átal); kobo-rol, ide 'a tova jár, kovú-lyog (t. i. repülve); kö-borol, kalamol; ide 'a tova jár-kei. —, vh. rh. kel; sodródik, aurlódik, ör (felhoz is); lakzik, koslat; fvik.
 Stredher, das; simítás, si-mogtatás; czirogatás; ki-letörölés; kóborlás, ko-válygás.
 Stredheit, der; gyapjufésülő.
 Stredfeuer, das; elcsapo-láng.

Streichfisch, ber; fűóhal.
 Streichgarn, Streichnetz, daſ; huzóháló; szák.
 Streichholz, daſ; csapófa.
 Streichkarpfen, ber; fűóponly.
 Streichkäse, ber; túrószjt.
 Streichkraut, daſ; fogas rezeda.
 Streichlinie, die; védvonal.
 Streichmaſſ, daſ; szegletmérték.
 Streichmeiſſer, daſ; kenő-kés; lapoczká, (festőknél).
 Streichmodel, ber, l. Streichmaſſ.
 Streichnadel, l. Probirnadel.
 Streichriemen, ber; fűószij, borotvafűó.
 Streichstein, l. Probirstein.
 Streichvogel, l. Angvogel.
 Streichzeit, die; bakzsa' ideje; madárkűltözés' ideje.
 Streif, Streifen, ber; csapás, fordulás, (hirtelen tett rövid út); horzszas'a keskeny darab. (p. o. papirusz ic); csik, (vásznon ic).
 Streifchen, daſ; csikocská.
 Streifen, os. csikal, megcsikal, sávol; bűóret egűszben lehűzza v. fe-nyűzza. (nyűlnak ic); le- megfogat; horzsol, surrol, sodor. —, k. sziguldoz, portáz, ide 'a tova jár; horzsolódik, surlódik; közelit, közel jár (áruláshoz, rágalomhoz ic).
 Streiferey, die; portázás, sziguldozás.
 Streifig, mn. csikos, sűvos.

Streichingen, daſ; hajtűva-dűszat.
 Streifschuß, ber; horzsoló lövés.
 Streifwaſſe, die; czirkáló űr.
 Streifwunde, die; horzsoltsch.
 Streifzug, ber; perlekedés, czivódás (p. o. szóval); villongás, csata; tusakodás (p. o. indulat ellen).
 Streiftart, die; vívű bírd.
 Streiftar, mn. harezos, hadakozű, vitéz.
 Streiftarfeitt, die; hadratermetsűg, vitézsűg.
 Streiten, k. rh. ví, harezol; viaskodik, tusakodik, hadakozik; perol, perlekedik; czivűdik, vete- kedik; daſ streitet wi- der die gesunde Besinnung, ez a' jűzan okossűggal el- lenkezik.
 Streiter, ber; kűzdű, tu- skodű.
 Streitfrage, die; vitatűrgy.
 Streithammer, ber; csikűny.
 Streithandschűh, ber; kűz- dű kezűyű.
 Streithengst, ber; hadi- műn.
 Streitig, mn. kűtsűges, per- alatt lövű; etwas — ma- chen, valamit elperleni akarni valakitűl; űber etwas — werden, össze- kapni valamin.
 Streitigkeit, die; perleke- dűs, veszekedűs (szóval); eine — beſtehen, eliga- zítani a' pert.
 Streifsohnen, ber; huzű- gűny.
 Streifpunkt, ber; vetűlke- dűs' pontja v. tűrgya.

Streitsache, die; pores- tűrgy.
 Streitschlichter, ber; ví- lassított bíró.
 Streitschrift, die; vitatűrat.
 Streitsucht, die; vitadűh.
 Streitsűchtig, mn. rigolyás, veszekedű.
 Streittűbung, die; vetűl- kedűs.
 Streitwagen, ber; kűzdű- szekűr.
 Strenge, mn. szigorű, ke- műny; szoros, pontos; lanyar, (alma ic); erűs, nagy, (hűde ic). —, ih. szigorűan, keműnyen; szorosan.
 Strenge, die; szigorűsűg, keműnyesűg.
 Strenger, ber; nátha; bi- geci baktopp.
 Strengszűchtig, mn. nehese- nolvadű.
 Streu, die; alom, marhák alá vetűtt szalma; szalmá- bűl vetűtt ágy.
 Streuschűſſe, die; porzű- tartű.
 Streusen, es. hint, szűr.
 Streugabel, die; szalma- villa.
 Streusand, ber; porzű.
 Streustroh, daſ; alom, alomszalma.
 Strich, ber; huzás, (nyű- retűyűvel); vonal, vo- nás, (csattol ic); csik; darabfűld; út, járás; foll, falka (madár); ei- nen — durch die Rechnung machen, valaki' reműnyűt v. szűndekűt semmivű ten- ni; in einem Striche Weg, egy huzomban.
 Stricheln, daſ; vonalka.
 Strichpunkt, ber, l. Semis- fűlen.

Strichregen, der; pászás eső.	Strieme, die; esik, sáv, (voréztől); sobhely.	Strohhut, der; szalmakalap.
Strichvogel, l. Zugvogel.	Striemig, mn. csikos, sívos.	Strohhütte, die; szalmavítyilló, szalmakunyhó.
Strichweise, ih. pászásan, pászántént; szakonként.	Striegel, der; vetelő-zsemlye.	Strohjunfer, der; salusi v. kurtá nemes.
Strichwau, der; visszökörítős.	Strippe, die; csizmafűl.	Strohkopf, der; korpafejű.
Strich, der; kötel; madzag, zsinag; tör, burok.	Stroßtaube, die; borzas galamb.	Strohkorb, der; szalmakosár.
Strichbeutel, der; kötőerszény.	Stroh, das; szalma.	Strohkranz, der; szalmakoszorú.
Strichchen, das; kötelke, kötelecske.	Stroharbeit, die; szalmamiv.	Strohlager, das; slom.
Strichen, ca. és k. tüvel köt, (harisnyát ic).	Stroharbeiter, der; szalmamives.	Strohlatte, die; zsúplécz.
Strichen, das; kötős.	Strohband, Strohsreif, das; szalmakötél.	Strohmagazin, das; szalmapajta.
Stricker, der; kötő.	Strohblume, die; vasvirág; sárga gyopár.	Strohmann, der; szalmaváz.
Strickeren, die, Strickwerk, das; kötés, kötött munka.	Strohboven, der; szalmapadlás.	Strohmatte, die; szalmasonat.
Strickerlohn, der; kötősbér.	Strohbund, der; kötel v. kötelzsalma.	Strohmiß, der; szalmatrágya.
Strickgarn, das; kötőszéna v. fonál.	Strohbüchling, der; szalmahatart füstölt hering.	Strohofen, der; szalmazsák.
Strickholz, das, l. Strickscheide.	Strohbutter, die; teli irósvaj.	Strohruß, der; szalmaszék.
Strickleiter, die; kötellétra.	Strohbad, das; zsúpfödél, szalmafödél.	Strohstecher, der; szalmatányér.
Stricknadel, die; kötelű.	Strohbede, die; szalmatakaró; szalmakirpit.	Strohwaare, die; szalmáru.
Strickschaukel, die; kötelhinta, hirtintó.	Strohbeder, der; zsúpozó.	Strohweiß, der; szalmacsutak.
Strickscheide, die; köteltok.	Strohern, mn. szalma, szalmából való.	Strohwittwe, die; asszony, (kinék férje távol van).
Strickschule, die; köteliskola.	Strohflecht, die; szalmaszövétnék.	Strohwittner, der; férj, (kinék neje távol van).
Strichstod, der; öreg kötelű.	Strohfurte, die; szalmaszín.	Strom, der; folyam, folyóvíz; víz' folyása.
Strichwaffe, die; kötelhenger.	Strohfarben, Strohfärb, mn. szalmaszíni, szalmaszíni.	Stromab, ih. víz' mentében.
Strichwerk, das; kötött munka; kötelek, kötelzet.	Strohfeuer, das; szalmatűz.	Stromanf, ih. víz' ellenében.
Strichweg, das; kötős; kötelű szerek.	Strohfutter, das; szalmatakaromány.	Stromen, k. foly; árad.
Striefe, l. Streif.	Strohgaln, der; szalmaszár, szalmaszál.	Stromfing, der; apró horing.
Striegel, die; vakaró, lóvakaró.	Strohgrundler, der; szalmáros.	Stromweife, ih. patakként, árként.
Striegen, ca. vakar, megvakar (lovat); lehord, (valakit).		Strophe, die; versszak.
		Stroß, k. dussad, seldussad.
		Stroßend, mn. seldussadt.
		Stroßel, der; örvény; rótes.

- Strudeln, k. örvénylik, örvény módra tekeregi, lorr. buzog.
- Strumpf, der; harisnya, kapcsa; dorék, (fű).
- Strumpfband, das; harisnyakötő, harisnyaszalag.
- Strumpfbrett, das; harisnyakapta, harisnyasím.
- Strumpfabrik, die; harisnyagyár.
- Strumpffabrikant, der; harisnyagyáros.
- Strumpffüßer, der; harisnyafolozó.
- Strumpfhändler, der; harisnyáros.
- Strumpfmanufaktur, die; harisnyaműház.
- Strumpfwirker, der; harisnyakötő.
- Strumpfwirker, l. Strumpffabrikant.
- Strumpfwirkeren, Strumpfwirkerkunst, die; harisnyaszövés.
- Strumpfwirkerstuhl, der; harisnyaszövészek.
- Strunk, der; torzsa; csirke, kosonny. (káposztáé se.); tönk, (gombánál).
- Strupfen, der; talpalló.
- Struppe, l. Waufe, Strippe.
- Struppig, l. Straubig.
- Stübchen, das; szobácska; (mértök' nemo).
- Stube, die; szoba.
- Stubenarrest, der; házi fogás.
- Stubenbursch, Stubengefell, der; szobatárs, laktárs.
- Stubengeheute, der; szobatudós.
- Stubenheizer, der; szobafűtő, kályhafűtő.
- Stubenherd, der; kandalló.
- Stubenhofer, der; szobafűtő, kályhafűtő.
- Stubenkammer, die; szobamelléti komra.
- Stubenmädchen, das; szobalány.
- Stubenofen, der; kályha.
- Stubenschlüssel, der; szobakulcs.
- Stubenthür, die; szobajátó.
- Stubenuhr, die; szobóra.
- Stubenzine, der; szobahér.
- Stüber, der; fiicska; (rézpénz).
- Stuck, der; gipzhöl 's feje; márványból készült vakolat; illy vakolatból készült fölig emelt művek.
- Stück, das; darab; vég; ágy; in Stücke schneiden, bresen, fügen, darabokra vágolni, tördelni, fűrészelni; ein — Brod, Fleisch, egy darab kenyér, hús; in einem Stücke fortarbeiten, egy huzomban dolgozni; zehn — Vieh, tíz darab marha; sechs — Bücher, hat darab könyv; ein — Leinwand, egy vég vászon; musikalisches —, muzsikadarab; in diesem Stücke muß ich ihn loben, o' rószken dícsérhetem őt; von fremden Stücken, önként, magától.
- Stückbett, Stückbettung, Stückwand, l. Batterie.
- Stückbohrer, der; ágyufűró.
- Stückchen, das; darabocsk.
- Stückeln, es. darabol, el-, összedarabol.
- Stückelshere, die; nyíróoló, (pénzverőknél).
- Stükelung, die; darabolás, (pénzverősnél).
- Stücken, es. oldarabol; összetold.
- Stückfaß, der; öreg hordó.
- Stückgeschell, das, l. Wauffte.
- Stückgleker, der; ágyúöntő.
- Stückglekeren, die; ágyúöntés; ágyúöntő műhely.
- Stückgut, das; ágyúvegy.
- Stückfappe, die; ágyúszívog.
- Stückfeller, der, l. Casematte.
- Stückfugel, die; ágyuteke, ágyugolyó.
- Stückfader, der; ágyútöltő.
- Stückladung, die; ágyútöltés.
- Stückmodell, der; ágyúmint.
- Stückpatrone, die; ágyútöltés.
- Stückpforte, die; ágyulék, (hajkon).
- Stückpferd, das; ágyuvonó ló.
- Stückrichter, der; ágyúirányzó.
- Stückrüge, l. Schrotflut.
- Stückschuß, der; ágyulóv.
- Stückseil, das; ágyukötél.
- Stückweise, ih. darabonként.
- Stückwerk, das; diribdarab, darabok; unser Tischfen ist —, ismereteink tökéletlenek.
- Stückwischer, der; ágyutörő.
- Student, der; tanuló, diák.
- Studien, l. tanulmányok.
- Studiren, es. és k. tanul; ügyekezik, iparkodik; gondolkozik, elmélkedik.
- Studenlampe, die; olvasólámpa.
- Studirstube, die, Studirzimmer, das; tanulószoba.
- Stufe, die; lépcső, grádics; polca, fok; örvény.
- Stufen, es. darabol (követ, órvot a' bányákban).
- Stufenweise, ih. lépcsőnként, fokonként, grádicsonként.

Stuhl, der; szék; szövö-
szék; sich zwischen zwei
Stühle setzen, két szék
közé ülni, két dolog kö-
zül egyiket sem nyorni
el; jemanden den — vor
die Thüre setzen, kinn
valakin; in Stühle gehen,
szükségére menni.

Stuhlarm, der; székkar.
Stuhlbau, das; székláb.
Stuhlbecher, der; széklóú.
Stuhlgeld, das; székhár.
Stuhlfappe, die; székbort-
ók.

Stuhlfließen, das; székván-
kos.

Stuhllehne, die; székhát.
Stuhlmacher, der; székesi-
náló.

Stuhlpolster, das; székpár-
na.

Stuhlschlitten, l. Eisschlit-
ten.

Stuhlweissenburg, das; Szé-
kes-Fejérvár, (város).

Stuhlschwän, das; aicsap,
(orvosudományhan).

Stuhlschwanz, der; székoröl-
tetés.

Stulpe, Stillpe, die; fodó;
felhajtott karima, (ka-
lapé).

Stülpen, l. Anisstülpen, Ab-
stülpen.

Stülpnase, die; fitos orr;
fitakos, fitosorrú.

Stumm, mn. néma; szót-
lan, csendes.

Stumme, der és die; néma,
(ember).

Stummel, Stümmel, der;
tő, gyökér.

Stümmeln, l. Verstümmeln.

Stummheit, die; némaság;
hallgatás.

Stümpeln, Stümpeln, k.
himpellőzködik, kontár-
ködik; auf einem Instru-

mente —, nyekgetetni,
csincozogatni valami hang-
szert, kintornálni.

Stümpfen, Stümpfen, die;
himpellérség, kontárkö-
dás.

Stümpfer, der; himpellér,
kontár.

Stumpf, Stumpfen, der,
l. Stummel.

Stumpf, mn. tompa. (kés,
orr ic.); vásott, (fog);
buta, nehéz, tompa. (el-
me); roskadt; — machen
die Böhne, olvasolni a'
fogat; er ist alt und —,
vén és roskadt ő.

Stümpfen, ca. tompít, meg-
tompít, csunkít.

Stümpfnase, die; tompaorr,
piszeorr.

Stümpfnasig, mn. piszeor-
rú.

Stümpfschwanz, der; kusza.
Stümpfschwanzig, mn. kur-
tasarkú, kusza.

Stümpfsinn, der; buta ész.

Stümpfsinnig, mn. buta,
nehézlejú.

Stümpferwerden, das; fog-
vásolás.

Stümpferwinklig, mn. tom-
paszigletű.

Stündchen, das; óracska,
kis óra.

Stunde, die; óra, óranyi
idő; lecke, óra; idő;
in einer —, egy óra
mulva, egy óra alatt;
— halten, v. geben,
órát tartani valakivel,
tanítani valakit.

Stundengeld, das; homok-
óra.

Stundenkreis, — stiel, der;
órakar.

Stundensang, mn. és ih.
órásig tartó, óranyi; óráig.

Stundenrad, das; órake-
rék.

Stundenring, der; óralap-
kör.

Stundenrufer, der; óraki-
áltó.

Stundensäule, die; mér-
töldmutató v. oszlop.

Stundensflag, l. Gottes-
flag.

Stundentafel, die; óra-
tábla.

Stundenweise, ih. óránként,
minden órában.

Stundenzeiger, der; óra-
mutató.

Stündlich, mn. és ih. órá-
igvaló, óránkénti; órán-
ként, minden órán.

Sturm, der; vész, szélvész,
vihar, forgószél; roha-
nás; zenebona; ostrom;
— kanten, félre ver-
ni a' harangot; mit —
erobern, ostrommal venni
meg (várat, várost).

Sturmbalken, Sturmbod,
der, Sturmwolke, die;
faltörökös.

Sturmbrett, das; ostrom-
deszka.

Sturmbürde, die; ostrom-
hid.

Sturmbach, das; ostrom-
födél.

Sturmsche, die; ostrom-
barona.

Stürmen, k. dühödik, dü-
höködik, zajog, szik;
rohan. —, cs. v. ost-
romol; rombol; megro-
han.

Stürmer, der; vivó, ostrom-
lőr.

Sturmfah, l. Feuerfah.

Sturmschiff, die; orkadélna.

Sturmgetatter, l. Raufgetatter.

Sturmlos, die; tüaha-
rang; vészharang.

- Sturmhaufen, der; tüzesákllya.
- Sturmhaube, die; sisak.
- Sturmhut, der; sisak; sisakvirág.
- Sturmisch, mn. viharos, azélvész; zajos.
- Sturmkranz, der; tüzkoszorú.
- Sturmkrone, die; ostromkorona.
- Sturmläufer, der; vivó, ostromló.
- Sturmleiter, die; ostromlajtorja; tüzlétra.
- Sturmmeve, die; vézsésülő.
- Sturmpfahl, der; ostromkaró.
- Sturmreif, der; tüzabroncs.
- Sturmfuß, der; ostromzsaik.
- Sturmgefäß, das; viharvitorla.
- Sturmvogel, der; hojsza, vézmadár.
- Sturmwetter, das; fergeleg, zivatar.
- Sturmwind, der; vihar, szélvész.
- Sturz, der; rohanás, omlás; szerenésatlenség; bukás; elesés; buktató, (hányában).
- Stürze, die; fedő; buktató.
- Stürzel, Stürzel, der; tuskó, tőke.
- Stürzen, es. buktat. lebuktat., letaszít; lohorít; meghuktat; ugarol. —, k. rohan, loohan; lezuhan; lebukik, bedől, borohan, bezuhan; vom Pferde —, a' lóról leessen; mit dem Pferde —, lovával elbukni. —, vh. ugrik, leugrik (vizho st.).
- Stürzarten, der; taliga v. targonca, (kiürítéstelefelő fordítható).
- Stute, die; kanca.
- Stutenfohlen, Stutenfüllen, das; kancaesikó.
- Stutenmeister, der; ménemeszter.
- Stuterei, die; ménes.
- Stutenknecht, der; méneszolga, esikós.
- Stuß, der; kurta, vágott; rövid puská; forgó, tollbokrétá.
- Stußärmel, der; kurta új, (ingé st.).
- Stußbalken, der; gyámgerenda.
- Stußbart, der; nyirett bajusz.
- Stußbüchse, die; rövid puská.
- Stübe, die; dúcz, támasz; gyámol.
- Stüben, es. kurtit, elvág, elnyír; die Haare —, haját rövidre nyírni. —, k. meghökken; nyalkálkodik, pompáz (valami köntöshen); öklel, dől (mint a' kos).
- Stützen, es. megtámaszt, támogat, (házat, fát st.); stib —, támaszkodni (-ra, re); bizni (-ban, -hen).
- Stüper, der; piperőcz, nyalka legény.
- Stüppel, das; esonka pohár.
- Stüßig, mn. bökkenő; — werden, meghökkenni.
- Stüßort, das; vágottfűlő.
- Stüpperröhre, die; kurta paróká.
- Stütrohr, das; kurtacsó.
- Stüttschwanz, der; kurtafarkú.
- Stüttsuhr, die; öltöző-asztali óra.
- Styl, der; stylus, írásmód; időszámítás.
- Stylföhren, es. föltesz, stylusha vesz.
- Stylist, der; atylusértő.
- Subalternen, t. altisztek, alsóbb tisztviselők.
- Subdiaconus, l. Interdiaconus.
- Subject, das; alapszó; szemlé; negöd.
- Sublimat, das; felszállított.
- Sublimiren, es. tisztál.
- Subscribent, der; aláíró.
- Subscribiren, l. Interzeichnen.
- Subsidien, l. Hülfsgelder.
- Substanz, die; állomány.
- Substitut, der; helyettes.
- Subtil, l. Dünn, Fein, Art.
- Subtrahiren, es. kivon.
- Subtraction, die; kivonás, számkivonás.
- Succession, l. Folge, Erbsfolge.
- Successionsfähig, mn. öröködhető.
- Successionskrieg, der; öröködési háború.
- Suche, die; keresés; esapázás, szaglálás, vizslálás.
- Suchen, das; kutatás, kényvesztés.
- Suchen, es. keres; ügyökezik, akar; er sucht dich dahin zu bringen, daß st., arra akar venni, hogy st.; etwas zu hindern —, ügyökezeni valamit megakadályozni.
- Suchen, das; keresés.
- Sucher, der; kereső.
- Sucht, die; kórág.
- Sud, der; forrás; egy földet (p. o. sör); das Wasser siedet in einem Sud.

- de fort, egy huzomban forr a' viz.
- Sül, der, Sülen; dél.
- Südamerika, das; Dél-amerika
- Südel, der; poesolya, posvány, tócsa.
- Südelnöh, das; szennyes-könyv, (kalmároknál).
- Südehen, die; mázolás.
- Südelig, mn. piszkos, mazatos.
- Südelhof, der; eszmörfözö.
- Südeln, es. k. mizol; mazsától; kotyvaszt.
- Süderbreite, die; déli szélesség.
- Südüden, das; Délindia.
- Südüland, das; Délföld, (tartomány).
- Südüländer, der; délvideki, déli.
- Süder, der; mázó; ronda.
- Südüli, mn. és ih. déli, délre, délnek.
- Südüficht, das; déli fenyő.
- Südüost, der; délkelet.
- Südüost, der; délsark.
- Südüsee, die; délitenger, csendes tenger.
- Südüseite, die; déli oldal.
- Südüwärté, ih. délnek, délre, délfelé.
- Südüwest, der; délnyugat.
- Südüwind, der; alszél; déli szél.
- Südüen, k. fatreng.
- Südüfaden, Südüle, die; sertő, moosár.
- Südünen, Südüopfer, l. Versöhnen, Versöhnopfer.
- Südütan, der; szultán.
- Südütanstume, die; pósmacsuküllő, vares v. sejdör pósmacs.
- Südüte, Südüte, die; kocsonya; südtet, oltott tető;
- nyalósó, (tehénnek.);
- Südümaló.
- Südümal, der; eczetszömöröző, eczetsfa.
- Südümarisch, mn. és ih. összes; összesen.
- Südümal, die; summa, összeség.
- Südümalen, l. Südümalen.
- Südümalen, l. Südümalen.
- Südümalen, es. summa, összead (számot).
- Südümalen, das; summázás, összeadás.
- Südümal, der; moosár, posvány.
- Südümalborn, der; vízi pezseréz.
- Südümalbrian, der; kétlaki gyökönke.
- Südümalbinse, die; árvakáka.
- Südümalbüffel, die; réti bagáca.
- Südümalheide, die; gumbos hanga.
- Südümalheidelbeere, die; hamvas alonya.
- Südümalig, mn. moosáros, posványos.
- Südümalke, l. Fieberke.
- Südümalvogel, der; gázló v. görláhu madár.
- Südümalwenderich, der; derőzo.
- Südümal, k. dong, hong.
- Südümal, das; dongás, boudgás.
- Südümal, der; tengerszoros.
- Südümal, die; hün, véték.
- Südümalfaß, der; hünbeesés, hünbukás.
- Südümalfaß, die; hüntheher.
- Südümalregister, das; hünrovás.
- Südümalstaf, der; hünbomelölés.
- Südümalstüb, die; vétékstübly, vétékesség.
- Südümalstüger, der; hünirtó.
- Südümaltenoll, mn. hünmalrakott, hünös.
- Südümalter, der; hünös, vétékező.
- Südümalstüb, die; vizözön.
- Südümalstüb, Sündig, mn. hünös, véték.
- Südümalstübigen, k. vétékezik, hüneselekszik; an Gott --, isten ellen véteni.
- Südümalstüb, mn. és ih. hünös, véték; hünösen, vétékesen.
- Südümalstübheit, die; hünösesség, vétékesség.
- Südümalstüb, das; véráldozat.
- Südümalstüb, l. Heberstüb.
- Südümalstübentend, Superintendent, Sündig, Sündig, der; püspök.
- Südümalstübentend, der; felügyelő, föltiszt.
- Südümalstübflug, mn. szerfelett okos.
- Südümalstüb, das; leveske.
- Südümalstüb, die; leves.
- Südümalstüb, der; leveseskanál.
- Südümalstüb, die, a napf, der; levesestál.
- Südümalstüb, der; levesestányér.
- Südümalstüb, die; levesestál.
- Südümalstüb, das, l. Nachtrag, Zusatz, Ergänzung.
- Südümalstüb, k. és es. k. könyörög (valamiért).
- Südümalstüb, die; kérelem, folyamodás.
- Südümalstüb, der; folyamodó, esodozó.
- Südümalstüb, das; Zsuzsika (nőnév).
- Südümalstüb, mn. edes.
- Südümalstüb, der; mézalma.
- Südümalstüb, die; ed, edesség.
- Südümalstüb, die; edelgés.

Süßeln, k. édeleg, édeskedik.	Sylbenmaß, das; szótag-mérték.	Sympathisieren, k. egyet érez.
Süßen, os. és k. édesít; édesül.	Sylbenstecher, ber; szórszál-hasogató.	Symphonie, die; symphonia.
Süßholz, das; higviricz, édesgyökér.	Sylbisch, mn. szótagos.	Symptom, das; jelenség; körjel.
Süßigkeit, die; édesség; édeskedés.	Sylph, der, Sulphide, die; légtünde, (mythológiában).	Synagoge, die; zsinagóga.
Süßkirche, die; édes cseresznye.	Symbole, Symbolum, das; jelkép.	Synode, der, Synode, die; zsinat, egyházi gyűlés.
Süßklee, der; takarmánybaltacsim.	Symbolisch, mn. jelképi.	Synonym, das; hasonlórtelmű.
Süßlich, mn. édeses, édeskés.	Symmetrie, die; részarány, méregyon.	Syntax, der; szókötés.
Süßling, der; édelgő; szerelmes.	Symmetrisch, mn. részarányos, méregyenes.	Syrien, das; Syria, (tartomány).
Sylbe, die; szótag.	Sympatetisch, mn. rokon-szenvű, rokonérzetű.	Syrisch, mn. syriai.
Sylbenfuß, der; láb, (prosodiában).	Sympathie, die; rokon-szenu, rokonérzet.	Syrop, Syrup, der; szörp.
		System, das; rendszer.
		Systematisch, mn. és ih. rendszeres; rendezes.

E.

E, das; T, (20-dik betű a' német abc-ben.)	Tabakspfeife, die; pipa.	Tabarre, die; dobanes, (hal).
Tabak, der; dohány; tobák, pardobány, burnót.	Tabakspflanze, die; dohány.	Tabellarisch, mn. és ih. tabellás; tabellásan.
Tabakcollegium, das, gesellschafft, die; dohányos társaság.	Tabakspflanzter, der; dohánytermesztő.	Tabelle, die; tabella, mutatótábla.
Tabakdoose, die; burnótselelencze, tobákmillye.	Tabakspflanzung, die; dohánytormasztás.	Tabernakel, das; szentség-ház; monnyezet.
Tabakstaß, das; dohányoshordó.	Tabakrauch, der; dohányfüst.	Tabulat, das; deszkázat.
Tabaksperrn, der; dohánysszag.	Tabakraucher, der; dohányzó, dohányos, pipás.	Tabulatur, die; betűs hangjelölés.
Tabakshandel, der; dohánykereskedés.	Tabaksträumer, l. Pfeifenräumer.	Tabulaturräumer, der; hásszó kalmár.
Tabakshändler, der; dohánykereskedő.	Tabakstraucher, der; nagypipás, pöfékelő.	Tact, der; időmérték, tactus, (muzsikában).
Tabakstauer, der; dohányrágó.	Tabakstänpfer, der; tobákoló, szipákoló.	Tactien, mn. tactustartó.
Tabakstab, der; dohánynyosbolt.	Tabakstänner, der; dohánygöngyölgető.	Tactilkerer, der; tactusadó.
	Tabakstänneren, die; dohánygöngyölgetős.	Tactil, l. Tactil.
	Tabakstube, die; dohányzószoba.	Tactmäßig, mn. és ih. tactus-szeres; tactus szerint.
		Tactstich, der; tactusvadás.

Tafel, der; ócsárlás, becs-mérés; gáncsolás; ki-sobbités; gáncs.	Tafelschnelker, der; pala-szélő; főszabalegény.	Tagelöhner, der; napszám-mos.
Tafelhaft, mn. és ih. hi-bás; hibásan.	Tafelserverie, das; asztali készület.	Tagemahd, die; napszám, egyembervágó rét.
Tafeln, es, ócsáról, becs-mérel; kisebbít, fadd.	Tafeltuch, das; szrosz.	Tagen, sz-u. virad, nap-pallik.
Tafelnswerth, Tafelnswirt-big, mn. hibás, feddendő.	Tafelwerk, das; deszkázat, padlózat.	Tagereise, die; egynapi út. v. járóföld.
Tafelstcht, die; gáncsosko-dás.	Tafelzeug, das; asztali készüle.	Tagesagung, die; ország-gyűlés, (Schweizban).
Tafelstchtig, mn. becamér-lő, gáncsolódó.	Tafeltimer, das; ebéd-lőszoba, ebédlő.	Tageschicht, die; bányász-napszám.
Tadler, der; ócsárló, gán-csoló.	Taffer, Taft, der; tafota.	Tageslänge, die; naphossz.
Tafel, die; tábla; asztal, ebédlő asztal; die — de-cken, asztalt teríteni; nach der —, asztal után; gute — führen, jó asztalt tar-tani; jemanden zur — ziehen, valakit ebédre, v. vacsorára hívni.	Taffeten, Taf en, mn. tafota, tafotából való.	Tagelicht, das; napvilág.
Tafelbier, das; asztali ser.	Tag, der; nap, nappal; és ist —, regel van; és ist heller, lichter —, világos nappal van; mit Anbruch des Tages, vi-radtakor; den — vorher, előtte való nap; in un-fern Tagen, a' mi időnk-ben; es wird —, vi-rad; das liegt am Tage, világos, nem szenved két-séget; an den — kommen, napfényre jöni; in den — hinein, gond nélkül.	Tagesordnung, die; napi rend.
Tafelchen, das; táblácska.	Tagarbeit, die; napazám, napi munka; nappali munka.	Tageszeit, die; nappal, nappali idő.
Tafelsteker, der; asztal-terítő.	Tagelied, mn. nappali vak.	Tagesvogel, der; pillangó.
Tafelstener, der; asztali szolgál.	Tagelinder, mn. nappali vakság.	Tagewache, die; nappali őr.
Tafelstetber, t. asztalpenx.	Tagelind, mn. nappali vakság.	Tagewächler, der; napban valógató, (babonából).
Tafelstchtier, das; asztali edény.	Tagelieb, der; naplókönvv.	Tagewelse, ih. napszámra, naponként.
Tafelstgas, das; asztali üveg.	Tagelieb, der; korhel, idő-veztegető.	Tagewerk, das; napszám, napi munka.
Tafelstgut, das; korona-jó-szág.	Tagelienst, der, Tagesfro-hne, die; egynapi robot.	Tagesjettel, das; napi ta-dósítás.
Tafelmusik, die; asztali mu-zika.	Tagelister, der; pillangó.	Tagesjettel, der; napkör, napabroncs.
Tafelst, k. asztalt tart, la-kozik.	Tagelichte, die; szemvi-dítő szálkacsék, szemfő.	Taglich, mn. és ih. napon-kénti; naponként.
Tafeln, es, pallóz, dox-káz, doxkával kirak, ki-megpallóz.	Tageliste, die; sürga sili-om.	Tagthierchen, das; kérész.
Tafelrunde, die; körök asz-tal.	Tagelohu, der; napszám, napi bér.	Tag und Nacht, das; orvosi salfő, fogolyfő; kétü-s-tökü ántor.
Tafelstheibe, die; üvög-tábla.		Tafel, Tafelwerk, das; hajókőtelek.
Tafelstiefer, der; szá-m-pala.		Taltik, die; habitudomány.
		Tattifer, der; habitudós.
		Tatar, der; hokáig erős ruha.
		Talent, das; talentom, tehetség, adomány, (lő-lök); pónznomo a' ré-gieknél.
		Talg, der; faggyu.
		Talgommu, der; faggyufa.
		Talgen, es. k. megfaggyús.

Zalgig, mn. faggyús.	Zannenmeise, die; sanyü-csiluke.	Zapetennagel, ber; szönyegszeg.
Zalglücht, das; faggyugyertya.	Zannenpalme, die; sanyü-pálma.	Zapetenpapier, das; szönyegpapiros.
Zalgsche, die; faggyuszűrő.	Zannenwald, ber; sanyvea, sanyüerdő.	Zapetenthür, die; szönyegajtó.
Zalgtreffer, t. faggyutöportörő.	Zannzapfen, ber; sanyütoboz.	Zapejren, cs. kárpitoz, be-kárpitoz, szönyeggel bevon, bevon (párnaszóket selyemmel ic).
Zalgtrichter, ber; faggyutölesér.	Zante, die; nagynéne, anyanőne.	Zapejrer, ber; kárpitos.
Zalimán, ber; talizmán.	Zanz, ber; táncz; einen — machen, egyet tánczolni.	Zapejtung, die; kárpitozás; kárpitozat.
Zall, Zallstein, ber; talkő.	Zanzbär, ber; tánczos medve.	Zapfer, mn. és ih. vitéz, bátor; bátran, vitézül.
Zalmud, ber; talmud, (új-zsidó hittörvény).	Zanzboden, splatz, sfaul, ber; tánczterem.	Zapferkeit, die; vilésség, bátorság.
Zamarinde, die; tamarind.	Zanzchen, das; tánczocska.	Zappe, die, l. Zapf.
Zamarindenbaum, ber; tamarindfa.	Zanzeln, k. és cs. tánczol.	Zapfen, k. lapint.
Zamariske, die, Zamarisfenbaum, ber; atán, tamarik.	Zanzler, ber; tánczos.	Zappisch, mn. és ih. bárdolatlan; bárdolatlanul.
Zambour, l. Trommelschläger.	Zanzgesellschaft, die; táncztársaság, bál.	Zappst, ber; leggyintés, pos.
Zand, ber; enyel, enyelgés; báb; haszontalanság; tarattyú.	Zanzkunst, die; tánczmesterség.	Zara, die; bátran, vitézül.
Zändelien, die; enyelgés.	Zanzmeister, ber; tánczmester.	Zarperkeit, die; vilésség, bátorság.
Zändelhaft, Zändelig, mn. enyelgős.	Zanzschritt, ber; tánczlépés.	Zarant, ber; kék likagyan.
Zändeln, k. enyeleg.	Zanzstüb, ber; tánczoló szobá.	Zarantel, die; torontálpók.
Zanzler, ber; enyelgő, trefás; zsibvásáros, zsibáros.	Zanzstühle, die; tánczóra, tánczlecke.	Zariff, ber; mutatótábla, lajstrom; árszabás, árjegyzék.
Zanze, die; tohoz.	Zanzzeitung, die; tánczrajzolat.	Zartren, cs. lahúzza a' tarát, v. edöny' terhét a' postékából.
Zangel, die; ár-, v. túlovél.	Zapet, das; etwad auf das — bringen, valamit előhozni; auf das — kommen, előfordulni.	Zarof, das; tarok.
Zangelholz, ber; túlovélifa.	Zapete, das; kárpit, szönyeg.	Zarofiren, k. és cs. tarokoz.
Zangente, die; ütőke. (klavírban); érintő, (mértudományban).	Zapetenfabrik, die; szönyeggyár.	Zaroffarte, die; tarokkártya.
Zanne, die, Zannenbaum, ber; jegenye-senyü, sanyü-v. sanyüfa.	Zapetenhandel, ber; szönyegkereskedés.	Zaroffpiel, das; tarokjáték.
Zannen, Zannen, mn. sanyü, sanyüből való.	Zapetenhändler, ber; szönyegkereskedő, szönyegáros.	Zartane, die; (hajófa).
Zannenfuß, ber; sanyü-pinty.	Zapetenmacher, Zapetenwirker, ber; szönyegszövő.	Zartar, Zatar, ber; tartár.
Zannenhai, ber; sanyvea.		Zartaren, die; Tatárország.
Zannenharz, das; sanyügyanta.		Zartarisch, mn. és ih. tatár, tatáros; tatárul, tatárossan.
Zannenholz, das; sanyüfa.		

Tartarus, der; tartarus, pokol, (mythologiában).
 Tartsche, die; (rég: paisz-saj).
 Tartüffel, l. Kartoffel, éz *Teüffel*.
 Táschen, das; zsebszke.
 Tasche, die; zseb; zacskó.
 Täscheltraut, das; tarsóka.
 Taschenbuch, das; zsebkönyv.
 Taschenformat, das; *zsebrét*, (könyvnyomatónál).
 Taschengeld, das; zsehpénz.
 Taschengucker, der; zsebeli látszó.
 Taschenkalender, der; zsebkalendáriom.
 Taschenkraut, das; pástortarsóka, szükös.
 Taschenkrebs, der; ollótlán rák.
 Taschentuch, die; vízemelő gépe, (hydraulicában).
 Taschenmesser, das; zsebkés, hicsak.
 Taschenspiegel, der; zsebtükör.
 Taschenspiegel, das; szemfényvesztés.
 Taschenreflexen, die; szemfényvesztés.
 Taschennur, die; zsebhóra.
 Täschner, der; bőröndös.
 Tasse, die; csésze, hindsza.
 Täschen, das; csészecske, hindszecske.
 Taktatur, die; billentyűzet, (klaviron).
 Tasse, die; billentyű.
 Tassen, es. és k. nyúl (valamihex), megtapint.
 Taster, der; csáp.
 Tatar, Tatareo, l. Tartar, *Tatareo*.
 Tasse, die; pos; poszó.
 Tasse, die; csésze; bodor,

fodor, (ingen te); talp, (medvéé te).
 Tau, das; kötel, alacsiság.
 Taub, mn. süket; érzéketlen, (ember, tag); üres, sérges, (dió te); nem hangzó.
 Taubheit, das; galambocskas.
 Taube, die; galamb, tuba.
 Taubenauge, das; galambszem.
 Taubenerbse, die; bokros ekisz.
 Taubensch, das; galambtojás.
 Taubenfall, der; héja, kerra; vadgalambház-ülv.
 Taubenfarbe, Taubenfarbig, l. Taubenhalsfarbe.
 Taubenfuß, der; galamb-láb; galambgerely.
 Taubenhalsfarbe, die; galambszin.
 Taubenhalsfärbig, mn. galambzsinü.
 Taubenhaut, das; galambos, galambház.
 Taubenterbel, der; földüstiko.
 Taubenkraut, das; galamboc; lizinka; kereklevélű gerely.
 Taubenmist, der; galambgandj.
 Taubenneil, das; galambfészek.
 Taubenschlag, der; galambbűg, galambdúc.
 Taubensehent, der; galambtized, galambdézama.
 Taubenschicht, die; galambtenyészítés.
 Tauber, Täuberich, der; himgalamb.
 Taubfisch, l. Krampffisch.
 Taubhater, der; hűia, vad-zab; meddő rozsok.
 Taubheit, die; süketiség.

Täubinn, die; jérezogalamb.
 Tauborn, das; egerárpa; szédítő vadóc.
 Täubring, der; (több galóczafejnek neve); haragos, (ember).
 Taubneffel, die; kanafj; fogandit; erdei hunnyász.
 Taubstumm, mn. süketném.
 Täuben, es. márt, bemárt; merit, be-, lemorit. —, k. bukik, lebukik (a' vizbe); elbű. —, vb. áldozik, lenyugszik (a' nap).
 Täucher, der; buvár; karakatna.
 Täucherquand, die; buvár.
 Täuchersteck, die; buvárharang.
 Täucherhuhn, das; triol-karokatna.
 Täucherföng, l. Geyvogel.
 Täucherfen, das; keresztelődény v. medencze.
 Täufbuch, Täufregister, das; keresztelőkönyv.
 Täufbund, der; keresztiségi fogadás.
 Täufe, die; keresztiség; szentelés, földszentelés, (buzgó, haragó te); jur — halten, keresztvízen tartani.
 Täufen, es. keresztel, megkeresztel.
 Täufser, der; keresztelő.
 Täufgeld, das; keresztelőpénz.
 Täufhaubung, die; keresztelés.
 Täufhemd, das; keresztelőkü.
 Täuffleib, das; keresztelőruha.
 Täufking, der; keresztelődő caccsemő.

Zaufnahme, der; kereszt-név.	Zaufschandel, der; csere-vásár.	Zehnologie, die; kézműtan.
Zaufpathe, l. Pathe, Zaufzeuge.	Zaufschänder, der; csere-kalmár.	Zehsch, der; tó.
Zaufscheln, der; kereszt-lövel.	Zaufchung, die; család, ámitás; családís.	Zehsdamm, der; tótöltés, tógát.
Zaufstein, der, l. Zaufstein.	Zaufweise, ih. csereben, csereíve.	Zehsel, der, l. Zehre.
Zauftrag, der; keresztelő-uzap.	Zaufend, mn. ezer. ezren; der —! v.! Zeh —! mi a' kő! ejnye!	Zehsfisch, der; tavi hal.
Zaufsuch, das; keresztelő-kendő.	Zaufend, das; ezer, (valamiből.)	Zehsfischerey, die; tavi halászati.
Zaufwasser, das; keresztviz.	Zaufendblatt, das; egorfarkú czizokóró.	Zehforelle, die; tavi piszt-ráng.
Zaufzeuge, der; kereszt-koma.	Zaufenderley, mn. ezerséle.	Zehkräuter, der; tóász.
Zaufzeugnis, das, l. Zaufschein.	Zaufendfisch, -fáltig, mn. és ih. ezerszores; ezerszoresen.	Zehkrapfen, der; tavi ponty.
Zaugen, k. alkalmas (ra, ro) ár, nicht —, semmit sem érni.	Zaufendguldenkraut, das; földpe.	Zehkruiser, der; tómeister.
Zaugenichté, der; semmirekellő, seümirivaló.	Zaufendhorn, das; sima porczika; pízi mizura.	Zehordnung, die; tórend-szabás.
Zauglich, mn alkalmas.	Zaufendhuster, der; ezermester.	Zehrechen, das; tógerehlye.
Zaufschfeit, die; alkalmas-talát.	Zaufendmahl, ih. ezerszer.	Zehjapfen, der; tócsap.
Zaumei, der; támolgás, tántorgás; szédelés; mímor; szédítő vadóc.	Zaufendpfündig, mn. ezersfontos.	Zeh, der; tészta; kovász; den — annachen, kovászt tenni; den — gehen lasfen, meghagyni kelni a' tésztaí v. kovászt.
Zaumeig, mn. tántorgó; szédelés; boros.	Zaufendschön, Zaufendschnefen, das; amaránt, bárling; százsorszóp-rükeres; hárszony-turnsfürt.	Zehligst, Zehlig, mn. tészta, kovászos.
Zaumeitáfer, ter; vízenkórász, uzó vízszodró.	Zaufendste, mn. ezredik.	Zehmesser, das; tészta-motó.
Zaumeiterbel, der; bódító baraboly.	Zaufendweise, ih. ezrenként.	Zehmulde, die; kisteknő, tésztaítekknő.
Zaumein, k. tántorog, botorkáz; ingadox (cselakedaleiben).	Zaufwert, das; kötolek, (hajón).	Zehrdöhen, das; oxifrasas.
Zauf, der; csere; einen — treffen, megcsereíni.	Zar, Zarú, Zarusbaum, der; tiszafa, tornósa.	Zehscharre, -krabe, die; vakarókés.
Zaufchen, cs. csereí, megcsereí.	Zars, die; becsüár; ár-szabás.	Zehschilfel, die; tésztaíatál.
Zaufchen, cs. és vh. megcsal; árul, elárul; csalódik.	Zariten, cs. ár szab.	Zehschild, der; táviró-mű, telegraph.
Zaufschend, mn. és ih. csalóka; csalva, lamissen.	Zaritet, der; becsülő, becsüás.	Zehschor, der; távenő.
Zaufcher, der; csereí.	Zaritung, die; becslés, ár-szabás.	Zehler, der; tányér, ein — voll, egy tányérral.
	Zazette, die; tészét.	Zehlerfohl, der; bodros mályva.
	Zehnologisch, Zehnisch, mn. kézművi, kézműtani.	Zehlerkorb, Zeherring, der; szalmatányér.
		Zehlerleder, der; tányérnyaló.
		Zehlermitte, die; lapostojó sípka.
		Zehertuch, das; asztalkeny-dő.
		Zehmischel, die; tollina; rózso-tengerimák.

Tempel, der; templom, (régioknél).	Testamentserbe, der; végrendeleti v. testamentomi örökös.	Thalbewohner, Thalleute, i. völgyi lakók, völgyi népek.
Tempelherr, der; templarius.	Testator, Testirer, der; testáló.	Thaler, der; tallér.
Tempelforden, der; templariusrend.	Testiren, k. végrendeletet tosz. hogy végin'ezotben.	Thalgehänge, das; lejtő, hogy'lejtője.
Temperament, das; véralkat.	Teufel, l. Teufel.	That, die; tett, cselekedet; in der —, valósggal, valójában, igazán.
Temperatur, die; mérséklot.	Teufel, der; ördög; gehinnu —, eredj pakolba; ich will des Teufels sein, az ördög engem vigyen el; er möchte des Teufels werden, majd az ördög olvazi (i. i. mérgezőben); ein — von einem Weibe, sátán egy asszony.	Thäter, der; tevő, cselekvő.
Tempo, das; időmérték, tactus, (muzsikában, katonáknál).	Teufeln, die; ördögösség, ördögség.	Thatandlung, l. Gewaltthatigkeit.
Tennel, der; betűtartó, (szodóknél).	Teufelisch, Teuflich, Teufelmäßig, mn. és ih. ördögi; ördögileg, ördögi módra.	Thatig, mn. munkás, serény; hathatós. —, ih. munkásan, serényen.
Tenne, die; szórú.	Teufelsabbis, der; osoukgyókerű sikkantú.	Thatigkeit, die; munkáság, serénység; hathatóság.
Tennenschlüssel, der; csépl.	Teufelsbatterie, Teufelsbatterer, der; ördögűző.	Thatkundig, mn. tudvalévő, nyilvánvaló.
Tenor, der; fennhang, (érféknél).	Teufelsbannerei, = beschwörung, die; ördögűzés.	Thatlich, mn. cselekedeti, cselekedettől való; erőszakos. —, ih. cselekedés; erőszakosan.
Tenorist, der; fennhangs, (énekos).	Teufelsbeere, = kirsi, l. Tollbeere, Tollkirsche.	Thatlichkeit, die; leltudlog, történtudlog.
Terpentin, der; terpetin.	Teufelsbrut, die; ördögfej.	Thau, der; harmat.
Terrasse, die; terasz.	Teufelsdiener, der; ördög' szolgája.	Thauen, sz-n. harmatozik, harmat esik; olvad, fölenged.
Territe, die, l. Suppenküffel.	Teufelsdienst, der; ördög' szolgáls.	Thauig, mn. és ih. harmatos; harmatosan.
Territorialgerechtigkeit, l. Grundgerechtigkeit, Grundherrschaft.	Teufelsdiener, der; ördög' szolgája.	Thaukug, ter; reggeli harmat.
Territorium, das; határ.	Teufelsdröck, der; húzaszat.	Thautropfen, der; harmatcsepp.
Tertia, die; harmadik iskola v. osztály.	Teufelskerl, der; mennykő lenkő.	Thauwetter, das; légy idő.
Tertianfeber, das; harmadnapi hideglelés v. váltóláz.	Teufelskür, die; katika, kök asakfő.	Thauwind, der; molog szél.
Tertia, Terz, die; hangharmad.	Teufen, l. Tiefen.	Theater, das; játékszín, színház.
Tertett, das; hármassal.	Teufisch, l. Deutsch.	Theatralisch, mn. játékszíni, színházi.
Testament, das; végintézet, végrendelet, testamentom.	Text, der; textus; leczko; szöveg; etnem den — lesen, leczkőzni valakit.	Thee, der; tea.
Testamentlich, mn. testamentomi, végintézetli.	Thal, das; völgy.	Theebaum, = strauch, der; theafa, theacserje.
Testamentsandrichter, der; testamentomi végrehajtó.	Thälchen, das; völgyecske.	

Zheerbiltsche, die; theasze- loncze.	Zheilung, die; osztás; osz- tozás; elválasztás.	Zhierarznejschnitz, die; ál- latgyógy-iskola.
Zheer, der, és das; doget, kátrány; földolaj.	Zheilungsgelieb, das; elvá- lasztótag.	Zhierbeschreibung, die; ál- latleírás.
Zheerbiltsche, die; kátrány- tartó.	Zheilungsbrecht, das; osztály- jog, osztózójog.	Zhierchen, das; állatoska.
Zheeren, cs. degotel, kát- rányol.	Zheilungszeichen, das; el- választójegy.	Zhiergarten, der; vad- kert, állatoskert.
Zheerpinsel, der; degetpa- macs.	Zheilweise, ih. részanként.	Zhiergefecht, das; állatvia- dal.
Zheerquelle, die; földolajér.	Zheobald, der; Tibold, (szóv).	Zhiergeschichte, l. Zhierbe- schreibung.
Zheerwasser, das; földolaj- os víz.	Zheodor, der; Tivador, (szóv).	Zhiergeschlecht, das; állat- nem.
Zheetste, die; theaszsze.	Zheolog, l. Gottesgelehrter.	Zhierhaut, die; állathör.
Zheerwasser, das; thearviz.	Zheologie, l. Gottesgelehr- samkeit.	Zhierisch, mn. állati; ba- romi.
Zheil, der; rész; zum — részszorin; eines Zheils, részint; meinen Zheils, nagyobb részint; meines Zheils, részszoról; — nehmen v. haben, része- sülni; részt venni vala- mihen; er wird seinen — schon bekommen, majd megkapja a' magát, v. maga részét.	Zheologie, mn. hittudo- mányi.	Zhierstein, der; állatkör.
Zheilbar, mn. osztható, el- osztható.	Zheoretiker, der; theoret- icus.	Zhiermaler, der; állatfestő.
Zheilbarkeit, die; elosztha- tóság.	Zheoretisch, mn. és ih. theo- riai; theoriallag.	Zhierspflanze, die; állatnö- vény.
Zheilchen, das; részecske.	Zheorie, die; theoria.	Zhierreich, das; állatország.
Zheilen, cs. oszt. el. meg- oszt. — k. osztozik. — vb. elvél, eloszlik; meg- hasznalik.	Zherial, der; terjék.	Zhiersprache, die; állatszó, állathang.
Zheiler, der; osztó, el- osztó.	Zheriakftälmer, der; ter- jökáros.	Zhierverehrung, die; ál- latimádás.
Zheilhaber, der; részszoró, részos.	Zhermometer, l. Wärme- messer.	Zhiersvache, der; állator.
Zheilhaft, Zheilhaftig, mn. részos	Zheffallen, das; Thessalia, (tartomány).	Zhou, der; agyag.
Zheilnehmung, mn. részszor- ó, részosa.	Zheffalonisch, das; Thessa- lonika. (város).	Zhonartig, Zhonicht, mn. agyagnemű.
Zheilnehmung, Zheilnahme, die; részszoró, részszoról; részszorulás.	Zheuer, mn. drága, hecses; die theure Zeit, a' drága idő. —, ih. drágán; wie — ist das? mi az ára annak? — zu sehen kom- men, sokba v. drágába kerülni.	Zhonerde, die; agyagföld.
Zheils, ih. részszorint, rő- szint.	Zheuerung, Zheure, die; drágaság, drága idő.	Zhonart, die; agyagnemű.
	Zhier, das; állat.	Zhneren, mn. agyag, agyag- ból való.
	Zhierart, die; állatnem.	Zhongrubel, die; agyaggö- dör.
	Zhierartig, mn. és ih. ál- latnomú; állatilag, állat- módsz.	Zhonig, mn. agyagos.
	Zhierarzt, der; állatorvos.	Zhonlugel, die; agyaggö- lyő.
	Zhierarzneikunst, die; ál- latgyógytudomány.	Zhor, der; osztolen, bal- gatag.
		Zhor, das; kapu.
		Zhorfügel, der; kapuszárny.
		Zhorgeld, das; kapupénz.
		Zhorglocke, die; kapuoson- gotyű.
		Zhorheit, die; osztolonság, balgatagság.
		Zhoricht, mn. és ih. oss- latgyógytudomány.

telen, halgatag; esztelenül, halgatagül.
 Zhornagel, der; kapuzag.
 Zhornpfosten, Zhornsäulen, t. kaputésa.
 Zhornschliefer, der; kapus.
 Zhornschloß, das; kapuzár.
 Zhornschlüssel, der; kapukulcs.
 Zhornschuß, der, Zhornsperrre, die; kapuzárás.
 Zhornschreiber, der; kapuíróg.
 Zhornstube, die; kapuszoba.
 Zhornwache, die; kapóőr.
 Zhornwärter, der; kapus, kapunálló.
 Zhornweg, der; kapusikátor.
 Zhornzoll, der; kapuvám.
 Zhracien, das; Thracia, (tartomány).
 Zhran, der; halzsír.
 Zhränauge, das; könyezőszem.
 Zhränchen, das; könyeseppecske.
 Zhräne, die; köny, könyű, könny; here.
 Zhränen, k. könnyes, sír.
 Zhränenbach, der; könnypaták.
 Zhränenfluß, der; könnyhullatás.
 Zhränenfluß, die, -strom, der; könnyözön, könnyár.
 Zhränengang, der; könnymenet.
 Zhränengefäße, t. könnyedények.
 Zhränengefäßtr., s. Früzelschen, das, -urne, die; könnyedény.
 Zhränengefäßwtr., I. Augengefäßwtr.
 Zhränengrube, die; könnyárok.
 Zhränenleer, Zhränenlos, mn. és ih. könnyetlen; könnyetlenül.
 Zsebsadtár II.

Zhränenpunkt, der; könnypont.
 Zhränenrad, der; könnytömlő.
 Zhränensthal, das; sitalom' völgye.
 Zhränenstöß, mn. és ih. könnylábbadt; könnybelábbadtan.
 Zhränenweide, die; szomorúság.
 Zhranfaß, das; halzsírhordó.
 Zhranicht, mn. halzsírnemű.
 Zhranig, mn. halzsíros.
 Zhrantonne, die; halzsírtonna.
 Zhran, der; trón, trónus, királyság, fejedelemség.
 Zhranen, k. országot, uralkodik.
 Zhranerbe, der; koronaörökös.
 Zhranfolge, die; uralkodásban következés.
 Zhranfolger, der; országzásban következő.
 Zhran, os. és k. rh. tesz, cselekszik, csinál; seine Schuldigkeit —, teljesíteni kötelességét; Schaden —, kárt okozni; er hat zu —, dolga, foglalatossága van; einem zu — geben, zu — machen, dolgot adni valakinek; damit habe ich nichts zu —, ahhoz nincs semmi közöm; was ist zu —? mi tevék vagyunk? es ist noch um einen Mosen zu —, már csak egy hónap kell rá, v. egy hónap olvasatja már a' dolgot; es ist mir nur um Ete zu —, én csak az úron aggodom; es ist mir sehr daran zu —, das ec., nagyon rajta kell lennem,

hogy ec.; es ist ihm nicht um ihr zu —, sondern um ihr Geld, nem a' lyányra tekint ő, hanem pénzére, v. nem azt nézi ő, hanem a' pénzt; wenn es nur daran zu — ist, ha csak az a' baj; es ist um dein Wohl und Weh zu —, a' te egész boldogságod sorog itt kérdésben; er thut sehr um seinen Sohn, nagyon kesereg fia' halálá; das läßt sich —, az meglehet; es ist sehr um als gethan, annyi mintha már meg volna; das thut nichts zur Sache, az nem tartozik a' dologhoz, v. az nem segít a' dolog; ich habe zu —, das ist mein Verd. verdient, gondot ad nekem a' kenyérkeresés; kein diesem Handel ist nichts zu —, ennél az alkunnál semmi haszon; er thut, als wüßte er nichts, úgy mutatja, mintha semmit sem tudna; er thut gefehrt, tudást játszik; seinen Sohn auf die Schule, Unversität —, fiat iskolába, egyetembe adni.
 Zhran, das; tett; foglalatosság; magaviselés; das ist meines Zhrans nicht, az nem az én dolgom.
 Zhranisch, der; tinnhal.
 Zhranlich, Zhranlich, mn. lehetőség, megeshető, könnyű; hessnos.
 Zhranlichheit, die; lehetőség, megtehető.
 Zhran, die; ajtó; einem die — weissen, valakit kiigazítani az ajtón; sich nach der — umsehen, ajtót keressni, elakarni illantani;

- mit der — in das Haus fallen, meggondolatlanul v. durván eselokedni, seletni st.; zwischen — und Angel stehen, két lúz közö szorúlni; hinter der — Abschied nehmen, kaputától venni hucsut, v. útát veszteni, ellillantani; vor seiner — fehren, csak magával gondolni.
- Zhürangel**, die; ajtószark.
- Zhürchen**, das; ajtócska.
- Zhürfügel**, der; ajtószárny.
- Zhürfutter**, das; ajtóbélés.
- Zhürgeißel**, das; ajtópar-kány.
- Zhürgelwende**, das; ajtószárfa, ajtófélsza.
- Zhürhölter**, der; ajtónyílás.
- Zhürhölter**, die; ajtókilincs.
- Zhürhöfner**, der; ajtózör-getyű, ajtókalapács.
- Zhurm**, der; torony.
- Zhürmen**, das; toronyoc-ska.
- Zhürmen**, es. toronyoz, fel-toronyoz. —, vh. toronyosul, toronyosodik.
- Zhürmer**, Zhürmwärter, der; toronyőr.
- Zhürmenle**, die; gyöngy-hagoly.
- Zhürmfalte**, der; vércse.
- Zhürmförmig**, mn. torony-alakú.
- Zhürmfohl**, der, = frau, das, = frau, der; toron-szál.
- Zhürmshwalbe**, die; lábatlan v. köfalú secske.
- Zhürmspie**, l. Spie.
- Zhürmuhre**, die; toronyóra.
- Zhürpföhen**, der; ajtófél, ajtószárfa.
- Zhürriegel**, der; ajtózár, reless.
- Zhürrika**, der; ajtókarika, ajtózörgettyű.
- Zhürschloß**, das; ajtózár.
- Zhürschwelle**, die; ajtóküszöb.
- Zhürschuß**, der; ajtószár.
- Zhürverkleidung**, die; ajtó-béllés.
- Zhürmian**, der; demutka, wider —, kakukdomutka, kakukfü.
- Zhürmleide**, die; sonalfü-nyűg, aranka, secsko-sonál.
- Ziber**, der, Tiboris, (fol-lyam).
- Zief**, mn. és ih. mély; mé-lyon: ein tiefer Schnee, nagy v. mély hó; ein tiefes Notz, Blau, ödtét veres, kók; in die tiefe Nacht hinein, késő éjzakaiig; — ins Land gehen, mesz-sze hemenni az orszá-gba; seinen Gut — in die Augen drücken, szemé-nyomni a' kalapot; die Augen liegen ihm — im Kopfe, becsolt szeméi vannak; der Schute liegt —, nagy a' hó; — her-unter fallen, magáról es-ni le.
- Ziefdenkend**, mn. mély gon-dolkodású, mélyen ható elméjű.
- Ziefe**, die; mélység; ör-vöny.
- Ziefhammer**, l. Treibham-mer.
- Ziefhau**, der, Ziefhaukelt, die; mélyelműség.
- Ziefhinnig**, mn. mélyelmű.
- Ziegel**, der; tégely.
- Ziegelstein**, das; tégelyoc-ska.
- Ziene**, die; bodon.
- Ziger**, der; tigris.
- Zigerfell**, das; tigrisbőr.
- Zigerfüß**, der; tigrisláb; tigrisalpú perkáta.
- Zigerherz**, das; tigrisszív, kegyetlen szív.
- Zigern**, es. csiko! v. tar-kán (tigrisfal'okra).
- Zigerpferd**, das; tigrisló, tigrisszörű ló; zebra, csikos ló.
- Zigerstutze**, die; tigrisszörű kanca.
- Zigerthier**, das, l. Tiger.
- Zigerwölben**, das; nő-s-tény tigris.
- Zilgar**, ma. kiirtható, ki-veszthető; megsemmisít, hető; eine zilgare Schute, kifuzethető adószág.
- Zilgen**, es. megsemmisít, eltöröl, elonyézt; kiirt, kivoszt; lofizet (adó-ságot).
- Zilgung**, die; eltörölés, el-ponyosítás, elonyéztós kiirtás.
- Zilgungsfchein**, der; onyos-zólóvél.
- Zintur**, die; festvény.
- Zinte**, die; tinta; in die — kommen, rossz do-logba keveredni, rossz-szól járni.
- Zintenbeere**, die; sajmaggy; varjútóvis-benge; ságyai-hogyó.
- Zintenfaß**, das; kalamáris, tintatartó.
- Zintenfisch**, = wurm, der, Zintenthier, das; tin-tafőrg; kalmár - tintafő-rog.
- Zintenflasche**, die; tintásü-veg.
- Zintenleß**, der; tintafolt, tintapocsi.
- Zintenleß**, der; tintapo-csi.
- Zintenpulver**, das; tinta-por.

Tintenlein, der; tintakő.
 Tintenpfefel, der; kalamáris - dugasz.
 Tisch, der; asztal; der — des Herrn, úr' asztala v. vacsorája; der — bey Jemanden haben, valakéhez járni obédre, vacsorára.
 Tischbier, das; asztali sör.
 Tischblatt, das; asztallabl.
 Tischchen, das; asztalka.
 Tischdecke, die; asztalterítő.
 Tischler, k. tállal, ki-, fel-lálal.
 Tischler, l. Tischler.
 Tischset, das; asztali imádság.
 Tischstuch, das; evő szerok.
 Tischstul, das; élelemponz.
 Tischstuhl, der; evőtárs.
 Tischstühl, das; asztali kőszület.
 Tischstube, die; asztaliók.
 Tischstul, der; asztalos.
 Tischstiel, das; asztali ónek.
 Tischmesser, das; asztali kés.
 Tischstuch, das; abrosz.
 Tischwein, der; asztali bor.
 Tischzeit, die; evés' ideje.
 Tischzug, das; asztalnemű.
 Titel, der; cím; fel-lírá.
 Titelblatt, das; cím lap.
 Titelnusfer, das; cím róz.
 Titelnusht, die; cím vágy.
 Titular, mn. címzotes, tisztelőbeli.
 Titulatur, die; címzot.
 Tituliren, cs. címzas.
 Tobak, der; dohány; kurnót, tobák, partobák.
 Toben, k. tombol; zajong; dühösködik.
 Tobias, der; Tóbiás, (hónév).
 Todt, l. Doh.

Tochter, die; leánygyermek; leány.
 Tochterchen, das; leányka, leánygyermekosa.
 Tochterkind, das; leánya' gyermeke, unokagyermek, (leányáról).
 Tochterkirche, die; fiókegyház.
 Tochtermann, der; vő.
 Tod, der; halál; mit Tode abgehen, meghalni; sich den — anthun, magát ki-végezni; er ärgert sich zu Tode, megöli a' bosszúság; sich zu Tode lassen, magát halálra uvetni; ich bin des Todes, oda vagyok.
 Todbett, das; halálágy.
 Todesangst, die; halálos aggodás, gyötörődés.
 Todesart, die; halál' neve.
 Todesfall, der; halálzás, meghalás; auf den —, im Todesfalle, halál' esetére.
 Todesfahrt, die; élatvo-szedelem.
 Todesjahr, das; halálév.
 Todeskampf, der; haldoklás.
 Todeskuoth, die; halálos in-ség.
 Todesschweiß, der; halálvo-rítók.
 Todesstafe, die; halálos hiútatés.
 Todesstunde, die; halál' órája.
 Todesstag, der; végnap, halál' napja.
 Todesurtheil, das; halálos ítélet.
 Todfeind, der; halálos ol-lenség.
 Todkrank, mn. halálosbeteg.
 Todtsch, mn. halálos.
 Todtsünde, die; halálos vá-tek.

Todt, mn. és ih. holt, megholt; halva; — schla-gen, fejen, sziesen, agyon ütni, szürni, lö-ni; sich — fallen, ha-lálra osni; sich — trin-ken, agyon inni magát.
 Todten, cs. öl, gyilkol.
 Todtenamt, das; halott-mise, gyászmise.
 Todtenahre, die; gyászpad, szent Mihály' lova.
 Todtenbein, l. Todtenkno-chen.
 Todtenbeschwürer, der; halott-időző.
 Todtenbeschwörung, die; ha-lottidőzet.
 Todtenbläst, die; halálzás, halálárgulat, haloványság.
 Todtenbeule, die; kúvik, csúvik, halálmadár.
 Todtenbesete, das; halott-kisérlet.
 Todtengerippe, das; csont-víz.
 Todtengeruch, der; halott-szag.
 Todtengerüst, das; gyászal-kotmány.
 Todtengensang, der; halotti ének.
 Todtenglocke, die; halálha-rang, lélekharang.
 Todtengraber, der; sírásó.
 Todtengruft, die; sírbolt.
 Todtenknochen, der; halott-tetem; halottosont.
 Todtenkrampf, der; halá-lou goros.
 Todtenlade, die; koporsó.
 Todtenliste, die; halott-névsor, halott-lajstrom.
 Todtenmaß, das; halott-tor.
 Todtenopfer, das; halotti áldozat.

Todtenstein, der; halálbi- zonyítvány.	Tombach, der; tompak, réz- arany.	Toppfeiler, Toppfustger, der; nyalánk.
Todtenstafel, der; halálos álm.	Ton, der; hang; der gute —, társalkodási csin.	Toppmark, der; fazékvásár.
Todtentanz, der; haláljáncz.	Tonart, die; hangnem.	Toppstein, der; fazékkő.
Todtentopf, der; hamvo- der.	Tönen, k. hangzik.	Topographie, die; tájírás.
Todtenuhr, die; kopogó termesz.	Tönne, mn. hangzatos, hangos.	Toppiegel, das; oromvi- torla.
Todtenvogel, der; kuvik, halálmadár.	Tonkunst, die; hangművé- zet.	Torf, der, gyeptőzeg, zsom- bik, turfa.
Todtgeboren, mn. holtan született.	Tonkünstler, der; hangmű- vész.	Torfel, die; sajtó, sotú.
Todtenschlag, der; halál- csapás, agyonütés.	Tonleiter, die; hanglaj- torja, hangmenetel.	Torfeln, k. tántorog.
Todtenschläger, der; gyil- kos.	Tonmesser, der; hangmérő.	Tornister, der; tarisznya.
Tödtung, die; ölös.	Tönneken, das; börböncze, kis hordó.	Tort, der; kár; bosszú- ság; elnem etwas gum — thun, bosszúságára csele- kedni valakinek.
Tof, Tofstein, der; darázs- kő.	Tonne, die; tonna.	Torte, die; torta, süte- mény.
Toleranz, die; türelem; vallástűrős.	Tonnengeld, das; tonna- pénz.	Tortenbäcker, der; tortasütő.
Toll, mn. eszeveszett, bösz; einem den Kopf — machen, feldühíteni valakit.	Tonnengewölbe, das; dong- geboltozat.	Tortenfanne, die; tortasor- panyó.
Tollapfel, der; tojás-csu- csor, bolondító zolna.	Tonnenstab, der; dongafa.	Tortenteil, der; tortatészta.
Tollbeere, die; maszlagos nadrágulya.	Tonnenweist, ih. tonnán- ként.	Tortur, die; kiúzóser.
Tolle, l. Tollheit.	Tonsetzer, der; hangszorzó.	Tortur, die; kiúzóser.
Tollhaus, das; bolondok' háza.	Tonjur, die; pillá.	Tour, die; fordulás, ke- rület, vendéghaj.
Tollheit, die; ostolonság, őrültség.	Tonzeichen, das; hangjegy.	Tournier, das; lovagjáték.
Tollkopf, der; agyafürt, dőre.	Topas, der; topáz.	Trab, der; ügetés; im Tra- be, ügetve.
Tollkraut, das; hürök; bolondító esalmatok; maszlagos redősirom.	Topf, der; fazék; ein — voll, telifazék, egy fa- zékkel.	Trabant, der; poroszló, hajdú.
Tollstühn, mn. vakmerő.	Tröpfchen, das; bögro, csu- por, fazókocska.	Traben, k. üget.
Tollstühneit, die; vakmo- róság.	Tröber, der; fazokas, gö- rönésér.	Traber, der; ügető.
Tollwurm, der; pokolbeli furia.	Tröberarbeit, die; fazekas- mű.	Träber, die; torköly.
Tollwiel, der; tuskó; sajan- kó, golyhó.	Tröpferscheibe, die; korong.	Tracht, die; terah, lom; vitel; ellet; viselet, ru- havisolet, öltözet; eine — Prügel, egy rakás verés.
Tollwieser, die; golyhóság.	Tröpferscheibe, das; oserép- edény.	Trachten, k. iparkodik, tö- rekszik (valamire); nach dem Leben —, életé után leselkedni.
Tollwieser, mn. bohókás, golyhó.	Tröberofen, der; csorép- kályha.	Trachten, das; türekvés, iparkodás.
	Tröberwerkstatt, die; fazo- kasműhely.	Trächtig, mn. hasas, poczos, poczakos.
	Topflose, der; fazéksajt.	Tractament, das; lakoma.

vendégség, lakozás; alku, szerződés.	Tragbille, die; szomorjáték.	Traubenkirsche, die; szőlőcse.
Tractat, der; értekezés; alkudozás.	Tramel, l. Tremel.	Traubenlese, Traubenmuß, l. Weinlese, Weinbeermuß.
Tractiren, l. Behandeln, Mutterhandeln; Birtirthen.	Trampe, l. Fischtrampe.	Traubenschlefer, der; szőlőhőngész.
Tragaltar, das; hordható oltár.	Trampelstier, das; kétpúpós teve; dajna.	Traubenmost, der; szőlőnedv.
Traganth, der; baktóviamezga.	Trampen, Trampeln, k. topog.	Traubenmost, der; szőlőnedv.
Tragbar, mn. vihető, hordozható; termékeny.	Trändeln, k. sérikál; késcselmezik.	Trauen, cs. öszcesket. öszzead; hiszen; trau, schau wem, higgy, de lásd kinek; auf Gott —, istenben bízskodni. —, k. mer, bátorodik; bízik, reményl.
Trage, die; saraglya, emelő v. hordó eszköz.	Trant, der; ital.	Trauer, die; gyász; szomor, szomorúság.
Tragebahr, die; gyaloghintó.	Trantgeb, das; borralaló.	Trauerkinde, die; gyász-kötő.
Träge, Träg, mn. rest; lomba, lajha, tuanya.	Tränke, die; itató.	Trauerbrief, der; gyászlevél.
Tragebalken, der; terehhordó-gerenda.	Tränken, cs. inni ad, itat; die Erde —, megöntözní a' földet.	Trauerreute, die; fekete récse.
Träger, Trager, der; terehhordó.	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauerfahne, die; halotti lobogó.
Tragebaum, der; emelő rúd.	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauerfisch, der; gyászfátyol.
Tragebett, das; szállító ágy.	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauergebidet, das; halotti versessel v. költamény.
Tragehimmel, der; manynyozot.	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauergeföls, das; halottkiséret.
Tragetospe, die; gyümölcsbimbó.	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauergeflüt, das; halott-harangozás.
Tragetoch, der; vitelbér.	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauergerüst, l. Leichengerüst.
Tragen, cs. és k. rh. visz; viszen, hord, hordoz; terem, hoz be; die Kosten —, költséget vinni, fizetni; Liebe und Freundschaft gegen jemanden —, szeretettel, barátsággal lenni valaki iránt; Sorge —, gondoskodni; die-se Feinde trägt weit, az a' puka messze hord.	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauergeschichte, die; gyász-ecet.
Tragertemen, das; hordószif.	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauergeschrey, das; jajszó.
Tragefeil, das; hordókötél.	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauerjahr, das; gyászév.
Tragesessel, der; gyaloghintó, kólya.	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauerkleid, das; gyászruha.
Trägheit, die; rotság, lomhaság.	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauerkutsche, die; halottkocsi.
Tragisch, mn. tragikai, szomorú.	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauermahle, das; halott-tor.
	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauermantel, der; gyász-palást.
	Tränkefisch, das; itató edény.	Trauermusik, die; halotti hangszal v. muzsika.

Trauern, k. gyászol, szomorkodik; um (über) seinen Vater (wegen seines Vaters) —, atyját gyászolni.

Trauern, daſ; gyászolás.

Trauerordnung, die; temetési rend.

Trauerpferd, daſ; gyász-ló.

Trauerrede, die; halotti beszéd.

Trauerſöhne, der; gyászfátyol.

Trauerspiel, daſ; szomorjáték.

Trauerweib, daſ; gyászoló, virasztó asszony.

Trauerweide, die; szomorfűz, binatos fűz.

Traufe, die; eres, ereszl; aus dem Regen in die — kommen, escherből vederbe hágni.

Traufen, Träufen, Träufeln, es. és k. cseppen; csepereg; csepeget.

Trauffaß, daſ; ereszalatti hordó.

Traufhafen, der; horogfa.

Traufrecht, daſ; ereszjog.

Traufrinne, die; ereszcsonna.

Traufwasser, daſ; ereszvíz.

Trauflich, mn. biztos, meghitt.

Traum, der; álom, álmodás.

Traumbuch, daſ; álomkönyv.

Traumdeuter, der; álomfejtő, álomhüvelyező.

Traumdeuterin, die; álomfejtés, álomhüvelyezés.

Traumdeutung, die; álommagyarázat.

Träumen, k. álmodik; ich träumte, es träumte mir,

daß ic. azt álmodtam, hogy

...; daſ hätte ich mir nicht — lassen, azt meg sem álmodtam volna. —, es. képzél, sejt; ich träume mich frei und glücklich, boldognak és szabadnak képzelem magamat.

Träumler, der; ábrándozó, képzelődő.

Träumlerin, die; ábránd, képzelgés.

Träumerei, mn. ábrándos, képzelgő.

Traumersicht, daſ; álomlátomány, álomtünemény.

Traumgott, der; álomisten.

Traun, ih. bizonyára, bizonynyal; valóban.

Traurig, mn. és ih. szomorú, bú, gyászos; szomorúan, búsan, gyászosan.

Traurigkeit, die; szomorúság, bú, gyász.

Trauring, der; jeggyűrű.

Traurstein, der; esketési bizonyítvány; esketési engedelem.

Traut, mn. biztos, meghitt.

Trautung, die; esketés, összeszedés.

Trautungsbuch, -register, daſ; esketési lajstrom.

Trautungsbude, die; esketés-kori bezáród.

Trautungstag, der; esketés napja.

Treiben l. Selben.

Treff, der; ütés, csapás.

Treff, daſ; mukk, (kártyában).

Treffen, es. rh. eltalál, megtalál, talál; bukken (valamiro); den rechten Sinn von etwas —, való értelmét találni (valaminok); ich getroffen finden v.

fühlen, a' ezéleát magára érteni; daſ Loos hat mich getroffen, a' sors engem talált; es traf sich, daſ... , úgy esett, úgy történt, hogy... ; eine Heurath, eine Wahl, —, házasodni, választást tenni; Anflaſten —, készülni.

Treffen, daſ; eltalálás; ütököt, egybocsapás; esatarend; es tam zu einem —, ütközetre került a' dolog.

Treffend, l. Passend.

Treffler, der; nyerdő szám.

Trefflich, mn. és ih. derék, jeles; jelesen.

Treibebrett, daſ; mologagy.

Treiberei, daſ; jégzaj.

Treibefaß, daſ; csávalordó.

Treibehammer, der; nyújtópöröly, v. kalapács.

Treibehaus, daſ; üvegház.

Treibeholz, daſ; nyújtófa; üszolt fa.

Treibelagen, daſ; hajtóvadászat.

Treibelente, t. hajtók, (vadászaton).

Treiben, es. rh. hajt, űz; sarjad, terem; olvad; folytat, gyakorol, űz; vor. üt (szeget felba); nyujt (lészlüt); kiver (képet érczen); daſ Puls ver treibt die Angel, a' puskapor hajtja v. löki a' golyót; Gewähse —, a' növényt mologsággal kényseríteni növére; der Schnee, der Sand treibt, a' havat, homokot kapkodja, hajtja a' szél; ein Schiff treibt, a' hajót szél és habok hánnyják; vor Anker —, el-

- kapott borgonynyal száll-
 ni (hajónak).
 Dreifend, mn. hajtó, űző;
 sarjadó.
 Dreifeseß, das; nyújtó-
 szurok, (aranyművesek-
 nél).
 Dreiber, der; hajtó, haj-
 csár; űzőfa.
 Dreibesand, der; futó v.
 folyó homok.
 Dreibeiszerben, der; nő-
 vönycserép.
 Dreibeiswerk, das; hajtómű.
 Dreibeiseng, das; zsákháló;
 vízhányadék.
 Dreiflinge, t. kidobolt mē-
 hek.
 Dreimet, der; fűtykős, sur-
 kós hot.
 Dreumulant, der; rezgő hang,
 (orgonában).
 Dreunbar, mn. osztható,
 elválasztható.
 Dreunbarkeit, die; elvá-
 laszthatóság, elosztható-
 ság.
 Dreunen, cs. elválaszt; el-
 szakaszt; oszt. —, vb.
 elválik, meghasonlik.
 Dreunpuncte, t. válpontok.
 Dreunung, die; elválasztás;
 elválás.
 Dreuse, die; csikózahla.
 Dreupan, der; lékasz.
 Dreupantzen, cs. lókel (ko-
 ponyát).
 Dreppe, die; léposó, grá-
 dies.
 Dreppenbatsen, der; léposó-
 szak, léposóosztály.
 Dreppengeländer, das; lép-
 cőskar.
 Dreppenhaus, das; léposó-
 tőr.
 Dreppenmauer, die; léposó-
 fal.
 Dreffe, die; rosnok.
 Dreffe, die; paszomány.
- Dreiffenhut, der; paszomá-
 nyos kalap.
 Dreiffenleid, das; paszo-
 mányos ruha.
 Dreiffiren, cs. lon (haját);
 szeg, körül varr.
 Dreiffier, t. törköly.
 Dreiffierfernhül, das; tör-
 kölyolaj.
 Dreiffierwein, der; csigór,
 löre, mászás.
 Dreiten, k. és cs. rh. lép,
 hűg, tapod, lépés; gá-
 szol; etwaß mit Füßen —,
 valamit lábbal tapodni;
 unter die Füße —, leli-
 porni; den Thon —, a-
 gyagot taposni; die Wein-
 trauben —, szőlő tapo-
 sáni; ich habe mir einen
 Dorn in den Fuß getreten,
 lábamba tűske ment; der
 Kahn tritt die Herbe, a'
 kakas hűja v. tojózza a'
 tikot; die Schuhe schief—,
 a' csizma' v. czipő' sarkát
 kiferdíteni; jemandes Eh-
 re zurnähe —, valaki' be-
 csületében gázolni.
 Dretad, das; tapkerék.
 Dretschümel, der; lábitó.
 Dreu, mn. és ih. hű, hív;
 hiven.
 Dreue, die; hűség; (beh)
 meiner —! isteneural bi-
 zonyára!
 Dreueflucht, mn. hívindu-
 latú.
 Dreueherzig, mn. és ih. őszin-
 te, nyíltszívű; őszintón,
 nyíltszívűleg.
 Dreueherzigkeit, die; őszin-
 teség, nyíltszívűség.
 Dreuelich, ih. hiven, hűsé-
 gesen, igazán.
 Dreuelos, mn. hűtelen, hív-
 tetlen; hitetlen, áruló.
 —, ih. hűtelenül; hi-
 tetlenül.
- Dreuefote, der, és die; hív-
 tetlen; hitetlen.
 Dreueflosigkeit, die; hitet-
 lenség; hívtelesség; áru-
 lás.
 Dreuefangel, der; háromszeg.
 Dreuefliten, cs. kinez, győ-
 tőr.
 Dreuefnal, das; törvényszék,
 ítélőszék, bíróság.
 Dreuefne, die; szónokszék,
 szószék, karék.
 Dreuef, der; adó.
 Dreuefater, der; tölcésdr.
 Dreuefberühmigkeit, mn. és ih.
 tölcésdralakú; tölcésdrala-
 kúlag.
 Dreuefent, das; Trident, (vá-
 ros).
 Dreuefentner, der; tridenti.
 Dreuef, der; őszitón, rugó;
 hajtás, bimbó; aus eige-
 nem Dreuef, önként; ein
 — Dshen, Schaft, egy
 farka ökor, juh.
 Dreuefel, der; hajtó, verő-
 eszkö; sulyok.
 Dreuefeder, die; indító ok,
 rugó.
 Dreuefbrad, das; hajtókerék;
 őszitón.
 Dreuefsand, der; folyó ho-
 mok; sivány homok.
 Dreuefwerk, das; erőmű,
 mozgony.
 Dreuefange, das; könyező v.
 csepogő szem, csipás
 szem.
 Dreuefdugig, mn. csipás v. cse-
 pogő szemű.
 Dreuefsen, k. csepog, könye-
 sik; szivárogo.
 Dreuefsend, mn. csepogő, kö-
 nyező.
 Dreuefsen, vb. bizakodik, (ra,
 ro).
 Dreuef, die; lóditás; divat;
 marhacsapás; legelő, le-
 gelőjog.

Triftgeb, das; legelőlér.	Triplet-Mittag, die; háromszöveség.	Trüffel, der; szibvásár; szibáru, tarattyú.
Triftgerechtigkeit, die; legelősi jog.	Tripliren, cs. háromszoros, hármaz.	Trüffelbude, die; szibáros bolt v. sátor.
Triftig, mn. szólított, habzótt, (hajó); — raafen, záto-yra hajtani; ein triftiger Kufser, hurezolt horgony; eine triftige Begierde, heves vágy; triftige Gründe, erős okok.	Trippeln, k. tipeg; löt-sút; csöpeg.	Trüffeln, die; szibároság, szibárolás.
Triftigkeit, die; hathatóság, nyomosság.	Trippeln, das; tipezés; futkározás.	Trüffelkraut, die, Trüffelweib, das; szibárosnő.
Trillen, cs. nyaggat.	Tripper, der; ondófolys, kankó.	Trüffelkraut, der; szibáru.
Trillee, der; hangreggés, trilla, hanglejtés.	Tripp, der; lépés; lábnyom; hágesó; szárnoly.	Trüffelsteine, t. szibvásárosok.
Trillern, cs. és k. trilláz.	Trippisen, das; hágesó, hágesóvas; holdvas.	Trüffelmann, der; szibáros.
Trillion, die; trillió.	Tripp, der; diadal, diadalmom, diadalmi pompa.	Trüffelmarkt, der; szibvásár.
Trinkbar, mn. iható.	Trippbogen, der; diadalmi kapu.	Trüffeln, cs. és k. szibároskodik.
Trinkbarkeit, die; ihatóság.	Triumphieren, k. diadalmaskodik.	Trübler, der; szibvásáros.
Trinken, cs. és k. iszik; szopik; das Papier trinkt, a' papiros itat; sich das — angewöhnen, iváshoz, részséghez szokni.	Triumphirend, mn. és ih. diadalmaskodó; diadalmaskodva.	Trog, der; teknő, tekenő.
Trinker, der; ivó; korhol. részesen.	Triumphleib, das; diadalmula.	Trögelchen, das; teknőke.
Trinkgeld, das; borralaló, áldomás.	Triumphlied, das; diadalmének.	Troggarbe, die; vakarókés.
Trinkgelag, das; <i>duska</i> , <i>dössnap</i> .	Triumphwagen, der; diadalkocsi.	Troffen, cs. és k. kurjongat; takarodik, lődül; hemberg; hemberget; troffe dich, lődülj! takarodjál!
Trinkeschier, das; ivóedény.	Trochäus, der; trochaeus.	Trommel, die; dob.
Trinkgesellschaft, die; ivó társaság.	Troden, mn. száras; szú; nyers; wie sind hier im Trodenen, bátorsághan vagyunk; er ist noch nicht hinter den Ohren —, még nem nőtt bo seje' légya.	Trommelblech, das; dob-lemex.
Trinkglas, das; ivópohár.	Trodenbreit, das; szárasztó deszka.	Trommelfell, das; dobbőr; süldobhártya.
Trinkgold, das; iható arany.	Trodenheit, die; szárazság; aszúság.	Trommelfelle, die; süldobüreg.
Trinkhäus, das; kocsmá, csapszék.	Trodenkammer, die; szárasztó komra, (timárok-nál).	Trommelfasten, der; dobka.
Trinklied, das; ivódal.	Trodenstaf, der; szárasztó hely.	Trommelfestpiel, Trommelfestspiel, der; dobverő pálcza.
Trinksaal, der; ivóterem.	Troden, cs. szárít, megszárazt.	Trommeln, k. dobol, dobol ver.
Trinksaal, die; ivócsászo.	Troden, die; rojt, fűrt.	Trommelreise, t. dobkari-lék.
Trinkstube, die; ivószoba.		Trommelschlag, der; dobverés. dobszó.
Trinkwasser, das; ivó v. iható víz.		Trommelstücker, der; dohos, dobverő.
Trio, das; trio.		Trommelstühle, t. dobszínogok.
Triole, die; trioleit.		
Triplet, der; pallérföld, agyag.		

Trommelfücht, die, haaviz-körtség.
 Trommeltaube, die; dobos galamb.
 Trommler, der; dobos.
 Trompete, die; trombita; auf der — blasen, trombitálni, trombitát fúni.
 Trompetenblume, die; bigebeecző.
 Trompeten, k. és cs. trombitál, trombitát fú; trombitán játszik.
 Trompetenmuffel, der; pozizom.
 Trompetenquaste, die; trombitabojt.
 Trompetenreglster, sverf, das, Trompetenzug, der; trombitamű, (orgonában).
 Trompetenschall, der; trombitahang, trombitaszó, trombitaharsogás.
 Trompetenschnecke, die; kúrtcsiga.
 Trompetenschuur, die; trombita-zsinór.
 Trompetenstüd, das; trombitarezs; trombitahangután.
 Trompetenvogel, der; haszavau korgó.
 Trompeter, der; trombitás.
 Trompetergang, der; trombitafolyosó.
 Trompetermarsch, der; trombitamars.
 Trompeterpferd, das; trombitás-ló.
 Trost, der; hitvány, nyomorú; der arme —, szegény nyomorú, szegény hobó.
 Trostbad, das; csepegő fürdő.
 Trostbägen, das; csepecska.

Trostfeln, k. és cs. csepeg; csepegetet.
 Tropfen, der; csep, csepp.
 Tropfen, k. és cs. cseppen; cseppent.
 Tropfenweise, ih. cseponként.
 Tropfnas, mn. csür-ülz.
 Tropfstein, der; csepkő.
 Tropfstein, der; aszúbor; csepegett bor.
 Tropfte, die; diadalmi jel.
 Tropisch, mn. tropusi; útviit értelmű.
 Trost, der; málhacsapat; csőcselék, gyülekezés.
 Trostbube, der; katonaszolga.
 Trostwagen, der; málhacsakér.
 Trost, der; vigasztalás; nicht wohl bei Troste sein, ósz nélkül, magán kívül lenni; — geben, vigasztalásul szolgálni; — zusprechen, vigasztalni.
 Trostbar, mn. vigasztalható.
 Trostbes, der; vigasztaló levél.
 Trosten, ca. vigasztal; megvigasztal.
 Trosten, das; vigasztalás.
 Trostet, der; vigasztaló.
 Trostlich, mn. kellemes, örvendetes; vigasztaló.
 Trostlos, mn. vigasztalhatlan.
 Trostlosigkeit, die; vigasztalhatatlanság.
 Trostnung, die; vigasztalás.
 Trostwort, das; vigasztaló szó.
 Trost, der; ügetés; du — reiten, ügetve lovagolni.
 Trost, der; dacz, megdalkodás, konokság; einem — bieten, valakivel daczolni; ihm zum Troste,

neki daczára v. bosszuszájára; — seines Reththums, gazdagsága' ellenére, v. daczára; — seines gegenehen Wortes, igérete' ellenére; er läuft — einem Läufer, úgy fut mint kengyelfutó.
 Trostbieten, das; daczolás, megdalkodás.
 Trost, k. daczol, makacsodik; ellenáll; den Gefahren, dem Tode —, veszélyeknek, halálnak daczolni; das Kind trost, a' gyermek fejsekedik, makacsodik; mit einem —, valakivel daczolni.
 Trostig, mn. és ih. konok; daczos, makacs, feles; daczosan, makacsul, konokul.
 Trostlos, der; daczos, makacsodó.
 Trübäugig, mn. homályoszemű.
 Trüb, mn. homályos, borult; trübes Wasser, Wetter, zavaros víz, idő; es wird —, borúl; ein trübes Gesicht, komor arc; ein trübes Spiegel, homályos tükör; im Trüben fischen, zavarban halászni.
 Trübel, der; zavar, háborgás.
 Trüben, ca. zavar; komorult; er thut, als könnte er kein Wasser —, úgy tesz, mintha vizet sem tudna zavarni.
 Trübsal, die; szomorúság; insäg, nyomor.
 Trübselig, mn. és ih. nyomorú; nyomorúan.
 Trübsinn, der, Trübsinnigkeit, die; szomorúság, komorság.

Zrüßfünig, mn. komor, <i>süßeltemü</i> , szomorú.	Zruthahn, der; póka, kan-póka.	Zuscherer, der; posztó-nyirő, posztósimlő.
Zrüßfisch, der;asztalnok.	Zruthenne, die; nőstény póka.	Züchtig, mn. derék; ügyes, alkalmas; nagy, izmos. —, ih. deikasan, erősen; jól, alkalmasan.
Zrüßel, der; zsitbáru, <i>zarrattyu</i> .	Zrub, l. Zrub.	Züchtigfelt, die; derékség, ügyesség, alkalmasság; izmosság.
Zrüßelgomb, die; szarvasgomba, drága póteleg.	Zrubblindniß, das; <i>dacszüvetség</i> ; Zrub und Schrubblindniß, <i>dacsvédsvüvetség</i> .	Zuchwaren, t. posztóárak.
Zrüßelhund, der; gombász-eh.	Zuberoße, die; tubarózsa.	Zuchweber, der; posztószövő.
Zrüßeljagd, die; szarvasgomba-keresés.	Zubus, der; léteső.	Züße, die; álnokság, alatomosság.
Zrüßeljager, der; gombászó.	Zuch, das; posztó; gyoecs; szövet.	Züßfisch, mn. álnok, alatomos.
Zrug, der; család; csalárd-ság; áltatás.	Zuchartig, mn. posztócmü.	Zuchmüser, l. Zuchmüser.
Zrugblid, das; csalékp.	Zuchbreitet, der; posztó-készítő.	Zugend, die; rény, erény.
Zrugblid, der; álokoskodás.	Zuchbereitung, die; posztó-készítés.	Zugendhaft, Zugendsam, mn. rényes, erényes.
Zruhe, die; láda.	Zuchen, mn. posztó, posztóból való.	Zugendlehre, die; <i>rénytan</i> .
Zrumm, der; töredék, darab; zu Zrummer gehen, darabokra törni.	Zuchfabrik, die; posztógyár.	Zugendlehrer, der; rényoktató, erényoktató.
Zrumpf, der; tromf, (kártyázásban); jemanden einen — gehen, valakinek gorombiál felelni.	Zuchfärber, der; posztófestő.	Zugendreiß, mn. rényteli, erényteli.
Zrumpfen, cs. és k. tromfot játszik. (kártyában); einen —, valakivel tromfolni.	Zuchhandel, der; posztókereskedés.	Zugendspiegel, der; rény-tükör, erénytükör.
Zrump, der; ital, ivás; auf einen —, egy hajtásra; einen — thun, egyet inni.	Zuchhändler, der; posztókereskedő.	Zulpe, die; tulipán.
Zrunfelbeere, l. Rauschbeere.	Zuchhandlung, die; posztókereskedés.	Zulpenbaum, der; tulipános pompafa.
Zrunfen, mn. boros, ittas, részeg; — der Freude, örömmámoros, örömittas.	Zuchhandlung, die; posztókereskedés.	Zulpenbest, das; tulipánoság.
Zrunfenbold, der; iszákos, boriszák, részeges.	Zuchfleid, das; posztóruha.	Zulpenblatt, das; tulipánlevél.
Zrunfenheit, die; részegség, ittaság.	Zuchfluppe, der; posztócsináló legény.	Zulpenflor, der; tulipánbokr.
Zrupp, der; csapat, csoport.	Zuchladen, der; posztóbolt.	Zulpenwiebel, die; tulipán-hagyma.
Zruppe, die; sereg, csoport, (vándorszínészek).	Zuchmacher, der; posztócsináló.	Zummel, der; tántor, szódület; mámor; zaj, zivaj.
Zruppweise, ih. csoportonként, csapatonként.	Zuchmacherhandwerk, das; posztócsinálás.	Zummelicht, Zummelig, mn. tántorgó; mámoros; háborgó.
	Zuchmantel, der; posztóköpnöyeg.	Zummeln, k. tántorog, szódéleg. —, cs. tántorit, szódit; hajhász, farsaszt; zajong, siot.
	Zuchmanufaktur, die; posztótörzsház.	
	Zuchhandel, die; posztócsövek.	
	Zuchpreße, die; posztószóru.	
	Zuchrahmen, der; posztó-feszítő.	
	Zuchred, der; posztóruha.	
	Zuchschere, die; posztónyirő olló.	

Zummelpfad, der; lótanító hely; bajhely.	Züpfel, der, Züpfelchen, das; petty, pont.	Zurnierschranken, a. harezjátéki korlátok.
Zummler, der; közönséges dolgn.	Züpfeltz, mn. pettyes, pettyezetott, pontozott.	Zurteilanbe, die; gerlo, gerlicze, gili, gilicze.
Zümpel, Zümpfel, l. Dümmpfel, Sumyf.	Züpfeln, cs. pettyezet, pontoz.	Zurteiln, k. bűg, nyög, bulikol (gerliczeként).
Zumult, der; zsvajgás, zsvajgás; zendülés, zenebona.	Züpfen, Zupfen, cs. megillet, megér.	Zusch, der; tus, éljenzaj.
Zumultnant, der; kontató; háborkodó, lázító.	Zurban, der; turbán, csalma.	Zuschblau, das; feketekék, tuskék.
Zumultnarisch, mn. és ih. zsvajgó; zajgó; zendülő; zsvajgova.	Zürbe, der; török.	Zusché, die; tusfesték.
Zürche, die; mésvíz.	Zürfenkrieg, der; török-háború.	Zuschén, cs. tussal fest, feketére fest.
Zürchen, cs. sejtérít, meszel.	Zürfen, die; Törökország.	Züte, Züte, Zuten, l. Düste, Düte, Düten.
Zürchen, das; sejtérítés, meszelés.	Zürfish, mn. török; der türksische Bund, csalma.	Zutle, Züte, die; caecabimbó.
Zürcher, der; sejtérítő, meszelő.	Zürnen, cs. és k. forgat, igazgat; bukkan (ra-, re).	Züttsche, Züttschen, l. Zunte.
Zürcherpfad, der; meszelő.	Zurnet, der; álvívó.	Zutteln, k. szopik.
Zürngel, der; ragadó galaj; keresztos valaj.	Zurnier, -spiel, das; harezjáték, lovagjáték; álvívás.	Zwalen, k. vándorol.
Zürnte, die; mártalok, mártás; földpincze.	Zurnieren, k. harezjátéket v. álvítat üz.	Zyphon, der; vihar, forgószél, (indiai oceánon).
Zürnen, cs. márt.	Zurnierbahn, die, Zurnierplatz, der; harezjátékpálya, álvítahely.	Zypus, der; előkép, mustra.
Zürnküpfchen, das; mártás-csésze.	Zurnierfange, die; harezjátéki dárda.	Zyranu, der; tyrannus, zsarnok, kényúr.
Zupfbüchlein, das; festéklabda. (róz- v. könnynyomóknál).	Zurnierrennen, das; harezjátéki futás.	Zyranenmbreder, der; tyrannusölő, zsarnokölő.

U.

U, das; U, (a' német abc-ben 21-dik betű).
 Uebel, das; rossz, baj.
 Uebel, mn. rossz; ed ist mit —, ed mit mit —, gyomrom kevereg, érnelyeg;
 — außendtg, illetlen;
 — außtegen, rosszat, balra magyaránni; — außte

hen, rossz színben lenni;
 etnen — behandeln, valakivel rosszul bánni; — berüchtigt, rossz hírű;
 — beschaffen, rossz állapotú; — gebaut, gavadhsen, rossz természetű, rosszul épült; — gekleidet, rosszul öltözött; — ges

rathen, rosszul sikerült;
 — gekunt, halál vélekedő; rossz indulatú; — hören, nagyot hallani;
 — klingend, rossz hangzatú; etwas — nehmen, aufnehmen, valamit halál venni, valamiért nehezeltetni; Uebels von einem

zeden, valaki fölől rossz-
szat beszélni; einem —
wollen, lebeszélni, valaki-
nek rosszat akarni,
kivánni.
Hebelsait, die; gyomoró-
melygés.
Hebelslang, Hebelsaut, der;
visszás hangzat.
Hebelsand, der; illetlenség,
visszásság.
Hebelsat, die; rossz cse-
lekedet, rossz tett.
Hebelschäfer, der; rossztevő.
Hebelschädig, mn. rosszul
cselekvő.
Hebelschuld, mn. rossza-
karatú.
Heben, cs. gyakorol; Na-
che an einem —, valakin
bösszút állani.
Heber, oj. át, átal; felett;
fölül; -n, -on, -en, -ön;
túl; der Himmel ist —
unser Haupt, az ég fe-
jünk felett van; das Wasser
setz ging ihm — den Kopf,
a' viz elcsapott feje fö-
lött; — dem Fenster, abla-
kon át; er wohnt — mir,
fölöttem lakik; — dem
Flusse, a' folyón túl; drei
Meilen — Paris, három
mórfoldre Párizsontúl; das
geht — seine Kräfte, az
fölül van erején; — eine
Nation herrschen, nemze-
ten uralkodni; er hat noch
zehn Gulden — die Sum-
me von 1000 Thaleru er-
halten, ő 1000 talléron
fölül még tíz forintot ka-
pott; — ein halb Jahr,
fél éven túl; er ist mit
— 1000 Gulden schuldig,
1000 forinton fölül adó-
som; ein Nacht — das
andere, hamar egymás-
után; ich schreibe — den

ganzen Leib, egész testem
izzad; — Pech nach Dfen,
Pesten át Budára; — drei
Wochen, tovább három
hétnél; heute — acht Ta-
ge, mához egy hétre;
sich — etwas beflagen,
freuen, valami miatt pa-
naszolni, örvendeni; es
ist — sechs Uhr, hat ó-
rán túl van; es geht nicht
— ein gut Gewissen, a'
jó lelkiismeretnél nincs
jobb; ich lasse niemanden
— meine Bücher, köny-
veimhez nem bocsátok
senkit; — den garstigen
Menschen! a' rút ember!
es geht alles bunt —,
minden össze vissza van;
— und —, egészen, tel-
jesen, telőtől talpig; ich
bin — und — naß, te-
lőtől talpig nedves va-
gyok.
Heberaderu, cs. elszánt;
felszánt.
Heberaß, ih. mindenütt,
mindenhol.
Heberaßher, ih. mindenün-
nen, mindenholnan.
Heberaßhin, ih. mindenüvé,
mindenhová.
Heberantworten, cs. átad;
más' birtokába ad.
Heberantwortung, die; át-
adás.
Heberarbeiten, cs. átdol-
goz; átvégdök (vala-
min); munkában fölül-
halad; erején fölül mun-
kál.
Heberarmel, der; felső új.
Heberaus, ih. fölötta, igen
nagyon, rendkívül.
Heberbau, der; felső épü-
let.
Heberbauen, cs. és k. rá-
épít; fölcbe épít; ero-

jen v. vagonán fölül
épít.

Heberbehalten, cs. fenntart;
még megtart.

Heberbein, das; holttetem.
Heberbeinförmig, mn. holt-
tetemalakú.

Heberbett, l. Deckbett.

Heberbeugen, cs. rá görbit
v. hajt; visszagörbit.

Heberbieten, cs. rh. többet
ígér, fölül ígér; sich —,
erején fölül ígérni; etnen
—, valakit fölülhalad-
ni, meggyőzni.

Heberbinden, cs. rh. ráköt.

Heberblättern, cs. átforgat
(könyvet st.); levelek-
kel befodóz.

Heberbleiben, k. rh. meg-,
fennmarad.

Heberbleibsel, das; mara-
dék, fogyatéék.

Heberblick, der; áttökintél,
átnézel.

Heberbliden, cs. és k. átte-
kint, átnéz.

Heberblühen, k. bevirágoz
(valamit); sich —, felot-
te nagyon virágozni.

Heberbot, l. Hebergebot.

Heberbreit, mn. fölötta szó-
los.

Heberbreiten, cs. ráterít;
beterít.

Heberbringen, cs. rh. átvisz,
áthoz; elvissz, elhoz.

Heberbringen, der; megvi-
vő, kézhez adó.

Heberbringung, die; átadás,
áthozás.

Heberburgeln, cs. átbukfen-
czoz.

Hebercompet, l. Heberbüßig.

Heberdach, das; fődél.

Heberdecke, die; takaró, te-
rités.

Heberdecken, cs. beföd.

Heberdem, Heberdieß, He-

- Heberdas, ih. azon felül ; azon kívül.
- Heberdenken, cs. rh. átgondol, megfontol, gondolásra vezet.
- Heberdenkung, die ; átgondolás.
- Heberdruf, der ; unalom, unatkozás.
- Heberdrufig, mn. unatkozott, megunatkozott ; unalmas ; einer Sache — lverben, valamit megenni.
- Heberdungen, cs. betrágyáz ; nagyon megtrágyáz.
- Hebered, ih. össze vissza ; ferdén, kajszán.
- Hebereifen, cs. utólr, elér ; folotte siet ; véletlenül meglep ; siettet valamit ; fű —, elhebehurgyálni valamit.
- Heberreit, mn. hebehurgia, hirtelenkedés, sietvevaló. —, ih. sietten, hebehurgyán. hirtelenkedve.
- Hebereifung, die ; hebehurgyásig, hirtelenkedés.
- Hebereln, ih. egyenlőn, összehangzón ; — kommen, megegyezni.
- Hebererhandeln, ih. egymásra ; freuzweise — legen, keresztbe egymásra tenni.
- Hebererhandlung, die ; egymásra tétel.
- Hebererinfommen, mn. és ih. megegyező, megfelelő ; megegyezőleg, megfelelőleg.
- Hebererinfunft, die ; összeegyezés. megalkuvás.
- Hebererinfimmen, k. összehangzik ; megegyez.
- Hebererinfommen, Hebererinfommen, mn. összehangzó ; megegyező. —, ih. összehangzólag ; megegyezőleg.
- Hebererinfommen, die ; összehang ; összeegyezés.
- Hebererinfommen, k. összehangzik.
- Hebererinfommen, wh. rh. torkig v. tele eszi magát.
- Hebererinfommen, cs. és k. rh. átmegegyez (kocsival, hajóval) ; eltapodtat, legázol (kocsival sc. gyermekket) ; einen Afer mit Wist —, a' szántóföldet gazzál. trággyával meghordani ; mit einer Garbe —, festékekkel bevonni.
- Hebererinfommen, die ; átmonetel, átjárás.
- Hebererinfommen, der ; átcsés ; meglepés, rajtaütés.
- Hebererinfommen, cs. rh. rajtaüt, meglep.
- Hebererinfommen, cs. újra reszel, kiámit.
- Hebererinfommen, mn. szerfölött finom.
- Hebererinfommen, cs. főnymázásal bevon.
- Hebererinfommen, cs. bafon (p. o. palaczkot szalmával).
- Hebererinfommen, cs. és k. rh. átörpül, átszál ; hirtelen áthatalad ; röpülésben folülmül ; átfut, elfut ; das Noth der Scham überfließen die Antlit, a' szemem' pirossága futottal szerezit.
- Hebererinfommen, k. rh. átfoly ; kiárad ; kiömlik. előmlik ; das Glas fliehet über, a' pohár kiömlik ; mein Herz fliehet über vor Liebe, szívem elolvad szerelmében.
- Hebererinfommen, cs. szárnyait kitorjasszi (valami fölöt) ; megkerül (ellenzőg) ; fölülhalad, meggyőz.
- Hebererinfommen, der ; bőség, bővelkedés ; áradás, kiömlés ; alles im Hebererinfommen haben, mindenben bővelkedni ; einen — haben au. . . , valaminek bőségében lenni ; zum Hebererinfommen, bőséggel, eléggé, elegendőleg.
- Hebererinfommen, mn. bővelkedő, bőséges ; szükségtelen. —, ih. bőségesen ; szükségtelenül.
- Hebererinfommen, cs. mértéken felül kíván.
- Hebererinfommen, die ; fennkívánat, túlságos kívánat.
- Hebererinfommen, die ; túlteher.
- Hebererinfommen, l. Hebererinfommen.
- Hebererinfommen, l. Hebererinfommen.
- Hebererinfommen, k. rh. átfagy ; felül befagy.
- Hebererinfommen, l. Hebererinfommen.
- Hebererinfommen, cs. átvisz (kocsin, hajón) ; meggyőz (valami fölöt) ; rábizonyít ; einen bei Diebstahl —, valakira tolvajságot rábizonyítani.
- Hebererinfommen, mn. átvisző ; meggyőző ; rábizonyító.
- Hebererinfommen, die ; átvitel ; meggyőzés ; rábizonyítás.
- Hebererinfommen, die ; komp, hidas, doreglye.
- Hebererinfommen, cs. igen tele tölt, megtöm ; fű mit Speifen —, magát étellel megtömni.
- Hebererinfommen, die ; megtöltés ; tele tömés.
- Hebererinfommen, cs. mértéken túl etet.
- Hebererinfommen, die ; átadás, közhöz adás.
- Hebererinfommen, k. rh. kiduzzad, kiforr ; folotte forr.
- Hebererinfommen, die ; kiduzzadás, kiforrás.

- Hebergang, der; átmenetel.
 Hebergatten, es. berostólyoz. borásol.
 Hebergehen, es. rh. átad; más hatalmába ad; sít — magát megadni.
 Hebergehung, die; átadás.
 Hebergelot, das; felsőbb parancs; nagyobb ígélet.
 Hebergehen, k. rh. átmege; elkerül, elmellőz (valamit); kicsordul, kifoly; die Stadt ist an den Feind übergegangen, a' város az ellenség' pártjára állott; zu einer Religion —, valamely vallásra áttérni; die Augen gehen ihm über, szemei könnybe borúlnak; in Zorn über —, rohadásnak indulni; etwas mit Stillschweigen —, valamit hallgatással elmellőzni; in Wein etc. —, borra etc. változni; das Verlassen den Schlaf etc. —, az érvágást, az álmat etc. elmulasztani; ein Gewitterregen geht bald über, a' sergőleg hamar elmúlik; eine Raube mit Geschrei — lassen, a' lagast lombokkal honóvesztetni; ein Gesetz —, a' törvényt átadni.
 Hebergehung, die; átmenetel; elmellőzés, elhallgatás; elváltozás.
 Hebergewicht, das; túlsúly, nagyobb súly; das — kommen, elbillelni, súlyegyet veszteni; das — haben, más felett erősbnek, hatalmasnak lenni.
 Hebergießen, es. rh. rátölt; igen megöntöz.
 Hebergittern, l. Hebergattersen.
 Hebergolden, l. Bergolden.
 Hebergroß, mn. fölötté nagy.
 Heberguß, der; ráöntés; ráöntés.
 Hebergut, mn. fölötté jó, túlságig jó.
 Hebergypfen, es. begipszel.
 Heberhaben, es. magán van, magán visel; einen Kranz —, köpönyegben lenni.
 Heberhalten, es. rh. föld tart.
 Heberhand, ih. — nehen, elhatalmazni, erőt venni, elharapozni.
 Heberhang, der; kárpit, függöny; kifügges, kiállítás, kinyulás.
 Heberhängen, k. rh. rajta v. fölötté függ; áthajlik, kinyulik; überhängende Felsen, kifügges, kinyuló sziklák; ein Haus hängt über, a' ház kihajlik (alapján túl).
 Heberhängen, es. felül függeszt; magára függeszt, ráfüggeszt, rávesz.
 Heberharschen, k. behogod, bekörgesül.
 Heberhäuten, es. telöz, megtetéz, elhalmoz, elborít (valakit jótóteménnyel); sít —, megtarholni magát.
 Heberhäufung, die; tetőzés, elhalmozás, megtarholás.
 Heberhäut, mn. ih. tetőzött, halmozott; tetőzve, halmozva.
 Heberhaupt, ih. általában, köznépszerűen.
 Heberheben, es. rh. földemel; megmont, megkímél, megszabadít; sít —, magát megsztalni; einen einer Sache —, valakit valamely kedvetlen dologtól megkímélni v. alól: fölmenteni.
 Heberhebung, die; fölmentés, megkímélés; felszvalkodás.
 Heberhelfen, k. rh. felsógit, átsógit; kísógit.
 Heberheln, ih. fölötté el; imigymúgy, fölültesen.
 Heberhellen, es. meggyalúl; fölültesen meggyalúl.
 Heberhoch, mn. fölötté magas.
 Heberhosen, es. utólr, előr; fölülhalad.
 Heberhören, es. meg nem hall; nem figyel; kihallgat, végig hallgat; einem etwas —, valamit, mi felmondatik, kihallgatni; sít seine Noth —, szorrepő magának elmondani.
 Heberhose, die; felnadrag.
 Heberhüpfen, k. átsókel.
 Heberhüten, es. imigymúgy v. gondatlanul őriz.
 Heberirdisch, mn. földfeletti; mennyoi.
 Heberjagen, k. átfutamlik, átszókkik. —, es. megkerget, kifáraszt; utólr.
 Heberjähig, mn. elaggott, elévült.
 Heberkaufen, vh. drágán v. órtókan fölül vásárol.
 Heberkehren, es. átséper; kikékel; megfordít.
 Heberkippen, k. felbukkan, felbillen.
 Heberkleben, Heberkleben, es. fölibe ragaszt.
 Heberkleid, das; felruha, felkóntás.
 Heberkleiden, l. Felkleiden.
 Heberkleiden, es. fölibe csatároz; csatároz bevon.
 Heberklotz, mn. suorfelott okos.

Heberflügeln, es. okozásban felülhalad; rá-
bocsál v. vesz (valakit
okoskodással).

Heberfuchen, k. kifő, kiforr,
főve kifut.

Heberfütten, l. Heßfütten.

Heberkommen, k. rh. átjđ.

Heberkommeniß, die; összo-
egyzés, összenakvás.

Heberkufft, die; átjövétel.

Heberladen, es. rh. átrako-
dik (egyik hajóról a' má-
sikra); szerfölött meg-
terhel.

Heberladen, mn. megter-
helt.

Heberladung, die; megter-
helés.

Heberlang, mn. fölőtte hoz-
szó.

Heberlangen, k. és es. átér,
átnyulik; átnyújt.

Heberlassen, es. rh. átho-
csát, átmozg; átenged; rá
biz (valakire valamit),
neki adja magát; einem
etwas —, valakinek vala-
mit átengedni; sich der
Freude, dem Schmerz —,
magát örömeuk, síjda-
lomnak átengedni; sich
selbst — lassen, magira
hagyva lenni.

Heberlassen, die; átengo-
dás; áthocsátás.

Heberlast, die; alkalmatlan-
ság, teher.

Heberlasten, es. szertelenül
megterhel.

Heberläufig, mn. igen ter-
hes; alkalmatlan, unal-
mas.

Heberlauf, der; átfutás; ki-
járás, kiömés; kifu-
tis. (vorsenhen); jár-
hely. (hajón).

Heberlaufen, k. és es. rh.
kiömlik, kijárad, kifut;

átfut, ászökik; kifut,
futásban meggyőz; zum
Reinde —, az ellenség-
hez szökni; einen —, va-
lakihez sokat futkosni,
valakinek alkalmatlankod-
ni; eine Rechnung —,
számadást átfutni; es ű
berläuft mich ein Schauer,
horzadás fut rajtam vő-
gig; sich —, kifüradni;
die Augen tiefen mir über,
szemeim eltettek könyek-
kel; der Hund überlief den
Hafen, a' kutya elérte
a' nyúlat.

Heberläufer, der; szőko-
vény.

Heberlaut, mn. és ih. igen
hangos; igen hangosan.

Heberleben, es. megőr, elér,
(korral valamit); túlél,
(valamit).

Heberlebung, die; túlélés.

Heberlegen, es. tesz, rá-
tesz; meggondol, gon-
dolóra vesz.

Heberlegen, mn. erősebb,
hatalmasabb; — sein,
felülműlni, megelőzni.

Heberlegenheit, die; na-
gyobb hatalom, felsőbb-
ség.

Heberlegen, mn. meggon-
doló, megfontoló.

Heberlegt, mn. és ih. meg-
fontolt, meggondolt;
meggondolva.

Heberlegung, die; rátétel,
rátévés; megfontolás;
meggondolás.

Heberlegungsraft, die; meg-
gondoló tehetőség, v. erő.

Heberlernen, es. felületesen
tanul; tanulásban felül-
halad.

Heberlesen, es. rh. futólag
olvas, átolvás; olvasás-
ban átszökik, (valamin).

Heberlesen, es. átad, kéz-
hez szolgáltat; átszállít.
Heberlieferung, die; átadás,
késhez adás; szőhagyó-
mány.

Heberlisten, es. rászéd, meg-
csal; csalásban felülműl;
csalással meglep.

Heberlistung, die; rászédés,
megcsalás; kerülhözés,
(csellel).

Hebermachen, es. rácsinál;
elküld, elküld; einem et-
was —, valakinek vala-
mit elküldeni.

Hebermacht, die; erőhata-
lom; fennhatalom; na-
gyobb erő.

Hebermächtig, mn. fennha-
talmú, fennerejű.

Hebermachung, die; elkü-
lés.

Hebermachen, es. ráfest; új-
ra fest, befest.

Hebermannen, es. meggyőz;
felülműl.

Hebermannung, die; meg-
győzés.

Hebermaß, das; bőség; fe-
lesleg; túlság a' mértök-
hon; szőfelettség.

Hebermaße, die; mértök-
túlság; mérsékletlenség.

Hebermäßig, mn. és ih. mér-
tékletlen, szőfeletti, túl-
ságos; felettőbb, mértök-
telenül.

Hebermannern, es. túlopít;
ráópít; ráfalaz.

Hebermeister, es. felülha-
lad, meggyőz.

Hebermenscht, mn. ombor-
síjított, omborodó-hala-
dó.

Hebermessig, es. rh. átmér;
sich —, mérőst elhibáz-
ni, olhamarkodni.

Hebermetzen, es. túl mér;
hamisan mér (vőkával).

Hebermühen, k. felülhald, meggyöz.	Hebertrafepfn, cs. megváspol; átráspol.	Hebersalzen, cs. megalóz, olsóz.
Hebermorgen, ih. holaapután.	Heberrechnen, cs. átgerblyél; meggoreblyél.	Hebersatt, mn. zabált; túltelt.
Hebermorgen, mn. holnaputáni.	Heberrechnen, cs. felszámol, fölvet, összeszámol; újra számol; átvisz (számol).	Hebersättigen, cs. igen jól tart; megtöm (eledellel).
Hebermutz, der; negéd, pajkoság; felszalkodás, dölgy; elbizottság, ün-hittség.	Heberrechnung, die; felszámolás, fölvetés.	Hebersaufen, vh. rh. teloissza magát, megissza eszét.
Hebermüthig, mn. negédes, pajkos; dölgyfős, felszalkodott; elbizott. —, ih. pajkosan; dölgyfösen; elbizottau.	Heberreden, cs. rábeszél, rávesz.	Heberschaufen, cs. rh. át-hangzik, áteng; kizeng (több hang közöl).
Hebernachten, k. és cs. megbál; bálásra befogad.	Heberreden, mn. rábeszélő.	Heberschatten, cs. beárnyaz.
Hebernachten, cs. rávarr, fölébe varr.	Heberredung, die; rábeszélés, rávévés.	Heberschattung, die; beárnyazás.
Hebernehmen, die; átvétel.	Heberreiben, cs. rh. rárcszel.	Heberschauen, cs. átnéz, áttekin. —, k. végig lát, (valamin).
Hebernatürlich, mn. természetfölötti, természetki-vüli.	Heberreich, mn. dúz, dúsgazdag.	Heberschauen, cs. átnéz, áttekin. —, k. végig lát, (valamin).
Hebernehmen, cs. rh. átvesz; magára vállal, felvállal; meggyöz, megterhel; magára vesz (ruhát); fű —, sokat enni, inni; die Unterthanen mit Abgaben —, az alattvalókat adóval terhelni; ein Pferd im Reiten —, lovát igen meghajtani; sich vom Borne — lassen, magát a' haragtól elkapatni hagyni.	Heberreichen, cs. és k. átad, átnyujt; benyujt (kérelemlevolet); kinyúlik.	Heberschienen, l. Beschieuen.
Hebernehmen, der; átvond; magára vállaló.	Heberreichung, die; átadás, benyújtás.	Heberschiffen, cs. elküld, átküld.
Hebernehmung, Hebernahme, die; átvétel; fel- v. olvállalás.	Heberreich, mn. elért, igen megért.	Heberschiffen, k. és cs. rh. átzökken, átröppen, átsudamlik; felülvan (a' mértéken); túlér, túltérjed; átlő.
Heberpfeffern, cs. megborsol; fölöttébb megborsol.	Heberreiten, k. rh. átlóval, —, cs. rh. lejár, meghajt (lovat); lojprat (lóval); körül (lőhátón).	Heberschiffen, cs. áthajóz, átevez; hajón áthoz v. átvisz.
Heberpfeifen, l. Heberadern.	Heberreiten, der; lovaskerülő.	Heberschiffung, die; áthajózás; átvitel, (hajón).
Heberpfeifen, cs. be-, megszurkol.	Heberrennen, cs. átfut; megelőz (futásban); legázol.	Heberschimmel, k. bepónészedik.
Hebertraffen, cs. meglep; rajtaüt.	Heberrest, der; maradék, fogyatéék.	Heberschlichtig, l. Oberflächlichig.
Hebertraffung, die; meglepés, rajtaütés.	Heberrennen, k. rh. átfoly, átcsopog, kiömlik.	Heberschlag, der; boríték, hajtóka, gallér; előrajs, terv; előleges fölvetés, felszámolás.
	Heberroß, der; felruha.	Heberschlagen, k. cs. és vh. rh. hanyatt bukik, hanyatt dől; elbillen; átüt, átver; behorít; hozzávet; elfordít (könyvben keresett holyot).
	Hebertrumpfen, cs. megrohan, rajtaüt, meglep.	Heberschlämmen, cs. beiszapol.
	Hebertrumpfung, die; megrohanás, meglepés.	Heberschleichen, l. Beschieichen, Hebertraffen.
	Hebertrüben, cs. bevat (földet maggal).	

Heberschlebern, cs. befolyo-
loz.

Heberschlingen, cs. rh. há-
lával v. törökkel berak.

Heberschnieren, cs. bekön,
bemázol; becsirkál.

Heberschnappen, k. rápattan,
rácspapódik; esztelenke-
dik, őrsjög.

Heberschnellen, cs. átsudam-
lik, átszökken; megcsal.

Heberschnenzen, cs. behavaz,
hóval belep.

Heberschnüren, cs. megköt;
zaineggel megerősít; zai-
neggel megméri; megje-
lel festett zaineggel, (á-
csoknál).

Heberschreiben, cs. rh. beír;
ezímez (p. o. levelet);
felülír; megír, leír.

Heberschreiten, k. rh. áthág,
átlép.

Heberschreitung, die; áthá-
gás, átlépés.

Heberschreihen, cs. rh. átki-
ált; lokiáltoz (valakit),
kiáltással logyózik; kiáltás-
ban eljár.

Heberschrift, die; czím, fo-
lulírás.

Heberschuh, der; fölécipő.

Heberschuh, der; maradvány,
maradék.

Heberschützen, cs. rátölt;
átölt; betölt; tetéz,
hulmoz.

Heberschwindigkeit, mn. és ih.
hőösleges, hővelkedő; hő-
ségezes, előggő.

Heberschwanz, Heberschwanz,
der; fölölalag.

Heberschwanken, k. átleng,
átling.

Heberschwangen, cs. ráscsacg,
(sz. sz.).

Heberschwimmen, cs. kiárad,
elárad, kiönt.

Heberschwimmunß, die; ki-
áradás, özön.

Heberschwer, mn. fölötto
terhes, igen nehéz.

Heberschwimmen, k. rh. át-
uszik.

Heberschwein, k. átvész; eve-
zésben megelőz.

Heberschweu, cs. rh. átlát;
átnéz, áttekint; látás-
ban felülhalad; észre-
nem vesz valamit
(látásban); elnéz, átnéz
(hibát); er überfieht ihn
an Gesehrsamkeit, túl te-
szem rajta a' tudomány-
ban; zwei Reihen im Lesen
—, két soron átszökni
(olvasás közben).

Heberschweu, die; átlátás,
átnézés; elnézés.

Heberschweu, cs. rh. átküld.
Heberschweu, der; átküldő;
küldő.

Heberschweu, die; átkül-
dés.

Heberschweu, mn. fordítha-
tó.

Heberschweu, k. és cs. átszál-
lit, áttesz; rátesz; át-
mogyan; átszökik; fordít
(más nyelvre); megtöm,
megrak; drágán árul;
einem seine Waaren —,
valakinek drágán adni a'
portókat; diese Stadt ist
mit Handwerksleuten über-
setzt, ezen város tömve
v. tele van kézművesek-
kel.

Heberschweu, der; fordító;
átkező, átszökő.

Heberschweu, die; fordítás;
átkező.

Heberschweu, die; átnézés,
megvizsgálás; áttekintet.

Heberschweu, mn. rövidlátó,
közellátó.

Heberschweu, die; rövid
látás; gyöngeszembőség.

Heberschweu, k. rh. kiforr,
kiduzzad; nagyon meg-
föld.

Heberschweu, cs. megozús-
tóz.

Heberschweu, cs. rh. átne-
kel, végig énekel; éneck-
lésben felülhalad; sich —,
éneklésben előreledni.

Heberschweu, mn. érzék-
földti.

Heberschweu, k. és cs. nya-
ral; nyaraltat.

Heberschweu, cs. kifeszít,
ráhúz; arasszal átfog,
átméri; átér (valamit v.
valamint); túl visz (va-
lamint), túlságoskodik; túl-
feszít; seinen Geist —,
lelkét megerősíteni; ein
überspannter Kopf, túl-
ságos gondolkodásu.

Heberschweu, die; kife-
szítés; túlságoskodás.

Heberschweu, cs. rh. be-
körülson.

Heberschweu, l. Bespren-
gen.

Heberschweu, k. rh. át-
ugrik; sich —, ugrásban
kifáradni, kiugrálni ma-
gát.

Heberschweu, die; átugrás,
átszökés.

Heberschweu, mn. állott,
sokáig állott; — reife
Frucht, igen érett gyü-
mölcs, molly sokáig ál-
lott a' fán.

Heberschweu, cs. rh. elüti
a' kártyát, felobb üti
mint más.

Heberschweu, cs. rh. felül-
áll; kiáll, elűr.

Heberschweu, k. és cs. áthág,
meghág; felülmúl v. ha-
lad; das übersteigt meine

Kräfte, az erőm felett van; alle Hindernisse —, minden akadályokat meggyőzni; es ist noch mancher Weg zu —, még sok akadály van meggyőzendő.
 Hebersteigern, cs. fölveri v. fölemeli árát valaminek.
 Hebersteigerung, die; árverés.
 Hebersteigung, die; áthágás, meghágás.
 Heberstellen, cs. rá állít, rá rak; tele állít, tele rak.
 Heberstimmen, cs. leszavaz, szavazattal logyoz; más hangból beszél; viseletét változtatja.
 Heberstimmung, die; leszavazás.
 Heberstößen, cs. rh. átiök, áttaszít; letassít.
 Heberstrahlen, cs. boragyog, átragyog; kiragyog (többek közül); felülmúl.
 Heberstreifen, cs. rh. ken, (-ra, -re); betapaszt.
 Heberstreifen, k. elszarva.
 Heberstreuen, cs. ráhint, rászór; behint, beszór.
 Heberstricken, cs. körülköt, beköt (kötőtávol); körülhálóz.
 Heberströmen, k. kiárad, kiönt; von etwas —, tele lenni valamivel, (p. o. szlv. erősszel).
 Heberströmung, die; kiáradás, eláradás.
 Heberstücken, cs. ráborít.
 Heberstücken, k. átbukik; túl rohan (a' határon).
 Heberstül, mn. fölötte ódes, igen ódes.
 Hebertäfelu, cs. kitábláz, kipallóz.
 Hebertäuben, cs. elhallgatat; alkábit.

Hebertübung, die; elhallgatás, alkábitás.
 Heberthener, mn. ós ih. mörög-drága, igen drága; felette drágán, mörögdrágán.
 Heberthenern, cs. megdrágít.
 Heberthenerung, die; megdrágítás.
 Heberthür, die; csappanó ajtó; tőli ajtó.
 Heberthüpfen, cs. elbolondít, elámit, megcsal.
 Hebertrag, der; átvitel, átvívés.
 Hebertragen, cs. rh. átvíazon, átesz; meghagy (valakinek valamit); átfordít; elvállal; das Eigenthum einer Sache auf einen —, valami dolog' tulajdonát másra átruházni.
 Hebertragung, die; átvitel, átfordítás; meghagyás, megparancsolás; elvállalás, átruházás.
 Hebertreffen, cs. rh. felülhalad, felülmúl, megelőz (valakit valamiben).
 Hebertrefflich, mn. felülhaladó, megelőző; jobbezbb.
 Hebertreiben, cs. rh. igen meghajt, megerőltet, elcsigáz; nagyít, tödít, túlviaz (valamit).
 Hebertreibung, die; meghajtás, megerőltetés; nagyítás.
 Hebertreten, k. rh. áthág; megsórt (törvényt); áttör, átmev; kiárad, kiönt; den Schuß —, kifordítani a' lábbalit; zu einer andern Religion —, más vallásra térni; einen Befehl —, parancsot megazegni.

Hebertreter, der; áthágó; áttérő.
 Hebertretung, die; áthágás; áttérés; kiáradás, kiöntés.
 Hebertreiben, mn. ós ih. túlvitt, nagyított; túlvitlen, nagyítva.
 Hebertrift, die; marhajárás, marhacsapás.
 Hebertrinken, vh. rh. le-, megissza magát.
 Hebertritt, der; áthágás, áttérés, átmenetel; megszegés (valaminek).
 Hebertrompfen, cs. tromfával felebb üt.
 Hebertünchen, cs. befejérit, kimeszel; beszinez (valamit).
 Hebertünchen, cs. igen megnepesít.
 Hebertvoll, mn. és ih. teliden tele, nagyon tele, csordultig teli.
 Hebertvorfahren, cs. rászéd, megcsal.
 Hebertvorfahrung, die; rászédés, megcsalás.
 Hebertwachsen, k. ós cs. rh. benő; növésben megelőz; gan; mit Laub —, belombosodott; das Fleisch ist mit Fett —, benőtto a' húst a' kövérőség.
 Hebertwägen, l. Hebertwagen.
 Hebertwaffen, cs. megkall, megványol; megdöngel, megpáhol.
 Hebertwaffen, k. kibuzog, kiforr, kiduzzad; kiömlik.
 Hebertwaffung, die; kibuzgás; kiömlés.
 Hebertwäftigen, cs. logyoz, meggyöz, erőt vesz (valamin), elnyom.

- Hebermilitärgang, die; meggyőzés, elnyomás.
- Hebermüß, ih. fölselő.
- Heberweben, cs. beszö; rászö.
- Heberweise, mn. szerfölött böles.
- Heberweisen, cs. rh. meggyöz (valakit valami fölö); bebizonyít, megmutat (valamit); eleven des Diebstahls —, valakit tolvajságban marasztani.
- Heberweisend, mn. meggyözö, bebizonyító.
- Heberweisung, die; meggyözös, bebizonyítás.
- Heberweisen, cs. befejezt.
- Heberwerfen, cs. rh. átvét; rávet; becsapdos (falat zárral); sich mit jemand —, valakivel összecapni; den Mantel —, koponyógót nyakába vetni.
- Heberwürdig, Heberwiegend, mn. igen nyomas.
- Heberwürfen, cs. boburkol, bebonyolít; rátekerget.
- Heberwürfung, die; beburkolás, bebonyolítás; rátekergetés.
- Heberwürgen, cs. rh. töhhet nyom; fölülhalad, fölülmút.
- Heberwürden, cs. rh. ráteker, bateker; legyöz; eröt vooz (valamin); sich —, magán eröt venni.
- Heberwürder, der; gyözö, ayözödelmes.
- Heberwindung, die; meggyözös.
- Heberwürter, k. és os. tolot; kitololtot.
- Heberwürzig, mn. elműsködö.
- Heberwürst, der; valólat.
- Heberzahl, die; főcsleg szám.
- Heberzählen, cs. átszámlál, felszámlál.
- Heberzählig, mn. számfeltti.
- Heberzahn, der; számfeltti fog; föllog.
- Heberzeitig, mn. előrt, igen megért.
- Heberzeugen, cs. meggyöz (okokkal); rábizonyít (valakiro valamit); elfog v. utólér (valamiben).
- Heberzeugend, mn. meggyözö.
- Heberzeugung, die; meggyözös; meggyözöds.
- Heberziehen, k. és cs. rh. átmegy; áthordozkodik; áthúz; ráhúz; behorit, bolod; ein Land mit Krieg —, országot háborúval elborítani; der Himmel überzieht sich mit Wolken, borúl az ég.
- Heberzinnen, cs. beczíncz.
- Heberzinnung, die; czínczés; czínczet.
- Heberzudern, cs. becsukroz, czukorral v. nádmözzel behint.
- Heberzug, der; hój, tok.
- Heberzwerch, ih. keresztbon, keresztöl.
- Heblisch, mn. szokásban lévő, szokott, divatos.
- Heblischfelt, die; szokás, szokásban létel, divat.
- Hebrig, mn. és ih. megmaradt; a' többi, a' hátralévő; das übrige Welt, a' többi pénz; die Hebrigen, a' többiek; — feyn, — blesben, meglenni, megmaradni; — lassen, meghagyni; ein Hebriges thun, szükségön felül, kellettől többet tenni.
- Hebrigend, ih. egyéb iránt.
- Hebung, die; gyakorlat, gyakorlás.
- Heßer, das; part.
- Heßerbewohner, der; partlakos.
- Heßerhwalbe, die; parti focsko.
- Heß, die; óra.
- Heßband, das; óraszalag.
- Heßdeckel, der; órafodól.
- Heßfeder, die; óratoll.
- Heßfutter, das; óratok.
- Heßgehäuf, das; óratok.
- Heßgewicht, das; órasúly.
- Heßglas, das; óraüveg.
- Heßhammer, der; órakalapács.
- Heßette, die; óraláncz.
- Heßmacher, der; órás, óraműves.
- Heßmacherkunst, die; óráság.
- Heßsäcken, das, Heßtasche, die; óraszakó; óraszeb.
- Heßschlüssel, der; órakulcs.
- Heßwerk, das; óramű.
- Heßzeiger, der; óramutató.
- Hhu, der; süls bagoly.
- Hhme, die, Hhmenbanum, der; szil, szilfa.
- Hhmentwald, der; szilerdő.
- Hhriß, der; Ulrik, (hőv).
- Hhriße, die; Ulrika, (hőv).
- Hhstramarin, das; tongortúli kék.
- Hm, ej. és kaz. körül; tjbau, -kor, -n, -on, -en, -ert, miatt, végott; -val, vel; -röl, -röl; azért hogy; hogysom t um den Leib, a' test körül; um die Stadt gehen, a' város körül menni; seinen Freund um sich haßen, minden barátit társaság nélkül lenni; er muß um diese Gegend wohnen, e' tájon kell lakni.

- ma; um Mittag, um Da-
 stern, déiben, húsveitkor;
 sich um etwas streiten, va-
 lami miatt versengeni;
 um Hilfe rufen, segítség-
 gört kiáltani; um die
 Werte laufen, fogadásért
 futni; ich habe es um zehn
 Thaler gekauft, tíz tal-
 léron vettem; um etwas,
 um das Leben kommen,
 valamit, életét elveszít-
 teni; einen um sein Geld
 bringen, valakit pénz-
 től megfosztani; um drei
 Thaler theurer, három
 tallérral drágább; es ist
 eine schöne Sache um die
 Tugend, a' rény szép do-
 log; um Gottes willen!
 istenért! isten' aszerel-
 méért! um Ihnen zu sei-
 gen, hogy megmutassam
 kegyednek; er ist zu mös-
 tig, um zur Rechenhaft
 gezogen zu werden, ő ha-
 tallmasb, hogysen száma-
 dásra vonatthatnok.
 Umarmen, os. fergat (szán-
 tófoldet); körülszánt.
 Umändern, os. elváltoztat,
 megváltoztat.
 Umänderung, die; elváltoz-
 tatás, megváltoztatás.
 Umarbeiten, os. ismét ki-
 késsit, kidolgoz (vala-
 mit); átdolgoz.
 Umarbeitung, die; átdolgo-
 zás, újra dolgozás.
 Umarmen, os. körülölel,
 mögölel, átölel.
 Umarmung, die; körülöle-
 lés, mögölelés.
 Umbehalten, os. rh. ma-
 gán tart, fenntart.
 Umber, Umberfisch, der; se-
 kotós árnyékhal.
 Umblegen, os. rh. maghajt,
 meggörbit.
- Umbilden, os. átalakít, át-
 formál, elformál.
 Umbildung, die; átalaki-
 tás, átformálás.
 Umbinden, os. rh. körül-
 köt; beköt (valamivel);
 felköt; eine Schürze —,
 kötényt felkötni; ein Buch
 —, könyvet újra v. más-
 kőp kötni.
 Umblassen, os. rh. körülfú-
 lósú.
 Umbstütern, os. átforgat
 (könyvet).
 Umbrechen, k. és os. rh.
 letörök, ledől; letör, le-
 dönt; loszú; feltúr.
 Umbrechung, die; letörés;
 felturás; törés.
 Umbbringen, os. rh. meg-
 öli.
 Umdeken, os. újra sed (hi-
 zat); újra torit (asztalt).
 Umdekung, die; újra sodés;
 újra terítés.
 Umdehen, os. megfordít,
 más felé fordít; sich —,
 megfordulni; sorogni;
 einem den Hals —, va-
 lakinok nyakát kitekerni.
 Umdehung, die; fordítás;
 fordulás, megfordulás.
 Umdeher, der; megfordító.
 Umdeusen, os. újra nyom-
 tat; átnyomtat.
 Umduften, os. körülhilla-
 toz.
 Umfahren, k. rh. körüljár,
 megkörül, (kocsival, ha-
 jával); körülkocsiz; kö-
 rülhajtó.
 Umfahrt, die; körülkocsi-
 zás; körülhajtás.
 Umfaß, der; lecsés; mar-
 hadóg.
 Umfaßen, k. rh. eldől; le-
 esik lábáról, (marha), meg-
 döglik.
- Umfassen, das; elcsós, ol-
 hullás.
 Umfassen, os. újra bajt v.
 bajtogat, (könyvet, papi-
 rost.)
 Umfang, der; kerület; ki-
 terjedés, terjedelem.
 Umfängen, os. rh. körülfog,
 v. vesz, kerít.
 Umfärben, os. újra v. más-
 kőp fest.
 Umfassen, os. magába foglal;
 befoglal; megmarkol, meg-
 kap.
 Umfassend, mn. és ih. ter-
 jedelmes; sokat magában
 foglaló; terjedelmesen.
 Umfattern, os. körülropted
 v. repdes.
 Umflechten, os. rh. körül-
 fon; eine Umflechtene Zie-
 gel, besont palacsk.
 Umfliegen, os. rh. körülre-
 pül.
 Umfließen, os. rh. körülfoly.
 Umformen, os. átalakít, át-
 formál, megváltoztat.
 Umformung, die; átalaki-
 tás, átformálás, meg-
 változtatás.
 Umfrage, die; körülkérde-
 zés, (p.o. szavazat-szedés-
 kor gyűlésben).
 Umfragen, os. rh. körül-
 kérdés, rondre megkör-
 dez.
 Umfägen, os. körülvozt,
 körülhordoz; körülvesz;
 einen Garten mit einer
 Mauer —, kertot köfal-
 lal körülvonni, bekerít-
 ni.
 Umfüllen, os. áttölt.
 Umgaffen, rh. körülbámész-
 kodik; bámészkozva kö-
 rülnoz.
 Umgang, der; kerengés,
 körüljárás, forgás; kö-

- rülmenet, bucsújáras; közlekedés, társalkodás.
- Umgänglich, mn. társas, nyájas, barátságos.
- Umgänglichheit, die; társaság, nyájasság.
- Umgeben, cs. rh. körülvesz, bekerít; ráad (köpönycget valakire.)
- Umgebung, die; körület, környék, kíséret.
- Umgehen, k. rh. körülmegy; bucsút jár; leforog; forog; bányik (valamivel); forral valamit, főzi fejét valamiben; kikerül (valamit); áthág (törvényt); mit Lügen, mit Betrug —, hazugságot, csalást forralni; mit etwas —, valamivel bányi; mit einem —, valakivel társalkodni; wenn das Jelt umgegangen ist, ha az év leforgott, elmúlt; es geht im Saufe um, a' házban kísértet jár; ich habe nicht — können, Sines dies zu fagen, el nem mellőzhettem, hogy meg ne mondjam kegyednek.
- Umgeheht, mn. es. ih. megfordított; megfordítva.
- Umgeben, das; elelemadó v. vüm.
- Umgeben, cs. rh. körülönt; újra önt (mintába.)
- Umgebenung, die; körülöntés; újra öntés.
- Umgebenung, cs. körülragyog.
- Umgeben, cs. rh. körülés, (fát); felés (kertot, földet.)
- Umgebenung, die; körülésés, felésés.
- Umgebenung, k. rh. elharapnik, elterjed; körülrag, körülvesz; átfog.
- Umgebenung, cs. határoz, határral körülvesz, korlátot.
- Umgebenung, die; korlátotzás; határral körülvételel.
- Umgeben, l. Umgehen.
- Umgeben, cs. körülövez; felköt, (kardot).
- Umgeben, der; körülöntés.
- Umgeben, k. rh. rajta van; er hatte einen Mantel um, köpönycget volt rajta.
- Umgeben, cs. körülvág, levág, (fát); fel-, megkapál, (földet).
- Umgeben, cs. megölel.
- Umgebenung, die; megölelés.
- Umgeben, der; kárpit.
- Umgebenung, cs. körülakaszt; ránd valakire (köpönycget ic).
- Umgeben, cs. rh. levág, kivág, (fát); körülvág.
- Umgebenung, die; levágás, kivágás; körülvágás.
- Umgeben, ih. körül, körös-körül.
- Umgebenlegend, l. Umlegend.
- Umgeben, ih. körül; ich fann nicht — dieses juthun, nem lehet ezt nem tennem.
- Umgeben, cs. beburkol, bepalástol, betakar.
- Umgebenung, die; beburkolás, botakarás.
- Umgeben, die; visszatérés, visszafordulás.
- Umgebenbar, mn. visszafordítható.
- Umgehen, os. fordít, megfordít, —, k. fordúl, megfordúl; visszatér v. fordúl; alles —, mindent felforgatni.
- Umgehen, die; fordítás; fordulás; visszatérés, visszafordulás.
- Umgehen, k. felbukkan, bukkanva fordul. —, cs
- felbukkant, felfordít; behajt és layarr.
- Umflattern, cs. körülölez, öllel körülmér.
- Umflattern, cs. körülkulesol, átkarol.
- Umflattern, cs. máskép v. újra öltöztet.
- Umflattern, k. rh. elvesz; életét vesíti (öröszakos halállal).
- Umflattern, cs. körülkariás.
- Umflattern, cs. megkoszorú; körülkoszorúz.
- Umflattern, der; kerület.
- Umflattern, cs. megkerül; körülvesz (p. o. hadvonalalal várat).
- Umflattern, cs. rh. máskép rak; más szekerre rak (postékát).
- Umflattern, cs. körülátboroz, körülvesz táborral.
- Umflattern, der; forgás, keringés; in — bringen, forgásba, divatba hozni.
- Umflattern, cs. rh. azaladv elüt, elgáol (p. o. gyermekot az utcán); körülfut. —, k. rh. futkároz; forog, kering (tengelye körül).
- Umflattern, das; körülirat.
- Umflattern, cs. körülrak; máskép v. átholyez; megörbít, meghajt. —, k. megdől, más oldalra dől, hajlik; ein Schiff legt sich um, a' hajó egyik oldalára dől; der Wind legt sich um, a' szél megfordul, más irányt vesz.
- Umflattern, die; körülrakás; átholyezés; megörbítés; megfordulás; megdőlés.
- Umflattern, cs. elvezet, tévedésbe vezet.

Umfenden, cs. megfordít, elfordít (kocsit, hajót); megváltoztat; die Herjen —, a' szivokot más ér-zésre birni.	Umrennen, k. és cs. rh. kö-rülfut v. nyergel; nyar-galásban olgázol.	Umfelnen, l. Umfensten.
Umfenchten, cs. megvilágít; fénynyel körülvesz.	Umringen, cs. körülfog, körülvesz, körülkerít.	Umferten, cs. rh. körülnyír; máskép nyír.
Umfiegend, mn. körülfek-vő, határos.	Umrisk, ber; körrajz; vá-zolat.	Umfichten, cs. körülküldöz.
Umfachen, cs. körülköt, felköt, (nyakkendőt).	Umrith, ber; körüllovag-lás.	Umfiffen, k. körülhajóz; egy hajóból másikká ra-kozik.
Ummalen, cs. újra fest; másként fest.	Umrith, ber; körüllovag-lás.	Umfloß, ber; változás; hajtóká, borítók, taka-rék; hüvely, (növények-nél); borongatás, (or-vosoknál).
Ummauern, cs. körülfalaz, körülkerít.	Umrühren, cs. meg-, fölke-ver.	Umflogen, k. rh. hirtelen elcsik, összerogy, fel-fordul; hirtelen változik; megromlik, (bor). —, cs. levág (fát); körülburkol, botakargat; beborongat (tagot); meghajt, meg-görhlt (szegelt); megfor-dít (levelet könyvben, posztót); újra ver (pénzt); das Wetter sßlßgt um, megváltozik az idő.
Ummessen, cs. rh. körülmér; újra mér.	Umrühung, die; meg-, fölkeverés.	Umflogen, k. rh. körü-lötté mászkál, körülötté lappang.
Ummünzen, cs. újra ver (pénzt).	Umrütteln, cs. felráz.	Umfloßern, cs. befátyo-lóz.
Umnagen, cs. körülrág.	Umfaden, cs. egy szákból másába önt.	Umfliessen, cs. rh. boka-rít, körülvesz, körülfog.
Umnähen, cs. körülvarr.	Umführen, cs. lefűrészel; körül-fűrészel.	Umfliugen, cs. rh. átölöl, körülfog.
Umnähen, cs. kődbe borít.	Umfatteln, cs. másként v. újra nyergel; más lovat nyergel; változtat (élet-módot).	Umfliugung, die; átöle-lés.
Umnähen, cs. rh. magára vesz (köpönyöget).	Umfattlung, die; nyereg-változtatás.	Umführen, cs. rh. eltaszít; felfordít.
Umnieten, cs. körülszegez; szegnek hegyét behajtja.	Umfäß, ber; felváltás, el-cserélés.	Umführen, cs. rh. újra ol-vaszt; újra önt.
Umnorden, cs. másképen rak, átrak, (p. o. torhat).	Umfaffen, cs. rh. megvál-toztat; újra v. másként alakít v. képez.	Umführen, die; újra olvasztás; újra öntés.
Umpföhlen, cs. körülkaróz.	Umfaffung, die; megvál-toztatás; újra alakítás.	Umführen, cs. újra ko-vacsol, újra kikalapál.
Umpflanzen, cs. körülültet; másbóvá átültet.	Umfahren, cs. körülsán-czol.	Umführen, cs. boken; újra ken.
Umpfangung, die; körül-ültetés; átültetés.	Umpfangung, die; körülsán-czolás.	Umführen, cs. rácsatol.
Umpflügen, cs. körülszánt; újra megszánt.	Umpfangungélinie, die; sán-czolatvonal.	Umführen, cs. körül-sinogez; körül-sinogoz.
Umpreden, cs. másképen ver (pénzt).	Umpfaren, cs. összekapari-kikapar, kaparva követ (virágot st); körülkavar.	
Umpquartieren, cs. más szál-lásra tesz (katonákat).	Umpfatten, cs. körülárnyé-koz v. árnyal.	
Umpreden, cs. máshóvá rak.	Umpfattet, mn. árnyékos, homályos.	
Umpreisen, cs. és k. körül-utaz; körül (az útban).	Umpfauen, k. körül-néz; vigyáz, óvakodik; hátra-néz; köröskörül megnéz.	
Umpreisen, cs. rh. leront, elbont (épületet); kö-rülrajzol.	Umpfaufen, cs. lapáttal felhány; körülhány.	
Umpsetzen, k. és cs. rh. kö-rüllovagol; oltapodtat v. olgázol (lóval.)		

- Umfdrücken, cs. körülíró; határt szab (v. laminok).
- Umfkreiben, cs. rh. körülír; újra v. másként ír; hosszasán v. körülményesen leír.
- Umfkreisung, die; körülírás; körülményes leírás.
- Umfkriechen, die; fel-, körülírás, (pénzen st.).
- Umfkürzen, cs. kötényt köt.
- Umfkütten, cs. meg-, felrész.
- Umfküllen, cs. feldönt, ki-dönt; más edénybe tölt; körülült (fát földdel).
- Umfkreißer, der; kerülés, keringés; csapongás, ki-csapongás; tekervény.
- Umfkreiseln, I. herumkreiseln.
- Umfkreisen, k. körülhajtás v. vitorláz.
- Umfkreisen, vh. rh. körüljár; magát; körüljár, körültekint, szétnéz; keres (valamit); utánlát, gondoskodik; hátra v. visszajár.
- Umfkreisen, das; körültekintés; utánlátás, gondoskodás.
- Umfkreisen, cs. máshová tesz v. rak; másképp tesz; újra tesz; körülrak; elcsérel; elad; megfordul (a' szél).
- Umfkreisen, die; áttétel, máshová tétel; átültetés; elcsorítás.
- Umfkreisen, k. rh. lerogy, lerokad.
- Umfkreisen, ih. hiába, ok nélkül, hasztalan; ingyen; nélkül —, nem hiába.
- Umfkreisen, cs. újra hofog (lovakat); arasszal átfog, átör, előr.
- Umfkreisen, cs. rh. körülhajtás, körüljár.
- Umfkreisen, cs. rh. körüljár; ugrál; ugrálva feldönt; megfordul (a' szél); bányik (vele).
- Umfkreisen, der; körülmény, környülállás; állapot; hosszadalmas kézület, cerimonia; Umfkreisen minden, magát vonogatni; ohne Umfkreisen, minden cerimonia nélkül.
- Umfkreisen, mn. és ih. körülményes, részletes, aprólékos; körülményesen, részletesen, aprólékosan.
- Umfkreisen, die; körülményesség, részletesség, aprólékoság.
- Umfkreisen, das; igchattározó.
- Umfkreisen, cs. rh. körüljár; körüljár; körüljár (betűket, st. helyegen).
- Umfkreisen, cs. körüljárás v. jár.
- Umfkreisen, k. rh. körüljár; körüljár (valakit).
- Umfkreisen, mn. körüljáró; jelen lévő.
- Umfkreisen, cs. körüljár; másképp rak.
- Umfkreisen, k. szándékat változtat; áthangol, más hangra vesz (hegedűt st.).
- Umfkreisen, cs. felfogat.
- Umfkreisen, cs. rh. feldönt, fel-, elhajt; elönt; ein Testament —, végrendeletet megsemmisíteni.
- Umfkreisen, die; feldöntés; elöntés, megsemmisítés.
- Umfkreisen, mn. feldöntő; elöntő, megsemmisítő.
- Umfkreisen, mn. feldönthető; elönthető.
- Umfkreisen, cs. körüljárás, körüljárás; beragyog, körüljárás; beragyog, beüt (sugarival).
- Umfkreisen, cs. rh. körüljár; békén.
- Umfkreisen, cs. körüljár.
- Umfkreisen, cs. körüljár, (költővel); körüljárás (labdát); körül-, behálóz.
- Umfkreisen, cs. és k. körüljár.
- Umfkreisen, der; le-, összeomlás; megbukás.
- Umfkreisen, k. és cs. leomlik; megbukik; leomlaszt, elront, felfogat.
- Umfkreisen, die; összeomlás; megbukás, lerontás; megbuktatás.
- Umfkreisen, cs. megtámaszt.
- Umfkreisen, k. körüljár.
- Umfkreisen, k. körüljárás.
- Umfkreisen, cs. körüljár, körüljár.
- Umfkreisen, cs. újra kereset; más nevet ad.
- Umfkreisen, k. és cs. tántorogva elesik; tántorogva fellök, leejt.
- Umfkreisen, I. Zauf.
- Umfkreisen, cs. kicsérel; újra csérel.
- Umfkreisen, cs. rh. rá ad; magára vesz; fű —, valamit keresni, valami után törekedni.
- Umfkreisen, cs. körüljár; sajnó.
- Umfkreisen, cs. körüljár.
- Umfkreisen, cs. rh. körüljár.
- Umfkreisen, cs. rh. körüljár; —, kalandozni, csapongani.
- Umfkreisen, cs. rh. körüljár; áttér (más részhez).

Uutrieb, der; forgás, keringés; fondorkodás, alattomos főrekedés.
 Uutriebvoß, mn. alattomos, fondorsággal teljes.
 Uutritt, l. Uebertritt.
 Uuwaßfen, cs. körülző, bező.
 Uuwißen, cs. görget, hengerget; felforgat (országot).
 Uuwißjung, die; görgetős, hengergetős; zendülés, lázadás.
 Uuwißfelu, cs. vált, fől-vált, fölcserél.
 Uuwißfelud, mn. váltogató.
 Uuwißfung, die; váltás, felváltás, váltogatás, fölcserélés.
 Uuweg, der; kerülő (út), túlut; durch Uuweg, tekervényesen.
 Uuwehen, cs. lefű; körül-leng.
 Uuwenden, cs. és k. fordít, megfordít; fordul, megfordul; wie man eine Hand umwendet, hirtelen, sebesen; mit ungewandter Hand, közfejlessé auf dem Wege —, vizszatórni, megfordulni utjában; einen —, megtéríteni, más gondolatra bírni; er ist ganz ungewandt, egészen megváltozott.
 Uuwendung, die; megfordítás; megfordulás.
 Uuwerfen, cs. rh. felfordít, földönt; seinen Mantel —, hirtelen felkapni, fölvenni köpönyegét.
 Uuwerfung, die; felfordítás, földöntés.
 Uuwißeln, cs. behonyol, begöngyöl; körülteker; bepótlás (gyermeket); mit

Stroh —, szalmába takarni.
 Uuwißelung, die; behonyolás, begöngyölés; körültekerés; bepótlás; betakarás.
 Uuwinden, cs. rh. körül-fon, körülteker; mit Uu-winden —, borostyánnal koszorúzni.
 Uuwißfen, cs. behorít (föl-legal); elkomorít, el-sötétít.
 Uuwißfen, cs. felhány, felkutat, feltúr, földül.
 Uuwißfen, daß; felhányás, felkutatás.
 Uuwißfen, cs. újra számlál.
 Uuwißnen, cs. sövényvel bekerít, sövényez.
 Uuwißnung, die; sövényzés; sövény, kerítés.
 Uuwißnen, cs. körüljelez.
 Uuwißnen, cs. rh. bevon; körülvon, körülfog; húz-von; körüljár; die Uu-wigen —, a' határt bejárja; sich —, ruhát váltani; der Himmel umzieht sich, borúl az ég. —, k. rh. költözködik; vándorol, seregetül jár.
 Uuwißnen, cs. körülvoss, körülfog.
 Uuwißung, der; körüljárás, körmonat, processio.
 Uuwißnen (tagadó az összeredtelben): -lan, -lon, -atlan, -atlen, -talan, -telen, nem.
 Uuwißnderlich, mn. változhatatlan, másíthatatlan; nem hajtogatható. —, ih. változhatatlanul, másíthatatlanul.
 Uuwißnderlichkeit, die; változhatatlanság, másíthatatlanság.

Uuwißlich, mn. lerohatatlan, (bűn).
 Uuwißhangig, mn. és ih. független; függetlenül.
 Uuwißhangigkeit, die; függetlenség.
 Uuwißheitlich, mn. és ih. orvosolhatatlan; orvosolhatatlanul.
 Uuwißheitig, mn. és ih. szakadtan, szüntelen; folyvást, szüntelenül.
 Uuwißheitbar, mn. és ih. el-láthatlan, végtelen; jel-láthatlanul.
 Uuwißheitlich, mn. és ih. nem szándékos, akaratlan; céltalan; szándék-talanul, akaratlanul; cél nélkül.
 Uuwißheitbar, mn. átenged-hetlen.
 Uuwißheit, mn. hamis, korcs, ál . . .
 Uuwißheit, mn. figyelmetlen, gondatlan, vigyázatlan.
 Uuwißheitlich, die; figyelmetlenség, gondatlanság, vigyázatlanság.
 Uuwißheitlich, mn. és ih. nem-telen; nemtollenül, nem nemesileg.
 Uuwißheitlich, mn. hasontalan, hasonlatlan.
 Uuwißheitlich, die; hasonlatlanság.
 Uuwißheitlich, die; áhítatlanság.
 Uuwißheitlich, mn. és ih. nem-áhitatos, áhítatlan; áhítatlanul.
 Uuwißheitlich, mn. veletlen, müveletlen, parlag.
 Uuwißheitlich, mn. sértetlen, hintatlan, nem kísértett.
 Uuwißheitlich, mn. féázotlen (hely, tét).

Uuangefelbet, mn. és ih. öltözetlen; öltözetlenül.
 Uuangemeldet, mn. és ih. jelentetlen, be nem jelentett; jelentetlenül.
 Uuangenehm, mn. és ih. kellemetlen, kedvetlen; izetlen; kellemetlenül, kedvetlenül, izetlenül.
 Uuangerührt, Uuangetaftet, mn. illetetlen, érintetlen; láffet das —, ne nyulj hozzá, ne bántsd.
 Uuangefehen, mn. csekély, silány. —, ih. nem tekintvén, mind a' mellett.
 Uuangreifbar, mn. meg nem támadható, megtámadhatatlan.
 Uuannehmlich, mn. el nem fogadható; kellemetlen, kedvetlen. —, ih. kedvetlenül, kellemetlenül.
 Uuannehmlichkeiten, die; kellemetlenség, kedveltség.
 Uuanschnlich, mn. tekintetlen, csekély, silány.
 Uuanschnlichkeiten, die; csekélység, kicsinség.
 Uuanständig, mn. és ih. illetlen, illetlenül.
 Uuanständigkeit, die; illetlenség.
 Uuanstößig, mn. botránytalan, nem botránkoztató.
 Uuappetitlich, mn. vonzatlán, undorító.
 Uuast, die; esny, rossz szokás; gorombaság, neveletlenség, csatlanság.
 Uuastig, mn. csatlán, nem módos, nem deli; goromba, neveletlen. —, ih. csatlánul, nem módosan; gorombán, neveletlenül.
 Uuastigraunt, mn. takarítatlan; rosszkedvű, komor.

Uuaufhaltbar, Uuaufhaltsam, mn. megállíthatatlan, feltarthatatlan.
 Uuaufhörlich, mn. szüntelen; kifogyhatlan. —, ih. szüntelenül, szünet nélkül.
 Uuaufhörlichkeiten, die; szüntelenség.
 Uuauflösbar, Uuauflöslich, mn. és ih. fel-, megoldhatatlan; fel-, megoldhatatlanul.
 Uuauflöslichkeiten, die; feloldhatatlanság.
 Uuaufmerksam, mn. figyelmen.
 Uuaufmerksamkeiten, die; figyelemtelenség.
 Uuaufsteiglich, mn. és ih. elmaradhatlan, bizonyos; elmaradhatlanul, bizonyosan, bizonynyal.
 Uuaufsteiglichkeiten, die; bizonyosság.
 Uuanseforlich, l. Uuerseforlich.
 Uuanseführbar, Uuanseführlich, mn. kivihetetlen.
 Uuanseführbarkeiten, die; kivihetelenség.
 Uuansearbeiten, mn. kidolgozatlan, végezetlen.
 Uuansegebildet, mn. műveletlen, képzetlen.
 Uuansegebildet, mn. kinyujtatlan.
 Uuansegenommen, ih. kivétel nélkül.
 Uuansegefeht, mn. és ih. folyvást tartó, szakadatlan, szüntelen; folyvást, szakadatlanul, szüntelenül.
 Uuanseföhlich, mn. kitörülhetlen, eltörülhetlen; feledhetlen.
 Uuanseföhlichkeiten, die; ki-

eltörülhetlenség; feledhetlenség.
 Uuausdrücklich, l. Uuaabdrücklich; és Uuaerdrücklich.
 Uuausdrücklich, mn. ki mondhatlan, kibeszélhetlen.
 Uuausdrücklichkeiten, die; ki mondhatlanság.
 Uuausdrücklich, mn. kiállhatlan; szenvedhetlen. —, ih. kiállhatlanul, szenvedhetlenül.
 Uuausdrücklich, mn. eltörülhetlen, irthatalan.
 Uuaudändig, mn. zabolázhatlan, szelídítetlen; zabolázatlan, szilaj, féktelen; mód nélküli. —, ih. zabolázatlanul, szilajon, féktelenül; mód nélkül, igen nagyon.
 Uuaudändigkeiten, die; szilajosság, zabolázatlanság, féktelenség.
 Uuaarmherzig, mn. és ih. irgalmatlan, könyörületlen; irgalmatlanul, könyörület nélkül.
 Uuaarmherzigkeiten, die; irgalmatlanság.
 Uuaärtig, mn. és ih. szakállatlan; szakáll nélkül.
 Uuaärtigkeiten, die; szakállatlanság.
 Uuaebauet, l. Uugebauet.
 Uuaebadft, Uuaebadftig, Uuaebadftsam, mn. és ih. gondolatlan, seales, lebehurgya; gondolatlanul, sealesen, hebehurgyán.
 Uuaebadftsamkeiten, die; gondolatlanság, sealeség.
 Uuaebadft, mn. födelon, takarítatlan; mit unbedecktem Haupte, födelon fövel. —, ih. födelonul, takarítatlanul.

- * Unbedeutend, mn. és ih. csekély; kevésbé, nem igen.
 Unbedeutende, das; csekélység.
 Unbedingst, mn. föltételetlen, általános, szükségképi. —, ih. föltételetlenül, általában, szükségkép.
 Unbedungen, mn. alkutlan, fogadatlan, bérletlen. —, ih. fogadatlannál, bérletlenül.
 Unbeeidigt, mn. eskütlen, nem hitelt.
 Unbeeinträchtigt, mn. sérteletlen, károsítatlan.
 Unbeeztelt, mn. örökösztelen. —, ih. örökös nélkül.
 Unbefangen, mn. egyenes, nyílt, őszinte; el nem fogatlan. —, ih. egyenesen, nyíltan, őszintén; elfogódás nélkül.
 Unbefangeneheit, die; nyíltság, őszinteség.
 Unbefehret, mn. tollatlan.
 Unbefehdt, mn. szennytelen, tiszta; szűz.
 Unbefugnis, Unbefugtheit, die; jogtalanság.
 Unbefugt, mn. és ih. jogtalan; jog nélkül.
 Unbegleitert, mn. és ih. kíséretlen; kíséret nélkül, magányosan.
 Unbegreiflich, mn. megfoghatatlan, képszelhetetlen.
 Unbegreiflichkeiten, die; megfoghatatlanság, képszelhetetlenség.
 Unbegrenzt, mn. határtalan.
 Unbeglüttert, mn. jószágatlan, vagyontalan.
 Unbehaart, mn. hajatlan; szőretlen.
 Unbehaglich, mn. kéjelmetlen, kedvetlen, alkalmatlan. —, ih. kéjelmellenül, kedvetlenül.
 Unbehaglichkeit, die; kéjelmotlenség, kéjtelenység.
 Unbehauen, mn. bárdolatlan; kapólatlan; motaszetlen.
 Unbehauptbar, mn. állíthatatlan.
 Unbeherzt, mn. és ih. bártortalan, féltlen; bátoratlanul, féltelenen.
 Unbehüllich, mn. és ih. ügyetlen, gyámoltalan, esetlen; ügyetlenül, gyámoltatlanul.
 Unbehüllichkeiten, die; ügyetlenség, gyámoltalanság.
 Unbehutsam, mn. és ih. vigyázatlan, gondatlan; vigyázatlannál, gondatlanul.
 Unbehutsamkeit, die; vigyázatlanság, gondatlanság.
 Unbekannt, mn. ismeretlen; homályos, névtelen. —, ih. ismeretlenül; es ist mir nicht — das ic., jól tudom, hogy ic.
 Unbekehrbar, mn. megtéríthetetlen.
 Unbekehrt, mn. megtérítetlen, töredelmetlen.
 Unbekehrtheit, die; megtérítetlenség; töredelmotlenség.
 Unbekleidet, mn. meztelen; ruházatlan.
 Unbekümmert, mn. és ih. gondtalan, aggtalan; gondtalanul; sein Sie deswigen —, ne aggódják azon; ich lasse mich darum —, nem gondolok vele.
 Unbekümmert, mn. rakatlan, üres.
 Unbelaubt, mn. lombtalan, leveltelen.
 Unbelebt, mn. lelketlen; élettelen, renyho; pusztaság, sivatag.
 Unbelefen, mn. olvasatlan, tudatlan, járatlan.
 Unbelefenheit, die; olvasatlanság.
 Unbelebtig, mn. nem tetéző.
 Unbelebtig, mn. és ih. jutalmazatlan; jutalmasatlannál; nicht — lassen, megjutalmazni.
 Unbenannt, mn. katonátlán, (hajó).
 Unbenutzt, mn. és ih. észrevétlen; észrevétlenül, suttokban; nicht — lassen, megjegyezni, észrevenni.
 Unbenutzt, mn. és ih. értéktelen.
 Unbenutzt, mn. és ih. fáradságtalan; fáradság nélkül.
 Unbenannt, mn. nevezetelen; névtelen; határozatlan.
 Unbeneidet, mn. és ih. nem irigyelt, irigytelen; irigytelenül.
 Unbenommen, mn. szabad, megongedott.
 Unbenutzt, mn. és ih. használatlan; használatlanul.
 Unbenutzt, Unbenutzt, mn. és ih. kéjelmetlen, alkalmatlan; kéjelmellenül.
 Unbenutzt, mn. és ih. gyámoltalan; tanács nélkül; eine unbenutzte Tochter, fátjelen lány.
 Unberecht, mn. nehéz beszédű.
 Unberechtigt, mn. készületlen, késztetlen. —,

- ih. készületlenül; készületlenül.
- Unberitten, mn. szilaj, járatlan, (ló); lovatlan, paripátlan.
- Unberufen, mn. és ih. hivatlan; hivatlanul.
- Unberühmt, mn. és ih. dicstelen, híretlen; dicstelenül, híretlenül.
- Unberschri, mn. illetetlen; etwas — lassen, nem érinteni, elmellőzni valamit.
- Unbeschadet, ih. menten, sértetlenül; — meiner Ehre v. meiner Ehre —, becsületem' sérelme nélkül.
- Unbeschädigt, mn. ép, egész, sértetlen. —, ih. épen, egészen, sértetlenül, kár nélkül.
- Unbeschäftigt, mn. és ih. dologtalan, munkálan; dologtalanul, munkátlannul, foglalatosság nélkül.
- Unbeschattet, mn. árnyatalan, árnyékozatlan.
- Unbeschaiden, mn. és ih. szerénytelen; szerénytelenül.
- Unbeschaidenheit, die; szerénytelenség.
- Unbeschlagen, mn. vasatlan, fakó, (szokór); patkóatlan, (ló); kupoktalan, (pipa); unbeschlagened *heli*, hántatlan, faragatlan fa; — in einer *Wissenschaft*, járatlan valamely tudományban.
- Unbeschritten, mn. megsételt.
- Unbeschoben, mn. és ih. foddhatatlan; foddhatatlanul.
- Unbeschrieben, mn. nyiretlen; borotvátlan.
- Unbeschrieben, mn. korlátlan.
- Unbeschreiblich, mn. leírhatatlan, kimondhatatlan.
- Unbeschreiblichkeit, die; leírhatatlanság.
- Unbeschrieben, mn. és ih. íratlan, tiszta, (papiro); tisztán.
- Unbeschwert, mn. terheletlen; kivett. —, ih. terheletlenül; thun Sie es —, ne sajnálja, ne terheltesék megtenni.
- Unbesetzt, mn. lelketlen.
- Unbesehen, ih. nem látva.
- Unbesegbar, l. Unberwindlich.
- Unbesonnen, mn. és ih. meg gondolatlan; meg gondolatlanul.
- Unbesonnenheit, die; meg gondolatlanság.
- Unbeserlich, mn. javíthatatlan, jobbithatlan.
- Unbeserlichkeit, die; javíthatatlanság, jobbithatatlanság.
- Unbestand, der, Unbeständigkeit, die; állhatatlanság, változékonyság.
- Unbeständig, mn. és ih. állhatlan, változókon; állhatatlanul.
- Unbestechbar, Unbestechlich, mn. megvesztegethetlen.
- Unbestechbarkeit, die; megvesztegethetlenség.
- Unbestellt, mn. és ih. meg nem rendelt; át nem adott, (levél); műveletlen, parlag.
- Unbestimmt, mn. határozatlan, bizonytalan; el nem tökélt. —, ih. határozatlanul, bizonytalanul.
- Unbestimmtheit, die; határozatlanság, bizonytalanság; el nem tökéltiség.
- Unbestraft, l. Ungestraft.
- Unbestritten, mn. vitatlan.
- Unbewacht, mn. és ih. szennytelen, mocsoktalan; szenny, mocsok nélkül.
- Unbewachtlich, mn. esekély.
- Unbetrüglisch, mn. általán; eszballau.
- Unbewacht, mn. és ih. örteletlen, őrizetlen; örteletlenül, őrizetlenül.
- Unbewaffnet, mn. és ih. fegyvertelen; fegyvertelenül.
- Unbewandert, mn. járatlan.
- Unbeweglich, mn. mozdíthatatlan; mozdulatlan, ingatlan; szilárd, állandó; érdekelhetlen; unbewegliche Güter, fekvő v. ingatlan jószág; ein unbeweglicher Stern, álló v. veszteg csillag.
- Unbeweglichkeit, die; mozdíthatatlanság, mozdulatlanság; szilárdság, állandóság.
- Unbewegt, mn. és ih. mozdítlan, mozdulatlan; mozgás nélkül, mozdulatlanul; indulat nélkül.
- Unbewehrt, l. Unbewaffnet.
- Unbewehrt, mn. nőtelen, feleségtelen.
- Unbeweislich, l. Unerteislich.
- Unbewohnbar, mn. lakhatatlan.
- Unbewohnbarkeit, die; lakhatatlanság.
- Unbewohnt, mn. lakatlan, nem lakott.
- Unbewusst, mn. és ih. ismeretlen, nem tudott; das ist mir —, arról semmit nem tudok, ismeretlen. oltom; mir —, tudtom nélkül.
- Unbewusst, mn. megszáthatatlan.
- Unbewusst, mn. nyílt, kevertelen; sövénytelen.

Unbezeugt, mn. bizonyítatlan.
 Unbezogen, mn. hűrtalan, (hangszor).
 Unbezeugt, mn. kétkelő, kétségtelen, nem kétkelt. —, ih. kétség kívül.
 Unbezeugt, mn. győzhetetlen; megbódíthatatlan.
 Unbiegsam, mn. hajthatlan; makacs.
 Unbiegsamkeit, die; hajthatatlanság; makacsság.
 Unbitt, das; éktelenség; rúttság, rútkép.
 Unbittig, mn. és ih. méltánytalan; méltatlanul.
 Unbittigkeit, die; méltánytalanság.
 Unbrauchbar, mn. használhatlan, haszonvehetetlen; haszontalan.
 Unbrauchbarkeit, die; használhatatlanság, haszontalanság.
 Unchrist, der; nem keresztény, pogány.
 Unchristlich, mn. pogány, kegyetlen.
 Und, kaz. és, 's.
 Undank, der, Undankbarkeit, die; háladatlanság, háladatlanság.
 Undankbar, mn. háladatlan, háladatlan.
 Undankbar, mn. nem gondolható, képzeltetlen, megfoghatatlan.
 Undankbarkeit, die; képzeltetlenség, megfoghatatlanság.
 Undenftich, mn. régi, emlékezetaladó; seit (von) undenftichen Seiten, emlékezetaladó idő óta.
 Undentlich, mn. és ih. no-

mályos, érthetlen; homályosan, érthetlenség.
 Undentlichkeit, die; homály, érthetlenség.
 Undeutlich, mn. némettelen. —, ih. hibásan németül; — reden, rosszul 's zavartan beszólni.
 Undienlich, mn. használhatlan; ártalmas, (étok); es wird uns nicht — sein, nem lesz kárunkra.
 Undienstlich, die; használhatatlanság.
 Unding, das; semmi, nomlány.
 Unduldsam, mn. türelmetlen, türedelmetlen.
 Unduldsamkeit, die; türelmetlenség, türedelmetlenség.
 Undurchbringlich, mn. átthatlan; átjárhatlan; kikömelhetlen.
 Undurchbringlichkeit, die; átthatatlanság; átjárhatatlanság; kikömelhetlenség.
 Undurchsichtig, mn. álláthatlan, homályos.
 Undurchsichtigkeit, die; átáthatatlanság.
 Uueben, mn. egyenetlen, göröngyös, hoporjas, (út); hegyes-völgyes, (tartomány). —, ih. egyenetlenül; das ist nicht —, nem rossz, nem megvetendő.
 Uuebenheit, die; egyenetlenség.
 Uuebel, mn. és ih. nemtelen, alacson; nemtelennél, alacsonúl.
 Uuebe, die; ágyasság.
 Uuehlich, mn. és ih. törvénytelen, természet, fattyú; házasságon kívül.
 Uuehrbar, mn. tisztetlenség, illletlenség.

Uuehrbarkeit, die; tisztetlenség, illletlenség.
 Uuehre, die; szégyen, gyalázat, kudarc.
 Uuehrerbietig, mn. és ih. tisztetlenség; tisztetlenség.
 Uuehrerbietigkeit, die; tisztetlenség.
 Uuehrlich, mn. és ih. becstelen; becstelenül.
 Uuehrlichkeit, die; becselenség.
 Uueigentlich, mn. haszonkeresetlen, önzetlen.
 Uueigentlichkeit, die; haszonkeresetlenség, önzetlenség.
 Uueigentlich, mn. és ih. sajátlan, átvitt; sajátlanul, átvitt értelemben, köpleg.
 Uueingebunden, mn. és ih. kötetlen, (könyv); kötetlenül.
 Uueingedenk, ih. nem emlíkező meg.
 Uueingefallen, mn. szózatlan.
 Uueingeführt, mn. korlátlan.
 Uueingezogen, mn. kicsapó, kicsapongó.
 Uueinig, mn. és ih. egyenetlen; nem egyezőleg, egyenetlenül, viszátkodva; — leben, viszátkodva élni.
 Uueins, ih. sie sind —, nem egyeznek meg; — werden, meghasonlani, összeháborodni.
 Uueinigkeit, die; egyenetlenség, viszátkodás, viszásvonás; viszály.
 Uueinträglich, mn. nem jövődelmes, jövődelmetlen.
 Uuempfanglich, mn. nem fogékony.
 Uuempfindbar, mn. érezhetlen.

Uuemphindlich, mn. erzet-
lon, érzéketlen.

Uuemphindlichkeit, die; ör-
zetlenség, érzéketlenség.

Uuendlich, mn. és ih. vég-
telen; végtelenül, igen,
szerfölött.

Uuendlichkeit, die; végtel-
enség.

Uuentbehrlich, mn. elkerül-
hetetlen; szükséges; sích
— machen, elkerülhet-
lenné, szükségossé tenni
magát.

Uuentbehrlichkeit, die; el-
kerülhetetlenség.

Uuentgeltlich, mn. ingyen-
—, ih. ingyen, pénz v.
fizetés nélkül.

Uuenthaltfam, mn. magát
tartóztatni v. mérészkolni
nem képes, mérészket-
len.

Uuenthaltfamkeit, die; mér-
észkletlenség.

Uuentfchieden, mn. el nem
határozott, bizonytalan.

Uuentfchlossen, mn. elhatá-
rozatlan, eltökéltetlen.

Uuentfchlossenheit, die; el-
határozatlanság.

Uuentwidelt, mn. fejletlen.

Uuentzifferlich, mn. meg-
fejthetlen.

Uuerachtet, l. Uueachtet.

Uuerbittlich, mn. és ih. kör-
lelhetlen, engesztolhatlan;
kérlelhetlenül.

Uuerbittlichkeit, die; kör-
lelhetlenség.

Uuerbacht, Uuerbichtet, mn.
igaz, nem költött.

Uuerdenklich, l. Uuerfünlich.

Uuerfahren, mn. és ih. ta-
pasztalatlan, járatlan;
újones; tapasztalatlanul.

Uuerfahrenheit, die; ta-
pasztalatlanság, jár-
atlanság.

Uuerforschlich, mn. kitanul-
hatatlan.

Uuerforschlichkeit, die; ki-
tanulhatatlanság.

Uuerfreulich, mn. nom ör-
vendotes, kollomatlen.

Uuergründlich, mn. fenó-
ketlen; ki nom tanulható,
megfejthetlen.

Uuergründlichkeit, die; fe-
neketlenség; megfejthet-
lenség.

Uuerheblich, mn. esekély.

Uuerhebung, die; esek-
élység.

Uuerhörbar, mn. kihallgatat-
lan; hallatlan, rendkívü-
li, szokatlan; nicht —
lassen, meghallgatni. —,
ih. meghallgatlanul; hal-
latlanul, rendkívül.

Uuerkannt, mn. és ih. ism-
eretlen, nem ismert;
ismeretlenül, nem is-
merve.

Uuerkenntbar, l. Uuerkennt-
lich.

Uuerkenntlich, mn. hálátlan.

Uuerkenntlichkeit, die; há-
látlanság.

Uuerklärbar, Uuerklärlich,
mn. megfejthetlen.

Uuerklärbarkeit, die; meg-
fejthetlenség.

Uuerklärlich, mn. elmond-
hatlan, megbocsíthatlan;
szükséges. —, ih. szük-
ségkép.

Uuerlaubt, mn. tilos, ti-
lalmas, nem szabad; daß
that er —, ost osekod-
nio nom vala szabad.

Uuernehmlich, mn. és ih.
mögérhatlan, tomérdek;
mögérhatlanul.

Uuernehmlichkeit, die; meg-
mérhatlenség, tomérdek-
ség.

Uuernehmbar, mn. és ih. fá-
radatlan; fáradatlanul.

Uuernehmlich, mn. és ih. fá-
radhatlan; fáradhatlanul.

Uuernehmlichkeit, die; fá-
radhatlanság.

Uuernehmlich, mn. megve-
hetetlen, meghódíthatlan.

Uuernehmbar, mn. elérhet-
len.

Uuernehmlich, mn. és ih. tel-
hetlen; telhetlenül.

Uuernehmlichkeit, die; tel-
hetlenség.

Uuernehmbar, mn. terem-
tetlen.

Uuernehmlich, mn. kimerít-
hetlen, apadhatlan.

Uuernehmlichkeit, die; ki-
merithellenség, apadhat-
lanság.

Uuersehroffen, mn. és ih.
rettenthetetlen, rémíteth-
tetlen; rettenthetetlenül.

Uuersehroffenheit, die; ret-
tenthetetlenség.

Uuersehrtterlich, mn. rend-
díthetetlen, tántorítha-
talan.

Uuersehrtterlichkeit, die; rend-
díthetlenség, tántorít-
hatatlanság.

Uuersehrttert, mn. és ih.
rendíthetetlen; rendület-
lenül, meg nem tánto-
rittatva.

Uuersehwinglich, mn. elér-
hetetlen.

Uuersehlich, mn. megtárit-
hatlan, pótolhatatlan.

Uuersehlichkeit, die; pótol-
hatatlanság.

Uuerfünlich, mn. kigondol-
hatlan, nem képzelhető.

Uuerfänglich, mn. meglág-
hatatlan.

Uuertrüglich, mn. és ih.
szouvedhetetlen, tárhe-
tetlen, elviselhetetlen;

szenvedhetetlenül, tűrhetetlenül.	Uufätheten, die; szenny, mocskos, tisztálanság; trágárság.	Uufüg, der; pajkosság, illetelenség, helytelenség.
Uuftrüglicskéit, die; szenvedhetetlenség, tűrhetetlenség.	Uufäthig, mn. szennyes, mocskos, undok, tisztátlan; szátyár, trágár. —, ih. szonnyesen, mocskosan.	Uufüglic, mn. helytelen.
Uufwachfen, mn. zsenge, nevéndék, serdülő.	Uufäthigfeit, die; undokság, mocskosság, szennyesség.	Uufgangbar, mn. járhatatlan; járatlan; forgásban nem levő, (pózn); szokatlan, divatlan.
Uufwartet, mn. és ih. váratlan, véletlen; váratlanul, véletlenül.	Uufeiß, der; szorgalmatlanság, lomhaság, renyheség.	Uufgar, der; magyar.
Uufweiclic, mn. éhresztetlen, serkauthotlen.	Uufeißig, mn. szorgalmatlan, lomha, renyhe.	Uufgarisch, mn. és ih. magyar, magyarul, magyarisch Ufer, icha.
Uufweiclic, mn. körülhatlen, meg nem indítható, (szív).	Uufolgam, mn. engedetlen, szófogadatlan.	Uufgaru, bal; Magyarország.
Uufweiclic, mn. és ih. bizonyíthatlan; bizonyítvány nélkül.	Uufolgamfeit, die; engedetlenség, szófogadatlanság.	Uufgefreundlicskéit, mn. vendégtelen, nem vendégszerető.
Uufweiclickeit, die; bizonyíthatlanság.	Uuformlic, mn. idomtalan, esetlen.	Uufgeftet, mn. kellelten, (éru). —, ih. nem tekinthet, mindazáltal,
Uufweicfen, mn. bizonyítatlan, be nem bizonyított.	Uuformlickeit, die; idomtalanlás, esetlenség.	Uufgeftet, mn. és ih. szántatlan; szántatlanul.
Uufwohen, mn. át-, meg nem gondolt, fontolatlan. —, ih. nem tekintvén.	Uufreund, mn. barátságatlan.	Uufgeftet, mn. és ih. büntetlen, fenyítetlen; büntetlenül.
Uufzählbar, mn. elbeszélhetlen, elmondhatatlan.	Uufreundlic, mn. barátságatlan; komor, kedvetlen, (idő). —, ih. barátságatlanul, komoran.	Uufgearbeitet, mn. nyers, készíttetlen.
Uufzogen, mn. neveletlen.	Uufreundlickeit, die; barátságatlanság, kedvetlenség, komorság.	Uufgebahnt, mn. járatlan, töretlen, (út).
Uufzöglic, mn. nem képes, alkalmatlan, ügyetlen, tehetetlen.	Uufreundlicshaflic, mn. barátságatlan.	Uufgebündigt, mn. szabóatlan, szilaj.
Uufzöglickeit, die; ügyetlenség, tehetetlenség.	Uufren, l. Uufbelgen.	Uufgebaut, mn. műveletlen.
Uufzöglic, der; hal eset, szorongótlanság.	Uufrengbic, mn. nem adakozó, nem bökésű.	Uufgeberdig, mn. arszintortogató, durvás.
Uufzöglicbat, mn. és ih. hibázhatlan, csálhatatlan; bizonyosan.	Uufriede, der; békétlenség, viaszavonás; háború.	Uufgebeten, mn. és ih. kéretlen, hivatalan; kéretlenül, hivatalanul.
Uufzöglicbarkeit, die; hibázhatlanság, csálhatatlanság.	Uufriedlic, mn. és ih. békétlen, zscmbes; békétlenül.	Uufgeblidet, mn. és ih. kéretlen, műveletlen; kéretlenül, műveletlenül.
Uufzen, ih. nem mossza, közöl.	Uufriedlic, mn. és ih. békétlen, zscmbes; békétlenül.	Uufgeblit, mn. fejéretlen, kallatlan, (vászon).
Uufzöglic, der; dances, szenny, mocskos; mocskos ember.	Uufriedlicbat, mn. termékotlen, meddő.	Uufgeblüt, mn. egyszerű, nem virágos.
Uufzöglic, der; mocskos ember; trágár.	Uufriedlickeit, die; termékotlenség, meddőség.	Uufgebrannt, mn. égéttelen.
		Uufgebraten, mn. sültelen.
		Uufgebrüchlic, mn. szokatlan, divatlan.

Ungebraucht, mn. használatlan, új.

Ungebüßht, die; helytelenység, illetlenség; zur —, helytelenül, kelletlen fölül.

Ungebüßhtich, mn. és ih. helytelen, illetlen; helytelenül, illetlenül.

Ungebüßhtichheit, die; helytelenség, illetlenség.

Ungebunden; mn. kötetlen, kötötlenül; szabad, nem kötelezett; zabolítlan, kicsapó; ungebundene Rede, folyó beszéd, prósa; ungebundene Schriftart, prósaí toll.

Ungebundenheit, die; szabadság; zabolátlanság.

Ungeübt, die; nyugtalanosság, türelenség.

Ungeübtig, mn. és ih. nyugtalan, türelen; nyugtalanul, türelenül.

Ungeüht, mn. tiszteltlen, nem tisztelt.

Ungefähr, mn. történetes, véletlen. —, von —, ih. történethöl, véletlenül; mintegy, körülbelül.

Ungefähr, das; történet, véletlen eset, vak szerencse.

Ungefällig, mn. nem tetsző, tetszetlen, kellemetlen, emberségtelen.

Ungefälligheit, die; emberlenség.

Ungefährlich, mn. és ih. festetlen; őszinte; festetlenül; őszintén, egyenesen.

Ungefährl, mn. szárnyatlan.

Ungefordert, mn. és ih. hivataln, hivataln.

Ungefordert, mn. bélietlen, bélietlen; nem éte-

tett, étetlen. —, ih. bélietlenül; étetlenül.

Ungeessen, mn. és ih. meg nem evett; étlen, éhen.

Ungegründet, mn. és ih. alaptalan; alaptalanul.

Ungehalten, mn. haragos, hosszus, neheztelő.

Ungehörten, ih. meghagyás nélkül, parancs nélkül.

Ungehört, mn. és ih. szabad, akadálytalan; szabadon, akadálytalanul, folyvást.

Ungehört, mn. nem színtelt, színtelen; őszinte, egyenes. —, ih. őszintén, egyenesen, tettetés v. képmutatás v. színlés nélkül.

Ungehört, das; szörny, szörnyeteg, esodaállat.

Ungehört, mn. iszonyú, szörnyű; irtóztató, rettenetes; bámulatos. —, ih. iszonyúlag, szörnyen, irtóztatólag, rettenetesen; bámulatosan.

Ungehört, das; szörnyetogség.

Ungehört, mn. szabad, akadálytalan; szabadon, akadálytalanul.

Ungehört, mn. és ih. gyarlalatlan; durva, műveletlen; durván, műveletlenül.

Ungehört, l. Unberhöft.

Ungehörtig, mn. hozzá nem tartozó; illetlen.

Ungehörtig, mn. és ih. engedetlen; engedetlenül.

Ungehörtig, der; engedetlenység.

Ungehört, mn. meghallgatlan, ki nem hallgatott. —, ih. meghallgatás nélkül, meg nem hallgatva, meghallgatlanul.

Ungeüht, mn. nem szellemi; világi, avatatlan.

—, ih. világilag, avatatlanul, nem szellemileg.

Ungeüht, mn. és ih. öröktelen, hámtatlan; nyugtalan, bántatlanul, ártotlanul.

Ungeüht, mn. mesterkéletlen.

Ungeüht, mn. l. Röh.

Ungeüht, mn. alkalmatlan, kéjelmetlen; zu eisner ungeühten Zeit, alkalmatlan időben. —, ib. alkalmatlanul, rosszkor.

Ungeüht, die; alkalmatlanság; einem — machen, alkalmatlankodni valakinek.

Ungeühtig, mn. nehézfejű, Ungeühtigkeit, die; nehézfejűség.

Ungeüht, mn. tanulatlan, tudatlan, járatlan.

Ungeühtigkeit, die; tudatlanság, taunlatlanság.

Ungeüht, mn. enyvezetlen.

Ungeüht, mn. mereven, hajthatatlan; otromba, ügyetlen.

Ungeühtigkeit, die; merevenség; ügyelenség.

Ungeüht, mn. oltatlan.

Ungeüht, das; baj; viaszály.

Ungeühtig, mn. és ih. kéjelmetlen; kéjelmetlenül.

Ungeühtigkeit, die; kéjelmetlenség.

Ungeüht, mn. nem hízlalt, sovány.

Ungeüht, mn. ritka, szokatlan, különös, rendkívüli. —, ih. különösen, rendkívül, igou.

Ungemengt, Ungemisch't, mn. és ih. keveretlen, vegyítetlen, tiszta. —, ih. tisztán, vegyítellenül, keveretlenül.

Ungemessen, mn. méretlen, határtalan. —, ih. mértelenül.

Ungemüht, mn. veretlen, (pénzzé).

Ungenannt, mn. névtelen; nem nevezett.

Ungeneigt, mn. nem hajló v. hajlandó.

Ungenießbar, mn. ehetlen, ihatlan, éldelhetlen.

Ungenießbarfett, die; éldelhetlenség.

Ungenoßen, mn. és ih. nem éldelt, élelmény nélkül; das wird ihm nicht — hingehen, azért lakolni fog, azt nem fogja szárazon elvinni.

Ungenoßtigt, mn. kényszerítlen; nem kényszerített. —, ih. kényszerítés nélkül, önkényt: — eßen, nem kínáltni magát.

Ungenoßsam, mn. előgedetlen, telhetlen.

Ungenoßsamfett, die; telhetlenség.

Ungenoßt, mn. használatlan, nem használt; egész, új. —, ih. egészen, használatlanul.

Ungesordnet, mn. és ih. rendetlen; rendetlenül.

Ungespreßt, mn. sötétatlan, sájtolatlan.

Ungesüßt, mn. bosszúatlan, büntetlen.

Ungerade, mn. egyenetlen, görbe; páratlan.

Ungerathen, mn. elfajult, erkölcsstelen.

Ungerechnet, mn. és ih. számlálatlan; számlálatlanul.

Ungereßt, mn. és ih. jogtalan, igaztalan, igazságtalan; jogtalanul, igaztalanul, igazságtalanul.

Ungereßtigkeit, die; jogtalanság, igaztalanság, igazságtalanság.

Ungereimt, mn. képtelen; rimetlen. —, ih. képtelenül; rimetlenül.

Ungereimtheit, die; képtelenség.

Ungern, ih. nem örömet, kedv ellon; gern oder —, akár örömet akár nem; er schreibt —, nem szeret írni.

Ungersüß, mn. nem szagolt; büntetlen.

Ungersüßer, mn. és ih. sóatlan; sóatlanul.

Ungersüßtett, mn. nem nyergelt. —, ih. szörön, nyereg nélkül.

Ungesüßert, mn. savanyítottatlan.

Ungesüßmt, mn. szagellen; kösetlen, gyors, serény. —, ih. gyorsan, késedelem v. haladék nélkül, tüstönt, mindjárt.

Ungesüßt, mn. házatlan, hámozatlan.

Ungesüßer, mn. nem törött.

Ungesüßert, mn. értetlen, tudatlan, oktalan, köptelen.

Ungesüßert, mn. szemérmetlen, hátor, merész. —, ih. szemérmetlenül, tartózkodás nélkül, bátran, merősen.

Ungeschicklichkeit, Ungeschicktheit, die; ügytelenség.

alkalmatlanság, otrombaság.

Ungeschicklich, mn. és ih. ügyetlen, alkalmatlan; ügytelenül.

Ungeschloßt, mn. durva, vad; zordon. —, ih. durván, vadul; zordouül.

Ungeschloßtheit, die; durvaság, vadság; zordonság.

Ungeschlossen, mn. kösörületlen; nyers, műveletlen, durva. —, ih. műveletlenül, durván.

Ungeschlossenheit, die; műveletlenség, durvaság.

Ungeschmüßert, mn. és ih. ép, egész; épeu, csontkítatlanul.

Ungeschmeibig, mn. moreven, nem hajlékony.

Ungeschmeibigkeit, die; merevenség.

Ungeschminkt, mn. festetlen, kendőzetlen; őszinte, nem színlett. —, ih. őszintén, színlés nélkül.

Ungeschoren, mn. és ih. nyírtelen; nyírtelenül; einen — lassen, hékén hagyni.

Ungeschworen, mn. nem esküzt; ich glaube es —, eskü nélkül is hiszem.

Ungesüßig, mn. társaságtalan, barátságatlan.

Ungesüßigkeit, die; ridegség.

Ungesüßmässig, mn. és ih. törvénytelen; törvénytelenül.

Ungesüßmässigkeit, die; törvénytelenység.

Ungesüßt, mn. és ih. orkösztelen, műveletlen; erkösztelenül, műveletlenül.

Ungesüßten, mn. nyers, süvellen, nem sütt.

Ungesprüchig, mn. nem beszédés, szótalan.

Ungesprüchigkeit, die; szótalanság.

Ungestalt, Ungestaltet, mn. idomtalan, formátlan.

Ungestaltigkeit, die; idomtalanság.

Ungestattet, mn. és ih. meg nem engedett.

Ungestüht, mn. nyolceilen.

Ungestürt, mn. és ih. háborítatlan, hehécs; háborítatlanul, hekén.

Ungestraft, mn. és ih. büntetlen; büntetlenül.

Ungestraftigkeit, die; büntetlenség.

Ungestüm, mn. zivataros, zordon, (idő); háborgó, (teger); erőszakos, heves. —, ih. keményen; hevesen; erőszakosan.

Ungestüm, ter és das; zordonság; háborgás; heveség; heveskedés, erőszak; mit —, hevesen, erőszakkal.

Ungesund, mn. egészségtelen; aßzubiel ist —, a mi sok káros.

Ungesundheit, die; betegség, egészségtelenség.

Ungestüht, l. Ungestaltet.

Ungestüm, das; romállat, csodaállat.

Ungestreu, mn. és ih. hitetlen, hívtelen, hitetlen; hívtelenül, hitetlenül.

Ungesüht, mn. gyakorlatlan, újonc, tapasztalatlan.

Ungewaffet, mn. kállatlan.

Ungewandt, l. Ungesüht.

Ungewaschen, mn. mosatlan; mosdatlan.

Ungeweiht, mn. szentetlen; avatatlan.

Wochenschrift. II.

Ungewissenhaft, mn. és ih. lelkismeretlen; lelkismeretlenül.

Ungewissenhaftigkeit, die; lelkismeretlenség.

Ungewiß, mn. bizonytalan, kétséges; határozatlan. —, ih. bizonytalanul, kétségesen.

Ungewisse, das; bizonytalan, bizonytalanság; das Gewisse für das — nehmen, bizonyost bizonytalanannal fölösorélni; auf das —, bizonytalanra, talánra.

Ungewißheit, die; bizonytalanság.

Ungewitter, das; fergeget, zivatar, szölvész.

Ungewogen, mn. nem hajló v. hajlandó, (hozó).

Ungewohnheit, die; szokatlanság.

Ungewöhnlich, mn. szokatlan; rendkívül, különös, ritka.

Ungewöhnlichkeit, die; szokatlanság; különösség, ritkaság.

Ungewohnt, mn. és ih. szokatlan; szokatlanul.

Ungewohnt, mn. vad, szilaj, zabolátlan.

Ungewohntheit, die; zabolátlanság.

Ungewohnt, mn. és ih. féketlen; féketlenül.

Ungewieset, das; kártékony kisebb állatok, fergeget, bogarak.

Ungewissen, mn. és ih. illetlen; illetlenül.

Ungewogen, mn. és ih. neveletlen; neveletlenül.

Ungewogenheit, die; neveletlenség.

Ungeweiht, mn. kőten.

kétségtelen. —, ih. kétség kívül.

Ungewungen, mn. nem kényszerített, szabad; fesztelen; természeti, nem erőltetett. —, ih. kényszerítés nélkül, szabadon; fesztelenül; erőltetés nélkül.

Ungewungenheit, die; fesztelenség; könnyűség.

Unglaube, der; hitetlenség.

Ungläubig, mn. hitetlen.

Ungläubich, mn. és ih. híhetetlen; híhetetlenül.

Ungläubichkeit, die; híhetetlenség.

Ungleich, mn. hasonlatlan, egyenetlen; különböz; páratlan. —, ih. hasonlatlanul, egyenetlenül; különbözlog; etwas — aufechmen, rossz néven venni; — größer ic., sokkal nagyobb ic.

Ungleichartig, mn. különemű.

Ungleichartigheit, die; különeműség.

Ungleichförmig, mn. nem egyalakú, nem egyforma.

Ungleichförmigkeit, die; különalakúság, egyformátlanság.

Ungleichheit, die; egyenetlenség, hasonlatlanság.

Ungleichseitig, mn. egyenetlen oldalú.

Unglimpf, der; keménység, szigorúság.

Unglimpflich, mn. és ih. kemény, szigorú, sanyarú; keményen, szigorún.

Unglück, das; szerencsétlenség, balzaroncse, balcsot; zum —, szerencsétlenségre, szerencsétlenül.

- Unglücklich, mn. szerencsétlen; bal, gyászos. —, ih. v. unglücklichster Weibste, szerencsétlenségre, szécsencsétlenül.
- Unglücksbote, der; szerencsétlenség' követe.
- Unglücksfelig, mn. boldogtalan.
- Unglücksfeligkeit, die; boldogtalanság; inség, nyomorúság.
- Unglücksfall, der; baleset.
- Unglücksfallend, das; balsors' űa.
- Unglückspropheet, der; balsors' jóslója.
- Unglücksrüfter, der; balsors' szerzője.
- Unglücksvogel, der; bajjós-látú madár.
- Ungnade, die; — auf einen werfen, kegyelmét elvonni valakitől; in — fassen, kiesni a' kegyelomből.
- Ungnädig, mn. kegyelmetlen; — aufschmeißen, nehetelessel venni.
- Ungöttlich, mn. és ih. istentelen, vallástalan; istentelenül.
- Ungöttlichkeiten, die; istentelenség.
- Ungrund, der; alaptalanság; mit —, alap nélkül.
- Ungstlig, mn. értéktelen; erőtlen, sikertelen; semmitett; etwas — machen, für — erschären, megommitni, erőtlentenni valamit.
- Ungstlichkeit, die; értéktelenség, erőtlenség.
- Ungust, die; nem kedvencs, rosszakarat.
- Ungünstig, mn. és ih. nem kedvező; nem kedvezve.
- Ungut, mn. nem jó; nehmen Sie es nicht für —, ne vegye ön rossz néven.
- Ungütig, mn. nem kegyes; kemény, nem jóakaró; nehmen Sie es nicht —, ne vegye rossz néven.
- Ungütigkeit, die; kegyetlenség; keménység.
- Ungut, das; baj, veszedelem; nichts als — anrichten, merő bajt okozni.
- Ungutbar, mn. gyógyíthatatlan; enyhíthetetlen.
- Ungütbarkeit, die; gyógyíthatatlanság.
- Ungütig, mn. szentelen, istentelen; vallástalan. —, ih. szentelenül, istentelenül.
- Ungütigkeit, die; szentelenség, istentelenség.
- Ungütig, mn. nem hasznos, nem üdves.
- Ungütlich, mn. nem udvari, műveletlen, embertelen. —, ih. műveletlenül, udvariáság nélkül, embertelenül.
- Ungütlichkeit, die; udvariatlanság, embertelenség.
- Ungütlich, mn. nem hajló, nem hajlandó, (hozza).
- Ungütig, der; ellenséges ember; rüt ember; gonosz lélek, ördög; varázsló.
- Ungütigkeitskraut, l. Oseander és Akeigskreuz.
- Uniform, die; formaruha.
- Universal, (összetételokban); közönséges, köz, általános.
- Universalität, die; egyetem.
- Universalium, l. Weltall.
- Unkatholisch, mn. nem katólikus.
- Unke, die; kis házi kigyók' neme; békafaj.
- Unkenbar, Unkenntlich, mn. ismerhetlen.
- Unkenbarkeit, Unkenntlichkeit, die; ismerhetlenség.
- Unkenst, mn. és ih. sajtalan, szemérmellen; buján, sajtalanul.
- Unkenstheit, die; bujaság, sajtalanság.
- Unkflug, mn. és ih. okatlan; oktalanul.
- Unkflugesheit, die; oktalanság.
- Unkörperlich, mn. és ih. testtellen, anyagtalan; testtellenül, anyagtalanul.
- Unkörperlichkeiten, die; testtelenség, anyagtalanság.
- Unkosten, t. költség; auf — Anderer, mások' rovására; einem — machen, einen in — setzen, költségbe venni valakit.
- Unküstig, mn. erőtlen, fogatlan; gyöngö, hatástalan.
- Unküstigkeit, die; erőtlenség; fogatlanság, gyöngöség.
- Unkraut, das; gyom, dudva, gaz; — verbirgt nicht, gyomot hiába tépsz.
- Unkunde, die; tudatlanság, járatlanság.
- Unkundig, mn. és ih. tudatlan, járatlan; tudatlanul.
- Unkünstig, ih. nem régen, minap.
- Unküngbar, mn. és ih. tagadhatlan, világos; tagadhatlanul, világosan.
- Unküngbarkeit, die; tagadhatlanság.
- Unkunter, mn. tisztátalan, nem tiszta, nem igaz, rossz.

- Uufauterfest, die; tisztátalanság.
- Uufeidlich, mn. türetlen; szenvedhetetlen, türhetetlen.
- Uufelblichheit, die; türetlenség; szonvedhetetlenség, türhetetlenség.
- Uufensham, mn. nem hajtható, makacs.
- Uufenshamfeit, die; makacsság.
- Uufeserlich, mn. olvashatatlán.
- Uufeserlichheit, die; olvashatatlanság.
- Uuflieb, mn. nem kedves; kedvetlen, kollomatlan; és ist mir —, ellenemre van, kedvetlen előttem.
- Uuflieblich, mn. kollomatlan.
- Uufloblich, mn. nem dicséretes, dicséretlen.
- Uuflust, die; kedvetlenség; undor, eszmér.
- Uuflustig, mn. kedvetlen, rossz kedvű.
- Uumanierlich, mn. és ih. goromba, műveletlen; gorombán, műveletlenül.
- Uumanierlichheit, die; gorombaság, műveletlenség.
- Uumaunbar, mn. serdületlen, éretlen.
- Uumannbarheit, die; serdületlenség, éretlenség.
- Uumäunlich, mn. nem férhis; férhishez nem illő v. méltatlan.
- Uumaßgeblich, mn. esekély, szizatos, (p. o. vélemény).
- Uumäßig, mn. mértékletlen, mérsékletlen, mértékhaladó, módtalan. —, ih. mértékletlenül, mérsékletlenül; módtalanul.
- Uumäßigfeit, die; mértékletlenség, mérsékletlenség; módtalanság.
- Uumensch, der; nem-ember, szörny, kegyetlen ember.
- Uumenschlich, mn. és ih. embertelen; igen nagy; embertelenül; igen nagyon, iszonyúlag.
- Uumenschlichkeit, die; embertelenség.
- Uumerzlich, mn. és ih. észrevétlen; észrevétlenül.
- Uumerzlichheit, die; észrevétlenség.
- Uumiffelbig, mn. és ih. nem szánakozó, könnyörtelen; szánakozás nélkül, könnyörtelenül.
- Uumittelbar, mn. és ih. közvetetlen; közvetetlenül.
- Uumittelbarkeit, die; közvetetlenség.
- Uumittelbarkeit, mn. közöletelen.
- Uumüglich, mn. és ih. lehetetlen.
- Uumüglichheit, die; lehetetlenség, lehetetlen.
- Uumoralisch, mn. erkölcsötlen.
- Uumündig, mn. kiskorú, gyámság alatt lévő; nem beszédő. (gyermek).
- Uumündigkeit, die; kiskorúság.
- Uumuth, der; kedvetlenség, bosszúság.
- Uumuthig, mn. rosszkedvű, kedvetlen, bosszús.
- Uunachschulich, mn. utánazlatlan.
- Uunachschulichheit, die; utánazhatatlanság.
- Uunachschulich, mn. és ih. szomszédhoz illetlen; szomszédhoz illetlenül.
- Uunachtseilig, mn. és ih. nem káros, ártalmatlan; ártalmatlanul, kár nélkül.
- Uunachtseiligheit, die; ártalmatlanság.
- Uunatürlich, mn. és ih. természetlen, erőltetett; természetlenül, erőltetve.
- Uunatürlichheit, die; természetlenség.
- Uunennbar, mn. nevezhetlen, kimondhatatlan, névtelen.
- Uunüthig, mn. és ih. szükségtelen, hasztalan, felesleg; szükségtelenül, felesleg.
- Uunüthigkeit, die; hasztalanság, felesleg, feleslegesség.
- Uunüß, Uunüßlich, mn. és ih. hasztalan, haszontalan. —, ih. hasztalanul, hiába.
- Uunordentlichheit, die; hasztalanság, haszontalanság.
- Uunordentlich, mn. és ih. rendezetlen; zavaros, rendezetlenül; rendezetlenül; zavarosan; er wird —, rendezetlen kezd lenni; er kommt —, nem jó rendezés.
- Uunordnung, die; rendezetlenség, zavar.
- Uunordnungsflüster, der; rendezetlenség.
- Uuparteylich, Uuparteylich, mn. és ih. pártatlan; részrehajlatlan, sebecsketlen; pártatlanul, részrehajlatlanul.
- Uuparteylichkeit, die; pártatlanság, részrehajlatlanság.
- Uupass, Uupasslich, mn. gyöngélkedő; is fühlte mich —, rosszul vagyok.

- Uurpöhltschkeit, die; gyöngédkedés.
- Uurpöhltsch, mn. és ih. személytelen; személytelenül.
- Uurpolit, mn. simítatlan; goromba.
- Uurpolitisch, mn. nem politikai; politika-elleni; meggondolatlan.
- Uurproportionirt, mn. aránytalan.
- Uurrafth, ber; szemet, gaz; ganaj; — merfen, csalt, álnokságot sejtteni.
- Uurrafthlich, mn. és ih. vesztegető, fecserlő, tékozló; vesztegetve, tékozlalag.
- Uurrafthlichkeit, die; vesztegetés, tékozlás.
- Uurrecht, mn. nem való, helytelen; jogtalan, törvénytelen, igazságtalan; in unrechte Hände fallen, nem jó kézre kerülni; zur unrechten Zeit, rosszkor, alkalmatlan időben; zur unrechten Stunde, alkalmatlan órában; er thut nichts unrecht, nem csinál semmi rosszat. —, ih. hamisan, rosszul. halál; — versterben, halál órténi; — gehen, eltévedni.
- Uurrecht, das; igaztalanság; jogtalanság, törvénytelenesség; méltatlanság; du hast —, nincs igazad; jemanden — gehen, valaki' tettét v. monlását helyben nem hagyni; et nem — thun, méltatlanságot követni el valakin; mit —, igaztalanul, jogtalanul, méltatlanul.
- Uurrechtmäßig, mn. és ih. törvénytelen; törvénytelenül.
- Uurrechtmäßigkeit, die; törvénytelenesség.
- Uurrechtlich, mn. és ih. nem becsületes, hamis, álnok; hamisan, álnokul.
- Uurrechtlich, die; hamisság, rossz szív, álnokság.
- Uurregelmäßig, mn. és ih. rendhagyó, szabálytalan; rendhagyólag, szabály nélkül.
- Uurregelmäßigkeit, die; szabálytalanság.
- Uurreif, mn. éretlen; időtlen.
- Uurreise, die; éretlenség.
- Uurreinlich, mn. örült.
- Uurrein, mn. és ih. tisztátlan; szennyes, mocskos; tisztátlanul; szennyesen, mocskosan.
- Uurreinlich, mn. és ih. tisztátlan, mocskos; tisztátlanul, mocskosan.
- Uurreinlich, die; tisztátlanság.
- Uurrichtig, mn. helytelen, hibás; pontatlan, rendetlen. —, ih. helytelenül, hibásan; rendetlenül; die Uhr geht —, az óra rosszul jár; die Posten gehen —, a' posták rendetlenül járnak.
- Uurrichtigkeit, die; helytelenség; pontatlanság, rendetlenség.
- Uurruhe, die; nyugtalanság; háborgás; árahillegő; — machen, nyugtalanságot okozni; einen in — versetzen, nyugtalanságba ejteni valakit.
- Uurruhig, mn. nyugtalan; háborgó; das Meer ist —, a' tenger háborog.
- Uurruhlos, mn. nem dicséretes, dicséretlen.
- Uurruhlos, mn. és ih. ki-mondhatlan, végtelen; ki-mondhatlanul, végtelenül.
- Uurrauff, mn. és ih. gyöngédtelen; gyöngédtelenül.
- Uurrauber, mn. és ih. tisztátlan; mocskos; csinátlan; tisztátlanul; mocskosan.
- Uurrauberkeit, die; tisztátlanság; szennyesség, mocskosság.
- Uurrauberlich, mn. l. Uurrauber.
- Uurrauhhaft, mn. és ih. ép, sértetlen; épen, sértetlenül.
- Uurrauhlos, mn. ártatlan, ártalmatlan.
- Uurrauhlosigkeit, die; ártatlanság, ártalmatlanság.
- Uurrauhlosig, mn. megbocsúlhatatlan.
- Uurrauhlosigkeit, die; megbocsúlhatatlanság.
- Uurrauhlosig, mn. fénytelen, színtelen, halavány, (festés); szembe nem tűnő. —, ih. fény v. szín nélkül; — werden, fényét, színét elveszteni, homályosulni; — machen, fényét v. színét venni, homályosítani.
- Uurrauhlosig, mn. és ih. illetlen; illetlenül.
- Uurrauhlosigkeit, die; illetlenség.
- Uurrauhlosig, mn. hajózatlan.
- Uurrauhlosigkeit, die; hajózatatlanság.
- Uurrauhlosig, l. Uurrauhlosig.
- Uurrauhlosig, das; saggyu.
- Uurrauhlosig, mn. és ih. el nem tökdlt, habzó; habozva.
- Uurrauhlosigkeit, die; habzás.

Unfchmachhaft, mn. és ih. izetelen, izetlen; izetlennül, izetlennül.
 Unfchprofchäftigkeit, die; izetlenség.
 Unfchmelzbar, mn. olvadhatlan; olvaszthatlan.
 Unfchmelzbarkeit, die; olvadhatlanság; olvaszthatlanság.
 Unfchmerzhaft, mn. nem fájdalmas, fájdalmat nem okozó.
 Unfchruh, die; ártatlanság; in aller —, egész ártatlanságban.
 Unfchuldig, mn. és ih. ártatlan; ártatlannül.
 Unfugen, ber; átok.
 Unfteig, mn. boldogtalan, szerencsétlen; istentelen. —, ih. boldogtalanul, szerencsétlennül; isontelennül.
 Unfteigkeit, die; boldogtalanlás, szerencsétlenség; istentelenség.
 Unfer, nm. mienk; unfere, t. mieink; man hat — vergessen, minket elfeledtek; erinnern dich —, emlékezéssel reánk; Gott erbarne dich —, isten könyörüljön rajtunk; — einer, egyikünk; mifélenk; ón; das Haus ist —, ez a ház miénk; das ist — Gut, ez a mi jószágunk.
 Unferige, nm. mienk.
 Unfrige, das; mienk.
 Unfrigen, t. mieink.
 Unferthalben, Unferwegen, Unferwegen, ih. miatlunk.
 Unficher, mn. nem bátorlás, nem biztos; bizonytalan; der Weg — mo-

den, az utat veszélyessé tenni.
 Unficherheit, die; bátortalanlás; bizonytalanság; veszély, veszedelem.
 Unfichtbar, mn. és ih. láthatatlan; láthatatlannül.
 Unfichtbarkeit, die; láthatatlanság.
 Unfinn, ber; esztelenség, képtelenség; értelmetlenség; bolondság.
 Unfinnig, mn. esztelen, képtelen, örült.
 Unfinnigkeit, die; esztelenség, képtelenség; örült-ség.
 Unfittig, Unfittsam, mn. és ih. szorénytelen; szorénytelennül.
 Unfittigkeit, die; szorénytelenség.
 Unfittich, mn. erkölcstelen.
 Unfittichkeit, die; erkölcs-telenség.
 Unfergung, mn. és ih. gondatlan; gondatlannül.
 Unfergungheit, die; gondatlanság.
 Unfüt, Unfüchtig, mn. tévelygő, nyugtalan, kóborgó, változékony, állhatatlan.
 Unfüchtigkeit, die; nyugtalanlás; változékonyás, állhatatlanság.
 Unftatthalt, mn. helytelen; elégtelen.
 Unftatthaltigkeit, die; helytelenség; elégtelenség.
 Unfterblich, mn. halhatatlan.
 Unfterblichkeit, die; halhatatlanság.
 Unftern, ber; halosillagzat; szerencsétlenség.
 Unfterbar, mn. és ih. háboríthatlan; háboríthatlannül.

Unfterbarkeit, die; háboríthatlanság.
 Unfterlich, mn. és ih. feddhetlen; foddhetlennül.
 Unfterlichkeit, die; feddhetlenség.
 Unftertig, mn. és ih. képtelen, kétségtelen, bizonyos; kétség kívül.
 Unftudirt, mn. tanulatlan; tudatlan; nem tanult, természetes.
 Unftündig, mn. vétkezhetlen.
 Unftündigkeit, die; vétkezhetlenség.
 Unftündich, mn. és ih. ártatlan, vélen; ártatlannül, vétlennül.
 Unftündichkeit, die; ártatlanság, vétlenség.
 Untabelhaft, Untabelsig, mn. és ih. feddhetlen; feddhetlennül.
 Untabelhaftigkeit, die; feddhetlenség.
 Untauglich, mn. alkalmazatlan; nem-használható, használhatatlan.
 Untauglichkeit, die; alkalmazatlanság; használhatatlanság.
 Unten, ih. alant, lent; alöl; hier —, itt lent, itt alant; von — an, alólól: — am Reide, a' ruha' alján; — am Berge, a' hogy' lábánál, a' hogy' alján; — aus der Höhe, a' barlang' mélyéből; — liegen, meggyőzötni; von — auf dienen, minden sokon (hivatalban) átmenni.
 Unter, ej. alatt; közt, küszött; közhöz; al; közé; alöl; kövül; — dem Tische liegen, az asztal alatt

- sokünni; ich habe gesucht auf und — dem Bette, az ágyon 's alatta keresetem; — einem wohnen, valaki alatt lakni; einen — den Armen fassen, karjain fogni valakit; etnem — dem Arme weggehen, hóns alatt menni el; — einem sein, valaki' hatalmában lenni; — sich bringen, hatalmába ejteni; — meinem Namen, nevem alatt, nevemmel; — uns gefragt, köztünk maradjon; — Freunden, barátok közt; — andern, többek közt; man hat ihn — den Todten gefunden, a' holtak közt találták; die Lente, — welchen ich bin, az emberek, kik közt vagyok; — der Mahlzeit, ebéd közben; — der Zeit, a' közben; ich werde es — fünf Thaler nicht bekommen, öt talléron alól nem kapom meg; einen — die Hofl der Freunde aufnehmen, valakit barátjai' számára venni; — die Augen, — das Gesicht sagen, szemébe mondani; — Trompeten und Paukenklang, trombita-'s dobzónál. — ih. mit —, többek közt; néha néha, olykor.
- Unter, mn. alsó, al... ; die untere, unterste Stufe, utolsó hely; die unteren Stufen, kis v. alsó oszlopok; zu unterst, alúl, legalúl.
- Unterabgeordnete, ber; al-követ.
- Unterabordnung, die; alküveltség.
- Unterabtheilung, die; al-osztály.
- Unteradmiral, l. Unterpfügen.
- Unteradmiral, der; aladmiral.
- Unterarm, ber; alkar.
- Unterbalken, ber; fögordanda.
- Unterband, das; alszalag.
- Unterbau, ber; alap; támaszfal.
- Unterbauch, der; alhas, hasalj.
- Unterbaugen, cs. aláépít, alárakott építményvel támasogat, aláás.
- Unterbeamte, ber; altiszt.
- Unterbefehlshaber, ber; alvezér; aligazgató.
- Unterbett, das; derekalj.
- Unterbinden, cs. leszorit, leköt, elköt.
- Unterbündung, die; lekötés.
- Unterblatt, das; allelöl; allemez.
- Unterbleiben, k. rh. elmarad. abban v. félben marad, megszünik.
- Unterbleiben, das; el-, abban v. félben maradás, megszünés.
- Unterbrechen, cs. rh. félben szakaszt, akadályoz.
- Unterbrechung, die; félbeszakasztás, akadályoztatás.
- Unterbreiten, cs. alátérít.
- Unterbringen, cs. rh. szerez, el-, hozszoroz; befogni (-szállásra); helyet szerez (-nak, -nek); sein Geld —, pénztét kiadni; einen als Bedienten bey jemanden —, valakit valahol inasnak beszerezni.
- Unterveffen, ih. azonban,
- szalatt, azonközben, a' közben. —, kz. mégis, mindazáltal.
- Unterdiaconus, ber; aldiaconus.
- Unterdrücken, cs. elnyom; elfojt (szenvédélyt).
- Unterdrückend, mn. elnyomó.
- Unterdrücker, ber; elnyomó.
- Unterdrückung, die; elnyomás; elfojtás; elnyomatlás.
- Unter, l. Unter.
- Untere, l. Untergebene; Untermann.
- Unteregen, cs. aláboronál.
- Untereinander, ih. összevissza, zavartan; egymásközt, egymással.
- Unterfahren, k. és cs. rh. behajt, aláhajt (kocsival); behord. beszállít.
- Unterfangen, vh. rh. mer, merészel, bátorkodik.
- Unterfangen, das; morés, morészat, bátorkodás.
- Unterfeldherr, ber; alvezér.
- Unterföhler, ber; alerdész.
- Unterföhler, das; béliés.
- Unterföhler, cs. béli, béliel.
- Untergang, ber; nyugvás, enyészol, (napéte); végveszély; das Reich ist seinem — nahe, az ország pusztulni kezd, hanyatlk.
- Untergeben, cs. alávet, aláad, ad.
- Untergeben, mn. alátvaló, alávetett.
- Untergebene, ber; alátvaló; novendék, tanítvány.
- Untergebenheit, die; alátvalóság.
- Untergebaude, das; alópülot.
- Untergebung, die; alávetés,

- aladás; engedelmesség, hódolat.
- Untergeten, k. rh. nyugozik, leszáll, enyészik (a' nap ec.); olmerül, elcsülyed; elvész, tönkre jut.
- Untergerordnete, der; alárendelt.
- Untergericht, das; alörvénytárszék.
- Untergerichtbarkeit, die; alörvényhatóság.
- Untergerichte, das; alsztorna.
- Untergerichte, das; alfegyver.
- Untergraben, cs. rh. aláás; elbuktat; eltemet.
- Untergrabung, die; aláásás; elbuktatás.
- Unterhalt, ej. -n alól.
- Unterhalt, der; tartás, élelem.
- Unterhalten, cs. rh. alátart; tart; mulattat; síh —, mulatni; síh mit einem von etwad —, valakivel valamiről beszélgetni.
- Unterhaltend, mn. mulattató.
- Unterhaltung, die; mulatozás, beszélgetés, folekezés; mulatság.
- Unterhandeln, cs. és k. alkudozik; közbenjár.
- Unterhändler, der; alkudozó, alkár; közbenjáró.
- Unterhandlung, die; alkudozás; síh in Unterhandlungen einlassen, — részen, in — treten, alkudozni, alkudozásba becsátkozni.
- Unterhaube, die; alfejkiütő.
- Unterhauen, cs. rh. aláás, boás.
- Unterhauptmann, der; alkapitány.
- Unterhand, das; alhás; al-sóház, (Angliában).
- Unterhelfen, cs. rh. rásegéll.
- Unterhemd, das; alsó ing.
- Unterhof, der; alsó udvar.
- Unterholz, das; cserjefa; alfa.
- Unterhofen, t. gatyva, láb-ravaló.
- Unterirdisch, mn. földalatti.
- Unterjagd, die; kis vadászat.
- Unterjochen, cs. meghódit, megigáz, iga alá vet.
- Unterjochung, die; meghóditás, megigázás.
- Unterjochte, die; toka; lebernyeg.
- Unterjochter, der; állkapoza, állkapoca.
- Unterjoch, das, l. Unterjochte.
- Unterkleid, das; alsó ruhá.
- Unterkleider, t. nadrág.
- Unterlack, der; alszakács.
- Unterkommen, k. rh. jut (hivatalra v. tisztégre); kap (szolgálatot); talál (szállást).
- Unterkönig, der; alkirály.
- Unterkräftig, mn. táros, éves.
- Unterkräften, k. rh. alá-más; elrejtetik.
- Unterlage, die; polez, láb; fel; ászokfa.
- Unterland, das; alsöld.
- Unterländer, der; alsöldi.
- Unterlass, der; szünet; oh-ne —, szünet nélkül, folyvást.
- Unterlassen, cs. rh. elmulat, elmulaszt, abban hagy.
- Unterlassung, die; elmulatás, elmulasztás, abbanhagyás.
- Unterlaufen, k. rh. aláfut; becsusz; beá mag se mit —, elmehet a' többivel; ein Wort mit — lassen, egy szól causztatni beszédébe; die Haut ist mit Blut —, elfutotta a' vér.
- Unterlecke, die; alajak.
- Unterlegen, cs. alátesz; béll, bélel; Pferde —, lovat váltani; mit unterlegten Pferden reisen, váltott lovakkal utazni; einer Heune Eier zum Ausbrüten unterlegen, tyúkot illetni, elilletni.
- Unterlehrer, Unterlehrmeister, der; altanító; kis-mester.
- Unterleib, der; has, altest.
- Unterlegen, k. rh. alatt fektetik; dem Feinde —, az ellentől meggyőzetni.
- Unterleutenant, der; alhadnagy.
- Unterlippe, die; alajak.
- Untermann, der; alára, (hadi rendben).
- Untermarschall, der; almarssal.
- Untermanern, cs. kőfalat rak alá.
- Untermengen, Untermischen, cs. elegyít, összevegyít.
- Untermengung, Untermischung, die; elegyítés, összevegyítés; elegyítettés.
- Untermetzmann, der; al-bérlő.
- Untermiten, cs. aláás.
- Unternehmen, cs. rh. merényel, vállal; kezd.
- Unternehmend, mn. merénykődő, merénylő; hátor valaminek kivitelében.
- Unternehmer, der; merénylő, vállalat.
- Unternehmung, die, Unternehmen, das; merény, vállalat; merénykedés.

Unterofficiet, der; altsat.	Unterschreibungsstrafe, die; különböztetö v. különbözö erö.	Unterschreibungsebene, der; aläirt; ich Ende; unterschriebener befehle ic., alulirt elismerelem v. megismerelem ic.
Unterrordnen, ca. alävet, alärendel.	Unterschreibungszeichen, das; különbözöztetö jegy v. helyeg; választás-jegy, (írásban).	Unterschrift, die; aläírás, alulírás.
Unterrordnung, die; alrend; engedelmesség.	Unterschiffen, der; alpothárnok.	Unterschwelle, die; küszöb.
Unterracht, der, Unterrichtsamt, die; másod bérlös.	Unterschiffen, der; lábászár, alászár.	Untersiegel, der; alvitorla.
Unterrichter, der; másod bérlös, alärendös.	Unterschiffen, ca. rh. aläcsuszatat, alától; becsusztat, kicseröl.	Untersinken, l. Versinken.
Unterrichtungsamt, l. Unterrichtsamt.	Unterschiffen, ca. rh. aläcsuszatat, alától; becsusztatás, kicserelés.	Untersinken, ca. alätcsz; rak, vegyít (közibe).
Unterrichtungsamt, das; zálog.	Unterschiffen, die; becsusztatás, kicserelés.	Untersinken, mn. zömök, vasokos, renkesz.
Unterrichtungsamt, mn. és ih. zálogos; zálogosan, zálogban; etmas — befigen, valamit zálogban birni.	Unterschiffen, die; választék; különbösz.	Untersinken, ca. peccsétel üt v. nyom alä, peccsétel erösit.
Unterrichten, ca. aläsztant.	Unterschiffen, mn. elväsasztott; különbözö.	Untersinken, die; peccsétel, peccséttel-erösítés.
Unterrichten, vh. beszélgel, értekezik.	Unterschiffen, mn. és ih. különbözö, különbösz, különböszösz, különböszösz, különböszösz, különböszösz.	Untersinken, k. rh. elmeröl, fenékre ül, elsülyed.
Unterrichtung, die; beszélgetés, értekezés.	Unterschiffen, mn. alulesapó, (malom).	Untersinken, ca. aläfczít, alähüz.
Unterrichter, der; oktatás, tanítás.	Unterschiffen, mn. alulesapó, (malom).	Untersinkenmeister, der; al-talnok.
Unterrichten, ca. oktat, tanít; tudósít.	Unterschiffen, ca. rh. alä üt; alä vet v. tesz (väsnot ic); elsikkszt; einem ein Wein —, valakinek gácsot vetni; ein Testament —, végintézetet elsikksztani; einen Brief —, levelet olmozni.	Untersinkenmeister, der; alloväsztmeister.
Unterrichter, der; albirö; kisbirö.	Unterschiffen, ca. rh. alä üt; alä vet v. tesz (väsnot ic); elsikkszt; einem ein Wein —, valakinek gácsot vetni; ein Testament —, végintézetet elsikksztani; einen Brief —, levelet olmozni.	Untersinkenmeister, der; alloväsztmeister.
Unterrinde, die; alsö höj v. köreg.	Unterschiffen, die; elsikksztás; gácsavetés.	Untersinkenmeister, mn. legalsö.
Unterrind, der; alsö szoknya; alköntös.	Unterschiffen, der; sikksztás; helopás, becsnés, dugárlás; — machen, dugárgodni, árut becsónni, valamit elsikksztani.	Untersinken, ca. alädug, alärak.
Unterrinden, ca. megtilt.	Unterschiffen, die; elsikksztás; gácsavetés.	Untersinken, die; alädugás, alärakás.
Unterrindung, die; megtiltés; tilalom.	Unterschiffen, ca. rh. alä üt; alä vet v. tesz (väsnot ic); elsikkszt; einem ein Wein —, valakinek gácsot vetni; ein Testament —, végintézetet elsikksztani; einen Brief —, levelet olmozni.	Untersinken, k. rh. aläöl.
Unterrind, der; jobbág, hübéres.	Unterschiffen, die; elsikksztás; gácsavetés.	Untersinken, vh. rh. mor, bátorodik.
Unterrind, der; talap, gyámol, váll; alötöl.	Unterschiffen, der; sikksztás; helopás, becsnés, dugárlás; — machen, dugárgodni, árut becsónni, valamit elsikksztani.	Untersinken, die; aliztszég, alhivatal.
Unterrindale, die; csésze.	Unterschiffen, ca. rh. alä üt; alä vet v. tesz (väsnot ic); elsikkszt; einem ein Wein —, valakinek gácsot vetni; ein Testament —, végintézetet elsikksztani; einen Brief —, levelet olmozni.	Untersinken, ca. aläölhít; sich —, aläölhüni.
Unterrindarven, ca. aläkapar.	Unterschiffen, ca. rh. alä üt; alä vet v. tesz (väsnot ic); elsikkszt; einem ein Wein —, valakinek gácsot vetni; ein Testament —, végintézetet elsikksztani; einen Brief —, levelet olmozni.	Untersinkenmann, der; alrevész.
Unterrinden, ca. és k. rb. elväsaszt; különböztet, különböz. —, vh. rh. különbözök, különbözök.	Unterschiffen, ca. rh. alä üt; alä vet v. tesz (väsnot ic); elsikkszt; einem ein Wein —, valakinek gácsot vetni; ein Testament —, végintézetet elsikksztani; einen Brief —, levelet olmozni.	Unterschiffen, ca. rb. alävon, alähüz.
Unterrinden, mn. különböztetö, különbözö.	Unterschiffen, ca. rh. alä üt; alä vet v. tesz (väsnot ic); elsikkszt; einem ein Wein —, valakinek gácsot vetni; ein Testament —, végintézetet elsikksztani; einen Brief —, levelet olmozni.	Unterschiffen, die; alävönös, alähüzás.
Unterrindung, die; különböztetés, különbözés.	Unterschiffen, ca. rh. alä üt; alä vet v. tesz (väsnot ic); elsikkszt; einem ein Wein —, valakinek gácsot vetni; ein Testament —, végintézetet elsikksztani; einen Brief —, levelet olmozni.	Unterschiffen, ca. aläölhít, aläsöz; becsusztat.

Unterfenmpf, ber; alsó hariany.

Unterflüßen, cs. alátámaszt; támogat, gyámolít, segél.

Unterstützung, die; alátámasztás; támogatás, gyémítás, gyámítás; segély.

Untersuchen, cs. vizsgál; kísért, kémlel.

Untersucher, ber; vizsgáló, kémlelő.

Untersuchung, die; vizsgálás; vizsgáltatás; vizsgálat.

Untersuchungskammer, die; vizsgáló kamara.

Unterstaße, l. Unterschale.

Untertauchen, cs. elmerít, elbukat. —, k. elmerül, elbukik.

Untertauchen, das; elmerülés.

Untertauchung, die; elmerítés; elmerülés, elbukás.

Unterthan, mn. alattvaló; sich ein Volk — machen, népet meghódítani, hatalma alá hajtani.

Unterthan, ber; alattvaló, jobbágy.

Unterthänig, mn. alattvaló; alázasos.

Unterthänigkeit, die; alattvalóság; alázasosság.

Untertheil, das; alsó rész, alrész.

Untertheten, k. rh. alálép. —, cs. rh. lábbal tapod.

Untertheil, das; alsó fedezet, alsófedezet.

Untervormund, ber; algymá.

Unterwachsen, mn. benőtt.

Unterwärts, ih. lefelé, aláfelé.

Unterwegs, ih. út közben, az úton, útan.

Unterweisen, l. Bißweisen, Bußweisen.

Unterweisen, cs. rh. oktat, tanít.

Unterweisung, die; oktatás, tanítás.

Unterwelt, die; alvilág.

Unterwerfen, cs. rh. hatalma alá vet, meghódít; sich —, meghódolni v. magát alávetni; sich dem göttes Willen —, megnyugodni isten' akaratában; einem Uebel unterworfen sein, valamoly bajban szenvedni.

Unterwerfung, die; meghódítás; meghódolás; hódolat.

Unterwinden, vb. rh. l. Unterstehen.

Unterwuchs, ber; bokorfa, cserje.

Unterwühlten, cs. alátúr, aláváj.

Unterwürfig, mn. alattvaló; alávetett, függő; sich einem — machen, meghódolni, magát alávetni valakinek.

Unterwürfigkeit, die; alattvalóság, engedelmeskedés, függés.

Unterzeichnen, cs. alájegyez, aláír.

Unterzeichner, ber; aláíró.

Unterzeichnung, die; aláírás, jegyzék.

Unterziehen, cs. rh. alávon, alához; ein Gebäude mit einer Mauer —, köfalat húzni az épület alá; sich einer Sache —, magára vállalni valamit.

Unterziehhosen, Unterziehstrumpf, l. Unterhosen, Unterstrumpf.

Unterziehung, die; alávonás, aláhozás; vállalás.

Unterzug, ber; támasz, gyámgerenda.

Utstaf, die; gaztett, gonosz tét.

Utstücken, das; hiány, hiba.

Utstüchtig, mn. és ih. munkátlan, henyén.

Utstüchtigkeit, die; munkátlanság, henyecség.

Utstüchtigbar, mn. és ih. osztthatatlan; osztthatatlanul.

Utstüchtigbarfeit, die; osztthatatlanság.

Utstüchtheit, mn. nem részecs.

Utstühter, das; szörny, szörnyeteg.

Utstühtlich, mn. lehetetlen.

Utstühtigkeit, die; lehetetlenség.

Utstief, mn. sekély, nem mély.

Utstiefe, die; sekély, szátony.

Utstiftlich, mn. nem halálos.

Uttragbar, mn. hordthatatlan, viselhetetlen; meddő, terméketlen.

Uttrou, mn. és ih. hűtelen, hivatlen; hűtelenül, hivatelenül.

Uttroune, die; hűtelenség, hivatlenség.

Uttrinftbar, mn. nem ibató, ihatalan.

Uttrüftbar, Uttrüftlich, mn. és ih. vizsgálthatatlan; vizsgálthatatlanul.

Uttrüftbarfeit, Uttrüftlichkeit, die; vizsgálthatatlanság.

Uttrüglich, mn. csálthatatlan, bizonyos.

Uttrüglichkeit, die; csálthatatlanság, bizonyosság.

Uttrühtig, mn. alkalmatlan, képtelen.

- Uuueztigkeit**, die; alkal-
 matlanság, képletlenség.
Uuutugend, die; vétek, er-
 kölcstelenség.
Uuutugendhaft, mn. vétkes,
 erkölcstelen; erkölcsös,
 (p. o. ló).
Uuüberlegt, mn. meggondo-
 latlan, gondolatlan. —, ih.
 meggondolás nélkül, gon-
 dolatlanul.
Uuüberlegtheit, die; meg-
 gondolatlanság, gondo-
 latlanság.
Uuübersehbar, mn. átnézhe-
 tetlen.
Uuübersehbar, mn. fordít-
 hatatlan.
Uuüberseiglich, mn. áthág-
 hatatlan.
Uuübertreiblich, mn. és ih.
 meggyőzhetetlen; meg-
 győzhetetlenül.
Uuübertunden, mn. meg-
 nom győzött, győzhetet-
 len.
Uuüblisch, mn. szokatlan.
Uuunngänglich, mn. társa-
 ságtalan, nem selekeső;
 elmulhatlan, elkerülhet-
 len. —, ih. elmulhatlan-
 nál, elkerülhetlenül.
Uuunngänglichheit, die; elmul-
 hatlanság, elkerülhetlen-
 ség.
Uuunnschrauff, mn. és ih.
 korlátlan, határtalan;
 korlátlanul, határ nélkül.
Uuunnschrauffheit, die; kor-
 láatlan hatalom.
Uuunnschüch, mn. eldönt-
 hetetlen.
Uuunnschüchheit, die; el-
 döntetheatlenség; bizonyos-
 ság.
Uuunntersich, mn. eldönt-
 hetetlen.
Uuunnterbrochen, mn. és ih.
 szakadatlan; folyvást.
- Uuuntersucht**, mn. nyomo-
 zatlan.
Uuuntermüchtig, mn. függet-
 len.
Uuuntermüchtigkeit, die; füg-
 getlenség.
Uuübterlich, mn. és ih. mos-
 tola; mostohán.
Uuubertastet, mn. aggatlan.
Uuubertäublich, mn. és ih.
 változhatlan; változhat-
 lanul.
Uuubertäublichkeiten, die; vál-
 tozhatlanság.
Uuubertäubt, mn. és ih. vál-
 tozatlan; változatlanul,
 változás nélkül; etras —
 lassen, semmit nem vál-
 toztatni valamin.
Uuubertantwortlich, mn. igaz-
 zolhatlan, menthetetlen.
Uuubertantwortlichkeiten, die;
 igazolhatlanság, menthe-
 tetlenség.
Uuubertausferlich, mn. elide-
 geníthetlen.
Uuubertausferlichkeiten, die; el-
 idegeníthetlenség.
Uuubertbefferlich, mn. meg-
 jobbilhatlan, tökéletes.
 —, ih. megjobbilhatlan-
 nál, tökéletesen.
Uuubertbefferlichkeiten, die; job-
 bilhatlanság, tökéletesség.
Uuubertbudlich, mn. nem kö-
 telező; nem udvari, nem
 módos.
Uuubertbogen, mn. rejtetlen.
Uuubertboten, mn. megonge-
 dett, nem tilos.
Uuubertbrenulich, mn. meg-
 őghetlen.
Uuubertrenulichheit, die;
 megőghetlenség.
Uuubertbrüchlich, mn. és ih.
 azeghetetlen; azeghetet-
 lekül.
Uuubertbrüchlichkeiten, die; azeg-
 hetetlenség.
- Uuubertbürgt**, mn. nem ke-
 zaitott, nem biztosított;
 bizonytalan.
Uuubertdächtig, mn. gyanútlan.
Uuubertdammlich, mn. nem
 kárloztható.
Uuubertdaulich, mn. nehezen
 emészthető, emészthe-
 tetlen.
Uuubertdaulichkeiten, die; e-
 mészthetetlenség.
Uuubertderblich, mn. romol-
 hatlan.
Uuubertderblichkeiten, die; ro-
 molhatlanság.
Uuubertderbt, mn. romlotlan.
Uuubertdienlich, mn. érdem-
 nélküli.
Uuuberdient, mn. nem ér-
 dejenlett; unvertenter
 Weise, érdemletlenül.
Uuubertdorben, mn. romlat-
 lan, nem romlott.
Uuubertdrossen, mn. és ih.
 serény, fáradszhatlan; se-
 rényen, fáradszhatlanul,
 jó kedvvel.
Uuubertdrossenheit, die; se-
 rényesség, fáradszhatlanság.
Uuubertehelich, mn. nőtelen,
 (sörbi); hajadon, (leány).
Uuubereinander, mn. egyoz-
 hetlen.
Uuubereinanderheit, die; e-
 gyozhetlenség.
Uuubertfälscht, mn. nem ha-
 misított.
Uuubertfanbar, mn. nem
 rothtag.
Uuubergänglich, mn. nem
 mulékony, marsdandó,
 örök.
Uuubergänglichheit, die; ö-
 röklét.
Uuubertgellich, l. Uuubertgellich.
Uuubertgeffen, mn. nem fe-
 lejtett.
Uuubertgellich, mn. selejlhe-
 tetlen.

- Unvergleichlich, mn. és ih. hasonlíthatlan; hasonlíthatlanul.
 Unvergleichlichkeit, die; hasonlíthatlanság.
 Unvergöften, mn. és ih. jutalmazatlan; jutalmazatlanul.
 Unverhohlen, mn. és ih. nem tartózkodó; tartózkodás nélkül.
 Unverheirathet, l. Unverehet.
 Unverhofft, mn. és ih. reménytelen; véletlen; reménytelenül, véletlenül.
 Unverhohlen, mn. és ih. nem titkolt; nem titkolva, nyíltan.
 Unverrückbar, mn. évkülhetetlen, avúlhatatlan.
 Unverrückbarkeit, die; el-évkülhetetlenség.
 Unverrückert, mn. el nem évkült.
 Unverrückbar, mn. félre nem ismerhető.
 Unverlangt, mn. és ih. kéretlen; kéretlenül.
 Unversehblich, mn. sérthetetlen; meg nem sebhető.
 Unversehrlichkeit, die; sértetelenség.
 Unversehrt, mn. ép, sértetlen.
 Unversierbar, mn. elveszthetetlen.
 Unversierbarkeit, die; elveszthetelenség.
 Unversoren, mn. el nem veszett.
 Unverschiedlich, mn. elolthatatlan.
 Unverschiedlich, mn. elkerülhetetlen.
 Unverschiedlichkeit, die; elkerülhetetlenség.
 Unvermerkt, mn. és ih. észrevetetlen; észrevetetlenül.
 Unvermischtbar, mn. vegyíthetetlen.
 Unvermischtbarkeit, die; vegyíthetelenség.
 Unvermögen, das, Unvermögenheit, die; tehetelenség.
 Unvermögend, mn. tehetetlen.
 Unvermuthet, mn. és ih. véletlen; véletlenül.
 Unvernünftig, mn. és ih. érthetetlen, nehezen hallható; érthetetlenül, nehezen hallhatóság.
 Unvernunft, die; oktalanság, esztelenség.
 Unvernünftig, mn. és ih. oktalan, esztelen, botor; oktalanul, esztelenül.
 Unverrückt, mn. végzetlen, véghez nem vitt; unversrücketer Sache, semmit sem végezve.
 Unverrückt, mn. helyéből ki nem mozdult, mozdulatlan; állandó; er hat ihn mit unverrückten Augen angesehen, le nem vette róla szemét.
 Unverschiedmt, mn. és ih. szemtelen; szemtelenül.
 Unverschiedtheit, die; szemtelenség.
 Unverschuldet, mn. nem érdemelt; ártatlan, vételen; adósság nélkül lévő. —, ih. nem érdemelve; ártatlanul, vételen; adósság nélkül.
 Unverschwiegen, mn. nem hallgatag, csacska.
 Unverschwiegenheit, die; csacskság.
 Unversehen, mn. véletlen.
 Unversehens, ih. véletlenül.
- Unverschrbar, Unverschrlich, mn. sértetlen; emésztetetlen.
 Unversehrt, mn. és ih. sértetlen, ép; sértetlenül, épen, jó állapotban.
 Unversehrtbar, Unversehrtlich, mn. elapadhatlan, apadhatatlan, kimoríthatatlan.
 Unversehrtelt, mn. nyitott, le nem pecsételt.
 Unversöhnlich, mn. és ih. engesztelhetetlen; engesztelhetlenül.
 Unversöhnlichkeit, die; engesztelhetelenség.
 Unversorget, mn. kinek kezelete, élleme még nincs; seine Dóchter sind noch —, leányai még nincsenek férjnél.
 Unversraub, der; esztelenség, botoraság.
 Unversündig, mn. és ih. esztelen, botor; esztelenül.
 Unversündlich, mn. érthetetlen.
 Unversündlichkeit, die; érthetelenség.
 Unversucht, mn. és ih. nem kísértett, próbálatlan; próbálatlanul; nichts lassen, mindent megpróbálni.
 Unversüßbar, mn. eltörölhetetlen, kiírthatatlan.
 Unversüßlich, mn. összehozhatatlan.
 Unversüßlichkeit, die; összehozhatelenség.
 Unverswandl, mn. l. Unversüßl.
 Unverswahrt, mn. megongorított, nem tilos.
 Unversweigerlich, mn. és ih. megtagadhatlan; megtagadhatlanul.

- Huvorweiger, mn. és ih. meg nem tagadott; megtagadás nélkül.
 Huvorweiffich, mn. és ih. hervadhatlan, nem hervatag; hervadhatlanul.
 Huvorweiffichkeit, die; hervadhatlanság.
 Huvorweiff, mn. hervadatlan.
 Huvorweiffich, mn. megvetetlen, alkalmas.
 Huvorweiffichkeit, die; megvetetlenség.
 Huvorweiffich, mn. romclhatatlan, enyészhetlen.
 Huvorworen, mn. össze nem bonyolódott; fisch mit etwas — lassen, nem avatkozni valamibe.
 Huvorwundbar, mn. sebhetetlen.
 Huvorwundbarkeit, die; sebhetetlenség.
 Huvorragt, mn. nem csüggedeg, csüggedetlen; rettenhetlen. —, ih. el nem csüggedve, rettenhetlenül.
 Huvorragtichkeit, die; csüggedhetlenség; rettenhetlenség.
 Huvorragtich, mn. megbocsáthatatlan.
 Huvorragtich, mn. és ih. halaszthatatlan; haladók nélkül.
 Huvorffommen, mn. és ih. tökéletlen; tökéletlenül.
 Huvorffommenheit, die; tökéletlenség.
 Huvorffandig, mn. hiányos, nem teljes.
 Huvorffandigheit, die; hiányosság.
 Huvorffandich, mn. nem teljes száma.
 Huvorffandich, l. Huvorffandich.
 Huvorffandich, mn. és ih. nem szántszándékos; nem szántszándékkal.
 Huvorffichtig, mn. és ih. vigyázatlan; vigyázatlanul.
 Huvorffichtigkeit, die; vigyázatlanság.
 Huvorffichtich, mn. nem hasznos; nem kedvező. —, ih. nem hasznosan; nem kedvezőleg.
 Huvorffichtig, mn. és ih. hazug, nem igaz, hamis; hazugul, igaztalanul, hamisan.
 Huvorffichtichkeit, die; igaztalanság, hazugság.
 Huvorffichtich, mn. nem bízható, nem valószínű, bízhatatlan.
 Huvorffichtichkeit, die; bízhatatlanság, valószínűtlenség.
 Huvorffichtig, mn. és ih. nem változó, változó, változatlan; változatlanul.
 Huvorffichtig, mn. járhatatlan, töretlen, (hely).
 Huvorffichtigkeit, die; járhatatlanság.
 Huvorffichtig, mn. és ih. vonogatás nélküli, kéaz; magát nem vonogatva, vonogatás nélkül.
 Huvorffichtig, mn. és ih. nem bolos; nem bolcsen.
 Huvorffichtig, ih. nem messze, nem távol, közel.
 Huvorffichtig, die; értéktelenség.
 Huvorffichtig, mn. és ih. méltatlan; méltatlanul.
 Huvorffichtig, die; garázdaság; — aufrichten, garázdálkodni.
 Huvorffichtig, die; rossz idő, fergetog.
 Huvorffichtig, mn. csekély, nem fontos, figyelmet nem érdemlő.
 Huvorffichtigkeit, die; csekélység.
 Huvorffichtig, mn. czáfolhatlan.
 Huvorffichtigkeit, die; czáfolhatlanság.
 Huvorffichtig, mn. megmósolhatlan.
 Huvorffichtigkeit, die; megmósolhatlanság.
 Huvorffichtig, mn. és ih. ellenmondást nem tűrő; ellenmondhatlanul, ellenmondás nélkül.
 Huvorffichtig, mn. és ih. ellenállhatlan; ellenállhatlanul.
 Huvorffichtigkeit, die; ellenállhatlanság.
 Huvorffichtig, mn. ki-pótolhatlan, megtéríthetlen, visszahozhatatlan.
 Huvorffichtig, der, bosszúság, harag; mit Huvorffichtig, kedvetlenül, nem örömet, bosszúsággal.
 Huvorffichtig, mn. szolgálatra nem kőaz.
 Huvorffichtig, mn. bosszús, haragos, nehezeltő.
 Huvorffichtig, mn. és ih. önkénytelen; önkénytelenül, magától.
 Huvorffichtig, mn. haláttalan, fogatlan.
 Huvorffichtigkeit, die; hatáttalanság, fogatlanság.
 Huvorffichtig, l. Huvorffichtig.
 Huvorffichtigkeit, mn. nem gazdaságos; nem takarékos, tékos.
 Huvorffichtig, mn. és ih. tudatlan, járatlan; tudatlanul, nem tudva; mir —, tudtom nélkül.

Unwissenbe, der és die; tudatlan.
 Unwissenheit, die; tudatlanság.
 Unwissentlich, ih. tudatlanságból, nem tudva.
 Unwisig, mn. és ih. nem elmés; elmésség nélkül.
 Unwohnb, l. Unbewohnbar.
 Unwisig, mn. és ih. méltatlan; méltatlanul.
 Unwisigkeit, die; méltalanság.
 Unzählbar, mn. fixethetlen.
 Unzählbar, Unzählig, mn. számlálhatatlan.
 Unze, die; oben, (két lat).
 Unzeit, die; zur —, rosszkor, alkalmatlan időben.
 Unzeitig, mn. időellen; éretlen.
 Unzeitigkeit, die; időtelenség; éretlenség.
 Unzeitweilig, mn. eltérhetetlen.
 Unzerstörbar, Unzerstörlich, mn. elronthatatlan, szétválhatatlan.
 Unzerstörbarkeit, Unzerstörlichkeit, die; elronthatatlanság.
 Unzertheit, Unzertrunt, mn. osztatlan, el nem osztott, el nem választott.
 Unzertrunbar, Unzertruntlich, mn. és ih. olvászhatatlan; olvászhatatlanság.
 Unzertrunbarkeit, Unzertruntlichkeit, die; olvászhatatlanság.
 Unziemlich, mn. illetlen.
 Unziemlichkeit, die; illatlenség.
 Unzler, Unzlerde, die; ékteleenség, disztelenség.

Unzerstück, mn. éktelen, disztelen.
 Unzerstückheit, die; ékteleenség, disztelenség.
 Unzinsbar, mn. adómentes, nem adózó.
 Unzinsbarkeit, die; adómentesség.
 Unzucht, die; fajtalanság.
 Unzüchtig, mn. és ih. fajtalan; fajtalanul.
 Unzüchtigkeit, mn. monthetetlen.
 Unzufrieden, mn. elégedetlen, elégtelen.
 Unzufriedenheit, die; elégedetlenség.
 Unzugänglich, Unzugänglich, mn. hozzáférhetlen.
 Unzugänglichkeit, die; hozzáférhetlenség.
 Unzugänglich, Unzureichend, mn. és ih. elégtelen; nem eléggé.
 Unzulänglichkeit, die; elégtelenség.
 Unzulässig, mn. megengedhetlen.
 Unzulässigkeit, die; megengedhetlenség.
 Unzurechtfertigend, mn. igazolhatatlan.
 Unzusammenhängend, mn. összefüggetlen.
 Unzuverlässig, mn. és ih. nem biztos; nem bízotlan.
 Unzuverlässigkeit, die; bizonytalanság.
 Unzuverlässig, mn. és ih. kétségtelen; kétség kívül.
 Unzucht, mn. és ih. buja; bujálkodó; buján, bujálkodva.
 Unzuchtig, die; bujaság, bujálkodás.
 Unzu, der; dédős.
 Unzu, mn. igen régi; igen vén.

Urkstein, die; köök: urkstein —, oleink, oldódeink.
 Urkrutter, die; dédük.
 Urkrug, der; első kezdet.
 Urkruglich, mn. eredeti.
 Urkrug, der; Orbán, (fűnév).
 Urkrug, mn. termő. (föld); — machen, földet termővé tenni, (művelés által).
 Urkrugium, das; urbér.
 Urkrugung, die; eredeti jelentés.
 Urkrugung, der; első kezdet.
 Urkrugung, der; eredeti fogalom.
 Urkrugung, der; első lakos.
 Urkrug, das; eredeti kép, példány.
 Urkrug, der; második uoaka, kisunoka.
 Urkrug, der; összemelés; eredeti szellem, (nyelvek).
 Urkrugstein, t. összülék.
 Urkrugmutter, die; dédük.
 Urkrugvater, der; dédős.
 Urkrug, der; szerző, megkezdő.
 Urkrug, der; hügy, pös, viasz; — lassen, hügyozni, vizelni.
 Urkrug, die; hadhólyag.
 Urkrug, der; hügyár.
 Urkrug, das; hügyüveg.
 Urkrug, l. Harnkrug.
 Urkrug, mn. hügyhajtó.
 Urkrug, die; eredeti erő.
 Urkrug, die; oklevél, irt bizonyítvány, bizonyosítás, tanúlevél; zu — dessen, ennek bizonyosgára.

Urkunden, es. bizonyít, (hiteles irómányal).	ok; Sie haben nicht — (zu denken), nincs miért; — an einem sachen, akadozni valakiben.	Ursula, Ursel, die; Orsolya, (nőnév).
Urkundensammlung, die; lekvéltár, oklevéltár.	Urschrift, die; eredeti írat.	Urseln, k. itél.
Urkundenamt, die; oklevélgyűjtemény.	Ursprache, die; eredeti nyelv, ősnyelv.	Urtheil, das; ítélet, vélemény.
Urkundlich, ih. hitelesen, bizonyítólag.	Ursprung, der; kezdet, eredet; kültő, elő; sein — nehmen, haben von . . ., eredni v. származni (-tól, -től).	Urtheilskraft, die; ítélet-erő, ítélő tehetség.
Ursaub, der; engedelem, (elmenetelre); szabadság, (katonáknál).	Ursprünglich, mn. és ih. eredeti; eredetileg, eredetképen.	Urgroßmutter, die; dédük' anyja.
Urue, die; vezer, hamveder.	Urstoff, der; elem.	Urgroßvater, der; dédö' apja.
Ursprünglich, mn. igeu hirtelen.	Ursüß, der; édes.	Urschwär, die; ösvilág.
Urquell, der; kültő, forrás; kezdet, elő, kültő.	Ursüß, das; eredeti darab.	Ursweiser, das; öslény.
Ursache, die; ok; indító		Urswork, das; eredeti asó.

B.

B, das; (a' német abc' 22-dik betűje, úgy ejtetik mint a' magyar F).	Banille, die; kunkor; vanília.	Baterlos, mn. atyátlan.
Bacant, l. Erledigt.	Barinat, Barinatobal, der; varinadohány.	Batermord, der; atyagyilkosság, atyaölés.
Bacan, die; üresség, (hivatalban); szünidő.	Basaß, der; vazall.	Batermörder, der; atyagyilkos, atyaölő.
Bogabund, der; kóbor.	Basaßschaft, die; vazallság.	Batername, der; atyanév, atyai név.
Balentiu, Besten, der; Bálint, (főnév).	Baste, die; díszedény.	Baterrecht, das; atyai jog v. jus.
Baler, Balerius, der; Valér, (főnév).	Bater, der; atya, apa.	Baterbruder, Baterbruder, der; atyai nagybátya.
Balerian, der; Valerian, (főnév).	Bäterchen, das; atyácska, atyus, papa; öreg atyó.	Baterschwester, die; atyai nagynéne.
Balet, das, l. Ubschied, Lebewohl.	Bäterer, das; atyai szív, atyai szeretet.	Baterschaft, die, Batersband, der; atyasság.
Baletschmaus, l. Ubschiedschmaus.	Batersland, das; hon, haza.	Batersinn, der; atyai ér- szel, atyai szív.
Baluta, die, l. Berth.	Batersländisch, mn. és ih. honi, hazai; honilag.	Batersstadt, die; születés- hely.
Bampyr, der, l. Blutsauger.	Baterslandsfreund, der; honfi, hazafi; honbarát.	Batersstelle, die; er vertritt — bei ihm, atyja' kőpót viseli.
Baudate, der; vend.	Baterslandsklebe, die; hon- szeretet, hazaszeretet.	
	Bäterlich, mn. és ih. atyai; atyailag.	

Verabredung, *das*; atyai rész v. örökség.
Vaterunser, *das*; misztánk, úr' imádsága.
Vegetabilien, *t.* növények.
Vegetabilisch, *mn.* növényi.
Veget., *l.* *Veget.*
Veilchen, *das*; viola, ibolya, tavaszi v. kék viola.
Veilchenblau, *mn.* violakék, violaszínű.
Veilchenblau, *das*; violaszín.
Veilchenfärbig, *der*; violacszet.
Veilchengrün, *der*; violaszag, violazöld.
Veilchenholz, *das*; violafa.
Veilchenmoos, *das*; violaszagú zékány.
Veilchenmoos, *der*; violaszagú zékány.
Veilchenmoos, *der*; violakő; violaszagú zékány.
Veilchenwurzel, *die*; violagyökér; violanőszirmgyökere.
Veilchenzucker, *der*; violacukor.
Velt, *der*; *Vid*, *Vida*, (főnév).
Velin, *das*; velin.
Velinpapier, *das*; velinpapíros.
Veleno, *das*; *Veleno*, (város).
Venetianer, *der*; velenczei.
Venetianisch, *mn.* velenczei.
Venerisch, *mn.* venusi.
Ventil, *das*; szelep.
Ventilator, *der*; szélkorék.
Venus, *die*; *Venus*.
Venusberg, *der*; gyönyördomb.
Venusbeule, *die*; dob.
Venusfuchs, *die*; bujádög.
Verabfolgen, *cs.* átad, kiad.
Verabfolgung, *die*; átadás,

küldés; átadás, kiadás.
Verabreden, *cs.* összebeszél, megegyez (valami iránt).
Verabredung, *die*; összebeszélés, megegyezés.
Verabsäumen, *cs.* elmulaszt.
Verabsäumen, *cs.* megvet, utál.
Verabsäumung, *die*; megvetés, utálás.
Verabsäumungswort, *mn.* utálatos, utálatra méltó.
Verabschieben, *cs.* bucsút ad, elbocsát (szolgálatból); szabadságra bocsát (katonákat).
Verabschiedung, *die*; bucsúadás, elbocsátás; elbocsátás, (szolgálatból).
Veracorditen, *cs.* megalkuszik; bárba ad.
Verachten, *cs.* megvet.
Verächter, *der*; megvető.
Verächtlich, *mn.* és *ih.* megvetendő; megvetőleg.
Verächtlichkeit, *die*; megvetendőség, utálatosság.
Verachtung, *die*; megvetés; megvetetés.
Verähnlichen, *cs.* hasonlít, hasonlítóvá tesz.
Verähnlichen, *cs.* közönségesít, közönségesítő tesz, egyetemt.
Veralten, *k.* vénhed, aggúl, öregül, öregszik; avúl, kopik.
Veralten, *das*; vénhedés, aggulás; avulás.
Veraltet, *mn.* vén; régi, megavult.
Veränderlich, *mn.* és *ih.* változókéony, változatos; állhatatlan; változva, állhatatlanul.
Veränderlichkeit, *die*; vál-

tozókéony; állhatatlanság.
Verändern, *cs.* és *vh.* változtat, megváltoztat; változik, megváltozik.
Veränderung, *die*; változtatás; változás.
Veranlassen, *cs.* okot v. alkalmat ad, (-ra, -re); okoz, eszközöl; tinen ut ettwa —, valakit valamire bírni.
Veranlassung, *die*; ok, alkalom.
Veranstalten, *cs.* intéz, rendel, készületeket tesz.
Veranstaltung, *die*; intézet, rendelés.
Veranstaltungen, *t.* készületek.
Verantworten, *cs.* felel (-ért); kezeskodik; igazol, ment; *ich will es —*, számot adok róla, magamra vállalom; *sich —*, magát igazolni, menteni.
Verantwortlich, *mn.* igazolható, menthető; kezeskedő, felelő, számadó.
Verantwortlichkeit, *die*; felelős terhe.
Verantwortung, *die*; igazolás, védelem, mentés; *thun Sie es auf meine —*, tegye meg az én részemre; *tinen zur — ziehen*, valakit számadásra vonni.
Verantwortungsbefrist, *die*; védirás.
Verarbeiten, *cs.* feldolgoz.
Verarbeitung, *die*; feldolgozás; feldolgoztatás.
Verargen, *cs.* rosszal, rosszává válni, rossz, vótkül tulajdonít.
Verargung, *die*; vótkül tulajdonítás, rosszáadás.

- Verarmen**, k. elszegényül, elszegényedik.
Verarmung, die; elszegényülés, elszegényedés.
Verarrrestiren, cs. letartóztat, lefoglal.
Verarten, l. Ansarten.
Verarscuriren, l. Verfürern.
Veractionieren, cs. elkótyál, elkótyavetyél, árverés' utján ad el.
Veractionierung, die; árverés, kótya, kótyavetye.
Veräußerlich, mn. eladható, elidegeníthető.
Veräußern, cs. elad, elidegenít.
Verbaden, cs. rh. felsüt, (lisztet kenyérnek); sütés által elront, (kenyert).
Verband, der; kötés; kötelék.
Verbannen, cs. száműz, számkivet; elátkoz; soláldoz.
Verbanner, der; száműző, számkivető.
Verbannte, der és die; száműzött, számkivetett.
Verbannung, die; száműzés, számkivetés.
Verbauen, cs. beépít, elépít; sein Weib —, pénzt elépteni; einem Haus fe das Licht —, háznak világát elvenni.
Verbeinern, l. Verfürern.
Verbeissen, cs. rh. szótharap, elharap; die Weiber —, elharapni a' szavakat; das Leben —, elfojtani a' nevetést; den Schmerz —, elnyomni fájdalomát; seinen Born —, haragját elnyelni.
Verbergen, cs. elrejt; titkel.
- Verbergung**, die; elrejtés; titkolás.
Verbessere, der; javító, jobbító; igazító.
Verbesserlich, mn. javítható, jobbítható; igazítható.
Verbessern, cs. és vh. javít, jobbit; igazít; javul, jobbül.
Verbesserung, die; javítás, jobbítás; igazítás.
Verbessernd, mn. javító, jobbító.
Verbeten, l. Abbeten.
Verbeugen, vh. meghajlik, meghajtja magát, fejet hajt.
Verbeugung, die; meghajlás, főhajlás.
Verbiegen, cs. és vh. rh. elgörbít, elhajt; elgörhül.
Verbleten, cs. rh. tilt, megilt.
Verbinden, cs. rh. beköt, elköti, (sebet st.); egyesít; kapcsol, összekapcsol; lekötölez; einem die Augen —, szemét bekötni; eine Wunde —, sebet bekötni; sich —, egyesülni, összekövetkezni; sich einem —, lekötölezni magát valakinek.
Verbinden, das; bekötés; összekötés.
Verbindlich, mn. kötelező; udvari; lekötölezett; sich einem — machen, lekötölezni magát valakinek. —, ih. kötelezőleg; udvarilag.
Verbindlichkeit, die; kötelezőség; kötelezettség, kötelezettség.
Verbindung, die; kötés; bekötés; összekötés; egyesítés; egyesülés, összeköttetés.
- Verbindungszich**, der; kötjel.
Verbindungswürthen, das; köztató.
Verbitten, cs. rh. megkövet 'a el nem fogad, kórossal elhárit.
Verbittern, cs. keserít, el-, megkeserít.
Verblassen, cs. rh. elfű, elhajt.
Verblaffen, l. Erblaffen.
Verblättern, cs. elforgat, (levelet könyvben).
Verbleichen, l. Verblechen.
Verbleiben, k. rh. mulat, marad.
Verblößen, k. rh. elhalványodik, elhalványul; Tobes —, meghalni.
Verblenden, cs. vakít, megvakít, szeme' fényét veszi.
Verblendung, die; vakítás, megvakítás, elámitás.
Verblenden, cs. beolmoz; ólommal beönt.
Verblöthene, der; boldogult, maghalt.
Verblöthen, k. elvirágzik, elvirít.
Verblüht, mn. és ih. képes, képlages; képlageosn.
Verbluten, vh. elvéreik.
Verblutung, die; vérvesztés; elvézés.
Verbohren, cs. félrefúr; összofúr.
Verborgen, cs. kölcsönöz, hitelbe ad.
Verborgen, mn. rejtett, titkos; eluttomos.
Verborgtheit, die; rejtettség, rejték; homály.
Verbot, das; tilalom.
Verbrämen, cs. megpréméz; hezég (szulaggal st.); feloníráz.
Verbrämung, die; prémzet; szegély.

- Verbrannt, mn. megégett, előégett.
 Verbraucht, ver; fogyasztás.
 Verbrauchen, cs. fogyaszt, elhasznál.
 Verbrauen, cs. felfőz (serneck).
 Verbrausen, k. elforr, kiforr; lecsillapodik.
 Verbrechen, cs. rh. bünhődik, vétkezik, törvényt szeg.
 Verbrechen, das; büntét.
 Verbrecher, der; gonosztevő.
 Verbrecherisch, mn. és ih. bűnös, gonosz; gonoszul.
 Verbreiten, cs. rh. bűnhődik, elterjeszt; híresztel. —, vh. tarjed, elterjed.
 Verbreitung, die; terjesztés, elterjesztés, híresztelés, híresztelés.
 Verbrennen, cs. r. és rh. előéget, megéget, feleget; megperesz; in Asche —, hamuvá tenni; viel Holz, Dehl. ec. —, sok fát, olajt fogyasztani, felégetni; einen Braten —, megégetni a' sültet; er hat sich die Hände in den Resteln verbrannt, a' csalán megcsipta kezét; sich die Finger —, sich —, rajta vesztetni. —, k. rh. előg, megég.
 Verbrennung, die; előégetés, megégetés; el-, megégés.
 Verbrühen, mn. ögothotó; éghető.
 Verbrühen, cs. bizonyít, orvált (írással); sich —, iras által kötelezni magát.
 Verbringen, l. Durchbringen és Aubringen.
 Verbrüderu, cs. és vh. ro-
 konít, testvéresít; r. konul, szövetezik, (-vel).
 Verbrüderung, die; barátokzás, atyafisodás; baráti szövetség.
 Verbrühen, cs. megforróz. forrózás által elront; sich —, megforrózni magát.
 Verbrunnen, k. elbaktik.
 Verbuhlt, mn. és ih. buja; buján.
 Verbühtheit, die; bujaság.
 Verbunden, mn. egyesült; összekapcsolt, egyesített; lekötözött.
 Verbündet, cs. frigyest; sich —, frigyestülni, szövetségre lépni.
 Verbündete, der; frigyos, szövetséges, frigyjár.
 Verbündnis, l. Bündnis, Bund.
 Verbündung, die; szövetség, frigy.
 Verbürgen, cs. kezec, (-ért), kezeskodik, felel valamire; einer für Aße, und alle für einen sich —, tömöghen kezesek.
 Verbürten, k. elállinyodik, olcsonevés.
 Verdacht, der; gyanu; elnen im Verdachte haben, gyanakodni valakire; in — kommen, gyanuba esni.
 Verdächtigt, mn. gyanus.
 Verdammten, cs. kárhoztat; itél (büntetésre); er ist ewig verdammt, örökre elkárhoztat; einen zum Tode —, valakit halálra itélni.
 Verdammten, cs. elgátol, el-tölt, gáttal v. töltéssel olrozott.
 Verdammlich, mn. és ih. kárhoztos; kárhoztosan.
 Verdammnis, die; kárhoztat.

einen jungen Menschen —, valamely ifjút megvesztegetni, elrontani.

Berberber, ber; elrontó; vosztegető.

Berberblisch, mn. ártalmas, veszedelmes; dögletes; romlókony. —, ih. veszedelmesen.

Berberblischeit, die; romlókonyság; ártalmasság, veszedelmesség.

Berberbnis, das és die; megromlottság; veszély, veszedelem.

Berberbt, ma. megromlott, megvesztegetett.

Berberbtheit, die; megromlottság, megvesztegetettség.

Berberbung, die; elromlás, elrontás.

Berdentshen, cs. németre fordít; németesít, el-, megnémetesít.

Berdentshung, die; németre-fordítás.

Berdišten, cs. és vh. megsűrit; megsűrűdik.

Berdišten, cs. elköltöget, költve eltölt v. elmulaszt.

Berdihtung, die; megsűrítés; megsűrűlés, megsűrűdés.

Berdihten, cs. és vh. megvastagít; megsűrit; megvastagúl, megvastagodik; megsűrűl.

Berdidung, die; megvastagítás; megsűrítés; megvastagulás, megvastagodás; megsűrűdés.

Berdihten, l. Dihten.

Berdihten, cs. érdemel, megérdemel; szolgál, keres, szolgálattal v. munkával nyor v. keres; sít Geld —, sok pénzt szolgálni v. keresni; sein

Brod —, kényerőt megkeresni v. megérdemlenni; ~~ich~~ habe das nicht um ihn verdient, nem ezt érdemlöttem tőle; sít um das Vaterland verdient machen, magát a' hon iránt érdemesíteni v. érdemesít tenni; Geld muß wieder Geld —, pénz pénz teremtisen v. hajtsan.

Berdihten, das; érdemlés, kereset.

Berdihten, ber; kereset.

Berdihten, das; érdem.

Berdihtenlich, mn. érdemes, jutalomra méltó.

Berdihtenlos, mn. és ih. érdemtelen; érdemtelenül.

Berdihtenlos, mn. érdemteli, sokérdemű.

Berdihten, ma. érdemlött, megérdemlött.

Berdihtung, die, l. Berdihten.

Berdingen, cs. r. és rh. bórbo ad, kialkudott jutalomért v. bórért átad; sít an etnen —, valakinek szegődni; einem tines Arbeit —, valakinek valamely munkát alkudott jutalomért v. fizetésért átadni.

Berdingung, die; bórboadás.

Berdihtshen, cs. tolmácsol, megtolmácsol.

Berdihtshung, die; tolmácsolás.

Berdonnern, k. eldörög, dörögni v. mennydörögni megszűn; ein Berdonnertter Ker! mennykő sú! átkozott fokó!

Berboppeln, cs. kettőz, megkettőz, kettőztet, megkettőztet; kétszerez; öregebt, szaporít; sein

Aufmerksamkeit —, ügyelmét kettőzni.

Berboppelung, die; kettőzés, megkettőzés, megkettőztetés, kétszerezés.

Berboppfer, ber; kettőz, kettőztet, kétszerező.

Berberben, mn. megromlott, megvesztegetett, (orköles ic.); el-, megromlott, (gyümölcs ic.); ein vertorbener Kaufmann, lönkro jutott v. megbukott kereskedő.

Berberbenheit, die; el-, megromlás; romlottság, megromlottság.

Berborren, k. elszik, elszárad.

Berborren, (Berborren), cs. elszárit, elszáraszt.

Berborrung, die; aszás, elszáradás.

Berdrängen, cs. kiszorít, eltol, elnyom, (helyéből).

Berdrängung, die; kiszorítás, eltolás, elnyomás.

Berdrechen, cs. kiteker, kicsovár, kifacsar, (újat ic.); elcsavar, elmagyaráz, félre csavar v. magyaráz, (szót, törvényt ic.); die Augen —, szeméit felszorgatni; den Schlüssel —, a' kulcsot elfordítani.

Berdreher, ber; elcsaváró, elfacsaró, elmagyarázó.

Berdrehung, die; elcsavárás, elfacsarás, elmagyarázás, félre-magyarázás.

Berdrehten, cs. hártmaz, meghártmaz, hártmaztat, meghártmaztat.

Berdrücken, k. és sz-n. rh. unalmat v. kedvetlenséget okoz, bosszant, untat; és berdrückt mich, bosszankodom; és berdrückt mich im Leben, su

- erbetten, meguntan az életet, restelek dolgozni.
 Berdrücklich, mn. bajos, kedvetlen, unalmas, (munka st.); bosszús, haragos. —, ih. kedvetlenül, unalmasan; bosszusan, haragosan.
 Berdrücklichkeit, die; bosszúság, kedvetlenség.
 Berbringen, cs. rh. l. Berdringen.
 Berdrossen, mn. kedvetlen, megunt, unalmas, rest. —, ih. kedvetlenül.
 Berdrossenheit, die; kedvetlenség, (valamire), restelés.
 Berdrücken, cs. elnyomtat, felnyomtat, (pónt, papírost st.); hibásan v. rosszul nyomtat, (nevet st.).
 Berdrücken, cs. elnyom, félre nyom.
 Berdruff, der; baj, bosszúság, kedvetlenség.
 Berdruffen, k. el-, kiillatozik.
 Berdruffen, cs. el-, kiillatoztat.
 Berdrummen, k. és cs. elbutul; elbutít.
 Berdrumpfen, k. és cs. el-, megtompul; el-, megtompít.
 Berdruffen, cs. és vh. el-, meghomályosít; el-, meghomályosodik.
 Berdruffung, die; el-, meghomályosítás; el-, meghomályosulás.
 Berdrummen, cs. higit, meghigit, meghiggaszt, főleleszt, (hort, tojet st.); megvékonyít; meggyérít, megrikkít. —, vh. meghiggad; megvékonyul; megvékonyodik; meggyérül, megrikkít.
 Berdrummen, mn. higitó, higgasztó.
 Berdrumnung, die; higitás, higgasztás; vékonyítás; gyérítés, ritkítás; higgadús; vékonyulás; gyérülés, ritkulás.
 Berdruffen, k. el-, kigőzöl, el-, kigőzölög, el-, kipárállik, el-, kipárolog.
 Berdruffen, cs. elgőzöltet, elpárologtat.
 Berdruffen, k. eleped, elvesz, (szomj miatt).
 Berdruffen, k. és cs. elhomályosul, elcsőtétül; elkomorul, elmogorvul, elzordul; elkomorít, elmogorvít, elcsőtétít, elzordít.
 Berdruffen, cs. elbámít.
 Berdruffen, cs. szegletez, megszegetez. —, k. újra bogasodik, új szarvat ereszt (a' szarvas).
 Berdruffen, cs. és vh. meg-nemesít, megjavít; meg-nemesül, megnemesül, megjavul; dúsbabbodik (az ércz v. ér).
 Berdruffung, die; nemesítés, nemesítés, megjavítás; nemesülés, nemesbülés, megjavulás; dúsbabbodás.
 Berdruffen, cs. férjhez ad; férjhez megy, (a' nőszemély); megházasodik, (a' házasság).
 Berdruffen, mn. férjnél-levő; házas.
 Berdruffung, die; férjhezmenés; házasodás.
 Berdruffen, cs. tisztel; ajándékoz; sine ~~ajándékoz~~ Person —, megejtett személyt elvenni v. nőstenni.
 Berdruffen, der; tisztel.
 Berdruffung, die; tisztel; ajándékozás.
 Berdruffungswürdig, mn. tiszteltes, tiszteletre méltó.
 Berdruffungswürdigkeit, die; tiszteloteség.
 Berdruffen, cs. megesket, meghittelt.
 Berdruffen, der; eskető, hitteltető.
 Berdruffung, die; megesketés, meghitteltetés.
 Berdruffen, der; egyesítés, egyesítés; egyesület; egyesítés, egyesítés.
 Berdruffbar, Berdruffbarlich, mn. egyesíthető, megegyeztethető.
 Berdruffbaren, cs. egyesít, egyesítet.
 Berdruffen, cs. l. Berdruffen.
 Berdruffen, cs. egyszerű, egyszerűsít.
 Berdruffung, die; egyszerűsítés, egyszerűsítés.
 Berdruffen, cs. egyesít; egyesítet, összeegyeztet; összekapcsol; egyesül, egyesíti magát (valakivel); meggyoz, (valakivel); beide Keeren vereinigen sich, egyesült a' két szer; sich über gewisse Punkte —, bizonyos pontokban meggyozni.
 Berdruffung, die; egyesítés, összeegyeztetés; egyesület, szövetség.
 Berdruffungspunkt, der; egyesítéspont.
 Berdruffen, mn. egyesített; egyesült.
 Berdruffen, cs. egyes részekre oszt; egyenként ad.

Bereinigung, die; egyenként-áruálás.
 Bereiten, k. és cs. elhiúsodik; elhiúsít, elkönyeztet; sükeretlenít, megsemmít, semmivé tesz, (tervet ic.).
 Bereitung, die; sükeretlenítés, semmivé-tétel, megsemmítés.
 Bereiten, k. be-, meggenyed, be-, megvöl, be-, megevesedik.
 Bereiterung, die; be-, meggenyedés, be-, megvölés, be-, megevesedés.
 Bereiten, cs. elundorít, elmélyít, (valakit -tól, -től), felundorít, fölémlyít, (valakit -ellen).
 Berengen, cs. és vh. szűkít, szorít, összeszorít; szorúl, szűkül, összeszorúl.
 Berengern, cs. és vb. szorosabbít, szűkobbít; szorosabbul, szűkobbül.
 Berengerung, die; szűkebbítés; szűkebbülés.
 Berengung, die; szűkítés, szorítás, keskenyítés; szűkülés, szorulás, keskenyülés.
 Bererben, cs. örökül hagy.
 Bererbung, die; örökülhagyás.
 Bererben, k. földde válik.
 Bererbung, die; földdeválás.
 Bererben, k. és cs. el-, megérezül, érezcse válik; érezcse változtat.
 Bererzung, die; el-, megérezülés, érezcse-válás; érezcse változtatás.
 Bererwaten, cs. örökít, megörökít; die Bererwaten, * boldogultak, az elhúnytak.

Berfäßeln, cs. ellegyez.
 Berfahren, cs. el-, feloszlatyoz; elkezeszt (folyamot).
 Berfäßeln, k. és cs. ellobog; ellobogtat.
 Berfahren, k. rh. bänik, cselekszik, (-val, -vel); mit einem Streng —, valakivel keményen bänni; szigorúan bänni. —, cs. rh. elhord, elvisz, szdlit, (szekeren, hajón ic.); el-, kikerül, (vámot ic.); kijár, járva elront, (utat ic.); járva v. hajtva utat téveszt; die Wege sind sehr —, az utak igen kijárvák; sich —, eltövedni, (szekeren ic.).
 Berfahren, daß; bänás, cselekedet.
 Berfahrungsart, daß; bänásmód.
 Berfahrungslehre, die; módszeretan, methodologia.
 Berfall, der; romlás, elromlás; megromlás, megvesztegetettség, (orkolcsó ic.); alászállítás (vagyokban ic.); in — fousmen v. gerathen, romlásra jutni, alászállani; in — bringett, romlásra juttatni, megbuktatni.
 Berfallen, k. rh. be-, le-, összedől, be-, le-, összeroskad, (hán ic.); el-, megsoványodik; aljasodik, alászáll; megromlik, megvesztegetődik, (az erkölcs); esik, (hánho ic.); vetemedik, (-ra, -re), ötlük v. jut eszébe; vetődik, jut (valahova) v. az idő ötlük v. elmulik, (valamire nézve); in Strafe —, bü-

tetésbe esni, die Zeit ist —, eltelt az ideje; der Brief ist —, eljött a' váltó' fizetésének ideje; das Pfaud ist —, elmúlt a' zálog' kiváltásának ideje.
 Berfallen, mn. dőledezett, (vár ic.); megsoványodott; idősült, ideje-múlt, (zálog ic.); kifestendő, időt-ért, (váltó ic.).
 Berfallen, daß; be-, ledőlés, be-, leomlás; soványoság; eltelt idő, (kifestésre v. kiváltásra nézve).
 Berfallen, cs. hajba v. veszélybe ejt; elveszt, elcsik, (-tól, -től); stiu liegen —, hűbérét elveszteti, hűbéréből elesni; eine Jungfrau —, szűzöt megejteni.
 Berfälltig, mn. veszendő.
 Berfalltag, der; fizetés' ideje v. napja, (váltóra nézve).
 Berfallzeit, die; fizetés' v. kiváltás' ideje, (váltóra v. zálogra nézve).
 Berfälltchen, cs. meghamisít, elront, (bort, oklevélt ic.).
 Berfälltigung, die; meghamisítás, elrontás.
 Berfangen, k. rh. használ, fog (valamin); es will sich ihm nicht mehr —, somni sem akar már neki használni. —, vh. rh. megreked, felskád; bonnyolódik, tekergőzik, (háloha ic.); felsvődik; bátorodik; der Raub verfauet sich, megakad v. megreked a' füst; sich im Neben —, bearcédóba v. szavába bonnyolódni.
 Berfangtanz, daß; hegyi kappanór.

- Berfünglich, mn. fogárd, (kérdés ic.).
 Berfünglichheit, die; fogárdtság.
 Berfüngst, cs. rosszul fest, (vásznat ic.). —, vh. színe elváltozik.
 Berfüßen, cs. csinál, készít, ír, szerez, (könyvet, levelet ic.); írástól —, írásba tenni v. foglalni.
 Berfüßer, der; író, szerző.
 Berfüßung, die; szerzés, készítés, (könyv ic.); alkotmány; állapot, kar; seine jegye — munkáiban entschuldigen, jelen állapotja meglegetheti csak; sich in eine gute — setzen, magát jó karba v. állapotba tenni, (megrohanás ic. ellen).
 Berfüßungstod, mn. alkotmánytalan.
 Berfüßungsmäßig, mn. alkotmányos, alkotmány szeres.
 Berfüßungswidrig, mn. alkotmányellenes.
 Berfüßbar, mn. rothatag.
 Berfüßen, k. elrohad; megroved.
 Berfüßenzen, cs. elhanyagol, elhever, elheverés, elkorhelkodik.
 Berfüßig, mn. elrothat; rovas, rovad.
 Berfüßung, die; megrohadás; megrovedés.
 Berfüßten, cs. rh. véd, védelmez, őtalmaz, (jogot); vi. harszol (jogért).
 Berfüßter, der; véd, védelmező.
 Berfüßung, die; védelmezés, őtalmazás; védelem.
 Berfüßern, k. vedlik, megküldik, küldik, megküldik.
 Berfüßen, cs. elaper; elkor.
 Berfüßten, cs. eltéveszt, elvét, elhibáz.
 Berfüßern, cs. elünnepel, ünnepelve eltölt; szünnapokban eltölt.
 Berfüßen, cs. el-, leroszol; reszelve elront.
 Berfüßden, cs. összeveszt, összeveszeszt, (harakokat); sich —, összeveszeni (valakivel).
 Berfüßen, cs. és vh. finomít; finomul, finomodik.
 Berfüßern, cs. és vh. csinosit, csinosit, finomít, kiművel, (erkölcsöt ic.); csinósul, művelődik, (a' nyelv ic.).
 Berfüßern, die; csinositás, csinositás, finomítás; csinósulás, csinósulás, finomulás.
 Berfüßung, die; finomítás; finomodás.
 Berfüßigen, cs. csinál, készít; ír, szerez, csinál, (költöményt ic.).
 Berfüßiger, der; csináló, készítő.
 Berfüßigung, die; csinálás, készítés, elkészítés.
 Berfüßten, Berfüßigen, cs. megerősít.
 Berfüßern, cs. ol-, feltüzel (fát); oltúzel, oltódos, (lőport ic.).
 Berfüßern, die; ol-, feltüzelés; oltódózás, oltúzelés.
 Berfüß, n, cs. és vh. megremez, memező kail v. gyárt; memeződik, memező válik v. ömlik.
 Berfüßerer, der; oltóító, elmozdító.
 Berfüßern, cs. és vh. el-, besóttít, el-, beborít; el-, besóttítodik, el-, beborul.
 Berfüßern, die; el-, besóttítás; el-, besóttítás.
 Berfüßern, cs. ormoz.
 Berfüßung, die; ormozat.
 Berfüßen, cs. összekuszál, összebont.
 Berfüßten, cs. rh. összefon, egymásba fon; felfon, fonva elfogyaszt; rosszul fon; kever (valakit valamibe).
 Berfüßung, die; összefonás.
 Berfüßten, k. megtesztül.
 Berfüßung, die; megtesztülés.
 Berfüßen, cs. el-, felfoltoz, foltozva elfogyaszt.
 Berfüßen, k. rh. elszáll, elpárol; elcsiet, elröpül (az idő). —, vh. szálltában eltéved.
 Berfüßen, k. rh. elfoly, (a' víz); elmúlik, eltelik; leforog, lefoly, (az idő); szétfoly, folyva elterül, (a' linta).
 Berfüßen, cs. elutazok, utazón elszállít, szállhajtón v. talphajtón elhord v. elvisz; összefolyat (szinonket); összekapcsol. ö szekt. —, vh. összekösz, (több szin); összekapcsolódik, összeköszdik.
 Berfüßung, die; utazás, utazón-szállítás.
 Berfüßen, cs. megátkoz, elátkos.
 Berfüßen, der; megátkozás.

Versuchenstwertig, Versu-
 chenswürdig, mn. és ih.
 átkozatos; átkozatosan.
 Versucht, mn. és ih. átko-
 zott; átkozottan, átko-
 zottúl.
 Versüchtigen, cs. és vh. el-
 gözültet; elgözülgő.
 Versüchtigung, die; elgö-
 zöltetés; elgözülgés.
 Versuchung, die; megátko-
 zás.
 Versuch, der; elmulás, el-
 tolás, elfolyás, elforgás.
 Versuch, der; folyamat.
 Versuchen, cs. üld. üldöz;
 kerget, üz, (vadat ic.);
 folytat, tovább folytat,
 (valamit), tovább jár v.
 lát, (valami után).
 Versuher, der; üldöző;
 üző.
 Versuchung, die; üldözés;
 üzés, kergetés; folyta-
 tás, (vallatás ic.).
 Versuchungsgeist, der; üld-
 öző szellem.
 Versuchungssticht, die; üld-
 öző.
 Versuchten, cs. suvarpönt
 megad v. megírt, (va-
 lamitól); szállításra hárha-
 ad, (hajót ic.), alkudott
 vitelre v. suvarba ad.
 Versuchten, k. és cs. elide-
 genül; elidegenit.
 Versuchten, cs. rh. elemészt,
 elfogyaszt, el-, mego-
 szik.
 Versuchten, k. és cs. rh. el-,
 megfagy; a' hideg elvesz
 v. megvosz, (szőlőt ic.).
 Versuchten, cs. szakmány v.
 robot alá vet; robotol,
 szakmányt v. robotot szol-
 gál v. tesz, (valamitől).
 Versuchten, mn. el-, meg-
 fagyott, hidegvett, fa-
 gycs.

Versuchtschwänzen, os. ein-
 dörkődve eláru v. rágalm-
 maz, (valakit).
 Versuchen, cs. egymásba
 ereszt, (deszkákat).
 Versuchen, cs. rendel,
 rendelést tesz, (valami iránt);
 sőt mohin —, valahová
 menni.
 Versuchung, die; rendelés.
 Versuchbar, mn. elszállít-
 ható, elvihető, (áru); el-
 csábitható.
 Versuchten, cs. elszállít,
 elvisz, (áru ic.); elté-
 veszt, félre v. rossz útra
 vezet, (vándort a' boly-
 gó tűz ic.); elcsábit.
 Versuchten, der; csábitó,
 elcsábitó.
 Versuchweise, mn. csábitó,
 csábos.
 Versuchung, die; elcsábitás;
 elszállítás, elvitel.
 Versuchten, cs. el-, feltol-
 tógot, töltőgetve elfo-
 gyaszt; rosszul töltőget.
 Versuchten, k. elszikrázik,
 elpattog, (szikrázva).
 Versuchten, cs. el-, félhél,
 béliro elfogyaszt; béliro-
 nek használ.
 Versuchten, cs. takarmány-
 nak használ, (zahot ic.);
 fölöt, elfogyaszt, (ta-
 karmányul); sulabrakol;
 megzabáltat, (tulkokat ic.).
 Versuchten, die; elfo-
 gyasztás, (takarmányul).
 Versuchten, vh. elámul, el-
 bímül. (-ra. -re); sőt in
 eine Person —, valakihe
 (kecsin elbámulva) szo-
 retni.
 Versuchten, cs. elásztózik,
 ástozva eltölt, v. elmu-
 laszt.
 Versuchten, k. rh. ki-,

megforr, forrni megfőnn,
 (bor, must ic.).
 Vergessen, k. el-, megépé-
 scdik.
 Vergessen, cs. el-, megépé-
 sit; keserűvé tesz, elkeser-
 rit; elront, (vigalmat ic.).
 Vergessenen, vh. elbaka-
 fántozza magát, (beszéd-
 ben), bakot üt.
 Vergang, der; elmulás,
 elteltés.
 Vergangen, mn. elmult,
 eltelt.
 Vergangheit, die; elmult
 idő.
 Vergänglich, mn. mulékony,
 mulandó.
 Vergänglichkeit, die; mu-
 lékonyság, mulandóság.
 Vergangen, cs. árverésre
 hozsát, dobra üt, el-
 kőtyavetyél.
 Vergangen, der; árverő,
 kőtyavetyélő.
 Vergantung, die; árverés,
 kőtyavetye; kőtyavetyél-
 és.
 Vergarnen, os. bo-, el-,
 megháloz, hálóra kerit.
 Vergarnen, cs. összeköt,
 összekapcsol, összepáru-
 sit.
 Vergarnen, cs. el-, herá-
 csos, el-, borostélyoz;
 összedobol (katonákat út-
 ra).
 Vergarnung, die; össze-
 dobolás; die — schlagen,
 elmenőt dobolni, útra-
 gyülekeztet v. rozi.
 Vergarnen, cs. elalakos-
 kodik, szemfényvesztés-
 sel olmulaszt v. eltölt.
 Vergaben, cs. rh. másnak
 ad v. ígér, oda ad, (hi-
 vatalt ic.); eloszt, rossz-
 szul oszt, (kártyát), a-
 dást v. osztást eltéveszt;

- megbocsát, megenged, (bünt *ic*); elenged, hagy, (-ból, -ből); mérget ad, (-nak, -nek); méreggel megöl; seine Tochter —, leányát eladni; ich tanke meinem Rechte —, nem engedhetek jogomból semmit; — Sie, megengedjen ön, v. bocsánat kegyedtől; sich —, mérget venni, magát méreggel megölni.
- Bergebens, *ih*. hiába, hasztalanul.
- Bergeblid, *mn.* és *ih.* haszontalan, hasztalan, süketellen, hiába való, (kérelem *ic*); megbocsátható, megengedhető, (tévedés *ic*); hasztalanul, hiába.
- Bergeblidheit, *dic*; haszontalanság.
- Bergebung, *dic*; bocsánat, engedelem; megbocsátás; oda adás; ich bitte um —, bocsánatot v. engedelmet kérek.
- Bergegenwärtigen, *ca.* megjelent, jelenvalóvá tesz.
- Bergehen, *k. rh.* elmúlik, megszűn, (a' fájdalom *ic.*); fogy, vesz, (a' láterő *ic*); eltelik, (az óv *ic*); die Luft ist mir vergangen, elment a' kedvem; die vergangene Woche, a' múlt héten; vor Gram —, bánjában elvesszni. —, *vh.* rh. útát eltövezt, eltévedt; vét, hibáz, vétkezik, hümbödik. —, *ca. rh.* járkalva előz v. elhajt (álmoságot *ic*).
- Bergehen, *dat.* Bergehung, *dic*; eltévedés, elmúlás, eltérés; megszűnés; hiába, hibás, véték.
- Bergeigen, *ca.* elhegedül, hegedülve eltölt, v. elűz.
- Bergeisten, *ca.* és *k.* szeszszé változtat; szeszszé válik.
- Bergeistern, *ca.* lélekké változtat.
- Bergeistern, *ca.* szeszszé csinál v. változtat.
- Bergeiten, *k.* megsárgul.
- Bergehen, *k.* elharsog.
- Bergeit, *ber.* és *dat.*; forbátolás, viszonsás, visszszabzetés; *forbát*, kölcsön.
- Bergeiten, *ca. rh.* forbátol, viszonsz, visszafizet, megjutalmaz; Gott vergelte es Ihnen, isten fizesse vissza önnek; Guttes mit Bösem —, jóért rosszal fizetni; Gteiches mit Gteichem —, a' kölcsönt visszadni.
- Bergeitet, *ber.*; forbátoló, viszonszó, megfizető, megjutalmazó.
- Bergeitung, *dic*; forbátolás, viszonszás, visszafizetés, megjutalmazás; forbátlat.
- Bergeitungsrecht, *dat.*; *forbátjog*.
- Bergeitungschaften, *ca.* összetársasait; egyesait, párosait; sich mit jemanden —, valakivel társaságba állani.
- Bergeissen, *ca. rh.* elfeled, elfelejt, meg-, elfeledkezik, (-ról, -ről); sich —, magáról elfeledkezni, illetlent v. helytelent tenni.
- Bergeissen, *dat.*; elfeledés, elfelejtés.
- Bergeissen, *mn.* és *ih.* feledékeny; feledékenyül.
- Bergeissenheit, *dic*; feledség, feledékenység.
- Bergeklid, *mn.* feledékeny, (ember); feledhető, (ragalom *ic*).
- Bergeklidheit, *dic*; feledékenység.
- Bergeuden, *ca.* elbarácsol, elpazarol, eltékozol.
- Bergebung, *dic*; elbarácsolás, elpazarlás, eltékozlás.
- Bergewissen, *ca.* bizonyos-sá tesz.
- Bergewissenung, *dic*; bizonyossá-tétel.
- Bergehen, *ca. rh.* ki-, elönt, (bort *ic*); előntöz, ellocsol, (virágokra *ic.* vizet); felönt, öntve feldolgoz, (önt *ic*); elönt, rosszulönt, (szobrot *ic*); beönt, beforraszol, forraszsal beönt, (basadékokat *ic*); Blut —, vért ontani; Thränen —, könnyeket hullatni.
- Bergehen, *dat.* Bergehung, *dic*; ki-, előntés; ontás, vérontás; ömlesztés, ölemmal forrasztás.
- Bergehiten, *ca.* megéteit, méreggel megöl, mérget ad, (-nak, -nek); megmérgez, (étket, nyilat *ic*); magront, megveszteget, (orkölcsöt *ic*); megmérgeit, megront, (léget *ic*); megkésorit, megmérgeit, (életet *ic*).
- Bergehiten, *ber.*; etető, mérgező, mérgekeverő, mérgező.
- Bergeitung, *dic*; megéteítés, mérgeadás, mérgekeverés.
- Bergehren, *ca.* elhűg, el-tuhókól, elnyögdecel.

- Bergknecht, das; no-
selejtis, emlény.
- Bergittern, es. berácsos,
berostélyoz.
- Bergitterung, die; berá-
csosás, herostélyozás;
rácsozat, rostélyozat.
- Berglaseu, k. üveggé vá-
lik. —, es. be-, meg-
üvegezt; üveggé változtat.
- Berglasuren, Berglasuren,
es. l. Glasuren.
- Berglastig, ma. üvegülhető
- Berglasung, die; el-, meg-
üvegülés; bo-, megüve-
gezés, bo-, megmásolás;
máz.
- Bergleich, der; hasonlítás,
összehasonlítás; egyes-
ség, egyezés; megogye-
zés, összehozás, (va-
lami iránt); einen —
machen, összehasonlítani;
eggyességre lépni; einen
— einfeiten, egyességet
szerzeni; über einen —,
hasonlíthatatlánul.
- Bergleichbar, mn. hason-
lítható, összehasonlítható.
- Bergleiden, es. rh. ki-
egyensít. egyenszó cain-
nál; kiegyenget; hason-
lít, (valamit -hoz, -hoz;
-val, vel); összehasonlít,
(-val, -vel); egyeztet,
összebékeltet. —, vh.
meggyez, összeegyez,
összebékél; hasonlít, (hoz,
hez); meggyez, (val,
vel).
- Bergleichlich, mn. l. Ber-
gleichbar.
- Bergleichmäßig, mn. és ih.
'egyezés-szerinti, alku-
szeres; egyezés szerinti.
- Bergleichung, die; összeha-
sonlítás.
- Bergleichungsgrad, der; ha-
sonlítás' foka, (nyelv-
ományban).
- Bergleichungsart, der;
egyezés' alapja; hasonlí-
tás' alapja.
- Bergleichungspunkt, der;
egyezéspont; hasonlítás'
pontja.
- Bergleichungsstufe, Ber-
gleichungsstufe, die, l.
Bergleichungsgrad.
- Bergleichungsweise, ih. egy-
be-veve, hasonlítva;
hasonlításképp.
- Bergimmen, k. rh. elpis-
log, elalszik, (tűz).
- Berglöben, k. tüzes lonni
megszón; lelohad, meg-
enyhül, (bosszú, ha-
rag st.).
- Berglügen, es. kielégít;
gyönyörködtet. —, vh.
gyönyörködik, (-ban, ben);
sich mit etwas —, ma-
gát valamivel gyönyör-
ködtetni; sich an etwas
—, valamiben gyönyör-
ködni.
- Berglügen, das; gyönyör,
gyönyörűség, öröm, gyö-
nyörködés; mit —, szí-
veson, örömet.
- Berglügen, mn. gyönyör-
ködtető.
- Berglügen, mn. gyönyör-
ködtető; koll. kielégítő;
elégült, elégedett.
- Berglügenheit, die, l.
Genügsamkeit.
- Berglügen, mn. és ih.
megelégült, elégedett;
elégülten, elégedetten.
- Berglügen, mn. jókedvű,
vidám, előgült, (ember);
vig, gyönyörű, örven-
dotes, (nap st.). —, ih.
vígán, megelégülve.
- Berglügen, die; gyönyör;
gyönyörködtetés.
- Bergolden, es. aranyoz,
megaranyoz.
- Bergoldemesser, das; ara-
nyozó kés.
- Bergoldpfeil, der; ara-
nyozó cseset, aranyozó
pemet.
- Bergolder, der; aranyosó.
- Bergoldung, die; aranyo-
zás, aranyozat.
- Bergönen, es. megenged,
hagy, nem bán, nom
iriggyel; es ist vergnüt,
lehet, száhad; nur einen
Druck der Hand vergönne
mir, csak egy kézszor-
lást engodj meg, v. en-
gedd, csak egyszer szor-
rithassam kezdetet.
- Bergöttern, es. istenit,
megistenit; istenel.
- Bergötterung, die; isteni-
tés; istenelés.
- Bergrahen, es. rh. elás,
beás, (kincset st.); kö-
rülés, áva olkerit, (ud-
vart st.).
- Bergrauhung, die; elásás,
beásás.
- Bergrauen, k. bo-, megfü-
vesedik, bo-, meggyo-
peadik.
- Bergreisthen, es. elocsma-
nyít, elandokit.
- Bergrauen, k. megőszül,
elősül.
- Bergreifen, es. és vh. rh.
fogást v. kapást eltö-
veszt, elvót, elhíás,
rosszul fog v. kap; el-
kapkod, (árut st.); elkol,
elfogy; kifeszamit, meg-
sért, (rossz fogással); das
Buch hat sich bergreifen,
elkapkodták minden pél-
dányát a' könyvnek; sich
an jemand —, valakit
szándékosan megütni v.
megverni; sich an fremde

dem Gute —, másót érd-
szakosan elvenni.

Bergreiffich, mn. kapós.

Bergreifung, die; elkapda-
s; kifecsamítás; meg-
sártás.

Bergreihern, cs. megnagyít,
megnagyobbít, (kertet
ic.); nagyít, nagyobbak
mutat, (bogarat ic. az
üveg); nagyobbít, öreg-
bít; nagyít, nagyoz,
(hírt, bünt ic.). —,
vh. nagyúl, megnagyúl,
nagyobbodik, megnagyob-
bodik, nagyobbúl, meg-
nagyobbúl.

Bergreihnung, die; nagyob-
bitás; nagyítás.

Bergreihnungsglöh, da; ;
nagyítóüveg.

Bergreihnungstisch, die ;
nagyítóasztal.

Bergreihnungsmas, da; ,
Bergreihnungsmesser, der;
nagyítóéremő.

Bergreihnungsfingel, der ;
nagyítóujkór.

Bergreihnungsfucht, die ;
nagyiravágás.

Bergreihnungszahl, die ;
nagyítószám.

Bergreihstein, cs. elcszeske-
dik, (valamit); cszesked-
ve eltölt, (időt).

Bergreihen, k. söldell, zöl-
dul; zöld lenni megazún.

Bergreihigen, cs. megen-
ged, hogy, nem báu,
nem irigyel.

Bergreihigung, die; megen-
gedés, nom irigylés.

Bergreihen, cs. kipótol, mog-
tárit, megfordít.

Bergreihung, die; kipóllás.

Berghad, der, l. Berghau.

Berghau, cs. sol-, össze-
vagdál; meg-, felvagdál
(kolbászknak ic.); föld v.

rosszul vág; fákknal be-
vág, levágott fákknal el-
terít, v. elkerít, v. ó.

Berghaft, der; fogság, őri-
zet; einen in — nehmen,
valakit megfogni, fog-
ságba teenni.

Berghaftbeicht, der; fog-
parancs.

Berghaftbrief, der; foglevél.

Berghaften, cs. megfog, (ru-
búl), fogságba vet v.
tossz; einem mit etwas
berghaftit sein, valakinek
valamivel tartozni.

Berghaftgeld, da; ; előpánz.
foglalo.

Berghaftnahme, Berghaf-
tung, die; fogságba vi-
tel, fogságba tevés.

Berghageln, k. olver a' jég,
(buzát ic.).

Berghagen, cs. be-, első-
vényel, sövénnyel be-,
elkerít.

Berghagen, k. el-, meg-
soványodik, el-, meg-
soványúl.

Berghäden, cs. és vh. horg-
ocskával fel-, mega-
kaszit; horgocskával köt-
ve földolgoz, (szelmet
ic.); horgocskával be-,
megakad.

Berghafen, cs. és vh. hor-
roggal v. kampóval fel-,
megkaszit; horoggal v.
kampóval be-, megakad.

Berghallen, k. elhangzik,
elnyúszik, (a' hang).

Berghalten, cs. rh. vissza-
tart, visszatartóztat, (lő-
leketet ic.); akadályoz-
tat; eltiikol, elnyom,
(hagot ic.); tartja v.
viseli magát. —, vh. rh.
szelakad, megszorul, (a'
szél ic.); rejtetik, (szik-
ra ic.); áll, van, (a-

ránya v. viszonyra né-
ve -hoz, -hez); ei-
szonylik, aránylik; die
Enge verhält sich so, a'
dolog ebben van; die
Stärke verhält sich zur Brei-
te wie zwei zu eins, a'
magaaság úgy van a' szé-
lességhez mint kettő egy-
hez; drei verhält sich zu
sechs, wie sechs zu zwölf,
három úgy aránylik hat-
hoz, mint hat tizenket-
tőhöz.

Berghalten, da; ; visolet,
önvisolet, önmegtartóza-
tatás.

Berghaltigkeit, da; ; arány;
viszony, összeköttetés;
die Berghaltigkeit des mensch-
lichen Lebens, az emberi
élet' viszonyai; da; —
der Länge zur Breite, a'
hossz' aránya a' széles-
séghez.

Berghaltigkeit, mn. és ih.
aránytalan; aránytalanúl.

Berghaltigkeitig, mn. és
ih. arányos, arányszer-
es; arányosan, arány-
szeresen; Wen ist —
schwächer als Stein, az
ólom aránylag véve ne-
hezebb a' csúndul.

Berghaltigkeitlosig, mn. és
ih. aránytalan, aránytel-
lenes; aránytalanul, a-
ránytelencson.

Berghaltung, die; visszatart-
ás, visszatartóztatás,
(lőlekető ic.).

Berghaltungsbefehl, der ;
utasítvány, utasító pa-
rancs.

Berghaltungstregel, die; uta-
sító szabály.

Berghandeln, cs. elad, (á-
rut); végez (íránt, fe-
löl), tanácskozva elintés,

elvégez ; eine Sache mit einem — , valamely ügy v. dolog iránt valakivel végzeni.

Verhandlung, die ; tanácskozás , végzés.

Verhängen , cs. bekaszt , beház , bevon , (ablakot kárpittal) ; megereszt , (gyeplőt) ; ereszt , bocsát , (valakire büntetésül) ; rendel , parancsol , szab , (büntetést , vizsgálatot valakire , v. valaki ellen).

Verhängung , das ; végzet , sors , balsors.

Verhängt , mn. megeresztett ; mit verhängtem Budget , megeresztett kántárral v. gyeplővel.

Verhängung , die ; beakasztás , bevonás ; megereztetés ; rendelés.

Verharren , k. megmarad , (vélemény ic. mellett) ; marad , (valahol).

Verharren , das ; megmaradás.

Verharren , mn. és ih. állhatatos ; állhatatosan.

Verharren , k. beheged , beforrad.

Verharren , k. megkeményedik , el- , megkeményül.

Verharren , cs. el- , megkeményít ; megedz.

Verharren , die ; keménység , keményedés ; haszorulás.

Verharren , cs. felgombolyít ; gombolyítva összehont v. összekuszál.

Verharren , Verharren , cs. sarkvassal ellát.

Verharren , mn. gyűlöletes , gyűlöletes , utálatos ; nicht ist mir so — als Falshheit und Arre

sterey , semmit sem gyűlölkö jobban mint álnokságot 's porban-fetrengetést.

Verharren , cs. elkényeztet.

Verharren , die ; elkényeztetés.

Verharren , der ; fákkal bevágott holy v. út , fasz.

Verharren , cs. kilehel , kifú.

Verharren , cs. felvág , feltagol , (ökröt ic.) ; levág ; félre v. rosszul vág , elvág ; bevágott fákkal elrekeszt , v. elzár , utat elrekeszt ; einen Wald — , valamely erdőt levágott fákkal elzárni ; einen Weg — , utat bevágni , utat elteríteni levágott fákkal.

Verharren , cs. elharácsol , eltékozol , elgazdálkodik.

Verharren , cs. és vh. rh. emelve kifeszít ; emelésben megsérül , v. megrokkantja magát.

Verharren , cs. elpusztít.

Verharren , mn. pusztító.

Verharren , der ; elpusztító.

Verharren , die ; pusztítás , elpusztítás.

Verharren , cs. bevarr , befórczol , befűz , (sebet) ; el- , fölfórczol , el- , felvarr ; elfűz , rosszul fűz , (könyvet , ívet).

Verharren , cs. eltitkol ; elrejt.

Verharren , der ; eltitkoló.

Verharren , die ; eltitkolás ; elrejtés.

Verharren , k. begyógyul , meggyógyul.

Verharren , cs. eltitkol ; elrejt.

Verharren , die ; eltitkolás ; elrejtés.

Verharren , cs. leíjhez adja , kiházasítja (leányát) ; megházasítja (fiát).

Verharren , die ; házasság ; férjhezmenés.

Verharren , cs. rh. ígér , megígér.

Verharren , die ; ígérés ; ígér.

Verharren , k. rh. segít , (valakit — ra , — re).

Verharren , die ; segély , segítség , (valamire).

Verharren , mn. és ih. átkozott , pogány , igen gonosz ; igen átkozottul ; das ist ein verharren ter Streich , átkozott eszt ; es ist — fast , átkozott hideg az idő , v. pogány hideg van.

Verharren , cs. dicsőít , megdicsőít.

Verharren , die ; dicsőítés , megdicsőítés.

Verharren , cs. fölingerel , felleval , fölindít ; összeveszt ; elkerget , elűz , (kutyákat rébusztva).

Verharren , der ; fölingerlő , fellevaló ; huszító.

Verharren , die ; fölingerlés , fellevalás ; összevesztés.

Verharren , l. Vermuthen , Verpachten.

Verharren , l. Verhexen.

Verharren , l. Hindernis.

Verharren , cs. akadályoztat , megakadályoztat.

Verharren , die ; akadályoztatás , megakadályoztatás ; akadály.

Verharren , cs. megmagasít , megmagasít , magasbra tölt v. csinál , (gátot).

Verharren , cs. kigúnyol.

Verharren , die ; kigúnyolás.

Berhsten, os. egyenként v. kiesiben elad, v. árul.
 Berhür, das; vallatás, meghallgatás.
 Berhören, cs. kihallgat, meghallgat; vallat, kikérdez, (rabot); kikérd, elmond; elhall, nem v. rosszul hall; kifüel, megfüel, (szarvast, foglyokat st.). —, vh. nem v. rosszul hall.
 Berhürer, ber; vallató.
 Berhürgemach, das; vallatószoba.
 Berhürichter, ber; vallatóbíró.
 Berhürden, cs. elcsúfít, elront.
 Berhürden, cs. befödös, beleplex, beburkol, betakar; elrejt, elenyez; sich in seinen Mantel —, köpönyegébe burkolni.
 Berhürung, die; befödözés, beleplexés, beburkolás, betakarás.
 Berhürer, k. elhél, kihél; éhbel v. éhen meghal.
 Berhürer, cs. elcsúfít.
 Berhürer, cs. elugrál; ugrálva kifocizni.
 Berhürer, cs. elkurválnodik, elszajhálnodik.
 Berhürer, mn. elkurválnodott, elszajhálnodott, (péncz st.); kurválnodásban v. szajhálnodásban kiaszott.
 Berhürer, cs. megó, megőriz, (valakit valamitől); elfordít, elhárít, eltávolít; tilos v. rossz legelőre hajt, tilosban v. rossz legelőn őriz, v. legeltet, (juhokat st.); Gott berhürer isten újon v. őrizzen meg!

Berhürung, die; megóvás, megőrizés.
 Berhürer, cs. és vh. kamatot fizet v. ad, kamattól, kamatot hajt.
 Berhürer, k. és vh. eltéved, eltévelyedik.
 Berhürer, die; eltévedés, eltévelyedés.
 Berhürer, cs. elhajt, elkerget, elűz.
 Berhürer, die; elhajtás, elkergetés, elűzés.
 Berhürer, mn. elidősíthető; elidősülhető.
 Berhürer, k. és cs. elavult, megavult; megrögzik; idősül, elidősül; idősít, elidősít, (valamit).
 Berhürer, mn. idősülhető; idősíthető.
 Berhürer, mn. elavult, megavult; megrögzött; idősült.
 Berhürer, die; idősülés; idősítés.
 Berhürer, cs. meg-, föliffjít, meg-, föliffaszt; meg-, felűjít, meg-, fölfelevenít; kisebbre v. kisebbé vesz, (rajzo' st.). —, vh. megifjúl, megifjodik; megújul, fölelevenül; megvokonyodik, (az oszlop st.); ein verlungter Waffstab, kisebbre vett mérték; eine verlungte Reihung, kisebbre vett raja.
 Berhürer, die; megifjítás; megújítás, megelevenítés; kisebbre vétel; megifjulás, megifjodás.
 Berhürer, k. elvetél, (a' telén), borját elveti.
 Berhürer, cs. mézszó váltót; hemezsol.

Berhürer, die; mézszó-váltótatás.
 Berhürer, cs. és vh. meghüt, átfázit, megfűzit; meghül, megfázul, átfázul.
 Berhürer, die; meghütés, át-, megfűzítés; meghülés, át-, megfűzés.
 Berhürer, mn. becsuklyás, kámzsát hűz, (sejőre st.); ellappant, elrejt, elonyez.
 Berhürer, mn. lappangó, rejtekező; ein verhürer Schriftsteller, álnevű szerző v. író.
 Berhürer, cs. eltalicskáz, eltaligáz, eltorbonczáz; ellargonczáz.
 Berhürer, cs. elkártyás.
 Berhürer, ber; eladás.
 Berhürer, cs. elad, elárul; das ist zu —, ez eladó; aus freyer Hand —, szabad kézből eladni.
 Berhürer, ber; eladó, áruló.
 Berhürer, mn. eladó, eladni való; könnyen eladható, kapós, kelendő; einem etwas — überlassen, valamit valakinek eladni.
 Berhürer, die; kapóság, kelendőség.
 Berhürer, die, l. Verkauf.
 Berhürer, ber; adás-vevés, kereskedés; es ist viel — an diesem Orte, nagy itt a' kereskedés, a' helyen forr az adás-vevés; ich habe mit ihm seinen —, semmi közöm sincs vele.
 Berhürer, k. kereskedik; társalkodik, köze van. —, cs. kifordít; meg-

- fordít; elforgat, elforsar; (törvényt st.); elsopar, acperve elveszt; Die Kungen —, szeméit felforgatni. —, vh. fordul, változik, (-ra, -re).
- Verfehrt**, mn. kifordított, (barisnya); megfordított, (kereszt st.); elforgatott, elesavart, fonák, (örtölen st.); felfordult, fonák, rossz, (szokás st.); das ist die verkehrte Welt, a' felfordult világ. —, ih. fonákul. visszafelé, visszaról, visszafordítva, megfordítva, rosszul, hamisan, fonákul.
- Verkehrtheit**, die; fonák-ság, felfordultság.
- Verkehrung**, die; elfordítás; kifordítás; megfordítás; elesavartás, elforgatás.
- Verkeiten**, cs. megékez; beékez.
- Verkeitung**, die; megékezés; beékezés.
- Verkennt**, mn. félreismerhető, eltéveszthető.
- Verkennen**, cs. rh. félreismer, rosszul v. meg nem ismer, hibásan vélekedik, (felől, -ról, -ről).
- Verketten**, cs. lánczocskával meg-, összeköt.
- Verketten**, cs. maglánczol, összelánczol; összekösz, összeköt, összekapcsol.
- Verketzung**, die; összelánczolás.
- Verketzer**, der; eretnekítő.
- Verketzen**, cs. eretneknek állít v. tart; eretnekít, eretnekítő tesz.
- Verketzung**, die; eretnekítés.
- Verketzen**, cs. és. vh. foltozz; tollasodik, tokosodik.
- Verketzen**, k. és. cs. elgyermekül, elgyermekesedik; elgyermekít, elgyermekesít.
- Verketzen**, cs. meg-, összeragaszt, meg-, összeragaszt, összefoglal.
- Verketzung**, die; meg-, összeragasztás, meg-, összeragasztás.
- Verketzen**, cs. bevádol, elvádol.
- Verketzen**, der; vádoló, bevádoló.
- Verketzen**, der, és. die; bevádolt.
- Verketzung**, die; bevádolás.
- Verketzen**, k. meggémberedik, megdermed.
- Verketzen**, cs. kspacevással összeszorít v. összfoglal.
- Verketzung**, die; összfoglalás.
- Verketzen**, cs. elcsörget, elzörget, elkölepel; elhordogat, elviszogat.
- Verketzen**, cs. megdicsőít.
- Verketzung**, die; megdicsőítés.
- Verketzen**, cs. azóba kover, megszól.
- Verketzen**, cs. l. Verketzen.
- Verketzen**, cs. elcsorgat, kicsorgat, elönt, kiönt.
- Verketzen**, cs. felmázol, mázolja v. rosszul festve elfogyaszt.
- Verketzen**, cs. boken, becsirizel; betapaszt; fölken, fölcsirizel; feltapaszt; einen Ofen innen mit Thon —, kályhát v. kemenczét belől-ről ki- v. megtapasztani.
- Verketzung**, die; bokonés, becsirizelés; betapasztás.
- Verketzen**, cs. ki-, megébél; ki-, megdeszkáz; kirak, (kövel st.); beföd, (töglával st.); idegen v. áruhába öltöztet; sich als Schiffer —, hajósruhába v. hajónak öltözni; eine Wand —, falat (szőnyegekkel st.) megbélleni; einen Graben —, árok' lejtjét telével megrakni.
- Verketzung**, die; megbéllés, kideszkázás; öltöztet-változtatás; béllés, doszkázás; áöltöztet.
- Verketzen**, cs. kicsinyít.
- Verketzen**, der; kicsinyítő.
- Verketzen**, der; kisebbítő, ócsárló.
- Verketzen**, cs. kicsinyít, kisebbít, kisebbnek mutat; becsmél, gyaláz, ócsárol, kisebbít.
- Verketzung**, die; kisebbítés; ócsárlás.
- Verketzung**, das; kisebbítő üveg.
- Verketzung**, das; kicsinyítő szó, (nyelvtudományban).
- Verketzen**, cs. becsirizel; el-, fölcsirizel; megvakít, megveszteget.
- Verketzung**, die; becsirizelés; megvakítás.
- Verketzen**, vh. elmáz, elkúsz; mászva v. kúszva elbú.
- Verketzen**, k. elcsendül, elenyőszik.
- Verketzen**, k. és. cs. eldurran, elpattan; eldurrogat, eldurrantat, elpattogat, ellődös, (lőport).
- Verketzen**, cs. el-, soldagaszt; összedagaszt, dagasztva összekover.

- Berkniden, es. és vh. el-
 pattant, elreccsent; el-
 pattant, elreccsen.
 Berknien, ca. térdelve v.
 térdpelve kitölt.
 Berknieren, k. és es. el-
 szerzeg, elstutorog; el-
 szerzeglet, elstutorogtat.
 Berknistern, das; elszere-
 gés, elstutorgás; elszere-
 zgetetés, elstutorogta-
 tás.
 Berknittern, es. elgyűr,
 összegyűr.
 Berknöhen, Berknöheten,
 k. és vh. elesontul, csont-
 tá válik, megcsontosodik.
 Berknöcherung, die; eleson-
 tulás, megcsontosodás.
 Berknorpeln, es. el-, meg-
 porcizul, megporcizogó-
 sodik.
 Berknoten, es. összecsom-
 bol, összecsombugkol, ösz-
 szakot.
 Berknüpfen, es. összeköt,
 összekapcsol, egybeköt;
 ráharkol.
 Berknüpfung, die; megkö-
 tés, egybekötés.
 Berknen, k. és es. elfő,
 elfől; elfőz.
 Berknien, k. és es. szón-
 né változtat, szonit;
 szónné lesz v. válik,
 szonit.
 Berknien, das; szónné-
 változtatás; szónné-vá-
 lás.
 Berknieren, k. és es. elgu-
 rül, elgurít.
 Berknimmen, k. rh. el-
 megy, továhh megy; el-
 megy, elronlik, elvesz;
 Berknimmen vor Grau,
 elvesz bizalmat.
 Berknorn, vh. szomszéd.
 Berknornen, es. elcsal, el-
 csalogat.
 Berknörpern, k. és es. meg-
 testesül; megtestesít.
 Berknörperung, die; meg-
 testesülés, megtestesítés.
 Berknosen, es. elédoleg, el-
 nyújaskodik, elnyele.
 Berknosen, es. el-, fölzol,
 felkóstol, felkóstolgat.
 Berknösten, Berknöstigen, es.
 ellát, eltart, (valakit
 élelemmel); ad.
 Berknuchen, k. eldurrog,
 elpattog.
 Berknahmen, es. olrak, el-
 tesz, rossz helyre rak
 v. tesz.
 Berknümmern, es. elad, el-
 árul.
 Berknümpeln, es. elkártol,
 elgyaratol.
 Berknüpfeln, k. és es. el-
 nyavalyog, elbetegeske-
 dik.
 Berknüpfen, k. és es. meg-
 betegül, megbetegszik,
 megbetegedik; betegsége-
 len eltölt.
 Berknüpfen, vh. rh. elhu-
 vik, elmász; der Regen
 verknüpft sich in den Sand,
 az esőt eliszszá a' homok,
 v. az eső elszivárog a'
 homokba.
 Berknüpfeln, Berknüpfen,
 es. és vh. elmorzsol; el-
 fogyaszthat; elmorzsoló-
 dik; elfogydogál.
 Berknümmern, k. elgörbül,
 meggörbül.
 Berknümmern, es. elgörbit,
 meggörbit.
 Berknüppeln, k. és es. el-
 megcsontul; el-, meg-
 nyomorodik, el-, meg-
 törpül; el-, megcsontul;
 el-, megnyomorít, el-
 megtörpít.
 Berknüpfeln, k. és vh. meg-
 hül, hül.
 Berknümmern, es. és k. le-
 foglal, zár alá tesz, (va-
 gyont, tisztpóztol ic.);
 el-, megkeserít, (örö-
 met ic.); elnyomorít,
 elnyomorodik.
 Berknümmern, die; lefog-
 lalás, lezárás.
 Berknünden, es. hirdet, je-
 lent.
 Berknünder, ber; hirdető.
 Berknündigen, es. hirdet,
 jelent.
 Berknündiger, ber; hirdető.
 Berknündigung, die; hiru-
 tás, jelentés; hirdetmény;
 die — David, gyümölcs-
 oltó boldogságy.
 Berknündung, die; hirdetés,
 híradás, jelentés.
 Berknündschaften, es. ritu-
 dakoz, kikemel, kifür-
 kőz, kikirakoz.
 Berknüpfeln, es. elmester-
 kél.
 Berknüpfeln, es. összeköt,
 összeközz; összekerít, ösz-
 szerez, (szerelmeseket),
 megkerít, megszerz,
 (valakit szerelemre).
 Berknüpfung, die; kerítés.
 Berknüpfen, ber; kerítő.
 Berknüpfen, es. és vh. meg-
 rövidít, megkurtít; meg-
 rövidül, megkurtul; es
 nem den Lohn —, vala-
 ki' béréből elhúzni; sich
 die Zeit —, ide-
 jét valamivel eltölteni.
 Berknüpfung, die; megrovi-
 dítás, megkurtítás; rö-
 vidítvány, rövidítés.
 Berknüpfungstheben, das;
 rövidítjel.
 Berknüpfen, es. le-, kine-
 vet, le-, kikacsag; el-
 nevet, elkacsag, nevet-
 ve v. kaczagva eltölt.

Verladung, die; le-, kinevetés, le-, kikaczagás.
 Verladen, cs. befőnyázol; felfőnyázol; verladte Waaren, főnyázos áruk.
 Verladet, der; főnyázos.
 Verladen, cs. rh. szállításra v. vitelre felrak; rosszul rak; rosszul tölt, (lőfegyvert).
 Verladung, l. Ladung, és Ausfuhr.
 Verladungsfchein, l. Ladungsfchein.
 Verlag, der; kiadás, (könyv); nyomatáru; költségadás, (p. o. mesterség' kezdésére).
 Verlagsattifel, der; nyomatáru.
 Verlagsandlung, die; kiadói könyvkereskedés.
 Verlagskosten, t. kiadási költség.
 Verlagsrecht, das; kiadói jog.
 Verlagsmen, k. megbénnül, megsántul.
 Verlagsmen, cs. megbénnit, megsántit.
 Verlagsnung, die; megbénnülés, megsántulás.
 Verkommen, k. elvétel a' juh, bérányát elveti.
 Verlangen, cs. k. és s-u. kíván. ohajt, akar, vágy, kívánczik, vágyodik, vágyakozik; was — Sie von mir? mit kíván ön tőlem? er hat sie zur Frau verlangt, megkérte őt, v. nejlél kérte; es verlangte ihn zu wissen, kívánta v. vágyott tudni.
 Verlangen, das; kíváns, kíváns; was ist das? — ? mi az ön kívánsága? mit —, ohajtva.

Verlängen, cs. és vh. meghosszít; meghosszúl.
 Verlangenswerth, Verlangenswürdig, mn. kívánatos, kívánságos.
 Verlängeru, cs. és vh. meghosszabbít, hosszabbra csinál v. vess; megnyujt; elhalszt; meghosszabbul, meghosszabbodik, megnyúl.
 Verlängerung, die; meghosszabbítás, megnyújtás; meghosszabbulás, meghosszabbodás, megnyulás.
 Verläppern, cs. elesemegéz, elnyalakodik.
 Verlärmten, cs. elzajol, elzajog, allármáz.
 Verlarven, cs. fel-, bealorczás; elitkol, elrejt.
 Verlarvt, mn. és ih. ál, álorczás, szinos, titkolt; álorczásau.
 Verlass, der; elhagyás; meghagyás; hagyomány; bizodalom, bizakodás; es ist kein — auf ihn, nem lehet benne bízni, nem lehet neki hinni.
 Verlassen, cs. rh. elhagy, (várost ic.); elfeled, elveszt, elhagy, (keztűt ic.); átenged, elad; bérbe ad; meghagy, megparancsol; elhagy, meghagy, hátra hagy, (gyermeket, vagyont ic.); ich habe es zu Hause so —, így hagytam meg oda haza; sich —, támaszkodni, (-ra, -ro), bízni, (-ban, -ben); bízni magát, (-ra, -ro).
 Verlassen, mn. elhagyott, elhagyatott.
 Verlassenheit, die; elhagyottság, elhagyatottság.

Verlassenschaft, die; hagyomány, örökség.
 Verlassung, die; elhagyás; bizodalom, bizakodás.
 Verlassern, cs. káromol, szid, szidalmaz, káromkodik, szitkozódik (ellen).
 Verlasserung, die; káromlás, szidalmazás.
 Verlassen, cs. belőceze.
 Verlauf, der; lefolyás, elforgás, elmulás, elteltés, (idő); folyamat, menetel. (történető); noch — einiger Wochen, néhány hét múlva; den ganzen — der Sache ergähnen, a' dolog' egész folyamatát elbeszélni.
 Verlaufen, k. rh. elfoly, elfut, elmegy, (a' viz); lefoly, el-, leforog, elműlik (az idő). —, vh. el-, szétfut, el-, szétzalad, (katona ic.); elfut, elmegy, elfoly; futásban eltéved v. elvesz; die Kugel hat sich —, a' teke elveszett. —, cs. futásban elvág v. elzár, (utat); futoava v. szaladva eltölt, (időt); szaladva elűs, (osút ic.).
 Verlaufen, mn. szökevény, elfutott; eltévedt, eltévelyedett; bitang, (ló ic.); lefolyt, elmúlt, eltölt.
 Verlangnen, cs. tagad, eltagad, megtagad; seine Geburt —, születését eltagadni; sich —, magát megtagadni; Farbe —, színt v. kért színű kártyát nem adni.
 Verlangner, der; tagadó.
 Verlangnung, die; tagadás, eltagadás.

Berfümben, l. Berfeumben.
Berlaufen, k. eltetvesedik.
Berlaut, ber; hír, közhír;
dem Berlaute nach, köz-
hír után v. szerint, mint
a' híre van.

Berlauten, k. és sz-n. az
a' híre, olly hír van,
azt mondják; wie ver-
lautet, a' mint mond-
ják; er hat sich — lafe-
sen, azt mondolta.

Berläuten, cs. elharangoz.
Berleben, cs. és k. élél,
leél, oltólt; elegendül.
elegendedik, elévül; el-
pihen, meghal.

Berlebt, mn. előlt, leélt,
eltöltött; elegendült, el-
elegendedett.

Berleihen, k. megrepedez,
meghasad, szétemegy,
(szárazság miatt); elalél,
eped, libeg, (szomj miatt).

Berleihen, cs. elnyalánkit,
elnyalánkosít; elnyala-
kodik, nyalánkosokra
elkölt.

Berlegen, cs. eltesz, más
helyre tesz; félre v. rossz
helyre tesz, eltesz; el-
rekeszt, elzár, (útat ic.);
ön költségön kiad v. nyom-
tattat, (könyvet, földké-
pöt ic.); einen Fahrmarft
—, sokadalmat más nap-
ra tenni; ein Laub mit
Baaren —, valamolly or-
szágot árukkal ellátni;
einen —, valakinek mes-
társága' elkezdésére pénzt
adni.

Berlegen, mn. állott; bi-
zonytalan, kötes; zava-
rodott, hűledés; ich bin
barum nicht —, nem esom
azért zavarba.

Berlegenheit, die; bizony-
talanság, kötésség; za-

varultság, zavarodás, hü-
ledés; zavar; einen in
— setzen, valakit zavar-
ba ejteni, v. zavarodásba
hozni.

Berleger, ber; kiadó.

Berlegung, die; áttétel,
eltétel; félre v. rossz
helyre tevés; kiadás v.
nyomatattatás ön költsé-
gön, (könyv ic.).

Berleihen, cs. hűbérbe ad.
Berleihen, cs. kedvót el-
veszi, (-tól, -től), megun-
tat, (valakivel valamit).

Berleihen, cs. rh. kölcsön-
nöz, kölcsön ad; ad,
ajándékoz; Pferd —, lo-
vat kölcsön adni; Pri-
visigium —, kiváltsá-
got v. szabadalmat adni;
wenn Gott Gnade verleihet,
ha isten megsegít;
wenn mir Gott das Leben
verleiht, ha isten élet-
hen megtart.

Berleihen, ber; kölcsönző,
kölcsön-adó; ajándéko-
zó, adó.

Berleihung, die; kölcsön-
zés, kölcsön-adás; adás,
ajándékozás.

Berleihen, cs. elcsábit, rá-
vosz, (valakit -ra, -re);
einen zu Auschwelfungen
—, valakit kicsapongá-
sokra csábitani.

Berleihen, ber; csábitó.

Berleihen, die; elcsábi-
tás, rávétel.

Berleihen, cs. elfeled, ki-
ok v. kitanul, (-ból, -ből),
elszokik, (-ról, -ről).

Berleihen, die; elfeledés,
kiokás v. kitanulás, (va-
lamiből), elszokás.

Berleihen, cs. és k. rh. ki-
szedeget, kiválogat; el-
felolvas; rosszul olvas.

felolvas, elvesz; ber ist
—, ber in ihre Hände
füßt, elveszett v. oda
van az, ki kezükbe ke-
rül.

Berlesung, die; el-, felol-
vasás; kiválogatás, ki-
szedegetés.

Berlesen, cs. megsért, meg-
sebeslt, jemandes Ehre —,
valaki' becsületét megsér-
teni, einen an der Hand —,
valaki' kezét megsebesi-
teni.

Berleslich, mn. megsért-
hető.

Berleslichkeit, die; meg-
sérthetőség.

Berlesung, die; megsértés,
megsebesítés; sérelem.

Berleunden, cs. rágalmaz,
mogszól.

Berleunder, ber; rágalma-
zó, emberszóló.

Berleunderlich, mn. és ih.
rágalmas, rágalmazó; rá-
galmazva.

Berleunden, die; rágal-
mazás, emberszólás; rá-
galom.

Berlieben, vb. belő szeret.
szerelmes, (-ba, -be), sze-
relembe esik, (-val, -vel);
igen megszeret, (könyvet,
lovat ic.).

Berlieben, das; bele szo-
relés; zum — stehen, igen
kellomes v. gyönyörű.

Berliebt, mn. és ih. szo-
relmes, szereplombo esett;
szerelemesen; in etwas
nährlich — sein, vala-
mibe boldogulni v. ö-
rülni.

Berliebtheit, die; szorel-
mosság.

Berliegen, k. és vh. rh. ál-
lásban v. heverésben el-

romlik ; elhóver ; fekvést megú.

Verlierbar, mn. elveszthető. Verlierbarkeit, die ; elveszthetőség.

Verlieren, cs. rh. veszít, veszít, elveszt, elveszít ; vesztogot, elvesztogot ; den Muth —, elcsüggedni, bátorságát elveszteni ; die Gesundheit —, megbelegedni ; den Bersand —, megödrülni, eszét elveszteni ; verloren gehen, elveszni. —, vh. rh. eltűnik, elvesz ; eltávozik ; megszűn, elenyészik ; el-, kimegy (a' szín), színét el-, meghagyja ; sich in Verdanken —, gondolatokba merülni ; sich aus den Augen —, szem elől eltűnni v. elveszni.

Verlierer, der ; vesztes.

Verliß, das ; verombörtön.

Verloben, cs. leányát férjhez adja ; eljegyez feleségül.

Verlobniß, das ; eljegyzés ; fogadás.

Verlobte, der ; jegyes.

Verlobte, die ; jegyes, máka.

Verlobung, die ; eljegyzés, közfogás, gyűrűváltás.

Verlobungsabend, der ; közfogás, eljegyzés' esteje.

Verlobungstag, der ; közfogás, eljegyzés' napja.

Verlobungsfeyer, die ; közfogás.

Verlobungsring, der ; jeggyűrű.

Verlobungsringe, der ; uősnagy.

Verloben, cs. ki-, meglyugasat. ki-, meglyuggat.

Verloffen, cs. elesal, elcsábít.

Verloffen, cs. elpazarol, eltékozol.

Verloffen, k. ellobog ; el-, kialazik, elég.

Verloffen, mn. és ih. hazug ; hazugul.

Verlohenen, cs. megjutalmaz ; es verlohnt die Waise nicht, nem örömlni a' fátárságot.

Verloffen, cs. sorso! v. nyilat húz, v. vet, (-ra, -ra), sorshuzással kijátsszik.

Verloftung, die ; sorshuzás, nyilhuzás v. vetés.

Verlöshen, k. rh. elalszik ; elhamvad, elműlik, elenyészik. —, cs. rh. elolt, elhamvaszt, elenyészt.

Verlöshung, die ; elalvás, elhamvadás.

Verlöshen, cs. ösezesorraszt.

Verlöshung, die ; ösezesorrasztás.

Verlust, der ; elvesztés ; veszteség ; mit — des Lebens, élete' veszedelmével ; den — ersehen, kárát v. veszteségét kipótolni.

Verlustig, mn. vesztes ; elner Sache — werden, maéhen, valamit elveszteni, valamitől megfosztani.

Verlustigen, cs. mulat, mulattat.

Vermaéhen, cs. becsinál, beszúr, bedug ; elrekeszt ; hagy (végintőzetben).

Vermaéhen, das, l. Vermaéhung.

Vermaéher, der ; végintőző, végrendelkező.

Vermaéhtniß, das ; végintőzet, végrendelkezős, végakarát ; hagyomány.

Vermaéhung, die ; becsinálás, elrekesztés ; örökül-hagyás.

Vermaéhern, k. el-, megsoványul, el-, megsoványodik.

Vermaéhtbar, mn. férjhezadható v. mehető, eladó.

Vermaéhten, cs. rh. megöröl ; felőröl.

Vermaéhten, cs. és vh. kiházásit, összed, férjhez ad ; megházassodik ; férjhez megy.

Vermaéhtung, die ; házastás ; lakodalom.

Vermaéhtungsfest, das ; nász, menyegző, lakodalom.

Vermaéhtungsfeyer, die ; nászünep, menyegző.

Vermaéhtungstag, der ; násznap, menyegzőnap.

Vermaéhen, cs. int ; követel. —, k. rómlik.

Vermaéher, der ; intő.

Vermaéhung, die ; intés.

Vermaéheben, cs. átkoz, megátkoz.

Vermaéhen, cs. el-, felfest ; fest ; kifest ; határt rak v. hány, (valami körül).

Vermaéhebung, die ; átkozás, megátkozás.

Vermaéhtfastigen, l. Vermaéhtfastigen.

Vermaéhteln, cs. elpalástol, ipall.

Vermaéhten, cs. el-, felhantol, el-, felhancsokol, el-, felkompol, határt rak v. hány.

Vermaéhten, cs. elárul, elad.

Vermaéhtung, die ; elárulás, eladás.

Vermaéhtung, die ; el-, felhantolás v. hancsokolás, v. kompolás, határhányás v. rábó.

Bermanern, cs. falna tesz v. rak; befalaz; fal közé tesz; földolgoz, elfogyaszt (követ st. építésre).

Bermauthen, cs. megvámol.

Bermehrbar, mn. sokasítható, szaporítható.

Bermehren, cs. szaporít; megszaporít, sokasít; öregbit, nevel —, vh. szaporodik, megszaporodik; sokasodik; öregbül, öregbedik, nevededik.

Bermehrung, die; szaporítás, sokasítás; öregbítés, nevelés; szaporodás, sokasodás, nevededés.

Bermehrbar, Bermehrlösch, mn. elkerülhető.

Bermeiden, cs. rh. kerüli, elkerüli.

Bermeldung, die; kerülés, elkerülés.

Bermeinen, cs. vél, gondol, tart (-nak, -nek).

Bermeint, Bermeintlösch, mn. vált, gondolt.

Bermeißeln, cs. fólvés; elvés, véso elront.

Bermelden, cs. jelent.

Bermeldung, die; jelentés.

Bermengen, cs. összeelegyt, elvegyt; összekever; rosszul elogyt.

Bermengt, mn. elegyes, vegyes, elegyített, kevert.

Bermengung, die; összeelegyítés, elvegyítés.

Bermischen, k. és os. emberre tesz; emberre tesz.

Bermenschlichen, k. és os. emberül, emberedik; omberit, omberre tesz.

Bermenschlichung, die; omberülés, omberedés; omberítés.

Bermessen, cs. észre vesz; megér, megjegyez; magsyarás.

Bermessen, cs. rh. fölmér, megmér. —, vh. rh. Libásau mér, mérésben eltevőd, mérést elhibáz; merészel, hátorkodik; kérkedik, dicsekszik.

Bermessen, mn. elhitt, elbizott; vakmerő. —, ih. elhitten, elbizottan; vakmerőn.

Bermessenheit, die; elhittőség, elbizottság; vakmerőség.

Bermessenlich, ih. elhitten, elbizottan; vakmerőn.

Bermesser, der; fölmérő, solasztó.

Bermeten, cs. malomvámot v. malomrészt ad.

Bermegung, die; malomvám-adás.

Bermietten, cs. hárbe ad v. kiad; elszegődik, áll v. szegődik (bórosnek, juhászunk st.).

Bermietter, der; bórbe-adó.

Bermietzung, die; bórbeadás.

Bermindern, cs. kevesít; kicsbbít; le-, alább szállít (árt st.); enyhít. —, vh. kevesedik; kicsbbedik; le-, alább száll; enyhül.

Berminderung, die; kevesítés; kicsbbítés.

Bermischen, cs. elegyít, összeelegyít, összekever. —, vh. összeelegyodik, összekeveredik.

Bermischt, mn. és ih. elegyes, elegyített, összekevert; elegyítvo, keverve.

Bermischung, die; elegyi-

tés, keverés; elegyedés, keveredés.

Bermischen, cs. nélkülöz; hiával van (valaminek); nem talál, hibázik; wie haben Sie sehr vermist, hiával voltunk önnök; ich vermisse mehrere von meinen Sachen, több holmim hibázik.

Bermißung, die; nélkülözés, hiávallett.

Bermitteln, cs. eszközöl, kieszközöl, közbenjárás átal véghez visz; einen Streit —, pert v. vitát elintézni, eligazítani.

Bermitteln, ih. átal, -nál, -nél fogva, -val, -vel.

Bermittlung, die; kieszközlés, közbenjárás.

Bermittler, der; közbenjáró.

Bermodern, k. elhamuodik, elporhad, elrohad.

Bermoderung, die; elhamuhodás, elporhadás.

Bermüge, ih. szerint, -nál, -nél fogva, átal, ereje átal; — der Befüge, a' törvények szerint, a' törvényeknél fogva.

Bermügen, cs. és k. rh. tehet, meglehet, bír, . . . hat, . . . het, bírhat; er vers mag nicht einen Thaler zu geben, nem bír adni v. nem adhat egy tallert is; jemanden zu etwas —, valakit valamire bírni, reá venni; ich will thun, was ich vermug, megteszem, a' mi tölem telik v. telhetik.

Bermügen, hat; teltség, erő; nagyon, jószág, érték, birtok; es steht in deinem —, kitelhetik föld v. hatalmadban áll.

Bermögenheit, die; vagyosság.

Bermögensstand, der; vagyona v. értéke (valakinek), vagyóallapot.

Bermögenssteuer, die; vagyóadó.

Bermögensumlände, t. tehetőség, gazdaság' állapota.

Bermögensverwalter, der; jószágigazgató v. kormányzó, gondviselő.

Bermögensverwaltung, die; jószágigazgatás v. kormányzás, gondviselés.

Bermöglich, mn. tehető, vagyóos, birtokos, jószágos.

Bermögsum, mn. tehető, vagyóos.

Bermoesen, k. el-, bemozosodik.

Bermorschen, k. korhad, revesedik.

Bermummen, cs. behurkol.

Bermummung, die; behurkolás.

Bermutigen, cs. bányol, pénzl vor, pénzzé ver; el-, solbányol, pénzre fölver.

Bermuthen, cs. gyanít, vél; reményl, vár; wer hätte das bermuthet? ki hitte volna? das hätte ich von dir nicht bermuthet, ezt nem vártam volna tőled.

Bermuthen, das, Bermuthung, die; gyanítás, véltetés.

Bermuthlich, mn. és ih. gyanítható, hihető, vélhető; gyaníthatólag, hihetőleg.

Bernacliffigen, cs. elmulat, elmulaszt; elmellőz; elrestel, elhanyagol.

Bernacliffigung, die; elmulatás, elmulasztás; elmellőzés; elrestelés, elhanyagolás.

Bernaehlen, cs. beszögez, szögekkel hover; ein Pferd —, lovat megnyilazni.

Bernaehlung, die; beszögezés.

Bernaehlen, cs. el-, solvarr; bevarr; varrásban eltéved.

Bernaehlung, die; partsövönylet; partsövény.

Bernaeben, k. és cs. behéged, begyógyul; behegeszt, begyógyít.

Bernaebung, die; behegedés; behegesztés.

Bernaeren, k. megbolondul; elámul, szema szája eláll. —, vh. belő bolondul, (-ha, -be); bolondul belő szeret, (-ha, -be) —, cs. bolondságokkal eltölt; bolondságokra elveszteget.

Bernaehen, cs. nyalánkságra olkolt v. elfecérel.

Bernaehbar, Bernaehbarkeit, l. Bernaehlich, Bernaehlichkeit.

Bernaehen, k. és cs. rh. hall, meghall; ért, megért; megtud; észre vesz; kihallgat v. kikérdez törvényesen; sich — lassen, mondani, elbeszélni; sich gegen jemanden — lassen, valakire beszélni.

Bernaehen, das; hallás, meghallás, megértés; dem — nach, a' mint beszélik, a' mint hire van; das gute —, jó egyetértés.

Bernaehlich, mn. hallható; érthető, értelmes. —, ih. érthetőleg, fenn szóval.

Bernaehlichkeit, die; érthetőség.

Bernaehung, die; kikérdezés, (törvényeskedőtti).

Bernaehen, vh. meghajol, magát meghajtja.

Bernaegung, die; meghajlás, maga-meghajlás.

Bernaehen, cs. tagad, nemmel felel.

Bernaeneid, mn. és ih. tagadó; tagadólag, tagadva.

Bernaenung, die; tagadás.

Bernaenen, Bernaenern, l. Erneuen, Erneuern.

Bernaehen, cs. megemmit, megsemmisít, eltöröl, (törvényt st.); semmivé tesz, megtör, (elleneséget st.).

Bernaehlung, die; megsemmítés, eltörölés, elrontás; semmivététel.

Bernaehen, cs. elbologat, elszunydíkál.

Bernaechen, cs. ki-, fölcsinosgat; kicsinosít, kiszépit.

Bernaeten, cs. be-, megszőgecsol.

Bernaetzung, die; be-, megszőgecselés.

Bernaunft, die; ész, okosság; die gesunde —, a' józan ész; der — Gelehrte geben, észre hallgatni; sein — sein, észben lenni; mit — handeln, okosan cselekedni.

Bernaunftbedingung, die; észföltétel, észparancsolta föltétel.

Bernaunftbefehl, der; észparancs.

Bernaunftbegabt, mn. észos, okos.

Bernaunftbegalt, die; észfogalom.

Bernunftbeweis, der; okoskodási bizonyítás.	Bernunftschluß, der; okoskodás; észkövetkeztetés.	Berpeden, es. eltesz, elrak; összecsinál, becsomóz. hordókra rak; rozszúl köt össze, v. csinál be; el-, félre rak, el-, félre tesz.
Bernunftding, das; észvaló.	Bernunft und Verstand, l. Vernunftfrau.	Berpolifabtran, es. elpalánkol, elkaróz.
Bernunftfein, die; eszeskedős, elmesuttatás.	Bernunftsurfade, die; észok.	Bervanschen, es. elpocskol, ellocskol.
Bernunfteln, k. eszeskedik.	Bernunftvoll, mn. eszes.	Bervanzern, es. fölvertéz, felpáncélox.
Bernunfteln, das; eszeskedés, elmesuttatás.	Bernunftwahrsheit, die; észvalóság.	Bervapern, es. elcsacsog, elfecseg.
Bernunfteln, k. okoskodik.	Bernunftweise, der; bölcs.	Bervappen, es. föl pépel, fölcsirizel; bepépel, becsirizel.
Bernunfteln, das; észtervény.	Bernunftweisheit, die; bölcseség.	Bervappen, es. várakozva elmulaszt v. szalaszt, elveszteget; játékot elveszt, (kártyázásnál).
Bernunftgrund, der; észok.	Bernunftweisen, das; eszes v. okos lény; észvaló.	Bervachen, es. bezurkol.
Bernunftig, mn. eszes; okos, józan. —, ih. eszesen; okosan, józanul.	Bernunftwidrig, mn. észellenes.	Bervanföhnen, es. személyít, személyesít.
Bernunftigkeit, die; eszeség; okosság.	Bernunftwissenschaft, die; philosophia? bölcselkedés.	Bervesteln, es. dogleletessó tesz, megvezteget.
Bernunftkraft, Vernunftfähigkeiten, die; ész, észerő.	Bernühen, k. és es. elpusztul; elpusztít.	Bervestföhnen, es. bepecsétel.
Bernunftkraft, das; pirostikszem.	Berübung, die; elpusztulás; elpusztítás.	Bervestföhnen, es. elpalánkol, elkaróz.
Bernunftlehre, die; logika; ész-adta tanúság.	Beröffenbaren, es. és v. h. kinyilvánít; kinyilvánul, kinyilvánodik.	Bervestföhnen, es. elzalogosít, zalogba vet.
Bernunftlehrer, der; logikus.	Beröftern, es. gyakorolgat, ismételtet.	Bervestföhnen, der; zálogosító.
Bernunftler, der; elmesuttató, szószálhasogató.	Beröhlen, es. megalajoz.	Bervestföhnen, der; zálogosító.
Bernunftlich, mn. észható, észszel felfogható.	Beröhlen, k. elmállik, elporlik.	Bervestföhnen, der; zálogosító.
Bernunftlos, mn. és ih. esztelen, oktalan; esztelenül, oktalanul.	Beröhlen, die; Veronika, (nőnév).	Bervestföhnen, der; zálogosító.
Bernunftlosigkeit, die; esztelenég, oktalanság.	Berordnen, es. rendel, parancsol; megrendel; határoz, szab.	Bervestföhnen, der; zálogosító.
Bernunftmäßig, mn. és ih. észszerinti, okossággal egyező; észszerint, okosan.	Berordnung, die; rendelés; rendelet, parancsolat.	Bervestföhnen, der; zálogosító.
Bernunftmäßigkeit, die; észszerintiség, okossággal megegyezőség.	Berordnungsmäßig, mn. és ih. rendelés szerinti; rendelés szerint.	Bervestföhnen, der; zálogosító.
Bernunftrecht, mn. l. Vernunftmäßig.	Berpaden, es. haszonbérbe v. árczdába ad, kiad.	Bervestföhnen, der; zálogosító.
Bernunftrecht, das; észjog.	Berpadter, der; haszonbérbe-adó.	Bervestföhnen, der; zálogosító.
Bernunftreligion, die; észvallás.	Berpadlung, die; haszonbérbe-adás.	Bervestföhnen, der; zálogosító.

Berpfleger, ber; ápoló, ápol-
 gató; tápláló.
 Berpflegung, die; ápolga-
 tás; táplálás.
 Berpflichten, cs. kötelez, le-
 elkötelez; meghitel; ís-
 mauben sehr verpflichtet
 sein, valakinek sokkal
 tartozni.
 Berpflichtung, die; kötele-
 zés, le-, elkötelezés; kö-
 teleztetés.
 Berpfützen, cs. be-, elszö-
 vekel; megozövekel.
 Berpfügen, cs. beszánt;
 elszánt.
 Berpropfen, cs. felolt; hi-
 básan olt; bedug.
 Berprüfsen, cs. elkontároz.
 Berprüfen, cs. beszurkol.
 Berprüfung, die; beszurko-
 lás.
 Berprüferu, cs. elpocskol,
 ellocskol.
 Berplapperu, cs. elpetyeg,
 elkotyog.
 Berprüfshern, cs. elpocsog.
 Berplaudern, cs. elcsacsog,
 elfecseg.
 Berprüfen, cs. el-, felbá-
 nyol.
 Berprüfen, k. elpatog,
 elropog, elszüstörög, el-
 szerzeg.
 Berprüfen, cs. elpazarol.
 Berprüfer, ber; pazarló.
 Berprüfung, die; elpazar-
 lás.
 Berprüfen, cs. sötülésben
 v. nyomtatásban elcsúfít,
 elrútít, elront.
 Berprüfen, cs. el-, felpró-
 bál, próbálgatásban elfo-
 gyszt v. elvesteget.
 Berprüfenfieren, cs. *élet-*
mes.
 Berprüfenfierung, die; *élet-*
mesés.

Berprüfenfieren, cs. elpöröl,
 felpöröl.
 Berprüfeneln, cs. olver, ki-
 ver.
 Berprüfenen, k. és cs. eldur-
 ran, eldurrog; eldurant;
 ollódóz, eldurrogat.
 Berprüfenung, die; eldurra-
 nás; eldurrantás.
 Berprüfenen, vb. bábuvá lesz.
 Berprüfenfieren, cs. elku-
 ruzsol.
 Berprüfenfieren, die; el-
 kuruzsolás.
 Berprüfenen, k. eltaracko-
 sodik, tarack veri föl.
 Berprüfenen, k. rh. ki-, meg-
 dagad, (ajtó, ablak st.);
 kiapad, (forrás); bu-
 zogni v. forrni megszűn,
 (víz st.).
 Berprüfenen, cs. amalgamiz.
 Berprüfenung, die; amalga-
 mizás.
 Berprüfenen, cs. határt hány
 v. rak, (valami körül),
 felhancsokol, felkompol,
 (rét st.).
 Berprüfenen, Berprüfenen,
 cs. elrokozst, elzár, (u-
 tat), berak (kövel st. aj-
 tót).
 Berprüfenung, die; olre-
 kesztés.
 Berprüfenen, vb. összekun-
 korodik, összetekergőzik.
 Berprüfenen, cs. összehover;
 eldombóroz.
 Berprüfenen, k. begyoposodik,
 bepázsitosodik.
 Berprüfenen, k. és cs. elzúg,
 eldühödik; el-, kizúgja
 (dühét).
 Berprüfenen, cs. megráspol;
 olráspol.
 Berprüfenen, k. olcsörög.
 Berprüfen, ber; árulás.
 Berprüfenen, cs. eláru (tit-
 kot st.).

Berprüfenen, ber; áruló, el-
 áruló.
 Berprüfenen, die; árulás,
 elárulás.
 Berprüfenenisch, mn. és ih.
 áruló, hiteszegett, hitel-
 len; hitetlenül.
 Berprüfenen, k. elfüstölög;
 elgőzölög, elpárolog; ol-,
 befüstösödik; lecsillapo-
 dik; olmegy (ereje v.
 szesze). —, cs. el-, fel-
 dohányoz, el-, fölpipáz.
 Berprüfenen, k. és cs. el-,
 befüstösödik; elfüstöl,
 fellüstöl, (tömjént).
 Berprüfenen, cs. el-, fölro-
 tesz, (tévedésből).
 Berprüfenen, k. elcsahan, el-
 tünik.
 Berprüfenen, cs. számba vesz,
 betud; számadásban hi-
 bás, rosszul számol; síh
 —, számolásban me-
 tévodni; reményeiben
 megszalatkozni.
 Berprüfenen, die; számba-
 vevés; számolásban v.
 számadásban ejtett hiba.
 Berprüfenen, cs. elpöröl, el-
 törvénykedik.
 Berprüfenen, k. ol-, megdög-
 lik.
 Berprüfenen, die; megdög-
 lás.
 Berprüfenen, cs. fogadást tesz,
 (valami' elhagyására),
 megfogad (nem tenni
 valamit), letesz v. le-
 mond (játékról st.); síh
 —, bezacédobban, szavá-
 ban meghatolni.
 Berprüfenen, die; fogadás-
 tétel, megfogadás, (elha-
 gyásra).
 Berprüfenen, cs. rh. eldörgöl,
 eldörzöl; kidörögöl, kidör-
 zöl.
 Berprüfenen, cs. ütlegel ad.

Berreisen, k. és cs. elutazik; elutaz, utazásra elkölt; utazásban eltölt.

Berweisen, cs. rh. elszaggat, elránt.

Berweisen, cs. és vh. rh. ellovagol; eltéved (lovaglásban).

Berweisen, cs. kifeszamit, kimenit; kifeszamodik, kimenül, kimarul.

Berweisung, die; kifeszamítás, kimenítés; fészamodás, menülés, marulás.

Berweihen, cs. rh. utat rekeszt (nyargalással); nyargalással eltölt.

Berweihen, os. tesz, véghez visz; rosszul irányoz v. igazit (úgyakat st.); er hat viel zu —, sok a' dolga.

Berweihung, die; foglalatoság, dolog, munka, végrehajtás.

Berweihen, k. és vh. rh. ellillatozik, elmegy (szaga, szesze).

Berweihen, cs. elzárol, elbereteszel.

Berweihung, die; elzárás, el-, bereteszelés.

Berweihen, k. elesörgesz.

Berweihen, k. el-, megkérül, kérésedik, megkérge.

Berweihen, cs. megkicsébbit.

Berweihen, die; megkicsébbítés.

Berweihen, k. rh. elfoly, elöml.

Berweihen, k. és cs. meghal; kihörög.

Berweihen, k. elgörög, elgördül, elgurul; leforog.

Berweihen, k. megrosszodás.

Berweihen, mn. rosszás, megrosszodott.

Berweihen, die; megrosszodásodás.

Berweihen, mn. és ih. gonosz, elfajult, elvetemedett; gonoszúl, elfajultan.

Berweihen, die; gonoszság, elfajultság, vetemedettség.

Berweihen, cs. elmozdit, eltesz, odább tesz v. mozdít, (széket st.); felsorog, elront, (idegen tervet st.); einem den Berstand, den Kopf —, valaki' elméjét megháborítani.

Berweihen, mn. el-, félre mozdított; esze-veszett, esze-ment, bódult, megháborodott.

Berweihen, die; esze-veszettség, bódultság.

Berweihen, die; el-, odább mozdítás; háborodottság, bódultság.

Berweihen, der; rossz hír.

Berweihen, cs. rh. rossz hírbe kever, kihíresít.

Berweihen —, pénz forgásból kivenni; pénz' értékét lecsökkenteni.

Berweihen, die; kihíresítés, rossz hírbe keverés; forgásból - kivetés.

Berweihen, k. összeránczosodik; össze'öpörödik.

Berweihen, der; vers; in Berse bringen, voraokho szedni.

Berweihen, cs. elvet (minden magot); vetést eltéveszt, vetésben el-, megléved.

Berweihen, cs. eligér; másnak igér; megtagad; sich —, eligérkezni. —, k. cleacten (a' puská); nem szolgál, szolgálatot megtagad.

Berweihen, die; eligérés; megtagadás.

Berweihen, cs. el-, félken.

Berweihen, der; nagy betű, kezdő betű.

Berweihen, cs. el-, felsőz; elsőz; elront, (mulatságot st.).

Berweihen, mn. és ih. sós, elsőzött; sósn.

Berweihen, die; elsőzás.

Berweihen, cs. és vh. összegyűjt, egybe hí; összegyűl, összegyűlekezik, összesereglik.

Berweihen, der; összegyűjtő.

Berweihen, die; gyűlés; gyűlekezet; összegyűlés; eine — halten, tartani, gyűlést tartani, elosztatni.

Berweihen, der; összegyűlésház.

Berweihen, der; összegyűléshely, gyűhely.

Berweihen, der; összegyűlésterem.

Berweihen, der; összegyűlésnap.

Berweihen, die; összegyűlésnéd.

Berweihen, k. el-, behomokosodik.

Berweihen, cs. elborít, elterít (homokkal v. fűvennyel).

Berweihen, die; el-, behomokosodás.

Berweihen, cs. megszelídít; megkérlel.

Berweihen, die; megszelídítés; megkérlelés.

Berweihen, die; versnem.

Berweihen, cs. rosszul v. félre nyergel.

Berweihen, der; elzalogosítás; zalog; összekeverés, elegyítés.

Berweihen, die; zaloghivatal, zalogház.

- Verfaeuu, k. és cs. elfrondól, elpiszkúl; eldísznósít, elpiszkít, elmocskít.
- Verfaeuu, k. elsavanyodik; megpeshed, megvénuúl.
- Verfaeuu, cs. elsavanyít; megkeserít, megháborít.
- Verfaeuu, cs. el-, beiszik, (pénzt ic.).
- Verfaeuu, cs. elmulat; elmulaszt, elszalaszt; fű —, el-, hátra maradni dolgában.
- Verfaeuu, dás; elmulasztás.
- Verfaeuu, die; elmulasztás.
- Verfaeuu, Verfaeuu, k. elausog, elauhog.
- Verfaeuu, der; versalkat.
- Verfaeuu, cs. fölreszel; elreszel, reszelve elront; elkoptat.
- Verfaeuu, cs. elcsereboról.
- Verfaeuu, cs. szerez, korrit, megszerez.
- Verfaeuu, die; szerzés, megszerzés.
- Verfaeuu, cs. elnyelez.
- Verfaeuu, cs. megnyelez.
- Verfaeuu, k. elhangzik.
- Verfaeuu, die; nyelzés; nyelv, nyelezet.
- Verfaeuu, die; szemérmesség.
- Verfaeuu, mn. és fh. szemérmes; szemérmesen.
- Verfaeuu, die; szemérmesség.
- Verfaeuu, cs. elcsúfít, elrúfít.
- Verfaeuu, cs. el-, besánczol.
- Verfaeuu, die; el-, besánczolás; sánczok, sánczolat.
- Verfaeuu, die; sánczolás.
- Verfaeuu, cs. és vh. megcsúposít, megkeményít; csipösít; csipösödik, élesedik.
- Verfaeuu, cs. elkapar; bekapar; el-, beás.
- Verfaeuu, die; elkaparás; bekaparás; el-, beásítás.
- Verfaeuu, cs. árnyal (képet); árnyat vigályít; beárnyékoz, árnyékol vet.
- Verfaeuu, die; árnyalás; árnyékozás; árnyékozat.
- Verfaeuu, cs. ellapátol.
- Verfaeuu, cs. elgullóköz, elhúntáz.
- Verfaeuu, k. elhabzik, elhajtézkiz; elpezseg.
- Verfaeuu, k. rh. kimúlik, meghal.
- Verfaeuu, k. rh. eltűnik; elmúlik.
- Verfaeuu, cs. elajándékoz; el-, kimór (italt).
- Verfaeuu, die; elajándékozás.
- Verfaeuu, cs. rh. el-, megnyír; rosszul nyír, nyírva elcsúfít v. elront.
- Verfaeuu, cs. eltréfál; eljátszik (szerecsét ic.).
- Verfaeuu, cs. eljleszt, elrezzent, elkerget.
- Verfaeuu, die; eljlesztés, elrezzentés.
- Verfaeuu, cs. elküld.
- Verfaeuu, die; elküldés.
- Verfaeuu, cs. rh. eltol, elmozdít, odáholt; eljátszik, elküpoz, (sok pónzt ic.); elhalaszt.—, k. félre nő.—, vh. el-, kimozdúl (helyéből).
- Verfaeuu, mn. elasztatató.
- Verfaeuu, die; elasztatás, elhalasztás, halogatás.
- Verfaeuu, mn. különböz; több, különféle, sokféle; kimult.—, ih. különbözleg; különfélekép, sokfólekép.
- Verfaeuu, die; különbözés; különbség.
- Verfaeuu, mn. l. Verfaeuu.
- Verfaeuu, cs. megvasal.
- Verfaeuu, cs. rh. elldőz, elpuskáz; lövcet téveszt; die Verfaeuu —, a' színeket enyhíteni v. vigályítani.—, k. rh. színel meg-, elhagyja; röpiében eltéved.—, vh. rh. elldőzi (lőszereit), kifogy (lőszereiből); mőhőn belő szeret; futtában eltéved.
- Verfaeuu, cs. és vh. hajón elbord v. elszállít; hajózásban eltéved.
- Verfaeuu, die; hajónszállitás.
- Verfaeuu, k. és cs. el-, benádasodik, nád veri föl (a' rétet); megnádasz, náddal fed v. tetés.
- Verfaeuu, die; el-, benádasítás.
- Verfaeuu, k. megponészedik.
- Verfaeuu, mn. ponészes.
- Verfaeuu, die; megponészedés.
- Verfaeuu, k. elcsillog.
- Verfaeuu, cs. meggyaláz; elcsúfít.
- Verfaeuu, cs. bezsindoloz, beszelményoz.
- Verfaeuu, Verfaeuu, Verfaeuu,

k. és vh. elsalakól, sa-
lakká válik (a' viasz ic.).
Berstfadung, die; salaku-
lás.
Berstlöfen, cs. rh. elalu-
szik (leczkét az.) ; kia-
luszaza (mámorát ic.).
Berstlöfen, mn. álmos,
aluszékony.
Berstlöfenselt, die; álmos-
ság, aluszékonyág.
Berstlöfung, die; alalvás.
Berstlöfen, k. és cs. el-
megernyed, petyhüdik,
megeresszedik ; meger-
nyeszt.
Berstlöng, ber; rabsz,
rakláda ; deszkafal, desz-
karekesz ; árulás ; nyerc-
ség ; ágyusajtás.
Berstlöng, cs. rh. elre-
kasz (szobát ic. deszká-
val) ; fölver, elfogyaszt
(szüveget) ; bever, beszö-
gez ; el-, félre üt (lab-
dát ic.) ; félre hajt, el-
ver (hajót a' szél) ; el-
idegenít (vödket) ; fű-
feln öltés —, ön szeren-
cséjét elrontani. —, k.
rh. enyhül, (viz, ser ic.) ;
használ, sikere v. fogat-
natja van ; és Berstlöngt
nidté, nem tesz külön-
séget.
Berstlöng, mn. ravasz,
fortélyos, sursang.
Berstlöngenselt, die; ravasz-
ság, sursangság, forté-
lyosság.
Berstlönghammer, ber; réz-
lapító párosly.
Berstlöngschle, die; próba-
söviz.
Berstlöngschle, cs. bányo-
lástól v. pénzveréstől
adódik.
Berstlöngmen, k. beiszap-
osodik.

Berstlöngmen, l. Berstlöng-
men.
Berstlöngern, cs. elvesz-
teget (áru).
Berstlöngstern, cs. és vh. meg-
rosszabbít ; megrosszah-
odik.
Berstlöngstein, k. rh. elsu-
han, elaurran.
Berstlöngstein, cs. szánon el-
hord ; elcsipel, elviesz ;
szűz-halaszt, halogat.
Berstlöngstein, k. és cs. rh.
elbuvik, elmász ; elkö-
szörül, rosszal köszörül,
kőszörüléshen elront.
Berstlöngstein, k. beuválka-
sodik, beenyegesedik.
Berstlöngstein, mn. nyálkás,
enyeges, henyálkásodott.
Berstlöngsteinung, die; henyál-
kásodás.
Berstlöngstein, k. és cs. rh.
elkopik ; múlik, megy
(az idő) ; elkoptat, el-
ront ; eltölt (időt) ; el-
ad, árul.
Berstlöngstein, ber ; eladó,
áruló.
Berstlöngsteinung, die; eladás,
árulás.
Berstlöngmen, cs. beiszap-
ol.
Berstlöngmen, cs. elpazarol,
elveszteget.
Berstlöngstern, cs. elhanyagol,
elhever (napot).
Berstlöngstern, cs. ellődít ;
alkanyardt.
Berstlöngstein, cs. elhurcol ;
elcsipel, elviesz ; elszag-
gat, elnyg (ruhát).
Berstlöngstein, cs. parittyá-
val v. parittyából elha-
jit, elvet ; ide oda haji-
gál ; elveszteget (áru) ; ol-
pazarol, elfecsérel (pénz,
időt).

Berstlöngstein, cs. befátyoln.
Berstlöngsteinung, die; befá-
tyolozás.
Berstlöngstein, k. és cs. be-
torlik, beiszapodik (a'
rév) ; beiszapol, iszap-
pal el-, megtorlaszt (ré-
vét.)
Berstlöngstein, k. és vs. rh.
elbuvik, elmász.
Berstlöngstein, cs. rh. bezár,
becsuk, (ajtót ic.) ; el-
zár, elcsuk, zár alá tesz ;
magában tart, magába zár,
(érzelmeket ic.) ; fű —,
elzárkozni ; fű in fű
felbst —, magába zár-
kozni.
Berstlöngsteinung, die; bezárás,
becsukás ; elzárás, elcsu-
kás.
Berstlöngsteinern, cs. és vh.
megrosszabbít ; megross-
zahodik.
Berstlöngstein, cs. és vh. rh.
elnyel ; lenyel ; összeku-
szál, összhont (cézrnát
ic.) ; kivarr (gomblika) ;
felfal, megemész (va-
gyont) ; összekuszálódik ;
egymásba szövődik v. fo-
nódik.
Berstlöngsteinung, die ; el-,
lenyelés ; összekuszálás v.
bontás ; egymásba szövö-
dés v. fonódás.
Berstlöngstein, mn. bezárt,
becsukott ; elzárt, zár-
kosó.
Berstlöngsteinselt, die ; elzárt-
ság, zárkózás, zárko-
zottság.
Berstlöngstein, cs. elszokog.
Berstlöngstein, cs. lenyel ; el-
harap, (belső, szót) ;
nyel, elnyel (szitkot ic.).
Berstlöngstein, das ; lenyelés.
Berstlöngsteinern, cs. elszuny-
nyad.

Verfchlüpfen, vh. elbukik, elmáz.

Verfchlürfen, cs. felszörpöl, felhörpöl, felszürsöl.

Verfchlürn, ber; elcsukás, elzáras; etwas in — haben, valamit zár alatt tartani.

Verfchlürnen, k. és cs. eped, eleped, eltikkad, elvesz (szomj ic. miatt); epedve eltölt.

Verfchlürnen, mn. és ih. elepedt; elepedvo.

Verfchlürnung, die; elepedés.

Verfchlürnen, cs. szid, szidalmaz; megvet, (ajánlót ic.).

Verfchlürnen, ber; szidalmazó; megvető.

Verfchlürnung, die; szidalmazás; megvetés; szitok, szidalom.

Verfchlürnen, os. ellakmároz, ellakomás, olvendégeskedik.

Verfchlürnen, k. rh. elolvad; egybe olvad. —, cs. rh. összeolvaszt; egybe olvaszt.

Verfchlürnen, die; olvadás; egybe-olvadás; összeolvasztás; egybe-olvasztás.

Verfchlürnen, cs. fájlalni megszűn, fájdalmat foglal; eltűn, elszenved.

Verfchlürnen, cs. kovácsol; el-, felkovácsol; összekovácsol, összekalapál, összszever.

Verfchlürnen, os. beken, homázol; betapaszt; beírkál, befírkál; mind el-, fölkeni, mind el-, felmázolja; feltapaszt; fölírkál, el-, fölírkál.

Verfchlürnen, cs. kendőzéro költ, igen megkendőz, megpirosít.

Verfchlürnen, mn. ravasz, fortélyos.

Verfchlürnen, die; ravaszság, fortélyosság.

Verfchlürnen, k. és cs. be-, elmocskál, be-, elpiszkál; be-, elmocskit, be-, elpiszkít.

Verfchlürnen, cs. hecsatol; rosszul csatol.

Verfchlürnen, k. elcsuklik (a' zár). —, vh. be-, elkerpást elhibáz; gondatlanul v. vigyázatlanul szól, magát elárulja, kiszalaszt a' száján.

Verfchlürnen, cs. és k. elhorthyog; horthyogni megszűn.

Verfchlürnen, k. kifújja magát.

Verfchlürnen, cs. rh. felvagdál, fölzeldelel, fölmetél; elmotól, elvagdál, (körmöt ic.); elvág (hosszából); elnyirból, rosszul vág v. vagdal el; felszab (minden posztót); alszab, rosszul szab (kabátot ic.); ki-, moghorél.

Verfchlürnen, die; elvágás, elmetszés; elvagdálás, elmetelés; kiberelés.

Verfchlürnen, cs. elfricakáz.

Verfchlürnen, k. el-, belep a' hó.

Verfchlürnen, mn. hólepte, hófödte.

Verfchlürnen, k. rh. l. Verchlürnen.

Verfchlürnen, cs. elnyirkál.

Verfchlürnen, cs. elfaragcsál.

Verfchlürnen, cs. el-, felburotól, el-, feltobákol, el-, felszí. —, sz-n. dúzza az orrát.

Verfchlürnen, cs. zsinórral szeg (gomblikat); elköti (zsineggel).

Verfchlürnen, mn. elhírült, elhíresedett.

Verfchlürnen, cs. kimól, megkimól (-tól, -től); nem hánt, békét hagy.

Verfchlürnen, die; kimelés, megkimelés.

Verfchlürnen, cs. és vh. szépít, szebbít; szépül, szebbül.

Verfchlürnen, ber; szépítő, szebbítő.

Verfchlürnen, die; szépítés, szebbítés.

Verfchlürnen, cs. és vh. rosszszul v. más edénybe merít, merítést eltévcsat.

Verfchlürnen, cs. keresztbe vet v. tesz (kart); korlátos, megszorít.

Verfchlürnen, cs. r. és rh. becsavarol, beszofol; csavarát v. srófját eltakeri.

Verfchlürnen, cs. és vh. rh. el-, fölír, írással elfogyaszt; rendel, ír (orvosságot); hozat, rendel írásban (könyveket, árukat ic.); írásban kötelezi magát, leköti (kortjét ic.); írásban jószágát v. jogát valamire másnak átadja; hibásan ír, írásközben el-, megtévcsat, el-, megtéved.

Verfchlürnen, die; el-, fölír; írásban tett kötés v. kötelezés; írásban tett megrendelés; elhibázás írásban.

Verfchlürnen, cs. és vh. rh.

- lépésben kifeszamít; hibásan lép.
- Berfchreyen, cs. rh. rossz hírbe kever; rossz nevét költi (-nak, -nek).
- Berfchreyung, die; hírnév-vesztés.
- Berfchroben, mn. ferde, elfordult, rossz, haszontalan.
- Berfchrobenheit, die; elfordultság.
- Berfchrotten, cs. feldarál, mind megdarálja.
- Berfchrumpfen, k. összehajtogatódik, összetöpreődik.
- Berfchüßtern, k. és cs. megfélénkül, bátorságát veszti; megféléngit, bátorságát elveszi.
- Berfchub, der; haladék.
- Berfchulden, cs. és vh. adósággal terhelt, adóságba kever; vét. hibáz, bűnhődik; megördemel (ext v. amast); visszafizet, viszonz.
- Berfchulden, das; bűnhődés, hiba, véték.
- Berfchuldet, mn. adós, adóságokkal terhelt.
- Berfchüffen, cs. el-, kiönt; betölt, behány (árkot, kutat st.); elkezeszt, elzár (utat st.).
- Berfchwägern, cs. és vh. összeszógorosít; összeszógorodik.
- Berfchwägert, mn. sógoros.
- Berfchwägerung, die; összeszógorosítás; összeszógorodás.
- Berfchwären, k. rh. meggyálva boragad (a' szem), be-, megdugul.
- Berfchwärmen, k. el-, felszejtik. —, cs. eldöszöl, eldombóroz, eltivernyés.
- Berfchwärzen, cs. be-, megfeketit; leír v. lefest (rút színekkel).
- Berfchwärzung, die; be-, megfeketítés; rútul lefestés.
- Berfchwagen, cs. elcsacsog, elfecseg (időt st.); kicsacsog, kifecseg (titkot st.) —, vh. csacsogva elárulja magát, kiszalaszt a' száján.
- Berfchwähen, k. ellobog.
- Berfchwägen, cs. rh. elhallgat; eltitkol, elrejt; er kann nicht —, semmit sem bír v. tud titokban tartani.
- Berfchwägung, die; elhallgatás; eltitkolás.
- Berfchwägen, cs. eldombóroz, elkorhelkedik.
- Berfchwähen, cs. küszöböt csinál.
- Berfchwällen, k. rh. hedagad.
- Berfchwemmen, cs. elvisz v. elhord a' víz; elborít a' víz (homokkal st.); behord v. betöm a' víz (révet st.).
- Berfchwenden, cs. eltékozol, elpazarol, elfecsérel, elveszteget.
- Berfchwender, der; tékozló, pazarló, fecserlő, vesztegető.
- Berfchwenderisch, mn. és ih. pazar, pazarló, tékozló, pazarul, pazarolva, tékozolva.
- Berfchwendung, die; tékozlás, pazarlás, fecserlés, vesztegetés.
- Berfchwendungsucht, die; pazarvágy.
- Berfchwenten, cs. forgatás közben kifeszamít; öblögetésben el-, kiönt.
- Berfchwestern, cs. és vh. összetestvérit; összetestvőrl.
- Berfchwiegen, mn. hallgat, hallgatni tudó, titoktartó; elhallgatott, titokban - tartott.
- Berfchwiegenheit, die; hallgatóság, hallgatás, titoktartás.
- Berfchwieten, k. megcserepesedik, megkőrgül.
- Berfchwimmen, k. rh. összetoly, egybe olvad (több szín); elfoly, elúszik.
- Berfchwinden, k. rh. eltönik; elenyészik; elmúlik; alle Hoffnung ist verfchwunden, oda van minden remény; der Schulfener ist verfchwunden, az adós elszökött.
- Berfchwinden, das; eltűnés, elenyészés.
- Berfchwingen, cs. rh. félre v. rossz helyre szór.
- Berfchwistern, cs. és vh. összetestvérit; összetestvérl; összerokonit; összerokonul; sie sind verfchwistert, testvérek, nőtestvérek.
- Berfchwitzen, k. és os. izadni megszűn; izzad (veritéket st.); izzadva be-, elazonnyez; elfeled.
- Berfchwören, cs. és vh. rh. összeküszik; fel-, megfogad, (valamit nem tenni). esküvel fogad (valamit ollagyni); esküszik rá, esküvel bizonyít v. erősít.
- Berfchwören, mn. összeküsköd.
- Berfchwörren, der; összeküskvés.
- Berfchwörung, die; összeküskvés; fel-, megfoga-

- dás (hogy játkot ec. el-hagy), esküvel fogadás (hogy nem...); eine — unterdrücken, összeesküvést elnyomni.
- Verdrehstiel, der; versgnyártó.
- Verfehlen, k. elvitorlóz, elevez; vitorlázásban v. hajózásban el-, megléved.
- Verfehen, cs. és vh. el-vét, elhibáz, el-, megtéveszt, el-, megléved (-ban, -ben); ellát, föl-készít (-val, -vel); eljár (ban - ben), folytat, vis-sel (valamit); gondol, reményel, vár; rendel, meghatároz (-ra, -re); seine Frau hat sich in ei-nem Affe —, a' felesége megcsodált egy majmot; einen —, valakit (súlyos betegségében) megáldoz-tatni; ich habe mich seiner nicht —, nem vártam őt, nem gondoltam v. remé-nyültem, hogy eljő; er hat es bei ihm —, megrovatta magát nála; der Krämer hat sich —, a' kalmár meglévedt.
- Verfehen, mn. ellátott, föl-készült, föl-készített (-val, -vel).
- Verfehen, das; vétség, hi-ha; elvétel, elhibázás; ellátás, föl-készítés.
- Verfehung, die; folytatás v. viselése (valaminek); eljárás (-ban, -ben), vég-hozzás.
- Verfehren, cs. föl-, meg-sért.
- Verfehrung, die; föl-, meg-sértés.
- Verfehten, k. szakályedik, (a' folyam).
- Verfehen, cs. r. és rh. küld, szállít, elküld (árut portékát); tova szór v. vet.
- Verfeher, der; szállító, elküldő.
- Verfehung, die; szállítás, elküldés.
- Verfehungsbefehl, die; szállításhír.
- Verfehungsbefehl, das; szállításügy.
- Verfehungskosten, t. szállítási költség.
- Verfehren, k. és cs. el-, meg-perzselődik; el-, megper-zsel.
- Verfeht, mn. el-, megper-zselődött; el-, megper-zselt.
- Verfehung, die; el-, meg-perzselődés; el-, megper-zselés.
- Verfehen, cs. el-, lemerít, el-, lesüllyeszt; eine Kerbe —, halottat sirba eresztani; ins Meer —, nyo-morúságha süllyeszteni.
- Verfehung, die; el-, le-merítés, el-, lesüllyezés.
- Verfehen, l. Verfehen.
- Verfehbar, mn. elzalogol-ható, elzalogosítható.
- Verfehen, cs. és vh. elzalogol, zálogba ad; vi-szonoz, felel; rossz v. nem rendes helyre tesz; más helyre tesz v. rak; elcsorél; áttöltet, más helyre ültet v. elrak; ve-gyít, elegyít (érezeket); színeket); kiszod, elfo-gyasz (hatúkat); elre-keszt, elzár (utat ec.); megreked; einem —, va-lakinek adni, valakit megütni; einem einen Heß, Stoß, Stiß —, valakit megvágni, meglökní v.
- megtaszítani, megdöfni v. megszúrni; das Verfeht mit den Affen, elhal-hennem a' lélek. —, k. rh. elvétel.
- Verfehung, die; elzalogo-lás, zálogba-adás; ve-gyítés, elegyítés; elre-kesztés, elzárás; másho-vá-tetés, v. rakás; át-ültetés, máshová-ültetés.
- Verfehren, cs. elshajtoz, shajtozva eltéli.
- Verfeht, der; veraláh,
- Verfeherer, der; biztosító, mentesítő.
- Verfeherer, cs. állít, erősít (szóval); bizonyossá tesz (felőle); biztosít, mente-sít, (házat, hajót ec.); sich einer Sache —, va-laminek végre járni, va-lamit birtokába keríteni; sich einer Person —, va-lakit elfogatni; valakit ön részére hajtani v. meg-nyorni.
- Verfeherer, mn. bizonyos (valamiben); biztosított, mentesített, (hajó ec.).
- Verfeherer, der; biztosított, mentesített.
- Verfeherung, die; állítás, erősítés (szóval); bizo-nyossá-tétel; biztosítás, mentesítés.
- Verfeherungsanstalt, die; biztosító-intézet.
- Verfeherungsart, das; biz-tosítódj.
- Verfeherungskammer, die; biztosító-szék.
- Verfeherungsprämie, die, l. Verfeherungsart.
- Verfeherungspreis, der; biz-tosító-ár.
- Verfeherungslohn, der; biz-tosító-levél.

- Versicherungsschrift, die; his-
 tosítvány.
 Versicherung, k. csepegni v.
 cseperegni megszűn, nem
 csepog v. csepereg már,
 (dézsa st.); csepereg, el-
 csepereg.
 Versuchen, k. elfogy, elcsúsz
 (sínlődésben).
 Versen, k. és cs. rh. elfő,
 elfől, elforr, forrva el-
 gőzölög v. elpárolog; el-
 fellőz.
 Versetzen, cs. le-, bepa-
 csátel; megerősít.
 Versetzung, die; le-, be-
 pecsételés.
 Versetter, der; le-, bepa-
 csátló.
 Versiegen, k. és cs. kiszá-
 rad, el-, felapad; ele-
 nyőszik; kiszáraszt.
 Versilberer, der; ezüstöző;
 eladó, áruló.
 Versilbern, cs. megezüstöz;
 ezüsttel megtuttat; elad,
 pénzzé tesz.
 Versilbert, mn. ozüstös,
 ezüstözött.
 Versilberung, die; megezü-
 stözés; eladás, árulás.
 Versingen, cs. rh. énekel,
 eldall, énekléssel v. dal-
 lal éltölt, (napot st.).
 Versinken, k. rh. el-, le-
 süllyed, el-, lesüllyed.
 el-, lemerül; in tiefen
 Eschaf, in tiefe Gedanken
 —, mély álomba, gon-
 dolatokba merülni; in
 Etud —, nyomorúságba
 süllyedni, inségbe esni.
 Versinnen, vh. elgondol-
 kodik.
 Versinnlichen, cs. és k. ér-
 zékít, megérezkít, érez-
 hetővé tesz; érzékiéghé-
 merül v. süllyed, elérz-
 kél.
 Versinnlichung, die; meg-
 érzékítés, érezhetővé-
 tétel.
 Versintern, l. Versichern.
 Versittlichen, cs. erkölcsö-
 sit, megerkölcsösít, er-
 kölcsoössé tesz.
 Versitten, cs. rh. elüldögel,
 ülással oltolt; elmulaszt
 (törvönynapot); sít —,
 sok ülással magának (teati)
 bajokat szerezni. —, k.
 rh. nem nő, ainlik (a'
 gabona st.).
 Versüß, die; vörslés,
 verselő' mestersége.
 Versüßer, der; verselő.
 Versuchen, das; verscsi-
 nálás.
 Versmacher, der; versfaragó,
 verscsináló.
 Versmaß, das; versmérték.
 Versoffen, mn. részeges.
 Versohlen, cs. megtalpal.
 Versöhnbar, l. Versöhlich.
 Versöhnen, cs. meg-, össze-
 békít, v. békéltet, meg-
 engesztel; sít mit jeman-
 den —, valakivel meg-,
 összebékülni v. békélni,
 megengesztelődni.
 Versöhner, der; megengesztel-
 telő, meg-, összebékítő
 v. békéltető.
 Versöhnlich, mn. engesztel-
 telhető.
 Versöhnlichkeit, die; en-
 gesztelőtlenség.
 Versöhnopfer, das; engesztel-
 telő áldozat.
 Versöhnung, die; megengesztelés,
 meg-, összebékítetés.
 Versöhnungsfest, das; en-
 gesztelő ünnep.
 Versöhnungsoffer, das; en-
 gesztelő áldozat.

- Versöhnungstog, der; en-
 gesztelő nap.
 Versöhnungstod, der; en-
 gesztelő halál.
 Versöhnungswert, das; en-
 gesztelés' munkája.
 Versorgen, cs. gondját vi-
 seli, gondoskodik (felb-
 le); tart, táplál; hiva-
 talt szerez; seine Tochter
 —, leányát férjhez adni.
 Versorget, der; gondvisel-
 tő, gondoskodó; tápláló.
 Versorgung, die; gondvisel-
 tés, gondoskodás; tar-
 tás, táplálás.
 Versorgungshaus, das; ápo-
 lóház, ápoló-intézet;
 tápláló-intézet.
 Versorten, cs. rendez, osz-
 tályoz; különféle árukat
 be-, megszerez, külön-
 féle árukkal ellát.
 Verspaar, das; verapár.
 Verspalten, cs. felhasogat.
 Verspannen, cs. feszítve
 megéért.
 Versparen, cs. eltesz v.
 tart v. meghagy más-
 zorra; elhalaszt.
 Versparung, die; mászor-
 ra tartása v. meghagyá-
 sa (valaminek); elhalasztás.
 Verspäten, cs. és vh. kés-
 lötet; elkésik.
 Verspätung, die; elkésés.
 Verspeitern, cs. meg-, be-
 pecsköl.
 Verspeisen, cs. el-, meg-
 eszik; fölél.
 Verspeisen, el-, felhasogat;
 elfoosórel.
 Versperren, cs. ajándékoz.
 Versperren, cs. elvekeszt,
 elzár; bezár, becsuk.
 Versperren, cs. rh. le-, meg-
 köp, le-, megpök.

- Verspielen, es. feltűzdel, tűzdelve elfogyaszt, (szalonnát).
 Verspielen, k. és es. veszt (játékban); eljátszik, elveszt; elmulat, játszva elsz (unalmat st.)
 Verspielen, das; vesztés; eljátszás, elvesztés.
 Verspieler, ber; vesztő.
 Verspielen, es. rh. fellon; beson, bebonyolít.
 Verspittern, es. selforgácsol, felhasogat; elveszteget.
 Verspotten, es. kicsúfol, kigúnyol.
 Verspottung, die; kicsúfolás, kigúnyolás.
 Versprechen, es. és vh. rh. ígér, megígér; el-, oda ígér; ígérkezik, el-, oda ígérkezik; szóban v. beszédben megtéved; dies fer junge Mann verspricht viel, ezon fiatal ember sok reményt nyújt maga felől; sich mit einer —, magának valakit eljegyezni (nőül).
 Versprechen, das, Versprechung, die; ígérés; ígéret.
 Versprechen, ber; ígérő.
 Versprechen, es. ki-, eltorít; kipecszel.
 Versprechen, es. elugrasz; elázleszt, szótugrasz; szótkegget, elszór, szétaszór.
 Versprechen, es. el-, szét-hint, el-, szétaszór (polyvaként).
 Verspringen, es. rh. elugrál; ugrásban kibeszamít. —, k. rh. ugrálni megszűn; szétpattan. —, vh. rh. megugrik, szóugrik.
 Versprühen, es. elfűcsekend, elfűcsekendez; sein Blut —, vérét ontani.
 Versprühen, es. és k. felhabar; kibuzog. kibuzog, buzogni v. buzogni megszűn.
 Versprühen, es. és k. elszikráz, elpattog; szikrázni megszűn.
 Verspuren, es. fölcsevel, fölcsevéz.
 Verspüren, es. beszádol.
 Verspüren, es. érez, észre vesz.
 Verssah, ber; versszak.
 Verssacht, die; versavág, verselévág.
 Versshen, es. megacélox; megedz.
 Versshung, die; megacéloxás; megedzés.
 Versshen, es. megtör, megzúz; el-, összetapos.
 Verssind, ber; értelem; ész, okosság; olma; értelem, jelentés; mit —, eszesen, okosan; ohne —, ész nélkül; wieber zum Verssande kommen, észre térni; er hat einen lebhaften —, eleven elméjű ember; vom Verssande kommen, eszt veszteti; in engerem Verssande, szorosabb v. szűkebb értelemben; er hat mehr Glück als —, nagyobb a' szoronséje mint esze.
 Verssandsbegriff, ber; észfogalom.
 Verssandschwärze, die; értetelom' éle.
 Verssandschwärze, mn. gyöngéértelom'.
 Verssandschwärze, die; értetelom' gyöngösöge.
 Verssandschwärze, die; észvilág.
 Verssandschwärze, das; észvaló.
 Verssandschwärze, mn. és ih. értelmes; értelmesen.
 Verssandschwärze, mn. értelmes, itéletes; eszes, okos. —, ih. értelmesen, itéletesen; eszesen, okosan.
 Verssandschwärze, es. és vh. értesít, értésre v. észre ad, megmagyaráz; értekezik, értekeződik (valami iránt).
 Verssandschwärze, die; értekeződés.
 Verssandschwärze, mn. és ih. érthető, világos; érthetőleg, világosan.
 Verssandschwärze, die; érthetőség, világosság.
 Verssandschwärze, mn. és ih. eszetlen; eszetlenül.
 Verssandschwärze, das; értelem, elme; egyetértés; egyesség; ein geheimes — haben, titkon egyet tartani; sie leben in gutem —, jó v. szép egyességben élnek.
 Verssandschwärze, Verssandschwärze, mn. értelmes, eszes.
 Verssandschwärze, es. erősít, megérsít; szaporít, öregbit. —, vh. erősödik; szaporodik, öregbedik.
 Verssandschwärze, die; megérsítő; szaporítás, öregbités; segédcsereg, segítség.
 Verssandschwärze, die; világyüveg.
 Verssandschwärze, t. segédcsereg.
 Verssandschwärze, das; erősbitő v. gyakorító szó.
 Verssandschwärze, l. Verssandschwärze.

- Verstatten, cs. enged, megenged.
- Verstatten, dađ; megengedés.
- Verstattung, die; megengedés.
- Verstauben, k. elporlik, elporhad.
- Verstauben, cs. és vh. el-, felporoz; elszáll (porként).
- Verstaubern, Verstöbern, cs. befű, ellep (a' hó utat ic).
- Verstauchen, cs. megránt, (p. o. lábat).
- Verstauchung, die; kirántás, megrándulás, (láb).
- Verstehen, cs. rh. beöltöget; bovar; metszésben eltéved; elcserél; el-, megüt (tromfál); minden tromfát kijátszsa.
- Verstehung, die; elcsoréolás.
- Versteh, der és dađ; bujósdi, bujóska; les; buváhaly.
- Verstehen, cs. eldug; elrejt, elonyoz; elbútat; elrekeszt; dađ Geld —, kiadni v. elvásárlani a' pénzt; sű —, elbűni, magát elrejtteni; sű in etwas —, valamire sok pénzt verni, valamire sok pénzt adni.
- Verstehen, dađ; eldugás, elrejtés; bujósdi.
- Verstehliche, die; zárszeg, kapcsolás, (ágyunknál).
- Verstehspiel, dađ; bujósdi, bujóska.
- Verstelt, mn. és ih. elrejtett; rejtve, titkolva; — halten, rejtkeben tartani.
- Verstelttheit, die; rejtkezés, rejtkezés.
- Verstehwindel, der; zug, szugoly.
- Verstehen, cs. és vh. rh. ért, megért, átlát, megfog; kéz (-ra, -re), megegyez (-ban, -ben), rááll (-ra, -re); tud, ért (-hoz, -hez); dađ versteht sich, természetesen, arról kérdés sincs; sű mit jemanden —, alattomban egyet érteni valakivel; — Sie magyarúl? —, k. és vh. rh. idejét múlja, olidósúl (a' zálog ic); átlásban el-, megromlik; sok állás miatt megmerevül v. elfárad.
- Verstehen, dađ; értés, megértés, tudás.
- Verstehen, l. Stehen.
- Versteifen, k. és cs. megmerevül; megmerevít.
- Versteigen, vh. rh. kúszásban v. mászásban eltéved; igen magasra hág; túlhág v. jár a' mértéken, (terveiben, beszédében ic).
- Versteigerer, der; árverő, kótyavetyélő.
- Versteigern, cs. árt ver, kótyavetyél.
- Versteigerung, die; árverés, kótyavetyélés.
- Versteigerungsbuch, dađ; árverőkönyv.
- Versteigerungsfache, die; árverendő jószág, kótyajószág.
- Versteigerungszube, die; árverőszoba.
- Versteinen, Versteinern, k. és cs. el-, megkövül, kövő válik; el-, megkövült, kövő változtat; el-, maglásit.
- Versteinerung, Versteinung, die; kovulás, kövő-válás; kövítés; kövült, (nővény, csiga ic).
- Versteinstoff, der; vésőkőlyű, (kőmetzőknél).
- Verstellen, cs. elcsúfít, elrútt, alakjából kivessz; tettét, színel; rosszul állít, v. tesz; elrekeszt.
- Verstellt, mn. elcsúfított, elrúttított, alakjából-kivett; színel, tettelt.
- Verstellung, die; elcsúfítás; tettetés, színel.
- Verstellungskraft, die; színelés' mestersége, képmutatás.
- Versteuern, cs. el-, fölbélyegoz, bélyegozve elfogyaszt.
- Versteppen, cs. el-, feltüzoget.
- Versterben, l. Sterben.
- Verstetern, k. és vh. cvezésben v. hajózásban el-, megteved. —, cs. adóz, adót fizet, (-tól, től).
- Versticken, cs. el-, fölhimoz, himre v. himzésre elfogyaszt.
- Verstieben, l. Verstauben és Verstauben.
- Versticken, cs. megnyelez.
- Verstimmen, cs. elhangol, rosszul hangol, (hegedűt ic); elkedvetlenülít. —, k. és vh. elhangul; elkedvetlenedik.
- Verstimmt, mn. elhangolt; elhangult; kedve-szegült, kedvetlen.
- Verstimmung, die; elhangolás; elhangulás.
- Verstosfen, k. rökönnyödik, megrökönnyödik.
- Verstosfen, k. megátalkodik, megkonokodik. —, cs. megkonokít, magmaka-csít, átalkodottá tesz.

Verstoff, mn. makacs, konok, nyakas, megátalkodott; röhönyös.

Verstoffheit, Verstoffung, die; megátalkodottság, konokság.

Verstofften, mn. és ih. alattomos; lopva, alattomban.

Verstoffnen, ih. loppal, alattomban.

Verstoffnen, cs. elnyög.

Verstoffnen, k. megbotlik.

Verstoffnen, cs. bodug, bedugással.

Verstoffnen, cs. és vh. bedug; bedugul; ein verstoffter Leib, szorult has.

Verstoffend, mn. hasszorító.

Verstoffung, die; bedugás; bedugulás; hasszorulás, hasrekedés.

Verstärken, mn. meghalt.

Verstärken, cs. el-, szótzavar, el-, szótör; verstärkt aufsehen, zavarlan, v. zavar tekintettel lenni.

Verstärker, ber; elzavaró, elkergető, szétűző.

Verstärkung, die; el-, szótzavarás; el-, szótkergetés, el-, szétűzés.

Verstöß, ber; bottlás, liha; einen — begehen, vétetni, megbotlani.

Verstößen, k. rh. vét, hibáz; forrai megszűn (ser ic). —, cs. rh. eltaszít, ollók; elad, kiad (valamijén); kicsap (társaságból); elhajl v. elküldi magától (nejét); megtagadja, elcsapja (gyermekét); megtör (minden szukrot ic).

Verstoffung, die; elszállítás, ellökés; eladás; kicsapás; elhajlás, megvetés, (növé); megtagadás, (gyermeké).

Verstoffung, cs. büntetést v. büntetésül fixet.

Verstofften, k. és cs. sugárizik.

Verstofften, k. rh. elmúlik, eltelik; der Termin ist verstofften, eltelt a' határidő. —, cs. rh. el-, fölken, felmázol; bekon, bomázol.

Verstoffung, die; eltelés, elmulás; bekenés; bemázolás.

Verstofften, cs. rh. elperel, elperlekedik, eltörvénykedik.

Verstofften, cs. elszór, elhint; elszéleszt; elbulat; el-, felalmoz (minden szalmát).

Verstoffung, die; elszórás, elhintés.

Verstofften, cs. és vh. törbe ejt, hálóba kerít, megháloz; köt, kötésre használ, (pamutot ic); el-, felköt, (szórnát ic); kötéssel tölt el; rosszul köt, (harisnyát ic); törbe esik, lálóla kerül; bonyolódik v. keveredik (-ba, -be); kötésben el-, megtöved.

Verstoffung, die; törbe ejtés, hálóba-kerítés; törbe-esés, hálóba-kerülés; el-, felkötés.

Verstofften, cs. és k. ont, (folyamként); hord v. visz (folyamként); el-, leszoly, (száraz ic).

Verstofften, k. eltörvényzik.

Verstoffeln, Verstößen, cs.

el-, földiriból, el-, földarabol.

Verstoffmeln, cs. megesonkít.

Verstoffmeln, mn. megesonkított.

Verstoffmelnung, die; megesonkítás.

Verstoffmen, k. és cs. megnémül; elhaligat, elnémül; megnémít; elnémít.

Verstoffmen, Verstumpen, cs. elkontárkodik, elhimpellérkedik.

Verstoffmen, k. és cs. elviharzik; elhajt, elvisz a' vilárr (hajókat ic).

Verstofften, cs. betölt (aknát ic).

Verstofften, l. Verstößen.

Verstofften, cs. elnyír, elvág.

Verstoff, ber; próbatétel, próba, kísérlet, kísérlet; einen — machen, próbát tonni (-val, -vel), megkísérteni (valamit).

Verstofförer, ber; kísérletfűző, (bányászknál).

Verstoffen, cs. megvizsgál, megpróbál, megkísért (pénzt ic); próbál, kísért, kitanulni ügyekszik; kísért (rosszra); izel, megizel, kóstol, próbál, (bort ic); er hat sich etwas verstofft, sokat látott v. próbált a' világon; sein Glück —, szerencsét kísérteni v. próbálni; ein verstoffter Mann, tapasztalt férfú.

Verstoffer, ber; vizsgáló, kísérő.

Verstofffrage, die; kísérő kérdés.

Verstoffsch, das; kísérőlik, (bányászattan).

- Berfuchort, ber; kísértő-
 hely, (bányászathoz).
 Berfuchweise, ih. próbáké-
 pen, kísértés gyanánt.
 Berfuchung, die; próbálás,
 vizsgálás, megpróbálás,
 megvizsgálás; kísértés;
 kísértet; in — führen,
 getathen, kísértetbe vin-
 ni, osni.
 Berfucheln, cs. el-, bemoca-
 kol.
 Berfommen, Berfommen, k.
 elhöz, eldöng.
 Berfündigen, vh. vét, vét-
 kezik, bűnhődik.
 Berfündigung, die; vétke-
 zés, bűnhődés; vétök.
 Berfundenheit, die; rom-
 lottság, feslettség.
 Berfüßen, cs. megédesít;
 édesítés, igen megéde-
 sít; édesít, enyhít, kel-
 lemesít; édit, (salitro-
 mot).
 Berfüßung, die; megéde-
 sítés; édités, (chemiá-
 ban).
 Berfüße, ih. verskönt,
 verskép.
 Berfüß, die; versdüh,
 vorseledüh.
 Berfüßeln, cs. kitábláz, táb-
 lákkal kirak.
 Bertagen, cs. halaszt, el-
 halaszt.
 Bertagung, die; halasztás,
 halogtatás.
 Bertäubeln, cs. elcsélez;
 elfecsérel.
 Bertanjen, cs. eltánczol,
 elrop.
 Bertanmen, cs. és vh. má-
 morban tölt el; mámor-
 ban elkölt, elveszteget;
 mámorában eltöved.
 Bertanzen, cs. el-, fel-
 csérel;
 Bertanzung, die; el-,
 felcsérelés.
 Bertappchen, cs. be-, meg-
 kárpitoz, be-, megsző-
 nyegez.
 Bertauselt, mn. és ih. át-
 kozott, pogány; átko-
 zottúl, pogányúl.
 Bertheidigen, cs. véd, vé-
 delmez, őtalmsz.
 Bertheidiger, ber; véd,
 védő, védelmező, őtal-
 masó.
 Bertheidigung, die; védés,
 védelmezés, őtalmaszás;
 védelem.
 Bertheidigungsgesamt, die;
 védésközület, védelmi ké-
 szület.
 Bertheidigungsbüchlein, das;
 védészövetség, védfrigy.
 Bertheidigungsgrund, ber;
 véd-ok.
 Bertheidigungskrieg, ber;
 védtáboru.
 Bertheidigungskunst, die;
 védelem' mestersége.
 Bertheidigungskünste, die;
 védvonal.
 Bertheidigungslos, mn. és
 ih. védetlen, védetlenül.
 Bertheidigungsmittel, das;
 védészköz.
 Bertheidigungsrede, die;
 védbeszéd.
 Bertheidigungskrift, die;
 védirat.
 Bertheidigungskund, ber;
 védállapot.
 Bertheidigungswaffe, die;
 védlegyezer.
 Bertheidigungswaise, ih. vé-
 dőleg, védelmezőleg.
 Bertheifen, cs. el-, fel-,
 kioszt, el-, kiosztogat;
 Bertheide unter die Armen
 —, gabonát osztani a'
 szegényeknek; sif —,
 el-, felosztani.
 Bertheifer, ber; el-, fel-,
 kiosztó.
 Bertheifung, die; el-, fel-,
 kiosztás.
 Bertheren, cs. bekátrányol,
 bedegétel.
 Berthenern, cs. megdrágt.
 Bertheuter, ber; megdrá-
 gító.
 Berthenzung, die; meg-
 drágítás.
 Berthieren, k. és cs. el-
 barmul, állattá tesz; el-
 barmít, állattá tesz.
 Berthieren, cs. elveszteget,
 elfecsérel.
 Berthuer, ber; pazarló,
 tékozló, vesztegető.
 Berthüt, mn. veszte-
 gető.
 Berthütigkeit, die; vesz-
 tegetés.
 Berthun, cs. elveszteget,
 elfecsérel; elfogyaszt;
 elkölt, kiad; seine Tocht-
 er —, leányát eladni;
 sich —, magát eladni;
 áruba adni; férjhez
 menni.
 Berthufen, cs. kivölgyel,
 ki-, megmolyít, molylyó
 v. molyosabbó tesz; me-
 rül, aülyed, bo-, elme-
 rül, (gondolatokba).
 er ist in Schulden ver-
 tief, adósságba van ke-
 verve.
 Berthufen, ber; völ-
 gyelő bélyeg, (Stvösök-
 nöl).
 Berthufung, die; kivölgye-
 lés, ki-, megmolyítás;
 völgyeleg.
 Berthufel, mn. és ih. te-
 tőirányos, tetőpontos;
 tetőirányosan, tetőpon-
 tosan.
 Berthuflinie, die; tetőirá-
 nyos vonal.

- Bertalkwinkfel, ber; tető-
 irányos szöglet.
 Bertilgen, es. kiirt, ki-
 veszt, eltöröl.
 Bertilger, ber; kiirtó, ki-
 vesztő, eltörölő.
 Bertilgung, die; kiirtás,
 kivésztés, eltörlés.
 Bertilgungskrieg, ber; irtó
 háboru.
 Bertoben, k. és es. kidü-
 hői magát; eltomúol.
 Bertönen, k. elhangzik.
 Bertosen, k. elzúg.
 Bertracht, mn. átkozott,
 gonosz, gaz; furcsa, kü-
 lönös; ein bertrachtter Kerl!
 átkozott egy fickó! és
 ist —, daß er nicht kommt,
 mégis furcsa, hogy nem
 jő.
 Bertrag, ber; szerződés,
 kötés; egyezés, alku;
 szövetség; mit einem ein-
 nem — machen, valakivel
 szerződésre lépni, kötést
 tenni.
 Bertragen, es. rh. elhord,
 elvisz; máshová v. más-
 felé hord, visz; elvisel,
 elvű, elkaptat, (ruhát);
 elbir, elvisel, eltűr,
 elszenved, kiáll. —, vh.
 rh. el-, össze-, megfér,
 egyez, egyességben van,
 egyet ért; megegyez, meg-
 bókül; összeillik; die Par-
 then haben sich —, meg-
 egyeztek a' felek.
 Bertüglisch, mn. és ih. hó-
 kos, békezerető. jám-
 bor. könnyen megféré v.
 egyező; békeosan, jám-
 ború.
 Bertrüglischkeit, die; békes-
 ég, békezeretős.
 Bertrugmäßig, mn. szerző-
 dés-szerinti szövetség-
 szerinti.
 Bertrugsam, Bertrugsamkeit,
 l. Bertrüglisch, Bertrüg-
 lichkeit.
 Bertragung, die; elhor-
 dás; elbirás, eltürés,
 elszenvedés.
 Bertragungsbüro, mn. szer-
 ződéssel v. szövetséggel
 ellenkező.
 Bertrauen, k. bizik, biza-
 kodik, (-ban, -ben). —,
 es. biz (-ra, -re vala-
 mit), rábíz; hozzá meg-
 férjhez megy; einem ein
 Geheimnis —, valakivel
 valamely titkot (bizo-
 dalmasan) közleni.
 Bertrauen, das; bizodalom;
 hiedelem; bizakodás; im
 — gefagt, ez ist mitun-
 ansehtlich, köztünk le-
 gyen mondva, v. köztünk
 maradjon a' szó, őt nem
 szenvedhetem.
 Bertrauensvoll, mn. és ih.
 bizodalommal teljes; bi-
 zakodva.
 Bertrauern, es. és vh. el-
 gyászol, gyászban tölt el;
 gyászban elcsorvad v. el-
 fogy.
 Bertraufeln, Bertraufen,
 es. elescegetet.
 Bertraulich, mn. barátság-
 os, bizodalmas; meg-
 hitt, hiedelmes. —, ih.
 barátságosan, bizodalma-
 san; meghitten, hiedel-
 mesen.
 Bertraulichkeit, die; bizo-
 dalom, meghittség, hie-
 delem.
 Berträumen, es. elálmodoz,
 álmodozva tölt el, v.
 elmulaszt, (időt, sze-
 rencsét).
 Bertraut, mn. bizodalmas,
 barátságos; meghitt, —,
 ih. bizodalmasan, barát-
 ságosan; meghitten.
 Bertraute, ber; jegyes.
 Bertraute, die; jegyes,
 mátká.
 Berreiben, es. rh. elhajt,
 elkerget, elűz; elozlat,
 (daganatot st.); clad,
 árul; tölt, (időt); die
 Forben —, színeket vi-
 gályítani.
 Berreiber, ber; elhajtó,
 elkergető, elűző.
 Berreibepinsel, ber; vigá-
 lyító ecset.
 Berreibung, die; elhajtás,
 elkergetés, elűzés; cla-
 dás; elozlatás; töltés v.
 mulatás, (időt).
 Berreiben, es. rh. kifecze-
 mit, kimentt, (rosszul
 tapodva v. lépve lábat);
 el-, meg-, összetapod;
 eláll, (utat); helyettes,
 (valakiért); visel v. soly-
 tat, (valaki helyett va-
 lamit); véd, védelmez;
 ment, (valaki előtt);
 kér, esedez, (valakiért).
 Berreiter, ber; helyettes,
 gondviselő; közbenjáró,
 szószóló.
 Berretung, die; lábfeze-
 mités v. mentés; el-,
 félre tapodás, el-, félre
 nyomás; helyetteség,
 képviselés; mentés, vé-
 dés. közbenjárás, szó-
 szólás.
 Berrieb, ber; viesen —
 haben, sokat olárolni.
 Berriebene, l. Berriebene.
 Berrieffen, es. eltrillás.
 Berrieffen, es. rh. ol-,
 megissza, (pénzét st.);
 ivással tölt, (éjt st.);
 ivással sz ol, (bút st.).
 Berrieden, k. és es. el-,

kiszárad; el-, kiszáraszt, el-. kiszárit.	telenítés, kisebbités, rágalmazás.	Verurtheilung, die; ítélés. (büntetésre).
Verzodnen, dat; el-, kiszáradás.	Verunglücken, k. szerencsétlenségül jár, szerencsétlen lesz; elvesz dugába dől; elsüllyed, (a' hajó); der Plan ist verunglückt, dugába dől v. szemmivé lett a' terv; ein verungglückter Mann, kárvalott v. szerencsétlenségül járt ember.	Verwiehen, k. és cs. elbarmál, elbarmit.
Verzofnet, m. el-, kiszáradt.		Verwiehen, cs. és vh. megsokasít, megsaporít; megsokasul, megszaporodik.
Verzödeln, cs. elvesztogat, olesón eladogat, (árut); elhényél, elveszteget, (időt).		Verwieseltigern, cs. sokszoroz, sokasít.
Verzommen, cs. eldohol.		Verwieseltigung, die; sokszorozás, sokasítás.
Verzöpfeln, k. és cs. elcsöpet, elcsöpeget.	Verunheiligen, l. Entheiligen.	Verwierfagen, cs. és vh. négyez, négyezerez.
Verzöhen, cs. biztat, reménynyel tart; neki hátorit.	Verunteinigen, cs. elcsúnyít, elrontít, elcsúnyít, elundokít; sich —, magát elmocskítani.	Verwollkommen, m. tökéletesíthető, tökélyesíthető; tökéletesedhető, tökélyesodható.
Verzöpfung, die; biztatás, bátorítás, remény-adás.	Verunreinigung, die; elcsúnyítás, elrontítás.	Verwollkommtheit, die; tökéletesíthetőség, tökélyesíthetőség; tökéletesedhetőség, tökélyesodhatóság.
Vertunfen, cs. felmártogat.	Verunruhigen, l. Verunruhigen.	Verwollkommenen, cs. és vh. tökéletesít, tökéletesedik.
Vertuschen, cs. eltitkol, elsimít, elusol, ipall.	Verunrufen, cs. elcsúfít, elrúfít, alakjából kivez, öktelelné tesz.	Verwollkommenung, die; tökéletesítés; tökéletesedés.
Vertuschung, die; eltitkolás, elsimítás, elusolás.	Verunstaltung, die; elcsúfítás, elrúfítás; öktelelenség.	Verwortheifen, l. Vorwortheifen, Heberwortheifen.
Verübeln, cs. balul v. rossz néven vez.	Verunsterben, cs. halhatlanít.	Verwortheilung, Heberwortheilung.
Verüben, cs. elkövet, véghez visz.	Veruntreuen, cs. elsiikkaszt, elhőkít, ellop.	Verwachsen, cs. viraszt, virasztgat, virogat. —, vh. virogatásban elgyöngül.
Verunehren, cs. elcsúfít, elrúfít; die Ühre — sich, az ércok csökkennek tartalmukban, v. az érczek' tartalma fogy.	Veruntreuung, die; elsiikkasztás, eltökítés.	Verwachsenen, k. rh. henő; összenő; beforrad; összszeforrad; félre v. rosszul nő.
Verunehren, cs. megbecs-telenít; megszeplősit.	Verunwilligen, vh. megneheztel, megbosszankodik, (-ra, -re).	Verwachsenen, m. henőt. beforradt; félre v. rosszul nőtt.
Verunehrung, die; megbecs-telenítés; megszeplősités.	Verunwilligen, cs. eldisztaleuit.	Verwachsenen, die; henővés; beforradás.
Verunelnigen, cs. és vh. összeveszt, összeveszt; összevesz, összekocozódik, meghasonlik.	Verunwilligen, cs. okoz, szoroz, csinál, (hajt ic.); garjcszt, témaszt. (háborúságot ic.).	Verwahren, cs. eltesz, tartogat, megőriz; megőrösít. (köfállal ic.); sich —, magát őrizni, bátor-
Verunelnigung, die; összevesztés, összevesztetés; összeveszés, összekocozódás, meghasonlás.	Verunwilligen, cs. okoz, szoroz.	
Verunglimpfen, cs. becs-telenít, kisebbit, rágalmaz.	Verunwilligen, die; okozás, szorozás.	
Verunglimpfung, die; becs-	Verurtheilen, cs. ítél (-ra, -re).	

- ságha helyezni; einen Gefangenen enger —, valamely foglyot szorosabb őrzést alatt tartatni.
- Verwahrer, der; őrző.
- Verwahrlich, ih. megőrizhető; gondviselésre bízott v. adott; etwas — ben Jemanden niederlegen, valamit valakinél gondviselés végett letenni v. hagyni.
- Verwahrlosen, cs. osztóro hagy, nom gondol, (-val, -vel); das Feuer —, nem vigyázni a' tűzre.
- Verwahrlosung, die; osztóro hagyás, velo nom gondolás.
- Verwahrung, die; eltetés, tartogatás, gondviselés; őrzet, hátorzágha helyettes; in — geben, gondviselésre bízni.
- Verwahrungsmittel, das; óvszer v. eszköz, védelem.
- Verweisen, k. elárvál, árvaságra jut.
- Verwalten, cs. visel, folytat, (hivatalt ic.); eljár (-bau, -ben), véghez visz; kormányoz, igazgat, (uralmat ic.).
- Verwalter, mn. kormányzó, igazgató.
- Verwalter, der; igazgató, gondviselő.
- Verwaltung, die; kormányzás, igazgatás; viselés v. folytatás, (valamely hivatalnak): véghezvitel, eljárás, (valamban).
- Verwaltungssammlung, die; igazgató gyűlés.
- Verwandbar, mn. elváltható.
- Verwandtschaft, die; elválthatóság.
- Verwandeln, cs. és vh. elváltoztat, változtat, (-vá, -vé); elváltozik, változik, (-vá, -vé); sich im Gesichte —, színében v. arczában elváltozni.
- Verwandlung, die; elváltoztatás; elváltozás, átalakulás.
- Verwandt, mn. és ih. atyafi. rokon; atyálag, rokonul; er ist mir nahe —, ő közeli atyám v. rokonom.
- Verwandte, der és die; rokon, atyafi.
- Verwandtschaft, die; rokonság, atyafiság.
- Verwandtschaftlich, mn. rokon, rokonos, atyafiságos.
- Verwarnen, l. Warnen.
- Verwahren, cs. rh. felmos, mosással elfogyaszt; kimos, (szint); sok v. rossz mosással megrongál; elmos, elvokonyít, (fostókat); elcsacsog, elfecseg.
- Verwässern, cs. igen megvizosit v. megvizes.
- Verwehen, cs. sző; felsző, hező, közé v. helyé sző; rosszul sző. —, vh. össze- v. egybe szövődik, összehonyólik.
- Verwehung, die; összeszőződés, összehonyóldás.
- Verwehnen, cs. el-, fölcsorél; el-, felvált; eltöveszt, (személyeket); összezavar.
- Verwehnen, die; el-, fölcsorélás; el-, felváltás; eltövesztés; összezavarás.
- Verwegen, mn. merész, vakmerő.
- Verwegenheit, die; vakmerőség.
- Verwehen, cs. elfű; befű, el-, belep, (hóval).
- Verwehren, cs. tilt, el-, megtilt, gátol, meggátol, akadályoztat.
- Verwehren, das; el-, megtiltás, meggátolás, akadályoztatás.
- Verwehen, k. és cs. megpuhul, meglágyul; megpuhit, meglágyit.
- Verwehnen, k. és cs. elpuhit; elpuhit.
- Verweigen, cs. megtagad, megvon, (-tól, -tól).
- Verweigerung, die; megtagadás, megvonás.
- Verweisen, k. és vh. mulat, kécik. —, cs. mulattat.
- Verweisen, das, Verweisung, die; kérdés mulatás; időzés.
- Verweinen, cs. kisirt (hűt ic.); — sűrűvel tölt (őjt ic.); sűrűvel elront (szemet ic.); verweinte Augen, kisirt szemek.
- Verweid, der; dorgálás, feddés, pirogatás, szemrehányás; eluen — geben, valakit megdorgálni, megpirogatni.
- Verweisen, cs. rh. igazít, utasít (máshoz v. máshová); száműz, számkivót; megdorgál, megpirogat, megfedd.
- Verweiser, der; dorgáló, pirogató; száműz, számkivót.
- Verweisen, mn. dorgálandó, feddendő, (beszéd ic.); pirogató, feddő, (szó).
- Verweisung, die; igazítás, utasítás, (máshoz v. máshová); száműzés, szám-

kivetés; megdorgálás, megpirongatás, megfeddés.
 Verweffen, k. elhervad, meghervad, elkókkad; elfonnyad. —, cs. elhervaszt, elkókkaszt; elfonnyaszt; aszal, (szilvát st.); felaszal.
 Verweßlich, mn. hervatag.
 Verweßlichkeiten, die; hervatagság.
 Verweßung, die; el-, meghervadás, elkókkadás; elfonnyadás.
 Verwenden, cs. r. és rh. el-, félre fordít; meg-, más oldalra fordít; fordít, rá fordít (pénzt, munkát st. valamire), költ pénzt (-ra, -re); sít sít semantem —, közebe vetni magát valakire; verwannte Schütte, rántott zsemlyezseletek.
 Verwendung, die; el-, félre fordítás; megfordítás; fordítása (pénzre, munkának st. valamire); haszonvétele (valaminek valamire); fáradozás (más dolgában).
 Verwerfen, cs. rh. elvet; félre v. rossz helyre vet; elhajlál; vetésben v. hajlítva kibeszamit; behány (gödörre.); szét-, elhány, össze- vissza hány (szókat); megvet, el nem fogad (tanácsot st.). —, vh. rh. elvet v. hajlítást elbíz, eltéveszt; megvetomodik (a' deszka). —, k. rh. elvetél, idő elött kolykorik v. szedik.
 Verwerfen, das, l. Verwerfung.
 Verweßlich, mn. el- v. félrevetendő, el nem fogadható.

Verwerflichkeit, die; megvetendőség.
 Verwerfung, die; megvetés, el nem fogadás; elvetés; elhányás - vetés.
 Verwerfen, k. fölelemzik, elrohad; elkorhad.
 Verwerfen, cs. igazgat, kormányoz, visel v. folytat (hivatalt).
 Verwerfer, der; helyettes, hivatalhelytartó.
 Verweßlich, mn. rothatag.
 Verweßlichkeiten, die; rothatagság.
 Verweßung, die; rothatás.
 Verweßten, cs. fogadaban elveszt.
 Verweßter, mn. átkozott, ördög.
 Verweßen, mn. és ih. mult, elmult, minapi; a' minnap, minapában, nem régebben.
 Verweßeln, cs. összekuszál. összebont, (csérnát st.); összehonyolt, összekover; belé elegyít v. kover, (terveibe st.). —, vh. összekuszálódik; összehonyolódik; belé koveredik, (valamibe); sich mit den Füßen in etwas —, lábaival valamibe akadni.
 Verweßeln, mn. összehonyolt, összekover v. zavart, összehonyolódott; belé kover v. koveredett.
 Verweßeln, die; összehonyoltítás, összekoverés; összehonyolódás; belé koverés v. koveredés.
 Verweßeln, cs. rh. többet ér v. megér, felülmúl.
 Verweßeln, der és die; számkivetett.

Verwildern, k. el-, megvadul, elkorcsul; elzordonul, elkietlenedik. —, cs. el-, megvadít, elkorcsít; elzordonít, elkietlenít.
 Verwildert, mn. el-, megvadult, elkorcsult; elzordonult, elkietlenedett; el-, megvadított, elkorcsított; elzordonított, elkietlenített.
 Verwildern, die; el-, megvadulás, elkorcsulás; elzordonulás, elkietlenedés; el-, megvadítás, elkorcsítás; elzordonítás.
 Verwildigen, l. Verwildigen.
 Verwildigung, l. Verwildigung.
 Verwunden, cs. rh. felgombolyít; egybe fon v. sző; összekuszál, összebont; elfeled, üdél (-ból, -ből); ich habe den Schaden noch nicht verwunden, még nem feledtem el káromat, még nem üdíttem fel kárombó.
 Verwirren, cs. elkövel, összekuszál, tess, vetkezik; elveszt, eljártzik (életet, jószágot st. teste miatt); el-, felazó; el-, feldagaszt.
 Verwirren, die; elvesztés v. eljártás (valaminek).
 Verwirren, cs. r. és ih. összebont, összekuszál; összehonyolt, összekover; összehány-vet; összezavar; megszar; megborít; összeháborít, összevezaszt. —, vh. rh. összekuszálódik; megszarodik; elegyedik v. koveredik, (valamibe).
 Verwirren, mn. zavart, zavaros, összezavart, (fogalmak st.); megszarva-

- dott ; megháborodott ; megtébolyodott. — , ih. zavarodva , rendetlenül , összehányva - vetve.
- Verwirrung, die ; zűzavar , rendezettség ; zavarodás , meg- , összezavarodás ; megháborodás , megtébo- lyodás.
- Verwirrungsbeil, mn. és ih. zűzavaros ; összezava- rodva.
- Verwisfen, cs. el-, letöröl ; megtöröl , megszarít.
- Verwittern, k. elmállik, el- porlik.
- Verwittwen, k. és cs. meg- özevgyül , özevgyűgre- jut ; megözevgyit , öze- vgyűgyt tesz.
- Verwittwet, mn. özevgy , megözevgyült.
- Verwöhnen, cs. elszoktat , (-ra, -re) , elkapat , rá- szoktat v. kaptat, (-ra, -re) ; elkényeztet ; fió — , el- szokni, (-ra, -re).
- Verwöhnung, die ; elszok- tatás , elkapatás ; elké- nyeztetés.
- Verworfen, mn. elhányt- vetett ; elvetemült , el- fajult.
- Verworfenheit, die ; elvete- mülttség , elfajultság.
- Verworen, mn. zavarodott , rendetlen.
- Verworsheit, die ; zava- rodás , rendezettség.
- Verworsbar, mn. megsebe- sithető , megsebbotó.
- Verwunden, cs. megsebe- sít , sebbe őjt , megseb- het.
- Verwundern, vh. csodál- kozik, (valamin). — , cs. csodál.
- Verwunderung, die ; csodál- kozás ; elnen in — (ta- sen , valakit csodálko- zásra indítani).
- Verwunderungsbeil, mn. és ih. csodálkozó , csodálko- zástól elfogult ; csodál- kozva.
- Verwunderungswürdig, l. Bewunderungswürdig.
- Verwundung, die ; megsebe- sítés , megsebbotás.
- Verwünscht, cs. átkoz , megátkoz ; meghűvöl , megvarázsol.
- Verwünschung, die ; megát- kozás ; átkozódás ; meg- hűvölés.
- Verwünscht, cs. elkozakáz.
- Verwünscht, cs. elfűszerez , igen megfűszerez.
- Verwünscht, cs. elpusztít ; elront , elrongál.
- Verwüster, der ; pusztító.
- Verwüstung, die ; pusztítás , elpusztítás ; elrontás ; pusztaság , pusztulás.
- Verzagen, k. elcsügged , el- hagyja magát.
- Verzagt, mn. és ih. csüg- geteg , elcsüggedt , félők , kisszívű ; elcsüggedten , félőnkül.
- Verzagtheit, die ; csügge- todság , elcsüggedtség.
- Verzagung, die ; csüggedés , csüggedtség.
- Verzählen, cs. elbeszél , el- mond ; elszámol , rosszul számítl. — , vh. számlá- lást elhibáz.
- Verzählung, die ; elhibázott v. tévesztett számlálás.
- Verzähnen, cs. fogaz , meg- fogaz, (karokat ic.). — , k. fogzik , fogadzik , fo- gai mind kijőnek.
- Verzählung, die ; megfoga- zás ; fogadzás.
- Verzähnen, cs. mer, csap- ról) ; el-, kimer , (csap- ról).
- Verzapfung, die ; csapról- mérés.
- Verzärteln, cs. kényeztet , elkényeztet.
- Verzärtelung, die ; kényez- tetés , elkényeztetés.
- Verzännen, cs. bekerít , be- kertel , besövényez ; el- kerít , elkertel, (utat ic.).
- Verzännung, die ; bekéri- tés , bekerítés , besövé- nyezés ; sövényezet.
- Verzäufen, cs. összekuszál , összebont.
- Verzehen, cs. elboroz , el- dözöl , elivornyáz ; el-, be - , megiszik.
- Verzehnen, cs. tiszze- rez , megtiszszerez.
- Verzichten, cs. tizedet v. dézsmát ad ; tizedel , meg- tizedel.
- Verzehren, cs. megeszik, el-, megfogyaszt ; el-, megem- eszt ; költ pénzt ; hab und Gut — , minden va- gyonát megemészteni ; das Seinige — , magját köl- teni , magából élni. — , vh. el-, megemésztedik , elfogy.
- Verzehren, mn. fogyasztó , emészto ; hervasztó , fony- nyasztó.
- Verzehr, der ; fogyasztó , emészto.
- Verzehrung, die ; fogyasztás , emészto , el-, megemészto ; aszkor , szá- razbetegetség.
- Verzehrten, cs. rajzolat eltéveszt v. elhibáz , ross- szul rajzol ; féljogyez , félir ; összojogyez , öss- szefr. — , vh. rajzolat- ban el-, megteved , rajzo- lat elhibáz.

- Berzichnis, das; jegyzék; lajstrom, mutatótábla.
- Berzichnung, die; elhibázása v. eltévesztése (a' rajzolásnak).
- Berzichbar, l. Berzichlich.
- Berzichen, cs. rh. megbocsát, megenged; Gott verzeih' mir! isten bocsássa!
- Berzichlich, mn. bocsánandó, megbocsátható, megengedhető.
- Berzichung, die; bocsánat, engedelem; megbocsátás, megengedés.
- Berzieren, cs. fintorít, fintorgat, (arcot ic.); félrehúzó, elhúzó, elvon, (száját).
- Berzerrt, mn. fintor.
- Berzerrung, die; fintoritás, fintorgatás.
- Berzerten, cs. elhullat, elhullaszt, elpotyogtat; elhány-vel, elszór; elfecérel.
- Berzicht, der; lemondás, (-ról, -ről); lemondó levél; auf etwas — leisten, valamiről lemondani.
- Berzichten, cs. rh. el-, félrehúzó v. von, fintorít, (száját ic.); rosszul nevel; húzást ellévezt, (sakkon ic.); húzó, halaszt. —, k. rh. várakozik, késik, marad. —, vh. rh. elvonul, elhúzódik, eltávozik; meg-, leereszkedik, (songorán ic. a' húr); húzásban megtöved, hibás húzást tesz, (ostáblán ic.); húzódik, halad; die Besichtigung, der Schmeiz verzieht, der Lap a' dagaat, szünetes a' fájdalom.
- Berziehung, die; el-, félrehúzó v. vonás, fintoritás; rosszul nevelés; várakozás.
- Berziefen, k. el-, félre cézoloz.
- Berzieren, cs. fölékesít; föl-, megcizfráz.
- Berzierer, der; díszlő.
- Berzierung, die; fölékesítés; föl-, megcizfrázás; ékesség; csilva, cizfrázat.
- Berzimmern, cs. felécsol; kiécsol, ács munkával ellát. (aknát); tataroz (hajót).
- Berzimmern, die; kiécsolás; ács munka, (valamin).
- Berzimmern, cs. czinez, megczinez; cainuel megfuttat.
- Berzinner, der; czinező.
- Berzinsföhen, der; czinezőramás, (üvegesknől).
- Berzinskrug, der; czinezőkorsó, (tűmíveceknől).
- Berzinsung, die; czinezés; czinezet.
- Berzinsen, cs. és vh. kamatol, kamatot ad, fizet, (-tól, -től); kamatot hajt.
- Berzinslich, mn. kamatos.
- Berzinsung, die; kamatolás, kamatszelés; kamat.
- Berzogen, mn. elhúzólt; elkényeztetett, rosszul nevelt.
- Berzügerlich, mn. halogató.
- Berzügeru, cs. halogat, húzó, húzás-halasztás.
- Berzügerud, mn. halogató.
- Berzügerung, die; halogatás, húzás-halasztás.
- Berzügen, cs. vámoz, vámozat híz v. ad.
- Berzügung, die; vámozás.
- Berzügetu, cs. összekuszál, összehent, összeholyhoz.
- Berzuden, cs. és k. elránt; rángat; vonaglik.
- Berzüden, cs. elránt; gyönyörködtet, elragad, (örömrre ic.).
- Berzüden, cs. megczukroz.
- Berzüdung, die; rángás, rángatózás, göres.
- Berzüg, der; haladék, késedelem.
- Berzüweifeln, k. kétségbe esik, (valamin, föléle).
- Berzüweifelt, mn. kétségbeesett; átkozott, gonosz. szerföltti. —, ib. kétségbe esve; átkozottul, gonoszul, szerföltt.
- Berzüweiflung, die; kétségbe-esés; kétség; einen in — bringen, valakit kétségbe ejteni.
- Berzüweigen, vh. elágazik.
- Berzüvergen, k. eltörpül.
- Berzüwideln, k. pállhat ereszt, ereszteket tesz, (-ba, -be).
- Berzüwideln, cs. elcsiptet, elcsipked (szöveget); megcsontkít, elvagdál.
- Besen, der; tönköly.
- Besentorinu, das, l. Besenpfaster, Besenflaster.
- Beser, die; veesernye; délest, délután.
- Besperbrod, das; oszonna, loránt.
- Besperprediger, der; délesti predikátor.
- Besperpredigt, die; délesti predikáció.
- Besst, l. Besst.
- Bettes, die; dada, szipa. vén szatyor; szingyula, szipirtó.
- Betteu, der; nagybálya, (atyáról v. anyáról); onokatestvér; rokon, atyafi.
- Betterlich, mn. rokonos, atyafiságos.

Betterhofft, die; rokonság.
 Beriven, cs. bánt, bosszant,
 ingerkedik, pántolódik,
 (-val, -vel).
 Berivren, die; bántás, bosszantás,
 ingerkedés, pántolódás.
 Beringsfah, l. Springgsfah.
 Besir, der; vasár, (török
 minister).
 Besirfahst, die; vezírség.
 Biet . . . (összetételekben)
 al.
 Biecbmiral, der; aladmi-
 rál.
 Biecbirektor, der; aligaz-
 gató.
 Biegeffrau, der; alispán.
 Biecaffter, der; aleancell-
 lás.
 Biecfönig, der; alkirály.
 Biecaffthaller, der; al-
 helytartó.
 Biecafften, t. l. Lebens-
 mittel.
 Biecbmiren, cs. láttasít.
 Biech, das; barom, marha.
 Biechaznen, die; baromorvos-
 ság; baromorvoslás.
 Biechaznenfunde, die; ha-
 mororvoslás.
 Biechaznenkunst, die; barom-
 orvoslás.
 Biechaznenfchule, die; ha-
 mororvos - iskola.
 Biecharzt, der; baromorvos.
 Biechbremse, die; pöcsik,
 pöcsök, barombogár.
 Biechdieb, der; martalóc,
 marhalopó, baromtolvaj.
 Biechflege, die; bögöly, ha-
 romléggy.
 Biechfutter, das; marhata-
 karmány.
 Biechhandel, der; marhako-
 reskedés.
 Biechhändler, der; marha-
 kereskedő.

Biechhilt, der; esordás, gu-
 lyás, barompásztor, ha-
 romörzö.
 Biechgras, das; perje.
 Biechhof, der; akol, barom-
 akol.
 Biechisch, mn. és ih. baromi;
 baromilag, baromúl, mar-
 ha módra.
 Biechfraut, das; orvosi aji-
 goráll, dicsősdgecsfi.
 Biechmagd, die; sejtő szol-
 gáló.
 Biechmarkt, der; baromvá-
 sár; barompiacz, barom-
 állás.
 Biechmählig, mn. és ih. ba-
 romi; barom módra.
 Biechpacht, der; marhabér-
 lés.
 Biechraub, der; marhalopás.
 Biechschaden, der; baromkár-
 vallás.
 Biechschelle, die, Biechschel-
 fen, das; esengetyű;
 kolomp.
 Biechschwemme, die; barom-
 úszató.
 Biechseuche, die; marhadög.
 Biechstall, der; marhahál.
 Biechstamm, der; baromsaj.
 Biechsterben, das; marha-
 vézés, baromdöglés.
 Biechsteuer, die; baromadó,
 marhadó.
 Biechtränke, die; baromitató.
 Biechtrieb, der; marhacsa-
 pás, baromjárás; legel-
 tetési jog; állati ürtön.
 Biechtritt, die; baromjá-
 rás; baromlegelő; legel-
 tetési jog.
 Biechweg, der; marhacsa-
 pás, baromjárás.
 Biechweide, die; legelő.
 Biechwurf, die, l. Biechfraut.
 Biechzehenfe, die; marhati-
 zed, baromdézsm.
 Biechzeu, der; marhavau.

Biechzucht, die; marhate-
 nyéztetés, marhatartás.
 Biecl, mn. és ih. sok; szá-
 mos; elég; hű; sokan;
 számosan, bőven; sok-
 szor; igen, nagyon; gletű
 —, miud egy; se —,
 annyi, oly sok; annyi,
 illy sok; se — ich weiß,
 a' mennyire én tudom;
 se — ich höre, a' miut
 én hallom; wie viele?
 hányan? mennyin? se
 viele nur, valhányan v.
 valamennyin csak; es sind
 unter zu —, igen sokan
 vagyunk; es ist — warm,
 igen meleg van; es liegt
 nicht — daran, nem so-
 kat tesz; — weniger,
 sokkal kevesebb v. keve-
 sebben; — größer, sok-
 kal nagyobb; was zu —
 ist, ist zu —, a' mi sok,
 csak sok.
 Bieclartig, mn. sokkarú;
 sokágu.
 Bieclartig, mn. soknemű.
 Biecläßig, mn. sokágu, á-
 gas - bogas.
 Bieclugig, mn. sokszemű.
 Bieclbedeutend, mn. sokér-
 telmű.
 Bieclblättrig, mn. sokleve-
 lű; sokszirmű.
 Bieclblumig, mn. sokvirágu.
 Bieclbeutig, mn. sokjelen-
 tetű.
 Bieclfah, das; sokszeg.
 Bieclfahig, mn. sokszegű.
 Bieclfah, mn. és ih. sok-
 szoros; sokféle; sokféle-
 lű.
 Bieclfaherig, mn. sokreke-
 szű.
 Bieclfahig, mn. sokréti;
 sokredű.
 Bieclfahig, mn. l. Bieclfah.

Diebstahlsgesitt, die; sokszorosság, sokféleiség.
 Diebstahlig, mn. sokszínű.
 Diebstahlsgesitt, die; sokszal-
 núség.
 Diebstahlig, mn. sokmezejű.
 Diebstahlig, mn. sokszárnyu.
 Diebstahlig, die; sokalakú, sokképű.
 Diebstahlsgesitt, die; sokalakúság, sokképűség.
 Diebstahl, der; falánk, nagybelű; romomák, torkosborz; gödény; szalonnabogár; barna kantaris.
 Diebstahlig, l. Gefährlich.
 Diebstahl, der; soklábu, (bogar); rinya; habarnicza.
 Diebstahlig, mn. soklábu.
 Diebstahlig, mn. szerelmes.
 Diebstahl, der; sokisten-
 núség.
 Diebstahlig, mn. sokatérő.
 Diebstahlig, mn. sokszáru.
 Diebstahlig, mn. sokbőrű.
 Diebstahl, die; sokság.
 Diebstahlig, mn. sokszatendős, számosodó.
 Diebstahlig, mn. sokmagú.
 Diebstahlig, mn. sokbőlykű.
 Diebstahlig, mn. sokfejű.
 Diebstahlig, mn. sokszemű.
 Diebstahl, ih. tán, talán.
 Diebstahlig, mn. soklikű.
 Diebstahl, Diebstahl, ih. sokszor, sokszorta, gyakran, gyakran; wie diebstahl? hányszor? so diebstahl, annyiszor, ennyiszor.
 Diebstahlig, mn. sokszori, gyakori.
 Diebstahl, der; sok-
 férjűség.
 Diebstahlig, mn. sokfér-
 jű; sokhimes. (virág).
 Diebstahl, ih. sőt, inkább.
 Diebstahlig, mn. soknevű.
 Diebstahl, mn. sokkerékű.

Diebstahl, der; sokbeszé-
 dű.
 Diebstahlig, mn. sokbúru.
 Diebstahlig, mn. sokszalopú.
 Diebstahlig, mn. sokhéju,
 sokteknőjű.
 Diebstahl, der; sokiró.
 Diebstahl, mn. soklátó.
 Diebstahlig, mn. sokoldalú.
 Diebstahlig, mn. sokhegyű.
 Diebstahlig, mn. soktöu-
 kű, sokszáru.
 Diebstahlig, mn. sokszá-
 vű, sokhangú.
 Diebstahlig, mn. sokszótágú.
 Diebstahlig, mn. sokrószű.
 Diebstahlig, mn. sokha-
 tó, sokhatalmú.
 Diebstahl, die; sokne-
 jűség, sokféleiség.
 Diebstahlig, mn. sokzugú,
 sokszögletű.
 Diebstahl, mn. soktudó.
 Diebstahl, der; soktudó.
 Diebstahl, die; soktudás.
 Diebstahlig, mn. soknyelvű.
 Diebstahl, der; soknyol-
 vű.
 Diebstahlig, mn. sokágu,
 ága-boga.
 Diebstahl, mn. négy; viere, négyen; ie viere, négyen négyen; die — Tage, hús-
 hagyó keddet követő négy-
 nap; es hat — geschlagen,
 négyet (órá) ütött; auf
 allen viereu trachten, négy
 oldalán nézni; alle viere
 von sich strecken, négy kéz-
 láb terülni v. esni; mit
 viereu fahren, négyessel
 hajtatni.
 Viere, die, Viere, der; négyes, négyesem, (kály-
 tán st.).
 Diebstahl, mn. négylábu.
 Diebstahl, der; négylevelű
 ezillár.

Diebstahl, mn. négyle-
 velű.
 Diebstahl, der; négynyü-
 sös.
 Diebstahlig, mn. négy-
 nyüstös, négyzáru v.
 fonalú.
 Diebstahl, der; négyzög.
 Diebstahl, mn. négyzögű.
 Diebstahl, es. négyzögít;
 négyez; neki ereszt,
 (alattszög v. kötelel).
 Diebstahl, mn. négyféle.
 Diebstahl, Diebstahl, mn.
 és ih. négyzeres; négy-
 szeresen.
 Diebstahl, mn. négyre-
 kezű, négyboku.
 Diebstahl, mn. négyúju.
 Diebstahl, der; totarcha,
 negyede.
 Diebstahl, mn. négylábu.
 Diebstahl, der; négy-
 garasos.
 Diebstahl, mn. négyes-
 tendős v. éves.
 Diebstahl, mn. négynyi-
 lán.
 Diebstahl, mn. négyfejű.
 Diebstahl, der; hoverő
 szagán.
 Diebstahl, ih. négyezer.
 Diebstahl, mn. négyzéri.
 Diebstahl, mn. négy-
 hónapi, négyhónapos.
 Diebstahl, mn. négy-
 fontos.
 Diebstahl, mn. négyke-
 rekű.
 Diebstahl, mn. négy-
 páru, négyrudas, négy-
 evésű.
 Diebstahl, mn. négyhúru.
 Diebstahl, mn. négyosz-
 lopú.
 Diebstahl, mn. tenyeres-
 talpas.
 Diebstahl, mn. négyolda-
 lú.

- Bierstiftig, mn. négyültes.
 Bierstänzig, mn. négygá-
 ju, négyfogatú.
 Bierstübzig, mn. négyhagyú.
 Bierstündig, mn. négyórai,
 négyórányi.
 Bierstößig, mn. négyzó-
 tagu.
 Biertäglich, mn. négynapi;
 negyednap; negyednapos.
 Bierte, mn. negyedik.
 Bierthalb, Bierthalb, mn.
 negyedfél.
 Biertel, das; negyed, ne-
 gyedrés, fertály; es ist
 drei — auf vier, három
 negyod v. fertály negyre.
 Biertelcentner, der; ne-
 gyedmásna.
 Biertelde, die; negyedfél.
 Bierteldröcke, die; negyed-
 rét.
 Biertelgut, das; negyed-
 telek, negyedbázhely.
 Biertelhufner, der; negyed-
 telkes.
 Bierteljahr, das; évneg-
 yed.
 Bierteljährig, mn. évneg-
 yedi, évnegyedes.
 Bierteljahrweise, ih. évneg-
 yedenként.
 Biertelkartanne, die; 25-
 fontos fenyű.
 Biertelkreis, der; negyed-
 kör; negyedfél.
 Biertelkruer, der; szellő.
 Biertelloch, das; nohozék.
 Biertelmeise, die; negyed-
 mérföld.
 Biertelmeister, der; ne-
 gyedmestor, fertálymest-
 ter.
 Bierteln, es. l. Bierthellen.
 Bierteln, k. negyedet út
 v. vor, (az óra); fizet,
 (a' gabona).
 Biertelnote, die; negyed-
 kóla.
 Biertelpanse, die; negyed-
 szünet.
 Biertelpfund, das; negyed-
 font.
 Biertelpfundig, mn. ne-
 gyedfontos.
 Biertelstunde, die; negyed-
 óra, fertályóra.
 Biertelstündig, mn. negyed-
 órai; negyedórányi.
 Biertelstact, der; negyed-
 tactus.
 Biertelton, der; negyed-
 hang.
 Bierteltonne, die; negyed-
 tonna.
 Bierteus, ih. negyedszer,
 negyedikszer.
 Bierthell, l. Biertel.
 Bierthellen, es. el-, földné-
 gyel, el-, földnegyedel.
 Biertheilig, mn. négyrészi.
 Bierung, die; négyezőg-
 lés; négyezőg; négyzet.
 Bierviertelstact, der; négy
 negyedtactus.
 Bierwinkelig, mn. négy-
 szöglő, négyzugú.
 Bierzäug, mn. négyágu,
 négyfogú.
 Bierzählig, mn. négyfogú.
 Bierzehn, mn. tizeneggy.
 Bierzehntelbig, mn. tizen-
 negylatos.
 Bierzehntelbig, mn. tizen-
 négynapos; tizeneggy-
 napi.
 Bierzehnte, mn. tizenne-
 gyedik.
 Bierzehntend, ih. tizenne-
 gyedszer.
 Bierzeisig, mn. négysoros.
 Bierzig, mn. negyven.
 Bierziget, der; negyvenes.
 Bierzigjährig, mn. negy-
 venéves v. esztendőse.
 Bierzigste, mn. negyvene-
 dik.
 Bierzigtagig, mn. negyven-
 napos; negyvennapi.
 Bigilant, l. Bachsam.
 Bigilanz, die, l. Bachsam-
 felt.
 Bigillen, l. viraszítás;
 ünnep' előestője.
 Bigiliren, k. l. Bachsam.
 Biguette, die; ezimkóp.
 Blucens, Binz, der; Vin-
 cze, (lincv).
 Bindelren, es. követel.
 Biöle, die; viola.
 Biöfelt, l. Weisshenblau.
 Biöfme, die; hegedű.
 Biöfminst, Biöfminstler, der;
 hegedűs.
 Biöfinschlüssel, der; hege-
 dűkulcs.
 Biöfen, das; gordon,
 högő.
 Biöfencello, das; gordon-
 hegedű, gordonka.
 Biöfencelst, der; gordon-
 hegedűs.
 Biöfenst, der; gordonos,
 högős.
 Biper, die; vipera.
 Biperngas, l. Ratterkraut.
 Birglinen, das; Virginia,
 (tartomány).
 Birknote, der és die; mü-
 vész v. jeles, (valami-
 hen).
 Birk, das; sisakszem;
 akoló; átnőző, (mathe-
 matikai eszközön); légy,
 csélpont.
 Birkstein, das; akóvas,
 akolóvas.
 Birkten, es. csölöz. irá-
 nyoz; akol, megakol.
 Birkten, das, Birktenung,
 die; csölözés, irányzás;
 akolás.
 Birkten, der; akoló.
 Birkstüb, das; akolóbőr,
 akolópénz.

- Bifirforn, dás; légy, ezé-
 pont.
 Bifirfnuff, die; akolás,
 akolás' mestersége.
 Bifirfnaf, dás; akó, akó-
 mérték.
 Bifirfnthe, die; akófa.
 Bifirfnab, der; akófa; ako-
 lófa.
 Bifitazion, die; megviza-
 gálás; kutatás; motozás.
 Bifitator, der; megvizsgáló;
 motozó.
 Bifite, die; látogatás.
 Bifitenfarte, die; látogató-
 si jegy.
 Bifitireifen, dás; kutasz.
 Bifitiren, es. megvizsgáló;
 ki-, megkurkász, ki-,
 megmotoz.
 Bifitref, der; gálicz, gá-
 liczkő.
 Bifitrefartig, mn. gálicz-
 nemű.
 Bifitrefbe, die; gálicz-
 föld.
 Bifitrefej, dás; gáliczarcz.
 Bifitrefeift, der; gálicz-
 szasz, gáliczlel.
 Bifitrefhütte, die; gálicz-
 huta.
 Bifitrefig, mn. gáliczos.
 Bifitrefifch, mn. gálicznemű.
 Bifitreflein, dás; szingá-
 liczérez.
 Bifitreflef, dás; gáliczolej.
 Bifitrefnifer, dás; gálicz-
 por, gáliczhamu.
 Bifitreffüure, die; gálicz-
 sav, kénsav.
 Bifitreffümant, der; gálicz-
 al, gáliczsalak.
 Bifitreffüeder, der; gálicz-
 főző.
 Bifitreffüederen, die; gálicz-
 főzős.
 Bifitreffüaffer, dás; gálicz-
 víz.
- Bifitrefwerf, dás; gálicz-
 főzős.
 Bifitrefzapfen, der; gálicz-
 csap.
 Bifidom, Bifidum, der;
 helytartó.
 Bifidomen, Bifidumen, die;
 helytartóság.
 Bifir, l. Bifir.
 Bifief, l. Bifief.
 Bifol, der; hangzó, ma-
 gábangzó.
 Bifolmuff, die; szózene,
 szómuzsika.
 Bifolation, die, l. Beruf.
 Bifolativ, der; ötödik eset,
 (rák névhasználásban).
 Bifol, der; madár; ein-
 fuffiger —, furcsa em-
 ber; ein durdgetriebener
 —, csallá ember; den
 Bifol fenut man an den
 Federn, am Gefange,
 szaván fogják a' harist.
 Bifolbauer, der; madárka-
 litka.
 Bifolbeize, die; madará-
 szat, (ormadarakkal);
 sólymázasat.
 Bifolbeize, die; veres ber-
 kenyé; barkócsa; ükör-
 ke.
 Bifolbeerbaum, der; ber-
 kenyefa; barkócsafa.
 Bifolbefchreibung, die; ma-
 dárta.
 Bifolchen, dás; madárka,
 madarcska.
 Bifoldeuter, der; madár-
 jós, madárnőző.
 Bifoldeutung, die; madár-
 jóslat, madárnőzős.
 Bifolbnuff, der; madár-
 göbecs.
 Bifolfalt, der; karoly,
 karvaly.
 Bifolfang, der; madará-
 zás, madarászat.
- Bifolfänger, der; madá-
 rász, madarászó.
 Bifolfante, die; madár-
 puska, madarászpuska.
 Bifolfarte, die; madársíp,
 madarászsíp.
 Bifolfaug, der; madárrö-
 pülés, madarászállás.
 Bifolfreit, mn. földönfutó.
 Bifolfuß, der; madárláb;
 körbecző, (növény).
 Bifolfutter, dás; madártól,
 madaroleség.
 Bifolfarn, dás; madárhá-
 ló, madarászhaló.
 Bifolfarten, der; madár-
 kert.
 Bifolfefang, der; madár-
 szó, madarazongós.
 Bifolfefchrey, dás; madár-
 csevegés, madarazaj.
 Bifolfefhandel, der; madár-
 kereskedés.
 Bifolfefhändler, der; madár-
 áros.
 Bifolfehaus, dás; madár-
 ház.
 Bifolfefede, die; madárköl-
 tés; madártenyésztes;
 madárház.
 Bifolfeferd, der; madarász-
 tanya.
 Bifolfefirfe, die; gyöngykö-
 mas, madárköles, gyöngy-
 köles.
 Bifolfefirfbaum, der; vad-
 cseresznyefa.
 Bifolfefirfe, die; vadce-
 resznye; zelnice; ükör-
 ke.
 Bifolfefkoben, der; madár-
 csapta, madárfogó.
 Bifolfefkterfch, der; por-
 csinézikkászár.
 Bifolfefkrant, dás; gyöngy-
 lúdhúr; vísi madárhúr;
 aggó; kakukkhomokbúr.
 Bifolfefkünde, die; madár-
 tau.

Bogelfnubiga, ber; madár-
ismoró.
Bogelheim, ber; madárlép,
madárenyv.
Bogelheimbeere, die; gyim-
bor.
Bogelmilch, die; sárma.
Bogelmilch, ber; madár-
ganaj.
Bogelhubpföhen, das; ma-
dárvaló.
Bogelneft, das; madárfé-
szek; tömjénes emroke;
madárfészek-bibak.
Bogelneß, tel; madár-
háló.
Bogelpfeffer, ber; bogyós
paprika; piczi paprika.
Bogelpeife, die; madársíp,
madárszszíp.
Bogelrecht, das; madará-
szajog.
Bogelshende, die; madár-
váz.
Bogelshirfen, das; madár-
lövés. (mulatságos, tár-
saságos); man hört heute
ein —, ma madárlövés
lesz.
Bogelshlag, ber; madár-
kelepce, madárfogó.
Bogelshrot, das; madár-
serét.
Bogelstiel, das; madarasdi.
Bogelstiel, ber; madár-
nyára.
Bogelspinne, die; mada-
rászók, madáraszpank.
Bogelstange, die; madár-
pózna; madáraszpózna.
Bogelstellen, Bogelsteller,
l. Bogelfang, Bogelstän-
ger.
Bogelstob, ber; hüdös hürok.
Bogelwärter, ber; mada-
rász, madárorzó.
Bogelwied, die; kaszanyüg-
babó.

Bogelwiedpret, das; madár-
vad; vadmadár; hús.
Bogelzug, ber; madárköl-
tözés.
Bogelzunge, die; madár-
nyelv; kövült kőrismag;
kövült halfog; szulák-
szikkaszár.
Bogt, ber; szószóló, véd,
(klastromok); várnagy,
gondviselő; tisztartó.
Bogtbar, l. Wüldig.
Bogter, die; szószólóság;
tisztartóság, várnagyság;
gondviselőség.
Bogtelich, mn. tisztartó-
sághoz tartozó.
Bof, das; nép; nemzet;
had, sereg; köznép;
falka, folt, (fogoly st.).
Bofden, das; népcsoke.
Bofrecht, das; népek' v.
nemzetek' joga.
Boferschaft, die; népség.
Bofterwanderung, die; nép-
költözés.
Boftrich, mu. népcso.
Boftrund, ber; népbarát.
Boftrüher, ber; népve-
zér, népyezető.
Boftrüch, ber; népszellem.
Boftrüchenschaft, die; nép-
társaság.
Boftrüchle, ber; néphit.
Boftrüchenschaft, Boftrü-
chung, die; népszalkodás,
népkormány.
Boftrücher, ber; néptani-
tó, népköztartó.
Boftrüchend, mn. népszor-
tató, népkedvelő.
Boftrüch, das; népdal.
Boftrüchenge, die; népség,
nép' száma.
Boftrüchenge, die; népmonda,
néprege.
Boftrüchlich, ber; néphatá-
roszat, népvégzet.

Boftrüchte, die; népszokás,
nép' szokása.
Boftrüchsprache, die; né nyelv.
Boftrüchsammlung, die;
népgyűlés.
Bof, mn. telo, teli, töl-
tött, megtöltött; teljes;
egész; eine Hand —,
egy teli marokkal; sich
— trinken, magát tele
inni; — machen, meg-
tölteni; — werden, meg-
telni; er ist —, tele
van, ittas, gogyos, bo-
ros; alle Hände — zu
thun haben, egészen el-
foglalta lenni; ein Bof
Sohr zu etwad geben,
valamire egész esztendőt
adni. —, ih. telo, telve.
Boftrüchig, mn. telikálázu.
Boftrüch, ih. bőven, lőse-
gesen, untig, eléggé.
Boftrüchig, ma. vörmos,
bővérű.
Boftrüchigkeit, die; vörmos-
ság, bővérűség.
Boftrüchigen, ca. rh. telje-
sit, elvégez, végrehajt,
véghoz visz; es ist Bof-
trüchig! meg van! betel-
jesedett!
Boftrüchiger, ber; teljesítő,
végrehajtó, véghezvivő.
Boftrüchung, die; teljesít-
és, végrehajtás, vég-
hezvitel.
Boftrüchig, mn. melles,
csecses.
Boftrüchig, mn. egész test-
vér, anyúl-anyúl testvér.
Boftrüchigkeit, die; egész
testvérség.
Boftrüchen, ca. elvégez,
végre hajt; tökéletes-
ségi visz; er hat Boftrü-
chen, meghalt.
Boftrücher, ber; elvégező,
végrehajtó.

Beleubst, mn. elvégzett; kész, tökéletes.

Beleubé, ih. egészen, teljesen, tökéletesen; sőt, épen.

Beleubung, die; elvégzés, végrehajtás, véghezvitel.

Beleuber, die; torkosság, tobzódás, részegeskedés.

Beleuführen, cs. véghez visz, elvégzőz.

Beleuführer, der; véghezvivő.

Beleuführung, die; véghezvívés, elvégzés.

Beleugeltig, mn. teljesértékű, (pósz), egészen megálló, alapos, (mentőség, védelem).

Beleugeltigkeit, die; teljesértékűség; megállhatóság.

Beleugeltig, mn. tömörszerű.

Beleugeltig, mn. tartalmas, hőtartalmu.

Beleugeltig, der; teljes v. ikrás hering, ivó hering.

Beleugeltig, die; teljesség; tobzódás, részegség.

Beleugeltig, mn. patás, egészlőrű.

Beleugeltig, mn. egész, teljes, tökéletes; teli, teljes, (arcu); testes, izmos. —, ih. egészen, teljesen, tökéletesen.

Beleugeltig, die; teljesség.

Beleugeltig, mn. teljeskorú, törvényeskorú.

Beleugeltig, die; teljeskorúság.

Beleugeltig, mn. saragolt, szinig hárdolt, (sa).

Beleugeltig, mn. tökéletes egész, teljes. (szám ic.) jól táplált, teljes, (arcz, test); bő, (ruha). —, ih. tökéletesen, egészen, teljesen.

Beleugeltigkeit, die; tökély; tökéletesség, teljesség, épség.

Beleugeltig, die; ép erő.

Beleugeltig, mn. éperesű.

Beleugeltig, mn. testes.

Beleugeltigkeit, die; testesség.

Beleugeltig, die; teljes hatalom, teljhatalom, meghatalmazás; hatalomlevél.

Beleugeltig, cs. felhatalmaz.

Beleugeltig, der; teli hold, hold' tölte; wir haben —, megtelt a' hold.

Beleugeltig, mn. bönedvű.

Beleugeltigkeit, die; bönedvűség.

Beleugeltig, mn. és ih. teljes, egész, tökéletes; teljesen, egészen, tökéletesen.

Beleugeltigkeit, die; teljesség, tökéletesség.

Beleugeltig, mn. teljeszavú v. hangú.

Beleugeltigkeit, die; teljeszavuság v. hanguság.

Beleugeltig, cs. végre hajt, teljesít.

Beleugeltig, der; végrehajtó, teljesítő.

Beleugeltig, die; végrehajtás, teljesítés.

Beleugeltig, mn. teli- v. teljeshangú; teljesen hangzó.

Beleugeltig, mn. teljesmértékű.

Beleugeltigkeit, die; teljesmértékűség.

Beleugeltig, mn. teljeszámú.

Beleugeltigkeit, die; teljeszámuság.

Beleugeltig, cs. rh. teljesít, betölt, végre hajt, véghez visz.

Beleugeltig, mn. végrehajtó.

Beleugeltig, der; végrehajtó.

Beleugeltig, die; végrehajtás, véghezvitel.

Beleugeltigsrath, der; végrehajtó tanács.

Beleugeltig, der; szabados katona, szabadoncz.

Beleugeltig, die; környargálás, körfuttatás, (lovaglóhelyen).

Bem (von dem), ej. l. Ben.

Bemitt, das, l. Brechmittel.

Bem, ej. -ról, -ről; -lől, -lől; -lől fogva; -ból, -ből; von dem Berge kommen, a' hegyről jöni; vom v. von dem Pferde fallen, a' lóról leesni; er ist von Leipzig gekommen, Lipcséből jött; es von seiner Frau schreiben, nejétől elválni; von Wort zu Wort, szóról szóra; von heute an, mátlól fogva; der Ring ist von Gold, ez a' gyűrű aranyból van; von einander brechen, veszen, fűgen ic.; kettő törni, szakasztani v. repezteni, fűroszolni ic.; ein Saß von sechs Eimern, hat akós hordó; von hinten, hátulról; von selbst, magában v. magától.

Bemuth, Bemüthen, ih. szükség, szükségesség; ich habe nicht bemüthen zu sprechen, nem szükség v. szükségesség szólanom.

Ber, ej. előtt; elő; -lől, -lől; miatti, vőpelt; elő; vor drei Tagen, három nap előtt; er steht vor dem Thore, a' kapu előtt áll; vor mir, dir, előttem, előtted; vor die Thür, vor das Thor gehen, az ajtó, a' kapu elő menni; vor einer Sache, v.

vor jemanden erschrecken, valamitől v. valakitől megijedni; vor Hunger sterben, éhség miatt meghalni v. elveszni. —, ih. előbb, előbb; az előtt.	előrsz, (valamely épületnél).	Vorbereitungsfunde, die, készülő óra.
Vorabend, der; előeste.	Vorbauen, es. előbe épít; elejét veszi (valaminek), megelőz.	Vorbereitungswissenschaft, die; előkészítő tudomány.
Vorabend, es. és k. előtte szánt; szántásban, megelőz; első szántást tesz.	Vorbereitung, die; előbe-építés; megelőzés.	Vorbereitung, der; előszó, vezérszó.
Vorabend, t. elődők, elők.	Vorbereitungsmittel, das; óvat, óvószer.	Vorbereitung, der; idézet.
Voran, ih. elől; előre; vorangehen, vorantreten, voranschicken ic. előlmenni, előllovasolni, előre küldeni ic.	Vorbereitungsdienst, der; meggon-dolás.	Vorbereitung, es. rh. idéz, megidéz.
Vorarbeiten, die; előmunka, előkészület.	Vorbereitungsdienst, mn. és ih. meggon-doló; meggon-dolva.	Vorbereitung, die; idézés.
Vorarbeiten, es. és k. előre dolgozik; előtte dolgozik; dolgozásban megelőz.	Vorbedenken, es. előre meg-gondol.	Vorbereitung, l. Vorherbestimmung.
Vorarbeit, der; felás.	Vorbedeutung, die; előjelentés.	Vorbereiten, es. előtte imádkozik; előimádkozik; ei-nem immer ein und das-selbe —, valamit szakadatlannál emlegetni v. hánytorgatni.
Voraus, ih. elől; előre, clevo; kivált, különösen; im v. zu —, előre; eis-nem etwas zu v. in —-vermachen, valakinek örökrészen felül valamit hagyni; sie sollen alle be-straft werden, — er, bünhődjének mindnyájan, kivált ő; vorausgehen, voraussehen, vorauswissen ic., előre menni, előre v. o-lyan meglátni, megtudni.	Vorbegriff, der; előfogalom.	Vorbereiten, der; előimádkozó.
Voraus, der; előleg-felvett örökrész; előbbésg.	Vorbegriff, der; fenntartás, kikötés, (jogé); tartalék; mit — des Rechts, jogomat fenntartván v. kikötvéen.	Vorbereitung, die; előimádkozás.
Vorausempfangen, Vorausnehmen, das; előfölvétel.	Vorbegriffen, es. rh. fenntart, kiköt, (szerződésben); elhalaszt, máskorra hagy; elhúz, elfog (bérből ic.), megtartoztat.	Vorbereiten, es. előre hajt v. görbit; elejét veszi (valaminek).
Voraussetzung, die; feltétel, előfeltétel.	Vorbegrifflich, ih. fenntartás v. kikötés mellett, fenntartással, kikötéssel.	Vorbereiten, der; borító izom.
Vorauszahlen, es. előfizet.	Vorbereitung, die, l. Vorbehalt.	Vorbereitungsmittel, das; óvószer.
Vorauszahlung, der; előfizetés.	Vorbemerkung, Vorbenannt, mn. most jelentett, előbb érintett v. nevezett.	Vorbereitung, der; ed ist mit meinem — geschehen, tudtommal történt.
Vorauszahlung, die; előfizetés.	Vorbereiten, es. és vh. előre elkészít v. készít; előre elkészül v. készül.	Vorbereiten, ih. előtte v. mellett el; előtt, olmult; — ist —! a' mi olmult elmúlt! ed ist —, vége van, oda van; vor dem Garten, Lager ic. —, a' kert, tábor ic. előtt el; vorbereiten, vorbereiten ic., előtte v. mellett elmonni, előllovasolni, elhajókázni ic.
Vorbau, der; előépület,	Vorbereitungsmittel, das; előkészítő szer.	Vorbereitung, es. rh. előre hajt v. görbit.
	Vorbereitungsfunde, die; készülő iskola.	Vorbereitung, das; előkép.

- Borbikben, cs. leábrázol, olébe ábrázol; lorajzol, olébe fest.
 Borbikléd, mn. és ih. példázó; képzeltető; példázva.
 Borbildung, die; példázás.
 Borbinden, cs. rh. felköt, olébe köt.
 Borbitte, l. Fürbitte.
 Borblasen, cs. rh. elötte sú v. játszik (szóvalán st.); mások előtt v. másoknak sú.
 Borböhen, os. előre megfür.
 Borböher, der; előfüró.
 Borbote, der; előposzt, előkövet, hirmondó.
 Borbringen, cs. rh. előad, előmond, előhoz, enlít; eine Urfsache —, okát adni v. mondani valaminek.
 Borbrin, das; előmozás, említés.
 Borbrühne, Borbrühne, die; előszíni.
 Borbruch, das; ereszt, eszterha.
 Bordatiren, cs. költét előro tesszi.
 Borheim, ih. ezalött.
 Borbeté, mn. elő, előbb, előllevő.
 Borderache, die; elő tengerely.
 Borderarm, der; alkar, kézszár.
 Borderbein, das; elő láb, (többilábunknál).
 Borderbrust, die; mell' eleje.
 Borderbug, der; szűgy.
 Borderfassen, das; elő patkó.
 Borderfänge, die; előzászló, homlokzászló (hajókon).
 Borderfänge, der; előszárny.
 Borderfuß, der; elő láb; lábfej.
 Bordergebäude, das; elő-épület; épület' eleje.
 Bordergestell, das; elő állás; állás' eleje.
 Bordergied, das; elő új-peresz.
 Bordergrund, der; előszin, előtér.
 Borderhaar, das; homlok-haj.
 Borderhand, die; kézfej; jobb kéz.
 Borderhaupt, das; [d'] eleje.
 Borderhauptstein, das; falcaout, halántékesont.
 Borderhaus, das; előház; pitvar.
 Borderkauf, der; elő láb, (vadaké).
 Borderleib, der; test' eleje.
 Bordermann, der; elő ember v. legény, (katonánál).
 Bordermast, der; előárbock.
 Bordermauer, die; előfal.
 Bordernacht, die; elővárrás.
 Borderpferd, das; elő ló.
 Borderpfote, die; elő láb, (állatoknál).
 Borderrad, das; elő kerék.
 Borderstah, der; előtétel.
 Borderscheffel, der; elő ezomb.
 Bordersegel, das; elővitort.
 Borderseite, die; előrés.
 Bordersitz, der; elő ülés.
 Borderstube, die, Borderzimmer, das; előszoba.
 Bordertheil, der; előrés.
 Borderthor, das; előkapu.
 Borderthür, die; előajtó.
 Bordertreffen, das; előcsapat.
 Borderviertel, das; előtag.
 Borderwage, die; kiséta.
 Borderwagen, der; kocsi' eleje.
 Borderschw, der; előfog.

- Borderstem, ih. hajdan, ezalött.
 Borderängen, vh. előre tolakodik.
 Borderingen, k. rh. előre nyomul; kinyomódik.
 Borderingung, die; előre nyomulás.
 Bordernd, der; előlé.
 Bordernden, cs. előre nyomtat.
 Bordernden, cs. előre nyom.
 Bordernen, k. előre siet; menetelben megelőz, előbe kerül; elsiot (valamit).
 Bordersta, mn. hamarkodó, hirtelenkedő, sietséges.
 Borderstigeit, die; hamarkodás, hirtelenkedés.
 Borderstinden, cs. rh. előre megérez.
 Borderstindung, die; előézés.
 Bordernde, das; szántóföld' alja.
 Borderstalten, cs. rh. megvisszatart v. tartóztat, elfog, elhúz, (bört v. béréből st.).
 Borderstaltung, die; megvisszatartás, elfogás, elhuzás.
 Borderstarkt, l. Borderstarkt.
 Bordersternung, die; előjelmozgatás, előjelmozgatás.
 Borderstern, die; arulás' eleje.
 Borderst, ih. előbb, előbb, mindouek előtt.
 Borderstien, cs. előre választ.
 Borderstiftung, die; előre választás.
 Bordersticht, mn. előbb v. fölőbbemlített.
 Borderst, cs. rh. előtte eszik; előre megezik.
 Borderst, der; előd.

- Berfabren, k. rh. előjár, előhajt.
 Berfaß, ber; eset, törté-
 net; előesés.
 Berfaßen, k. rh. történik,
 esik, előfordal; előre e-
 nik, kidüled.
 Berfaßend, mn. előforduló,
 (eset ic.).
 Berfaßenheit, die; eset,
 történet.
 Berfächten, k. rh. előtte
 vi, vívit tanít; előlvi.
 Berfächten, das; elővívás.
 Berfächter, ber; elővívó.
 Berfächte, die; előráspoly,
 nagyoló ráspoly.
 Berfaß, das; előünnap.
 Berfaßen, cs. és vh. rh.
 talál; találkozik.
 Berfaßend, k. rh. előröppöl
 v. száll; elől röppöl v.
 száll; előbe röppöl v. száll.
 Berfaße, die; előutajozás;
 előutajozási jog.
 Berfaß, die; előár.
 Berforderern, cs. elő-, meg-
 idéz, előhi.
 Berforderung, die; elő-,
 megidézés; idézés; idé-
 zőlevél.
 Berfaßren, cs. elővezet,
 előhoz.
 Berfang, ber; előmenés,
 előhaladás; előlmenés;
 elősés; példa, példan-
 dás; történet, eset; fo-
 lyosó; előlő.
 Berfangen, ber; elől; út-
 mutató, előmondó.
 Berfangig, mn. és ih. elő-
 leges; előlegesen.
 Berfangen, cs. színel v.
 tettet (előlte).
 Berfangen, mn. és ih. elő-
 pület.
 Berfangen, cs. rh. előszet,
 előad (kártyát); előre ad.
 (bilitárdnál ic.); előbe ad
 v. vet. (tehóának ic.)
- mond, előad, költ, hazud.
 Bergeben, das; előadás,
 beszéd; nach demem —,
 a' mint te mondd v.
 beszéled.
 Bergebirge, das; előhegy,
 fok.
 Bergeben, mn. mondott,
 teltoelt, költött.
 Bergeben, mn. eleve be-
 vett v. beszitt, (véle-
 mény ic.)
 Bergeben, das; előérzet.
 Bergehen, k. rh. előlme-
 gy; előre megy; történik, e-
 sik, végbe megy; meg-
 előz, felülmúl; kiáll, ki-
 nyúlik; Amtgefchäfte ge-
 hen vor, előbbvalók a'
 hivatalos munkák; mit
 gutem Beispiele —, jó
 példát adni v. mutatni.
 Bergehen, cs. előtte hege-
 dül; előlhogedül.
 Bergehen, das, l. Berjims
 mer.
 Bergehen, mn. imént je-
 lentett, előbb omlított
 v. érintett.
 Bergehen, das; előétel.
 Bergehen, ber; előis.
 Bergehen, sz. féle! vi-
 gyázz!
 Bergehen, ber; előljáró.
 Bergehen, ih. tegnap előlt.
 Bergehen, mn. tegnapelőtti.
 Bergehen, ber; előlrom.
 Bergehen, k. kiragyo-
 g, kitündöklök.
 Bergehen, ber; előlrok.
 Bergehen, k. rh. előbe kap
 v. nyúl; belé vág (má'
 beszédbe), előbe vág
 (valakinek); avatkozik
 (má' dolgaiba ic.).
 Bergehen, die, Bergriff,
 ber; előbe kapás v. nyu-
 lás; belé v. előbe vágás.
- Berhaben, cs. rh. előtte
 van, (kötény ic.); szán-
 dékozik, szándékkal van;
 einen —, valakit leérdő-
 ro venni v. lefordani.
 Berhaben, mn. föltett,
 szándéklott.
 Berhaben, das; szándék,
 föltétel.
 Berhaben, cs. rh. előbe
 tart; (tükröt ic.); dor-
 gál; szemére hány v. vet.
 Berhaben, das; előbe-tar-
 tás; dorgálás; szemé-
 réhányás v. vetés.
 Berhaben, die; kézfej; jobb
 kéz; elősés; kiadó, (kár-
 tyásában); lö' elcse.
 Berhaben, mn. jelenlevő,
 meglévő; es ist schon nicht
 davon —, már nincsen
 belőle, már elfogyott.
 Berhaben, ber; függöny,
 kárpit.
 Berhaben, k. rh. előtte
 függ.
 Berhaben, cs. előbe füg-
 geszt v. akaszt.
 Berhaben, k. rh. elől-
 leges, l. Bergehen.
 Berhaben, die; kár-
 pitrud.
 Berhaben, cs. rh. előtte
 vág; elől vág; nagyol,
 nagyából ki-, megvág.
 Berhaben, l. Berhaben.
 Berhaben, die; előlör, makk-
 tyú.
 Berhaben, die; makk-
 tyúszor.
 Berhaben, ih. előbb, előbb;
 ezelőlt; előre; fur; —,
 kavással ezelőlt; verher-
 bedenten, verherrelten,
 verherfenden ic. előre meg-
 gondolni, lovgolni, kül-
 deni ic.
 Berhaben, cs. előbe

- elrendel (isten); előre elvégző, elhatároz.
- Botherbestimmung, die; elővétel, előrendeltetés; isteni előre-elrendelés.
- Bothergehend, mn. előb-
honi.
- Botherig, l. Borig.
- Botherischen, k. ki-
váltó, uralkodik.
- Botherischen; mn. kltűnő,
uralkodó.
- Botherigen, es. előre meg-
mond.
- Botherigung, die; megjöv-
vendülés.
- Bothersehen, es. rh. előre
lát.
- Bothersehung, die; előre
látás.
- Botherstein, es. csapodár-
kodik v. sündörkődik (va-
lami előtt), színel v. tet-
tet (valamit valaki előtt).
- Bothersten, k. ordít (előtte).
- Botherstüb, der; elővágás.
- Botherstuel, der; előmennny.
- Botherst, ih. elől; előbb,
előbb, azelőtt.
- Botherst, der; tornász; elő-
udvar.
- Botherst, das; ordó' eleje.
- Botherst, die; elődandár,
elővéd.
- Bother, mn. előbbi, előbbi,
előbbeni; mult.
- Botherg, die; elővadászat.
- Bothergen, es. előhajt, elő-
kerget; előre hajt v. ker-
get. —, k. előhajt (to-
von, kocsin); előre hajt;
előbb vadász, elővadásza-
tat tart, v. gyakorol.
- Bothergen, das; előhajtás;
előre hajtás; elővadászat.
- Botherheit, mn. taval, mult
évi.
- Botherst, l. Bist.
- Borkauen, Borkunst, es.
csócsál; előbe v. szájá-
ba rág.
- Borkauf, der; elővétel, elő-
vásárlat.
- Borkaufen, k. elővásárol.
- Borkäufer, der; elővásárló.
- Borkaufrecht, das; elővétel-
teli jog.
- Borkehren, es. kószul (-hoz
-hez); előfordít; elő-
seper.
- Borkehrung, die; készület,
előkészület.
- Borkelmen, k. előcsirák,
kihajt.
- Borkenntnis, die; előis-
meret.
- Borkirche, die; templom-
tornász.
- Borkleben, es. előbe ra-
gaszt.
- Borklingen, k. rh. kihang-
zik, kixang.
- Borkommen, k. rh. előjö;
előbe megy; előfordul,
előkerül; látszik, tet-
szik; előbe ér, meg-
előz, (valakit -ban, -ban);
előjárt veszi (valami haj-
nak st.).
- Borkommen, mn. előfor-
duló, előkerülő.
- Borkopf, der, l. Borker-
haupt.
- Borkost, die, l. Borkost.
- Borkraden, es. rh. előidéz;
idéz.
- Borkradung, die; előidézés,
idézés.
- Borkradungsbreithen, das;
idézésközlő, idézésközlő.
- Borkraden, es. előadás,
előpályog; előrehog.
- Borkraden, das; fok.
- Borkraden, es. előnyújt;
előre nyújt.
- Borkraden, ih. rég, régen,
régente.
- Borkrad, der; előbe bocsá-
tás; előlé.
- Borkraden, es. rh. kibö-
csát, kiereszt; előre v.
előbe bocsát, v. ereszt.
- Borkradung, die; beböcsá-
tás, előbe bocsátás.
- Borkrad, der; előlé.
- Borkraden, k. rh. előfut,
előszalad; előbe fut v. szu-
lad.
- Borkäufer, der; előjáró.
- Borkradig, mn. ós ih. elő-
leges, előrevaló; előle-
gesen, előben, előre.
- Borkrad, mn. hirtelenkedő,
kotnyeles; előszabó, (eh).
—, ih. vigyázatlanul,
hirtelenkedve.
- Borkradstift, der; szedő-
kanál, levősekanál.
- Borkradmesser, das; szelde-
lő kés.
- Borkraden, es. előbe tesz,
(követ st.); előbe fog,
(lovat); rá tesz v. vet.
(lakatot); előbe rak v.
tesz, (ételt); előbe ad
v. torjeszt, felad, (kér-
dést st.).
- Borkradstift, der; lakat.
- Borkradung, die; előbe to-
vós v. tétel, feladás.
- Borkraden, es. előbe eny-
vez.
- Borkraden, die; szüret' kez-
dése; kora szüret.
- Borkraden, es. rh. koráh-
ban szüretel; felolvas.
(valaki előtt könyvet st.).
- Borkraden, der; olvasó.
- Borkradung, die; lezke.
- Borkraden, mn. végelótti.
- Borkraden, k. előtte vilá-
gal v. világlik; előbe
világít.
- Borkraden, es. ismételtet,
nyekgelt.

Borlieb, l. Küßlieb.	Bornagein, os. élbe szo- gez.	gal v. böyem van ga- honám.
Borliebe, die; előzeretet.	Borname, ber; keresztnev.	Borrätzig, mn. meglovó, kézenlevő.
Borliegen, k. rh. előtte fekszik; előtte van.	Bornehm, mn. előkelő, úri, főfő; jeles, nevezetes; ein bornehmer Mann, előkelő ember; die Bor- nehmsten der Stadt, a' város előkelői; — thun, urat játszani v. mutatni.	Borrathaus, das; tárház, raktár, pábó.
Borlippe, die; ajakszél,	Bornehmer, os. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borrathammer, die; elős- komra.
Borlügen, cs. hazudos, (valaki előtt).	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borrechen, cs. előbe szám- lál; előtte számlál v. számol.
Bormachen, cs. élbe csi- nál v. tesz v. rak, olre- keszt; élbe húz, (kár- pítót stc.).	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borrecht, das; előjog.
Bormachen, cs. előlkaszál.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borrechen, cs. kinyujt, ki- ölt, (nyelvet).
Bormäher, ber; előkaszás.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borrede, die; előbeszéd, előszó, vezőszó.
Bormachtig, mn. hajdani, előbbeni.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreden, cs. és k. előtte elmond v. előbeszél; c- lötte beszál.
Bormalt, ih. hajdan, ez- előtt, régenta, régen.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreden, cs. és k. előtte elmond v. előbeszél; c- lötte beszál.
Bormann, ber; előlogóny, (katonánál).	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borredner, ber; előbeszéd- ítő.
Bormars, ber, l. Formars.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bormast, l. Formast.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bormauer, die; előfal, védfal.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bormessen, cs. rh. élbe mér.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bormittag, ber; délelőt.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bormittagig, mn. délelőtti.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bormittags, ih. délelőt.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bormittagsprediger, ber, l. Frühprediger.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bormittagsstunde, die; dél- előtti óra.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bormittagszeit, die; dél- előtti idő.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bormund, ber; gyámtya; szónok, (várasoknál).	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bormundshaft, die; gyám- ság, gyámtyaság.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bormundshaftlich, mn. gyám- sági.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Born, ih. elől, legelől; von —, elől; újra, elől; elintá, den Festen von — angreifen, szem- be támadni meg az el- leneséget.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.
Bornächtig, mn. mult éj- jeli.	Bornehmen, cs. rh. élbe vesz v. köt v. akaszt, (kötényt stc.); elővesz, (valamely munkát), fog v. kezd, (-hoz, -hez); kikérdez; megvizsgál; megloczkóz; szindékosik, föltesz, (magában).	Borreiter, ber; sürgetyű, gőrh.

- Szerkesztés**, k. előnyomul, előre nyomul, (a' sorog); in den Jahren —, korosodni. —, cs. előre taszit v. mozdít; einem etwas —, valamit valakinek szemérem hányni v. vetni.
- Szerkesztés**, die; elő- v. előre nyomulás; előre taszítás v. mozdítás; szemrehányás.
- Szerkesztés**, cs. rh. előhí.
- Szerkesztés**, der; előterem; folyosó, tornác.
- Szerkesztés**, cs. előtte elmond; mondol; diktál; mondogat, (nekik).
- Szerkesztés**, der; előnékes.
- Szerkesztés**, der; szándék, föltétel; föltölt szándék; előtétel; előtte; mit —, kézakarva, szántszándékkal.
- Szerkesztés**, die; előszó.
- Szerkesztés**, der; megjelenés, meg-, föltetés; zum — kommen, előjönni, megjelenni; zum — bringen, fényre v. világszóra hozni.
- Szerkesztés**, k. rh. kitűndöklik, kitetszik.
- Szerkesztés**, die; előréteg.
- Szerkesztés**, cs. előre küld.
- Szerkesztés**, cs. rh. elő- v. előre tol; előbe tol; fejel, (csizmát); den Riegel —, a' závárt v. rotaszt rátolni.
- Szerkesztés**, der; tolokna.
- Szerkesztés**, k. rh. kihajt, kiaszrad; elő-, kilövel; kiáll, kiér, kinyulik; előbb lö; lövésben felülhalad. —, cs. rh. előbe told v. ereszt; előre ad v. fizet (-ra. -re); kölcsön ad.
- Szerkesztés II.**
- Szerkesztés**, das; hajó' eleje.
- Szerkesztés**, der; javaslat, tanács, ajánlat; előütés; ügyföltés; in — bringen, javasolni, tanácsolni; den — annehmen, elfogadni az ajánlatot, v. ajánlott föltételt; ich hätte te Vorschläge für dich, volnának tanácsaim javadra.
- Szerkesztés**, cs. rh. javasol, tanácsol; ajánl, (hivatalra); előbe ver, (deszkát), előbe üt, (szegget); előbe csap; ágyut fojt, (fűvel st.); billen, hajlik, (a' mörlep); elevene csabol v. ugat.
- Szerkesztés**, das; javaslás; ajánlás.
- Szerkesztés**, mn. javasolható.
- Szerkesztés**, der; fojlás-húzó, (ágyuknál).
- Szerkesztés**, cs. előhurcol, előcipel.
- Szerkesztés**, der; előíz.
- Szerkesztés**, k. kiérzik, kiérlik.
- Szerkesztés**, k. és cs. rh. előlát; fölmetél, feltagol.
- Szerkesztés**, der; előarató; fölmetelő, szelidelő.
- Szerkesztés**, mn. és ih. hirtelenkedő, hamarkodó; hirtelenkedve, hamar-kodva.
- Szerkesztés**, die; hirtelenkedés, hamarkodás.
- Szerkesztés**, die, l. Schmitze.
- Szerkesztés**, cs. rh. előbe ír; előbe ad v. szab, meghagy, rendel.
- Szerkesztés**, k. rh. előlép; előbe lép; előhalad.
- Szerkesztés**, cs. és k. rh. erősebben kiáll, lokia-
- lál; kihangzik, (többek közül).
- Szerkesztés**, die; példány-irat; rendszabás, szabott rend.
- Szerkesztés**, das; irat-könyv.
- Szerkesztés**, der; előlépés, előmenetel.
- Szerkesztés**, der; elővetés, (kúpozásnál); retesz, závár, tolózár; segedelem.
- Szerkesztés**, der; fejelés, fejeléscsizma.
- Szerkesztés**, cs. fejel, megfejel, (osizmát).
- Szerkesztés**, der, Vorschürze, die; előkötő, kötény.
- Szerkesztés**, der; előre adás v. kölcsönzés; előre adott v. kölcsönzött pénz; előlövés; előmust.
- Szerkesztés**, ih. kölcsönkép, előre v. előbe adva.
- Szerkesztés**, cs. előbe ünt v. tölt.
- Szerkesztés**, cs. okol, mentesség gyanánt felhoz; warum schüzen Sie ihre Illustände vor? miért okolja ön körülményeit?
- Szerkesztés**, l. Vorspannen.
- Szerkesztés**, k. előlebeg; előtte lebeg.
- Szerkesztés**, k. rh. elő- v. előre úsz, e' útte úsz.
- Szerkesztés**, das; elővitorlás.
- Szerkesztés**, k. elővitorlás; előbe vitorlás.
- Szerkesztés**, cs. és vh. előnéz v. lát; pondoskodik magáról, vigyáz magára.
- Szerkesztés**, die; előre-látás; gondviselés.
- Szerkesztés**, cs. előre tesz; előbe tesz. (követ st.); föltessz előbe, (sültet st.);

felelő vagy többre be-
célül; etwas für —, föl-
tenni magában valamit;
einen dem Heere —, va-
lakit a' had' vezérének
tenni.

Vorfesen, dat, l. Vorfes-
zung.

Vorfestlich, mn. és ih. szán-
dókos, szántszándékos;
szántszándékkal, kőszar-
va.

Vorfestulde, die; előrag.

Vorfeser, k. rh. előlven;
előtte van; előre van;
da sey Gott vor! isten
örizzen! isten ne adja!

Vorficht, die; előre nézés
v. vigyázás; gondviselés;
mit —, vigyázva, szem-
mesen; — gebrauchen,
vigyázni, okosan bánni.

Vorfichtig, mn. és ih. szem-
mes, vigyázó; szemesen,
vigyázva.

Vorfichtigkeit, die; szemes-
ség; vigyázat.

Vorfichtmaßregeln, die; óva-
kozás.

Vorfingen, cs. rh. előne-
kel, (neki v. előtte).

Vorfig, der; előlülés, el-
nökség.

Vorfürer, k. rh. előlül,
elnökséget tart.

Vorfürer, der; elnök, elől-
ülő.

Vorfürmer, der, l. Früh-
ling.

Vorfürge, die; gondosko-
dás; — tragen, gondos-
kodni valami felől.

Vorfürer, der; vontató,
vontató lovak; mit —
fahren, vontatóval menni.

Vorfürer, cs. vontat;
bo-, előbe fog lovakat;
előbe hús v. akaszt v.
terít, (lepedőt ec.)

Vorführer, l. Vortatár.
Vorführer, cs. előfogás.
Vorführer, cs. kecsogtet
v. hitogtet (-val, -vel);
előbe tükröz, (valamit).

Vorführer, die; kecsog-
tetés, himezgetés, al-
tatás.

Vorfürer, dat, l. előjáték.

Vorfürer, cs. előtte ját-
szik, (hangszereu); elől-
játsszik; előlüt, előmu-
tat.

Vorfürer, l. Fürsprache.

Vorfürer, k. és cs. rh.
beszél (-nál, -nél); ki-
hallik, kihangzik, kiszól,
(síp tc. több hangszerek
közül); előtte ki-, el-
mond.

Vorfürer, k. rh. elő-,
előbe ugrik; előtte ugrik;
ugrásban meghalad; ki-
áll, kinyúlik.

Vorfürer, der, l. Fürspra-
che.

Vorfürer, der; elő-, elő-
be ugrás; kiállás, ki-
nyulás; einen — vor Fe-
manben haben, előbb jár-
ni valakinél; felülmúlni
valakit.

Vorfürer, k. előbe küp.
Vorfüder, die; külváros.

Vorfürer, der; külvárosi.

Vorfürer, mn. és ih. kül-
városias; külvárosiasan.

Vorfürer, der; kecsesség;
megjelenés, (törvényszék
előtt).

Vorfürer, cs. rh. szőr,
(liket a' fonálnak). —,
k. rh. kitűnik, kitot-
szik.

Vorfürer, mn. és ih. ki-
tűnő, kitetsző; kitűnő-
leg, kitetszőleg.

Vorfürer, cs. előbe dug
v. szúr.

Vorfürer, k. rh. előlál;
előtte áll; kiáll; ügvel,
(-ra, -re), előljáró (-ban,
-ben), kormányoz, (va-
lami); meghalad, felül-
múl; vor Verichte —,
törvényszék előtt meg-
jelenni.

Vorfürer, mn. fennálló.

Vorfürer, der; előljáró,
kormányzó.

Vorfürer, die; előljáró-
ság; kiállás.

Vorfürer, cs. előre tesz;
előbe tesz; bemutat, e-
löbe visz, (valakit); elő-
be terjeszt v. tesz, (meg-
vizsgálás végéig); ad v.
játsszik, (höst tc. szünpa-
don); mutat, ábrázol;
gondol, képzél; man
sann für sich —, könny-
nyű elgondolni v. kép-
zelni; für etwas als un-
möglich —, valamit le-
hetetlennek tartani; eine
Uhr —, órát előbbre
igazítani.

Vorfürer, die; előbe te-
vés; eldolás, (szünpa-
don tc.); előbe terjesz-
tés, intés; képzolat,
gondolat; ábrázolás.

Vorfürer, die; kép-
zelő erő v. tehetség.

Vorfürer, cs. előbe dug,
(cepüt tc.), bodug, (cep-
püvel tc.).

Vorfürer, der; elől taszítás
v. lökés; sunkoly, lép'
kenyere.

Vorfürer, cs. és k. rh.
előre taszit v. lök; sze-
nére vet; történik v.
esik, (rajta); kiáll v. ki-
nyúlik, kitetszik.

Borstreden, cs. kinyujt; élbe v. előre ad; kölcsön ad, kölcsönöz.
Borstreuung, die; kinyujtás; kölcsönadás.
Borstreichen, cs. rh. előre simit, (haját st.); elől megjegyez v. akihúz, (sort st. könyvben); valaki előtt húz, (a' hegedűn marsot st.).
Borstreiten, cs. élbe szór.
Borstreiten, l. **Amstreiben**.
Borsuchen, cs. előkeres.
Bortan, der; előtáncz.
Bortanzen, cs. előtánczol.
Bortänzer, der; előtánczos, tánczvezér.
Bortheil, der; haszon, előmenetel; nyereség; fogás, fortély, módja v. nyitja, (valaminek); st. geht er zu Allem ein —, mindennek van nyitja.
Bortheilhaft, mn. hasznos, előmenetelés, nyereséges; alkalmas, kedvező.
Borthun, cs. rh. elővesz; élbe köt, (kezelőt st.); sich —, magát kitüntetni v. kimutatni, magáért kitenni.
Bortühr, die; küljátó, előadár.
Bortrab, der; előserog, előadár.
Bortraue, k. előtte üget.
Bortrag, der; előterjesztés; előadás; beszéd; tinnen — halten, tanítást tartani; er hat einen ichnen —, szép előadás van.
Bortragen, cs. rh. előlvisz; előtte visz; élbe visz; előterjeszt; előad, (szóval, könyvben, hangszeren).

Bortrefflich, mn. és ih. jeles, derék; jelesen, derekasan.
Bortrefflichkeit, die; jelesség, derékség.
Bortreiben, cs. rh. előhajt; élbe hajt; előtte hajt, (csigát st.).
Bortreten, k. rh. előlép; élbe lép; kiáll, külebb áll.
Bortrieb, der; előlegeltetés.
Bortrist, die; előlegeltetés.
Bortrinten, cs. és k. rh. előtte iszik; ivásban felülhalad.
Bortritt, der; előlmenés; elsőség.
Bortruppen, t. l. **Bortrab**.
Bortrud, das; költény, kezele, előkötő.
Bortuben, cs. előre gyakorol.
Bortübung, die; előgyakorlás; előgyakorlat.
Bortüber, ih. l. **Bortoben**.
Bortutheit, das; előítélet.
Bortwache, die, l. **Bortposten**.
Bortwahr, das; sonkoly, lép' kanvere.
Bortwägen, cs. rh. előtte megmér, megmászál.
Bortwägen, k. többet ér v. nyom; seunforog.
Bortwägen, cs. előhengerget; előre hengerget.
Bortwand, der; ürügy, örv, szin.
Bortwand, die; előfal.
Bortwärts, ih. előre, előfelé.
Bortweg, ih. előre; előre.
Bortweisen, cs. előtte áll.
Bortweisen, cs. rh. előmutat.
Bortweiser, l. **Bortzeiger**.
Bortweisung, die; előmutatás.
Bortwelt, die; elővilág, ósvilág.

Bortwenden, cs. r. és rh. okúl v. örvülni, szincl.
Bortwerfen, cs. rh. élbe vet; szemére vet v. hiny v. lobbant.
Bortwerfen, das; előbevetés; szemrehányás.
Bortwerk, das; major; tanya.
Bortwiegen, cs. rh. többet ér v. nyom.
Bortwimmern, **Bortwimmeln**, cs. elő- v. előtte nyöszörög.
Bortwissen, das; előtudat; mit meincm —, az én tudtommal.
Bortwitz, der; kandiás, kíváncsiság, kotnyeleség, újságon-kapás.
Bortwitzig, mn. kandi, kíváncsi, kotnyeles.
Bortwort, das; előszó, előbeszéd, vezérazó.
Bortwurf, der; szemrehányás, szemrevetés.
Bortzählen, cs. előszámlál; élbe számlál; előtte megszámlál.
Bortzählen, l. **Antzählen**.
Bortzeichnen, cs. előrajzol; élbe rajzol.
Bortzeigen, cs. előmutat; megmutat.
Bortzeiger, der; előmutató, megadó.
Bortzeigung, die; előmutatás; mutató, megmutatás.
Bortzeit, die; előidő, előkor.
Bortzeiten, ih. hajdan, régente.
Bortziehen, cs. rh. elő-, kihúz, elő-, kivon; előbe húz v. von; fellebb v. többre becsül, tart, előbe tesz; inkább akar v. szeret.

Worjimmer, *bas*; előszoba.
 Worjung, *ber*; előbb-humás,
 (szakban is.); előség,
 első rang; jelesség, jeles
 tulajdon.
 Worjigltó, *mn.* és *ih.* jeles,
 derék; jelesen, különö-
 sen; kiváltképen.

Worjigltóheit, *die*; jeles-
 ség, előbb-valóság.
 Worjungweise, *ih.* lőkép,
 jelesen.
 Wotiren, *k.* szavaz, szava-
 tol.
 Wotiren, *bas*; szavazás, sza-
 vatolás.

Wotum, *bas*; szó, szava-
 zat.
 Wuffan, *ber*; Vulkán, (ál-
 isten); vulkán, tűzká-
 dó hegy.
 Wuffanisch, *mn.* vulkán-
 nemű, tűzkádó.

W.

W, *bas*; V, (23-dik be-
 tűző a' német abc-nok).
 Waare, *die*; áru, portóka,
 jószág.
 Waarenhaus, *bas*; áruház.
 Waarenkammer, *ber*; áru-
 őriő.
 Waarenkenntnis, *die*; áru-
 ismerés, áruértés.
 Waarenlager, *bas*; áru-
 raktár, áruhely; áruk, por-
 tókák.
 Waarenpreis, *ber*; portó-
 kaár, árkelet.
 Waarenstempel, *ber*; árubó-
 lyog, árujegy.
 Waarenverkehrsweis, *bas*; áru-
 jegyzék.
 Waarenzoll, *ber*; áruvám.
 Wabe, *die*; sejt, lép.
 Wab, *mn.* és *ih.* *éber*, *é-*
mett, ébrenlevő; ébren,
émessen, ébrenté.
 Wabe, *die*; *ör*, stráza,
 őriszt; *ör*, őrálló; *ör-*
ház; *ör*idő; *auf die* —
ziehen, *örre menni*; *Wo-*
chen austreten, *öröket ál-*
lítani.
 Wabten, *k.* ébren van, *emik*;
 viraszt, virogat; *ört áll*;
 vigyáz, gondoskodik (fe-
 tőle).

Waben, *bas*; *émés*, ébren-
 lőt; virasztás; éjszaká-
 zás.
 Wabfeuer, *bas*; *ör*üz.
 Wabfrau, *die*; virasztó
 asszony.
 Wabfren, *mn.* örmentes,
 örment.
 Wabfrenheit, *die*; örmen-
 tesség.
 Wabgeld, *bas*; *örpónz*, *ör-*
bér; *ör*adó.
 Wabhabend, *mn.* őrálló.
 Wabhaus, *bas*; *ör*ház.
 Wabkühnchen, *bas*; *laköpö-*
nyeg.
 Wabkolder, *ber*; boróka;
 gyalogfenyő - boróka.
 Wabkolderbaum, *ber*; gya-
 logfenyő, borókfenyő.
 Wabkolderbeere, *die*; boró-
 ka, borókabogyó, fenyő-
 mag.
 Wabkolderbranntwein, *ber*;
 borókapálinka.
 Wabkolderbroffel, *die*; fe-
 nyőrigó.
 Wabkolderkorn, *bas*; horó-
 kagyanta, fenyőgyanta.
 Wabkolderholz, *bas*; gya-
 logfenyőfa.
 Wabkolderöl, *bas*; horó-
 krolaj, fenyőmagolaj.

Wabkoldertran, *ber*; fenyő-
 magfűst, boróka-fűst.
 Wabkolderstift, *ber*; boró-
 kaedv, fenyőmagnedv.
 Wabkolderwein, *ber*; boró-
 kabor, fenyőmago bor.
 Wabkrufter, *ber*; örmoster.
 Wabordnung, *die*; örrend,
 őrsor.
 Wabporate, *die*; *ör*szemle.
 Wabposten, *ber*; *ör*hely.
 Wabs, *bas*; *viassz*.
 Wabsabdruck, *ber*; *viassz-*
nyomat.
 Wabsähntich, Wabsartig,
mn. *viassznemű*.
 Wabsam, *mn.* ébres, ébré-
 keny, szemes, vigyázó.
 — *ih.* ébrensen, ébréke-
 nyűl, szemesen, vigyázva.
 Wabsamfeit, *die*; ébresség,
 ébrékénység, szemeség.
 Wabsbank, *die*; *viasszala-*
któ szék.
 Wabsbaum, *ber*; *viasszbu-*
ra; *fekete nyárfa*.
 Wabsbild, *bas*; *viasszkép*.
 Wabsbeife, *die*; *viasszfo-*
jejtítés; *viasszfejéjtőhely*.
 Wabsbeifen, *bas*; *viassz-*
fejéjtés.
 Wabsbeifer, *ber*; *viassz-*
fejéjtő.

Wachstelschmerz, l. Wach-
bleiche.
Wachstlume, die; viaszvi-
rág; szeples; orvosi
szikla.
Wachsboden, der; viaszko-
rong.
Wachsbossierer, der; viasz-
öntő.
Wachshiff, das; őrhajó.
Wachsen, k. rh. nő, növe-
kedik; terem; öregbe-
dik; gyarapodik; holdo-
gul; előmegy (valamiben);
in Saamen —, felmag-
zani; der Weiben wächst
nicht überall, a' búza nem
mindenütt terem; den
Bart — lassen, szakál-
lat orcsantani; der Mond
wächst, a' hold telik; der
Fleiß, sein Vermögen wächst,
a' víz árad, vagyona gyar-
apodik v. szaporodik.
Wachsen, das; növés, nö-
vekedés.
Wachsen, cs. viaszol, via-
szoz, megviaszoz.
Wächstern, mn. viasz, viasz-
ból való.
Wachsfabrik, die; viaszgyár.
Wachsfadel, die; viaszfák-
lya, szövétnek.
Wachsfarbe, die; viaszszin.
Wachsfarbig, Wachsgelb,
mn. viaszszinű, viasz-
sárga.
Wachshandel, der; viaszke-
reskedés.
Wachshändler, der; viasz-
áros.
Wachsterte, die; viaszgyer-
tya.
Wachstuchen, der; sonkoly.
Wachstappen, der; viaszos
törő.
Wachstapant, die; viaszos
vászón.

Wachsticht, das; viaszgyer-
tya.
Wachsmalerer, die; viasz-
festés.
Wachspapier, das; viaszos
papiros.
Wachsperte, die; viaszgyöngy.
Wachspfeife, die; sejtlik,
léplik.
Wachspflaster, das; viasz-
tapasz.
Wachspomade, die; viasz-
kenőcs.
Wachspresse, die; viasz-
sota.
Wachspuppe, die; viaszbáb.
Wachsfalbe, die; viaszf.
Wachschneib, die; sejt, lép.
Wachschmelze, die; viaszol-
vasztás.
Wachstern, die; viaszszap-
pan.
Wachstrod, der; viaszte-
keres.
Wachstrodwachstel, die; vi-
asztekeres'ok.
Wachstrodzug, der; viaszte-
keres - eresztés.
Wachstafel, die; sejt, lép;
viaszos tábla.
Wachstafel, der; viaszos
tafola.
Wachsthum, der és das; nö-
vés. növekedés.
Wachstürber, t. viaszszak.
Wachstube, die, l. Wachhaus.
Wachstuch, das; viaszos
vászón.
Wachstuchfabrik, die; viaszos-
vászongyár.
Wachstücher, der; viaszte-
keres - eresztő.
Wacht, Wachthaus st., l.
Wache, Wachhaus st.
Wachtel, die; für.
Wachtelfall, der; fürjész-
súlyom.
Wachtelfang, der; fürjészet,
fürfogás.

Wachtelfänger, der; für-
jész.
Wachtelgarn, das; fürháló.
Wachtelhund, der; fürjész-
eh.
Wachtelkugig, der; hars,
baris.
Wachtelpfeife, die; fürsip.
Wachtelruf, der; pittypan-
latty.
Wachtelstiel, der; pitty-
palattolyós; fürkelepecze.
Wachtelstreichen, das; fürhá-
lózás, fürfogás.
Wachtelstrich, der; fürköl-
tözés.
Wachtelweihen, der; csor-
molya; dudvacorbóka.
Wächter, der; őrző, őr;
kerülő; cédő; éjőr.
Wächterhündchen, l. Wach-
hündchen.
Wächterinn, die; vigyázó
v. őrző asszony.
Wachthurm, Wachthurm, der;
őrtorony, lesőtorony.
Wade, die; szikkaló.
Wadefuß, mn. ingó, ingado-
zó; biczegő; vaczogó.
Wadefuß, k. ing, inog, in-
gadox; biczeg; vaczog;
er wadefuß mit dem Kopfe,
biczeg a' feje.
Wadefuß, das; ingás, ing-
dozás; biczegés; vaczo-
gás.
Wade, die; lábikra, gde.
Wadel, der, l. Wadefuß.
Wadenader, die; lábikraér.
Wadenbein, das; szárka-
pocs, szárcsont.
Wadenbeinmuskel, der; szár-
csontizom.
Wadenbeinischlagader, die;
szárcsonttűtér.
Wadenmuskel, der; gáz-
izom.
Wadenerbe, der; szár-
csontideg.

- Wadenstücker, der: rugtató bagacs.
 Waffe, die, l. Waffeu.
 Waffel, die; kockakalépný.
 Waffeu, l. fegyver; zu — greifen, fegyvert fogni; — niederlegen, lerakni v. letenni a' fegyvert.
 Waffeu-bruder, der; katonatárs, fegyvertárs.
 Waffeu-bündnis, das; fegyverszövetség, fegyverfrigy.
 Waffeu-fähig, mn. fegyverható.
 Waffeu-hammer, der; fegyverhámor.
 Waffeu-haus, das; fegyverház.
 Waffeu-kammer, die; fegyverkamara.
 Waffeu-los, mn. és ih. fegyvertelen; fegyvertelenül.
 Waffeu-platz, der; fegyverhely.
 Waffeu-scht, das; fegyverjog.
 Waffeu-ruf, der; fegyverszó.
 Waffeu-rüstung, die; fegyverkovácsület.
 Waffeu-schau, die; *fegyver-nemle*.
 Waffeu-schmied, der; fegyverkovács; fegyverhámoros.
 Waffeu-schmiede, die; fegyvergyár.
 Waffeu-schlüssel, der; fegyverszünel.
 Waffeu-tragen, das; fegyverviselés.
 Waffeu-träger, der; fegyvernök, fegyverhordozó.
 Waffeu-übung, die; fegyvergyakorlás.
 Waffeu-wache, die; fegyverőr.
 Waffeu, es. fegyverez, fegyverkeztet, főfegyverez; sich —, fegyverkez-
- ni, főfegyverkezni; mit gewaffueter Hand, fegyveres kézzel.
 Wagon, das; mérleg-hivatal, mázsahivatal.
 Wage, die; mérés, mérészet.
 Wage, die; mérleg; sülhóicz. (kocsin); súlygyen; jedes Wort auf die — legen, minden szót fontra tenni v. megfontolni.
 Wage, die; mázsahivatal, mérleg-hivatal.
 Wageballen, der; mérlegiga; mázsarúd.
 Wage-fisch, der; pörölyhal.
 Wage-geld, Wäge-geld, das; mérlegpénz, mázsahár.
 Wage-halt, l. Wag-halt.
 Wage-halter, der; mérlegtartó, mázsatartó.
 Wage-herr, der; mérlegbíró, mázsabíró.
 Wage-macht, der; mázsaszolga.
 Wage-muße, die; mérleg-csinálás.
 Wägetmuße, die; mérlegelés.
 Wagemacher, der; mérleg-csináló.
 Wagemeister, der; mérleg-mester, mázsamosor.
 Wagen, es. és k. mer, mérészel, hátorkodik; szarancseltet, kockáztat; sein Leben —, életét kockáztatni; sich —, magát veszedelemre kitenni; wer wagt der gewinnt, a' ki mer, az nyer.
 Wagen, das; mérés, mérészlés; szarancseltetés, kockázatalás.
 Wagen, der; szeker; hin-
- tó, kocsi; gönczöl' szekere.
 Wägen, es. r. és rh. súlyt mér, mérlegel, megmérlegel, fontol, megfontol; mázsál, megmázsál; megvizsgál, megfontol.
 Wagenachse, die; szeker-tengely; kocsitengely.
 Wagenbauer, l. Stellmacher.
 Wagenbaum, der; szeker-nyújtó; kocsinyújtó.
 Wagenburg, die; szeker-vár.
 Wagenbede, die; hintőfödél; kocsirnyó, kocsisátor.
 Wagenbedeckel, die; szeker-rúd; kocsirúd.
 Wagenbüchse, die, l. Wagenforb.
 Wagenfelle, l. Geleise.
 Wagenfeld, das; szeker-pénz; kocsipénz.
 Wagenführer, das; kocsiszorozám; szeker-szorozám.
 Wagenführer, das; szeker' alja.
 Wagenhaus, das; felszer, kocsiszin.
 Wagenkasten, l. Ruffkasten.
 Wagenkette, die; kocsiláncz; szekerláncz.
 Wagenkorb, der; szekerkosz, kocsikos.
 Wagenleiter, die; kocsisoldal; szekeroldal.
 Wagenmacher, l. Wagenbauer, és Wagner.
 Wagenmeister, der; kocsimester.
 Wagenrad, das; kocsitű; szekerűt.
 Wagenrad, das; kocsiló, hámos v. szekeres ló.
 Wagenrad, das; kocsikerék; szekerkerék.

Wagenrennen, *das*; kocsi-futtatás.
 Wagenbauer, *l.* Wagenhaus.
 Wagenschmiede, *die*; szék-kereső, deget, dobot.
 Wagenschoppen, *der*; sölszer. kocsiszlu.
 Wagenstüb, *der*; kocsiülés.
 Wagenverre, *l.* Radsperrc.
 Wagenspur, *die*; kocsi-nyom; székérnyom.
 Wagentag, *der*; azekeres robot v. szakmány.
 Wagenstraße, *die*; kocsi-zeb.
 Wagentreppe, *die*; kocsi-lépcső.
 Wagentritt, *der*; kocsihágcsó.
 Wagenwinde, *die*; székér-emelő.
 Wagentradt, *mn.* vizirányos, *fekirányos*.
 Wagenstül, *das*; merészség, merészet, morész tott.
 Wagenstetel, *der*; mérleg-jegy, mázasjegy.
 Wagenunge, *die*; mérleg-nyelv.
 Wagenhäse, *der*; vakmerő, morész.
 Wagenhäse, *mn.* merészletes, (ügyre); merész, szerencsében bizó.
 Wagenstheft, *die*; merész-letosság.
 Wagnar, *der*; kerekgyártó, bognár, kollár.
 Wagnararbeit, *die*; kerekgyártó munka.
 Wagnarbof, *das*; boguárfa, kollárfa.
 Wagnis, *das* és *die*; mérészet.
 Wagenhäse, *die*; mérlegserponyó, mérőserponyó; alle Worte auf die — setzen, minden szót megfontolni.

Wagenstheit, *l.* Nichtsheit.
 Wahl, *die*; választás; szabad választás; eine — treffen, választani; Sie haben die —, önö a' választás, v. választazon ön.
 Wählbar, *l.* Wahlfähig.
 Wählen, *cs.* választ; gewählte Worte, válogatott v. szemem szedett szavak.
 Wählen, *das*; választás.
 Wähler, *der*; választó.
 Wahlfähigkeit, *die*; választ-hatóság.
 Wahlfürst, *der*; választó fejdelem; választott fejdelem.
 Wahlherr, Wahlmann, *der*; választó.
 Wahlkind, *das*; fogadott gyermek.
 Wahlkönig, *der*; választott király.
 Wahlkugel, *die*; választó golyó.
 Wahlplatz, *der*; választó hely.
 Wahlrecht, *das*; választó-jog.
 Wahlrecht, *das*; választó ország.
 Wahlspruch, *der*; jelszó.
 Wahlsticht, *die*; választó város.
 Wahlstätt, *die*, *l.* Wahlstätt.
 Wahlstimme, *die*; választó szó v. szavazat.
 Wahltag, *der*; választó nap.
 Wahlversammlung, *die*; választógyűlés.
 Wahlzettel, *der*; választó-jegy.
 Wahlzimmern, *das*; választószoba.
 Wahl, *der*; tévelygés, tévelygő vélemény; vélemény; in einem Wahlte

sehen, tévelygő véleményben lenni.
 Wähnen, *k.* hibásan vél, alajt.
 Wähnen, *das*; hibás véleménykedés; alajtás.
 Wähnglaube, *der*; tévelygő hit.
 Wahnwitz, *der*; örülltség.
 Wahnwitzig, *mn.* és *ih.* örült, tébolyodott, eszement; örülten, örülve, megtébolyodva.
 Wahnwitziger, *der*; örült, tébolyodott.
 Wahnwitz, *der*; eszelősség.
 Wahnwitzig, *mn.* és *ih.* eszelős; eszelősködve.
 Wahr, *mn.* és *ih.* igaz, való; valósgos igazi; igazán, valósggal; es ist kein Wort — davon, egy szó sincs benne igaz; nicht — ? nem igaz? nem úgy van-e? es ist — geworten, igaz lett, beteljesedett.
 Wahr, *k.* tart; lange —, sokáig tartani; immer —, örökké tartani.
 Wahr, *mn.* tartó. — *ih.* alatt, közben, ideje alatt; mig; — meines Sterbens, itt létem alatt.
 Wahrhaft, Wahrhaftig, *mn.* valódi, igazi, valósgos, igazsgos, igazmondó, igazsgszerető. —, *ih.* valóban, valósggal, igazán.
 Wahrhaftigkeit, *die*; igazsgosság, igazmondóság, igazsgszeretőség; valódi-ség.
 Wahrheit, *die*; igaz, igazsg; in der —, valóban, igazán.

Wahrlich, ih. bizony, valóban, valószággal.

Währmann, l. Gewährmann.

Wahrnehmen, cs. rh. megsejdi. meglát; észre vesz; tokint (-ra, -ro), tekintetbe vesz; íh nehme diese Gelegenheit wahr, használok ez alkalmat.

Wahrnehmung, die; meglátás; észrevétel; tokintet.

Wahrheitskunst, Wahrheitskunst, die, l. Wahrsagerin.

Wahr sagen, k. és cs. jósol, jövendöl, jövendőt mond; előre megmond; igazat mond; íh — lassen, jövendőt mondani; aus der Karte —, kártyát venni.

Wahr sagen, das, l. Wahrsagung.

Wahr sager, der; jó; jövendölő, jövendőmondó.

Wahr sageren, die; jóslás, jövendölés, jóslat.

Wahr sager geist, der; jósszellem.

Wahr sagerinn, die; jósnő, jósoló asszony.

Wahr sagerisch, mn. jó; jósló, jövendölő.

Wahr sagung, die; jóslás, jövendölés.

Wahr schaft, l. Gewährschaft.

Wahr scheinlich, mn. és ih. valószínű, hihető; valószínűleg, hihetőleg, hihetőképen.

Wahr scheinlichkeit, die; valószínűség, hihetőség.

Währung, die; határozott pénzbecs v. érték; kezesesség, jóállás; l. l. -dr; tartás, tartóság; 100 Thaler münze —,

100 tallér bécsi pénzbecs szerint.

Währwolf, der; farkas, farkassá vált ember.

Wahrzeichen, das; jel, jelenség.

Waid, der; festő-csülleng, izacs, festőfü.

Waidasche, die; festőhamu.

Waidbaß, der; csüllenggomoly.

Waidbau, der; csüllengtermesztés.

Waidbauer, der; csüllengtermesztő.

Waidblume, die; csüllengvirág; csüllenghab.

Waid Eisen, das; csüllengvágó.

Waidfarbe, die; csüllengfesték.

Waidfärber, l. Schönfärber.

Waidfärberin, l. Schönfärberin.

Waidhandel, der; csüllengkereskedés.

Waidhändler, der; csüllengáros.

Waidkuchen, der; csüllengszak.

Waidmühle, die; csüllengmalom.

Waife, die; árva.

Waifenamt, das; árvahivatal, árvatisztiség.

Waifenhäus, das; árvaház.

Waifensind, das; árvagyermek.

Waifensnabe, der; árvafü.

Waifensnaden, das; árvaleány.

Waifensnutter, die; árvákanyja.

Waifensraub, der; árvaság.

Waifensvater, der; árvákanyja v. gondviselője.

Waifen, l. Weifen.

Wafe, die; lék.

Wafe, die; kerítő-háló.

Wafe, die; ürübőr.

Wafe, l. Wafel.

Wald, der; erdő; erdőség; ágak, gallyak; wie man in den — hineinsteigt, so schafft es wieder, a' minő a' kérdés olyan a' felelet, v. a' minő jó-nap, olyan a' fogadj-isten.

Waldbanette, die; fakó hangya.

Waldbammer, die; exitrom-sármány.

Waldbaum, das, l. Forstamt.

Waldbanemone, die; erdei kökörcsin.

Waldbäffel, der; vadalma.

Waldbart, der; vízi hidőr.

Waldbseite, die; tőkököpü.

Waldbiene, die; vadméh, erdei méh.

Waldbienenkraut, das; mozsárvirág.

Waldbinse, die; erdei káka.

Waldbirn, die; vaczkor, vadrörte.

Waldblume, die; erdei virág; hogyi kappanőr.

Waldbod, der; erdei zerge.

Waldbodsbart, der; szakallas bajnóca.

Waldbender, der; erdőégős.

Waldboden, das; erdőcska, liget.

Waldböfel, die; téli magyal; mezői iringó.

Waldböfeln, der; szurok-szágú murvapikk, szűfü.

Waldböffel, der; osipogó v. boros rigó.

Waldböfere, die; erdei szamóca.

Walderve, die; tavaszi lednek. kakukhorsó.

Waldefche, die; tőklevélő jávor.

Waldfel, ber; vadexamáir.
 Waldense, die; erdei bagoly; kanakucz.
 Waldfarn, ber; ölyürepő.
 Waldhaas, l. Flachsfräut.
 Waldhrebler, ber; erdőron-tó.
 Waldgebirge, das; erdő-gyűlés.
 Waldgeißel, das; erdei madarak.
 Waldgeist, ber; erdőmanó; hupmajom.
 Waldgeißler, das; vadász-zaj.
 Waldgemäch, das; erdei növény.
 Waldgerer, ber; ölyü.
 Waldglocke, die; erdei raponcz; baracklevelű csengettyűkő.
 Waldjagt, ber; erdőiaton.
 Waldkästlin, die; erdőistenő; havasi macskáó.
 Waldkras, das; szulymos asz; perjesziltyó; süggő lőhápot; vanyiga-nápicz.
 Waldhäher, ber; szajkó.
 Waldhirs, die; szája-tá-tott hintor; gyöngykőmag; ziláltsfejű kásafő.
 Waldhonig, ber; erdei méz, vadméz.
 Waldhorn, das; vadász-kürt, trombitakürt.
 Waldhornist, ber; vadász-kürtős.
 Waldhuhn, l. Haselhuhn.
 Waldhüter, ber; erdőcsász, erdőkerülő.
 Waldig, mn. erdő, ligités.
 Waldkirchbau, ber; vad-csorosnyefa.
 Waldkiste, die; vadcsorosnyo.
 Waldkloster, die; erdei öl.
 Waldknoten, ber; modvölgyes.

Wallderche, l. Weiblederche.
 Waldleute, l. erdei lakosok.
 Waldmann, ber; erdei ember; orangután.
 Waldmarder, ber; nyuszt.
 Waldmaß, die; erdei hizlalás.
 Waldmaß, die; erdei egér.
 Waldmeister, ber; erdőmes-ter; müge; tejoltó gal-laj; keresztos valaj; péz-sma kockagyöngy; seke-te nádálytő.
 Waldmens, ber; erdei em-ber; vadember-majom; orangután.
 Waldschiffstetter, ber; masz-lagos nadrágulya.
 Waldschiffel, die; erdei hunnyász; mozsárvirág.
 Waldnymph, die; erdő-nympha.
 Waldsch, l. Aurosch.
 Waldordnung, die; erdő-rendelet.
 Waldsch, das; szurok.
 Waldschimpernelle, die; ber-ki lizinka.
 Waldschopf, ber; szőszős poraszlén.
 Waldstraß, ber; romete-hol-ló, árvaszajkó
 Waldtrampel, die; erdei raponcz; kereklevelű csengettyűkő.
 Waldtrauch, ber; pézsmakockagyöngy.
 Waldtraute, die; berki zombor.
 Waldtraute, die; bérca.
 Waldtrout, das; erdőjog; erdőtrvény.
 Waldreiter, ber; erdőke-rülő.
 Waldweber, ber; ligeti kaj-mesóó.
 Waldwiden, ber; erdőhát.
 Waldschau, Waldschichtung,

die; erdőjárás, erdő-szemle.
 Waldschnecke, die; erdei szalanka.
 Waldschreiber, ber; erdő-irnok.
 Waldspekling, ber; erdei veréb.
 Waldstadt, die; erdei vá-ro.
 Waldstraße, die; erdőbün-tetés.
 Waldstroh, das; tejoltó gal-laj.
 Waldtaube, die; vadgalamb.
 Waldtaufel, ber; közelb-majom.
 Waldthier, das; erdei áll-lat.
 Waldung, die; erdőaság.
 Waldvogel, ber; erdei ma-dár.
 Waldwanze, die; bogyo-mászó csimaz.
 Waldwirth, ih. erdő felé, erdőnek.
 Waldwasser, das; erdei víz.
 Waldweg, ber; erdőút.
 Waldweiberich, ber, l. Wald-schimpernelle.
 Waldwilde, die; ligeti babó.
 Waldzeichen, das; erdőjog.
 Waldger, Waldger, ber; nyuj-tó.
 Waldgerhof, das; nyujtófa.
 Waldgern, Waldgern, cs. nyujt. (lészlát).
 Waldwage, ber; leposos dudu.
 Walze, die; kallás, kalló-zás, ványolás; kalló, vá-nyoló.
 Walzen, cs. kall, kallós, ványol; etnen —, vala-kit megdöngötni, meg-rakni.
 Walzen, das; kallás, kal-lóság, ványolás.
 Wasser, ber; kalló, ványolá.

Wassererde, Wassererde, die; kallósföld.
 Wasserfestel, die; takácsmácsonya.
 Wasserrosten, der; kallórásja.
 Wasserthon, der, l. Waſſerde.
 Waſſergebände, daß; kallóház.
 Waſſebaar, daß; kallóhuladék.
 Waſſehammer, der; kallókötis. kallóanlyok.
 Waſſeſſel, der; kallóüst, nemez-üst.
 Waſſmühle, die; kallómalom. ványolómalom.
 Waſſmüller, der; kallós.
 Waſſtafel, die; kallótábla.
 Waſſtrog, der; kallóteknő.
 Waſſ, der; sáncz, földszáncz, földhástya, 80 szimnyi rakás, (p. o. tojás).
 Waſſ, der; forrás.
 Waſſach, der; oláh.
 Waſſach, der; paripa, heréltő.
 Waſſachen, cs. herél (lovat).
 Waſſacher, der; löheréltő.
 Waſſachen, daß; Oláhország.
 Waſſachſch, mn. és ih. oláh; oláhul.
 Waſſarbeit, die; sánczmunka.
 Waſſarbeiter, der; sánczászó.
 Waſſbrud, der; sánczrész.
 Waſſbiſſel, die; sulymoscsüküllő.
 Waſſen, k. forr, buborókot hány, (a' víz); buzog, pezseg. (a' vér); hullámzik, hánykodik, (a' tenger); vándorol, jár-hel, zárandokol.
 Waſſen, daß, l. Waſſung.
 Waſſen, cs. forral, felsorral.

Waſſenb, mn. hullámzó, (kebel st.).
 Waſſer, der; zárandok; bucsújáró.
 Waſſerſch, der; amia; harsan.
 Waſſfahrt, die; zárandoklat; bucsújárás; bucsúhely.
 Waſſfahrten, k. zárandokol, zárandokot jár.
 Waſſfahrter, der; zárandok; bucsújáró.
 Waſſſch, der; ezot.
 Waſſſcharten, mn. ezetnemű.
 Waſſſchbein, daß; ezetesont.
 Waſſſchbenſel, der, — rusz, die; ezotesök.
 Waſſſchfang, der; ezetfogás.
 Waſſſchfänger, der; ezetfogó.
 Waſſſchlauf, die; ezetsalanga; ezetszállás.
 Waſſſchſchiff, die; ezetkötél.
 Waſſſchſchiffe, die; csészés tengerimakk.
 Waſſſchſchiff, der; ezetszállóna.
 Waſſſchſchiffen, der; ezotzár.
 Waſſſchſchiffen, der; orkadolón.
 Waſſſammer, die, l. Caſematte.
 Waſſſage, die, l. Seeſſerpien.
 Waſſſer, der, l. Caſematte.
 Waſſſer, der; sánczmester.
 Waſſſen, die; dió.
 Waſſſenbaum, der; diófa.
 Waſſſplan, der; sáncztér.
 Waſſſrath, der; ezetvelő.
 Waſſſrathſch, l. Pettkſch.
 Waſſſroß, daß; rozmr.

Waſſſſen, der; sánczdöngölő bunkó.
 Waſſſſer, der; sánczdöngölő.
 Waſſſung, die; forrás; buzgás, pezsgés; hullámzás; in — kommen, forrai kezdeni; in — bringen, fölhevíteni.
 Waſſſur, die; sekete nádalytör; pettyegéfti gálna.
 Waſſurgel, die; Valburga, (nőnév).
 Waſſurgelſtraut, daß; holdruta.
 Waſſurgelſtraut, die; Valburga' éje.
 Waſſ, l. Waſſ.
 Waſſ, ma. és ih. olasz; olaszul.
 Waſſſand, daß; Olaszország.
 Waſſſant, die; ezatamézó.
 Waſſen, k. igazgat, uralkodik; Gott — laſſen, istenre bízni; ſtaſſen und —, szabad tetazése szerint v. kényéro banni (valamivel); waſſe v. waſſe Gott! isten adja!
 Waſſer, der; Valter, (sá-név).
 Waſſer, die; henger, görfa; hengeresiga.
 Waſſen, cs. és k. hengerel, meghengerel, (szántóföldet st.); hengeren, hengerolakra farag (órakerékgat st.); nyugt (tészta); kering, forogva tánczol, kallótánczot jár.
 Waſſen, daß; hengerelés; keringés, kallótánczolás.
 Waſſen, cs. és vh. hengerit, hengerget, hem-pelyget; hengeren, hem-polyeg; von ſich —, elhárítani magáról (hána st.); auf einen andern

—, más' anykába hárítani.
 Wälzen, *das*, Wälzung, *die*; hengerites, hengergetés, hempelygetés.
 Wälzenbrunn, *mn.* és *ih.* hengeres, hengerded; hengerdeden.
 Wälzer, *der*; hengerelő; keringő; kallótáncz, keringőtáncz.
 Wälzer, *der*; görgő tekerő; nagy 'a vastag könyv.
 Wamue, *die*; lebernyeg; zsiger, hál; has; mál, (szűcsüknél).
 Wamuis, *ma.* lebernyeges.
 Wammé, *der*; mellény, újsamellény.
 Wammüchen, *das*; mellényke.
 Wampe, *die*, *l.* Wamme, és Wamf.
 Wansen, *cs.* megdöngöt, megványol.
 Wand, *die*; fal; oldal, (hegyő, hajóé *ic.*).
 Wand, *das*, *l.* Gewand.
 Wandbau, *die*; lóca, pad.
 Wandbein, *das*; falcsont, balántékesont.
 Wandbekleidung, *die*, *l.* Tafelwerk.
 Wandberaiter, *l.* Tüchereiter.
 Wandbesen, *der*; falseprő.
 Wandel, *der*; élet, életmód; Handel und —, életmód, mindenféle kereskedés.
 Wandelbar, *mn.* változó; változó, állhatatlan; járható, (út *ic.*); forgó, (péna); rokadl, (ház).
 Wandelbarkeit, *die*; változókonyság, változóság.

Wandelbaum, *der*; fűrtűsboksa.
 Wandeln, *k.* jár, megy; él, tess *v.* cselekszik (-szorint. —, *cs.* és *vh.* elváltotat; elváltozik.
 Wandelstern, *der*, *l.* Pflant.
 Wandelung, *die*; járás-keelés; elváltotatás.
 Wanderbuch, *das*; vándorkönyv, vándorlókönyv.
 Wanderer, Wandersmann, *der*; vándor, vándorló.
 Wanderfalte, *der*; nemes sályom, vándorsályom.
 Wandergeßel, *der*; vándorló legény.
 Wanderjahr, *das*; vándorév.
 Wanderkleid, *das*; vándorruha.
 Wandern, *k.* vándorol; gyalog utazik; aus diesem Leben —, *cz* életből elköltözni.
 Wandern, *das*, *l.* Wanderung.
 Wanderratte, *die*; vándor egér.
 Wanderraupe, *die*; vándorhernyó.
 Wanderschaft, *die*; vándorlás.
 Wanderstab, *der*; vándorhot.
 Wanderung, *die*; vándorlás.
 Wandstiege, *die*; faluzmó.
 Wandstufen, *der*; falcsompó.
 Wandständer, *der*; falcalendárium.
 Wandtafel, *l.* Wandtafel.
 Wandtafel, *l.* Wange.
 Wandtafel, *das*; büdös nősziroza, esimeszta.
 Wandtafel, *der*; falgyortyartató.
 Wandtafel, *das*; buglyos hipon.

Wandpfeiler, *der*; falgyám-ozlop.
 Wandrahmen, *der*; szárítóráma, (posztósoknál).
 Wandtafel, *die*; falozlop.
 Wandtafel, *der*; falmaszó lakás.
 Wandtafel, *der*; falzekerény.
 Wandtafel, *die*; falcsapár, falaróf.
 Wandtafel, *der*; falzónyeg.
 Wanduhr, *die*; falóra.
 Wange, *die*; arc, pos, pofa.
 Wangehaft, *mn.* ingadozó, habozó, tétovázó.
 Wangehaft, *der*; ingatagság.
 Wangehaftig, *mn.* és *ih.* ingatag; ingatagúl.
 Wangehaftigkeit, *die*; ingatagság, habozás.
 Wange, *k.* inog; tántorog, hotorkál; ingadoz, haboz, tétováz; *der* Steg wandt, a' gyözüdelem bizonytalan.
 Wange, *das*; ingadozás, habozás, tétovázás.
 Wange, *mn.* ingadozó, habozó, tétovázó.
 Wange, *ih.* mikor, ha; dann und —, néha néha, hebe korba.
 Wange, *das*; szórólápatka; kádacska.
 Wange, *die*; szórólápat; kád.
 Wange, *cs.* szór; szelet.
 Wange, *ih.* von —? honndt? honnan?
 Wange, *Wangenher, Wangerher, Wangerher és Daber.*
 Wangerher, *der*; lapátesináló.
 Wangerher, *der*; véress.

Wauß, der; poh, potroh, bendő.	Wappenheold, der; címervizsgáló.	Wardiren, das; pénz- v. ércvizsgáló.
Waußig, mn. pohos, potrohos, bendő.	Wappenkündig, der; címerk.	Wargendistel, die; aszottas, rabtővis.
Wauße, die; csimaz, poloska.	Wappenkunde, die; címerismoret.	Warkisch, l. Warkisch.
Waußengesicht, das; magasigony.	Wappenkundige, der; címer tudós.	Waru, mn. és ih. meleg; melegen; einem den Kopf — machen, valakinek nyugtalanságot okozni; valakit följingerleni; er sibt —, jó dolga v. jó helyen van; das Eisen — machen, a' vasat megtekcsiteni; sich — laufen, atbeiten ic., fölmelegedősig futni, dolgozni ic.
Waußenkraut, das; csimazölő takta; piroz tákna; csimazskin, palaszkuvész.	Wappenkünstler, l. Wappenkündige.	Warmbad, das; hőviz.
Waußenreß, das; csimazfészek.	Wappenmahler, der; címerfestő.	Warmbaden, das; hőmádencke, melegítő medence.
Waußenfame, der; palaszmag.	Wappenmantel, der; címerpalást.	Warmbier, das; hőör.
Waußenwur, die; erdoi páfrán.	Wappenmeister, der; címermester.	Warmbüßig, mn. melegvérű.
Waußig, mn. csimazos, büdösferges, poloskás.	Wappensäule, die; címeroszlop.	Warmbrunnen, der; hőviztő, hékut.
Wappen, das; címer; sein — ist ein weißer Adler auf rothem Grunde, címerre fehér sas veres mazon.	Wappenschau, die; címer szemle.	Wärme, die; melegség. mangle; hév, tűz, buzgalom; mit —, hővel, tűzzel.
Wappenbalken, der; címeraxelemen.	Wappenschild, der; címerpaizs, paizs.	Wärmemesser, der; hőmérő.
Wappenbild, das; címerkép.	Wappenschneider, der; címermetező.	Warmen, k. l. Erwarmen.
Wappenbinde, die; címersáv.	Wappenspruch, der; címermondet.	Warmen, cs. melegit, megleget; melengel.
Wappenbrief, der; címeres levél.	Wappenstein, das; címerdarab.	Wärmer, der; melegítő; melengelő.
Wappenbuch, das; címerkönyv.	Wappenthier, das; címerállat.	Wärmefammer, der; meleggyűjtő.
Wappendeckel, die, l. Wappenumantel.	Wappenträger, der; címerhordó.	Wärmestoff, der; hőtárgy.
Wappener, l. Wappner.	Wappenwerk, das; címerkönyv.	Wärmesteger, l. Wärmemesser.
Wappenfarbe, die; címer szín.	Wappentierde, die; címerdísz.	Wärmflasche, die; hőpalack, melegítő palack.
Wappenfeder, die; címerforgó.	Wapper, der; gobhal, tölcsérhal.	Warmgar-, mn. melegcsorzett.
Wappenfeld, das; címermező.	Wappern, k. csapkod (a' vitorla).	Warmhaltend, mn. melegtartó.
Wappenhalter, der; címer tartó.	Wappnen, cs. segyveroz, fölsegyveroz.	Warmherzig, mn. hőszívű.
Wappenhelm, der; címersisak.	Wappner, der; segyvernök.	Warkisch, Warkisch, mn. hanyag, laagy.
	Warteln, der; pénz- v. ércvizsgáló.	
	Wartiren, os. pénz v. érczat vizsgál, (tartalomra névo).	

Barrenofen, der; fűtő kőmenőze.	Bartnung, die; ápolás, ápolgatás; dajkálás; gondviselés, bánás (-val, -vel).	Bafchbette, die; mosóputton.
Barrenpflanz, die; szénserpenyő.	Barum, ib. és kaz. miért v. mért? miért v. mért, a' miért, a' mért.	Bafche, die; mosás; csacska.
Barrenstein, der; melengőtő kő.	Barwölf, l. Bährwölf.	Bafche, die; mosás; fejtérüha, fejtérnemű; ércmosó épület, mosóta.
Barrenstod, der; szarufogó, (fősűzőknél).	Barzchen, das; szömölcske.	Bafchen, es. és k. rh. mos. (fejtérneműt, búzát, érczet st.); megmos, (kezeket st.); leford, megmos, (valakit); mosdik; fecseg, csacsog.
Barrenstuhl, der; húsugár.	Barze, die; szömölcs, bimbó; babug; caecabimbó v. -szom v. -húb.	Bafchen, das; mosás; fecsegés - locsogás.
Barrenstube, die, l. Barzimmer.	Barzenkraut, das; kacskaring; válu pikk; kerti peremér.	Bafcher, der; mosó; csacska, locs-feca.
Barrenstücker, der; melegítő tárgyér.	Barzenfirtel, der; disznótök.	Bafcherbe, l. Balfcherbe.
Barrenung, die; melegítés.	Barzenring, -freid, vjrtfel, der; csacshomály, caecabimbó' udvara.	Bafcheren, die; mosás.
Barrenzimmer, das; melegszoba.	Barzenfuchede, die; bárosyosága, tüskősosága.	Bafcheren, die; fecsegés.
Barren, es. int, megint, intésnél ó (kártól st.); fűh — lassen, ügyelni v. hallgatni az intésre.	Barzenstein, der; babugtő, szömölcsökő.	Bafcherinn, die; mosóné; csacska.
Barner, der; intő.	Barzig, mn. szömölcsös, bibircsós.	Bafcherlohn, der; mosásbér.
Barnung, die; intés, elove megintés.	Bas, nm. mi? mit? miért? miféle? minő? milyen? kicsoda? a' mi, a' melly; a' mit, a' mellyet; valami, valamin csak; — wetust du? miért sírsz? ei — geht mich das an! ejh mi közöm hozzá! — flir ein Mensch ist das? milly ember ez? — sind das flir Bafcher? miféle könyvek ezek? lauf, — du launst, fuss, valamint csak tudsz.	Bafcher, das; mosott v. mosandó ércz.
Barndau, das; Varsó, (város).	Basband, die; mosópad v. szék.	Bafcher, das; mosóhardó.
Barnte, die; őrtorony, les-torony.	Basbär, der; mosómedve.	Bafcher, die; mosóasszony.
Barnten, k. várakozik (-ra, -re), vár (-t; -ra, -re; -val, -vel); einem auf den Dinst —, valakit hivatalában szemmel tartani; jemanden — lassen, valakit megvárakoztatni. —, es. ápol, ápolgat; dajkál; bánik (-val, -vel), gondot visel (-ra, -re), gondoskodik, (felőle); felnes Intes —, hivatalában oljárni.	Basbeden, das; mosómedence; óriáskáma.	Bafchgold, das; mosópénz.
Barnterinn, Barntfrau, die; ápolónő.	Basbefen, der; fonytás-prő, (ércmosásra).	Bafchgold, das; mosott arany.
Barntgeto, das; ápolóbér.	Basbél, die; mosópád v. szék.	Bafchgrube, die; mosógödör, (bányászoknál).
Barntthum, l. Bafthum.	Basbör, der; mosómedve.	Bafchhaft, Bafchhaftig, mn. csacska, locska. fecske-bezédő.
	Basbeden, das; mosómedence; óriáskáma.	Bafchhaftigfeit, die; aszicskáság, locskáság.
	Basbefen, der; fonytás-prő, (ércmosásra).	Bafchhandfuch, der; mosható keztyű.
	Basbél, die; mosópád v. szék.	Bafchhant, das; mosóház.
	Basbör, der; mosómedve.	Bafchherd, der; mosógőz. (bányászoknál).
	Basbeden, das; mosómedence; óriáskáma.	Bafchholz, das, l. Bafchölnef.
	Basbefen, der; fonytás-prő, (ércmosásra).	Bafchhammer, die; mosókáma.
	Basbél, die; mosópád v. szék.	

Waschlappen, der; fejérru-
haszekrény.
Waschseffel, der; mosóüst
v. kailan.
Waschlammer, die; ka-
pocsfa.
Waschtopf, der, l. Waschs-
büffel.
Waschtorb, der; mosókosár v.
kosár.
Waschtorb, der; ruhakosár.
Waschfrau, das; tajtéző
szappanfa.
Waschfubel, der; mosódó-
zsa.
Waschfufe, die; mosókád.
Waschtopfer, das; mosott
réz.
Waschfüße, die; mosóku-
ruglya, (bányákban).
Waschlappen, der; mosó-
rongy.
Waschlaug, die; lúg, mo-
só-lúg.
Waschleder, das; mosható
bőr.
Waschleine, die; ruhaszári-
tó kötel.
Waschlehn, der; mosóber.
Waschmagd, die; mosogató
leány v. szolgáló.
Waschmaul, das; csacska
száj; locska-locsko.
Waschmühle, die; mosó-
malom.
Waschmilde, die; mosótok-
nöke.
Waschpinfel, der; főtéresz-
tő ecset.
Waschrolle, die; ruhámán-
gorló.
Waschschrank, der; fejérru-
haszekrény.
Waschschürze, die; mosókö-
tény.
Waschschwamm, der; mosó-
szivacs v. spongyia.
Waschstein, das; mosott
szűt.

Waschtra, der; mosóteknő.
Waschwanne, die, Waschs-
zuber, der; mosókád.
Waschwasser, das; mosódó-
viz.
Waschweib, das, l. Waschs-
frau.
Waschweife, die; mosott
gyapju.
Waschjetztel, der; mosó-
jegyzék.
Waschjinn, das; mosott
csin v. ón.
Wasfe, die; nőtestvéro va-
laki' szülőinek; csacska.
Wasfe, die; vesszőnyaláb.
Wasen, der; gyepl, pázsit;
vesszőnyaláb; gyeplmes-
terség.
Wasen, der; pára, gőz.
Wasenbank, die; gyeppad.
Wasenholz, das; vessző-
nyaláb, ág-bog, gallyak.
Wasenmeister, der; gyepl-
mes'er.
Wasenstecher, der; gyepl-v.
pázsitszedő.
Wasenstück, das; gyepl-v.
pázsitszelet; gyeppel-
kott hely.
Wasenwall, der; gyepsáncz,
főtásáncz.
Wasig, ma. gyepl, pá-
zsitos.
Wasir, das; víz; hab.
(szóvetes); fény, (gyó-
mánton, gyöngyön); zu
— und zu laube, vizon
szárazon; das Schiff sieht
viel —, a' hajj' melyen
úszik v. megy; — schla-
gen, vizet merni, (ha-
jósoknál); — abschlagen
v. lassen, vizelni, nu-
gyozni; die Augen sehen
ihm voll —, könnybe lá-
badnak szemei; der Mund
läuft ihm voll —, fut a'
nyála, (valamire); zu —

werden, dugála dőlni;
zu — machen, dugába dön-
teni, elrontani; stille
Wasser sind betrüglisch,
lassu viz partot mos.
Wasserablaß, der; vízeresz;
vízeresztés.
Wasserabschlag, der; vizle-
csapolás.
Wasserader, die; vízár.
Wasserborn, der; kánya-
hangita.
Wasserbörbe, die; fodor-
jávör.
Wasserfaße, die; ümör.
Wasserhammer, der; vízi
löröm.
Wassermaße, die; lile; ví-
zi seregély.
Wasserandorn, der; söppe-
déli hunnyász; vízi pe-
szórcz.
Wasserarm, ma. kevésvízű,
vizben szük.
Wasserarum, das; moosári
gölyalár.
Wasserreißel, die; vízi száz-
libu.
Wasserreit, der; sattyuág.
Wasserreut, das; vízenyes
szem, (szemószeknél).
Wasserbad, das; vízfürdő.
Wasserbaldrian, der; vízi
gyökünko.
Wasserbalsam, der; vízi
menta.
Wasserbathengel, der; hagy-
mazagú tarorja.
Wasserbau, der; vízópités;
vízópités.
Wasserbaukunst, die; vízó-
pités, vízópités' mestersé-
ge.
Wasserbaum, der; vízso-
rompó; vízfű, (vízjáté-
kosoknál).
Wasserbaumeister, der; víz-
ópitő.

Wasserbecken, das; vizmedence.
 Wasserbehälter, Wasserhälter, der; viztartó, vizfogó.
 Wasserbeifer, der; sekete göllec.
 Wasserbedienstetfrau, das; pataki eziklász.
 Wasserbeschreiber, der; vizleiró.
 Wasserbeschreibung, die; vizleírás.
 Wasserbirn, die; leves körte.
 Wasserblase, die; buborék, vizbuborék.
 Wasserblatt, das; ajvirág.
 Wasserblatter, die; vizhimlő.
 Wasserblau, mn. vízkék.
 Wasserblume, die; nimfa; vizvirág-zákány.
 Wasserblut, das, l. Wasserweiser.
 Wasserblütthe, die; horsos cikkszár, obgyömbér, lúgyfa.
 Wasserbogen, der; vizív.
 Wasserbohne, die; mocsári kontyvirág.
 Wasserbraunwurz, die; vízi zékajak.
 Wasserbren, der; lisztes póp, kőlec.
 Wasserbrenner, der; szeszőgő, páliukaősző.
 Wasserbrodwurzel, die; esomogo-kontyvirág.
 Wasserbrun, der; vizsérv.
 Wasserbuche, die; virginiai hoglárfa.
 Wasserbunze, die; derőse.
 Wasserbutte, die; vizputton.
 Wasserchen, das; viascska.
 Wassercur, die; vizgyógyítás.
 Wasserdampf, der; vizpára, vízgőz.

Wasserdarm, der; vízi agyagfúró.
 Wasserdeich, der; vizgát.
 Wasserdicht, mn. vízhatlan.
 Wasserdost, der; kenderpakoza; subás villamag.
 Wasserdreyblatt, das; vidra-eleczke.
 Wasserdrossel, die; vízi rigó.
 Wasserdrud, der; viznyomás.
 Wasserdunst, l. Wasserdampf.
 Wasserdürnwurz, die; tavidugasor.
 Wassereibisch, der; mocsári hibik.
 Wassereiche, die; vízakoló.
 Wassereichse, die; vízi gyík.
 Wassereimer, der; vizmerő veder.
 Wassereintan, der; vízi tarnics.
 Wasserephen, der; keresztetes lepese.
 Wassereppich, der; torzai-ka; mérgeas bolonyik.
 Wasserer, der; vizöntő.
 Wasserraden, der; vizfonal.
 Wasserrademwurm, der; vízi agyagfúró.
 Wasserrahat, die; vízi utazás.
 Wasserrass, der; zuhatag, vizosás.
 Wasserrassfrau, das; réti sortecscók.
 Wasserrang, der; vizfogó.
 Wasserrarb, Wasserfarben, l. Wasserfarbtg.
 Wasserrarbe, die; vízszal.
 Wasserrartig, mn. vízszínű.
 Wasserrarn, der; pompás ozmuand.
 Wasserrass, das; vizes bordó.
 Wasserrass, das; áztató hordó.

Wasserfeder, die; ímer; czicztonya; fedőnád.
 Wasserfenchel, der; vízi lősövény; tavaszi szironták.
 Wasserfest, mn. vízálló.
 Wasserfeuer, das; vízi tűz, (tűzjátéknál).
 Wasserfeuerwerk, das; vízi tűzjáték.
 Wasserfist, der; vizfonal.
 Wasserflache, die; viz' színe v. tükre.
 Wasserflücht, mn. vízirányos; sekirányos.
 Wasserflösch, der; vízi cziczkoró.
 Wasserflösch, die; vizes üveg v. palaczk.
 Wasserflöchte, die; vízi zuzmó.
 Wasserfled, der; vizfolt, (festésen).
 Wasserfieder, der, l. Wasserholunder.
 Wasserfliege, die; pozdorjány.
 Wasserfisch, der; bolhakan-dics; vízenkórász.
 Wasserfluth, die; vizár, áradás.
 Wasserfracht, die; vízi fuvar.
 Wasserfrosch, die; vízi robot v. szakmány.
 Wasserfrosch, der; vízi hóka; zöld- v. kecskebéka.
 Wasserfroschlöffel, der; vízi hidör.
 Wasserfuchschwan, der; bitykős esetpázsit.
 Wasserfuxer, der; víz-hordó.
 Wasserfuchse, die; víz-hajzda.
 Wasserfalgant, der; nyúlás.
 Wassergasse, die; vízer, vízállás, (esántófoldon),

szivárvány rész; árpa (szemen).
Wassergang, mn. vízeses, vízállásos.
Wassergang, ber; vízvezeték; vízmelletti út, (kertben).
Wassergarbe, die; rence; tóborosta.
Wassergarn, das; fűszeres tóborosta.
Wassergauchheil, die; pólszigoráll.
Wassergelbe, die; vízi veszedelem, vízveszély.
Wassergelde, das; vízedény; nyirkedény.
Wassergelgel, das; vízi madarak.
Wassergeist, ber; vízi manó.
Wassergeld, das; vízbor, (hányászoknál).
Wassergelte, die; vízmerő edény.
Wassergelicht, das; folyami törvényszék.
Wassergelicht, das; vízedény.
Wassergelicht, die; vízzeny, vízdaganat.
Wassergewächs, das; vízi növény.
Wassergewand, das; babruha.
Wassergewinn, das; vízi dírcék.
Wasserglas, das; ivópohár, vízespohár.
Wassergleich, l. horizontal.
Wassergleich, l. horizontal.
Wassergleich, l. horizontal.
Wassergleich, ber; vízmozgony.
Wassergott, ber; vízisten.
Wassergaben, ber; vízárók.
Wassergros, das; vízi námpicz; fedőnád; fűköcs nád.

Wassergrotte, die; vízdor.
Wassergrotte, die; vízfogó.
Wassergros, ber; vízöntő, vízöntet.
Wassergros, ber; vízes fazék.
Wassergros, ber; tavaszi szironták.
Wassergros, ber; vízartó.
Wassergros, ber; vízkalapács.
Wassergros, ber; buvárvert.
Wassergros, die; magzatling, hársnyburok.
Wassergros, ber; iszapzsombor.
Wassergros, das; rence.
Wassergros, die; zöldlábhóda v. fű.
Wassergros, die; vízi námpicz.
Wassergros, die; vízmagassága.
Wassergros, ber; kányabangita; fagyöngy.
Wassergros, die; vízforgatag.
Wassergros, das; fű, hóda.
Wassergros, ber; uskár; buvárkutya.
Wassergros, mn. víz nemű.
Wassergros, mn. és ih. víz és vízzen.
Wassergros, die; vízesség.
Wassergros, die; sánőszírom, sásliliom.
Wassergros, die; vízi vadász.
Wassergros, die; acsa, szitakötő.
Wassergros, ber; csikbogár.
Wassergros, die; vízes kanti.
Wassergros, die; vízkép, vízhoz.
Wassergros, ber; vízrossz.

Wassergros, ber; vízi tűzkúp, (tűzjátékosoknál).
Wassergros, ber; vízes üst; vízfogó.
Wassergros, die; tavi bukkon.
Wassergros, ber; vízporond.
Wassergros, ber; vízálló ragasz.
Wassergros, ber; vidracleccka.
Wassergros, die; kalapos szattyú.
Wassergros, ber; vízholdó szolga.
Wassergros, die; boduározó gyékény.
Wassergros, ber; agyvízkör, vízgy.
Wassergros, die; vízerőtan.
Wassergros, das; vízi növény v. fű; uszány.
Wassergros, ber; vízi rák.
Wassergros, die; zsápszombor.
Wassergros, ber; pocsolylátanya.
Wassergros, die; vízi varangyék.
Wassergros, ber; vízes korsó.
Wassergros, die; vízi tűzgolyó.
Wassergros, -lehre, die; vltan.
Wassergros, ber, l. Wassermelone.
Wassergros, die; vízmértudomány.
Wassergros, ber; vízmérő.
Wassergros, t. kis szeméremajk.
Wassergros, ber; vízárkoló.
Wassergros, die; vízvezetés, vízárkolás.

Wasserleitungsfunkf, die; vizvezetés, vizárkolás.
 Wasserleitungsgerecht, das; vízvezetési jog.
 Wasserleisch, der; ernyős elecs.
 Wasserlinie, die; vízvonál, vízmutató vonal, (hajókon).
 Wasserlinsen, die; lepese; békapolnya; tavaszi mocsárhúr.
 Wasserlos, mn. vízotlen.
 Wasserlosigkeit, die; vízotlenség.
 Wassermaßleren, die; vízfestés.
 Wasserangel, der; vízszűke.
 Wassermann, der; vízöntő; acsa.
 Wassermaß, das; vízmérték.
 Wassermaßline, die; vízermű.
 Wassermauer, die; vízi fal.
 Wassermaus, l. Wasserratte.
 Wassermaße, die; görög-dinnye.
 Wasserwerk, das, l. Wasserwerk.
 Wasserwerk, der; vízmérő.
 Wasserwisch, der; tói gyík, göte.
 Wasserwisch, das; vízfonál; lepese.
 Wasserwölfe, die; agyagfuro.
 Wasserwölfe, die; vízi szunyog; tavi csimész.
 Wasserwühle, die; vízi malom.
 Wasserwühler, der; vízi molnár.
 Wasserwunde, die; vízi menta.
 Wasser, k. megvizcsedik; vizé vélük; huzonyok, (a' vad).

Wassachtár II.

Wasser, ca. vizot eraszt, (rótra ic.), megöntöz, (rótat ic.); meglocsol; vizet, megvizet, (bort ic.); vízbe áztat; getűsfertés Wand, habos szalag.
 Wasser, das; megvizetés; megöntözés, meglocsolás.
 Wasserabst, der; gázló, (növény).
 Wasserachtigall, die; kék-begyű billegény.
 Wassermatter, die; vízi kigyó.
 Wassernix, der, Wassernixe, die, l. Nixe.
 Wasserpuß, die; csemege-sulyom, sulyom.
 Wassernymphe, die; vízi nympba; acsa.
 Wasserorbung, die; vízi rendelet.
 Wasserorgel, die; vízorgona.
 Wasserpaß, l. Wageredt.
 Wasserperle, die; álgöngy.
 Wasserpfah, der; vízi karó.
 Wasserpfau, der; pávagom; acsa.
 Wasserpeffer, der; borsos cikkszár.
 Wasserpfanze, die; vízi növény.
 Wasserpfug, der; vízeko.
 Wasserpfülze, die; pocsolya.
 Wasserplatz, der; vízhely.
 Wasserprobe, l. Wasserlatte.
 Wasserprobe, die; vízpróba.
 Wasserpumpe, die; visszavtató.
 Wasserquelle, die; vízforrás, vizkelet, forrás, kútsó.
 Wassertrabe, die; kormorán, vízi pellikán.
 Wassertrab, das; vízi kádék.

Wassertrale, die; vízi rakéta.
 Wassertralle, die; vízi guvat.
 Wassertratte, die; pocz. poczik.
 Wassertrich, mn. vizet, víz-zel bővelkedő.
 Wassertrich, das; vizak' országa.
 Wassertrich, das, l. Wassertrich.
 Wassertrise, die; vízi utazás.
 Wasserrettig, der; izapzsombor.
 Wassertrinne, die; vízcsatorna.
 Wassertrich, der; vízmosás.
 Wassertröhre, die; vízcső.
 Wassertrübe, die; vizet rópa.
 Wassertrüffer, die; kergos szifla.
 Wassertrübler, der; kardurrú.
 Wassertrüge, die; imer.
 Wassertrufat, der; doréca.
 Wassertrummung, die; vízgyűjtés; vízotulás, vízotlás.
 Wassertrund, der; vízhomok.
 Wassertraphir, der; habos safir.
 Wassertrünte, die; vízotzólop.
 Wassertrücht, der; vizakna.
 Wassertrüden, der; vizkár.
 Wassertrüffel, die; vízlapát.
 Wassertrüfung, die; vízrekonstés; vízrekesz.
 Wassertrüher, der; gölicz; püsti-hozsa.
 Wassertrühen, mn. vízotzónyo, vízotól főlő.
 Wassertrühe, die; vízotzony; dühosság, vesztelés.
 Wassertrüherlang, der; gyil-

kos csomorika, méreg-
hűrök; vízi hősövény.
Wasserschilfröste, die; vízi
tájkos v. teknősbéka.
Wasserschamm, der; iszap;
hosszú vizfonal.
Wasserschlange, die; vízi
kigyó; fojérbasu v. kö-
zönséges kigyó.
Wasserschlauch, der; víz-
tömlő; rence.
Wasserschlehe, die; árva-
lepénfa.
Wasserschloß, das; vízvár.
Wasserschlocht, die; vízüreg.
Wasserschlund, der; vízöböl.
Wasserschmetterling, der;
aggyagturó.
Wasserschmiele, die; vízi
nápicz.
Wasserschnecke, die; vízi csig-
a; eleveneszlő csiga-
biga.
Wasserschnepe, die; gyspi-
cairke.
Wasserschnepper, der; vízmö-
rő, vízmerítő.
Wasserschoss, der; csiatag.
Wasserschraube, die; víz-
csavar.
Wasserschwaube, die; parti
fecske.
Wasserschwärmer, der; vízi
rajka.
Wasserschwein, das; tapir.
Wasserschwere, die; víz-
súly.
Wasserschwertflie, die; sá-
nőszirmom.
Wasserschwimmer, der; u-
szó; legkisebb hokatszeg.
Wassersseite, die; vízi oldal.
Wassersende, die; lingos
szironták, sémörfű.
Wassersenf, der; szapora
szegecs.
Wasserspiegel, der; víz'
tükre v. színe.

Wasserspiel, das; vízjáték;
vízi hangszer.
Wasserspinne, die; vízi pók
v. pauk.
Wasserspißmaß, die; vízi
cziczkány.
Wasserspröbe, l. Fenerspröbe.
Wasserstaub, der; vizma-
gasság.
Wasserstaude, die, Wasser-
ständer, der; vizes boc-
kn.
Wasserstange, die; vízhor-
dó rúd; den Wein ic. mit
der — schlagen, a' bort
ic. megkorosztelni.
Wasserstar, der; vízi aere-
gály.
Wasserstein, der; vízhatár-
kő; köcsatorna, (kony-
hában); hullámkő; szű-
rő kő.
Wassersteinbrech, der; ostor-
indás haramag.
Wasserstein, der; mocsár-
húr.
Wassersternkraut, das; subás
villamag, farkasfog.
Wasserstiesel, der; vízhatlan
v. vízjáró csizma.
Wasserstoff, der; gyulólóg.
Wasserstrafe, die; vízbe-
súlasztás, (büntetésfl).
Wasserstrahl, der; vízsu-
gár.
Wasserstreif, der; sáklá.
Wasserstreich, mn. sáklás.
Wasserstrom, l. Strom.
Wasserstrudel, l. Strudel,
Wasserwirbel.
Wassersucht, die; vízkórság.
Wassersüchtig, mn. vízkór-
ságos.
Wassersuppe, die; vízleves.
Wassertaufe, die; vízkö-
rszentség.
Wassertier, das; vízi állat.
Wassertiefe, die; víz' mély-
sége, vízmély.

Wassertracht, die; egy vi-
tel v. tereb víz.
Wasserträger, der; vízhor-
dó.
Wassertränse, die; itató-
zabla.
Wassertrierer, der; vízjáró,
habonlábbó; vízi guvat.
Wassertrinker, der; vizivó,
vizisza.
Wassertrog, der; vizes tek-
nő.
Wassertropfen, der; víz-
csepp.
Wasseruhr, die; vízóra.
Wasserung, die; víz.
Wässerung, die; vízoresz-
tés, megöntözés, meglo-
csolás; megvizezés.
Wasserveilchen, das; piros
csöviries; elecs.
Wasserwehgras, das; sodor-
zás.
Wasserwagel, der; vízi ma-
dár.
Wasserwage, die; vízszin-
mérő, vízszinmérő; só-
vizmérleg.
Wasserwägenkunst, die; víz-
szinmérés.
Wasserwägen, das, l. Was-
serwägen.
Wasserwäger, der; vízszin-
mérő.
Wasserwägung, die; víz-
szinmérés.
Wasserwahrsager, der; víz-
jós.
Wasserwahrsageren, die; víz-
jósálá.
Wasserwanze, die; uszka.
Wasserweidich, der; vízi
hidör.
Wasserwehr, l. Wehr.
Wasserweide, die; kötőfű.
Wasserweidich, der; fejos
liszinka.
Wasserwelle, l. Welle.
Wasserwert, das; vízmű.

Wasserwilde, *die*; tavi bék-
kén.
 Wasserwiesel, *das*; nyérez.
 Wasserwirbel, *der*; örvény.
 Wasserwog, *l. Woge*.
 Wasserwurm, *der*; vízi fé-
reg; pozdorjány.
 Wasserzinte, *die*; szarvas
locsagaz.
 Wasserzoll, *der*; vízvám.
 Wasserzuber, *der*; vizes
csübhör.
 Wasserzuber, *der*; áztató
csübhör.
 Wasserzug, *der*; vízirány.
 Wat, *die*; sekély, zátony.
 Wate, *die*; huzó v. korító
háló.
 Waten, *cs. gázol, garal*.
 Watfad, *der*; bőrszak.
 Watsche, *die*; pofoncsa-
pás; kacsa.
 Watschel, *der és die*; po-
hók, pohos.
 Watscheln, *k. döcög, ödöng*,
biczeg.
 Watschen, *cs. pofoz, meg-
pofoz*.
 Watte, *die*; *l. Wat és Wate*.
 Watte, *die*; *gyap*; *gyapu*.
 Watten, *Wattiren, cs. gya-
poz, meggyapoz*.
 Wattenfraut, *das*; apoczin;
gyapu.
 Wattenmacher, *der*; *gyap-
lésszító*.
 Wau, *der*; fogas resoda,
korbácsfű.
 Wahnwob, *l. Wahnwobe*.
 Webe, *das*; szövot, szö-
vedék.
 Webe, *die*; szövés; vég,
(vászón).
 Webelig, *mn. sürgencz*.
 Weben, *cs. r. és rh. szö.*
—, *k. r. és rh. lobog*;
inag; mozog; es lebt und
weht alles an ihm, jözo-
mozog, csupa elevenség.

Weber, *der*; takács, szö-
vő.
 Weberarbeit, *die*; takács-
munka, szövot.
 Weberbaum, *der*; zúgoly,
zúgolyfa.
 Weberblatt, *das*; horda,
takácsborda.
 Weberbissel, *die*; takács-
mácsonya.
 Weberdoß, *der, l. Pofen*.
 Webereintrag, *l. Eintrag*.
 Weberer, *die*; szövés; szö-
vet.
 Weberfischlein, *das*; sejtér-
keszeg.
 Webergestell, *der*; takácsle-
gény.
 Weberhandwerk, *das*; ta-
kácsnág, takácsmesterség.
 Weberhamm, *der, l. We-
berblatt*.
 Weberkleister, *der*; ecsetelő.
 Weberknappe, *der*; takács-
legény.
 Weberknecht, *der*; kaszás
falangya.
 Weberknoten, *der*; takács-
kötés.
 Weberkunst, *die*; takács-
mesterség.
 Weberlade, *die*; cséveláda.
 Webermeister, *der*; takács-
mester.
 Weberstiff, *das, Weberstül-
pe, der*; votélő, csürlő.
 Weberspule, *die*; csóve, fo-
nulcsóvo.
 Weberstuhl, *der*; szövata,
szövészek.
 Webertritt, *der*; lábitó.
 Weberzettel, *der*; mellék-
sonál.
 Weberstuhl, *l. Weberstuhl*.
 Wechsel, *der*; változás,
megváltozás; váltás; cse-
re, csorélás.
 Wechsel, *der*; váltó, vál-
tólevél.

Wechselant, *das*; váltogató
hivatal.
 Wechselbalg, *der*; váltott
gyermek, (hónahalivők-
nél); gazporonty, gaz-
kölyök.
 Wechselbank, *die*; váltó-
bank; váltószáml.
 Wechselblatt, *das*; váltoga-
tó v. kerülgető levél.
 Wechselbrief, *das*; váltó-
levél.
 Wechselbuch, *das*; váltó-
könyv.
 Wechselkurs, *der*; váltó-
kelet.
 Wechselfarbe, *die*; játszó-
szín.
 Wechselfarbig, *mu. játszó-
színű*.
 Wechselfeld, *das*; váltóföld.
 Wechselheber, *das*; váltó
láz v. hídglelés.
 Wechselkurbe, *die*; megye,
határbaráda.
 Wechselgeld, *das*; váltó-
pénz.
 Wechselgeleit, *das*; csukló
izürlő.
 Wechselgericht, *das*; váltó-
törvénytörés.
 Wechselgeschäft, *der*; válto-
gató ének.
 Wechselgeschäfft, *der*; váltó-
ügy.
 Wechselhandel, *der*; váltó-
kereskedés.
 Wechselhändler, *der*; vál-
tókereskedő, váltóáros.
 Wechselhandlung, *die*; vál-
tókereskedés.
 Wechselhaus, *das*; pénzvál-
tótűz; váltótűz.
 Wechselherr, *l. Wechselhän-
ter*.
 Wechselkammer, *l. Wechsel-
bank*.
 Wechselkauf, *der*; váltóve-
vés.

Wegfestung, das, l. Wegfestung.
Wegfestungsbücher, der; vidraczikkszár.
Wegfestungsbücher, die; váltókufárság.
Wegfestungsbücher, der; váltókufár.
Wegfestung, es. vált. (ruhát, lovat ic.); megváltoztat. (gazdát. helyet ic.); felvált. (tallót ic.); die **Wegfestung** —, helyet cserélni; die **Farbe** —, olpirátni; elhalványodni; oleápadni; mit jemand Worte —, valakivel összekapni v. összeveszni; Briefe —, levelezni valakivel; Raugen —, golyóra v. pisztolyra vinni. —, k. váltózik.
Wegfestung, l. **Wegfestung**.
Wegfestung, die; váltórendelet.
Wegfestungsbücher, die; váltókufárság.
Wegfestungsbücher, das; váltólo.
Wegfestungsbücher, die; viszonykötettség.
Wegfestungsbücher, die; ikerpisztoly.
Wegfestungsbücher, der; váltóhely.
Wegfestungsbücher, die; váltószimuláns.
Wegfestungsbücher, das; váltójog; váltóörvény.
Wegfestungsbücher, der; váltógatórim.
Wegfestungsbücher, der; váltóörvényszéki bíró.
Wegfestungsbücher, die; váltóügy.
Wegfestungsbücher, die; váltóadás.
Wegfestungsbücher, ma. és ih. kölcsönös; kölcsönösen felváltva.

Wegfestungsbücher, die; kölcsönöség.
Wegfestungsbücher, l. **Wegfestungsbücher**.
Wegfestungsbücher, der; váltótáncz.
Wegfestungsbücher, der; kölcsönösere.
Wegfestungsbücher, die; váltóasztal.
Wegfestungsbücher, die; váltás.
Wegfestungsbücher, das; kölcsönös viszony.
Wegfestungsbücher, ih. kölcsönösen; felváltva.
Wegfestungsbücher, der; egyiptomi búza.
Wegfestungsbücher, der; váltószöglet, átelleni szöglet.
Wegfestungsbücher, die; visszönhatás.
Wegfestungsbücher, die; váltógazdaság.
Wegfestungsbücher, das; részcsülő.
Wegfestungsbücher, die; szétcsés. (váltókkal).
Wegfestungsbücher, der; pénzváltó; váltókereskedő.
Wegfestungsbücher, der, **Wegfestungsbücher**, die; ék; votálbalaku (p. o. somlye, irósvaj).
Wegfestungsbücher, es. kelt. fölkel.
Wegfestungsbücher, das; fölkelés.
Wegfestungsbücher, der; keltő, fölkelő; serkentő, (órában).
Wegfestungsbücher, die; keltőcsengettyű.
Wegfestungsbücher, die; keltőóra.
Wegfestungsbücher, das; serkentőmiv.
Wegfestungsbücher, das; vanyigánpiroz.
Wegfestungsbücher, der; legyeső; fark.
Wegfestungsbücher, der; legyesőcsináló.
Wegfestungsbücher, ma. legyesőalakú.

Wegfestungsbücher, k. legyes; csóvál (farkat).
Wegfestungsbücher, der; legyeső-szivacs.
Wegfestungsbücher, der; sejtőhillegény.
Wegfestungsbücher, kas. sem; — noh, sem — sem; es hat — Kopf noh Füße, so' sulo se' farka.
Wegfestungsbücher, das; bálsonal; sejt, lép.
Wegfestungsbücher, k. sejtöt v. lépöt rak.
Wegfestungsbücher, die; bálsonalcsóvé.
Wegfestungsbücher, ih. el; félre; oda; — damit, félre vele, el vele; es ist —, oda van; — mit dir! menj el! geh —, eredj félre; in einem —, egy folytatásban; schlecht —, egyenesen, egy általában.
Wegfestungsbücher, der; út; menés, járatt, út; mód, út, (valamire); unter **Wegfestungsbücher**, az úton v. útban, út közben; einem aus dem **Wegfestungsbücher** gehen, valakinek v. valaki oldl kitérni; jemanden im **Wegfestungsbücher** stehen, valakinek útjában lenni; ein gepflasterter —, kövezett v. rakott út; feines **Wegfestungsbücher**, sommi módon sem, semmikép som.
Wegfestungsbücher, os. elszánt.
Wegfestungsbücher, os. elhorgász; elcsíp.
Wegfestungsbücher, es. munkával v. dologgal kivesz, eltávoztat, magzúntot.
Wegfestungsbücher, es. oletet, (szómolésöt ic.).
Wegfestungsbücher, vh. rh. olúvózik.
Wegfestungsbücher, k. elkvivózik.

- Wegbeiben, cs. rh. el-, le-
 harap; elmar, elharap-
 dól.
 Wegbüßen, cs. lepáczol.
 Wegberufen, cs. elhi.
 Wegbeten, cs. elimádkozik,
 imádsággal eltávoztat v.
 megszüntet.
 Wegbetten, cs. máshova
 ágyaz.
 Wegbeugen, cs. elhajt.
 Wegbetwegen, cs. elmozdít.
 Wegbiegen, cs. rh. elhajt,
 elgörbit.
 Wegbinden, cs. rh. elköt
 (szömölcsöt st.); elköt
 (máshova).
 Wegbitten, cs. rh. elkér.
 Wegblaffen, cs. elugat.
 Wegblufen, cs. rh. elfű.
 Wegbleiben, k. rh. elmarad.
 Wegbleiben, k. és cs. rh.
 elfonnyad; fejezítve ki-
 vesz (foltot).
 Wegbliden, k. elpillant.
 Wegbrechen, cs. rh. el-, le-
 tör; kihány, kicikád. —,
 k. rh. el-, letörik.
 Wegbreunen, k. ós cs. rh.
 el-, leég; el-, leéget.
 Wegbringen, cs. rh. elvisz.
 Wegbrühen, l. Abbrühen.
 Wegbrüllen, cs. elordítóz.
 Wegbücken, vb. elhajlik.
 Wegbüßeln, cs. kitegláz,
 kivással (redőket).
 Wegbürsten, cs. el-, leko-
 fól.
 Wegcapern l. Wegfayern.
 Wegcäumen, cs. eltölt,
 elgátol.
 Wegdonnern, cs. eldörög.
 Wegdorren, k. elszik, ol-
 fonnyad, elszárad.
 Wegdrücken, cs. eltol.
 Wegdrücken, cs. el-, lo-
 esztorgáz.
 Wegdrücken, cs. elcsavar,
 elfordít.
- Wegbrochen, cs. eljesezt,
 elfenyegtet.
 Wegdrüden, cs. elnyom.
 Wegdürfen, cs. eldúdol.
 Wegdürfen, k. szabad el-
 távozni v. elmenni.
 Wegeamt, das; úthivatal,
 úttisztaság.
 Wegenuffeher, der; ügyeo-
 lő, útfelügyelő.
 Wegesan, der; útesinálás.
 Wegereiter, der; útkerü-
 lő; útesináló.
 Wegereiter; der; úttata-
 rozó, útigazító.
 Wegebestimmung, die; úttata-
 rozás, útigazítás.
 Wegblatt, das, l. Weges-
 breitt.
 Wegbreit, der és das; úti-
 sű.
 Wegbüffel, die; fejezhátu
 bordon; tarka bogács;
 időzrő csükkülő.
 Wegborn, der; varjutóvíz;
 pizske.
 Weggeld, Weggeld, das;
 útvám; útpénz.
 Weggen, Weggen, cs.
 elboronál.
 Weggras, das; porcsin-
 cikkszár; gombos lelleg;
 tartós sziklár.
 Weghaus, Weghaus, das;
 útvámbáz.
 Weggen, k. elsiet.
 Weggetern, k. le-, elge-
 nyed.
 Weggetze, die; seketo fark-
 kóró.
 Weggrasse, die; fejez ter-
 nye, tornyosű.
 Weggümmel, der; kony-
 lakómény.
 Wegmesser, der; útmérő.
 Wegen, ej. -ört, miatt,
 végett; -höl, -höl; in,
 -re nézve; dicsér ltsíche
 —, ezen okból; fejtér
- Verdienste —, érdemei
 tekintetéből, v. érdemei-
 ért.
 Wegerei, der, l. Wegereitt.
 Wegesfüße, die; úloszlop.
 Wegesfelde, die; választó.
 Wegesfluge, die; ostrom-
 mén.
 Wegesfüße, die; házatlan
 csiga.
 Wegesen, der; szapora sze-
 gccs; szóha-zsombor; ve-
 tési repceze.
 Wegesen, cs. rh. elcsik.
 Wegespinne, die; úti pók
 v. pank.
 Wegeslein, der; útkő.
 Wegesroh, das; tejoltó ga-
 laj.
 Wegesritt, der, l. Weges-
 gras.
 Wegeswinde, die; kis szu-
 lak.
 Wegeszell, der, l. Wegesalb.
 Wegesbüchel, der; útvámos.
 Wegesbüchel, cs. ellegyez.
 Wegesfahren, k. és cs. rh.
 elmegy. (kocsin st); el-
 hord, elvisz. (kocsin st).
 Wegesfaher, k. rh. elcsik;
 el-, kiwarad.
 Wegesfangen, cs. rh. elfog;
 elfogdos; elcsíp.
 Wegesfalten, k. el-, lerot-
 had.
 Wegesfegen, cs. elcsiper; el-
 kikhotor.
 Wegesfeilen, cs. el-, lere-
 szel.
 Wegesfeuern, cs. el-, laló.
 Wegesfischen, cs. elhalász;
 elkaparit.
 Wegesfaden, k. ellobog.
 Wegesfassen, k. elröpül.
 Wegesflegen, k. rh. elröpül,
 elszáll.
 Wegesfichen, k. rh. elfut,
 elszalad.

Wegstiefen, k. rh. elfoly.	Weghoden, cs. elvág.	Wegfriden, cs. elkuruglyáz.
Wegstücken, cs. elutajoz.	Weghofen, cs. kapával elhúz.	Wegfrimmen, cs. elhajt, olgörbit.
Wegstücher, cs. el-, kikáromkodik.	Weghalten, cs. rh. eltart.	Wegfugeln, l. Wegfoßern.
Wegstüchtel, cs. és k. elviesz v. eltakarít, (megmenthetés miatt); elfut, elszalad, (menekvésért).	Weghangen, k. rh. elfügg.	Wegführen, cs. el-, lecsókol.
Wegstreifen, cs. rh. el-, felfal.	Weghauen, cs. kilehel.	Wegluftchen, k. elkoeszik, elkocakázik.
Wegstreuen, cs. elkéret (elölle).	Weghauen, cs. rh. elvág.	Wegfaden, cs. rh. elrak, elrakodik (máshova).
Wegstüchteln, cs. elcardlapoz.	Weghelfen, k. rh. elsegít.	Wegfürmen, cs. ellármáz.
Wegstücken, cs. elvezet; elviesz, elhard (szekereren st).	Weghinfen, k. elántit, elántikál.	Weglassen, cs. rh. elbocsát, elereszt; el-, kihagy.
Weggebelen, cs. elvilláz; elborgász, elcsíp.	Weghobeln, cs. el-, legyalul.	Weglaufen, k. rh. elfut, elszalad.
Weggehren, k. kiforr.	Weghoffer, l. Weghöfter.	Wegläugnen, cs. eltagad.
Weggang, der; elmenet, elmenetel.	Weghofen, cs. elhoz, elhi.	Wegläuten, cs. elharangoz.
Weggehen, cs. rh. el-, oda ad (magától).	Weghufen, k. elszökel, olgrál.	Weglefen, cs. el-, lenyal.
Weggehen, k. rh. elmegy, eltávozik; elkel.	Wegjagen, cs. elhajt, elkorget, elüz.	Weglegen, cs. eltosz, elrak (máshova).
Weggeteufeln, cs. elkorbácsol.	Wegkappen, cs. elvág.	Wegleihen, cs. rh. el-, oda kölcsönöz.
Weggeteuten, cs. elkisér.	Wegklopfen, cs. elkopogat.	Wegleiten, cs. elvezet.
Weggethen, cs. rh. el-, kiönt.	Wegkoffern, k. elmász.	Wegleiten, cs. el-, kitérit.
Wegglätten, cs. kivasal, kitégláz (redőket st).	Wegklopfen, cs. elkopogat.	Wegleiten, cs. rh. kiszedeget, kiválogat, (konkolyt st); el-, fölszed (elölle); könnyen 's jól olvas.
Wegglücken, k. rh. elsiklik, elcsúszik, elcsuszmodik; elcsik (valamitől).	Wegknäuen, cs. eldurrogat; ellő.	Weglesen, cs. elcsal.
Wegglücken, l. Weggleiten.	Wegknäuen, k. és cs. elgurul; elgurít.	Wegleiten, cs. elkanalaz.
Weggraben, cs. rh. elárkol; elis.	Wegkommen, k. rh. elvetődik, elvesz; eljö; er fell mit nicht ungestraft —, nem megy el büntetés nélkül.	Wegleiten, cs. el-, letöröl.
Weggraben, cs. l. Weggreifen.	Wegkommen, k. rh. elvetődik, elvesz; eljö; er fell mit nicht ungestraft —, nem megy el büntetés nélkül.	Wegleiten, cs. rh. elhazud.
Weggreifen, cs. rh. elkap, elragad.	Wegkriechen, k. rh. elmász.	Wegmachen, cs. kivesz (foltot st. valahonéit); sth —, eltakarodni, magát elhordani.
Weghaben, k. rh. kap (-tól, -tól pofoncspánt st); tanul v. vesz (-tól, -tól szokást st); er hat bey mir meg, kiesett a' kedvemből.	Wegkriechen, k. rh. elmász.	Wegmachen, cs. el-, lakozál.
	Wegkriechen, cs. le-, elkapvat.	Wegmachen, cs. rh. el-, felőröl.
	Wegkriechen, cs. le-, elkapvat.	Wegmachen, cs. elfest.
	Wegkriechen, cs. le-, elkapvat.	Wegmachen, cs. elcsen.
	Wegkriechen, cs. le-, elkapvat.	Wegmachen, cs. elcsen.
	Wegkriechen, cs. le-, elkapvat.	Wegmachen, cs. le-, elgyilkol, el-, leöl.

- Wegmüssen, k. el kell menni.
 Wegnagen, cs. elrag.
 Wegnahme, die; olvétel.
 Wegnehmen, cs. rh. elvesz.
 Wegnehmung, die; elvétel.
 Wegneigen, cs. elhajt, elhajlik, (előle).
 Wegnehmen, cs. kitűszent.
 Wegnippen, cs. elszűrööl.
 Wegpaßen, cs. és vh. elrak, (máshova); elvakarodik, eltakarodik, ellisztül.
 Wegpaßchen, cs. és k. elpaakol, elpoeskol; elpoesog.
 Wegpaufen, cs. eldobol; elver, eldögönyöz.
 Wegreitchen, cs. elkorháscol.
 Wegreifen, cs. rh. elsipol; elfütyöl.
 Wegreiführen, cs. elrabol.
 Wegreitfchen, cs. elpiricskel.
 Wegreißfestu, cs. elver.
 Wegruppen, cs. elpufogat.
 Wegrupfen, cs. elfü.
 Wegrugen, cs. eltisztít, eltisztogat.
 Wegquetschen, cs. elszű.
 Wegraffen, cs. elkaphod.
 Wegraßeln, cs. elráspol.
 Wegrauben, cs. elrabol.
 Wegrauchen, l. Berrauchen.
 Wegräumen, cs. le-, eltisztít.
 Wegräumung, die; el-, eltisztítás.
 Wegreihen, cs. rh. el-, ledörgöl, el-, ledörzsöl.
 Wegreiben, cs. és k. el-, oda nyujt; tulnyúl, tudór.
 Wegreise, l. Ubreise.
 Wegreisen, k. elutazik.
 Wegreissen, cs. rh. el-,
- leszakaszt; leront, ledönt; elránf.
 Wegreiten, k. rb. ellovagol.
 Wegrennen, k. és cs. rh. elfut, elszalad.
 Wegreuten, cs. kigyomlál, kitép.
 Wegrichten, cs. eligazit.
 Wegrutschen, k. elcsörgedez; lepergedez.
 Wegrinnen, k. rh. elfoly, előmlik.
 Wegrollen, k. és cs. elgurul; elgurít.
 Wegrollen, k. elrozsdásodik.
 Wegrollen, k. elmozdul.
 Wegrollen, cs. elmozdít, eltesz.
 Wegrollern, k. és cs. elvez.
 Wegrollen, cs. rh. elhi; el-, kiszólt.
 Wegrollern, cs. elhabar, elkavar.
 Wegrollen, k. elzörög.
 Wegrollen, cs. ki-, letép.
 Wegrollen, cs. szókra szedve elvissz, v. elhord.
 Wegrollen, cs. el-, leszárszol.
 Wegrollen, mn. járható.
 Wegrollen, die; járhatóság.
 Wegrollen, cs. rh. elszik, (előle).
 Wegrollen, cs. r. és rh. elszopik v. elemik.
 Wegrollen, cs. le-, elrezzel, levakar.
 Wegrollen, cs. elcsereberél.
 Wegrollen, cs. elparancsol, elküld; eltisztít, elhord, eltesz láb elől.
 Wegrollen, die; elparancsolás; eltisztítás, elhordás.
- Wegschaffen, elkapar.
 Wegschauen, k. elnéz.
 Wegschaukeln, cs. ellapátol.
 Wegschneiden, k. és cs. rh. meg-, elvág; kiműlik, elpihen; elvágaszt.
 Wegschelten, cs. rh. elkáromkodik.
 Wegschelten, cs. elajándékoz.
 Wegscheren, cs. és vh. rh. elnyír; eltakarodik, elvakarodik.
 Wegscherten, cs. eltrófál, elenyeleg.
 Wegschenden, cs. elijeszt, elrezzent.
 Wegschenten, k. és vh. el-, lesauro, el-, ledörzsöl; el-, lesaurlódik, el-, ledörzsölődik.
 Wegschicken, cs. elküld.
 Wegschieben, cs. és k. rh. eltol; eltoldódik.
 Wegschicken, k. rh. elsurran, elcsudamlik. —, cs. rh. ellő, ellődöz.
 Wegschicken, k. és cs. elhajózik; elhord v. elvissz, (hajón).
 Wegschinken, cs. azidva elhajt.
 Wegschicken, cs. el-, felhabzsol.
 Wegschlagen, cs. rh. elüt, elver.
 Wegschlagen, k. elcsoszog, elkoborozol.
 Wegschleichen, k. rh. ellopázik, elcsundorog.
 Wegschleifen, cs. rh. ki-, elköszörül, kifén.
 Wegschleifen, cs. elszámoz, számon elvissz v. elhord; elhurcsol. (lófarkon ic.).
 Wegschleifen, cs. rh. lefoaszt.
 Wegschleifen, k. elkanyarít.

- Wegschleppen, cs. elhurcol, elcipel.
 Wegschendern, cs. elparitytyáz; elveszteget.
 Wegschließen, cs. rh. elcauk, elzár.
 Wegschlingen, cs. rh. elnyel.
 Wegschlüpfen, k. kicsúsz; elszökik.
 Wegschneifen, cs. rh. elhajlt, elvet.
 Wegschmelzen, k. és cs. rh. elolvad; leolvaszt.
 Wegschneiden, cs. elkap.
 Wegschneifen, cs. el-, kihortog; neki ripakodva elhajlt.
 Wegschneiden, cs. elkopant; kifü, (orrából).
 Wegschneiden, cs. elmetesz, elvág.
 Wegschneulen, cs. elpattant, elhajlt.
 Wegschreiben, cs. elrettent, elrémít.
 Wegschreiten, k. rh. ellépeget.
 Wegschütteln, cs. elráz.
 Wegschütteln, cs. el-, kiönt.
 Wegschürmen, k. elrajzik.
 Wegschweben, k. ellebeg.
 Wegschwefeln, cs. kénnel kivessz.
 Wegschürmen, cs. elhord v. elváz (a' víz).
 Wegschwimmen, k. rh. elúszik.
 Wegschwimmen, k. rh. elenyészik, eltűnik.
 Wegsehen, k. elvitorláz.
 Wegsehen, k. rh. elnóz.
 Wegsehen, vh. elsoványog, elvagy, elkíváncsik.
- Wegsenden, cs. r. és rh. elküld.
 Wegsenden, cs. fol-, elpörzsöl.
 Wegsetzen, cs. és k. eltesz, máshova tesz; átszökik, átugrik, (árkon tc.); sőt ilber etwas v. ilber Anbere —, valamivel v. másokkal nem gondolni.
 Wegsehen, k. rh. elvan, távol van; tulvan, (valamin); oda van.
 Wegsehen, cs. el-, lesarlóz.
 Wegsehen, cs. elszítál.
 Wegsehen, cs. rh. elénekel; első látásra le-, élénekel.
 Wegsehen, k. rh. el-, lesüllyed.
 Wegsehen, k. el kell menni.
 Wegsehen, cs. fol-, elcszik, (elöle).
 Wegsehen, cs. elrekeszt.
 Wegsehen, cs. rh. kiokád.
 Wegsehen, cs. és k. rh. folyvást beszél, (angol nyelvet tc.); kerokon szól v. beszél.
 Wegsehen, cs. és k. lerepeszt, lepattant; elvettét; előntöz, ellocsol; elvágat.
 Wegsehen, k. rh. elugrik; el-, lepattan.
 Wegsehen, cs. leöblít, elmos (a' víz).
 Wegsehen, cs. rh. leszúr.
 Wegsehen, cs. eldug; máshova szúr v. tűz.
 Wegsehen, cs. és vh. rh. ellop; ellopózik.
 Wegsehen, cs. elállít, félro tesz.
 Wegsehen, k. rh. ki-, elhal.
 Wegsehen, k. olvasz.
- Wegsehen, cs. olcsillent, olcsen.
 Wegsehen, cs. kiváj.
 Wegsehen, cs. eldug.
 Wegsehen, cs. rh. eltaszit, ellök.
 Wegsehen, k. elügyekszik.
 Wegsehen, cs. rh. elsimit, (haját); ki-, eltöröl. —, k. rh. elköltözik (a' madár).
 Wegsehen, cs. és k. elhorzsol, elsodor; elhorzsolódik, elsodródik.
 Wegsehen, cs. rh. elpöröl, elfelesen.
 Wegsehen, cs. elhint, elszór.
 Wegsehen, cs. el-, kitörölget, (voualkákkal).
 Wegsehen, cs. elenyeleg.
 Wegsehen, cs. eltánczol.
 Wegsehen, k. eltántorog, eltámolyog.
 Wegsehen, k. és cs. elolvad, elonged; elolvaszt.
 Wegsehen, cs. rh. eltesz, máshova tesz.
 Wegsehen, cs. kiirt, kivessz.
 Wegsehen, k. elüget.
 Wegsehen, k. elügyekszik.
 Wegsehen, cs. rh. elhord.
 Wegsehen, cs. elcsepeget.
 Wegsehen, k. elcsepog.
 Wegsehen, cs. rh. elhajt, elkerget, elűz.
 Wegsehen, k. és cs. rh. ellép; el-, lelapod.
 Wegsehen, cs. rh. elisszik (elöle).
 Wegsehen, k. altipog.
 Wegsehen, ver; ellépés.
 Wegsehen, cs. és k. elcsepeget; elcsepog.
 Wegsehen, l. Wegtraufen.

Wegtröpfen, l. Wegträufen.
 Wegummetu, cs. eltántorog.
 Wegverlangen, k. elkívánkok.
 Wegwachteln, k. elbiczeg, eldöcög.
 Wegwagen, vb. el menni.
 Wegwachen, k. és cs. elhengerget elhengerel.
 Wegwählen, cs. elhengerit, elhengerget.
 Wegwandern, k. elvándorol, elköltözik.
 Wegwankeu, k. eldöcög, elbiczeg.
 Wegwärtet, ih. el, (-tól, -től).
 Wegwaschen, cs. rh. le-, kimos, elmos.
 Wegwähren, cs. kiútat.
 Wegwachteln, k. elbiczeg.
 Wegwachteln, cs. ellegyez.
 Wegwehen, cs. elfú.
 Wegweiden, k. és cs. le-ázik; leáztat.
 Wegweiden, cs. el-, lelegettet.
 Wegweinen, cs. el-, kistr, sírásban tölt.
 Wegweisen, cs. rh. el-, kiigazit, el-, kiparancsol; igazít, (valahová).
 Wegweiser, der; útmutató.
 Wegweisen, k. és cs. elhervad, elkökad, elfonnyad; felással, felszárit.
 Wegwenden, cs. és vh. r. és rh. elfordít; elfordul.
 Wegwerfen, cs. rh. elhajít, elvet; el-, kihagy; fő —, elvetemedni, lealacsonyítani magát.
 Wegwünschen, cs. el-
 wünschen, köl; kíván-

Wegwachen, cs. és vh. ki-
 köszörül, kifen, (csor-
 bát); elkopik.
 Wegwischen, cs. elsimít;
 elver.
 Wegwinden, cs. rh. elfacsar.
 Wegwinken, cs. elint.
 Wegwischen, cs. és k. el-
 letöröl.
 Wegwogen, k. elhullámzik.
 Wegwollen, k. rh. el akar
 menni v. jöni.
 Wegwünschen, cs. elkíván-
 kok.
 Wegzacken, cs. lecsapol.
 Wegzubern, cs. elvarázsol,
 elbűvöl.
 Wegzuchen, cs. elhúz, (ha-
 jánál fogva).
 Wegzehen, cs. elemészt,
 elfogyaszt.
 Wegzeigen, l. Wegweisen.
 Wegzeiger, der; útmutató.
 Wegzerren, cs. elhúz, el-
 húzgál.
 Wegziehen, cs. rh. elhúz,
 elvon, elvesz, (lábat is
 valahonnét).—, vh. rh. el-
 húzódik, elvonul; el-,
 kiköltözik, el-, kiköl-
 tözködik, el-, kihurcol-
 kodik.
 Wegzelen, cs. elcélöz.
 Wegzuden, cs. elránt.
 Wegzug, der; elhúzás; el-
 költözés.
 Wegzupfen, cs. kitép.
 Wegzuden, cs. elcsiptet.
 Wegzungen, cs. elköny-
 szorit.
 Wegzuden, cs. elcsipked.
 Weh, Wehe, iaz. jaj!
 Weh, mn. fájdalom, (új se.);
 — v. wehe thun, fájni;
 es thut mir —, fáj; se-
 menden — thun, vala-
 kit megbántani, megsér-
 teni; es wird mir so —

amé Herz, úgy megfáj
 n' azivem.
 Weh, Wehe, das; ja).
 jajszó.
 Weh, Wehe, das, Wehe,
 die; fájdalom; keserv;
 vajadás, szülő fájdalom.
 Wehen, k. és cs. fú; lo-
 bog.
 Wehen, das; fuvás; lo-
 bogás.
 Wehfrau, l. Wehmutter.
 Wehflage, die; jajpanasz,
 jajgatás; kúvik.
 Wehflagen, k. és cs. ja-
 jong, jajgat.
 Wehmuth, die; bú, fáj-
 dalom.
 Wehmüthig, mn. és ih.
 bánatos, fájdalmas; fáj-
 dalmassan.
 Wehmüthigkeit, die; bána-
 tosság, fájdalmasság.
 Wehmüthvoll, mn. bána-
 tos, fájdalmas.
 Wehmutter, die; bába.
 Wehr, die; védelem;
 fegyver; véd; Wehr —
 stellen, magát védelmezni.
 Wehr, das; vízgát.
 Wehranfallt, die; védin-
 tőzet.
 Wehrbaum, der; vámfá,
 sorompó.
 Wehrbündnis, das; véd-
 szövetség, védfrigy.
 Wehrdamm, der; védgát,
 előgát.
 Wehren, cs. megakadályoz,
 ellent áll, (-nak, -nek).
 erővel ellenz; megtagad.
 meg nem enged. —, vh.
 magát védelmezi; Weh
 setz
 nur Haut —, éltét vé-
 delmezeni; sich einer Sa-
 che —, valaminek ellen-
 szegülni, valamit meg
 nem engedni.

Wehrer, ber; vivó, küzdő.	Weiberfeind, ber; asszony- gyűlölő.	Weiberkappe, die; asszony- sipka.
Wehrgehänge, das; kard- szij.	Weiberfeindschaft, die; assz- onygyűlölés; nőellen- kedés.	Weiberkenntnis, die; assz- onyisméret.
Wehrgeräth, das; védekez- köz.	Weiberfreund, ber; nőba- rát, asszonyharát.	Weiberkleid, das; asszony- ruha.
Wehrhaft, mn. segyverhi- ró, ön védelemre al- kalmas.	Weiberfreundschaft, die; asszonykedvelés; nőba- rátság.	Weiberkrum, ber; asszonyi áru; czecsó-becse.
Wehrkrieg, ber; védháború.	Weibergeheul, das; asszony- jajveszoklás.	Weiberkrankheit, die; assz- onyi betegség.
Wehrlinie, die; védvonal.	Weibergefellsch, die; nő- fecsegés.	Weiberkrieg, ber; asszonyi vita.
Wehrlos, mn. és ih. segy- vertelen; védetlen; segy- vertelenül; védetlenül.	Weibergeföhle, das; nő- nem.	Weiberkranke, die; nősze- szély.
Wehrmittel, das; védszar, védeszköz.	Weibergeföhren, das; assz- szonyzsivaj; nőjajgatás.	Weiberkuchen, die; nőhüér.
Wehrschanz, die; védsáncz.	Weibergeföhrlieb, das; assz- szonyi mende-monda.	Weiberküst, die; asszonyi csel.
Wehrschmied, ber; segyver- csiszár, segyverkovács.	Weibergeföhrlieb, das; assz- szonyi mende-monda.	Weibermährchen, das; assz- szonyi mende-monda.
Wehrschrift, die; végirat.	Weibergegnit, das; nővita, asszonyi perpatvar.	Weibermann, ber; asszony- imádó, nők' bolondja.
Wehrschuß, ber; fulánk.	Weiberghild, das; nőaxe- rencse; szerencso, (asz- szonyoknál).	Weibermantel, ber; assz- szonyköpönyeg.
Wehrstand, ber; védrend; katonaság, katonarcud.	Weiberghirtel, ber; assz- szonyöv.	Weibermühe, die; asszony- sipka.
Wehrwaffe, die; védsegy- ver.	Weiberghirtel, ber; assz- szonyöv.	Weibername, ber; nőnév. asszonynev.
Wehrwolf, l. Wärfwolf.	Weiberhaar, das; asszony- haj.	Weiberriarr, ber; asszo- nyok' bolondja.
Wehrwort, das; védszó, védbeszéd.	Weiberhaft, mn. és ih. asszonyos; asszonyosan.	Weiberorden, ber; asszo- nyi rend.
Wehrzug, ber; határvám.	Weiberhandschuh, l. Frauen- handschuh.	Weiberorde, die; asszonyi bosszú.
Weib, das; asszony, nő; némbár; feleség.	Weiberhas, ber; asszony- gyűlölés.	Weiberraub, ber; nőrablás.
Weibbar, mn. házasodható, házasulható.	Weiberhasser, ber; asszony- gyűlölő.	Weiberrecht, das; nőjog, asszonyjog; asszonyi ki- váltásg.
Weibchen, das; asszonyka; feleségecske; nőtény.	Weiberhaube, die; asszony- fejköti.	Weiberregiment, das; assz- szonykormány.
Weiberangst, die; asszonyos félelem.	Weiberhend, das; asszony- ing.	Weiberrod, ber; asszony- kötös; szoknya.
Weiberanmut, die; asszo- nyi kellem, nőkellem.	Weiberherrschaft, die; assz- szonyuralkodás.	Weiberstraße, die; asszony- úgy.
Weiberarbeit, die; asszony- munka.	Weiberherz, das; asszony- szív.	Weiberstafel, ber; asszony- nyereg.
Weiberart, die; asszony- mód, asszonyok' módja.	Weiberhut, ber; asszony- kalap, nőkalap.	Weiberstamm, die; női sze- nöremtest.
Weiberansteher, ber; há- remőr.	Weiberhuld, die; nőhó- dolás.	Weiberständer, ber; assz- szonyfertező.
Weiberange, das; asszony- szem, nőszem.		
Weiberbrust, die; asszony- mell.		

Weiberschen, die; asszony-
 féle, asszonykerülés.
 Weiberschnuff, der; asszo-
 nyi ék v. ékeség, asszo-
 nyoni dráguságok, drá-
 gakövek.
 Weiberschnuh, der; asszony-
 czipő.
 Weiberstiefel, der; asszony-
 csizma, nőtopánka v. to-
 pány.
 Weiberstimme, die; nőhang,
 asszonyi hang.
 Weiberstube, die; nőszoba,
 asszonyi szoba.
 Weiberstumpf, der; nőha-
 risnya.
 Weiberstucht, die; nővagy,
 nőkóráság, asszonyokba
 bolondulás.
 Weiberstüchtig, mn. nőkór-
 ágos.
 Weibertheil, Weibtheil,
 der; nőrés, asszonyil-
 letmény.
 Weibertrauen, f. asszony-
 köny, nősírás.
 Weibertraut, die; asszony-
 öltözet v. viselet.
 Weibertrene, die; nőhűség,
 asszonyhűség.
 Weibertride, die; nőfon-
 dorlat, asszonyi álnok-
 ság.
 Weibertrugend, die; asszo-
 nyi rény, nőcerény.
 Weiberzeit, die; havi tisztu-
 lás' ideje.
 Weiberzimmer, das; nőte-
 rem, asszonylak v. szoba.
 Weibisch, mn. asszonyos,
 olupuhult.
 Weiblich, mn. asszonyi,
 női; das weibliche Ge-
 schlecht, nőnem, asszo-
 nyi nem; ein weiblicher
 Delm, nőrim; die weib-
 lichen Blumen, nővirá-
 gok.

Weiblichkeit, die; asszo-
 nyiság, nőtermészet.
 Weibsbild, das, Weibpers-
 son, die; asszonyiszemély,
 fejjerszemély.
 Weibsen, das, l. Weib-
 bild, Weibleute.
 Weibgestalt, die; nőalak,
 nőtermet.
 Weibleute, die; fejjér-
 személyek, nőszemélyek.
 Weibschneider, l. Frauen-
 schneider.
 Weibsvoll, das; asszony-
 nép, fejjérnép.
 Weich, mn. puha, lágy;
 weiche Hände, puha ke-
 zek; weiches Wetter,
 lágy idő.
 Weichbild, das; város' ha-
 tára.
 Weichbottich, der; szalad-
 casirátató kád.
 Weiche, die; lágyaság, pu-
 haság; vékony, (em-
 beré); áztatás, (ruháé);
 tőpet.
 Weichen, k. és cs. megpu-
 húl, meglágyul; ázik,
 (vásban st.); megpuhit,
 meglágyit; áztat, (vízbe
 st.).
 Weichen, k. rh. kitér, ki-
 mozdul, helyt enged,
 odább megyen; enged,
 (nyomásnak st.); den
 Feind zum — bringen,
 az ellenséget helyéből v.
 állásából kitolni.
 Weichgefessen, mn. higan
 v. lágyra főtt, (tojás st.).
 Weichheit, die; puháság,
 lágyaság.
 Weichherzig, mn. lágy szívű,
 érzékeny.
 Weichherzigkeit, die; lágy-
 szívűség.
 Weichhügig, mn. lágykörü,
 lágypatájú, (ló st.).

Weichhülfe, der; áztató put-
 ton, (papirosgyártoknál).
 Weichstufe, die, l. Weich-
 bottich.
 Weichlich, mn. lágyacska,
 puhácska.
 Weichlichkeit, die; lágyaság,
 puháság; olupuhultság.
 Weichling, der; lágy v. el-
 puhult ember.
 Weichmüdig, mn. puha-
 szájú, (ló st.).
 Weichmüthig, l. Weichherzig.
 Weichpflaster, das; lágyító
 tapasz.
 Weichschalig, mn. lágyhéju.
 Weichsel, die; Visztula,
 (folyam).
 Weichsel, s. firsche, die;
 meggy.
 Weichselstrichbaum, der;
 meggyfa.
 Weichselwein, der; meggy-
 hor, meggyvíz.
 Weichselzopf, der; lengyel-
 sürt.
 Weidbarm, Weidedarm, der;
 végbél.
 Weide, die, Weidenbaum,
 der; fűz, fűzfű.
 Weide, die; legelő; lege-
 lőhely; táplálat, (szem-
 nek st.); vadászat; Weid-
 sen auf die — thun,
 treiben, ökröket legelőre
 hajtani.
 Weidenlaub, das; legelőfől-
 dök.
 Weiden, k. és cs. legel;
 gyönyörködik; legeltet;
 gyönyörködtet; sich an
 etwas —, valamin szemeit
 legeltetni, v. gyönyörköd-
 tetni; der Hirt weidet auf
 dem hohen Gebirge, a'
 pásztor a' hegyek' tető-
 ján legeltet.
 Weidenasche, die; fűzhamu.

Weidenbach, *der*; fűzes pa-
 tak.
 Weidenband, *das*; gúzs, fű-
 gúzs.
 Weidenbast, *der*; fűszíkhéj.
 Weidenblatt, *das*; fűzlevél,
 fűzfalevél.
 Weidenbohrer, *der*; fűzpil-
 le, szűpille.
 Weidenbusch, *der*, Weiden-
 büsch, *das*; fűzbokor, fűz-
 csalit, fűzcserjo.
 Weidenerde, *die*; fűztele-
 vény.
 Weidenflechte, *die*; fűzcse-
 vény.
 Weidengerste, *die*; fűzfá-
 vessző.
 Weidenholz, *das*; fűzfa.
 Weidenkähnen, *das*; barka,
 fűzbarka.
 Weidenkotte, *die*; fűzfá-
 szék.
 Weidenkorb, *der*; fűzkosár,
 fűzfakosár.
 Weidenlaub, *das*; fűzágas.
 Weidenmähnung, *die*; fűzha-
 szon, fűzjövedelem.
 Weidenrinde, *die*; fűzfakő-
 reg.
 Weidenrose, *die*; fűzkin.
 Weidenruthe, *l.* Weidengerste.
 Weidenschwamm, *der*; illa-
 tos tinorú.
 Weidenstamm, *der*; fűztör-
 zsök.
 Weidenzeisig, *der*; fűzike;
 rendike.
 Weidenzahn, *der*; legelőhely.
 Weidenrecht, *das*; legelőjog.
 Weidenröh, *der*; caöviris;
 fűzike.
 Weidenwund, *l.* Weidwund.
 Weidgeschehen, *das*; vadász-
 saj.
 Weidicht, *das*, *l.* Weiden-
 busch.
 Weidrecht, *der*; vadász inas.
 Weidlich, *mn.* derék, jolas,

bátor; gyors, szspara,
 eleven, borbat.
 Weidmann, *der*; tanult va-
 dász.
 Weidmannstich, *mn.* és *ih.*
 vadászti, vadászós; vadá-
 szosan, vadászilag, va-
 dászmodon.
 Weidmannschaft, *die*; va-
 dászóság.
 Weidmesser, *das*; vadász-
 kés.
 Weidrecht, *l.* Jägerrecht.
 Weidrad, *der*, Weidradsch,
die; vadásztarisnya v.
 táká.
 Weidspresse, *l.* Augenspresse.
 Weidwerk, *das*; vadászat-
 mesterség.
 Weidwort, *das*; vadászszó.
 Weidwund, *mn.* bólsébes.
 Weife, *die*; motóla, gom-
 bolyító.
 Weifen, *cs.* motólál, gom-
 bolyít.
 Weigern, *cs.* és *vh.* meg-
 tapad (kérést re.); főlebb
 bivalkozik, főlebb visz
 (pört); vonogatja ma-
 gát, szabadkoczik, nem
 vállal.
 Weigerung, *die*; szabadko-
 zás, magavonogalás.
 Weidbischhof, *der*; főlszentelt
 v. címzetes püspök.
 Weihe, Weihung, *die*; föl-
 szentelés.
 Weihe, *die*; kánya.
 Weihen, *cs.* szentel, meg-,
 főlszentel; áldoz, felá-
 doz; ajánl, (könyvet re.).
 Weihen, *der*; tó, halas tó.
 Weiherr, *der*; szentelő, ál-
 dozó, főlszentelő, meg-
 szentelő.
 Weihfest, *das*; főlszentelés'
 ünnepe.
 Weihfestel, *der*; szenteltvíz-
 tartó.

Weihnachten, *die*, Weih-
 nachtsfest, *das*; karácson,
 karácson' ünnepe.
 Weihnachtsabend, *der*; ka-
 rácsonest, karácson' est-
 véje.
 Weihnachtsfeier, *die*; úrszü-
 letés' v. karácson' ün-
 nepe.
 Weihnachtsfeierabend, *der*; ka-
 rácson' ünnepe.
 Weihnachtsgeschenk, *das*; ka-
 rácsoni ajándék.
 Weihnachtsfest, *das*; kara-
 csoni ének.
 Weihnachtsmesse, *die*; éjféli
 mise.
 Weihnachtspredigt, *die*; ka-
 rácson' predikáció.
 Weihnachtsquartal, *das*; ka-
 rácsoni negyed.
 Weihnachtszeit, *die*; kara-
 csoni idő, karácson idő-
 táj.
 Weihrauch, *der*; tömjén; eis-
 nem — Strauch, valakinek
 tömjénezni, valakit ma-
 gasztalni.
 Weihrauchbaum, *der*; töm-
 jénfonyó.
 Weihrauchbüsche, *die*; töm-
 jénmillye.
 Weihrauchdampf, *der*; töm-
 jénfüst.
 Weihrauchgefäß, *das*; töm-
 jénedő, tömjénfüstölő.
 Weihwasser, *das*; szentelt-
 víz.
 Weihwedel, *der*; szentelő-
 ecset.
 Weihwafl, Weihwengel,
der, *l.* Weihwedel.
 Weil, *ksz.* mivel, mint-
 hogy, mivelhogy; mióta;
 ez alatt hogy, ez alatt
 még ...
 Weiland, *ih.* hajdan, né-
 ha napján, egykor. —
mn. néhai, egykori.

Weilchen, *das*; egy kis v. kovás idő, szempillantás.
 Weife, *die*; időkor, kor, idő; késedelem, halasztás; lange —, unalom, magamegúnás; eife mit —, lassan siess, tovább érez; über eine fleisne —, rövid idő múlva, csak hamar azután; in der — arbeiten, szűnőidő alatt dolgozni.
 Weifen, *k.* kósik, idős, tartózkodik, (valahol); mulat, idejét tölti.
 Weifer, *der*; tanya; fátyal.
 Wein, *der*; bor; szőlő; heuriger —, új v. ez évi bor; in Weine gehen, csapszókbe v. pinczébe menni; *der* — ist fehnig, virágos a' bor.
 Weinpfeffel, *der*; borizü alma.
 Weinbau, *der*; szőlőmivelés, bortermesztés.
 Weinbauer, *der*; szőlőmivés v. mivelő, szőlős gazda.
 Weinbeere, *die*; szőlő, szőlőszem.
 Weinbeerstiel, *der*; szőlőkocsán.
 Weinbeerhülfe, *die*; szőlőhój.
 Weinbeertern, *der*; szőlőmag.
 Weinberg, *der*; szőlőhegy, szőlő.
 Weinbergeshöhe, *die*; kerti csigabiga.
 Weinbirn, *die*; szőlőszü körte.
 Weinblatt, *das*; szőlőlevél.
 Weinstöcke, *die*; szőlővirág; szőlővirágzás' ideje.
 Weintrautwein, *der*; törkölypálinka.

Weinstöcke, *die*; bormirtalék.
 Weinbutte, *die*; putton.
 Weinstöckel, *die*; csipegő v. boros rigó.
 Weinstumpf, *die*; borgöz, borszesz.
 Weinen, *k.* sir, sirat, siráncokzik; über jemandes Tod —, valaki halálát siratni; vor Freude —, öröm miatt sirni.
 Weinstock, *mn.* és *ih.* siránczó; siránczóva; mit ist so —, úgy sirhatnám.
 Weinstüte, *l.* Weinstefe.
 Weinstück, *der*; boreczet.
 Weinstücker, *l.* Stücker.
 Weinstube, *die*; borszin.
 Weinstück, *mn.* borszinü.
 Weinstock, *das*; boros hordó.
 Weinstöcke, *die*; boros palack.
 Weinstück, *der*; borfolt, borpecsét.
 Weinstroh, *die*; szőlőrotol.
 Weinstroh, *die*; borvital, borszállítás.
 Weinstöckchen, *das*; rekonnyó, szőlőkacs.
 Weinstöcker, *der*; szőlőkert, szőlő.
 Weinstöcker, *der*; vinczellér.
 Weinstock, *der*; ivó, vondóg, (csapszókben).
 Weinstöcke, *das*, *l.* Weinstock.
 Weinstöcke, *das*; szőlőhegyacg.
 Weinstöcke, Weinstöcker, *das*; boros edény.
 Weinstöcke, *die*; bortermő vidék.
 Weinstöcke, *der*; borszesz.
 Weinstöcke, *das*; lugas, szőlőlugas.

Weinstöcke, *der*; borszag.
 Weinstöcke, *der*; boriz, borszamat.
 Weinstöcke, *das*; bujtás, homlítás.
 Weinstöcke, *das*; bortermés.
 Weinstöcke, *das*; boros pohár.
 Weinstöcke, *der*; boristen.
 Weinstöcke, *mn.* szőlőszőlő.
 Weinstöcke, *das*, *l.* Weinstöcker.
 Weinstöcke, Weinstöcke, *die*; szőlőkapa.
 Weinstöcke, Weinstöcke, *mn.* boros.
 Weinstöcke, *der*; borkereskedés.
 Weinstöcker, *der*; borkereskedő, boráros.
 Weinstöcke, *das*; csapszék, kocema.
 Weinstöcke, *der*; borszivó, lopó.
 Weinstöcke, *die*; borseprő.
 Weinstöcke, *der*; szőlőhegy.
 Weinstöcke, *die*; szőlőhøj.
 Weinstöcke, *der*; szőlőpásztor, szőlőcsász.
 Weinstöcke, *mn.* borizü, boros.
 Weinstöcke, *das*; bortermő év.
 Weinstöckchen, *l.* Weinstöcke.
 Weinstöcke, *die*; boros kanna v. kanta.
 Weinstöcker, *der*; boros targonca.
 Weinstöcke, *der*; borvovós, borvétel, borvásárlás.
 Weinstöcker, *der*; borvásárló, borvovó.
 Weinstöcker, *der*; pincze, boros pincze.
 Weinstöcker, *die*, *l.* Weinstöcker.
 Weinstöcker, *der*; borisméző.
 Weinstöcker, *der*; szőlőmag.

Weinkeller, der; borizlelő, borkóstoló.	Weinpflanze, die; boriző szilva.	Weinflauer, Weinaccige, die; boradó, borvám.
Weintraub, der; borcözögér.	Weinpreffe, die; borajtó, borprős.	Weinstock, der; szőlőb, szőlőtőke.
Weintraut, das; borfü; leánykőkőresim; kaposos korpafü.	Weinranke, die; rekenyő, szőlőkacs.	Weinsuppe, die; borleves.
Weintraug, der; boros kancaó.	Weinrausch, der; mámor, megittasodás, rözsegaég. (bortól).	Weintonne, die; boros tonna.
Weintraube, die; boros kád.	Weinraute, die; kerti rnta.	Weintröber, streifer, strisler, t. törköly.
Weintraufel, das; boros csobán v. csobolyó.	Weinrebe, die; szőlővaszszó, veuyige.	Weintraube, die; szőlő, szőlőfürt, szőlőfej, szőlőgerend, biling.
Weintrauer, das; gantár, gantárfák, ászok; borvagygon; borseprő.	Weinreich, mn. bordás, borral gazdag.	Weintrichter, der; borivó.
Weintraub, das; bortermő föld v. tartomány.	Weinrotz, mn. borveres, vörösborazinü.	Weintröpfen, der; borcsepp, egy csepp bor.
Weintraute, die; szőlőlécz.	Weinruhe, die; boriz.	Weintrunken, mn. ittas, boros.
Weintraub, das; szőlőlomb v. levél.	Weinruherlich, mn. bor savanyúságu.	Weinverfälscher, der; borhamistó.
Weintraube, die; lugas, szőlőlugas.	Weintraufen, das; borivás, mértékletlen borivás.	Weinverfälschung, die; borhamiáltás.
Weintraufel, die; szüret, boriszüret; — halten, szüretelni.	Weintraufener, der; nagy borivó, borizák.	Weinvisiter, der; borakoló, borakó.
Weintraufel, der; szüretelő.	Weintrauf, der; hormáros; kocema, csapszék.	Weinvisitator, der; borvizsgáló.
Weintraufeseit, die; szüretelés' ideje; szüretelési idő.	Weintraufensteuer, die; hormérési adó, kocmasadó.	Weinwarrath, der; horvagygon, kász bor.
Weintraufherfe, die; borczibere.	Weintraufherfe, die; borcsipősség.	Weinwacht, der; bortermés.
Weintraufkeller, der; borhajhász.	Weintraufherfe, die; kocema, csapszék.	Weinwage, die; hormérő.
Weintraufangel, der; bor'szülke.	Weintraufherfer, der; csaplár, kocsmáros.	Weinwetter, das; borérlelő idő.
Weintraufmarkt, der; borvásár; borpiacz.	Weintraufschlauch, der; bortömlő.	Weinwirth, der; kocsmáros, csaplár.
Weintraufmaß, das; bormérték.	Weintraufschmans, der; borozás.	Weinzechent, der; bortized.
Weintraufmetz, der; mézes bor.	Weintraufschreter, der; borkorcsalózó; kók szarvasbogar.	Weinzechent, das; borcözögér.
Weintraufmeßer, der; bormérő.	Weintraufschling, der; szőlőhujtvány.	Weinzeuch, der; borvám.
Weintraufmonat, der; Mindszanthava, october.	Weintraufschteden, der; szőlőkaró.	Weinzeuber, der; borcaeber v. bocka.
Weintraufmoss, der; must.	Weintraufschlein, der; borkő.	Weiß, ih. einen etwas — machen, valakit eltöveszteni, hamisan értesíteni.
Weintraufmoss, Weinbeeremoss, das; szőlőpép.	Weintraufschleinartig, mn. borkőnemü.	Weisse, mn. és ih. okos, bölcs; okosan, bölcsen.
Weintraufpflanz, die; borpálma.	Weintraufschleifer, der; borkőszosz.	Weisse, der; bölcs, okos v. bölcs ember.
Weintraufpflanz, der; szőlőkaró.	Weintraufschleifer, der; borkőolaj.	Weisse, die; mód, szokás; auf weisse — ? mi mó-

- don? auf seine —, semmiképen, semmi módon; nach Art und — der Berfahren, elődeink' szokása szerint.
- Weifel**, der; anyaméh.
- Weisen**, cs. rh. mutat, megmutat; igazít, utasít, küld; eligazít, kiigazít, kihajt, kiűz; mit dem Finger —, újjal mutatni; einen zu recht —, valakit útba igazítani, megmutatni neki az igaz utat; einem die Thür —, valakinek ajtót mutatni; sich — lassen, áttalálni v. belátni valamit; vou sich —, magától elláratni.
- Weiser**, der; mutató; anyaméh.
- Weisheit**, die; bölcsesség, okosság.
- Weisheitslehre**, die; bölcsesség-tanítmány; bölcsőség' szabálya.
- Weisheitslehrer**, der; bölcsőség-oktató v. tanító.
- Weisheitsvoll**, mn. bölcsőséggel teljes.
- Weisheitsähne**, t. bölcsőség' fogai.
- Weislich**, ih. bölcsen, okosan.
- Weisgott**, cs. jövendő, jósal.
- Weisguter**, der; jó, jövendő; látok.
- Weisgung**, die; jósalat, jövendölés.
- Weisung**, die; útmutatás; meghagyás, rendelés, utasítás.
- Weiß**, mn. és ih. fejtér, fehér; fejéren, fehérén; sich — brennen, magát éregetni, hibáit példátolni, montegetőzni; sich — kleben, fejtérbe öltözni.
- Weiß**, Weisse, das; fejtér v. fehérő (valaminek); fejtérség.
- Weißbäcker**, der; fejtér-kenyér-sütés, zsemlyesütés.
- Weißbäcker**, der; zsemlyesütő.
- Weißbart**, der; fejtér szakáll; fejtérszakállu ember.
- Weißbier**, das; fejtérsör.
- Weißbirke**, die; fejtér nyírfa.
- Weißblütterig**, mn. fejtérlevélű.
- Weißbrod**, das; fejtér kenyér.
- Weißbuche**, die; fejtér gyertyánfa.
- Weißbuchen**, mn. fejtér gyertyánfából való.
- Weißbürste**, die; mesző.
- Weißborn**, der; eszrogalagonya.
- Weißdrossel**, die; éneklő rigó.
- Weisse**, das; fejtér v. fehérő (valaminek).
- Weisse**, die; fejtérség, fejtérség.
- Weissen**, cs. fejtérít, ki-, meg-, bafejtérít; ki-, bomeszel (falat).
- Weisser**, der; fejtérítő.
- Weißfärbte**, Weisstanne, die; lúcz- v. szurkos fenyő.
- Weißfisch**, der; dővérponty; fejtérkeszeg.
- Weißfledig**, Weißfledt, mn. fejtérkeltos, fejtérhabos.
- Weißhaarber**, der; irhatimár, légvarga, bőrgyártó, csávás varga.
- Weißgelb**, Weißgelblich, mn. sárgás fejtér, libasínű.
- Weißgetüpfelt**, mn. fejtérpettyes.
- Weißgran**, mn. ősz, derek, (haj) ec).
- Weißhaarig**, mn. fejtérszőke; őszhajú.
- Weißhafer**, der; fejtér zab.
- Weißkehlchen**, das; hontmadár.
- Weißkohl**, der, Weiskraut, das; fejtér káposzta.
- Weißkopf**, der; fejtérhajú ember.
- Weißkraut**, der; gyölcs- v. vészokereskedés.
- Weißkramer**, der; gyölcsös, gyölcsáros.
- Weißkupfer**, Weiskupferer, das; fejtér réz.
- Weißlich**, mn. fejtérés.
- Weißlichtrot**, mn. veres fejtér.
- Weißkoppel**, die, l. Silberkoppel.
- Weißkuppenig**, der; ezüstállér v. bakka.
- Weißkimmel**, der; fejtér ló.
- Weißkneben**, das; ezüsttisztítás v. fejtérítés.
- Weißkrenkefig**, mn. írombaszurke.
- Weißtanne**, die; lúczfenyő.
- Weißwurz**, die; sokbőtykű gyöngyvirág.
- Weißzeug**, das; fejtéruha, fejtérnemű.
- Weit**, mn. és ih. messze-tartó, hosszú, hosszas; bö, tágas. (ruha ec); messze, távol, messzire; so —, addig, eddig, annyira, annyira; bei weitem, sokkal; bei weitem nicht, koránt sem; — und breit, körülbelül; mindenfélő; es — bringen, sokra vinni valamit, sokra menni valamire; das ist nicht — her, az nem sokat ér; die Sache steht noch in weitem Felde, a' dollog' kivanatolva még bi-

zonytalan; ein weites Ge-
wissen haben, igazságta-
lan v. lelkiismeretlen len-
ni; ohne weiteres, két-
ség kívül.
Weitbühlig, mn. nagyhasú,
poczakos.
Weite, die; messzeség,
távolság; hosszúság; tá-
gasság, szélesség, bőség.
Weiten, k. messze van,
távolog. —, cs. bővé, v.
szélessé. v. tágassá tesz.
—, vh. széles lesz,
meg-, kibővül.
Weitenjirfel, der; távol-
ság' köre.
Weiter, mn. és ih. további,
távoli; tovább, távo-
labb.
Weiterung, die; szélesítés,
bővítés, távolítás.
Weitläufig, mn. messzoter-
jedő, tágas; bő, széles;
körülmenyes, széles bo-
szédű; gyér; egymástól
távol.
Weitläufigkeit, die; széles-
ség, hosszúság, bőbe-
szédőség, körülmenyes-
ség.
Weitläufig, l. Fernläufig.
Weitstehend, mn. nagyár-
nyéku.
Weitstichtig, mn. és ih.
gyér, vigályos, egymás-
tól távol; gyéren, vigá-
lyosan.
Weitstichtig, mn. terjedel-
mes, hosszadalmas, szé-
leson ömlő, bő, (be-
széd re).
Weitstichtig, mn. messzelá-
tó, elesztítésű.
Weizen, der; búza; Weiz-
en —, török búza,
tengeri, kukoricza.
Weizenacker, der, Weizen-

feld, das; búzaföld, szá-
nóföld.
Weizenbau, der; búzater-
mesztés.
Weizenbier, das; búzasör.
Weizenbren, der; búzapép.
Weizenbrot, das; búzake-
nyér.
Weizenerte, die; búza-
aratás.
Weizengraupe, die; búza-
dara.
Weizenkorn, die; búza-
korpa.
Weizenofen, das; búzaszem.
Weizenrosen, der; búza-
lepény.
Weizenrod, das; búzater-
mő föld v. tartomány.
Weizenmalz, das; búza-
maláta, búzaszalad.
Weizenmehl, das; búza-
liszt.
Weizenfant, die; búzave-
tés; búzaföld.
Weizenstreu, die; búza-
polyva.
Weizenstoppel, der és die;
búzatarló.
Weizenstroh, das; búza-
szalma.
Welcher, welcher, welche,
mn. mely, ki; mellek?
kicsoda? weish ein! mellek!
a' ki, a' mellek, a' mi;
akárki, akármi, akár-
mellek; welcher Weisheit?
micsoda, milyen? we-
che Größe! mely nagy-
ság!
Welcherley, mn. minemű,
milyen, mind.
Welge, die; fejtér szű.
Welgeru l. Wälgern.
Welt, mn. hervadt, her-
vadt, lókkadt, sonnyadt.
Welt, k. hervad, sonny-
nyad.

Welthelt, die; hervadtág,
sonnyadtág; aszúság.
Weißbaum, der; forgó-ten-
gelyfa; forgótengely.
Weiß, die; hab; hullám;
forgótengely, (óra-, ma-
lomkereknél re); rözsze-
nyaláb; zátongy.
Weiß, cs. haboztat; for-
gótengelyt csinál, (-nak.
-nek); összehorraszt (va-
sat).
Weißförmig, mn. sodros,
habos, (levél).
Weißmauer, Weißwand,
l. Pechwand.
Weiß, der; harcra.
Weiß, mn. és ih. olasz;
olaszul.
Weißsand, das; Olaszor-
szág.
Welt, die; világ; világ-
egyetem; föld, föld' ke-
reksége; auf die v. zur
— kommen, világra jö-
ni; vor aller —, egész világ
előtt; die feine geistliche
—, a' művelt világ; er-
hat —, finom társalkodá-
su, világos látott.
Weltchse, die; világten-
gely.
Weltall, das; világegység.
Weltalter, das; világ' kora.
Weltauge, das; isten' szem-
e; nap; világszem,
(drágakő).
Weltbau, der; földteke.
Weltbau, der; világalkot-
mány; földalkotmány.
Weltbegebenheit, die; vi-
lágtörténet, világesemény.
Weltberescher, der; világ'
ura, világgazgató, v.
kormányzó.
Weltbekannt, Weltkundig
mn. világszerre ismerte-
tes.

Weltberühmt, mn. világ-
szerte híres.
Weltbeschreiber, der; vi-
lágíró.
Weltbeschreibung, die; vi-
lágírósa.
Weltbrauch, der; világszerti
szokás.
Weltbürger, der; világpol-
gár.
Weltgebäude, das; világ-
egyetem.
Weltgegend, die; égtáj; föld'
tartománya.
Weltgeist, der; világszole-
lem.
Weltgeistliche, der; világi
pap.
Weltgeistlichkeit, die; világi
papaág.
Weltgericht, das; utolsó
ítélet; világ' híralata.
Weltgeschichte, die; világ'
története.
Weltgetümmel, das; világi
zaj.
Weltkretel, der; égvő.
Weltküter, t. világi javak.
Weltkübel, t. világi hajók.
Weltkarte, die; világváz.
Weltkenntnis, die; világ-
ismeret; er hat —, jár-
tas. v. forgott ember.
Weltkind, das, Weltmenschen,
der; világ' fia.
Weltkugl, mn. okos, világ-
értő.
Weltkuglheit, die; világi
okosság.
Weltkörper, der; világtest,
égt. test.
Weltkreis, der; földkör;
világegyetem.
Weltkugel, die, l. Erdku-
gel.
Weltkunde, die; világtan.
Weltkundig, mn. világszo-
ró; világszerti ismeret-
jes.

Zschwanötar II.

Weltlauf, der; világ' for-
gása v. járása.
Weltlich, mn. földi, világi;
polgári, világi (hi-
vatal ic). —, ih. világi
módon.
Weltlichkeit, die; világság.
Weltlicht, das; világsfény.
Weltlust, die; világvágy.
Weltmann, der; világ' fia.
Weltmeer, das; nagy ten-
ger, oceán.
Weltpeil, der; világsark.
Weltpriester, der; világi
pap.
Weltrechen, mn. emberke-
rűlő.
Weltrechen, der; világhoz
ragaszkodás.
Weltreich, der; égbajlat.
Weltrechen, das; világszere-
szer.
Weltreife, der; világrész.
Weltweise, Weltweise, die,
l. Weltbrauch.
Weltweise, der; philoso-
phus; világvágy.
Weltweisheit, die; philo-
sophia; világvágy.
Weltwunder, das; világszere-
szer.
Wein, mn. kinek? von —?
kivel?
Wein, mn. kivel?
Wein, der; vend.
Weinbald, der; nyakte-
keres.
Weinfeld, Weinstock, der;
napórtó.
Weinbaum, der; forgó
tenyely; lépésbázis.
Weinstock, die; kő-
gő lépés.
Wein, ca. és k. rh. for-
dit; megfordít (szokorot
ic); forgat (pecsenyét);
megfordít (ruhát); fordúl,
megfordul; den Rücken
—, hátat fordítani; sich

—, fordítani, megfor-
dítani; Weinstock és zum
Wein —, isten fordít-
sa jóra a' dolgot; den
Körper —, forgatni; sich
richte, kint —, jobbra,
balra fordítani; sich an
jemand mit einer Bitte —,
valakihez kéressel folya-
modni.
Weinpfand, der; forgató
oko.
Weinpunkt, l. Pf. f.
Weinrohr, das; fecsen-
dőső.
Weinspinne, die; simító-
fa, (köztyűsöknél).
Weinreife, Weinreife,
der; keztűsfordító.
Weinisch, mn. vend.
Weinung, die; fordulás;
fordulat; eine — machen,
megfordítani; einer Sache
eine gute — geben, vala-
mely dolognak jó for-
dulatot adni.
Weinig, mn. és ih. kevés;
kevésen, keveset, ke-
véssé; in wenigen Tagen,
nehány nap alatt; mit
—en Worten, kevés szó-
val; ein — Wein, egy kis
bor; ein Glaschen Weiniger
ein Glaschen, garas' ki-
ján egy forint; so — als
nichts, annyi mint semmi;
ich bin zu — Kenner da-
von, én kevésbé ismerem
azt; ein — zu viel, egy
kevés sok. —, laz-
se — als . . . , szintűgy
nem . . . mint iszeniger,
de . . . , minél kevésbé . . .
annál inkább; es
ist —, das ic.,
kevésben múlt, hogy ic.;
zum Wenigen, legalább.
Wenige, das; csekélység.
Wenigkeit, die; csekélység.

kicszéség; mine — , csokely szemelyem.
 Benignus, ib. legalább.
 Benjel, der; Voucaoi, (finóv).
 Ber, mn. ki, kicsoda; — ist es? ki ez? — da? ki vagy? es mag kommen — da will, jöjön bár ki akar; — es auch sein mag, bár ki legyen az.
 Berbegeld; das; *toborzópénz.*
 Berbehans, das; *toborzóház.*
 Berberk:is, der; *toborzókerület.*
 Berberk:is, die; *toborzójegyzék.*
 Berbor, cs. és k. rh. *toborzó, katonát fogad; koros, kór (hivatalt ic).*
 Berberplaz, der; *toborzóhely.*
 Berber, der; *toborzó.*
 Werbung, die; *toborzás.*
 Werden, k. rh. lesz, leszen; ein Kaufmann, Uvefat — , kereskedővő, ügyész; azo lenni; was wird aus mir — ? mi lesz belőlem? was wird aus seinem Versprechen? mi lesz igéretéből? daraus wird nichts — , abból semmi sem lesz; das ist noch im — , az még levő időben van; aus Kindern — yente, gyermekekből lesz az ember; blaß — , elhalaványodni; krank — , megbetegedni; gesund — , meggyógyulni; sürfer — , orsóhódní; ich werde sieben, szeretni fogok; gesiebt — , szeretetlenni; verkauft — , eladatni.
 Berder, der; hát, (p. o. oserhát, ordóhát).

Berfen, cs. és k. rh. vet, hajít; hány. hajigál; etwas zum Fenster hinaus — , valamit az ablakon kihajítani; einem ein Loch in den Kopf — , valaki fejét betörni, valaki fején lyukat ütni; seinen Mantel um (über) sich — , köpönyөгöt nyakába vetni; Berdacht auf einen — , valaki iránt gyanúsággal viseltetni; Schatten — , árnyéket vetni; Junge — , v. — , fiadani, v. kölykezni. v. elleni; die Schuld auf jemand — , valakit okozni; das Hofj. wirft sich, megvetemedik a' sa; sich vor jemandem auf die Knie — , valaki előtt térdre esni.
 Berft, das; hajóműhely.
 Berft, das, Berfte, die; mellékfouál.
 Berg, Berf, das; csepű, kőcz.
 Bergeseu, l. Bälgern.
 Bergen, Berfen, mn. csepű, csopüből való.
 Bergsteinwand, die; daróc.
 Berf, das; cselekedet, tét; munka, mű; ein gutes — , jó tét, v. cselekedet; ein — des Geistes, lélek' munkája; ein — der aktlichen Ummacht, isteni mindenhatóság műve; die Hand an das — legen, munkához fogni.
 Berfbank, die; műhely.
 Berfsteine, die; gyűjtőmák.
 Berfbrett, das; műdeszka.
 Berfstag, l. Berftrag.
 Berfsteilige, der; álszent.
 Berfsteiligkeit, die; álszontesség.
 Berfthof, l. Banhof.

Berfsteine, t. munkások.
 Berfmeister, der; művezető.
 Berfmeister, das; díks.
 Berfsteine, der; olvasató kemonozó, (ívoghutákban).
 Berfshuh, der; láb, (mértek).
 Berfslatt, Berfslatte, die; műhely.
 Berfstein, der, Berfsteil, das; szögveszű, (épités-höz).
 Berfsteilig, mn. és ih. elvögzt, bevögzt; — machen, bevégzeni, elvögzeni.
 Berfslube, die; műszoba.
 Berfsluhl, der; dolgozószék; szüvészek, (takacsoknál); gyertyafagyasztó.
 Berftrag, der; dolgozó v. dolgozó nap, hőkőznapi.
 Berftrich, der, l. Berfbank.
 Berfverfständige, t. műörtök.
 Berfzeug, das; eszköz, szerszám.
 Bermuth, der; üröm.
 Berste, die; vorst, orosz mór föld.
 Berth, mn. heces, kedves, drága, érdemes; das ist wohl der Mühe — , az megérdemli a' fáradságot; er ist dieser Wohlthat nicht — , ő nem érdemes ezen jólétre; mein — er Freund, érdemes barátom; — halten, — schenken, érdemesnek tartani, becsülni; einen lieb und — halten, valakit nagyra becsülni; wie viel ist das Buch — ? mennyit ér az a' könyv?
 Berth, der; hecs; érdem; um — sein, becsülni lenni; etwas über den —

- bezahlen, kaufen, ver-
kaufen, valamit áran (be-
cséni, ártákán) felül á-
zeleni, venni. adni; es-
nen — auf etwas íszen,
vilámiro sokat tartani.
- Wettschöpfung, die; becsben-
tartás. becsülés.
- Wesen, das; lény, való; mi-
volt; öltartás; es geht
zum — der Sache. a' dolog
velejéhs tartozik; ein
gezwungenes, gefünftel-
tes —, feszos magartás;
ein ungezwungenes —,
hajlékony v. könnyü ma-
gavaclet; sein Thun und
—, járása, forgása; das
Wesen —, nyavalyatérés.
nehéznnyavalya; viel We-
sens machen, valamely
dolognak széles feneket
keríteni; valamivel zajt
útni; nicht viel Wesens
machen, valamivel nem
sokat gondolni; Gott ist
das vollkommenste —,
isten a' legokéletesebb
való; die Seele ist geist-
ig —, a' lélek szellemi
lény.
- Wesenheit, die; lényeg,
létalap.
- Wesenlehre, die; lénytán.
- Wesenlos, mn. valótalan,
lénytelen.
- Wesentlich, mn. létalapos.
lényeges; das — einer
Sache, valamely dolog-
nak mivolta.
- Weser, die; darázs.
- Wespenkneifer, der; mész-
súlyom.
- Wespennest, das; darázsfő-
szék; in ein — fliehen
(fészen), darázsfőszékbe
nyúlni, (többeket egyszerre
felbosszantani).
- Wespenstich, der; darázs-
csípés.
- Wessen, Wess, mn. kié?
kicsodáé?
- Weshalb, Weshwegen, ih.
kiért, ki miatt; miért,
mi miatt.
- West, Westen, der; nyug-
gat, nyugat.
- Weste, die; mellény.
- Westenwind, das; kereszt-
telőing; burok.
- Westphale, der; vizigót.
- Westlich, mn. nyugati.
- Westindien, das; nyugati
India.
- Westphalen, das; Vesztfá-
lia.
- Westphälinger, der; veszt-
fáliai.
- Westphälisch, mn. vesztifá-
liai
- Westsee, die; nyugati ten-
ger.
- Westwärts, ih. nyugatfelé,
nyugatnak, nyugatról.
- Westwind, der; nyugati szél.
- Wette, die; fogadás; was
gilt die —? mibe fogad-
junk? um die — laufen,
versenyi futni.
- Wetteifer, der; vetélkedés.
- Wetteiferer, der; vetélke-
dőtárs, vágylára.
- Wetteifern, k. vetélkedik.
- Wetten, cs. és k. fogad;
ich wette um zehn Thaler,
tiz tallérba fogadok; ich
gegen ein —, egyre tí-
zet tennt.
- Wetter, der; fogadó.
- Wetter, das; idő, időjá-
rás, időváltozás; nehéz
idő, égháboru, ogren-
gős; das — ändert sich,
sz idő változik; heiß,
trodenes, warmes, kal-
tes —, nedves, száraz,
moleg, hideg idő; was
- ist für ein —? milyen az
idő? nun gutes ((sünes)
— bitten, hocsánatot kér-
ni; es zieht ein — auf,
égi háboru készül; vom
— erschlagen werden,
mennykő, által agyon
sújtatni; einem adt —
auf den Hals fassen, va-
lakit szörnyen megszidni.
- Wetterableiter, der; meny-
kőháritó.
- Wetterbeobachter, der; idő-
vagyázó.
- Wetterbeobachtung, die; idő-
vagyázás; időváltozási ész-
revétel.
- Wetterdach, das; ereszke,
(ablak st. falatt).
- Wetterfahne, die; szélvi-
torla; szelos, szelebur-
di.
- Wetterglas, das; légmé-
ző; súlymőző; hővmőző.
- Wetterhahn, der; szélka-
kas; ereszke; sóska.
- Wetterhaufen, l. Windhauf-
fen.
- Wetterluft, l. Giefluft.
- Wetterkaminisch, mn. hober-
tos.
- Wetterläuten, das; haran-
kozás (nehézi idő ellen).
- Wettermännchen, das; idő-
jós. (súlymőzőben).
- Wettern, k. dörög, zong
sz ég. mennedőög; zít-
kodik. káromkodik,
átkozódik.
- Wetterprophet, der; idő-
jós.
- Wetterregen, der; zápor-
eső.
- Wetterrose, die; csillag-
szóvá mályva.
- Wetterstlein, das; diny-
nyohibék.
- Wetterstunde, die, Wetter

wibel, der, l. Wasser-
 hofe.
 Wetternacht, der; jégakna.
 Wetterstade, der; zápor-
 v. jégcső-öközta kár.
 Wetterschlag, l. Donnerschlag,
 és Hagelschlag.
 Wetterstange, l. Bligableiter.
 Wetterstrahl, l. Bligstrahl.
 Wetterstiel, der; nedméro
 zsinog.
 Wetterveränderung, die; idő-
 változás.
 Wettervogel, der; póling.
 Wetterwunderlich, mn. idő-
 változatos, (csermely ic);
 állhatatlan, változó ter-
 mézetű.
 Wetterwolke, die; zápor-
 felhő.
 Wetterzeichen, das; ziva-
 tarjel.
 Wetterzeiger, der, l. Wet-
 terglas és Wettermänn-
 chen.
 Wettlauf, der, Wettrennen,
 das; pályafutás, ver-
 sonyfutás.
 Wettläufer, der; pályafu-
 tó, versenyfutó.
 Wettstreit, Wettkampf, der;
 verseny, vetélkedés.
 Wehen, ca. sen, köszöröl;
 die Kefse —, lakogni,
 krákogni; auf der Gasse
 mit dem Degen —, kar-
 dot utczin csörtetni.
 Wehlfiste, die; tokmány.
 Wehlfischer, der; senpala.
 Wehlfisch, der; senaczél.
 Wehlftein, der; senkő.
 Wehse, die; viaszir, csiz-
 makendő; ütleg.
 Wehshen, ca. megviassolt;
 fényaszt, (csizínát); ki-
 ken, (bajuszt); ütlegel.
 Weht, der; hitvány, ha-
 szontalan, (ambar).
 Wehthof, l. Wehthofen.

Wehtig, mn. nyomos, fon-
 tos, (ok ic.); nevezetes,
 szembeütő, (dolog);
 nehéz; mértékűtő, mér-
 tékes; das Wehtig ist
 nicht —, ezen arany nem
 üti meg a' súlyt; ein
 wichtiger Mann, neveze-
 tes férj; das ist mir
 sehr —, az nekem igen
 fontos dolog.
 Wichtigkeit, die; nyomos-
 ság, fontosság; neveze-
 tettség; eine Sache von —,
 nevezetes dolog.
 Weide, die; babó; abrak-
 babó, ló- v. abrakborsó.
 Weidel, der; gombolyag,
 csomó; takaró.
 Weidelband, das; pólya.
 Weidelfrau, die; pólyázó
 asszony.
 Weidelfind, das; pólyás
 gyermek.
 Weideln, cs. selgombolyít,
 gombolyagba teker, (ezér-
 nát); betakargat, bogón-
 gyölgöt, (valamit -ba,
 -be); botekerget, (vala-
 mit -val, -vel); pólyáz,
 pólyába tesz, (gyerme-
 ket); sich in den Mantel
 —, köpönyegébe hur-
 kozni; sich aus einer Sa-
 che —, magát valamely
 kedvetlen dologból ki-
 sejtteni.
 Weidelfhaur, die; tokerő
 zsinog; pólyamadzag.
 Weidelfaug, das; pólyane-
 mük.
 Weidenbrod, das; babókonyér.
 Weidenfutter, das; babóta-
 karmány.
 Weidenmehl, das; babóliszt.
 Weidenstroh, das; babószal-
 ma.
 Weidder, der; kos.
 Weiden, ej. ellen, -nak,

-nek; — meinen We-
 iden, akaratom ellen; —
 die Natur, természet el-
 len; — den Wind si-
 gen, szélnek vitorlázni;
 — den Strom schwim-
 men, árnak úszni.
 Weidenbelfern, Weidenbellen,
 k. viaszafolget, vissza-
 ugat.
 Weidenbeller, der; visszafel-
 gető.
 Weidenbrud, der; ellenyo-
 más.
 Weidenfahren, k. rh. törté-
 nik v. esik, (rajta v.
 vele); einem Weide —
 lassen, valakinek igazsá-
 got szolgáltatni.
 Weidenhaden, der; kampó,
 horog; szigony, (növé-
 nyeken).
 Weidenhalt, der; ellenállás;
 gyámol, támasz.
 Weidenhalten, k. rh. ellen-
 áll.
 Weidenig, l. Weidrig.
 Weidenlage, l. Gegenfage.
 Weidenlegen, ca. megczáfol.
 Weidenlegbar, Weidenleglich,
 mn. megczáfolható.
 Weidenlegung, die; megczá-
 folás.
 Weidenlegungschrift, die;
 czáfoló irás.
 Weidenlich, mn. unalmás,
 untató, kellemtelen; un-
 dorodást v. csömört oko-
 ró.
 Weidenlichkeit, die; kelle-
 metlenség, unalmasság,
 untatóság.
 Weidennatürlich, mn. ter-
 mézetelleni.
 Weidennatürlichkeit, die;
 természetellenesség.
 Weidenpart, der; ellentél.
 Weidenprall, der; vissza-
 ütődés.

- Widerpraßen, k. visszaüldök.
- Widerrathen, cs. rh. nem tanácsol, nem javasol, ellenz.
- Widerrechtlich, mn. és ih. törvényellenes, törvénytelen; törvénytelenül, törvény ellen.
- Widerrechtlichkeit, die; törvénytelenység, törvényelleniség.
- Widerrede, die; ellenmondás; ohne —, minden ellenmondás nélkül; örömezt, bizonyosan.
- Widerreden, k. ellene mond v. szól.
- Widerriß, der; mar.
- Widerruf, der; visszavétel, megmásolás; er hat einen — thun müssen, vissza kellett vennie szavát.
- Widerrufen, cs. rh. visszavessz, visszahív; einen Befehl —, parancsát visszavenni.
- Widerstück, mn. visszavetőd, (szó, lét).
- Widerstückheit, die; visszavetelőség, (szó, tette).
- Widerzusage, die; visszavétel, (szó, parancs).
- Widerzacher, der; ellenfél; ördög, sátán.
- Widersehen, Widersehen, l. Wiedersehen, Wiedersehen.
- Widersehen, cs. ellenkezik, ellentáll, ellenszegül magát.
- Widerseßlich, mn. ellenkező, ellentálló, ellenszegülő.
- Widerseßlichkeit, die; ellenkezés, nyakasság.
- Widerseßung, die; ellenkezés, ellentállás.
- Widerstann, der; esztelenység, képtelenség, ellenkezés.
- Widerstannig, mn. és ih. képtelen, esztelen; képtelenül, esztelenül.
- Widerstannigkeit, die; képtelenség.
- Widerstänstig, mn. és ih. makacs, konok, nyakas, akaratos; makacsul, konokul, nyakasan.
- Widerstänstigkeit, die; makacosság, konokság, akaratoság.
- Widerstpiel, das, l. Gegenstück.
- Widerstprechen, k. rh. elleneszl, ellenbeszl, ellenmond, (-nak, -nek); sich —, magával ellenkezni, önmagának ellenmondani; das Widerstpricht der Wahrheit, az ellenkezik az igazsággal; tiner Sache öffentlich —, valamely dolognak nyilván ellenmondani.
- Widerstprechend, mn. ellenkező, meg nem egyező.
- Widerstreicher, der; ellenmondó.
- Widerstreich, der; ellenmondás; ellenszet; mit sich im — stehen, magának ellenmondani, magával ellenkezni.
- Widerstand, der; ellenállás, ellenszet.
- Widerstehen, k. rh. ellenáll; undorodik; diese Speise widersteht mir, ezen étellel undorodom.
- Widerstoss, der; ellentestítés v. lökés; konyha szilene; csipkés hordalag.
- Widerstreben, k. ellene törekedik v. törekedik.
- Widerstreben, das; ellene törekvés v. törekedés.
- Widerstreiten, cs. és k. rh. ellenz; ellonkezik; eine Meinung —, valamely véleményt megvini.
- Widerstreitung, die; ellenkezés; ellenkezés.
- Widerstreu, der; ágatlan höllye; büdös gönya; körömszege papírad; kezelevelű hajmatfü.
- Widerständig, mn. ellenkező; kellemtelen, kedvetlen; widerständige Umständen traten ein, ellenkező körülmények jöttek közbe; einem — seyn, valakinek akadályára lenni.
- Widerständigheit, die; kedvetlen érzés; baj, viaszontagság.
- Widerwille, der; ellenkező indulat, utálat; elégedetlenség; — gegen etw was haben, valamit nem szenvedhetni.
- Widerwilling, mn. ellenkező indulatú, nem szenvedhető.
- Widmen, cs. szentel, ajánl; einem ein Buch —, valakinek valamely könyvet ajánlani; einem seine Zeit —, valakinek idejét szentelni.
- Widmen, das; szentelés, ajánlás.
- Widrig, mn. ellenkező; kedvetlen, kellemtelen.
- Widrigen Falls, ih. különben.
- Wie, ih. és kaz. mint? mikép? hogy? hogyan? hanyadán? milly; ein Mann — er, olly férfi mint ő; ich weiß nicht, — ich es machen soll,

nem tudom, hogyan te- gyem; — machen das? hogy v. mikép te- szik azt ön? — kommt es, daß ic., mint van az, hogy ic.; — glücklich ist er! milly szerencsés á! — gelehrt er auch sehr mag, bár melly tu- dós legyen is ő; — alt ist er? hány esztendő ő? — bald? mikorra? — breit, — dtá? milly széles, milly vastag? — stark war die Gesellschaft? milly nagy volt a társas- ság? — lange? meddig? — lange ist es, daß ic., mennyi ideje, hogy ic.; — oft? hányszor? — theuer? hogy? — viel? hányat? — weit? meny- nyiro van?	Wiederbeleben, cs. felé- leszt. Wiederbemüßigen, cs. visszafoglal. Wiederbejahen, cs. vissza- fizet. Wiederbieten, cs. rh. igór (vulamire). Wiederbitzen, k. visszavil- lámlik. Wiederborgen, cs. vissza- kölcsonöz. Wiederbringen, cs. rh. visszahoz; visszatasz, visszahelyez. Wiederbringlich, mn. visszahozható. Wiederbringung, die; visszahozás. Wiederbienen, cs. visszaszolgál. Wiederdienst, der; viszonzszolgál. Wiederbonnern, k. és cs. visszadörög, visszamonnydörög. Wiederdrängen, cs. visszaszorít, visszatol. Wiederdrehen, cs. visszafenyget. Wiederdrud, der; visszanyomás. Wiederdrücken, cs. visszanyom. Wiedereinfügung, die; visszaváltás. Wiederentnahme, die; visszavétel. Wiedererenten, cs. visszastasz (kezet ic.). Wiedererichtung, die; visszazigantás. Wiedereinfügung, die; visszától. Wiedererhalten, cs. rh. visszazakap. Wiedererinnern, vh. visszazemlékszik.	Wiedererjumerung, die; visszazemlékezés. Wiedererlangen, cs. visszazanyer, visszazakap. Wiedererobern, cs. visszahódít, visszafoglal. Wiederersehen, cs. visszazagotérít. Wiedererzengen, vh. visszazagtermődik. Wiedererzengung, die; visszazagtermődés. Wiedererzengungskraft, die; visszazagpótló erő. Wiederfahrte, die; visszanyom, visszanyom. Wiederfluchen, k. visszazagszid. Wiederflug, der, l. Wiederszid. Wiederfluß, der; visszazagolyás. Wiederforderer, der; visszazagkövetelő. Wiederfordern, cs. visszazagkövetel. Wiederfrage, l. Zurfrage. Wiedergeben, cs. rh. visszazagad. Wiedergeburt, die; újjázag születés. Wiedergewinnen, cs. rh. visszazaganyor. Wiederglanz, der; visszazagfény. Wiederglänzen, k. visszazagfénylik. Wiederglücken, cs. visszazagközönt. Wiederhall, der; visszazaghang. Wiederhalten, k. visszazaghangzik. Wiederherstellen, cs. helyrozag állít (rendot ic.); visszazaggyógyít. Wiederhersteller, der; helyrozagraklító. Wiederholen, cs. ismételő; visszazagvissza.
--	--	---

Wiederholung, die; ismétlés.	Wiederrauben, cs. visszarahol.	Wiederkäufer, der; anabaptista.
Wiederkaufen, Wiederkaufen, cs. kérődzik; újra elétálat v. elbeszél.	Wiederschaffen, cs. visszakeres, visszateremt; újra megrendel v. megparancsol.	Wiedertänzen, k. viszhangzik. —, cs. visszahangoz.
Wiederkauf, der; visszavétel v. vásárlás.	Wiederschall, der; viszhang.	Wiedertreten, cs. rh. visszazatapod.
Wiederkaufen, cs. visszavesz v. vásárol.	Wiederschall, der; viszhang.	Wiedertritt, der; visszazatapodás.
Wiederkauf, der; visszavevő v. vásárol.	Wiederschellen, k. viszhangzik.	Wiederrum, l. Wieder.
Wiederkaufrecht, daß; visszavételi jog.	Wiederscheln, der; viszhang.	Wiedervereinigung, die; visszakoblezés, újraegyesítés; visszahapcsolás; visszakapcsolatás.
Wiederkehr, der; visszafordulás.	Wiederschellen, cs. rh. visszazsid	Wiedervertreten, l. Vertreten.
Wiederkehren, k. visszafordul; ismét előfordul v. eléjő.	Wiederschicken, cs. visszaküld.	Wiederwacht, der, l. Wiederwacht.
Wiederklage, die; visszakereset.	Wiederschlag, der; visszautás.	Wiederwerfen, cs. rh. visszahajít v. vet.
Wiederklagen, cs. viszont megpöröl.	Wiederschlagen, cs. rh. visszazaut.	Wiederwuchs, der; újranövés; vágás-utáni sarjadék.
Wiederkläger, der; viszont megpöröl.	Wiederschreiben, cs. rh. visszazír; megír.	Wiederzug, der, l. Wiederzug.
Wiederklang, der; viszhang.	Wiedersehen, cs. rh. viszont lát.	Wiedewol, der; sármalingó.
Wiederklängen, k. viszhangzik.	Wiedersehen, daß; viszontlátás.	Wiege, die; hölcső; bárd, hárdozó kés.
Wiederkothen, cs. újra megfőz.	Wiedersehen, cs. rh. visszazárol.	Wiegenmutter, daß; hárdozó, hárdozó kés.
Wiederkommen, k. rh. visszajő; ismét előfordul.	Wiedersehen, k. visszazárköz.	Wiegen, cs. és vh. ringat; (hölcsőt, gyermeket st.); lengel; összevagdál (hárdozó késsel); leng.
Wiederkräften, cs. visszavakar.	Wiedersehen, cs. rh. visszazárköz.	Wiegen, cs. l. Wiegen. —, k. rh. nyom (keveset) hal fontot st.).
Wiederküssen, cs. visszacsókol.	Wiedersehen, der; visszazárköz.	Wiegenband, daß; hölcsőmadzag.
Wiederlesung, die; újra v. ismételt olvasás.	Wiedersehen, der; visszazárköz.	Wiegenbreit, daß; hölcsődeszka.
Wiederleihen, cs. szeretettel visszonoz.	Wiedersehen, der; visszazárköz.	Wiegenfest, l. Geburtstest.
Wiederlösen, cs. visszavált.	Wiedersehen, der; visszazárköz.	Wiegenfeuer, die; születésünnepe.
Wiederlösungrecht, daß; visszaváltási jog.	Wiedersehen, der; visszazárköz.	Wiegenfuß, der; hölcsőláb.
Wiedernehmen, cs. rh. visszavessz.	Wiedersehen, der; visszazárköz.	Wiegenjung, daß; hölcsőének, pólyadal.
Wiedernehmer, der; visszavevő.	Wiedersehen, der; visszazárköz.	Wiegenkorb, der; kőbárdhölcső.
Wiederprügen, cs. visszaver.	Wiedersehen, der; visszazárköz.	Wiegenstuhl, daß; úrm.

Wiegensied, das; bölcsődál, pólyadal.	Wiesengras, das; mezei perje.	Wienoch, ksz. ámbár, jól-lehat.
Wiegensperd, das; hintaló.	Wiesengrund, der; rétföld, kaszáló.	Wifd, mn. vad, (illat, fa st.); durva, nyers, műveletlen, (erkölcs st.); szilaj; baragos; csúnya, rút; das wilde Genet, szcut Antal' tüze; wildes Gletsch, vad v. gombás hús. —, ib. vadan; durván, nyersen, vadul.
Wiegenschuh, das; bölcső-raba.	Wiesenhofet, der; üre.	Wifd, das; vad, vadállat; vadak.
Wieger, der; bölcsőringató.	Wiesenhobel, der; rétdo-rozsló.	Wifdader, der; vadföld.
Wiehern, k. nyerit; nyihog.	Wiesenhöpfen, der; vad-komló.	Wifdbafel, der; lisztes ga-lagonya.
Wiehern, das; nyerítés; nyihogás.	Wiesenhummel, die; róti poszméh.	Wifdbad, das; érczesfür-dő, (természeles).
Wief, die; tengoröböl.	Wiesenfapper, der; csörgő-lapór.	Wifdbahn, der; vadkerítés; lógós út.
Wiefe, die; lópadrat, (se-bészaknd).	Wiesenfleete, der; réti löbere.	Wifdbann, der; vadászat-jog.
Wieme, die, Wiemen, der; tyúkölő.	Wiesenflopf, der; orvosi vérfő.	Wifdbaum, der; takarmány-sa, (vadaknak).
Wienach, ih. minél fogva.	Wiesentrant, das; gombos kelleg.	Wifdbraten, der; vadaült, vadpecsenye.
Wien, das; Bécs.	Wiesentresse, die; kakuk-foszlár.	Wifdbret, das; vad; vad-hús.
Wiener, der; bécsi.	Wiesenterscht, die; réti ke, réti pacsirta.	Wifdbretsbreten, l. Wifdbreten.
Wienerisch, mn. és ih. bécsi; bécsics; bécsiesen.	Wiesenterscht, das; mezei komócsin, lóperje.	Wifdbretsbrihe, die; vad-húsle.
Wiesbaum, l. Heubbaum.	Wiesentüde, die; réti tí-poly.	Wifdbretshündler, der; vad-húsáros.
Wiefe, die; rét, kaszáló.	Wiesenneffe, die; klárisos szegfő.	Wifdbretspaffete, die; vad-húsos pástétom.
Wiefel, das; menyét.	Wiesensfad, der; réti ös-vény.	Wifdbrenne, die; vadlopás.
Wiefel, der; anyaméh.	Wiesensflug, der; rét-eko.	Wifdbies, der; vador, vad-tolva.
Wiefelbaum, l. Wiesbaum.	Wiesensraute, die; virnános.	Wifdbiebereh, die; vad-orzás.
Wiefelbeere, die; vadce-resznye.	Wiesensrode, die; posvány-szártás.	Wifdofst, der; szösös pe-rosszén.
Wiefelschhorn, l. Palmelshornchen.	Wiesenschleppe, die, l. Wiesenshobel.	Wifde, der, és die; vad, (ember).
Wiesendorn, der; vízi posz-szercs.	Wiesenthaf, das; rétvölgy.	Wifdenjen, Wifden, k. vada-szaga van.
Wiesenhau, der; rétmüvo-lés.	Wiesenvogel, der; róti ma-dár.	Wifdenjen, mn. vadasgú.
Wiesenschlamm, die; mocsári gólyahír.	Wiesenszucht, der; róttized, szántized.	
Wiesenschäntart, der; lo-gyozó bajnócza.	Wiesenszuchtlose, die; zász-pakikoria, őszike.	
Wiesendingel, der; tavi bi-bak.	Wiesenszucht, der; rétpónz.	
Wiesendistel, die; kalovány báros.	Wiesenszittergras, das; kö-zépp rozga.	
Wiesensfeld, das; rétföld, nyilas.	Wiesenszucht, der; takarmány.	
Wiesensflacht, der; bckalon; fűrtős gyapu.	Wiesentstiege, mn. lúnyadik?	
Wiesensflug, der; róti so-lyam.		
Wiesensgras, die; béka-árpa.		

Witfabrt, Witfabre, die; vadjárás.
 Witfang, der; vadfogás; vadászat; vad v. szilaj állat; vadcsereget; szilaj, (ifjonez v. leány).
 Witfabnd, der; békálen.
 Witfbromd, mn. egészenidegen, vadon-idegen.
 Witfgand, die; vadlúd.
 Witfgarbe, die; kolonczo hajnöcsa.
 Witfgarten, l. Zhtergarten.
 Witfgfüde, t. vadhaszon.
 Witfgarnd, der; vadzsag.
 Witfgesfmad, der; vadiz.
 Witfgerbe, die; vadverem.
 Witfgbaut, die; vadbőr, (nyers).
 Witfheit, die; vadság; vadonság.
 Witfgatb, das; vadborjú, fiatal vad.
 Witfgnedt, der; vadászinás.
 Witfgleder, das; vadbőr, (kikészített).
 Witfgling, der; vadonoz.
 Witfgmarde, l. Baummar, der.
 Witfgmeister, der; vadmoster; ordász.
 Witfgnif, die; vadon, vadonság.
 Witfgnöl, das; vadgyümölcs.
 Witfgpret, l. Witfgbret.
 Witfgfaden, der; vadkár.
 Witfgfchur, die; farkasbunda.
 Witfgfchüde, der; orvadász.
 Witfgfcur, die; vadnyom.
 Witfgfhand, der; vadlanya.
 Witfgfhaube, die; vadgalamb.
 Witfgftrage, die; vadzaraglya.
 Witfgwage, die; vadmérleg.
 Witfgwerk, das; vadhús.
 Witfghelm, der; Vilmos, (finév).

Witfgelmne, die; Vilma, (nőnév).
 Witfgle, der; akarat; kedv, szándék, megegyezés; ich habe das aus gutem Witfgfen gethan, azt magamtól tettem; ich stehe das in ihrem Witfgfen, azt kedgyedre hagyom, v. bízom; der letzte —, végakarat, végrendekezés; daran gehtsicht mein —, azsz én akaratom is; Witfgfen feyn, akarni; um . . . witfgfen, . . . ért.
 Witfgbestimmung, die; elhatározás.
 Witfgemietnung, die; gondolat, itélet; akarat' jelentése.
 Witfggahren, k. einem in etwas —, enged, kedvére jár v. tesz (-nak, -nek), kősz, v. hajlandó valaki' kérelmére.
 Witfggrig, mn. hajlandó, kész, szolgálatos, készséges.
 Witfggrigkeit, die; készség.
 Witfgbald, der; Vilibald, (finév).
 Witfgg, mn. hajlandó, kész; ein witfgger Mensch, készakaratú ember; aus witfgfigem Herzen, szíves-örömmel, jó szívvöl. —, ih. szívesen, örömmel, teljes készséggel.
 Witfggen, k. helyhen v. jóvá hagy, (valamit), megegyez, magnyuzsik (valamiben).
 Witfggich, ih. l. Witfgg.
 Witfggheit, die; kőszakarat.
 Witfggkommen, der; megörkőzés; üdvözlés; sorlog.
 Witfggkommen, mn. és ih. kedves, szívesen-létott, v. vett; kedvesen, szí-

vesen; Witfgkommen! seh witfgkommen! seh mit witfgkommen! isten hozott! üdvöz légy! einen — bete fen, valakit nyájjasan fogadni.
 Witfggühr, die; kény, tetzés, szabad akarat; önkény.
 Witfggührlich, mn. tetszés-szerinti; önkényes. —, ih. tetszés szerint.
 Witfggührlichkeit, die; önkényesség.
 Witfggeln, k. hemzszog, pezsog, zsihong.
 Witfgger, die; görcs, (fában).
 Witfggerig, mn. görösös.
 Witfggern, k. nyöszörög.
 Witfggern, das; nyöszörögős.
 Witfggernd, mn. nyöszörögő.
 Witfggernd, der; lobogó, (fő-árbocon).
 Witfggerlange, die, Witfggerfled, der; lobogónyel.
 Witfgger, l. Augenwitfgger.
 Witfggern, k. pillog, pialog.
 Witfgg, der; szél; nosz; hár; ein starker —, nagy v. erős szél; ein gelinder —, kis szél; der — geht, fú a' szél; der — hat sich gefegt, megállott a' szél; etwas in den — schlagen, föl sem vonni valamit, nem hastani valamire; — machen, szel let csapni, körkedni; er hat davon — bekommen, nosztét kapt, v. megérzette a' szagát.
 Witfgghall, der; szállabda.
 Witfggbeutel, der; hebecurgya, szeleburdi; ugye, kérékkőny.
 Witfggbeutel, die; hebe-

- hurgyaság; kérkedékeny-ség.
- Windheuten, k. hebehurgyalodik; nyeglélkedik.
- Windblattern, l. Windposten.
- Windblume, die; kökörcsin.
- Windbruh, der; széltörés.
- Windbüsche, die; szelpuska.
- Winddürre, Windtrofen, mn. szélön-száradt, szélonszikkadt.
- Winde, die; csiga, tekerőcsiga; gombolyító; szulák.
- Windesflöhen, das; kis szulák.
- Windeshaft, l. Wendeshaft.
- Windkraut, das; nagy szulák.
- Windel, die; pólya.
- Windeln, cs. bepilyáz.
- Windeln, cs. rh. teker; csigáz; gombolyít; árnyez —, koszorút kötni, v. fonni; einen etwas and den Winden —, valakinek a' kezéből valamit kitekerni, v. kicsavarni; in die Höhe —, fölszállni, csigán felhúzni; Garn —, fonalat gombolyítani. —, k. ós v. rh. tekereg, csavarog; tekerőgaik.
- Windeln, k. szél fú, szeles (az idő).
- Windeln, das; szélmony.
- Windfadel, die; szurok-fáklya.
- Windfabne, die; szélzárló.
- Windfall, der; szélszórások; szélrohanás.
- Windfang, der; szélsőgő.
- Windgeschwinnst, die; szél-dag.
- Windgüffel, der; szélmozgony.
- Windgott, der; szélisten, Aeolus.
- Windhaber, der; hólahaz.
- Windhalm, der; harmattartó tippán; gyepi nápicz.
- Windhausen, der; peitrence, kalangya.
- Windhebe, die; agarászás, agarászat.
- Windheben, k. agarász.
- Windhund, der; agár.
- Windig, mn. szeles; kérkedékeny, szeles; es ist —, szeles az idő; ein mindiger Mensch, szeles ember; nyegle; es steht — an, rossz láhon áll a' dolog, v. rossz szél fú ... felől.
- Windinstrument, das; fuvó hangszer.
- Windjessel, der; szélűat, szélkzán.
- Windklappe, die; szélbil-lentyű.
- Windkugel, die; szélgolyó.
- Windlade, die; szélaxck-rény.
- Windloch, das; szelelő lyuk.
- Windmacher, der; szélesapó, szeles.
- Windmacheren, die; szélesapás, szelesség.
- Windmaschine, die; szél-cőmv.
- Windmesser, der; szélmérő.
- Windmühle, die; szélmalom; szélkelep.
- Windmüller, der; szélmolnár.
- Windofen, der; szélkemen-ozo.
- Windpistole, die; szélpiasz-toly.
- Windposten, t. szélescsés, szélhimlő.
- Windposten, das; szélűzpor.
- Windrad, das; szélkerék.
- Windrädchen, das; szélmalomkerék.
- Windriß, der, l. Windfaß.
- Windrohr, das, l. Windbüsche.
- Windröhre, die; széleső.
- Windröscheln, das; kökörcsin.
- Windrose, die; szélkör; erdei kökörcsin.
- Windstraub, die; forgószél.
- Windstaden, der; szélkár.
- Windstehen, mn. szélkerülő.
- Windstief, mn. megvetemedett; finta.
- Windstirn, der; szélernyő.
- Windstlag, der, l. Windfaß.
- Windstlauch, der; széltöm-lő; szeleburdi.
- Windstufen, l. Windfang.
- Windseite, die; széloldal, széltáj.
- Windspiel, das, l. Windhund.
- Windstiel, mn. szélesendes.
- Windstille, die; szélesend, szélszünet.
- Windstok, der; szélrohanás.
- Windstrich, der; szélirány; szélvonal.
- Windsturm, l. Sturmwind.
- Windstut, die; szélkör.
- Windstüchtia, Windstich, mn. szélkörös.
- Windung, die; fölszállás; gombalyítás.
- Windvogel, der; páling.
- Windwage, die; szélmérő.
- Windwagen, der; szélkocsi.
- Windwasser, das; szélűz víz.
- Windwasserbruh, der; szél-vízszív.
- Windwasserfuchst, die; szél-vízkör.
- Windwehe, die; hófuvatag.

Windwirbel, der, l. Wirbelwind.
 Windweiger, der; szélmutató.
 Windzug, l. Augwind.
 Wind, der; intés, jeladás; einem einen — geben, valakinek inteni, jelt adni.
 Winkel, der; szög, szög, szöglet, szöglet; zug, szugoly; kuczkó, kuozik, sut, rejtkehely; ein spitziger —, hegyes szöglet; an einen — stellen, szögletbe tenni v. állítani.
 Winkelbruder, der; zugkönyvnyomtató.
 Winkelbühse, die; titkos v. alattomos házasság.
 Winkelreusen, das, l. Winkelreusen.
 Winkelreusen, der; szögletmérő.
 Winkelreusen, die; titkos munka v. dolog.
 Winkelreusen, der; téli mulatás v. tartózkodás; téli lakás.
 Winkelreusen, l. Winkelreusen.
 Winkelreusen, die; telelő kárta.
 Winkelreusen, die; téli virág.
 Winkelreusen, das; téli ablak.
 Winkelreusen, das; őszi föld.
 Winkelreusen, t. őszi vetés; őszi termés.
 Winkelreusen, das; téli takarmány.
 Winkelreusen, die; őszi árpa.
 Winkelreusen, Wintergetreide, Winterkorn, das; őszi gabona, őszi roza.
 Winkelreusen, das, l. Winkelreusen.
 Winkelreusen, das; hörven; lönözméng.

Winkelscheite, die; szugolyocsaszék.
 Winkelscheite, die; zugszék.
 Winkelstreppe, die; titkos hágszó.
 Winkelversammlung, die; alattomos gyülekezet.
 Winkelzüge, t. fogás, mentesség.
 Winten, ca. int, jelt ad; mit den Augen, mit dem Kopfe, mit der Hand —, szemmel, szóval, kézzel inteni.
 Winteln, k. nyöszörög.
 Winteln, das; nyöszörögés.
 Winter, der; tél; mitten im —, tél közepén v. derekán.
 Winterabend, der; téli este.
 Winterapfel, der; telelő alma.
 Winterarbelt, die; téli munka v. dolog.
 Winteraufenthalt, der; téli mulatás v. tartózkodás; téli lakás.
 Winterbeule, l. Frostbeule.
 Winterbirn, die; telelő kárta.
 Winterblume, die; téli virág.
 Winterfenster, das; téli ablak.
 Winterfeld, das; őszi föld.
 Winterfrüchte, t. őszi vetés; őszi termés.
 Winterfutter, das; téli takarmány.
 Wintergerste, die; őszi árpa.
 Wintergetreide, Winterkorn, das; őszi gabona, őszi roza.
 Wintergetreide, das, l. Wintergetreide.
 Wintergrün, das; hörven; lönözméng.

Winterhaft, Wintermächtig, mn. és ih. téli; télileg, téli módra v. módon.
 Winterhalbjahr, das; téli félév.
 Winterhaus, das; téli ház; üvegház, meleg ház.
 Winterhof, das; téli sz.
 Winterruhe, das; téli ruha.
 Winterluft, der; őszi kel.
 Winterluft, die; téli lég v. levegő.
 Winterlust, die; téli mulatság.
 Wintermonat, der; téli hónap.
 Wintermorgen, der; téli reggel.
 Winter, k. télre fordul, (az idő).
 Winternacht, die; téli éj.
 Winterobst, das; téli gyümölcs.
 Winterpflanze, die; téli növény.
 Winterquartal, das; téli negyed v. övnyegyed.
 Winterquartier, das; téli szállás.
 Winterrofen, der; őszi roza.
 Winterreue, die; őszi vetés.
 Winterseite, die; téli oldal, (ház stc.).
 Winterstand, der; téli állás, (vadé).
 Wintertag, der; téli nap.
 Winterung, die; telelés; teleltetés; őszi vetés.
 Wintervogel, der; téli madár.
 Winterweizen, der; őszi búza.
 Winterweizen, die; téli napfordulat, télfordulat.
 Winterwetter, das; téli idő.
 Winterwolle, die; tavaszi gyapjú.

- Winterzeihen, das; téljegy.
Winterzeit, die; téli idő, tél.
- Winger, ber; vinczellér.
Wingerhade, die; szőlő-kupa.
- Wingermesser, das; kaczor, szőlőmetsző kés.
- Wingzig, mn. és ih. parányi, pirinnyó, piczi.
- Wipfel, ber; csup, tető, sudár, (fác, növényeké); esűs, orom.
- Wipfelsu, ca. letelész, lecsupol, (fát).
- Wipfelreiß, mn. sudaras.
- Wippe, die; buk, dülőfél; hinta.
- Wippen, ca. hintál, hintáz. —, k. billon, hibban.
- Wipperen, l. Ripperen.
- Wippengegen, ber; törvényfa.
- Wippenfeil, das; törvényfakötel.
- Wir, mu. mi, mink.
- Wirbel, ber; örvény; főtető; gerinczsont; forgatú, (ablakon); forgás, keringés.
- Wirbelbein, das; csigolya, gerinczsont.
- Wirbelboß, ber, Wirbelkraut, das; pereszlon.
- Wirbelbrüchig, mn. örvényes, örvényalakú.
- Wirbeln, k. örvényzik; forog. (a' szél); kering. (a' fű). —, ca. forgat; be-, elcsodor.
- Wirbelpunkt, l. Schiefelpunkt.
- Wirbelstuch, l. Schwindel.
- Wirbelwind, ber; forgószél.
- Wirbelrett, das; gyűrűdeszka.
- Wirkeisen, Wirkefener, das; parahántó.
- Wirken, k. hat, munkál. —, ca. tesz, csinál, csinál, (lót, hasznót st.); sző, (harisnyát st.); dagaszt; gyúr; einem Pferde den Huf —, lópatáját v. körmét megbántani.
- Wirkeren, die; szövés.
- Wirkehaus, das; gyár, műház.
- Wirkeiß, mn. és ih. valószínű; valóssággal, igazán.
- Wirkeißheit, die; valósság.
- Wirksam, mn. hathatós, foganatos; munkás.
- Wirksamkeit, die; hathatóság, erő, foganat; munkásság.
- Wirksüß, ber; szövőszék.
- Wirksamkeit, die, Wirksamkeit, ber; gyűrűasztal.
- Wirksamkeit, die; foganat, következő; süker, hasznos; hatás, tétel; dagasztás.
- Wirksamkeit, die; hathatóság.
- Wirksamkeit, ber; hatáskör, műkör.
- Wirksamkeit, mn. és ih. sikeretlen, foganatlan; sikeretlenül, foganatlanul.
- Wirren, ca. kuszál, felborzaszt, (haját st.); zavar. —, k. és vh. kuszálódik; zavarodik.
- Wirrgorn, das; kuszmafonál.
- Wirrgroß, ber; zavarfejű.
- Wirrseide, die; kuszma-selyem.
- Wirrstrich, das; törek-szalma.
- Wirrwarr, ber; zavar, zürzavar.
- Wirtshaus, Wirtshaus, Wirtshaus, ber; fodorkel.
- Wirtel, ber; pereszlon, orsópergelyű.
- Wirtelbein, das, l. Sprung, Sprungbein.
- Wirth, ber; gazda; vendégfogadó, kocsmáros.
- Wirthinn, die; gazdaszszony; vendégfogadóné, kocsmárosné.
- Wirthbar, l. Bewohnbar.
- Wirthlich, Wirthschaftlich, mn. gazdálkodó, takarékos; gazdasági, gazdaságos. —, gazdálkodva, takarékosan.
- Wirthschaft, die; takarékoság.
- Wirthschaft, die; gazdaság; gazdálkodás; takarékos-ság.
- Wirthschaften, k. gazdálkodik; die Gemeinde haben dort schiedlich gewirthschaftet, az ellenség szörnyű gazdaságot vitt ott véghez.
- Wirthschafter, ber; gazda, majoros, sáfár.
- Wirthschaftlich, l. Wirthlich, Haushältig.
- Wirthschaftgebäude, das; gazdasági épület.
- Wirthschaftsfuß, die; gazdaság.
- Wirthshaus, das; vendégfogadó, fogadó.
- Wirthstisch, ber; vendégasztal.
- Wisch, ber; törölő; szalma-csulak; darab-, v. rongypapíros.
- Wischen, k. suhan, surran, eluhan. —, ca. töröl, letöröl.
- Wischer, ber; törölő.
- Wischleder, Wischfappen, ber; törölröngy.

- Wschkolben, der, l. Stilkwi-
 scher.
 Wischtuch, das; törölköző.
 Wiffel, der; gabonamórcze.
 Wiffern, k. susog.
 Wiffbar, mn. tudható.
 Wiffbegierde, die; tudni-
 vágyás.
 Wiffbegierig, mn. tudni-
 vágyó.
 Wiffen, cs. és k. rh. tud;
 bir; er wußte ihn nicht
 zu nennen, nem tudta
 megnevezni, v. nom ne-
 vezhette meg őt; ich wief
 mit etwas —, magát va-
 lamiben elbizni.
 Wiffen, das; tudás, tudat;
 mit meinem —, tudomá-
 ny; ohne mein —, tudom-
 nok nélkül; meines Wiff-
 sens, tudomra.
 Wiffenschaft, die; tudás, tu-
 domás; tudomány; ich
 habe davon keine —, sem-
 mit sem tudok a' dolog-
 ban; ein Mann von gros-
 ser —, sok tudományu
 férfiú; die schönen Wiff-
 senschaften, a' művészet-
 tek, v. szép tudományok.
 Wiffenschaftlich, mn. és ih.
 tudományos, tudomány-
 beli; tudományosan, tu-
 domány szerint.
 Wiffenswerth, Wiffenswert,
 dig, mn. tudni-méltó.
 Wiffentlich, mn. és ih. szánt-
 szándékos; szántszándék-
 kal, készakarva, tudva.
 Wiffmuth, der; bátrany.
 Wiff! hozzád! hájz!
 Wiffstox, der; bamba, taj-
 bász, oktondi.
 Wiffen, cs. szagol, neszol,
 szimatol; megérez; meg-
 sejdít, érez vész. —,
 k. dövög, mennydorög;
 drück. (szag).
- Witterung, die; idő, idő-
 járás; gész, pára, (há-
 nyákbán); nyom, szag,
 (vadé).
 Witterungslehre, die; idő-
 tan.
 Wittbum, das, l. Leibge-
 bing.
 Wittwe, Wittfrau, die; öz-
 vegy, özvegyasszony.
 Wittwencaffe, die; özvegy-
 pönztár.
 Wittwengehalt, der, Witt-
 weugeld, das; özvegy-
 pénz.
 Wittwenjahr, das; özvegyév.
 Wittwenstüb, der; özvegylak.
 Wittwenstand, Wittverstand,
 der; özvegyállapot.
 Wittwer, Wittmann, der;
 özvegyember.
 Wis, der; elme, elméség.
 Wiselen, die; elméskedés,
 elménckedés.
 Wiseln, k. elméskedik, el-
 ménckedik.
 Wisig, mn. elmés, játszi-
 elméjű; ein wispiger Kopf,
 játszielméjű, elmés em-
 ber; ein wispiger Gedan-
 ke, Einfall, elmés gon-
 dolat, ötlet.
 Wisiger, cs. okossá tesz,
 megtanít.
 Wisling, der; elménck.
 Wo, ih. valahol; a' hol;
 hol? mikor. —, ksz. ha.
 Wochen, nm. a' hol, a' melly-
 en? a' minél; minél?
 miről? mi mellett?
 Woche, die; hét; in zwei
 Wochen, két hét múlva,
 v. alatt; die — haten,
 hetesnek lenni.
 Wochen, t. gyermekágy; in —
 stegen, gyermekágyat fe-
 künni; in die — kommen,
 lebetegedni, meggyermo-
 kszni.
- Wochenarbeit, die; heti
 munka.
 Wochenbett, das; gyermek-
 ágy.
 Wochenblatt, das; heti le-
 vél v. lap.
 Wochengehd, das; heti pénz.
 Wochengesell, der; hetes v.
 hetelő legény.
 Wochensohn, der; heti hér.
 Wochenmarkt, der; heti vá-
 sár.
 Wochenprediger, der; hé-
 tőköznapi predikátor.
 Wochenpredigt, die; hétköz-
 napi predikáció.
 Wochenrechnung, die; heti
 számadás.
 Wochenschrift, die; heti írás.
 Wochenstube, die; gyermek-
 szoba.
 Wochentag, der; hétköznapi.
 Wochentlich, mn. és ih. he-
 tenkénti; hetenként.
 Wochenreise, ih. hét száma-
 ra, hetenként.
 Wochenszett, der; heti jegy-
 zék, v. ezédula, heti
 jegy.
 Wochner, der; hetes.
 Wochnerinn, die; gyermek-
 ágyas.
 Wocher, der, l. Rosen,
 Spinnroden.
 Wodurch, nm. melly által,
 mellyen által, v. keresztül;
 mi által? mivel?
 hogy?
 Wofür, ksz. ha. hacsak.
 Wofür, nm. mellyért, mi-
 ért; miért?
 Woge, die; hab, hullám.
 Wogegen, nm. mi iránt,
 mi ellon, mi helyett;
 miért? mi helyett?
 Wojta, mn. habos, hul-
 lámos.
 Woher, nm. a' honnan;
 honnan?

- Wohin, nm. a' hova; hova?
 Wohl, ih. jól. helyesen;
 ich befunde mich —, jól
 érzem magamat; jól van
 dolgom; leben sie —,
 éljen szerencsésen ke-
 gved; istennek ajánlom
 önt; ja —, úgy van;
 valóban; er so —, né-
 í, én is, ő is; nicht
 —, nem könnyen. —, isz.
 — dir! daß . . ., bol-
 dog vagy, hogy . . .; —
 dem, der . . ., boldog az,
 ki . . .
 Wohl, daß; boldogság, ja-
 va (valaminek).
 Wohlachtbar, mn. nagytisz-
 teletű, igen tisztelt.
 Wohlau! isz. nosza! rajta!
 jól van!
 Wohlaufrändig, mn. és ih.
 illedelmes; illedelmesen.
 Wohlaufrändigfeit, die; ille-
 delem, illendőség.
 Wohlaufl, ih. — feyn, egész-
 ségesnek lenni.
 Wohlbedacht, mn. és ih. jól
 meggondolt; jól meggon-
 dollaa, v. meggondolva.
 Wohlbedachtig, mn. és ih.
 jól meggondoló; jól meg-
 gondolt; jól meggondol-
 va.
 Wohlbedunden, daß; jóállap-
 pot; egészség.
 Wohlbegabt, mn. sok tehetsé-
 gü, tehetsős.
 Wohlbegütert, mn. vagyonos.
 Wohlbehagen, daß; kéj,
 gyönyör.
 Wohlbehaltten, mn. és ih. jól
 megtartott v. megőrzött;
 épen, jó állapotban.
 Wohlbehalten, mn. lombos.
 Wohlbehalten, mn. testes,
 vaskos.
 Wohlbehalten, mn. nagyol-
 vasottságu.
 Wohlberedsamfeit, die; ékes-
 szólás, szónokság.
 Wohlberedt, mn. és ih. ékes-
 nyelvű; ékesen.
 Wohlbestellt, mn. jól v. bő-
 ven ellátott, bővelkedő.
 Wohlbetagt, mn. koros,
 idős.
 Wohlbewußt, l. Bewußt.
 Wohldiener, der; jóakaró.
 Wohlbedel, mn. nemes. (czím).
 Wohlbedelgeboren, mn. te-
 kintetes, (czím).
 Wohlbehwürdig, mn. föltisz-
 teletű, föltisztelletes. (pa-
 pi czím); Euer Wohlbeh-
 würden, föltisztelatu v. fö-
 tisztelletes úr.
 Wohlergehen, daß; jólét,
 jó egészség.
 Wohlfahrt, die; jólét, bol-
 dogság.
 Wohlfeil, mn. és ih. olcsó;
 olcsón; es ist hier — zu
 leben, itt olcsón élhetni.
 Wohlfeilheit, Wohlfeile, die;
 olcsóság.
 Wohlgeartet, mn. jóerköl-
 csű, jónevelésű.
 Wohlgebant, mn. jóléppelt,
 jólépitett; jól termett.
 Wohlgeblut, mn. deliter-
 metű, szépalakú.
 Wohlgeboren, mn. nemzot-
 tes; tekintetes, (czím).
 Wohlgefallen, daß; tetszés,
 gyönyörködés, (valami-
 ben); gyönyör, kéj, kedv.
 öröm, tetzés; ein —
 an sich haben, önmagá-
 ban gyönyörködni, ön-
 magának tetszeni.
 Wohlgefällig, mn. igen ked-
 ves, kelő.
 Wohlgelehrt, mn. tudás,
 nagytudományu, (czím).
 Wohlgemeint, mn. jószán-
 déku, jócélzatú, (ta-
 nács).
 Wohlgemuth, mn. és ih. jó-
 kedvű, vig, vigelmű; vi-
 gan, jó kedvvel.
 Wohlgemuth, daß; szurok-
 szagú murvapikk; kerti
 borágó.
 Wohlgeneigt, mn. jóakaró.
 Wohlgeordnet, mn. jól el-
 rendelt.
 Wohlgerathen, mn. jól ne-
 velt, jóreményű, (gyer-
 mek); diszlelt, bő, (tor-
 mós).
 Wohlgeruch, der; illat.
 Wohlgeschmack, der; jóíz.
 Wohlgehumt, mn. jóindul-
 latú.
 Wohlgekömmt, mn. jóerköl-
 csű.
 Wohlgestaltet, mn. deliter-
 metű, jótermetű.
 Wohlgetwogen, mn. szives-
 akaratú.
 Wohlgevoegenheit, die; zive-
 ges jóakarát.
 Wohlgesogen, mn. jólne-
 velt, jónevelésű.
 Wohlhabend, mn. vagyonos,
 hirtokos, tehetőse.
 Wohlklang, Wohlklang, der;
 jóhangzás.
 Wohlklingend, Wohlklingend,
 mn. jól v. szépen hangzó.
 Wohlleben, daß; jólélt, vig-
 élet.
 Wohlleben, mn. nemes,
 (p. o. tanács).
 Wohlmelend, mn. és ih.
 jóindulatú, jószándéku;
 hirtadilag, jó indulathál.
 Wohltreud, mn. közsászóló
 helyos szóló.
 Wohlfredtheit, die; közs-
 szólás, helyos szólás.
 Wohlfriedend, mn. ilatos,
 szagos, jóillatú, jószagú.
 Wohlwilleud, mn. jóízű.
 Wohlwollen, daß; egészség,
 jólét, szerencsés állapot.

Wohlfahrt, der; jóllapot, jólét; illedelm, illendőség; — (növény); den — beobachten, illedelmet tartani, illendőségre vigyázni.	Wohlung, die; lakás; lak, lakhely.	daß; farkasverem, farkasgödör.
Wohlfahrt, die; jólét, jótett, jótötemény.	Wohlbogen, der; holtív.	Wohlfahrt, daß; farkasször.
Wohlfahrter, der; jótévő.	Wohlbien, es. holtoz, bult-hajtásra vesz.	Wohlfahrt, Wolfshetz, l. Wohlfahrt.
Wohlfähig, mn. jótékony, jótévő; hasznos.	Wohlfahrt, die; boltgyám.	Wohlfahrt, die; farkashör.
Wohlfähigkeit, die; jótékony-ság; hasznosság.	Wohlbung, die; boltzás; holt-hajtás, boltzást.	Wohlfahrt, die; farkasva-dászlat.
Wohlfahrt, k. rh. jól v. jót tesz. (valakivel); jól cselekszik; használ.	Wolf, der; farkas; (neve több orállatoknak); feltörés, kidőrgölt seb, v. test; sich einen — reiten, feltörni a' farkát ic. lovaglásban.	Wohlfahrtzeug, Wohlfahrt, daß; farkas - vadászszerszám.
Wohlfahrt, mn. igen érdemes; igen megőrdemlett.	Wohlfahrt, k. fizik, hadzik (a' farkas).	Wohlfahrt, der; farkasva-dász.
Wohlfahrt, daß; jó magaviselet.	Wohlfahrt, die; nőstény farkas.	Wohlfahrt, l. Wolfbeere, Wolfstisch.
Wohlfahrt, der; kappanör, (növény).	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, die; farkasköröm; kaposos korpafű.
Wohlfahrt, mn. igen tapasztalt v. jártas, jól megpróbált.	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, die; sisakvirág; üvegszárú fájvirág; hablevélű szaka.
Wohlfahrt, mn. jól megtartott v. megőrzött.	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, daß; farkasfét, farkastanya.
Wohlfahrt, mn. igen bölcs, (oxím).	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, der; farkasgyomor; farkashéli, telhetetlen, (amber).
Wohlfahrt, ib. jól tudván.	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, die; sisakvirág; üvegszárú fájvirág; hablevélű szaka.
Wohlfahrt, k. rh. jól akar, javát akarja (valakinek).	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, daß; farkasfét, farkastanya.
Wohlfahrt, daß; jóakarát.	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, der; farkasgyomor; farkashéli, telhetetlen, (amber).
Wohlfahrt, mn. lakható.	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, die; sisakvirág; üvegszárú fájvirág; hablevélű szaka.
Wohlfahrt, k. lakik; van, találtak.	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, daß; farkasfét, farkastanya.
Wohlfahrt, mn. lakó, lakos; an einem Orte — sein, valamely helyben lakni, v. lakosnak lenni.	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, der; farkasgyomor; farkashéli, telhetetlen, (amber).
Wohlfahrt, daß; lakház.	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, die; sisakvirág; üvegszárú fájvirág; hablevélű szaka.
Wohlfahrt, Wohlfahrt, der; lakhely.	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, daß; farkasfét, farkastanya.
Wohlfahrt, der; lak, lakhely.	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, der; farkasgyomor; farkashéli, telhetetlen, (amber).
Wohlfahrt, die, Wohlfahrt, mer, daß, lakozás	Wohlfahrt, mn. és ih. farkas; farkasként, farkas módra v. módon.	Wohlfahrt, die; sisakvirág; üvegszárú fájvirág; hablevélű szaka.

Wolkenhimmel, der; felhős-ég.	Wolkenfabrikant, der; gyapjúgyáros.	Wolfsreißer, der; gyapjúcsutló.
Wolkenlos, mn. felhőtlen, sellegtelen.	Wolkenfett, das; gyapjúzsír.	Wolff, die; gyönyör. kőj; bújáság.
Wolkensäule, die; sellegoszlop.	Wolkengarn, das; gyapjúfonál.	Wolffig, mn. gyönyörkereső, kéjvadászó; bújá.
Wolfig, mn. felhős, selleges.	Wolkenhandel, der; gyapjúkereskedés.	Wolffling, der; kéjenc; bújá.
Wollarbeit, die; gyapjumű, gyapjuszövet.	Wolkenmanufaktur, die; gyapjuműház.	Wolffschäpe, die; gyapjumoosá.
Wollarbeiter, der; gyapjuműves.	Wolkenwaare, die; gyapjúáru.	Wolffschäfer, der; gyapjumoosó.
Wolldamm, der; nemcsfa.	Wolkenwerk, das; gyapjumű.	Wolfskaut, der; gyapjuzized.
Wolldreiter, der; gyapjúlelkészítő.	Wolkenwebet, der; gyapjuszövő.	Womit, mn. a' mellyel, a' mivel, a' mi által; mivel? mi által?
Wolldunne, die; szapúka; farkkóró.	Wolfszeug, das; gyapjunaű, gyapjuszövet.	Wonne, die; gyönyör, léj. öröm.
Wollduffel, die; mezei iringó; gyopár.	Wolfsärber, der; gyapjulestő.	Wonnegefühl, das; kéjézet.
Wolle, die; gyapju; szőr. (finom, rövid, göndör, az állatokon); hollyh, molyh, pelyh, szőr. (növényeken); gyapott; tu der — teny, jó állapotban lenni; viel Geschren, und wenig —, sok szó, kevés haszon.	Wollland, der; gyapjúkereskedés.	Wonnemonat, der; május.
Wollen, mn. gyapju, gyapjúból való.	Wollländler, der; gyapjúkereskedő.	Wonnereich, Wonnig, mn. kéjes, kéjdús.
Wollen, k. rh. akar; kíván, akar; szoret, akar; szándékozik; was der Mensch vernünftiger Weise will, das kann er auch, mit az ember jócan észszel akar, azt meg is teheti; wolte Gott! das ic., udná isten! hogy ic.; diese Arbeit will Zeit haben, ez a' munka időt kíván; wo — Sie? hova szándékozik kegyed? ich wolte anderes thun, als hier warten, szeretnék mást tenni, mint itt várakozni.	Wolllicht, mn. gyapjas, gyapjunemű.	Wonnetransen, mn. kéjmámoros, örömrészeg.
Wollen, vb. gyapjad.	Wollig, mn. gyapjas.	Wonnevoll, mn. kéjteli, örömteljes.
Wollenfabrik, die; gyapjúgyár.	Wollkamm, der; gyapjuféső.	Woran, nm. a' min, a' miről; min? miről?
	Wollkammer, der; gyapjufésőülő.	Worau, nm. a' mellyre, a' mellyen, a' mire, a' min; mire? min?
	Wollkraut, das; farkkóró; gyopár.	Worau, nm. a' mellyhől, a' miből; mihől?
	Wolllester, Wollspfer, der; gyapjuszínló, gyapjutepő.	Worein, nm. a' mellyhe, a' mibe; mibe?
	Wollmaest, der; gyapjувásár; gyapjupiacz, gyapjuter.	Worfeln, ca. szór, megszór.
	Wollrad, das; gyapjurokka.	Worffschäufel, die; szórólapát.
	Wollreiß, ran. igen gyapjas.	Worren, k. és vh. erőlködik, (lehelésben, v. valaminek a' tarkon levitelen, felhozatalán).
	Wollsaß, der; gyapjuszák.	Worin, nm. a' miben; miben?
	Wollsame, Wollfamenbaum, der; gyapottsfa.	Worrad, nm. a' melly v.
	Wolfschere, die; gyapjuolló, juholló.	
	Wolfschur, die; gyapjunyírás, juhnyírás.	
	Wollspinner, der; gyapjufonó.	

mi után v. szerint; mi után v. szerint?
 Wort, das; szó; beszéd; szó, ígélet; hadjelszó; von — ju —, szóról, szóra; ein — so gut als tausend, egy szó annyi mint száz; viel Worte uafren, sokat beszélni; das — führen, beszédet tartani; das — nehmen, beszédhez fogni; einen bei seinem Worte nehmen, valakit szaván fogni; sein — halten, beszélni, szavát megtartani, meg- szegni; auf mein —, hecsületeimre; szavamat adom; mit einem Worte, egy szóval; ein —, ein Mann, a' hecsületes ember nem szegi szavát; das — Gottes, isten' igéje.
 Wortähnlichkeit, die; szó- hasonlat.
 Wortarm, mn. kevészavú.
 Wortbau, der; szóakat.
 Wortbrüdig, mn. szószegő, szótörő.
 Wortbrüchigkeit, die; szó- szegés, szótörés.
 Wörtchen, das; szócska, szavacska.
 Wörterbuch, das; szótár, szókönyv.
 Wörterbuchschreiber, der; szótáriró, szókönyvirő.
 Wortforscher, der; szófejti, szónyomozó.
 Wortforschung, die; szófej- tés, szónyomozás.
 Wortführung, die; szókézés.
 Wortführer, der; szószóló; előcsahos.
 Wortgespränge, das; szó- pompa, szócsikorny.
 Wortkauber, der; szóvá- logató.

Zsebszótár II.

Wortklauberei, die; szó- únyva, szóválogatás.
 Wortkram, der; szószapo- ritás.
 Wortkrämer, der; szószá- tyár, szófaragó, szószapo- ritó.
 Wortkrämerei, die; szószá- tyárság, szószaporítás.
 Wörtlich, mn. és ih. szó- beli, szószerinti; szó szo- rint, szóról — szóra.
 Wortmacher, der; szófara- gó, szókovács.
 Wortregister, das; szóajst- rom, szómütató.
 Wörtreich, mn. szólkban bő v. gazdag, (nyelv); sok- szavú, bőbeszédű.
 Wörtspiel, das; szójáték.
 Wörtstreit, der; szóvita; szóper.
 Wortwerber, der; szó- rantó, szóromboló.
 Wortverdrängung, die; szó- csavarrás.
 Wortverlängerung, die; szó- nyújtás.
 Wortverfälschung, die; szóra- kás, szóhelyzés.
 Wortverständnis, der; szóér- telem, szóbeli v. betű- szerinti értelem.
 Wortwechsel, der; szócsere; összecsapás, (szóval).
 Wortwiederholung, die; szó- ismétlés.
 Wortzettel, l. Wo.
 Wovon, nm. a' mellyből, a' miből; a' mellyről, a' miről; miből? miről?
 Woher, nm. a' melly v. a' mi előtt, v. elibe; mi előtt? mi elibe?

Wortzettel, nm. a' melly v. a' mi ellen; mi ellen?
 Woywode, der; vajda.
 Woywodschaft, die; vajda- ság.
 Woyw, nm. a' mollyre, a' mire; mire?
 Wrad, der és das; alja v. rossza v. selejtje (va- lamiel); töredék; la- jótöredék.
 Wradgut, das; selejtúra, selejtportéka.
 Wucher, der, Wucherer, die; uzsora; uzsorálkodás; — treiben, uzsoráskodni
 Wucherblume, die; arany- virág.
 Wucherer, der; uzsorás, uzsoráskodó.
 Wucherhaft, Wucherlich, mn. uzsorás.
 Wucheru, k. uzsoráskodik. uzsorálkodik; el-, szét- gyökerezik; bujálkodik, (a' növény). —, cs. uzo- rával kap, v. keres, v. szerez.
 Wuchs, der; növés; ter- més; növel, termel.
 Wucht, l. Last, Schwere.
 Wuteflu, k. l. Gedeihen.
 Wühlen, k. és cs. ás, túr, váj.
 Wühmann, die; mezei egér.
 Wühwurm, l. Reithwurm.
 Wuhne, die; lók, (jégen).
 Wulst, der, és die; da- gály.
 Wulstig, mn. dagályos.
 Wund, mn. és ih. sebes, sebhedt; sebesen, sebheden; einen — töl- len, valakit megvérze- ni v. megsebesíteni; sich — fallen, gátni, lege- ni sc., kicseszteni v. fel- torni (valamelly ésszét) egészben, írásban, sek-

vésben; ein Pferd —
drüben, feltörni a' ló'
háát.
Wunderneugier, die; se-
bészszeg, sebészstudomány,
seborvosstudomány.
Wunderart, der; sebész,
seborvos.
Wunderbalsam, der; sebbal-
sam.
Wunde, die; seb.
Wunderstein, das; sebkutász.
Wundermal, das, l. Narbe.
Wunder, das; csoda, csu-
da; csodálkozás; és ist
ein —, das man Sie
sieht, egészen csoda le-
gyedet láthatni; és nimmt
nich —, csodálom, csodá-
lálkozik rajta; sein —
an etwas sehen, hűren,
valamit csodálkozva lát-
ni; hallani; Wunder
halber, ritkasága miatt
(valaminek).
Wunderapfel, der; lövő
ugorka.
Wunderbalsam, der; cso-
dabalsam.
Wunderbar, mn. és ih.
csodálatos; csodálatosn.
Wunderbaum, der; him-
boly.
Wunderbild, das; csodála-
tos v. csodatévő kép.
Wunderblume, die; méh-
pília.
Wunderding, das; csoda-
dolog.
Wundergabe, die; csoda-
tehetség.
Wundergeburt, die; csoda-
szülött.
Wundergeschichte, die; cso-
datörténet.
Wundergeschöpf, das; cso-
dateremtény.
Wunderglaube, der; cso-
dálhit.

Wundergroß, mn. csoda-
nagyiság.
Wunderlein, mn. csoda-
kicsiség.
Wunderkraft, die; csoda-
erő.
Wunderlich, mn. és ih. cso-
dálatos, különös, külön-
ködő; csodálatosan, kü-
lönösen; es ist ihm —
gegangen, csodálatosan
ment a' dolga.
Wunderlichkeiten, die; cso-
dálatoosság.
Wundermacht, die; csoda-
hatalom.
Wundern, k. és v. csodá-
lál. (valamit); csodál-
kozik. (valamira); wun-
dert Sie das? csodálja
ezt kegyed? es wunder
nich, das ic. csodálom,
v. csodálkozik rajta,
hogy ic.
Wundernswürdig, mn. cso-
dálatra-méltó.
Wunderfabe, die; csodair,
csodakenőca.
Wunderfals, das; csodásó.
Wunderfals, l. Wunderbar.
Wunderfalsch, mn. csoda-
szép, csodaszépségű.
Wunderfelsen, mn. és ih.
csodagyérségű v. ritka-
ságú; igen gyéren v.
ritkán.
Wunderthat, die; csodatét,
csodatétel.
Wunderthäter, der; csoda-
tevő.
Wunderthätig, mn. csoda-
tevő, csodatékony.
Wunderthier, das; csoda-
állat.
Wunderthier, mn. csodatel-
jes, igen csodálatos.
Wunderwerk, das; csoda-
mű; csoda.

Wunderzeichen, das; cso-
dajel.
Wunderzettel, das; seblás.
Wunderzucht, das; sebfű;
nyűszapúka; aranyos rit-
karéj.
Wunderzettel, das; sebszer.
Wunderzucht, das; sebolaj.
Wunderzucker, das; sebtá-
pasz.
Wunderzucker, das; sebpör.
Wunderzucht, die; sebir;
sebkendőca.
Wunderzucker, das; sebvíz.
Wunsch, der; kívánság,
kívánat; es geht ihm nach
Wunsch, kívánsága szer-
int van a' dolga.
Wunschelruthe, die; jó-
vessző, tündérvessző,
varázsvessző.
Wunsch, cs. és k. kíván.
Wunschenswert, Wunschens-
würdig, mn. kívánatos.
Würde, die; érdem; méltó-
ság.
Würden, cs. megbecsül,
árt szab v. határoz.
Würderung, die; árbecsü-
lés.
Würdig, mn. és ih. méltó,
méltó, érdemes. (va-
lamira); méltán; es ist
er habe — machen —
magát valamire méltóvá
tenni.
Würdigen, cs. méltat (va-
lamira); becsül, ható-
roz (árt); er hat ihn
seiner Antwort gewürdi-
get, nem méltatta őt fo-
leltre; ein Gut auf 3000
Gulden —, valamely jó-
szágot 3000 forintra be-
csülni.
Würdigkeit, ih. l. Würdig.
Würdigkeit, die; méltalom;
méltóság.

Wurdtung, die; méltatás; megbecsülés; úrbecsülés.
Wurf, der; hajtás, vetés; vetet; vetés, (koczkával); hadzás, kölyközés, (ogyszeri); hajtó eszköz; einem in den — fomen, valakinek elíbo akadni.
Wurfangel, die; halászhorog.
Wurfbögen, das, l. Blesstöh.
Wurfel, der; koczka, (játék); köb, koczka (test).
Wurfelbecher, der; koczkavető.
Wurfelstein, das; koczkaesont.
Wurfeltrett, l. Damenbrett.
Wurfelfall, der; koczkavetés.
Wurfelformig, mn. és ih. koczkádad, koczkaalakú; koczkádon.
Wurfellicht, **Wurfelrig**, mn. és ih. koczkás, köbös; koczkásan, koczkára; etwas — schneiden, valamit koczkára vágni; — eingelegt, geist, koczkára v. koczkásan rakott, varrott.
Wurfelmotte, die; koczkamoly.
Wurfeln, k. koczkáz, koczkával játszik. —, cs. koczkára csinál v. vág.
Wurfelfallm, der; koczkaszemling.
Wurfelsteiner, der; koczkakapala.
Wurfelstiel, das; koczkajáték.
Wurfelstein, der; koczkaköb, köbök.
Wurfelstisch, der; koczkasztal.

Wurferte, die; kihányt föld, (kutatásnál st.).
Wurfgera, **Wurfger**, das, **Wurfhaube**, die; merítő háló.
Wurfgewehr, das; hajtó fegyver.
Wurfhafen, der; hajtó horog.
Wurfgang, der; jászekszeg.
Wurfmaschine, die; hajtó gépely.
Wurfspieß, der; kőnyíl, hajtó nyíl.
Wurfschaukel, l. Worffschaukel.
Wurfscheibe, die; hajtó korong.
Wurfschlinge, die; kurta kigyó.
Wurfspiß, der; hajtó dárda.
Wurfstein, der; hajtó kő.
Wurfweise, ih. vetetlenként.
Wurgapfel, der; fojtós alma.
Wurgbirn, die; fojtós körte.
Wurgfrau, das; aggó, routósű.
Wurggen, cs. fojtogat; fojt, megfojt; öl, öldöklő; Dieser ~~Wurggen~~ würgt mich im Hofe, ez a' falat fojtogat.
Wurggen, das; fojtogatás; uogfojtás; öldöklés.
Wurgengel, der; öldöklő angyal.
Wurger, der; fojtó; öldöklő; nyuzó gébies.
Wurfen, st., l. Werfen st.
Wurm, der; féreg; giliszták; körömméreg; eblérog; dühföreg; einem — bawben, bogaránaul lenni; der wogende —, sorduló

lelkiösmeret; lelkiösmeret' mardozás.
Wurmarft, mn. ferguemű.
Wurmarzt, **Wurmdoctor**, der; gilisztatorvos; kúrusszóla, javos.
Wurmbäume, die; éles magvarótt.
Wurmben, das; férgeske; gilisztácska.
Wurmen, k. csúszik, (mint a' féreg, giliszták); das wurmt ihn, ez bántja v. sürja őt; ez a' bogara.
Wurmen, cs. férgat v. gilisztát keres; gilisztát okoz v. csinál.
Wurmfieber, das; féregláz.
Wurmförmig, mn. gilisztásdad, gilisztá-alaku.
Wurmfrass, der; szútétek; szúrágás; szúkárt.
Wurmfrösig, mn. férges, (gyümölcs); szúttle, (sa).
Wurmgehäuse, das; csiga; csövescsiga.
Wurmgrad, l. Queckenrad.
Wurmig, mn. férges; szúttle, szúrágta; bosszús, haragos.
Wurmkrankheit, **Wurmsucht**, die; féregbőr.
Wurmkrank, das; gilisztású; gilisztá-varádics.
Wurmsuchen, der; gilisztalepény.
Wurmsucht, das; szúpor, szúrték, szútsút.
Wurmsüßel, das; féregszer.
Wurmsüßeln, t. gilisztáizmok.
Wurmsüßel, die; sejer tákanal, arvacsaló.
Wurmsüßler, das; féregtapasz.
Wurmsüßer, die; féreglabdac.

Wurmpulver, das; férgekpor.
 Wurmfame, der; gilyiszta-mag; gilyisztafa.
 Wurmfisch, das; férgekőz; szúrőgőz.
 Wurmfischig, mn. férges, (gyümölcs, fog); szúette, (fa).
 Wurmtreibend, mn. férgűző, gilyisztaűjtő.
 Wurmwurzel, Wurmwurzel, die; bodza-tőkéjek; orvosi vőrtő; madárfőzsek-bihak.
 Wurzel, die; hurka; kolbász; eine — nach der Speckseite werfen, vorabét adni, tőzokot várni.
 Wurzel, die, Wurzelwagen, Wurzelwägen, der; nyeregkocsi; nyaregőzán.
 Wurzelwägel, der; hurkatöltő.
 Wurzelwurm, der; hurkaből, hurka.
 Wurzelwurz, der, l. Wurzel-speiser.
 Wurzen, k. hurkát v. kolbászt tőlt.
 Wurzelfett, das; hurkaszőr.
 Wurzelfeisch, das; hurkahús; kolbászhús.
 Wurzelfülle, die; hurkatöltelék.
 Wurzelfüller, der; hurkatöltő.
 Wurzelhaut, die; hurkabőr.
 Wurzelhorn, das; hurkamilók.
 Wurzelkraut, das; kolbász-fűszer; borsos szőrőja, borsfa.
 Wurzelmaul, das; gamba; hurkaszőrtő.
 Wurzelmuskel, mu. gambás, pittod'ajkú.
 Wurzelpeiser, der; hurkapocsek.
 Wurzelreiter, l. Schwaureger.

Wurzelrippe, die; hurkaló.
 Wurzel, die, l. Wurzel.
 Wurzelrippe, der; szagos alma.
 Wurzelrippe, l. Gewürzrippe.
 Wurzelrippe, l. Gewürzrippe, Gewürzrippe.
 Wurzel, die; fűszer.
 Wurzel, die; gyök, gyökér; tö, törzsök.
 Wurzelblatt, das; tölevel.
 Wurzelbrod, das; gyökönyör.
 Wurzelbuchstab, der; gyökérhő.
 Wurzelchen, das; gyökérke, gyökérke.
 Wurzelkörnig, mn. gyökérod, gyökérolaku.
 Wurzelgewächs, Wurzelwerk, das; gyökérvőeny; gyökérek.
 Wurzelgeräth, der; gyökérod, gyökérod; szósojtó, szőnyomozó.
 Wurzelholz, das; gyökérfa.
 Wurzelig, Wurzelreich, mn. gyökérod, gyökérod.
 Wurzelmann, der; gyökérod, gyökérod.
 Wurzelmehl, das; gyökérliszt.
 Wurzelriese, es. és. k. gyökérod, gyökérod; gyökérod; gyökérod vor.
 Wurzelriese, das, Wurzelriese, der; töhajtás.
 Wurzelriese, der; gyökérod, töseg.
 Wurzelwort, das; gyökérod.
 Wurzelzähl, die; gyökérod, töszim.
 Wurzelzähl, das; gyökérod.
 Wurzen, es. fűszer, megfűszer.

Wurzgarten, der; földkert.
 Wurzeruch, der; fűszeril-lat.
 Wurzeßmaß, der; fűszeriz.
 Wurzhalt, mn. fűszeres.
 Wurzhandel, Wurzhändler, zc. l. Gewürzhandel, Gewürzhändler, zc.
 Wurzlade, die, l. Gewürz-lade.
 Wurzloden, der; fűszerbolt, fűszeres bolt.
 Wurzmühle, die; fűszermalom.
 Wurznägelin, Wurznägelin, l. Gewürznägelin, és Nestle.
 Wurzung, die; fűszerező.
 Wurzwort, der; fűszeres bor.
 Wurst, der; szarvok; szonny, szonny.
 Wurst, mn. parlag, pusztá, (táj); vad, durva; (erkölös); rút; szennyes, tisztátlan; ein wüßter Mensch führen, folett őlotet őlni; der Kopf ist mir —, zúg a' fojem; ein wüßter Mensch, durva ember.
 Wüste, Wüstenen, die; pusztaság, sivatag.
 Wüstling, der; folett ember.
 Wuth, die; düh, dühőség, bős; vesztőség.
 Wüthen, k. dühödik, dühög, dühöködik; megvész, megdühödik.
 Wüthend, Wüthig, mn. dühős, dühöd, bősült; veszt, (ehet). —, in dühösen, dühödtő, hőszőltő.
 Wütherich, der; ődász; szar-nok.
 Wuttkraut, das; tőkező; dühű.

X.

X , das; (a' német abc-ben 24-dik betű; úgy ejtetik, mint magyarban a' ksz).	(uőnév); orosz asszony.	Xerophthalmie, die; száraz szemgyulladás.
Xautippe, die; Xautippe,	Xaver, der; Xaver, (főnév).	Xyloptrie, die; faképművés.

Y.

Y , das; (a' német abc-ben 25-dik betű; úgy ejt-	tik mint magyarban az i v. j).	Yacht, l. Jacht.
		Ygel, Ysor, ec. l. Jaef, Jof.

Z.

Z , das; (a' német abc-ben 26-dik 'a' végű; úgy ejtetik mint magyarban a' cz).	Zaffer, der, l. Safran.	Zahamt, das; fizető-hivatal.
Zaar, l. Saar.	Zagel, der, l. Schranz.	Zahltar, mn. megfizethető; megfizetendő.
Zach, l. Böh.	Zagen, k. fél, szepeg, csüggedes.	Zahltar, mn. megolvasható, megszámlálható.
Zacharias, der; Zakariás, (főnév).	Zaghaft, mn. és ih. félénk, csüggeteg, bátortalan; félénken, bátortalanul.	Zahltrett, das; számladeszka.
Zachaus, der, Zakaus, (főnév).	Zagheftheit, die; félénkség, bátortalanság.	Zahltuch, der; törzszám.
Zähen, das; ágacska, fogacska, (villán, szarvonac).	Zäh, Zähle, mn. nyulós, szívós; lassu, késedelmes; ein jüher Wein, nyulós bor; ein jüher Schuldner, nohéz fizető; ein jüher Leben, tartós élet.	Zahltuchstab, der; számbetű.
Zähe, l. Bede.	Zähigkeit, Zähheit, die; nyulóság, szívóosság; lassúság, késedelmesség.	Zähle, cs. fizet, megfizet; meglakol, megadózik.
Zähen, der; ág, fog, (villán, horonánac).	Zähl, die; szám; számható; sokaság; in großer —, nagy számmal, v. számban; ohne —, számnélkül; gerade —, páros szám; ungrade —, páratlan szám.	Zählen, das, Zähnung, die; számlálás.
Zähen, cs. fogas; ágas, (valaminil), ágat v. fogat csinál, (valaminak).		Zählotterie, die; számlottéria.
Zähenfraut, das; szümcső.		Zählenrechnung, die; számvétel, számtudomány.
Zähenwaffe, die; fogas henger.		Zähler, der; fizető.
Zähe, mn. ágas, fogas, ágas-bogas; . . . ägu, . . . fogu.		Zähler, der; számláló, olvasó.

Bahfigur, die; számbetű.
 Bahgelt, das; számlabér.
 BahgröÙe, die; számnagyság.
 Bahlós, mn. és ih. számtalan; számtalanszor, számtalanul.
 Bahmeister, der; fizetőmester.
 Bahperle, die; szemgyöngy, öreg; yongy.
 Bahpfennig, der; számlapénz.
 Bahreiß, mn. és ih. számos; számosan.
 Bahstag, der; fizető nap.
 Bahstisch, der; számszám.
 Bahlung, die; fizetés.
 Bahlungsfähig, mn. fizethető.
 Bahlungsfähigkeit, die; fizethetőség.
 Bahlungstermin, der; fizetés' határideje.
 Bahweise, die; csapponó módola.
 Bahwoche, die; fizető hét.
 Bahwert, das; számzó; számnév.
 Bahzeitgen, das; számjel.
 Bahzi, mn. és ih. szelid, jámbor; szeliden, jímhorul.
 Bähmbar, mn. szelidithető; megzabolázható.
 Bähmet, cs. megszeliidit; zahlós, megzaboláz, (szenvedelmet).
 Bahheit, die; szelidség; jámborság.
 Bähmung, die; megszeliidítés.
 Bah, der; fog; etnem die Bähne weissen, valakire fogat viczorítani; etnem auf den — süßlen, valakiből valamit ki akarni vonni; er hat Baare auf den Bähnen, fogas ember.

Bahuarzeneu, die, l. Bähne mittel.
 Bahnarzt, der; fogorvos.
 Bahnbrecher, der; fogtörő, fogzúzó.
 Bahnbuchstab, der; fogbetű.
 BahnbüÙe, die; fogkefe.
 Bähnen, das; fogacaka.
 Bahndede, die; fogrománcz.
 Bahnteifen, das; foghuzó; fogas vésű; fodorvas.
 Bähneln, l. Bähnen.
 Bähnen, k. fogzik, foga jó. —, cs. fogas, megfogaz (fürézt, fésűt).
 Bähnen, das; fogzás, foglansadás; fogazás.
 Bähnsäule, die; fogrev, fogszű.
 Bähnselze, die; fogreszelő.
 Bähnsieber, das; fogláz.
 Bähnsittel, die; inyisipoly.
 Bähnsstich, das; iny, foghús.
 Bähnssternig, mn. fogdad, fogalakú.
 Bähnsstübör, das; foglekély.
 Bähnsstammer, der; fogaspöröly.
 Bähnsstobel, der; fogas gyalu.
 BähnsstüÙe, die; fogüreg; fogodó.
 Bähstig, mn. fogas; . . . fogú.
 Bähnstappeln, Bähnstappern, das; fogközögás; fogvaczogás.
 Bähnsstücken, das; fogcsikorgás; fogcsikorgatás.
 Bähnsstücken, mn. fogcsikorgató.
 Bähnsstaut, das; fogasír; konyha viczor; náidus.
 Bähnsstrome, die; fogkoszorú.
 Bähnsstube, die; állcsont.
 Bähnssturz, die; fogtan.

Bähnsed, mn. fogatlan.
 BähnsfüÙe, die; fogcsorba.
 BähnsfüÙig, mn. csorba.
 Bähnsmaul, das; fogas szemling.
 Bähnmittel, das; fogaszor.
 Bähnmustel, der; uig-izom.
 Bähnnerve, der; fogideg.
 Bähnpulver, das; fogpor.
 Bähnräder, Bähnschaber, der, l. Bähnselze.
 Bähnrab, das; fogas kerék.
 Bähnräder, die; fogsor.
 Bähnsfalbe, die; fogir, fogkenőcs.
 Bähnsfämer, der; fogfájás, fogfájdalom.
 Bähnsfämede, die; tengerifog.
 Bähnsfämet, der; fogas horony.
 Bähnsfästel, die; fogas sarló.
 Bähnsfächer, der; fogvájó, fogpiszkáló.
 BähnsfächerbüÙe, die; fogvájótok.
 Bähnsfächer, der; fogácsa.
 Bähnsfächer, das, l. Bähnsfämer.
 Bähnswert, das; fogak; fogazat.
 Bähnsweß, der; foguövés.
 Bähnsweß, der; fogféreg.
 Bähnsweß, die, l. Bähnsfämer.
 Bähnsweßel, die; foggyökér.
 Bähnsweßel, die; foghuzó.
 Bähre, die; köny, könycep.
 Batu, der; rúd, (vasrúd, ezüstrúd st.); szatyor.
 Batmen, cs. rudakba vor, rudaz.
 Baug, die; csipővas; vasfogó; harapófogó; falém, (bogaraknál).
 Baugwert, das; fogócska, (várópitésben).
 Baul, der; csivódás, enyvakodás, veszekedés.

Banpapjel, der; ezivódás-oka.

Banfen, k. ezivódik, ezivakodik, veszekedik.

Bänfer, der; ezivakodó, veszekedő.

Bänferen, die; ezivódás, ezivakodás, veszekedés.

Banffäden, t. virág. (kürmön); foltok, (bören).

Banffeist, der; ezivakodás.

Bänffisch, Banffischtig, mn. ezivodó, ezivakodó, veszekedő, rigolyás.

Banffischer, der; hajszarzó.

Banffucht, Banffucht, die; ezivakodóság.

Bäpfchen, das; csapocska.

Bapfen, der; csap; nyelv-csap.

Bapfen, es. csapol, lecsapol, megcsapol, (hordót, burt it.); csapoz, megcsapoz, csapot csinál.

Bapfenbier, das; hordóscsör.

Bapfenbohrer, der; csapfuró.

Bapfengeld, das; csappénz.

Bapfenholz, das; csapfa; veresfűz.

Bapfenkraut, das; nyakrovat.

Bapfenloch, das; csaplyuk.

Bapfenmutter, die; csapágy.

Bapfenrecht, das, l. Schenkgerichtlich.

Bapfenring, der; csapkárka.

Bapfenstreich, der; takarodó, (dobverés).

Bapftrog, der; kármentő.

Bapfen, k. vergődik.

Barge, die; karima, szél, oldal.

Bart, mn. gyöngye, finom, lágy, (hör it.); gyöngöd, gyöngöded, érzékeny, szives; zarte Farbe, könnyes szín; zartes Herz,

érezkeny szív; von zarter zartesten Klubsheit an, első v. gyöngye gyermek-sége óta.

Bärteln, l. Verjährteln.

Bartgefilhl, das; gyöngödérzelem.

Bartheit, die; finomság, gyöngöség; érzékenység, gyöngédség.

Bärtlich, mn. gyöngye, könnyes, lágy; gyöngöd, érzékeny, szives.

Bärtlichkeit, die; gyöngödség.

Bärtling, der; kényes, elkönyeztetett, (ember).

Baser, der; rost, kanaf.

Bäserden, das; rostocska, kanafocska.

Basern, vh. ernyed, foszlik.

Bauser, der; bűbáj, varázs; bájvarázlás, igézés, bűvölés.

Bauberblid, das; varázskép; bájkép.

Bauberblid, der; bájtekintet.

Bauberbrunnen, der; varázskút.

Bauberbusch, das; varázskönyv.

Bauberbuschfaden, t. varázsbetűk.

Bauberer, der; bűbájos, varázsló.

Bauberer, die; varázsolat, igézés, bűvölés.

Bauberformel, die; varázsigó.

Baubergerüst, das; varázskép, bájkép.

Baubergerüst, die; varázstörténet.

Bauberinn, die; varázsnő, bűvös; szemfényvesztő.

Bauberisch, mn. bájoló, igéz-

ző, varázsló, szemfényvesztő.

Bauberklang, der; bájhang, varázshang.

Bauberknosn, der; varázscsomó.

Bauberkraft, die; varázserő; bájérő.

Bauberkreis, der; varázskör.

Bauberkunst, die; varázslat.

Bauberlampe, die; varázslámpa.

Baubermeister, die; varázstej.

Baubermittel, das; varázsszer, varázsszék.

Baubern, k. és cs. varázsló, bűvöl, igéz, meghűvöl, megigéz; bájol, el-, meg-

bájol.

Bauberding, der; varázsgyűrű.

Bauberruhe, die; varázsvesző.

Bauberfalte, die; varázsr.

Bauberflos, das; varázsvár, tündérvár.

Bauberfegen, der; varázsszó.

Bauberfiegel, das; varázspécsett.

Bauberfiegel, der; varázstükör.

Bauberflab, der; varázsbót.

Bauberflimme, die; bájhang; varázshang.

Bauberflid, das; varázstét; tündéres szindarab.

Bauberfen, der; bájhang, varázshang.

Baubertraut, der; varázsilal.

Baubertrichter, der; varázstölésér.

Baubertrummel, die; varázsdob.

Bauberwaffen, t. varázscgyvisek.

Bauberwert, das; varázsmű.

Bauberworte, t. varázsszó.

- Bauberzettefen, das; varáz-
 jel.
 Bauberzettef, ber; varázse-
 velke.
 Bauderer, ber; késedelme-
 ző, késedelező.
 Bauderen, die; késedelme-
 zés; késedelem.
 Bauderhaft, mn. és ih. ké-
 sedelmes; késedelmesen.
 Bauderhaftigkeit, die; ké-
 sedelmesség.
 Baudern, k. késedelmezik,
 késederik.
 Bauen, vh. szel.
 Baum, ber; fák, kantar;
 zabola, zabla; das Pferd
 im — halten, zablán
 tartani a lovat; seine
 Leidenhaftigkeit im — hal-
 ten, szenvedelméit fé-
 kon tartani.
 Bäumen, cs. fékez, kantar-
 roz, zaboláz; féken v.
 zabolán tart, zaboláz,
 (indulatot).
 Baumgeld, das; zahlpénz.
 Baumlos, mn. féketlen, fé-
 ketlen; zabolátlan, fék-
 telon.
 Baum, ber; sövény; vom
 Baune brechen, előkapni,
 elővenni (valamit vala-
 minak); einen Verwand
 vom Baune brechen, vala-
 mit ürügyül előkapni.
 Baumbume, die; háló.
 Baumgerte, die; sövény-
 vessző.
 Baumkrähe, l. Reckenkrähe.
 Baumkrug, = schliefer, ber;
 akórszem; csalánosatto-
 galó.
 Baumprahl, = Rezen, ber;
 sövénykáró. sövénypra-
 lánk.
 Baumreife, die; keserődes-
 cancor.
 Baumrecht, das; sövényjog.
- Baumrübe, die; gonye.
 Baumwäde, die; gyepűbábó;
 parlagi hűkkon.
 Baumwinde, die; nagy szu-
 lak.
 Bäumen, cs. sövényez, kor-
 tel.
 Bausen, cs. lép, megtép;
 összekuszál, összebont;
 einem den Kopf —, va-
 laki' fejét összebontani.
 Bebra, das; zehraló.
 Bebruder, ber, l. Beber.
 Behz, die; társaság, egye-
 sület; ezéh; binya. (egye-
 sület; társaság); sor,
 rend; költés (étel-ital-
 ra); die — ist an mir,
 a' sor rajtam van; das
 Bieh nach der — hüten,
 a' barmot sorban őrzeni.
 Behen, k. dőzsol, dobzó-
 dik, dorbézol; pénz-
 él, (kocsimában).
 Behenhaut, das; ezéhbá-
 nya-ház, hutaház.
 Behenhautmeister, ber; ezéh-
 bányász, ezéhbányame-
 ster.
 Behenhautregister, das; ezéh-
 bányakönyv.
 Beher, ber; dőz, dorbéz.
 Behrgesellschaft, die; dőzstár-
 saság.
 Behgeld, das; dőzspénz.
 Behine, die; zechina. (vo-
 louczi és török pénz).
 Behle, die, l. Hofbold,
 Schaftand.
 Behler, ber; ezédrus.
 Behr, die; lábuj.
 Behl, l. Behu.
 Behnd, das; tízed; év-
 tízed.
 Behnt, ber; tízed, dőzma.
 Behntader, ber; tízedfold,
 dőzmaföld.
 Behntbar, mn. tízedelhe-
 tő, dőzmalható.
- Behntbuch, das; tízed- v.
 dőzma-könyv.
 Behnten, cs. tízedel, dőz-
 mák.
 Behnter, ber; tízedlő, dőz-
 máló.
 Behntfur, die; tízedmező.
 Behntfur, die; tízedmező.
 Behntfren, un. tízedmen-
 tos, dőzmaentes.
 Behntgarbe, die; tízedkő-
 ve, dőzmaakéve.
 Behntgeld, das; tízedpénz,
 dőzmapénz.
 Behntgericht, das; tízed-
 v. dőzmatörvénytörés.
 Behntforn, das; tízed-
 v. dőzmarozs.
 Behntmann, ber; tízedfi-
 zelő.
 Behntordnung, die; tízed-
 v. dőzmarrendelet.
 Behntpflichtig, mn. dőz-
 mafizető.
 Behntrechnung, die; tízed-
 számadás.
 Behntrecht, das; tízedjog,
 dőzmasjog.
 Behntregister, das; dőz-
 ma-, v. tízedlajstrom.
 Behntsteuer, die; tízed-
 pajta, dőzmacsúr.
 Behntschreiber, ber; tízed-
 jegyző.
 Behnttreiben, ber; tízed-
 v. dőzmaháza.
 Behu, mn. tíz, tízen.
 Behue, die; tízes, (szám).
 Behner, ber; tízes, tízkraj-
 czáros.
 Behned, das; tízeseg.
 Behnerley, mn. tízfő.
 Behnfach, mn. és ih. tíz-
 szoros; tízeszeresen, tíz-
 szerte.
 Behnfähig, mn. tízható.
 Behnjährig, mn. tízéves v.
 osztendő; tízévi, tíz-
 osztendő.

Behnftübig, mn. tizlatos.
 Behnmal, ih. tízszer.
 Behnmalig, mn. tízszeri.
 Behnmonatlich, mn. tízhó-
 napi.
 Behnmonatig, mn. tízhó-
 napos.
 Behnpsündig, mn. tízfön-
 tos.
 Behnpsünder, der; tízfön-
 tos, (ágyu ic).
 Behnruderig, mn. tízrudas
 v. lapátos, (hajó).
 Behnfüllig, mn. tízszolpos.
 Behnfüllig, mn. tízóraí.
 Behnfüllig, mn. tíztagu,
 (szó).
 Behntägig, mn. tíznapos;
 tíznapi.
 Behnte, mn. tízedik.
 Behntens, ih. tízedszor, tí-
 zedikszor.
 Behren, k. emészt. fo-
 gyaszt. eszik; él (pénz-
 ből. pénzre), költ; emész-
 tődik, fogy; bei einem
 Wirthe —, vendégfogad-
 óban, v. kocsmában él-
 ni; der Wein geht im
 Faße, spad a' bor a' hor-
 dóban; der Thee geht,
 a' thea szarít.
 Behrer, der; fogyasztó,
 emésztő.
 Behrerer, mn. szabad asz-
 talú.
 Behrgeld, das; költőpénz.
 Behrpfennig, der; költő-
 pénz; útravaló.
 Behrung, die; élel, költés,
 fogyasztás; költőpénz.
 Behrungekosten, i. fogyaszt-
 tók-költőg.
 Behruem, der; borsórag.
 behrka.
 Behruer, die; sárkány-
 kontyvirág.
 Behren, das; jel, jegy;
 nyom; barcz; helyeg;

jelenség; ein — mit der
 Hand geben, közel jelt
 adni; dem Pferde ein —
 einbrennen, bolyegot süti-
 ni a' lóra; Gott hat ein
 — an ihm gethan, es-
 dát tett vele az isten.
 Behrenbuch, das; rajskönyv.
 Behrendenter, der; jellejtő.
 Behrendenteren, Behrenden-
 zung, die; jellejtés.
 Behrenhammer, der; jegy-
 pöröly.
 Behrenschle, i. Reiffschle.
 Behrenkreide, die; rajzkréta.
 Behrenkunst, die; rajzmes-
 terség.
 Behrenlehre, die; kórjelta-
 nilmány.
 Behrenmeister, der; rajzta-
 nitó, rajzoló mester.
 Behrenpapier, das; rajzpa-
 pirus.
 Behrenrechnung, = rechen-
 kunst, die, i. Algebra.
 Behrenschule, die; rajziskola.
 Behrensprache, die; jel-
 beszéd.
 Behrenstunde, die; rajzlec-
 ke.
 Behrenen, es. rajzol; jelel,
 jegyez, megjelel, megje-
 gyez; alá ír (valamit);
 aláírással elismer, meg-
 erősít; alá ír (valamire);
 einen —, valakit meg-
 rakni.
 Behrer, der; rajzoló.
 Behrenung, die; rajzolás;
 rajz.
 Behrelbör, der; méhész-
 medve.
 Behrelbäst, i. Seidelbäst.
 Behrelheide, die, = wald, der,
 = weide, die; méhtanya,
 méherdő.
 Behrelmeister, i. Bienenwär-
 ter.

Behrelmesser, das; sejtka.
 Behrelst, es. sejtet szed, kö-
 pnt nyír; sejt.
 Behrelordnung, die; méhész-
 rend.
 Behrelrecht, das; méhész-
 törvény; méhészjog.
 Behrelter, der; méhész, mé-
 hes.
 Behrelfinger, der; mutatóuj.
 Behrelfingerknospe, der; mu-
 tatatózom.
 Behren, es. mutat, megmu-
 tat; megbizonyít. —,
 vh. mutatkozik, kitet-
 szik.
 Behrer, der; mutató.
 Behrerlänge, die; mutató,
 (napórán).
 Behrerst, die; mutatóóra.
 Behren, es. rh. einen einet
 . . . , vādol, (-ról, -ról,
 -val, -vel); bizonyít, (va-
 lakire valamit).
 Behren, der; boroszlán.
 Behre, die; sor, rend.
 Behrenweise, ih. soronként.
 Behrerste, die; kétsoros
 árpa.
 Behrenmetz, i. Seidelst-
 metz.
 Behrig, der; esz.
 Behriggün, mn. eszüzöld.
 Behr, die; idő; kor; kö-
 rülmény; hószám; es ist
 Behr, das . . . , ideje,
 hogy . . . ; es ist an der
 . . . , közelget az idő; es
 ist die höhe —, ideje,
 hogy . . . ; welche — ist es?
 mennyi az idő? hány az
 óra? es ist noch früh an
 der —, még korán van;
 in v. bei Behren, jókor,
 idején; zu Behren, néha;
 zu allen Behren, minden-
 ha, mindenkor; um die
 —, ex idő tájon v. táj-
 ban; — Behren will ich

barán denken, míg élek, megemlékezem arra; du, meine —! liebe —! de istenért! isten' szerelméért!	Seitlose, die; kikerics, őszike.	Seitwechsel, der; időváltozás.
Seitalter, das; időkor.	Seitmaß, das; időmérték.	Seitwort, das; ige, (nyelvtudományban).
Seitbeschreiber, der; időszámoló.	Seitmesser, der; időmérő.	Seiüberder, der, l. Sei , Einsiebler.
Seitbeschreibung, die; időszámolás.	Seitordnung, die; időrend.	Seiße, die; ezella; sejtlik.
Seitband, der; toklyókos.	Seitpacht, der; ideigleni haszonbör.	Seißenförmig, Seisicht, Seisig, mn. sejttes, sejtalakú.
Seitbuch, das, Seitgeschicht , te, die; évkönyv.	Seitpunkt, der; időpont.	Seiungemeße, der; sejtazóvet.
Seitdauer, die; időtartás.	Seitraum, der; időszak.	Seiurie, l. Seurie.
Seitfolge, die; időrend.	Seitreehner, der; időszámoló.	Seiurung, die; mogyoró.
Seitform, die; idő, (nyelvtudományban).	Seitrechnung, die; időszámolás.	Seisot, der, l. Elsefer.
Seitgenosß, der; kortárs, ogykorú.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seit, der; ügötös, poroszkalás; lepény.
Seithammer, der; toklyóürü.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seit, das; sátor; ein — auffschlagen, sátozt ülni.
Seither, Seithero, l. Seitdem, Wither.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seitbelt, das; ernyős v. sátoros nyoszolya; tábori ág.
Seitherig, l. Bitherig.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seitbewohner, der; sátorlakos.
Seitig, mn. mostani; érott. —, ib. jókor, idején.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seitbude, die; sátorbolt.
Seitigen, es. érlel, megérlel. —, k. megőrök.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seitchen, das; sátorocaka; lepényke.
Seitigung, die; megérlelés; megérés.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seitdach, das; sátorfödél, sátoztető.
Seitrechnung, der, Seitverwechslung, die; időhiba.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seitler, der; poroszka.
Seitruß, die, l. Kalbe.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seiterschrift, der; poroszkálás.
Seitruße, die; időtudomány, időszámolás.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seitknopf, der; sátorgomb.
Seitrußige, der; időtudós.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seitpfehl, Seitsot, der; sátozkaró.
Seitlang (jobban Seitlang), darab ideig, egy ideig.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seitrußender, der; sátorcsináló.
Seitlauf, der; időfolyás; időforgás, idő.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seitstange, die, = baum, der; sátorfa.
Seitleben, ih. egész v. teljes életemben, életodban st. v. míg élek, élek st.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seitstiel, der; sátozkötél.
Seitlich, mn. mostani; idei, földi; világi. —, ih. jókor.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seitwagen, der; ernyős v. sátoros kocsi.
Seitlichkeit, die; földi élet; világi jószágok 's jogok.	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seindel, Seindelstafel, l. Sindel, Sindelstafel.
	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seint, die; hatóság; törvényhatóság; büntörvénysek.
	Seitreehnung, die; időszámolás.	Seintgericht, das; büntörvényeszek.

Bentgraf, der; büntörvényszéki bíró.

Benthöreiber, der; büntörvényszéki írnok.

Bentner, l. Centner.

Beolith, der; zeolit.

Bephyr, der; nyugati szel-
lő, fuvalom, zephyr.

Bepter, der, és das; kor-
mánpálcza.

Be-, (az igék, 's ezektől
származott szók előtt):
szét, széllel, el; meg,
össze st.

Bearbeiten, cs. munkával
szét bont, tör, zúz, el-
ront st. —, vh. agyon
v. halálra dolgozza ma-
gát, munkában v. mun-
kával elgyöngíti magát.

Bearbeiten, cs. rh. elharap;
összevág.

Bearbeiten, k. rh. szétrepd.

Bearbeiten, cs. rh. szétfű.

Bearbeiten, cs. megpáhol,
megver.

Bearbeiten, cs. össze-vissza
fű.

Bearbeiten, cs. és k. rh. el-
szét-, összetör; el-, öss-
sze-, széttörlik; sich den
Kopf mit etwas —, va-
lamin törni a' fejét.

Bearbeiten, mn. törékény,
törődökény.

Bearbeiten, die; törő-
kenység, törődökénység

Bearbeiten, Bearbeiten, cs.
széttördel, szétmorzsol.
—, vh. széttördellik,
szétmorzsolódik.

Bearbeiten, cs. szócsevar.

Bearbeiten, cs. rh. szócse-
pel.

Bearbeiten, cs. szétnyom.

Bearbeiten, cs. rh. szétjár,
szétnyom, (kocsiu st.
menny). —, k. szétmegy,
szétfoszlik st., etne jere

fahrene Suppe, rongyos
leves.

Bearbeiten, k. rh. szétszak,
széthull; feloszlik, (ré-
szekre); meghasonlik.

Bearbeiten, cs. szétvagdál,
felvagdál; felszét (ré-
szekre).

Bearbeiten, mn. elpusztult,
romlott, megreccsolt.

Bearbeiten, cs. szétreszel.

Bearbeiten, cs. szétszaggat,
széttép; összemarczangol.

Bearbeiten, k. Bearbeiten,
k. rh. el-, szétröpül, el-,
szétszáll.

Bearbeiten, cs. szétdara-
bol; megcsontít; elmar-
czangol.

Bearbeiten, mn. olvadó-
kony.

Bearbeiten, die; olva-
dékonyaság.

Bearbeiten, k. rh. szét-, el-
foly; szétolvad; in Thrä-
nen —, könnyekre ol-
vadni.

Bearbeiten, das; elolvadás.

Bearbeiten, cs. összekinéz.

Bearbeiten, cs. rh. szét-
oszlik, szétrág, összeszik,
összerág.

Bearbeiten, k. rh. szétmegy;
elolvad.

Bearbeiten, cs. ingerkedik (-val,
-vol), fölingerel (vala-
mit).

Bearbeiten, der; bonczol-
ló; taglaló.

Bearbeiten, cs. feldarabol,
feltagol v. taglal, felvagdál;
felszét (tagonként); bonczol,
felbontol, megmagyaráz (egyen-
ként); bonczol, felbontol.

Bearbeiten, die; feldar-
abolás, felszéttagol; bon-
czolás.

Bergliederungs kunst, die;
boncztudomány.

Bergliederungsmesser, das;
bonczolóékes.

Bergliederungs saal, der;
bonczolóterem.

Bearbeiten, cs. Bearbeiten, cs.
rh. szétvagdál; szétrág;
összevagdál.

Bearbeiten, Bearbeiten, das;
széttördelés, összevagdala-
lás.

Bearbeiten, cs. szétkala-
pácsol, szétpörölyöz.

Bearbeiten, cs. szétfű.

Bearbeiten, cs. szét-, össze-,
megrág.

Bearbeiten, cs. szétkoppant;
széttör, összetör; elko-
poglat.

Bearbeiten, cs. széttör,
megtör.

Bearbeiten, cs. l. Bearbeiten

Bearbeiten, cs. szétroppant;
megtör, összerúz, (szí-
vet).

Bearbeiten, mn. megtört,
törődött, zúzott.

Bearbeiten, die; szét-
roppantás; töredelem.

Bearbeiten, Bearbeiten, cs.
széttör, összegyűr.

Bearbeiten, cs. széttör, el-
fű.

Bearbeiten, cs. szét-, el-,
összekarcol; szét-, el-,
összekarmol.

Bearbeiten, cs. megaprit,
összetördel. —, vh. szét-,
elmorzsolódik.

Bearbeiten, cs. l. Bearbeiten

Bearbeiten, cs. agyon v. öz-
szek-vissza csokol, csó-
kolgat.

Bearbeiten, cs. agyon v.
halálra neveti magát.

Bearbeiten, Bearbeiten, cs.

darabokra, v. rongyokra szakaszt. —, k. elrongyollik.	Berpflichtung, die; porrá törés.	Berpfaffen, cs. szétkoppant, v. loccsant, v. pattant, v. csaltant st. —, k. szétkoppant, v. loccsant, v. pattant st.
Berlassen, cs. rb. szétolvaszt, felolvaszt.	Berquistchen, cs. szétlúz.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Berlassung, die; felolvasztás.	Berreiben, cs. rh. szétörögöl, szétörzsol; el-, meg-, szétrészol, (tormát st.); feldörgöl, feldörzöl.	Berpfingen, cs. rh. szétver, összezúz, elver; széttör, eltör; die Berpfen haben alle —, mindent elvont a' jég; Ich bin wie —, egészen össze vagyok verve. —, vh. széttörök; elmül, semmivé lesz, elhomlik; félbe szakad.
Berühren, cs. összegyűr.	Berreiblich, mn. dörzsölékeny.	Berpfichten, cs. szétlő, összelő.
Berlaufen, k. rh. elolvad; elterül. —, cs. rh. szaladozva v. futkározva elszakaszt, v. elront.	Berreiblichkeiten, die; dörzsölékenység.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Berleihen, k. szétlő, összedől, (bordó, dézsa); szét-, megrepedez.	Berreibung, die; szétörögölés v. dörzsölés; szétrészolés.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Berlegen, cs. szétszed, elszed, (órát); felvág, fölzel, (sültet); felbont, szétbont, (elemekro); (sejteget, (mondatot).	Berreiben, cs. rh. szét-, elszakít v. szakaszt; megszakaszt; szét-, elszagat. —, k. szét-, elszakad, megszakad.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Berlegung, die; szétszedés, elszedés; felvágás, fölzelés; szétbontás, v. taglalás.	Berreibung, die; szétszakasztás; elszagatás; szétrszakadás.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Berlühnen, cs. összolyukaszt.	Berren, cs. vongál, rángat, ráncsigál; das Maul —, száját félre húzni.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Berlumpt, mn. ronda.	Berrennen, k. rh. szétfoly, elfoly; wie gemonnen so strömen, ebből gyűlt szerdőknek ebből kell elvonszani.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Bernehmen, cs. rh. szét- v. apróra őrl.	Berreiben, cs. el-, széthasít, el-, szétrépszat.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Bernehmen, cs. szétzúz v. tör, összezúz v. tör.	Berreiben, cs. széthabar, szét-, elkever.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Bernehmung, die; összezuzás, összetörés.	Berreiben, cs. el-, összezúz, széttör, össze-visszatör.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Bernehmen, Berlegen, cs. nagyon kinox, v. erőltet.	Berreiben, cs. megrott v. rongál, megszar.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Bernehmen, cs. elrág; szétrág, összerág.	Berreiben, die; megrontgálás, megszarás.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Bernehmen, cs. megsemmisít, elront.	Berreiben, cs. szétfürészol.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Berpeitschen, cs. összekorbácsol.	Berreiben, cs. szét-, összedörzsol, v. részol, v. vakar.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Berpeitsen, k. el-, szétolvaszt; el-, szétpattan; el-, szétpukkan.	Berreiben, k. összetörök, szertemegy.	Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Berpeitsen, cs. szétszajtol; szétnyom, összenyom.		Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Berpeitseln, cs. összever.		Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.
Berpeitseln, l. Pulvern.		Berpfichten, cs. rh. szétlő, összelő.

- hull, (darabokra). —, vh. elfogy, elmegy.
- Berspitierung, die; pazarlás, vesztegetés.
- Bersprengen, cs. szétvetett; szétugrozott v. szalaszt, elszéleszt; megszakít; fűtivas im Zeite —, valamit megszakasztani.
- Bersprengung, die; szétvetetés; szétszalasztás, elszélesztés; megszakítás.
- Berspringen, k. rh. török v. pallan (darabokra), szétugrik, megszakad; das Ber; müßt mir —, majd megroped a szívom.
- Berstampfen, cs. széttör, v. zúz.
- Berstreuen, cs. szétaszór, elszór; elpusztít, elront.
- Berstreuen, k. szét-, elporlik.
- Berstehen, cs. rh. szétszel, (hautot); összeaszurkál, összelyuggat.
- Berstreuen, k. rh. szét-, elporlik; elszáll, elröpül (porként); elvesz; sein Vermögen ist zerstreut und zerfliegen, oda minden vagyona, v. értéke.
- Berstreuen, mn. földulható, elpusztítható.
- Berstreuen, cs. földül, elpusztít, elront; eine Stadt —, valamely várost elpusztítani.
- Berstreuen, mn. pusztító, dülő.
- Berstreuen, die; pusztítás; pusztulás.
- Berstreuen, cs. rh. megtör; ószelör v. zúz. —, vh. ol-, össze-, széttörik, v. töredex; megüti v. megsebesíti magát.
- Berstreuen, die; megtörés; ószelörés, össeszorús.
- Berstreuen, cs. széthint, szétaszór, elhint, elszór; elszéleszt; elszór, elüz, (gondokat). —, vh. elszéled; ószóródik.
- Berstreuen, mn. elszórt, elszóródott.
- Berstreuen, die; széthintés, v. szórás, elhintés, v. szórás; elszélesztés; elszéledés; elszóródás, mulatság, vigalom.
- Berstreuen, Berstreuen, os. el-, szétdarabol.
- Berstreuen, Berstreuen, die; el-, szétdarabolás.
- Berstreuen, cs. ószelör v. zúz.
- Berstreuen, l. Berstreuen.
- Berstreuen, l. Theilbar.
- Berstreuen, cs. el-, szétosztogat; részekre oszt; elosztat, elszéleszt, (felhőt, daganatot stc). —, vh. eloszlik, elszéled.
- Berstreuen, mn. osztató.
- Berstreuen, die; elosztogatás; elosztás; elosztás; elosztás.
- Berstreuen, cs. el-, szétbont, el-, szétfelt; elváltat.
- Berstreuen, Berstreuen, mn. olváshozható, elváltató, elbontható.
- Berstreuen, die; elválásztás.
- Berstreuen, cs. rh. el-, szét-, ószelötöpd, v. tapos.
- Berstreuen, cs. el-, szétrombol, tördel, (darabokra).
- Berstreuen, die; el-, szétrombolás.
- Berstreuen, cs. el-, szétúztat. —, k. el-, szétúztat.
- Berstreuen, cs. feltagol, felvagdal (vadat).
- Berstreuen, cs. fel-, ószelötöpd, szétüj, szétüj.
- Berstreuen, cs. ószel-, szétbont; ószelötöpd, ószel-, szétüj.
- Berstreuen! isz. jaj! — förhelt, jüjgatu.
- Berstreuen, der; ószelötöpd, levölko.
- Berstreuen, cs. l. Berstreuen.
- Berstreuen, der, ószelötöpd; anyag, kelme; szövet; rongypép, (papirosmalomban); ózök, pár; vadászazorek; fegyver, pattantyú; ószelötöpd.
- Berstreuen, das; eszköz, szer; butor; edény; dolog, holmi.
- Berstreuen, das; hadazerhivatal.
- Berstreuen, die; szövetnem.
- Berstreuen, mn. szövetnemű.
- Berstreuen, die; pépputton, (papirosgyártóknál).
- Berstreuen, der; szövetnyomatató.
- Berstreuen, der; tanu, bizonyosság; tanubizonyosság; etnen Beugen abgeben, tanuak lonai; einen zum Beugen anrufen, valakit bizonyosságnál hini; einen zum Beugen aufstellen, valakit tanuak állítani.
- Berstreuen, mn. szövetből való.
- Berstreuen, cs. nemz; toront; folszorel (hajót).
- Berstreuen, k. vall, tanubizonyosságot tesz; bizonyít (valamit), mutat, (ra, re); wider einen —, valaki állon vallani.
- Berstreuen, die; tanu-vallás.

Beugensbeweis, der; tanu-
bizonyítás, tanupróba.
Beugensid, der; tanueskü.
Beugensrichter, das; tanu-
vallatás.
Beugfabrik, Beugmanufaktur,
die; szövetgyár, szövet-
műház.
Beugfabrikant, l. Beugma-
scher.
Beughandel, der; szövet-
kereskedés.
Beughaus, das; fegyvertár;
hadszertár.
Beughausverwalter, der;
fegyvertárnagy.
Beugherr, der; városi fegy-
vernagy.
Beugkasten, der; rongyszek-
rény, (papirosgyárök-
ban).
Beugkette, der; vadász-
csalód.
Beugkufe, die; rongycső-
bőr.
Beugmacher, Beugweber, der;
szövetkészítő.
Beugmeister, der; fegyver-
mester, fegyverőr.
Beugnis, das; tanubizony-
ság; bizonyítvány; tanu-
leveél.
Beugpfeife, die; pópkó-
tis, (papirosgyártóknál).
Beugroß, der; szövetkabát.
Beugschmid, der; szerko-
vács.
Beugschneider, der; vadász-
szabó.
Beugschreiber, der; fegyver-
tári írnok.
Beugung, die; nemzés;
ivadék.
Beugungsgeschäft, s. Werk,
das; nőzés, elhálás.
Beugungsglieder, s. Hehle,
t. nemzőrészek.
Beugungskraft, die, s. Ber-

mühen, das; nemző erő,
nemzőtehetség.
Beugungstrieb, der; nemző
ösztön.
Beugwagen, der; vadász-
társzékér.
Beugwart, s. Warten, der, l.
Beugmeister.
Beube, l. Enbebe.
Bibeth, der, Bibethfahre,
die, Biberthaler, das;
czibét-polyog.
Bide, die, Bidefelsen, das;
gödölye, kecskeh, kecs-
keolló.
Bidein, k. ellik, megollik,
meggödölyezik.
Bidejad, der; szigszog.
Bidejadig, mn. szigszeges,
zognugos.
Biehe, die; hój, tok, (dun-
nára ic).
Biege, die; kecske.
Biegel, der; téglá; vályog;
cserepzsindeli; — Brei-
chen, téglát vetni; mit Bie-
gel bedeuten, cserepezni, v.
csereppel földni.
Biegelbrenner, s. Treibher, der;
téglavető v. égető; vá-
lyogverő.
Biegelbrennen, die; tég-
láégetés; tégláégető ke-
menecze; téglacsűr, tég-
lászín.
Biegelbad, das; cserepfő-
dél.
Biegelbeder, der; cserep-
födő.
Biegeerde, die, s. thon, der;
vályogföld, vályognór.
Biegefen, l. Biegelbrennen.
Biegefarbe, die; téglászín.
Biegefarbig, s. roth, mn.
téglászínű, téglavörös.
Biegeform, die; vályogminta.
Biegefüße, die; téglavető.
Biegemauer, die; téglafal;
vályogfal.

Biegeblech, das; téglapör.
Biegeblecher, der; téglá-
gyártó.
Biegelefen, der; téglake-
menecze.
Biegebleh, das; téglalaj.
Biegeplatte, die; téglá.
Biegeschenke, die; téglá-
csűr.
Biegeschoppen, der; téglá-
szín.
Biegeparren, der; cserep-
gerenda.
Biegelstein, der; téglá.
Biegepart, die; kocakofaj.
Biegeartig, mn. kecske-
csűr.
Biegeauge, das; kecske-
szem.
Biegebart, der; kecskosza-
káll; bokros palánka;
vargánya; azarvas-tinorú.
Biegebein, das; bükzavi-
rág, szokolat.
Biegebod, der; kecsko-
bak.
Biegebutter, die; kecske-
vaj.
Biegefed, das; kecskehör.
Biegefleisch, das; kecsko-
hús.
Biegefüß, der; kecskeláb.
Biegefüßig, mn. kecskelá-
bu.
Biegehaare, das; kecsko-
szőr.
Biegehören, mn. kecsko-
szőr, kecskoszörből való.
Biegehit, der; kecskés,
kecskepúztör.
Biegehorn, das; kecske-
szarv.
Biegehöfe, der; kecskesajt.
Biegelee, der, l. Weis-
blatt.
Biegeoth, Biegemilch, der;
kecskoganaj.
Biegefrant, das; gúg.
Biegefab, das; kecskeöltő.

Siegenmesser, ber; kecskefejső, lappantyú.

Siegenmilch, die; kecskotej.

Siegenochs, ber; rósfő v. lófarkú marha.

Siegenbrott, das; kecskagöbcső.

Siegenflaß, ber; kecskeöl.

Sieger, ber; savó; zsondicze.

Siegler, l. Siegelbrenner, és Siegelmeister.

Sieghilde, l. Zugbrüde.

Sieghrunnen, ber; gémos v. kankalékos kút.

Siehn, ca. rh. húz, vonnyujt, csinál (huzva, nyujtva); nevel; növeszt, termeszt;

die Hofel —, vállat vonítani; den Hut —, kalapot levenni; den Degen —, kardot rántani;

die Öter —, gertyát mártani; Draht —, drótot húzni; in die Länge —, halogatni (várakozt); etwas auf sich —, valamit magára érteni; einen Geruch an sich —, szagot magába színi; etwas in Betrachtung —, valamit gondolásra venni; jemanden zu Rathe —, valakitől tanácsot kérni. —, k. rh. megy, utaz; hordozkodik; költözik (mint a' madarak); in das Feld —, háborúba menni; in einen Dienst —, szolgálatba menni. —, v. h. húzódik, vonódik, találódik; nyúlik, terjed; szivárog, szivódik, beveszi magát; megvetemedik; die Woffen — sich nach den Bergen, a' felhők a' hegyek felé vonulnak; die Truppen — sich an die Gränze, a' sor-

rogok a' határokra vonulnak; das Gebirge zieht sich weit ins Meer, a' hegy messze nyúlik be a' tengerbe; das Brett hat sich gezogen, a' deszka megvalemült; das Wasser zieht sich in den Sand, a' víz a' homokba szivárog; der Geruch zieht sich in die Kleider, a' szag a' ruhába veszi magát; dieser Weg zieht sich sehr, ez az út igen húzódik.

Siehn, das; huzás, vonás; növesztés, tenyésztes; hordozkodás; költözködés.

Sieher, ber; huzó, vonó.

Siehgarn, l. Strohgarn, Schießgarn, Suggarn.

Siehgeld, das; nyugpénz.

Siehlind, das; fogadott gyermek.

Siehklinge, die; simító vas, (asztalosoknál).

Siehsouf, ber, l. Schöpfsoyf.

Siehmutter, die; nevelő anya.

Siehsch, l. Zugsch.

Siehschleifer, l. Zugschleifer.

Siehschiff, das; Siehschiff, ber, l. Zugschiff.

Siehschleife, die; tézalarúd; szivatyúrúd; tekerőrúd, (sodronyosoknál).

Siehschiff, die; huzás, (sorsjátékban).

Siehschiff, die; vonócsipő, (tűműveseknél, sodronyosoknál).

Sie, das; ezél; határ, vég; das — treffen, a' ezélt megütni, megtalálni; das — überschreiten, a' határon túl menni; sich zum Siele legen, magát máshoz v. más után alkalmazni, v. tartani.

Sielen, k. ezélez, (valamire); ezélez, (szóval); mutat (-ra, -re), vág (oda); der Krieg zieht dahin, arra mutat a' háború.

Sieleser, ber; ezélező.

Sielescheibe, die; ezélezkarika; ezéleztárgy.

Sielen, k. illik, (-hoz, -hez).

Siemer, ber; ezimer (bárányó st.); csök, (hikacsók st.); tenyűmadár; gyöngyevő hurok.

Siemlich, mn. és ih. meg-lehelős, középszerű; meg-lehelőszen; körül-belől.

Siegen, l. Siegen.

Sier, die, l. Sierbe, Sier-rath.

Sierath, ber, Sierathchen, das; csicsós, csicsomázott.

Sierath, ber; ezifraság.

Sierbaum, ber; díszfa.

Sierbe, die; dísz, ék, ékes-ség.

Sieren, es. díszesít, ékesít; szolozfráz. —, v. h. ezifráskodik, ezifrázza magát; vonakodik (hajlandósága ellen).

Sierstein, die; ezifraság; ezifráskodás; vonakodás.

Sierstein, ber; díszanyag, (harangöntőknel).

Sierlich, mn. díszes, ékes.

Sierlichheit, die; díszesség, ékesesség.

Siermeister, ber; ezifraság, (hádogműveseknél).

Siffer, die; számhatú, szám-jel, szám; titkos betű.

Sifferblatt, das; számlap, (órán).

Siffern, es. ír (titkos betűkkel); számot vet.

Stifferrechnung, die; szám-
votés.
Stifterschrift, die; jegyírás.
Stigener, der; cigány.
Stigenerbande, die; cigány-
banda.
Stigenersprache, die; czi-
gány nyelv.
Stigenervolk, das; cigány-
nép.
Stimbel, l. Combel.
Stimuel, Simmer, l. Ste-
mer.
Stimmer, das; szoha; esomó,
kötés, (40 v. 20 da-
rab hór).
Stimmerarbeit, die; ácsmun-
ka; ácsmú.
Stimmerart, die, = beil, das;
ácsbárd, szekerco.
Stimmerbock, der; kecskaláb.
Stimmerböcke, die; ácsfa-
tutaj.
Stimmergefäß, der; ácsale-
gény.
Stimmerhandwerk, das; ács-
mesterség.
Stimmerhof, Stimmerplotz,
der; ácsstér.
Stimmerholz, das; épületfa.
Stimmerkunst, Stimmermanns-
kunst, die; ácsmesterség.
Stimmerleute, t. ácsok.
Stimmermann, der; ács.
Stimmermannschraube, die;
ácsfuró.
Stimmermeister, der; ács-
mester.
Stimmern, ca. ácsol, farag,
megfarag.
Stimmerschneur, die; ácszi-
nór, csapózásinór.
Stimmerspane, t. forgács.
Stimmerthür, die; szőbaajtó.
Stimmernag, die, Stimmer-
werk, das; ácsolás, ács-
mú.
Stimmerwerk, l. Werth.

Stimmet, Stimut, der; sa-
háj.
Stimutbalsam, der; saháj-
balsam.
Stimutbaum, der; sahájfa;
saháj - habér.
Stimutblüthe, die; saháj-
virág.
Stimutbock, der; sahájcsagú
cziinczinbogár.
Stimutbraunwein, der; sa-
hájpálinka.
Stimutfeien, die; sahájcsesz.
Stimutfarbe, die; sahájszín.
Stimutfarben, Stimutfarbtig,
mn. sahájszínü.
Stimutgeruch, der; saháj-
szag.
Stimutgeschmack, der; sahájíz.
Stimutgefüßchen, t. saháj-
golyó.
Stimutmandeln, t. saháj-
mondola.
Stimutöl, das; sahájolaj.
Stimutrinde, die; saháj.
Stimutrose, die; saháj-ró-
zsa.
Stimutschwamm, der; saháj-
szín - galóca.
Stimutwachs, das; saháj-
viasz.
Stimutwasser, das; saháj-
víz.
Stimperlth, mn. cziinczi-
síneci.
Stindel, Stindelstafel, der;
cziindel-tafola.
Stint, der; horgany.
Stinte, die; csücs, ormó.
(hegyen, sziklán st.): fog,
hegy, (villán, gereblyén
st.); nagy orr; locsapaz.
Stintert, das; horganyórcz.
Stintig, mn. fogas; csü-
csos.
Stintisch, mn. horganyomú.
Stintstalt, der; horganymész.
Stintstalt, das; horganysó.

Stintstrotz, der; horgany-
gálicz.
Sinn, das; óa, ezin; cziin-
odény.
Sinnbergwerk, das; ónbá-
nya.
Sinnblatt, Sinnblättchen,
das; ónlemez, ónlevél.
Sinnbutter, die; ózinvaj.
Sinn, die; ormó, pártá-
zat.
Sinnert, mn. óa, ezin, ón-
ból v. cziinből való.
Sinnert, das, Sinnstufe, die;
ónércz, cziinörög.
Sinnfelle, Sinnfelle, die;
ónreszelő.
Sinngefäß, l. Sinn.
Sinnkieser, der; cziinöntő,
cziinműves.
Sinnkieser, die, = hand-
werk, das; cziinművesség.
Sinnkieserwerkstatt, die;
cziinöntőműhely.
Sinnkrube, die; cziinakna.
Sinnhaltig, mn. óntartal-
mú.
Sinnhobel, der; óngyaly,
(orgonaművesknél).
Sinnkalt, der; ónmész.
Sinnkraut, das; kannamo-
só; mezei surló.
Sinnloth, das; ónforrasz.
Sinnobert, der; cziinóber,
higanykövet.
Sinnobert, das; cziinóber-
dröz.
Sinnobertoth, mn. cziinó-
berveres.
Sinnofen, der; cziinkoh.
Sinnplatte, die; ónlemez,
cziinpléh.
Sinnprobe, die; cziinpróba.
Sinnstalt, das; cziinó.
Sinnstaud, der; ónfüeny.
Sinnstängel, der; ónverő.
Sinnstiege, Sinnstiege, die;
cziinmész.

- Sinnwäſcher, ber; csinész;
 csinószó.
 Sinnstein, ber; ónkő, csin-
 kő.
 Sinnwaare, die; csináru.
 Sinnweiß, mn. ónsőjér, ón-
 sejórségü.
 Sind, ber; adó; földbér,
 földpénz; házbér; ka-
 mat.
 Sindacker, ber; bérfüld.
 Sindbar, mn. bóradó; bér-
 köteles.
 Sindbauer, ber; bérfizető
 paraszt.
 Sindbrief, ber; földhárlevél.
 Sindbuch, das; földbérkönyv;
 telekkönyv.
 Sins, te, Sinsen, t. ka-
 mat.
 Sinsnehmer, ber; föld-
 bérészedő.
 Sinsen, k. bért hajt; ka-
 matot hajt. —, es. bért
 fizet; kamatot, kamatot
 fizet.
 Sinsler, ber, l. Sinsmann.
 Sinsfällig, mn. bérköteles.
 Sinsfren, mn. földbérmen-
 tes; házbérmentes.
 Sinsgans, die; földbér-lúd.
 Sinsgarbe, die; bérkőve,
 földbérkőve.
 Sinsgeber, l. Sinsmann.
 Sinsgerechtigfeit, die, Sins-
 recht, das; földbérjog.
 Sinsgrofchen, ber; földbér-
 garas.
 Sinsgut, das; bérjószág.
 Sinshaben, ber; földbérka-
 kas.
 Sinsheer, ber; földbér-
 jános.
 Sinshubu, das; földbér-
 tyúk.
 Sinsforn, das; földbér-
 gona.
 Sinsmann, ber; bérfizető.
 Sinspächter, mn. l. Sinsler.
 Zsebszótár. II.
- Birrechnung, die; földbér-
 számolás; kamatszámolás.
 Birregegister, das; földbér-
 lajstrom.
 Birntag, ber; bérnap.
 Birnwette, jh. bérképen.
 Birsfel, ber; csics, csúcs,
 szárny, (ruhán rc.).
 Birsfeldig, mn. csicsős, csú-
 csos, hegyes.
 Birsfeldig, das; banda, (ma-
 gya: juhhörböl).
 Birsfelderrüde, die; csom-
 hákos v. fürtös paróka.
 Birsfeldtuch, das; csúcsre-
 hajtott asszonykendő.
 Birsperlein, das; kéz- v.
 lábköszvény.
 Birsfelbaum, ber; cirko-
 lyafenyő.
 Birsfelbrüſte, die; tobozmi-
 rígy.
 Birsfelnuß, die; cirko-
 lyamag.
 Birsfelbaum, ber; ozoltis;
 barkócsa.
 Birsfel, ber; kör, karika;
 cirkolom; kör, térséget;
 einen — machen, kürt
 vetni; mit einem — ab-
 messen, cirkolommal meg-
 mérni; in dem — meiner
 Familie, családom' kö-
 rében.
 Birsfelbogen, ber; körív.
 Birsfelhöhe, die; körter.
 Birsfeldürmig, mn. körös,
 kördöd, köralakú.
 Birsfeldlinie, die; körvonal.
 Birsfeldu, es. da k. cirkal-
 maz; kering.
 Birsfeldpunkt, ber; körközep.
 Birsfeldrund, mn. körkelek,
 körkereségü.
 Birsfeldrinde, die; körkerek-
 ség.
 Birsfeldschneſel, ber; cir-
 kolomászár.
- Birsfeldschmied, ber; cirko-
 lomkészítő.
 Birsfeldspite, die; cirko-
 lombegy.
 Birnenbaum, ber, Birneide,
 ste; cirko-lyafenyő.
 Birnen, k. cirpeg, cir-
 pol (a° tücsök).
 Birsfeldu, es. da k. susog,
 susog.
 Birschen, k. és es. sziszeg;
 süg, susog.
 Birsler, Birslerbrüſte, die; cai-
 cserborászó.
 Birsman, l. Birsfeldman.
 Birsner, l. Birsfelder.
 Birsner, die; cizitera.
 Birsnerschläger, = Spieler, ber;
 ciziterás.
 Birsrone, l. Citrone.
 Birs, ber; csicz.
 Birsen, mn. csicz, csicz-
 hól való
 Birsersaal, ber, l. Birsers-
 fisch.
 Birsersche, Birsersche, l.
 Birserspappel.
 Birsersfisch, ber; sajtatóhal.
 Birsersgrad, das; rezge.
 Birsersmaal, das; semer,
 sümör.
 Birsersu, k. rezket; re-
 meg; rezeg.
 Birsersu, das; rezketés;
 remegés; rezgés.
 Birsersnabel, die; rezgetyű.
 Birsersrund, mn. rezkető;
 remegő; rezgő.
 Birserspappel, die; rezgő
 nyárfa.
 Birsersrothe, ber; zsihbasztó
 rózs.
 Birsersresve, die; szárnyas
 rozsnok.
 Birsersweld, ber; sérészar-
 cas.
 Birserswuzel, Birserswuzel,
 die, l. Sanszampier.
 Birserswer, ber; csitvor.

Silberfame, ber; ezilvör- mag.	Sollen, cs. vámos, vámot ad, v. fizet; adóz; eis- nem Zährnen —, köny- nyekkel adózni (valaki' emlékének).	Sopf, ber; csúcs, csúp; czoff.
Siß, l. Sißf.	Sollfrei, mn. vámmentes.	Sopfband, daş; czoffpánt- lika, czoffszalag.
Sibe, die; csecs, csecs- bimbó.	Sollfreiheit, die; vámmen- tesség.	Sopfende, eaş; facsúp.
Sibenfürmig, mn. csecsalakú.	Sollgerechtigfeit, die; vám- jog.	Sopfhaat, daş; czoffhaj.
Sobef, ber, Sobelstier, daş; czoboly.	Sollhaus, daş; vámház.	Sopfholt, daş; csúpfa, te- tőfa.
Sobelfeld, daş; czobolybőr.	Sollmaß, daş; hüvelykmör- ték.	Sorn, ber; harag; einen in — bringen, valakit fel- v. megharagítani; setzen — an einem aus- lassen, haragját v. mér- gét valakin kitolteni.
Sobelfang, der; czoboly- fogás v. vadászat.	Sollner, ber; vámos, vám- szedő.	Sornig, mn. haragos, mér- gös.
Sobelfänger, der; czoboly- vadász.	Sollordnung, die; vámrend, vám törvény.	Sornulthig, mn. haragos, mérgecs.
Sobelfarber, der; czoboly- festő.	Sollpaßt, ber; vámberlés.	Sote, die; trágár sző.
Sobelfutter, daş; czoboly- böllés.	Sollpaßter, ber; vámberlő.	Soteln, k. paráználkodik, trágárkodik.
Sobelmüß, ber; czoboly- karmantyú.	Sollpaß, ber; vámkerék.	Sotenhaft, Sotig, mn. pa- rázna, trágár.
Sobelmüße, die; czoboly- kalpas.	Sollpflichtig, mn. vámlőte- les.	Sotenreißer, k. paráznál- kodik, trágárkodik.
Sobelpelt, ber; czoboly- bunda.	Sollregister, daş, Sollrolle, Solltaxe, die; vámjegy- zék.	Sotenreißer, ber; trágár.
Sober, l. Suber.	Sollsteuer, die; vámoszlop.	Sotig, mn. parázna, trá- gár.
Soie, die, Söfchen, daş; komorna; szobaleány.	Sollsteuer, ber; vámlóval, vámkedula.	Sotte, die; bojt, bulyh, hozont, fürt, koloncş.
Söjen, cs. halaszt, halog- tat. —, k. kósik, kősc- delmez.	Söllschreiber, ber; vámsze- dői irnok.	Sottel, die; bojtocska, fűr- töske; barka.
Söjnung, die; halogatás, késedelmezés.	Söllstab, Söllstod, ber, l. Schmiede.	Sottelburr, ber; bojtos med- ve.
Söjling, ber; novelyvny, nevendék.	Söllstampel, ber; vámbé- lyeg.	Sottelbart, ber; hozontos szakáll.
Söll, ber; hüvelyk, új, iz, (mérték).	Söllratt, Söllrätte, die; vámhely.	Sottelbärtig, mn. hozontos szakállu.
Söll, ber; víz; den — der Natur bezahlen, a' tar- mazat' adóját fizetni.	Söllroße, die, Söllweg, ber; vámút.	Sottelhaar, daş; hozontos haj v. szőr.
Söllant, daş; vám. vámbi- vatal. vámtisztaság.	Söllstube, die; vámszoba.	Sotteltig, mn. hozontos, koloncşos.
Söllantfcher, ber; vámmüvelő.	Sölltafel, die; vámtábla.	Sotteln, k. egymog, kam- mog, kommog. —, cs. fűr- töz, haunyol.
Söllbar, mn. vámalatti, vám- fizető.	Söllzeihen, daş; vámjel; vámbélyeg, vámjegy.	Sottelstume, die; vidra- elcszako.
Söllbeamte, Söllbediente, ber; vámiaszt.	Söllzettel, ber; vámlóval, vámkedula.	Sottelstüb, ber; mohos szat- vashal.
Söllberester, ber; vámkerülő.	Sone, die; földöv, ógalj.	
Söllbube, die; vámbódó.	Soologie, die, l. Zhterger sticht.	
Söllselunehmer, ber; vám- szedő.	Sope, die; halin, (hal).	

Sottig, mn. lojtos, boi-
hos, hozontos, kolon-
czos.

Szfirpen, l. Sirpen.

Su, ej. -ban -ben, (lak-
helyeknél); -hoz, -hez;
-ra, -re; nak, -nek; -u,
-on, -en, ön; -i, -va-
ló; zu Paris, Párizsban;
zu Ofen, Pész, Budán,
Pestön; zu Papier bring-
gen, papirosa tonai;
sich zu einem wenden, va-
lakához folyamodni; zu
Gott beten, istounek kö-
nyörögni; Bischof zu Süntz
firchen, a' pécsi Püspök;
Papier zum schreiben, írő-
v. irávaló papiros; zu
Wittig, délhen. —, ih.
ho (beosik, beosaz ic.);
hozá (ad, szot ic.); ne-
ki (haji, fut, vet ic.);
igen, nagyon; zu groß,
igen nagy; zu klein, igen
kicsi; zu wenig, nagyon
kevés. —, iaz. zu! zu!
raß! jobban! jobban!
Gnid zu! sok szerencsét
hoz! Glück zu der Na-
tion! éljen a' nemzet!

Suadern, es. bezaát,
(gödöt ic.).

Subaun, es beépít.

Subehör, l. Angehör.

Subeißen, es. rh. harap,
bela harap; harap. e-
szik (valamit valaméhez).

Suber, der; esöbör.

Subereiten, es. elkészít.

Subereiter, der; elkészítő

Subereitung, die; elkészíté-
s; készület.

Subisten, es. rh. beköt.

Subtasten, es. rh. lossá fé;
beség.

Substanz, es. rh. besüt,
ígolva v. sütvö besor-
vasat, bebesozt; élmén

Verde die Uder —, va-
lamely lónak erőt be-
sütni. —, k. égten ég.

Subringen, es. rh. hoz v.
visz, (ud a' férjhez va-
gyont, gyermekét ic.);
den ganzen Tag mit lesen
und Schreiben —, az
egész napot irással 's ol-
vasással tölteni.

Subroden, es. hozzá aprít
v. tördel.

Subrod, l. Subof.

Subrke, die; pót, (közös
vállalatoknál).

Subrüsen, es. pótol, pótol
ad v. fizet; pótol, told
(valamit valamivel).

Subrüshe, die; pothánya,
pótakna.

Subrüttel, der; pötlevél.

Sudt, die; tenyésztés,
tartás, (p. o. haromte-
nyesztés, méhtartás ic.);
fajta; fajzat; fenyíték;
fegyelem, szemérem, tiszt-
telet; önviselet; in der
— halten, fenyíték alatt
tartani; in aller — und
Ehrbarkeit, fegyelemmel
's tisztelattal; Bich zur
— halten, barmot ten-
nyesztésre tartani; gut
zur — seyn, jónak lenni
a' szaporításra, tenyész-
tésre.

Sudtbene, die; magmól,
tenyészneh.

Sudthans, das; fegyház,
fenyítőház.

Sudthausvater, der; fegy-
házigazgató.

Sudthengst, der; móló,
tenyészcsördör, tenyész-
móu.

Sudthündin, die; to-
nyészeb.

Sudrig, mn. szemérmes,
tisztá erkölcsü.

Süchtigen, es. fenyít, meg-
fenyít, fegy.

Süchtigung, die; megfen-
nyítés.

Süchtling, der; fegyencz.

Süchtlos, mn. és ih. fe-
gyelmetlen; fegyelmetle-
nül.

Süchtlosigkeit, die; fegyol-
metlenség.

Süchtmeister, der; fegy-
mester.

Süchtob, der; bika, to-
nyészbika.

Süchtou, die, Süchtshwein,
l. Muttershwein.

Süchtshaf, l. Muttershaf.

Süchtstut, die; tenyész-
kanca.

Süchtstich, das; magbarom,
tenyészbarom.

Suden, k. rüng; es zudt
mit im Arme, rüng a'
karom. —, es. vonit,
(vállat); idn', (kardot).

Suden, das; rüngás; váll-
vonítás.

Süder, der; cukor, nád-
mész.

Süderhorn, der; mézjávör
v. juhar.

Süderkamm, der; köptim.

Süderkaff, der; mézalma;
cukoralma.

Süderküder, der; cukrász.

Süderküderer, die; cukrá-
szat, cukrászság; cuk-
rászholt.

Süderküpe, das; cukorkép.

Süderkürt, die; mészkürt;
cukorkürtö.

Süderkuff, das; lapos ba-
szamiat.

Süderkuffel, der; cukor-
kád.

Süderbrantwein, der; szusz;
cukorkóló.

Süderbrezel, die; cukor-
peresz.

Zuckerbrod, daſ; czukros kenyér.
 Zuckerbüchſe, die; czukormillya.
 Zuckerdofe, die; czukorszalonsze.
 Zuckerküſe, Zuckerküſte, die; czukorborsó.
 Zuckerruß, daſ; czukorbordó.
 Zuckerform, die; czukorminta.
 Zuckerkreißer, l. Zuckervogel.
 Zuckergaß, der; czukros pikkelyko, (bogár).
 Zuckergewächſene, daſ; czukorsütömeny.
 Zuckergewürz, der; czukorkoriz.
 Zuckerglas, daſ; czukorüveg.
 Zuckerguß, der; czukoröntet.
 Zuckergußhandel, der; czukorkereskedés.
 Zuckergüß, t. czukorszalak.
 Zuckergüß, der; ikrás méz.
 Zuckergüß, der; czukorsüveg.
 Zuckergüß, der; jégcsukor.
 Zuckergüß, die; czukorláda, nádmésláda.
 Zuckergüß, daſ; czukorszom.
 Zuckergüß, der; czukros lepény.
 Zuckergüß, l. Zuckergaß.
 Zuckergüß, die; czukros mondola.
 Zuckergüß, daſ; czukros szája.
 Zuckergüß, daſ; czukorliszt.
 Zuckergüß, die; sárgadinnyo, kóty.
 Zuckergüß, die; czukormalom.
 Zuckergüß, es. czukros, nádmészol.

Zuckerpapier, daſ; czukorpapíros.
 Zuckerpflüchten, daſ; czukorkorlepény.
 Zuckerpferd, daſ; czukorló.
 Zuckerpflaume, die; czukorszilva.
 Zuckerpuppe, die; czukorbáb.
 Zuckerröhre, daſ; czukornád, méznád.
 Zuckerpflanzung, die; czukornádtermesztés.
 Zuckerröhre, l. Eßigrohre.
 Zuckerröhre, die; mézes bolonyik; czukorrépa.
 Zuckersaft, der; czukornedv.
 Zuckersauer, mn. czukorsavas.
 Zuckersäckel, die; czukordoboz.
 Zuckersäule, die; czukorcsészo.
 Zuckersieb, daſ; czukorszita.
 Zuckersieden, daſ; czukorfőzés.
 Zuckersieder, der; czukorfőző.
 Zuckersieder, die; czukorfőző.
 Zuckersieb, der; czukorkelme.
 Zuckersieb, mn. czukorédes, czukorédeségü.
 Zuckersieb, der; czukorszörp, nádmózzörp.
 Zuckersieb, der; czukros tészta.
 Zuckersieb, die; czukortonna.
 Zuckervogel, der; czukorevő fakúsr.
 Zuckervogel, die; czukorára.
 Zuckervogel, daſ; czukormész.
 Zuckervogel, der; czukros bor.

Zuckerröhre, die; parlagi hükkön.
 Zuckerröhre, die; mézes bolonyik, édes v. námet murok.
 Zuckerröhre, die; czukorcsipő.
 Zuckerröhre, die; rángás, rángatózás.
 Zuckerröhre, es. elgátol, betölt.
 Zuckerröhre, es. beföd, betakar; eltakar, beföd, (arcot); sító —, betakarózni.
 Zuckerröhre, ih. azon felül, azon kívül.
 Zuckerröhre, es. szán (valakinek valamit).
 Zuckerröhre, Zuckerröhre, v. rh. tolokodik.
 Zuckerröhre, es. hocsavar, rásavar.
 Zuckerröhre, mn. és ih. tolokodó; tolokodólag.
 Zuckerröhre, die; tolokodóság.
 Zuckerröhre, es. bonyom; elnem die Augen —, valaki szemét hofogni; die Augen bey etwas —, a' szemét valamire behunyani. —, k. nyomtan nyom.
 Zuckerröhre, k. illatozik, (szél, hozzá).
 Zuckerröhre, es. behoronál, (gődröskét st.). —, k. elboronál.
 Zuckerröhre, es. tulajdonvá tesz, tulajdonít, tart, (valakinek); ajánl, (valamit); einem ein Buch —, valamely könyvet valakinek ajánlani.
 Zuckerröhre, die; tulajdonítás; ajánlás.
 Zuckerröhre, k. hozzá aiet.
 Zuckerröhre, es. rh. itól. határoz; einem die Be-

zahlung der Kosten —, valakinek a' költségeket megitélni.
 Zufennung, die; megítélés.
 Zuerst, ih. először.
 Zufahren, k. rh. neki v. hozzá v. után kap; neki esik; neki hajt v. megy (kocsin, hajón ic.); indul; fahre zu! indulj! hajt! —, es. rh. szállít, hord, visz (kocsin, hajón ic.); hozzá hord.
 Zufuß, der; eszt, történet; szerencse, sors; baj; góttitőse Zufüße, közzvényes bajok.
 Zufallen, k. rh. beesik, hecsapódik, (valaminek födele); beesik, behull, (a' güdör); neki jut, reá marad; das große Los ist ihm zugefallen, a' nagy sors neki jutott v. esett.
 Zufällig, mn. és ih. véletlen, történetes; véletlenül, történetesen, történetből.
 Zufälligkeit, die; véletlenség, történetesség.
 Zufertigen, es. kiad; elküld; megküld.
 Zufichten, es. rh. befog; hozzá fon.
 Zufügen, es. befoltoz; be-tákoz.
 Zufügen, k. rh. száll, (felé, neki).
 Zufügen, k. rh. felé v. hozzá foly; ömlik, foly (belele); einem eine Trostthat — lassen, valakit valamelly jótétben részesíteni; die Gedankten fließen ihm zu, ömlenek a' gondolatok belele.

Zufügen, es. tulajoz, (felé, hozzá).
 Zufucht, die; menedék; utalom; sine — zu etrad nehmen, valamiben menedéket keresni.
 Zufuchtsort, der; menedék-hely.
 Zufuß, der; oda folyás; sokaság, hőség.
 Zufolge, l. Folge.
 Zuförderß, l. Zuförderß.
 Zufragen, k. tudakozódik.
 Zufrieden, mn. és ih. elégedett, elégtelt, megelégedett; békével; einzu — stellen, valakit kielégíteni; einzu — lassen, valakit békével hagyni; sich — geben, megnyugodni valamiben.
 Zufriedenheit, die; elégtelt-ség, megelégedés.
 Zuführen, k. befagy; fagytan fagy.
 Zufügen, es. okoz, tesz (kárt); hozzá tesz v. ad (szóval).
 Zuführen, k. hozzá tapint.
 Zufuhre, die; szállítás, szállítmány; einer Stadt die — abführen, a' szállítást valamelly városról elzárni, v. elfogni.
 Zuführen, es. szállít, (kocsin ic.); oda visz, vezet, (az út).
 Zufüllen, es. betölt, (árkot); hozzá tölt.
 Zug, der; húzás, vonás; vonal; huzom, hajlás; költözés; folyás; menet; egy fogat, (ló ic.); csapat, sereg; diefes Pferd ist gut zum Zuge, ez jó iga ló; auf einen — ansetzen, egy huzomban v. egy hajásra kitenni; er hat alle Bülge

von seinem Vater, egészen az atyjára ütött; das ist ein schöner —, ein hübscher —, seinen Charakter, ez szép vonás, ez utálatos vonás az ő karakterében; die Arme ist in vollem Zuge, a' hadsereg teljes maraban van; die Arme marschiert in vier Büngen, a' hadsereg négy csapatban megy; der — der Biegel, a' madrak' költözése; ein — Biegel, egy sereg madár; ein — Pferd, Ochsen, egy fogat ló, ökör; die letzten Bünge, vonaglás, haldoklás; in den letzten Büngen liegen, haldoklani v. vonaglani; ein — Seiten, egy huzat húr.

Zugabe, die; ráadás.

Zugang, der; bejárás, hemenet, (valakihöz); járulás, jutás, férés ic. (valakihöz, valahová).

Zugängig, Zugänglich, mu. közelíthető.

Zuganker, der; falkapocs.

Zugband, das; kapcsolód.

Zugbohrer, der, l. Diebs schraube, és Drillbohrer.

Zugbrüde, die; csapóhid.

Züge, l. Stiede.

Zugben, es. rh. ad, (hozzá, rá); ad, rendel, (mellé); megenged, megismer; megenged. engedelmet ad; einem einen Anwalt —, valakinek ügyvédet rendelni.

Zugben, ih. jelen.

Zugben, k. rh. hozzá megy; megy, ládul, siot, takarodik; hemeget. betovődik; esik, történet; die Thät geht nicht

zu, nem megy be az ajtó; geht zu! eredj! lüdelj! steas? wie ist das jugengen? hogy történet az?

Zugehör, das; hozzávaló.

Zugehörig, k. hozzá tartozik.

Zugehörig, mn. hozzátartozó.

Zugel, der; kantárszár, fékszár; sonyitek. fék. zabolá; den — schieben lassen, a' kantárszárat megeresztetni; die — der Regierung in Händen haben, a' kormány' gyopljőjét tartani.

Zugellos, mn. féktelen, zabolátlan.

Zugellosigkeit, die; féktelenség, zabolátlanság.

Zugellose, das; ázalók, főzeiek.

Zugordnet, mn. hozzárendelt, mellérendelt.

Zugeseßen, cs. hozzá áll (társul); egyesít, összeköt, összoad.

Zugesehen, cs. rh. megenged, megismor; rááll, (kórolencia ic.); elfogad, (föltételt ic.); megenged, (kiköltözést ic.).

Zugethan, mn. híve v. sorosa (valamelly felokozottnak); szító, ragasztó (valamihöz), pártoló (valamit).

Zugfisch, der; költöző hal.

Zuggeru, Zugger, das; kerítőháló.

Zugheftbreite, die; sáka.

Zugheften, cs. beönt, (lyukat önnel ic.); önt, tölt, (hozzá).

Zugleder, das; kallott bőr.

Zugleib, ih. együtt, egyszerre; egyszermind.

Zugleine, die; huzókötél.

Zugloch, das; léleklyuk, szelelő, szelelőlyuk.

Zugluft, die; légjárás, légvonat.

Zugmanó, die; vándoregér.

Zugmittel, das; hólyaghuzó szer.

Zugoché, der; jármos v. igás ökör.

Zugpferd, das; hámos v. ipás ló.

Zugpflaster, das; hólyagtapasz.

Zugreifen, k. rh. fog. nyúl, (hozzá), neki áll (munka végett).

Zugroße, die; csiga, emeltyű.

Zugseil, das; huzókötél.

Zugstange, die; husórúd.

Zugtaube, die; vándorgyalamb.

Zugtüten, cs. beüvez.

Zugun, der; beöntés; hozzáöntés, rátöltés.

Zugvieh, das; igás marha.

Zugvogel, der; költöző madár.

Zugweise, ih. csapatonként, osztályonként, seregenként ic.

Zugwind, der; szélvont.

Zugwinde, die; csiga, emeltyű.

Zugaben, cs. rh. hozzá kap v. nyer; bevau, zárva v. betéve van.

Zuhafeln, cs. bekaszt, (horgocskával, kampócskával).

Zuhafen, cs. bekaszt, (horroggal, kampóval).

Zuhalten, cs. rh. betart, összetart (kezot, szemet); betart (kézzel, szájat); sein Haus besträubig — a' házat mindig zárva tartani.

Zuhaltung, die; letartás, bezárás.

Zuhängen, cs. bekaszt, (kárppittal).

Zuhauen, cs. nagyol, megvagdal, megfurasg, (fát nagyából); megver, vág ic. (jól, folyton).

Zuhelfen, cs. bekapcsol.

Zuhelfen, cs. beférezel, (sebet).

Zuhelfen, cs. begyógyít, behogeszt. —, k. begyógyul, behoged.

Zuhelting, die; begyógyítás, behogasztás; begyógyulás, behogedés.

Zuhören, k. hallgatónik.

Zuhören, cs. hallgat, figyelmez.

Zuhörer, der; hallgató.

Zuhagen, cs. kerget, űz, (neki, felé). —, k. neki hajt (kocsin v. loháton).

Zuhängen, cs. és k. ujjong, ujjongat.

Zuhafen, cs. vez, vásárol, (hozzá).

Zuhören, cs. besepes, (gödört ic.); fordít; einem den Rücken —, valakinek háttal fordulni.

Zuhellen, cs. hekéz.

Zuhappen, k. be-, loblillen, be-, lecsapódik, be-, locsukkan. —, cs. be-, lebillent, be-, locsukkan.

Zuhalfen, cs. tapsol.

Zuhellen, Zuhelfen, Zuhelfern, cs. beken; hornaszt; betapszt; becsírnel.

Zuhelfen, cs. bekilincsel.

Zuhelfen, cs. begombol.

Zuhelfen, cs. beköt (eszmóra).

- Bunommen**, k. rh. jő. (hozzá); fér, jut (hozzá); érkezik, oda jő; illet (valakit); terhe esik; vemhül, hasasodik; mau kann nicht gut —, nem lehet jól hozzá v. oda férni; das kommt ihm nicht zu, ez őt nem illeti; diese Nachricht ist von Leipzig gekommen, ez a hír Lipséből jött; das Mädchen ist gekommen, terhe esett a' leány; die Stutte ist gekommen, a' kancaza megvemhült.
- Buon**, die; ázalék, bövelék.
- Buonkar**, cs. levakar.
- Buonft**, die; jövőd; in —, jövődöben.
- Buonftig**, mn. és ih. jövőd; jövődöben.
- Buonftin**, cs. és k. mosolyog (nekí, felé).
- Buonge**, die; pénzpót; nyomaték, (húsárosoknál); földéllítés, (ásoknál).
- Buongen**, cs. oda nyujt, tart. —, k. elér, oda ér; elég, elegendő; szed, vesz, (asztalnál).
- Buongeth**, mn. és ih. elegendő; elegendőleg.
- Buongethfeit**, die; elegendőség.
- Buonnen**, cs. rh. hozzá ereszt v. bocsát; megenged; elnéz; árva bap; das kann ich nicht thun —, ezt lehelten megengednem; Gott läßt manchen der Welt zu, isten solet megenged a' világon; die Thür —, zárva hagyom az ajtót.
- Buonftig**, **Buonftig**, mn. megengedhető.
- Buonftigheit**, die; megengedhetőség.
- Buonftung**, die; megengedés.
- Buonft**, der; tódulás, esődülés, összerosglós; diefer Prediger hat großen —, ezen predikátor' beszédeit igen járják.
- Buonfen**, k. rh. oda tódul, esődül; oda fut v. szalad; végződik (valamin); das Hofz läuft fertig zu, ez a' fa hegyesen végződik.
- Buongefesser**, das; bicsak, bicska.
- Buongen**, cs. ad, tesz (hozzá), pótol, megtold; herak bepallöz, (hidat); összehajt (levelot); felülit v. összerak ácsművet, (felrakás előtt); szerez, vesz, vásárol ic.; sich ein Pferd —, magának lovat szerezni; eine Brücke —, valamelly hidat bepallözni.
- Buonmen**, cs. beenyev.
- Buonft**, ih. utoljára, vég-téren, elvégre.
- Buonthen**, cs. beforraszt.
- Buon**, der, l. Saugbeutel.
- Buonpen**, cs. és k. szoptat; szopik, emik.
- Bun** (zu dem) l. Su.
- Bunachen**, cs. becsinál; betesz; beföd; begombol; bevarr ic.
- Bunaf**, kaz. kivált, kiváltkép.
- Bunatern**, cs. befalsz, be-rak. (ajtót ic.).
- Bunaffen**, cs. rh. már, (valamit valakinek); kiad, kioszt, kioszt; tulajdonít.
- Bunmthen**, cs. foltesz, (fe-
- lőle), vár (lőle), vél (rőla).
- Bunndest** (zu dem), ih. legközelebb... hoz...hez.
- Bunogeln**, cs. beszögez.
- Bunohen**, cs. bevarr.
- Bunahme**, die; növekedés, szaporodás, öregkedés.
- Bunome**, der; vezetéknev.
- Bunndbar**, mn. gyulékony.
- Bunndbarfeit**, die; gyulékony-ság.
- Bunnen**, k. gyul, gyulad, meggyul, meggyulad. —, cs. gyujt, meggyujt.
- Bunber**, der; tapló.
- Bunberbüchse**, die; tapló-tartó.
- Bunndfeld**, **Bunndfeld**, das; tőszak, (ágyuké).
- Bunndfraut**, das; gyujtópor.
- Bunndflugel**, die; gyujtóteke.
- Bunndfuch**, das; gyujtolyuk.
- Bunndfauun**, die; serpenyő, (lőfegyvereken).
- Bunndpulver**, das; gyujtópor.
- Bunndruthe**, **Bunndflange**, die, **Bunndstöß**, der; kanczbot, (pattantyúsoknál); gyujtórúd, (szőnégetők-nél).
- Bunndschramm**, der; tapló.
- Bunndstreich**, der; kancz.
- Bunndwurfl**, l. Pulverwurfl.
- Bunndmen**, cs. rh. hozzá vesz, szaporít. —, k. nő, növekedik, öregkedik, szaporodik, sokasodik; die Tage nehmen zu, hosszabbodnak a' napok; am Leibe —, testosedni; sein Vieh nimmt nicht zu, nem szaporodik a' marhája; der zunehmende Mond, a' telő hold; bei zunehmenden Jahren, korosabb években.

Sunneigung, die; hajlandóság, vonzalom.
 Sunnefestn, cs. befűz.
 Sunst, die; czéh; egyesület, társaság.
 Sunstbrief, der; czéhlevél.
 Sunstbuch, das; czéhkönyv.
 Sunsthaus, das; czéhház.
 Sunstherr, der; czéhbiztos.
 Sunsttig, mn. czéhes, czéhbeli; ein sunstiges Handwerk, czéhes mesterség; — werden, czéhbe állani, czéhbe vetetni v. fogadtatni.
 Sunstgeist, der; czéhszellem.
 Sunstgenoss, l. Sunstverwandte.
 Sunstgesetz, das; czéhtörvény.
 Sunstmäßig, mn. czéhszeres.
 Sunstmeister, der; czéh-mester.
 Sunstmeisteramt, das; czéh-mesterség.
 Sunstrecht, das; czéhjog.
 Sunststube, die; czéhszoba.
 Sunstversammlung, die; czéhgyűlés.
 Sunstverwandte, der; czéhtárs.
 Sunge, die; nyelv, (test-rész); nyelv, (beazéd); (nyelvalakú részo több tárgyakkal); es schwebt mir auf der —, nyelvemen van v. forog; eine gerüherte —, füstölt nyelv; das Herz auf der — haben, szívét a' nyelvén hordani; in fremder — sprechen, idegen nyelven beszélni; die — einer Wage, a' mérleg' nyelve; die — eines Segels, a' vitorla' szárnya.

Süangelchen, das; nyelvecske.
 Süangeln, k. nyelvvel.
 Süngelader, die; nyelvér.
 Süngelband, das; nyelvök.
 Süngelstein, das; szakcsont, nyelvcsont.
 Süngelblatt, Süngelkraut, das; nyakrovat.
 Süngelbuchstab, der; nyelvbetű.
 Süngeldröcher, der; szócsaplár, karicsa.
 Süngeldröcherh, die; szócsapláraság, karicsálás.
 Süngeldrücker, l. Süngelhalter.
 Süngeldrüse, die; nyelv-mirigy.
 Süngeldrüsig, mn. nyelvded, nyelvvalakú.
 Süngelgeschwür, das; nyelv-fekély.
 Süngelhalter, der; nyelv-tartó.
 Süngelhäutchen, das; nyelv-bőr.
 Süngelkrebs, der; nyelvrák, nyelvrákfene.
 Süngelmuskel, der; nyelv-izom.
 Süngelnerv, der; nyelvideg.
 Süngelshaber, der; nyelv-tisztító.
 Süngelstein, der; nyelvkö.
 Süngelvorfall, der; nyelv-izom.
 Süntzen, cs. és k. int (söt biccentve); söt biccent, (-nak, -nek).
 Süntzigen, l. Süntzen, Aufbrüngen.
 Süntzen, cs. mellé rendel.
 Süntzigen, k. megkorbácsol.
 Süntzen, k. süvölt, süntyöl, (-nak, -nek).
 Süntzen, cs. lép, foszlal; rängt, ránczizál; Seide —, selymet tépni; eis-

nen bei den Sünten —, valaki' haját megrángatni.
 Süntzen, cs. belapaszol, beflastromoz.
 Süntzen, cs. bezövekel.
 Süntzen, cs. beazánt.
 Süntzen, cs. bedug, bedugaszol.
 Süntzen, die; tépelt selyem.
 Süntzen, cs. beszurkol, beszurkoz.
 Süntzen, k. hebelurgyásokodik, szeleskedik.
 Süntzen, k. durválkodik; hirtelenkedik.
 Sut, (zu der), l. Su.
 Sutatehen, cs. rh. tanácsol, javasol.
 Sutatehen, cs. számít, számol, (horrá); tulajdonít.
 Sutatehen, die; tulajdonítás.
 Sutatehen, ih. jól, helyesen, kellőleg; etwas — bringen, tegyen, Stellen zc., valamit helyre hozni, tenni, állítani zc.; etnem den Kopf — setzen, valaki essét helyre hozni; — machen, elkészíteni; sich — machen, el-készülni, (felöltözésre nézve); mit etwas — kommen, célját elérni valamiben.
 Sutatehen, die; útbaigazítás.
 Sutatehen, cs. rábocsól, rávesz (valamire); er lässt sich nicht —, nem lehet őt rávonni.
 Sutatehen, das, Sutate, die; rábocsolás.
 Sutatehen, cs. oda nyújt. —, k. olegendő; zu dieser Untersuchung reichen seine Kräfte nicht zu, ezen

- vállalatra nincs elegendő ereje.
- Surdehent**, mn. elegendő, elégséges.
- Surelten**, cs. rh. tanít, idomít (nyereg alá). — k. rh. lovagol (valaminek, v. valami felé).
- Surennen**, k. hozzá, v. felőfut, szalad; előfut, szalad.
- Surichten**, cs. neki v. felé igazít, (ágyut ic.); készít, elkészít; mödban hagy; **ās** — magit bemocakolni, hepizkolni, beázrozni, beszenyeczni; einen ábel — valakinek megadni, valakit megakni.
- Surichter**, ter; elkészítő.
- Surichtung**, die; elkészítés.
- Surigeln**, cs. bezárol.
- Sürnen**, k. haragszik.
- Surollen**, k. hengereg, gurul (hozá, v. neki). — cs. hengerit, gurít, (hozá, v. neki).
- Sureften**, k. beroszásodik.
- Surüd**, ih. vissza; hátra; **gurüd!** vissza! hátra! hátra innét!
- Surüdbeghen**, vh. visszatev, visszamegy.
- Surüdbeghen**, cs. visszakíván.
- Surüdbegleiten**, cs. visszakisér.
- Surüdbehalten**, cs. megtart (magánál).
- Surüdbetegen**, cs. rh. visszaharap.
- Surüdbefommen**, cs. rh. visszakap, visszanyer.
- Surüdbetten**, cs. visszanygat.
- Surüdberufen**, cs. rh. visszahí.
- Surüdbiegen**, cs. és vh. rh. visszahajt v. görbít; visszahajlik v. görbül.
- Surüdbinden**, cs. rh. hátra köt.
- Surüdbloßen**, cs. rh. visszahaj.
- Surüdbleitben**, k. rb. visszamarad, el-, hátra marad.
- Surüdblick**, l. Rückblick.
- Surüdbringen**, cs. rh. visszahoz.
- Surüdbreufen**, k. és cs. visszagondolkodik; visszagondol.
- Surüdbdrängen**, cs. visszazorít, visszatol.
- Surüdbrechen**, cs. visszacsavar, visszateker.
- Surüdbringen**, k. rh. visszanyomul, visszatolakodik.
- Surüdbrüden**, cs. visszanyom.
- Surüdrufen**, k. visszahív.
- Surüden**, k. közelít (-hoz, -hez).
- Surüderhalten**, cs. rh. visszahozakap.
- Surüderinnern**, cs. és vh. visszaemlékeztet; visszaemlékezik.
- Surüdfahren**, k. és cs. rh. visszamegy, (kocsin ic); visszahoz v. vissz, (szánon ic); vor Schreden —, ijedtéhen visszapattanni.
- Surüdfahrt**, l. Rückfahrt.
- Surüdfallen**, k. rh. visszacsik.
- Surüdfinden**, k. és vh. rh. visszatalál (az útra ic).
- Surüdflehen**, k. rh. visszarepül, visszazáll.
- Surüdflehen**, k. rh. visszafut, visszaszalad.
- Surüdflehen**, k. rh. visszafoly.
- Surüdfügen**, cs. visszatujaoz.
- Surüdfordern**, cs. visszakíván, visszakövet.
- Surüdforderung**, die; visszakívánás, visszakövetés.
- Surüdführen**, cs. visszavezet; visszavisz.
- Surüdfuge**, die; visszadás.
- Surüdfugang**, l. Rückgang.
- Surüdfügen**, cs. rh. visszahoz.
- Surüdfügen**, k. rh. visszamegy.
- Surüdfügeninnen**, cs. rh. visszanyer.
- Surüdfügen**, mn. elvonult, magányos.
- Surüdfügenheit**, die; elvonultság, magányosság.
- Surüdfügeln**, k. rh. visszacsúszik.
- Surüdfügeln**, k. visszaközöszön.
- Surüdfügen**, k. rh. visszahozakap.
- Surüdführen**, cs. rh. felvisszatartóztat, (utast ic); magánál megtart, ki nem ad; elnyom, elhallgat, magában tart (hozzát ic).
- Surüdfügeln**, mn. magában-tartó, ovakodó, titkolódzó.
- Surüdfügeln**, die; felvisszatartóztatás; magában-tartás, ovakodás, titkolódzás.
- Surüdfügen**, cs. visszahozakap.
- Surüdfügen**, k. és cs. rh. visszavág; visszavagdál, vagdalva visszaver v. úz.
- Surüdfügen**, cs. vh. visszahív.
- Surüdfügen**, cs. visszahoz.
- Surüdfügen**, k. és cs. visszahív.

- szabajt (kocsin, lovon); visszakerget, visszaüz.
- Sarúdfammen**, cs. vissza-, hátra féül.
- Sarúdfauf**, l. Rüdtauf.
- Sarúdfaufen**, cs. visszavesz, visszavásárol.
- Sarúdfehr**, l. Rüdfehr.
- Sarúdfehren**, cs. és k. visszafordít; visszaseper; visszafordul, visszatér.
- Sarúdfommen**, k. rh. visszajő.
- Sarúdfunft**, l. Rüdftunft.
- Sarúdfaffen**, cs. rh. el-, hátra hagy; hátra ereszt v. bocsát; visszabocsát v. ereszt.
- Sarúdfauf** l. Rüdtauf.
- Sarúdfanf**, k. rh. visszafut, visszaszalad.
- Sarúdfegen**, cs. el-, föltre tesz, (pénzt st.) el, leél (évet); meg-, hátra hagy (mér földet); le-, hátra ereszt (hintófódelet).
- Sarúdfehren**, cs. el-, visszatalámszt.
- Sarúdfreiten**, cs. visszavezet.
- Sarúdfenten**, cs. visszatérít.
- Sarúdfefern**, cs. vissza-, kiad.
- Sarúdflegen**, k. rh. hátul fognak.
- Sarúdföden**, cs. visszacsál.
- Sarúdföfen**, cs. visszavált.
- Sarúdfmarfch**, l. Rüdmarfch.
- Sarúdfnahme**, die; visszavétel.
- Sarúdfnehmen**, cs. rh. visszavesz.
- Sarúdfnagern**, k. visszazárándokol.
- Sarúdfraffen**, k. visszapatlan, visszaugrik.
- Sarúdfreifen**, cs. visszapatlant, visszaugraszt.
- Sarúdfreifein**, cs. visszaver.
- Sarúdfreihen**, k. és cs. visszafelő számlál v. vet.
- Sarúdfreife**, l. Rüdfeife.
- Sarúdfreifen**, k. visszautaz.
- Sarúdfreifen**, cs. rh. el-, visszaránt.
- Sarúdfreiten**, k. rh. visszafelagol.
- Sarúdfrennen**, k. rh. visszafut, visszazalad.
- Sarúdfreifein**, k. visszacsörgedez.
- Sarúdfroffen**, k. és cs. visszazagurúl, visszazagördül; visszazagurít, visszazagördít.
- Sarúdfrüden**, cs. visszatesz v. állít, v. mordít; eltesz v. állít, v. mozdít.
- Sarúdfrudern**, k. és cs. visszazavoz; visszahoz v. vissz (hajón).
- Sarúdfufen**, cs. rh. visszahí, visszazólt; einen in das Leben —, valakit földleszteni.
- Sarúdfügen**, cs. visszazuen.
- Sarúdfchaffen**, cs. rh. visszazerez.
- Sarúdfhändern**, k. el-, meg-, visszaborzad.
- Sarúdfhären**, l. Rüdfehen.
- Sarúdfheinen**, k. rh. visszafénylik.
- Sarúdfheuten**, cs. visszaijeszt, visszazezent.
- Sarúdfhiden**, l. Rüdftenden.
- Sarúdfhieben**, cs. rh. visszazatol.
- Sarúdfhiesen**, cs. rh. visszazaló. —, k. rh. visszazókel, visszazaudarlik.
- Sarúdfhiffen**, cs. és k. visszazaviz v. hord (hajón); visszahajókázik.
- Sarúdfhlag**, l. Rüdfehlag.
- Sarúdfhlagen**, cs. rh. visszazaver, (ellenséget st.) visszazüt, (labdát st.); hátra hajt, kifordít, (ruhaszólt st.); visszafordít, (levelet). —, k. rh. lecsökken, leszáll; visszazaverődik, visszazütődik. —, vh. rh. hátra hajtódik, kifordul, (ruhaszél st.).
- Sarúdfhören**, k. rh. visszazacuz, visszazudáz; visszazalópózik.
- Sarúdfhölefen**, cs. visszahord v. vizz (szónon).
- Sarúdfhönnen**, cs. caatot megereszt.
- Sarúdfhönnen**, k. visszacsukkan.
- Sarúdfhöpfen**, cs. visszamer.
- Sarúdfhörauben**, cs. csavart v. rófolat visszateker.
- Sarúdfhöreden**, cs. visszaretent.
- Sarúdfhöreiben**, cs. rh. visszazair.
- Sarúdfhöreiten**, k. rh. visszazalóp.
- Sarúdfhörimmen**, k. rh. visszazauszik.
- Sarúdfhöseln**, k. visszazavortláz.
- Sarúdfhösen**, k. rh. visszazonéz.
- Sarúdfhöven**, cs. és vh. visszavágy v. vágyódik, visszazavórog, visszazakivánkozik.
- Sarúdfhunden**, cs. rh. visszazaküld.
- Sarúdfhufen**, cs. visszatesz; hátra tesz; el-, föltre tesz; megaláz, kinehbit. —, k. vissza-, hátra zókkik v. ugrik.
- Sarúdfhebung**, die; visszazavás; el-, föltre tevés; megalázás.
- Sarúdfhufen**, cs. visszazavort hajt.

Burüdfenü, k. rh. hátra van.	Burüdfreifen, es. rh. visszahajt, visszakerget, visszaüz.	Burüdfing, l. <i>Handing</i> .
Burüdfinken, k. rh. visszahajlás; visszazorgy.	Burüdfreten, k. rh. visszahajlás; hátra lép; visszazaverődik, (hímlő st.); visszafoly v. meg, apad.	Burüdfingordnung, die; hátrálási rend, (hajócsereg-nél).
Burüdfpannen, es. megereszt, (húrt st.).	Burüdfwölgen, es. visszahengerít.	Burüdfingungen, es. rh. visszahajlás; visszazaverít.
Burüdfperren, es. visszahajlás.	Burüdfvänderen, k. visszavándorol.	Burüden, k. evés (felé, hozzá).
Burüdfpiegeln, es. visszahajlás.	Burüdfweiden, k. rh. hátrál; visszahátrál.	Buruf, der; kiáltás v. kiabálás (valakihez).
Burüdfspießen, es. visszahajlás (lovon).	Burüdfweisen, es. és k. rh. visszahajlás v. utasít (valahova); el-, visszahajlás v. utasít (-t, -val, -vel); vissza-, hátrahajlás.	Burufen, k. és es. rh. kiáltás v. kiabálás (valakihez); elő-, oda hí (szomszédok st.); kiált (-t, -nak, -nek).
Burüdfspringen, k. rh. visszahajlás; visszazorgy.	Burüdfwenden, es. rh. visszahajlás; fordít; fordít, visszafordulni.	Buründen, es. ki-, megkerget; kerekre farag.
Burüdfspinnen, es. visszahajlás; hátra dug v. tesz.	Burüdfwerfen, es. rh. visszahajlás; visszavet; visszahány; visszaver v. üz. (ellenséget); visszaver, (szagát); hátra vet, (köpnyegét st.).	Burüfen, k. és es. készlet; készlet, hozzá készít.
Burüdfsehen, k. rh. hátrál; alább való.	Burüdfwideln, es. la-, visszahajlás; visszahajlás.	Burühung, die; készlet; készlet.
Burüdfstellen, es. visszahajlás; visszahajlás; hátra igazít; el-, félre tesz.	Burüdfwinden, es. rh. visszahajlás; visszahajlás.	Bufien, k. és es. el-, bevétel, (magot, földet).
Burüdfstimmen, es. visszahajlás.	Burüdfwischen, es. rh. visszahajlás; visszahajlás; visszahajlás.	Bufage, die; megigérés; igérettétel, igéret; felegetni — hajtani, szavát megtartani; Semanden — getten, szavát adni, megigéretni valakinek.
Burüdfstoßen, es. rh. visszahajlás; visszahajlás; hátra lök v. taszít.	Burüdfwinken, es. visszahajlás.	Bufagen, k. meg-, összehajlás; hasznos, használatos. —, es. megigéret; oda igéret.
Burüdfstrohlen, k. és es. visszahajlás; visszahajlás.	Burüdfwischen, es. rh. visszahajlás; visszahajlás.	Bufammen, ib. együtt; mindössze, összességel; (összetételben igék előtti) össze; este —, mind együtt.
Burüdfstreifen, es. és k. rh. visszahajlás v. húz (pénzt); hátra simít v. simogat (haját); visszahajlás; (a' madár).	Burüdfwischen, es. rh. visszahajlás; visszahajlás.	Bufammenaden, es. összehajlás.
Burüdfsturz, der; visszahajlás; visszahajlás; visszahajlás.	Burüdfwischen, es. rh. visszahajlás; visszahajlás.	Bufammenarbeiten, es. összehajlás; (munkával v. dologgal); megdolgoz, összehajlás (valakit).
Burüdfstücken, k. visszahajlás; visszahajlás; visszahajlás; visszahajlás.	Burüdfwischen, es. rh. visszahajlás; visszahajlás.	Bufammenarbeiten, k. és es. összehajlás; összehajlás; összehajlás.
Burüdfthun, es. rh. visszahajlás; visszahajlás.	Burüdfwischen, es. rh. visszahajlás; visszahajlás.	Bufammenarbeiten, es. összehajlás; összehajlás; összehajlás.
Burüdftragen, es. rh. visszahajlás; visszahajlás.	Burüdfwischen, es. rh. visszahajlás; visszahajlás.	Bufammenarbeiten, es. összehajlás; összehajlás; összehajlás.

Zusammenbegeben, vh. rh. összejő, összegyűl.
 Zusammenbeifien, cs. rh. összecsikorit; összeharap.
 Zusammenbekommen, cs. rh. összekap.
 Zusammenbettefen, cs. összekoldul.
 Zusammenbiegen, cs. rh. összehajt, összegörbit.
 Zusammenblüden, cs. rh. összeköt.
 Zusammenblasen, cs. rh. összeszefü.
 Zusammenbrechen, k. és cs. rh. össze-, el-, szétörök; össze-, el-, széttör.
 Zusammenbringen, cs. rh. összegyűjt, be-, összeszeréz.
 Zusammenbroden, cs. összecaprít.
 Zusammendenken, cs. összegondol.
 Zusammenbrang, der; összeszorítás; összeszorulás.
 Zusammenbrängen, cs. összeszorít.
 Zusammenbrechen, cs. összecavar; összeketek; összeszedő.
 Zusammenbruden, cs. összenyomtat.
 Zusammenbrüden, cs. összszenyom; összegyűr.
 Zusammenreisen, k. összesiet.
 Zusammenrengen, cs. összeszurít.
 Zusammenfahren, k. rh. el-, összehord, elijed (belé). —, cs. rh. összehord (hajón, szökoren ic. épületeseket).
 Zusammenfallen, k. rh. összerogy, összerokad; összedől.
 Zusammenfallen, cs. redő-

be v. ráncba szed; összeszekulcsol (kozet).
 Zusammenfinden, k. és vh. rh. összetalálkozik.
 Zusammenflechten, cs. rh. összesefon.
 Zusammenfüden, cs. összefoltozgat.
 Zusammenfügen, k. rh. összeszeröpül, összeszáll.
 Zusammenfließen, k. rh. összeszefoly.
 Zusammenflößen, cs. összetutajoz.
 Zusammenfließen, der; összefolyás.
 Zusammenfodern, cs. összehi, (adósokat); összekér, összeszed, (ajánlott segedelempénzt st.).
 Zusammenfrieren, k. rh. összeszefagy.
 Zusammenfügen, cs. összeragaszt, összecereszt, (dészkák ic.); egyesít, összeköt, összekapcsol.
 Zusammenführen, cs. összehord (hajón ic.).
 Zusammenfüllen, cs. összetölt.
 Zusammengeben, cs. rh. összeszed.
 Zusammengehen, k. rh. együtt megy; összehuzódik, összemegy, összeszugorodik.
 Zusammengehören, k. összertartozik.
 Zusammengehörig, mn. összertartozó.
 Zusammengerathen, k. rh. összekad.
 Zusammenhängen, cs. rh. összszoönt.
 Zusammenhängen, k. határoz (-val, -vel).
 Zusammenhängen, cs. összvagdál.

Zusammenhalten, der; összetartás.
 Zusammenhalten, k. és cs. rh. együtt v. összetart, együtt barátkozik; összeszeg, összetart; egymás mellő tart; összhasonlít, egybe vet.
 Zusammenhaltung, die; összhasonlítás, egybevetés; együtt v. összetartás, egyetértés.
 Zusammenhang, der; összefüggés, összeköttetés.
 Zusammenhängen, k. rh. összefügg.
 Zusammenhängen, cs. összeszekaszt.
 Zusammenhängen, cs. rh. összszevagdál.
 Zusammenhängen, cs. összszehalmoz.
 Zusammenhängen, die; összszehalmozás.
 Zusammenhängen, cs. összeszekapcsol.
 Zusammenhängen, cs. összfűz; be-, összefőrczol.
 Zusammenhängen, l. Zuhängen.
 Zusammenhängen, cs. összhuzít; összoveszít.
 Zusammenhängen, cs. összszezugorogtat, összfukarodik.
 Zusammenhängen, cs. összovesz; összévásárol.
 Zusammenhängen, cs. összszelelenczol.
 Zusammenhängen, cs. összragaszt.
 Zusammenhängen, der; összhangs; összhang.
 Zusammenhängen, cs. összszekereszél, összszevedget, összszeemelget, összszeválogat.

- Zusammenleben**, k. és cs. összeragad; összeragaszt.
- Zusammenleiffen**, cs. összezecsrizel.
- Zusammenlingen**, cs. be-, összezecsongot.
- Zusammenlingen**, k. és cs. rh. összehangzik; összecserrent (poharakat).
- Zusammenknäfen**, cs. összeroppant.
- Zusammenkneten**, cs. összegyúr; összedagaszt.
- Zusammenknäfen**, cs. el-, összrecocent.
- Zusammenknäfen**, cs. összszegombol.
- Zusammenknäfen**, cs. összszel-, egybe köt; egyesít.
- Zusammenköfen**, cs. összfőz.
- Zusammenkommen**, k. rh. összejő, összalálkozik; összgyűl, összsoregel.
- Zusammenkrähen**, cs. összvakar; összekapar.
- Zusammenkriechen**, k. rh. összomász, összosúsz; összszezugorodik.
- Zusammenkriechen**, cs. összfirkál.
- Zusammenkunft**, die; összejövetel, összalálkozás; összgyűlés.
- Zusammenkuppeln**, cs. összerorit.
- Zusammenlassen**, cs. rh. összszelcsát; összszorost.
- Zusammenlauf**, der; összfutás v. szaladás; összcserdülés, összlódulás.
- Zusammenlaufen**, k. rh. összfut v. szalad; összszomogy, összfut, (tej); összcserdül v. tódul; összfoly, összcser.
- Zusammenknäfen**, cs. be-, összszcharangos.
- Zusammenleben**, bad; együtt élés.
- Zusammenlegen**, cs. összhajt v. hajtogat, össztelez, (asztalkendőt st.); betesz, (bicskát); összfektet, össztelez (egy sírba); összcád össztelez, (pénzt); síh —, össze-, együve fekünni.
- Zusammenlegen**, die; összszelvév v. rakás; összhajtás v. hajtogatás.
- Zusammenleihen**, cs. rh. összszekölcsönöz.
- Zusammenleimen**, cs. összszenyvez.
- Zusammenlesen**, cs. rh. összszeszed; összszolvas; együtt olvas.
- Zusammenlesen**, cs. összszecaal.
- Zusammenlöthen**, cs. összszforraszt.
- Zusammenmachen**, cs. összszecsiál; összshajt; összköt. össztelez st.
- Zusammenmengen**, cs. összszelvegyít.
- Zusammenmischen**, cs. összszekever.
- Zusammennagen** u, cs. összszszogoz.
- Zusammennähen**, cs. összszvarr.
- Zusammennehmen**, cs. rh. összszevossz, összszfog; síh —, minden erjét összszszedni.
- Zusammenordnung**, die; összszszerezés.
- Zusammenpassen**, k. és cs. összszzeillik; összszzeilleszt.
- Zusammenpfleifen**, cs. rh. összszszipol; összszefütyöl.
- Zusammenpfleichen**, cs. összszszelhaj (egy csontára); összszerekeszt (egy csontnába).
- Zusammenpfropfen**, cs. összszszeszorit, összszetöm.
- Zusammenplündern**, cs. összszszernhol.
- Zusammenpressen**, cs. összszszeszajtol, összszszepressel; összszszeszorit.
- Zusammenprügeln**, cs. összszszepufol.
- Zusammenquerfen**, cs. összszszahar.
- Zusammenquetschen**, cs. összszszeszúz.
- Zusammenraffen**, cs. összszszorapad, összszszekapkod.
- Zusammenrauben**, cs. összszszerahol.
- Zusammenrechnen**, cs. összszszereblyél.
- Zusammenrechnen**, cs. összszszszámlál, összszszszevet.
- Zusammenreimen**, cs. összszszszeegeyztet.
- Zusammenringeln**, cs. gyűrűbe v. karikába hajt.
- Zusammenrinnen**, k. rh. összszszefoly; összszszomogy, összszszszefut, (tej).
- Zusammenrollen**, k. és cs. összszszegurul; összszszogurit; összszszogöngyölget v. tkerget, göngyölgebe v. tkereshe hajt.
- Zusammenrotten**, cs. és vh. összszszáll v. összszszszverődik (ezimhorás társaságba).
- Zusammenrücken**, k. és cs. összszszszdobb szorol; közelebb megy v. ül v. áll (egymáshoz); összszszszetez, tess v. tol v. taazit (egymáshoz v. egymás mellé).
- Zusammenrufen**, der; összszszszhívás.
- Zusammenrufen**, cs. rh. összszszszehi.

Zusammenrühren, cs. össze-
 habar, összekavar.
 Zusammenrufen, cs. rá-
 czokba szed.
 Zusammenhängen, cs. összo-
 szerez.
 Zusammenhängen, cs. össz-
 szekapar.
 Zusammenhängen, k. el-,
 összehozad (helő).
 Zusammenhängen, cs. össz-
 szelapátol.
 Zusammenhängen, cs. rh.
 összetol, összetaszít.
 Zusammenhängen, cs. rh.
 le-, agyon lő; összelő-
 doz; összed, összetesz
 (pénzt).
 Zusammenhängen, cs. rh.
 összever, (deszkákat);
 összecsap, (lezesket); el-,
 összetör. —, k. rh. össz-
 szecsapódik.
 Zusammenhängen, cs. össz-
 szeczipel, összebuczol.
 Zusammenhängen, cs. rh.
 összereszt, összecsak,
 összezár.
 Zusammenhängen, k. és cs.
 rh. el-, összeolvad; le-
 olvad, megfogy; össze-
 olvaszt.
 Zusammenhängen, die;
 összeolvastás; olvadék.
 Zusammenhängen, cs. össz-
 szekovácsoz, összekalapál.
 Zusammenhängen, cs. össz-
 szeken, összemázol; össz-
 szefirkál.
 Zusammenhängen, cs. össz-
 szecsvatol.
 Zusammenhängen, cs. rh.
 összemétel.
 Zusammenhängen, cs. be-
 összefűz; összeköt (zsi-
 nórral v. zsinaggal).
 Zusammenhängen, cs. össz-
 szecsavarol, összeorófol.

Zusammenhängen, k. rh. el-
 jzed v. elrémül (helő).
 Zusammenhängen, cs. rh.
 összeír.
 Zusammenhängen, k. össz-
 szesugorodik, összetöpö-
 rődik.
 Zusammenhängen, cs. össz-
 szeráz.
 Zusammenhängen, cs. össz-
 szoönt, összeölt.
 Zusammenhängen, cs. össz-
 szeforraszt.
 Zusammenhängen, mn. össz-
 szelhető, összerakható.
 Zusammenhängen, cs. összo-
 tesz, összorak; fűz —,
 összeülni, együve v. egy-
 más mellő ülni.
 Zusammenhängen, die; össz-
 szelötöl v. tovés, össze-
 rakás.
 Zusammenhängen, k. rh. e-
 gyütt énekel.
 Zusammenhängen, k. rh. össz-
 szerogy, összerokad.
 Zusammenhängen, cs. össze-
 fog.
 Zusammenhängen, cs. összo-
 gyűjt, összeszeres.
 Zusammenhängen, cs. össz-
 szocsak, összereszt,
 összezár.
 Zusammenhängen, cs. rh.
 összeszen.
 Zusammenhängen, k. rh.
 összeugrik.
 Zusammenhängen, cs. összo-
 xár (egy ólba).
 Zusammenhängen, cs. rh. össz-
 szoxász.
 Zusammenhängen, cs. összo-
 dug, együve dug. —, k.
 és rh. együtt van v. mul-
 lat; együtt lappang.
 Zusammenhängen, cs. rh.
 összelop, összeoroz.
 Zusammenhängen, cs. össze-

állít; összehasonlít, egy-
 lo vot.
 Zusammenhängen, die; össz-
 szeállítás; egybe-vetés,
 összehasonlítás.
 Zusammenhängen, cs. össze-
 ad v. tesz (pénzt).
 Zusammenhängen, cs. összo-
 himez.
 Zusammenhängen, k. össze-
 hangzik, meg-, összecygez;
 összeillik. —, cs. össze-
 hangol.
 Zusammenhängen, mn. és
 ih. összehangzó, egyező
 hangú; meg-, összecyge-
 ző; megegyezőleg, egyet
 értve.
 Zusammenhängen, die; össz-
 zehangzás.
 Zusammenhängen, cs. össze-
 tőm.
 Zusammenhängen, cs. össz-
 zehengéz, összetelőz,
 összeszed; összegyűjtőget
 v. szedetget.
 Zusammenhängen, l. Campi-
 lator.
 Zusammenhängen, der; össze-
 ütközés, összeütközés.
 Zusammenhängen, cs. rh. össz-
 szelaszít (két székot st.);
 összeüt (két poharat);
 együve v. összetör. —,
 k. rh. összeütközik, össze-
 v. egymáshoz ütközik.
 Zusammenhängen, cs. rh. össz-
 szeszeper (olvasott pénzt).
 Zusammenhängen, Zusammen-
 hángol, cs. összerak
 v. összetesz (több darab-
 okat).
 Zusammenhängen, k. össze-
 dől, összomlik; össze-
 rogy, összerokad. —,
 cs. összedönt.
 Zusammenhängen, cs. össze-
 keresgél.

- Sufschneidbrett**, des; szabó deszka.
- Sufschneider**, cs. rh. szab, ki-, megszab; felvágdal, (deszkát st. valaminek).
- Sufschneidstisch**, des; szaló asztal.
- Sufschnitt**, des; szabás.
- Sufschneider**, cs. beköt, v. befűs (zaineggel); megszinezeg.
- Sufschraub**, cs. *besavarol*, beszrófol.
- Sufschreiben**, cs. rh. hozzá ír; felszjdonít (-t -nak, -nek); írásban ad v. hagy (-t -nak, -nek); megír, írásban jelont; *ein nem sein Buch* —, könyvét valakinek ajánlani.
- Sufschreiben**, k. rh. sebes léptekkel megy.
- Sufschreiben**, k. rh. kijált (valakinek v. valakire). —, cs. megkiált.
- Sufschrift**, die; levél, írás; ajánlólevél.
- Sufschüren**, cs. és k. szít, (tüzet, vitát).
- Sufschuß**, des; pót, pótlék, toldalék.
- Sufschütten**, cs. betölt, (kutat st.); hozzá tölt.
- Sufschwären**, k. rh. boragad (genyvel).
- Sufschwellen**, k. rh. bedagad.
- Sufschwören**, cs. rh. esküszik, eskel fogad (valakinek valamit).
- Sufsehen**, k. rh. néz; ol-néz, (hibát); *vißz*; hozzá lát, gondoskodik; *siehe zu*, daß du nicht betrogen wirst, *vißz*, hogy meg ne csaljanak.
- Sufsehen**, **Sufsehend**, ih. szemlélőmást.
- Sufsehen**, cs. rh. elküld; megküld.
- Sufsetzen**, cs. hozzá toaz, (ételt a' tűzhöz st.); vegyít, (rezept aranyhoz st.); hozzá told, (a' történethez); pótol, megtold; helessz, (kemenezőt). —, k. zaklat, un-szol; *einem mit Drohung* —, valakit megfenyegetni.
- Sufshern**, cs. ígér (valakinek valamit).
- Sufsetzung**, die; ígérés.
- Sufsetzung**, cs. bepecsétel.
- Sufsetzung**, die; bepecsételés.
- Sufstift**, die, l. **Sufst**.
- Sufstüße**.
- Sufstücken**, cs. becuk, bezár.
- Sufstücken**, cs. oda játszik.
- Sufstücken**, die; hegyzőszék, (tűmívesséknél).
- Sufstücken**, cs. hegyez, meghogyez.
- Sufstücken**, des; hegyező.
- Sufstücken**, die; hegyezés.
- Sufstücken**, die, l. **Sufstücken**.
- Sufstücken**, cs. rh. hiátat (valakit valamivel), rá he-szél, rá vessz (valakit valamire); itél, (törvény szerint). —, k. rh. beszél (vols v. neki); hozzáol (valakind); illik, tet-szik st.; daß sprichst mir nicht zu, ez nincs kedvemre; er sprach mir zu, beszólt hozzám.
- Sufstücken**, k. rh. oda ugrik; bezárul, becukkan, (lakat).
- Sufstücken**, des; bízatalis, megszólitás; beszólas, rövid látogatás.
- Sufstücken**, cs. bedugaszol, beszádol.
- Sufstücken**, des; állapot, kar, mihenlét.
- Sufstücken**, mn. illető, (valakit).
- Sufstücken**, die; ille-
dőség.
- Sufstücken**, l. **Statt**.
- Sufstücken**, cs. rh. botús; be-
varr. —, k. rh. bök, döf, szúr, (neki, oda).
- Sufstücken**, cs. szúr, tűs (oda); ad, (titkon, alátomban).
- Sufstücken**, k. rh. illet (valakit), illik (valakhez).
- Sufstücken**, cs. átad, kézhez ad v. szolgál; betesz, (kemenezőt).
- Sufstücken**, l. **Bestücken**.
- Sufstücken**, l. **Bestücken**.
- Sufstücken**, cs. bedug, be-tóm.
- Sufstücken**, cs. bedugaszol.
- Sufstücken**, cs. rh. lők, ta-szít, (oda). —, k. rh. esik, történik, (rajta, vele); ér (valakit); *es ist ihm ein Unglück zuge-slossen*, haj ério, szeren-esétlensége történt; *es stieß ihr eine Ohnmacht zu*, elájult.
- Sufstücken**, cs. rh. betapaszt, beken.
- Sufstücken**, k. és cs. oda foly, oda ömlik; oda folyaszt.
- Sufstücken**, k. rohan (neki), megrohan (valakit).
- Sufstücken**, k. bedől, be-
omlik, heleskad, bezakad.
- Sufstücken**, cs. megnyír (ka-lapot), meghotol, megnyír (fű); el-, fölkeszit.
- Sufstücken**, k. hirtelenko-dik, szeleskedik; neki kap v. esik.

Butbat, die; hozzávaló.
 Butbüttig, Butbüttigkeit, l.
 Butbüttich, Butbüttigkeit.
 Butbütteln, cs. kiad, kioszt,
 látároz, rendel (valaki-
 nek részül).
 Butbüttlung, die; átladás,
 megadás.
 Butbüttlich, mn. szíves,
 kedvkereső.
 Butbüttlichkeit, die; szíves-
 ség.
 Butbun, cs. rh. betesz,
 (könyvet); hozzá tesz v.
 ad; hozzá fog, segít;
 die Augen —, szemcit
 behányi, (álomra v. ki-
 mulásra).
 Butbun, das; segítség, se-
 gedelem, hozzá-járulás.
 Butraben, k. lozrog, üget
 (hozzá, felő).
 Butragen, cs. rh. hord,
 visz (hozzá). —, k. rh.
 terem, hord, hoz. —,
 vb. rh. esik, történik;
 einem etwas —, valaki-
 nek valamit besúgni;
 hirt hordani.
 Buträger, der; hírhordó.
 Buträglich, mn. és ih. hasz-
 nos, üdvös; hasznosan,
 üdvösen.
 Buträglichkeit, die; hasz-
 nosság, üdvösség.
 Butrauen, k. hisz, elhisz,
 tart (felőle), hiszik (hen-
 ne); das hätte ich ihm
 nicht vertrauet, azt nem
 hittem volna felőle; ei-
 nem viel Gutes —, va-
 laki felő sok jót tartan-
 ni; setzen Kräfte[n] nicht
 viel —, erejében nem
 sokat bízni.
 Butrauen, das; bizakodás;
 bizodalom, bizalelem.
 Buträulich, mn. és ih. bi-

zakodó, bizó; bizva, bi-
 zakodva.
 Butreffen, k. An. botelik,
 beteljesedik; megegyezik,
 megvan.
 Butreiben, cs. rh. hajt
 (valaminek v. valamire);
 összasorít, összever
 (dongákat).
 Butreten, cs. rh. betapod,
 betapos. —, k. rh. lép,
 járul, jő (hozzá).
 Butrinfen, cs. és k. rá-
 köszönt (poharat); id-
 dogál.
 Butritt, der; bejárás, be-
 menet (valakihez).
 Buttschen, Buttschänken, l.
 Buttschen, Buttschänken.
 Buttersüßig, mn. biztos,
 bizonyos; ein buttersü-
 ßiger Mann, biztos ember.
 —, ih. bizony, bizonyo-
 san.
 Buttersüßigkeit, die; biz-
 tosság, bizonyosság.
 Buttersüß, die; bizalom,
 bizodalom.
 Buttersüßlich, mn. biztos,
 bizonyos; eine buttersü-
 ßliche Besinnung, biztos ro-
 ménység. —, ih. bizony,
 bizakodólag, bátran.
 Buttersüßlichkeit, die; biz-
 tosság, bizodalomság.
 Buvor, ih. azelőtt, annak-
 előtte; előre; előbb,
 hamarább; ich lernte ihn
 jezt erst kennen, denn —
 hatte ich ihn nie gesehen,
 csak most ismerkedtem
 meg vele, mert azelőtt
 soha sem láttam őt; das
 sagte ich —, tbe du es
 sagtest, előbb tudtam,
 mint te mondottad; —
 bedenken, sehen ic., elő-
 re meggondolni, látni ic.

Buvörberst, ih. legelsőben,
 mindenekelőtt.
 Buvorkommen, das; meg-
 előzés.
 Buvorkommen, mn. meg-
 előző.
 Buvwachse, der; termés, sza-
 porodás, nevekedés; elő-
 menet, boldogulás ic.
 Buvwachsen, k. rh. benő
 (a' seb); szaporodik, te-
 rem, nő ic. (valakinek);
 es ist ihm daburch ein
 großer Vortheil zugewach-
 sen, ő azzal sokat nyert.
 Buvwägen, cs. mér, kimér,
 (mérleggel); feloszt, ki-
 oszt.
 Buvweg, ih. végbe, vég-
 hex, végre; — bringen,
 végbe v. végre hajtani,
 véghez vinni.
 Buvwehen, cs. befű (vermet
 ic.); oda fű.
 Buvweilen, ih. néha, né-
 melykor, néha-néha.
 Buvwenden, cs. rh. oda for-
 dit; szerez (valamit va-
 lakinek), részessé tesz
 (valamiben); einem den
 Rücken —, valakinek há-
 tat fordítani; einem eine
 Arbeit —, valakinek
 munkát szerzeni; diese
 That hat ihm mein Herz
 ganz zugewendet, ezen
 tettevel egészen megnyor-
 to szívemet.
 Buvwideln, cs. betakargat;
 betakergat.
 Buvwidern, oj. ellen, elleno-
 v. ellenőre; einem Ge-
 sege — hanteln, törvény-
 ellenőre oszeledni; dies'
 kauft der Ordnung —,
 ez a' rend ellen van,
 ez a' rendet bontja; den
 Augen — sehn, a' szem-

- nek ellenére lenni, a' szemet bántani.
- Zwanzeln, l. Zinken.
- Zwanzföfen, cs. beholtoz.
- Zwanzföfen, cs. számlál (elébe valamit).
- Zwanzföfen, cs. bekortel, besövényel.
- Zwanzföfen, cs. rh. behúz, (ajtót ic.); oda húz v. von; nevel, (harmot ic.); okos, szerez; meghí, ellii (valamiro); s'ch durch Uvorfichtigkeit eine Krankheit —, vigyátsatlanságból magának betegséget okozni; man hat ihn bei dieser Berathung zugezogen, ezen tanácskozására őt elhítták.
- Zwanzigung, die; okozása, megkapása (valaminek); elhívás, meghívás.
- Zwanzigung, die; növedék marha.
- Zwanzigung, das; fogóvas, (üvegputákban).
- Zwanzigung, cs. osíp. megosíp (fogóval); einen —, valakit megosípkodni.
- Zwang, der; kényszerítés; erőltetés, (vizellásra, székro, siker nélkül); aus —, erőltetésből; s'ch einen — anthun, magát erőltetni.
- Zwangbadofen, der, l. Zwangofen.
- Zwangbedienst, der; kényszerített szolgálat, (p. o. robot).
- Zwangdrescher, der; cséplő szellő.
- Zwängen, cs. könnytel, szorít.
- Zwanggerechtfertigt, die, l. Zwangrecht.
- Zwangherrschafft, die; zsar-bormány.
- Zwangherr, l. Zwangherr.
- Zwanglos, mn. kényszerítés nélküli; szabad, időhöz nem kötött, (p. o. folyóirat' füzetei).
- Zwangmühle, die; zsar-malom.
- Zwangofen, der; zsarke-menecze.
- Zwangrecht, das; kényszerítő jog.
- Zwangsföfent, die; zsar-kocsmá.
- Zwangsmittel, das; kényszerítő eszköz.
- Zwangspflicht, die; szoros köteletség.
- Zwangweise, ih. erővel, kényszerítve.
- Zwangzig, mn. húsz.
- Zwangziged, das; húszazeg.
- Zwangziger, der; huszados; húszéves; húszas.
- Zwangzigtägig, mn. húsz évü v. esztendő.
- Zwangzigtänder, der; húszfontos, (töke).
- Zwangzigtändig, mn. húszfontos.
- Zwangzigtig, mn. huszadik.
- Zwangzigtteil, der; huszal, huszadrész.
- Zwar, ih. ugyan; jóllehet, ámbar; und —, még pedig.
- Zwe, der; ezél, fölhelt szándék; zu diesem Zwecks habe ich es nicht gemacht, nem ezen célból tettem.
- Zwe, der, Zwee, die; szög, (apró, kerakofjú), szögecs; tárcsaszög, (szöllővésnö).
- Zwecken, cs. szöges, szögessal. —, k. ezélos; das zwecket dahin, ez oda v. arra ezélos.
- Zwecklos, mn. ezéltalan.
- Zweckmäßig, mn. ezélos, ezéloszeres, ezélorányos.
- Zweckwidrig, mn. ezéllatlanság.
- Zweifel, der; kétség; etwas in — stehen, valamit kétséggel hozni; im — stehen, kétségben lenni; außer v. ohne —, kétség kívül.
- Zweifelhäft, mn. és ih. kétes, kétséges, bizonytalan; kétsoson, kétségesen, bizonytalanul.
- Zweifelhäftigkeit, die; kétségesség, bizonytalanság.
- Zweifeln, k. kétél (valamit), kételkedik, kételkedik (valamiben).
- Zweifelnoten, der; kétség' osomója.
- Zweifelnacht, die; kétségkedés.
- Zweifelnächtig, mn. kétségkedés.
- Zweifler, der; kételkedő, kételkedő.
- Zweig, der; ág.
- Zweigen, l. Pfropfen.
- Zweigig, mn. ágas, bogas.
- Zweih, ih. korcsától, korcsban, haránt.
- Zweihart, Zweihalfen ic., l. Querart, Querbalken ic.
- Zweihell, das; rckeszimom, ágyékhártya.
- Zweig, der; törpe.
- Zweigeloe, die; törpealoe.
- Zweigbaum, der; törpefa.
- Zweihirt, die; törpegyér.
- Zweihof, der; törpekecske.
- Zweihöhne, die; gyalog-paszuly.
- Zweihüffel, der; törpehivály.
- Zweihühorn, l. Palmelhühorn.

Svergenslan, der; törpe- tanács.	Svehräthig, mn. kétnyü- tős, kétfonalú, kétszá- lú.	Svehräderig, mn. kétke- rekű.
Svergsörbe, die; gyalog- borsó.	Svehrüttesfild, das; két- harmad; forint.	Svehruderig, mn. kétrudú, kétevezőjű.
Svergsente, die; kanakucz.	Sveher, der; kétfilléres.	Svehschalig, mn. kéthéjú, (kagyló).
Svergginder, der; galyás rekottya.	Sveherfen, mn. kétféle.	Svehschaltig, mn. kétár- nyas.
Sverggrenate, die; min- dignító pomagránát.	Svehschaf, Svehschrig, mn. és ih. kötös, kétszeres; kétszeresen; kétrét; — legen, kétrét hajtani.	Svehschauer, der; toklyó.
Sverghelander, der; földi boda.	Svehschaf, Svehschrig, mn. és ih. kötös, kétszeres; kétszeresen; kétrét; — legen, kétrét hajtani.	Svehschichtig, mn. kétréte- gű.
Sverginmin, der; törpe- jazmin.	Svehsalter, der; lepe.	Svehschneiderig, mn. kétélű.
Svergschifter, der; törpe- kalános.	Svehschörbig, mn. kétszínű.	Svehschuhig, mn. kétlábuj.
Svergmandel, die; hanga- mondoika.	Svehschügelig, mn. kétszár- nyú.	Svehschütig, mn. kétnyire- tű, (juh); másodnyiretű, (gyapju); kétfűvű, (rét).
Svergmüpel, die; alacson naszpolys.	Svehsüßig, l. Svehsüßig.	Svehsüßig, mn. kétoldalú.
Svergschöb, der; vad v. afrikai ökör.	Svehsüßig, mn. kétormú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svergschöb, der; vad v. afrikai ökör.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svergschöb, die; homoki szegfű.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svergschöb, die; törpe- növény.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svergschöb, der; törpe- gém.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svergschöb, der; reznek.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svergschöb, die; kétanyás fű.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svergschöb, l. Goldwoll.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svefsche, die, l. Pfanne.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svef, mn. két, kötő.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svefschmig, mn. kétkarú.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svefschmig, mn. kéthasú, (izom).	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svefschmig, mn. kétlábú, (állat).	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svefschmig, das; bangó.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svefschmig, mn. kétle- velű.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svefschmig, das; Zwey- brücken, (város).	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svefschmig, mn. és ih. kétértelmű, kétes; két- értelműleg, kétszó.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.
Svefschmig, die; két- értelműség.	Svehsüßigerig, mn. kéttagú.	Svehsüßig, mn. kétülésű.

- Svehwischig, mn. kétkele-
sű, (gabona); angolkó-
ros.
- Svehnadjig, Svehnadjig, mn.
kétágú, kétfogú, (villa rc).
- Svehnadjig, ber; kétfogú,
(hal); villamag, (nö-
vény).
- Svehnadjig, mn. kétfogú.
- Svehnadjig, mn. kétsoros.
- Svehnadjig, mn. kéthüvelyk-
nyi, kétújnyi.
- Svehnadjig, mn. kétnyel-
vű.
- Swid, l. Swide.
- Swidbohler, l. Sapfenbohler.
- Swide, die, l. Swidjunge.
- Swidel, ter; pálha, ereszték,
(inghen rc); boka-
csizma, (harianyában).
- Swidelbart, Swidelbart, ber;
hajusz.
- Swidon, es. csip, megcsip-
csikar; es swidit mich im
Leibe, csikarja a' hasa-
mat; ein Saß —, hor-
dól csapra venni.
- Swider, ber; csipővsa.
- Swidjunge, die; csipőfogó.
- Swiedel, ber; kétszersült.
- Swiedel, die; vereshagyma;
hagyma.
- Swiedelartig, mn. hagyma-
nemű.
- Swiebelkrühe, die; veres-
hagymaló, v. mártás.
- Swiebelgeruch, ber; veres-
hagymaszag.
- Swiebelgeschmack, ber; ve-
reshagymaíz.
- Swiebelgewächs, baß; hagu-
manóvénny.
- Swiebeln, es. hagymáz,
meghagymáz (ételt); ve-
reshagymával ken, v.
tisztít (olajképet); einen
—, valakit megrikatni,
sírására-lakadásig piron-
gatni.
- Swiebelkrühe, die; hagu-
mabordó.
- Swiebelkaff, ber; veres-
hagymanedv.
- Swiebelkaff, ber; veres-
hagymamag.
- Swiebelkaff, die; hagu-
mahártys; hagymaréteg.
- Swiebelkaff, die; hagu-
másléves.
- Swiebelkaff, die; hagu-
másléves.
- Swiebelkaff, die; hagu-
magyökér.
- Swiebelkaff, Swiebelkaff, l.
Swiebelkaff, Swiebelkaff.
- Swiebel, jh. l. Swiebel.
- Swiebelkaff, ber, Swiebelkaff,
die; meghasonlás, viasz-
vonás.
- Swiebelkaffig, l. Innelig.
- Swiebelkaff, l. Swiebelkaff.
- Swiebelkaff, ber; sker, ket-
tős, (gyermek); mit Swie-
belkaff niederkommen, i-
kerk szülni.
- Swiebelkaff, ber; ikeral-
ma.
- Swiebelkaffbruder, ber; iker-
testvér; ikerbátya, v.
öcse.
- Swiebelkaffbruder, t. kettős
izmok.
- Swiebelkaffbruder, die; iker-
testvér; ikernőne, v. húg.
- Swiebel, die; azorlttyű,
(famüveseknél); szorlttyű,
(bot v. pálczavégen).
- Swiegen, es. rh. kényszerít,
öröltet; szorit, (Au-
gaszt az üvegbe); einen
zu etwas —, valakit va-
lamire kényszeríteni; das
ist ich nicht —, ezt nem
lehet öröltetni; etwas in
einen Kasten —, valamit
szekrénybe szoritani.
- Swieger, ber; rokoss. ro-
kosztók. (ház 'o körülés-
fal közötti tér).
- Swiegherr, ber; zsarnok.
- Swieren, ber; czérna.
- Swierenbrett, baß; sodorfa,
(selyemmüveseknél).
- Swieren, mn. czérna, czér-
nából való.
- Swierenen, es. és k. sodor;
czérnáz.
- Swierenen, baß; sodrás.
- Swierenen, ber; sodró.
- Swierenen, ber; czérna-
gobolyag.
- Swierenen, die; czérna-
molna.
- Swierenen, baß; sodró rok-
ka.
- Swierenen, ber; eszérna-
szál.
- Swierenen, ej. közé; között; es
ist noch viel Platz — beyden
Stüchern, a' két ház kö-
zött még sok hely van;
— die Kinder kommen,
kerékek kezd akadni; —
heut und morgen, ma vagy
holnap.
- Swierenenbegebenheit, die;
közben esett történet.
- Swierenenbegriff, l. Mittels-
begriff.
- Swierenen, baß; földköz,
(hajókon).
- Swierenen, ber; közbe-
jött eset.
- Swierenenbäude, baß; kö-
zep-épület.
- Swierenenfang, ber; köz-
bevetett ének.
- Swierenen, l. Halbes-
schiff.
- Swierenenhandel, ber; áru-
szállítás, áruküldözés.
- Swierenenbändler, ber; áru-
küldözés.
- Swierenenhandlung, die; mel-
lőktörténet, (episodium).
- Swierenen, die; közep-
vonal.
- Swierenen, die; ló-
ránt, oszonna.

Zwischenmauer, die; közfal.	Zwischenwort, das; indultatszó.	létszeres; tizenkétaxeressen; tizenkétrét.
Zwischenort, der; közbenfekvő hely.	Zwischenzeile, die; közep-ső sor.	Zwölffingerbarth, der; nyom-bél.
Zwischenperson, die, l. Mits-telmann.	Zwischenzeit, die; időköz.	Zwölffährig, mn. tizenkét-évü v. esztendő.
Zwischenpfeiler, der; köz-zeposzlop.	Zwist, der, Zwistigkeit, die; czivódás, ligoly.	Zwölffährig, mn. tizenkét-latos.
Zwischenraum, der; köz, <i>köz</i> .	Zwistig, mn. czivódó, ri-polyás.	Zwölftmonatlich, mn. tizen-két hónapi.
Zwischenrede, die; közben-mondott beszéd.	Zwitschern, k. csicsereg. csiripoli; csirpel; wie die Alten sangen, so — die Jungen, kicsiny esiko nagy Jereztül hámat vonni tanul restül.	Zwölffständer, ter; tizen-kéltantós, (ágyu ic).
Zwischenregierung, die, Zwis-schenreich, das; időközi kormány.	Zwitter, der; csira, <i>himnö</i> : keres.	Zwölffstündig, mn. tizen-kéltantós, (polyo ic).
Zwischenrippenmuffeln, t. bordaközi izmok.	Zwitterpflanze, die; nő-hímes növény.	Zwölffstündig, mn. tizenkét órájú.
Zwischenfab, der; közbe-vetett munda.	Zwo, l. Zwen.	Zwölffständer, ter; tizen-kétórás, (24 órából 12-t töltső bányamunkás).
Zwischenpiel, das; közbe-vetett játék.	Zwölff, mn. tizenkét, ti-zenkettő.	Zwölffstägig, mn. tizenkét-napos; tizenkétnap.
Zwischenpruch, der; közbe-szóó ítélet.	Zwölffel, das; tizenkét-szeg.	Zwölffte, mn. tizenkettedik.
Zwischenrunde, die; óráköz.	Zwölffter, der; tizenkettős; tizenkettedes.	Zwölfftel, das; tizenketted-rész.
Zwischenumstand, der; koz-bejött körülmény.	Zwölffterley, mn. tizenkét-szék.	Zwölffternd, ih. tizenketted-szer.
Zwischenwand, der; közsáncz.	Zwölffsch, mn. és ih. tizen-két.	Zwölffter, der, l. Dugend.
Zwischenwand, die, l. Schei-derwand.		

A' német nyelv' rendhagyó igéi *)
betűrendben.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód.	Múlt részesülő.
Baden	bácht, bácht	buh, büte †	bache	gebachen.
Befehlen	befichst, beficht	befahl, befohle	befieht	befohlen.
Befeißen	— —	befiß, befiße	befeiße	befißen.
Beginnen	— —	begann, begönne	beginne	begonnen.
Beifien	— —	biß, biße	beiß, (beiße)	gebiffen.
Bergeu	biragt, biragt	barq, bärge	birg	geborgen.
Berften	— —	barst (borst), börste †	birst †	gebörsten.
Befinnen	— —	besann, besönne	besinne	besonnen.
Betricgen v. Betrogen	— —	betrog, betroge	betrüge	betrogen.
Bewegen l. Bewegen	— —	bewog, bewöge	bewege	bewogen.
Biegen	— —	bog, böge	biege	gebogen.

*) Hol a' mutató mód' jelen időjének egyes első személye kitéve nincsen, ez min-
dig rendkövető. Az ugyan ezen mód' 's idő' egyes második és harmadik szemé-
lyei helyett álló vonalkák jelentik, hogy ezek szinte rendkövetőleg hajtogattal-
nak. A' †-tel jegyzett ige vagy idő rendkövetőleg is hajlítható. A' latin be-
tűkkel nyomtatott szók oly alakjaik az igéknek, mellyek elavultak ugyan már,
de a' költőktől a' szokottabbak helyett ma is használtak. Hol bővebb ma-
gyarázat kívántatnék, ismételtetések' elkerülése végett, c' szótár' cikkelyeire
hivatkozunk.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód.	Múlt részesülő.
Bieten	— — (beutst, beut)	bot, böte	biete (beut)	gebeten.
Binden	— —	band, bände	binde	gebunden.
Bitten	— —	bat, bäte	bitte	gebeten.
Blasen	bläsest, bläjet	blies, bliese	blase	geblasen.
Bleiben	— —	blieb, bliebe	bleibe	geblieben.
Bleichen 1)	— —	blüch, blüche	bleiche	geblüchen.
Braten 2)	brätst, brät †	briet, briete †	brate	gebraten.
Brechen	brichst, bricht	l rach, bräche	brich	gebrochen.
Brennen	— —	brannte, brännte	brenne	gebrannt.
Bringen	— —	brachte, brächte	bringe	gebracht.
Denken	— —	dachte, dächte	denke	gedacht.
Dingen	— —	dung, dunge	dinge	gedungen, (acdinat).
Dreschen †	drischest, drischt	drösch, drösche (v. draisch, dräische)	drisch	gedroschen.
Dringen	— —	drang, dränge	dringe	gedrungen.
Dürfen (így kedür- fen is)	ich darf, du darfst, er darf, wir dür- fen, ihr dürft, sie dürfen; sogl. ich dürfe etc.	durste, durste	dürne (nincsen)	gedurft.
Empfangen	empfangst, empfängt	empfang, empfinde	empfang	empfangen.
Empfehlen	empfehlst, empfiehlt	empfehl, empfehle	empfehl	empfohlen.
Empfinden	— —	empfiand, empfiände	empfinde	empfunden.
Erblicken	— —	erblick, erblicke	erblicke	erblickten.
Ertoren	— —	ertor, ertore	ertere	ertoren.
Erlöschen I.	erlöschest, erlöschst	erlösch, erlösche	erlösch	erloschen.
Erlöschen 3)	— —	— —	— —	— —
Erhallen †	— —	erhöll, erhöhle	erschalle	erschollen.
Erschrecken 4)	erschreckst, erschrickst	erschrick, erschricke	erschrick	erschrocken.
Erwägen	— —	erwog, erwoge	erwäge	erwogen.

1) Csak „halványodik, sápad“ értelemben rendhagyó.

2) Csak mint cselekvő ige szokott rendkövetőleg is hajtogattni.

3) L. Auslöschen 's Berlöschen cikkelyeket is.

4) Csak mint közép ige rendhagyó.

Határta- laa mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Para- csoló mód.	Múlt részesülő.
Eßen	ißest, ißet v. ißt	aß, äße	iß	geessen.
Fahren 1)	fährst, fährt	fieh, fiede	fahre	gefahren.
Fahren 2)	fährst, fährt	fuhre, fuhre	fahre	gefahren.
Fallen	fällt, fällt	fiel, fielen	fall	gefallen.
Fangen	fängt, fängt	fang, fange	fange	gefangen.
Fahren	fährt, fährt †	focht, fochte	ficht †	gefahren.
Finden	— —	fund, funde	finde	gefunden.
Flechten	flecht, flecht †	flocht, flochte	flecht †	geflochten.
Fliegen	— — (fliegt, fliegt)	flug, fluge	fliege	geflogen.
Fliehen	— — (fliehst, fliecht)	flieh, flöhe	fliehe	geflohen.
Fließen	— — (fließest, fließt)	fließ, flöße †	fließe	geflossen.
Fressen	frisst, frisst	frass, fräße	friß	gefressen.
Freuen	— —	freue, freue	freue	gefreuen.
Gebären	gebirt, gebirt †	gahr, gahre †	gahre	geboren.
Geben	gibt, gibt v. gibt, gibt	gab, gäbe	gib, v. gib	gegeben.
Gebieten	— — (gebeutst, gebeut)	gebot, geböte	gebiete	geboten.
Gedehen †	— —	gedieh, gediehe	gedeihe	gediehen.
Gelingen	— —	ging, ginge	gehe (geh)	gegangen.
Gelten	giltst, gilt	gelang, gelänge	geling	gelingen.
Genessen †	— —	galt, gälte (golte)	gilt	genossen.
Genießen	— — (genussst, ge- neusst)	genas, genas	genesse	genessen.
Gehehen	geht, geht	gewann, gewinne	gehe	geschehen.
Gewinnen	— —	gewann, gewinne	gewinne	gewonnen.
Gießen	— — (gussst, gussst)	goss, gosse	gieße v. gieß	gegossen.

1) = fangen; elavult; félmúltja szokatlan.

2) Származékai, wiffahren - t kivéve, mind rendhagyók.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód.	Múlt részeseülő.
Gleichen 1)	— —	gleich, gläche	gleiche	geglichen.
Gleichen †	— —	glitt, glitte	gleite	geglichen.
Glimmen †	— —	glomm, glömm	glimme	geglimmen.
Graben	gräbst, gräbt	grub, grübe	grabe	gegraben.
Greifen	— —	griff, griffe	greife (greif)	gegriffen.
Halten 2)	hältst, hält	hielt, hielte	halte (halt)	gehalten.
Hängen	— —	hing, hänge	hang	gehungen.
Hauen	— —	hieb, hieße †	haue	gehauen.
Heben	— —	hob, höbe (hub, hübe)	hebe	gehoben.
Heißen	— —	heiß, hieße	heiße	geheißen.
Helfen	hilfst, hilft	half, hälfe (még hälfe v. hülf is)	hilf (helfe)	geholfen.
Reißen †	— —	riss, risse	reiß	gerissen.
Kennen	— —	kann, konnte	kenne	gekann.
Klimmen †	— —	klimme, klömm	klimme	geklimmen.
Klingen, 3)	— —	klang, klänge	klinge	geklingen.
Kneifen †	— —	kniß, kniffe	kneife	gekneifen.
Kniepen †	— —	kniep, kniepe	kniepe	gekniepen.
Kommen	— —	kam, käme	komm	gekommen.
Können	kann, kannst, kann; foglaló: könne 2c.	konnte, konnte	könne	gekonnt.
Kriechen	— — (kreichst, kreucht)	krach, kröche	kreiche (kriech) (kreuch)	gekrochen.
Küren	— —	lor, löre	läre	gekoren.
Laden †	— —	lud, lüde	lade	geladen.
Lassen 4)	lässest, läßt	ließ, ließe	laß (lasse)	gelaßen.
Laufen	läufst, läuft	ließ, ließe	laufe (lauf)	gelaufen.

1) Csak mint közép ige rendhagyó.

2) Hajtogatása nyelvtanító könyvekben feltalálható.

3) Csak mint közép ige hajtogatatik rendhagyólag.

4) „Becanlassen“ rendkövető.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód.	Múlt részeseülő.
Leiden 1)	— —	litt, litte	leide	gelitten.
Leihen	— —	lieh, tiehe	leihe	geliehen
Lesen	liesest, ließt	laß, läse	ließ	gelesen.
Liegen	— —	lag, läge	liege	gelogen.
Lügen	— —	log, löge	lüge	gelogen.
	(leugst, leugt)		(leug)	
Mahlen 2)	mähst, mähst †	muhl, mühle †	mähle	gemahlen.
			(mahl)	
Weiden	— —	mied, miede	meide	gemieden.
Weissen †	mistst, mistt	molt, molte	mist	gemolten.
Weisen	miesest, mist	maß, mäße	miß	gemessen.
Wögen	ich mag, du magst, er mag; foglalo: möge zc.	mochte, möchte	möge	gemocht.
Wüssen	ich muß, du mußt, er muß; foglalo: müsse zc.	mußte, müßte	(ninesen)	gemußt.
Wehmen	nimmst, nimmt	nahm, nähme	nimm	genommen.
Wennen	— —	nannte, nannte	nenne	genannt.
Wiesfen	— —	psitt, psitte	psieße	gepsiffen.
Wsegen 3)	— —	pslog, pslog	pslege	gepslogen.
Wreissen †	— —	psieß, psieße	psieße	gepsriesen.
Wuellen 1. Quellen.	quillst, quillt	quoll, quölle	quill	gequollen.
Wähen	— —	— —	—	gerochen. †
Wathen	räthst, räth	rieth, riethc	rathe	gerathen.
Wreiben	— —	rieb, riebe	reibe	gerieben.
Wreissen	— —	riß, riße	reißc (reiß)	gerissen.
Wreiten 4)	— —	ritt, ritte	reite	geritten.
Wrennen †	— —	rannte, rennete	renne	gerannt.
Wriehen	— —	roß, röße	rieche (riech)	gerochen.
	(reuchst, reucht)		(reuch)	

1) „Beleiden“ rendkövető.

2) Mahlen = őrdl; malen = fest. Némelly iróknál mind a' két érte-
lemben h - val fordul elő; csak „ördl“ értelemben rendhagyó.

3) „Ápol és szokik“ értelemben rendkövető.

4) L. „Bereiten“ cikkelyt.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód.	Múlt. részesülő.
Ringen	— —	rang, ränge	ringe	gerungen.
Rinnen	— —	rann, rönne	rinne	geronnen.
Rufen	— —	rief, riefe	rufe	gerufen.
Salzen	— —	— —	—	gesalzen. †
Saufen	säufst, säuft	soff, soffe	saufe, (sauf)	gesoffen. †
Saugen †	— —	sog, soge	saug (saug)	gesaugen.
Schaffen 1	— —	schuf, schufe	schaffe	geschaffen.
Schaffen	— —	— —	—	—
Scheiden	— —	schied, schiede	scheide	geschieden.
Scheinen	— —	schien, schiene	scheine	geschieden.
Schneiden	— —	schnitt, schnitte	schneide	geschnitten.
Schelten	schiltst, schilt	schalt, schälte, (scholte)	schilt	geschelten
Scheren	schierst, schiert †	scher, schere	schiere	geschoren.
Schieben	— —	schob, schobe	schiebe	geschoben.
Schießen	— — (scheusst, scheusst)	schoss, schosse	schieße, (schieß) (scheuss)	geschossen.
Schinden	— —	schund, schünde	schinde	geschunden.
Schlafen	schläfst, schläft	schief, schlief	schlaf schlief (schlaf)	geschlafen.
Schlagen 1)	schlägst, schlägt	schlug, schlug	schlage	geschlagen.
Schleichen	— —	schlich, schliche	schleiche	geschlichen.
Schleifen 1.	— —	schliff, schliffe	schleife	geschliffen.
Schleifen	— —	schlif, schliffe	schleife	geschliffen.
Schließen	— — (schleusst, schleusst)	schloß, schlosse	schließe (schleuss)	geschlossen.
Schlingen	— —	schlang, schlänge (schlinge)	schlinge	geschlungen. †
Schmalzen	— —	— —	—	geschmalzen.
Schmelzen	— —	schmiz, schmisse	schmelze	geschmolzen.
Schmelzen 1.	schmilzest, schmilzt	schmolz, schmälze	schmilz	geschmolzen.
Schmelzen	— —	— —	—	—
Schnellen	— —	schnitt, schnitte	schnelle	geschritten

1) „Rathschlagen és Berathschlagen“ rendkövetők.

Határta- lan mód.	Mutatozó mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód.	Múlt részesülő.
Schnieben	— —	schneib, schneibe	schneibe	geschneiben.
Schrauben †	— —	schraub, schraube	schraube	geschraubt.
Schreiben	— —	schrieb, schriebe	schreibe	geschrieben.
Schreiten	— —	schritt, schritte	schreite	geschritten.
Schreyen	— —	schrie, schrie	schreie	geschrien.
Schwären	— —	schwör, schwöre	schwäre	geschworen.
Schweigen L	— —	schwieg, schwiege	schweige	geschwiegen.
Schweigen			(schweig)	
Schwellen L	schwillt, schwillt	schwoll, schwölle	schwill	geschwollen.
Schwellen				
Schwimmen	— —	schwamm, schwämme	schwimme, (schwimm)	geschwommen.
Schwinden	— —	schwand, schwände	schwinde	geschwunden.
Schwüngen	— —	schwang, schwänge	schwinge	geschwungen.
Schwören	— —	schwor, schwöre (schwur, schwüre is)	schwöre	geschworen.
Sehen	sieht, sieht	sah, sähe	siehe (sieh)	gesehen.
Senden †	— —	sandte, sendete	sende	gesandt.
Sehn	(hajtogatása nyelvtanító köny- vekben fel- található.)			
Sieden	— —	sott, sollte	siede	gekottet.
Singen	— —	sang, sänge	singe	gesungen.
Sinken	— —	sank, sankt	sinke	gesunken.
Sinnen	— —	sann, sanne (sön- ne)	sinne	gesonnen (ge- sinnt is).
Sitzen	— —	sas, säße	sitze (sitz)	gesessen.
Sollen	ich soll, du sollst, er soll; foglaltó: solle ac.	sollte, sollte	—	gesollt.
Spalten	— —	— —	—	gespalten. †
Spielen	— —	spiel, spiel	spiele (spiel)	gespielt.
Spinnen	— —	spann, spanne, (spinn)	spinne	gesponnen.
Spleissen	— —	splitt, splitt	spleisse	gesplissen.
Sprechen	spricht, spricht	sprach, spräche	sprech	gesprochen.
Sprossen	(spreusset, spreusst)	spross, sprosse	sprosse (spreuss)	gesprossen.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód.	Múlt részesülő.
Springen	— —	sprang, spränge, (sprunge)	springe	gesprungen.
Stechen	sticht, sticht	stach, stache	stich	gestochen.
Stecken † I. Steden	sticht, sticht	stak, stäke	stak	gestekt.
Stehen	— —	stand, stände	stehe (steh)	gestanden.
Stehlen	stiehlt, stiehlt	stahl, stohle	stiehl	gestohlen.
Steigen	— —	stiegen, stiege	steige (steig)	gestiegen.
Sterben	stirbt, stirbt	starb, starbe	stirb	gestorben.
Sticken †	— —	stob, stobe	stiehe	gestoben.
Stinken	— —	stank, stänke	stinke	gestunken.
Stoßen	stößt, stößt	stieß, stieße	stoße (stoß)	gestoßen.
Streichen	— —	strich, striche	streich	gestrichen.
Streiten	— —	stritt, stritte	streite	gestritten.
Thun	thue, thuest, thut	that, thäte	thue	gethan.
Tragen	trägt, trägt	trug, trüge	trage	getragen.
Pressen	trifft, trifft	traf, trafe	triff	getroffen.
reiben	— —	trieb, triebe	reibe	getrieben.
Treten	tritt, tritt	trat, träte	tritt	getreten.
Triefen †	— —	troff, tröffe	trief (triefe)	getroffen.
	(treuffst, treuffst)		(treuf)	
Trinken	— —	trank, tränke	trinke (trink)	getrunken.
Trügen	— —	trug, trüge	trüge	getrogen.
Verbleichen	— —	verblüht, verblühe	verbleiche	verblühen.
Verderben I. Verderben	verdirbt, verdirbt	verdarb, verdarbe	verdirb	verdorben.
Verdreien	— —	verdroß, verdröffe	—	verdroffen.
	(verdreusst)			
Vergessen	vergißest, vergißt	vergaß, vergaße	vergiß	vergessen.
Vergleichen	— —	verglich, vergliche	vergleiche	verglühen.
Verhehlen †	— —	verhohlt, verhohle	verhehle	verhohlen.
Verlieren	— —	verlor, verlöre	verliere	verloren.
Wachsen	wächst, wächst	wuchs, wuchse	wachse	gewachsen.
Wägen †	— —	weg, wäge	wäge	gewogen.
Waschen	wäscht, wäscht	wusch, wüsche	wasche	gewaschen.
Weben I. Weben	— —	wob, webte	webe	gewoben.
Weichen I. Weichen	— —	wich, wiche	weiche	gewichen.
Wiesen	— —	wies, wiese	weise	gewiesen.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód.	Múlt részesülő.
Wenden † Werben Werden	— — wirst, wirst (hajtogatása nyelvtanító köny- vekben feltá- lálható).	wand, wendete warb, würbe	wende wirb	gewandt.' geworben.
Werfen Wiegen l. Wiegen	wirfst, wirft — —	warf, würfe weg, wöge	wirf wiege	geworfen. gewegen.
Winden Wirren † Wissen	— — — — ich weiß, du weißt, er weiß; foglalo: wisse zc.	wand, wände worr, worre wußte, wußte	winde wirre wisse	gewunden. geworren. gewußt.
Wollen	ich will, du willst, er will; foglalo: wolle zc.	wollte, wollte	(wolle)	gewollt.
Zeihen Ziehen Zwingen	— — — — — —	zieh, ziehe zog, zog zwang, zwänge	ziehe zieh (ziehe) zwinge	gezichen. gezogen. gezwungen.

Minden előrago vagy összetett ige, a' mennyiben rendhagyó le-
het, ezen törzökigék között kerestessék fel, p. o. gebieten, verbieten ke-
restessenek Bieten alatt; absichen, außsichen, entsichen, verstsichen zc. keres-
tessenek Stehen alatt zc.

T U D N I V A L Ó K.

1. Ezen Zsebszótárt, mellynek iratására a' magyar tudós társaság' héti ülése 1831-ben December 2-dikán fogadta el az indítványt, nem vallja még saját dolgozásának a' társaság, 's nem kezeskedik tehát minden benne lévő szóról, hanem kijöttét egyedül úgy eszközölte, mint eddig is már, tiszteletdíjjal, más külön írók' munkáit. Az országos köz kívánatnak ohajtott csak e' szerint ezzel előlegesen eleget tenni, hogy a' bővülő 's ujuló nyelv' szavait addig is magyarázza más nyelvhez mérve egy gazdagabb szókönyv, míg a' hosszabb időt kívánó nagy magyar szótárt a' társaság mint egyik főbb tárgyát maga készítheti el, a' mennyire csak lehet, minden tájbeli, minden elavult és folyamatban lévő szó' felvételével, az újak' megvitásával, 's nyelvtudományi nézeteinek is kinyilatkoztatása mellett; és abból, alaprajza szerint, közre, többféle nyelvhez alkalmazott kivonatokat bocsáthat.

2. Ezen feltételekkel hagyta helyben a' héti ülés 1831-ben December 27-dikén részint Schedel Ferencz és Vörösmarty Mihály rendes tagok' szótárirási javaslatát, részint ahhoz utasításokat csatolt, mellyekhez képest e' Zsebszótár' írása és szerkeztetése folya 's folyt is. Megemlíti azokat az előbeszéd.

3. 1832-ben Januarius 30-dikán tartott héti ülésben az említett két rendes tag' jelentése az iránt, hogy ők ketten, általok a'

társaság' tagjai és nem azok közül is választott társakkal egyesültek 's az érdeklött Zsebszótár' készítését magokra vállalják, úgy fogadtatott el megállított feltételek és utasítás mellett, hogy a' vállalkozó segédtársaknak nevei is kitéssenek.

4. A' társaság által kiadott kéziratok közül ez: XX-dik számu.

A' m. tud. társaság' határozata szerint a' Martius 30-dikán tartott héti ülésből. 1835.

Döbrentei Gábor mk.
titoknok.

alott